AYAM PUBLIC LIBRARY
Call No. 100 Acc. No. 13922
Author
Title

തിരുഹൃദയാനുകരണം

(ഫാ. അർണോൾഡ് എസ്. ജെ. അവർകളാൽ
വിരചിതമായ "Imitation of the Sacred Heart"
എന്ന വിശ്രുതഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പരിഭാഷ)

പ്രസാധകർ:
എസ്. എച്ച്. ലീഗ്,
അപ്പസ്തോലിക് സെമ്മിനാരി,
മംഗലപ്പുഴ, അലുവാ നോർത്ത് P. O.

വില 3ക. 8ണ.

Printed by Br. C. F. Joseph at the J. M. Press,
Apostolic Seminary, Alwaye.

ഒന്നാം പതിപ്പ് കോപ്പി 1000	25-12-1928
രണ്ടാം പതിപ്പ് കോപ്പി 2000	13-11-1929
മൂന്നാം പതിപ്പ് കോപ്പി 3000	15-12-1936
നാലാം പതിപ്പ് കോപ്പി 3000	15-1-1949
അഞ്ചാം പതിപ്പ് കോപ്പി 5000	25-12-1954

M 2nd
Aru-T

FIFTH EDITION

Re-imprimatur.

† Joseph Attippetty,

Ernakulam, *Abp., Verapoly.*
15—1—1955

242

1782

സമർപ്പണം

പുത്തൻപള്ളിപ്രദേശത്തഴകൊടുവിലസും

ശ്ലൈഹികസ്സെമ്മിനാരി-

ക്കത്തുംഗശ്രീവളർത്തിത്തിരുഹൃദയമഹാ

ഭക്തിചാതുര്യം മുനീന്ദ്രൻ,

റൈത്തോർ സന്മൃദ്യുജോൺജോസ് പിതൃവരനവർകൾ

ക്കീവിനീതശ്രമത്തെ,

മുത്തിക്കൊണ്ടക്കരാബ്ജം, പ്രിയസുതരിവര-

ങ്ങർപ്പണം ചെയ്തിടുന്നു.

NATIONAL BOOK STALL
SPCS
LTD.
BR. KOTTAYAM

പരിഭാഷകന്മാർ

1. റവ. ഫാദർ മാത്യു ചേന്നാട്ട്. ചങ്ങനാശ്ശേരി.
2. " " ഗീവർഗീസ് ചൂണ്ടൽ. തൃശ്ശൂർ.
3. " " ജോസഫ് കുന്നത്തൂർ ചങ്ങനാശ്ശേരി.
4. " " ജോസഫ് മേനാച്ചേരി, B.A. എറണാകുളം.
5. " " ജോർജ്ജ് മുക്കാട്ടുകുന്നേൽ. ചങ്ങനാശ്ശേരി.
6. " " ജെയിക്കബ് തെരേത്തോട്ടത്തിൽ. ചങ്ങനാശ്ശേരി.
7. " " വഗ്ഗീസ് പുതുശ്ശേരി, M. A. (Hons) എറണാകുളം.
8. " " പീയൂസ് തെക്കേക്കര. തൃശ്ശൂർ.
9. " " ഫിലിപ്പ് വാലിയിൽ. ചങ്ങനാശ്ശേരി.
10. " " ഫ്രാൻസിസ് വടശ്ശേരി. ചങ്ങനാശ്ശേരി.

(പകർപ്പവകാശം "എസ്. എച്ച്. ലീഗി"ന്)

വിഷയാനുക്രമണിക

അവതാരിക. ixx
ഒന്നാം പതിപ്പിന്റെ പ്രസ്താവന. xxiii
ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ മുഖവുര. 1
ഒന്നാം പുസ്തകത്തിലേക്കുള്ള മാർഗ്ഗദർശനം. 5

ഒന്നാം പുസ്തകം

ഹൃദയവിശുദ്ധിവരുത്തുവാൻ ഉപയുക്തങ്ങളായ ഉപദേശങ്ങൾ

അദ്ധ്യായം 1 അടിസ്ഥാനം. 23
" 2 ഈ ലോകത്തിൽ യാതൊരുവസ്തുവിനും നമ്മുടെ ഹൃദയത്തെ ശരിയായി സമാധാനപ്പിക്കുന്നതിനും സംതൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനും സാധിക്കുന്നതല്ല. 29
" 3 ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തിൽ നമ്മുടെ ഹൃദയം യഥാർത്ഥവിശ്രമവും കളങ്കരഹിതമായ ഭാഗ്യവും കണ്ടെത്തുന്നു. 32
" 4 നിത്യരക്ഷ പ്രാപിക്കുന്നതിന് ഈശോയുടെ ഹൃദയത്തെ അനുകരിക്കണം. 34
" 5 നമ്മുടെ പുണ്യപൂർണ്ണത ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തെ അനുകരിക്കുന്നതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. 37
" 6 ഈശോയുടെ ഹൃദയത്തെ അനുകരിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്ന ഏവനും സ്വന്തം ഹൃദയത്തെ ശുദ്ധീകരിക്കണം. 41

അദ്ധ്യായം 7	തിന്മകളിൽ ഏറ്റവും വലുതായ ചാവുദോഷത്തിൽനിന്നൊഴിഞ്ഞു നമ്മുടെ ഹൃദയത്തെ ശുദ്ധീകരിക്കണം.	45
„ 8	ഏറ്റവും നിസ്സാരമായ പാപത്തിൽനിന്നുകൂടെയും നമ്മുടെ ഹൃദയം വിമുക്തമായിരിക്കണം.	49
9	പാപിയുടെ ഹൃദയം ദുരിതത്തിന്റെ ദുസ്സ്വാദു മാത്രമേ അനുഭവിക്കയുള്ളൂ.	54
„ 10	ഈശോയുടെ ഹൃദയം പാപികളെപ്പോലും ക്ഷണിക്കുന്നു.	58
„ 11	ഹൃദയത്തെ എങ്ങനെ ശുദ്ധീകരിക്കണം.	63
„ 12	കുമ്പസ്സാരമെന്ന ക്രമാശയ്ക്കു പാപങ്ങളെ ക്ഷണത്തിൽ കഴുകിക്കളയുവാൻ ശക്തിയുണ്ട്.	68
„ 13	പാപമോചനത്തിനായി നമ്മുടെ ശക്തിയിൽപ്പെട്ടിടത്തോളം പരമാർത്ഥതയോടെ ചെയ്തശേഷം കർത്താവിൽ ദൃഢമായി ശരണപ്പെടണം.	77
„ 14	വീണ്ടും പാപത്തിൽ വീഴാതിരിപ്പാൻ നീ എങ്ങനെ സൂക്ഷിക്കണം.	81
„ 15	ദുർഗ്ഗുണങ്ങളേയും ന്യൂനതകളേയും എങ്ങനെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യണം.	85
„ 16	ഈശോയുടെ ഹൃദയത്തെ അനുകരിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവൻ ആദ്യമായിത്തന്നെ സ്വന്തം ഹൃദയത്തെ ലോകത്തിൽനിന്നു പിൻവലിക്കണം.	93
„ 17	ലോകം വഞ്ചകനാകുന്നു.	98
„ 18	ലോകത്തിനു ശുശ്രൂഷചെയ്യുന്നതു് ഏറ്റം നികൃഷ്ടമായ അടിമത്തമാകുന്നു.	103

അദ്ധ്യായം 19 ഈശോയുടെ നരകം മാധുര്യമുള്ളതാകുന്നു. 107
" 20 സ്വന്തമായി യാതൊന്നും സൂക്ഷിക്കാതെ നമ്മുടെ ഹൃദയത്തെ മുഴുവനും ഈശോയ്ക്കു കാഴ്ചവയ്ക്കണം. 111
" 21 നമ്മുടെ ഹൃദയത്തെ നല്ലപോലെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കണം. 116
" 22 ഈ ജീവിതത്തിന്റെ ഹ്രസ്വത 121
" 23 മരണം. 127
" 24 വിധി. 132
" 25 നരകം. 137
" 26 സ്വർഗ്ഗം. 143

രണ്ടാം പുസ്തകം

രണ്ടാം പുസ്തകത്തിലേക്കുള്ള മാർഗ്ഗദർശനം. 151

ഈശോയുടെ കർമ്മോദ്ദീപകമായ ജീവിതത്തിൽ അവിടുത്തെ തിരുഹൃദയത്തെ അനുകരിക്കുവാൻ ഉപയുക്തങ്ങളായ ഉപദേശങ്ങൾ

അദ്ധ്യായം 1 വിശുദ്ധീകരപ്രസാദവരത്തെ നാം എത്രകണ്ടു മതിക്കുകയും അഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യണം. 159
" 2 എന്തിനായി ദൈവപുത്രൻ മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്തു? 166
" 3 മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്ത ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തെ അനുകരിച്ചു നമ്മുടെ ഹൃദയം മുഴുവനായി നാം ദൈവത്തിനു സമർപ്പിക്കണം. 172

അദ്ധ്യായം	4	പുല്ക്കൂട്ടിൽ കിടക്കുന്ന ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തെ നാം കണ്ടുപഠിക്കണം.	177
"	5	ഉണ്ണി ഈശോയുടെ ഹൃദയം നമ്മെ എളിമ പഠിപ്പിക്കുന്നു.	182
"	6	പുല്ക്കൂട്ടിൽ ജാതനായ ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയം നമ്മെ ദാരിദ്ര്യമെന്ന പുണ്യത്തെ പഠിപ്പിക്കുന്നു.	192
"	7	നമുക്കു ചാരിത്ര്യശുദ്ധി ആവശ്യമെന്ന് ഏകാന്തവാസമനുഭവിച്ച ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു.	198
"	8	പുല്ത്തൊട്ടിയിൽ കിടക്കുന്ന ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയം നമ്മെ പരിശുദ്ധമായ അനുസരണം പഠിപ്പിക്കുന്നു.	205
"	9	ചേലാകർമ്മത്തിനു വിധേയനായ ഈശോയുടെ ഏറ്റവും പരിശുദ്ധ ഹൃദയം നമ്മെ ആശാനിഗ്രഹം പഠിപ്പിക്കുന്നു.	213
"	10	മൂന്നു രാജാക്കന്മാരാൽ ആരാധിക്കപ്പെട്ട ഈശോയുടെ ഏറ്റവും പരിശുദ്ധ ഹൃദയം ധർമ്മഭീരുത്വത്തെ ജയിക്കുന്നതിൽ നമുക്കു മാതൃകയായിരിക്കുന്നു.	222
"	11	ഏതു പ്രവൃത്തിക്കും പരിശുദ്ധമായ ഒരുദ്ദേശ്യം ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നു ദേവാലയത്തിൽ കാഴ്ചവെയ്ക്കപ്പെട്ട ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു.	229
"	12	മെസ്രേനിലേക്കുള്ള യാത്രവഴിയായി ഈശോ ഹൃദയസ്വാതന്ത്ര്യത്തെക്കുറിച്ചു നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു.	236
"	13	ദേവാലയത്തിൽ പ്രവേശിച്ച ഈശോ	

അദ്ധ്യായം 13 യുടെ തിരുഹൃദയം, പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ട തെങ്ങനെയെന്നു നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. 243

„ 14 നസ്രസ്സിൽ വസിച്ച ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തെ അനുകരിച്ചു നാം ഏകാന്തത്തെ സ്നേഹിക്കണം. 252

„ 15 നാം എല്ലായ്പോഴും ദൈവസന്നിധിയിൽ ജീവിക്കണമെന്ന് ഈശോതന്റെ മാമ്മോദീസാവഴിയായി നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. 259

„ 16 നാം എല്ലായ്പോഴും ഹൃദയസമാധാനം പാലിക്കണമെന്നു മരുഭൂമിയിൽവച്ചു പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ട ഈശോയുടെ പരിശുദ്ധഹൃദയം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. 267

„ 17 ആത്മാക്കളെക്കുറിച്ചു നമുക്കുണ്ടാകേണ്ട തീഷ്ണതയെപ്പറ്റി ഈശോയുടെ പരിശുദ്ധജീവിതം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. 277

„ 18 നമുക്ക് ആത്മീയാനന്ദം അവശ്യമാണെന്നു കാനായിലേ കല്യാണവിരുന്നിൽ സംബന്ധിച്ച ഈശോ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. 286

„ 19 നമ്മുടെ അയല്ക്കാരുടെ ന്യൂനതകളെന്നും എങ്ങനെ ക്ഷമിക്കണമെന്നു മനുഷ്യരോടു സംഭാഷണം ചെയ്ത ഈശോയുടെ എത്രയും പരിശുദ്ധ ഹൃദയം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. 293

„ 20 നാം നമ്മുടെ അയല്ക്കാരോടു നിഷ്പക്ഷതയോടെ വർത്തിക്കണമെന്ന് എല്ലാവരോടും കളങ്കരഹിതമായി പെരുമാറിയ ഈശോ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. 299

അദ്ധ്യായം 21	വിനീതമായ ഉപവിയുടെ മാധുര്യം നമുക്കു വെളിപ്പെടുത്തിത്തന്നുകൊണ്ട്, നാം അനുകരിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു മാതൃക ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയം നമുക്കു തന്നിരിക്കുന്നു.	307
„ 22	നാം പ്രാപഞ്ചികന്മാരാകാതെയും ലോകത്താൽ വഞ്ചിക്കപ്പെടാതെയും ഈ ലോകത്തിൽ ജീവിക്കണമെന്ന് ഈശോ തന്റെ ഐഹികജീവിതം വഴിയായി നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു.	316
„ 23	തന്റെ ശിഷ്യന്മാക്ക് ദൃഢവിശ്വാസമുണ്ടാകണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ട ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയം, നാം വിശ്വാസത്തോടുകൂടെ ജീവിക്കുന്നതിനു നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു.	322
„ 24	പുണ്യത്തിൽ നിലനില്ക്കുന്നവർക്കു നിത്യരക്ഷയും, വിശ്വാസത്തോടെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവക്കു രക്ഷയുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളും വാഗ്ദാനം ചെയ്ത ഈശോയുടെ പരിശുദ്ധ ഹൃദയം ശരണത്തോടെ ജീവിപ്പാൻ നമ്മെ ഉപദേശിക്കുന്നു.	331
„ 25	എല്ലാവരും ദിവ്യസ്നേഹത്തിൽ ജീവിക്കണമെന്ന് ഈശോയുടെ പരിശുദ്ധ ഹൃദയം നമ്മെ ഉപദേശിക്കുന്നു.	339
„ 26	പുണ്യത്തിൽ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കുവാൻ നാം യത്നിക്കണമെന്ന് ഈശോയുടെ പരിശുദ്ധ ഹൃദയം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു.	348

മൂന്നാം പുസ്തകം

മൂന്നാം പുസ്തകത്തിലേക്കുള്ള മാഗ്ദർശനം 359

നമ്മുടെ ദിവ്യരക്ഷകന്റെ പീഡാനുഭവജീവിതത്തിൽ തന്റെ തിരുഹൃദയത്തെ അനുകരിക്കുവാൻതക്ക ഉപദേശങ്ങൾ

അദ്ധ്യായം 1 പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ നാം അത്യധികം വിലമതിക്കുകയും അതു സമ്പാദിക്കുന്നതിനായി കഴിയുന്നത്ര പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യണം. 371

" 2 ക്ലേശങ്ങൾകൂടാതെ ഇഹത്തിൽ ജീവിക്കുവാൻ യാതൊരുത്തനും സാധിക്കയില്ല. 380

" 3 ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയം പാടുപീഡകളും സഹിക്കുന്നതിനു തയ്യാറായിരുന്നു. 387

" 4 കഷ്ടാരിഷ്ടതകൾ ശരിയായി സഹിച്ചാലുണ്ടാകുന്ന ഗുണം. 394

" 5 ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തിന്റെ മാതൃകയെപ്പോലെ ഞെരുക്കങ്ങളിൽ നമ്മെത്തന്നെ ദൈവതിരുമനസ്സിനു കയ്യാളിക്കേണ്ട വിധം. 401

" 6 ദുഃഖിതർ പ്രാർത്ഥനയിൽ അഭയം പ്രാപിക്കണമെന്ന് ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. 408

" 7 ക്ലേശങ്ങളുള്ളപ്പോൾ സൃഷ്ടികളുടെ സഹായത്തെ എങ്ങനെ ഉപയോഗിക്കണ

അദ്ധ്യായം 7 മെന്ന്; ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. 415

" 8 ഈശോയുടെ ഏറ്റവും പരിശുദ്ധഹൃദയത്തിന്റെ മാതൃകയനുസരിച്ച് അന്യരിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന ഞെരുക്കങ്ങളെ നാം സഹിക്കണം. 421

" 9 നമ്മുടെ ഉപകാരികൾപോലും നമ്മെ തിരസ്കരിക്കുമ്പോൾ ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയമാതൃകയനുസരിച്ചു നാം അതിനെ സഹിക്കണം. 429

" 10 തടവുകാരനാക്കപ്പെട്ട ഈശോയുടെ ഏറ്റവും പരിശുദ്ധ ഹൃദയത്തെ നാം അനുകരിക്കണം. 437

" 11 ഈശോയുടെ ഏറ്റവും പരിശുദ്ധഹൃദയത്തിന്റെ മാതൃകയനുസരിച്ചു നാം തെറ്റായ കുറ്റാരോപണങ്ങളെ സഹിക്കണം. 444

" 12 നമുക്കു നേരിടുന്ന നിന്ദാവമാനങ്ങളെ നാം ഏതുവിധം സഹിക്കണമെന്ന് ഈശോയുടെ ഏറ്റവും പരിശുദ്ധ ഹൃദയം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. 452

" 13 ഈശോയോടുകൂടെയും ഈശോയ്ക്കുവേണ്ടിയും ഭോഷന്മാരെന്നു ഗണിക്കപ്പെടുത്തക്കവണ്ണം തന്റെ ഏറ്റവും പരിശുദ്ധഹൃദയത്തെ നാം അനുകരിക്കണം. 460

" 14 ഈശോയുടെ എത്രയും പരിശുദ്ധഹൃദയത്തിന്റെ മാതൃകയനുസരിച്ചു നമ്മെത്തന്നെ എല്ലാവരെക്കാളും നാം താഴ്ത്തണം. 467

അദ്ധ്യായം 15 ചമ്മട്ടികൊണ്ട് അടിക്കപ്പെട്ട ഈശോ
യുടെ തിരുഹൃദയത്തെ സപ്രമനസ്സാലെ
യുള്ള അശയടക്കങ്ങൾവഴിയായി നാം
അനുകരിക്കണം. 475

" 16 ഈശോയുടെ ഏററം പരിശുദ്ധഹൃദയ
ത്തെ അനുകരിച്ചു ശാരീരികാസപ
സ്ഥൃങ്ങളും പീഡകളും സഹിപ്പാൻ
നാം പഠിക്കണം. 482

" 17 ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തിന്റെ മാ
തൃകയനുസരിച്ചു സന്മനസ്സോടെ നാം
മരണം സ്വീകരിക്കണം. 490

" 18 ഈശോയുടെ എത്രയും പരിശുദ്ധഹൃദയ
ത്തിന്റെ മാതൃകയനുസരിച്ചുവേണം
നാം നമ്മുടെ കുരിശുകളെ വഹിപ്പാൻ. 499

" 19 ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട ഈശോ തന്റെ ഘാത
കന്മാക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചതിൽനി
ന്നും പാപികളുടെനേരേ തനിക്കുള്ള
അളവററ നന്മ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടന്നു. 507

" 20 നല്ല കള്ളനോടു ക്ഷമിക്കുകയും അവനു
പറുദീസാ വാഗ്ദാനം ചെയ്കയും ചെ
യ്ത ഈശോ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നതു നി
ത്യരക്ഷയെക്കുറിച്ചു നാം ഉൽകണ്ഠയു
ള്ളവരായിരിക്കണമെന്നാണ്. 514

" 21 തന്റെ മാതാവിനെത്തന്നെ നമുക്ക്
അമ്മയായി നല്കിക്കൊണ്ടു ഈശോ
പ്രദർശിപ്പിച്ച ഹൃദയകാരുണ്യം എത്ര
യും വലുതാകുന്നു. 521

" 22 നാം പരീക്ഷകളിൽ അകപ്പെട്ടപ്പോൾ
എപ്രകാരം വർത്തിക്കണമെന്നു, എല്ലാ

അദ്ധ്യായം22 വരാലും ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട കുരിശിൽ കി
ടക്കുന്ന ഈശോ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. 529
" 23 ആശ്വാസരഹിതനായി എല്ലാവരാലും
ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട കുരിശിന്മേൽ തൂ
ങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ഈശോ, ആശ്വാസമി
ല്ലാത്തപ്പോൾ നാം എന്തു ചെയ്യണമെ
ന്നു നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. 542
" 24 നാം എപ്രകാരം കുരിശുവഴിയായി സ
കലതും പൂർണ്ണമാക്കണമെന്നു ക്ലേശിക്ക
പ്പെട്ട ഈശോ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. 552
" 25 ഈശോ തന്റെ ആത്മാവിനെ സ്വ
പിതാവിന്റെ കരങ്ങളിൽ കയ്യാളിച്ച
തുപോല നാമും നമ്മെ പരിപൂർണ്ണമാ
യി കയ്യാളിക്കണമെന്ന് അവിടുന്നു പ
ഠിപ്പിക്കുന്നു. 557
" 26 നമ്മോടുള്ള സ്നേഹം കാരണത്താൽ കു
ത്തിത്തുറക്കപ്പെട്ട ഈശോയുടെ തിരു
ഹൃദയം എല്ലാവരുടേയും സങ്കേതവും
ആശ്വാസവുമാകുന്നു. 562

നാലാം പുസ്തകം

നാലാം പുസ്തകത്തിലേക്കുള്ള മാഗ്ദർശനം. 571

പരമാനന്ദം അനുഭവിക്കുന്ന ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയ
ത്തോടു നമ്മെ യോജിപ്പിക്കുന്നതിനുപറ്റിയ
ഉപദേശങ്ങൾ.

അദ്ധ്യായം 1 പരിശുദ്ധ കുർബാന ഈശോയുടെ തി
രുഹൃദയത്തിനു നമ്മോടുള്ള സ്നേഹത്തി
ന്റെ ഒരു കണ്ടുപിടുത്തമാകുന്നു. 580

അദ്ധ്യായം	2	വിസ്മയനീയമായ ദിവ്യകാരുണ്യസ്ഥാപനം.	587
"	3	പരിശുദ്ധകുർബാനയുടെ നേക്കുള്ള ഭക്തിയെ എല്ലാക്കാലത്തും എല്ലായിടത്തും സജീവവിശ്വാസത്തോടെ തിരുസ്സഭ പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നു.	593
"	4	സ്നേഹമാകുന്ന പരിശുദ്ധകുർബാനയിൽ ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയം പരമാനന്ദം അനുഭവിക്കുന്നു.	602
"	5	ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയം അവിടുത്തെ വി. സഭയുടേയും ഹൃദയമാകുന്നു.	609
"	6	ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയം യുദ്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സഭയെ വിജയം പ്രാപിച്ച സഭയോട് ഐക്യപ്പെടുത്തുന്നു.	617
"	7	യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതും വിജയം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നതുമായ സഭകളോട് പീഡയനുഭവിക്കുന്ന സഭയെ ഈശോയുടെ ഏറ്റവും പരിശുദ്ധഹൃദയം സംയോജിപ്പിക്കുന്നു.	623
"	8	വിശുദ്ധ ക്രൂശായിൽ എഴുന്നള്ളിയിരിക്കുന്ന ഈശോയുടെ ഏറ്റവും പരിശുദ്ധഹൃദയത്തിനു പിതാവായ ദൈവത്തോടുള്ള ബന്ധം.	629
"	9	വി. ക്രൂശായിൽ ഈശോയുടെ ഏറ്റവും പരിശുദ്ധഹൃദയം തന്റെ പിതാവിനെ അനന്തമായി സ്നേഹിക്കുന്നു.	635
"	10	പരിശുദ്ധ കുർബാനയിൽ ഈശോ തന്നെത്തന്നെ ബലിയായി അർപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ദൈവനീതിയെ തൃപ്തിപ്പെട്ട	

അദ്ധ്യായം 10 ത്തുകയും നമുക്കുവേണ്ടി അളവറ്റ വര പ്രസാദങ്ങളും സമ്പാദിക്കയും ചെയ്യുന്നു. 642

" 11 സ്നേഹക്രമാശയിൽ എഴുന്നള്ളിയിരിക്കുന്ന ഈശോയുടെ പരിശുദ്ധഹൃദയം നമുക്ക് ഈ ലോകത്തിൽ ഏറ്റവും വലിയ ആശ്വാസം നല്കുന്നു. 649

" 12 മർത്യജീവിതത്തിലെന്നപോലെ ക്രമാശയ്ക്കുള്ളതായ ജീവിതത്തിലും ഈശോഹൃദയശാന്തതയും എളിമയുമുള്ളവനാകുന്നുവെന്നു തന്റെ തിരുഹൃദയം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. 657

" 13 വി. കുർബാന തന്റെ പീഡാനുഭവത്തിന്റെ ഒരു നിത്യജ്ഞാപകവും ഈ പീഡാനുഭവത്തിൽ താൻ പ്രദർശിപ്പിച്ച സ്നേഹത്തിന്റെ സ്മാരകവും ആയിരിക്കണമെന്നു ഈശോയുടെ പരിശുദ്ധഹൃദയം തിരുമനസ്സായി. 664

" 14 ഈശോയുടെ ഏറ്റവും പരിശുദ്ധഹൃദയം ഈ വിസ്മയനീയക്രമാശയിൽ സകല ദൈവരഹസ്യങ്ങളേയും വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. 671

" 15 വി. കുർബാനയിൽ എഴുന്നെള്ളിയിരിക്കുന്ന ഈശോയുടെ ഏറ്റവും പരിശുദ്ധഹൃദയം ദിവ്യപൂർണ്ണതയിലേക്കു നമ്മെ നയിക്കുന്നു. 682

" 16 പരിശുദ്ധകുർബാനയുടെനേരെ ബാഹ്യമായും ആന്തരികമായും നാം വലിയ വണക്കം പ്രദർശിപ്പിക്കണമെന്ന് ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. 693

അദ്ധ്യായം 17 ഏററം പരിശുദ്ധക്രമാശയിൽ എഴുന്നള്ളിയിരിക്കുന്ന ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തോട് ചെയ്യുന്ന നിന്ദാപമാനങ്ങൾക്കു പരിഹാരം ചെയ്യുവാൻ ശക്തിയൊക്കയോടുംകൂടെ നാം ഉത്സാഹിക്കണം. 701

" 18 പരിശുദ്ധകുർബാന ഉരിക്കൊള്ളുന്നതിനുമുമ്പ് അതിനു നമ്മെത്തന്നെ നാം യോഗ്യരാക്കണം. 710

" 19 ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണത്തിനു നാം തയ്യാറാകേണ്ടതെങ്ങനെ. 718

" 20 വിശുദ്ധകുർബാന ഉരിക്കൊണ്ടശേഷം നാം എന്തു ചെയ്യണം. 729

" 21 നാം ചാവുദോഷങ്ങളിൽനിന്നുമാത്രമല്ല പാപദോഷങ്ങളിൽനിന്നുപോലും ഒഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നതിന്, ഈശോയുടെ ഏററം പരിശുദ്ധഹൃദയം നമുക്കു തരുന്ന ഒരു സിദ്ധൗഷധമത്രേ മഹിമപ്രതാപമേറിയ വി. കുർബാന. 742

" 22 നാം വി. കുർബാന സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ, ഈശോയുടെ ഏററം പരിശുദ്ധഹൃദയം നമ്മെ തന്നോടു യോജിപ്പിക്കുകയും, തനിക്കായിട്ടും തന്നിലും ജീവിക്കുന്നതിന് ഇടയാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. 751

" 23 ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണംവഴിയായി ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയം നമ്മോടു പരിപൂർണ്ണമായി യോജിക്കയും നമ്മെ ത

അദ്ധ്യായം 23 ന്നിലേക്കു പൂർണ്ണമായി പകർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. 758

„ 24 പുണ്യത്തിൽ നിലനില്ക്കുന്നതിനുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങളെ വി. കുർബാന വഴിയായി ഈശോയുടെ ഏറ്റവും പരിശുദ്ധഹൃദയം നമ്മിൽ വർഷിക്കുന്നു. 765

„ 25 ഈശോയുടെ ഏറ്റവും പരിശുദ്ധഹൃദയം വി. കുർബാനവഴിയായി മഹത്ത്വത്തെ നമുക്കു വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു. 772

„ 26 ഈശോയുടെ ഏറ്റവും പരിശുദ്ധഹൃദയം നമുക്കു സ്വസ്വമാകുന്നു. 779

ചങ്ങനാശ്ശേരിരൂപതയുടെ മെത്രാൻ
നിതാന്തവന്ദ്യദിവ്യശ്രീ കാളാശ്ശേരിൽ മാർ യാക്കോബു്
പി. എച്ചു്. ഡി., ഡി. ഡി. തിരുമനസ്സിലേ

അവതാരിക

ദൈവത്തിന്റെ ഏകകുമാരൻ ഭൂലോകപരിത്രാണത്തിനായി മനുഷ്യാവതാരംചെയ്തു കേവലം ഒരു ദാസന്റെ വേഷമെടുത്തു. ലോകം അയാളെ മനസ്സിലാക്കിയില്ല. ലോകജ്ഞാനികളായ ശില്പികൾ ഉപയോഗശൂന്യമായ ശിലയായി അയാളെ പരിത്യജിച്ചു. എന്നാൽ പണിക്കാർ ഉപേക്ഷിച്ചുകളഞ്ഞ കല്ലു കെട്ടിടത്തിന്റെ മൂലക്കല്ലായിത്തീരുമെന്നു രാജദീർഘദർശി പ്രവചിച്ചിരുന്നു. ഈ പ്രവചനം യഥാർത്ഥീഭവിക്കയും ചെയ്തു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, സാക്ഷാത്തായ സംസ്ഥാരണത്തിന്റേയും അഭിവൃദ്ധിസൗധത്തിന്റേയും അസ്തിവാരം തിരസ്കൃതശിലയായ ക്രിസ്തുതന്നെയാണെന്നു് ഇന്നു ലോകം സമ്മതിക്കുന്നുണ്ടു്. ലോകശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ സ്വീകരിക്കാത്ത ഈ കല്ലിനു സർവ്വജ്ഞനായ ദൈവം തന്റെ വലത്തുവശം നല്കി. മാത്രമല്ല, രക്ഷപെടുന്നവരായി മുൻകൂട്ടി താൻ എണ്ണിയവരെല്ലാം തന്റെ ഈ തിരുക്കുമാരനോടു് അനുരൂപമായിരിക്കണമെന്നും അവിടുന്നു തീരുമാനിച്ചു. മിശിഹായെ അനുകരിച്ചു തന്നോടു സാമ്യപ്പെടുന്നതിലാണു പുണ്യപൂർണ്ണത സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്. ഈശോ ഏറ്റവും ആഗ്രഹിക്കുന്നതും ഇതുതന്നെ. തിരുനാളുകൾ കൊണ്ടാടുന്നതു് ഈശോയ്ക്കു സ്തുതിയും സന്തോഷവും വരുത്തുന്ന കാര്യമാണു്. എന്നാൽ, അനുകരണത്തോളം വലിയ സ്തുതിയില്ല.

ഇപ്പോൾ പ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്ന 'ക്രിസ്താനുകരണം' ഇതിനു പറ്റിയ ഒരു ഗ്രന്ഥമത്രേ. എങ്കിലും, അതിന്റെ പ്രകൃ

തിയെപ്പററി ശരിയായി ആലോചിച്ചുനോക്കുന്നതായാൽ, അതു ഭക്തജീവിതത്തിനു പര്യാപ്തങ്ങളായ ഉപദേശങ്ങളുടെ ഒരു സംഹിതമാത്രമാണെന്നു ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ, പേരിനോടു പരിപൂർണ്ണമായി അനുയോജിക്കുന്ന പ്രകൃതിയോടു കൂടിയ ഒരു നൂതനകൃതിയാണു നമ്മുടെ മുമ്പിലിരിക്കുന്ന ഈശോയുടെ 'തിരുഹൃദയാനുകരണം.' 'ഞാൻ മാർഗ്ഗവും ജീവനും സത്യവുമാകുന്നു. ഞാൻ വഴിയായിട്ടല്ലാതെ ആരും പിതാവിൻപക്കൽ ചെന്നെത്തുകയില്ല' എന്ന് അരുളിച്ചെയ്തുകൊണ്ട്, തന്നെ അനുഗമിക്കുന്നതിന്നു സകലരേയും ക്ഷണിക്കുന്ന ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തെ അനുകരിച്ചു ദൈവത്തെ പ്രാപിക്കേണ്ടതെങ്ങനെയെന്ന് ഈ വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥം വേണ്ടുവോളം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

ഈശോസഭക്കാരനായ അർണ്ണോൾഡ് എന്ന വൈദികൻ ലത്തീൻഭാഷയിൽ രചിച്ച ഈ മഹാഗ്രന്ഥം നാലു വകുപ്പുകളായിട്ടാണു വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഒന്നാം ഭാഗത്തിൽ ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തെ നമ്മുടെ സ്നേഹത്തിനും അനുകരണത്തിനും എത്രയും യോഗ്യമായ വിഷയമായി കാണിച്ചുകൊണ്ട്, ഈശോയുടെ സാമീപ്യത്തിനു പ്രതിബന്ധങ്ങളായിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ പാപങ്ങളിലും ദുർമ്മോഹങ്ങളിലുംനിന്ന് ആദ്യമായി നമ്മെത്തന്നെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നതിനു നമ്മോടാജ്ഞാപിക്കുന്നു. ഈ ആത്മശുദ്ധീകരണത്തിന് ഉപകരിക്കുന്ന ചിന്തകളാണ് ആദ്യപുസ്തകത്തിൻെറ ഉള്ളടക്കം. ഇപ്രകാരം നമ്മെത്തന്നെ പാപമാലിന്യങ്ങളിൽനിന്നു കഴുകിവെടിപ്പാക്കിയതിനുശേഷം, ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തോടൊത്ത്, അവിടുത്തേ ദിവ്യോപദേശങ്ങളെ കേട്ടും സന്മാതൃകകളെ കണ്ടും അവിടുത്തെ അനുകരിക്കുന്നതിനുള്ള വിധത്തേയും വിഷയങ്ങളേയുംപററിയാണു രണ്ടാംപുസ്തകത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നത്. മൂന്നാം പുസ്തകം, ഈശോയുടെ ജീവിതത്തിൻെറ അവസാനഘട്ടത്തിലേ പീഡാനുഭവങ്ങളെ നമുക്കു ചൂണ്ടിക്കാ

ണിച്ചുകൊണ്ട്, സ്നേഹംനിമിത്തം സ്വജീവനെപ്പോലും നമുക്കായി ബലികഴിച്ച ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തോട് സഹനമാർഗ്ഗങ്ങൾവഴിയായിപ്രതിസ്നേഹം കാണിപ്പാൻ ശക്തിയായി നമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. അവസാനമായി, സ്നേഹത്തിന്റെ ക്രമാശയാകുന്നു വിശുദ്ധകുർബാനയിൽ ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയം തന്റെ ഐഹികജീവിതത്തെ നവീകരിച്ചുകൊണ്ട്, എല്ലാവിധ നിന്ദാവമാനങ്ങളുടേയും മദ്ധ്യേ പൂർണ്ണസൗഭാഗ്യവാനായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുവെന്നും, അവിടത്തെ അനുകരിക്കുന്നവർക്ക് ഭാവിഭാഗ്യത്തിന്റെ മുൻരുചിയും, നിശ്ചയമുള്ള അച്ചാരവും നല്കുന്നുവെന്നുമുള്ള താണ് നാലാം പുസ്തകത്തിലേ പ്രതിപാദ്യവിഷയം. ഇങ്ങനെ സ്വയം ശുദ്ധീകരിച്ച്, ഈശോയുടെ ദിവ്യഹൃദയത്തോടടുത്ത് അങ്ങയെ കണ്ടുപഠിച്ച്, അങ്ങയോടുകൂടെ ജീവിച്ചും പ്രവർത്തിച്ചും സഹിച്ചും എപ്പോഴും പൂർണ്ണ സമാധാനവും സന്തോഷവും അനുഭവിച്ച് ഈശോയിൽ സിദ്ധി കൂട്ടുന്നതിനുള്ള വിധികളും മുറയ്ക്ക് ഈ പുസ്തകത്തിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ദൈവനന്മകളുടെ ഭണ്ഡാരമായ 'തിരുഹൃദയാനുകരണം' വിശ്വാസികൾക്കു വില തീരാത്ത ഒരു നിക്ഷേപമാണെന്നുള്ളതിൽ പക്ഷാന്തരമില്ല. ഇത് എല്ലാ സ്ഥിതിക്കാർക്കും ഒന്നുപോലെ ഉപകരിക്കുന്ന ഒന്നാണ്. എന്നാൽ കൂടുതലായി പുണ്യാഭിവൃദ്ധി പ്രാപിപ്പാൻ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സന്ന്യാസികൾക്കും മഠവും ഈ കൃതി കൂടുതൽ പ്രയോജകീഭവിക്കാതിരിക്കുകയില്ല. ജ്ഞാനവായനയ്ക്കും ധ്യാനത്തിനും പ്രസംഗത്തിനും ഒന്നുപോലെ പറ്റുന്നവയും പാവനങ്ങളുമായ വിഷയമാലികകൾകൊണ്ടു പുസ്തകം ആദ്യന്തം പരിപൂതമായിരിക്കുന്നു. എല്ലാവർക്കും ഒന്നുപോലെ രുചിപ്രദമാകയാൽ ഇത് ഒരു സ്വർഗ്ഗീയമന്നാ ആണെന്നുതന്നെ പറയാം.

ഇപ്പുസ്തകം ജെ. എഫ്. സ്റ്റ്റെ എന്ന വൈദികനാൽ ലത്തീനിൽനിന്ന് ആംഗലഭാഷയിലേയ്ക്ക് ഒന്നാമതായി തർജ്ജമചെയ്യപ്പെട്ടു. പന്ത്രണ്ടു പതിപ്പുകൾ ഇതിനു ഇംഗ്ലീഷിൽത്തന്നെ

ഉണ്ടാകുകയും മറെറല്ലാ പാശ്ചാത്യഭാഷകളിലേയ്ക്കും വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട് എന്ന വസ്തുത ഇതിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നുണ്ട്. പുത്തൻപള്ളി സെമിനാരിവിദ്യാർത്ഥികളുടെ പരിശ്രമഫലമാണ് ഈ മലയാളതർജ്ജമ. ഭാഷാസാമാന്യം ലളിതവും ശുദ്ധവുമായിരിക്കുന്നു. ഈ പുസ്തകം, ഇതരഭാഷാനഭിജ്ഞന്മാരായ കേരളീയർക്കു നിസ്തുലമായ ഒരനുഗ്രഹവും ഭാഷയ്ക്കു ശാശ്വതമായ ഒരു ഭൂഷണവുമാണെന്നുള്ളതു് അവിതർക്കിതമത്രേ. പരിഭാഷകന്മാരുടെനേർക്കു കേരളീയസന്താനപരമ്പരകൾ ആചന്ദ്രതാരം കൃതജ്ഞതയുള്ളവരായിരിക്കും.

വിലയേറിയ ഈ പുസ്തകം എല്ലാവരും വാങ്ങി വായിച്ചാസ്വദിച്ചു വേണ്ട ഫലമെടുക്കുമെന്നുള്ള പ്രത്യാശയോടുകൂടെ നാം കേരളീയസമക്ഷം ഈ മഹാഗ്രന്ഥത്തെ സസന്തോഷം അവതരിപ്പിക്കുകയും, പരിഭാഷയേയും പരിഭാഷകന്മാരേയും ഹൃദയപൂർവ്വം ആശീർവദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ച. അരമന.
14—9—1928.

✠ J. Kalacherry,
Bp. of Changanacherry.

ഒന്നാം പതിപ്പിന്റെ പ്രസ്താവന.

സകല കത്തോലിക്കാരാജ്യങ്ങളിലും പ്രചുരപ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്ന തിരുഹൃദയഭക്തിയെ കേരളീയകത്തോലിക്കർക്കു പരിചയപ്പെടുത്തണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹമല്ല ഈ വിശിഷ്ടകൃതി പരിഭാഷപ്പെടുത്തുന്നതിനു ഞങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഈ ഭക്തിയെപ്പറ്റി അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ഒരൊറ്റ കത്തോലിക്കാകുടുംബംപോലും കേരളത്തിലുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ആ സ്ഥിതിക്കു് ഇതിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ട യാതൊരാവശ്യവുമില്ലെന്നാണു ഞങ്ങളുടെ താഴ്മയായ അഭിപ്രായം. പക്ഷേ, ഇതിനെപ്പറ്റി അറിഞ്ഞതുകൊണ്ടുമാത്രം മതിയായില്ലല്ലോ. ഓരോ കത്തോലിക്കാകുടുംബത്തിലും ഇതിനു സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠ ലഭിക്കയും, തന്മൂലം കത്തോലിക്കാജനാവലിയുടെ ആത്മീയോൽകർഷം ഉത്തരോത്തരം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുകയും ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ പുസ്തകം അതിനൊരുപകരണമായിത്തീരണമെന്നുള്ള നിഷ്കളങ്കമായ ആഗ്രഹമത്രേ ഞങ്ങളെ ഈ ഉദ്യമത്തിനു പ്രേരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ക്രൂടാതെ മതാത്മകങ്ങളായ കത്തോലിക്കാഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ എണ്ണം മാതൃഭാഷയിൽ ഇന്നും തൃപ്തികരമായിട്ടില്ലെന്നു വ്യസനസമേതം സമ്മതിച്ചേ തീരൂ. ഈ ന്യൂനതയെ യഥാശക്തി പരിഹരിക്കുന്നതിനും കേരളീയകത്തോലിക്കരുടെ ഇടയിൽ തിരുഹൃദയഭക്തിക്കു പൂർവ്വാധികം ഉണർവ്വുണ്ടാകുന്നതിനും ഞങ്ങളുടെ ഈ വിനീതപരിശ്രമം അല്പമെങ്കിലും പര്യാപ്തമായിത്തീരുന്നെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ വേണ്ടത്ര കൃതാർത്ഥരായി.

ഈ കൃതി വിവിധ 'അന്തസ്സു'കാക്കു യോജിച്ചതല്ലെന്നു പ്രഥമദൃഷ്ടിയിൽ തോന്നിയേക്കാം. എന്നാൽ, പുണ്യപരിപൂർണ്ണതയുടെ അത്യുച്ചിയിൽ എത്തിയവക്കു് എന്നപോലെതന്നെ, ശുദ്ധീകരപഥത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നവക്കും സഞ്ച

രിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവക്കും ഇതു് ഒന്നുപോലെ ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കുമെന്നു പറവാൻ ഞങ്ങൾ അശേഷം മടിക്കുന്നില്ല. ഇസ്രായേൽക്കാരുടെ ഇടയിൽ ചതുർവിധവിഭവങ്ങളോടുകൂടെ പ്രതിദിനം ക്ഷേണം കഴിച്ചുപോന്ന സുഖവാന്മാരും, അത്യധ്വാനം ചെയ്കകിട്ടിയ നിസ്സാരപദാർത്ഥങ്ങൾകൊണ്ടു് ഉപജീവിച്ചുപോന്ന തൊഴിലാളികളും ഉണ്ടായിരുന്നു. സാധാരണ ഭക്ഷണത്തിൽ അശേഷം തൃപ്തി തോന്നാതിരുന്ന സുഖവാന്മാക്കും, ലഘുഭക്ഷണംകൊണ്ടു തൃപ്തിയടഞ്ഞുപോന്ന തൊഴിലാളികൾക്കും മന്നാ യഥായോഗ്യം സ്വാദുകൊടുത്തതുപോലെ, പുണ്യപരിപൂർണ്ണതയാകുന്ന സോപാനത്തിന്റെ ആദ്യപദവിയിൽ കയറാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്കും, ശ്ലാഘനീയമായ പല പദവികളിൽ എത്തിയവക്കും ഇതു് ഒന്നുപോലെ ഉപകാരപ്രദമായിത്തീരുമെന്നാണു ഞങ്ങളുടെ വിശ്വാസം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, പാപികൾക്കെന്നും പുണ്യശ്ലോകന്മാർക്കെന്നും ഉള്ള വ്യത്യാസംകൂടാതെ അക്കും അവശ്യം വേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളും ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടു്. അവശ്യമെന്നു തോന്നുന്നതു് ഓരോരുത്തക്കും യഥേഷ്ടം സ്വീകരിക്കാവുന്നതാണു്.

ഈ തർജ്ജമ പുറത്താക്കണമെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിച്ചിട്ടു് ഒരു കൊല്ലമേ ആയിട്ടുള്ളൂ. ഞങ്ങളുടെ സെമ്മിനാരിജീവിതത്തിന്റെ ഈ അവസാനത്തെക്കൊല്ലം മറ്റു കൊല്ലങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു് ഉത്തരവാദിത്വമുള്ളതും ഭാരമേറിയതുമായ പല ജോലികളും നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ടു്. ഈ ജോലിത്തിരക്കിനിടയിൽ സാമാന്യം വിപുലമായ ഈ ഗ്രന്ഥം മാതൃഭാഷയിലേക്കു വിവർത്തനം ചെയ്ക എന്നതു തൽകാലം സാദ്ധ്യമോ എന്നു ഞങ്ങൾ ശങ്കിക്കാതിരുന്നില്ല. ഏതായാലും ചെയ്യുതുടങ്ങാൻതന്നെ തീർച്ചയാക്കി; ഇതാ വേലയും തീർത്തു. പക്ഷേ, ഈ ചുരുങ്ങിയ കാലത്തിനിടയിൽ സാരമായി എന്താണു സാധിക്കുക!! അതുകൊണ്ടു് ഈ തർജ്ജമയിലെ ഭാഷാരീതിയെ

സംബന്ധിച്ച്, ഞങ്ങൾ അഗ്രഹിച്ചിടത്തോളം നിഷ്കർഷ കാണിക്കുന്നതിനു സാധിച്ചിട്ടില്ലെന്നുള്ള വസ്തുതയും ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഈ ഉദ്യമത്തിൽ ഞങ്ങളെ പല മഹാന്മാരും സഹായിക്കയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അവരിൽ പ്രഥമ സ്ഥാനത്തെ അർഹിക്കുന്നതു ചങ്ങനാശ്ശേരിരൂപതയുടെ മെത്രാൻ നി. വ. ദി. ശ്രീ. കാളാശ്ശേരിൽ മാർ യാക്കോബു് പി. എച്ചു്. ഡി., ഡി. ഡി., തിരുമനസ്സുകൊണ്ടാണു്. വിപുലമായ ചങ്ങനാശ്ശേരിരൂപതയുടെ ഭരണഭാരം കയ്യേറ്റിരിക്കുന്ന അവിടുന്നു പല ജോലിത്തിരക്കിനിടയിൽ സാരഗർഭവും പ്രൗഢഗംഭീരവുമായ ഒരവതാരിക എഴുതിത്തന്നതുതന്നെ അനർഘമായ ഒരനുഗ്രഹമായി ഞങ്ങൾ കരുതുന്നു. ഇതിനു ഞങ്ങൾ എന്നാളും ആ വന്ദ്യതിരുമേനിയോടു കൃതജ്ഞതയുള്ളവരായിരിക്കുന്നതാണെന്നു സസന്തോഷം ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു. വന്ദ്യതിരുമേനിക്കു് ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തോടുള്ള ഉദ്ധമായ ഭക്തിയേയും, തന്റെ മാതൃവിദ്യാലയത്തോടുള്ള പുത്രനിർവ്വിശേഷമായ സ്നേഹത്തേയും ഈ അവതാരികവഴിയായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുകയാണു് ഈ പൂജ്യപാദർ ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്.

അനന്തരം ഞങ്ങളുടെ കൃതജ്ഞതയെ അർഹിക്കുന്നതു് എറണാകുളം അതിരൂപതയുടെ വികാരിജനറാൾ പെ. ബ. നെടുംകല്ലേൽ തോമ്മാച്ചനാണു്. തുലോം ചുരുങ്ങിയ കാലത്തിനുള്ളിൽ ഈ ഗ്രന്ഥം വായിച്ചുനോക്കി പരിശോധിച്ചുതന്നതിനു് ഇദ്ദേഹത്തോടു ഞങ്ങൾ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ക്രടാതെ, ഈ പരിഭാഷ ഒരു പുസ്തകരൂപത്തിൽ വരുന്നതിനു ഞങ്ങളെ സഹായിക്കയും പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതു കർമ്മലീത്താ ഒന്നാംസഭയുടെ ഉത്തമ സന്താനങ്ങളും ഞങ്ങളുടെ പ്രൊഫസർമാരുമായ ബ. അച്ചന്മാരാണു്. ഇവരുടെ സഹായസഹകരണങ്ങളും പ്രോത്സാഹനങ്ങളും ഞങ്ങളുടെ സ്മൃതി

പഥത്തിൽ ശിലാലിഖിതംപോലെ എന്നും പതിഞ്ഞുകിടക്കുന്നതാണു്. ഇതിനുംപുറമേ, ഈ ഗ്രന്ഥത്തിനു ഭാഷാസംബന്ധമായി വേണ്ട ഒത്താശകളും ചെയ്തുതരുന്നതിൽ അക്ഷീണപരിശ്രമം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരാളാണു റവ. ഫാദർ മാത്യു വടക്കയിൽ. അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെനേർക്കും ഞങ്ങൾക്കുള്ള അതിരറ്റ കൃതജ്ഞതയെ സന്തോഷസമേതം ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളട്ടെ.

അവസാനമായി, പണ്ഡിതവര്യനും, വിശാലമനസ്കനും, കേരളാഭ്യുദയകാംക്ഷിയും, സെമ്മിനാരി റെക്ടരുമായ വന്ദ്യദിവ്യശ്രീ ഫാദർ. ജോൺ ജോസഫ് അവർകൾക്കു് ഈ ഗ്രന്ഥം സമർപ്പിക്കണമെന്നു ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്ന അഭിലാഷത്തെ നിറവേറുന്നതിനു സദയം അനുമതി നല്കിയതിനു് ആ വത്സലപിതാവിനോടും ഞങ്ങൾ എന്നാളും നന്ദിയുള്ളവരായിരിക്കുന്നതാണു്.

ഞങ്ങളുടെ പ്രഥമപൂജാർപ്പണസുദിനത്തിൽത്തന്നെ ഈ ഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാൻ ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചതിൽ ഞങ്ങൾക്കു് അപാരമായ സന്തോഷമുണ്ടെന്നുള്ള വസ്തുതയും ഇത്തരുണത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടു് ഇതിനെ ഉപസംഹരിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

പുത്തൻപള്ളി സെമ്മിനാരി,
27—12—1928.

പരിഭാഷകന്മാർ.

ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ മുഖവുര

ദൈവപുത്രനായ ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തോടുള്ള വിശേഷവണക്കം ക്രൈസ്തവലോകത്തിലേ ഏറ്റവും പുരാതനമായ ഒരനുഷ്ഠാനമാകുന്നു. പരിശുദ്ധകന്യകാമറിയം തന്റെ കുമാരനായ ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തെ ആരാധിച്ച് ആനന്ദപരവശയായിരുന്നകാലത്ത്, വിശുദ്ധക്രമങ്ങളും മറ്റു ഭക്തിവിഷയങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. വി. യൗസേപ്പും ആ ഹൃദയത്തെ ഭക്തിസ്നേഹപാരവശ്യത്താൽ മാറണച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. അതേ കാലഘട്ടത്തിൽത്തന്നെ ഇടയന്മാരും, പൂജരാജാക്കന്മാരും, ശെമയോൻ, അന്ന എന്ന മഹാത്മാക്കളും, ശ്ലീഹന്മാർ, ശിഷ്യന്മാർ എന്നിവരും ആ ഹൃദയത്തിങ്കലേയ്ക്കും, ആ ഹൃദയത്താലും ആകർഷിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അവരുടെ ഹൃദയാന്തർഭാഗത്തു കുടികൊണ്ടിരുന്ന സ്നേഹവാത്സല്യങ്ങൾ ആ തിരുഹൃദയത്തിന്റെനേക്കു പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിന് അവർ അക്ഷമരായി കാത്തിരുന്നു.

എന്നാൽ, താൻ 'ശാന്തശീലനും വിനീതഹൃദയനു'മാണെന്ന് എല്ലാവരും മനസ്സിലാക്കുവാൻ അവിടുന്ന് ആഗ്രഹിക്കയും ദിവ്യകാരുണ്യക്രമത്തെന്ന തന്റെ വിശിഷ്ടദാനത്തെ അവിടുത്തേ ഹൃദയഭണ്ഡാരത്തിൽനിന്നു കോരിത്തരികയും, ഒടുവിൽ കുരിശിന്മേൽ തന്റെ ഹൃദയം പിളക്കപ്പെടണമെന്നും അതു് എല്ലാവർക്കും ഒരു അഭയസ്ഥാനമായി തുറന്നു കിടക്കണമെന്നും തിരുവുള്ളമാകയും ചെയ്തപ്പോഴാണു തന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെനേക്കുള്ള ഭക്തി ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ വിസ്മയനീയമായി വർദ്ധിച്ചതു്.

ശ്ലീഹന്മാർ തിരുഹൃദയത്തോടുള്ള വിശേഷഭക്തിയെ ലോകമെങ്ങും പ്രചരിപ്പിച്ചു. അവരുടെ കാലശേഷം തിരുസ്സഭാപിതാക്കന്മാർ എത്രയും തീക്ഷ്ണതയോടെ ഈ ഭക്തിമുറയെ അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്തു. അനന്തരകാലങ്ങളിൽ തിരുസ്സഭയെ അലങ്കരിച്ചിട്ടുള്ള സകല വിശുദ്ധന്മാരും ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തോടു വളരെ ഭക്തിയുള്ളവരായിരുന്നു. എന്നാൽ തന്റെ ഹൃദയനിക്ഷേപങ്ങളെ പുറത്തേക്കു ചൊരിയുന്നതിനു

നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന കാലമായപ്പോൾ ദിവ്യരക്ഷകൻ തന്റെ നന്മയും കാരുണ്യവും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുകയും മേലാൽ ഈ ഭക്തി വിശേഷവിധിയായിരിക്കണമെന്നുള്ള തന്റെ ആഗ്രഹത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. തിരുഹൃദയാരാധനത്തിനായി സ്വയം സമർപ്പിതരായവരുടെമേൽ ധാരാളമായി അനുഗ്രഹങ്ങൾ വർഷിക്കുമെന്നു ദിവ്യരക്ഷകൻതന്നെ ചെയ്തിട്ടുള്ള വാഗ്ദാനത്തിൽ ഈ അഭീഷ്ടം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുനിൽക്കുന്നുണ്ട്.

2. ഈ ആരാധനയുടെ വിഷയം ഈശോയുടെ ഹൃദയംതന്നെയാകുന്നു. ഈശോമിശിഹായിൽ ദിവ്യവും മാനുഷവുമായ രണ്ടു സ്വഭാവമുണ്ട്. ആത്മം ഒന്നുമാത്രമേയുള്ളൂ. ആ ആത്മം ദിവ്യനാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് ഈശോമിശിഹായുടെ ഹൃദയം എന്നു പറയുമ്പോൾ, അവതരിച്ച വചനമായ സാക്ഷാൽ ദൈവത്തിന്റെ ഹൃദയം എന്നാണല്ലോ മനസ്സിലാകുന്നത്. ദിവ്യ ആത്മം അത്യുന്നതമായ ആരാധനയ്ക്ക് അർഹനാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് ആ ദിവ്യ അളിൽനിന്നു വേർപെടുത്തുവാൻ പാടില്ലാത്തതായ ഈശോമിശിഹായുടെ ഹൃദയത്തിനു നല്കപ്പെടേണ്ട ആരാധനയും അതിപരമമായിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഇതു വിരുദ്ധമായ സകല അബദ്ധങ്ങളേയും ജയിച്ചു നിലനിന്നിട്ടുള്ള ഒരു സാവ്ത്രിക സത്യമാണ്.

3. തിരുഹൃദയഭക്തിയുടെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ മൂന്നാണ്. ഒന്നാമത്, നമ്മെപ്രതി അളവറ്റവിധം പീഡയനുഭവിക്കുന്നതിനും മാധുര്യമേറിയ വി. കുർബാനയെന്ന അമൂല്യദാനം നമുക്കു നല്കുന്നതിനും തിരുമനസ്സായ ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തിനു പ്രതിനന്ദി കാണിക്കണമെന്നുള്ളതാണ്. രണ്ടാമത്, തന്റെ സ്നേഹവാത്സല്യങ്ങളുടെ ഇരിപ്പിടമായ ഹൃദയത്തിനു നാം വരുത്തിക്കൂട്ടിയിട്ടുള്ളതും ഇപ്പോഴും വരുത്തിക്കൂട്ടുന്നതുമായ അവമാനങ്ങൾക്കു നമ്മുടെ ഭക്തിതീക്ഷ്ണതവഴിയായി യഥാശക്തി പരിഹാരം ചെയ്യുക എന്നുള്ളതാണ്. മൂന്നാമത്തെ ഉദ്ദേശ്യം, നാം ആരാധിക്കുന്ന ആഹൃദയത്തെ അനുകരിച്ചുകൊണ്ടു കഷ്ടാരിഷ്ടതകൾനിറഞ്ഞ ഈശോയുടെ ആയുഷ്കാലത്തും, ഔദ്യസമ്പൂർണ്ണവും ക്രൂശുസംബന്ധവുമായ ഇപ്പോഴത്തെ ജീ

വിതത്തിലും അവിടത്തെ ഹൃദയത്തെ ചൈതന്യപ്പെടുത്തിയ അതേ സ്നേഹവാത്സല്യങ്ങളും കരുണാവികാരങ്ങളുംകൊണ്ടു നാമും ചൈതന്യമുള്ളവരായിത്തീരുക എന്നുള്ളതാകുന്നു.

4. പുരാതനത്വം, പ്രതിപാദ്യവസ്തുസ്വഭാവം, ബഹുമുഖമായ ഉദ്ദേശ്യം എന്നിതുകളിൽനിന്നു തിരുഹൃദയഭക്തി ഉപകാരപ്രദവും ഉദ്ധതമവും ആശ്വാസപ്രദവുമായ ഒന്നാണെന്നു വിശദമാകുന്നുണ്ടല്ലോ. നാം ആരാധിക്കുന്നതിനെ അനുകരിക്കുകയെന്നുള്ളതു മതാനുഷ്ഠാനത്തിന്റെ ഒരു സാരസംഗ്രഹം ആകയാലും, യഥാർത്ഥമായ അനുകരണം സ്ഥിരശീലമായി പരിണമിക്കുന്നതാകയാലും ഈ അനുകരണത്തെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുകയും അതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെ ആവുംവണ്ണം നിർദ്ദേശിക്കയും ചെയ്യുകയത്രേ ഈ പുസ്തകംകൊണ്ടു വിവക്ഷിതമായ പ്രയോജനം.

5. തപശ്ശാസ്ത്രത്തിന്റെ സാരസംഗ്രഹം പൂർണ്ണമായി അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതും, ആദ്ധ്യാത്മികവും ആന്തരികവുമായ ജീവിതത്തിനുതകുന്ന തത്ത്വത്തേയും പരിശീലനത്തേയുംപറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്നതുമായ ഈ പുസ്തകം നമുക്ക് ആണ്ടുവട്ടത്തിലുള്ള പ്രതിദിന ധ്യാനത്തിനു വിഷയം ശേഖരിച്ചുതരുന്നു; തന്നിമിത്തം വായനക്കാക്ക്, കൊല്ലംതോറും ഇതിലുള്ള സംഗതികളെ ആവർത്തിച്ചു ധ്യാനിക്കുന്നതിനും സൂക്ഷ്മദൃഷ്ട്യാ പരിശോധിച്ചു തങ്ങളുടെ ബോധത്തിലും ഹൃദയത്തിലും അവയെ അധികം ആഴമായി പതിക്കുന്നതിനും സാധിക്കുന്നതാണ്. ഓരോരുത്തരുടേയും അപ്പപ്പോഴുള്ള ആവശ്യങ്ങൾക്കും മനോഗതിക്കും യോജിച്ചതായ ഭാഗങ്ങളെ ധ്യാനവിഷയങ്ങളാക്കി ഉപയോഗപ്പെടുത്താവുന്നതാകുന്നു.

6. ചില പ്രധാന കാരണങ്ങളാൽ, സാധാരണ ധ്യാനപുസ്തകങ്ങളിൽ കാണാറുള്ള ക്രമം ഇതിൽ സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല. പാപങ്ങളെ പരിഹരിക്കുന്നതിനേയും പുണ്യം പരിശീലിക്കുന്നതിനേയും സംബന്ധിച്ചുള്ള സകല കാര്യങ്ങളും തിരിച്ചുതിരിച്ചാണു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. വായിക്കുന്ന ആൾ നിശ്ചയമില്ലാതെ കിടന്നു കുഴങ്ങുകയോ, ഒന്നിലും ഒരു പിടികിട്ടാതെ

വൃഥാ ബുദ്ധിമുട്ടുകയോ ചെയ്യാതിരിക്കണം എന്നുള്ളതാണ് ഇ
വയിൽ ആദ്യത്തെ കാരണം. രണ്ടാമത്തെ കാരണം, നിശ്ചി
തമായി എന്തെങ്കിലും ഇടവിടാതെ കൺമുമ്പാകെ വച്ചുകൊ
ണ്ട്, ജയിക്കേണ്ട ഗുണങ്ങളും ജയിക്കുകയും, സമ്പാദിക്കേ
ണ്ട സൽഗുണങ്ങളും സമ്പാദിക്കയും ചെയ്യേണ്ടതിനു പ്രാർത്ഥ
നാവേളയിലെന്നപോലെതന്നെ ആത്മശോധനയുടെ നേര
ത്തും, സൽകൃത്യങ്ങളും ചെയ്യുമ്പോഴും തന്റെ ശക്തിയേയും
അധ്വാനത്തേയും പ്രയോഗിക്കണമെന്നുള്ളതാണ്. മറ്റു തി
ന്മകളുടെ കാരണങ്ങളായി നില്ക്കുന്നവ സമസ്തവും വേർതിരി
ച്ചു നശിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, ശേഷമുള്ളവയെ എളുപ്പത്തിലും ഫല
പ്രാപ്തിയോടുകൂടിയും ശൂന്യമാക്കുകയും, ഈശോ തന്റെ മാ
തൃകാജീവിതം വഴിയായി നമുക്കു നല്കിയിട്ടുള്ള എളിമ, ഉപ
വി ആദിയായ പ്രധാനപുണ്യങ്ങളെ ഗ്രഹിച്ച് അവയെ വെ
ച്ചേറെ കരസ്ഥമാക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നുള്ളതാണു മൂന്നാമ
ത്തെ കാരണം.

7. ഈ പുസ്തകത്തിൽ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന രീ
തിയെസംബന്ധിച്ചും അല്പം പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ദൈവവ
ചനം അറിയപ്പെടേണ്ടതു വാഗ്വിലാസത്തിലോ ശാസ്ത്രരീത്യാ
ഉള്ള പ്രതിപാദനത്തിലോ അല്ല. എന്നിരുന്നാലും രീതി സർ
വ്വ വിഷയാനുയോജ്യമായിരിക്കയും പദങ്ങളും വേണ്ട ശുദ്ധിയു
ള്ളവയായിരിക്കയും വേണമെന്നുള്ള രണ്ടു സംഗതികളിൽ
ഔചിത്യത്തോടും നിഷ്കൃഷ്ടയോടുംകൂടെ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്.

8. അവസാനമായി, ഈ ചെറിയ പുസ്തകം പരസ്യ
പാരായണത്തിനല്ല, ഏകാന്തമായ ധ്യാനത്തിനായിട്ടാണു ര
ചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഇതിന്റെ ഘടനയും യുക്തിഗതി
യും കേവലം സംഭാഷണരീതിയെ അവലംബിച്ചിരിക്കയാൽ
ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ സ്വാരസ്യം ശരിയായി അനുഭവിക്കേ
ണ്ട വായനക്കാർ ഏകാന്തത്തിൽ ഈശോയെ ധ്യാനിച്ചു നേ
രിട്ടുകണ്ടു ഹൃദയൈക്യത്തോടുകൂടി ഒരു സംഭാഷണം നടത്തേ
ണ്ടതാണെന്നുകൂടി പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

ഒന്നാം പുസ്തകത്തിലേക്കുള്ള മാർഗ്ഗദർശനം

ഈ കൃതികൊണ്ടു പൂർണ്ണമായ പ്രയോജനം ഉണ്ടാകണമെന്നു് ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഏവരും ഇതിലേ ഓരോ പുസ്തകത്തിന്റേയും ഉദ്ദേശ്യം കൃത്യമായി മനസ്സിലാക്കുകയും, അതിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെ ശരിയായി ഉപയോഗിക്കുകയും, ഉദ്ദിഷ്ടസിദ്ധിക്കുള്ള സകല തടസ്സങ്ങളേയും എതിർത്തു ദൂരീകരിക്കുന്നതിനു നിശ്ചയിച്ചുപൂർവ്വം പ്രയത്നിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. അതിനാൽ ഈവക കാര്യങ്ങളിൽ മാർഗ്ഗദർശനത്തിനു സഹായിക്കുന്ന സംഗതികൾ ഓരോ പുസ്തകത്തിന്റേയും ആരംഭത്തിൽ ചേർക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ആത്മാവിനെ ആദ്യം പാപമാലിന്യങ്ങളിൽനിന്നും, രണ്ടാമതു്, ലോകത്തോടുള്ള പ്രതിപത്തിയിൽനിന്നും, അവസാനം, ക്രമമറ്റ സ്നേഹത്തിൽനിന്നും എങ്ങനെ സ്വതന്ത്രമാക്കാമെന്നതത്രേ ഒന്നാംപുസ്തകം പഠിപ്പിക്കുന്നതു്. ഇതു മൂന്നു തരത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണു്; മൂന്നുവിധത്തിൽ ഇതിനെ പ്രാപിക്കയും ചെയ്യാം. ഒന്നാമതു്, സൃഷ്ടാവും രക്ഷിതാവുമായ ദൈവത്തെ സമസ്ത വസ്തുക്കളിലും ഉപരിയായി മതിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ ആത്മാവിനെ എല്ലാ ചാവുദോഷങ്ങളിൽനിന്നും ലോകത്തോടുള്ള അതിസ്നേഹത്തിൽനിന്നും ക്രമാതീതമായ ആത്മസ്നേഹത്തിൽനിന്നും വിമോചിപ്പിക്കുകയും, അങ്ങനെ യാതൊരു കാര്യസിദ്ധിക്കുമായി ആദിവ്യ മഹാപ്രതാപത്തെ ഘനമായ പാപത്താൽ ക്ലേശിപ്പിക്കാതിരിക്കത്തക്ക മനഃസ്ഥിതി സമ്പാദിക്കയും ചെയ്യുക. രണ്ടാമതു്, സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട സകല വസ്തുക്കളും ലഭിക്കുന്നതിനോ ജീവൻ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനു തന്നെയുമോ ആയിട്ടും മനസ്സാലെ യാതൊരു അല്പപാപവും ചെയ്യാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം ലോകസന്തോഷങ്ങളിൽനിന്നും ക്രമമറ്റ സ്നേഹത്തിൽനിന്നും ഹൃദയത്തെ ശുദ്ധമാക്കുക. മൂന്നു്, ദൈവവരപ്രസാദത്തോടുള്ള വലുതായ വിശ്വസ്തതമൂലം, വിട്ടകലാൻ പാടുള്ള എല്ലാ അപൂർണ്ണതക

ളിൽനിന്നും തന്നെത്താൻ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നതിനും പുറമേ, ലോകത്തെ വെറുക്കുന്നതിനും ക്രമരഹിതമായ സകല സ്നേഹത്തേയും ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിനും പര്യാപ്തമായ ഒരു മനോഭാവം കൈവരുത്തുക.

ഇതുയും പറഞ്ഞതിൽനിന്ന്, പുണ്യപൂർണ്ണതയുടെ ആദ്യപടിയിൽ നില്ക്കുന്നവർക്കും, ഏതാനും പടികൾ കയറിക്കഴിഞ്ഞവർക്കും, അത്യുന്നതത്തിൽ എത്തിയവർക്കും ഈ പുസ്തകം ഒരുപോലെ ഫലപ്രദമായി ഉപയോഗപ്പെടുന്നതാണെന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, വി. ബെർണ്ണർദീനോസ് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: "ചേർത്തിച്ചുകളഞ്ഞവ വീണ്ടും മുളച്ചുവരുന്നു; ഓടിച്ചു പുറത്താക്കപ്പെട്ടവ തിരിയെ വരുന്നു; കെടുത്തിക്കളഞ്ഞതു വീണ്ടും ജ്വലിക്കുന്നു; മന്ദിച്ചുകിടക്കുന്നവ ഉണർന്നുവരുന്നു. അതുകൊണ്ടു ഒരിക്കലോ മറേറാ ചേർത്തിച്ചുകളഞ്ഞതുകൊണ്ട് ഒന്നുമായില്ല; വീണ്ടും വീണ്ടും മുറിച്ചുകളയണം. അതേ, സാധിക്കുമെങ്കിൽ എപ്പോഴും ഇതു ചെയ്യേണ്ടതാണ്. മനഃപൂർവം നീ തെരഞ്ഞു നോക്കുന്നപക്ഷം ചേർത്തിച്ചുകളയേണ്ടതായി എന്തെങ്കിലും ചിലതു കാണാതിരിക്കയില്ല."

2. ആദ്ധ്യാത്മികജീവിതത്തിന് ഏറെക്കുറെ ആധാരമായി നില്ക്കുന്ന പൂർണ്ണമായ ഒരു ഹൃദയശുദ്ധീകരണം സർവ്വപ്രധാനമാണെന്നുള്ള വസ്തുത പ്രത്യേകം ധരിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ്. വളരെ കുറച്ചുപേർക്കുമാത്രമേ സുകൃതാഭ്യാസം എളുപ്പവും സന്തോഷകരവുമായിട്ട് അനുഭവപ്പെടുന്നുള്ളൂ; വളരെ ചുരുക്കംപേർമാത്രമേ പുണ്യപൂർണ്ണതയിൽ ക്രമോൽകർഷേണ അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ട് ദൈവത്തോടു് ഐക്യപ്പെടുന്നുള്ളൂ. ഹൃദയവിശുദ്ധിയുള്ളവർക്കു ദൈവം വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഇഹലോകവസ്തുക്കൾ അനുഭവിക്കുന്നതിനുപോലും എത്രയോ കുറച്ചുപേർക്കുമാത്രമാണ് ഇടയാകുന്നതു്! ഇതിൻറെയെല്ലാം മുഖ്യകാരണം ഹൃദയം വെടിപ്പാക്കുന്നവരായി അധികംപേർ ഇല്ലാത്തതുതന്നെ.

വളരെ അധ്വാനിക്കയും അല്പംമാത്രം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുകയും

ചെയ്യുന്നവർ വളരെയുണ്ട്. അവർ പലപ്പോഴും അവരുടെ വേല പുത്തനായി തുടങ്ങുന്നതിനു നിർബന്ധിതരായിത്തീരുന്നു. പുണ്യത്തിന്റെ മാധുര്യം ഇക്കൂട്ടർ വളരെ ദുർലഭമായിട്ടുമാത്രമേ ആസ്വദിക്കുന്നുള്ളൂ; തീരെ ആസ്വദിക്കാത്തവരും ധാരാളമുണ്ട്. ഇവർ കുരിശു വഹിക്കുന്നുണ്ട്; പക്ഷേ, അതിന്റെ ഇമ്പം അനുഭവിക്കുന്നില്ല. ഇവർക്ക് അവസാനത്തിൽ രക്ഷയുണ്ടായേക്കാം; എന്നാൽ ഇവർ ദൈവത്തിനു ചെല്ലേണ്ട ഒരു മഹിമയെ ഇല്ലാതാക്കുകയും, പൂർണ്ണമായ ആത്മശുദ്ധി സമ്പാദിച്ചാൽ നിഷ്പ്രയാസം പ്രാപിക്കാൻ പാടുണ്ടായിരുന്ന വലുതായ നിത്യഭാഗ്യം നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ കാരണത്താൽ പൂർണ്ണമായ ഹൃദയശുചീകരണത്തെക്കാൾ പിശാചു തടയുവാൻ ഉത്സാഹിക്കുന്നതായി മറ്റൊന്നുംതന്നെ ഇല്ലെന്നു പറയാം. ഹൃദയവിശുദ്ധിവരുത്തുന്ന കായ്ത്തിൽ നാം ഉപേക്ഷ കാണിക്കുന്നപക്ഷം സുകൃതസമ്പാദനത്തിനും പുണ്യപൂർണ്ണതയ്ക്കും അവൻ നമ്മെ വേണ്ടുവോളം അനുവദിച്ചേക്കാം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഇപ്രകാരം മിഥ്യാജ്ഞാനത്തിൽ മുഴുകുമെന്നും യഥാർത്ഥ പൂർണ്ണത പോയിട്ട് ഉദ്ധമായ പുണ്യംപോലും നമുക്കുണ്ടാകയില്ലെന്നും അവനു നിശ്ചയമുണ്ട്.

നല്ല കരുതലില്ലാത്തപക്ഷം ശരിയായ ഹൃദയവിശുദ്ധി വന്നിട്ടില്ലാത്ത ആത്മാക്കൾക്കു സാധാരണമായി ഒരബദ്ധം പറ്റാനിടയുണ്ട്. കേവലം ബാഹ്യമായ ഹൃദയശുചീകരണത്തിനുശേഷം ഉടനടി അവർ ഈശോയുമായി ഗാഢമായ അദ്ധ്യാത്മമൈത്രി പ്രാപിപ്പാനും, സുകൃതപുഷ്പങ്ങളുടെ ഇടിയിൽ അവിടുത്തോടു സഹവാസം ചെയ്യാനും, മാധുര്യപൂർണ്ണങ്ങളായ ഫലങ്ങൾ ആസ്വദിപ്പാനും അതിമോഹം പ്രദർശിപ്പിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ പൂർണ്ണമായ ഹൃദയവിശുദ്ധിവരുത്തുന്ന കായ്ത്തിൽ അമാന്തം കാണിച്ചുകൊണ്ട് ഈശോയുമായുള്ള സഖ്യം അനുഭവിക്കുന്നതിനു അതിയായി ആഗ്രഹിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നു. ഇതു രണ്ടും ആദ്ധ്യാത്മികജീവിതത്തിൽ പ്രവേശി

ക്കുന്ന ആത്മാക്കൾക്ക വന്നുകൂടുന്ന ആപത്തുകളാണ്. അപകടങ്ങൾ വേറെയുമുണ്ട്. അതിത്തിവിട്ടുകൂടിയും അവർ ഭാഗ്യങ്ങളായ ആശാനിഗ്രഹങ്ങൾ പരിശീലിക്കുന്നതു് ഇതിനു ദൃഷ്ടാന്തമാണ്. വിഷമമെന്നു തോന്നുന്ന ഒരു സംഗതിയിൽനിന്നു ശാഠ്യബുദ്ധ്യാ ബലംപ്രയോഗിച്ചു വിമുക്തരാകുന്നതിനും, ആഗ്രഹിച്ച സംഗതികൾ കരസ്ഥമാക്കുന്നതിനും ഇവർ കലശലായി മോഹിക്കുന്നതിനാൽ മനസ്സിടിയത്തക്ക ഭയം ഇവർക്കുണ്ടാകുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ ആപൽക്കരങ്ങളാണെന്നിരുന്നാലും, അന്തരികതുലഘീകരണത്തിലുള്ള സൂക്ഷക്കുറവിനോളംതന്നെ സധാരണങ്ങളോ ഹാനികരങ്ങളോ അല്ല.

3.നിന്റെ പ്രയത്നങ്ങളെല്ലാം താഴെപ്പറയുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ തിരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒന്നാമതു്, നീ നിത്യഭാഗ്യത്തിനവകാശിയാണെന്നുള്ളതു നല്ലവണ്ണം ഗ്രഹിക്കണം. പാപത്തിന്റെ നികൃഷ്ടതയും തിന്മയും മനസ്സിലാക്കുകയും, പാപം നിന്നിൽവരുത്തിക്കൂട്ടിയിട്ടുള്ള സകല കേടുപാടുകളും നിന്റെ ബോധംകൊണ്ടു കണ്ടുപിടിക്കയും ചെയ്യണം. രണ്ടാമതു്, ലോകത്തിന്റെ വ്യർത്ഥതയേയും ദുഷ്ടതയേയുംകുറിച്ചു് അവ്യംവണ്ണമുള്ള ഒരു ജ്ഞാനം സമ്പാദിക്കയും, ലോകത്തിൽ നാശമേറുന്ന അനർത്ഥകൂപത്തിൽ പതിക്കുന്നതിനു സഹായം സമ്മതിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ളവരുടെ വിലപനീയ സ്ഥിതിയെ നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യുക. മൂന്നാമതു്, അവനെക്കുറിച്ചുതന്നെ ഒരു സത്യമായ ജ്ഞാനം ഉണ്ടായിരിക്കണം. നിന്റെ പിഴകളാൽ നീ നിന്നെ എത്രമാതിരി ആക്കിത്തീർക്കുന്നുവെന്നും നീ നിന്നിൽത്തന്നെ എത്ര നികൃഷ്ടനായിരിക്കുന്നുവെന്നും, നീ നിന്നാലെതന്നെ എന്തിലേക്കു ചാഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്നും മനസ്സിലാക്കണം.

ഈ സംഗതികളെല്ലാം ഗ്രഹിക്കുന്നതിനു് ഈ പുസ്തകം ഒന്നു് ഓടിച്ചു വായിച്ചതുകൊണ്ടായില്ല; വായിക്കുന്ന സം

ഗതിയെപ്പറ്റി ശ്രദ്ധയോടും ജാഗ്രതയോടുംകൂടി ധ്യാനിക്കയും തദനുസാരം പ്രവർത്തിക്കയും വേണം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഈ പുസ്തകത്തിൽ വിഷയങ്ങൾ വിസ്തരിച്ചല്ല, സംക്ഷേപിച്ചത്രേ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. ഇങ്ങനെ ചെയ്തതു്, ഒന്നാമതു്, അതിനെപ്പറ്റി വീണ്ടുംവീണ്ടും ആലോചിച്ചുനോക്കി ഉപയോഗയോഗ്യമാക്കുന്നതിൽ പരിശ്രമം ചെയ്യേണ്ടതിനായിട്ടും, രണ്ടാമതു്, ഹൃദയത്തിലേ വികാരപരമ്പരകൾ ഇളക്കി മറിച്ചു് ആത്മാവിന്റെ സ്ഥിതിയനുസരിച്ചു് അവശ്യമുള്ള സമസ്തവും കർത്താവിനോടു് അപേക്ഷിച്ചു വാങ്ങേണ്ടതിനായിട്ടും, കടശി ആന്തരികമായ ഒരു അഭിരുചി നിനക്കുണ്ടാകുന്നതിനും, പുഷ്ടി കൂടുതലുള്ള ഫലങ്ങളെ നീ ശേഖരിക്കേണ്ടതിനായിട്ടുമാണു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഇങ്ങനെയുള്ള ധ്യാനവും ഭക്തിപരമായ ആഗ്രഹങ്ങളും പരമാർത്ഥതയോടുകൂടിയ പ്രാർത്ഥനയുംമൂലം സംഗതികൾ കൂടുതൽ തെളിവാകുകയും അവയെ നീ കൂടുതൽ പ്രയോജനകരമാക്കുകയും ചെയ്യും. കർത്താവു്, തന്റെ ഹൃദയത്തിലേ ഗുണാധിക്യത്തിൽനിന്നു നിന്റെ പ്രയത്നങ്ങൾക്കു പ്രതിഫലം തരികയും അവയെ തന്റെ പ്രസാദവരംകൊണ്ടു് അനുഗ്രഹിക്കയും ചെയ്യും. ഈ പറഞ്ഞ സംഗതികൾ ഒന്നാംപുസ്തകത്തെ മാത്രമല്ല മറവയേയുംകൂടി സംബന്ധിക്കുന്നതാണെന്നു ധരിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണു്.

4. ഒന്നാംപുസ്തകം ഉപയോഗിക്കേണ്ടതിലേക്കു് രണ്ടു രീതിയാണു് ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതു്. അവയിൽ ഓരോന്നും അബദ്ധലേശമില്ലാത്തതും എളുപ്പമുള്ളതുമത്രേ. ക്ഷീണമറിയാതേയും ഫലപ്രാപ്തിയോടുകൂടിയും ദീർഘസമയം ധ്യാനിക്കുന്ന അനേകമാളുകളുടെ—വിശിഷ്യ, പഠിപ്പില്ലാത്തവരുടെ—അനുഭവം ഇതിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നുണ്ടു്. ആദ്യത്തെ രീതി, മാനസികപ്രാർത്ഥന (mental prayer) അഭ്യസിച്ചു ശീലമില്ലാത്തതിനാൽ തുടരെ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനു നിർവ്വാഹമില്ലാത്ത ആരംഭക്കാർക്കായിട്ടത്രേ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. എ

ന്നാൽ മറ്റുള്ളവർക്കും, ആഴമായി ആലോചിക്കുന്നതിനു മനഃസ്ഥിതി ഇല്ലെന്നു തോന്നുന്ന പ്രത്യേകാവസരങ്ങളിൽ ഈ രീതി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിനു യാതൊരു തടസ്സവുമില്ല താനും.

ആദ്യംതന്നെ, താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന പ്രാരംഭജപം ചൊല്ലുക. അതുതന്നെ എല്ലായ്പോഴും ചൊല്ലാവുന്നതുമാണ്. "കർത്താവായ ഈശോയേ, എന്റെ സകല ഇന്ദ്രിയങ്ങളേയും അങ്ങേപ്പക്കലേക്കു വലിച്ചടുപ്പിക്കേണമേ. ദോഷമയങ്ങളും ഉചിതമല്ലാത്തവ (unbecoming) യുമായ സമസ്ത ചിന്തകളിൽ നിന്നും എന്റെ ഹൃദയത്തെ വിമുക്തമാക്കി ശുദ്ധീകരിക്കേണമേ. ഈ പ്രാർത്ഥനാസമയത്തു്, എന്റെ ശരീരേന്ദ്രിയങ്ങളേയും ആത്മശക്തികളേയും അങ്ങയുടെ സ്തുതിക്കും എന്റെ രക്ഷയ്ക്കുമായി ശുദ്ധയോടെ വിനിയോഗിക്കുന്നതിനും, അങ്ങയുടെ മഹാ പ്രതാപസിംഹാസനത്തിങ്കൽ എന്റെ പ്രാർത്ഥന കൈക്കൊള്ളപ്പെടേണ്ടതിനു് എനിക്കു യോഗ്യതയുണ്ടാകുന്നതിനുമായി എന്റെ ബോധത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കയും എന്റെ ഹൃദയത്തെ സജീവമാക്കയും ചെയ്യേണമേ! ആമ്മേൻ. കർത്താവായ ഈശോയേ, സ്തുതിയാകുന്ന കാഴ്ച ദൈവത്തിനു് അർപ്പിച്ച അങ്ങേ ദിവ്യോദ്ദേശ്യത്തോടു ചേർത്തുകൊണ്ടു് ഈ പ്രാർത്ഥന അങ്ങേക്കു ഞാൻ സമർപ്പിക്കുന്നു."

അനന്തരം അവിടത്തെ ലോകജീവിതത്തിലെ സംഭവങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നു് അനുസ്മരിച്ചുകൊണ്ടോ, വി. സക്രാരിയിൽ എഴുന്നെള്ളിയിരിക്കുന്നപ്രകാരം ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ടോ കർത്താവിനെ മനോദൃഷ്ടിയിൽ കാണുക. ഒടുവിൽ, നീ ചെയ്യാൻ തുടങ്ങുന്ന പ്രാർത്ഥനയുടെ ഫലപ്രാപ്തിക്കായി അവിടത്തോടു് അപേക്ഷിക്കുക. ധ്യാനം ഏതു രീതിയിൽ നടത്തുന്നതായിരുന്നാലും അതിന്റെ ആരംഭം ഇപ്പറഞ്ഞ മൂന്നു സംഗതികളേയും അടക്കിക്കൊള്ളണം.

ഒന്നാമത്തെ രീതിയാണു് ഉപയോഗിക്കുന്നതെങ്കിൽ, ആ

വശ്യംപോലെയോ പ്രയോജനമനുസരിച്ചോ, ഒന്നോ അധികമോ വാചകങ്ങൾ സാവധാനമായും ശ്രദ്ധയോടുകൂടെയും വായിക്കണം. രണ്ടാമത്തേത്, നീ വായിച്ചു കഴിഞ്ഞത് എത്ര സത്യമായിട്ടുള്ളതെന്ന് ആലോചിച്ചുനോക്കണം. സകല വിശ്വാസന്മാർക്കും, എന്നല്ല, ആത്മാവിനെ നിത്യനാശത്തിൽനിന്നു രക്ഷിച്ചു് അനന്തകാലത്തേക്കു സൂക്ഷിക്കുന്നതിനു ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്ന സകലർക്കുംതന്നെ അതു് എത്ര സത്യമായിട്ടുള്ളതെന്നു ബോധപ്പെട്ടിരിക്കണമെന്നും ആലോചിക്കണം. മൂന്നാമത്തേത്, അതെസംബന്ധിച്ചു് ഇതുവരേയും ഉള്ള നിന്റെ നടത്ത ഏതുതരത്തിലുള്ളതായിരുന്നുവെന്നു കണ്ടുപിടിക്കാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടു് ഒരു ആത്മശോധന നടത്തുക. നന്നായിരുന്നുവെന്നു കാണുന്ന പക്ഷം അതെക്കുറിച്ചു കർത്താവിനു നന്ദിപറകയും സമസ്ത സ്തുതിയും അവിടുത്തേക്കു നല്കുകയും വേണം. ക്രൂടാതെ സൽപ്രവൃത്തിയിൽ നിലനില്ക്കുന്നതിനു നീ പ്രാപ്തനാകുന്നതിനും, അവയെ അധികം നന്നായും പൂർണ്ണമായും ചെയ്യുന്നതിനും ഉള്ള അനുഗ്രഹങ്ങൾ അപേക്ഷിച്ചു വാങ്ങുന്ന കാര്യത്തിൽ ഉപേക്ഷ വിചാരിക്കാതിരിക്കുകയും വേണം.

നേരേമറിച്ചു്, നിന്റെ വ്യാപാരം തൃപ്തികരമല്ലായിരുന്നുവെന്നു കാണുന്നപക്ഷം, നീ ദുഃഖിക്കയും മനസ്താപപ്രകരണംവഴിയായി ദൈവത്തോടു മാപ്പു ചോദിക്കയും ചെയ്യണം. നാലാമത്തേത്, നിന്നെത്തന്നെ തിരുത്തുന്നതിനോ നന്മയിൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിനോ ഉള്ള ഒരു നിശ്ചയം നീ ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ കാര്യസിദ്ധിക്കു് ഉതകുന്ന ഉപകരണങ്ങളെ നീ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും നിന്റെ ഈ നിശ്ചയങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനുള്ള അനുഗ്രഹം യാചിച്ചു വാങ്ങുകയും വേണം. ഇതുയും ചെയ്തകഴിഞ്ഞശേഷം ധ്യാനത്തിനു നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന സമയം കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ ഇതേ ക്രമമനുസരിച്ചുതന്നെ മറു വാക്യങ്ങളും നോക്കി ധ്യാനിച്ചുകൊൾക.

എന്നാൽ, രണ്ടാമത്തെ രീതിയാണു സ്വീകരിക്കുന്നതെ

ങ്കിൽ മുൻപ്രസ്താവിച്ചപ്രകാരം ആരംഭിച്ചുകൊണ്ടു പുസ്തകത്തിൽനിന്നു വായിച്ചോ, ധ്യാനവിഷയം മനോഭിഷ്ടിയിൽ വരുത്തിക്കൊണ്ടോ, ഓമ്മയെന്ന അന്തരിന്ദ്രിയത്തെ പ്രവർത്തിപ്പിക്കുക. രണ്ടാമതു്, താഴെ പറയുന്ന വിധത്തിൽ ബോധേന്ദ്രിയത്തെ പ്രവർത്തിപ്പിക്കണം:— 1. കാര്യകാരണമാഗ്രേണ ധ്യാനവിഷയത്തെപ്പറ്റി യുക്തിയുക്തമായി ആലോചിക്കുക. 2. അതുകളിൽനിന്നു പ്രായോഗികമായ എന്തു പ്രയോജനം വരുത്താമെന്നു് അന്വേഷിച്ചറിയുക. 3. ഇതിലേക്കു പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന ന്യായങ്ങൾ ഏതെല്ലാമെന്നു കണ്ടുപിടിക്കുക. 4. നാം ഇതുവരെ ഏതുവിധം പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നുവെന്നു് ആലോചിക്കുക. 5. മേലിലേക്കു ചെയ്യേണ്ടതെന്തെല്ലാമെന്നു ചിന്തിക്കുക. 6. ഏതെല്ലാം പ്രതിബന്ധങ്ങൾ ദൂരീകരിക്കണമെന്നു നിശ്ചയിക്കുക. 7. ഇതിലേക്കായി ഏതെല്ലാം ഉപകരണങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കണമെന്നു് ആലോചിക്കുക. മൂന്നാമതു്, ക്ഷേപിപരങ്ങളും അനുയോജ്യങ്ങളുമായ വികാരങ്ങളെ ഉത്തേജിപ്പിച്ചു് അന്തരികമായി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടും, നിന്റെ താൽക്കാലിക സ്ഥിതിക്കു യോജിച്ചതും ഉചിതങ്ങളുമായ നിശ്ചയങ്ങളെ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടും നിനക്കും ശേഷംപേർക്കും വേണ്ടി പരമാർത്ഥതയോടെ അനുഗ്രഹങ്ങളെ യാചിച്ചുകൊണ്ടും, മനസ്സു് എന്ന അന്തരികശക്തിയെ പ്രവർത്തിപ്പിക്കുക. കടശി, വികാരപൂർണ്ണമായ ഹൃദയത്തോടുകൂടി, ഈശോയുമായി ഒരു സംഭാഷണം നടത്തണം. അവസാനപ്രാർത്ഥന താഴെ പറയുംപ്രകാരം ചൊല്ലിക്കൊൾകം.

"തിരുസ്സഭയുടെമേൽ നിരവധി ദാനങ്ങളെ വർഷിച്ചുകൊണ്ടു് അങ്ങേ ഹൃദയത്തിലേ അമൂല്യനിക്ഷേപങ്ങളെ കാണിച്ചുതരുവാൻ തിരുമനസ്സായ ദൈവമേ, ഈ തിരുഹൃദയത്തിന്റെ സ്നേഹത്തിനനുരൂപമായി ഞാൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനും അങ്ങേ വ്യാകുലതനിറഞ്ഞ ഹൃദയത്തിനു നന്ദിഹീനരായ മനുഷ്യർ ചെയ്യുന്ന ദ്രോഹങ്ങൾക്കു യഥായോഗ്യം പരി

ഹാരം ചെയ്യുന്നതിനും അവിടുന്ന് ഇടയാക്കേണമേ. സകല സംഗതികളിലും ഈ തിരുഹൃദയത്തിന്റെ പ്രേരണയും പരിപാലനയും ഉണ്ടാകുന്നതിന് അവിടുന്ന തിരുമനസ്സാകണമേ. പിതാവായ ദൈവത്തോടുകൂടി പരിശുദ്ധാത്മാവിയുടെ ഐക്യത്തിൽ ജീവിച്ചു വാഴുന്ന ദൈവമേ! ആമ്മേൻ."

പരിശുദ്ധ ദൈവമാതാവിനും കാവൽമാലാഖയ്ക്കും മദ്ധ്യസ്ഥരായ വിശുദ്ധർക്കും ആത്മസമർപ്പണം ചെയ്തു ധ്യാനം അവസാനിപ്പിക്കണം. ഏതു ധ്യാനവും ഇങ്ങനെയാണ് അവസാനിപ്പിക്കേണ്ടത്.

പരിശുദ്ധന്മാരുടെ മാതൃകകൾ പാപികളുടേയും നീതിമാന്മാരുടേയും ഹൃദയങ്ങളിൽ അത്ഭുതാവഹവും രക്ഷാകരവുമായ ഒരു പ്രേരണ നടത്തുന്നതായി അനുഭവം സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നതിനാൽ, അവയെ ക്രമേണ ദൃഷ്ടിയിൽ വച്ചുകൊള്ളേണ്ടതാണ്. ഈ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ധ്യാനവിഷയമാക്കുന്നതിൽ നിന്നു കൂടുതൽഫലം പ്രാപിക്കണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ മദ്ധ്യസ്ഥന്മാരായി സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതോ പ്രത്യേകഭക്തി കാണിച്ചിട്ടുള്ളതോ ആയ പുണ്യവാനെയോ പുണ്യവാന്മാരെയോ ചിന്താവിഷയമാക്കേണ്ടതാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഓരോരുത്തർക്ക് ഓരോ മാതൃകകളോടാണ് പ്രത്യേകഭക്തി. എങ്ങനെയെന്നാൽ, ഒരു സന്ന്യാസസഭയിലേ അംഗം തന്റെ സഭയിലുള്ള പുണ്യവാന്മാരുടെ ജീവചരിത്രങ്ങൾ കൂടുതലായി വായിക്കയും പഠിക്കയും ചെയ്യുക പതിവാണ്. അല്ലേയരായി നിന്നുകൊണ്ട് ദൈവശുശ്രൂഷ ചെയ്യുവാൻ താൽപര്യപ്പെടുന്നവർ അവക്കു യോജിച്ച ദൃഷ്ടാന്തം നല്കുന്ന വിശുദ്ധന്മാരോട് കൂടുതൽ ഭക്തി പ്രദർശിപ്പിക്കാറുണ്ട്. പുണ്യവാന്മാരിൽ പലരും ഈശോയുടെ ഹൃദയത്തെ മാതൃകയായി സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളവരും ചില പ്രത്യേകഗുണങ്ങളാൽ ശോഭിച്ചിരുന്നവരും ആയിരുന്നുവല്ലോ. ആകയാൽ അവരിൽ ഒരാളെ തിരഞ്ഞെടുത്തുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം എന്തു ചെയ്തിരുന്നുവെന്നും എങ്ങനെ

വ്യാപരിച്ചിരുന്നുവെന്നും കണ്ടു മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും പുറമേ, ദൈവത്തോടു തനിക്കുവേണ്ടി മാദ്ധ്യസ്ഥ്യം അപേക്ഷിക്കാൻ ആ വിശുദ്ധനോടു പ്രാർത്ഥിക്കയും, അദ്ദേഹത്തിനു തന്നെ ഭരമേല്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ വിശുദ്ധരുടെ സ്മരണയൊന്നും തൽക്കാലം നിനക്കുണ്ടാകാത്തപക്ഷം പരിശുദ്ധ കന്യകാമറിയത്തിന്റെ ജീവിതസംഭവങ്ങൾ ഓർമ്മിക്കുകയും അവിടുത്തെ മാദ്ധ്യസ്ഥ്യവും സംരക്ഷണയും യാചിച്ചുകൊള്ളുകയും വേണം.

5. നിന്റെ ഭാഗ്യം നിന്നിൽനിന്ന് അപഹരിക്കുന്നതിന് അവസരം നോക്കിയിരിക്കുന്ന പിശാചു മാർഗ്ഗമദ്ധ്യേ കൊണ്ടുവരുന്നവയും മനസ്സാക്ഷിയെ സംബന്ധിക്കുന്നവയുമായ പ്രതിബന്ധങ്ങളെ വിട്ടകലുകയോ ജയിക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ടതിലേക്കായി, മനസ്സാക്ഷിയെന്നു പറയുന്നതു് എന്താണെന്നു് ആദ്യംതന്നെ നീ ശരിയായി മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കേണ്ടതാണ്. മനസ്സാക്ഷിയെന്നു പറയുന്നതു ന്യായാന്യായ വിവേചനശക്തിയിലൂടെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ഒരു ശാസനം ആകുന്നു. ചില പ്രത്യേകസംഗതികളിൽ ഇന്നതു ചെയ്യണമെന്നും ഇന്നതു ചെയ്യരുതെന്നും അതു് ഉള്ളേ നമ്മെ പ്രബോധനം ചെയ്യുന്നു. ഒന്നുകിൽ, വിശ്വാസവിഷയമാകയാൽ ചെയ്യാഞ്ഞാൽ പാപമുള്ളതുകൊണ്ടോ അല്ലെങ്കിൽ, അനുഷ്ഠാനവിഷയമാകയാൽ ചെയ്താൽ പുണ്യവും ദൈവത്തിനു സന്തോഷകരവും ആകുമെന്നുള്ളതുകൊണ്ടോ ആയിരിക്കും.

ഈ ശാസനം ന്യായാന്യായ വിവേചനശക്തിയാൽ അല്ലെങ്കിൽ ബുദ്ധിമാർഗ്ഗേണ വരുന്നതാകുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞതു്, അതു പ്രകൃതിയുടെയോ പ്രസാദവരത്തിന്റെയോ വിശ്വാസത്തിന്റെയോ പ്രകാശത്താൽ ബുദ്ധിക്കു് അറിവുള്ള പൊതുതത്വങ്ങളിൽനിന്നു ന്യായമായി രൂപവൽക്കരിച്ചിട്ടുള്ള പ്രായോഗികമായ ഊഹമാകയാലാണ്. ഒരുദാഹരണം പറയാം. ന്യായാദ്ധ്യയായ ഇന്നു കുർബാന കാണാൻ എനിക്കു കടമു

ണ്ടെന്ന് എന്റെ മനസ്സാക്ഷി എന്നോട് പറയുന്നു. ഇതു താഴെ പറയുന്ന ന്യായങ്ങളിൽനിന്ന് അനുമിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ഞായറാഴ്ച ദിവസങ്ങളിൽ കുർബാന കാണേണ്ട കടമയുണ്ട്. ഇന്നു ഞായറാഴ്ചയാണ്. അതിനാൽ, ഇന്നു കുർബാന കാണേണ്ട ചുമതലയുണ്ട്. ഇത്തരത്തിലുള്ള അനുമാനം മനസ്സാക്ഷി ശുദ്ധമായി രൂപവൽക്കരിച്ചു മനുഷ്യന്റെ ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങൾ വകവയ്ക്കാതെ അവനു നല്ലിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ളതു് ഓർമ്മിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ്. മനസ്സാക്ഷിയുടെ ശബ്ദം അനുസരിച്ചാൽ തങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്ന ഭോഗങ്ങളെ വിട്ടുപിരിയേണ്ടിവരുമെന്നോ, അല്ലെങ്കിൽ, അവയുടെ സുഖമായ അനുഭവം തടയപ്പെട്ടുമെന്നോ വിചാരിച്ച് അതിനെക്കുറിച്ചു ശ്രദ്ധിപ്പാൻ മനസ്സില്ലാത്തവരുടെ സംഗതിയിൽ ഇതു വിശദമായിക്കാണാം. മനസ്സാക്ഷി എന്തോ ചിലതു വിലക്കുകയും തങ്ങളെ ശാസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്ന് അവർ കേൾക്കുന്നതുതന്നെയും ഇഷ്ടമായിട്ടല്ല. അതുകയാൽ സാക്ഷാലുള്ള മനസ്സാക്ഷി മനുഷ്യനിൽനിന്നു സ്വതന്ത്രവും ഉയർന്നതരത്തിലുള്ളതുമാണെന്നു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു.

മനസ്സാക്ഷിയെന്നതു സ്നായുക്കളുടെ ഒരു പ്രകമ്പനമോ, മനോരാജ്യത്തിന്റെ പ്രകാശനമോ, കാരണം അറിവില്ലാത്ത ഭയമോ, സംഗതിയുടെ വെറും സംഭവ്യതയോ അല്ല എന്നുള്ളതു്, സ്വതേ ഭയമോ ശങ്കയോ ഉള്ള ആളുകൾ പ്രത്യേകം ഗ്രഹിച്ചിരിക്കേണ്ട ഒരു സംഗതിയാണ്. നേരേമറിച്ച്, സേച്ഛാനുവർത്തികളും ആലോചനയില്ലാത്തവരും മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കേണ്ടതു്, മനസ്സാക്ഷി ഒരു അഗ്രഹമോ, സ്വാഭാവികമായ ഒരു ചാച്ചിലോ, ഹൃദയക്ഷോഭമോ, വെറും സങ്കല്പമോ അല്ല എന്നുള്ളതാണ്. മനസ്സാക്ഷി എന്നാൽ യുക്തിമാർഗ്ഗേണ പ്രകാശിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ദൈവൈചതന്യത്തിന്റെ ഒരു സ്വരം ആകുന്നുവെന്ന് ഇക്കൂട്ടർ ധരിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ്. അതു് ഒരന്തരിന്ദ്രിയംപോലെ ബുദ്ധിയിലൂടെ ഉള്ളേ ന

മ്മോട്ട സംസാരിക്കയും ദൈവാഭീഷ്ടങ്ങളേയും കല്പനകളേയും കുറിച്ചു നമുക്കറിവു തരികയും ചെയ്യുന്നു.

മനസ്സാക്ഷിതന്നെ പലതരത്തിലുണ്ട്. 1. നേരായ മനസ്സാക്ഷി:—ഇതു സംഗതികളെ അവയുടെ യഥാർത്ഥസ്ഥിതിയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുന്നു. കല്പനയെ കല്പനയായും, അപത്തിനെ അപത്തായും, ഉപദേശത്തെ ഉപദേശമായും അതു നമ്മെ മനസ്സിലാക്കുന്നു. 2. നല്ല മനസ്സാക്ഷി:— സൽസ്വഭാവികളായ കുട്ടികളെപ്പോലെ നാം ദൈവത്തെ ഉപേക്ഷിക്കാതിരിക്കുന്നതിനും അവിടുത്തേ പിതൃസഹജമായ സ്നേഹത്തെ പാപംമൂലം നശിപ്പിക്കാതിരിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി അതു നമ്മെ ഉള്ളേ പ്രബോധനം ചെയ്യുന്നു. പ്രസ്തുത മനസ്സാക്ഷിയുടെ ശാസനമനുസരിച്ചു മനസ്സറിവോടുകൂടിയ കുറവുകളിൽ നിന്ന് അകന്നു മാറുകയും സമസ്തസംഗതികളിലും അതിനെ അനുസരിക്കത്തക്ക മന:സ്ഥിതി നമുക്കുണ്ടാകുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ അതിനെ സൂക്ഷ്മ(delicate)മനസ്സാക്ഷിയെന്നു നാമകരണം ചെയ്യാം. 3. തെറ്റായ മനസ്സാക്ഷി:— ഇതു കളവായിട്ടോ ഉള്ളതിൽനിന്നു ഭേദപ്പെടുത്തിയോ സംഗതികളെ കാണിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു മനസ്സാക്ഷി ഉണ്ടാകുന്നതു മിക്കവാറും മനുഷ്യന്റെ സ്വന്തം കുറ്റത്താലാണ്. ദൈവദാനമായ ഈ ഉപകരണത്തെ മനുഷ്യൻ ദൈവസ്വരത്തിനു പ്രവേശംനൽകാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം അതു മലിനമാക്കിത്തീർക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഇപ്രകാരം സംഭവിക്കുന്നതു്. അജ്ഞത, പാപശീലം, അമിതഭോഗാസക്തി എന്നിതുകൾ മനസ്സാക്ഷിയെ ഏറെക്കുറെ നശിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. കുറേക്കൂടി തെളിവായിപ്പറയുന്നതായാൽ ഇവയിൽ ഓരോന്നുംതന്നെ തെറ്റായ കാര്യങ്ങളെ ശരിയായ തത്വങ്ങളെന്നു ചിന്തിച്ചു് അവയിൽ നിന്നു് ഊഹങ്ങളേയും മനസ്സാക്ഷിയെത്തന്നെയും ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു സഹായിക്കുന്നതാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു മനസ്സാക്ഷി ദൈവചൈതന്യത്തിന്റെ അല്ല, പ്രത്യുത, മറ്റൊരു ചൈതന്യത്തിന്റെ സ്വരമാകുന്നു. ഈ ചൈതന്യം മനുഷ്യ

ന്റെ അന്തരാത്മാവിനോട് സംസാരിക്കുന്നത് ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ വഴിയായിട്ടാണ്.

പ്രവൃത്തി അഥവാ പ്രവൃത്തിയുടെ കാരണം തെറ്റാണെന്ന് അറിയുകയോ സംശയിക്കുകയോ ചെയ്യുകയും ആ തെറ്റു തിരുത്തുവാനുള്ള ചുമതല മനസ്സിലാക്കിയിട്ടും സത്യം കണ്ടുപിടിപ്പാൻ സാമാന്യജാഗ്രതയെങ്കിലും പ്രദർശിപ്പിക്കാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്ന മനസ്സാക്ഷിക്ക ജയ്യമായ(vincible)അബദ്ധ മനസ്സാക്ഷി എന്നു പേർ പറയാം. ഈ മനസ്സാക്ഷിയോടുകൂടി പ്രവർത്തിക്കുന്നതായാൽ നാം കുറ്റക്കാരായിത്തീരുന്നതാണ്. എന്നാൽ ഇങ്ങനെയുള്ള കുറ്റംകൂടാതെ മനസ്സാക്ഷി തെറ്റിയാൽ അതു് അജയ്യമായ (invincible) അബദ്ധമനസ്സാക്ഷി ആയിത്തീരും. ഇമ്മാതിരിയുള്ള മനസ്സാക്ഷിയോടുകൂടി പ്രവർത്തിച്ചാൽ ദൈവസന്നിധിയിൽ നാം കുറ്റക്കാരായിത്തീരുകയില്ല.

തെറ്റായ മനസ്സാക്ഷിക്ക ചഞ്ചലം (scrupulous), ശിഥിലം (lax) എന്നും വിഭാഗങ്ങളുണ്ട്. ചഞ്ചലമനസ്സാക്ഷിയെന്നു പറയുന്നതു്, പാപമല്ലാത്ത സംഗതിയിൽ പാപമുണ്ടെന്നു വിശ്വസിക്കുകയോ ശരിയായി മനസ്സിലാക്കി കൊടുത്തതിന്റെ ശേഷം മർക്കടമുഷ്ടി പിടിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതാകുന്നു. ഈദൃശമനസ്സാക്ഷി ഉണ്ടാകുന്നതു സ്വചിന്തകൾക്ക വശംവദമായിരിക്കയാലോ, സ്വാഭിപ്രായത്തിൽ ശാഠ്യം പിടിക്കുന്നതിനാലോ, ഹൃദയത്തെ ബന്ധിക്കുന്ന വല്ല ദുരാഗ്രഹങ്ങൾക്കും വശപ്പെട്ടു നില്ക്കുന്നതിനാലോ ആണ്. സദാ ക്ഷോഭിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ ഈ മനസ്സാക്ഷി സംഗതികൾ കാണുന്നതു യഥാർത്ഥസ്ഥിതിയിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായോ, മുന്നിനുപകരം മറ്റൊന്നായോ ആയിരിക്കും. ഇതു് ഉപദേശത്തെ പ്രമാണമായും വാസ്തവത്തിൽ പാപവും പാപഹേതുക്കളുമല്ലാത്തവയെ പാപവും പാപഹേതുക്കളുമായും തെറ്റിദ്ധരിക്കുന്നു.

ശിഥിലമനസ്സാക്ഷി, നേരേമറിച്ചു്, പാപമായിട്ടുള്ളതിനെ

പാപമല്ലെന്നു വരുത്താൻ ശ്രമിക്കയോ, ശാസിക്കപ്പെട്ടതിനു ശേഷവും അതിൽ ശാഠ്യം പിടിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നു.പാപകരമായ അജ്ഞത ഹേതുവാലോ പാപശീലംനിമിത്തമോ ആണ് ഒരാൾ ഈ തെറ്റിൽ വീഴുന്നതു്. ക്രമരഹിതമായ ആഗ്രഹത്തിനോ വെറുപ്പിനോ അധീനനായിപ്പോകുന്നതിനാലും ഇതു സംഭവിക്കാം. ഈ കാരണത്താൽ ഇത്തരത്തിലുള്ള മനസ്സാക്ഷിയോടുകൂടി പ്രവർത്തിക്കുന്നവൻ കുറക്കാരനായിത്തീരുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ തെറ്റുകൾക്കുള്ള കാരണങ്ങൾ അകറ്റി അവയെ തിരുത്തുവാൻ അവനു കഴിവുണ്ടു്. കാരണങ്ങളെ ദൂരീകരിക്കാൻ അവനു ചുമതലയുണ്ടെന്നു മതിയാംവണ്ണം മനസ്സിലാക്കിക്കഴിഞ്ഞാൽ തീച്ചയായും അപ്രകാരം അവൻ ചെയ്യേണ്ടതാണു്. ചഞ്ചല മനസ്സാക്ഷിയെന്നപോലെതന്നെ ശിഥിലമനസ്സാക്ഷിയേയും അകറ്റിനിറുത്തേണ്ടതാണു്. ആദ്യത്തേതുപോലെതന്നെ രണ്ടാമത്തേതും പുണ്യപൂർണ്ണതയ്ക്കു വിഘാതമായി നില്ക്കുന്നു. ഇവ രണ്ടും നിത്യരക്ഷയെപ്പോലും അപകടത്തിലാക്കാൻ മതിയായവയാകയാൽ ഇവയെ ക്രൂരതലായി ഭയപ്പെടണം. ആകയാൽ ശരിയായ ഒരു മനസ്സാക്ഷി ഉണ്ടാകേണ്ടതിലേക്കായി എല്ലാവരും ആജീവനാന്തം യത്നിക്കേണ്ടതാണു്.

എന്നാൽ ഒരു പാപകൃത്യം ദൈവദ്രോഹവും തദ്വാരാ ശിക്ഷാർഹവും ആയിത്തീരണമെങ്കിൽ താഴെ പറയുന്ന സംഗതികൾ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കണം. ഒന്നാമതു്, ആ കൃത്യം ആഭ്യന്തരമോ, ബാഹ്യമോ, പ്രവൃത്തിയായുള്ളതോ, ഉപേക്ഷയായുള്ളതോ, പാപകരമോ, നീതിരഹിതമോ എന്തുതന്നെ ആയിരുന്നാലും ചെയ്യുന്ന ആൾ അവയുടെ നന്മതിന്മകളെപ്പറ്റി അറിഞ്ഞിരിക്കണം. രണ്ടാമതു്, പാപകൃത്യവേളയിലോ അതിനു കാരണംകൊടുക്കുന്ന സമയത്തോ ആ പ്രവൃത്തിയുടെ തിന്മയോ അന്യായ്യതയോ പൂർണ്ണമായി ഗ്രഹിച്ചിരിക്കണം. മൂന്നാമതു്, ആ പ്രവൃത്തി ദോഷമോ അനീതിയോ എന്നു് അറിഞ്ഞതിനുശേഷവും മനസ്സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടുകൂടി സമ്മതി

ച്ചിരിക്കണം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, പാപകൃത്യം ചെയ്യുകയോ അതിനു കാരണം കൊടുക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന സമയത്തു് അതിലുള്ള സാന്മാർഗ്ഗികദുഷ്യം എപ്പോഴും മനസ്സിലാക്കിയെന്നു വരുന്നതല്ല. ആഭ്യന്തരമോ ബാഹ്യമോ ആയ ഏതു പ്രവൃത്തിചെയ്താലും, അതുകൊണ്ടു വരുന്ന സാന്മാർഗ്ഗികദുഷ്യത്തെപ്പറ്റി അതു ചെയ്യുമ്പോഴാകട്ടെ, അതിനു കാരണം കൊടുക്കുമ്പോഴാകട്ടെ അറിവുണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ, അങ്ങനെയുള്ള ഒരു പ്രവൃത്തിക്കു മനസ്സാകുകയോ പ്രവൃത്തി നടത്തുകയോ ചെയ്യുന്നതു നാമമാത്രമായ (material) ഒരു പാപമേ ആകുന്നുള്ളൂ. ഇതു് അജയ്യമായ അബദ്ധമനസ്സാക്ഷിയുടെ ഒരു പ്രമാദമല്ലാതെ മറെറാന്നുമല്ല. ഇതുനിമിത്തം മനുഷ്യൻ ദൈവമുമ്പാകെ കുറക്കാരനായി ഭവിക്കുന്നില്ല.

ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും പുണ്യാത്മാക്കളും പഠിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ ഒരു പ്രവൃത്തി ചാവുദോഷമായിത്തീരണമെങ്കിൽ മൂന്നു സംഗതികൾ ഒഴിച്ചുകൂടാത്തവയായുണ്ടു്. ഒന്നാമതു്, ആഭ്യന്തരമോ ബാഹ്യമോ ആയ പ്രവൃത്തി ഘനമായ ദോഷമായിരിക്കയോ, ഘനമായ ദോഷമാണെന്നു മനസ്സാക്ഷിക്കു് അറിവുണ്ടായിരിക്കയോ ചെയ്യേണ്ടതാണു്. പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്ന സമയത്തോ അതിനു കാരണം കൊടുക്കുന്ന നേരത്തോ ആ കൃത്യം ഘനമായ പാപമെന്നു ബുദ്ധികൊണ്ടു ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കണം. മൂന്നാമതു്, മനസ്സു് പൂർണ്ണമായും സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടുകൂടിയും അതിനു സമ്മതിച്ചിരിക്കണം. ഇവയിൽ ഏതെങ്കിലുമൊന്നു് ഇല്ലാതിരുന്നാൽ ആ പ്രവൃത്തി ചാവുദോഷമാകയില്ല; പാപദോഷമേ ആകുകയുള്ളൂ.

സ്വാതന്ത്ര്യമനസ്സോടുകൂടിയല്ലാതെ മനുഷ്യനു വാസ്തവത്തിൽ പാപം ചെയ്യാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. വേണമെങ്കിൽ മനസ്സ്വാതന്ത്ര്യം ദുഷ്പ്രയോഗിച്ചു്, തിന്മയോ ന്യായരഹിതമോ ആയ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുവാൻ അവനു സാധിക്കുന്നതാണു്. ആ തിന്മയെ ചിന്താവിഷയമാക്കി അതിൽ മനസ്സിരുത്തുകയും അങ്ങനെ പാപം പിഴയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനു് അവനു കഴിവുണ്ടു്. പോരെങ്കിൽ, പിശാചിനു ദൈവ

സമ്മതത്തോടുകൂടി അവനിൽ ദുഷ്ടചിന്തകളും തോന്നലുകളും വരുത്തി അവന്റെ മനസ്സിനെ വഞ്ചിച്ചു സമ്മതിപ്പിക്കുന്നതിനു സാധിക്കും; ആ ദുഷ്ടാരൂപി യഥാർത്ഥത്തിൽ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നുമുണ്ട്. പക്ഷേ, ബലം പ്രയോഗിച്ചു് അവന്റെ മനസ്സിനെ സമ്മതിപ്പിക്കുവാൻ പിശാചിനു് ഒരിക്കലും സാധിക്കുന്നതല്ല. ദൈവവും തന്റെ ശിഷ്ടാരൂപികളും മനുഷ്യനിൽ സദാചാരങ്ങളും ഉളവാക്കി അവനെ സൽപ്രവൃത്തികൾക്കു പ്രേരിപ്പിക്കുന്നുണ്ടു്; പക്ഷേ, ഒരിക്കലും അവന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു ഹാനി വരുത്തുന്നില്ല.

ഇതിൽനിന്നു്, മനുഷ്യനിൽ ത്രിവിധമായ വിചാരങ്ങളും ക്ഷോഭങ്ങളും ഉണ്ടെന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. ഇവയിൽ ഒന്നാമത്തേതു്, മനുഷ്യന്റെ സ്വതന്ത്രമനസ്സിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്നു. രണ്ടാമത്തേതു ദുഷ്ടാരൂപിയിൽനിന്നും, മൂന്നാമത്തേതു ശിഷ്ടാരൂപിയിൽനിന്നും, ഉത്ഭവിക്കുന്നു. "ഏതു് അരൂപിയാണു സംസാരിക്കുന്നതെന്നു പ്രേരണയുടെ സ്വഭാവംകൊണ്ടു മനസ്സിലാക്കാം" (വി ബർണ്ണർദീനോസ്).

അരൂപികളെ തിരിച്ചറിയുവാൻ പുണ്യാത്മാക്കൾ രചിച്ചിട്ടുള്ള നിയമങ്ങൾ നമ്മെ സഹായിക്കുന്നതാണു്. അവ താഴെ ചേർക്കുന്നു. 1) ക്രൂടെക്കുടെ ചാവുദോഷത്തിൽ വീഴുന്നവർക്കു ദുഷ്ടാരൂപി മാംസേച്ഛകൾ, അല്ലെങ്കിൽ, ഇന്ദ്രിയസുഖങ്ങൾ സാധാരണമായി തോന്നിച്ചുകൊടുക്കാറുണ്ടു്. ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതു് അവരെ എന്നും അവന്റെ അടിമകളാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനും, അവർക്കു ദുർഗ്രണങ്ങളിലും തിന്മകളിലും കൂടുതൽ അഭിരുചി ജനിപ്പിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടിയാണു്. ഇങ്ങനെയുള്ള നിർഭാഗ്യന്മാരോടു ശിഷ്ടാരൂപി വർത്തിക്കുന്നതു നേരേവിപരീതമായവിധത്തിലാണു്; പാപികൾക്കു തങ്ങളുടെ ദുരവസ്ഥയെപ്പറ്റി ബോധമുണ്ടാകുന്നതിനും അവരെ പാപത്തിൽനിന്നു പിൻമാറി തന്റെ പക്കലേക്കു വരുത്തുന്നതിനും ആയിട്ടു ശിഷ്ടാരൂപി അവരുടെ മനസ്സാക്ഷിയെ നിരന്തരം ശല്യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 2) ദുഷ്ടാരൂപി ചതിവുനിറഞ്ഞ ആലോചനകളും തന്ത്രങ്ങളുംകൊണ്ടു മനുഷ്യനെ ധനസമ്പാദന

ത്തിലേക്കും അമിതമായ സുഖാനുഭവമോഹത്തിലേക്കും ക്രമമറ്റ സ്നേഹത്തിലേക്കും ആനയിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം മനുഷ്യനെ എത്രയും എളുപ്പത്തിൽ പാപകൃത്യങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തണമെന്നുള്ളതത്രേ. ശിഷ്ടാരൂപിയോ എന്നാൽ, ലോകസമ്പത്തുകളോടുള്ള ക്രമമറ്റ സ്നേഹത്തിൽനിന്നും അമിതമോഹങ്ങളിൽനിന്നും ഹൃദയത്തെ സ്വതന്ത്രമാക്കുന്നതിനു മനുഷ്യനെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. മേല്പറഞ്ഞ കെണികളിൽ കുടുങ്ങി വലയാതിരിക്കുന്നതിനത്രേ ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതു്. ദുഷ്ടാരൂപി വ്യർത്ഥമായ ബഹുമാനങ്ങൾ സമ്പാദിപ്പാൻ മനുഷ്യനെ കഴിയുന്നത്ര പ്രേരിപ്പിക്കുകയും നിർബന്ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ശിഷ്ടാരൂപിയാകട്ടെ, എളിമയും, മനുഷ്യന്റെ യഥാർത്ഥവും ശാശ്വതവുമായ മഹിമയും അവനെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുകയും പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. 3) നിത്യരക്ഷാർത്ഥം പ്രയത്നിക്കുന്നതിന്റെ ആവശ്യകത മനസ്സിലാക്കുകയും അതിനായി പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവക്കു ദുഷ്ടാരൂപി വല്ല ലജ്ജയോ ധർമ്മഭീരുത്വമോ തോന്നിച്ചുകൊടുക്കുക പതിവാണു്. ഇപ്രകാരം അവൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നതു് അവരുടെ സദുദ്ദേശ്യത്തെ പ്രാരംഭത്തിൽത്തന്നെതടയുന്നതിനാണു്.ശിഷ്ടാരൂപിയോ എന്നാൽ, കേവലം ലൗകികമായ ചിന്തകളെയെല്ലാം നിരാകരിച്ചു ധൈര്യസമേതം മുമ്പോട്ടുപോകുന്നതിനു് അവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു.

4. ന്യൂനതകളേയും ദുർഗ്ഗുണങ്ങളേയും നിശ്ശേഷം പരിത്യജിച്ചു ദൈവശുശ്രൂഷയിൽ കൂടുതൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്കു ദുഷ്ടാരൂപി വിഷമങ്ങൾ, സന്ദേഹങ്ങൾ, വിഷാദങ്ങൾ, അബദ്ധയുക്തികൾ അടിയായ മനശ്ശല്യങ്ങൾ അവരുടെ ഗതിയെ തടയുവാനായി തോന്നിച്ചുകൊടുക്കാറുണ്ടു്. ശിഷ്ടാരൂപി നേരേമറിച്ചു ശരിയായി പ്രവർത്തിക്കയോ പ്രവർത്തിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നവർക്കു ശക്തിയും ധൈര്യവും നല്കുക പതിവാണു്. അപ്രകാരംതന്നെ അവരുടെ ബോധത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കയും അവരെ ആശ്വസിപ്പിക്ക

യും അവർക്ക സമാധാനവും ശാന്തതയും പ്രദാനം ചെയ്യുകയും സാധാരണമാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ള വരങ്ങൾ അവരുടെമേൽ വർഷിക്കുന്നതു സന്നദ്ധതയോടും ഉന്മേഷത്തോടുംകൂടി മേൽക്കുമേൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുന്നതിനായിട്ടാണ്.

5. ദുഷ്ടാരൂപി സാധാരണമായി ആത്മാവിനെ നിത്യനാശത്തിലേക്ക് ആനയിക്കുന്നതിനു പല നീചതന്ത്രങ്ങളും തോന്നിച്ചുകൊടുക്കാറുണ്ട്. എന്നാൽ അവയെ 'ആത്മഗുരു'വിന്റെ അറിവിൽപ്പെടുത്താതെ ഗോപ്യമായി വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ ആ ആത്മാവിനെ അവൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. അതിന്റെ കാരണം, അവന്റെ പ്രയത്നങ്ങൾ വിഫലീഭവിച്ചെങ്കിലോ എന്നുള്ള ഭയമാണ്. ശിഷ്ടാരൂപിയാകട്ടെ വെളിച്ചവും ക്രമവുമാണ് ഇഷ്ടപ്പെടുന്നത്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ താൻ ചെയ്യുന്നതു ഗോപ്യമായിട്ടല്ല; തന്റെ പ്രവൃത്തികൾ ഉൽകൃഷ്ടങ്ങളുമാണ്.

6. ഒരു സൈന്യാധിപനെപ്പോലെയാണു ദുഷ്ടാരൂപി വർത്തിക്കാറുള്ളത്. ഒരു സേനാനായകൻ, താൻ പിടിച്ചടക്കാനുദ്ദേശിക്കുന്ന കോട്ടയുടെ ബലം പരീക്ഷിച്ചുനോക്കുകയും ശക്തിക്ഷയമുള്ള ഭാഗത്തു യുദ്ധം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നതുപോലെ, ദുഷ്ടാരൂപിയും നമ്മുടെ മനഃസ്ഥിതി, ദൈവികവും ധാർമ്മികവുമായ പുണ്യം എന്നിവയിൽ കണ്ടുപിടിക്കുകയും ബലക്ഷയമുള്ള ഭാഗത്തോടെതിർത്തു നമ്മെ നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

7. തന്റെ അല്പാത്മശത്രു പരീക്ഷയോട് എതിർത്തുനില്ക്കുന്നതുകണ്ട് മനക്കരുത്തോടുകൂടി പോരാട്ടംചെയ്യുന്നു എന്നു കണ്ടാൽ ആ ദുഷ്ടാരൂപി നിരാശനായി പിൻവാങ്ങുക അപൂർവമല്ല. എന്നാൽ, നേരേമറിച്ചു സാധുവായ ആത്മാവു ഭയപ്പെട്ടു വിറച്ചു ധൈര്യം വെടിഞ്ഞുവെന്നു കണ്ടാൽ, തന്റെ ആഗ്രഹം നിറവേറുവാൻ വന്യമൃഗങ്ങൾപോലും ചെയ്യുന്നതിനെക്കാൾ ക്രൂരവും അതിഭയങ്കരവുമായ പ്രവൃത്തികൾ അവൻ ചെയ്യുന്നതാണ്.
(വി. ഇഗ്നാസിയോസ്, വി. തോമ്മാമല്പാൻ, വി. തെരേസ്യാ).

ഒന്നാം പുസ്തകം

ഹൃദയവിശുദ്ധിവരുത്തുവാൻ ഉപയുക്തങ്ങളായ ഉപദേശങ്ങൾ

അധ്യായം 1

അടിസ്ഥാനം

ഈശോ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:– ഞാൻ ശാന്തനും വിനയശീലനുമാകയാൽ എന്നിൽനിന്നു പഠിപ്പിൻ; അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ആത്മസമാധാനം കണ്ടെത്തും.

ക്രിസ്ത്യൻ പറയുന്നു:– ഇവ ഈശോമിശിഹായുടെ വചനങ്ങളാകുന്നു; ആത്മാവിനെ അരിഷ്ടതകളിൽനിന്നു വിമുക്തമാക്കി നമ്മെ സാക്ഷാൽ സൗഭാഗ്യവാന്മാരാക്കിത്തീർക്കുന്നതിലേക്ക്, തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ വിളങ്ങുന്ന പുണ്യങ്ങളെ നാം പഠിച്ചനുകരിക്കണമെന്നത്രേ മേല്പറഞ്ഞ വാക്കുകളാൽ അവിടുന്നു നമ്മോട് ആജ്ഞാപിക്കുന്നതു്.

ഇതാകുന്നു അവിടുത്തെ പ്രബോധനം; ഇതാകുന്നു പഠനസമ്പ്രദായം; ഇതാകുന്നു ഫലം; ഇതാകുന്നു അന്ത്യവും.

പഠനകാര്യത്തിൽ ആദ്യമായുള്ള പ്രോത്സാഹനം ഗുരുവിന്റെ മാഹാത്മ്യംതന്നെയാണു്. നിത്യപിതാവിനാൽ നമ്മുടെ ഏക ഗുരുവായി നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ദൈവപുത്രനെക്കാൾ ഉൽകൃഷ്ടനായ ഒരു ഗുരു ആരുണ്ടു്? ദൈവത്തിന്റെ വിജ്ഞാനവും അറിവുമാകുന്ന നിക്ഷേപങ്ങളെല്ലാം ഈ ദിവ്യഗുരുവിലല്ലയോ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്?

അവിടുന്നു് ഉപദേശിച്ച തത്ത്വങ്ങൾ ഇഹലോകത്തിലേ

സകല ശാസ്ത്രകലകളേയും അതിശയിക്കുന്നു. അവ നശ്വരമായ ഐശ്വര്യത്തിലേക്കോ ലോകാനന്ദങ്ങളിലേക്കോ അല്ല, പിന്നെയോ, ഒരിക്കലും അവസാനിക്കാത്ത സമ്പത്തിലേക്കും ആനന്ദങ്ങളിലേക്കുമാണു നമ്മെ നയിക്കുന്നതു്.

നാം ചെയ്യേണ്ടതെല്ലാം സംക്ഷിപ്തമായി അവിടുന്നു നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. "നിങ്ങൾ എന്നോടു പഠിപ്പിൻ; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഞാൻ ശാന്തശീലനും വിനീതഹൃദയനുമാകുന്നു." ഇതാകുന്നു അവിടുത്തെ ഉപദേശങ്ങളുടെ സാരം. ഇതു് അവിടുന്നു് ഏവർക്കും എളുപ്പമാക്കിത്തീർത്തു. ഇതു് എല്ലാവർക്കും നല്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ചെറിയവരും വലിയവരുമായ സകലരും ഇതു പഠിക്കണമെന്നുള്ളതാണു് അവിടുത്തെ ആജ്ഞ. ഈ കല്പനയിൽ ആവശ്യമുള്ള സമസ്ത സംഗതികളും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ള പൂർണ്ണബോധത്തോടുകൂടിയാത്രേ അവിടുന്നു് ഇതു നല്കിയിട്ടുള്ളതു്. തന്റെ ആയുഷ്കാലം മുഴുവൻ ഈ പ്രബോധനം അനുസരിച്ചു ജീവിക്കുകയും, മറ്റുള്ളവരെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനുമുമ്പായി താൻതന്നെ അതു പരിശീലിക്കയുംചെയ്യുക.

2. ഈ ചെറിയപാഠം പഠിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ നമുക്കുവേണ്ട അറിവെല്ലാം ഉണ്ടാകും. കൂടുതലായി ഒന്നും പഠിക്കേണ്ട ആവശ്യം നമുക്കു് അപ്പോൾ ഉണ്ടാകയില്ല. പഠനത്തിന്റെ രീതി പ്രവൃത്തിയിലാണിരിക്കുന്നതു്. പ്രവൃത്തി രണ്ടു തരത്തിൽ ചെയ്യാം: ആദ്യത്തേതു പഠനം; പിന്നത്തേതു പരിശീലനം. എന്നാൽ ആദ്യം, പഠിക്കാൻപോകുന്നതിനെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും മനസ്സിലാക്കിയതിനെ പ്രവൃത്തിയിൽ വരുത്തുന്നതിനുമായി നാം മനഃപൂർവം പ്രാർത്ഥിക്കണം. അനന്തരം, നമ്മുടെ ഗുരുവിന്റെ ദിവ്യമാതൃകയെ ഇടവിടാതെ കൺമുമ്പാകെ വച്ചുകൊണ്ടു നാം തിരുത്തേണ്ടതും ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതും സമ്പാദിക്കേണ്ടതും എന്തെല്ലാമെന്നു പരിശോധിക്കുക. കടശിയായി, പഠിച്ചാൽ മാത്രംപോരാ, പഠിച്ചതു പരിശീലിക്കുകൂടി വേണം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സമസ്തവും പ്രവൃത്തിയിലാണു് അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു്. പ്രവൃത്തിവഴിയായി

മാത്രമേ പൂർണ്ണമായി പഠിക്കാൻ സാധിക്കൂ. ആകയാൽ ദൈവത്തിരുമുമ്പാകെയും മനുഷ്യഷ്ടിയിലും നാം ശാന്തസ്വഭാവികളും സൗമ്യഹൃദയരുമായി ജീവിച്ചു പഠിത്തം തുടങ്ങുന്നതോടുകൂടിത്തന്നെ പരിശീലനവും ആരംഭിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

പഠനത്തിലും അനുഷ്ഠാനത്തിലും നാം അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കുമ്പോൾ ജീവിതപദ്ധതിയിലും നമ്മുടെ ഏറ്റവും ആന്തരികങ്ങളായ വികാരങ്ങളിലും അതിന്റെ ചൈതന്യം പരിപൂർണ്ണമായി പ്രതിഫലിച്ചു കാണുവാൻ നാം പ്രയത്നിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. 13922

ഈ വിധത്തിൽ കർത്താവിന്റെ പ്രബോധനങ്ങളെ നാം പഠിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നമ്മുടെ ശ്രേഷ്ഠകാംക്ഷിക്കും പരിശ്രമത്തിനും തക്കവണ്ണമുള്ള ഫലപ്രാപ്തി ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, വഞ്ചിക്കുവാനോ വഞ്ചിക്കപ്പെടുവാനോ പാടില്ലാത്തവനായ അവിടുന്നു വാശ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നതു് അപ്രകാരമാകുന്നു. വാശ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട ആ ഫലം എല്ലാറ്റിലുമധികം ആഗ്രഹിക്കാത്തതുതന്നെ. "നിങ്ങൾ ആശ്വാസം പ്രാപിക്കും" എന്നു് അവിടുന്നു് അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ ആശ്വാസം പ്രാപിക്കുകയെന്നുവച്ചാൽ എന്താണു്? പൂർണ്ണതയോടും തൃപ്തിയോടുംകൂടെ നമുക്കു യാതൊന്നിൽ സമാശ്വാസം തേടുന്നതിനു കഴിയുമോ, യാതൊന്നു ലഭിച്ചാൽ നമുക്കു മറെറാന്നും ആവശ്യമില്ലെന്നു വരുമോ, യാതൊന്നു ലഭിച്ചാൽ അതു പിന്നെ നമ്മുടെ മനസ്സുകൂടാതെ നമ്മിൽനിന്നു നഷ്ടപ്പെട്ടുപോകുമെന്ന ഭയം ആവശ്യമില്ലയോ, അതിനെ കണ്ടുപിടിക്കുകതന്നെയാണു് ആശ്വാസം നേടുക എന്നു പറയുന്നതു്.

ഈ ആശ്വാസം കണ്ടെത്തുന്നവർ സാക്ഷാൽ സൗഭാഗ്യവാന്മാരായിരിക്കും; പ്രത്യുത, അതു കണ്ടെത്താത്തവനു മറെറന്തെല്ലാം സമ്പാദ്യങ്ങളുണ്ടായിരുന്നാലും അവൻ ആശ്വാസരഹിതനും ഭാഗ്യഹീനനുമായിരിക്കയേ ഉള്ളു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവന്റെ ഹൃദയത്തിൽ സംതൃപ്തിയുണ്ടാകാതെ അവൻ വീണ്ടും വേറെ എന്തോ കൃതലായി അനേഷിക്കുന്നതി

ന നിർബന്ധിതനായിത്തീരുന്നു. മാത്രമല്ല, അവൻ സമ്പാദിച്ചവ തന്റെ മനസ്സുകൂടാതെ നഷ്ടപ്പെട്ടുപോകാവുന്ന സ്ഥിതിയിലാകയും ചെയ്യുന്നു. ഭാഗ്യസംപൂർണ്ണമായ ഒരു വിശ്രമത്തെ ആഗ്രഹിക്കാൻ പ്രകൃത്യാതന്നെ നാം നിർബന്ധിതരായിത്തീരുന്നു. അതു് ആഗ്രഹിക്കാതിരിപ്പാൻ നമുക്കു ശക്തിയുമില്ല. ഈ ഉണ്മയ്ക്കുള്ള ആഗ്രഹം—ഈ പ്രേരണാശക്തി—കർത്താവു നമ്മിൽ നിക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്നതു് ഒരു മഹാഭാഗ്യമാണെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഇതുമൂലം പ്രവൃത്തിയിൽ അധിക ദാർഢ്യത്തോടും രീതിയിൽ അധിക സാവധാനത്തോടുംകൂടെ നമ്മുടെ ഭാഗ്യകാരണത്തെ അനുഗമിപ്പാൻ നമുക്കു കഴിയുന്നു. ഇതിനുംപുറമേ, നമ്മുടെ മനസ്സ്വാതന്ത്ര്യം നിമിത്തം വിവിധങ്ങളായ സംഗതികൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നതിനു നമുക്കു സാധിക്കുമെന്നിരുന്നാലും, ഏതിനെ അന്വേഷിക്കുന്നതിനും പ്രാപിക്കുന്നതിനുമായി ഈ ശക്തി—ആഗ്രഹം—നമുക്കു നല്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ അതിനെ പ്രാപിക്കുന്നതുവരെ അതു നമ്മെ മുന്നോട്ടു തള്ളിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമാണു്.

ഈ ലോകത്തിൽ എവിടെയാണു് ഈ ശക്തി അന്വേഷിക്കേണ്ടതെന്നും എങ്ങനെ ഇതു കണ്ടുപിടിക്കണമെന്നും കർത്താവുതന്നെ കാണിച്ചുതരുന്നുണ്ടു്. ഇതു നമുക്കു രക്ഷകൻ നല്കിയിട്ടുള്ളതു് ഒരുദ്ദേശ്യംകൂടാതെയല്ല. അതു പ്രാപിക്കാനുള്ള ശ്രമം നമുക്കു് അനുഗ്രഹം തരാതിരുന്നിട്ടുമില്ല. "ഞാൻ ശാന്തശീലനും വിനീതഹൃദയനുമായിരിക്കയാൽ നിങ്ങൾ എന്നിൽനിന്നു പഠിപ്പിൻ; അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ആശ്വാസം കണ്ടെത്തും." ഇതിൽനിന്നു് അവിടുന്നു് ഒരുത്തനേയും ഒഴിവാക്കിയിട്ടില്ല. ആരേയും തരംതിരിച്ചു തള്ളിയിട്ടുമില്ല. അവിടുന്നു പറയുന്നതുപോലെ പ്രവർത്തിച്ചാൽ നിഷ്കളങ്കമായ ഭാഗ്യവും യഥാർത്ഥമായ ആശ്വാസവും നമുക്കു ലഭിക്കും. നാം ഈ ലോകത്തിൽ ജീവിക്കുന്നിടത്തോളംകാലം നമ്മുടെ ആശ്വാസം—നമ്മുടെ ആത്മാവിന്റെ സൗഭാഗ്യം—സർവ്വഥാ സംപൂർണ്ണമായതായിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നിരുന്നാലും അതു സാക്ഷാ

ത്തായിരിക്കുമെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. കർത്താവു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതു് അങ്ങനെയാണു്. ശാന്തനും വിനീതനുമായ ഈശോയുടെ ശിഷ്യരായ അനേക പുണ്യാത്മാക്കളുടെ അനുഭവം ഇങ്ങനെതന്നെയാണു്.

പുറമേനിന്നുള്ള യാതൊരു ശത്രുവിനും നശിപ്പിക്കാൻ കഴിയാത്ത സമാധാനം നാം അനുഭവിക്കും. അകമേനിന്നുള്ള യാതൊരു വികാരത്തിനും നശിപ്പിക്കാൻ ശക്യമല്ലാത്തതായ ആശ്വാസത്തിൽ നാം ആനന്ദിക്കും. അവസാനമായി പരമഭാഗ്യം അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ആ ദിവ്യസാമ്രാജ്യവും ഐക്യവും നാം അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യും. ഈ ലോകത്തിൽവച്ചുതന്നെ നാം സകല നന്മകളും അനുഭവിക്കും. നമ്മുടെ സമ്മതമില്ലാതെ അതു നമ്മിൽനിന്നു് അപഹരിക്കുന്നതിനു് ഒരുവനും സാധിക്കുന്നതല്ല.

4. ഈ ഫലം ശേഖരിക്കുന്ന സമയത്തു തന്നെ നമ്മുടെ ആത്മാവിന്റെ സനാതനസൗഭാഗ്യമായ അന്ത്യവും നാം സുരക്ഷിതമാക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, "നിങ്ങൾ ആശ്വാസം കണ്ടെത്തും" എന്നു് അവിടുന്നു് അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ ആത്മാവു നമ്മുടേതായിരിക്കുന്നതു നാം അതിനെ സൃഷ്ടിച്ചതുകൊണ്ടല്ല; അവിടുന്നു നമുക്കു നല്കിയതുകൊണ്ടാണു് അതു നമ്മുടേതായതു്. അതിനെ സൃഷ്ടിച്ചതു ദൈവമാണു്; നാം അല്ല. അവിടുന്നു് അതിനെ നമുക്കു നല്കിയതിനു മഹത്തായ ഒരുദ്ദേശമുണ്ടു്. താൻ അനന്ത പരിപൂർണ്ണനായിരിക്കയാൽ നമുക്കുവേണ്ടി ചെയ്യേണ്ടതെല്ലാം ചെയ്തുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇനി, തന്നോടു സഹവർത്തിച്ചുകൊണ്ടു നമ്മുടെ ആത്മാവിനു ഭാഗ്യകരവും ശാശ്വതവുമായ സമാധാനം നാം സമ്പാദിക്കണം. ഇതത്രേ അവിടുത്തെ ഉദ്ദേശ്യം. കർത്താവിന്റെ മഹിമയോടു് ഏറ്റവും യോജിച്ചിരിക്കുന്ന നിത്യഭാഗ്യം അനുഭവിക്കുക എന്നതാണു് ആത്മാവിന്റെ അന്ത്യം. ആത്മാവിനെ സൃഷ്ടിച്ചപ്പോൾ കർത്താവിനുണ്ടായിരുന്ന ഉദ്ദേശ്യവും ഇതത്രേ. ദൈവം തന്റെ സകല സൃഷ്ടികർമ്മങ്ങളിലും മഹാപ്രതാപവാനാണെങ്കിൽ, ആത്മാക്കളുടെ പാലനം എന്ന മഹൽകൃത്യ

ത്തിൽ എത്രയധികം മഹിമയുള്ളവനായിരിക്കണം. ഈ അ
ത്മാക്കൾ അവിടുത്തെ വിജയ മഹിമയിൽ ആനന്ദിച്ചു് ഇട
വിടാതെ അവിടുത്തെ വാഴ്ത്തിപ്പുകഴ്ത്തുകയല്ലയോ ചെയ്യുന്നതു്!

ഈ അന്ത്യപ്രാപ്തിക്കായി അവിടുന്നു് അസംഖ്യം മാർഗ്ഗങ്ങ
ളിലൂടെ നമ്മെ സഹായിക്കയും ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യു
ന്നു. ഒരു നല്ല പിതാവു് തന്റെ മക്കൾക്കു മാർഗ്ഗദർശിയും ചെ
ങ്ങാതിയുമായി നിന്നുകൊണ്ടു് സുരക്ഷിതവും സന്തോഷകരവു
മായ മാർഗ്ഗം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നതുപോലെ അവിടു
ന്നു നമ്മുടെ മുമ്പാകെ എത്തുകയും ഭാരം കുറച്ചു നമുക്കാശ്വാ
സം നല്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

5. ആകയാൽ ഇത്ര വലിയവനും നല്ലവനുമായ ഒരു നായ
കനെ നമുക്കു സന്തോഷത്തോടുകൂടി അനുഗമിക്കാം. ഇതിൽ
കൂടുതലായി എന്തു ബഹുമാനമാണു നമുക്കുണ്ടാകുവാൻ പാടുള്ള
തു്? കർത്താവിനെ അനുഗമിക്കുന്നതു് ഒരു ബഹുമതിതന്നെയ
ല്ലയോ? അവിടുത്തെ ഹൃദയത്തിന്റെ പ്രിയ ശിഷ്യരായിരിക്ക
യെന്നതു പരമമായ ഒരു ഭാഗ്യമല്ലയോ? ഇതിനോടു തുലനംചെ
യ്യത്തക്കതായി ലോകത്തിൽ എന്താണുള്ളതു്? ഇതിലധികം
ഉപയോഗമുള്ളതായി വേറൊരു സംഗതിയുമില്ല. എന്തെന്നാൽ
ഇതിനെ ആശ്രയിച്ചാണു നമ്മുടെ ആത്മസമാധാനം സ്ഥിതി
ചെയ്യുന്നതു്. കാലത്തിലും നിത്യതയിലുമുള്ള നമ്മുടെ ഭാ
ഗ്യത്തിനെല്ലാം അസ്തിവും ഇതുതന്നെ. ഈ ഒരു സംഗതി നാ
മുടെ ശ്രേഷ്ഠ മുഴുവനും പതിയത്തക്കവിധത്തിൽ അത്ര പ്രാ
ധാന്യമേറിയതാണു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഇതൊഴിച്ചു മറ്റു
ള്ളവയെല്ലാം ഉപയോഗശൂന്യവും മായവുമാകുന്നു.

കടശിയായി, ഇതു മാധുര്യസമ്പൂർണ്ണവും എളുപ്പത്തിൽ പ്രാ
പിക്കാവുന്നതുമത്രേ. കാരണം, അവിടുത്തെ പ്രമാണങ്ങൾ ഭാ
രമുള്ളവയല്ല. നല്ലിയിട്ടുള്ള ഉപകരണങ്ങൾകൊണ്ടു ചെയ്യാവു
ന്നവയെ മാത്രമേ അവിടുന്നു നമ്മോടാജ്ഞാപിക്കുന്നുള്ളൂ. അവ
യെ നിർവ്വഹിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ നമ്മുടെ ശത്രുക്കളാകട്ടെ മ
റ്റേതെങ്കിലും വിഷമതകളാകട്ടെ നമുക്കു പ്രതിബന്ധമായി

വരുന്നതുമല്ല. ഇങ്ങനെ നാം നമ്മുടെ ദിവ്യരക്ഷകന്റെ തിരു ഹൃദയത്തിങ്കൽനിന്നു തന്നെ പഠിക്കുന്നപക്ഷം സ്നേഹത്തിന്റെ മാധുര്യസംപൂർണ്ണമായ ഉറവയിൽനിന്നുതന്നെ നാം പാനം ചെയ്യും. അതുകയാൽ നമുക്ക് അതു് ഒരു അല്പാനമായിതോന്നുന്നതല്ല. അതു വിഷമമാണെങ്കിൽത്തന്നെയും ഭാരമില്ലാത്തതും സന്തോഷപ്രദവുമായിട്ടേ നാം അതിനെ ഗണിക്കയുള്ളൂ.

ശാന്തശീലനും വിനീതഹൃദയനുമായ ഈശോയേ, എന്നെ അങ്ങേ ശിഷ്യനായി സ്വീകരിക്കേണമേ. അങ്ങയുടെ നിത്യസ്തുതിക്കും എന്റെ ആത്മാശ്വാസത്തിനുമായി അങ്ങേ പ്പക്കൽനിന്നു ശാന്തതയും വിനയവും ഞാൻ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പഠിക്കുന്നതിനുള്ള ഭാഗ്യം എനിക്കു തരേണമേ!

അദ്ധ്യായം 2

ഈ ലോകത്തിൽ യാതൊരു വസ്തുവിനും നമ്മുടെ ഹൃദയത്തെ ശരിയായി സമാശ്വസിപ്പിക്കുന്നതിനും സംതൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനും സാധിക്കുന്നതല്ല.

ഈശോ:— എന്റെ മകനേ, നീ സൗഭാഗ്യത്തിനായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ വസ്തുതയെ അനുഭവം സ്ഥിരീകരിക്കയും വിവേചനാശക്തി തെളിയിക്കയും വിശ്വാസം പഠിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നു. നീ നിരന്തരം ഭാഗ്യത്തെ അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെതന്നെയാണു വേണ്ടതും. എന്നാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട വസ്തുക്കളിൽ നീ ഭാഗ്യത്തെ അന്വേഷിക്കരുതു്. അവയിൽ നീ അതു കണ്ടെത്തുകയില്ല. ഈലോകത്തിലേയാതൊരു പദാർത്ഥത്തിനും നിന്റെ ഹൃദയത്തിലേ ആഗ്രഹങ്ങളെ പൂർത്തിയാക്കുന്നതിനു സാധിക്കുന്നതല്ല. സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട സകല വസ്തുക്കളും ഒരേസമയത്തു നീ കരസ്ഥമാക്കിയാലും നിന്റെ ഹൃദയം പിന്നെയും ശൂന്യവും ദുഃഖവുമായിരിക്കും. ഈ

ലോകഭോഗങ്ങളും നിന്റെ ഹൃദയത്തെ വലിപ്പിക്കുന്നതല്ലാതെ അതിനെ ലേശവും ശമിപ്പിക്കുന്നതല്ല; അതേ, നീ എത്രയധികം സമ്പാദിക്കുന്നുവോ അത്രയധികം നിന്റെ ദാഹവും വർദ്ധിച്ചുവരും. സൃഷ്ടികളിൽ ഇല്ലാത്തവയെ അവയിൽ നീ എങ്ങനെ കണ്ടുപിടിക്കും? തനിക്കില്ലാത്ത ഒരു വസ്തു അന്യർക്കു കൊടുക്കുവാൻ ആർക്കു കഴിയും?

യാതൊരുത്തനും ഒരുനാളും ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്തതിനെ നീ കൈവശപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളാമെന്നു വിചാരിക്കുന്നുവോ? മനുഷ്യരിൽവച്ചു് ഏറ്റവും 'ജ്ഞാനി'യായിരുന്നവനു സകല ഐശ്വര്യങ്ങളും ധാരാളമായുണ്ടായിരുന്നു. നവനവങ്ങളായ ആനന്ദങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം ലയിച്ചിരുന്നു. തന്റെ 'എത്തും പിടിയുമില്ലാത്ത' സമ്പത്തുക്കൾകൊണ്ടു സകല ജാതികളേയും അദ്ദേഹം വിസ്മയിപ്പിച്ചു. തന്റെ മഹിമയും പ്രതാപവും കീർത്തിയും ലോകത്തിന്റെ വിദൂരഭാഗങ്ങളിൽക്കൂടി പരന്നിരുന്നു. എന്നിട്ടും തൃപ്തിയടയാതെ 'മായകളുടെ മായ, സർവ്വം മായ!' എന്നു വിളിച്ചു പറയുന്നതിനു് അയാൾ നിർബന്ധിതനായിപ്പോയി.

നിന്റെ ആഗ്രഹങ്ങളെല്ലാം സാധിച്ചാലും, ഭൂലോകത്തിനു മുഴുവൻ ഏകാധിപതിയായി സകലരുടെ സ്തുതിബഹുമാനങ്ങളും നീ പാത്രീഭൂതനായാലും, മായയും മനഃക്ലേശവുമില്ലാതെ മറ്റു യാതൊന്നും നിനക്കുണ്ടാകയില്ല.

3. എന്റെ മകനേ, ഇതിൽ അത്ഭുതപ്പെടേണ്ടതില്ല. ഈ ലോകത്തിനായിട്ടല്ല നീ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് ഈ ലോകത്തിലുള്ളവ ഒന്നും നിന്റെ മഹനീയമായ അന്ത്യത്തിനും നിന്റെ ഹൃദയാഗ്രഹങ്ങൾക്കും വിഷയീഭവിക്കത്തക്കതല്ലെന്നു വരുന്നു. നീ മഹത്തരങ്ങളായ കാര്യങ്ങൾക്കായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നിത്യാനന്ദഭാഗ്യം അനുഭവിക്കുന്നതിനായിട്ടാണു നീ ജനിച്ചിരിക്കുന്നതും. നിത്യം വാഴുന്നതിനായി നീ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കയാൽ, നീചവും നിന്ദ്യവുമായ യാതൊന്നിനും നിന്നെത്തന്നെ നീ കയ്യാളിക്കരുതു്. ലോകം മുഴുവൻ നേടിയാലും നിന്റെ ആത്മാവു നഷ്ടപ്പെട്ടാൽപ്പക്ഷം നിനക്കെന്തു പ്രയോജനം? നിന്റെ ദുരിതം തീർച്ചയായും

ഇരട്ടിക്കയേ ഉള്ളൂ. മനസ്സാക്ഷിയുടെ വഷളത്തം നിമിത്തം ഈ ലോകത്തിൽ അതികഠിനമായ വേദന നീ സഹിക്കേണ്ടിവരും; പരലോകത്തിൽ അവസാനമില്ലാത്ത ദുരിതം നിനക്കു ശേഷിക്കയും ചെയ്യും. ആകയാൽ ഹൃദയത്തെ വ്യതിചലിപ്പിക്കുന്ന സകലത്തേയും ഉപേക്ഷിക്കുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ. മഹത്തായ അന്ത്യത്തെ സദാ സ്മരിച്ചുകൊണ്ടു തന്റെ സൃഷ്ടാവിങ്കൽ നിത്യാനന്ദം തേടുന്നവനും സർവോപരി ഭാഗ്യവാൻ തന്നെ.

4. ശിഷ്യൻ:— രക്ഷകനായ എന്റെ ദൈവമേ, അവിടുന്ന് എന്നെ സൃഷ്ടിച്ചതു ഭാഗ്യപ്രാപ്തിക്കായിട്ടാണല്ലോ. ഞാൻ ഇതേവരെ മുടങ്ങാതെ അതിനെ അന്വേഷിച്ചുവരികയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ടും ഒരിക്കലെങ്കിലും ഞാൻ ഭാഗ്യത്തെ കണ്ടുപിടിക്കയോ അനുഭവിക്കയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. ആ ഭാഗ്യം ഇതാ ഇവിടെ, അതാ അവിടെ, എന്നെല്ലാം എന്റെ ദുർവികാരങ്ങൾ സർവദാ എന്നോടു വിളിച്ചുപറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്റെ ഭ്രമത്തിൽ ഞാൻ അവയെ വിശ്വസിച്ചുപോയി. കീഴടങ്ങാത്ത ആഗ്രഹങ്ങളാൽ അന്ധനായി ഞാൻ അങ്ങുമിങ്ങും പാഞ്ഞു നടന്നു. എന്നാൽ ഞാൻ തേടി നടന്ന ഭാഗ്യത്തിനു പകരം കണ്ടുമുട്ടിയതു ദുരിതമാണ്. അതിന്റെ കൈപ്പു ഞാൻ അനുഭവിക്കയും ചെയ്തു.

എന്റെ ദൈവമേ! നിന്നിൽ ഭാഗ്യം കണ്ടെത്തുന്നതിനായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ഞാൻ ഇത്ര നികൃഷ്ടനായിത്തീർന്നല്ലോ! അങ്ങേ വിട്ട സൃഷ്ടികളിൽ ഞാൻ അതിനെ അന്വേഷിച്ചതു വ്യർത്ഥമായിപ്പോയി. അയ്യോ! എന്നെ സൃഷ്ടിച്ചപ്പോൾ അങ്ങേക്കുണ്ടായിരുന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിൽനിന്നു ഞാൻ വളരെ അകന്നുപോയല്ലോ! മാത്രമല്ല, വഴിതെറ്റി നാശകൂപത്തിൽ പതിച്ചു ഞാൻ നശിക്കയും ചെയ്തു. എന്റെ രക്ഷകനായ ദൈവമേ, എന്റെ ഈ വലിയ തെറ്റു തെളിഞ്ഞു കാണേണ്ടതിന് അവിടുന്ന് എന്റെ കണ്ണുകളെ തുറക്കേണമേ. ഞാൻ അജ്ഞാനത്തിൽനിന്നു വിമുക്തനായശേഷം, സൃഷ്ടികളിൽ കാണാൻ കഴിയാത്ത പരമാനന്ദം ദൈവമെന്നേ അങ്ങയിൽ കണ്ടെത്തുന്നതിനുള്ള ഭാഗ്യം അവിടുന്ന് അടിയനു നല്കേണമേ.

അധ്യായം 3

ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തിൽ നമ്മുടെ ഹൃദയം യഥാർത്ഥ വിശ്രമവും കളങ്കരഹിതമായ ഭാഗ്യവും കണ്ടെത്തുന്നു.

ഈശോ:— എന്റെ മകനേ, യഥാർത്ഥഭാഗ്യം അനുഭവിക്കുന്നതിനു നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ, നിന്റെ ഹൃദയത്തെ എന്റെ ഹൃദയത്തോടു സാമ്യവും യോജിപ്പുമുള്ളതാക്കിത്തീർക്കുക. അപ്പോൾ ലോകത്തിനു നല്കുവാനോ നഷ്ടപ്പെടുത്തുവാനോ സാധിക്കാത്ത സമാധാനവും പ്രശാന്തതയും എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നീ കണ്ടെത്തും. എന്റെ ഹൃദയാന്തർഭാഗങ്ങളിൽ നീ പൂർണ്ണമായി പ്രവേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ലൗകികവസ്തുക്കളെയെല്ലാം അതതിന്റെ സഹജമായ നിലയിൽ നീ കാണുമായിരുന്നു. അപ്പോൾ നീ ഉപരിവേകരമായ ലോകവ്യാപാരങ്ങളിൽ നിന്നു് ഒഴിഞ്ഞുമാറുകയും, വാസ്തവത്തിൽ നന്മയായിട്ടുള്ളതിനെമാത്രം അന്വേഷിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു.

2 നിന്റെ ഹൃദയം സദാ മാറ്റങ്ങൾക്കധീനപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. തന്നിമിത്തം അതു് ഒരിക്കൽ സന്തോഷത്തോടും മറെറാരിക്കൽ വിഷാദത്തോടുംകൂടെയിരിക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ ശാന്തമായും മറു ചിലപ്പോൾ കലങ്ങിമറിഞ്ഞും സൃഷ്ടികളുടെ സ്നേഹത്താൽ വീണും ജ്വലിച്ചും അവയുടെ വ്യർത്ഥതനിമിത്തം പിന്നെയും വിഷമിച്ചും, ചിലപ്പോൾ ഭക്തിയാൽ എരിഞ്ഞും, മറു ചിലപ്പോൾ മന്ദോഷ്ണസ്ഥിതി അവലംബിച്ചും, ഇങ്ങനെ അതു സദാ കടൽപോലെ ഇളകിമറിഞ്ഞുകൊണ്ടേ ഇരിക്കുന്നു. എന്നാൽ നിന്റെ ഹൃദയം എന്റേതിനോടു യോജിച്ചാൽ തൽക്ഷണംതന്നെ ശക്തിയും സ്ഥിരതയുമുള്ള ഒരു പ്രശാന്തത നിനക്കുണ്ടാകും.

അഭയം നല്കുന്ന ഒരു തുറമുഖത്തെന്നപോലെ, എന്റെ ഹൃദയവുമായുള്ള ഐക്യത്തിൽ സുരക്ഷിതനായാൽ യാതൊരുവ്യത്യാസവും ഇളക്കവുമില്ലാതെ നില്ക്കുന്നതിനു നിനക്കു കഴിയും

സന്തോഷത്തിലും സന്താപത്തിലും നിനക്കു യാതൊരു മാറ്റവും സംഭവിക്കയില്ല. എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ അഭയം പ്രാപിച്ചാൽ നിനക്കു പിന്നെ യാതൊരു ശത്രുഭയവും ഉണ്ടാകയില്ല. അരെ വിഴുങ്ങേണമെന്നു് അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടു പിശാചു പാഞ്ഞുനടക്കുന്നുണ്ടു്. പലരേയും അവൻ വാസ്തവത്തിൽ നാശകൂപത്തിലേക്കു വലിച്ചു ചാടിക്കുന്നുമുണ്ടു്. എങ്കിലും അവൻ നിന്റെ സമീപത്തു വരികയോ നിന്റെ സമാധാനത്തിനു ഭംഗം വരുത്തുകയോ ചെയ്യുന്നതല്ല.

3. ഹാ! നീ ആ ദിവ്യദാനത്തെ മതിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നു! അതിനുള്ളിൽ എന്തെല്ലാം മറഞ്ഞു കിടപ്പുണ്ടെന്നു് അറിവാൻ നിനക്കു മനസ്സുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ കൊള്ളാമായിരുന്നു! നിന്റെ ഭാഗ്യത്തിനു് ആവശ്യമായിട്ടുള്ളതൊക്കെയും വാസ്തവത്തിൽ അതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടു്. ഇടമുറിയാതെയുള്ള സമാധാനം, ഭംഗംവരാത്ത രക്ഷ, സാക്ഷാൽ ഹൃദയസന്തുഷ്ടി എന്നിവയത്രേ എന്റെ ഹൃദയത്തെ സ്നേഹിക്കയും അധിവസിക്കയും ചെയ്യുന്ന സകലർക്കും ഞാൻ അവകാശമായി കൊടുക്കുന്നതു്. ഹൃദയത്തിനു സംതൃപ്തിയും ആശ്വാസവും ഇല്ലെങ്കിൽ സമ്പത്തു്, ബഹുമാനം, ഏറ്റവും വലിയ ആനന്ദം എന്നിതുകൊണ്ടു് എന്തു പ്രയോജനം? സമാധാനക്കേടും ഹൃദയക്കടിയും ഒഴികെ മറെറന്താണു ലോകത്തിൽനിന്നു നിനക്കു കിട്ടുന്നതു്? അതുകയാൽ നീ എന്തെല്ലാം സമ്പാദിക്കുന്നതായാലും എന്നിൽ വിശ്രമിക്കുന്നതുവരെ ഭാഗ്യഹീനനായിരിക്കയേ ഉള്ളൂ; എന്തെന്നാൽ നിനക്കു വേണ്ടതെല്ലാം തരുന്നതിനു് എനിക്കുമാത്രമേ സാധിക്കൂ.

ശിഷ്യൻ:— കർത്താവേ, ഈ സംഗതി ഞാൻ അനുഭവത്തിൽനിന്നു പഠിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എന്തെന്നാൽ സമസ്ത കാര്യങ്ങളിലും ഞാൻ അന്വേഷിച്ചിട്ടുള്ളതു സമാധാനത്തെയാണു്. എന്നാൽ ക്ലേശത്തിനുമേൽ ക്ലേശമല്ലാതെ മറെറാരു ഫലവും ഉണ്ടായില്ല. ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയം അങ്ങയിൽമാത്രം സമാധാനം കണ്ടെത്തണമെന്നു് അവിടുന്നു തിരുമനസ്സായതു ഞങ്ങളുടെ ര

ക്ഷയ്ക്കും അങ്ങയുടെ മഹത്ത്വത്തിനും വേണ്ടിയാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, കർത്താവേ, അവിടുന്നു ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയം അങ്ങേക്കായിട്ടത്രേ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളതു്. അതു് അങ്ങയിൽ സമാശ്വസിക്കുന്നതുവരെ അസ്വസ്ഥമായിട്ടേ ഇരിക്കയുള്ളൂ.

ഓ! ഈശോയുടെ മാധുര്യമുള്ള തിരുഹൃദയമേ, പരിശുദ്ധതമത്രിത്വത്തിന്റെ ആനന്ദമേ, മാലാഖാമാരുടേയും പുണ്യവാന്മാരുടേയും സന്തോഷമേ, ആത്മാക്കളുടെ ഭാഗ്യസംപൂർണ്ണമായ പുരുഷീസായേ, എനിക്കു സ്നേഹിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതും ഞാൻ സ്നേഹിക്കേണ്ടതുമായ സമസ്തവും അങ്ങയിൽ ഉള്ള സ്ഥിതിക്കു് അങ്ങേക്കു പുറമേ എന്താഗ്രഹിപ്പാൻ എനിക്കു കഴിയും? സത്യം അതിന്റെ പരമാനന്ദം അങ്ങയിലാണു കാണുന്നതു്. ഇല്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ ഭാഗ്യം അങ്ങയിൽ കണ്ടെത്തുന്നു. ഇങ്ങനെ എല്ലാറ്റിന്റേയും ഭാഗ്യമായിരിക്കുന്ന അവിടേയ്ക്കു് എന്തുകൊണ്ടു് എന്റെ ഭാഗ്യവുംകൂടി ആയിരിക്കാൻ പാടില്ല?

അതേ, എന്റെ ഈശോയുടെ മാധുര്യമേറിയ തിരുഹൃദയമേ! തീച്ചയായും എന്റെ ആശ്വാസം അവിടുന്നാകുന്നു. എന്നെന്നേക്കുമുള്ള എന്റെ ഭാഗ്യവും അവിടുന്നുതന്നെ.

അധ്യായം 4

നിത്യരക്ഷ പ്രാപിക്കുന്നതിന് ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തെ അനുകരിക്കണം.

ഈശോ:– എന്റെ മകനേ, നിന്റെ ആത്മരക്ഷ മറെറല്ലാ ആവശ്യത്തെക്കാൾ ഏറെറവും പ്രധാനമായ ഒന്നാകുന്നു. ആത്മാവു നഷ്ടപ്പെട്ടാൽ സമസ്തവും നഷ്ടപ്പെട്ടു. ആത്മരക്ഷ സാധിച്ചാൽ മറെറല്ലാവയെല്ലാം സുരക്ഷിതങ്ങളായി. എന്നാൽ എന്റെ ഹൃദയത്തെ അനുകരിച്ചില്ലെങ്കിൽ നീ നിത്യരക്ഷ പ്രാപിക്കയില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരെ

ദൈവം തന്റെ തിരുക്കുമാരനോട് അനുരൂപപ്പെടുത്തുന്നതിനു കാലേക്കൂട്ടി നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ അനുരൂപ്യം എന്റെ ഹൃദയത്തോടുള്ള യോജിപ്പില്ലാതെ മറെറന്താണ്? രക്ഷപെടേണ്ടവക്കെല്ലാം ഈ യോജിപ്പ് അവശ്യാവശ്യംതന്നെ.

എന്റെ ബാഹ്യക്രിയകളെ അനുകരിക്കുന്നതിനുള്ള വരം എല്ലാവക്കും നല്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഞാൻ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ള അത്ഭുതകൃത്യങ്ങൾ മനുഷ്യക്ക് സ്പർശകൃതിയാൽമാത്രം ചെയ്യുന്നതിനു സാധിക്കുന്നതല്ല. വിശിഷ്യ, ജീവിതത്തിൽ മനുഷ്യക്കുള്ള സ്ഥിതിഭേദങ്ങൾ നിമിത്തം എന്റെ ജീവിതത്തിലേ ബാഹ്യരീതിയെ അനുകരിക്കുന്നതിന് എല്ലാവക്കും സാധിക്കുകയുമില്ല. എന്നാൽ, വലിയവക്കും ചെറിയവക്കും, അറിവുള്ളവക്കും അറിവില്ലാത്തവക്കും, എന്നുവേണ്ടാ, ഏതു വിഭിന്നജീവിതരീതിയെ അവലംബിച്ചിരിക്കുന്നവക്കും എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ആന്തരികസ്ഥിതിയനുസരിച്ചു ജീവിക്കുന്നതിനു കഴിയുന്നതാണ്. അതുകയാൽ നിനക്കു രക്ഷപെടണമെന്നാഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽ എന്റെ ഹൃദയത്തോടു സാദൃശ്യപ്പെടുന്നതിനു ശ്രമിച്ചുകൊള്ളുക. ഏതെല്ലാം വികാരങ്ങൾ എന്റെ ഹൃദയത്തെ സജീവമാക്കുന്നുവോ അതെല്ലാംകൊണ്ടു നീയും നിന്റെ ഹൃദയത്തെ സജീവമാക്കുക.

നിന്റെ സമ്പാദ്യങ്ങളെല്ലാം ദരിദ്രക്കു കൊടുത്താലും, നിന്റെ ശരീരത്തെ അത്യുഗ്രമായ തപഃക്രിയകളാൽ പീഡിപ്പിച്ചാലും, നീ സകല വേദരഹസ്യങ്ങളേയും ഗ്രഹിച്ചാലും, വലിയവലിയ അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചാലും, നിന്റെ ഹൃദയത്തിന് എന്റെ ഹൃദയത്തോടു സാമ്യമില്ലെങ്കിൽ നീ നിസ്സാരനാണ്. മേല്പറഞ്ഞ സംഗതികൾകൊണ്ടു നിനക്കു യാതൊരു പ്രയോജനവുമുണ്ടാകയില്ല. എന്നാൽ, നിനക്കു നിത്യരക്ഷകിട്ടണമെങ്കിൽ നിന്റെ ഹൃദയത്തിന് എന്റേതിനോടു സാമ്യം ഉണ്ടായിരിക്കണം. കർത്താവേ, ഞങ്ങൾ അങ്ങേ നാമത്തിൽ പ്രവചിച്ചിട്ടില്ലയോ? ഞങ്ങൾ പിശാചുക്കളെ പുറത്താക്കിയിട്ടില്ലയോ? എന്നൊക്കെ വിധിദിവസത്തിൽ പല

രും ചോദിച്ചേക്കാം. എന്നാൽ അവരോടു ഞാൻ പറയുന്നതു് ഇപ്രകാരമായിരിക്കും: നിങ്ങളെ ഞാൻ അറിയുന്നില്ല; നിങ്ങൾ എന്റെ ശരീരത്തിൽ ഏല്പിച്ചിട്ടുള്ള മുറിവുകൾ നിങ്ങൾ കാണുന്നുവോ? നിങ്ങൾ കുത്തിത്തുളച്ച എന്റെ ഹൃദയം നിങ്ങൾ കാണുന്നുവോ? ഇതു നിങ്ങൾക്കായി തുറന്നുകിടന്നിട്ടു് എന്തുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ അതിൽ പ്രവേശിച്ചില്ല? ആകയാൽ നിങ്ങൾ എന്തെല്ലാം ചെയ്താലും എന്റെ ഹൃദയത്തിനൊത്തവണ്ണം ചെയ്യാത്തപക്ഷം നിങ്ങൾക്കു് അതുകൊണ്ടു് ഒരു പ്രയോജനവും ഉണ്ടാകയില്ല.

3. ഭക്തിയുടെ ഒരു ബാഹ്യപ്രദർശനമല്ല, പിന്നെയോ, ഭക്തിയുള്ള ഒരു ഹൃദയമാണു് ഒരുവനെ ഉത്തമനും എന്റെ ഹൃദയത്തിനു പ്രിയപ്പെട്ടവനും ആക്കിത്തീർക്കുന്നതു്. നിന്റെ ഹൃദയം എന്റെ ഹൃദയത്തോടു് എത്രമാത്രം തുല്യപ്പെടുത്തുന്നുവോ നിന്റെ രക്ഷ അത്രമാത്രം സുരക്ഷിതമാകുന്നു. നിന്നാൽ ആവുംവണ്ണമൊക്കെ നിന്റെ നിത്യരക്ഷയുടെ കാര്യത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കണം. നിത്യഭാഗ്യം അപകടസ്ഥിതിയിലാകാതെയിരിപ്പാൻ നീ എത്ര ശുഷ്കാന്തി പ്രദർശിപ്പിച്ചാലും അധികമായിത്തീരുന്നതല്ല നീ എന്തെല്ലാം ചെയ്താലും അതെല്ലാം എന്നെ പ്രതിയും നിന്റെ ആത്മരക്ഷയ്ക്കായും ചെയ്യാത്തപക്ഷം മരണസമയത്തു സമസ്തവും നഷ്ടമായിത്തീരും. നിന്റെ നിത്യരക്ഷ ഏററവും പ്രധാനമായ കാര്യമായിരിക്കെ, നിന്റെ രക്ഷയുടെ വിലതന്നെ എന്റെ ഹൃദയാനുകരണത്തിനും കല്പിക്കേണ്ടതാണെന്നു് ഓർമ്മിച്ചുകൊൾക.

ശിഷ്യൻ:– ഓ! എന്റെ ആത്മരക്ഷയേ, സർവ്വപ്രധാനമായ കാര്യമേ, നീ മാത്രമാകുന്നു എനിക്കു് ഏററം ആവശ്യമായ സംഗതി. എന്റെ ആത്മരക്ഷയ്ക്കായിട്ടല്ലെങ്കിൽ, പിന്നെ എന്തിനായി ഞാൻ ഈ ലോകത്തിൽ ജീവിക്കുന്നു? ഞാൻ വീണ്ടുകൊള്ളപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും, ദിവ്യദാനങ്ങളാൽ പൂരിതനായിരിക്കുന്നതും, ഇത്രയേറെ മാർഗ്ഗങ്ങൾ എനിക്കു നല്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുമെല്ലാം എന്റെ നിത്യരക്ഷ എളുപ്പത്തിൽ സാധിക്കുന്നതിനല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ എന്തിനാണു്? എന്നാൽ കഷ്ട

മേ! എന്തിനായിട്ടു സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ ആ ഉദ്ദേശ്യസിദ്ധിക്കായി ഞാൻ ഇനിയും പ്രവർത്തിച്ചുതുടങ്ങിയിട്ടില്ല. ഞാൻ വിലയ്ക്കു വാങ്ങിക്കപ്പെട്ടവനായിരുന്നിട്ടും ക്രൂരതൽ അപമാനകരമായ അടിമത്തത്തിനു വീണ്ടും എന്നെത്തന്നെ കയ്യാളിച്ചു. എന്റെ രക്ഷയും സൗഭാഗ്യവും എളുപ്പത്തിൽ സാധിക്കാൻ പര്യാപ്തമായിരുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങളും അനുഗ്രഹങ്ങളും ദുഷ്പ്രയോഗംചെയ്തു ഞാൻ സ്വന്തം നാശം വരുത്തിക്കൂട്ടി.

ഓ! എന്റെ ദൈവമായ കർത്താവേ, എന്റെ ദുഷ്കൃതമൂലവും അങ്ങേ അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ ദുഷ്പ്രയോഗം നിമിത്തവും ഞാൻ അർഹിച്ചിരുന്ന അവസാനമില്ലാത്ത നാശം അവിടുന്ന് എന്നെ അനുഭവിപ്പിച്ചിരുന്നാൽ അതു് എത്രയും ന്യായമാകുമായിരുന്നു. എന്നിട്ടും അങ്ങേ ഹൃദയകാരുണ്യം അതിനു സമ്മതിച്ചില്ല. പോരെങ്കിൽ നവംനവങ്ങളായ അനുഗ്രഹങ്ങളാൽ ആത്മരക്ഷയെ ക്രൂരതൽ വിലമതിക്കുന്നതിനും സ്നേഹിക്കുന്നതിനും എന്നെ അവിടുന്നു ശക്തിമത്തായി പ്രേരിപ്പിച്ചു. ഇനിമേലിൽ ഞാൻ നന്ദിഹീനനായിരിക്കയില്ല; എന്നല്ല, ഒരിക്കലും എന്റെ ആത്മരക്ഷയെ അപകടപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്കയില്ല. ഞാൻ രക്ഷപെടണമെന്നും നിത്യഭാഗ്യമനുഭവിക്കണമെന്നും ഉള്ള അവിടുത്തെ തിരുഹൃദയത്തിന്റെ ഇമ്പമേറിയ ഉദ്ദേശ്യത്തോടു സഹകരിക്കുന്നതിനു ഞാൻ തീച്ചപ്പെടുത്തുകയും പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു.

അധ്യായം 5

നമ്മുടെ പുണ്യപൂർണ്ണത ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തെ അനുകരിക്കുന്നതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

ഈശോ:– എന്റെ മകനേ, നിന്റെ പുണ്യപൂർണ്ണത നിന്റെ ഹൃദയത്തിനു് എന്റേതിനോടുള്ള അനുരൂപ്യത്തിലത്രേ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, എ

ന്റെ ഹൃദയം സകല പുണ്യങ്ങളുടേയും മാനദണ്ഡമാകുന്നു. എന്നല്ല, അതു പരിശുദ്ധതതന്നെയുമാണ്. അതുകയാൽ, എ ന്റെ ഹൃദയത്തെ അനുകരിക്കുന്നു ഏവനും, പുണ്യപൂർണ്ണനും രക്ഷകനുമായ ദൈവത്തെയാണ് അനുകരിക്കുന്നതു്. എ ന്റെ ഹൃദയം പുണ്യത്തിന്റെ മാതൃകയും സകല ദൈവപ്ര സാദങ്ങളുടെ ഉറവയുമായിരിക്കയാൽ പരിപൂർണ്ണതയ്ക്കു് ആവ വശ്യമായ സംഗതികളെല്ലാം അതിൽനിന്നും നിനക്കു പഠി ക്കാം. അവയെ പ്രാപിക്കുന്നതിനുള്ള ശക്തിയും അതിൽനി ന്നുതന്നെ നിനക്കു ലഭിക്കും. അതുകൊണ്ടു നീ പരിപൂർണ്ണനാ യിത്തീരാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നുവെങ്കിൽ എന്റെ ഹൃദയത്തെ അനു കരിച്ചുകൊള്ളുക. നീ എത്രയധികം അതിനോടു യോജിച്ചിരി ക്കുമോ അത്രയധികം പരിപൂർണ്ണത നിനക്കുണ്ടാകും.

2. എന്റെ ഹൃദയം എളിമയുടെ ഇരിപ്പിടമാകുന്നു. എളി മ സാക്ഷാത്തായ പുണ്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനവുമാണ്. അ തുകയാൽ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു പഠിക്കാത്തപക്ഷം ഈ പുണ്യം ഒരിക്കലും നീ സമ്പാദിക്കുന്നതല്ല; നാമമാത്രമായിട്ടേ നീ അതു ഗ്രഹിക്കയുള്ളൂ. മറുവല്ലതിനേലും പുണ്യപൂർണ്ണത യെന്ന കെട്ടിടം പണിയുന്നപക്ഷം അതു ബലമുള്ളതായിരി ക്കയില്ല. അതിലാമുവായ ഒരു കാറ്റു് ഊതിയാൽ അതു പെ ട്ടെന്നു മറിഞ്ഞുവീഴും; അതിന്റെ വീഴ്ച അതിഭയങ്കരവുമായി രിക്കും. എന്റെ ഹൃദയം വിനീതവും സ്നേഹപൂരിതവുമാണ്. പുണ്യപൂർണ്ണത ഉപവിയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. പക്ഷേ, എ ന്റെ ഹൃദയത്തിൽ കത്തിജ്ജ്വലിക്കുന്ന ദിവ്യസ്നേഹം നി ന്നിലും ജ്വലിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ നിനക്ക് ഒരിക്കലും ഉപവിയു ണ്ടാകുന്നതല്ല. മറേറതെങ്കിലും അഗ്നിയിൽ നിന്റെ ഹൃദയം കത്തിയെരിയുന്നുവെങ്കിൽ നിനക്കു ദുരിതം! നിന്റെ ഹൃദയം എരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും; പക്ഷേ, അതു നിന്റെ നാശത്തി നായിരിക്കും.

3. എന്നെ അനുകരിക്കാതെ പുണ്യം സമ്പാദിക്കുന്നതി നോ സാക്ഷാത്തായ പരിപൂർണ്ണത പ്രാപിക്കുന്നതിനോ നിന

ക്കു് ഒരിക്കലും സാധിക്കുന്നതല്ല. ഏതെല്ലാം സുകൃതലക്ഷണങ്ങളും നീ കാണിച്ചാലും, എത്രയൊക്കെ ഭക്തി നീ നടിച്ചാലും, എന്റെ ഹൃദയത്തെ അനുകരിക്കാത്ത കാലത്തോളം നിന്റെ ഭക്തി വെറും കപടഭക്തിയേ ആയിരിക്കുകയുള്ളൂ. എന്റെ ഹൃദയത്തെ പുണ്യപൂർണ്ണതയുടെ ഏകാദർശമായി നീ സ്വീകരിക്കാത്തപക്ഷം നീ ഒരിക്കലും പരിപൂർണ്ണത പ്രാപിക്കുകയില്ല.

4. ലോകാരംഭംമുതലുള്ള സ്ഥിതി ഇങ്ങനെതന്നെയായിരുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ദീർഘദർശനങ്ങൾവഴിയായി എന്റെ ഹൃദയം എന്തായിരിക്കുമെന്നു പഴയനിയമത്തിലും അറിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. വരുവാനിരുന്ന എന്റെ ഹൃദയത്തോടു സാദൃശ്യപ്പെടാതിരുന്നവരാരും അന്നു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ എണ്ണപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ഇതിനുംപുറമേ തിരുസ്സഭയുടെ ആരംഭംമുതൽ ഇക്കാലംവരെ എന്റെ ഹൃദയം എല്ലായ്പോഴും ശ്രീമന്മാരുടെ വിശുദ്ധീകരണവും വേദസാക്ഷികളുടെ ധൈര്യവും, വന്ദകന്മാരുടെ സ്ഥിരതയും നിത്യബ്രഹ്മചാരികളുടെ ശുദ്ധതയും നീതിമാന്മാരുടെ നിലനിൽപ്പും, ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, സകല വിശുദ്ധന്മാരുടേയും പുണ്യപൂർണ്ണതയും ആയിരുന്നു.

ആകയാൽ എന്റെ മകനേ, ധൈര്യമായിരിക്ക; എന്റെ ഹൃദയം നിന്നെ നയിക്കുന്നിടത്തേക്കു സന്തോഷസമേതം പോകുക. എത്രത്തോളം അതിനെ നീ അനുഗമിക്കുന്നുവോ അത്രത്തോളം നീ പുണ്യപൂർണ്ണതയിലേക്കു സമീപിക്കുന്നു. നിയമാനുഷ്ഠാനം—പരിശുദ്ധത—എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ അനുകരണത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്റെ ഹൃദയത്തെ അനുകരിക്കുന്നതിലുള്ള നിരന്തരപരിശ്രമം സ്വരക്ഷയുടെ ദൃഢമായ അടയാളമാണു്.

ശിഷ്യൻ:— ആയുസ്സിന്റേയും അനുഗ്രഹത്തിന്റേയും ഉറവയായ ഈശോയേ, പരിശുദ്ധതയുടേയും പുണ്യത്തിന്റേയും ആദർശമായ അങ്ങയുടെ തിരുഹൃദയത്തെ അറിയുന്നതിനും അനുകരിക്കുന്നതിനും അവിടുന്നു് എന്നെ സഹായിക്കേണമേ.

സകല ദുർഘടങ്ങളിലും ലോകതന്ത്രങ്ങളിലുംനിന്ന് അവിടുന്ന് എന്നെ വിമുക്തനാക്കണമേ. നിഷ്കളങ്കവും പരിശുദ്ധവുമായ ഹൃദയത്തോടുകൂടി അങ്ങേ അന്വേഷിക്കുന്നതിനും, അങ്ങേ അന്തരികവിചാരങ്ങളും ഹൃദയവികാരങ്ങളും എന്റെ താക്കിത്തീക്കുന്നതിനും, ഉള്ളിനടുത്തവിധം അങ്ങയോട് അനുരൂപപ്പെടുന്നതിനുമുള്ള ഭാഗ്യം എനിക്കു തരേണമേ.

ഓ! കർത്താവേ, അങ്ങേ ഹൃദയവും എന്റെ ഹൃദയവും തമ്മിൽ എത്ര വ്യത്യാസം! അങ്ങേ ഹൃദയത്തെ അനുകരിക്കുന്നതിനു ഞാൻ കുറച്ചുമാത്രമേ ബുദ്ധിമുട്ടിയിട്ടുള്ളൂ. എന്റെ ഹൃദയത്തെ നിന്നിൽനിന്ന് അകറ്റുവാൻ ശ്രമിക്കാതിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ എത്ര ഭാഗ്യവാനാകുമായിരുന്നു!

കർത്താവായ ഈശോയേ, എന്നോടു ദയയായിരിക്കേണമേ. അങ്ങയുടെ കരുണയനുസരിച്ച് എന്നോട് അലിവായിരിക്കേണമേ. ഇത്ര ദീർഘായുസ്സോ, ഇത്രയധികം മാഗ്ഗങ്ങളോ ഇല്ലാതിരുന്നിട്ടും ആത്മപരിശുദ്ധി വരുത്തി അങ്ങേ തീക്ഷ്ണതയുള്ള ശിഷ്യന്മാരായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളവരുടെ സംഖ്യ എത്ര വലുതായിരിക്കുന്നു!!

എന്നാൽ, പുണ്യം സമ്പാദിക്കാൻ ഞാൻ ഇനിയും ആരംഭിച്ചിട്ടില്ല. ഞാൻ ഇപ്പോഴും ഒരു പാപിതന്നെയാണ്. കർത്താവേ, ഇതാ സമയമായിരിക്കുന്നു: ഇത്രനാളും ഞാൻ ഉപേക്ഷിച്ചിരുന്ന എന്റെ ശുദ്ധീകരണജോലി ആരംഭിക്കേണ്ട കാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. പുണ്യവാനും, അങ്ങേ ശിഷ്യനുമായിത്തീരാൻ ഇനിയും എനിക്കു സാധിക്കുമെന്നുള്ള വിചാരം എന്നെ വിശുദ്ധീകരണത്തിനു പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, നിത്യരക്ഷ തീർച്ചയായും ലഭിക്കുമെന്നുള്ള ആശയും എന്നെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. കരുണാനിധിയായ ഈശോയേ, എന്നെ ധൈര്യപ്പെടുത്തുക; എനിക്കു സഹായവും ഉറപ്പും തരിക; ഇതാ, ഞാൻ ആരംഭിച്ചുകഴിഞ്ഞു.

അധ്യായം 6

ഈശോയുടെ ഹൃദയത്തെ അനുകരിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്ന ഏവനും സ്വന്തം ഹൃദയത്തെ ശുദ്ധീകരിക്കണം.

ഈശോ:– എന്റെ മകനേ, എന്റെ ഹൃദയാന്തർഭാഗത്തു പ്രവേശിച്ചു് അതിന്റെ അവർണ്ണനീയമായ മാധുര്യം അനുഭവിക്കുന്നതിനു നിനക്കു് ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽ നിന്റെ ഹൃദയത്തെ സകല ദോഷങ്ങളിൽനിന്നും വിമുക്തമാക്കുക. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നിന്റെ പ്രേമഭാജനമായ ഞാൻ നിർമ്മലനും പരിശുദ്ധനും ആകുന്നു. ലില്ലിപ്പുഷ്പങ്ങളുടെയിടയിൽ വസിക്കുന്നതത്രേ എന്റെ ആനന്ദം. നീ നിന്റെ ഹൃദയത്തെ ശുദ്ധാപൂർവ്വം ശുദ്ധി വരുത്താത്തപക്ഷം നിന്റെ ഹൃദയവും എന്റേതും തമ്മിൽ എങ്ങനെ ഐക്യമുണ്ടാകും? എന്തെന്നാൽ എന്നിൽ പാപം ആരോപിക്കാൻ ആർക്കാണു സാധിക്കുക? എന്നാൽ, നിന്റെ ഹൃദയം അശുദ്ധമായിരിക്കുന്നുവെന്നു നിനക്കു ബോധപ്പെട്ടിരിക്കെ "എന്റെ ഹൃദയം നിർമ്മലമാകുന്നു" എന്നു നീ എങ്ങനെ പറയും?

അയ്യോ! മകനേ, എന്തൊരു ഹൃദയമാണു നിന്റേതു്! അതു പാപത്തിൽ ഉത്ഭവിച്ചു; ഇതുയുംനാൾ അശുദ്ധാരൂപികളുടെ അധിവാസസ്ഥലമായിരുന്നു; അനവധി പാപങ്ങളാൽ അശുദ്ധവും പ്രാകൃതവുമായിച്ചമഞ്ഞു തിന്മയിലേക്കു ബലമായി ആകർഷിക്കപ്പെട്ടു; ഇപ്പോൾ നിത്യഭാഗ്യത്തിൽനിന്നു ദയനീയമാംവണ്ണം അകന്നുമിരിക്കുന്നു. പാപത്തിന്റെ ഉറവയായ എത്രയേറെ ദുരാഗ്രഹങ്ങളെയാണു് അതു പോഷിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു്. സ്വാർത്ഥതയും ലോകചിന്തയുമാണല്ലോ അതിൽ നിറഞ്ഞുകാണുന്നതു്. സ്വാർത്ഥത തന്നെയല്ലയോ അതിന്റെ പരമാന്ത്യമായി അതു കരുതിയിരുന്നതും.

2. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു ഹൃദയത്തിലേക്കു വരുന്നതിനും അശുദ്ധതയുടെ മദ്ധ്യേ അവിടെ വസിക്കുന്നതിനും എന്നെ ക്ഷണിക്കുവാൻ നീ തുനിഞ്ഞതിലാണത്ഭുതം. ദുഷ്ടഹൃദയത്തെ

ഞാൻ ദ്വേഷിക്കുന്നു; അശുദ്ധ ഹൃദയത്തെയാകട്ടെ വെറുക്കുതന്നെ ചെയ്യുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്ക് അതിൽ വസിക്കുന്നതിനു് എങ്ങനെ എനിക്കു തൃപ്തിയും സന്തോഷവും ഉണ്ടാകും? ഞാൻ അനേഷിക്കുന്നതു് ഒരു നിർമ്മലഹൃദയത്തെയാണു്. എന്റെ ആനന്ദമെല്ലാം അതിൽ വസിക്കുന്നതിലും അവിടെയുള്ള ലില്ലിപ്പുഷ്പങ്ങളുടെ പരിമളം ആസ്വദിക്കുന്നതിലും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ ഹൃദയനൈർമ്മല്യത്തെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവരെല്ലാം എന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം അനുഭവിക്കുന്നതായിരിക്കും. എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ വാത്സല്യാതിരേകം അവർക്കു് അനുഭവപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

3. എന്റെ മകനേ, നിന്റെ ബാഹ്യപ്രവൃത്തികളിൽ നന്നായിരിക്കുന്നു എന്നു കരുതി നീ വഞ്ചിക്കപ്പെടരുതു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഞാൻ കായ്മയായി പരിശോധിക്കുന്നതു ഹൃദയത്തെയാണു്. ബാഹ്യമായ പെരുമാറ്റംകൊണ്ടു സകല സൃഷ്ടികളേയും തൃപ്തിപ്പെടുത്തിയാലും ആന്തരികമായി നീ എന്നെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ എന്തു പ്രയോജനമാണുള്ളതു്? നിന്റെ ഹൃദയം വെടിപ്പുള്ളതായാൽ നീ മുഴുവൻ വെടിപ്പുള്ളവനായിരിക്കും. എന്തെന്നാൽ ഹൃദയത്തിൽനിന്നാണു ദുഷ്ടവിചാരം, അശുദ്ധത, വഞ്ചന, ദൈവദൂഷണം എന്നല്ല സകല ദോഷങ്ങളും പുറപ്പെടുന്നതു്. ആകയാൽ നിന്റെ ഹൃദയത്തെ ശുദ്ധമാക്കുക. അങ്ങനെയായാൽ എന്റെ ഹൃദയത്തോടു മാധുര്യമാംവണ്ണം യോജിക്കുന്നതിനും അതിലേ ആനന്ദം പൂർണ്ണമായി അനുഭവിക്കുന്നതിനും നിനക്കു യാതൊന്നും പ്രതിബന്ധമായിത്തീരുന്നതല്ല.

നീ പുറമേ മാത്രം തിന്മയിൽനിന്നു പിന്മാറുകയും, എന്നാൽ നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു പാപത്തെ ഉൻമൂലനംചെയ്യാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം ദുർഗ്ഗുണങ്ങളിൽനിന്നു് ഒരിക്കലും നീ സ്വതന്ത്രനാകുന്നതല്ല. ബാഹ്യമായി ചിലതെല്ലാം തടയുന്നതിനു നിനക്കു സാധിച്ചേക്കാം; എന്നിരുന്നാലും ആന്തരികമായി പതിന്മടങ്ങു ശക്തിയോടേ അവ മുളച്ചുവരും. ഉറച്ചുതന്നെ നി

ല്ലുന്നുവെന്നു നീ ഭാവിക്കയിൽ അന്തരികദോഷങ്ങളുടെ ഭാരത്തിനടിയിൽപ്പെട്ടു നീ ആണ്ടുപോകുന്നതുമാണു്. അതുകയാൽ എന്റെ മകനേ, വരിക; എനിക്കുതകുന്നതായ ഒരു വാസസ്ഥലം നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ തയ്യാറാക്കുക. എന്നാൽ ഞാൻ വരുമ്പോൾ, ഞാൻ പൂർണ്ണമായി നിന്റേതും നീ എന്റേതുമായിത്തീരും. നാം തമ്മിൽ അത്ഭുതകരമായ ഒരു ബന്ധവും, അനുഭവസ്ഥന്മാർക്കുമാത്രം അറിയാവുന്ന ഒരു ഐക്യവും ഉണ്ടാകുന്നതാണു്.

4. നീ ധൈര്യവാനായിരിക്കുക: ഈ സർവ്വപ്രധാനമായ ജോലി തൽക്ഷണം തന്നെ ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്യുക. ഈ ജോലി പൂർത്തിയാകുന്നതുവരെ യഥാർത്ഥമായ സന്തോഷം നിനക്കുണ്ടാകുന്നതല്ല. ബുദ്ധിമുട്ടിലുള്ള വൈമനസ്യം ഹൃദയശുദ്ധീകരണകാര്യത്തിൽ പലപ്പോഴും വലിയ പ്രതിബന്ധമായി നില്ക്കുന്നു. ഇതു ശത്രുവിന്റെ ഒരു തന്ത്രമാണു്. നിന്റെ രക്ഷയും പരിപൂർണ്ണതയും മാത്രമല്ല, മറുള്ളവരുടേതും എല്ലാറ്റിനും ഉപരിയായി എന്റെ സ്തുതിയും ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നതു പരിപൂർണ്ണമായ ഹൃദയശുദ്ധീകരണത്തെയാണു്. ഈ വസ്തുത ഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടു് ആ വഞ്ചകൻ സകലോപായങ്ങളും പ്രയോഗിച്ചു നിന്നെ ഈ ജോലിയിൽനിന്നു പിന്മാറുന്നതിനു വേണ്ടതെല്ലാംചെയ്യുന്നതായിരിക്കും. ഈ ഉദ്ദേശ്യം സാധിക്കുന്നതിനായി നീ ചതന്ത്രങ്ങളും പ്രയോഗിക്കുന്നതിനു ലേശം മടിക്കാത്ത ആ കൂടിലന്റെ ആലോചനകൾക്കു നീ വശംവദനാകരുതു്.

നീ പ്രാർത്ഥിക്കണം; ദിവ്യാനുഗ്രഹം യാചിക്കണം. ഇതോടുകൂടിത്തന്നെ നിന്റെ ജോലി ധീരതയോടെ ആരംഭിക്കയുംവേണം. അപ്പോൾ നിന്റെ ബുദ്ധിമുട്ടുകളും ക്ലേശങ്ങളും ഇല്ലാതാകുന്നതാണു്. എവിടെ വലിയ വിഷമതകൾ ഉണ്ടായേക്കുമെന്നു നീ ഭയപ്പെട്ടിരുന്നുവോ അവിടെ വിസ്മയകരമാംവണ്ണം നീ ആശ്വാസം കണ്ടെത്തും.

5. ശിഷ്യൻ:— ഓ! കർത്താവേ, എന്റെ ഹൃദയത്തെ വെടിപ്പുള്ളതാക്കയും എന്റെ അശുപിയെനവീകരിക്കയും ചെയ്യേണമേ. എന്റെ ഹൃദയം മുഴുവൻ അശുദ്ധതയാൽ മലിനമായി

രിക്കുന്നു; അതിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന ദുർഗ്ഗണങ്ങളുടെ ദുർഗ്ഗന്ധം എന്റെ പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളിലും, ആത്മാവിന്റെ ശക്തികളിലും വ്യാപിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഓ! എന്റെ കർത്താവേ, കറയില്ലാത്തതും പരിശുദ്ധതയുള്ളതുമായി എന്നിൽ എന്താണുള്ളത്? ചെയ്തുപോയ തെറ്റുകളേയും, ഉപേക്ഷിച്ച നന്മയേയും അറിഞ്ഞു ഞാൻ വിലപിക്കുന്നതിനായി നിന്റെ വരപ്രസാദമാകുന്ന വെളിച്ചം എനിക്കു തരേണമേ.

ഇമ്പമേറിയ ഈശോയേ, അങ്ങേ വാസസ്ഥലത്തെ ഇത്ര അയോഗ്യമാംവണ്ണം ഞാൻ നിന്ദിച്ചുവല്ലോ. അങ്ങേക്ക് അപ്രീതിവരുത്തുകയും അങ്ങേ ഹൃദയത്തെ ദുഃഖിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുവല്ലോ! ഓ! എന്റെ പരമനന്മയേ, ഞാൻ വ്യസനിക്കുന്നു; എന്റെ സകല പാപങ്ങളേയുംപറ്റി വിലപിച്ച് അവയെ ഞാൻ വെറുത്തുപേക്ഷിക്കുന്നു; എന്റെ ദുർഗ്ഗണത്തേയും നന്ദിഹീനതയേയും ഞാൻ ഏറ്റുപറയുന്നു; അങ്ങേ ഹൃദയകാരുണ്യത്തെ ഞാൻ യാചിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

കർത്താവേ, അവിടുന്നു തിരുമനസ്സാകുന്നെങ്കിൽ എന്നെ ശുദ്ധമാക്കുവാൻ അങ്ങേക്കു കഴിയും. എന്റെ പാപക്കറകളെ കഴുകി എന്നെ ശുദ്ധമാക്കേണമേ. എന്നിൽ ഒളിഞ്ഞു കിടക്കുന്നതും, മനസ്സറിവുകൂടാതെയുള്ള എന്റെ പ്രവൃത്തികൾമൂലം അന്യർ ചെയ്യുവാൻ ഇടയായിട്ടുള്ളതുമായ പാപങ്ങളിൽനിന്ന് എന്റെ ഹൃദയത്തെ ശുദ്ധീകരിക്കേണമേ. നിന്റെ ആലയമായ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ എഴുന്നെള്ളിവന്ന്, അതിനെ അശുദ്ധമാക്കുന്ന എല്ലാറ്റിനേയും, നിർമ്മലസ്നേഹം, സജീവമായ കൃതജ്ഞത, പരിശുദ്ധഭയം എന്നീ ദിവ്യോപകരണങ്ങൾകൊണ്ട് അടിച്ചു പുറത്താക്കണമേ. അവയെല്ലാറ്റിനുംമേലാൽ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഞാൻ പ്രവേശനം അനുവദിക്കുന്നതല്ല. അങ്ങേ വേനം ഒരു പ്രാർത്ഥനാലയമെന്നു വിളിക്കപ്പെടും; അതിൽ ഞാൻ അങ്ങെ ആരാധിക്കും; അതിൽ അങ്ങെ ഞാൻ സ്നേഹിക്കും; അതിൽ ഞാൻ അങ്ങയോടുകൂടി വസിക്കുകയും ചെയ്യും.

അധ്യായം 7

തിന്മകളിൽ ഏറ്റവും വലുതായ ചാവുദോഷത്തിൽനിന്നു് ഒഴിഞ്ഞു നമ്മുടെ ഹൃദയത്തെ ശുദ്ധീകരിക്കണം.

ഈശോ:– എന്റെ മകനേ, ചാവുദോഷം ആത്മാവിനെ ഛനിക്കുന്നു.അതു നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽഉണ്ടാകാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിക്കണം. അതിനു പ്രവേശം അനുവദിച്ചാൽ സംശയമെന്യേ നിന്നെ അതു നരകത്തിന്റെ അടിമയും മനുഷ്യരിൽ ഏറ്റവും നികൃഷ്ടനും, എന്നല്ല ബുദ്ധിഹീനങ്ങളായ മൃഗങ്ങളേക്കാൾ അധമനും ആക്കിത്തീർക്കുന്നതാണു്. ഇപ്രകാരമുള്ള ഈ പരമശത്രുവിനെ നീ എങ്ങനെ സ്നേഹിക്കയോ സൽക്കരിക്കയോ ചെയ്യും?

'അയ്യോ! എത്രമാത്രം തിന്മകളാണു ലോകത്തിൽ നടക്കുന്നതു്!' എന്നു മുറവിളികൂട്ടുന്ന എത്ര വളരെ ആളുകളുണ്ടു്. എന്നാൽ പാപം മാത്രമേ തിന്മയായിട്ടുള്ളൂ; മറ്റു യാതൊന്നും തിന്മയല്ല. അതുകൊണ്ടു പാപത്തെ വിട്ടകലുക. അപ്പോൾ വന്നുകൂടുന്നതെല്ലാം നിനക്കു ഗുണമായേ ഭവിക്കയുള്ളൂ.

2. വിശേഷബുദ്ധിയുള്ള ഒരു ജീവി സ്വമേധയാ പാപം ചെയ്കയെന്നുള്ളതു് ഏറ്റവും ആശ്ചര്യകരമല്ലയോ? നരകമോ മോക്ഷമോ ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽത്തന്നെയും സഹജമായഹീനതമൂലം പാപം വെറുക്കത്തക്കതാകുന്നു. മോഹിക്കപ്പെട്ടുന്ന ആളിന്റെ അളവില്ലാത്ത പ്രതാപവും, മോഹംചെയ്യുന്നവന്റെ നീചത്വവും നീ ആലോചിച്ചാൽ,പാപം ഒരുവിധം അളവറ്റ തിന്മയാണെന്നു നീ ഗ്രഹിക്കുന്നതാണു്. ചാവുദോഷം ചെയ്യുന്നവരെല്ലാം ദൈവത്തോടു മുട്ടുനില്ക്കുന്നു. സാധിക്കുമായിരുന്നെങ്കിൽ ആകാശത്തിന്റേയും ഭൂമിയുടേയും കർത്താവായ ദൈവത്തെത്തന്നേയും അവർ നാമാവശേഷമാക്കുമായിരുന്നു.

3. ഈ നരകജാതനായ ഭയങ്കരനെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനും തല്പാരാ ദൈവനീതിയെ പരിപാലിക്കുന്നതിനുമായി അത്യുന്നതന്റെ പുത്രനായ ഞാൻ എന്റെ മഹിമയേറിയ സിം

ഹാസനത്തിൽനിന്നിറങ്ങി മനുഷ്യനായി അവതരിച്ച് ആയുഷ്കാലമെല്ലാം നിരന്തരമായ രക്തസാക്ഷിത്വം സഹിക്കയും അവസാനം കുരിശിൽ തൂങ്ങി മരണവേദനയനുഭവിച്ചു പ്രാണൻ വെടിയുകയുംചെയ്തു. ഹാ! പാപം എത്ര ഭയങ്കരമായ ഒരു തിന്മയാണ്! ഓ! നീച മനുഷ്യാ,എനിക്കിത്രയധികം ക്ലേശങ്ങൾ വരുത്തിക്കൂട്ടിയ ആ നീചകൃത്യം ചെയ്യുവാൻ നീ എങ്ങനെ തുനിയും? അതല്ലെങ്കിൽ ഒരു ക്ഷണനേരത്തേ ആനന്ദത്തിനായി എന്റെ അല്പാനന്ദങ്ങളേയും പീഡകളേയും നിസ്സംരമരണത്തേയും പുതുക്കുന്നതിനു നിനക്ക് എങ്ങനെ മനസ്സുവരും? ചാവുദോഷം ചെയ്യുന്നതിനാൽ എന്നെ പീഡിപ്പിച്ച യൂദന്മാരുടേതിനെക്കാൾ ഘോരമായ കുറ്റം നിനക്കു നീ വരുത്തിക്കൂട്ടുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഞാൻ നിത്യമഹിമയുടെ നാഥനാണെന്ന് അറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ അവർ ഒരിക്കലും എന്നെ കൊല്ലുകയില്ലായിരുന്നു. നീയോ എന്നാൽ എന്നെ അറിയുകയും എന്റെ ഉപകാരങ്ങൾ അനുഭവിക്കുകയും ഞാൻ എത്ര നല്ലവനാണെന്നു ഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

4. നിന്നെ ഞാൻ സൃഷ്ടിക്കയും രക്ഷിക്കയും കാത്തുസൂക്ഷിക്കയും ചെയ്തതിനുംപുറമേ, നിന്നെ പരിപാലിക്കയും തീററിപ്പോററുകയും, ഏററം സ്നേഹമുള്ള നിന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാർ ചെയ്യുന്നതിനെക്കാൾ കായ്മയായി നിന്നെ കരുതുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതു് എന്റെ സ്നേഹം ഒന്നിനാൽ മാത്രമല്ലയോ? നിന്റെ അവസ്ഥയും സമ്പാദ്യങ്ങളും ഞാൻ നിനക്കു തന്നിട്ടുള്ളവയാകുന്നു. അത്രമാത്രമല്ല, സർവോപരി ഞാൻ എന്നെത്തന്നേയും നിനക്കു നല്കിയിരിക്കുന്നു.അപ്രകാരമുള്ള എന്നോടു നീ ഇങ്ങനെയോ പ്രത്യുപകാരം ചെയ്യുന്നതു്?

വിശേഷബുദ്ധിയില്ലാത്ത ഒരു മൃഗത്തിനു് അല്പം ക്ഷീണം കൊടുക്കുന്നതായാൽ, അതിന്റെ ശക്തിക്കൊത്തവണ്ണം നിന്നോടു നന്ദികാണിക്കുന്നു.എന്നാൽ ഞാൻ അതിരില്ലാത്ത അനുഗ്രഹങ്ങൾ നിന്റെമേൽ വർഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനു പ്രതിഫലമായി എന്റെ മരണംവരെ നീ എന്നെ പീഡിപ്പിക്കയാണു ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. അതോർത്താൽ നീ ഏതു തരത്തിലുള്ള ഒരുവൻ?

5. എന്റെ വത്സല മകനേ, നിന്നെ ഞാൻ എന്റെ

സ്വന്തം ജീവനെക്കാൾ കൂടുതലായി സ്നേഹിച്ചു. മേലാൽ നീ പാപം ചെയ്യരുതു്. നീ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നെങ്കിൽ, അതേ, നിന്നോടുതന്നെനിനക്കുസ്നേഹമുണ്ടെങ്കിൽ പാപത്തിൽനിന്നു ഓടിയകലുക.എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ചാവുദോഷം ചെയ്യുമ്പോഴെല്ലാം ആത്മീയമായി നീ മരിച്ചുപോകുന്നു; നീ സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള യോഗ്യതകളെല്ലാം നിനക്കു നഷ്ടപ്പെടുന്നു; സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ നിനക്കുള്ള അവകാശം ഇല്ലാതാകുന്നു; നീ പിശാചിന്റെ സഹോദരകാശിയായിത്തീരുന്നു. ഭാഗ്യത്തെക്കാൾ ഉരിതത്തെയും,എന്നെക്കാൾ പിശാചിനേയും നീ കായ്മയായി കരുതുന്നു. പാപം എത്ര വലിയ തിന്മയാണെന്നു് ,മനുഷ്യബോധംകൊണ്ടു ഗ്രഹിക്കാവുന്നിടത്തോളം പൂർണ്ണമായി അറിയുന്നതിനും കാലാകാലത്തോളം നിന്നെ കഷ്ടസ്ഥിതിയിലാക്കുന്ന ഈ ഏക സംഗതിയെ വെറുത്തുപേക്ഷിക്കുന്നതിനുമായി മേല്പറഞ്ഞ കായ്മകളെപ്പറ്റി ധ്യാനിക്കുക.

6. ശിഷ്യൻ:— ഓ! എന്റെ ആത്മാവേ, പാപത്തെ വീക്ഷിക്കുക! അതു മനുഷ്യനെ വാസ്തവത്തിൽ മൃഗത്തെക്കാൾ നീചനാക്കിത്തീർക്കുന്നു; അതു സ്വർഗ്ഗവാതിലിനെ അടയ്ക്കുകയും നരകത്തെ തുറക്കുകയുംചെയ്യുന്നു. സംശയമെന്യേ, ഇതു സകലതിന്മകളിലുംവച്ചു വലിയതുതന്നെ. ഓ! വർജ്ജനീയവും പിശാചിനെക്കാൾ ആയിരംമടങ്ങു ഭയാനകവുമായ ബീഭത്സസത്യമേ! ഓ! എന്റെ ദൈവമേ, അതിനെ എന്റെ സ്വന്തമെന്നു പറയുന്നതിനു ഞാൻ ലജ്ജിക്കുന്നു. എന്നാൽ അതിനെ ഇല്ലാതാക്കുന്നതിനു് എനിക്കു ശക്തിയുമില്ല.ഞാൻ പാപത്തിന്റെ ഹീനദാസനായിത്തീർന്നു.ഇതിനു കാരണംഎന്റെവലിയ ഭോഷ്ത്വം നന്ദിഹീനതയും നീചത്വവുമാണു്.അങ്ങേ തിരുമുമ്പിൽ മാലാഖാമാർപോലും ബഹുമാനംനിമിത്തം ഭയവിഹ്വലരായി നിലകൊള്ളുന്നു.ഇപ്രകാരമുള്ള അങ്ങേ മഹാപ്രതാപത്തെ പാപംനിമിത്തം ഞാൻ വീണ്ടും അവമാനിച്ചുപോയി. ഞാൻ വല്ലാതെ കുഴഞ്ഞിവശായിരിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ വിശേഷബുദ്ധിയില്ലാത്ത ഒരു ജന്തുവിനെക്കാൾ ഞാൻ നിന്ദ്യനായി

ത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. എന്റെ സുബോധന്യായം വിലക്കിയ അ
ക്രമം ഞാൻ പ്രവർത്തിച്ചുപോയി. എന്റെ ആത്മാവിന്റെ
സകല ശക്തികളേയും ശരീരത്തിന്റെ പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളേ
യും ഞാൻ ദുരുപയോഗിച്ചു.

7. ഓ! എന്റെ ദൈവമായ കർത്താവേ, അവിടുന്ന് എ
ന്നിൽ അങ്ങേമനോഹരമായ സാദൃശ്യത്തെ നിർമ്മിച്ചു. എന്നാൽ,
ഞാൻ അതിനെ മലിനപ്പെടുത്തിയെന്നുമാത്രമല്ല, തൽസ്ഥാന
ത്തു സാത്താന്റെ ഭയങ്കരരൂപത്തെ പ്രതിഷ്ഠിക്കയുംചെയ്തു. അ
തുമല്ല, ഞാൻ എന്നെത്തന്നെ പലപ്രകാരത്തിലുംപിശാചി
നെക്കാൾ ഭയങ്കരനാക്കിത്തീർത്തു. പാപത്തിനു യാതൊരു ശി
ക്ഷയും കല്പിക്കാതിരിക്കുന്നൊരുകാലത്താണു് അഹങ്കാരംമൂലം
അവൻ പിഴച്ചതു്. ഞാനോ എന്നാൽ അറിവോടുകൂടിയും അ
ങ്ങേ പ്രതികാരത്തെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ടുമത്രേ പാപംചെ
യ്തതു്. പാപംചെയ്തതിനുശേഷം ഒരിക്കലും അവൻ നിഷ്ക്രിയാ
വസ്ഥയെ പ്രാപിച്ചിട്ടില്ല. എനിക്കോ എന്നാൽ പലപ്രാവ
ശ്യം പാപത്തിൽവീണിട്ടും പൂർവ്വസ്ഥിതിയെപ്രാപിക്കാൻസാ
ധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അവൻ സ്രഷ്ടാവിനോടു് എതിർത്തു. ഞാൻ എന്റെ
സ്രഷ്ടാവും രക്ഷകനുമായ കർത്താവിനോടത്രേ എതിർത്തതു്.

ഹാ! ഞാൻ എത്ര നിർഭാഗ്യൻ! എന്റെ ആത്മാവിന്റെ
ഭാഗ്യകരമായ സമാധാനവും നിത്യഭാഗ്യത്തിലേക്കുള്ള അവകാ
ശവുമായ അങ്ങയുടെ സ്നേഹത്തെ ഏറ്റവും നീചമായ ഒരു സം
ഗതിയായി ഞാൻ ബലികഴിച്ചുവല്ലോ. നിസ്സഹായനായ ഒരു
അടിമയായി എന്നെത്തന്നെ ഞാൻ പിശാചിനു തരമേല്പിച്ചു.
എന്റെ നീചസ്ഥിതിയിൽനിന്നുണർന്ന് അങ്ങേ ഹൃദയത്തിൽ
ഞാൻ കരുണ കണ്ടെത്തിയിരുന്നില്ലെങ്കിൽ ആ നിമിഷംമു
തൽ നിർഭാഗ്യസ്ഥിതിയിൽ കിടന്നു് അവനോടുകൂടെ അവ
സാനമില്ലാത്ത ദുരിതം അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുമായിരുന്നു.

8. എന്റെ ഈശോയേ, ഇത്ര വളരെ പ്രാവശ്യം ദുരുപയോ
ഗിച്ച ആ കാരുണ്യം കണ്ടെത്തുന്നതിനു ഞാൻ അയോഗ്യനാ
ണെന്നു സമ്മതിക്കുന്നു. ഞാൻ പിശാചിന്റെ അടിമയായി

പ്പോയതിനാൽ അങ്ങേ ശുശ്രൂഷയ്ക്കു ഞാൻ അനർഹനായി. ഞാൻ അർഹിക്കുന്നവിധം അവിടുന്ന് എന്നോടു വർത്തിക്കുന്നപക്ഷം എന്റെ വാസസ്ഥലം നിശ്ചയമായും നരകംതന്നെയായിരിക്കും. എന്നാലും എന്റെ രക്ഷകനായ ഈശോയേ, അങ്ങേ ഹൃദയത്തിൽ അറുതിയില്ലാത്ത കരുണയുണ്ടല്ലോ. എന്റെ പാപങ്ങൾതന്നെ ഇതിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നുണ്ട്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അങ്ങേ അനുഗ്രഹം അളവറ്റതല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ, എന്റെ അതിരില്ലാത്ത ഹീനപാപങ്ങൾ അവിടുന്ന് ഒരിക്കലും ക്ഷമിക്കയില്ലായിരുന്നു.

ഓ! ഈശോയേ, അങ്ങേ മഹാ കാരുണ്യത്തിനൊത്തവണ്ണം എന്റെമേൽ അലിവായിരിക്കണമേ. ഞാൻ സങ്കടത്തോടുകൂടി അങ്ങയോടു മാപ്പപേക്ഷിക്കുന്നു. നികൃഷ്ടപാപിയായ എന്നോട് അവിടുന്നു പൊറുക്കുമെന്നു ഞാൻ ശരണപ്പെടുന്നു. ചെയ്തുപോയ പാപങ്ങളെക്കുറിച്ചു പരമാർത്ഥമായി ഞാൻ മനസ്താപിക്കുന്നു. ഇനിമേൽ അങ്ങയെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതിനും തീക്ഷ്ണതയോടെ സ്നേഹിക്കുന്നതിനും ഞാൻ ദൃഢമായി നിശ്ചയിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

അധ്യായം 8

ഏറ്റവും നിസ്സാരമായ പാപത്തിൽനിന്നുപോലും നമ്മുടെ ഹൃദയം വിമുക്തമായിരിക്കണം.

ഈശോ:– എന്റെ മകനേ, നിന്റെ ഹൃദയത്തെ സകല കുറവുകളിൽനിന്നും വിമോചിക്കുകയും അതിലഘുവായ കുറകളാൽപ്പോലും അതിനെ മലിനപ്പെടുത്താതിരിക്കുകയും ചെയ്യുക. പാപം എത്ര ലഘുവായിരുന്നാലും ചെയ്യാൻ അനുവദിക്കപ്പെടാതിരിക്കയില്ല; അനുവദിക്കുന്ന യാതൊന്നും ഉണ്ടാകാൻ പാടുമില്ല. അകയാൽ ലോകം മുഴുവനും നാശത്തിൽനിന്നു രക്ഷിക്കാൻ നിനക്കു കഴിയുമെന്നിരുന്നാലും, ഏ

റ്റം നിസ്സാരമായ കാര്യത്തിൽപ്പോലും എന്നെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതു് അനീതിയാകുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സമസ്ത പ്രപഞ്ചത്തെക്കാളും ഞാൻ ഉൽകൃഷ്ടനാകുന്നു.

ചിലർ ഘനമായ പാപങ്ങളിൽ വീഴാതിരിപ്പാൻ കരുതലുള്ളവരായിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ, ലഘുവായ കുറ്റങ്ങളിലും പ്പെടുന്നതിനു് അവർക്കു യാതൊരു ശങ്കയുമില്ല. അവർ എന്നോടുള്ള സ്നേഹത്താലല്ല, സ്വസ്നേഹത്താൽ ഭരിക്കപ്പെടുന്നവരാണെന്നുള്ളതിനു് അതുതന്നെ മതിയായ ലക്ഷണമാണു്. ഹാ, വഞ്ചിക്കപ്പെട്ട ആത്മാക്കൾ! അവരുടെ നാശത്തോടുകൂടിയല്ലാതെ ഈ വൻചതിയെ അവർ അറിയുകയില്ല.

2. നിസ്സാരമായവയെ അവഗണിക്കുന്നവൻ ക്രമേണ വലിയ തെറ്റുകളിൽ ഉൾപ്പെടും. പതിവായി എല്ലാം നിസ്സാരമെന്നു കരുതുന്നവർ പ്രായേണ അവരുടെ എല്ലാക്കാര്യങ്ങളും ശുഭമായിക്കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നുവെന്നു വിചാരിക്കുന്നു; വലിയ മനസ്സാക്ഷിക്കുടിയൊന്നുംകൂടാതെ ഘനമായ പാപങ്ങളിൽ ഇക്കൂട്ടർ വീഴാറുണ്ടു്. നാശത്തിന്റെ വക്കിൽക്കൂടെ നടക്കുന്നതു് അവർക്കു് ആനന്ദപ്രദമായിത്തോന്നും. എന്നാൽ കാലൊന്നു തെറ്റിയാൽ അത്യഗാധഗർത്തത്തിലേക്കു തലകുത്തി വീഴുന്നതിനിടയാകും. ആ ഫലം ന്യായമായി അവർ അർഹിക്കുന്നതുതന്നെയാണു്. അതുകയാൽ ചാവുദോഷത്തിൽ വീഴാതിരിക്കണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ പാപദോഷത്തിൽനിന്നു് അകന്നിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക. ഏറ്റവും ലഘുവായ കുറ്റത്തിനുപോലും അവസരം കൊടുക്കുന്നിടത്തോളം കാലം നീ നിന്റെ നിത്യരക്ഷയെ അപകടത്തിലാക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്.

3. ചാവുദോഷത്താൽ എന്നെ വീണ്ടും കുരിശിൽ തറയ്ക്കുന്നതിനു പലർക്കും ഹൃദയപൂർവ്വകമായ വൈമനസ്യമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. എന്നാൽ ലഘുവായ ദോഷങ്ങൾ വഴിയായി അവർ എന്റെ ഹൃദയത്തെ കൈപ്പുകൊണ്ടു നിറയ്ക്കുകയും ഇടവിടാതെയുള്ള വ്യാകുലതകളാൽ പീഡിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നു. എന്റെ മകനേ, നീ വീണ്ടും വീണ്ടും ആലോചിച്ചു നോക്കുക. നീ എന്താണു പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്നു ശ്രദ്ധാപൂ

വ്വം മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യുക. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ എ
ന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ലഘുവായ ഒരു മുറിവ് ഏല്പിക്കുന്നതിനു
ദ്ദേശിക്കുന്ന നീ പലക്കും സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളവിധം ഒരു പക്ഷേ
കൈപ്പിഴയാൽ മരണകരമായ പരുക്കുതന്നെ എന്നെ ഏല്പി
ച്ചുപോയെന്നുവരാം.

4. ഹാ! മനുഷ്യഹൃദയത്തിന്റെ വിഷളത്തം! നീചനായ ഒരു
വനെപ്പോലും ഉപദ്രവിപ്പാൻ ഭയപ്പെടുന്ന അവൻ ദൈവവും
രക്ഷകനുമായ എന്നെ ഉപദ്രവിക്കുന്നതിനു ലേശവും ക്രൂരൽ
വിചാരിക്കുന്നില്ല. പാപം എത്ര ലഘുവായിരുന്നാലും അതു
ചെയ്യുന്നിടത്തോളം കാലം നിനക്കു മനസ്സമാധാനമോ സാ
ക്ഷാൽ സൗഭാഗ്യമോ ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. പുണ്യപൂർണ്ണത പ്രാ
പിക്കാൻ നീ നിർവ്യാജമായി ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ മനസ്സി
രിവോടുകൂടിയ സകല പാപങ്ങളേയും ഉപേക്ഷിക്കണം. അ
ല്ലാത്തപക്ഷം നിന്റെ എല്ലാവിധ പ്രയത്നങ്ങളും നിഷ്പ്ര
യോജനമായിത്തീരുകയേ ഉള്ളൂ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, പാവ
ദോഷം ദൈവസ്നേഹാഗ്നിയെ കെടുത്തിക്കളയുന്നു. അതു മ
നോഭ്രഷ്ടതയ്ക്കു കാരണമായിത്തീരുകയും പുണ്യകൃത്യങ്ങളുടെ മാ
റ്റു കുറയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മാത്രമല്ല, അതു് അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ
ഉറവയെ തടഞ്ഞുനിറുത്തുകയും അവസാനം ആത്മാവിന്റെ
സമ്പാദ്യങ്ങളെ ക്രമേണ നശിപ്പിച്ചു് അതിനെ ഒരു ശൂന്യാ
ഗാരമാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

5. മനുഷ്യൻ എന്തിനു് ദൈവത്തെ ഭയങ്കരനാശങ്ങൾക്കു
വഴിപ്പെടുന്നു. സ്വന്തം ലാഭത്തേയും സ്വന്തം ഇഷ്ടത്തേയും ഉ
ദ്ദേശിച്ചല്ലയോ അവൻ ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതു്? എന്നാൽ, അ
തുകൊണ്ടു് എത്ര വലിയ ഒരു നഷ്ടമാണു വന്നുകൂടുന്നതെന്നും
ശുദ്ധീകരസ്ഥലത്തിൽ എത്ര കഠിനവേദനയനുഭവിക്കേണ്ടിവ
രുമെന്നും അവൻ ചിന്തിച്ചുനോക്കട്ടെ. അവിടെ നീ അനുഭവി
ക്കാൻപോകുന്ന പീഡകൾ ഈലോകത്തിലേ സകല വേദന
കളേയും നിന്റെ ആയുഷ്കാലത്തിൽ ഉണ്ടാകാവുന്ന സകല
ക്ലേശങ്ങളേയും അതിശയിക്കുന്നവയാണു്. അവസാനത്തെ
കൊച്ചുകാശുവരെ കൊടുത്തുതീർത്തല്ലാതെ അവിടെനിന്നു

പോകാൻ നിനക്കു സാധിക്കുന്നതല്ല. നീ ചെയ്തുപോയ ഏറ്റവും ലഘുവായ പാപത്തെക്കുറിച്ചുപോലും അന്നു നീ അത്യധികമായി മനസ്സുപിക്കും. എന്തെന്നാൽ അതു കാരണം നിനക്കു സ്വർഗ്ഗപ്രവേശം തടയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായും അതികഠിനമായി നീ പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതായും കാണും. ഓ, നിർഭാഗ്യമേ! എന്നാൽ, അപ്പോൾ അതുകൊണ്ടു് എന്തു ഫലം? നിന്നെ ഭാഗ്യവാനാക്കിത്തീർക്കാനുള്ള എന്റെ എടയത്തിന്റെ അഗ്രഹങ്ങളും പ്രയത്നങ്ങളും എന്റെ മകനേ, നീ ഉപയോഗശൂന്യമാക്കരുതു്. ഇപ്രകാരം നിന്നെ ഞാൻ പലവിധത്തിൽ സഹായിച്ചിട്ടും നീ എന്തിനു നിന്നെത്തന്നെ നിർഭാഗ്യനാക്കിത്തീർത്തു? ഹാ! നീ ഇത്ര വിചാരശൂന്യനായിത്തീർന്നല്ലോ!

6. ശിഷ്യൻ:— ഓ! കർത്താവേ, പാവദോഷം അത്ര നിസ്സാരമായ തിന്മയല്ലല്ലോ! എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അതു് അങ്ങേ ദിവ്യപ്രതാപത്തോടുള്ള ദ്രോഹമാകുന്നു. അതു് അങ്ങേ ഹൃദയത്തെ മുറിപ്പെടുത്തുകയും വിശേഷാനുഗ്രഹങ്ങളേയും സഹായങ്ങളേയും തടയുകയും ചെയ്യുന്നു. ആത്മാവിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കു് അതു പ്രതിബന്ധമായി നില്ക്കുന്നു; ആത്മാവിന്റെ സൽക്രിയകളെ അതു ദുഷിപ്പിക്കുന്നു; അതു് ആത്മാവിന്റെ നാശത്തിനു വഴിതെളിച്ചുകൊടുക്കുകയും, അതിനെ നിത്യനാശത്തിലേയ്ക്കു പതിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ഒടുവിൽ സ്വർഗ്ഗാവകാശത്തെത്തന്നേയും അതു് ഇല്ലാതെയാക്കുന്നു. ഇത്ര വലിയ തിന്മയെ ആണല്ലോ ഞാൻ നിസ്സാരമായിക്കരുതിയതു്. ഹാ, എന്റെ മൗഢ്യം എത്ര ഭീമം! ഹാ കഷ്ടം! കൈയും കണക്കുമില്ലാത്ത പാപം ഞാൻ ചെയ്തുപോയി! എന്റെ ലംഘനങ്ങൾ അതിരുകടന്നുപോയല്ലോ!

എവിടെയാണു് ഇതിന്റെ അതിത്തി? ഹാ! എന്റെ ആത്മാവിനു് എത്ര ശക്തികളുണ്ടോ, എന്റെ ശരീരത്തിനു് എത്ര ഇന്ദ്രിയങ്ങളുണ്ടോ അത്രയും തരത്തിലുള്ള പാപങ്ങൾ ഞാൻ ചെയ്തുപോയി. എത്രമാത്രം ദാനങ്ങളും ഉപകാരങ്ങളും എനിക്കു ലഭിച്ചുവോ അത്രമാത്രം ഞാൻ അവയെ ദുഷ്പ്രയോഗിച്ചു. ഇത്രമാത്രം നന്ദികേടു ഞാൻ കാണിച്ചുപോയല്ലോ. ഏ

തെല്ലാം തരത്തിലുള്ള കാര്യഭാരങ്ങൾ ഞാൻ വഹിച്ചിട്ടുണ്ടോ, അത്രയും തരത്തിലുള്ള ദ്രോഹങ്ങളും ഞാൻ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. കഷ്ടം! എൻെറ സകല പ്രവൃത്തികളേയും ഭക്തികൃതിങ്ങളെപ്പോലും പരിശോധിക്കുന്നതായാൽ കുററമില്ലാത്തതായി ഒരൊററയെണ്ണംപോലും കാണുകയില്ലല്ലോ! ഓ! എൻെറ ആത്മാവേ, അശ്രദ്ധയാലും വിചാരശൂന്യതയാലും ബലഹീനതയാലും എത്രയോ കുററങ്ങൾ നാം ചെയ്യുന്നു. ഇതു പോരയോ? സൂക്ഷക്കുറവിനാലും സ്വതന്ത്രമനസ്സിൻെറ ദുഷ്പ്രയോഗത്താലും ദുഷ്ടതയാലും വലിയ വലിയ പാപങ്ങൾ ഇനിയും ഞാൻ ചെയ്ത പാപഭാരത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്നുണ്ടോ? നാം ജീവിക്കുന്നതുതന്നെ കർത്താവിൻെറ കാരുണ്യാധിക്യത്താലാണ്. നമുക്കുള്ളവയെല്ലാം അവിടുത്തേ സ്നേഹാതിരേകത്തിൻെറ ഫലമാകുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്ക് അവിടുത്തോടു നാം ഇങ്ങനെയാണോ പ്രവർത്തിക്കേണ്ടിയിരുന്നത്?

7. എൻെറ രക്ഷിതാവേ, എൻെറ കർത്താവായ ദൈവമേ, സംഖ്യാതീതമായ എൻെറ ദ്രോഹങ്ങളുടെ ഭാരത്താൽ ഞാൻ നശിച്ചുപോകാഞ്ഞത് അങ്ങയുടെ കരുണ ഒന്നുകൊണ്ടുമാത്രമാണെന്നു ഞാൻ ഏററുപറയുന്നു. അതേ, അങ്ങയുടെ കാരുണ്യത്താലത്രേ ഞാൻ നിശ്ശേഷം നശിക്കാതിരുന്നിട്ടുള്ളത്. ഞാൻ ഏററവും നിന്ദ്യനായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. എൻെറ ശക്തിമുഴുവൻ ക്ഷയിച്ചുവശായി; അന്ധകാരം എൻെറമേൽ വ്യാപിച്ചുകഴിഞ്ഞു; എൻെറ ഹൃദയംതന്നെ തളർന്നുവശായി: ഹാ, ഞാൻ ഇത്ര ആഴത്തിൽ താണുപോയല്ലോ! ക്ഷീണംനിമിത്തംഎന്നെത്തന്നെ സമുദ്ധരിപ്പാൻ ഞാൻ അശക്തനായിരിക്കുന്നു. എൻെറ ദുരിതം എത്ര വലുത്!!

എന്നെ മോചിക്കേണ്ടതിലേക്കു ഞാൻ വിലപിച്ച് അങ്ങേക്കു മനസ്സലിവു വരുത്തുവാൻ ഓ! കർത്താവേ, എൻെറ കണ്ണുകൾക്കു ജലവും എൻെറഎ ദയത്തിനു ബലവും ആരുതരും? നല്ല ഈശോയേ,എൻെറ പേരിൽ അലിവുതോന്നി എന്നെ രക്ഷിക്കണമേ. അവിടുന്ന് എന്നെ പൂർണ്ണമായി വെടിപ്പാക്കുകയും പൂർണ്ണമായി നവീകരിക്കുകയും ചെയ്യുക. അങ്ങയുടെ ദിവ

സ്നേഹത്താൽ എന്റെ ഹൃദയത്തെ ജ്വലിപ്പിക്കണമേ. അതിലേ ദിവ്യാഗ്നികൊണ്ട് എന്റെ ദോഹങ്ങളെ ദഹിപ്പിച്ചുകളയുക. ശുദ്ധീകരാഗ്നിക്കായി അവയെ സൂക്ഷിക്കുല്ലേ. അവിടത്തെ പ്രതികാരത്തിന്റെ ജ്വാലകൾനിറഞ്ഞ അഗ്നികുണ്ഡത്തിന് എന്നെ ഇരയാക്കാതെ അങ്ങയുടെ സ്നേഹംകൊണ്ട് എന്നെ ഇവിടെവച്ചുതന്നെ ശുദ്ധനാക്കണമേ. മനോഹരനായ ഈശോയേ, ഭയംനിമിത്തം ഇതേവരെ പ്രവർത്തിപ്പാൻ എനിക്കു കഴിയാഞ്ഞതു്, അങ്ങേക്കുറിച്ചുള്ള സ്നേഹംകൊണ്ടു ഞാൻ ഇനിമേൽ സാധിക്കും. അവിടത്തോടുള്ളസ്നേഹത്താൽ ഏറ്റവും നിസ്സാരമായ പാപത്തെപ്പോലും ഞാൻ പരിത്യജിക്കുന്നു.

അധ്യായം 9

പാപിയുടെ ഹൃദയം ദുരിതത്തിന്റെ ദുസ്സ്വാദുമാത്രമേ അനുഭവിക്കയുള്ളൂ.

ഈശോ:– എന്റെ സ്നേഹഭാജനമേ, നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ആക്ഷേപാർഹമായി യാതൊന്നുമില്ലെങ്കിൽ നീ സന്തോഷിക്കുക; ആനന്ദിക്കുക. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ,സമാധാനം ഒരു സൗഭാഗ്യനദിപോലെ നിന്നിലേക്ക് ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഒരു നല്ല ഹൃദയം ആത്മാവിനു ഭാഗ്യത്തെയും മോക്ഷത്തിനു സന്തോഷത്തെയും നരകത്തിനു ഭയത്തെയും പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. ദുഷ്ടഹൃദയമാകട്ടെ, പാപിയെ ദുരിതംകൊണ്ടു നിറയ്ക്കുകയും പുണ്യവാന്മാരെ ദുഃഖിപ്പിക്കുകയും പിശാചുക്കളെ സന്തോഷവും അഹങ്കാരവുംകൊണ്ട് ഉന്മത്തരാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ ലോകത്തിലേ സകല നാശങ്ങളേയും നിന്റെ മനസ്സിൽ ശ്രുവൽകരിക്കുന്നതിനു നിനക്കു സാധിച്ചാലും, പാപിയുടെ ഹൃദയത്തിലുള്ള ദുരിതങ്ങൾ ഊഹിക്കുന്നതിനുപോലും സാധിക്കയില്ല.

പാപിയുടെ ദാസ്യവൃത്തി, എത്ര കഠിനം! എത്ര ഹീനം! അവൻ അവന്റെ ദുർമ്മോഹങ്ങളാൽ എത്ര ദയനീയമാംവണ്ണം

ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു! അവൻ സാത്താൻെറ ഭാരമേറിയ നുകത്തിൻകീഴ് എത്ര ചങ്ങലകളാലാണു പൂട്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്! അവൻെറ ബോധം സത്യഗ്രഹണത്തിനുതകാത്തവണ്ണം അജ്ഞതാശൃംഖലകൊണ്ടു ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവൻെറ മനസ്സു നന്മയെ സ്നേഹിക്കാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം ശപിക്കപ്പെട്ട ദുഷ്ടതയാൽ ബന്ധിതമായിരിക്കുന്നു. അവൻെറ പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾ നീതിയെ അനുഗമിക്കാത്തവണ്ണം ദുർമ്മോഹവിലങ്ങുകളാൽ അസ്വതന്ത്രമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ദൈവവരപ്രസാദത്തിൻെറ മധുരമായ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ കരസ്ഥമാക്കാൻ കഴിയാത്തവണ്ണം ദുരാഗ്രഹശൃംഖലകളുടെ ഭാരത്താൽ അടിപ്പെട്ടു ഞെരുങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു.

2. സ്വന്തം അധ:പതനത്തിനു ഹേതുവായിത്തീരുന്ന പാപിയെക്കാൾ ഭോഷനായി ആരാണുള്ളതു്? നരകത്തിൻെറ വല്ല അനുഭവവും ഈലോകത്തിൽ എവിടെയെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ അതു തീർച്ചയായും ദുഷ്ടൻെറ ഹൃദയത്തിലത്രേ; എന്തെന്നാൽ അവൻ ദുർമ്മോഹമാകുന്ന അഗ്നിയിൽ എരിഞ്ഞു ദുഷ്ടമനസ്സാക്ഷിയുടെ പീഡനം സദാ സഹിച്ചുകൊണ്ടേ ഇരിക്കുന്നു. ആയുസ്സാകുന്ന നേരിയ നൂൽ പൊട്ടിപ്പോകുന്ന മാത്രയിൽത്തന്നെ നരകഗർത്തത്തിലേക്കു വീഴുമെന്നു് അറിവുള്ള ഒരുത്തൻ ശരിയായി സന്തോഷിക്കുന്നതെങ്ങനെ? ശപിക്കപ്പെട്ടവനായി നിത്യത്വത്തിലല്ലയോ ഉണരുന്നതു്, എന്നു നിശ്ചയമില്ലാത്ത ഒരുത്തൻ രാത്രിയിൽ എങ്ങനെ ഉറങ്ങുവാൻ തുനിയും?

3. മനുഷ്യഹൃദയം ഭാഗ്യലബ്ധിക്കായി അവശ്യം പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടേ ഇരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, വരുതിയിൽനില്ക്കാത്ത ബുദ്ധിയാൽ നയിക്കപ്പെടുന്ന പാപി കൂടുതൽ ദുരിതമുള്ളേടത്താണു സൗഭാഗ്യം തേടുന്നതു്. ദുരാഗ്രഹങ്ങളെ പൂർണ്ണമായി തൃപ്തിപ്പെടുത്തിയാൽ അവ ശമിക്കുമെന്നു ചിലർ വിചാരിക്കുന്നു. അവയുടെ പൂർത്തീകരണത്തിൽ സമാധാനം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെന്നത്രേ ഇവരുടെ ധാരണ. കഷ്ടം, എത്ര വലുതായ ഒരബദ്ധം! ആളിക്കത്തുന്ന തീ കെടുത്താൻവേണ്ടി ആരെങ്കിലും

അതിൽ പിന്നെയും വിരുദ്ധവാരിയിട്ടുമോ? അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു തീ വർദ്ധിപ്പിക്കയല്ലേ ചെയ്യുന്നത്? അപ്രകാരം തന്നെ ഒരുവൻ തന്റെ ആത്മരക്ഷയും ശരീരാരോഗ്യവും ഉദ്ദേശിച്ചാണെങ്കിൽ, അവ തൃപ്തിയടയാതെ "ഞങ്ങൾ നിന്റെ വകയാകുന്നു, ഞങ്ങൾക്ക് ആഹാരം തരിക" എന്നു മുറവിളികൂട്ടുകതന്നെ ചെയ്യും.

4. ഹാ! പാപിയുടെ ഹൃദയം തുറന്നുനോക്കിയാൽ എത്ര നികൃഷ്ടവും ജുഗുപ്സാവഹവുമായ സാധനങ്ങളായിരിക്കും അതിൽ കാണുന്നത്. എന്നാൽ തെറ്റുവരാത്തതും മനുഷ്യവഞ്ചനയ്ക്കു വഴിപ്പെടാത്തതുമായ എന്റെ ദൃഷ്ടിക്കു സമസ്തവും ഗോചരമായിരിക്കുന്നു. ദുശ്ശീലങ്ങൾക്കു വശംവദമായ ഒരു ഹൃദയം ദുരാഗ്രഹങ്ങളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നതിൽമാത്രമേ ശ്രദ്ധ പതിക്കുന്നുള്ളൂ. തന്മൂലം മറ്റു യാതൊന്നും ചിന്തിക്കയോസ്നേഹിക്കയോ രുചിക്കയോ ചെയ്യുന്നതിനു വാഹിയാത്തവിധം അതു് അത്ര വഷളായിത്തീരുന്നു. നാശഗർത്തത്തിലേക്കാണു പാഞ്ഞടുക്കുന്നതെന്നു് അതിനു നല്ലനിശ്ചയമുണ്ടു്. എന്നിട്ടും അക്കാര്യം അവഗണിച്ചു് അതു നിത്യനന്മകളേയും ആചാരശുദ്ധിയേയും ബഹുമാനത്തേയും ജീവനെത്തന്നേയും ചവുട്ടിമെതിച്ചു്, കേവലം മൃഗത്തെപ്പോലെ വിഷയസുഖങ്ങൾ തേടി നടക്കുകതന്നെ ചെയ്യുന്നു.

5. പാപിയെ ഉപദ്രവിക്കുന്നതിനോ പീഡിപ്പിക്കുന്നതിനോ വേറെ ശത്രു വേണമെന്നില്ല. അവന്റെ പരമശത്രുവും നിഷ്കരുണപീഡകനും അവൻതന്നെ. സ്വന്തം തൃപ്തിക്കായി അവൻ തേടുന്ന വസ്തുക്കൾതന്നെ അവനു് അനേക കഷ്ടാരിഷ്ടതകൾക്കു് ഇടയാക്കാറുണ്ടു്. സമാധാനഭംഗത്തിന്റെ കാരണങ്ങളെ അകമേ പോഷിപ്പിക്കുന്നവൻ എങ്ങനെ സമാധാനം അനുഭവിക്കും? പിശാചിന്റെ അടിമയായിരിക്കുന്ന ഒരുവനു സ്വതന്ത്രമായി ശ്വാസോച്ഛ്വാസം ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കയില്ല. ഹൃദയമാകുന്ന സിംഹാസനത്തിൽ കയറി രാജാധികാരം നടത്തുന്നതിനു പിശാചിനെ അനുവദിക്കുന്നവൻ എത്ര നിർഭാഗ്യനാ

യിരിക്കണം. പിശാചിനു് അടിമയായിരിക്കയോ, പാപത്തിൻകീഴ് കിടന്നുഴലുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തവൻ ഭാഗ്യവാൻ. എന്റെ മകനേ, പാപത്തിന്റെ നികൃഷ്ടതയെ നീ ഒരിക്കലും അനുഭവിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ നിന്റെ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടെ നീ സന്തോഷിക്കുക. പൈശാചികസേവ എന്താണെന്നു നീ അന്വേഷിക്കയേ വേണ്ടാ.

6. ശിഷ്യൻ:— ഓ! കർത്താവേ, പാപാവസ്ഥ എത്രയോ നികൃഷ്ടമായ ഒന്നു്! ഈ ദയനീയമായസ്ഥിതിയിൽ കിടന്നുഴലുന്ന ഒരു ആത്മാവു് എത്ര ഭാഗ്യഹീനമായിരിക്കണം. സർവ്വശക്തനും സർവ്വജ്ഞനുമായ അവിടുന്നു് അതിനു ശത്രുവായിരിക്കെ—തന്റെ ഏകാദേയസ്ഥാനമായ അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തിൽ നിന്നു ബഹിഷ്കരിക്കപ്പെട്ടുവെന്നു് അറിഞ്ഞിരിക്കെ—നിത്യനരകാഗ്നിയിൽ താൻ എപ്പോഴെങ്കിലും മുങ്ങിപ്പോകുമെന്നു നിശ്ചയമുണ്ടായിരിക്കെ—എങ്ങനെ അതിനു സമാധാനവും സന്തോഷവുമുണ്ടാകും. സ്വർഗ്ഗാവകാശം നഷ്ടപ്പെട്ടല്ലോ എന്നുള്ള ദുഃഖസ്മരണയോടുകൂടിയല്ലാതെ അവിടേക്കു ദൃഷ്ടി ഉയർത്താൻ പാടില്ല എന്നു വരുന്നതു വാസ്തവത്തിൽ എത്രയോ വലിയ ദുരിതം! എവിടേക്കു തിരിഞ്ഞാലും ശകാരവും ഭയാനകങ്ങളായ യാഥാർത്ഥ്യസംഭവങ്ങളും അല്ലാതെ മറ്റു യാതൊന്നും ഇല്ലെന്നു വരുന്നതു് എത്രയോ സങ്കടകരം! കീഴ്പ്പോട്ടു നോക്കുമ്പോളെല്ലാം നരകമാണു തന്റെ വാസസ്ഥലമെന്നു സദാ ഓർമ്മയിൽ വരുന്നതു് അതിലും കഷ്ടം!

സ്വന്തം ഹൃദയത്തിൽ നോക്കുമ്പോഴെല്ലാം പിശാചിനെയാണു് അവിടെ കാണുന്നതെന്നു വരുന്നതു് എത്ര ദുരിതം! സന്തോഷപ്രദവും സമാധാനപരവുമായി യാതൊന്നും നരകത്തിലില്ല. നേരേമറിച്ചു് അവിടെ ഭയവും അന്ധകാരവും മാത്രമേയുള്ളു. ഇപ്രകാരമുള്ള നരകത്തിന്റെ മുൻവശത്തുകൂടാതെ സ്വന്തം ഹൃദയത്തിലേക്കു നോക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ലെന്നു വരുന്നതു് എത്ര പരിതാപകരമായ ഒരവസ്ഥ! ഹാ! നികൃഷ്ടാവസ്ഥയിലിരിക്കുന്ന ആത്മാവേ! സ്വർഗ്ഗീയവരങ്ങളാൽ അലങ്ക

രിക്കപ്പെടുകയും ദൈവത്താൽ ദത്തെടുക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തപ്പോൾ നീ പുണ്യവാന്മാരുടേയും മാലാഖാമാരുടേയും അത്ഭുത വിഷയമായിരുന്നു. എന്നാൽ അത്ര സുന്ദരവും മഹനീയവുമായിരുന്ന ആ സ്ഥിതിയിൽനിന്ന് എത്രയോ വലിയ ഒരു മാറ്റമാണ് ഇപ്പോൾ നിനക്കു സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നത്. പാപത്താൽ നീ എത്ര വികൃതനായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു! എത്ര നിന്ദ്യനായിരിക്കുന്നു! സർവ്വപ്രകാരേണയും എത്ര നീചനായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു!

7. ഓ! എന്റെ ഈശോയേ, ഭാഗ്യദോഷത്താൽ ഞാൻ ചെയ്തുപോയ പാപങ്ങളെ എന്റെ രക്തത്താൽ പരിഹരിക്കുന്നതിനു് എനിക്കു സാധിച്ചെങ്കിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നു! ഈ മഹാദുരിതത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടു് അങ്ങയുടെ വരപ്രസാദം നഷ്ടമാക്കാതെയിരിപ്പാൻ എന്റെ ജീവനെ ബലികഴിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നു! നിഷ്കളങ്കത നഷ്ടപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലാത്തവരും പാപത്തിൽ വീണിട്ടില്ലാത്തവരും ഭാഗ്യവാന്മാർ. എന്റെ ആത്മാവിനെ വസ്ത്രമായ നിഷ്കളങ്കതയെ തിരിയെ തരണമെന്നു് അങ്ങയോടു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. എന്റെ പുതിയ ജീവിതത്തിന്റെ അവസാനംവരെ കുറുക്കുവഴിയെ അതിനെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ ഞാൻ അങ്ങയെ ശുശ്രൂഷിക്കും.

അദ്ധ്യായം 10.

ഈശോയുടെ ഹൃദയം പാപികളെപ്പോലും ക്ഷണിക്കുന്നു.

ഈശോ:— അദ്ധ്വാനിക്കുകയും ഭാരം വഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന നിങ്ങൾ എന്റെ പക്കൽ വരുവിൻ; ഞാൻ നിങ്ങളെ ആശ്വസിപ്പിക്കാം. പുണ്യവാൻ പുണ്യത്തിൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുന്നതിനും മന്ദപുണ്യൻ ശുഷ്കാന്തിയുള്ളവനായിത്തീരുന്നതിനും, പാപി ശുദ്ധീകരണശേഷം പുണ്യപ്പെടുന്നതിനുമായി എന്റെ പക്കൽ വരട്ടെ. അയ്യോ! മനുഷ്യദൗർബല്യമേ! പാപം

ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത മനുഷ്യൻ എവിടെയുണ്ട്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ പാപം ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നു പറയുന്നവൻ സ്വയം വഞ്ചിതനാകുന്നു. അവൻ പറയുന്നതു സത്യമല്ലതാനും.

2. എന്റെ മകനേ, നീ പാപത്താലും മറ്റു സ്വനതകളാലും പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുമ്പോൾ എന്റെ ഹൃദയത്തിലേക്ക് ഓടിവരിക. ഇവിടെ നിനക്കു മോചനമുണ്ടാകും. ഇവിടെ നീ ആശ്വാസം കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്യും. എന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നതിനു നിന്റെ പാപങ്ങളുടെ കാഠിന്യമോ എന്റെ പ്രതാപത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യമോ നിനക്കു പ്രതിബന്ധമാകാതിരിക്കട്ടെ. നീതിമാന്മാരെയല്ല, പാപികളെ അനുതാപത്തിനു വിളിക്കാനായിട്ടത്രേ ഞാൻ വന്നതു്.

നിന്റെ ദുരിതഭാരത്തിനനുസരിച്ചു വലിയതായിരിക്കും എനിക്കു നിന്നോടുള്ള അനുകമ്പ. നിന്റെ രോഗം എത്ര വഷളായിരിക്കുന്നുവോ അത്ര കൂടുതലാവശ്യം നിനക്കുവൈദ്യനെക്കൊണ്ടുണ്ട്. നിന്റെ രോഗത്തെപ്പറ്റി ഞാൻ അത്ഭുതപ്പെടുന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ നിന്റെ ആത്മാവും ഹൃദയവും എങ്ങനെയെന്നു് എനിക്കറിയാം. നീ എന്റെ അനുഗ്രഹംകൊണ്ടുതന്നെയാണു കൂടുതലായതിന്മകളും ചെയ്യാതിരുന്നിട്ടുള്ളതും. ഞാൻ നിന്നെ സുഖപ്പെടുത്തുവാനായി വരുമ്പോൾ സുഖപ്പെടുന്നതിനു നിനക്കു താൽപര്യമില്ലെന്നു കാണുന്നതിൽ ഞാൻ ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നു; അഥവാ, നിനക്കു മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽത്തന്നെയും എന്റെ നന്മയെപ്പറ്റി നിനക്കു സംശയമുള്ളതുപോലെ തോന്നുന്നു.

3. ഹാ! എന്റെ മകനേ, ഇത്ര സങ്കടകരമായവിധം എന്നെ അവമാനിക്കരുതു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ പൊറുതി നല്കുന്നതു് എന്റെ ഹൃദയത്തിനു് ഇഷ്ടമുള്ള കാര്യമാണു്. മാപ്പു തരുന്നതുകൊണ്ടു് അത്ര ക്ഷീണിക്കുന്നതുമല്ല. പാപികളുടെ സ്നേഹിതൻ എന്നുകൂടി എന്നെ വിളിക്കത്തക്കവണ്ണം എത്രമാത്രമായോടുകൂടിയാണു സാക്ഷാൽ പശ്ചാത്താപമുള്ളവരോടു ഞാൻ വർത്തിക്കുന്നതെന്നു നോക്കുക.

എന്റെ ഹൃദയത്തെപ്പോലെ സ്നേഹമുള്ള ഹൃദയം എവിടെ

യുണ്ട്? തന്റെ സ്നേഹിതന്മാക്കുവേണ്ടി സ്വജീവനെ കയ്യാളിക്കുന്നതിൽ ഉപരിയായ സ്നേഹം ഒരു മനുഷ്യനുണ്ടാകുന്നതാണോ? ദൈവപുത്രനായ എനിക്കാകട്ടെ, ഇതിൽക്കവിഞ്ഞ ഒരു സ്നേഹമാണുള്ളതു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ എന്റെ ശത്രുക്കൾക്കുവേണ്ടി എന്റെ ജീവനെ ഞാൻ ബലികഴിച്ചു. ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നതിനുമുമ്പു വല്ലവരും എന്നെ സ്നേഹിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

4. നിഷ്ഫലങ്കത എന്താണെന്നും അതിന്റെ വില എത്ര വലുതാണെന്നും മനസ്സിലാകുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ പലർക്കും അതു നഷ്ടപ്പെട്ടുപോകുന്നു. ഇവരുടേയും പാപികളുടേയും ഹൃദയങ്ങളിൽ ഭരണം നടത്തി അവരെ പുണ്യപ്പെടുത്തുന്നതു് എന്റെ ഹൃദയത്തിനു ക്രൂശതൽ മാഹാത്മ്യം വരുത്തുന്നതാണു്. ഓ, എന്റെ ഹൃദയസ്നേഹംനീ അറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ, വിശുദ്ധാത്മാക്കളെ അതു് എത്ര വാത്സല്യത്തോടുകൂടെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെന്നും പാപികളെ എത്ര മാധുര്യത്തോടെ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും മനസ്സിലാക്കുന്നതിനു നിനക്കു സാധിക്കുമായിരുന്നു. പീഡയനുഭവിക്കുന്ന ഏതൊരുത്തനോടുകൂടിയാണു ഞാൻ പീഡയനുഭവിക്കാത്തതു്? പാപംചെയ്യുന്ന ഏതൊരുത്തനാണു് എന്റെ ഹൃദയത്തെ മുറിപ്പെടുത്താത്തതു്? രോഗബാധിതരിൽ ആരെയാണു് എന്റെ ഹൃദയം സുഖപ്പെടുത്താതിരിക്കുന്നതു്? എന്റെ ഹൃദയത്തിനു് ഏതു നിർഭാഗ്യന്റെ മേലാണു് അനുകമ്പ തോന്നാത്തതു്? എന്റെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു യാതൊരു ഗുണവും ലഭിക്കാത്തവരായി ഈ ലോകത്തിൽ ആരുണ്ടു്?

5. ഞാൻ ഒരു നല്ലപിതാവാണു്. കുരിശുവഴിയായിജനിപ്പിച്ച എന്റെ മക്കളെ ഹൃദയപൂർവ്വം ഞാൻ ആശ്ലേഷിക്കുന്നു. അവക്കു് എല്ലാക്കാലത്തേക്കുമുള്ള ഒരഭയസ്ഥാനമായി എന്റെ ഹൃദയം തുറന്നുകിടക്കുന്നു. ഇതു സാധാരണതരത്തിലുള്ള അഭയസ്ഥലമല്ല; എന്റെ സ്നേഹവാത്സല്യങ്ങളുടെ കേന്ദ്രസ്ഥാനമത്രേ. അവർ ഉറങ്ങുമ്പോൾ അവരെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നതിനു് എന്റെ ഹൃദയം ഉണർന്നിരിക്കുന്നു; അവർ ഉണർന്നിരിക്കുമ്പോൾ അതു് അവരെ പരിപാലിക്കുന്നതിൽ ഉദ്യുക്തമായിരിക്കുന്നു.

എന്റെ ഏക സ്നേഹഭാജനമെന്നപോലെ ഓരോരുത്തരേയും ലാളിക്കയും സ്നേഹിക്കയും ചെയ്യത്തക്കവണ്ണം അത്ര വലുതായ സ്നേഹത്താൽ എന്റെ ഹൃദയം കത്തിജ്ജ്വലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ശത്രുവിനാൽ വഴിതെറ്റിക്കപ്പെട്ട്, ആരെങ്കിലും അങ്ങുമിങ്ങും അലഞ്ഞു നടക്കുന്നുവെന്നു കണ്ടാൽ, ഏകപുത്രന്റെ മരണത്തിൽ എന്നപോലെ എന്റെ ഹൃദയം അവനെക്കുറിച്ചു വിലപിക്കുന്നു. സ്നേഹപൂർവ്വം അവനെ ഞാൻ അന്വേഷിക്കയും ക്ഷണിക്കയും നിർബന്ധിക്കുകയും അവനു നന്മകൾ വാഗ്ദാനം ചെയ്കയുംചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ, എന്നെ ചെവിക്കൊള്ളുന്നതിന് അവനിഷ്ടമില്ലെന്നു വന്നാൽ ഞാൻ ക്ഷമകാണിക്കയും അവന്റെ ഹൃദയവാതുക്കൽചെന്നു വീണ്ടും വീണ്ടും മുട്ടുകയുംചെയ്യുന്നു.

കടശി, എന്റെ പക്കലേക്കു തിരിച്ചുവരുന്നതിന് അവൻ നിശ്ചയിക്കുമ്പോൾ, എതിരേല്ക്കുവാനായി ഞാൻ അവന്റെ അടുക്കലേക്ക് ഓടിച്ചെല്ലുന്നു. എന്റെ ഹൃദയം സന്തോഷാധിക്യത്താൽ തുടിക്കയും ഞാൻ അവനെ ഗാഢാലിംഗനം ചെയ്കയും ചെയ്യുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ മരിച്ചെന്നു കരുതിയ എന്റെ മകനെ ജീവനോടെ എനിക്കു തിരിച്ചുകിട്ടിയിരിക്കുന്നുവെന്നു ഞാൻ കാണുന്നു. എന്റെ സന്തോഷാതിരേകത്തിൽ, എന്നെ അനുമോദിക്കുന്നതിനും എന്നോടുകൂടി സന്തോഷിക്കുന്നതിനുമായി സ്വർഗ്ഗവാസികളെയെല്ലാംഞാൻക്ഷണിക്കുന്നു.

6. അതുകയാൽ, എന്റെ ഹൃദയത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നതിനും സ്വർഗ്ഗത്തെ ആനന്ദിപ്പിക്കുന്നതിനും നിന്റെ ആത്മാവിനെ കളങ്കപ്പെടുത്തുന്നതിനും നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, നിന്റെ മുഴുഹൃദയത്തോടെ എന്നിലേക്കു തിരിയുക. നിന്റെ പാപം ക്രൂരതയോ ക്രൂരവോ ആയിക്കൊള്ളട്ടെ; എന്റെ ഹൃദയത്തിങ്കലേക്കു വരിക, നിന്റെ ദോഷങ്ങൾക്കെല്ലാം പൊറുതി ലഭിക്കും. എന്റെ മകനേ, എന്നിൽ നീ ആശ്രയിക്കുക; ഒന്നും ഭയപ്പെടേണ്ടാ; ഞാൻ നിന്നെ വിളിക്കുന്നതു നിന്റെ ക്രൂരതകളെക്കുറിച്ചു നിന്നെ ശകാരിക്കാനല്ല, അവയെ കഴുകിക്കള

യാനത്രേ. എന്റെ മകനേ, വേഗം വരിക. എരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ഹൃദയത്തോടുകൂടി രണ്ടു കൈയും നീട്ടി ഞാൻ നിന്നെ പാർത്തിരിക്കുന്നു.

7. ശിഷ്യൻ:— ഏറ്റം മനോഹരനായ ഈശോയേ, ഉണ്ണീശോടുകൂടിയും അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ ധാരാളമായ നന്മയിൽ ശരണപ്പെട്ടുകൊണ്ടും ഇതാ ഞാൻ വരുന്നു. പാപത്തിൽ മുഴുകിയും ദുരിതംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞും ദൂരദേശങ്ങളിൽ നിന്നുമടങ്ങിവരുന്ന ധൂർത്തപുത്രനായ എന്നെ കരുണയോടെ സ്വീകരിക്കണമെന്നു ഞാൻ വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുന്നു. അയോഗ്യമായ വിധത്തിൽ അങ്ങെ ഞാൻ വിട്ടുപിരിയുകയും ലജ്ജാവഹമായി അവമാനിക്കയും ഇത്രയധികം സങ്കടപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തുപോയതിനാൽ അങ്ങയുടെ മകൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നതിനു ഞാൻ യോഗ്യനല്ല. സ്വർഗ്ഗത്തിനെതിരായും അങ്ങയുടെ തിരുമുമ്പാകെയും ഞാൻ പാപം ചെയ്തുപോയി. കഠിനക്കാരനായിരിക്കെ അങ്ങയുടെ പക്കലേക്കു വരുന്നതിന് എനിക്കു ധൈര്യമുണ്ടാകുന്നില്ല. അങ്ങയുടെ പിതാവിനടുത്ത ഹൃദയത്തോട് അവലാതിപറഞ്ഞുകൊണ്ടും അങ്ങയോടുമാപ്പപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടും ഇതാ ഞാൻ അങ്ങയുടെ തൃപ്പാദത്തുങ്കൽ സാഷ്ടാംഗംവീഴുന്നു.

ഹാ, ഞാൻ ഒളിച്ചോടിപ്പോയപ്പോൾ അവിടുന്ന് എന്നെ തിരികെ വിളിച്ചുവല്ലോ; ഞാൻ നഷ്ടപ്പെട്ടപ്പോൾ അവിടുന്ന് എന്നെ അന്വേഷിച്ചു; അങ്ങയുടെ നന്മയെ ഞാൻ ദുഷ്പ്രയോഗിച്ചപ്പോൾ എന്നോടു ക്ഷമ കാണിച്ചു; തിരിച്ചുവരുവാൻ അത്ഭുതകരമായ ശാന്തതയോടെ അവിടുന്ന് എന്നെ പ്രേരിപ്പിക്കയും കടശി, ഈ ദയനീയസ്ഥിതിയിൽ ഞാൻ വന്നുചേർന്നപ്പോൾ അവിടുന്ന് എന്നെ കൈക്കൊള്ളുകമാത്രമല്ല, ഓ! നന്മയേ, എന്നെ അശ്ലേഷിക്കയും ക്രൂടിചെയ്തു. ഓ! ഈശോയേ, ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു പിതാവ് ഒരിക്കലും ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

സകല മാലാഖമാരും പുണ്യവാന്മാരും എന്നോടുകൂടി സന്തോഷിക്കയും ആഹ്ലാദിക്കയും ചെയ്യട്ടെ! അങ്ങയുടെ കരുണ

അവർ എന്നോക്കും സ്തുതിച്ചുകൊണ്ടാടട്ടെ! ഇതാ ഞാൻ എന്നോക്കും അങ്ങേക്കുള്ളവനായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു; കർത്താവേ, വിശ്വസ്തതയോടുകൂടി അങ്ങെ ഞാൻ സ്നേഹിക്കയും അങ്ങയോടുള്ള സ്നേഹത്താൽ അങ്ങയുടെ അഭീഷ്ടമനുസരിച്ചു ഞാൻ വർത്തിക്കയും ചെയ്യും.

അധ്യായം 11

ഹൃദയത്തെ എങ്ങനെ ശുദ്ധീകരിക്കണം.

ശിഷ്യൻ:– കർത്താവേ, എന്റെ പാപങ്ങളിൽനിന്നു മോചനം ലഭിക്കുന്നതിനായി എന്നെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ അനേകമാകുന്നു. സ്വർഗ്ഗം എനിക്കു നന്മകളെ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു; നരകം എന്നെ ഭയപ്പെടുത്തുന്നു; ലോകം എന്നെ നിത്യനരകത്തിലേക്കു വലിച്ചെറിയുന്നതിനു സദാ ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു; അങ്ങയുടെ ദാനങ്ങൾകൊണ്ടു നിറഞ്ഞ എന്റെ ഹൃദയവും എനിക്കു പ്രോത്സാഹനം നല്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതുമാത്രമല്ല, എന്റെ അത്മാവിന്റെ നികൃഷ്ടാവസ്ഥയും അങ്ങയുടെ അനുതിയില്ലാത്ത നന്മയും എന്നെ ഇടവിടാതെ ഇതിനായി പ്രേരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടേ ഇരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇത്ര വലുതായ ഒരു കൃത്യം എങ്ങനെ ഞാൻ നിർവ്വഹിക്കും? ചെയ്യേണ്ടതെന്തെന്നു് എനിക്കു നിശ്ചയമുണ്ടെങ്കിലും അതു പൂർത്തിയാക്കുന്നതിനു് എനിക്കു വൈഭവമില്ല. തെറ്റുകൾ കണ്ടുപിടിച്ചു് എന്നെത്തന്നെ നവീകരിക്കുന്നതിൽ അവിടുന്നു് എന്നെ പഠിപ്പിക്കണമേ. അതിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന സ്തുതിയും ബഹുമാനവും അങ്ങേക്കുതന്നെ ഉള്ളതാകുന്നു.

2. ഈശോ:– എന്റെ മകനേ, നിന്റെ ഹൃദയത്തെ ശുചീകരിക്കുന്നതിനും ദുർഗ്ഗുണങ്ങളെയെല്ലാം ഉൻമൂലനം ചെയ്യുന്നതിനും ഇച്ഛിക്കുന്നെങ്കിൽ നല്ല ധൈര്യത്തോടും സന്മന

സ്സോടുംകൂടി ആരംഭിക്കുക. നിന്നെത്തന്നെ തിരുത്തുന്നതിനും പൂർണ്ണമായ ശുദ്ധീകരണത്തിനായി പരിശ്രമിക്കുന്നതിനുമുള്ള ഒരു ദൃഢമനസ്സു നിനക്കുണ്ടായിരിക്കണം. അതേസമയംതന്നെ ദിവ്യാനുഗ്രഹത്തോടു സഹകരിക്കുന്നതിനും തദനുസാരം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനും പര്യാപ്തമായ ഒരു നല്ല ആഗ്രഹത്തെ നിന്നിൽ ഉളവാക്കുക. അങ്ങനെ നിന്റെ ശ്രമങ്ങൾ ഒടുവിൽ വിജയമകുടം ചൂടും.

നിന്റെ പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായ ചുമതല ഇവയെ പ്രായോഗികമാക്കുകയാകുന്നു. മറ്റുള്ളവയ്ക്കു ശക്തിയും ഫലവുമുണ്ടാകുന്നതു് ഇതിന്റെ നിർവഹണത്തിൽനിന്നാണു്. ഇതു നിർവഹിക്കാതിരുന്നാൽ മറ്റുള്ളവ എത്രതന്നെ ശക്തിയുള്ളവയായിരുന്നാലും ഫലശൂന്യമായിത്തീരുകയേ ഉള്ളൂ. ഹൃദയത്തെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നതിനും അതിനെ കറകൂടാതെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നതിനുമായി സദാ ദൈവാനുഗ്രഹത്തോടു കൂടിയിരിക്കണമെന്നുള്ള ദൃഢനിശ്ചയം, ഭാവി ഹൃദയശുദ്ധീകരണത്തിനുള്ള ശരണവും ഭാവി പരിപൂർണ്ണതയുടെ പ്രഥമ ചിഹ്നവും പുണ്യവാന്മാരാകാനുള്ളവരുടെ പ്രഥമ ലക്ഷണവുമാകുന്നു.

3. ഇങ്ങനെയുള്ള ആത്മസ്ഥിതിയോടുകൂടി നിന്റെ ജോലിക്കു നീ തയ്യാറായശേഷം അതിലുള്ള പാപങ്ങളും ന്യൂനതകളും മഹിപ്പിച്ചു കളയുന്നതിനു നിന്റെ ഹൃദയത്തെ ദിവ്യസ്നേഹാഗ്നിയാൽ ഉജ്ജ്വലിപ്പിക്കുക. മകനേ, ഞാൻ പറയുന്നതെന്താണെന്നു മനസ്സിലാക്കുക. ഉപദ്രവകരങ്ങളായ ചെടികളും കളകളും അത്തു വളർന്നിട്ടുള്ളതും അശുദ്ധ വസ്തുക്കൾ കൊണ്ടു് അലങ്കോലപ്പെട്ടു കിടക്കുന്നതുമായ ഒരു തോട്ടത്തെ നിനക്കു വെട്ടിത്തെളിച്ചു വെടിപ്പാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും തക്ക ഉപായങ്ങൾ നീ പ്രയോഗിക്കയും ഉപദ്രവകരമായ സാധനങ്ങൾ വെട്ടി നിക്കുകയും ഉപയോഗശൂന്യമായ സകലത്തെയും പറിച്ചുകളയുകയും ചെയ്യുന്നതായാൽ നിനക്കു വിജയം പ്രാപിക്കാവുന്നതാണു്: പക്ഷേ, വളരെക്കാലത്തെ കഠിനാദ്ധ്വാനംകൊണ്ടല്ലാതെ ഈ വേല പൂർത്തിയാക്കാൻ സാധിക്കയില്ല.

എന്നാൽ, തീ ഇട്ടുകയാണെങ്കിൽ വിഷമംകൂടാതെ ക്ഷണത്തിൽ തോട്ടംമുഴുവൻ വെടിപ്പാക്കാൻ സാധിക്കും. അതുമല്ല, ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിനാൽ തോട്ടം വളക്കുറുള്ളതായിത്തീരുകയും തന്മൂലം ധാരാളം പുഷ്പങ്ങളും ഫലങ്ങളും അതു പുറപ്പെടുവിക്കയും ചെയ്യും. മകനേ, ഈ തോട്ടത്തോടു സദൃശപ്പെടുത്താവുന്ന നിന്റെ ഹൃദയത്തേയും ഇതേവിധംതന്നെ നീ ശുദ്ധിയാക്കണം. ദിവ്യസ്നേഹം വഴിയായി ഇതു് അധികം എളുപ്പത്തിലും നിഷ്പ്രയാസമായും സാധിക്കാവുന്നതാണു്. ദിവ്യസ്നേഹത്താൽ നിന്റെ ഹൃദയം സുകൃതപുഷ്പങ്ങളുടേയും പുണ്യഫലങ്ങളുടേയും ഉൽപാദനത്തിനു കൂടുതൽ ശക്തമാകും.

4. പ്രാർത്ഥനവഴിയായി ഈ അഗ്നിയെ നിനക്കു് എന്റെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു ലഭിക്കാം. പ്രാർത്ഥന അധരംകൊണ്ടുമാത്രമായാൽപോരാ, മനസ്സും ഹൃദയവുംകൊണ്ടു കൂടിയും ഉള്ളതായിരിക്കണം. എന്റെ മകനേ, പലപ്പോഴും നീ അർഹിച്ചതായ നരകവേദനയേയോ ശുദ്ധീകരാഗ്നിയേയോ ശരിയാംവണ്ണം നീ ഗ്രഹിക്കണം; ഞാൻ നിന്റെമേൽ വർഷിച്ചിട്ടുള്ള എന്റെ ദിവ്യഹൃദയദാനങ്ങളേയും നിന്റെ നന്ദിഹീനതയേയും പറഞ്ഞു ശ്രദ്ധാപൂർവം ചിന്തിക്കണം; സ്നേഹബഹുമാനാർഹങ്ങളായ എന്റെ പരിപൂർണ്ണതകളേയും നിന്റെ ശിക്ഷാർഹമായ ദോഷങ്ങളേയും കുറിച്ചു നീ നന്നായി ധ്യാനിക്കണം; ഇതിനും പുറമേ, നിന്നോടുള്ള സ്നേഹത്താൽ കഷ്ടപ്പാടുകൾ സഹിച്ചു് അവശനായി കൈകൾ വിരിച്ചു മാറ്റു് തുറന്ന കുരിശിന്മേൽ തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്ന എന്നെ നീ വീക്ഷിക്കയും വേണം. അവസാനമായി നീ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു് അ കളങ്കമറ ഹൃദയം നിന്റെ പാപങ്ങൾക്കായി എന്തെല്ലാം കഠിനവേദനകൾ സഹിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും എങ്ങനെ അതു മുഴുവൻ നിനക്കായി ബലികഴിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും ചിന്തിക്കണം.

അതേസമയംതന്നെ, തീക്ഷ്ണമായ അപേക്ഷകളോടും നിർമ്മലസ്നേഹത്തോടുംകൂടി എന്റെ ഹൃദയത്തോടു നിന്റെ ഹൃദയത്തെ ഘടിപ്പിക്കയും ചെയ്യണം. ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതാ

യാൽ നിശ്ചയമായും നിൻെറ പ്രാർത്ഥനയിൽ ആ ദിവ്യസ്നേഹാഗ്നി കത്തിജ്ജ്വലിക്കും.

5. ഈ സ്നേഹത്തിൽനിന്നു നിനക്കു പശ്ചാത്താപം ജനിക്കും. പശ്ചാത്താപം എന്നതിൽ, ചെയ്തുപോയ പാപങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള ദു:ഖവും മേലാൽ ഒരിക്കലും പാപം ചെയ്കയില്ലെന്നുള്ള സ്ഥിരപ്രതിജ്ഞയും ഉൾപ്പെടുന്നു. എൻെറ മകനേ,ചെയ്ത പാപങ്ങളെക്കുറിച്ചു പശ്ചാത്തപിക്കാതെ ഒരുവനും പാപപ്പൊറുതി ലഭിക്കുന്നതല്ല. ദുർഗ്ഗുണങ്ങളെ മന:പൂർവം ത്യജിക്കാതെ ഒരുത്തനും അവയിൽനിന്നു മോചനം ലഭിക്കുന്നതുമല്ല. ആകയാൽ നിൻെറ മുഴുഹൃദയത്തോടുകൂടി നീ പാപങ്ങളേയും ദുർഗ്ഗുണങ്ങളേയും വെറുക്കുക. ഇതു് എത്രയായാലും അധികമായി എന്നു വരുന്നതല്ല. നിൻെറ മനസ്സു ദിവ്യസ്നേഹത്താൽ എത്രയധികം തപിക്കുന്നുവോ അത്രയധികം പൂർണ്ണത അതിനുണ്ടാകും.നിനക്കിതു് ഒരുപക്ഷേ അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം. എത്ര പരമാർത്ഥ ഹൃദയത്തോടുകൂടി പാപങ്ങളെപ്പറ്റി ഖേദിക്കയും അവയെ പരിത്യജിക്കയും ചെയ്യുന്നുവോ, പാപപ്പൊറുതി ലഭിക്കുമെന്നുള്ള ഉറപ്പും മേലിൽ പാപം ചെയ്യാതിരിക്കാനുള്ള മനോബലവും അത്രയധികം നിനക്കുണ്ടാകുന്നതാണു്.

6. പുതിയ പാപം ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതുതന്നെ കഴിഞ്ഞ പാപങ്ങളെക്കുറിച്ചു ശരിയായ പശ്ചാത്താപം ഉണ്ടെന്നുള്ളതിനു തക്കതായ ലക്ഷണമാണു്. എനിക്കിഷ്ടമില്ലാത്തതെന്നു നീ അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനെയെല്ലാം പരിത്യജിക്കയും മനസ്സറിവോടുകൂടി ഒരു പാപം ചെയ്യുന്നതിനെക്കാൾ ഈ ജീവിതത്തിലുള്ള സകല ക്ലേശങ്ങളും സഹിക്കുന്നതു നല്ലതെന്നുള്ള ദൃഢനിശ്ചയം നിനക്കുണ്ടായിരിക്കയും വേണം. ഈ നിശ്ചയത്തെ നീ സദാ പാലിച്ചുകൊള്ളണം.

ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള ഒരു നിശ്ചയം മതിയല്ലോ എന്നുള്ള വിചാരത്താൽ വഞ്ചിക്കപ്പെടാതിരിപ്പാൻ നീ സൂക്ഷിക്കണം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഈ സംഗതിയിൽ സന്നിഗ്ധവും സാധാരണവുമായ നിശ്ചയം മതിയാകുന്നതല്ല. മനസ്സുണ്ടെന്നു നടിക്കയും വാസ്തവത്തിൽ മനസ്സില്ലാതിരിക്കയും മേ

ലാൽ പാപം ചെയ്യുകയില്ലെന്നു തീരുമാനിച്ചെന്നു ഭാവിക്കയും പാപത്തെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിനു തക്ക മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്ന ഒരുവന്റെ നിശ്ചയം ഫലശൂന്യമായിട്ടുള്ളതാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു നിശ്ചയംകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടാൻ പാടില്ല. എന്റെ മകനേ, നിന്റെ നിശ്ചയം യഥാർത്ഥവും ഖണ്ഡിതവും ഫലപ്രദവുമായിരിക്കണം. അല്ലാഞ്ഞാൽ വീണ്ടും പാപം ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതിനുള്ള ഉപായങ്ങൾ നിനക്കു പ്രയോഗക്ഷമമാകയില്ല. നിന്നിൽ ഈ പ്രതിജ്ഞയെ സജീവമാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനായി അതിനെ പുതുക്കുകയും ഇടവിടാതെ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും സുകൃതാഭ്യാസങ്ങൾ പരിശീലിക്കുകയുംവേണം. അങ്ങനെ എളിപ്പത്തിൽ സ്ഥിരോത്സാഹിയായിത്തീരുന്നതിനുള്ള വിശേഷാനുഗ്രഹം നിനക്കു ലഭിക്കുകയും ചെയ്യും.

6. ഓ! കർത്താവേ! എന്റെ ഹൃദയം പരമാർത്ഥത്തിൽ, ഉപദ്രവകരങ്ങളായ കളകൾ മുളച്ചു വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും ഉപകാരപ്രദങ്ങളായ അനേകം ചെടികൾ കേടുവന്നു നില്ക്കുന്നതുമായ ഒരു വയൽപോലെയാകുന്നു. ഹൃദയമാകുന്ന ഈ വയലിൽനിന്നു അവയൊക്കെ വെട്ടിമാറ്റുന്നതു വളരെ ക്ലേശമുള്ള ഒരു പണിയത്രേ; ഉപയോഗപ്രദമായ യാതൊന്നും സാധ്യമേധയാ ചെയ്യുന്നതിന് എനിക്കു ശക്തിയുമില്ല. ഇത്ര ഭാരമേറിയ ഒരു ജോലി ഭാഗ്യകരമായി കലാശിപ്പിക്കുവാൻ അങ്ങയുടെ ഫലപ്രദങ്ങളും ബലവത്തുക്കളുമായ അനുഗ്രഹങ്ങളാൽ അടിയനെ സഹായിക്കണമെന്ന് അടിയൻ അങ്ങയോടു സവിനയം അപേക്ഷിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഇത്ര ആവശ്യകവും ഉപകാരപ്രദവും പരിശുദ്ധവുമായ ഈ ജോലി അവിടുന്നു കല്പിക്കുന്ന രീതിയിൽ പൂർത്തിയാക്കുന്നതിനു ഞാൻ തീരുമാനിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ശരിയായി നിവർത്തിക്കുന്നതുവരെ അതു വിടുകയാതിരിപ്പാൻ ഞാൻ ദൃഢനിശ്ചയം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

കരുണാനിധിയായ ഈശോയേ, ഇത്ര ഗൗരവമേറിയ ഒരു

ജോലിയിൽ എനിക്ക് അമാന്തവും സൂക്ഷക്കുറവും വരാതിരിപ്പാൻ അവിടുന്ന് എന്നെ സഹായിക്കണമേ! ഞാൻ പ്രകൃത്യാ ദുർബലനാകുന്നു. സാധാരണമായി എന്റെ ആരംഭങ്ങളും നല്ല ശുഷ്കാന്തിയോടുകൂടിയവയായിരിക്കും. എന്നാൽ ക്രമശ: എന്റെ ശുഷ്കാന്തിയുടെ തീക്ഷ്ണത കുറഞ്ഞുപോകുന്നു.

കർത്താവേ, അവിടുന്ന് എന്നെ ഉണർത്തുകയും ധൈര്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുക. എന്റെ വേല ഫലപ്രദമായി അവസാനിക്കുന്നതുവരെ അതിൽനിന്നു പിന്മാറുന്നതിന് അവിടുന്ന് എന്നെ സമ്മതിക്കരുതേ.

അദ്ധ്യായം 12

കുമ്പസ്സാരമെന്ന ക്രമാശയ്ക്കു പാപങ്ങളെ ക്ഷണത്തിൽ കഴുകിക്കളയുവാൻ ശക്തിയുണ്ട്.

ഈശോ:— എന്റെ മകനേ, മനുഷ്യർ വളരെ ദുർബലരാകയാൽ ഈ ലോകത്തിൽ പാപംകൂടാത ജീവിപ്പാൻ അവർക്കു സാധിക്കയില്ല. എന്റെ ഹൃദയം ഇതു നന്നായി അറിയുകയും ഒരു രക്ഷാമാർഗ്ഗം കണ്ടുപിടിക്കുകയും ചെയ്തു. തട്ടിപ്പാരാ, പാപവിമോചനം മാത്രമല്ല, ധാരാളം ദൈവവരപ്രസാദവും ലഭിക്കാവുന്നതാണ്.

'ദൈവം വിശ്വസ്തനാകകൊണ്ടു കുമ്പസ്സാരിക്കുന്നവർക്കു തന്റെ വാക്കനുസരിച്ചു പൊറുതി നല്കുന്നു. അതിനായി പ്രാർത്ഥിക്കയും ഉത്തമരീതിയിൽ ജീവിതം നയിക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് അവിടുന്ന് അനുഗ്രഹം നല്കുകയും ചെയ്യും'. (1. യോഹ. 1-9; 5-4)

കുമ്പസ്സാരം എന്ന ക്രമാശയില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ മനുഷ്യരുടെ സ്ഥിതി എന്താകുമായിരുന്നു? രക്ഷപെടുന്നവരുടെ സംഖ്യ എത്ര തുച്ഛമാകുമായിരുന്നു? ഇപ്പോൾ സച്ഛാനന്ദം അനു

ഭവിക്കയും, ഇനി അതു പ്രാപിക്കാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്നവരിൽ എത്രയോപേർ തന്നെത്താൻ നശിച്ചുപോകുമായിരുന്നു.

2. "ആകയാൽ ആരുടെ പാപങ്ങളെ പൊറുക്കുന്നുവോ അവ പൊറുക്കപ്പെട്ടുവാനും ആരുടെ പാപങ്ങളെ പിടിക്കുന്നുവോ അവ പിടിക്കപ്പെട്ടുവാനും തക്കവണ്ണം സഭയെ അധികാരപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു" (വി. യോഹ. 18. 22)

'അപ്പോൾ പകയോ, അവിശ്വാസമോ മറേറതെങ്കിലും പാപമോ വല്ലവരുടേയും ഹൃദയത്തിൽ കടന്നുകൂടിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ദൈവവചനം വഴിയായും സദുപദേശം വഴിയായും സ്വസ്ഥത ലഭിക്കേണ്ടതിലേക്ക് അധികാരിയുടെ പക്കൽ പാപോച്ചാരണം ചെയ്യുന്നതിന് അവർ ലജ്ജ ഭാവിക്കാതിരിക്കട്ടെ.' (വി ക്ലെമെൻറു്.)

'കുമ്പസ്സാരിക്കുന്നതിനു മനസ്സില്ലാഞ്ഞാൽ നിനക്കു വരാവുന്ന നരകശിക്ഷയെപ്പററി ധ്യാനിക്കുക. നരകത്തെ ജയിക്കുന്നതിനു മാമ്മോദീസാ എന്ന പ്രഥമരക്ഷാമാർഗ്ഗത്തിനുശേഷം കുമ്പസാരമെന്ന ദ്വിതീയമാർഗ്ഗംഉണ്ടായിരിക്കെ, എന്തുകൊണ്ടു നിൻെറ രക്ഷയെപ്പററി ചിന്തിക്കാതിരിക്കുന്നു? ശിക്ഷയുടെ ഘോരത പയ്യാലോചിച്ചു കാണുക. അപ്പോൾ നീ അതിനു പ്രതിവിധി കണ്ടുപിടിക്കാൻ മടിക്കയില്ല.' (തെർത്തുലിയൻ)

'എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ പാപി മനസ്താപക്കണ്ണുനീരുകളാൽ അവൻെറ കിടക്കയെ നനയ്ക്കുകയും പട്ടക്കാരനോടു പാപങ്ങൾ ഏറുപറയുന്നതിൽ ലജ്ജിക്കാതിരിക്കയും അവയ്ക്കു പ്രതിവിധി അന്വേഷിക്കയും ചെയ്യുമ്പോൾ കുമ്പസാരംവഴിയായി– അതു പ്രയാസമുള്ളതാണെങ്കിലും– പാപവിമോചനം ലഭിക്കുന്നു.' (ഒറിജിൻ.)

'ആത്മാവു്, ശരീരത്തെക്കാൾ ക്രൂരതലായി പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടുന്നതുകൊണ്ടു കുമ്പസ്സാരമെന്ന ഈ ക്രിയയെ സകലരും അത്യാശയോടെ ആഗ്രഹിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഒളിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന രോഗങ്ങൾക്കു കഴിയുന്നതു വേഗത്തിൽ ശമനം വരുത്തേണ്ടതുമാണു്.' (വി. ലക്ത്താൻസിയൂസ്.)

എന്നാൽ, നീ കുമ്പസ്സാരിച്ചുകൊൾക; ഉള്ളിച്ചുകിടക്കുന്ന സാധനമെല്ലാം കുമ്പസ്സാരത്തിൽ പുറത്തേക്ക് ഒലിച്ചുപോകട്ടെ: ശേഷിച്ചഭാഗത്തെ എളുപ്പത്തിൽ നന്നാക്കുകയും ചെയ്യാം. കുമ്പസ്സാരിക്കാതിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവയെ മറച്ചുവയ്ക്കാൻ നിനക്കു സാധിക്കുകയില്ല. പിന്നെ എന്തിനാണു പാപസങ്കീർത്തനം ചെയ്യുന്നതിന് ഇത്ര ഭയപ്പെടുന്നതു്? സകലത്തെയും അറിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ദൈവം എളിമയുള്ളവരെ വിമുക്തരാക്കുവാനായി കുമ്പസ്സാരമെന്ന ക്രമം സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ കാരണത്താൽ, കുമ്പസാരിക്കാത്ത അഹങ്കാരിയെ ദൈവം ശിക്ഷിക്കുന്നു. (വി. അഗസ്തീനോസ്.)

'എന്നാൽ, പാപങ്ങളിലേയ്ക്കു പിന്തിരിയാതിരിക്കണമെങ്കിൽ നീ അവശ്യം കുമ്പസ്സാരിക്കതന്നെ വേണം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, കുമ്പസ്സാരത്തിനണയുന്ന പാപി താൻ ചെയ്ത പാപകൃത്യങ്ങളെ ആവർത്തിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അവന്റെ കുമ്പസ്സാരം ഫലപ്രദമായി എന്നനുമിക്കാം'. (ഫ്ലംജെൻസിയൂസ്.)

'കുമ്പസ്സാരത്തിനുശേഷം പാപത്തിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണ്. കുമ്പസ്സാരത്തിനുശേഷമേ പാപപ്പൊറുതി ലഭിക്കുന്നുള്ളൂ.' (വി. ഇസിദോർ.)

'എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, മിശിഹായുടെമേൽ സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്ന വിശ്വാസത്തെയും ജനങ്ങളെ അവരുടെ പാപങ്ങളിൽനിന്നു മോചിക്കുന്നതിനുള്ള അധികാരം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.'
(വന്ദ്യ ബീഡ്.)

'പാപികൾക്കു തങ്ങളുടെ ദോഷങ്ങൾ ഏറുപറയാൻ മനസ്സില്ലെങ്കിൽ അവയെ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ദൈവംതന്നെ പ്രതികാരം ചെയ്യുന്നതായിരിക്കും.' (ഹായ്മൊ)

'പാപങ്ങൾ പരസ്യമായി ഏറുപറയരുതു്. അവ രഹസ്യക്കുമ്പസാരത്തിൽ പട്ടക്കാരനെ അറിയാച്ചാൽ മതി.'
(ലൂയിറ്റ് ഫ്രാങ്ക്)

'അതുകയാൽ പാപിയെ സുബോധന്യായവും ദൈവവും

പാപസങ്കീർത്തനത്തിനു പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കയും പ്രേരിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നു.' (വി. പീറ്റർ ഡാമിയൻ.)

'കുമ്പസ്സാരം പാപിക്ക് ആവശ്യമുള്ളതുതന്നെ; എന്നാൽ, നീതിമാന്മാർക്ക് അതു പ്രയോജനരഹിതമല്ല.'

(വി. ബർണാർഡ്.)

'പാപം ഏറുപറയുന്നതിൽ മൂന്നുക്രട്ടം പ്രത്യേകം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതായുണ്ട്. അതായതു്, പാപങ്ങളെ മറച്ചുവയ്ക്കാതേയും, ഒഴികഴിവുകൂടാതേയും, അമാന്തം വരുത്താതെയും ആയിരിക്കണം കുമ്പസ്സാരിക്കുന്നതു്.' (വി. ബൊനവെഞ്ചർ.)

'ആകയാൽ, കുമ്പസ്സാരത്തിനണയുന്നവൻ പട്ടക്കാരന്റെ പക്കൽച്ചെന്നു സജീവമായ ദുഃഖവിചാരത്തോടും, നന്നായി വ്യാപരിച്ചുകൊള്ളാമെന്നുള്ള ദൃഢനിശ്ചയത്തോടുംകൂടി പാപങ്ങളും പറഞ്ഞു കുമ്പസാരിക്കയും, പട്ടക്കാരൻ കല്പിക്കുന്ന പ്രായശ്ചിത്തപ്രവൃത്തികളും നിറവേറുകയുംവേണം'(തൗളർ)

കുമ്പസ്സാരമെന്നതു് ഒരു ക്രിയാശയാകുന്നു. അതിന്റെ 'സാധനം' (Matter) കുമ്പസ്സാരിക്കുന്ന ആളിന്റെ പ്രവൃത്തിയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അതിനെ മൂന്നായി ഭാഗിക്കാം. 1. മനസ്താപം; 2. പാപോച്ചാരണം; 3. പ്രായശ്ചിത്തപ്രവൃത്തി.

(ഫ്ളാറൻസ് സൂനഹദോസ്.)

എന്റെ മകനേ, ആദിമകാലംമുതൽക്കേ എല്ലാക്കാലങ്ങളിലും വിശ്വാസികളും ഈ മാധുര്യസംപൂർണ്ണവും രക്ഷാകരവുമായ ക്രിയാശയെ എപ്രകാരം മതിച്ചിരുന്നുവെന്നു നോക്കുക.

3. ഒരു നല്ല കുമ്പസ്സാരത്തെക്കാൾ പ്രയോജനകരമായി എന്താണു് ഉണ്ടാകുവാൻ പാടുള്ളതു്? കുമ്പസ്സാരംവഴിയായി മനുഷ്യനു പാപമോചനം ലഭിക്കുന്നു. അവൻ എന്നിലേക്കു പിന്തിരിയുകയും അവനു ഹൃദയസമാധാനം ലഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ, മനോവേദനയാൽ പീഡിതനായിരുന്നവൻ ശാന്തതയും സൗഭാഗ്യവും കണ്ടെത്തുന്നു. കുമ്പസ്സാരമെന്നക്രിയാശ ആത്മാവിന്റെ ഔഷധമാകുന്നു. അതുവഴിയായി ആത്മികരോഗം സുഖപ്പെടുന്നു. അതു പ്രലോഭനങ്ങളെ ദൂരീകരിക്ക

യും പിശാചിന്റെ കണികളെ നശിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിനുംപുറമേ പുതിയ അനുഗ്രഹങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നതോടുകൂടി ഭക്തി വർദ്ധിക്കയും പുണ്യത്തിൽ സ്ഥിരതപ്രാപിക്കയും ചെയ്യുന്നു. പാപത്താൽ നഷ്ടപ്പെട്ട അവകാശം പാപസങ്കീർത്തനത്താൽ വീണ്ടും ലഭിക്കുന്നു; പാപത്താൽ വികൃതമായ അതിന്റെ സൗന്ദര്യം വീണ്ടും പ്രാപിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

4. എന്നാൽ, ചിലപ്പോൾ പാപി കുമ്പസ്സാരമെന്ന കൂദാശയ്ക്കണയുമ്പോൾ ലജ്ജയാലോ ഭയത്താലോ പാപം വെളിപ്പെടുത്താതെ ദൈവദോഷമെന്ന കൊടിയ പാപത്തിൽ വീഴാറുണ്ട്. തന്മൂലം അവൻ ഒരു മഹാ പാപിയായിത്തീരുന്നു. ഓ! നികൃഷ്ട മനുഷ്യാ, നിനക്ക് എന്നിൽനിന്നു മറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനു സാധിക്കുമോ? നീ കുഴിച്ചിട്ടുള്ള കുഴിയിലേക്കു നിന്നെ തള്ളിയിടുവാൻ ശക്തനായ എന്നെ നിരോധിക്കുവാൻ നിനക്കു കഴിയുമോ? ദിവ്യവും മാനുഷികവുമായ അലംഘനീയ നിയമത്താൽ, കുമ്പസ്സാരരഹസ്യം നിത്യമായി പാലിക്കുന്നതിനു കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു കുമ്പസ്സാരക്കാരനിൽനിന്നു നിന്റെ പാപങ്ങളെ ഒരു ദൈവദോഷംകൊണ്ടു നീ മറയ്ക്കുന്നുവോ? ഒരിക്കൽ നിന്റെ മുമ്പാകെ വച്ചുതന്നെ സ്വർഗ്ഗത്തിനും ഭൂമിക്കും, എന്നുവേണ്ടാ, സമസ്തസൃഷ്ടികൾക്കും ഞാൻ അവയെ വെളിപ്പെടുത്തും. അപ്പോൾ സംഭ്രമാധിക്യത്തിൽ,നിന്നെ മറയ്ക്കുന്നതിനു മലകളെ നീ വിളിക്കും. അതേ, നരകത്തിൽ ച്ചെന്ന് ഒളിക്കുന്നതിനു നീ ആഗ്രഹിക്കും. എന്നാൽ, അതു നിനക്കു സാധിക്കയില്ല. നിന്റെ സമസ്തവിഷമവും, നീ അർഹിക്കുന്ന അവമാനവും പരസ്യമായി നീ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും. ഹാ! ഭോഷാ, അവമാനത്തിനും നാശത്തിനും കാരണമായ പാപം ചെയ്യുന്നതിനു നിനക്കു ലജ്ജയില്ലാതെ വന്നല്ലോ! നിന്റെ രക്ഷയ്ക്കും എന്റെ മഹിമയ്ക്കും പര്യാപ്തമായ കുമ്പസ്സാരക്കാര്യത്തിൽ നീ എന്തിനു ലജ്ജിക്കുന്നു. നീ ഗാഢമായി ചിന്തിക്കുക. എന്റെ സ്ഥാനം വഹിക്കുന്നവനും എന്നാൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടവനുമായ കുമ്പസ്സാരക്കാരന്റെ മുമ്പാ

കെ നിന്റെ പാപങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനു നീ എന്തിനു നാണിക്കുന്നു? നീ കുമ്പസ്സാരത്തിനണയുമ്പോൾ കുമ്പസ്സാരക്കാരനെ എന്നെപ്പോലെ കരുതേണ്ടതാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അയാൾ സത്യമായിട്ട് എന്റെ പ്രതിനിധിയും എന്റെ അധികാരം നടത്തുന്നവനുമാകുന്നു. എന്നിരുന്നാലും അയാളും ഒരു മനുഷ്യനാണ്; ദൗർബല്യങ്ങൾക്ക് അധീനനുമാകുന്നു. നിന്നെപ്പോലെതന്നെ അയാളും പാപസങ്കീർത്തനത്തിനണയേണ്ടവനാണ്. അയാൾ തന്റെ സ്ഥാനോന്നതിയനുസരിച്ചു കൂടുതൽ പുണ്യപൂർണ്ണത സമ്പാദിച്ചിരിപ്പാൻ കടപ്പെട്ടവനാകയാൽ കുമ്പസ്സാരക്കാര്യത്തിൽ അയാൾക്കു കൂടുതൽ വിഷമങ്ങളുണ്ടായിരിക്കും. ഇപ്രകാരം ഘനമായ പാപങ്ങളിൽനിന്നു വിമുക്തരാകുവാനാഗ്രഹമുള്ള എല്ലാപട്ടക്കാരും അൽമേയരെപ്പോലെതന്നെ കുമ്പസ്സാരത്തിനണയണമെന്നു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്റെ ദിവ്യോദ്യോഗം വഹിക്കുന്ന പട്ടക്കാർക്കു കൂടുതൽ പരിശുദ്ധത ആവശ്യമുണ്ട്. ആകയാൽ ലഘുവായ പാപങ്ങളിൽനിന്നുപോലും കൂടെക്കൂടെയുള്ള കുമ്പസ്സാരത്താൽ പരിശുദ്ധരായിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഇക്കാരണത്താൽ അൽമേയർ കൂടുതൽ സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടും വിശ്വാസത്തോടുംകൂടി പട്ടക്കാരോടു കുമ്പസ്സാരിക്കുന്നു; പട്ടക്കാർ സ്വാനുഭവംമൂലം അവരുടെ ദയനീയാവസ്ഥയിൽ അനുകമ്പ കാണിക്കയും കരയുന്നവരോടുകൂടി കരയുകയും ചെയ്യുന്നു.

5. എന്നാൽ തികഞ്ഞ പരമാർത്ഥതയോടെ കുമ്പസ്സാരിച്ചിട്ടും ജീവിതരീതിയിൽ യാതൊരഭിവൃദ്ധിയും പ്രാപിക്കാത്ത ആളുകളുണ്ട്. അവർ ന്യൂനതകളെ പരിഹരിക്കുന്നതിനു നിർവ്യാജം ശ്രമിക്കുന്നില്ല എന്നുള്ളതാണ് ഇതിന്റെ കാരണം. ചിലർ കുമ്പസ്സാരമെന്ന കൂദാശയ്ക്കണയുന്നതു ഗത്യന്തരമില്ലാഞ്ഞിട്ടും മററു ചിലർ ധർമ്മഭീരുത്വം നിമിത്തവും, വേറെ ചിലർ പതിവിനെ മുൻനിറുത്തിയുമാണ്. കുമ്പസ്സാരംകൊണ്ട് അവർക്കു യാതൊരു ഫലപ്രാപ്തിയും ഉണ്ടാകുന്നില്ലെങ്കിൽ അതിലെന്താണ് അത്ഭുതപ്പെടുവാനുള്ളത്? എന്റെ മകനേ, നിന്റെ രക്ഷയും എന്റെ മഹിമയും നല്ലവണ്ണം ഓർത്തുകൊ

ണ്ട്, ഓരോ കുമ്പസ്സാരവും നിന്റെ അയുഷ്കാലത്തിൽ അവസാനത്തേതാണെന്നു വിചാരിച്ചു ചെയ്യണം. അപ്പോൾ മധുരവും അത്ഭുതകരവുമായ ഫലങ്ങൾ നിനക്കനുഭവപ്പെട്ടം.

6. എന്നിരുന്നാലും ഒരിക്കൽ ഉപേക്ഷിച്ചു കുറങ്ങൾ വീണ്ടും ചെയ്യുന്നതിനു നീ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുമെന്നു ധരിച്ചിരിക്കുക. തന്നിമിത്തം നീ അധൈര്യപ്പെടുകയോ വിഷാദിക്കയോ വേണ്ടാ. ഇവയെല്ലാം ദുഷ്ടതയുടെ ഫലങ്ങളല്ല, ദുർബലതയുടേതത്രേ. അതിനാൽ, നിനക്കു പൊറുതി നല്കുന്നതിനു സദാ ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്ന എന്റെ ഹൃദയകാരുണ്യത്തെ നീ കാണുക. അപ്രകാരംതന്നെ സദാ തിന്മയിലേക്കു ചാഞ്ഞിരിക്കുന്നതും നിന്നെ ഒറിക്കൊടുക്കുന്നതിനു സന്നദ്ധമായിരിക്കുന്നതുമായ നിന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ദയനീയാവസ്ഥയേയും ഗ്രഹിക്കുക. നിന്റെ ഈ വലിയ ദുർബലതനിമിത്തം നീ കുമ്പസ്സാരിക്കുന്നതിൽ ഉപേക്ഷ വരുത്തരുതു്. നിന്റെ ബലഹീനതയുടെ അധിക്യമനുസരിച്ചു ക്രടെക്കൂടെ ഈ ക്രുദാശയ്ക്കണയുക..

7. ചിലക്കു കുമ്പസ്സാരിക്കുന്ന കായ്ത്തിൽ വലിയ ഭയമാണു്; ഭീതിക്രടാതെ അവർ അതിനണയുന്നുമില്ല. ഏറ്റം വലിയ പാപികളും ദൈവേഷ്ടപ്രസാദത്തിലിരിക്കുന്ന വിശുദ്ധന്മാരും ഇതാ അതിൽ വളരെ സമാധാനം കണ്ടെത്തുന്നു. എന്നാൽ നീ മാത്രം എന്തുകൊണ്ടു് അസ്വസ്ഥചിത്തനായി കാണപ്പെടുന്നു? മരിച്ചവർ വീണ്ടും ജീവിക്കുന്നു; ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവർ പൂർണ്ണമായ ആരോഗ്യത്തെ പ്രാപിക്കയും ചെയ്യുന്നു. മരണാസന്നനായിരിക്കുന്നവനെപ്പോലെയോ കൊലക്കളത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകപ്പെടുന്നവനെപ്പോലെയോ നീ എന്തിനു പേടിച്ചുവിറയ്ക്കുന്നു. എന്റെ മകനേ, നിനക്കു തെറ്റിപ്പോയി. ഈ ക്രുദാശ സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്നതു നിന്റെ ഹൃദയത്തെ പീഡിപ്പിക്കുന്നതിനായിട്ടല്ല, അതിനെ സമാശ്വസിപ്പിക്കുവാനായിട്ടത്രേ.

8. ആകയാൽ, നിന്റെ സമാധാനക്കുറവും ഉൽക്കണ്ഠയും മാറ്റിക്കളയുക. ഞാൻ കലഹത്തിന്റെ ദൈവമല്ല, സമാധാനത്തിന്റെദൈവമാകുന്നു.ഞാൻ പ്രസാദിക്കുന്നതു് ആത്മാവി

ന്റെ സമാധാനക്കേടിലല്ല, അതിന്റെ നന്മനസ്സിലത്രേ. നിനക്കു പാടുള്ളതു ചെയ്യുക; എന്നിട്ടു സമാധാനമായിരിക്കുക. ശത്രുവിന്റെ തോന്നിപ്പുകൾകൊണ്ടോ നിന്റെ വ്യർത്ഥചിന്തകൾകൊണ്ടോ ഒരിക്കലും നിനക്കു കലക്കമുണ്ടാകരുത്. എന്റെ ഹൃദയം പാപികളുടെ അഭയസ്ഥാനമാകുന്നു. മനസ്താപവും എളിമയുമുള്ള ഒരു ഹൃദയത്തോടുകൂടി ഒരുവൻ അവിടേക്കു വരുമ്പോൾ ഞാൻ അവനെ ഒരിക്കലും ഉപേക്ഷിക്കയോ അവഗണിക്കയോ ചെയ്യുകയില്ല. ആകയാൽ പാപസങ്കീർത്തനത്തിനു നീ കൂടെക്കൂടെ അണയുക. നിന്റെ ആത്മാവു ശുദ്ധിയുള്ളതും കറയററതുമായിത്തീരുന്നതുവരെ എന്റെ രക്തം കൊണ്ടു ഞാൻ അതിനെ കഴുകുന്നതായിരിക്കും.(*)

ശിഷ്യൻ:– ഓ! കരുണാനിധിയായ ഈശോയേ, അവിടുന്നു സ്ഥാപിച്ച കുമ്പസ്സാരമെന്നകൂദാശ എത്രയോ ആശ്വാസപ്രദവും മാധുര്യസംപൂർണ്ണവുമായ ഒരു ഉപകരണമാണ്. പാപങ്ങളിൽനിന്നു ഞങ്ങളെ വിമോചിക്കുവാൻ അങ്ങേ ഹൃദയത്തിലേ രക്തംകൊണ്ടുതന്നെ ഞങ്ങളെ കഴുകാമെന്നു വച്ചതു് എത്രയോ അത്ഭുതജനകമായ ഒരു കരുണ! എത്രയോ ആശ്ചര്യകരമായ മാധുര്യം! ഇത്ര സമാധാനസംപൂർണ്ണമായ ഈ രഹസ്യം അങ്ങേ ഹൃദയം കണ്ടുപിടിച്ചില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ

(*)പാസിയിലേ വി. മറിയം മഗ്ദലേനായുടെ ജീവചരിത്രത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള അത്ഭുതകരമായ ഒരു സംഭവംകൊണ്ട് ഇതിനെ തെളിയിക്കാവുന്നതാണ്. ഒരു ദിവസം അവരുടെ ആശ്രമദേവാലയത്തിൽ ഒരു പട്ടക്കാരൻ കുമ്പസ്സാരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന സമയത്തു പരിശുദ്ധ കർബാനയുടെ മുൻപാകെ ഈ വിശുദ്ധ ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. കുമ്പസ്സാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നവരുടെ ആത്മാക്കളെ അവയുടെ സാക്ഷാത്തായ സ്ഥിതിയിൽ ഈ വിശുദ്ധ കാണുകയുണ്ടായി. പട്ടക്കാരൻ കൂദാശയ്ക്കടുത്ത ആശീർവ്വാദം നല്കുന്ന ഓരോ അവസരത്തിലും ഈശോയുടേ തിരുരക്തം അരൂപിക്കടുത്ത വിധത്തിൽ അവരുടെ ഓരോരുത്തരുടേയും മേൽ ചൊരിയപ്പെടുന്നതായും അങ്ങനെ അവരുടെ ആത്മാക്കൾ ലില്ലിപ്പുഷ്പംപോലെ വെണ്മയുള്ളവയായിത്തീരുന്നതായും അവർ കണ്ടു. ഒരൊററക്കുമ്പസ്സാരത്താൽ ആത്മാക്കൾ ഇത്ര വെണ്മയുള്ളതായിത്തീരുന്നെങ്കിൽ കൂടെക്കൂടെയുള്ള കുമ്പസ്സാരത്തിന്റെ ഫലം എന്തായിരിക്കും? ആകയാൽ കൂടെക്കൂടെ പാപസങ്കീർത്തനം ചെയ്യുവാൻ ശ്രമിക്കുക.

ഇതേപ്പറ്റി വിചാരിക്കുന്നതിനുകൂടി ആർക്കാണു കഴിയുമായിരുന്നതു്? അവിടുന്നു് ഇതു് അറിയിച്ചു തന്നില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്കു് എന്തു സംഭവിക്കുമായിരുന്നു? ഞങ്ങളുടെ സ്ഥിതി എത്ര വിലപനീയമായിരുന്നേനേ!

ഏറ്റം മാധുര്യംനിറഞ്ഞ ഈശോയേ, അങ്ങേക്കു ഞാൻ നന്ദി പറയുന്നു. പാപികൾ രക്ഷ പ്രാപിക്കുന്നതിനും സ്വർഗ്ഗം നീതിമാന്മാരാൽ നിറയപ്പെടുന്നതിനും ഇടയാക്കുന്ന ഈ ക്രൂശായെ അവിടുന്നു സ്ഥാപിച്ചതിലേക്കായി സകല മാലാഖമാരും സകല വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവരും സകല ജനങ്ങളും അങ്ങേക്കു നന്ദി പറയട്ടെ! ഇത്ര മഹത്തായ ഒരനുഗ്രഹത്തെ ദുഷ്പ്രയോഗിക്കാതിരിക്കുന്നതിനും ആഗ്രഹിക്കത്തക്ക എല്ലാ ഫലവും അതിൽനിന്നു ഞാൻ ശേഖരിക്കുന്നതിനുമായി ക്രൂശിക്കുടെ സൂക്ഷ്മത്തോടെ കുമ്പസ്സാരിച്ചുകൊള്ളാം. മരണത്തിനു തയ്യാറായിരിക്കുന്നതുപോലെ ഉത്തമമനസ്താപത്തോടും സ്ഥിരപ്രതിജ്ഞയോടും ഹൃദയപരമാർത്ഥതയോടുംകൂടി ഞാൻ കുമ്പസ്സാരിക്കുന്നതാണു്.

അങ്ങെ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കണ്ടിരുന്നെങ്കിൽ ഉണ്ടാകുമായിരുന്ന പരമാർത്ഥതയോടെ പട്ടക്കാരന്റെ പക്കൽ എന്റെ സമസ്താപരാധവും ഞാൻ ഏറ്റു പറഞ്ഞുകൊള്ളാം. കല്പിക്കപ്പെട്ടുന്ന പ്രായശ്ചിത്തം എത്രയും വേഗത്തിൽ ഞാൻ നിറവേറുന്നതാണു്. അവസാനമായി, പൂർവ്വാധികം തീക്ഷ്ണതയോടും കൃതജ്ഞതയോടുംകൂടി ഒരു നവീനജീവിതം നയിക്കുന്നതിനു സർവ്വാത്മനാ ഞാൻ യത്നിക്കും. ഓ! ഈശോയേ, എന്റെ ആത്മാവു് അങ്ങയുടെ കാരുണ്യത്തിന്റെ ക്രൂശായിൽ അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തിലേ പരിശുദ്ധവും നിർമ്മലവുമായ രക്തത്തിൽ കഴുകി ശുദ്ധിയാക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ എനിക്കുണ്ടാകുന്ന സമാധാനവും ഞാൻ അനുഭവിക്കുന്ന മാധുര്യവും എത്രമാത്രമാണു്! അവിടുന്നു് എന്നെ ക്രൂശിക്കുടെ കഴുകണമെന്നു ഞാൻ അങ്ങയോടു് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ഞാൻ പൂർണ്ണ ശുദ്ധിയുള്ളവനായിത്തീരും; വീണ്ടും എന്നെ കഴുകണമേ. ഞാനപ്പോൾ മഞ്ഞിനെക്കാൾ വെണ്മയുള്ളവനായിത്തീരുകയുംചെയ്യും.

അധ്യായം 13

പാപമോചനത്തിനായി നമ്മുടെ ശക്തിയിൽ പ്പെട്ടിടത്തോളം പരമാൎത്ഥതയോടെ ചെയ്തശേഷം കൎത്താവിൽ ദൃഢമായി ശരണപ്പെടണം.

ഈശോ:– എൻെറ മകനേ, ഞാൻ യഥാൎത്ഥമായി ആഗ്രഹിക്കുന്നതു പാപിയുടെ മരണമല്ല, പ്രത്യുത അവൻെറ മാനസാന്തരമാണ്. പാപി, താൻ ചെയ്ത സകല പാപങ്ങളേയുംകുറിച്ചു മനസ്തപിച്ചു പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യുകയും എൻെറ പ്രമാണങ്ങളെ കാക്കുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം നിശ്ചയമായും അവൻ ജീവിക്കും. തിന്മയിൽനിന്ന് എപ്പോൾ അവൻ പിന്മാറുന്നുവോ ആ നിമിഷംമുതൽ അതു് അവനെ ഉപദ്രവിക്കുന്നതല്ല. ചെയ്തുപോയ പാപങ്ങൾ പിന്നെ അവനിൽ ആരോപിക്കപ്പെടുന്നതുമല്ല.

എൻെറ മകനേ, നീ എന്തിനു വിഷമിക്കുന്നു; നീ എന്തിനു ക്രമാതീതമായി ഭയപ്പെടുന്നു. കേവലം ഒരു മനുഷ്യനെപ്പോലെ ഞാൻ കളവു പറയുകയും വാക്കുവ്യത്യാസം വരുത്തുകയും ചെയ്യുമെന്നോ? ഞാൻ പറഞ്ഞാൽ, അതുപോലെ ചെയ്യുകയില്ലെന്നോ? ഞാൻ സത്യം ചെയ്താൽ അതു ഞാൻ പാലിക്കയില്ലെന്നോ? ഓ! അല്പവിശ്വാസീ, നീ എന്തിനു സംശയിക്കുന്നു സത്യമായിട്ടും ഞാൻ പറയുന്നു, ആകാശവും ഭൂമിയും കടന്നുപോയാലും എൻെറ വചനങ്ങൾക്കു യാതൊരു വ്യത്യാസവും സംഭവിക്കുന്നതല്ല.

2. മററുള്ളവരുടേതുപോലെതന്നെ നിൻെറയും രക്ഷയെ പ്രതി സ്വൎഗ്ഗസ്ഥനായ എൻെറ പിതാവു തൻെറ ഏകജാതനെപ്പോലും ബലികഴിക്കുന്നതിനു മടിച്ചില്ല. പാപമോചനം, നന്മയിലുള്ളനിലനില്പ്, സ്വൎഗ്ഗീയപറുദീസാ, എന്നുവേണ്ട, സമസ്തഭാഗ്യങ്ങളും അയാളോടുകൂടി നിനക്കു നല്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലയോ? ആകയാൽ, ദൈവത്തിൻെറ ഏകപുത്രനായ ഞാൻ വഴിയായി നീ സകലത്തിലും സമ്പന്നനായിത്തീരുകയും തദ്ദ്വാരാ മററു യാതൊന്നും ആവശ്യമില്ലാത്ത ഒരു സ്ഥിതിയിൽ എത്തു

കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ നിനക്കാവശ്യമുള്ളവ സമസ്തവും ലഭിക്കേണ്ടതിന് അനുഗ്രഹത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തിങ്കലേക്ക് അടുക്കുക.

3. എന്റെ മകനേ, നരകത്തിൽനിന്നു നിന്നെ രക്ഷിക്കുന്നതിനായിട്ടാണു ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നിറങ്ങിവന്നത്. നീ കാലാകാലത്തോളം സൗഭാഗ്യവാനായിരിക്കുവാൻവേണ്ടി എന്റെ ആയുഷ്കാലംമുഴുവൻ നിരവധി ക്ലേശങ്ങളും ഞാൻ സഹിച്ചു; നിന്നെ നിത്യമരണത്തിൽനിന്നു രക്ഷിക്കുവാനായി സ്വമനസാ എന്നെത്തന്നെ മരണത്തിനു കയ്യാളിച്ചു. നീ എന്റെ ശത്രുവായിരുന്ന കാലത്തു് ഇതുയൊക്കയും ഞാൻ ചെയ്തു; ആ സ്ഥിതിക്കു്, നീ എന്റെ സ്നേഹിതനായിരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ എന്താണു നിനക്കുവേണ്ടി ചെയ്യാത്തതു്?

എന്റെ മകനേ, നിന്റെ പാപങ്ങളും നിന്നെ ഭയപ്പെടുത്തുന്നുവെങ്കിൽ എന്റെ അളവറ്റ യോഗ്യതകളും നിന്നെ രക്ഷിക്കുന്നതിനു് അളവറ്റവിധത്തിൽ ശക്തിയുള്ളതാണെന്നു നീ അറിഞ്ഞുകൊൾക. എന്നാൽ നിന്റെ നന്മനസ്സിനെയാണു് ഇതു് ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നതു്. നിന്റെ പാപങ്ങൾ നിമിത്തം എന്റെ വിധി നീ ഭയപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ, നിനക്കുവേണ്ടി പിതാവായ ദൈവത്തോടു മദ്ധ്യസ്ഥം പറയുന്ന നിന്റെ രക്ഷകനായ ഞാൻതന്നെ ആയിരിക്കും നിന്റെ വിധികർത്താവു് എന്നു നീ ഓർമ്മിക്കുക.

4. ആകയാൽ, പാപസങ്കീർത്തനത്തിൽ നീ സ്വീകരിച്ച ദിവ്യസ്നേഹാഗ്നിവഴിയായി നിന്റെ ഹൃദയത്തെ വിപുലമാക്കുക. ആ സ്നേഹാരൂപി—ആ സ്നേഹാഗ്നി—നിന്റെ പാപങ്ങളുടെ അവശിഷ്ടത്തെ നശിപ്പിക്കയും ക്രമാതീതമായ ഭയത്തെ ഉന്മൂലനം ചെയ്കയും ചെയ്യും. എന്നോടുകൂടി കുരിശിൽ തൂക്കപ്പെട്ട കള്ളനെപ്പോലെ നീ ഒരു മഹാ പാപി ആയിരുന്നാലും, പൗലോസിനെപ്പോലെ എന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചവനായാലും നീ ഒരു നല്ലകുമ്പസ്സാരംകഴിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നിന്റെ സകല പാപങ്ങ

ളും പൊറുക്കപ്പെടുന്നതാണു്.

5. എന്റെ മകനേ,നീ എന്തിനു വിഷാദിക്കുന്നു? നീ എന്തിനു് അസ്വസ്ഥനായിരിക്കുന്നു? തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയാത്ത ഒരു ക്രൂരയജമാനനാണോ ഞാൻ? മകനേ, നിനക്കു തെറ്റിപ്പോയി;നീ വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടുപോയി. എന്തെന്നാൽ നന്മതന്നെയാകുന്ന ഒരു പിതാവല്ലയോ ഞാൻ?നിനക്ക് അതു് അറിഞ്ഞുകൂടെയോ?നിനക്ക് ഇതു് അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടില്ലയോ? ഇത്ര അബദ്ധസമ്മിശ്രമായ കായ്ക്കുലം എന്നിൽ ആരോപിച്ചുകൊണ്ടു നീ എന്നെ അവമാനിക്കയും ദ്രോഹിക്കയും ചെയ്യരുതു്.

6. എന്റെ മകനേ, നിന്നെ അടിമയായിട്ടല്ല, പ്രത്യുത, എന്നെ സ്നേഹിക്കയും പിതാവെന്നു വിളിക്കയും ചെയ്യത്തക്ക വണ്ണം മത്തുപുത്രനായിട്ടത്രേ ഞാൻ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു്. അതിനാൽ എന്റെ മകനേ, നീ ഭയപ്പെടേണ്ടാ. എന്നെ സ്നേഹിച്ചു ഭാഗ്യമായി ചെലവഴിക്കേണ്ട സമയം നീ വൃഥാ നഷ്ടപ്പെടുത്തിക്കളയരുതു്. നിന്റെ പാപങ്ങൾ നിന്നോടു പൊറുത്തിരിക്കുന്നുവെന്നു നീ ഉറപ്പായി വിശ്വസിച്ചുകൊൾക. അത്രയധികം എന്നെ സ്നേഹിക്കുവാൻ നീ പ്രയാസപ്പെടുകയും വേണം.

7. ഓ! എന്റെ ഈശോയേ, എന്റെ സ്നേഹമേ! എന്റെ ആയുസ്സേ, അങ്ങയുടെ വചനങ്ങൾ എനിക്കു് എത്ര ആനന്ദത്തെയും മാധുര്യത്തെയും നല്കുന്നു. ഓ! എന്റെ കർത്താവായ ദൈവമേ, അവിടുന്നു് എന്റെ കൈകാലുകളേയും എന്റെ ശിരസ്സിനേയും എന്റെ ആത്മശരീരങ്ങളേയും കഴുകി; അതും അങ്ങയുടെ തിരുരക്തത്താലത്രേ. ഇതാ അവിടുന്നു് എന്റെ പാപങ്ങളെ അങ്ങയുടെ കാരുണ്യാതിരേകത്താൽ എന്നോടു പൊറുത്തിരിക്കുന്നു. എന്റെ ഈശോയേ, എനിക്കു് ആയുസ്സു നല്കിയ ആ കരുണയെ ഞാൻ എങ്ങനെ വിസ്മരിക്കും? ഓ! കർത്താവേ, അങ്ങയുടെ കരുണയെ അടിയൻ എന്നന്നേയ്ക്കും പാടിസ്തുതിക്കും അവിടുത്തെ ഹൃദയനന്മയെ ഞാൻ എന്നും വാഴ്ത്തിപ്പുകഴ്ത്തുകയും ചെയ്യും.

8. എന്റെ ആത്മാവേ,കർത്താവിനെ വാഴ്ത്തുക. എന്നിലു

ള്ളവ സമസ്തവും അവിടുത്തെ തിരുഹൃദയത്തെ വാഴ്ത്തട്ടെ. അതേ, എന്റെ ആത്മാവേ, വാഴ്ത്തുക; നിനക്കുവേണ്ടി അവിടുന്നു ചെയ്തിട്ടുള്ളതൊന്നും നീ മറക്കരുതു്. അവിടുന്നു നിന്റെ സകല അപരാധങ്ങളേയും പൊറുക്കുന്നു; നിന്റെ എല്ലാ വ്യാധികളേയും സുഖപ്പെടുത്തുന്നു.

നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്കൊത്തവണ്ണം അവിടുന്നു നമ്മോടു വർത്തിച്ചിട്ടില്ല നമ്മുടെ അക്രമങ്ങൾക്കു തക്ക ശിക്ഷ നമുക്കു നല്കിയിട്ടുമില്ല. പ്രത്യുത, തന്റെ കാരുണ്യമനുസരിച്ചു് അവയെ മായിച്ചുകളയുകയത്രേ ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. ഒരു പിതാവിനു തന്റെമക്കളോടു് അനുകമ്പ ഉള്ളതുപോലെ, കർത്താവിനു നമ്മോടു് അനുകമ്പയുണ്ടു്, എന്തെന്നാൽ അവിടുന്നു നല്ലവനാകുന്നു. അവിടുത്തെ കരുണ എന്നന്നേയ്ക്കും നിലനില്ക്കുന്നതുമാണു്.

9. ഓ! എന്റെ ആത്മാവേ, കർത്താവായ ഈശോയെ നീ അധികമധികം സ്നേഹിക്കുക. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അവിടുന്നു നിനക്കു പൊറുതി നല്കിയിരിക്കുന്നു. ആരോടു് അവിടുന്നു കുറച്ചുമാത്രം ക്ഷമിച്ചുവോ, അവർ അങ്ങേ കുറച്ചുമാത്രം സ്നേഹിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. എന്നാൽ, നിന്നോടാകട്ടെ അധികം പൊറുത്തിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ നിന്റെ ശക്തിയൊക്കെയോടുംകൂടി കർത്താവിനെ സ്നേഹിക്കാൻ യത്നിക്കണം.

അതേ, ഏറ്റവും മാധുര്യമുള്ള എന്റെ ഈശോയേ, അങ്ങേ ഞാൻ എന്റെ മുഴുഹൃദയത്തോടുകൂടി സ്നേഹിച്ചുകൊള്ളാം. ഇപ്പോൾ ഞാൻ നിന്റെ സ്വന്തമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. എന്റെ ഹൃദയത്തെ മേലാൽ ക്ലേശിപ്പിക്കുന്നതിനായി എന്റെ സമയം ഞാൻ വ്യയം ചെയ്യുന്നതുമല്ല. പ്രത്യുത, എനിക്കു കൂടുതൽ ഉപകാരപ്രദമായും അങ്ങേയ്ക്കു കൂടുതൽ ഭൂഷ്ടികരമായും അതിനെ ഞാൻ നന്നായി വിനിയോഗിച്ചുകൊള്ളാം. എന്റെ ആയുഷ്കാലം മുഴുവൻ അങ്ങയുടെ സ്നേഹത്തിൽ ഞാൻ കഴിച്ചുകൂട്ടും; ഈ നിശ്ചയത്തിൽ സമാധാനത്തോടുകൂടി ഭാഗ്യമായി വസിക്കുന്നതുമാണു്.

അധ്യായം 14

വീണ്ടും പാപത്തിൽ വീഴാതിരിപ്പാൻ നീ എങ്ങനെ സൂക്ഷിക്കണം.

ഈശോ:– എന്റെ മകനേ, നീ പാപം ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ? ഇനി മേലാൽ നീ പാപത്തിനു വഴിപ്പെടരുത്; വീണ്ടും പാപവഴികളിലേക്കു പിന്തിരിയാതിരിക്കുന്നതിനു സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക.

പിശാചു് ഒരു ഹൃദയത്തിൽനിന്നു ബഹിഷ്കൃതനാകുമ്പോൾ, അവനെക്കാൾ ദുഷ്ടന്മാരായ ഏഴുപേരെക്കൂടി കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു വീണ്ടും അകത്തു കയറുന്നതിനു ശ്രമിക്കുന്നു. എന്നാൽ മനുഷ്യൻ അവനെ തടയുന്നില്ലെങ്കിൽ ശത്രുക്കൾ അകത്തു പ്രവേശിക്കയും ആ മനുഷ്യന്റെ സ്ഥിതി ആദ്യത്തേതിൽ കഷ്ടതരമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു.

നീ നരകാഗ്നിക്കിരയാകാതിരിക്കണമെങ്കിൽ നിന്റെ ശക്തിയൊക്കെയോടുംകൂടെ പിശാചിന്റെ പ്രലോഭനങ്ങളെ എതിർക്കണം. എന്റെ മകനേ, നിന്റെ മനസ്സിനെതിരായി നീ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുമ്പോൾ നീ വിഷമിക്കയോ വിഷാദിക്കയോ ചെയ്യാതെ സന്തോഷിക്കയും സമാശ്വസിക്കയും ചെയ്യുക. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, നീ ദിവ്യപ്രസാദത്തിലിരിക്കയും എന്നെ അനുഗമിക്കയും ചെയ്യുന്നു എന്നതിന്റെ അടയാളമത്രേ അതു്. നീ പിശാചിന്റെ സ്നേഹിതനായിത്തീർന്നാൽ അവൻ നിന്നോടു മല്ലിടുകയില്ല; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, നീ അവന്റെ സ്വന്തമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. നേരേമറിച്ചു നീ എന്റെ സ്നേഹിതനാണെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും അവൻ നിന്നെ പരീക്ഷിക്കുകയും അവന്റെ വശത്താക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യും.

2. എന്റെ മകനേ, പരീക്ഷ അഥവാ, പ്രലോഭനം പാപമല്ല. നീ അതിൽ സമ്മതിക്കാതിരിക്കുന്നിടത്തോളംകാലം അതു ദിവ്യസമ്മാനത്തിനു് അർഹമത്രേ. അതുകയാൽ ശത്രു നിനക്കു തോന്നിച്ചുതരുന്ന കായ്കളും എത്ര അഹിതമായിരുന്നാ

ലും നീ വിഷാദിക്കരുതു്. അവൻ നിന്നെ എത്ര ശക്തിയോടുകൂടെ തിന്മയിലേക്കു വശീകരിക്കുന്നതായാലും ഞാൻ നിന്നെ ഒരിക്കലും ഉപേക്ഷിക്കയില്ല. നീ പരിക്ഷിക്കപ്പെടുമ്പോഴാണു കൂടുതലായി നിന്നെ ഞാൻ സഹായിക്കുന്നതു്. ഇങ്ങനെയുള്ള സഹായത്താൽ നീ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കപ്പെട്ട ശത്രുവിനെ എതിർക്കുമാത്രമല്ല, നിശ്ശേഷം തോല്പിക്കുകകൂടെ ചെയ്യുന്നതിനു നിനക്കു സാധിക്കും. അതുകയാൽ യുദ്ധത്തിനു നീ സന്നദ്ധനായിക്കൊള്ളുക. ന്യായമായി യുദ്ധം ചെയ്യാതെ ഒരുവനും വിജയം പ്രാപിക്കയില്ല; ജയിക്കുന്നവനു ജീവന്റെ കിരീടം ലഭിക്കയും ചെയ്യും.

3. നീ ശത്രുമദ്ധ്യേ സ്ഥിതിചെയ്യുകയും അകമേയും പുറമേയുംനിന്നു് അവരാൽ ആക്രമിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ തടുത്തു നിൽക്കത്തക്കവണ്ണം നീ സദാ ആയുധപാണിയായിരിക്കേണ്ടതാണു്. സമസ്തവും സഹിക്കാമെന്നുള്ള ദൃഢനിശ്ചയത്തോടുകൂടി നിന്റെ ഹൃദയത്തെ ഉയർത്തി അതിനെ എന്റെതിനോടു യോജിപ്പിക്കണം. അതേ, എന്നെ വിട്ടുപിരിയുന്നതിനേക്കാൾ യുദ്ധത്തിൽ മരിക്കുന്നതാണു നിനക്കു നല്ലതു്. അല്ലാഞ്ഞാൽ കഠോരമായ ആ സമരത്തിൽ പൂർണ്ണമായി എതിർത്തു നില്ക്കുന്നതിനു നിനക്കു സാധിക്കയില്ല.

4. ഈ പോരാട്ടത്തിൽ രണ്ടുതരം ആയുധമാണു് ആവശ്യമുള്ളതു്: ഒന്നു്, സ്വരക്ഷാർത്ഥവും മറേതു്, ആക്രമണാർത്ഥവും. എളിമയെന്ന പുണ്യം സ്വരക്ഷയ്ക്കാവശ്യമുള്ള ആയുധങ്ങളെ നിനക്കു പ്രദാനംചെയ്യുന്നു. നിന്റെ സ്വന്തം ശക്തിയിൽ നീ ആശ്രയിക്കരുതു്; നിന്റെ സകല ശരണവും എന്നിൽ നിക്ഷേപിക്കുക. അങ്ങനെ നിന്റെ ശക്തിഹീനതയെ ഗ്രഹിച്ചുറച്ചു നിന്നാൽ ആവുംവിധം ആപത്തിനടുത്ത അവസരങ്ങളെ നീ വിട്ടുകളയുക. പാപഹേതുക്കളായ അവസരങ്ങളെ, പ്രത്യേകിച്ചു വിഷയസുഖങ്ങൾക്കു കാരണം കൊടുക്കുന്നവയെ, അനേഷിക്കുന്നതു ലജ്ജാകരവും അക്ഷന്തവ്യവുമായ ഒരു അഹമ്മതിയാണു്.

5. എന്നാൽ, ശത്രുവിനെ എതിർക്കുമ്പോൾ നീ എന്റെ

സഹായം തേടുക; വിശ്വാസത്തോടും സ്നേഹത്തോടുംകൂടി നീ എന്നിൽ ആശ്രയിക്കുക. പ്രലോഭനഘട്ടത്തിൽ വേണ്ടവിധം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവൻ പരാജിതനാകയില്ല; അപേക്ഷിക്കാത്തവൻ പരാജിതനാകയാണു പതിവു്. ആരംഭത്തിൽത്തന്നെ പ്രലോഭനത്തെ വിശ്വാസത്തോടുകൂടി എതിർക്കുകയും താഴെ വരുന്നപ്രകാരം തീക്ഷ്ണതാപൂർവം പ്രാർത്ഥിക്കുകയുംവേണം. ഓ! ഈശോയേ, ഞാൻ നിന്നിൽനിന്നു് അകന്നു പോകാതിരിക്കാനായി നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ എന്നെ നീ ഒളിപ്പിക്കണമേ....എന്റെ ദൈവമേ! എന്റെ ദൈവമേ!! എന്റെ സഹായത്തിനു വന്നാലും!!! ഈശോ, മറിയം, യൗസേപ്പേ, നിങ്ങൾ എനിക്കു തുണയായിരിപ്പിൻ. ഓ! കർത്താവേ, പാപം ചെയ്യുന്നതിനെക്കാൾ മരിക്കുന്നതിനു ഞാൻ സന്നദ്ധനായിരിക്കുന്നു.

ശത്രു തുടച്ചയായി നിന്നെ പരീക്ഷിക്കുന്നപക്ഷം പരീക്ഷാവിഷയത്തിൽനിന്നു പരമാർത്ഥതയോടുകൂടെ നിന്റെ മനസ്സിനെ പിൻവലിക്കുക. അങ്ങനെ അതിൽനിന്നു പിന്മാറി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും സദ്വിഷയങ്ങളിൽ നിന്റെ മനസ്സിനെ വ്യാപരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യണം. പരീക്ഷയോടു് എതിർക്കേണ്ടതു് ഉൽകണ്ഠയോടും അക്ഷമയോടുംകൂടിയല്ല, ശാന്തതയോടും സ്ഥിരതയോടുംകൂടിയാണു്. അപ്പോൾ ശത്രു ഓടി ഒളിക്കയും ലജ്ജിച്ചു തല താഴ്ത്തുകയും ചെയ്യും.

6. പിശാചിനോടു നീ എതിർത്താൽമാത്രം പോരാ, അവനെ ഉപദ്രവിക്കുന്നതിനുകൂടി ശ്രമിക്കണം. ദിവ്യസ്നേഹം നിനക്കു നല്കുന്ന ആയുധങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചുകൊണ്ടു ശത്രുവിന്റെ പരീക്ഷകളെ അവനെതിരായിത്തന്നെ തിരിക്കുന്നപക്ഷം ഇതു നിനക്കു സാധിക്കും. അതുകൊണ്ടു പിശാചു് എപ്പോഴെല്ലാം നിന്നെ പരീക്ഷിക്കുന്നുവോ അപ്പോഴെല്ലാം ആ പരീക്ഷയെത്തന്നെ അവന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തിനെതിരായി പ്രയോഗിച്ചുകൊള്ളുക; അപ്പോൾ നീ എന്റെ ഹൃദയത്തോടു ക്രൂശതലായി യോജിക്കുന്നതുമാണു്. നിന്റെ വിശ്വസ്തതയാൽ എന്നെ മഹത്വപ്പെടുത്തുകയും ക്രൂശതൽ യോഗ്യതയും ശക്തിയും നിനക്കായി സമ്പാദിക്കയും ചെയ്യുക. ഇങ്ങനെ അയാൽ

നിന്റെ ശത്രു പരാജയഭയത്താൽ തിരിച്ചുവരാൻ തുനിയുകയില്ല; അഥവാ തുനിഞ്ഞാൽത്തന്നെയും അത്ഭുതകരമായ ഒരു വിജയവും ശോഭയേറിയ ഒരു കിരീടവും സമ്പാദിക്കുന്നതിനു തക്ക അവസരം നിനക്കു ലഭിക്കയേ ഉള്ളൂ.

7. എന്നാൽ, വല്ല സമയത്തും വീണുപോകുന്നതുകൊണ്ടു നിർഭാഗ്യസ്ഥിതി നിനക്കു വന്നാൽ തൽക്ഷണം തന്നെ എഴുന്നേല്ക്കുക. കൂടുതൽ എളിമയോടും ധൈര്യത്തോടുംകൂടി വീണ്ടും പോരാടുകയും ചെയ്യുക. എല്ലാറ്റിലും ഉപരിയായി ശത്രു നിന്നെ കീഴടക്കാതിരിപ്പാൻ നീ കരുതലുള്ളവനായിരിക്കയും വേണം. ധൈര്യസമേതം പോരാടിയ അനേകമാളുകൾ വിജയം പ്രാപിക്കാറായ സമയത്തു പരീക്ഷയുടെ കാഠിന്യംമൂലം വീണു നശിച്ചുപോയിട്ടുണ്ടു്. അവമാനകരമായവിധം പിശാചിനു കീഴടങ്ങുന്നതുകൊണ്ടാണു് ഇങ്ങനെ വരുന്നതു്.

ആകയാൽ എന്റെ മകനേ, ധൈര്യവാനായിരിക്ക. യുദ്ധം വേഗമവസാനിക്കും; എന്നാൽ, സമ്മാനം എന്നന്നേക്കുമുള്ളതത്രേ. ധൈര്യസമേതം പോരാടുക; വിജയത്തിന്റെ ഒരു വലിയ ഭാഗം ധൈര്യമാണു്; അതു നിന്നെ അനുഗ്രഹത്തിനു തയ്യാറാക്കുന്നു; അവ ഹൃദയത്തെ ഉയർത്തുകയും ശക്തിയെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും അദ്ധ്വാനത്തെ കുറയ്ക്കുകയും ശത്രുവിനെ ഭയപ്പെടുത്തി അവശനാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നിന്റെ ദൈവവും പരിത്രാതാവുമായ എനിക്കുവേണ്ടിയും നിന്റെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടിയും ശാശ്വതമായ ഒരു കിരീടത്തെ ലാക്കാക്കിയും സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിനു വേണ്ടിത്തന്നെയും നീ ധീരധീരം പോരാടുക. അപ്പോൾ ദൈവത്തിന്റേയും മാലാഖമാരുടേയും മനുഷ്യരുടേയും മുമ്പാകെ നീ പ്രശംസായോഗ്യനായിത്തീരും.

ശിഷ്യൻ:—കാരുണ്യവാനായ ഈശോയേ, അങ്ങേയ്ക്കു അടിയൻ നന്ദി പറയുന്നു; എന്തെന്നാൽ അവിടുന്ന് എന്നെ യുദ്ധത്തിനു പരിശീലിപ്പിക്കുന്നു; ഞാൻ തയ്യാറായി പുറപ്പെടുന്നതിനും ധൈര്യമായി വർത്തിക്കുന്നതിനുമായി ഇതാ അവിടുന്ന് എന്റെ ഹൃദയത്തെ ആഹ്ലാദിപ്പിക്കുകയും എന്നെ ധൈ

യ്പ്പെട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ ഞാൻ ബലഹീനനും ഭീരുവുമാണെന്ന് ഏറ്റുപറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. ഞാൻ എന്റെ ശക്തിയിൽത്തന്നെ ആശ്രയിക്കുന്നതായാൽ അങ്ങേ പക്കൽ നിന്നു വിട്ടുമാറുകയും തന്മൂലം നശിക്കുകയും ചെയ്യുമെ ഉള്ളൂ.

ഞാൻ അഹങ്കരിക്കാതിരിക്കുന്നതിനും പാപാവസരങ്ങളെ വിവേകപൂർവ്വം വിട്ടുപേക്ഷിക്കുന്നതിനും സൂക്ഷ്മത്തോടെ ശത്രുവിന്റെ തന്ത്രങ്ങളിൽനിന്നു രക്ഷപെടുന്നതിനുമായി നിന്റെ അനുഗ്രഹത്തെ എന്റെമേൽ വർഷിക്കണമേ. ശത്രു എന്നെ ആക്രമിക്കുമ്പോൾ അവിടുന്ന് എന്റെ സഹായത്തിനായി ഓടിവരണമേ! എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവിടുന്നാകുന്നു എന്റെ ശക്തി. അവിടുന്ന് എന്റെ സമീപേ ഉണ്ടായിരിക്കണമേ; അവിടുന്ന് എന്നെ അങ്ങേ പാർശ്വത്തിൽ നിറുത്തിക്കൊള്ളണമേ. അങ്ങനെ ആയാൽ ആരുതന്നെ എന്നെ എതിർത്താലും അങ്ങയോടുകൂടി ഞാൻ യുദ്ധം ചെയ്യുകയും വിജയം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യും.

അദ്ധ്യായം 15

ദുർഗ്ഗുണങ്ങളേയും ന്യൂനതകളേയും എങ്ങനെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യണം.

ഈശോ:– എന്റെ മകനേ, പൂർണ്ണമായ ഹൃദയശുദ്ധി പ്രാപിക്കുന്നതിനു നന്മനസ്സുണ്ടായതുകൊണ്ടോ, കൂടെക്കൂടെ ധ്യാനിക്കയും പ്രാർത്ഥിക്കയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടോ, കേതിയോടുകൂടി പലപ്പോഴും കുമ്പസാരിക്കുന്നതുകൊണ്ടോ മതിയാകുന്നതല്ല. ഈ മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഫലപ്രദങ്ങളും അവശ്യം വേണ്ടവയുമത്രേ; ഇവയെ ഒരിക്കലും ഉപേക്ഷിക്കാവുന്നതുമല്ല. എന്നാൽ ഇവമാത്രം പോരാ; എന്തെന്നാൽ ദുർഗ്ഗുണങ്ങളെ പാടേ നശിപ്പിക്കുന്നതിന് അവ പര്യാപ്തങ്ങളല്ല. ആകയാൽ ദുർഗ്ഗുണങ്ങളുടെ

ഉപദ്രവകരങ്ങളായ വേരുകളും പിഴുതുകളയുന്നതിനും അങ്ങനെ നിന്റെ ഹൃദയത്തിനു പൂർണ്ണമായി ശുദ്ധിവരുത്തുന്നതിനുമായി മറുപായങ്ങളുംകൂടി പ്രയോഗിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഈ മാധ്യസ്ഥംപൂർണ്ണവും ശുഭകരവുമായ ഫലങ്ങളും ആത്മശോധന വഴിയായി അത്ഭുതകരമാംവണ്ണം ലഭിക്കുന്നു. ആത്മശോധന പ്രത്യക്ഷത്തിൽ നിസ്സാരമെന്നു തോന്നിയേക്കാം; എന്നിരുന്നാലും അതു വളരെ ഫലസിദ്ധിയുള്ള ഒന്നാകുന്നു. എന്തെന്നാൽ ആത്മാവിന്റെ സ്ഥിതി വേണ്ടവിധം ഗ്രഹിക്കുന്നതിനും അതിന്റെ വിചാരങ്ങളും ഉദ്ദേശ്യങ്ങളും ശരിയായി കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനും അതു നമ്മെ സഹായിക്കുന്നു. ദുശ്ശീലങ്ങളേയും ന്യൂനതകളേയും ഉന്മൂലനം ചെയ്യുന്നതിനു മാത്രമല്ല, അത്ഭുതകരമായവിധത്തിൽ ദൃഢമായ സുകൃതങ്ങളും സമ്പാദിക്കുന്നതിനും പുണ്യപൂർണ്ണത പ്രാപിക്കുന്നതിനുംകൂടി അതു നമുക്ക് ഉപകരിക്കുന്നു.

2. ആത്മശോധന മൂന്നുവിധത്തിൽ ചെയ്യാം. തന്നെത്താൻ പരിശോധിക്കുകയെന്നതാണ് ആദ്യത്തേതു്. അവസരം ലഭിക്കുമ്പോഴൊക്കെയും നിന്റെ ഹൃദയത്തെ പരിശോധിക്കുക. ഈ പരിശോധനവഴിയായി, നിന്റെ ഹൃദയം ഏതെല്ലാം സംഗതികളാൽ ക്ഷോഭിച്ചിരുന്നുവെന്നും ഏതെല്ലാം കായ്ങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നും കണ്ടുപിടിക്കുക. ഇതിനും പുറമേ, നീ ചെയ്തതു് എന്തെല്ലാമെന്നും ഏതുവിധമെന്നും മനസ്സിലാക്കിയതിന്റെ ശേഷം ഭാവിയിൽ എങ്ങനെ വർത്തിക്കണമെന്നും നിശ്ചയിക്കുക.

ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു ചെറിയ ആത്മശോധന കഴിക്കുന്നതിനുള്ള അവസരങ്ങളും മിക്കപ്പോഴും നമുക്കു ലഭിക്കുന്നതാണ്. ഉദാഹരണമായി, ഓരോദിവസത്തിലേയും പ്രധാനജോലി ആരംഭിക്കുന്നതിനു മുമ്പോ അതു കഴിഞ്ഞതിനുശേഷമോ ഇതു ചെയ്യാം. ഇതിനുംപുറമേ ഇന്ദ്രിയഗോചരങ്ങളായ വസ്തുക്കളും നിന്നെ ആകർഷിക്കയോ പാപങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുകയോ എന്തെങ്കിലും ക്ലേശങ്ങളും സഹിക്കുന്നതിനിടയാക്കയോ അവസാ

നമായി, ആത്മശോധന നടത്തിയില്ലെന്നു നിനക്കു ബോധം വരികയോ ചെയ്യുന്ന അവസരങ്ങൾ ആത്മശോധനയ്ക്കു പര്യാപ്തങ്ങളായവയത്രേ. അന്യരുടെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കാതെ എവിടെവച്ചും ഏതുസമയത്തും നിഷ്പ്രയാസം ഇതു ചെയ്യാവുന്നതാണ്. ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിന് ഒരു പ്രയാസവുമില്ല. ആരംഭത്തിൽ കുറെ ശ്രദ്ധ പതിക്കേണ്ടിവരും. എന്നാൽ, മനസ്സിനെ അധികം ആയാസപ്പെടുത്തേണ്ട ആവശ്യം ഉണ്ടാകുകയില്ല. അല്പകാലംകൊണ്ടു പരിശുദ്ധവും സമാധാനപരവുമായ ഒരു ശീലം നീ സ്വാധീനമാക്കുകയും, അതിൽനിന്നു മാധുര്യമേറിയതും ശുഭകരമായതുമായ ഫലങ്ങൾ നീ ശേഖരിക്കുകയും ചെയ്യും.

3. രണ്ടാമത്തേതു്, പൊതുവായ ഒരു ആത്മശോധനയാകുന്നു. ഇതനുസരിച്ചു ദിവസത്തിൽ രണ്ടുതവണയോ, അതു കഴിഞ്ഞാൽ ഒരിക്കലെങ്കിലുമോ നിന്റെ ജീവിതരീതിയെപ്പററി നിന്നോടുതന്നെ ഒരു കണക്കു ചോദിക്കണം. ആദ്യമായിട്ടുതന്നെ, ദൈവത്തിനു കൃതജ്ഞതാസ്തോത്രം ചെയ്തിട്ട് ദൈവസഹായം അപേക്ഷിക്കുക. അനന്തരം നീ കഴിഞ്ഞ തവണ നിന്നെത്തന്നെ പരിശോധിച്ചതിൽപ്പിന്നെ ബാഹ്യമായും ആഭ്യന്തരമായും എങ്ങനെ വർത്തിച്ചുവെന്നു സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിക്കണം. നിന്റെ വിചാരം, പ്രവൃത്തി എന്നിതുകളെ പരിശോധിക്കുക. എന്തെല്ലാം പാപങ്ങളാണു നീ ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്, എന്തെല്ലാം തെററുകളിലാണു നീ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു് എന്നെല്ലാം ചിന്തിക്കുക. അതിന്റെ ശേഷം എന്റെ ഹൃദയത്തിലുള്ള വിചാരങ്ങളേയും വികാരങ്ങളേയും പ്രവൃത്തികളേയും നിന്റെ ഹൃദയത്തിലുള്ളവയോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കുക. ഇപ്രകാരം നിന്റെ കുററങ്ങളും വീഴ്ചകളും കണ്ടുപിടിച്ചതിന്റെശേഷം അവയെപ്പററി മനസ്തപിക്കയും നീ കാണിച്ചിട്ടുള്ള നന്ദിഹീനതയെ ഏററുപറയുകയും ചെയ്യുക. കൂടാതെ, നിന്നെത്തന്നെ നന്നാക്കുന്നതിനും കൂടുതൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിനുമായി അനുഗ്രഹം യാചിക്കുകയും ചെയ്യുക.

4. മൂന്നാമത്തേതു് 'പ്രത്യേകമായ ആത്മശോധന'. ഇതു

വഴിയായി ഓരോ ദുർഗ്ഗുണത്തെയും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം കണ്ടു പിടിച്ചു് അതിനെ ഉൻമൂലനം ചെയ്യുന്നതിനു ശ്രമിക്കണം. എന്നാൽ ഒരേസമയത്തു് ഒന്നിലധികം ദുർഗ്ഗുണങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കരുതു്. ഈ അഭ്യസനത്തിന്റെ ശക്തി വിസ്മയനീയവും ഫലം അവർണ്ണനീയവുമത്രേ. എന്റെ മകനേ, നീ ഇതു ശരിയായി മനസ്സിലാക്കി വേണ്ടവിധം പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായിരുന്നു. ഈ ഉപായത്താൽ ജയിക്കാൻ പാടില്ലാത്തവണ്ണം അത്ര രൂഢമൂലമായ ദുശ്ശീലമാകട്ടെ ദുർഗ്ഗുണമാകട്ടെ ഇല്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ദൈവസഹായത്തോടുകൂടി എല്ലാക്കാര്യവും ചെയ്യുവാൻ ഇതിനു കഴിയും. ഇതുവഴിയായി എത്ര പാപികളാണു്, രണ്ടാമതൊരു സ്വഭാവമെന്നപോലെ ആയത്തീർന്ന തങ്ങളുടെ ദുർഗ്ഗുണങ്ങളിൽനിന്നു വിമുക്തരായിട്ടുള്ളതു്. എത്ര പാപികളെ പൂർണ്ണമായി ഇതു കഴുകിവെടിപ്പാക്കിയിരിക്കുന്നു. എത്രയോ പേരെ, പുണ്യപൂർണ്ണതയിൽ എത്തുന്നതിനു് ഇതു സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടു്! ആകയാൽ എന്റെ മകനേ, നിനക്കു് എന്തെല്ലാം വീഴ്ചകൾ ഉണ്ടായിരുന്നാലും സന്തോഷമായിരിക്കുക. ഈ ഉപായം ഉത്സാഹത്തോടും സ്ഥിരതയോടുംകൂടി പ്രയോഗിക്കുന്നപക്ഷം ജയവും ഭാവിസ്വാതന്ത്ര്യവും നിശ്ചയമായും നിനക്കു ലഭിക്കും.

നിന്റെ അയല്ക്കാരനു ദോഷകരമോ ഉപയോഗരഹിതമായ ദുർഗ്ഗുണത്തെയാണു് ആദ്യമായി നീക്കേണ്ടതു്. അനന്തരം, നിനക്കു പ്രധാനമെന്നു തോന്നുന്ന ന്യൂനതയെ പരിഹരിക്കുക. നേത്രാവിനെ തോല്പിച്ചാൽ മറ്റുള്ളവരെ നിഷ്പ്രയാസം ജയിക്കാമല്ലോ.

5. ഇക്കാര്യസിദ്ധിക്കായി താഴെ ചേർത്തിരിക്കുന്ന രീതിയാണു സ്വീകരിക്കേണ്ടതു്. പ്രത്യേകമായി ഉപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളാമെന്നും എന്തുതന്നെ വന്നാലും വീണ്ടും ചെയ്കയില്ലെന്നും നീ ദൃഢനിശ്ചയം ചെയ്തിരുന്ന ആ ദുർഗ്ഗുണത്തെ പരിത്യജിക്കുന്നതാണെന്നു ദിവസവും രാവിലേ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുക. അതോടുകൂടിത്തന്നെ നിന്റെ പ്രതിജ്ഞ വിശ്വസ്തതയോടെ

പാലിക്കുന്നതിനുള്ള അനുഗ്രഹം നീ യാചിക്കുക. അനന്തരം "സാധാരണമായ ആത്മശോധന" നടത്തുന്ന മുറയനുസരിച്ചു ദിവസത്തിൽ രണ്ടുപ്രാവശ്യമോ ഒരിക്കലെങ്കിലുമോ നിന്നെത്തന്നെ നീ പരിശോധിച്ചു കഴിഞ്ഞ ആത്മശോധനയുടെ ശേഷം നിൻറെ പ്രത്യേകനിശ്ചയത്തിന് എത്ര പ്രാവശ്യം ഭംഗം വരുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നു നോക്കണം; പിന്നീടു നിൻറെ കുറവുകളെക്കുറിച്ചു പൊതുവിലും നിൻറെ പ്രത്യേകശ്രദ്ധയ്ക്കു വിഷയമായിരുന്ന ദുർഗ്ഗുണങ്ങളെക്കുറിച്ചു പ്രത്യേകിച്ചും നീ മനസ്സുപിക്കുക. മേലാൽ അവയെ ചെയ്കയില്ലെന്നുള്ള ഒരു ദൃഢപ്രതിജ്ഞയും ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഇതിനായി വിശേഷാൽ അനുഗ്രഹങ്ങൾ അപേക്ഷിക്കയുംചെയ്ക.

എൻറെ മകനേ, ഇതിനിടയിൽ നിനക്കു വല്ല ശുഷ്കാന്തിക്കുറവോ സൂക്ഷക്കുറവോ വന്നുപോയെങ്കിൽ ചില പ്രായശ്ചിത്തപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്നതു നിനക്കു വലിയ സഹായമായിത്തീരുന്നതാണ്; നിൻറെ പ്രത്യേക നിശ്ചയത്തിനെതിരായി പ്രവർത്തിക്കുമ്പോഴും ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതു നന്നായിരിക്കും.

6. എന്നാൽ ഇവയേയും മറുമാർഗ്ഗങ്ങളേയും ഫലപ്രദമാംവണ്ണം പ്രയോഗിക്കുന്നതിനു നിന്നെ നയിക്കുകയും പഠിപ്പിക്കുകയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുവാനായി നിനക്ക് ഒരു മാർഗ്ഗദർശിയെ ആവശ്യമുണ്ട്. ആധ്യാത്മികവും ആന്തരികവുമായ ജീവിതപഥത്തിൽക്കൂടെ അപകടംകൂടാതെ നടക്കുന്നതിന് ഒരുത്തക്കും തനിയെ സാധിക്കുന്നതല്ല; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ പലപ്പോഴും വഴിതെറ്റിപ്പോകുകയും പൈശാചികതന്ത്രങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെട്ടു നശിക്കയും ചെയ്യാനിടയുണ്ട്.

നീ ഒരു പുണ്യവാനോ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഒരു ശ്ലീഹായോ ആയിരുന്നാൽത്തന്നെയും നിനക്ക് ഒരു നായകനെ ആവശ്യമുണ്ട്. പൗലോസ് എൻറെ നാമത്തെ പുറജാതികളുടെ ഇടയിൽ അറിയിക്കുന്നതിനു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട പാത്രമായിരുന്നിട്ടും എൻറെ ആജ്ഞാനുസരണം അനനിയാസിനാൽ ഉപദേശിക്കപ്പെടുകയും നയിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തില്ലേ? പുണ്യവാന്മാർതന്നെയും പരിശുദ്ധതയിലേക്കു നയിക്കപ്പെട്ടതു മറു

പുണ്യാത്മാക്കളാലല്ലയോ?

എന്റെ മകനേ, എന്റെ ഹൃദയത്തിനു യോജിച്ചവിധത്തിലുള്ള ഒരു കമ്പസ്സാരക്കാരനെയോ ഒരു തലവനെയോ, ആദ്ധ്യാത്മികകാര്യങ്ങളിൽ പരിചയവും പ്രാപ്തിയും അധികാരവും ആന്തരികജീവിതത്തിൽ പ്രായോഗികജ്ഞാനവുമുള്ള വേറൊരാളെയോ നിന്റെ ഉപദേഷ്ടാവായി കണ്ടുപിടിക്കാൻവേണ്ടി നീ പ്രാർത്ഥിക്കുക. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരാളുടെ പക്കൽ നിന്റെ ഹൃദയം തുറന്നുകാണിക്കണം. നീ ശരിയായി അളിവുള്ളി പ്രാപിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നും നിനക്കെന്തെല്ലാം തിരുത്തേണ്ടതായിട്ടുണ്ടെന്നും,, അതു് എങ്ങനെ ചെയ്യണമെന്നും ഏതു കാര്യത്തിലാണു പ്രത്യേക നിഷ്കർഷവേണ്ടതെന്നും അതു് എങ്ങനെ നിർവ്വഹിക്കണമെന്നും, അറിയേണ്ടതിലേക്കായി ചില നിശ്ചിത സമയങ്ങളിൽ നിന്നെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു കണക്കു നിന്റെ ആത്മഗുരുവിനെ നീ കേൾപ്പിക്കണം.

ഈ ആന്തരികപ്രകാശനം താഴെപ്പറയുന്ന വിഷയങ്ങളെക്രോഡീകരിച്ചിരിക്കണം.ആത്മാവിന്റെഅവസ്ഥ എന്തു്?അതു സമാധാനപരമോ ക്ഷോഭകരമോ?ക്ലേശതൽപരിപൂർണ്ണമായ ഒരു ജീവിതത്തിനുള്ള ആഗ്രഹങ്ങളും നിന്നിൽ ഉളവാകുന്നുണ്ടോ? എന്തെല്ലാം പ്രതിബന്ധങ്ങളും നിന്നെ തെരുക്കുന്നു? ഭക്തിയും ആത്മനിഗ്രഹവും നീ പരിശീലിക്കുന്നുണ്ടോ?പ്രാർത്ഥനയിലും ധ്യാനത്തിലും നീ ഉപയോഗിക്കുന്ന രീതി ഏതു്? ഈ രീതികൊണ്ടു നിനക്കു് എന്തു പ്രയോജനവും സന്തോഷവും ഉണ്ടാകുന്നു? ജ്ഞാനവായനയ്ക്കു നീ ഉപയോഗിക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങളും ഏവ? അവ നിന്റെ ആന്തരികജീവിതത്തിന്റെ താൽകാലികാവസ്ഥയ്ക്കു് എത്രകണ്ടു യോജിച്ചവ? ഉപകാരപ്രദമായവിധത്തിൽ നീ അവയെ വായിക്കുന്നുണ്ടോ? ക്ലേശതെ, വിശുദ്ധ ക്ലേശകർമ്മങ്ങൾക്കു് ഏതുവിധം നീ അണയുന്നു? എങ്ങനെ ഒരുങ്ങുന്നു? നീ എങ്ങനെ ഉപകാരസ്മരണ ചെയ്യുന്നു? അവയുടെ ഫലമെന്തു്? നിന്റെ ആത്മശോധന നീ എങ്ങനെ നടത്തുന്നു? എന്തുമാത്രം അഭ്യാനിക്കുന്നുണ്ടു്? എന്തു ഫലം എടുക്കുന്നു? നിന്റെ 'അന്തസ്സിന്നു'ള്ള കടമകൾ എങ്ങനെ നിറ

വേറുന്നു? നിന്റെ ഉദ്യോഗസംബന്ധമായ ചുമതലകൾ എങ്ങനെ നീ നിർവ്വഹിക്കുന്നു? നിന്റെ സാധാരണ പ്രവൃത്തികൾ എങ്ങനെ ചെയ്യുന്നു? എന്തുദ്ദേശ്യത്തോടും ന്യായത്തോടും കൂടെ? സ്വാഭാവികമോ അതിസ്വാഭാവികമോ? അന്യരുമായുള്ള നിന്റെ പെരുമാറ്റം എങ്ങനെ? ഏതു സ്ഥിതിയിലുള്ള ഹൃദയത്തോടെ? നിനക്കും അവർക്കും, എന്തു ലാഭം, എന്തു നഷ്ടം? ദൈവനിവേശനങ്ങളെ എതു വിശ്വസ്തതയോടെ അനുസരിക്കുന്നു? നിന്റെ മനഃസ്ഥിതി എന്തു്? എന്റെ ഹൃദയമാധുര്യത്തെ എന്തുമാത്രം നീ ആസ്വദിക്കുന്നു?

എന്റെ മകനേ, വിനയത്തോടും ഭക്തിയോടും പരമാർത്ഥതയോടും സ്നേഹത്തോടുംകൂടി, ഇതും ഇതുപോലെയുള്ള മറ്റു കാര്യങ്ങളും ആത്മികാവശ്യമോ ഉപകാരമോ അനുസരിച്ചു ചിലപ്പോൾ ഒരാളേയും മറ്റൊരിക്കൽ അപരനേയും ആരിയിക്കുക. ഈവിധം നീ ചെയ്യുന്നപക്ഷം ഇതെല്ലാം എളുപ്പവും ഉപകാരപ്രദവും സമാധാനരഹിതവുമായി നിനക്കു തോന്നുന്നതാണു്. ഹൃദയവിശുദ്ധിയെന്നതു സർവ്വപ്രധാനമായിരിക്കയാൽ അതു പ്രാപിക്കാനുള്ള ഉപായങ്ങൾ ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നതു് ഉചിതമെന്നു കരുതുന്നു.

ഒന്നാമത്തേതു്, നിരന്തരമായി അതിവ്യഗ്രി പ്രാപിക്കണമെന്നുള്ള ദൃഢനിശ്ചയമത്രേ. രണ്ടാമത്തേതു്, മാനസികവും വാചികവുമായ പ്രാർത്ഥന. മൂന്നാമത്തേതു്, ഭക്തിപരവും ക്രമത്തോടെയുള്ളതുമായ ക്രമാശകളുടെ സ്വീകരണം. നാലാമത്തേതു മുൻപറഞ്ഞ മൂന്നുവിധത്തിലുള്ള ആത്മശോധന; വിശിഷ്യ, പ്രത്യേകാത്മശോധന. അഞ്ചാമത്തേതു്, നമ്മുടെ ആന്തരികജീവിതത്തിന്റെ നിഷ്കളങ്കമായ പ്രകാശനം. ഈ മാർഗ്ഗങ്ങളെ ശരിയായി ഉപയോഗിക്കുന്ന ഏവനും, കർത്താവു സാധാരണ ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഹൃദയവിശുദ്ധി നിസ്സംശയം പ്രാപിക്കാവുന്നതാണു്. എന്നാൽ അവിടുന്നു് സാധാരണമായി എന്തെങ്കിലും ആവശ്യപ്പെടുന്നെങ്കിൽ അതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളും അവിടുന്നുതന്നെ നമുക്കു പ്രദാനം ചെയ്യും; എന്തെ

ന്നാൽ അങ്ങനെയുള്ള ചുറ്റുപാടുകളിൽ യാതൊരുത്തനും തന്നെത്താനെ തക്കതായ മാർഗ്ഗങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കാൻ സാധിക്കയില്ല. ഒരേശക്തിയാൽത്തന്നെ വസ്തുനിർമ്മാണവും പരിപാലനവും സാധിക്കുന്നതുപോലെ ആന്തരികനിഷ്ക്കളങ്കത ഒരേ ഉപകരണത്താൽത്തന്നെ നിന്നിൽ ഉളവാക്കുകയും പാലിക്കുകയും ചെയ്യുവുന്നതാണ്. അതുകയാൽ ഈ ഉപകരണങ്ങളെ നീ വളരെ സൂക്ഷ്മത്തോടെ ഉപയോഗിക്കണം.

എന്നാൽ ബലക്ഷയത്താലോ സൂക്ഷക്കുറവാലോ ക്രമേണ നീ മന്ദപുണ്യനാകാതിരിപ്പാൻവേണ്ടി ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് ആത്മശോധനചെയ്യേ മേൽപ്രസ്താവിച്ച മാർഗ്ഗങ്ങളെ നീ എങ്ങനെ ഉപയോഗിക്കുന്നെന്നു മനസ്സിലാക്കുക. എന്നിട്ട് ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ നിന്റെ തീക്ഷ്ണത കുറഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ തിരിച്ചു കിട്ടുന്നതിനു കഴിയുന്നത്ര ഉത്സാഹിക്കണം. ഈ ഉപായങ്ങളെ ഉത്സാഹത്തോടെ പ്രയോഗിക്കുന്നിടത്തോളംകാലം പുണ്യപൂർണ്ണതയിലേക്കു നയിക്കുന്ന സൽപഥത്തിൽക്കൂടെയാണു നടക്കുന്നതെന്നുള്ള ആശ്വാസജനകമായ ബോധം നിനക്കുണ്ടാകുകയും ചെയ്യും.

7. ശിഷ്യൻ:– കർത്താവേ, ഇവയെല്ലാം പ്രവൃത്തിയിൽ വരുത്തുന്നതിനും എന്റെ ന്യൂനതകളെ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനുമായി നിന്റെ വെളിച്ചം എനിക്കു കൂടിയേ തീരൂ; അപ്രകാരംതന്നെ അവയെ പരിത്യജിക്കുന്നതിനും നിന്റെ സഹായവും എനിക്കാവശ്യമാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവയിൽ പലതും മനുഷ്യദൃഷ്ടിയിൽനിന്നു മറഞ്ഞുകിടക്കുന്നു. സ്വഭാവാതീതമായ പ്രകാശത്തിന്റെ സഹായംകൊണ്ടല്ലാതെ അതു കാണുന്നതിനോ മറെറാരാൾക്ക് അതിനെ എനിക്കു കാണിച്ചുതരുന്നതിനോ സാധിക്കുന്നതല്ല. എന്നാൽ ഈ വെളിച്ചത്താൽ എന്റെ ഹൃദയത്തെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതിനും അവിടുന്നു തിരുമനസ്സായാൽ അതിലുള്ളവ സമസ്തവും ദൃഷ്ടിഗോചരമായി ഭവിക്കുന്നതാണ്. എങ്ങനെയെന്നാൽ ഒരു മുറിയിലേക്കു കടക്കുന്ന സൂര്യരശ്മിയുടെ സഹായത്താൽ അവിടെയു

ള്ള അണുക്കൾപോലും ദൃശ്യമാകുന്നതുപോലെ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പ്രകാശിക്കുന്ന അങ്ങയുടെ ദിവ്യവെളിച്ചത്താൽ അതിലുള്ള അസംഖ്യം ന്യൂനതകളെ—ഞാൻ സംശയിച്ചിട്ടില്ലാത്തവയെപ്പോലും—കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്.

എന്നാൽ, എന്റെ ന്യൂനതകളെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യുന്നതിനു സാധിക്കുന്നില്ലെന്നുണ്ടെങ്കിൽ അവയെ അറിയുന്നതുകൊണ്ടു് എനിക്ക് എന്തു പ്രയോജനം? അതിനാൽ അങ്ങയുടെ സഹായംകൂടെ എനിക്ക് ആവശ്യമുണ്ടു്. അതുകൂടാതെ ആത്മരക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടയാതൊന്നും പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു് എനിക്കു പാടാകുന്നതല്ല.

എന്റെ കർത്താവേ, എന്റെ ബോധത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കുകയും എന്നെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനായി മേല്പറഞ്ഞ അനുഗ്രഹങ്ങൾ ധാരാളമായി അങ്ങയുടെ തിരുഹൃദയത്തെപ്രതി എനിക്കു നല്കണമേ. ഇവ കൂടാതെ എന്റെ ശ്രമമാകട്ടെ എന്റെ ആത്മഗുരുവിന്റെ ബുദ്ധിമുട്ടാകട്ടെ ശുഷ്കാന്തിയാകട്ടെ യാതൊന്നുംതന്നെ എനിക്കു് ഉപകാരപ്രദമായിത്തീരുന്നതല്ല. അതുകൊണ്ടു് അനന്തനന്മയായ എന്റെ ഈശോയേ, അവിടുന്നാകുന്നു എന്റെ നായകൻ. അങ്ങയുടെ പ്രതിപുരുഷൻ വഴിയായി എന്നെ നയിക്കണമേ. എല്ലാക്കാര്യങ്ങളിലും നിന്നോടെന്നപോലെ അയാളോടു വർത്തിക്കുന്നതിനു ഞാൻ മനസ്സാകയും ചെയ്യുന്നു.

അദ്ധ്യായം 16

ഈശോയുടെ ഹൃദയത്തെ അനുകരിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവൻ ആദ്യമായിത്തന്നെ സ്വന്തം ഹൃദയത്തെ ലോകത്തിൽനിന്നു പിൻവലിക്കണം.

ഈശോ:— എന്റെ മകനേ, ലോകത്തിനു നാശം!! അതിന്റെ വശീകരണത്തിനും മായാബന്ധത്തിനും കീഴ്പ്പെട്ടു കിടക്കുന്ന ഹൃദയത്തിനും നാശം!! സാത്താനെമാത്രം നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു പുറത്താക്കിയാൽ പോരാ; ലോ

കത്തെയും അതിൽനിന്നു് ആട്ടിപ്പുറത്താക്കണം. ലോകത്തിനു നിന്റെ ഉള്ളിൽ സ്ഥലംകൊടുക്കുന്നുവെങ്കിൽ നിന്നെത്തന്നെ നന്നാക്കുവാനുള്ള നിന്റെ ശ്രമമെല്ലാം വിഫലമാകുകയേ ഉള്ളൂ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ലോകം ക്രമേണ അതിന്റെ വിഷം നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും അചിരേണ അതിനെ ദുഷിപ്പിക്കുകയും ഒടുവിൽ പിശാചിനു നിന്നെ ഒറിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

2. ലോകമെന്നതു സുഖഭോഗങ്ങളിലും ധനബഹുമാനാദികളിലുമുള്ള അമിതമായ ആസക്തിയല്ലാതെ മറെറന്താണു്? അതു് അതിന്റെ ആശ്രിതന്മാരെ മാത്രമല്ല അവരുമായി ഇടപെടുന്ന എല്ലാവരേയും ദുഷിപ്പിക്കുന്നു. ലോകത്തെക്കുറിച്ചു് ഏതു വിധത്തിലാണു വിചാരിക്കേണ്ടതെന്നു് അറിയേണ്ടതിനു ഞാൻ അതിനോടു പെരുമാറിയതു് എങ്ങനെയെന്നു് ഓർമ്മിച്ചുകൊള്ളുക. കണ്ടാലും! ഞാൻ ലോകത്തിൽ എല്ലാവർക്കും നന്മചെയ്യുകൊണ്ടു നടന്നു; എന്നെ പീഡിപ്പിച്ചവരെ ഞാൻ സ്നേഹിച്ചു; എന്നെ കുരിശിൽ തറച്ചവർക്കുവേണ്ടി ഞാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു; എന്നാൽ ഞാൻ ലോകത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചില്ല. ലോകത്തിനു പിശാചിന്റെ അരുപിയാണുള്ളതു്. അതു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതുതന്നെ പാപത്തിലാണു്. അതുകൊണ്ടു് എന്റെ അരുപിയെ സ്വീകരിക്കുവാൻ അതു പര്യാപ്തമല്ല.

3. നരകത്തിന്റെ അനിഷേധ്യമായ അസ്തിക്യത്തെ മാത്രമല്ല, അതിന്റെ ആവശ്യകതയേയുംകൂടി ഈ ലോകം തെളിയിക്കുന്നു. ഏതൊരു സംഗതിയിലാണു് എന്റെ ഹൃദയവും ലോകവും തമ്മിൽ ഐകരുപ്യമുള്ളതു്? ലോകം രഹസ്യമായും പരസ്യമായും തിന്മയെ അനുകൂലിക്കുന്നു; എന്റെ ഹൃദയമോ എന്നാൽ, പരിശുദ്ധമായിട്ടുള്ളതുമാത്രമേ അംഗീകരിക്കുന്നുള്ളൂ. ലോകം അതിന്റെ അധികാരിയായ പിശാചുമായി കൂട്ടുകൂടി ആത്മാക്കളെ നിത്യമായി നശിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു; എന്റെ ഹൃദയമാകട്ടെ അവയെ എന്നന്നേക്കുമായി രക്ഷിക്കുവാനായി യത്നിക്കുന്നതു്. അതിനാൽ ലോകത്തേയും എന്നേയും

ഒരുമിച്ചു ശുശ്രൂഷിക്കുവാൻ നിനക്കു സാധിക്കയില്ല. എന്തു കൊണ്ടെന്നാൽ നീ ലോകത്തിന്റെ ബന്ധുവായിത്തീരുന്ന സമയം എന്റെ ശത്രുവായിത്തീരുന്നു.

4. നീ ലോകത്തിന്റെ ആശ്രിതനാണെങ്കിൽ നീ ലോകത്തോടുകൂടെ നശിക്കും. എന്റെ ഹൃദയത്തെ അനുഗമിക്കുന്നവനെങ്കിൽ നിത്യായുസ്സിലേക്കു പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്യും. ലോകത്തെയും അതിന്റെ വഷളായ സിദ്ധാന്തങ്ങളേയും നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു് ആട്ടിപ്പുറത്താക്കിയശേഷം പരിശുദ്ധമാക്കപ്പെട്ട ആ ഹൃദയത്തെ എനിക്കു് അർപ്പിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതു് എനിക്കു വളരെ സന്തോഷത്തെ തരികയും ബഹുമാനത്തെ ഉളവാക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നുതന്നെയുമല്ല, അതു നിന്റെ മഹത്വത്തേയും യോഗ്യതയേയും വർദ്ധിപ്പിക്കും. മാലാഖമാരും പുണ്യവാന്മാരും നിന്റെ കൃത്യത്തെ പ്രശംസിക്കും. നിന്റെ മനസ്സിന്റെ മഹത്തായ ധൈര്യത്തെ സ്തുതിക്കുവാൻ ലോകം നിർബന്ധിക്കപ്പെടും. എന്റെ മകനേ, ലൗകികവസ്തുക്കളിൽനിന്നു തന്റെ സ്നേഹം പിൻവലിക്കുകയും ആ സ്നേഹത്തെ എനിക്കായിട്ടുമാത്രം സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ സാക്ഷാൽ ഭാഗ്യവാനാകുന്നു.

5. അതു സ്നേഹിക്കുവാൻ തക്കതായി ലോകത്തിൽ എന്താണു നീ കാണുന്നതു്? നോക്കുക, ലോകത്തിലുള്ളതെല്ലാം മാംസത്തിന്റെ അഗ്രഹപൂർത്തിക്കു് ഉതകിയവയും കണ്ണിന്റെ കാമാസക്തമായ നോട്ടങ്ങൾക്കു പറ്റിയവയും ജീവന്റെ അഹംഭാവത്തെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ ഉപയുക്തമായവയും ആകുന്നു. എന്നാൽ ഇവയുടെയെല്ലാം അവസാനം മരണവും നരകവുമാണു്.

അതിനാൽ നീ ലോകത്തെ സ്നേഹിക്കുകയോ അതിലെ വസ്തുക്കളെ അഗ്രഹിക്കുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ, നീ നിത്യനാഥനെ സപ്രമനസാ അശ്രദ്ധിക്കയത്രേ ചെയ്യുന്നതു്. നീ ലോകത്തിൽ നിന്റെ നിക്ഷേപത്തെയെല്ലാം സ്ഥാപിക്കത്തക്കവണ്ണം എന്തൊരു നന്മയാണു് അതു നിനക്കു ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്? തിന്മയല്ലാതെ അതു ചെയ്തിട്ടില്ല; ഇനി ചെയ്യുകയുമില്ല. എന്നിട്ടും നിന്റെ ഹൃദയത്തെ അതിനു കൊടുക്കുവാൻ നിനക്കു് എങ്ങനെ മനസ്സുണ്ടാകും? എന്റെ മകനേ, ലോകത്തിന്റെ പുഞ്ചി

രിയിലും മധുരഭോഷണത്തിലും നീ മയങ്ങിപ്പോകരുത്. അവ നിന്നെ ചതിക്കുവാനും നശിപ്പിക്കുവാനും മാത്രമായിട്ടുള്ളവയാണ്. അതുകൊണ്ടു ലോകം നിനക്കായി ഒരുക്കിവച്ചിരിക്കുന്ന നിത്യനിർഭാഗ്യാവസ്ഥയിൽനിന്നു നിന്നെ രക്ഷിക്കുവാനാഗ്രഹിക്കുന്ന എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ക്ഷണങ്ങളെമാത്രം നീ സ്വീകരിച്ചുകൊൾക.

6. നീ ഇപ്പോൾ ലോകത്തെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അതിനെ പരിചരിച്ചു നീ ക്ഷീണിക്കയും അപ്പോൾ നിശ്ചയമായും അതു നിന്നെ ഉപേക്ഷിക്കയും ചെയ്യും. നീ നശിക്കുമ്പോൾ അതു നിന്നെ അപഹസിക്കയും അധിക്ഷേപിക്കയും ചെയ്യും. സഹായം ആവശ്യപ്പെടുന്ന അവസരത്തിൽ നീ ഏകാകിയും നിസ്സഹായനുമാകും. മകനേ, നല്ലവണ്ണം ആലോചിക്കുക. നിത്യതപത്തിലേക്കുള്ള യാത്ര ആരംഭിക്കാറായാൽ ലോകത്തെയോ എന്നെയോ, രണ്ടിൽ ആരെയാണു് അനുഗമിക്കേണ്ടതെന്നു നീ ചിന്തിക്കുക.

അതുകൊണ്ടു പിന്നീടു നീ ഏതായാലും അവശ്യം ചെയ്യേണ്ടിവരുന്നതിനെ ഇപ്പോൾത്തന്നെ സ്വമനസാ തിരഞ്ഞെടുക്കുക. ഇപ്പോഴാണെങ്കിൽ നിന്റെ പ്രവൃത്തിക്കു വിലയും യോഗ്യതയുമുണ്ടു്; എന്നാൽ, അപ്പോൾ അതു ഫലശൂന്യമായിരിക്കും. ലോകത്തെ ജയിക്കുന്നതിനായി ലോകവസ്തുക്കളെ നീ ആഗ്രഹിക്കാതിരിക്കുക; അവയിൽനിന്നു പൂർണ്ണമായി ഒഴിഞ്ഞിരിക്കുകയും ചെയ്യുക. എന്റെ മകനേ, നീ ധൈര്യത്തോടെ എന്നിൽ അഭയംപ്രാപിക്കുക. ഞാൻ ലോകത്തെ ജയിച്ചു; മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ നിനക്കും അതു സാധിക്കും. നീ അതിനെ ജയിച്ചാലുടനെ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഏറ്റവും വിശേഷമായ ഒരു സ്ഥാനം നിനക്കു ഞാൻ തരും.

7. ശിഷ്യൻ:— ഓ! കർത്താവേ, ഞാൻ എത്ര അവിവേകമായി പ്രവർത്തിച്ചു! എത്ര ഉമ്മാക്കിയായി ഞാൻ ജീവിച്ചു! ഭോഷനായ ഞാൻ ലൗകികസന്തോഷത്തിന്റെ ബാഹ്യവേഷം കണ്ടു ഭ്രമിച്ചുപോയി. ഞാൻ എന്റെ രക്ഷകനെ ഉപേ

ക്ഷിച്ച് അവിടുത്തെ ശത്രുവായ ലോകത്തിന്റെ അടിമയായി. ഞാൻ സർവ്വനന്മകളുടേയും ഉറവയെ വിട്ട ദുർഗ്ഗന്ധം വമിക്കുന്ന പാപകൂപത്തിന്റെ അത്യഗാധത്തിലേക്ക് ഇറങ്ങി. ഞാൻ വിഷപേയങ്ങളും കുടിച്ചുബോധരഹിതനുമായി; അന്ധത എന്നെ ബാധിച്ചു. എന്റെ ഭ്രമത്തിൽ ഞാൻ നല്ലതിനെയെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ചു. എന്റെ ദൈവവും എന്റെ സർവ്വസ്വവുമായ അങ്ങെ ഞാൻ വിസ്മരിച്ചു. ഞാൻ എന്നെ മുഴുവനും ലോകത്തിനു കയ്യാളിച്ചു. അതിന്റെ പരിചരണത്തിൽ അവിടുത്തെ അനുഗ്രഹങ്ങളെ അഗണ്യമാക്കുകയും, എന്റെ ബാഹ്യേന്ദ്രിയങ്ങളേയും ആത്മാവിന്റെ ആന്തരികശക്തികളേയും ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഹാ! ഞാൻ മഹാ പാതകനായിത്തീർന്നു. എന്റെ ആത്മാവു പാപത്താൽ നിറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. നരകത്തിന്റെ വക്കുവരെ ഞാൻ എത്തി; ഇനി മറിഞ്ഞുവീഴുകയേ വേണ്ടൂ. അവിടുത്തെ കോപം എന്റെമേൽ പതിച്ചു. ഭയംകൊണ്ടു രാവും പകലും എനിക്ക് ശ്വാസമില്ലാതായി; അരിഷ്ടതകളെ എന്റെ പിരിയാത്ത സഖാക്കളുമായി.

8. ഹാ! എന്നാൽ എന്റെ നല്ല ഈശോയേ, അങ്ങയുടെ വിധിയെക്കുറിച്ചുള്ള ഭീതിയും നരകത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയവും ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും പ്രാണഹാനികരമായ എത്ര അബദ്ധങ്ങളിൽ ഞാൻ ചാടി; ഉത്തമമായി ജീവിക്കണമെന്നുള്ള പ്രതിജ്ഞ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും എത്രയോ ആപൽകരമായ വഴിയിൽക്കൂടെ ഞാൻ നടന്നിരിക്കുന്നു; ഞാൻ എന്റെ ഹൃദയം അങ്ങേക്കും ലോകത്തിനുമായി വിഭജിച്ചു. അങ്ങേയും ലോകത്തേയും ഒരേസമയത്തു തൃപ്തിപ്പാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചുപോയി. ഓ! അവിടത്തേയും ലോകത്തേയും സമനിലയിൽ കരുതിയതിൽ ഞാൻ അവിടുത്തെ എത്ര വളരെ നിന്ദിച്ചു. എന്നാൽ ലോകത്തെയാകട്ടെ അവിടുത്തെയാകട്ടെ പ്രസാദിപ്പിക്കുവാൻ എനിക്കു സാധിച്ചതുമില്ല. രണ്ടിലും ഞാൻ ആനന്ദത്തെ കണ്ടെത്തിയുമില്ല. അതുകൊണ്ടാൽ ഞാൻ അസംതൃപ്തനും നിർഭാഗ്യനുമായിത്തീർന്നു.

ഇപ്പോൾ ഇതാ അവിടുന്ന് എന്റെ കണ്ണുകൾ തുറക്കുകയും എന്റെ ഹൃദയത്തെ ഇളക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നതിനാൽ

ഓ! എന്റെ ഈശോയേ, അങ്ങേക്കുമാത്രം ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുവാൻ ഞാൻ നിശ്ചയിച്ചുകഴിഞ്ഞു. എന്റെ ഹൃദയത്തെ മുഴുവനായും അങ്ങേക്കു ഞാൻ കയ്യാളിക്കുന്നു. ലോകത്തോടുള്ള പക്ഷത്തെ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു നിർമ്മൂലമാക്കണമേ! അതിൽ മധുരമായി എനിക്കു തോന്നുന്നവയുടെയെല്ലാം സാക്ഷാൽ കയ്പുരസം എനിക്ക് അനുഭവമാക്കേണമേ. ലോകത്തേയും അതിന്റെ മായകളേയും ഇഷ്ടപ്പെടാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം എന്റെ ഹൃദയത്തേയും അങ്ങയുടെ സ്നേഹമാധുരിയാൽ നിറയ്ക്കേണമേ.

അധ്യായം 17

ലോകം വഞ്ചകനാകുന്നു.

ഈശോ:— എന്റെ മകനേ, ലോകം മുഴുവനും വഞ്ചനകൊണ്ടും ചതിപ്രയോഗങ്ങൾകൊണ്ടും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നല്ല സൂക്ഷമില്ലാത്തവരെ അതു സൂത്രങ്ങളും തന്ത്രങ്ങളുംകൊണ്ട് അതിലേക്കാകർഷിക്കുന്നു.

ഭോഗങ്ങളും സമ്പത്തും മനുഷ്യനു കാണിച്ചുകൊടുത്തുകൊണ്ട് അതു് അവനോടു് ഇപ്രകാരം പറയുന്നു. "നീ എന്റെ ദാസനായിരുന്നാൽ ഇവയെല്ലാം ഞാൻ നിനക്കു തരും."

എന്നാൽ എന്റെ മകനേ, ലോകം നിന്നോടു ചെയ്യുന്ന വാഗ്ദാനത്തെ നീ വകവെയ്ക്കേണ്ടാ; അതു നിനക്കു യഥാർത്ഥത്തിൽ എന്തു തരുന്നുവെന്നു നീ നോക്കിക്കണ്ടാൽ മതി.

ആനന്ദം ലഭിക്കുമെന്നുള്ള ആശയെ നിലനിറുത്തിക്കൊണ്ടു ലോകം അതിന്റെ ആശ്രിതന്മാരെ കാമവികാരങ്ങളുടെ ക്രൂരഭരണത്തിൻകീഴിലാക്കിത്തീർക്കുന്നു. പിന്നീടു് അവരുടെ മനസ്സാക്ഷിയെ നിരന്തരം അസഹനീയമായി ദണ്ഡിപ്പിക്കുന്നു. പ്രപഞ്ചത്തിൽ മഹാ ഭാഗ്യവാന്മാരായി അറിയപ്പെടുന്ന

വരുടെ ഇടയിൽപ്പോലും പൂർണ്ണമായ ഹൃദയസംതൃപ്തിയുള്ള ആരെയെങ്കിലും നീ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ? ലോകം മുഴുവനും തിരഞ്ഞാലും അപ്രകാരം ഒരാളെ നിനക്കു കാണുവാൻ സാധിക്കയില്ല. ലോകം വാഗ്ദാനംചെയ്യുന്നവ ആകർഷകങ്ങളത്രേ; പക്ഷേ, ദോഷം മാത്രമേ യഥാർത്ഥത്തിൽ അവയിൽനിന്ന് അനുഭവപ്പെടുന്നുള്ളൂ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ലോകം നല്കുന്ന വസ്തുക്കൾ ഒരു മനുഷ്യനെ ഒരു ദുർമ്മാഗ്ഗിയാക്കുകയല്ലാതെ, ഒരു പ്രകാരത്തിലും നന്നാക്കുകയില്ല. അവയിൽ സാക്ഷാൽ ആനന്ദം അവൻ കണ്ടെത്തുന്നുമില്ല.

2. ശിഷ്യൻ:— എന്നിട്ടും ഓ! കർത്താവേ, മനുഷ്യർ ഇപ്രകാരമുള്ളവയെ സദാ അന്വേഷിക്കുകയും സമ്പാദിക്കയും ചെയ്യുന്നവല്ലോ. ആദ്ധ്യാത്മികമായ അപകടങ്ങളെ അവർ വകവെയ്ക്കുന്നില്ല.

ഈശോ:— അതേ, എന്റെ മകനേ, അവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നവ എത്രയോ ധാരാളമായി അവക്കു ലഭിച്ചാലും അവർ അവയിൽ അമിതമായ ആസക്തി വയ്ക്കുകയും അവയെ ദുരുപയോഗിക്കയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് ഒരിക്കലും സന്തോഷമനുഭവിക്കുവാൻ ഇടയാകുന്നില്ല. എപ്പോഴും അവർ നിർഭാഗ്യരായി കഴിച്ചുകൂട്ടേണ്ടിവരികതന്നെ ചെയ്യുന്നു. ആത്മാവിന്റെ ആന്തരപീഡകളെ അവർ ഗണ്യമാക്കുന്നില്ലെന്നു തോന്നിപ്പോകുന്നു. പക്ഷേ എന്നെപ്പോലെ ഹൃദയത്തിന്റെ അന്തർഭാഗങ്ങളെ പരിശോധിക്കുവാനുള്ള ശക്തി നിനക്കും ഉണ്ടെങ്കിൽ അവർ അവരുടെ ഉള്ളിൽ അനുഭവിക്കുന്ന ദുരിതങ്ങളെ നിനക്ക് അറിവാനിടയാകുമായിരു. അവയൊക്കെ ബാഹ്യമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടാതിരിക്കുവാൻ അവർ കഴിയുന്നത്ര ശ്രമിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ നിനക്ക് അവയെ കാണ്മാൻ കഴിയാത്തത്. ഇതിൽനിന്ന്, ആനന്ദം അഥവാ ഭാഗ്യം, ലൗകികവസ്തുക്കളുടെ സമൃദ്ധിയിലല്ല പ്രത്യുത, നിന്റെ ഹൃദയത്തെ ലൗകികവസ്തുക്കളിൽനിന്നു വിമുക്തമാക്കുന്നതിലും എന്നിൽ ശാശ്വതമാ

യി തൃപ്തിപ്പെട്ടുന്നതിലുമാണ് അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതെന്നു നിനക്കു തീർച്ചയാക്കാം.

എന്നുതന്നെയുമല്ല, അവരുടെ ഈ തൃപ്തിയും സന്തോഷവും എത്രനാൾ നിലനില്ക്കും? ഇതാ, കുറച്ചുകാലംകൂടി കഴിയുമ്പോൾ മരണം അവരെ എന്റെ മുമ്പിൽ ഹാജരാക്കും. അപ്പോൾ ഈ ആനന്ദംകൊണ്ടും മറുവസ്തുക്കൾകൊണ്ടും അവർക്കു യാതൊരു പ്രയോജനവും ഉണ്ടാകയില്ല; പാപഭാരത്തെയല്ലാതെ യാതൊന്നും കൂടെകൊണ്ടുപോകാൻ കഴിയാതെ അവർ ലോകം വിട്ടുപോകുന്നു. അതിനാൽ, താൽകാലികമായ വസ്തുക്കളെ കുറച്ചുനാൾ ഉപയോഗിക്കുവാൻവേണ്ടി നിത്യതപത്തിനു വേണ്ട സംഗതികൾ വിട്ടുകളവാൻ നിനക്കു മനസ്സുവരുമോ? അഥവാ, യഥാർത്ഥമല്ലാത്ത ലൗകികഭോഗങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സാക്ഷാത്തായ സ്വർഗ്ഗീയസമ്പത്തു നീ ഉപേക്ഷിച്ചുകളയുമോ?

3 എന്റെ മകനേ, നീ ലോകത്തോടു ചേരുമ്പോൾ, ക്രിസ്ത്യാനിയെന്ന നില വാസ്തവത്തിൽ നിനക്കു നഷ്ടപ്പെടുന്നു; ആ വിശിഷ്ടനാമത്തോട് അനുബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വിശേഷാവകാശങ്ങളും അപ്പോൾ നിനക്കു പൊയ്പോകുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ മാമ്മോദീസാമൂലം നവജന്മം സ്വീകരിച്ചപ്പോൾ ചെയ്ത അതിഗൗരവാവഹമായ പ്രതിജ്ഞയാൽ ലോകത്തെയും അതിന്റെ ദുർമ്മാർഗ്ഗങ്ങളെയും നീ ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരമൊരു പ്രതിജ്ഞയുണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ നിന്നെ എന്റെ ദത്തുപുത്രനായി സ്വീകരിക്കുകയില്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ പിന്നീടു വീണ്ടും ലോകത്തിലേക്കു പിന്തിരിയുന്നുവെങ്കിൽ നീ വിശ്വാസവഞ്ചകനായിത്തീരുന്നു. എന്നുതന്നെയല്ല, ഒരു കാര്യത്തെക്കാൾ മോശമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു! എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, കാര്യർ ഇപ്രകാരം ഒരു പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുന്നില്ല. പ്രതിജ്ഞചെയ്തിട്ടു നിറവേറ്റാതിരിക്കുന്നതിൽ ഭേദം പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യാതിരിക്കുകയാണ്.

4 ലോകത്തെ വിട്ടുപോയവരോടു അതിനെപ്പറ്റിയുള്ള അവരുടെ അഭിപ്രായമെന്തെന്നു ചോദിക്കുക. തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഭാഗ്യവാന്മാർ, എപ്പോൾ തങ്ങൾ ലോകവസ്തുക്കളെ

തിരസ്കരിക്കുവാനും നിന്ദിക്കുവാനും തുടങ്ങിയോ അപ്പോൾമുതൽ തങ്ങളുടെ ഭാഗ്യകാലം ആരംഭിച്ചുവെന്നു പറയും. എന്നാൽ ശപിക്കപ്പെട്ടവരാകട്ടെ, തങ്ങൾ ലോകത്തിൽ വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടുപോയി എന്നും, ലോകമാണു തങ്ങളെ നാശത്തിൽ ചാടിച്ചതെന്നും പറയാതിരിക്കയില്ല. എന്റെ മകനേ, നീയും ഒരുകാലത്തു് ഇവയിൽ ഏതെങ്കിലുമൊരു അഭിപ്രായംതന്നെ പുറപ്പെടുവിക്കും. അതിനാൽ പിന്നീടു ദുഃഖിക്കാതിരിക്കണമെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ ബുദ്ധിപൂർവ്വമായി പ്രവർത്തിക്കുക. അപ്പോൾ ഖേദിച്ചിട്ടു യാതൊരു ഫലവുമില്ല. വിശുദ്ധന്മാർ ചെയ്തതുപോലെ, നീ ലോകത്തിൽനിന്നു നിന്റെ സ്നേഹത്തെ പിൻവലിക്കുകയും ലോകത്തിന്റെ വിഷവായു ഏല്ക്കാതെ നിന്റെ ഹൃദയത്തെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക. എപ്പോഴും നീ വിശുദ്ധന്മാരുടെ ചുവടുകളെ അനുഗമിക്കുക.

5. ലൗകികവസ്തുക്കളെ നീ ഉപയോഗിക്കുന്നില്ലെന്നുപോലും തോന്നത്തക്കവണ്ണം അവയെ അല്പംമാത്രം ഉപയോഗപ്പെടുത്തുക. നീ ലോകത്തിൽ ജീവിക്കുന്നുവെങ്കിലും നിന്റെ ഹൃദയം സ്വർഗ്ഗത്തിലായിരിക്കട്ടെ. സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട വസ്തുക്കളിൽ നിന്നു നീ എത്രമാത്രം അകന്നിരിക്കുന്നുവോ സ്രഷ്ടാവിൻപക്കലേക്കു നീ അത്രമാത്രം അടുക്കുകയും, ദൈവികദാനങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുവാൻ യോഗ്യതയുള്ളവനായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. നീ നിന്റെ ഹൃദയത്തെ ലോകത്തിൽനിന്നു പൂർണ്ണമായി വിമുക്തമാക്കുന്നുവെങ്കിൽ ലോകംതന്നെ പലവിധത്തിലും നിന്റെ അഭീഷ്ടാനുസാരം പ്രവർത്തിക്കുന്നതായിരിക്കും. ഓ! നിത്യതയുടെ സ്ഥിതി നല്ലപോലെ ആലോചിച്ചാൽ ലോകത്തെക്കുറിച്ചു് ഇപ്പോഴത്തേതിൽ എത്രയോ വ്യത്യസ്തവും നിഷ്ടവുമായ ഒരഭിപ്രായം നിനക്കുണ്ടാകുമായിരുന്നു.

6. ശിഷ്യൻ:– ഓ! കർത്താവേ, ലോകം വാസ്തവത്തിൽ ഒരു വഞ്ചകൻതന്നെയാകുന്നു. അതു് എനിക്കു് അനുഭവമായിരിക്കുന്നു. ചില അനുകൂല്യങ്ങൾ കണ്ടപ്പോൾ, ലോകത്തിൽ ഭാഗ്യവാനായി കഴിഞ്ഞുകൂടാമെന്നു ഭ്രാന്തനായ ഞാൻ വിശ

സിച്ചു. എന്നാൽ എനിക്കു വല്ലാതെ ചതിപറ്റി. ലൗകികവസ്തുക്കളോടുള്ള സ്നേഹത്താൽ ഉന്മത്തനായ ഞാൻ ഭാഗ്യവാനാണെന്നു തെറ്റിദ്ധരിച്ചു. എന്നാൽ വാസ്തവത്തിൽ ഞാൻ എത്ര നിർഭാഗ്യനായി.

ലോകം തന്നിഷ്ടം വെറും ഉമിക്കിച്ചിരുന്നപ്പോഴും ഞാൻ ഭാഗ്യവാനായിരുന്നു എന്നു്, എന്നിലുള്ള മൃഗീയാംശം എന്നെ ധരിപ്പിച്ചു. എന്നിട്ടും എന്റെ ഈ അടിമത്തത്തിന്റെ ഹീനതയെക്കുറിച്ചു ഞാൻ വിലപിക്കുകയും എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ കഷ്ടതയെക്കുറിച്ചു ദുഃഖിക്കുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ, എന്റെ ഈ നിർഭാഗ്യാവസ്ഥയുടെയെല്ലാം കാരണം ഞാൻതന്നെ ആയിരുന്നു എന്നു് ഇപ്പോൾ പൂർണ്ണമായി ഞാൻ സമ്മതിക്കുന്നു. എന്നെയല്ലാതെ മറ്റാരെയും എനിക്കു കുറ്റപ്പെടുത്തുവാൻ ന്യായമില്ല. അവിടുത്തെ ശുശ്രൂഷയ്ക്കു് എനിക്കു മനസ്സുണ്ടാകാഞ്ഞതുകൊണ്ടു് എന്റേയും അവിടുത്തേയും ശത്രുവിനു ഞാൻ അടിമയായിത്തീർന്നു. അവിടുത്തേ ശുശ്രൂഷയിൽ സന്തോഷവും സമൃദ്ധിയും സമാധാനവും അനുഭവിക്കേണ്ട ഞാൻ, വിശപ്പുകൊണ്ടും ദാഹംകൊണ്ടും വലയുകയും ക്ഷാമത്തിന്റെ അധികൃത്തിൽ, വല്ല നികൃഷ്ടജന്തുക്കളുടേയും തീറ്റയിൽനിന്നു് അല്പമെങ്കിലും ലഭിക്കുവാൻ കൊതിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഓ! കർത്താവേ, ഞാൻ അങ്ങേ വിട്ടുമാറി ലോകത്തെ ശുശ്രൂഷിച്ച ആ നാളുകളെ എനിക്കു മായിച്ചുകളവാൻ സാധിച്ചെങ്കിൽ എത്ര ഭാഗ്യമാകുമായിരുന്നു! വിമ്മിട്ടവും മനസ്സാക്ഷിക്കടിയും ഹൃദയവേദനയുമല്ലാതെ അവകൊണ്ടു് എനിക്കിപ്പോൾ എന്തു ഫലമാണുള്ളതു്? മനസ്താപംമൂലം ഈ ജീവിതത്തിൽ പരിഹാരം ചെയ്യേണ്ടവയോ ഭാവിജീവിതത്തിൽ വൃഥാ വിലപിക്കുവാൻ പര്യാപ്തമായവയോ ആയ പാപങ്ങളെ മാത്രം ശേഷിച്ചു. ഓ! എന്റെ രക്ഷകാ, എന്നോടു കരുണയുണ്ടായി, ലോകത്തെ അനുഗമിക്കയാൽ ഞാൻ അങ്ങയോടു ചെയ്തിട്ടുള്ള സമസ്താപരാധങ്ങളേയും പൊറുക്കണമേ. ഇപ്പോൾ ഞാൻ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടുകൂടെ ലോകത്തെ വെറുക്കുന്നു. ഈ

നികൃഷ്ടലോകത്തിലേ ഏറ്റവും നിസ്സാരമായ വസ്തുവിനോട്ട പോലും എന്റെ ഹൃദയം യോജിപ്പാൻ അനുവദിക്കരുതേ! ചതിയും ശൂന്യതയും അരിഷ്ടതയും നിറഞ്ഞ ഈ ലോകത്തിലേ അയഥാർത്ഥ നിക്ഷേപങ്ങളിൽ എനിക്കു സ്നേഹം തോന്നാതെയിരിപ്പാൻ കൃപ ചെയ്യേണമേ.

അദ്ധ്യായം 18

ലോകത്തിനു ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നതു് ഏറ്റവും നികൃഷ്ടമായ അടിമത്തമാകുന്നു.

ഈശോ:— എന്റെ മകനേ, ലോകത്തിനു ശുശ്രൂഷ ചെയ്വാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ ലോകത്തെ നല്ലപോലെ അറിയുന്നില്ല. ലോകം വാസ്തവത്തിൽ ഒരു പ്രജാപീഡകനും അതിനു ദാസ്യം ചെയ്യുന്നവർ ഏറ്റവും അധമന്മാരായ അടിമകളുമാകുന്നു. അതിന്റെ ആശ്രിതന്മാർ എന്തെല്ലാം നിഷ്ഠുരശാസനകൾക്കു കീഴ്പ്പെട്ടിരിക്കുവാൻ അതു് അവശ്യപ്പെടുന്നു! എന്നാൽ ഈ ക്ലേശങ്ങൾക്കെല്ലാം പ്രതിഫലമായി അതു നല്കുന്നതു നിരന്തരമായ തിന്മയാണു്. ദുർമ്മോഹങ്ങൾക്കു തങ്ങളെത്തന്നെ കയ്യേല്പിക്കുവാൻ ലോകം അതിന്റെ അടിമകളെ നിർബന്ധിക്കുകയും, അവയുടെ ഒരു ആയുധമെന്നപോലെ വർത്തിപ്പാൻ അവരോടു് ആജ്ഞാപിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ക്രൂരതെ, അവരുടെ ആത്മാവിനെയും ശരീരത്തെയും അവർ പരിത്യജിക്കണം. പോരെങ്കിൽ, പിറുപിറുപ്പൊന്നുംകൂടാതെ തങ്ങളെത്തന്നെ നാശത്തിനു കയ്യാളിക്കണം. എന്നാൽ, അവരുടെ നാശം പൂർത്തിയായെന്നു കണ്ടാൽ, ഉപയോഗശൂന്യരെന്ന നിലയിൽ അതു് അവരെ നരകാഗ്നിക്കിരയാക്കി ഉപേക്ഷിച്ചുകളയും.

2. ഓ! പ്രാപഞ്ചികന്മാർ തങ്ങളുടെ നാശത്തെ എത്ര വലിയ വില കൊടുത്തു വാങ്ങുന്നു! അവർ ലോകത്തിനുവേണ്ടി

ചെയ്യുന്നതിൽ ഒന്നുപകൃതിയെങ്കിലും എനിക്കുവേണ്ടി ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ എത്ര ഭാഗ്യവാന്മാരും എത്ര പുണ്യവാന്മാരുമാകുമായിരുന്നു.

ലോകത്തിന് അടിമപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു് എത്രയോ നീചമാകുന്നു! അതിൽ അന്തരികമായ എത്രയോ കഷ്ടതകളും സഹിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ടു്. എത്രയോ ബുദ്ധിമുട്ടുകളും അനുഭവിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ടു്! എന്നാൽ ഇവയെല്ലാം, മരണത്തെ ഉളവാക്കുന്ന വസ്തുക്കളും ലഭിക്കുമെന്നുള്ള ശരണത്തിന്മേൽ മാത്രം! ലഭിച്ചാൽത്തന്നെയും അവ കൈവശത്തിലിരിക്കുമ്പോളും മനസ്സാക്ഷിക്കുടിയേയും, പിന്നീടു വിട്ടുപിരിയുമ്പോളും വലിയ മനോവേദനയേയും ഉളവാക്കുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇതു പ്രാപഞ്ചികന്മാരുടെ കഴുത്തിൽ വയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അതിഭാരമുള്ള ഒരു ഇരുമ്പുനുകമാകുന്നു. അതിനെ വഹിച്ചു നോക്കിയവർക്കോ നിത്യതപത്തിന്റെ പ്രവേശനദ്വാരത്തിങ്കൽനിന്നു് അതിനെ പ്പറ്റി ആലോചിക്കുന്നവർക്കോ മാത്രമേ അതിന്റെ ഘനം പൂർണ്ണമായി അറിവാൻ സാധിക്കയുള്ളു.

3. രക്ഷപെടുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവൻ ആദ്യം തന്റെ ഹൃദയത്തെ ലോകത്തിൽനിന്നു് അവശ്യം വേർപെടുത്തണം. ചിലർ ബാഹ്യമായി ലോകത്തോടു യാത്രപറഞ്ഞു പിരിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അന്തരികമായി അതിന്റെ വലയിൽപ്പെട്ടു കിടക്കുന്നുണ്ടെന്നു് അവരുടെ ജീവിതം പരിശോധിച്ചാൽ അറിയാവുന്നതാണു്. അവർ പല കാര്യങ്ങളും ചെയ്യുന്നതു ലൗകികോദ്ദേശ്യങ്ങളാൽ പ്രേരിതരായിട്ടാണു്. ചിലർ സവ്വദാ ലോകാപായങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ കഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ നിർബ്ബന്ധിതരായിട്ടും, അതിന്റെ കണികളിൽ പെടാതെയും ലൗകികമോഹങ്ങളിൽനിന്നു വിമുക്തരായും ജീവിക്കുന്നു. ലൗകികമായ യാതൊന്നിനാലും മലിനപ്പെടുവാൻ അവർ ഇട നല്കുന്നില്ല.

അതിനാൽ ഒരുത്തന്റെ ജീവിതസ്ഥിതിയോ വസ്ത്രധാരണരീതിയോ അവനെ ലോകവുമായി ബന്ധിക്കുകയോ അതിൽനിന്നു വേർപെടുത്തുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. പിന്നെയോ അവ

നെ ബന്ധിക്കുകയോ മോചിക്കയോ ചെയ്യുന്നത് അവന്റെ ഹൃദയത്തിലേ സ്നേഹം അല്ലെങ്കിൽ ആത്മാവിന്റെ അനുഭവമാകുന്നു. ഒരുവൻ ഏതൊരു സ്ഥിതിക്കാരനായാലും അവന്റെ ഹൃദയം ലോകത്തിൽനിന്നു അകന്നും എന്റെ ഹൃദയത്തോടു അടുത്തും ഇരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ എനിക്കേറ്റം പ്രിയപ്പെട്ടവനാകുന്നു.

അതിനാൽ എന്റെ ദിവ്യമനസ്സു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള സ്ഥലത്തു വിശ്വസ്തതയോടുകൂടെ നീ എന്നെ വിശുദ്ധിയിൽ ശുശ്രൂഷിച്ചാലും. ന്യായമായ എതു തൊഴിലിൽ ഏർപ്പെട്ടാലും, ഏതു സ്ഥിതിയിൽ ആയിരുന്നാലും എനിക്കായി ജീവിക്കുന്നതിനും നിന്നെത്തന്നെ പുണ്യപ്പെടുത്തുന്നതിനും നിനക്കു കഴിയും. എന്നാൽ, ലൗകികബന്ധങ്ങളിൽനിന്നെല്ലാം വിമുക്തമായ ഒരു ജീവിതരീതിയെ അവലംബിക്കുന്നതു രക്ഷാകരവും പുണ്യപൂർണ്ണതയ്ക്കു എളുപ്പവുമാകുന്നുവെന്നുള്ളതു ഓർത്തിരിക്കേണ്ടതാണ്.

4. ലോകത്തിന്റെ ദുർമ്മാർഗ്ഗങ്ങളും ദുഷ്ടതകളും പൂർണ്ണമായി മനസ്സിലാകുമ്പോൾ, അതിനെ വിട്ടുപിരിയുവാൻ അതിന്റെ അനുഗാമികളിൽ പലരും ആഗ്രഹിക്കുന്നു. പക്ഷേ ലോകനിന്ദയെ ഭയന്നു അവർ അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നില്ലെന്നേ ഉള്ളു. ഹാ! ലോകത്തിന്റെ സ്നേഹിതന്മാരേ, ഇതാണോ നിങ്ങളുടെ ധൈര്യം? നിങ്ങളുടെ ബുദ്ധി അംഗീകരിക്കുകയും നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം ഉപദേശിക്കുകയും നിങ്ങളുടെ ഭാവിശ്രേയസ്സു അവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന ഈ കൃത്യം, ലോകത്തിന്റെ നിരർത്ഥഭാഷണത്തെ ഭയന്നു ചെയ്വാൻ ധൈര്യപ്പെടാതിരിക്കുന്നുവല്ലോ.

ഇതു ഭയപ്പെടുവാൻമാത്രം അതിൽ എന്താണുള്ളതു? അതിന്റെ സ്വരം വായുമണ്ഡലത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു ഒരു ക്ഷണത്തിൽ ശൂന്യമായി ഭവിക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽത്തന്നെ അതിനു നിന്റെ ഒരു തലമുടിപോലും ഇളക്കുവാൻ സാധിക്കുമോ?

5. എന്റെ മകനേ, അതിന്റെ വാക്കുകൾക്കുവേണ്ടി സ

മയത്തിലും നിത്യതയിലും നിനക്കുതന്നെ നാശംവരുത്തിക്കൂട്ടുവാനുള്ള ഭീരുത്വം നിനക്കുണ്ടാകുമോ? അതുകൊണ്ട്, നീ തന്നെ തിരഞ്ഞെടുക്കുക. എനിക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്താൽ അ ശുശ്രൂഷയിൽ ഇപ്പോൾ പൂർണ്ണഭാഗ്യവും പിന്നീട് എന്നന്നേക്കും സ്വർഗ്ഗീയപരമാനന്ദവും അനുഭവിക്കാം. നേരേമറിച്ച്, ലോകത്തിനു ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ അരിഷ്ടത നിറഞ്ഞ ഒരു ജീവിതം നയിക്കുന്നതിനും പിന്നീട് അവസാനിക്കാത്ത ദുരിതങ്ങളനുഭവിക്കുന്നതിനും ഇടയാകും.

ഇതാ ജീവനും മരണവും, നന്മയും തിന്മയും നിന്റെ മുമ്പിൽ വയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നീ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതു നിനക്കു നല്കപ്പെടും.

ശിഷ്യൻ:– ഓ! കാരുണ്യവാനായ ഈശോയേ, എന്റെ ഈ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ സംശയിപ്പാനെന്താണുള്ളതു്? എന്നെ ഇത്ര നിർഭാഗ്യനാക്കിത്തീർക്കുന്ന ഒരു സ്ഥിതി എങ്ങനെ ഞാൻ തിരഞ്ഞെടുക്കും? ഓ! അനന്ത നന്മയേ, ഓ! എന്റെ ദൈവമേ, അങ്ങുന്നു് എന്നെ അബദ്ധത്തിൽനിന്നു വിമോചിച്ചു. സത്യത്തെ എനിക്കു വെളിപ്പെടുത്തിത്തന്നു. ഇതാ, ഓ! ഈശോയേ, എന്റെ യഥാർത്ഥഭാഗ്യമേ! ഇപ്പോൾ ഞാൻ എന്നന്നേക്കും അങ്ങയുടേതായിരിക്കുന്നു.

ചതിയനായ ലോകമേ, എത്രയും ഉൽകൃഷ്ടമായ വശീകരണക്കാരാ, ദൈവത്തിന്റേയും എന്റേയും പരമ ശത്രുവേ, നിന്നെ ഞാൻ വെറുക്കുന്നു. നിന്നെ ഞാൻ പൂർണ്ണമായി ഉപേക്ഷിക്കുന്നു. നീ നന്മയെല്ലാം പ്രതികൂലിക്കയും തിന്മയെല്ലാം അനുകൂലിക്കയും ചെയ്യുന്ന പരമ ദുഷ്ടനാകുന്നു; ഏററം ക്രൂരനായ പ്രജാപീഡകനാകുന്നു. ഓ! ലോകമേ, സാത്താന്റെ സഹപ്രവർത്തകാ, നിന്റെ പ്രകൃതി മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഞാൻ വളരെ താമസിച്ചുപോയി. ഹാ! വളരെനാൾ നിന്നെ സ്നേഹിച്ചു; എന്നാൽ, ഈ സമയംമുതൽ നിന്നെ ഞാൻ വിട്ടുപിരിയുന്നു; നിന്നോടു ഞാൻ അവസാനയാത്ര പറയുന്നു.

അധ്യായം 19

ഈശോയുടെ നുകം മാധുര്യമുള്ളതാകുന്നു.

ഈശോ:– എന്റെ മകനേ, വരിക. എന്റെ നുകം നീ വഹിക്കുക. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ എന്റെ നുകം മാധുര്യമുള്ളതും എന്റെ ഭാരം ലഘുവായതുമാകുന്നു. എനിക്കു ചെയ്യുന്ന ശുശ്രൂഷ ഒരു പ്രജാപീഡകനോ കഠിനഹൃദയനായ ഒരു യജമാനനോ അല്ല ചെയ്യപ്പെടുന്നതു്; പിന്നെയോ എന്നെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നവൻ, കീഴ്വഴക്കമുള്ള തന്റെ മക്കളെ സഹായിക്കുന്നതിനും ഉല്ലസിപ്പിക്കുന്നതിനും അവസരം പാത്തു് അരികിൽ നില്ക്കുന്ന ഒരു വത്സല പിതാവിനെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നു.

സ്നേഹമാണു് എനിക്കു ചെയ്യപ്പെടുന്ന ശുശ്രൂഷയുടെ അടിസ്ഥാനം. ഈ സ്നേഹം എല്ലാ പ്രയത്നങ്ങളേയും സുകരമാക്കിത്തീർക്കുന്നു. എന്റെ കല്പനകൾ പ്രയാസമുള്ളവയല്ല. എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്കു് അവ ഏറ്റം ലഘുവും സന്തോഷപ്രദവുമായി തോന്നുന്നു. എന്നെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതു് എത്ര ആനന്ദപ്രദമാണെന്നും എന്റെ മാധുര്യമനുഭവിക്കുന്നതു് എത്ര ഇമ്പമുള്ളതാണെന്നും സർവ്വനന്മയുടേയും ഉറവയെ കരസ്ഥമാക്കുന്നതു് എത്ര കായ്മയതാണെന്നും എന്റെ മകനേ, നീ ഒരിക്കൽ പരീക്ഷിച്ചു നോക്കുക.

2. എന്റെ ശുശ്രൂഷയിൽ മാത്രമേ നീ സാക്ഷാത്തായ ആനന്ദം കണ്ടെത്തുകയുള്ളു. ഇഹലോകത്തിലേ സുഖങ്ങളെല്ലാംതന്നെ ശൂന്യപ്രായങ്ങളോ ദോഷകരങ്ങളോ ആകുന്നു. എന്നാൽ ഞാൻ തരുന്ന ആശ്വാസങ്ങൾ ലോകസുഖത്തോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തുവാൻപോലും പാടില്ലാത്തവിധം അത്ര ഉൽകൃഷ്ടങ്ങളാണു്. അവ അവയുടെ പരിശുദ്ധതയാൽ നിന്റെ ഹൃദയത്തെ ആകർഷിക്കുകയും സത്യത്തിൽ അതിനെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും. അത്രയുമല്ല അവ, പരിശുദ്ധ പുരുഷീസായിൽ അനുഭവിക്കുന്ന ആനന്ദലഹരിയുടെ ഒരു മുൻരുചി മനുഷ്യനെ ചിലപ്പോൾ അനുഭവിപ്പിക്കുവാൻപോലും പര്യാപ്തമായവയുമാകുന്നു.

3. എനിക്കു ശുശ്രൂഷചെയ്യുന്നവൻ, ഈലോകത്തിൽ ധനം സമ്പാദിക്കുവാൻ അദ്ധ്വാനിച്ചു കഷ്ടപ്പെടുകയും ഒടുവിൽ അവയെല്ലാം വ്യർത്ഥമാണെന്നറിയുകയും ചെയ്യുന്ന ലോകത്തിന്റെ അടിമകളെപ്പോലെയാകുകയില്ല. അവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ തനിക്കായി അനശ്വരനിക്ഷേപങ്ങളെ ശേഖരിച്ചു വയ്ക്കുന്നു. അവിടെ തുരുമ്പോ ചിതലോ അവയെ നശിപ്പിക്കുന്നില്ല. അവിടെ കള്ളന്മാർ അവയെ അപഹരിക്കുകയോ നശിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. സ്വർഗ്ഗീയ നിക്ഷേപങ്ങളോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കുമ്പോൾ ഈ ലോകത്തിലേ ധനമെല്ലാം വെറും പൊടിയും ചാമ്പലുമാകുന്നു.

4. നീ ബഹുമാനമാണു് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെങ്കിൽ, ഇതാ! എന്നോടുകൂടെ ആയിരിക്കുകയും, എന്നാൽ അംഗീകരിക്കപ്പെടുകയും തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതിനെക്കാൾ കൂടുതൽ അഗ്രഹിക്കത്തക്കതായി വേറെ ഏതൊരു ബഹുമാനമാണുള്ളതു്? നിങ്ങൾ പരസ്പരം വഞ്ചിക്കുവാൻ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്ന ഇഹലോകമഹിമകളെല്ലാം വ്യർത്ഥങ്ങളും ക്ഷണഭംഗുരങ്ങളുമാകുന്നു. എന്നാൽ എന്റെ ശുശ്രൂഷയിലുള്ള മഹിമ സത്യസംപൂർണ്ണവും എന്നെന്നേക്കും നിലനില്ക്കുന്നതുമാണു്. എന്റെ ശുശ്രൂഷകരിൽ ഏറ്റവും നിസ്സാരനായവൻപോലും ലോകത്തിലേ ഒരു രാജാവിനെക്കാൾ വലിയവനാകുന്നു.

6. എനിക്കു ദാസ്യംചെയ്തു് ആയുഷ്കാലം കഴിച്ചുവല്ലോ എന്നോർത്തു മരണനേരത്തു വല്ലവരും വ്യസനിച്ചതായികേട്ടിട്ടുണ്ടോ? എന്നാൽ, ലോകത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നവർ ആ അന്ത്യസമയത്തു് എത്രയധികം മനസ്താപപ്പെടുന്നു. അപ്പോഴും ദുഃഖിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അവർ എത്രയോ വിചാരശൂന്യരും നീചഹൃദയരുമായി ഗണിക്കപ്പെടണം! എന്റെ മകനേ, വിശ്വസ്തതയോടെ എനിക്കു ശുശ്രൂഷചെയ്യുന്നവർ രണ്ടു സ്വർഗ്ഗത്തെ അവകാശമാക്കുന്നുവെന്നു പറയുന്നതു വാസ്തവമാകുന്നു—ഒന്നു് അനിത്യവും മറേറതു നിത്യവും. എന്നാൽ ഈ ദുഷ്ടലോകത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷയിൽ ജീവിതം ചെലവഴിക്കു

ന്നവർ രണ്ടു നരകത്തെ അനുഭവിക്കുന്നു—ഒന്ന് ഇഹത്തിലും മറേറതു പരലോകത്തിലും.

6. എന്നാൽ എൻെറ മകനേ, ധൈൎയ്യമായിരിക്കുക. സ്വൎഗ്ഗത്തിൽ മാലാഖാമാരാലും ഭൂമിയിൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരാലും വഹിക്കപ്പെടുന്നതും, വഹിക്കുന്നവർക്കു സാക്ഷാൽ ആനന്ദം നല്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ ഈ നുകത്തിനു നീ കഴുത്ത് ചായിച്ചുകൊടുക്കുക. സന്തോഷസമേതം അതിനെ സ്വീകരിക്കുക; ആഹ്ളാദത്തോടുകൂടെ അതിനെ വഹിക്കുക. അനുഗൃഹീതരാൽ സ്വൎഗ്ഗത്തിൽ ശുശ്രൂഷിക്കപ്പെടുന്ന ആ കൎത്താവിനുതന്നെയാണു നീയും ഊഴിയം ചെയ്യുന്നത്. അവരുടെ ശുശ്രൂഷയിലെന്നപോലെ അവരുടെ ആനന്ദത്തിലും നീ അവരെ അനുകരിക്കണം.

പാപത്തിൻേറയും ലോകത്തിൻേറയും അടിമകൾ ദു:ഖിതരായിരുന്നുകൊള്ളട്ടെ. എന്നാൽ എൻെറ ഭൃത്യന്മാരുടെ പ്രത്യേക ലക്ഷണം സന്തോഷവും ഉന്മേഷവുമായിരിക്കണം. എനിക്കു സന്തോഷത്തോടെ ശുശ്രൂഷചെയ്യുക; സന്തോഷത്താൽ നിൻെറ മുഖം പ്രസന്നമായിരിക്കട്ടെ. എനിക്ക് ഊഴിയം ചെയ്യുന്നത് എത്ര ആനന്ദകരമായ ഒന്നാണെന്ന് നിൻെറ പരിശുദ്ധ സന്തോഷത്താൽ നീ ലോകത്തെ പഠിപ്പിക്കുക.

7. ശിഷ്യൻ:— ഓ! എത്രയും കരുണ്യവാനായ ഈശോയേ, അങ്ങെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നത് എനിക്കു വാസ്തവത്തിൽ ഇമ്പമുള്ളതാകുന്നു. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ, അങ്ങെ സ്നേഹിക്കുന്നവൎക്ക് അത് എപ്രകാരമുള്ളതായിരിക്കണം! തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളുടെ സ്നേഹമെല്ലാംതന്നെ അങ്ങയിൽ നിക്ഷേപിച്ചിട്ടുള്ളവൎക്ക് അത് എത്രമാത്രം ആനന്ദം നല്കുന്നതായിരിക്കും! അങ്ങെ സ്നേഹിക്കുവാൻ തുടങ്ങുകമാത്രം ചെയ്ത ഞാൻ ഇത്രയധികം ആനന്ദമനുഭവിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, മുഴുവൻ ഹൃദയത്തോടുകൂടെ ഔദാൎയ്യപൂൎവ്വം അങ്ങേക്ക് ഊഴിയം ചെയ്യുകയും അങ്ങേക്കുമാത്രമായി ദീർഘകാലം ജീവിക്കുകയും, അങ്ങയുടെ പരിശുദ്ധഹൃദയത്തിലേക്കു പ്രവേശനം സിദ്ധിക്കുകയും അതിൻെറ മാധുൎയ്യം

ധാരാളമായി അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെ ആനന്ദം എത്ര വലിയതായിരിക്കും!!

ഓ! ഈശോയേ, അവർണ്ണനീയമായ മാധുര്യമേ! അവിടുന്ന് ഇത്രമാത്രം ഉയർത്തുവാൻ മനുഷ്യൻ ആരാകുന്നു? അഥവാ, അവിടുന്ന് ഇത്രമാത്രം സ്നേഹിക്കുവാൻ മനുഷ്യൻ എന്തുചെയ്തു?

8. ഇതാ അങ്ങേക്കുവേണ്ടി ജീവിക്കയും അങ്ങയുടെ അഭിലാഷം അനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്യുന്നതു ദാസ്യവൃത്തിയല്ല, ഭരണമത്രേ. അവിടുത്തെ ശുശ്രൂഷയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരാരും ഭൃത്യന്മാരല്ല; ഓരോരുത്തരും രാജാക്കന്മാരാകുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അങ്ങുന്നു രാജാക്കന്മാരുടെ രാജാവും കർത്താക്കളുടെ കർത്താവുമാകുന്നു. അങ്ങേക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നവരാരും ഹീനദാസരല്ല; ആരും നികൃഷ്ടരുമല്ല; ഓരോരുത്തരും കുലീനന്മാരും ഭാഗ്യവാന്മാരുമാകുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അങ്ങ് മഹാ പ്രതാപമുള്ള രാജാവാകുന്നു. മഹിമയും ബഹുമാനവുംകൊണ്ട് അവിടുത്തെ ഭവനം നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

അവിടുത്തെ ശുശ്രൂഷകന്മാരിൽ ആരും ദുർമ്മാർഗ്ഗികളല്ല; അതിനാൽ എല്ലാവർക്കും ശുഭം ഭവിക്കുന്നു. എല്ലാവരും നല്ലവരും ഭാഗ്യവാന്മാരുമാകുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അങ്ങുന്നു നന്മയുടെ രാജാവാകുന്നു. ഹൃദയങ്ങൾക്കു സമാധാനവും സന്തോഷവും നല്കുന്നതും അവിടുന്നുതന്നെ. അങ്ങയുടെ പ്രമാണം അനുസരിക്കുന്ന പരിശുദ്ധന്മാർ എത്ര ഭാഗ്യവാന്മാർ. അവരുടെ ധന്യത എന്നും നിലനില്ക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവരുടെ രാജ്യം കാലാകാലത്തോളം ഉള്ളതാകുന്നു.

ഓ! എത്രയും മാധുര്യവാനായ ഈശോയേ, അങ്ങുന്നല്ലാതെ എനിക്കു വേറെ ആരുണ്ട്? ഈ ഭൂമിയിൽ അങ്ങെയല്ലാതെ ഞാൻ എന്തു് ആഗ്രഹിക്കും? എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ സർവ്വസ്വമേ! അങ്ങ് എന്റെ ജീവനാകുന്നു; എന്റെ ആനന്ദമാകുന്നു. അങ്ങ് എന്നന്നേയ്ക്കും എന്റെ അവകാശവുമാകുന്നു.

അധ്യായം 20

സ്വന്തമായി യാതൊന്നും സൂക്ഷിക്കാതെ നമ്മുടെ ഹൃദയത്തെ മുഴുവനും ഈശോയ്ക്കു കാഴ്ചവയ്ക്കണം.

ഈശോ:– എന്റെ മകനേ, നിന്റെ ഹൃദയം എനിക്കു തരിക. അതിനെ പാപത്തിൽനിന്നും ലോകത്തിൽനിന്നും മാത്രം നീ വിമുക്തമാക്കിയാൽ പോരാ. നിന്നിൽനിന്നുകൂടെയും വേർപെടുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പാപത്തോടുള്ള സാക്ഷാത്തായ വെറുപ്പ് ദൈവസ്നേഹത്തെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയും, ലോകത്തോടും അതിന്റെ മായകളോടുമുള്ള അവജ്ഞ ആത്മാവിനെ ആന്തരികജീവിതത്തിനു തയ്യാറാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുപോലെ ആത്മപരിത്യാഗം ഒരുവനെ എന്നോടുള്ള ഐക്യത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ആ മഹാനുഗ്രഹമനുഭവിക്കുവാൻ നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, നിനക്കായിട്ട് അല്പമെങ്കിലും കരുതിവയ്ക്കാതെ നിന്റെ ഹൃദയം മുഴുവനും എനിക്കു തരേണ്ടതാവശ്യമായിരിക്കുന്നു. നിന്റെ ജീവിതകാലത്തിൽ നിനക്ക് ഇതിനേക്കാൾ വലുതായ ഒരു കാര്യം വേറെയില്ല; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നെങ്കിൽമാത്രമേ വാസ്തവത്തിൽ സൗഭാഗ്യവാനായിരിക്കുവാൻ നിനക്കു സാധിക്കയുള്ളൂ.

2. മകനേ, നിന്റെ ഹൃദയം എന്റേതാകുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഒരു കാലത്ത് അതുണ്ടായിരുന്നില്ല; എന്നാൽ ഞാൻ അതിനെ സൃഷ്ടിച്ചു. അതു നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയപ്പോൾ ഞാൻ അതിനെ വിലകൊടുത്തു വീണ്ടെടുത്തു. വീണ്ടും ശത്രുക്കൾ അതിനെ ആക്രമിക്കുകയും അപഹരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്ത ഘട്ടങ്ങളിലെല്ലാം ഞാൻ അതിനെ കാത്തുരക്ഷിച്ചു. അതിനാൽ നീ നിന്റെ ഹൃദയം എനിക്കു തരുമ്പോൾ വാസ്തവത്തിൽ എന്റേതായ ഒരു വസ്തുവിനെ മാത്രമേ നീ എനിക്കു തരുന്നുള്ളൂ.

ഓ! ഏതെല്ലാം കാരണങ്ങളാൽ ഞാൻ അതിന്റെ സകല സ്നേഹവും അർഹിക്കുന്നു! സ്വാഭാവികമായും അതിസ്വാ

ഭാവികമായും നിന്നിൽ ഉള്ളതെല്ലാം എൻെറ ഹൃദയത്തിൽ നിന്നു സ്വീകരിച്ചതല്ലാതെ മറെറന്താണ്? നിൻെറ പ്രവൃത്തികൾക്കനുരൂപമായി നിന്നോടു പെരുമാറുകയും, നരകശിക്ഷയ്ക്കർഹമായ പാപങ്ങളിൽനിന്നും അവയ്ക്കുള്ള ശിക്ഷയിൽ നിന്നും നിന്നെ ഞാൻ കാത്തുരക്ഷിക്കാതിരിക്കയും ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ എത്രയോ മുമ്പുതന്നെ നീ നരകാഗ്നിയിൽ കിടന്ന് എരിയുമായിരുന്നു.

എന്നാൽ മകനേ,നിന്നോട് ഇത്രയും അത്ഭുതജനകമായ കരുണയോടും ദാക്ഷിണ്യത്തോടുംകൂടി പെരുമാറുവാൻ എന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ചത് എൻെറ സ്നേഹമായിരുന്നു. എൻെറ ഹൃദയത്തിൽനിന്നുള്ള സ്നേഹം അനാദിമുതല്ക്കുതന്നെ നിന്നിലേക്കു പ്രവഹിപ്പാൻ തുടങ്ങി. ഇപ്പോഴും അതിൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങൾ നിൻെറമേൽ വർഷിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. നിൻെറ ജീവിതം മുഴുവനും, തുടർച്ചയായും ധാരാളമായും ഞാൻ നല്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങൾകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നവമായ ഒരനുഗ്രഹം സിദ്ധിക്കാത്ത ഒരു വിനാഴികപോലും ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതായി വിചാരിക്കാവുന്നതല്ല.

3. എന്നാൽ ഓ! എൻെറ സ്നേഹസന്താനമേ, ഈ അനേകായിരം അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കു പ്രതിഫലമായി ഞാൻ നിന്നോട് എന്താവശ്യപ്പെടുന്നു? നിശ്ചയമായും ഞാൻ എന്തുതന്നെ ആവശ്യപ്പെട്ടാലും നീ എന്തുതന്നെ എനിക്കു തന്നാലും, അവയെല്ലാം എന്നിൽനിന്നു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങളെക്കാൾ എണ്ണത്തിലും വണ്ണത്തിലും തുലോം ചെറുതായിരിപ്പാനേ തരമുള്ളൂ. എന്നിട്ടും ഒരു വസ്തുമാത്രമേ ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നുള്ളൂ. അതു നിൻെറ പൂർണ്ണഹൃദയമത്രേ. അതു മുഴുവനും കിട്ടിയാൽ ഞാൻ തൃപ്തനായി. നിൻെറ ഹൃദയമൊഴിച്ചു നീ എന്തു തന്നാലും ഞാൻ തൃപ്തനാകുന്നതല്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ എല്ലാററിനേയുംകാൾ കൂടുതലായിഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് അതാകുന്നു.

4. നിൻെറ ഹൃദയം ആർക്കു കൊടുത്താലാണ് ഇതിലും ഫലസിദ്ധിയുണ്ടാകുക? സ്നേഹിക്കാതേയും, നിൻെറ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന സ്നേഹം വല്ല വസ്തുക്കളിലും നിക്ഷേ

പിക്കാതെയും കഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ നിനക്കു സാധിക്കുന്നതല്ല. എന്നാൽ പരമദുഷ്ടനും ശത്രുവുമായ പിശാചിനോ അവന്റെ സഹപ്രവർത്തകനായ ലോകത്തിനോ നിന്റെ ഹൃദയത്തെ കൊടുക്കുന്നുവോ? ഹാ! ഇവരിൽ ആർക്കു കൊടുത്താലും നിനക്കു ദുരിതം! എന്റെ മകനേ, എന്നന്നേക്കും ദുരിതം!!

നിന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ സ്നേഹത്തെ നിനക്കുമാത്രമായി സൂക്ഷിച്ചുവയ്ക്കുവാൻ നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ? എന്റെ മകനേ, നീ നിന്നെമാത്രം സ്നേഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നീ മാത്രമായിരിക്കും നിന്റെ പ്രതിസമ്മാനവും; നീ തന്നെയായിരിക്കും നിന്റെ സമ്മാനദാതാവും. മകനേ, സ്വാർത്ഥസ്നേഹത്തിന്റെ അവസാനം എന്താണു്? നോക്കുക! അതു് ഒരു നരകത്തെ കുഴിക്കയും അതിന്റെ അത്യഗാധത്തിലേക്കു നിന്നെ തള്ളിയിടുകയും ചെയ്യും. അതുകൊണ്ടു് എന്റെ പ്രിയ പുത്രാ, നിന്റെ ഹൃദയം എനിക്കു തരിക. ഞാൻ അതിനെ സമാധാനവും സന്തോഷവും സംതൃപ്തിയുംകൊണ്ടു നിറയ്ക്കാം.

നിന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെ ലഘുവായ ഒരംശംപോലും നിനക്കായി നീ മാറ്റിവയ്ക്കരുതു്. അപ്രകാരം നീ ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ നിഗൂഢസ്ഥാനങ്ങളിലേക്കു നിനക്കു പ്രവേശനം ലഭിക്കുകയോ അതിന്റെ സ്നേഹമാധുരി അനുഭവിക്കുവാൻ നിനക്കു സാധിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതല്ല. അതിനുംപുറമേ, നിന്നെ ദുഷിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ക്രൂരശത്രുക്കളോടു പൊരുതുവാൻ അവശ്യംവേണ്ട സഹായങ്ങൾ നിനക്കു ലഭിക്കാതെയും വരും.

എന്നാൽ മയ്യാഭക്കാരും ഭക്തന്മാരുമായി ഗണിക്കപ്പെടണമെന്നു് ആഗ്രഹിക്കുന്ന പലരും സ്വസ്നേഹത്താലോ മറ്റുവല്ല കാരണത്താലോ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട വസ്തുക്കളിൽ സ്നേഹം നിക്ഷേപിക്കുന്നു. ഇതു് അത്ര അസാധാരണമാണോ? എന്നാൽ, ഇതിനെക്കാൾ ദോഷകരമായി എന്താണുള്ളതു്? ഇതു നാശഫലം പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന സംഗതി വേറെ ഏതാണുള്ളതു്? ഞാൻ നിന്റെ മുഴുവൻ ഹൃദയത്തിനേറെയും ഉടമസ്ഥനാ

കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഞാൻ അതിന്റെ കർത്താവാകുന്നു. അതിന്റെ പരമാന്ത്യവും ആശ്വാസവും ആനന്ദവും ഞാൻതന്നെയത്രേ.

6. എന്റെ മകനേ, സ്നേഹിക്കുക; അതിനായിട്ടാണു നിനക്കു ഹൃദയം തന്നിരിക്കുന്നതു്. ഹൃദയം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യംതന്നെ അതാണു്. അതിനാൽ, സ്നേഹിക്കുവാൻ അവശ്യമായിരിക്കുന്നു; പക്ഷേ, സ്നേഹിക്കപ്പെടേണ്ടവയേയും സ്നേഹത്തെ അർഹിക്കുന്നവയേയും സ്നേഹിക്കുക — എന്നെ സ്നേഹിക്കുക. വേറെ വല്ലതിനേയും സ്നേഹിക്കേണ്ടതായി വന്നാൽ എന്നോടുള്ള സ്നേഹത്താൽമാത്രം. അവയെ സ്നേഹിക്കുക.

ഞാനല്ലാതെ മറു യാതൊന്നും നിനക്കു സ്നേഹവിഷയമായിത്തീരരുതു്; മറുള്ളവയെ സ്നേഹിക്കുന്നതു് എന്നെപ്രതിയായിരിക്കണം. എനിക്കല്ലാതെ മറു യാതൊന്നിനും നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നീ പ്രവേശനം അനുവദിക്കരുതു്; അനുവദിക്കുന്നതു് എന്നോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതിയായിരിക്കണം. ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നപക്ഷം പൂർണ്ണ പരിശുദ്ധിയുള്ള ഒരു ഹൃദയം നിനക്കുണ്ടാകും. ആകയാൽ എന്റെ മകനേ, നിന്റെ ഹൃദയം മുഴുവനും എനിക്കു ബലിയായി സമർപ്പിക്കുക. അതിനെ വീണ്ടും തിരിച്ചെടുക്കുകയോ അല്പമായ ഒരംശംപോലും അതിൽ നിന്നു മറച്ചുവയ്ക്കുകയോ അരുതു്, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഇവരണ്ടും ഞാൻ വെറുക്കുന്നു: എന്റെ ബലിവസ്തുവിൽനിന്നു് അപഹരിക്കുന്നതു് എനിക്കു മഹാ വെറുപ്പാണു്.

മകനേ, സന്തോഷത്തിലായാലും വേണ്ടതില്ല, സന്താപത്തിലായാലും വേണ്ടതില്ല, എന്റെ സന്നിധിയെക്കാൾ സുരക്ഷിതമായ ഒരഭയസ്ഥാനം നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ വേറെയില്ലെന്നു നീ സദാ സ്മരിച്ചാലും.

7. ശിഷ്യൻ:—ഓ! കർത്താവേ, അങ്ങയുടെ സ്നേഹത്താൽ ഞാൻ പൂർണ്ണമായി പൂരിതനാകുന്നതിനും അങ്ങയുടെ അരുപിയിൽ ഞാൻ ജീവിക്കുന്നതിനും ഇടയാകണമെങ്കിൽ എന്റെ ഹൃദയത്തെ സ്വാർത്ഥസ്നേഹത്തിൽനിന്നും അമിതമായ ആഗ്ര

ങ്ങളിൽനിന്നും വിമുക്തമായിരിക്കേണ്ടതാണെന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു.

എന്നാൽ, ഹാ! എന്റെ ദൈവമേ, ഇതാണു വിഷമഘട്ടം, ഇതാണു സാക്ഷാൽ ക്ലേശകരമായ ജോലി. ക്രമവിരുദ്ധമായ പല കായ്ക്കളും എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ സ്ഥലംപിടിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇത്രനാളും അവയുടെ നിയന്ത്രണമനുസരിച്ചു ഞാൻ നടന്നു. തന്നിമിത്തം അതു് എന്നിൽ വേറൊരു പ്രകൃതിയായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. എന്റെ ഇഷ്ടമോ അനിഷ്ടമോ മാത്രമായിരുന്നു ഇത്രനാളും എന്റെ ജീവിതനിയമം. ഈ നിയമമനുസരിച്ചായിരുന്നു എന്റെ സകല പ്രവൃത്തികളും അന്യരോടുള്ള പെരുമാറ്റങ്ങളും; എന്നുവേണ്ടാ മതപരവും ഭക്തിപരവുമായ കൃത്യങ്ങളെക്കൂടി ഞാൻ അങ്ങനെയാണു നടത്തിവന്നിരുന്നതും. ഇത്രനാളും എന്റെ സ്വാഭാവികവാസനയ്ക്കു യോജിച്ചവയെമാത്രം ചെയ്കയും അല്ലാത്തവയെയെല്ലാം വെറുക്കയും ചെയ്തുകൊണ്ടാണു കഴിച്ചുകൂട്ടിയതെന്നു്, എന്റെ കർത്താവേ, വ്യസനസമേതം ഞാൻ ഏറ്റുപറയുന്നു.

ആകയാൽ, ഇപ്രകാരമുള്ള എന്റെ പ്രവൃത്തികളെല്ലാം ഫലശൂന്യങ്ങളായിരുന്നുവെന്നു് ഇപ്പോൾ ഞാൻ അറിയുന്നു. അവയെല്ലാം സ്വാർത്ഥസമ്മിശ്രങ്ങളായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു് അവയുടെ ദോഷഫലങ്ങൾ ഞാനിപ്പോൾ അനുഭവിക്കുന്നു. അങ്ങു് ഈ കായ്ക്കളെ എന്നെ അറിയിച്ചുതന്നില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും എന്റെ ജീവിതം ഇപ്രകാരംതന്നെ തുടർന്നുപോകുമായിരുന്നു. സ്വാസ്നേഹംകൊണ്ടു ഞാൻ അത്രമാത്രം അന്ധനായിത്തീർന്നു. എന്നാൽ, അങ്ങയുടെ കാരുണ്യത്തിന്റെ അധികൃത്താൽ, എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ മറഞ്ഞിരുന്ന ദോഷങ്ങളെ അങ്ങു് എനിക്കു വെളിപ്പെടുത്തിത്തന്നു. എന്നാൽ എന്റെ ഈശോയേ, അവയെ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നിന്നു മാറ്റുന്നതിനു് അവശ്യം വേണ്ടതായ സഹായവുംകൂടി എനിക്കു നല്കണമേ.

ഓ! എന്റെ കർത്താവേ, അങ്ങേക്കു് ഇഷ്ടമില്ലാത്ത യാതൊന്നിനും എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ സ്ഥലമനുവദിക്കല്ലേ; നി

നിന്റെതല്ലാത്ത യാതൊന്നും എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ സ്ഥലം പിടിക്കുന്നതിനു് ഇടയാക്കരുതേ; അങ്ങനെ വല്ലതും അതിലുണ്ടെങ്കിൽ മാറിക്കളയുന്നതിനു് എന്നെ നിർബന്ധിക്കയോ അങ്ങുതന്നെ അതു പിഴുതുകളയുകയോ ചെയ്യണമേ.

അദ്ധ്യായം 21

നമ്മുടെ ഹൃദയത്തെ നല്ലപോലെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കണം.

ഈശോ:— എന്റെ മകനേ, നിന്റെ ഹൃദയത്തെ എനിക്കായി നീ നല്ലപോലെ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾക. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അതു ജീവന്റേയും മരണത്തിന്റേയും ഉൽപത്തിസ്ഥാനമാകുന്നു. എനിക്കായി സമർപ്പിക്കുവാൻ പാടുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ഉൽകൃഷ്ടവും ആനന്ദപ്രദവുമായിട്ടുള്ളതു നിന്റെ ഹൃദയമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു്, അതു മലിനമാകാതെ സൂക്ഷിക്കുന്നതിനെക്കാൾ നല്ലതും ഫലസിദ്ധിയുള്ളതുമായ ഒരു പ്രവൃത്തി വേറെയില്ല. നിന്റെ ഹൃദയത്തെ ഭദ്രമായി സൂക്ഷിക്കാത്തപക്ഷം നീ അതിനെ എനിക്കു സമർപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടു യാതൊരു ഫലവുമില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ശത്രുക്കൾ നീ അറിയാതെതന്നെ അതിനെ വഷളാക്കുകയും മലിനമാക്കുകയും ചെയ്യും.

2. തന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ഗതികളെ പരിശോധിക്കാതെ ബാഹ്യകാര്യങ്ങളിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധപതിച്ചു നടക്കുന്ന ഒരുവൻ ഒരുപക്ഷേ ചില അവസരങ്ങളിൽ അസ്ഥിരമായ തീവ്രതയാൽ തന്റെ സ്നേഹവികാരങ്ങളെ എനിക്കു് അർപ്പിച്ചെന്നുവരാം. പക്ഷേ ആ താൽകാലിക തീക്ഷ്ണത കുറഞ്ഞാലുടൻ അവൻ പണ്ടത്തേതിനെക്കാൾ മോശമായ ഒരു സ്ഥിതിയിൽ എത്തുന്നു. നല്ലവണ്ണം സൂക്ഷിക്കപ്പെടാത്ത ഹൃദയം എപ്പോഴും പല വിചാരങ്ങൾക്കു് അധീനമാകുന്നു. വളരെ ദുർല്ലഭമായിട്ടേ അതു് എന്നെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടു താമസംവിനാ ആത്മീകകാര്യങ്ങളിൽ അഭിരുചി കുറഞ്ഞുവരികയും അചിരേണ അവയെ വെറുക്കുകയും ഒടുവിൽ അവയെ ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും.

ഒരു തെരുവീഥിയിലെന്നപോലെ ഹൃദയത്തിൽക്കൂടി സകലവും ഗതാഗതം ചെയ്യുന്നു. പ്രലോഭനങ്ങൾക്കും വിചാരങ്ങൾക്കും സകലവിധത്തിലുള്ള അബദ്ധാങ്ങൾക്കും പൂർണ്ണ സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടുകൂടെ അതിൽക്കൂടി കടന്നുപോകാം. അതിന്റെ എല്ലാ ശത്രുക്കളും അതിൽക്കൂടി വരികയും പോകയും പലവിധത്തിലും അതിനെ ശല്യപ്പെടുത്തുകയും അശുദ്ധമാക്കുകയും വഷളാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ബാഹ്യകാര്യങ്ങളിൽമാത്രം ശ്രദ്ധപതിക്കുന്നവൻ ഈ കാര്യങ്ങളെ അറിയുന്നില്ല; ആന്തരികകാര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള അലോചനകളിൽനിന്ന് അവൻ പിന്മാറുന്നു. തന്റെ ഹൃദയഗതികളെന്തെല്ലാമെന്നു പരിശോധിക്കുന്നതിനുപകരം അവൻ അവയിൽനിന്ന് അവന്റെ മനസ്സു മാറുവാൻ ഉത്സാഹിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം ഈ ദോഷം വർദ്ധിക്കുകയും ഓരോ ദിവസം കഴിയുംതോറും അവന്റെ ഹൃദയസ്ഥിതി കൂടുതൽ അപകടത്തിലാകുകയും ചെയ്യും.

3. ഇതു വലിയ ദുരിതങ്ങൾ അനുഭവിക്കാതിരിപ്പാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതിനുള്ള കാരണങ്ങളെ നീക്കുക; എങ്കിൽമാത്രമേ ദോഷഫലങ്ങളും ഇല്ലാതാകയുള്ളൂ. ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു നിന്റെ മനസ്സ് എന്റെ പക്കലേക്ക് ഉയർത്തിക്കൊണ്ടും ദൈവസാന്നിദ്ധ്യത്തെ സ്മരിച്ചുകൊണ്ടും നിന്റെ ചാപല്യങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ചുകൊൾക. എന്നിൽനിന്നകന്നുപോകുവാനും ഇന്ദ്രിയങ്ങളെമാത്രം തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാനും ആഗ്രഹിക്കുന്ന ചപലസ്വഭാവത്തിനു നീ ഒരിക്കലും കീഴ്പെടരുതു്.

നിസ്സാരവും ഉപയോഗശൂന്യവുമായ കാര്യങ്ങളെ നീ പരിത്യജിക്കുക. നിനക്കു ഇടപെടുവാൻ ആവശ്യമില്ലാത്ത ബാഹ്യകാര്യങ്ങളിൽനിന്നു ഒഴിഞ്ഞുമാറുവാനും ബോധത്തെ അടക്കി നിയന്ത്രിക്കുവാനും നീ പരിശീലിക്കുക. ഈ ലോകത്തിൽ ഞാനും നീയുംമാത്രം ഉണ്ടായിരുന്നാലെന്നപോലെ ആയിരിക്കണം നിന്റെ ജീവിതം. ഏതു സ്ഥിതിയിലായാലും ഏതു സ്ഥലത്തായാലും നീ ഏകാഗ്രതയോടും ബോധനിയന്ത്രണത്തോടുംകൂടി ഇരിക്കുവാൻ പഠിക്കുക. ദൈവപ്രസാദവരത്തിന്റെ സഹായംകൊണ്ടും സ്വന്തം ശ്രമംകൊണ്ടും പരിചയംകൊണ്ടും ഇതു നിനക്കു സമ്പാദിക്കാം. അപ്പോൾ അതു പ്രകൃ

ത്യാ ലഭിച്ചതുപോലെ ആയിത്തീരുന്നതാണ്. ഈ ബോധനിയന്ത്രണം നീ സമ്പാദിക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ ഗുണവും നീ അറിയുവാൻ തുടങ്ങും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അതു മനുഷ്യനു വിലമതിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്ത ഒരു നിക്ഷേപമാകുന്നു.

4. ബോധനിയന്ത്രണമുള്ള മനുഷ്യൻ തന്റെ ഹൃദയം നല്ലപോലെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നു. അവന്റെ ദൈവവും രക്ഷകനുമായ എന്നെ അവൻ ഹൃദയത്തിനുള്ളിൽ പൂജിക്കുന്നു. അവൻ എന്നോടു് എപ്പോഴും സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടുകൂടി പെരുമാറുകയും ഹാർദ്ദമായി സംഭാഷിക്കയും ചെയ്യുന്നു. അവൻ തന്റെ ആത്മാവിന്റെ സ്നേഹഭാജനത്തെ സമാധാനത്തോടുകൂടി അനുഭവിക്കുന്നു. ബുദ്ധിമാന്ദ്യം അവനുണ്ടാകയില്ലെന്നതുന്നെയല്ല, അനവധി ദോഷങ്ങളിൽനിന്നു് അവൻ രക്ഷിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. ബോധനിയന്ത്രണമുള്ളതുകാരണം അവൻ നന്മയിൽ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കുന്നു. വഴിയിൽ വളരെ തടസ്സങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും അവൻ പരിപൂർണ്ണതയിലേക്കു പാഞ്ഞടുക്കുന്നു.

എന്റെ മകനേ! ബാഹ്യവാസ്തുക്കളുടെ കാഴ്ചയോ വിവിധങ്ങളായ ചുറ്റുപാടുകളുടെ പ്രേരണയോ വേലയുടെ ആധിക്യമോ നിന്റെ ആത്മാവിന്റെ അസ്വസ്ഥസ്ഥിതിയോ നിന്റെ അരുചിയെ ക്ഷയിപ്പിക്കുവാൻ അനുവദിക്കരുതു്. നിന്റെ ഹൃദയം എന്തിനെ അന്വേഷിക്കുന്നുവെന്നും അതു് എന്തിനാൽ പ്രേരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നുവെന്നും അതിന്റെ ഗതി എന്തിലേക്കാണെന്നും നല്ലപോലെ പരിശോധിക്കുക. നിന്നെത്തന്നെ പൂർണ്ണമായി അന്തരികകാര്യങ്ങളിലേക്കു് തിരിക്കുക. അപ്പോൾ നീ ഉള്ളിനടുത്ത സമാധാനവും എന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിലുള്ള സന്തോഷവും അനുഭവിക്കും.

5. ശിഷ്യൻ:– ഓ! കർത്താവേ, എന്റെ ഹൃദയം അങ്ങേക്കു സമർപ്പിക്കുന്നതിനും അതിന്റെ പ്രവൃത്തികളെ പരിശോധിക്കുന്നതിനുമായി എനിക്കു് ഉള്ളിനടുത്ത അരുചി തരണമെന്നു് അവിടുത്തോടു് അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു. എപ്പോഴും അതു പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നതായി ഞാൻ കാണുന്നു. പക്ഷേ, എന്റെ

ഉദാസീനതനിമിത്തം സ്ഥലകാലങ്ങളെയോ വസ്തുക്കളെയോ വിവേചിക്കുന്നില്ല. ഇതാ, പലപ്പോഴും ഞാൻ അതിനെ ചില അപരിചിതസ്ഥലങ്ങളിൽ യഥേഷ്ടയാ കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ സ്നേഹത്തെ അന്യവസ്തുക്കളിൽ ചൊരിയുന്നതായും പാപക്കറകൾ അതിൽ പുരണ്ടിരിക്കുന്നതായും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നുവേണ്ടാ അങ്ങെ സ്തുതിക്കയും അങ്ങെ സ്നേഹിക്കയും അങ്ങയോടുകൂടെ സന്തോഷം അനുഭവിക്കയുംമാത്രം ചെയ്യേണ്ട ആ പരിശുദ്ധ വിനാഴികകളിൽപ്പോലും അതു പലപ്പോഴും അലഞ്ഞു നടക്കുന്നതായിട്ടും സ്വന്നാശത്തിനു കയ്യാളിക്കുന്നതായിട്ടും ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. നല്ലതോ പ്രയോജനമുള്ളതോ ആയ കാര്യങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടാതെ, അതു വ്യർത്ഥമെന്നതന്നെയല്ല, വിലക്കപ്പെട്ട സംഗതികളിൽക്കൂടിയും ധാരാളമായി ഇടപെടുന്നു.

നല്ല കാവലില്ലാത്തപ്പോൾ അറിവുകൂടാതെ അതു് ഒളിച്ചുമാറുകയും അങ്ങുമിങ്ങും അലഞ്ഞുനടക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സ്വാഭാവികവാസനയും ഇഷ്ടവും അനുസരിച്ചു് ഓരോരോ വസ്തുക്കളിലേക്ക് അതു നയിക്കപ്പെടുന്നു. ഒരിക്കലും അതു ശാന്തമായിരിക്കയില്ല; ഒരു വസ്തുവിൽനിന്നു രക്ഷപെടുമ്പോൾ വേറൊന്നിൽ കൂടുങ്ങുന്നു; അതു ജിജ്ഞാസകളാൽ ഇളകിവശാകുന്നു; ഉരാഗ്രഹത്താൽ വശീകരിക്കപ്പെടുന്നു; അഹങ്കാരം അതിനെ വഴിതെറ്റിക്കുകയും സന്തോഷം അതിനെ മലിനമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; ദുഃഖം അതിനെ പാഴാക്കുന്നു; അസൂയയാൽ അതു ദണ്ഡിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു; സ്നേഹത്താലും ദ്വേഷത്താലും അതു ക്ലോഭിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു; സ്വന്തം അരിഷ്ടത ഓർത്തുതന്നെ അതു കലങ്ങുകയും ഒടുവിൽ ശരണക്കേടിൽചെന്നു പതിക്കയുംചെയ്യുന്നു. ഞാൻ കാക്കാതിരിക്കുമ്പോഴും ശ്രദ്ധിക്കാതിരിക്കുമ്പോഴും ഇപ്രകാരമുള്ള സംഗതികളിൽ എന്റെ ഹൃദയം വ്യാപൃതമായിരിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരമാണു് അതു മലിനമാകുന്നതു്.

6. ഓ! കർത്താവേ, ഞാൻ ജാഗരൂകനായിരിക്കേണ്ടതു് എത്രയും അവശ്യമായിരിക്കുന്നു. എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ഗതികളെ ശുഷ്കാന്തിയോടുകൂടെ സൂക്ഷിക്കണം! ധ്യാനനിഷ്ഠയിൽ

സ്വസ്ഥമായിരിക്കാൻ അനുവദിച്ചാൽപോരാ; അതിനെ എപ്പോഴും പ്രവൃത്തിയിൽ ഏർപ്പെട്ടത്തണം. പക്ഷേ, അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു് അങ്ങയോടുകൂടേയും അങ്ങേക്കുവേണ്ടിയും മാത്രമായിരിക്കണം.

അതുകയാൽ, അതു് എന്തിനാലാണു പ്രേരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതു്—സ്വന്തം സ്വഭാവത്താലോ ദൈവപ്രസാദവരത്താലോ എന്നു പരിശോധിക്കാം. എങ്ങനെയാണു് അതു പ്രവർത്തിക്കുന്നതു്—അങ്ങയുടെ പരിശുദ്ധ ഇഷ്ടമനുസരിച്ചോ? അതിന്റെ പരമാന്ത്യമേതു്—അങ്ങുന്നോ, താൻ തന്നെയോ? അവിടത്തെ വരപ്രസാദത്തിന്റെ പ്രേരണയെ സന്തോഷത്തോടും ധൈര്യത്തോടുംകൂടെ എപ്പോഴും അനുസരിക്കുവാനുള്ള തീക്ഷ്ണം അതിനു കിട്ടുന്നതുവരെ ശ്രീയേശുകാന്തിയോടുകൂടി ഞാൻ അതിന്റെ ശക്തികളെ പരിശോധിക്കട്ടെ.

ഓ! ഈശോയേ, ഇതു് എത്ര കായ്മമായ ഒരു പ്രവൃത്തി! ഇതു സാധിക്കുവാൻ എത്ര ക്ലേശം സഹിക്കേണ്ടിവന്നാലും വേണ്ടതില്ല, അതു പരിപൂർണ്ണമായി കണ്ടല്ലാതെ ഞാൻ അതിൽ നിന്നു മാറുന്നതല്ല. ഞാൻ അങ്ങെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ—അങ്ങയോടുള്ള സ്നേഹത്താൽ എരിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ—എത്ര ക്ഷണത്തിലും എത്ര വേഗത്തിലും ഈ ജോലി അവസാനിക്കുമായിരുന്നു! എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അങ്ങയോടുള്ള സ്നേഹത്താൽ എന്റെ ഹൃദയം നിറയപ്പെട്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ അതു് അങ്ങയിൽ സമാശ്വസിക്കുമായിരുന്നു. അങ്ങയിൽനിന്നു് അതു്, ഒഴിഞ്ഞുമാറുകയില്ലായിരുന്നു; അങ്ങയിൽ അതു്, അനന്ദം കണ്ടെത്തുമായിരുന്നു; ഇതര വസ്തുക്കളെയെല്ലാം അതു ദൂരെ ഓടിക്കുകയോ എറിഞ്ഞുകളയുകയോ ചെയ്യും.

ഓ! എത്രയും മനോഹരനായ ഈശോയേ, അങ്ങയുടെ സ്നേഹം എത്രയോ അത്ഭുതകരം! അങ്ങുന്നു് എന്റെ ഹൃദയത്തെ അങ്ങയുടെ സ്നേഹത്താലും വരപ്രസാദത്താലും നിറയ്ക്കുക. എന്റെ ഹൃദയത്തെ മലിനമാക്കാതെ ശ്രീയേശുകാന്തിയോടുകൂടെ അതിനെ അങ്ങേക്കായി ഞാൻ സൂക്ഷിച്ചുവയ്ക്കുന്നതാണു്.

അധ്യായം 22

ഈ ജീവിതത്തിന്റെ ഹ്രസ്വത.

ഈശോ:- എന്റെ മകനേ, നിന്റെ എല്ലാ പ്രവൃത്തികളിലും നിന്റെ അന്ത്യത്തെ നീ സ്മരിക്കുന്നെങ്കിൽ നീ ഒരിക്കലും പാപം ചെയ്കയില്ല. നിന്റെ ജീവിതകാലം ഏറ്റവും ചുരുങ്ങിയതാണെന്നോർത്തുകൊണ്ട്, സമയം കിട്ടുമ്പോൾ നിത്യതയ്ക്കായി കഴിയുന്നതൊക്കെ ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കുക. ഏതു മണ്ണിൽനിന്നു നീ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടുവോ അതിലേക്കുതന്നെ നീ താമസിയാതെ ചേരും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നീ പൊടിയാകുന്നു; പൊടിയിലേക്കുതന്നെ ചേരുകയും ചെയ്യും.

ഈ ലോകത്തിൽ മനുഷ്യജീവിതം എന്താകുന്നു? അതു കുറച്ചു സമയത്തേക്കുമാത്രം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും പിന്നീടു യാതൊരടയാളവും കാണാത്തവിധം മറഞ്ഞുപോകുകയും ചെയ്യുന്ന വെറും പുകയാകുന്നു. ജനിച്ച നിമിഷംമുതൽ നീ മരണത്തോട് ഓടി അടുക്കുന്നു. ഈ ഓട്ടത്തെ തടയുവാൻ നിനക്കു സാധിക്കുന്നതല്ല.

2. നിന്റെ കഴിഞ്ഞകാലത്തെപ്പറ്റി ഓർത്തുനോക്കുക. അതു വെറും സ്വപ്നംപോലെയല്ലേ നിനക്കു തോന്നുന്നതു? എന്നാൽ എന്റെ മകനേ, ഏറെത്താമസിയാതെതന്നെ നിനക്കു വന്നുകൂടുവാനിരിക്കുന്ന മരണം ഏറ്റവും സമീപിച്ചിരിക്കുമ്പോഴും ഇപ്രകാരംതന്നെ നിനക്കു തോന്നുമെന്നു നീ നല്ലപോലെ അറിഞ്ഞുകൊള്ളുക. ഏറ്റവും ദീർഘമായ ജീവിതംപോലും എത്ര നാളത്തേക്കുണ്ടു? ഇതാ നോക്കുക! എൺപതോ തൊണ്ണൂറോ കൊല്ലം; എന്നാൽ, നിത്യതയോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തിനോക്കുമ്പോൾ ഈ വത്സരങ്ങൾ, മഹാസമുദ്രവും ഒരു തുള്ളിവെള്ളവുംപോലെയാകുന്നു. അതുമല്ല; വരുവാനിരിക്കുന്ന അനന്തകാലത്തോടു തുലനം ചെയ്യുമ്പോൾ ഇതു കേവലം ഒന്നുമില്ലാത്തതുപോലെ ഗണിക്കപ്പെടണം. എങ്കിലും നിന്റെ

നിത്യതപം ആനന്ദപൂർണ്ണമോ ദുഃഖഭൂയിഷ്ഠമോ ആയാലും അതു തുച്ഛമായ ഒരു കാലാവധിയെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. നീ ലോകത്തിന്റെ ആരംഭംമുതൽ ജീവിച്ചിരുന്നു എന്നിരുന്നാലും ഇപ്പോൾ നീ മരിക്കുന്നതായാൽ, നിത്യതപത്തിലേക്ക് —ദിവസങ്ങളോ വത്സരങ്ങളോ ഇല്ലാതെ ദീർഘമായിക്കിടക്കുന്ന അനന്ത കാലത്തിലേയ്ക്ക്—നീ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ, തുലോം തുച്ഛമായ ഈ ജീവിതകാലാവധി നിനക്കു വലിയ കായ്മോ?

3. അതുകൊണ്ട് എന്റെ മകനേ, സമയത്തിന്റെ വില നീ നല്ലപോലെ മനസ്സിലാക്കുക. സമയം ജീവിതത്തിന്റെ അളവാകുന്നു. എത്ര സമയം വൃഥാ നീ നശിപ്പിക്കുന്നുവോ അത്രയും ജീവിതഭാഗം നിനക്കു നഷ്ടപ്പെടുന്നു. സമയത്തിന്റെ വില ലോകത്തിലുള്ള സകല നിക്ഷേപങ്ങളെക്കാളും കവിഞ്ഞതാകുന്നു. ലോകത്തിലുള്ള ധനമെല്ലാംതന്നെ കൊടുത്താലും ഒരു വിനാഴികപോലും നിനക്കു വാങ്ങുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. എന്നാൽ സമയംകൊണ്ട് അനശ്വരവും അനവരതവുമായ നിക്ഷേപങ്ങളെ സമ്പാദിക്കാം. ഓ! നിത്യതപത്തിൽ പ്രവേശിച്ച മനുഷ്യർക്കു വീണ്ടും മടങ്ങിവരുവാൻ സാധിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവർ ഒരു നിമിഷമെങ്കിലും വൃഥാ കളയുമെന്നു നീ വിചാരിക്കുന്നുവോ? ചിലർ തങ്ങളുടെ ശിക്ഷയിൽനിന്നു വിമുക്തരാകുന്നതിനും മറുള്ളവർ മോക്ഷപദവിയിൽ കൂടുതൽ കയറുന്നതിനുമായി അവരുടെ സമയം ഏറ്റം ഫലപ്രദമായി വിനിയോഗിക്കുകയില്ലെന്നു നീ കരുതുന്നുവോ?

സമയത്തെക്കാൾ വിലയുള്ളതായി മറൊന്നുമില്ലെങ്കിലും പലർക്കും, ഹാ! ഇത്ര അസഹ്യമായി വേറൊന്നുമില്ല. ചിലരോ എന്നാൽ ലോകത്തിന്റെ അരുപിക്കടുത്തപ്രകാരം ജീവിക്കുന്നവർ മാത്രമല്ല, ഭക്തജീവിതം കഴിക്കുന്നവർക്കുടിയും സമയത്തെ ഒരു വലിയ ഭാരമായി വിചാരിക്കുന്നു. അവർ അതിന്റെ മന്ദഗതിയെക്കുറിച്ചു് ആവലാതിപറയുന്നു. അവർക്ക് അതിനെ വല്ലവിധേനയും ചിലവഴിക്കണമെന്നേ വിചാരമുള്ളു. ഉപയോഗശൂന്യമായിട്ടെങ്കിലും യാതൊരു ശല്യവുംക്കൂടാതെ

അതിനെ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നതിൽ അവർ സന്തോഷം നടിക്കുന്നു. എന്നാൽ എന്നെ പുകഴ്ത്തുന്നതിനും അയൽക്കാരെ സഹായിക്കുന്നതിനും നിത്യതപ്രത്തിനായി അതിശ്രേഷ്ഠമായ നിക്ഷേപങ്ങളും സമ്പാദിക്കുന്നതിനുമായി സമയത്തെ ഉപയോഗിക്കാതെ അവർ എന്നെ അധിക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ടും തങ്ങൾക്കുതന്നെ ദോഷംചെയ്തുകൊണ്ടും അതിനെ നശിപ്പിച്ചുകളയുന്നു.

4 എന്റെ മകനേ, എന്തിനായി ഈ ലോകത്തിൽ നീ പ്രവേശിച്ചുവെന്ന് ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് ഓർക്കുക; നിത്യതപ്രത്തിലേക്കു നിന്നെത്തന്നെ ഒരുക്കുവാനല്ലാതെ മറെറാന്നിനുമല്ല; നിശ്ചയം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഈ ജീവിതം നിത്യതപ്രത്തിനുള്ള ഒരു പ്രാരംഭോല്യസനകാലമല്ലാതെ മറെറന്താണ്? എന്നാൽ ഈ ചുരുങ്ങിയ കാലാവധിക്കുള്ളിൽ നിനക്കു നിരവധി കൃത്യങ്ങളും ചെയ്തു തീർക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. നിന്റെ അനവധിപാപങ്ങൾക്കു പരിഹാരം ചെയ്യണം; നിന്റെ ആത്മാവിനെ വിശുദ്ധീകരിക്കയും നവീകരിക്കയുംവേണം; നരകത്തിൽനിന്നു സ്വയം വിമുക്തനാകണം; സ്വർഗ്ഗം കൈവശമാക്കണം; നിന്റെ അയൽക്കാരനു സന്മാതൃക കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും നിത്യജീവൻ സമ്പാദിക്കുവാൻ അവനെ സഹായിക്കുകയുംവേണം; അവസാനമായി നിന്റെ പൂർണ്ണശക്തിയോടുകൂടെ എന്നെ യോഗ്യമായവിധം ബഹുമാനിക്കയും മഹത്വപ്പെടുത്തുകയും വേണം.

ഇതെല്ലാം ഈ ജീവിതത്തിൽ നീ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ പിന്നീടു നിനക്കു സമയമുണ്ടാകുന്നതല്ല; എന്നുതന്നെയുമല്ല, നിന്റെ അശ്രദ്ധയുടേയും അലസതയുടേയും ഫലം അനവരതം നീ അനുഭവിക്കേണ്ടതായും വരും. സമയം എന്റേതാകുന്നു; നിന്റേതല്ല ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നവയും അഗ്രഹിക്കുന്നവയുമായ കായ്കളെ ചെയ്യാനാണു ഞാൻ അതിനെ നിനക്കു തന്നിരിക്കുന്നതു്. നീ അതിനെ ദുർവ്യയം ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ കണിശമായ ഒരു കണക്ക് ഒരു ദിവസം നീ കൊടുക്കേണ്ടിവരും. എന്നാൽ നീ അതിനെ ഫലപ്രദമായി ഉപയോഗിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, ഓരോ പടി കയറുകയും അനശ്വരമായ മഹത്വം

സമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്യും.

5. എന്റെ മകനേ, സമയം അവസാനിക്കുകയും നിത്യതപം ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആ ഘട്ടത്തിൽ നീ എത്തിയപോലെ വിചാരിക്കുക. കഴിഞ്ഞതും വരുവാനിരിക്കുന്നതുമായ നിന്റെ ജീവിതത്തെ സംബന്ധിച്ചും അപ്പോൾ നിന്റെ മനസ്സിൽ വന്നുകൂടിയേക്കാവുന്ന വിചാരപരമ്പരകളെപ്പറ്റിയും നല്ലവണ്ണം ആരായും. ഇതാ! നിത്യതപം നിന്റെ വാസസ്ഥലമാകുന്നു; നിത്യതപം നിന്റെ രാജ്യമാകുന്നു; നിത്യതപം എന്നെന്നേയ്ക്കുമുള്ള നിന്റെ വസതിയുമാകുന്നു. ഈ ഭൂമിയിൽ നീ ഒരു വഴിയാത്രക്കാരനും പരദേശിയുമാണ്. എന്നാൽ അതിൽക്കൂടെ നിന്റെ ഭാവിബന്ധുക്കളെ അനേഷിച്ചുകൊണ്ടു സ്വരാജ്യമായ നിത്യതപത്തിലേക്ക് എത്രയും ക്ഷണം നീ കടന്നുപോകുന്നു. മരിച്ചവരും വരുവാനിരിക്കുന്നവരുമെല്ലാം അവിടേക്കു പോകണം. അവിടെ പുണ്യത്തിന്റെ കൂട്ടത്തിൽ കുറവനുസരിച്ച് ഉളവാകുന്ന വ്യത്യാസമല്ലാതെ, വലിയവനെന്നോ ചെറിയവനെന്നോ ധനവാനെന്നോ ദരിദ്രനെന്നോ സുന്ദരനെന്നോ വിരൂപനെന്നോ ഉള്ള വ്യത്യാസമുണ്ടാകുന്നതല്ല.

എന്റെ മകനേ, നിനക്ക് ഇനി അല്പസമയംമാത്രമേ ശേഷിച്ചിട്ടുള്ളു. അതുകഴിഞ്ഞാൽ നീയും അവിടെ ചെന്നുചേരും. അവിടെനീ ജീവിക്കും. അതേ, അവസാനമില്ലാത്ത കാലത്തോളം ജീവിക്കും. നോക്കുക! എന്റെ മകനേ, എത്രയോ മഹനീയമായ ചിന്ത! സമയം അതിന്റെ ഓട്ടത്തെ അവസാനിപ്പിക്കും; ഒരു യുഗം മറെറാരു യുഗത്തെ അനുഗമിക്കും; ഈലോകമെല്ലാം നശിച്ചുപോകും, എന്നാലും നീ ഇല്ലാതെയാകുന്നതല്ല; നീ ജീവിക്കാതെയിരിക്കുന്നതല്ല. എന്റെ മകനേ, ഇവയെ നീ ശരിയായിമനസ്സിലാക്കുന്നുവെങ്കിൽ, ഹാ! എത്രയോ നന്നായിരുന്നു.

6. നീ തന്നെ നിന്നെ രക്ഷിച്ചില്ലെങ്കിൽ—നിന്റെകായ്യങ്ങളെ അനേഷിച്ചില്ലെങ്കിൽ—പിന്നെ ആർ അവയെഅനേഷിക്കും? ആരും അനേഷിക്കുകയില്ല; നിശ്ചയം. ഞാൻപോലും അതു ചെയ്യുന്നതല്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നിന്നെക്കൂടാതെ

നിന്നെ ഞാൻ സൃഷ്ടിച്ചുവെങ്കിലും നിന്നെക്കൂടാതെ നിന്നെ ഞാൻ രക്ഷിക്കുന്നതല്ല. ഭാവിയെക്കുറിച്ചു നിനക്കു നിശ്ചയമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു നിന്റെ പുണ്യപൂർണ്ണതയ്ക്കും നിത്യരക്ഷയ്ക്കും വേണ്ടവയെ നീ എപ്പോൾ ചെയ്യും? നിന്റെ ജീവിതകാലം കുറച്ചുനാളത്തേക്കുകൂടി ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നിരുന്നാലും, ഓരോ ദിവസം ചെല്ലുംതോറും നിന്റെ ജോലിക്കു പ്രയാസം കൂടിവരികയും, തൻമൂലം ഇത്ര നാളത്തെക്കാൾ കൂടുതൽ കാരണത്തോടുകൂടെ അവയെ നീക്കിവയ്ക്കുവാൻ നീ പ്രേരിതനാകുകയുംചെയ്യും. ഒടുവിൽ യാതൊരു ഒരുക്കവുംകൂടാതെ നീ നിത്യതപ്തിന്റെ വാതുക്കൽ നില്ക്കുന്നതു നിനക്കു കാണാം.

ഓരോദിവസവും ഈ ലോകത്തിൽ നിന്റെ അവസാനദിവസമായി വിചാരിക്കുക. മനുഷ്യപുത്രൻ വരുമ്പോൾ ഭയപ്പെടുന്നതിനുപകരം സന്തോഷിക്കുവാൻ തക്കവിധം ഓരോ ദിവസവും നീ ജീവിക്കുക. ഇപ്രകാരം, ഞാൻ വരുന്ന സമയം തന്നെത്തന്നെ ഒരുക്കുന്ന ജോലിയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായി കാണപ്പെടുന്നവൻ സാക്ഷാൽ ഭാഗ്യവാനാകുന്നു. സത്യമായിട്ടു ഞാൻ പറയുന്നു: അവനെ ഞാൻ എന്റെ എല്ലാ അനുഭോഗങ്ങളുടേയും അവകാശിയായി നിയമിക്കും.

7. ശിഷ്യൻ:— ഓ! കർത്താവേ, ജീവിതകാലം എത്രയോ ചുരുങ്ങിയതും എന്നാൽ ആ കാലത്തിനുള്ളിൽ ചെയ്തീർക്കേണ്ട കാര്യങ്ങൾ എത്രയോ അധികവും എത്രയോ വലിയവയുമായിരിക്കുന്നു. നിത്യതപ്തിനായി ചെയ്വാൻ അങ്ങുന്നു കല്പിച്ചുനല്കിയ എത്രയും പ്രാധാന്യമേറിയ ഈ ചുമതലകളെ ഞാൻ നിസ്സാരങ്ങളായി വിചാരിക്കുകയും അവയെ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിൽ ഉപേക്ഷ കാണിക്കുകയുംചെയ്യുന്നു. ഓ! അന്ധതയേ, ഓ! എന്റെ മൃഗ്ശീലമേ, ഈ കാലങ്ങളെ ഓർത്തു കണ്ണീൽനിന്നു രക്തകണങ്ങൾ പൊഴിച്ചുകൊണ്ടു ഞാൻ കരയുവാൻ അവശ്യമായിരുന്നിട്ടും ഞാൻ അപ്രകാരം ചെയ്തില്ലല്ലോ! എനിക്കുദുരിതം! എന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ പ്രധാനഭാഗം ഞാൻ അങ്ങയു

ടെ തിരുഹൃദയത്തെ വ്യാകുലപ്പെടുത്തിയും വേദനിപ്പിച്ചും ശ
ങ്കകൂടാതെ പാപങ്ങൾ ചെയ്തും കഴിച്ചുകൂട്ടി.

ഞാൻ ലോകത്തിനു ശുശ്രൂഷചെയ്തും ശൂന്യങ്ങളായ അതി
ന്റെ നിക്ഷേപങ്ങൾ സമ്പാദിപ്പാൻ ശ്രമിച്ചും നിഷ്ഫലമാ
യ അതിന്റെ മഹിമയേയും വഞ്ചനാപൂർണ്ണമായ അതിന്റെ
സന്തോഷങ്ങളേയും മറിച്ചപ്രകാരമുള്ള കാര്യങ്ങളേയും അനേപ
ക്ഷിച്ചും ജീവിതത്തിന്റെ കൂടുതൽഭാഗം ചെലവഴിച്ചു. കൂടുതൽഭാ
ഗം ഞാൻ എന്നെത്തന്നെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തിയും സ്വസ്നേഹത്തെ
പോഷിപ്പിച്ചും എന്റെ അഗ്രഹങ്ങളെല്ലാം സാധിപ്പിച്ചും
നശിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു. ഓ! എന്റെ രക്ഷകാ, എത്ര നീചമായി
ഞാൻ ജീവിച്ചു! സുകൃതങ്ങളേയും നന്മപ്രവൃത്തികളേയും അ
ജ്ഞിക്കുന്നതിനു പകരം, ഭാവിജീവിതത്തിൽ എന്നെ കത്തി
യെരിയിക്കുവാനുള്ള വിറകും എണ്ണയുംമാത്രം ഞാൻ ശേഖരി
ച്ചിരിക്കുന്നു. കർത്താവേ, എന്നോടു ക്ഷമിക്കുക. ശേഷിച്ചിരി
ക്കുന്ന സമയം അത്ര നല്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിനായ
സ്തമായി കൂടുതൽ ശുഷ്കാന്തിയോടുകൂടെ ഉപയോഗിച്ചു
കൊണ്ടു് എനിക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയതിനെ വീണ്ടെടുക്കുന്നതി
നും നന്നാക്കുന്നതിനുമായി എനിക്കു് അങ്ങേ അനുഗ്രഹം ന
ല്കണമേ.

ഓ! കർത്താവായ ദൈവമേ, ഞാൻ അങ്ങേ സ്നേഹിക്കാതി
രുന്നതും അന്യവസ്തുക്കളിൽ അമിതപക്ഷം വച്ചതുമായിരുന്നു
എന്റെ സകല നിർഭാഗ്യങ്ങളുടേയും കാരണം. ഇത്ര വലിയ
നികൃഷ്ടാവസ്ഥയിൽനിന്നു് എന്നെ വിമുക്തനാക്കുവാൻ തിരു
മനസ്സായ ഈശോയേ, അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തിൽ കത്തിയെരി
യുന്ന ദിവ്യസ്നേഹാഗ്നിയിൽത്തന്നെ എന്റെ ഹൃദയത്തെയും
ജ്വലിപ്പിക്കണമേ. ആ ദിവ്യാഗ്നിജ്വാലകൾ എന്റെ മോഹ
ങ്ങളെയെല്ലാം ദഹിപ്പിക്കും. അപ്പോൾ നിത്യാനന്ദഭാഗ്യം സ
മ്പാദിക്കുന്നതിനുവേണ്ട സംഗതികൾ വിശ്വസ്തതയോടെ
നിർവ്വഹിക്കുവാൻ എനിക്കു സാധിക്കും.

അധ്യായം 23

മരണം

ഈശോ:– എന്റെ മകനേ, നീ മരിക്കുമെന്ന് ഓർക്ക
ക; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ എല്ലാ മനുഷ്യരും ഒരിക്കൽ മരിക്ക
ണമെന്നു നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നീ എന്തുചെയ്താലും മര
ണത്തിന്റെ പിടിയിൽനിന്നു വിട്ടുപോരുവാൻ സാധിക്കയി
ല്ല. ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു അതിഥി സർവ്വശക്തൻതന്നെ കല്പി
ച്ചു നിശ്ചയിച്ചതാകയാൽ അതിനെ കടക്കുവാൻ ആർക്കും സാ
ധിക്കുന്നതല്ല. ആ അതിഥിയിൽ നീ എത്തുമ്പോൾ നിന്റെ
ജീവിതസ്ഥിതി എന്തുതന്നെ ആയിരുന്നാലും, നിശ്ചയമായും
നീ മരിക്കും. മരണത്തോടൊപ്പോലെ ഇത്ര നിശ്ചയമുള്ള ഒരു സം
ഗതി വേറെ ഇല്ല; എങ്കിലും മരണം നേരിടുന്ന സമയവും അ
തിന്റെ പരിതസ്ഥിതികളും പോലെ അത്രയ്ക്ക് അനിശ്ചിത
മായതും വേറെ യാതൊന്നുമില്ല. എപ്പോൾ നീ മരിക്കുമെന്നു
നിനക്കു നിശ്ചയമില്ല; എന്നാൽ, നീ വിചാരിക്കാത്ത സമയം
നീ മരിക്കുമെന്നു ദൃഢമായി അറിഞ്ഞാലും. ഇക്കൊല്ലത്തിന്റെ
എന്നുവേണ്ടാ ഈ ദിവസത്തിന്റെതന്നെ അവസാനം നീ കാ
ണുമോ എന്നു നിനക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാ. പലരും തങ്ങൾക്കു
ദീർഘായുസ്സുണ്ടെന്നു വിചാരിച്ചുകൊണ്ട്, മരണത്തിനുവേ
ണ്ട ഒരുക്കങ്ങൾ പിന്നീടാവാമെന്നു കരുതി നീട്ടിവയ്ക്കുന്നു.
എന്നാൽ അവിചാരിതമായ സമയം മരണം അവരെ പിടി
കൂടുകയും നിത്യതയിലേക്കു വലിച്ചിഴച്ചുകൊണ്ടു പോകുക
യും ചെയ്യുന്നു. നീ മരിക്കുന്നതു സ്വദേശത്തുവച്ചോ വിദേശ
ത്തുവച്ചോ, രോഗപീഡിതനായോ പൊടുന്നനവെയോ, കൂടാ
രകളാൽ സുരക്ഷിതനാക്കപ്പെട്ടോ അല്ലാതെയോ എന്നുള്ള
തെല്ലാം ദുർഗ്രഹങ്ങളായ രഹസ്യങ്ങളത്രേ.

2. എന്തായാലും, എന്റെ മകനേ, നീ ഒരു പ്രാവശ്യംമാ
ത്രമേ മരിക്കയുള്ളൂ. എന്നാൽ നീ നല്ലവണ്ണം മരിക്കുന്നുവെ
ങ്കിൽ നിന്റെ നിത്യഭാഗ്യം നീ സമ്പാദിച്ചുകഴിഞ്ഞു. നേരേ

മറിച്ചു നിന്റെ മരണം ഉമ്മരണമാണെങ്കിൽ നീ അഹിക്കുന്ന നാശം അവസാനമില്ലാത്തതും അപരിഹാര്യമായതുമായിരിക്കും. ഓ! വിചാരിക്കുവാൻപോലും പാടില്ലാത്ത മനുഷ്യഭയത്തിന്റെ വിഡ്ഡിത്തം! തങ്ങൾ വിചാരിച്ചിരിക്കാത്ത സമയം മരണം നേരിടുമെന്ന് അറിഞ്ഞിരുന്നിട്ടും ഈ ശപിക്കപ്പെട്ട സ്ഥിതിയിൽത്തന്നെ പലരും ജീവിതം തുടരുന്നു. നിങ്ങൾ ഓർത്തിരിക്കാത്ത സമയം മനുഷ്യപുത്രൻ വരും എന്ന ദൈവവാക്യം എന്നും നിലനില്ക്കുന്നു. മനുഷ്യർ ദൈവപ്രസാദത്തെ നഷ്ടമാക്കാതെ സൂക്ഷിക്കുന്നതിനും എപ്പോഴും തയാറായിരിക്കുന്നതിനുമായി ദൈവം തന്റെ വരവിന്റെ സമയം എപ്പോഴാണെന്ന് അവിടുത്തേ അനന്തബോധത്തിൽ ന്യായപൂർവ്വം മറച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ തത്വം അനാദരിച്ചു ജീവിക്കയാൽ പലരും യാതൊരു ഒരുക്കവും കൂടാതെ മരിക്കുകയും ഒരു ഞൊടിയിടകൊണ്ടു നരകകുപത്തിന്റെ അത്യഗാധത്തിലേക്കു വീഴുകയും ചെയ്യുന്നു.

അതുകൊണ്ടു ദുരവസ്ഥയിൽ ഒരുവനെ മരണം പിടിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അവനു ദുരിതം! അവൻ മരിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ യാതൊരുവകശരണത്തിനും അവനുവഴിയില്ല; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഒരുക്കത്തിനുള്ള സമയം കഴിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു; ദുർമ്മരണം വഴിയായി അവൻ നിത്യനാശത്തിൽ അകപ്പെട്ടു. പരിമിതമായ തിന്മകളിൽനിന്ന് അപരിമിതമായതിലേക്ക് അവൻ പ്രവേശിക്കും. പാപിയുടെ മരണം കഷ്ടതരമാണ്; മദ്ധ്യജീവിതക്കാരന്റേതു ഭയാനകവുമത്രേ. എന്നാൽ, തങ്ങളെത്തന്നെ വിശുദ്ധീകരിച്ചവരുടെ മരണം വിലയുള്ളതും സമാധാനപൂർണ്ണവുമാകുന്നു. പുണ്യമായി ജീവിച്ചു പുണ്യമായിത്തന്നെ മരിക്കുന്നവർ സാക്ഷാൽ ഭാഗ്യവാന്മാരാകുന്നു. അവർ തങ്ങളുടെ പ്രയത്നങ്ങളുടേയും കഷ്ടതകളുടേയും ബുദ്ധിമുട്ടുകളുടേയും അപകടങ്ങളുടേയും അവസാനത്തിലെത്തുകയും സുരക്ഷിതവും പരിപൂർണ്ണവുമായ നിത്യഭാഗ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

3. മരണസമയം ഓരോരുത്തരുടേയും വികാരങ്ങൾ എത്രയോ വിവിധങ്ങളാണ്! ചിലർ ഭൂതകാലത്തേയും, ചിലർ

തൽകാലസ്ഥിതിയേയും ചിലർ ഭാവികാലത്തേയും ഓർത്തു ഭയവിഹ്വലരാകുന്നു; ചിലർ ആശ്വാസങ്ങളാൽ സമ്പുഷ്ടരാക്കപ്പെടുന്നു; അവരുടെ ഹൃദയം സന്തോഷംകൊണ്ടു തുടിക്കുന്നു; മറ്റു ചിലർ വേദനയാൽ ഞെരുക്കപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ, പുണ്യമായി ജീവിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ നന്നായിരുന്നുവെന്ന് എല്ലാവരും വിചാരിക്കും. മരണത്തിനു നല്ലപോലെ ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നവനു മരണം ആസന്നമായിരിക്കുന്നുവെന്ന് അറിയുന്നതു് ഏറ്റവും ആശ്വാസജനകമത്രേ. മരണം വാതുക്കൽ വന്നെത്തുമ്പോൾ അതിനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ ആരംഭിക്കാമെന്നു വിചാരിക്കുന്നവൻ എത്രയും വലിയ അപകടത്തിനു തന്നെത്തന്നെ കയ്യാളിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്! ഒന്നുകിൽ അപ്പോൾ സമയമുണ്ടാകയില്ല; അല്ലെങ്കിൽ സുഖക്കേടുകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന തീവ്രവേദനയാൽ ആത്മികശക്തികളെ ഉപയോഗിക്കുവാൻ പാടില്ലാതെയാകും. ഒന്നുകിൽ, ഹൃദയത്തിലുള്ള ജഡികമോഹങ്ങൾ ആത്മാവിന്റെ പ്രവൃത്തികളെ തടയും; അല്ലെങ്കിൽ ദൈവപ്രസാദവരത്തെ അനാദരിച്ചു ജീവിച്ചിട്ടുള്ള തഴക്കമനുസരിച്ചു പിന്നേയും പ്രവർത്തിക്കും. എന്നുതന്നെയുമല്ല ആ സമയം പിശാചിന്റെ ആക്രമണം മുമ്പേക്കാൾ എണ്ണത്തിലും ശക്തിയിലും വർദ്ധിച്ചിരിക്കുമെന്നുള്ളതും പ്രത്യേകം ഓർക്കേണ്ടതാണു്.

എന്റെ മകനേ, മുമ്പോട്ടു നോക്കുക. അന്ധകാരം വ്യാപിച്ചാൽ നിനക്കു ജോലിചെയ്വാൻ സാധിക്കയില്ല. അതിനാൽ നീ വിതച്ചവയെ എല്ലാം, നേരത്തേ കൊയ്തു് അറയിലാക്കുക. ഉത്തമമായ ഒരു ജീവിതമാണു ലോകത്തിൽവച്ചു മരണത്തിനു് ഏറ്റവും നല്ല ഒരുക്കം. നല്ലവണ്ണം ജീവിക്കുന്നവൻ നല്ലവണ്ണം മരിക്കുമെന്നുള്ളതു സാധാരണ കണ്ടുവരുന്ന ഒരു വാസ്തവമാണു്. ദിവസവും രാത്രി കിടക്കുവാൻ പോകുന്നതിനുമുമ്പു് ആ രാത്രിതന്നെ നിത്യതയിലേക്കുള്ള യാത്ര ആരംഭിക്കേണ്ടിവരുമെന്നറിഞ്ഞു നിന്റെ ആത്മകാര്യങ്ങൾ ക്രമപ്പെടുത്തിവയ്ക്കുക.

4. എന്റെ മകനേ, മരണം ഒരു നല്ല ഉപദേഷ്ടാവാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു പ്രധാനമായ ഏതൊരു ജോലി ആരംഭിക്കുമ്പോഴും മുഴുവനാക്കാതെ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടു പോരുമ്പോഴും മരണത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുക. അപ്പോൾ, നീ ചെയ്യേണ്ടതു് ഏതെല്ലാമെന്നും, പൂർത്തിയാക്കാതെ ഉപേക്ഷിച്ചു പോന്നാൽ പിന്നീടു മനസ്താപത്തിനു ഹേതുവാകുന്നതു് ഏതെല്ലാമെന്നും നിനക്കു് അറിയാറാകും. നിന്റെ ഹൃദയത്തെ പൂർണ്ണമായി വെടിപ്പാക്കുക. അതുവഴിയായി നിന്റെ മരണം സുരക്ഷിതവും ആശ്വാസപ്രദവുമാക്കിത്തീർക്കുവാൻ നിനക്കു കഴിയും. ഭോഗ്യപൂർണ്ണമായ ഒരു മരണം ലഭിക്കേണ്ട കാര്യത്തിൽ നിന്റെ മാംസത്തിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ നീ കേൾക്കരുതു്. അതിന്റെ പിറുപിറുപ്പുകളൊന്നും ക്ഷമിക്കാതെ എപ്പോഴും നന്മചെയ്യുക. എന്നാൽ അവസാനം നിന്റെ ശരീരത്തെയും ആത്മാവിനേയും നിനക്കു രക്ഷിക്കാം. മരണത്തിനുശേഷം നിന്റെ ശരീരം പുഴുക്കൾക്കിരയായിത്തീരും. അവർ തിന്നതു കഴിച്ചു ബാക്കിയുള്ളതെല്ലാം ദ്വേഷിച്ചു മണ്ണായി പരിണമിക്കും. എന്നാലും, അനിഷ്ടമുണ്ടെങ്കിലും ഇല്ലെങ്കിലും നിത്യതപത്തെ അനുഭവിക്കുവാനായി പിന്നീടൊരിക്കൽ അതു് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ മതിയാവൂ.

എന്റെ മകനേ, മരണത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നതു നിനക്കു പതിവായിത്തീരട്ടെ. മരണത്തോടു് അഭിപ്രായം ചോദിക്കയും അതിന്റെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നതിൽ ഉപേക്ഷ വരുത്താതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ, അതു നിനക്കു് ആപത്തുകാലത്തിൽ ഒരു വലിയ ആശ്വാസമായിരിക്കും; ഐശ്വര്യകാലത്തിൽ അതിർത്തിവിട്ടു പോകാതിരിക്കുവാൻ അതു സഹായമായിരിക്കും. എല്ലാക്കാര്യങ്ങളിലും നിനക്കു് അതു വളരെ ഉപകാരമായിരിക്കും. ഒരിക്കലും അതു ദുഷ്യമായി വരികയില്ല. അവസാനം അതു് ഈ വിദേശത്തിൽനിന്നു നിന്നെ വിമുക്തനാക്കുകയും പരമാനന്ദസ്ഥലമായ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിലേക്കു നിന്നെ പ്രവേശിപ്പിക്കയും ചെയ്യും.

5. ശിഷ്യൻ:– ഓ! കർത്താവേ, ഏതുവിനാഴികയിലും മരണം പിടികൂടിയേക്കാമെന്നറിഞ്ഞിരുന്നിട്ടും അതിനു തന്നെത്തന്നെ ഒരുക്കാതെ ഒരുവൻ ജീവിക്കുമെന്നുള്ളതു സംഭവ്യമാണോ? മരണസമയം അടുത്തുവെന്നു കാണുമ്പോൾ എനിക്കുണ്ടാകുന്ന വിചാരങ്ങളെല്ലാം ഇപ്പോൾ എന്റെ ബോധത്തിൽ വരുന്നു. ഹാ! ഞാൻ ഒരു പുണ്യജീവിതം നയിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ–എന്റെ ഹൃദയം അശുദ്ധമാക്കാതെ അവിടുത്തേക്കായി സൂക്ഷിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ–എന്റെ ആത്മാവിനെ ഞാൻ വിശുദ്ധീകരിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ–എത്രയോ നന്നായിരുന്നു, എന്നൊക്കെയായിരിക്കും എന്റെ വിചാരങ്ങൾ. എന്നാൽ അയ്യോ! മരണം എന്നെ ഇപ്പോൾ പിടികൂടുന്നുവെങ്കിൽ എന്റെ ഈ ആഗ്രഹങ്ങളെല്ലാം ഫലശൂന്യങ്ങളാകും; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഇതേവരെ മന്ദജീവിതത്തിന്റെ അടയാളങ്ങളല്ലാതെ വിശുദ്ധതയുടെ യാതൊരടയാളവും എന്നിൽ കണ്ടിട്ടില്ല. ഓ! അനുഗ്രഹവാനും കാരുണ്യവാനുമായ കർത്താവേ, എന്റെ ഉദാസീനതയെക്കുറിച്ചു കരയുന്നതിനും, മരണസമയം ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുമെന്നവയെ ഇപ്പോൾ ചെയ്തീർക്കുന്നതിനുമായി കുറച്ചുകാലംകൂടി എന്നോടു ക്ഷമിക്കണമേ.

6. ഓ! എന്റെ ആത്മാവേ, നമുക്ക് ഇനി കാലമില്ലെന്നായിത്തീരും. മറ്റുള്ളവർ തങ്ങളുടെ ഇഷ്ടംപോലെ ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ. ഇപ്പോൾ കാലമുള്ളപ്പോൾ നമുക്കു നമ്മുടെ നിത്യരക്ഷയ്ക്കായി പ്രവർത്തിക്കാം. ഓരോരുത്തരുടേയും കാര്യം അവനവൻ തന്നെ നോക്കണം. നാം മരിക്കേണ്ട അവസരത്തിൽ നമുക്കു പകരം വേറെ ആർക്കും മരിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല. വേറെ ആരും നിത്യതയിലേക്കു പോയാൽ നമുക്കു മതിയാകയില്ല. അതുകൊണ്ടു മറ്റുള്ളവർ എന്തുതന്നെ പറഞ്ഞാലും നമുക്കു നമ്മുടെ നിത്യരക്ഷ നഷ്ടപ്പെടാത്തവിധം സുരക്ഷിതമാക്കിത്തീർക്കാം. എന്നാൽ, ഓ! കർത്താവേ, അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതിന് അങ്ങയോടുള്ള യഥാർത്ഥവും പരിപൂർണ്ണവുമായ

സ്നേഹത്തേക്കാൾ സുരക്ഷിതമായ ഒരു വഴി ഏതാണ്? എന്തു കൊണ്ടെന്നാൽ അതിനുമാത്രമേ കുറ്റങ്ങളിൽനിന്നു ഞങ്ങളെ വിമോചിപ്പിക്കുന്നതിനും പരിശുദ്ധരാക്കുന്നതിനും സാധിക്കയുള്ളൂ.

അങ്ങേ ഞാൻ വാസ്തവമായി സ്നേഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ മരണത്തേയോ അതിനെത്തുടർന്നുണ്ടാകുന്ന വിധിയേയോ ഞാൻ ഭയപ്പെടുകയില്ല. അങ്ങയോടുള്ള സ്നേഹം ഭയത്തെ ഓടിച്ചുകളയും. ആ സ്നേഹം അവിടുത്തോടു വിശ്വാസപൂർവ്വം അടുക്കുന്നതിന് എന്നെ സഹായിക്കും. അതുകൊണ്ട് എന്റെ സ്നേഹഭാജനമായ ഈശോയേ, അങ്ങ് എന്റെ ജീവനായിരിക്കേണമേ. അങ്ങ് എന്റെ ജീവനാണെങ്കിൽ മരിക്കുന്നത് എനിക്കു ലാഭമായിരിക്കും. അങ്ങേക്കുവേണ്ടി മാത്രം ജീവിക്കുന്നതിനു പാപത്തോടും ലോകത്തോടും എന്നോടുതന്നെയും എല്ലാദിവസവും മരിച്ചവനെപ്പോലെ ഞാൻ വർത്തിക്കും. മരണത്താൽ നിത്യതപ്തിന്റെ വാതിൽ തുറക്കപ്പെടുമ്പോൾ ഞാൻ അങ്ങയുടെ സന്നിധിയിൽ സന്തോഷത്തോടുകൂടെ ഹാജരാകുന്നതിനുവേണ്ടി ഇപ്പോൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട വസ്തുക്കളിലുള്ള ആസക്തി ഞാൻ വെടിയുകയും എന്നെത്തന്നെ പൂർണ്ണമായി വെടിപ്പാക്കുകയും ചെയ്യും.

അധ്യായം 24

യേശു

ഈശോ:– എന്റെ മകനേ, നീ നിത്യതപ്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന ആ ക്ഷണം നിന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ കണക്കു കൊടുക്കുന്നതിനും എന്നന്നേക്കുമുള്ള വിധിവാചകം കേൾക്കുന്നതിനുമായി എന്റെ സിംഹാസനത്തിങ്കൽ നീ നില്ക്കുന്നതായിരിക്കും. ആകാശത്തിലും ഭൂമിയിലുമുള്ള സകല അധി

കാരങ്ങളും സിദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നവനും സകല ഹൃദയങ്ങളേയും പരിശോധിക്കുന്നവനും അവയുടെ രഹസ്യങ്ങളെക്കൂടി അറിയുന്നവനുമായ ഞാനായിരിക്കും നിന്റെ വിധികർത്താവ്. ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരുടേയും മരിച്ചവരുടേയും ന്യായാധിപനായ എന്റെ മുമ്പിൽ ഓരോരുത്തരും അവർക്ക് ഇഷ്ടമുണ്ടെങ്കിലും ഇല്ലെങ്കിലും അവരവരുടെ വിധിവാചകം കേൾക്കുന്നതിനായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടേ തീരൂ. എന്നാൽ, ഒരു പുനർവിധിക്കായി അപ്പീൽ കൊടുക്കുവാൻ വേറെ മേൽക്കോടതി ഇല്ലെന്നുള്ളതും ഓർത്തിരിക്കേണ്ടതാണ്. നീതിപ്രകാരം ഞാൻ വിധിക്കും. കൈക്കൂലിയോ വഞ്ചനയോകൊണ്ട് എന്നെ വശത്താക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. അപ്പോൾ ആർക്കും പ്രാർത്ഥനമൂലം എന്റെ ഹൃദയസ്ഥിതി മാറുവാൻ ശക്തിയുണ്ടാകയില്ല. മനസ്താപംകൊണ്ടോ കണ്ണുനീരുകൊണ്ടോ അപ്പോൾ ഞാൻ ഇളകുന്നതല്ല. ആ ദിവസം കരുണയുടെ ദിവസമായിരിക്കയില്ല; നീതിയുടെ ദിവസമായിരിക്കും. അന്നു പ്രവൃത്തിക്കനുസൃതമായ പ്രതിഫലം ഓരോരുത്തർക്കും ലഭിക്കും.

2. അപ്പോൾ നിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ മാത്രമേ നിന്നെ അനുഗമിക്കയുള്ളൂ. ഇപ്രകാരം നീ ഏകനായി മഹാപ്രതാപവാനായ എന്റെ മുമ്പിൽ അന്നു നില്ക്കുമ്പോൾ, എന്റെ മകനേ, നിന്റെ വികാരങ്ങൾ എന്തെല്ലാമായിരിക്കും! അപ്പോൾ പിശാചു നിന്നെ നരകത്തിലേക്കു വലിച്ചുകൊണ്ടുപോകാൻ സന്നദ്ധനായിനിന്നു നിനക്കു വിരോധമായി സാക്ഷി പറയുകയും നിന്റെമേൽ കുറ്റം ചുമത്തുകയും ചെയ്യും. അപ്പോൾ നിന്റെ കാവൽ മാലാഖാ, നിന്റെമേൽ ചുമത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കുറ്റങ്ങൾക്കു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയും നിന്റെ വിരോധിയായി നില്ക്കുകയും ചെയ്യും. പോരെങ്കിൽ, അപ്പോൾ നിന്റെ മനസ്സാക്ഷിതന്നെ നിന്നെ കുറ്റപ്പെടുത്തുകയും പീഡിപ്പിക്കുകയും പേടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇപ്രകാരം കുറ്റം ചുമത്തപ്പെട്ടും നിന്റെ ഭാഗം പിടിച്ചു വാദിക്കുവാൻ ആരുമില്ലാതെ വിഷമിച്ചും നില്ക്കുന്ന നീ ഭയംകൊണ്ടു വിറയ്ക്കും. നി

ന്റെ വായ് തുറക്കുവാൻപോലും നീ ധൈര്യപ്പെടുകയില്ല.

3. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അറിയപ്പെട്ടവയും അറിയപ്പെടാത്തവയുമായ എല്ലാക്കാര്യങ്ങളും എന്റെ മുമ്പാകെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടും. എന്റെ ദിവ്യദൃഷ്ടിയിൽനിന്നു മറഞ്ഞിരിക്കുന്നതായി യാതൊന്നുമുണ്ടായിരിക്കയില്ല. നിനക്ക് അറിവുവച്ചനാൾ മുതൽ നിന്റെ അന്ത്യശ്വാസംവരെയുള്ള സകല പ്രവൃത്തികളേയും ഞാൻ പരിശോധിക്കും—സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിക്കും. പരസ്യവും രഹസ്യവും, തന്നെത്താൻ പ്രവർത്തിച്ചതും മറ്റുള്ളവരുടെ സഹായത്താലും പ്രേരണയാലും ചെയ്തതും, വലുതും ചെറുതും ചുരുക്കിപ്പറയുന്നതായാൽ മനസാ വാചാ കർമ്മണാ ചെയ്വാൻ ഇടയായിട്ടുള്ള സകല പാപങ്ങളേയും ഞാൻ വെളിപ്പെടുത്തും. ദുഷ്കർമ്മങ്ങൾക്കു മാത്രമല്ല, വ്യർത്ഥവും അലസതാപരവും ഫലശൂന്യവുമായവയ്ക്കുകൂടി ഞാൻ കണക്കു ചോദിക്കും. അതുംപോരാ, നീതിയെത്തന്നെ ഞാൻ വിധിക്കും. ഞാൻ നിന്റെ ഓരോ സൽകൃത്യത്തേയും, അവയെ ചെയ്യുവാൻ പ്രേരിപ്പിച്ച ഉദ്ദേശ്യങ്ങളേയും, ചെയ്ത വിധത്തേയുമെല്ലാം ദിവ്യതുലാസ്സിൽ തൂക്കിനോക്കും. അവയെല്ലാം അതിസാധാരണങ്ങളും പുണ്യപരിപൂർണ്ണങ്ങളുമായിരുന്നുവോ എന്നു ഞാൻ പരീക്ഷിക്കും. അപ്പോൾ നിന്റെ ജീവിതകാലത്തിൽ നല്ലതും ദോഷരഹിതങ്ങളുമെന്നു തോന്നിയ പല കാര്യങ്ങളും വ്യർത്ഥങ്ങളും ദോഷകരങ്ങളുമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടും. അപ്പോൾ മനുജീവിതക്കാരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽമാത്രം പുണ്യമായിത്തോന്നിയിരുന്ന പ്രവൃത്തികൾ അവയുടെ സാക്ഷാൽനിറത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും ദഹിപ്പിപ്പാൻമാത്രം ഉതകുന്നതായ പതിർപോലെ നല്ലമണികളിൽനിന്നു വേർതിരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. ഇനിയും അഗാധമായി ഞാൻ പരിശോധിക്കും; എന്റെ ഓരോ അനുഗ്രഹത്തിന്റേയും വരപ്രസാദത്തിന്റേയും, നിത്യരക്ഷയ്ക്കും പുണ്യപരിപൂർണ്ണതയ്ക്കുമായി ഞാൻ നല്കിയ അവസരങ്ങളുടേയും നിർദ്ദേശിച്ചുതന്ന വിവിധമാർഗ്ഗങ്ങളുടേയും ഫലം എന്തായിരുന്നുവെന്നുകൂടി ഞാൻ അന്വേഷിക്കും.

അതേ, ഞാൻ സമയത്തെത്തന്നെ നിനക്കു വിരോധമായി വിസ്തരിക്കും; നീ അതിനെ എങ്ങനെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയെന്നും സൂക്ഷ്മമായി ചോദ്യം ചെയ്യും.

4. നീതിമാൻകൂടി അപ്പോൾ സുരക്ഷിതനല്ലാതിരിക്കെ, ഓ! പാപീ, നീ എന്തു ചെയ്യും? നിനക്കു കിട്ടുമോ എന്നു നിശ്ചയമില്ലാത്ത സ്വർഗ്ഗം മുകളിലും നിന്നെ വിഴുങ്ങാൻ തയ്യാറായിരിക്കുന്ന നരകം താഴേയും നീ കാണും. മാലാഖാമാർ സാക്ഷികളായി നിന്റെ വലത്തുവശത്തും, പിശാചുക്കൾ ശത്രുക്കളായി ഇടത്തുവശത്തും, ജീവന്റേയും മരണത്തിന്റേയും ഉറവയായ ഞാൻ വിധികർത്താവായി നിന്റെ മുമ്പിലും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതു നീ കാണും.

5. ഹാ! എന്റെ മകനേ, അപ്പോൾ ഭയംകൂടാതെ നില്ക്കുണ്ടുന്നതിന് ഇപ്പോൾ ഇവിടെ സൂക്ഷ്മത്തോടുകൂടെ പെരുമാറുക. ഇപ്പോൾ അതു് എളുപ്പമാകുന്നു; അപ്പോൾ അതു് അസാദ്ധ്യമായിരിക്കും. എന്നാൽ എന്റെ നീതിയുടെ കാഠിന്യത്തെ അനുഭവിക്കാതിരിക്കണമെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ എന്റെ കാരുണ്യത്തിന്റെ ക്ഷണങ്ങളെ അനുസരിക്കുക. ഇപ്പോൾ ഈ നികൃഷ്ടലോകത്തിൽനിന്നു നീ പിന്മാറുന്നുവെങ്കിൽ, അപ്പോൾ ഉമ്മാഗ്ഗികളായ പ്രാപഞ്ചികന്മാരോടുകൂടെ, ശപിക്കപ്പെട്ടവരേ! നിങ്ങൾ നിത്യാഗ്നിയിലേക്കു പോകുവിൻ, എന്ന ശാപവിധി കേൾക്കുവാൻ നീ നിർബന്ധിക്കപ്പെടുകയില്ല. അതുകൊണ്ടു് ഈ ലോകത്തിന്റെ ആകർഷണങ്ങളിലും കണികളിലും പെടാതെ വിശുദ്ധന്മാരെ അനുഗമിക്കുക. എന്നാൽമാത്രമേ അവരോടുകൂടെ, "വരുവിൻ, എന്റെ പിതാവിനാൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവരേ, വരുവിൻ. ലോകത്തിന്റെ ആരംഭംമുതൽ നിങ്ങൾക്കായി ഒരുക്കിവച്ചിരിക്കുന്ന രാജ്യം നിങ്ങൾ അവകാശമാക്കുവിൻ" എന്ന മധുരമൊഴികൾ കേൾക്കുവാൻ നീ യോഗ്യനാകയുള്ളൂ.

6. ശിഷ്യൻ:— ഓ! കർത്താവേ, അവിടുന്നു് എന്നെ വി

ധിദിവസത്തിൽ ശിക്ഷിക്കാതിരിപ്പാൻ, ഇവിടെവച്ച് എ
ന്നെ പരിശോധിക്കുന്നതും കണിശമായി വിധിക്കുന്നതും എ
ത്രയോ നല്ലതാകുന്നു. എന്റെ വിചാരങ്ങളും വാക്കുകളും പ്ര
വൃത്തികളും വാസ്തവത്തിൽ നല്ലവയോ, അങ്ങയുടെ ഇഷ്ടത്തി
നു പൂർണ്ണമായി യോജിച്ചവയോ, അവിടുത്തേ പരിശോധന
യിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെടുവാൻ യോഗ്യതയുള്ളവയോ എന്ന്
ഇവിടെവച്ചുതന്നെ നിർണ്ണയിക്കുന്നതു് എത്രയോ ആദരണീയ
മാകുന്നു. ഇപ്പോൾ ഒരു പ്രതിവിധിയുണ്ടു്; എന്നാൽ, അ
പ്പോൾ എല്ലാ യത്നങ്ങളും നിഷ്ഫലമാകയേ ഉള്ളൂ. ഇപ്പോൾ കൃ
പയുടെ സ്വരത്തെ ഞാൻ ശ്രവിക്കുന്നു; അപ്പോൾ "എല്ലാ
റിൻറേയും കണക്കു പറയുക" എന്ന ധ്വനി ഇടിപോലെ
മുഴങ്ങും. ഓ! കർത്താവേ, അങ്ങു് എല്ലാക്കുറവുകളേയും കണ
ക്കാക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതു സഹിക്കുവാൻ ആർക്കു കഴിയും? അ
ങ്ങു് നിഷ്കൃഷ്ടമായ കായ്യങ്ങളെ മാത്രമല്ല, നല്ലവയെക്കൂടി പ
രിശോധിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവിടുത്തേ സന്നിധിയിൽ നില്പു
വാൻ ആർക്കു സാധിക്കും?

ഓ! ഈശോയേ, അങ്ങുന്നു് എന്റെ വിധികർത്താവായി
രിക്കുമെന്നു് ഓർക്കുമ്പോൾ എനിക്കു സന്തോഷമുണ്ടാകുന്നുവെ
ങ്കിലും ഇത്രയേറെ ഭീകരങ്ങളായ കായ്യങ്ങളുടെ കണക്കു ഞാൻ
പറയേണ്ടിവരുമല്ലോ എന്നോർക്കുമ്പോൾ ഭയംകൊണ്ടു വിറച്ചു
പോകുന്നു. എന്റെ സൽകൃത്യങ്ങളെപ്പോലും ആശ്രയിക്കു
വാൻ തരമില്ലാതിരിക്കെ ഇനി എന്തിൽ ഞാൻ ആശ്രയിക്കും!
ആരിൽ ഞാൻ ശരണപ്പെടും? ഇതാ അങ്ങയുടെ ഹൃദയമല്ലാ
തെ എന്റെ ശരണം വയ്പ്പാൻ വേറെ യാതൊന്നും ഞാൻ
കാണുന്നില്ല. അതിൽമാത്രം ഞാൻ ശരണപ്പെടും; എന്തുകൊ
ണ്ടെന്നാൽ അതു് എന്റെ വിധികർത്താവിന്റെ ഹൃദയമാണെ
ങ്കിലും, അങ്ങെ സ്നേഹിക്കുന്നവരോടു കരുണാപൂർവ്വം വർത്തി
ക്കുന്ന എന്റെ രക്ഷകന്റെ ഹൃദയമാണല്ലോ എന്നുള്ള സമാ
ധാനം എനിക്കുണ്ടു്. ഓ! എന്റെ ഈശോയേ, എനിക്കു് ആശ
നല്കിയ അവിടുത്തേ തിരുവചനങ്ങളെ അങ്ങുന്നു് ഓർക്കണമേ.

'എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവരെ ഞാനും സ്നേഹിക്കും' എന്ന പ്രതിജ്ഞയെ അവിടുന്നു വിസ്മരിക്കരുതേ! ഹാ! അതുതന്നെ ഞാൻ ചെയ്യും. ഏറ്റവുമധികം സ്നേഹിക്കുന്നവനും സ്നേഹിക്കപ്പെടേണ്ടവനുമായ എന്റെ ഈശോയേ, ഞാൻ അങ്ങെ സ്നേഹിക്കും; എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ പൂർണ്ണശക്തിയോടുകൂടെ ഞാൻ അങ്ങെ സ്നേഹിക്കും; ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ഞാൻ അങ്ങെ സ്നേഹിക്കും.

അധ്യായം 25

നരകം

ഈശോ:– എന്റെ മകനേ, മനുഷ്യൻ ജീവിക്കുന്നിടത്തോളംകാലം ഓരോപ്രകാരത്തിൽ അവരെല്ലാവരേയും ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നു. ദുഷ്ടർ ജീവിക്കുന്നതിനു ഞാൻ അനുവദിക്കുന്നു: എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവരുടെ മാനസാന്തരത്തെയാണു ഞാൻ അഗ്രഹിക്കുന്നതു്. വഴിതെറ്റിപ്പോകുന്നവരെ ഞാൻ അന്വേഷിച്ചു നേരെയാക്കുന്നു. എന്റെ ഹൃദയം എല്ലാവരേയും രക്ഷിക്കുവാനായി കഴിയുംവിധമെല്ലാം ശ്രമിക്കുകയും പലപല വഴികൾ കണ്ടുപിടിക്കുകയും അവയെ പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്റെ കരുണയുടെ പ്രവൃത്തികളെ വിഫലമാക്കുകയും, പാപഭാരവും വഹിച്ചുകൊണ്ടു് എന്റെ മുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നവരെ ഞാൻ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു ബഹിഷ്കരിക്കും; മാത്രമല്ല എന്റെ അലംഘനീയമായ നീതിയുടെ നാദം മുഴക്കിക്കൊണ്ടു് അവരെ നരകത്തിന്റെ അത്യഗാധത്തിലേക്കു തള്ളിവിടുകയും ചെയ്യും.

2. അവിടെ സചിവും അതിന്റെ സന്തോഷങ്ങളും അ

വക്ക നഷ്ടപ്പെട്ടും. അവർ മഹത്വത്തിന്റെ രാജ്യത്തിൽ എ
ന്റെ തിരുമുഖം ഒരിക്കലും ദർശിക്കയില്ല. അവിടെ അനന്ത
മായ ശിക്ഷ അവർ അനുഭവിക്കും; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അ
നന്തമായ നന്മ അവക്ക നഷ്ടപ്പെട്ടപോയി. കരയില്ലാത്ത അ
അഗ്നിത്തടാകത്തിൽ കിടന്നുകൊണ്ടു് എന്നന്നേക്കും അവർ
എരിയുകയും അധികമധികം വേദന അനുഭവിക്കുകയും ചെ
യ്യും. അവർ കത്തിയെരിയുമ്പോളുണ്ടാകുന്ന പുകപടലം എന്ന
ന്നും ഉയർന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. എല്ലാത്തരം പീഡകൾക്കും അ
വർ അധീനരാകും. അവിടെ ശരീരത്തിന്റെ ഓരോ അവയ
വത്തിനും ആത്മാവിന്റെ ഓരോ ശക്തിക്കും തക്കതായ ശി
ക്ഷയുണ്ടാകും. ഓരോ അവയവവും ചെയ്തിട്ടുള്ള ഓരോ പാപ
ത്തിനും പ്രത്യേകം പീഡയനുഭവിക്കേണ്ടിവരും. തിന്മയിൽ
എത്രകണ്ടു് അവ സന്തോഷിച്ചിട്ടുണ്ടോ അത്രകണ്ടു ക്രൂരതല്യാ
യി അവ ഞെരുക്കപ്പെടും. അവിടെ അത്യുഗ്രമായി ആളുന്ന
അഗ്നി ദുഷ്ടന്മാരെ വിഴുങ്ങുകയും ചെയ്യും. അസഹനീയമായ
ദുർഗ്ഗന്ധമേറ്റു കഷ്ടപ്പെട്ടും ചാകാത്ത പുഴുക്കളുടെ കടിയാൽ
വ്രണപ്പെട്ടും അവിടെ കിടന്നു് എന്നും വിഷമിക്കും. ദുഷ്ടന്മാ
രായിരുന്ന ധനവാന്മാർ അവിടെ അവർണ്ണനീയമായ ദുർഭിക്ഷ
ത്താലും വിശപ്പിനാലും യാതൊരാശ്വാസവും ക്രൂടാതെ പീ
ഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടും. അനാവശ്യമായി ആഡംബരത്തേയും ബഹു
മാനത്തേയും അന്വേഷിച്ചവർ അവിടെ അനവരതം അവമാ
നിക്കപ്പെട്ടുകയും അധിക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടുകയും പിശാചുക്ക
ളാൽ ചവിട്ടപ്പെട്ടുകയും ചെയ്യും! അവിടെ, പീഡനങ്ങൾ ഇട
മുറിയാതെ ഉണ്ടായിരിക്കും; ഒരു നിമിഷനേരംപോലും ഇല്ലാ
തിരിക്കുന്നതല്ല. അവ എന്നന്നേക്കും തുടർന്നുകൊണ്ടിരി
ക്കും. അവിടെ ഓരോരുത്തരും പ്രവർത്തിക്കനുസരിച്ചു ഫലം
അനുഭവിക്കും.

3. ആ സ്ഥലം, ക്രൂരകാർ, അവിടത്തെ അധികാരികൾ മ
റ്റുപ്രകാരമുള്ളവയുടെ കാര്യം അവന്റെ പീഡകളെ ഊഹി
ക്കുവാൻപോലും പാടില്ലാത്തവിധം വർദ്ധിപ്പിക്കും. വെളിച്ചം

കടക്കാത്തതും, യാതൊരു ക്രമമില്ലാത്തതും, അന്ധകാരം നിറഞ്ഞ നടത്തുന്നതും, ഭയങ്കരതപം കൂടികൊള്ളുന്നതുമായ നരകകാരാഗൃഹത്തേക്കാൾ ഭീതിജനകമായി വേറെ എന്താണുള്ളത്? നവനവങ്ങളായ പീഡനാകരങ്ങളേയും സൂത്രങ്ങളേയും കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിൽ തങ്ങളുടെ അസാധാരണ ബുദ്ധിമുഴുവൻ ഉപയോഗിക്കുകയും, അവയെ പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തുവാൻ ശ്രദ്ധകാന്തിയോടുകൂടെ സദാ യത്നിക്കുകയും, ശക്തി മുഴുവനും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന പിശാചുക്കളുടെ കഠിനമർദ്ദനമേൽക്കുന്നതിനെക്കാൾ വിഷമമേറിയതായി വേറെ എന്താണുള്ളത്? വേദന സഹിക്കുവാൻ പാടില്ലാതെ അലറിയും, ശരണംകെട്ട പ്രാകിയും കിടക്കുന്ന ഒരുക്രൂരനീചജന്തുക്കളെ ക്രൂരകാരായി കിട്ടുന്നതിനെക്കാൾ കഷ്ടതരമായി വേറെ എന്തുള്ളൂ? ക്രൂരകാരുടെ എണ്ണം എത്രയുണ്ടോ അത്രയും വിവിധങ്ങളായ പീഡകളെ നീ അനുഭവിക്കും.

4. നോക്കുക! തന്റെ ദൈവവും സ്രഷ്ടാവും രക്ഷകനും ഉപകാരിയുമായ എനിക്ക് ഊഴിയം ചെയ്വാൻ മനസ്സില്ലാത്തവൻ ഇപ്രകാരം ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടം. ഞാൻ ജീവിക്കുന്ന കാലത്തോളം എല്ലാവരും എന്റെ മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തുകയും സകലജാതികളും എനിക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്കയും വേണം. ഈ ലോകത്തിൽ എന്റെ നന്മയെ അവഗണിക്കുന്നവൻ പരലോകത്തിൽ മനസ്സില്ലെങ്കിലും എന്റെ നീതിയെ അനുസരിക്കേണ്ടിവരും. എന്റെ മകനേ, ശപിക്കപ്പെട്ടവരുടെ ശിക്ഷയോർത്തു നീ വിസ്മയിക്കേണ്ടാ; അവർക്കതന്നെ അതിൽ ആശ്ചര്യമില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ തങ്ങൾ സഹിക്കുന്നവയെല്ലാം ന്യായമായി അർഹിക്കുന്നവതന്നെയെന്ന് അവർ ഏറ്റുപറയുന്നു. സ്വന്തം മനസ്സാക്ഷിയാതെ ആരും നരകപീഡയനുഭവിക്കുന്നില്ല. പാപികളെല്ലാവരും സ്വമനസാ അവയെ സ്വീകരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവർ തങ്ങളെക്കുറിച്ചല്ലാതെ വേറെ ആരേയുംപറ്റി അവലാതി പറയുന്നില്ല. ഞാൻ അനുതപിയില്ലാത്തവണ്ണം ദയാശീലനാണെന്ന് അവർ സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്.

അവർ അത്യധികം ദുഷ്ടന്മാരാണെന്നും അവർ ഏറ്റുപറയാതിരിക്കുന്നില്ല.

5. നരകത്തിന്റെ പ്രവേശനദ്വാരം പാപമാകുന്നു; മനുഷ്യനെ പാപത്തിലേക്കു വശീകരിക്കുന്നതെല്ലാം അവിടേക്കുള്ള വഴിയാകുന്നു. എത്രയോ ആളുകൾ അനന്തത്തെ, നീതിവിരുദ്ധമായി ആഗ്രഹിച്ചും ധനത്തെ അമിതമായി സ്നേഹിച്ചും ബഹുമാനത്തെ അനാവശ്യമായി അന്വേഷിച്ചും നശിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു! എന്റെ മകനേ, നിന്നെ കണികളിൽ കുടുക്കുകയും ഒടുവിൽ പാതാളത്തിലേക്കു തള്ളിമറിച്ചിടുകയും ചെയ്തേക്കാവുന്ന യാതൊന്നിനേയും നീ ആഗ്രഹിക്കരുതു്. എല്ലാക്കാര്യങ്ങളിലും നീ സ്വാത്മാർത്ഥം അന്വേഷിക്കുന്നതും വളരെ അപകടമാണു്. ഹാ! എത്രയോ ആളുകളുടെ ആരംഭം നന്നായിരുന്നു! എന്നാൽ അവർ തങ്ങളെത്തന്നെ ഉപേക്ഷിക്കാത്തതുകൊണ്ടു് അനേകം തിന്മകളിൽ വീഴുകയും ഒടുവിൽ കഷ്ടതരമായി നശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നരകത്തിൽ വീഴാതെ രക്ഷപെടണമെങ്കിൽ, ആരംഭം ശുഭമായിരുന്നാൽമാത്രം പോരാ; നന്മപ്രവൃത്തികളിൽ സ്ഥിരോത്സാഹത്തോടുകൂടെ അവസാനംവരെ നിലനില്ക്കുകയും വേണം.

അന്ത്യസമയം ഞാൻ നിന്നെ ഉപേക്ഷിക്കാതിരിക്കണമെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ പാപത്തേയും ലോകത്തേയും മുഴുവനായി ഉപേക്ഷിക്കുക. പോരാ, നിന്നെത്തന്നേയും ഉപേക്ഷിക്കുക. അല്ലെങ്കിൽ നിന്റെ ഭാരംതന്നെ നിന്നെ അത്യഗാധത്തിലേക്കു താഴ്ത്തും. എന്റെ ഓമനസന്താനമേ, അവസാനമില്ലാത്ത കഠിനപീഡകളനുഭവിക്കാതിരിക്കണമെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ ചെയ്യേണ്ടതൊക്കെ ചെയ്യുകയും അനുഭവിക്കേണ്ടതൊക്കെ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യുക. നരകത്തിലേ പീഡകളോടു താരതമ്യപ്പെട്ടുത്തി നോക്കുമ്പോൾ ഈ ലോകത്തിലേ ക്ലേശങ്ങളും ബുദ്ധിമുട്ടുകളും എത്രയോ നിസ്സാരങ്ങളാകുന്നു. ഈ ഭൂമിയിൽ കുറച്ചു കാലംകൂടി കഴിഞ്ഞാൽ നിന്റെ കഷ്ടപ്പാടുകളും ദുഃഖങ്ങളു

മെല്ലാം അവസാനിക്കും. നരകത്തിൽ പെട്ടുപോയവരിൽ ഒരാൾപോലും ഇതേവരെ അവിടെനിന്നു രക്ഷപെട്ടിട്ടില്ലെന്നുള്ളതും നല്ലപോലെ ഓർത്തുകൊൾക.

ശിഷ്യൻ:— ഓ! ദൈവമായ കർത്താവേ, നിത്യതയിൽ അവിടുത്തേ അലംഘനീയനീതി എത്രയോ ഭയങ്കരമാകുന്നു! എന്നാലും അങ്ങയുടെ നീതി ന്യായമായുള്ളതത്രേ; ശിക്ഷയനുഭവിക്കുന്ന നരകവാസികളും അതു സമ്മതിക്കുന്നു. നരകത്തെപ്പോലെ ഭയാനകമായി വേറെ ഒന്നുമില്ല; എങ്കിലും അവിടുത്തോടുള്ള സ്നേഹത്തെ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ അതിനെക്കാൾ പര്യാപ്തമായിട്ടും വേറെ യാതൊന്നുമില്ല. ഓ! കർത്താവായ ഈശോയേ, നരകാഗ്നിയെപ്പറ്റി വിചാരിക്കുമ്പോൾ എന്റെ ഹൃദയം അങ്ങയോടുള്ള സ്നേഹത്താൽ എങ്ങനെ ജ്വലിക്കാതിരിക്കും? എന്നോടുള്ള സ്നേഹം ഇത്രയും ഭൗമികമായവിധം വെളിപ്പെടുത്തുന്ന മറെറാരു സംഗതി ഏതാണ്? അവിടുത്തോട് പ്രതിനന്ദി കാണിക്കുവാൻ ഇതിലുമധികം നിർബന്ധിക്കുന്ന സംഗതി വേറെ ഏതാണ്? ശപിക്കപ്പെട്ട ഒരാത്മാവിനെ അങ്ങുന്നു നരകപീഡകളിൽനിന്നു വിമുക്തമാക്കുകയും, എല്ലപ്പത്തിൽ രക്ഷപ്രാപിക്കുന്നതിനുമാത്രമല്ല, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ മഹനീയമായ ഒരു സിംഹാസനം അലങ്കരിക്കുന്നതിനുകൂടി അവസരം നല്കുകയും ചെയ്തുവെങ്കിൽ, ഹാ, ആ ആത്മാവ് അങ്ങേ എത്രയധികം സ്നേഹിക്കും! അവിടുന്ന് അർഹിക്കുന്നപ്രകാരമുള്ള നന്ദി കാണിക്കുവാൻ അതു ശക്തമാണെന്നു വല്ലപ്പോഴും വിചാരിക്കുമോ? നരകത്തെപ്പറ്റി വിചാരിക്കുമ്പോൾ അതു് അങ്ങയോടുള്ള സ്നേഹത്താൽ ജ്വലിക്കാതിരിക്കുമോ? അങ്ങേക്കായി അതു് അതിന്റെ ഹൃദയത്തെ എത്ര ശുദ്ധമായി കാത്തുസൂക്ഷിക്കും! അങ്ങേക്കായി അതു് എത്ര പുണ്യമായി ജീവിക്കും!

എന്നാൽ ഓ! കർത്താവേ, ആ ആത്മാവിനെക്കാൾ എത്രയോ കൂടുതൽ ഞാൻ അവിടുത്തോടു കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നെ

നരകത്തിൽ വീഴാതെ രക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു്, അങ്ങു് അതിനു ചെയ്തതിനെക്കാൾ കൂടുതൽ എനിക്കു ചെയ്തതന്നിരിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, പാപത്തിൽ വീഴുകയും അതിന്റെ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തശേഷം അതിൽനിന്നു മോചിക്കപ്പെടുന്നതിനെക്കാൾ, പാപത്തിൽ ഉൾപ്പെടാതെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നതു് എത്രയധികം നല്ലതാണു്? ഇതു ആശ്ചര്യകരവും അത്ഭുതജനകവും സന്തോഷപ്രദവുമായ അനുഗ്രഹങ്ങൾ അവിടുന്നു് എനിക്കു ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ഇവ ഒരിക്കലോ രണ്ടുപ്രാവശ്യമോ അല്ല; പിന്നെയോ ഞാൻ എത്രപ്രാവശ്യം ചാവുദോഷത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടുവോ അത്രയുംപ്രാവശ്യം അങ്ങു് എന്നോടു കരുണാപൂർവ്വം വർത്തിച്ചു. എന്നാൽ യാതൊരു ചാവുദോഷവും ചെയ്യാൻ എനിക്കിടയായിട്ടില്ലെങ്കിൽ എന്റെ കടമകൂടെക്കൂടി വലുതാകുകയും, പ്രതിനന്ദി കാണിക്കുവാനുള്ള എന്റെ ചുമതല അധികമാകുകയും കൂടുതൽ കാരണത്തോടുകൂടെ അവിടുത്തെ സ്നേഹിക്കുവാൻ ഞാൻ നിർബന്ധിതനാകുകയും ചെയ്യും. നിശ്ചയമായും അങ്ങയോടു ഞാൻ സീമാതീതമായി കടപ്പെട്ടവനാകുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ അനന്തനന്മ എന്നെ വരപ്രസാദത്തിൽ നിലനിറുത്തിയില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ നരകത്തെ അർഹിക്കുന്നതായ ഘോരപാപങ്ങളിൽ എത്രയോമുമ്പു് ഞാൻ വീഴുമായിരുന്നു! അങ്ങു പ്രത്യേക വരപ്രസാദത്താൽ കാത്തുരക്ഷിച്ചില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ, അന്യനു ചെയ്യാൻ പാടുള്ള പാപം തന്നെ ഞാനും ചെയ്തുപോകുമായിരുന്നു.

ഓ! എത്രയും മനോഹരനായ ഈശോയേ, മുമ്പു് എന്റെ സ്ഥിതി എന്തായിരുന്നാലും, ഇപ്പോൾ നരകത്തിൽ വീഴാതെ മോക്ഷം സമ്പാദിക്കുവാൻ ശക്തനായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് നിശ്ചയമായും അവിടുത്തോടു ഞാൻ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അങ്ങു നാശത്തിൽനിന്നു് എന്നെ രക്ഷിച്ചു. അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ കാരുണ്യാധിക്യത്താൽ നരകാഗ്നിയിൽനിന്നും എന്റെ ആത്മാവിനെ കരസ്ഥമാക്കുവാൻ തരംപാർത്തിരിക്കുന്ന ശത്രു

ക്കളിൽനിന്നും അങ്ങു വിമോചിച്ചു. ദൈവഭീതിയുള്ളവരേ, വരുവിൻ; അവിടുന്ന് എന്റെ ആത്മാവിനുവേണ്ടി എന്തെല്ലാം ചെയ്തിരിക്കുന്നുവെന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയാം.

ഓ, ഈശോയേ, അനന്തനന്മയേ, ഞാൻ അങ്ങെ സ്നേഹിക്കാതിരിക്കുകയോ? ഹാ! ഞാൻ അങ്ങെ സ്നേഹിക്കുന്നു; എല്ലാ വസ്തുക്കളേയുംകാൾ കൂടുതലായി സ്നേഹിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം, ഞാൻ ജീവിക്കുന്നകാലത്തോളമല്ല, എന്നുമെന്നും അവിടുത്തെ സ്നേഹിക്കും. അങ്ങുമാത്രം എന്റെ സകല സ്നേഹങ്ങളുടേയും അവകാശിയാകുന്നു. ഞാൻ ഇതുയും കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു അങ്ങേക്കുവേണ്ടി— ഓ! ഈശോയേ, അങ്ങേയ്ക്കുവേണ്ടി മാത്രം ഞാൻ ജീവിക്കും.

അധ്യായം 26

സ ച്ച ം.

ഈശോ:— എന്റെ മകനേ, എന്നെ സ്നേഹിക്കയും വിശ്വസ്തതയോടുകൂടെ എനിക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്കയും ചെയ്യുന്നവക്കായി ഞാൻ ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നവയെ കണ്ണു കാണുകയോ ചെവി കേൾക്കുകയോ അവ മനുഷ്യഹൃദയത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. അനുഭവിച്ചറിയാത്തവക്ക് സച്ചം എന്താണെന്ന്—തിന്മയുടെ നിഴൽപോലും സ്പർശിക്കാത്തതും നന്മ വഴിഞ്ഞൊഴുകുന്നതുമായ ആ സൗഭാഗ്യാലയം എങ്ങനെ ആയിരിക്കുമെന്ന്—മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. അവിടെ അധ്വാനമോ സങ്കടമോ പ്രലോഭനമോ അപകടമോ ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. ഇവയെല്ലാം ഇഹലോകജീവിതത്തോടുകൂടെ അവസാനിക്കുന്നു. പിന്നീട് ഇവയുടെ സ്ഥാനം ഒരു പരിപൂർണ്ണാശ്വാസത്തിന്—ഒരു അനന്തസന്തോഷ

ത്തിനു— വിഷ്ണംവരാത്ത ഒരു സമാധാനത്തിനു—നാശമില്ലാത്ത ഒരു സുഖത്തിനു—നല്ലപ്പെടുന്നു.

2. അവിടെ തണുപ്പോ ഉഷ്ണമോ, മാറ്റമോ കാലപ്പകർച്ചയോ, സന്തോഷരഹിതമായ രാത്രിയോ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. ആ പരമാനന്ദസ്ഥലം എന്റെ നിസ്സീമമഹത്വത്താൽ പ്രകാശിപ്പിക്കപ്പെടുകയും എന്റെ മുഖത്തിന്റെ ദിവ്യപ്രസന്നതയാൽ ശോഭാഹരമാക്കപ്പെടുകയും എന്റെ പ്രേമയത്തിന്റെ അനന്തമാധുരിയാൽ സജീവമാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. അതുകൊണ്ടു് എല്ലാ വസ്തുക്കളും ആ പരിശുദ്ധസഭയിൽ ഒരു വാസന്തികപ്രസന്നതയോടുകൂടെ എപ്പോഴും പുഞ്ചിരിതൂകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവിടെ വസിക്കുന്നവർ നിശ്ചയമായും ഭാഗ്യവാന്മാർതന്നെ, അവക്കു വിശപ്പില്ല; അവക്കു ദാഹമില്ല. അവക്കിഷ്ടമില്ലാത്ത യാതൊന്നും അവർ അനുഭവിക്കുവാൻ ഇടവരികയോ അവരുടെ ശക്തി ക്ഷയിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ള ആനന്ദപ്രവാഹത്താൽ അവർ പരിപൂരിതരും ഉന്മേഷഭരിതരുമായിത്തീരുന്നു. യൗവനയുക്തരും അമർത്യരുമായി കാലാകാലത്തോളം അവർ സൂര്യനെക്കാൾ തേജസ്സോടുകൂടി പ്രശോഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും.

3. എന്റെ മകനേ, അവിടെ നീ എന്റെ സാക്ഷാൽ രൂപം കാണും; എന്റെ മഹത്വത്തിന്റെ മഹാപ്രതാപങ്ങളെ നേരിട്ടു ദർശിക്കും. അവിടെ എന്റെ നിസ്സീമമായ പരിപൂർണ്ണതയെ അറിയുമ്പോൾ നീ വിസ്മയപരതന്ത്രനാകുകയും പരമാനന്ദപാരവശ്യമനുഭവിക്കയും ചെയ്യും. സന്തോഷാധിക്യത്താൽ എന്റെ ഗുണഗണങ്ങളെ നീ പാടിസ്തുതിക്കും.

അപ്പോൾ, വിശ്വാസരഹസ്യങ്ങളും ദുർഗ്രഹമായ പ്രകൃതിതത്വങ്ങളും നിനക്കു മനസ്സിലാകും. തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരിൽ ഏറ്റവും നിസ്സാരന്റെ ജ്ഞാനത്തോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കുമ്പോൾ തത്വജ്ഞാനികളുടെ ജ്ഞാനമെല്ലാം വെറും അജ്ഞതമാത്രമേ ആകുകയുള്ളൂ. അപ്പോൾ, എന്നും നിലനില്ക്കുന്നതായ എന്റെ രാജ്യത്തിന്റെ പ്രതാപവും മഹിമ

യും അവിടത്തെ അനർഘമായ നിക്ഷേപങ്ങളും അധ:പതിക്കാത്ത സ്ഥാനമാനങ്ങളും നീ കണ്ടറിയും. ഇതുയും വിവിധവും മഹത്തരവുമായ ലാവണ്യവിലാസത്തെപ്പറ്റി നീ ധ്യാനിക്കുമ്പോൾ എന്നോടുള്ള ഒരു അമേയമായ സ്നേഹത്താൽ നീ ഉജ്ജ്വലിക്കും.

4. അപ്പോൾമാത്രമേ, എന്റെ മകനേ, നീ എന്നെ പൂർണ്ണമായും, നിന്റെ സ്നേഹം വിഭജിക്കാതേയും, അശ്രദ്ധക്കുടാതേയും അവസാനമില്ലാതേയും സ്നേഹിക്കുകയുള്ളൂ. ഇപ്പോൾ സ്നേഹമാണോ ദ്വേഷമാണോ നീ അർഹിക്കുന്നതെന്ന് അറിയാതെ നീ വിഷമിക്കുന്നു, എന്നാൽ, അപ്പോൾ, എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നും ഇനി എന്നന്നേയ്ക്കും സ്നേഹിക്കുമെന്നും അതിനുപകരം നീ കാലാകാലത്തോളം എന്നാൽ സ്നേഹിക്കപ്പെടുമെന്നും നിശ്ചയമായും അറിയുമ്പോൾ അവർണ്ണനീയമായ സന്തോഷം നീ അനുഭവിക്കും.

അപ്പോൾ പൂർണ്ണസമാധാനത്തോടുകൂടെ നീ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ അഭയപ്രവേശിക്കും. എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നതും എന്റെ സ്നേഹത്തിൽ ലയിച്ചുപോകുന്നതും എത്രയോ ആനന്ദകരമായിട്ടുള്ളതാണെന്ന് അപ്പോൾ നീ അനുഭവിച്ചറിയും. നീ പരമാനന്ദലഹരിയിൽ മുഴുകുകയും നിന്നെത്തന്നെ മറക്കുകയും ചെയ്യും. മഹോത്സവചിഹ്നമായ അഹ്ലാദഗാനങ്ങൾക്കിടയിൽ നീ മാലാഖാമാരോടും പുണ്യവാന്മാരോടുംകൂടെ സ്നേഹസമുദ്രത്തിൽ നീന്തിക്കളിക്കും. ഇപ്രകാരം എല്ലായ്പോഴും ഉപര്യുപരി സ്നേഹിക്കുവാനാഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിലും എപ്പോഴും സംതൃപ്തനായും സ്നേഹംകൊണ്ട് ആനന്ദപൂർണ്ണനായും നിത്യതയിൽ നീ വസിക്കുന്നതാണ്.

5. അവസാനമായി, എന്റെ മകനേ, നീ എന്നെ കൈവശപ്പെടുത്തുകയും എന്റെ മാധുര്യമനുഭവിച്ചു തുടങ്ങുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ പരമഭാഗ്യം അതിന്റെ പരിപൂർണ്ണസ്ഥിതിയിലെത്തും. അപ്പോൾ നീ മുഴുവൻ എന്റേതും ഞാൻ മുഴുവൻ

നിന്നേറതുമാകും. എപ്പോഴും നവവും സജീവവുമായവിധം എന്നിൽ നീ സന്തോഷിക്കും. നിനക്ക് അഗ്രഹിക്കുവാനും ഊഹിക്കുവാനും പാടുള്ള സകല നന്മയും നീ എന്നിൽ കണ്ടെത്തും. സ്വർഗ്ഗത്തിലേ മഹിമകളും എന്തെല്ലാമാണെന്നും അവിടത്തെ വസ്തുക്കൾ എത്ര മനോഹരവും അത്ഭുതകരവും ആനന്ദജനകവുമാണെന്നും നിനക്കു കഴിയുമെങ്കിൽ അല്പമൊന്ന് ആലോചിച്ചു നോക്കുക.

അവിടത്തെ മഹത്വത്തെയും, അലങ്കാരവൈശിഷ്ട്യത്തെയും, വാനാശ്രപികളോടുകൂടി ഇരിക്കയിൽ അനുഭവിക്കുന്ന അത്യാനന്ദത്തെയും പറ്റി ചിന്തിക്കുക. വിശുദ്ധരോടുകൂടെ സന്തോഷിക്കുകയും മഹിമയോടെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വാഴുന്ന പരിശുദ്ധ കന്യകയുടെ സ്നേഹസംപുഷ്ടവും മധുരപൂരിതവുമായ കടാക്ഷവീക്ഷണങ്ങളുടേയും അവളുടെ അമൂല്യസ്നേഹത്തിനേറയും വിഷയമായിത്തീരുകയുംചെയ്യുന്ന അവസരങ്ങളെപ്പറ്റി കഴിയുമെങ്കിൽ ചിന്തിക്കുക.

ഹാ! എന്റെ മകനേ, എത്രയോ ഭാഗ്യസംപൂർണ്ണമായ വാസസ്ഥലം! എത്രയോ ഇമ്പകരമായ സഹവാസം! എത്രയോ മധുരതരമായ ആനന്ദം! എന്നാൽ ഇതെല്ലാം എന്നെന്നേയ്ക്കും!! എന്റെ മകനേ, നോക്കുക! പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടുകൂടെ എനിക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നവരുടെ സമ്മാനം ഇവയാകുന്നു! ലോകത്തിന് ഇപ്രകാരമുള്ളവയെത്തരുവാൻ കഴിയുമോ? അഥവാ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുമോ?

അതുകൊണ്ട്, നീ അവസാനംവരെ വിശ്വസ്തനായിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നിനക്കായി സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവയെ നിന്റെ ദൃഷ്ടി ഉയർത്തി നല്ലപോലെ നോക്കുക. എന്റെ മകനേ, ഉന്മേഷത്തോടുകൂടിയിരിക്കുകയും ദൈവപ്രസാദവരത്തോടു നിന്നാൽ കഴിയുന്നപ്രകാരം സഹകരിച്ചു നിന്റെ ഹൃദയത്തെ വെടിപ്പാക്കുകയും വെണ്മയുള്ളതായി സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അശുദ്ധമായ യാതൊന്നും

സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കയില്ല. ഇവിടെ നീ എത്ര പരിശുദ്ധനാണോ അത്രയും തേജസ്സോടുകൂടെ അവിടെ നീ പ്രകാശിക്കുകയും എന്റെ ഹൃദയത്തോടു കൂടതൽ അടുക്കുകയും അതിന്റെ സ്നേഹത്തെ കൂടുതൽ അർഹിക്കുകയും ചെയ്യും.

6. ശിഷ്യൻ:– ഓ! ഈശോയേ, അങ്ങയോടുകൂടി സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വസിക്കുന്നവർ എത്രയോ ഭാഗ്യവാന്മാർ! വെടിപ്പായ ഹൃദയത്തോടുകൂടെ അങ്ങെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ, ഓ! എത്രയോ ഭാഗ്യവാനാകുന്നു! എത്രയോ അവർണ്ണനീയമായ ഭാഗ്യം അവർ അനുഭവിക്കും! പരലോകത്തിൽ മാത്രമല്ല ഈ ലോകത്തിൽപ്പോലും അവരെക്കാൾ ഭാഗ്യവാന്മാർ ആരാണ്? ഓ! ഇത്രയും മഹത്തരമായ സമ്മാനത്തെ സമ്പാദിക്കുന്ന ഭാഗ്യദായകമായ ശുശ്രൂഷയെ, ഇത്രയും വലിയ മഹത്വത്തിലേക്കും ആനന്ദത്തിലേക്കുമുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെ നീ എത്ര സുഗമവും സന്തോഷകരവുമാക്കിത്തീർക്കുന്നു.

ഓ! എത്രയും മാധുര്യവാനായ ഈശോയേ, അങ്ങുന്നാഗ്രഹിക്കുന്നവ എത്രതന്നെയായാലും അവിടുത്തെപ്രതി അവയെ ചെയ്യാനും സഹിക്കുവാനും എന്നോടു കല്പിക്കുക. ഈ ലോകത്തിൽ അങ്ങെ സന്തോഷിപ്പിക്കുവാനും പരലോകത്തിൽ അങ്ങെ അവകാശമാക്കുവാനുമായി പൂർണ്ണമനസ്സോടും അത്യാനന്ദത്തോടുംകൂടെ അവയെ ഞാൻ സ്വീകരിക്കും. മാലാഖമാരോടും പുണ്യവാന്മാരോടുംകൂടെ എനിക്ക് അവിടുത്തെ കാണുന്നതിനും സ്നേഹിക്കുന്നതിനും എന്നേന്നേയ്ക്കും അനുഭവിക്കുന്നതിനുമായി അവിടുന്നു തിരഞ്ഞെടുത്തു തരുന്ന വഴി എത്രതന്നെ ആയാലും അതിൽക്കൂടി അപകടംകൂടാതെ അങ്ങേ രാജ്യത്തിലേക്ക് എന്നെ എത്തിക്കണമെന്ന് അങ്ങെ എത്രയും പരിശുദ്ധ ഹൃദയം വഴിയായി ഞാനപേക്ഷിക്കുന്നു. ആമ്മേൻ.

തിരുഹൃദയാനുകരണം.

രണ്ടാം പുസ്തകം

രണ്ടാം പുസ്തകത്തിലേക്കുള്ള മാർഗ്ഗദർശനം

തിന്മയിൽനിന്നും അമിതമായ സ്നേഹങ്ങളിൽനിന്നും വിമുക്തരായശേഷം എങ്ങനെയാണു പുണ്യം അഭ്യസിക്കേണ്ടതെന്നുപഠിപ്പിക്കുകയാകുന്നു ഈ രണ്ടാം പുസ്തകത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. ഇതു് ഏറ്റവും ഫലപ്രദമായവിധത്തിൽ സാധിക്കണമെങ്കിൽ അഭ്യാസിത്തന്നെ ഈശോയെ നമ്മുടെ ആദർശമായി സ്വീകരിക്കണം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവിടുന്നു്, വഴിയും സത്യവും ജീവനുമാകുന്നു. അങ്ങേ അനുഗമിച്ചാൽ പുണ്യത്തിൽ അടിക്കടി അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കയും നമ്മുടെ രക്ഷ സുസാധമായിത്തീരുകയും ചെയ്യും.

ഏതു സ്ഥിതിയിലും അന്തസ്സിലും ഉള്ളവർക്കും രണ്ടുവിധത്തിൽ പുണ്യം അഭ്യസിക്കാം. 1. ഓരോരുത്തരുടേയും അന്തസ്സിനു് അവശ്യമായിട്ടുള്ളതും പ്രമാണത്തിൽ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിനു് കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുമായ സുകൃതങ്ങളെ അഭ്യസിക്കുക. 2. പ്രമാണങ്ങളെ കാക്കുന്നതിനും പുറമെ ക്രൂശതൽ പരിപൂർണ്ണതയേയും ദൈവമഹിമയേയും ലാക്കാക്കി ഉപദേശാനുസരണമുള്ള മറ്റു സുകൃതങ്ങളെക്കൂടി പരിശീലിക്കുക. ഈ രണ്ടു മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെയും പ്രാപിക്കാവുന്ന പുണ്യപദവികൾ അതിരറ്റവയാകയാൽ എത്ര പരിപൂർണ്ണരായവർക്കും ക്രൂശതൽ പൂർണ്ണത പ്രാപിക്കാവുന്നതാണു്.

എന്നാൽ സുകൃതാഭ്യസനത്തിൽ എളിമയും ശാന്തശീലവും അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെന്നു് ഈശോമിശിഹാതന്നെ അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു നമ്മുടെ പുണ്യപരിശീലനങ്ങളുടെയെല്ലാം അടിസ്ഥാനം എളിമയിൽ ഉറപ്പിക്കുകയും അവയെ ഉപവിയിൽ പൂർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണു്.

2. ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തിൽനിന്നല്ലാതെ വേറൊ

രിടത്തുനിന്നും സുകൃതങ്ങളെ അധികമെളുപ്പത്തിലും തെറ്റുകൂടാതെയും പഠിക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അതു പുണ്യത്തിന്റെ യഥാർത്ഥമായ ഒരു മാതൃകയാകയാൽ പുണ്യം എന്താണെന്ന് ഒറ്റ നോട്ടത്തിൽ മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കും. മാത്രമല്ല, പുണ്യം സമ്പാദിക്കുന്നതിനു പര്യാപ്തമായ മാർഗ്ഗങ്ങളും ആ ഹൃദയത്തിൽനിന്നുതന്നെ പഠിക്കാവുന്നതാണു്.

ഹൃദയത്തിനു സൽകൃത്യങ്ങളോടുള്ള ശരിയായ ഒരു സ്നേഹമാകുന്നു പുണ്യം. അതുകയാൽ ഈ സൽകൃത്യങ്ങൾ വാസ്തവത്തിൽ പുണ്യത്തിന്റെ വിഷയംമാത്രമേ ആകുന്നുള്ളൂ. ഒരു പ്രവൃത്തി പുണ്യപ്രവൃത്തിയാകണമെങ്കിൽ അതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം അഥവാ പ്രേരണാശക്തി സ്വഭാവാതീതമായിരിക്കണം. ഈശോയുടെ ബാഹ്യവും ആഭ്യന്തരവുമായ എല്ലാ പ്രവൃത്തികളും സ്വാഭാവികമായ ഉദ്ദേശ്യത്താലല്ല, പ്രത്യുത, സ്വഭാവാതീതമായ ഉദ്ദേശ്യത്താലാണു പ്രേരിതമായിരുന്നതു്. മനുഷ്യനെന്ന നിലയിൽ യാതൊരു മഹിമയും സംതൃപ്തിയും അവിടുന്നു് അവയിൽ നിന്നാഗ്രഹിച്ചിരുന്നുമില്ല. അവിടുത്തെ സകല കൃത്യങ്ങളും പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ സ്തുതിക്കും മഹത്വത്തിനുമായി ചെയ്യപ്പെട്ടവയായിരുന്നു.

അതുകയാൽ പ്രകൃത്യാ ഉള്ള ആകർഷണത്താലോ ചായ്വിലാലോ നന്മ അഥവാ സൽകൃത്യം ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ അതു സ്വാഭാവികപുണ്യംമാത്രമേ ആകയുള്ളൂ. അതു് ഒരിക്കലും സ്വഭാവാതീതമായ പുണ്യം—സാക്ഷാൽ പുണ്യം—ആകയില്ല. തൻമൂലം നമുക്കു് ഈലോകത്തിൽ പരിപൂർണ്ണതയും പരലോകത്തിൽ യോഗ്യതയും നഷ്ടപ്പെടുന്നു. നേരേമറിച്ചു്, ഈശോയുടെ ഹൃദയത്തെ അനുകരിച്ചു് അതിൽ വിളങ്ങുന്ന സുകൃതങ്ങളെ അഭ്യസിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ദൈവവരത്താലും യോഗ്യതയാലും പൂരിതരായി ഉത്തമമായ ആന്തരികജീവിതം നയിക്കുവാൻ നാം ശക്തരായിത്തീരും.

നമ്മുടെ ഓരോ പ്രവൃത്തിയും സ്വഭാവാതീതമായ നിയോ

ഗത്തോടെ–ദൈവമഹിമയെ ഉദ്ഘോഷിച്ചു്–തുടങ്ങുകയും ദൈവതിരുമനസ്സനുസരിച്ചു തുടരുകയും ചെയ്യുന്നതിലാണു് ആന്തരികജീവിതം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു്. ഇതുമൂലം കർത്താവു നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിലും, നാം കർത്താവിന്റെ ഹൃദയത്തിലും സ്നേഹമാധുര്യത്തോടെ വസിക്കും. ഈ ആന്തരികജീവിതംവഴിയായി യഥാർത്ഥ പുണ്യവും ദൈവൈക്യവും നമുക്കു വേഗം സമ്പാദിക്കാം. ഇതു വൈദികന്മാർക്കുമാത്രമല്ല, അൽമേയർക്കും ശക്യമാണു്. ആദിമ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഇപ്രകാരമുള്ള ജീവിതം നയിച്ചിരുന്നു. എന്നുവേണ്ടാ സുവിശേഷംതന്നെ ഇതിന്റെ ആവശ്യകതയെ പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ടു്.

സന്മനസ്സുള്ളവർക്കെല്ലാം പുണ്യമായി ജീവിച്ചു പരിപൂർണ്ണതയിലെത്തുവാൻ സാധിക്കും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ പരിപൂർണ്ണത മനുഷ്യന്റെ ഭാവഭേദങ്ങളിലോ പ്രകൃത്യാ ഉള്ള ചായ്വുകളിലോ അല്ല, പ്രത്യുത ദൈവപ്രസാദവരത്തിലും, അതിനോടുള്ള മനുഷ്യന്റെ സഹകരണത്തിലും–സന്മനസ്സിലും–ആണു് അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു്. ആകയാൽ, ദൈവപ്രസാദവരത്തോടു നാം എത്രയധികം സഹകരിക്കുന്നുവോ, പുണ്യാഭ്യാസനത്തിൽ അത്രയധികം അഭിവൃദ്ധി നമുക്കുണ്ടാകയും ചെയ്യും. നമ്മുടെ സ്വാഭാവിക ചായ്വുകളും, എന്നുവേണ്ടാ, നമ്മുടെ പ്രകൃതിതന്നെയും പ്രതികൂലമായിരുന്നാലും, സന്മനസ്സോടെ പ്രവർത്തിക്കുന്നപക്ഷം തീർച്ചയായും സുകൃതത്തിൽ ഉത്തരോത്തരം നാം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടും. വിശുദ്ധന്മാർ ഐകകണ്ഠ്യേന പഠിപ്പിക്കുന്ന ഈ സിദ്ധാന്തം നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയെ സർവോപരി ആകർഷിക്കത്തക്കതാണു്.

പക്ഷേ, പുണ്യാഭ്യസനത്തിൽ ചിലപ്പോൾ ചില അബദ്ധങ്ങൾ പറ്റാറുണ്ടു്. അവയിൽപ്രധാനപ്പെട്ടവ താഴെ ചേർക്കുന്നു. നാം വാസ്തവത്തിൽ പുണ്യം അഭ്യസിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും പുണ്യം അഭ്യസിക്കുന്നുണ്ടെന്നു തെറ്റിദ്ധരിക്കുക; വല്ല സ്വാഭാവികോദ്ദേശ്യങ്ങളേയും മുൻനിറുത്തി ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികൾ സൂക്ഷ്മാൽ പുണ്യകൃത്യങ്ങളെന്നു ധരിച്ചുവശാവുക; നിര

ന്തരമായി സന്മനസ്സോടെ പ്രവർത്തിക്കാതെ ഒരൊറ്റ പ്രവൃത്തികൊണ്ടു പുണ്യം സമ്പാദിക്കാമെന്നു വിചാരിക്കുക എന്നിവയെല്ലാമാണ്. ഹൃദയത്തെ ശരിയായി ശ്രദ്ധീകരിക്കാത്തവരാണ് ഇത്തരം അബദ്ധങ്ങളിൽ പെടുന്നതു്. മാത്രമല്ല, സ്വാഭാവിക ചായ്വിലിനോടു് എതിർക്കുന്നതിനുള്ള വിഷമമോർത്തു വിഷാദിക്കുക, സ്വഭാവിക ചായ്വിലുകൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ പുണ്യാഭ്യാസത്തെ തടയുന്നതിനു പറ്റിയവയെന്നു തെറ്റിദ്ധരിക്കുക, സ്വാഭാവിക ഗുണങ്ങളെ പുണ്യമായി കരുതുക, യഥാർത്ഥപുണ്യങ്ങളെ അവഗണിച്ചു കൊണ്ടാവുമായി ഉടനടി ഐക്യത്തിനു മുതിരുക എന്നിങ്ങനെ വേറേയും ചില അബദ്ധങ്ങൾ ഉണ്ടാകാറുണ്ടു്. ആന്തരികജീവിതം നയിക്കുന്നതായാൽ ഇവയുടെ യാഥാർത്ഥ്യം ഗ്രഹിക്കുന്നതിനും തദനുസാരം വർത്തിക്കുന്നതിനും നമുക്കു സാധിക്കുന്നതാണ്.

3. ആദ്യമായി, ഈശോയെ നല്ലപോലെ അറിയുന്നതിനും സ്നേഹിക്കുന്നതിനും നാം സർവ്വാത്മനാ യത്നിക്കണം. അവിടത്തെ ഓരോ പ്രവൃത്തിയേയും ശരിയായി പരിശോധിച്ചു്, അവിടത്തെ മനഃസ്ഥിതി ഓരോ സന്ദർഭത്തിലും എന്തായിരുന്നുവെന്നു പഠിക്കയാണ് അതിലേക്കു ചെയ്യേണ്ടതു്. അനന്തരം അവിടത്തെ അനുകരിക്കണം. ഇതിനു് ഒന്നാം പുസ്തകത്തിന്റെ മാർഗ്ഗദർശനത്തിലുള്ള ധ്യാനരീതിക്കു പുറമേ താഴെ വരുന്നതുകൂടി അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നതു് ഉപയോഗപ്രദമാണ്.

4. രണ്ടാംപുസ്തകം ധ്യാനത്തിനും സമാധിക്കും ഒന്നുപോലെ ഉപയോഗയോഗ്യമാണ്. ധ്യാനം താഴെപ്പറയുന്നപ്രകാരം കഴിക്കാം.

ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തിലേ ഏതെങ്കിലും ഒരു പുണ്യത്തെ നമ്മുടെ ബോധത്തിൽ ഉപവൽക്കരിക്കണം. ധ്യാനം കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം മറന്നുപോകാതെ അതിനെ പ്രായോഗികമാക്കത്തക്കവിധം ബുദ്ധിയിൽ ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്യണം. ഈശോയുടെ ഹൃദയത്തിലും നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിലും ഈ പുണ്യം എങ്ങനെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു എന്നു നല്ലവണ്ണം അ

ലോചിക്കുക. കഴിഞ്ഞ ജീവിതത്തിൽ ഈ പുണ്യം അഭ്യസിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നും അനേഷിക്കേണ്ടതാണു്. നമ്മുടെ പ്രവൃത്തി സ്തുത്യർഹമെങ്കിൽ ദൈവത്തിനു നന്ദി പറയുകയും, ഭാവിയിൽ എങ്ങനെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടണമെന്നു് ആരായുകയും ചെയ്യുക.

പിന്നീടു ഹൃദയത്തെ പൂർണ്ണമായി കർത്താവിനു വെളിപ്പെടുത്തണം. ഈശോയുമായി ഹൃദയംഗമമായി സംഭാഷണം നടത്തുകയും, നമ്മുടെ ഹൃദയവികാരങ്ങളേയും മനോവേദനകളേയും ഭയത്തേയും സ്നേഹത്തേയും, എന്നുവേണ്ടാ, നമ്മുടെ സമസ്താഗ്രഹങ്ങളേയും കർത്താവിനെ അറിയിക്കയും ചെയ്യുക. അവസാനമായി, നമ്മുടെമേൽ ധാരാളമായി അനുഗ്രഹങ്ങൾ വർഷിക്കുന്നതിനു് അവിടത്തോടു താഴ്മയോടെ അപേക്ഷിക്കയും വേണം.

സമാധി ശരിയായി കഴിക്കുന്നതിനു താഴെപ്പറയുന്ന രീതി അനുകരണീയമാണു്. ചിന്താവിഷയമാക്കാൻ പോകുന്ന ദൈവരഹസ്യത്തിലോ മറ്റുവിഷയങ്ങളിലോ കർത്താവിന്റെ മനോഭാവം എന്തായിരുന്നുവെന്നു് ഒന്നാമതായി നോക്കണം. അവിടുന്നു് എന്തെല്ലാം സ്വീകരിച്ചിരുന്നുവെന്നും എന്തെല്ലാം പരിത്യജിച്ചിരുന്നുവെന്നും, എന്തെല്ലാം ശിക്ഷാർഹമായി ഗണിച്ചിരുന്നുവെന്നും കാണുക. അനന്തരം ഈശോയുടെ ദിവ്യഹൃദയത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടുന്ന മധുരമൊഴികളെ ശ്രദ്ധാപൂർവം ശ്രവിക്കണം. അവസാനമായി, എന്തെല്ലാം പ്രകരണങ്ങളാണു കർത്താവിന്റെ ഹൃദയം ചെയ്യുന്നതെന്നും, അവ എത്ര പുണ്യപൂർണ്ണതയുള്ളവയാണെന്നും ചിന്തിക്കുക. സമാധിയിൽ വ്യാപൃതനായിരിക്കേണ്ട സമയംമുഴുവനും നമ്മുടെ ഭക്തിയാലോ ദൈവപ്രസാദത്താലോ പ്രേരിപ്പിക്കപ്പെടുമ്പോൾ പ്രേമപുരസ്സരമായ അപേക്ഷകളേയും പ്രകരണങ്ങളേയും വീണ്ടും വീണ്ടും ചെയ്യുന്നതു നന്നു്. ഇങ്ങനെ സമാധിവഴിയായി ഈശോയെപ്പോലെ വിചാരിക്കയും സംഭാഷിക്കയും പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്യുവാൻ നമുക്കു കഴിയും. വിശ്വാസം, ശരണം, ഉപ

വി എന്ന പ്രധാനപുണ്യങ്ങളെക്കൂടാതെ നമ്മുടെ പ്രത്യേക ശ്രദ്ധയ്ക്കു വിഷയീഭവിച്ചിരിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും ഒരു പുണ്യത്തെയും ഈ സമാധി സമയത്തു പരിശീലിക്കുന്നതുകൊള്ളാം.

എന്നാൽ, നാം ധ്യാനിക്കയോ സമാധിയിലിരിക്കയോ ചെയ്യുമ്പോൾ ആ രഹസ്യങ്ങളെ കണ്ണുകൊണ്ടു കാണുന്നവണ്ണം കരുതണം; വി. ബൊനവെൻത്തുര പറയുന്നതു കേട്ടാലും:— ഈ വഴിക്കു ഫലസിദ്ധി വരണമെങ്കിൽ നിന്റെ മുഴുവൻ ശക്തിയോടുകൂടിയും, ഉൽക്കണ്ഠയും ആശങ്കയും കൂടാതെയും, ഈശോ സംസാരിക്കയോ പ്രവർത്തിക്കുകയോ ചെയ്തതു നിന്റെ ചെവികൊണ്ടു കേൾക്കുകയും കണ്ണുകൊണ്ടു കാണുകയും ചെയ്യുന്നതുപോലെ നിന്റെ ബോധത്തിൽ ഉറപ്പിക്കണം.

പാപങ്ങളിൽനിന്നു ഒഴിഞ്ഞു പരിശുദ്ധമായി ജീവിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നവരെ ദുഷ്ടാരൂപി പരീക്ഷിക്കുക പതിവാണ്. ദുഷ്ടാരൂപിയുടെ പ്രലോഭനങ്ങളേയും തന്ത്രങ്ങളേയും, ശിഷ്ടാരൂപിയുടെ നല്ല പ്രേരണകളിൽനിന്നു തിരിച്ചറിവാൻ നമുക്കു സാധിക്കുന്നതിനായി വിശുദ്ധന്മാർ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള ലക്ഷണങ്ങളാണു താഴെപ്പറയുന്നവ.

1. നന്മയിൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആത്മാക്കളുടെ ശിഷ്ടാരൂപി സാവധാനം ശാന്തമായി പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. ദുഷ്ടാരൂപിയാകട്ടെ ആത്മാവിനെ ക്ഷണത്തിൽ ഇളക്കിമറിക്കുന്നു; ശിഷ്ടാരൂപി നന്മയിൽ നിമഗ്നരായ ആത്മാക്കളിൽ മനസ്സാക്ഷിക്കടി ഉളവാക്കയും അവരെ മാനസാന്തരത്തിനു പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കയും ചെയ്യും. എന്നാൽ അവരെ നന്മയിൽ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നതിനായി ദുഷ്ടാരൂപി മുഖസ്തുതി പാടുകയും അന്തഃകരണശബ്ദത്തെ അവരിൽനിന്നു ഉൻമൂലനം ചെയ്യുകയുംചെയ്യും.

2. പുണ്യത്തിൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുന്നതിനു ആഗ്രഹിക്കയും അതിനായി നിർവ്യാജം യത്നിക്കയും ചെയ്യുന്ന ആത്മാക്കൾക്ക് ശിഷ്ടാരൂപി സാക്ഷാത്തായ ആത്മികാനന്ദം നല്കു

ന്നതാണ്. ദുഷ്ടാരൂപി വിതച്ചിട്ടുള്ള വിഷാദബീജങ്ങളെ അത് അവരിൽനിന്ന് ഉൻമൂലനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. ദുഷ്ടാരൂപി, ആത്മികാനന്ദത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനും അതിനു പകരം ഹൃദയവേദന ഉളവാക്കുന്നതിനും വിശേഷവിധത്തിലുള്ള കുതന്ത്രങ്ങളും പ്രയോഗിക്കുന്നു.

3. ദുഷ്ടാരൂപി സൂക്ഷ്മമനസ്സാക്ഷിയെ കൂടുതൽ സൂക്ഷ്മമുള്ളതും ഒടുവിൽ സംശയമുള്ളതുമാക്കിത്തീർത്തു അതിനെ തീരെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കുന്നു. ചാവുദോഷത്തിലെന്നു വേണ്ടാ പാപദോഷത്തിൽപ്പോലും ഉൾപ്പെടാത്ത ഒരാത്മാവിനെ ചതിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി പാപമല്ലാത്തതും പാപമാണെന്നു ദുഷ്ടാരൂപി തോന്നിക്കുന്നു. ശിഥിലമനസ്സാക്ഷിയെ കൂടുതൽ ശിഥിലമാക്കുന്നതിനും തട്ടിപ്പാരാ ചാവുദോഷങ്ങളെ നിസ്സാരങ്ങളായി കരുതുന്നതിനും അതു പ്രേരിപ്പിക്കാതിരിക്കയില്ല.

4. ആദ്ധ്യാത്മികജീവിതത്തിൽ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കുവാനാഗ്രഹിക്കുന്നവർ പിശാചിന്റെ പദ്ധതിക്കെതിരായി വേണം പ്രവർത്തിപ്പാൻ. അതുകയാൽ ദുഷ്ടാരൂപി മനസ്സാക്ഷിയെ കൂടുതൽ ശിഥിലമാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നുവെന്നു കണ്ടാൽ നാം അതിനെ സൂക്ഷ്മമനസ്സാക്ഷിയാക്കാൻ യത്നിക്കണം. അതുപോലെതന്നെ മനസ്സാക്ഷിയെ സംശയങ്ങളാക്കും സന്ദേഹങ്ങളാക്കും അധീനമാക്കി നശിപ്പിക്കുന്നതിനു ദുഷ്ടാരൂപി ശ്രമിക്കുമ്പോൾ നാം അതിനെ നേരായതാക്കുന്നതിനു പ്രയത്നിക്കണം.

5. സാധാരണമായി ദുഷ്ടാരൂപി ശിഷ്ടാരൂപിയുടെ വേഷം ധരിച്ചു നമ്മിൽ നല്ല ചിന്തകൾ ഉളവാക്കുക പതിവാണ്. പക്ഷേ, നമ്മെ അതു ക്രമേണ വഞ്ചിക്കയും ഒടുവിൽ അതിനികൃഷ്ടമായ ചിന്തകൾക്കു വശംവദരാക്കയും സൽപഥത്തിൽനിന്നു മൊത്തത്തിൽ വ്യതിചലിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

6. നമ്മിൽ ഉൽഭൂതമാകുന്ന ചിന്തകൾ ആദ്യന്തം നല്ലവയാണെങ്കിൽ അവ ശിഷ്ടാരൂപിയിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്നവ

യാണെന്നു തീർച്ചയാക്കാം; നേരേ മറിച്ച്, അവ തിന്മയിൽ അവസാനിക്കയോ അവയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു നന്മയിൽനിന്നു നമ്മെ മാറുകയോ കൂടുതൽ നന്മയിലേക്കു പ്രേരിപ്പിക്കാതിരിക്കയോ ചെയ്യുന്നെങ്കിൽ അവ ദുഷ്ടാത്മാവിന്റേതാണെന്ന് അനുമാനിക്കാം. കൂടാതെ, ആത്മാവിന്റെ പ്രശാന്തതയും സമാധാനവും നശിപ്പിച്ച് അതിനെ കലക്കുന്നുവെങ്കിൽ ആ വിചാരങ്ങൾ ദുഷ്ടാത്മാവിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടവയാണെന്നു തന്നെയാണു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതു്.

7. നമ്മെ ദുഷ്ടാത്മാവു തിന്മയിലേക്ക് ആനയിക്കുന്നുവെന്നു കണ്ടുപിടിച്ചാലുടനെ നന്മയുടെ രൂപത്തിൽ നമുക്കു തോന്നിയ വിചാരങ്ങളെ പരിശോധിക്കണം. അവൻ എങ്ങനെ ക്രമേണ നമ്മെ വഞ്ചിച്ച്, നമ്മുടെ സമാധാനത്തിനു ഭംഗം വരുത്തിയെന്നും, ഒടുവിൽ എങ്ങനെ അവന്റെ നീചലാക്കു വെളിപ്പെട്ടുത്തിയെന്നും മനസ്സിലാക്കണം. ഇങ്ങനെ, ദുഷ്ടാത്മാവിന്റെ വഞ്ചനാപരമായ തോന്നിപ്പുകളെ ഭാവിയിൽ എങ്ങനെ ജയിക്കാമെന്നു നമുക്കു പഠിക്കുവാനും കഴിയും.

ഈശോയുടെ കുമ്മാട്ടുക്കമായ ജീവിതത്തിൽ
അവിടുത്തെ തിരുഹൃദയത്തെ അനുകരിക്കുവാൻ
ഉപയുക്തങ്ങളായ ഉപദേശങ്ങൾ

അധ്യായം 1

വിശുദ്ധീകരപ്രസാദവരത്തെ നാം എത്രകണ്ടു മതിക്കുകയും
അഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യണം.

ഈശോ:— എന്റെ മകനേ, ദൈവപ്രസാദവരത്തെ നീ അനാദരിക്കരുത്. നിനക്കു നല്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഈ പരിശുദ്ധ നിക്ഷേപത്തെ നീ ഭദ്രമായി സൂക്ഷിക്കുക. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, നിന്റെ സമ്പത്തും നിന്റെ ശ്രേയസ്സും നിന്റെ ആനന്ദവും നിന്റെ സകല നന്മയും ഇതത്രേ. നിന്നെ ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിച്ഛായയാക്കുകയും അവിടുത്തോട് അനുരൂപപ്പെടുത്തുകയും ചെന്നതു മറെറാന്നുമല്ല. ഹേ! മനുഷ്യാ, വിശുദ്ധീകരപ്രസാദവരം വഴിയായി ദൈവച്ഛായയായിത്തീന്ന ലോകത്തിലേ യാതൊന്നിനോടും താരതമ്യപ്പെടുത്തുവാൻ പാടില്ലാത്തവണ്ണം സകലത്തെക്കാളും ഉയർത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നീ നിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെ അറിഞ്ഞാലും.

ദൈവപ്രസാദവരത്താൽ അലംകൃതവും, തേജോരാ, ദൈവത്തോടുതന്നെ അനുരൂപപ്പെട്ടമിരിക്കുന്ന ഒരാത്മാവിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തോട് താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കുമ്പോൾ നക്ഷത്രങ്ങളുടെ തേജസ്സും സൃഷ്ടികളുടെ രമണീയതപവും എത്ര നിസ്സാരം? അതുകൊണ്ട്, നിന്നെത്തന്നെ ഉയർത്തുക. നിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെ ഓർത്തിട്ടെങ്കിലും നിന്നെത്തന്നെ അശുദ്ധമാക്കുകയോ അവമാനിക്കുകയോ അരുത്.

2. ദൈവം ഈ വരത്താൽ നിന്നെ പ്രകാശിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു സാധാരണ പുത്രനായിട്ടല്ല, പിന്നെയോ, തന്റെ സ്നേഹഭാജനവും വത്സലസന്താനവുമായിട്ടത്രേ നിന്നെ ഭരത്തെടുക്കുന്നതു. ഇപ്രകാരം എനിക്ക പ്രകൃത്യാതന്നെ ഉള്ളതിനെ

ത്തവകാശമായി നീ അനുഭവിക്കുന്നു. ഈ പ്രസാദവരം വഴിയായി നീ ദൈവത്തിന്റെ യഥാർത്ഥസന്താനമായിത്തീരുന്നു. സ്വർഗ്ഗീയപിതാവു്, ഒരു പുത്രനെ എന്ന നിലയിൽ നിന്നെ സ്നേഹിക്കയും ലാളിക്കയും ചെയ്യുക എന്നുള്ളതു് എത്ര മാഹാത്മ്യമേറിയതാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ നിനക്കു സാധിക്കുമോ? ബുദ്ധിമാന്മാരും നല്ലവരും ജനസമ്മതിയുള്ളവരും ധനവാന്മാരും മഹാന്മാരും കീർത്തിമാന്മാരുമായ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ സന്താനങ്ങളായിരിക്കുന്നതിൽ കുട്ടികളും സാധാരണമായി സന്തോഷിക്കുകയും അഭിമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ ഗുണങ്ങളോടു തുലനം ചെയ്യുമ്പോൾ ഈ ശ്രേഷ്ഠതകളെല്ലാം കേവലം തുച്ഛമത്രേ. അങ്ങനെയിരിക്കെ, സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെയും ഭൂമിയുടേയും നാഥനായ ദൈവത്തെത്തന്നെ പിതാവായി ലഭിച്ചതിൽ എത്രയോ കൂടുതൽ ന്യായത്തോടുകൂടെ നീ സന്തോഷിക്കുകയും, അഭിമാനിക്കുകയും വേണം! ഈ ദൈവികദാനത്തിന്റെ വൈശിഷ്ട്യത്തെക്കുറിച്ചു് അവധാനപൂർവ്വം ചിന്തിക്കുക. മുമ്പു് അവമാനത്തിന്റെ അങ്ങേയറ്റത്തെ പടിയിൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന നീചൻ വിശ്വാസീകരപ്രസാദവരം വഴിയായി അടിമത്തത്തിൽനിന്നു സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലേക്കു കടക്കുന്നു; അനാഥൻ ദൈവത്തിന്റെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട പുത്രനായിത്തീരുന്നു. ഇങ്ങനെ ഉൽകൃഷ്ടനാക്കപ്പെട്ട നന്മയുടെ ആധിക്യത്താൽ നീ ആനന്ദിക്കും. ദൈവത്തിന്റെ മക്കളെന്ന നിലയിലേക്കു നമ്മെ ഉയർത്തുന്ന ഈ വിശ്വാസീകരപ്രസാദവരത്തിന്റെ വിലയറിയുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ തന്നെ. പ്രസ്തുത ശ്രേഷ്ഠപദത്തെ ഹീനമാക്കാതെ പിതാവായ ദൈവത്തിന്നനുരൂപനായ ഒരു പുത്രനെന്ന നിലയിൽ ജീവിക്കുന്നവൻ സാക്ഷാൽ ഭാഗ്യവാൻ തന്നെയല്ലയോ?

3. ദൈവപ്രസാദവരം നിന്നെ ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനാക്കിയതുപോലെതന്നെ എന്റെ അവകാശിയുമാക്കിത്തീർക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു്, എന്റെ മകനേ, എന്റെ സ്വന്തമാ

യിരിക്കുന്ന അനന്തരാജ്യത്തെ, വിശുദ്ധീകരപ്രസാദവരം നിന്റേതാക്കിത്തീർക്കുന്നു. നീ ആകാശത്തിലേക്കു നോക്കിക്കൊണ്ടു നിത്യത്വത്തിന്റെ മഹത്വത്തേയും പരമാനന്ദത്തേയും അവിടെയുള്ള എല്ലാ വിശിഷ്ടവസ്തുക്കളേയും അരൂപിക്കടുത്ത പ്രകാരം ദർശിക്കുമ്പോൾ ഇപ്രകാരം നിന്നോടുതന്നെ പറയുക. "ഹാ! ഞാൻ ദൈവപ്രസാദവരം നഷ്ടമാക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ? ഇതാ! എനിക്കു ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്ന രാജ്യം." എന്റെ വരപ്രസാദം ലഭിച്ചാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിലേ അനുഭോഗങ്ങൾക്കും നീ അവകാശിയായി. നിനക്കല്ലാതെ ആർക്കും അവയെ നഷ്ടപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയുകയില്ല.

ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിജ്ഞ സുസ്ഥിരമാകുന്നു. അവിടുത്തേ വാഗ്ദാനം ഒരിക്കലും ലംഘിക്കപ്പെടുന്നതല്ല. വിശുദ്ധീകരപ്രസാദവരം നീ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയാൽ പ്രസ്തുതാവകാശങ്ങളും നിനക്കു നഷ്ടപ്പെടുന്നു.

4. എന്റെ മകനേ, ഒരുവനെ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ അവകാശിയാക്കുന്ന ഈ ദൈവപ്രസാദവരം നിന്നെ മാലാഖാമാരുടെ സഖാവും വിശുദ്ധന്മാരുടെ സഹോദരനുമാക്കിത്തീർക്കുന്നു. മരണമുള്ളവരും സ്ഥിരതയില്ലാത്തവരുമായ മഹാന്മാരുടെ സഖ്യം സമ്പാദിക്കുന്നതു നീ വലിയ കാര്യമായി വിചാരിക്കുകയും അവരുമായുള്ള സംഭാഷണത്തിൽ സന്തോഷമനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ—നിന്റെ പിതൃധനത്തെ വിഭാഗിച്ചു ചെറുതാക്കുന്ന സഹോദരരെ കിട്ടിയതിൽ നീ ഇത്ര ആനന്ദിക്കുന്നുവെങ്കിൽ—ദൈവപ്രസാദവരം വഴിയായി, അനുഗൃഹീതരായ മാലാഖാമാരെ സഖാക്കളായും ദൈവത്തിന്റെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട വിശുദ്ധന്മാരെ സഹോദരന്മാരായും ലഭിക്കുമ്പോൾ നിന്റെ ആനന്ദം എത്ര അതുല്യമായിരിക്കും! ഈ സഹോദരന്മാരുടെ സംഖ്യാധിക്യം നിന്റെ അവകാശത്തെ വിഭാഗിക്കുകയോ കുറയ്ക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല; പ്രത്യുത, നിന്റെ ആനന്ദത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ശതഗുണീഭവിപ്പിക്കുകയുമത്രേ ചെയ്യുന്നതു്.

ഹാ! എന്റെ മകനേ, എപ്രകാരമുള്ളവരാണു നിന്റെ സ്നേഹിതന്മാർ എന്നാലോചിക്ക. അവർ എത്രയോ അസംഖ്യം! എത്രയോ വിഖ്യാതന്മാർ! എത്രയോ നല്ലവർ! വലിയ വിജയശ്രീ ചൂടി കീർത്തിമാന്മാരായിരിക്കുന്ന അവർ നിന്റെ ജ്യേഷ്ഠസഹോദരന്മാരാണു്. അവരുടെ സ്ഥാനങ്ങളിൽ അവർ സുരക്ഷിതരായിരിക്കയാൽ നിന്റെ ക്ഷേമത്തെ അവർ ഉൽക്കണ്ഠാപൂർവ്വം അന്വേഷിക്കുന്നു. യഥാർത്ഥമായി അവർ നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുമുണ്ടു്. അവരുടെ നല്ല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാൽ നിന്നെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും, പ്രാർത്ഥനകളാൽ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യും. അവർക്കു ലഭിച്ച സമ്മാനം കാണിച്ചുകൊണ്ടു നിന്നെ ക്ഷണിക്കുന്നതു കേൾക്കുക. ഇപ്രകാരമുള്ള വീരന്മാരുടെ സഹോദരനാക്കിത്തീർക്കുന്ന അനുഗ്രഹീതവരത്തെ ആഗ്രഹിക്കുന്നതു് എത്രയോ നല്ലതു്!

5. വിശുദ്ധീകരപ്രസാദവരത്തിന്റെ ഫലമായി ഇഹലോകത്തിലും നിനക്കു സാക്ഷാൽ ഭാഗ്യമനുഭവിക്കാം. ഈ വരം ആഭ്യന്തരസമാധാനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമാകുന്നു. ഇതുകൂടാതെ യഥാർത്ഥസമാധാനമുണ്ടാകുന്നതല്ല. ഇതുണ്ടെങ്കിൽ അഭംഗമായ സമാധാനം ആത്മാവിൽ പരിലസിക്കും.

വിശുദ്ധീകരപ്രസാദവരത്തെ അവഗണിച്ചവരിൽ ആരാണു സമാധാനമനുഭവിച്ചിട്ടുള്ളതു്? സമാധാനമില്ലെങ്കിൽ എന്തൊരാനന്ദമാണു് ഉണ്ടാകുക? ദൈവപ്രസാദവരത്തിന്റെ സമാധാനത്തിൽ നീ ആനന്ദിക്കുന്നുവെങ്കിൽ സമൃദ്ധിയുടെ കാലത്തു ന്യായ്യമായും ഭയരഹിതമായും സന്തോഷിക്കയും, ആപത്തുകാലത്തു് എളുപ്പത്തിലും ഉപകാരപ്രദമായ വിധത്തിലും ആശ്വസിക്കയും ചെയ്യാം. നിന്നെത്തന്നെ ദൈവപ്രസാദവരത്തിൽ നിലനിർത്തണം. അപ്പോൾ സമാധാനവും സന്തോഷവും നിന്റെ അധീനതയിലാകും. വിശുദ്ധന്മാരുടെ പ്രവൃത്തികളെ പരിശോധിക്കുക. പോരെങ്കിൽ, മാനസാന്തരപ്പെട്ടതിനുശേഷം ഒരിക്കലും ദൈവപ്രസാദവരത്തെ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലാത്തവരേയും നോക്കുക. അവർക്കു് അതു ലഭി

ക്കുന്നതിനു മുമ്പും ലഭിച്ചതിനു പിമ്പുമുണ്ടായിട്ടുള്ള മനോവികാരങ്ങളെ അവർ താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കി. അപ്പോൾ ഇപ്രകാരം പറയുവാൻ അവർ നിർബ്ബന്ധിതരായിത്തീർന്നു. "ഓ! കർത്താവേ, ഒരു ദിവസമെങ്കിലും അവിടുത്തെ ഭവനത്തിന്റെ മുറ്റത്തു കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നതു് അനേകായിരം നാളുകൾ പാപികളുടെ വീടുകളിൽ താമസിക്കുന്നതിനെക്കാൾ എത്രയോ നല്ലതാകുന്നു."

6. അത്രയുമല്ല, എന്റെ മകനേ, നീ വിശ്വാസികരപ്രസാദവരത്തിൽ ആയിരിക്കുമ്പോൾ എന്റെ രാജ്യം നിന്നിലായിരിക്കും. എന്റെ സിംഹാസനത്തിലെന്നപോലെ നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഞാൻ വിശ്രമിക്കുകയും വാഴുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ, ഉപവിയുടേയും വിശ്വാസികരണത്തിന്റേയും അരൂപിയായ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ സമാധാനത്തിലും സന്തോഷത്തിലുമാണു് എന്റെ രാജ്യം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്. ഈ രാജ്യത്തിൽ ഞാൻ വാഴുന്നതു പ്രജകളുടെമേൽ അധികാരം നടത്തുന്ന ഒരു രാജാവിനെപ്പോലെയല്ല, പിന്നെയോ, തന്നോടൊന്നിച്ചു വാഴുവാനിരിക്കുന്ന തന്റെ മക്കളെ പരിശീലിപ്പിക്കുന്ന ഒരു പിതാവിനെപ്പോലെയത്രേ. ഈ ദൈവപ്രസാദവരത്തിൽ നീ നിലനില്ക്കുന്നിടത്തോളം കാലം എന്റെ ജ്ഞാനം പ്രത്യേകവിധം നിന്നെ നിയന്ത്രിക്കുകയും എന്റെ സ്നേഹം നിന്നെ ആവരണം ചെയ്കയും ചെയ്യും.

എന്റെ മകനേ, നീ നിന്നെത്തന്നെ വഞ്ചിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ആ രാജ്യത്തിൽ യാതൊന്നും ഭയപ്പെടുവാനില്ല; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അതു് അത്രയ്ക്കു നീതിയോടെ ഭരിക്കപ്പെടുകയും വിശേഷവിധിയായി സംരക്ഷിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. നീ വിശ്വസ്തതയോടുകൂടെ പെരുമാറുന്നുവെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും അതു നിലനില്ക്കുകയും എന്നെന്നേയ്ക്കും ദീർഘിക്കുകയും ചെയ്യും. അതിന്റെ ശത്രുക്കൾ എല്ലാം ഒന്നിച്ചുകൂടിയാലും അതിനെ നശിപ്പിക്കുകയോ ക്ഷയിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്വാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. ഓ! എന്റെ മകനേ, ഈ വിചാരം എത്ര

യോ മാധുര്യവും എത്രയോ ആശ്വാസവും ഉള്ളതാകുന്നു! വിശുദ്ധീകരപ്രസാദവരത്തെ സകല വസ്തുക്കളേയുംകാൾ വിലമതിക്കുവാൻ ഈ വിചാരം വളരെ സഹായിക്കും!

7. ഈ ഒരു നന്മയിൽ എത്രയോ നിരവധി, എത്രയോ മഹത്തരങ്ങളായ നിക്ഷേപങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നുവെന്ന് എന്റെ മകനേ, നീ നോക്കുക! ഈ നന്മ അതിന്റെ ഉൽകൃഷ്ടതയിൽ ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാ സമ്പത്തുകളേയും അതിശയിക്കുന്നില്ലേ? എന്റെ മകനേ, ദൈവപ്രസാദവരത്തിന്റെ വില നീ പൂർണ്ണമായി അറിയുന്നതിനും, അതു് അർഹിക്കുന്ന പ്രകാരം അതിനെ എപ്പോഴും മതിക്കുന്നതിനുമായി നീ പ്രാർത്ഥിക്കണം. നീ അതിനെ ശരിയായി അറിയുകയും വിലമതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ അതിലുള്ള നിലനില്പിനുവേണ്ടി നിന്റെ സമ്പത്തും കീർത്തിയും എന്നല്ല, സ്വസ്ഥതയും ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ നീ മടിക്കയില്ല. വേണ്ടിവന്നാൽ, നിന്റെ ആരോഗ്യം മാത്രമല്ല ജീവൻകൂടിയും ത്യജിക്കുവാൻ നീ സന്നദ്ധനാകാതിരിക്കുമോ?

എന്റെ വിശുദ്ധവേദസാക്ഷികളും എന്റെ വീരന്മാരായ പുണ്യവാന്മാരും—അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ അനവധി കുട്ടികളും യുവതികളും കന്യകകളും—ഇപ്രകാരം ഇതിനെ വിലമതിച്ചില്ലയോ? എന്റെ പ്രസാദവരം നഷ്ടപ്പെടരുതെന്നു വിചാരിച്ചു് അവർ സകലവിധ ലൗകികഭോഗങ്ങളേയും ഉപേക്ഷിച്ചു, കഷ്ടതകളേയും നിഷ്ഠുരമായ മരണത്തെത്തന്നെയും തിരഞ്ഞെടുത്തു. അതുകൊണ്ടു്, ഇപ്രകാരമുള്ള വീരന്മാരുടെ സന്താനമായ നീ വിലതീരാത്ത നിക്ഷേപമായ ദൈവപ്രസാദവരത്തെ നഷ്ടപ്പെടുത്താതെ കാത്തു സൂക്ഷിക്കുവാൻ നിന്റെ സകല ശ്രമങ്ങളേയും ശക്തിയേയും വിനിയോഗിക്കുക. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ശത്രുക്കൾ ഇതിനെ നിന്നിൽനിന്നു് അപഹരിക്കുന്നതിനും തദ്ദ്വാരാ നിന്നെ നാശത്തിൽ ചാടിക്കുന്നതിനും എപ്പോഴും ഉൽസുകരായിരിക്കുന്നു. എന്റെ വാത്സല്യഭാജനമേ, നീ ദൈവപ്രസാദവരത്തിൽ ശക്തിപ്പെടുക. അതിൽ

അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കുക. യഥാർത്ഥമായ പുണ്യപ്രവൃത്തികളും ചെയ്തുകൊണ്ടു പുണ്യപൂർണ്ണതയിലേക്കടുക്കുക.

8 ശിഷ്യൻ:— ഓ! കർത്താവേ, ഇതെല്ലാം ഞാൻ മുമ്പേതന്നെ അറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ അവിടുത്തെ പ്രസാദവരം എനിക്കു നഷ്ടപ്പെടുത്തുവാൻ ഏശാവു പ്രഥമപുത്രാവകാശം അനുജനു വിട്ടുകൊടുത്തതിനെപ്പറ്റി ഖേദിച്ചതിനെക്കാൾ എത്രയോ കൂടുതൽ മനോവേദനയോടുകൂടി ഞാൻ കരയുകയും വിലപിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ എന്റെ നഷ്ടം തുല്യമാറതത്രേ. എന്നുതന്നെയുമല്ല ഈ നഷ്ടം ഞാൻ സഹിച്ചതു്, ഏറ്റവും ഹീനമായ ഒരു വസ്തുവിനെ പ്രതിയുമായിരുന്നു. ഓ! ഇതെല്ലാം ഞാൻ അറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ ഈലോകത്തിലുള്ള യാതൊന്നിനുവേണ്ടിയും ഇത്രയും വലിയ ഒരു നിക്ഷേപം നഷ്ടപ്പെടുത്തുമായിരുന്നില്ല.

കർത്താവായ ഈശോയേ, ഇത്രയും വലിയ സമ്പത്തു ഞാൻ ഒരിക്കലും നഷ്ടപ്പെടുത്താതിരുന്നെങ്കിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നു! എന്നാൽ ഒരു കാര്യം ഓർക്കുമ്പോൾ എനിക്കു ആശ്വാസം തോന്നുന്നുണ്ടു്. എന്റെ കാലം അവസാനിച്ചിട്ടില്ല; ഇനിയും എനിക്കു ദൈവപ്രസാദവരത്തിന്റെ വിശേഷാനുകൂല്യങ്ങൾ അനുഭവിക്കുകയും എന്നെത്തന്നെ പുണ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യാമെന്നുള്ളതാണു് എന്റെ ആശ്വാസം. ഏറ്റവും മാധുര്യവാനായ ഈശോയേ, അയോഗ്യനായ എന്നോടു് ഇത്ര വലിയ കരുണ കാണിച്ചതിനു ഞാൻ അവിടുത്തോടു പ്രത്യേകം നന്ദിപറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ അമേയമായ ദയയെ ഞാൻ ഒരിക്കലും മറക്കുന്നതല്ല.

ഓ! ഈശോയേ, ദൈവപ്രസാദവരം നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നതിനു മുമ്പു മരിക്കുവാൻ എന്നെ അനുവദിക്കണമേ. ഈ അപേക്ഷയെ കരുണയോടുകൂടെ കേൾക്കണമെന്നു് അവിടുത്തെ എത്രയും പരിശുദ്ധ ഹൃദയം വഴിയായി ഞാൻ യാചിക്കുകയും അർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുന്നു. വെള്ളിയും പൊന്നും ബഹുമ

നവും കീർത്തിയും ലോകസന്തോഷങ്ങളും അതിന്റെ ആശാ
സങ്ങളും മറ്റുള്ളവർ അന്വേഷിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. ഓ! കർത്താവേ,
എല്ലാറ്റിലും ക്ഷുദ്രതയായി ഞാൻ ഇപ്പോൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നതു
അവിടത്തെ പ്രസാദവരം നഷ്ടപ്പെടുത്താതെ അതിൽ എന്റെ
ജീവിതകാലം മുഴുവനും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിനാകുന്നു.

അധ്യായം 2

എന്തിനായി ദൈവപുത്രൻ മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്തു?

ഈശോ:– എന്റെ മകനേ, നല്ലവനായി ദൈവം മാ
ത്രമേയുള്ളൂ. അവിടുന്നു പരമനന്മയും പരമജ്ഞാനവും പരമശ
ക്തിയും പരമപൂർണ്ണതയുമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു ദൈവത്തെ
അനുഗമിക്കുകയും അനുകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനെക്കാൾ
ഗുണപ്രദമായി മറ്റൊന്നില്ല. മനുഷ്യർ സാധാരണമായി ഇ
ന്ദ്രിയഗോചരമായവയെ ക്ഷുദ്രതൽ അറിയുകയും സ്നേഹിക്കുക
യും ചെയ്യുന്നു. ദൈവം അവരുടെ ബാഹ്യേന്ദ്രിയങ്ങൾക്കു വി
ഷയമാകുന്നില്ല. അതിനാൽ ദൈവത്തെ അവരുടെ ബാഹ്യേ
ന്ദ്രിയങ്ങൾക്കു വിഷയമാക്കി അവരെ ദൈവത്തിൻപക്കലേ
ക്ക് ആകർഷിക്കുന്നതിനും, ക്ഷുദ്രതൽ എളുപ്പത്തിലും സന്തോഷ
പ്രദമായ വിധത്തിലും തന്നെ അനുകരിക്കുവാൻ ഇടയാകുന്ന
തിനുമായി ദൈവമായുള്ളിൽ ഒരുവനായ ഞാൻ മനുഷ്യനായി
അവതരിക്കുന്നതു യുക്തമെന്നു തീർച്ചയാക്കി. മനുഷ്യൻ അദ്യം
തന്നെ അസാധ്യങ്ങളായവയെ ആഗ്രഹിച്ചു. ദൈവത്തെപ്പോ
ലെ നന്മതിന്മകളെ തിരിച്ചറിവാനായി അവിടത്തോടു സമ
നാകുന്നതിന് അവൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു.
തൻമൂലം മനുഷ്യൻ അധ:പതിച്ചു. അവർ അറിയുകയും
അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന നന്മ അവർക്കു നഷ്ടമായി.
അറിയാതിരുന്ന തിന്മ അവർക്കനുഭവപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ഡംഭിനും, തട്ടിപ്പറി നാശത്തിനും കാരണമാകാതെ നന്മയെ പരിശീലിക്കുന്നതിനും തിന്മയെ പരിത്യജിക്കുന്നതിനും തങ്ങളെ ദൈവത്തോടൊപ്പമാക്കുന്നതിനും അവർക്ക് അഗ്രഹം തോന്നത്തക്കവിധം അവരുടെ നയനങ്ങൾക്കു വിഷയമാകുവാൻ ഞാൻ നിശ്ചയിച്ചു.

2. ആദ്യംതന്നെ മനുഷ്യൻ അടിമത്തത്തിൽനിന്നു വീണ്ടെടുക്കപ്പെടേണ്ടിയിരുന്നു. അവരുടെ കഷ്ടതകൾ തീർത്തു് അവക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം നല്കേണ്ടതായിട്ടാണിരുന്നതു്. എന്നാൽ, അവരുടെ ഋണബാധ്യത വളരെ വലുതായിരുന്നു. ദൈവിക മഹത്വത്തോടു് അവർ ചെയ്ത ദ്രോഹം, വെറും സൃഷ്ടിമാത്രമായ മനുഷ്യൻ പരിഹാരം ചെയ്താൽ തീരാത്തവണ്ണം അത്ര വലുതായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു ദൈവികനീതിയെ പൂർണ്ണമായി പരിപാലിക്കുന്നതിനും ദൈവികമഹത്വത്തിനു വരുത്തിക്കൂട്ടിയ അപമാനത്തിനുതക്ക പരിഹാരം ചെയ്യുന്നതിനും ദൈവം മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്യേണ്ടതായിവന്നു. നിർഭാഗ്യരായ മനുഷ്യർ, തങ്ങളുടെ അധഃപതനത്തിൽനിന്നു തങ്ങളെത്തന്നെ ഉദ്ധരിക്കുവാൻ യാതൊരു വഴിയും കാണാതെ മനസ്സിടിഞ്ഞും ദുഃഖിച്ചും വിവശരായി. ഇങ്ങനെ നികൃഷ്ടാവസ്ഥയിലിരുന്ന ആ മനുഷ്യഗണത്തോടു് എനിക്കു് അനുകമ്പ തോന്നി; അവരെ പരിരക്ഷിച്ചു് അത്ര മനോഹരവും അത്യന്തം പാവനവുമായ സ്വാതന്ത്ര്യം നല്കേണ്ടതിനു കരുണ കവിഞ്ഞൊഴുകുന്ന ഹൃദയത്തോടുകൂടെ ഞാൻ അവരുടെയിടയിൽ വന്നു.

3. പാപം കാരണത്താൽ സ്വർഗ്ഗം അടയ്ക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തിലും ഭൂമിയിലുമുള്ള യാതൊരു സൃഷ്ടിക്കും അതിനെ തുറക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഞാൻ വന്നു് അതു തുറന്നില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ യാതൊരു മനുഷ്യനും അതിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ലായിരുന്നു.

എന്റെ ആഗമനത്തിനുമുമ്പു് യൂദയാ രാജ്യക്കാർ ദൈവത്തെ അറിഞ്ഞിരുന്നുവെന്നുള്ളതു വാസ്തവംതന്നെ. പക്ഷേ, അവിടെ കുറച്ചുപേർമാത്രമേ യഥായോഗ്യം ദൈവശുശ്രൂഷ

ചെയ്തിരുന്നുള്ളൂ. അതു് എന്റെ വരവിനെ ഉദ്ദേശിച്ചു കാലേ കൂട്ടി നല്ലപ്പെട്ടിരുന്ന ദൈവപ്രസാദവരത്തിന്റെ സഹായത്താലായിരുന്നു. പുറജാതിക്കാരുടെ ഇടയിൽ ദൈവപ്രസാദവരത്തോടു സഹകരിച്ചും ദൈവത്തെ ഭയപ്പെട്ടു പ്രവർത്തിച്ചും അവിടത്തെ പ്രസാദിപ്പിച്ചു ജീവിച്ചിരുന്നവരുടെ സംഖ്യ എത്രയോ തുച്ഛം!! മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൽ ഭൂരിഭാഗം ഇപ്പോഴും—രക്ഷാകൃത്യം നിറവേറപ്പെട്ടതിനുശേഷവും—രക്ഷ പ്രാപിപ്പാൻ ഇത്ര അസംഖ്യം മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും—വിചാരത്തുന്യരായി എത്ര ഭയങ്കരമായ അന്ധകാരത്തിൽ തപ്പിത്തടഞ്ഞു, ഏതുവിധത്തിലുള്ള ജീവിതമാണു നയിക്കുന്നതു്? എന്നെ അറിയാത്തതുകൊണ്ടും എന്നെ വിസ്മരിച്ചതുകൊണ്ടും അവർ അന്ധതയിൽ അലഞ്ഞുനടക്കുകയും കഷ്ടതരമായവിധം നാശത്തിൽപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ അതു് അവരുടെ സ്വന്തം കുറ്റത്താലല്ലയോ? വചനമായ ഞാൻ മാംസം ധരിച്ചില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ സ്ഥിതി എന്താകുമായിരുന്നു? ആ അതിസ്വാഭാവികമായ സ്ഥിതിയിലേക്കു്— ദൈവത്തിന്റെ പക്കലേക്കു്— ആരെങ്കിലും എത്തുമായിരുന്നോ? എന്നാൽ, ഞാൻ മാംസമെടുത്തു്, നിസ്സീമമായ ദൈവികപ്രഭാവവും നിസ്സാരമായ മാനുഷികസ്ഥിതിയും എന്നിൽ സംയോജിപ്പിച്ചു. അതുകൊണ്ടു സന്മനസ്സുള്ള ഏവർക്കും ഞാൻ വഴിയായി ദൈവത്തേയും അതിസ്വാഭാവികമായ പരമാനന്ദത്തേയും പ്രാപിക്കാറായി.

4. ദൈവമായ എന്റെ പിതാവിനെ മഹത്വപ്പെടുത്തുവാനാണു ഞാൻ വന്നതു്. അവിടത്തെ നാമവും സ്നേഹവും മനുഷ്യരെ അറിയിപ്പാൻ ഞാൻ വന്നു. പണ്ടു ദൈവത്തെ അധികാരിയായിട്ടും അവിടത്തെ നാമം, പരിശുദ്ധമായിട്ടെങ്കിലും ഭയജനകമായിട്ടും കരുതിപ്പോന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോഴാകട്ടെ ദൈവം നമ്മുടെ പിതാവും, അവിടത്തെ നാമം പരിശുദ്ധവും മധുരവുമായിത്തീർന്നു. ഭയമായിരുന്ന പഴയ നിയമത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം. എന്നാൽ പുതിയ നിയമത്തിന്റെ അ

ടിസ്ഥാനം സ്നേഹമത്രേ. ദൈവം തന്റെ ഏകജാതനെ മനുഷ്യർക്കു കൊടുക്കത്തക്കവണ്ണം അവരെ സ്നേഹിച്ചു. ഞാൻ എന്റെ പിതാവിനോടും മനുഷ്യരോടുമുള്ള സ്നേഹംകൊണ്ടു സ്നേഹാത്മരൂപിയായ പരിശുദ്ധാത്മാവു വഴിയായി മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്തു.

5. ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു് ഇറങ്ങിവരികയും അവിടേക്കുതന്നെ കയറിപ്പോകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ, ഇപ്പോൾ എന്റെ ശത്രുക്കൾ വസിക്കുന്ന സ്ഥലത്തു് അവർ വന്നുചേരുവാൻവേണ്ടി അവിടേക്കുള്ള വഴി അവർക്കു ഞാൻ കാണിച്ചുകൊടുത്തു.

ഞാൻ സത്യമാകുന്നു; അന്ധകാരമയമായ ഈ ലോകത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നവർ കാലുതെറ്റി വീഴാതേയും കുഴിയിൽ ചാടാതേയും യാത്ര തുടരുന്നതിനുവേണ്ട പ്രകാശം അവർക്കു നല്കുവാനാണു ഞാൻ ഈ ലോകത്തിൽ അവതരിച്ചതു്. ഞാൻ ജീവനാകുന്നു; മരിച്ചവർക്കു ജീവൻ കൊടുക്കുന്നതിനാണു ഞാൻ ഈ ലോകത്തിൽ വന്നതു്. അവർക്കു് ഈ ലോകത്തിൽ ദൈവവരപ്രസാദവും പരലോകത്തിൽ അനന്തമഹത്വവും നല്കുന്നതിനായിമാത്രം ഞാൻ അവതരിച്ചു. മനുഷ്യൻ ദൈവപ്രസാദവരം വഴിയായി വീണ്ടും ജീവൻപ്രാപിക്കയും മരണത്തിന്റെ അടിമത്തത്തിൽനിന്നു വിമുക്തനാകയും യഥാർത്ഥരാജ്യത്തിലേക്കുള്ള വഴി അവനു ഞാൻ കാണിച്ചുകൊടുക്കയും ചെയ്താൽപോലും എന്നെ അനുഗമിക്കുവാൻ അവനു സാധിക്കുമായിരുന്നില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവൻ ക്ഷയിച്ചു തീരെ അശക്തനായിപ്പോയി.

എന്റെ മകനേ, അവന്റെ ബലഹീനത വളരെ വലുതായിരുന്നു. അവന്റെ ആലസ്യം നിസ്സാരമായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ശക്തശക്തനായിരുന്ന അവന്റെ വൈദ്യൻ; ആ വൈദ്യന്റെ ദിവ്യൗഷധം സകലവിധത്തിലുള്ള അസ്വാസ്ഥ്യങ്ങളേയും ആലസ്യങ്ങളേയും സുഖപ്പെടുത്തുവാൻതക്ക ശക്തിയുള്ള

തുമായിരുന്നു. ഈ ഔഷധം എന്റെ കഷ്ടാനുഭവങ്ങളുടെ വിലയും എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ മാനവുമായ ദൈവപ്രസാദവരമല്ലാതെ മറെറാന്നുമല്ല. ഇതു രോഗികളെ സുഖപ്പെടുത്തുകയും സുഖപ്പെട്ടവരെ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും എന്നെ അനുഗമിക്കുവാൻ എല്ലാവരേയും സഹായിക്കയുമാണു ചെയ്യുന്നതു്.

എന്റെ ഇഹലോകജീവിതം എനിക്കു ക്ഷണത്തിൽ അവസാനിപ്പിക്കാമായിരുന്നു; പക്ഷേ, മനുഷ്യഗണത്തിന്റെ ഞെരുക്കങ്ങളും പീഡകളും കണ്ടു് എന്റെ ഹൃദയം ഇളകിയതിനാൽ കുറെക്കാലംകൂടി അവരുടെ ഇടയിൽ താമസിക്കുവാൻ ഞാൻ നിശ്ചയിച്ചു. ഞാൻ മുമ്പിൽനടന്നു് അവർക്കു വഴിതെളിച്ചുകൊടുത്തു. അതുകൊണ്ടു സന്മനസ്സുള്ളവർക്കെല്ലാം എളുപ്പത്തിലും സന്തോഷത്തോടുകൂടേയും എന്റെ കാലടിക്കു അനുഗമിക്കുകയും സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കയും ചെയ്യാമെന്നായി.

6. എന്റെ മകനേ, നിന്നെ ഞാൻ എങ്ങനെ സ്നേഹിച്ചുവെന്നു നോക്കുക. ഇവയെല്ലാം ഞാൻ ചെയ്തതു് എല്ലാവർക്കും പൊതുവായിട്ടാണെങ്കിലും ഓരോരുത്തരേയും പ്രത്യേകം ഉദ്ദേശിച്ചുമാണു്. നിർഭാഗ്യനും ത്യജിക്കപ്പെട്ടവനുമായ നിന്നെമാത്രം രക്ഷിപ്പാനെന്നപോലെ ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നിറങ്ങി. എന്റെ നിത്യരാജ്യത്തിലേക്കു നിനക്കു് ഒരു മാർഗ്ഗദർശിയായിത്തീരുവാനായി ഞാൻ ഇപ്രകാരം മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്തതുകൊണ്ടു നീ എന്നെ അനുഗമിക്കേണ്ടതല്ലയോ? നീ ഏതു സ്ഥിതിയിലും അവസ്ഥയിലും ആയിരുന്നാലും സ്വർഗ്ഗപ്രാപ്തിക്കു സുരക്ഷിതവും സുനിശ്ചിതവുമായ ഒരു മാതൃകയായി എന്റെ ജീവിതത്തെത്തന്നെ സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളുക.

എന്റെ ബാഹ്യജീവിതംമാത്രമാണു് ഇപ്രകാരമുള്ളതെന്നു നീ ഒരിക്കലും വിചാരിക്കേണ്ടാ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ പ്രധാനമായതു് എന്റെ ആഭ്യന്തരജീവിതമാണു്. എന്റെ ഹൃദയമാണു് എന്റെ ആന്തരികജീവിതത്തിന്റെ ഉൽപത്തിസ്ഥാനം. സകല മാഹാത്മ്യങ്ങളും അവിടെ നീ കാണും. എ

ല്ലാപുണ്യങ്ങളുടേയും മൂലതത്വം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതും അതിൽത്തന്നെ. എന്റെ മകനേ, എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ വികാരങ്ങളേയും ചാപല്യങ്ങളേയും പറയിയാതൊന്നും വിചാരിക്കാതെ എന്റെ ബാഹ്യവേഷംമാത്രം കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്ന യഹൂദന്മാരെപ്പോലെ നീ ആകരുതു്. എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ അന്തർഭാഗങ്ങളിലേക്കു പ്രവേശിച്ചു്, അവിടെ കാണുന്നവയെ സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിക്കയും മനസ്സിലാക്കയും ചെയ്യുക. നിന്റെ ശ്രദ്ധ മുഴുവനും ഇതിലായിരിക്കട്ടെ.

7. നിനക്കു് എന്നോടു നന്ദിയുണ്ടെങ്കിൽ— പ്രതിസ്നേഹം കാണിക്കുവാൻ നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ—എന്റെ ഹൃദയത്തിനു സന്തോഷമായിട്ടുള്ളവയെ അന്വേഷിച്ചറിയുകയും അവയെ ശ്രദ്ധാന്തിയോടുകൂടി അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതല്ലേ? പ്രാർത്ഥനയോടുകൂടെ അവയെ നീ അന്വേഷിക്കുക. സ്നേഹസമേതം അവയെ ചോദിക്കുകയും സ്നേഹപൂർവ്വം അവയെ ആശ്ലേഷിക്കുകയും സ്നേഹത്തോടുകൂടിത്തന്നെ അവയെ ചെയ്തീർക്കുകയും ചെയ്യണം. എന്റെ മകനേ, പ്രാർത്ഥന സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ താക്കോലാകുന്നു. എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ താക്കോലും അതുതന്നെ. ഈ താക്കോൽകൊണ്ടു് എന്റെ ഹൃദയം തുറക്കുകയും, അതിലേ അമൂല്യനിക്ഷേപങ്ങളെ നിനക്കനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യാം.

ശിഷ്യൻ:— മനുഷ്യഗണത്തിന്റെ സ്രഷ്ടാവും രക്ഷകനുമായ ദൈവമേ,മനുഷ്യരോടു കാണിച്ച അറുതിയില്ലാത്ത സ്നേഹത്തിനു് അനവരതം നന്ദി; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവിടുന്നു് ആശ്ചര്യകരമായവിധം അവരെ വീണ്ടെടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഓ! ഈശോയേ, അനാദിമുതൽ ദൈവപുത്രനായിരുന്ന അങ്ങു ഞങ്ങളോടുള്ള സ്നേഹാധിക്യത്താൽ മനുഷ്യനാകുവാൻ തിരുമനസ്സായി. അതുകൊണ്ടു്, ആർ അങ്ങയോടു പ്രതിസ്നേഹം കാണിക്കാതിരിക്കും? അങ്ങയിൽനിന്നു് അകന്നിരിക്കുവാൻ തുനിയുന്നതാർ? ഞങ്ങളുടെ കാരണഭൂതനായ അങ്ങേക്കുവേണ്ടി മാത്രമല്ലാതെ ജീവിക്കുവാൻ ആരെങ്കിലും ആഗ്രഹിക്കു

മോ? ദൈവസുതനും പരിശുദ്ധകന്യകയുടെ പുത്രനുമായ അവിടുത്തെ കാണുന്നതു് എത്രയോ ആശ്വാസപ്രദം! എത്രയോ അത്ഭുതകരമായ മാധുര്യം!!

മറിയത്തിൽനിന്നു പിറന്ന ഈശോയേ, ജീവിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ പുത്രാ, അങ്ങെ ഞാൻ ആരാധിക്കുന്നു. ഓ! അനന്തനന്മയേ, അങ്ങയിലത്രേ എന്റെ ശരണം. എത്രയും സ്നേഹമുള്ളവനും എന്നും സ്നേഹിക്കപ്പെടേണ്ടവനുമായ സ്നേഹമൂർത്തിയേ! അങ്ങെ ഞാൻ മുഴുഹൃദയത്തോടുകൂടെ സ്നേഹിക്കുന്നു. അവിടുന്നാണു് എന്റെ മാർഗ്ഗം; സത്യവും മറ്റാരുമല്ല. അവിടുന്നുതന്നെ എന്റെ ജീവനുമാകുന്നു.

അധ്യായം 3

മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്ത ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തെ അനുകരിച്ചു നമ്മുടെ ഹൃദയം മുഴുവനായി നാം ദൈവത്തിനു സമർപ്പിക്കണം.

ഈശോ:— എന്റെ മകനേ, ഞാൻ ജാതനായശേഷം ആദ്യം ചെയ്തതു്, സ്വർഗ്ഗീയപിതാവിനു് എന്നെത്തന്നെ കയ്യാളിക്കുകയെന്ന സ്നേഹകൃത്യമായിരുന്നു. പൂർണ്ണമനസ്സോടെ എന്റെ പിതാവിനു പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെടാത്തതായി ഒന്നുംതന്നെ എന്നിലുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്റെ പിതാവിന്റെ മനസ്സിനു ഞാൻ പൂർണ്ണമായി കീഴ്വഴങ്ങി. "എന്റെ പിതാവേ, അങ്ങയുടെ തിരുമനസ്സിനു യോജിച്ച ഒരു ബലിവസ്തുവായി ഞാൻ അങ്ങയുടെ തിരുമുമ്പിൽ വന്നിരിക്കുന്നു; ഞാൻ അവിടുത്തെ തിരുമനസ്സു നിറവേറ്റണമെന്നു ജീവന്റെ പുസ്തകത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്; ഇതാ ഞാൻ അതിനു മനസ്സായിരിക്കുന്നു; അങ്ങയുടെ തിരുച്ചിത്തം എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ആഴമായി പതിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്" എന്നു ഞാൻ സദാ പറഞ്ഞിരുന്നു. ഞാൻ സഹിക്കേണ്ടിയിരുന്ന കഷ്ടപ്പാടുകളും നിന്ദാവമാ

നങ്ങളും സങ്കടങ്ങളും, എന്നുവേണ്ടാ, സകല ഉരിതങ്ങളും എ
ന്റെ ജനനത്തോടുകൂടിത്തന്നെ പിതാവു് എനിക്കു വെളി
പ്പെടുത്തി. എന്റെ പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടാനുസൃതം ഞാൻ അ
വയെല്ലാം പൂർണ്ണമനസ്സോടെ സ്വീകരിച്ചു. എന്റെ ഹൃദയ
ത്തിന്റെ ഈ സന്നദ്ധതയെ ഞാൻ എന്റെ ജീവിതത്തി
ന്റെ ഓരോ വിനാഴികയിലും സംരക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു. ഇ
തുമൂലം എന്റെ പിതാവിന്റെ അഭീഷ്ടാനുസരണം എല്ലാം
ചെയ്യുന്നതിനു് എനിക്കു സാധിച്ചു.

2. എന്റെ മകനേ, നിന്റെ സുകൃതജീവിതത്തിന്റെ
ആരംഭത്തിൽത്തന്നെ മുഴുഹൃദയത്തോടുകൂടെ നീ അതിൽ ഏർ
പ്പെടുന്നതിനു സഹായിക്കുന്ന സാക്ഷാത്തായ ഭക്തിയുടെ മാ
തൃകയെ നീ കണ്ടാലും!

യഥാർത്ഥവും പൂർണ്ണവുമായ ഭക്തിയെപ്പോലെ അത്ര പ്രാ
ധാന്യമുള്ളതായി ആദ്ധ്യാത്മികജീവിതത്തിൽ ഒരുപക്ഷേ, വേ
റെ ഒന്നുമുണ്ടായിരിക്കയില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, എന്നോടു
പരിപൂർണ്ണമായ ഭക്തിയില്ലാത്തവർക്കു പരിപൂർണ്ണമായ ശുദ്ധത
ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. നീ എന്നോടു് ഒരു ലുബ്ധനെപ്പോലെ
പെരുമാറുന്നെങ്കിൽ ഞാനും നിന്നോടു് അപ്രകാരം ചെയ്യും.
പ്രത്യുത, നീ ഉദാരതയോടെ എന്നോടു വർത്തിക്കുന്നെങ്കിൽ
ഞാനും നിന്നോടു് അപ്രകാരം വർത്തിക്കും; ഔദാര്യത്തിൽ നി
ന്നെ ഞാൻ അതിശയിക്കയും ചെയ്യും. എന്റെ ഹിതമനസ
രിച്ചു് എന്തും ചെയ്യത്തക്കവിധം നിന്നേയും നിന്റെ സവ്വകാ
യ്യങ്ങളേയും ഉദാരബുദ്ധിയോടെ എനിക്കു സമർപ്പിക്കുക; എ
ന്നാൽ, നിനക്കു നേരിടുന്ന വിപത്തുകളിലെല്ലാം യാതൊരു
ഹാനിയും കൂടാതെ നിന്നെ ഞാൻ കാത്തുകൊള്ളാം. എന്നുമാ
ത്രമല്ല, നീ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നപക്ഷം നിന്നെ രക്ഷിക്കുന്ന
തിനു് ഒരുവിധത്തിൽ ഞാൻ നിർബന്ധിതനായിത്തീരും.

3. എന്നെനേരെയുള്ള ഈ ഭക്തിയായിരുന്നു തിരഞ്ഞെ
ടുക്കപ്പെട്ടവരുടെ സുകൃതപരിശീലനത്തിന്റെ പ്രാരംഭം. ഉദാ
രമതികളായ ആ ശ്രേഷ്ഠാത്മാക്കൾ തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിലേ
ഏറ്റവും വലിയ ക്ലേശങ്ങളെപ്പോലും തീരെ നിസ്സാരമായി

കരുതുകയും തങ്ങളുടെ സർവ്വസ്വവും തങ്ങളെത്തന്നെയും എനിക്കായി പ്രതിഷ്ഠിക്കയും ചെയ്തു. ആകയാൽ ഔദാര്യത്തോടും മഹാമനസ്കതയോടുംകൂടി അവരോടു ഞാൻ വർത്തിച്ചു. തന്മൂലം ഈലോകത്തിൽവച്ചുതന്നെ അവർ ആനന്ദാശ്രുകണങ്ങൾ പൊഴിക്കയും വരുവാനിരുന്ന സ്വർഗ്ഗീയഭാഗ്യത്തിന്റെ മാധുര്യം അനുഭവിക്കയും ചെയ്തു.

എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നതിനു പലരും ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ, അവർക്ക് ഇഷ്ടമുള്ള കാര്യങ്ങളിലും ചുററുപാടുകളിലും മാത്രമേ അവർ അപ്രകാരം ചെയ്യാറുള്ളൂ. ഇവർ എന്നോട് എന്നതിനെക്കാൾ തങ്ങളോടുതന്നെയാണു ഭക്തി പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നത്. ആകയാൽ, അവർ സ്വാർത്ഥതൽപരതയ്ക്ക് അധീനരായി നികൃഷ്ടരും ഭാഗ്യഹീനരുമായി ജീവിക്കുന്നു. ദൈവത്തോട് അവർ ഒരിക്കലും ഐക്യപ്പെടുന്നുമില്ല. എന്റെ മകനേ, യഥാർത്ഥമായ സമാധാനവും സ്വാതന്ത്ര്യവും അനുഭവിപ്പാൻ നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ, നിന്റെ ഹൃദയത്തെ ഞാനൊഴികെയുള്ള സർവ്വസ്തുക്കളിലുംനിന്നുപിൻവലിക്കയും; നിന്റെമുഴുഹൃദയത്തോടുകൂടെ എന്നെമാത്രം സ്നേഹിക്കയുംചെയ്ക.

നിനക്ക് എന്നോടു പരിപൂർണ്ണമായ ഭക്തിയുണ്ടെങ്കിൽ ഏതു സാഹചര്യങ്ങളിലും പ്രശാന്തതയോടും സമാധാനത്തോടുംകൂടി വർത്തിക്കുന്നതിനു സാധിക്കും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ മനക്കലക്കമുണ്ടാകുന്നതു നിമിഷമാത്രമായ ഒരു സംഭവംകൊണ്ടല്ല; പ്രത്യുത, നിന്റെ മനസ്സ് ദൈവതിരുമനസ്സിനോടു യോജിക്കാത്തതുകൊണ്ടത്രേ. എന്നോടു ഗാഢമായി ബന്ധിക്കപ്പെടുന്നതിനു നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ എല്ലാ സൃഷ്ടികളിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞുമാറി എല്ലാററിലും എന്നോടു യോജിച്ചിരിക്കണം.

4. എന്റെ മകനേ, നിന്റെ ഭക്തി മററുപലരുടേതുപോലെ കേവലം ബാഹ്യമായതും ബാഹ്യവസ്തുക്കളെക്കൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടുന്നതുമായിരിക്കരുത്. അതു യഥാർത്ഥഭക്തിയുടെ വെറും ഒരു നിഴൽമാത്രമേ ആകുന്നുള്ളൂ. നിന്റെ ഭക്തി ഉള്ളിനടുത്തതായിരിക്കട്ടെ. ദൈവപ്രസാദത്തോടുകൂടി എന്റെ ആഗ്ര

ഹങ്ങൾക്കെല്ലാം പൂർണ്ണമായി കീഴ്പ്പെട്ടുന്നതിനും, എന്റെ ശുശ്രൂഷയ്ക്കായി എല്ലാം ബലികഴിക്കുന്നതിനും, തയ്യാറായിരിക്കുന്ന ഒരു ഹൃദയത്തിലാണു സാക്ഷാൽ ഭക്തി കുടികൊള്ളുന്നതു്. എങ്കിലും നീ ഒരു മനുഷ്യനാകയാൽ നിന്റെ ഭക്തി ബാഹ്യവുംകൂടി ആയിരിക്കണം. നിനക്കു് ഒരു ദേഹവും ഒരു ദേഹിയും ഉള്ളതിനാൽ ഇവ രണ്ടുകൊണ്ടും എന്നെ ബഹുമാനിക്കുന്നതിനും നിന്നെത്തന്നെ പരിശുദ്ധനാക്കുന്നതിനും നീ കടപ്പെട്ടവനാണു്. നിന്റെ പ്രവൃത്തികളെല്ലാം ഹൃദയാന്തർഭാഗത്തുനിന്നു പുറപ്പെടട്ടെ. അങ്ങനെയായാൽ നീ ഉഗ്രഭക്തനും എന്റെ സാക്ഷാൽ അനുഗാമിയുമായിത്തീരും.

5. ഈ ഭക്തി ദൈവപ്രസാദത്തിന്റെ ഫലമാണു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അതു മനുഷ്യന്റെ ബുദ്ധിയെ പ്രകാശിപ്പിക്കയും, മനസ്സിനെ ഇളക്കുകയും ചെയ്തിട്ടു ദൈവശുശ്രൂഷയ്ക്കുള്ള കായ്ക്കങ്ങൾ പൂർണ്ണമനസ്സോടെ ചെയ്യുന്നതിനു് അവനെ സന്നദ്ധനാക്കുന്നു. സ്വാഭാവികോപകരണങ്ങൾകൊണ്ടു് ഈ ഭക്തിയെ സമ്പാദിക്കുന്നതിനു് ഒരിക്കലും നിനക്കു സാധിക്കയില്ല. അതു പ്രകൃത്യാതന്നെ സ്വഭാവത്തിനു മേല്പെട്ടതും സ്വഭാവാതീതമായവിധം പരിശീലിക്കപ്പെടുന്നതുമാണെന്നുള്ളതാണു് ഇതിന്റെ കാരണം. ആകയാൽ നിന്നെത്തന്നെ എന്റെ ഭക്തനായി നീ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്താലും നീ ഭക്തനാണെന്നു നിനക്കുതന്നെ തോന്നിയാലും ദൈവസഹായമില്ലെങ്കിൽ നിന്റെ ശ്രമങ്ങളെല്ലാം വ്യർത്ഥമായിത്തീരുകയേ ഉള്ളു. അതുകൊണ്ടു ദൈവപ്രസാദം ധാരാളമായി സ്വീകരിക്കുന്നതിനും, ഭക്തിതീക്ഷ്ണത ലഭിക്കുന്നതിനുമായി അപേക്ഷിക്കുക. ശരിയായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നെങ്കിൽ തീർച്ചയായും നിനക്കു് അതു ലഭിക്കും. അപേക്ഷകൊണ്ടു സാധിക്കാത്തതൊന്നുമില്ല. സ്വാർത്ഥതൽപരന്മാർക്കു ഭാരമായി തോന്നിയിട്ടുള്ളതും, പലരും പേരുകേൾക്കുകമാത്രം ചെയ്തിട്ടുള്ളതുമായ യഥാർത്ഥഭക്തി, വരപ്രസാദത്തിന്റെ സഹായത്താലും നിന്റെ സഹകരണത്താലും സുപ്രാപവും ആനന്ദപ്രദവുമായിത്തീരു

ന്നതാണ്. ഇന്ദ്രിയഗോചരമായ ആശ്വാസം ഉണ്ടെങ്കിലും ഇ ല്ലെങ്കിലും ശരി, സമാധാനത്തിൽ വർത്തിക്കുന്നതിനും ഫല പ്രദമാംവണ്ണം ജോലിചെയ്യുന്നതിനും കർത്തവ്യകർമ്മങ്ങളെ ശരിയായി നിറവേറുന്നതിനും പുണ്യാഭ്യസനങ്ങളിൽ ഉൽ സുകനായിരിക്കുന്നതിനും നിനക്കു സാധിക്കും.

മാതാവിന്റെ മാറ്റിൽ ശിശുവെന്നപോലെ, എന്റെ ദിവ്യപരിപാലനയിൽ യാതൊരു ഉൽകണ്ഠയുംകൂടാതെ നീ ആശ്വസിക്കാതിരിക്കയില്ല. ഇതിനും പുറമേ, നിത്യായുസ്സി ലേക്കുള്ള വിവിധമാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ സമാധാനത്തോടും ത്വര യോടുംകൂടെ നടക്കുന്നതിനു നിനക്കു സാധിക്കയും ചെയ്യും.

ശിഷ്യൻ:— എന്റെ രക്ഷയെപ്രതി തന്നെത്തന്നെ ബലികഴിക്കയും സ്നേഹത്തിന്റെ അടയാളമായി സ്വന്തം ഹൃ ദയത്തെ എനിക്കായി കയ്യാളിക്കയും ചെയ്ത എന്റെ ഈശോ യേ, എനിക്കു പരിപൂർണ്ണഭക്തി തരേണമേ! അങ്ങയോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി എന്റെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു മറ്റെല്ലാ വസ്തു ക്കളേയും ബഹിഷ്കരിച്ചു്, ഞാൻ മുഴുവനും അങ്ങേക്കുള്ളവനാ യിത്തീരുന്നതാണ്. അങ്ങയുടെ ശുശ്രൂഷയിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ പതിക്കുന്നതിനായി, അങ്ങയുടെ വരപ്രസാദസഹായത്തിൽ ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ടു മുഴുഹൃദയത്തോടേയും, പൂർണ്ണമായും എ ന്നെത്തന്നെ അങ്ങേക്കു ഞാൻ സമർപ്പിക്കുന്നു.

എന്റെ എത്രയും മാധുര്യവാനായ ഈശോയേ, ഞാനും എനിക്കുള്ള സകലവും അങ്ങേക്കു നല്ലപ്പെട്ടിരിക്കയാൽ ഈ പ്രതിജ്ഞയെ അവിടുന്നു സ്വീകരിക്കണമേ. എന്റെ ഹൃദയ ത്തെ പരിശുദ്ധഭക്തിയുടെ ചൈതന്യംകൊണ്ടു നിറയ്ക്കണ മേ. അതു് എനിക്കു് ആനന്ദപ്രദമായിരിക്കട്ടെ. നിന്നോടുള്ള എന്റെ സ്നേഹം വർദ്ധിക്കുന്നതിനും പ്രാർത്ഥന എനിക്കു് ഇ മ്പമുള്ളതായിത്തീരുന്നതിനും ഇടയാക്കണമേ. ശരിയായി പ്ര വർത്തിക്കുന്നതിനുള്ള ശക്തിയും എനിക്കു നല്കണമേ. ഇപ്രകാ രമുള്ള സഹായംമൂലം ഞാൻ അങ്ങയുടെ ശുശ്രൂഷയിൽ സ

സന്തോഷത്തോടെ എന്നും നിലനില്ക്കും. ഞാൻ എന്റെ അയല്ക്കാരനെ അങ്ങേപ്പക്കലേക്ക് അടുപ്പിക്കും; മാലാഖാമാരേയും പരിശുദ്ധാത്മാക്കളേയും ഞാൻ സന്തോഷിപ്പിക്കാതിരിക്കയില്ല. എല്ലാറ്റിലും ഉപരിയായി അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തെ ആനന്ദിപ്പിക്കയും ആഹ്ലാദിപ്പിക്കയും ചെയ്യുമെന്നുള്ളതു നിശ്ചയം തന്നെ.

അദ്ധ്യായം 4

പുല്ക്കൂട്ടിൽ കിടക്കുന്ന ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തെ നാം കണ്ടു പഠിക്കണം.

ശിഷ്യൻ:– സൃഷ്ടികളേ, നിങ്ങൾ വന്നു കാണുവിൻ! അത്ഭുതപ്പെടുവിൻ! വിസ്മയപരതന്ത്രരാകുവിൻ. ഇതാ, ദൈവം സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് ഇറങ്ങി നമ്മുടെ മദ്ധ്യേ വന്നിരിക്കുന്നു. ഉണ്ണിഈശോയേ! ഹാ! അത്ഭുതസ്നേഹമേ! മാലാഖാമാരുടെ ആദരമേ! പുല്ത്തൊട്ടിയിൽ കിടക്കുന്ന അങ്ങയെ ഒരു കണ്ണു കാണുന്നതിനായി ഇവർപോലും സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിയല്ലോ.

ഓ! ഈശോയേ, കന്യകയിൽനിന്നു പിറന്ന ദൈവപുത്രാ, ഇപ്രകാരം ഉണ്ണിയായിത്തീർന്ന നീ എനിക്ക് എത്ര മാധുര്യവാനുമാകുന്നു. അങ്ങയുടെ ദിവ്യമഹത്വം എത്രയോ അത്ഭുതജനകം! എന്നാൽ നിന്റെ ശൈശവത്തിന്റെ രാമണീയകം എത്രയോ ക്ലൃപ്തൽ വിസ്മയകരം! ദിവ്യവും അനന്തവുമായ പരിപൂർണ്ണതയിൽ നീ എത്ര സ്നേഹിക്കത്തക്കവൻ! നിന്റെ ശൈശവമാധുര്യത്താൽ ആകർഷിക്കപ്പെടാത്ത ഹൃദയങ്ങളും ഇല്ലതന്നെ.

ഓ! അനന്തനന്മയേ, ഈ ലോകത്തിൽ അങ്ങേ ദർശിച്ച്, അങ്ങേ സ്നേഹിച്ച് അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ സ്നേഹ

മാധുരി അനുഭവിച്ചു തൃപ്തിയടയാൻ ആർക്കു സാധിക്കും? എന്റെ ഈശോയേ, അങ്ങു് എത്ര മാധുര്യവാനാകുന്നു. അങ്ങയിൽ മറഞ്ഞു കിടക്കുന്ന മാധുര്യത്തെപ്പറ്റി എന്തു പറയട്ടെ. അവിടുത്തെ ആന്തരികചൈതന്യം എത്ര മഹത്തരമായിരിക്കണം. തീർച്ചയായും അതു് ആനന്ദപ്രദവും മധുവിനേക്കാൾ മാധുര്യമേറിയതുമാണു്.

2. ഈശോ:— എന്റെ മകനേ, എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ചൈതന്യമാണു് അത്ഭുതകരങ്ങളും ആനന്ദപ്രദങ്ങളുമായ എല്ലാവറേയും ഉണ്ടാക്കുകയും സജീവമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു്. പിതാവിന്റെ ഏകജാതനായ എന്നെ അത്യധികമായ ഇമ്പത്തോടെ ഭൂമിയിൽ അവതരിപ്പിച്ചതു് ഈ ചൈതന്യമാണു്. മാത്രമല്ല ഈ അരൂപിയുടെ ആജ്ഞയെ അക്ഷരംപ്രതി നിർവ്വഹിക്കത്തക്കവണ്ണം അതു സദാ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ കൂടികൊള്ളുകയും അതിനെ നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ അരൂപി മുഴുവനായും എന്റെ ഹൃദയത്തിലുണ്ടു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ദൈവത്താൽ അയക്കപ്പെട്ടവൻ അളവറ്റവിധം ഈ അരൂപിയെ കൈക്കൊള്ളുന്നു.

വിജ്ഞാനത്തിന്റേയും അറിവിന്റേയും വിവേകത്തിന്റേയും മനോധൈര്യത്തിന്റേയും വിദ്യയുടേയും കേതിയുടേയും ദൈവഭീതിയുടേയും ദൈവപ്രസാദത്തിന്റേയും പ്രാർത്ഥനയുടേയും സ്നേഹത്തിന്റേയും കാതലായ ഈ അരൂപി എന്റെ ഹൃദയത്തിലാണു നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്നതു്. എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ അരൂപി സ്വഭാവാതീതവും, എല്ലാപുണ്യങ്ങളേയും അടക്കിക്കൊള്ളുന്നതും ഉപവിതന്നെയുമായ ദിവ്യാരൂപിയാണു്. അതു സ്നേഹംതന്നെ ആകുന്നു. പ്രശാന്തമായും, എന്നാൽ, ശക്തിയോടുകൂടിയും അതു പരിപൂർണ്ണതയിലേക്കു വഴികാണിച്ചുതരികയും, ആത്മപരിത്യാഗത്തിനു പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടു്.

3. എന്റെ മകനേ, എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ഈ ദി

വ്യക്തൈതന്യം ഉള്ളവനും, എല്ലാക്കാര്യങ്ങളിലും അതിനാൽ ത്തന്നെ നയിക്കപ്പെട്ടുന്നവനും ഭാഗ്യവാൻ. എന്തെന്നാൽ അവൻ (ദിവ്യാത്മാവിയാൽ നയിക്കപ്പെടുന്നവൻ) ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനാകുന്നു. വേഷമോ ഉദ്യോഗമോ അല്ല, എന്റെ അരൂപിയാണു നിന്നെ എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ ശിഷ്യനാക്കുന്നതു്; ഈ അരൂപിയില്ലെങ്കിൽ ബാക്കിയുള്ളവ കൊണ്ടു നിനക്കു് എന്തു പ്രയോജനം? എന്റെ അരൂപിയില്ലാത്തവൻ എന്റെ ശിഷ്യനല്ല.

നിനക്കു് എന്റെ അരൂപിയില്ലെങ്കിൽ, ഞാൻ നിനക്കായി ചെയ്യുന്നതെല്ലാം നിരർത്ഥകങ്ങളായിത്തീരും. ഞാൻ പഠിപ്പിക്കുന്നതു ശരിയായി നീ ഗ്രഹിക്കുകയില്ല. എന്നുവേണ്ടാ, ഞാൻ തരുന്നവ നിനക്കു ഹൃദയംഗമമായി തോന്നുകപോലുമില്ല. നിന്നിലുള്ള എന്റെ അരൂപിയുടെ തോതനുസരിച്ചേ നിനക്കു് എന്റെ കാര്യങ്ങളെ അറിയുന്നതിനും അനുഭവിക്കുന്നതിനും സാധിക്കുകയുള്ളൂ. എന്റെ അരൂപി നിന്നിലുണ്ടെങ്കിൽ എന്റെ വിധിത്തീർപ്പു നിന്റെ വിധിത്തീർപ്പും, എന്റെ മനോഭാവം നിന്റെ മനോഭാവവും, എന്റെ ജീവിതം നിന്റെ ജീവിതവും ആയിരിക്കും.

4. എന്റെ യഥാർത്ഥശിഷ്യന്മാർ ഈ അരൂപി വഴിയായി എല്ലാവസ്തുക്കളേയും വീക്ഷിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ സഹായത്താൽ അവർ പ്രവർത്തിക്കയും പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കപ്പെടുകയും എല്ലാറ്റിനേയും വിധിക്കയും ചെയ്യും. അതുകൊണ്ടു് എന്റെ അരൂപിയെ കൈവശപ്പെടുത്തുക. എന്നിട്ടു നീ എന്തെങ്കിലും ചെയ്തുകൊള്ളുക. അതു നിന്നെ സുരക്ഷിതമായ മാർഗ്ഗത്തിൽക്കൂടി നടത്തുകയും, ആപത്തുകളിൽ നിന്നു നിന്നെ കാത്തുരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും. അതു വിശുദ്ധന്മാരെ ബലമായി ആകർഷിച്ചു: അവരെ പഠിപ്പിക്കയും ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും വിശുദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്തതും അതുതന്നെ. ശ്ലീഹന്മാർ, വേദസാക്ഷികൾ, വേദവ്യാപകന്മാർ, കന്യകകൾ മുതലായവരെ അതു് എന്തു പഠിപ്പിച്ചുവെന്നു ക

ണ്ടാലും. അതു് എത്രകണ്ടു് അവരെ ശക്തിപ്പെടുത്തിയെന്നും, ശ്രുപവൽകരിച്ചുവെന്നും കാണുക. ലൗകികങ്ങളായ ഐശ്വര്യങ്ങളേയും തങ്ങളെത്തന്നെയും പരിത്യജിച്ചുകൊണ്ടു മഹത്തരമായ വിജയത്തിലേക്കെന്നപോലെ ചിലർ മരണകരമായ പീഡകളിലേക്കു പാഞ്ഞടുത്തു. മറ്റു ചിലർ മാലാഖാമാരോടുപോലും സാമ്യപ്പെടുന്നതിനു് അക്ഷീണയത്നം ചെയ്തു. വേറൊരുകൂട്ടർ ഒരു സാധാരണ ജീവിതം നയിച്ചു തങ്ങളെത്തന്നെ വിശുദ്ധീകരിച്ചു. എന്നാൽ ഇവരെല്ലാം എന്നെ അഹ്ലാദപൂർവം അനുഗമിക്കുകയും ഭൗമികശത്രുക്കളോടെതിർത്തു് എൻറെകൂടെ അവസാനംവരെ നില്ക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നുള്ളതു വാസ്തവമത്രേ.

എൻറെ ചൈതന്യത്താൽ ഉന്മേഷചിത്തരാക്കപ്പെട്ട വിശുദ്ധന്മാർ ചെയ്യാത്തതായി എന്തുണ്ടു്. തങ്ങളെത്തന്നെ പരിശുദ്ധരാക്കിയിരുന്ന സമയത്തുതന്നെ, എന്നെ കൂടുതൽ സ്നേഹിക്കുന്നതിനും മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നതിനും അവർ അക്ഷീണയത്നം ചെയ്തു. മാത്രമല്ല എല്ലാ മനുഷ്യരും എന്നെ അറിയുകയും മഹത്വപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതിനു കഴിയുന്നത്രശ്രമിച്ചു. അവർ എൻറെ യഥാർത്ഥശിഷ്യന്മാരായിരുന്നു; എൻറെ ദിവ്യാത്മപിയാൽ പൂരിതരുമായിരുന്നു. മാത്രമല്ല, അവരുടെ നിരൂപണയും വചനവും പ്രവൃത്തിയും അതേ അരൂപിയിൽത്തന്നെ അവർ ക്രമപ്പെടുത്തി.

5. എൻറെ മകനേ, എൻറെ ഹൃദയത്തിൻറെ ഈ ചൈതന്യത്തെക്കുറിച്ചു മനസ്സിലാക്കുന്നതിനു നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ എൻറെ ജീവിതത്തെ ശരിയായി പഠിക്കുകയും, അതിനെപ്പറ്റി ഭക്തിപുരസ്സരം ധ്യാനിക്കുകയും ചെയ്യു; എൻറെ ഹൃദയാന്തർഭാഗത്തേക്കു കടന്നു്, അതിൻറെ വികാരങ്ങളെ സ്നേഹപുരസ്സരം പരിശോധിക്കേണ്ടതാവശ്യമാണു്. ഇപ്രകാരം നീ ചെയ്താൽ, അതു് എവിടെയും ഒന്നുപോലെ വർത്തിക്കുന്നുവെന്നു് നിനക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കും.

എൻറെ എല്ലാ ജീവിതഘട്ടങ്ങളിലും ഈ അരൂപി തെ

ളിഞ്ഞു പ്രകാശിച്ചിരുന്നതു നീ കാണുന്നില്ലേ? എന്റെ അരൂപിയെ പൂർണ്ണമായി സ്വീകരിക്കാതെ അതിനെക്കുറിച്ചറിഞ്ഞതുകൊണ്ടു് എന്തു ഫലം! അകയാൽ, എന്റെ മകനേ, പ്രാർത്ഥിക്കുക. വേണ്ട പ്രോത്സാഹനം ഉണ്ടാകുന്നതിനായി ശുഷ്കാന്തിയോടെ അപേക്ഷിക്കുക. യോഗ്യതയോടെ നീ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നെങ്കിൽ തീർച്ചയായും നിനക്കു് അതു ലഭിക്കും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ചോദിക്കുന്നവർക്കു കൊടുക്കാമെന്നു ഞാൻ വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. എത്ര കൂടുതൽ ശുഷ്കാന്തിയോടെ നീ അപേക്ഷിക്കുന്നുവോ അത്ര കൂടുതലായി ആ അരൂപി നിനക്കു കിട്ടുന്നതാണു്; അത്ര കൂടുതൽ പൂർണ്ണമായി അതിനെ അറിയുന്നതിനും കൂടുതൽ എളുപ്പത്തിൽ അതിന്റെ മാധുര്യം സ്വീകരിക്കുന്നതിനും നിനക്കു സാധിക്കും.

6. ശിഷ്യൻ:— എന്റെ ഈശോയേ, അങ്ങയുടെ അരൂപിയിൽത്തന്നെ ജീവിക്കത്തക്കവണ്ണം അവിടുത്തേ ശിഷ്യർ ആ അരൂപിയെ ധാരാളമായി സ്വീകരിച്ചു. ഈശോയേ, എല്ലാറ്റിലും എന്നെ വഴികാണിച്ചു പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിനായി ആ അരൂപി എന്റെ ഹൃദയത്തിലും ചിന്തനമേ. ഏലിയാസിനോടു് എലിസേവൂസ് യാചിച്ചതുപോലെ ഒരു വലിയ ശക്തി എനിക്കു തരണമെന്നു ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ എന്റെ ഇടുങ്ങിയ ഹൃദയത്തിൽ വളരെ ലഘുവായ ശക്തിക്കുപോലും സ്ഥലമില്ല. എന്നാൽ ഒരു പേക്ഷ മാത്രമേ എനിക്കുള്ളൂ. ലോകത്തേയും സ്വാർത്ഥതയേയും എന്റെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു ബഹിഷ്കരിച്ചു് അങ്ങയുടെ പരിശുദ്ധമായ അരൂപികൊണ്ടു് അതിനെ നിറയ്ക്കണമേ.

അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തിനു് ആനന്ദവിഷയമായിരിക്കുന്നതു് എനിക്കും ആനന്ദവിഷയമാകുന്നതിനും അങ്ങു് പഠിപ്പിക്കുന്നതിനെ ശരിയായി ഗ്രഹിക്കുന്നതിനും, അവിടുന്നു നല്കുന്നതു് എന്തായാലും സന്തോഷത്തോടെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനുമുള്ള അനുഗ്രഹം എനിക്കു തരണമേ. ഇന്നുമുതൽ സ്വാഭാവി

കമായ ഒരു ജീവിതമല്ല, പ്രത്യുത, അതിസ്വാഭാവികമായ ഒരു ജീവിതം നയിക്കുവാൻ എനിക്കിടവരുത്തിയാൽ മതി. അങ്ങയുടെ ദിവ്യാത്മപിക്കുത്ത ഒരു ജീവിതം നയിക്കുന്നതിനുള്ള അനുഗ്രഹമാണു് എനിക്കിപ്പോൾ തരേണ്ടതു്.

അധ്യായം 5

ഉണ്ണിഈശോയുടെ ഹൃദയം നമ്മെ എളിമ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

ശിഷ്യൻ:— ഹാ! ഈശോയേ, ഞങ്ങളെപ്രതി അങ്ങു് ഒരു ശിശുവായി ഈലോകത്തിൽ അവതരിച്ചുവല്ലോ! അങ്ങു് ആദ്യന്തവിഹീനനല്ലേ? അങ്ങയുടെ നാമം എന്നും നിലനില്ക്കുന്നതാണല്ലോ! അങ്ങയുടെ വംശാവലി തിട്ടപ്പെടുത്താൻ ആർക്കു സാധിക്കും? അങ്ങയുടെ ശക്തിയേയും ലക്ഷണങ്ങളേയും പറഞ്ഞറിയിപ്പാൻ ആർക്കാണു സാധിക്കുക? എല്ലാ വസ്തുക്കളേയും സൃഷ്ടിച്ചതു് അവിടുന്നല്ലയോ? അവിടുന്നുതന്നെയല്ലേ അവയെ എല്ലാം ഭരിക്കുന്നതും. അവിടുത്തെ ശക്തി ആകാശത്തിലും ഭൂമിയിലും വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, ആശ്ചര്യം! ഇവിടെ ഏതു സ്ഥിതിയിലാണു് അങ്ങെ ഞാൻ കാണുന്നതു്! വിസ്മയം! മഹാവിസ്മയം!! നിത്യനായ ദൈവം ഇതാ, ഈ തൊഴുക്കുട്ടിൽ ഒരു ശിശുവായിക്കിടക്കുന്നു!

അവിടുന്നു് എളിമപ്പെട്ട ശിശുവായിരിക്കെ അവർണ്ണനീയമായ നിന്ദാവമാനങ്ങളും സഹിച്ചുകൊണ്ടു പരദേശവാസം സ്വീകരിച്ചു; ഇതിൽ അവിടുന്നു സംതൃപ്തനുമായി. എത്രയും മാധുര്യവാനായ ഈശോയേ, വീണ്ടും ഞാൻ ചോദിച്ചുകൊള്ളട്ടെ; അങ്ങു് എങ്ങനെ ഒരു ശിശുവായി ജനിച്ചു? എങ്ങനെ ഒരു പൈതലായി ഞങ്ങൾക്കു നല്പപ്പെട്ടു?

2. ഈശോ:— എന്റെ മകനേ, ഞാൻ നഷ്ടപ്പെട്ടതി

നെ വീണ്ടും രക്ഷിക്കുവാൻ വന്നു. മനുഷ്യഗണത്തിന്റെ പുനരുദ്ധാരണത്തിന്, ദൈവപുത്രനിൽനിന്ന് ഈ വലിയ എളിമ ആവശ്യപ്പെടത്തക്കവണ്ണം അത്ര വലുതായിരുന്നു അതിന്റെ അധഃപതനം. മനുഷ്യർ അഹങ്കാരത്തിൽ നിമഗ്നരായിരുന്നു. അവരെ അതിൽനിന്നു മോചിക്കുന്നതിനു ഞാൻ എന്നെത്തന്നെ വളരെ താഴ്ത്തി. ഞാൻ മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്യുന്നതിനു മുമ്പു സകലരുടേയും മനസ്സ് അഹങ്കാരത്താൽ ദുഷിച്ചാണിരുന്നത്; തൽഫലമായി എളിമയെ ഒരു പുണ്യമായി കരുതിയിരുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, അതിനെ ഒരു ബലഹീനതമാത്രമായി ഗണിക്കയുംകൂടി ചെയ്തിരുന്നു.

മനുഷ്യഹൃദയത്തിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്ന ദിവ്യവെളിച്ചത്താൽ അവർ ദൈവത്തെ അറിഞ്ഞുവെങ്കിലും അവിടുത്തെ ദൈവമായി അവർ ബഹുമാനിച്ചില്ല. ആഡംബരേച്ഛയിൽ മുഴുകിയ അവരുടെഹൃദയം അന്ധകാരമയമായിത്തീൎന്നു. അവർ വഷളരും നിന്ദ്യരുമായിച്ചമഞ്ഞു. ഏററം നാശകരമായ ഈ അബദ്ധത്തിൽനിന്നു ലോകത്തെ മോചിക്കുന്നതിനായി പരിപൂൎണ്ണനും സൎവജ്ഞനും സൎവശക്തനുമായ ദൈവം ഏററം നികൃഷ്ടപദവിയിലേക്കു തന്നെത്തന്നെ താഴ്ത്തി. അവിടുത്തേ ഈ മാതൃകയെക്കാൾ കൂടുതൽ ഗുണകരവും ഫലപ്രദവുമായി വേറെ ഏതാണുള്ളത്? ഇങ്ങനെ ദൈവം മനുഷ്യരുടെ അഹങ്കാരത്തെ നശിപ്പിക്കയും അതിന്റെ കുയുക്തികളേയും വ്യാജപ്രസ്താവനകളേയും എന്നേക്കുമായി ഖണ്ഡിക്കുകയും ചെയ്തു.

3. എന്റെ മകനേ, അഹങ്കാരം എല്ലാ തിന്മകളുടേയും ഉൽപത്തിസ്ഥാനമാണ്. ഇനി എന്നും ഇപ്രകാരമായിരിക്കയും ചെയ്യും. എന്നാൽ എളിമ സൎവഗുണങ്ങളുടേയും ഉറവയാകുന്നു. ഏററം പ്രധാനപുണ്യമായ എളിമ സത്യത്തിൽ നിന്നത്രേ പുറപ്പെടുന്നത്. ഉപവി അതിനു ജീവൻ നല്കുന്നു. ദൈവസഹായത്താൽ നീ ചെയ്യുന്നതെല്ലാം ദൈവത്തിന്റേതായും, നിന്റെ സ്വന്തം ശക്തിയാൽ വല്ലതും ചെയ്യുന്നെങ്കിൽ അതു നിന്റേതായും ഗണിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ദൈവ

ത്തേയും നിന്നെത്തന്നേയും അറിയുന്നതിന് ഒന്നാമതായി നീ ശ്രമിക്കുക. എന്റെ മകനേ, നിന്റെ സ്വന്തംശക്തിയാൽ എന്തു സാധിക്കുമെന്ന് അനേഷിച്ചാലും! എന്റെ അനുഗ്രഹമില്ലാതിരുന്നെങ്കിൽ നിന്റെ സ്ഥിതി എന്താകുമായിരുന്നു? നീ കേവലം ഇല്ലായ്മ അല്ലാതെ പിന്നെയെന്താണ്? ദൈവം നിന്നെ ഇല്ലായ്മയിൽനിന്നു സൃഷ്ടിച്ചു. ആകയാൽ ഇല്ലായ്മ മാത്രമേ നിനക്കു സ്വന്തമായിട്ടുള്ളു. നിന്റെ അസ്തിക്യംതന്നെ ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളതാണ്.

വാസ്തവത്തിൽ നീ കേവലം ഇല്ലായ്മയായിരിക്കെ, നിന്നെക്കുറിച്ചുവളരെ കാര്യമായി നീ വിചാരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നീ നിന്നെത്തന്നെ വഞ്ചിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നതു; മാത്രമല്ല, തെറ്റായ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ നീ പ്രയാണം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. പ്രകൃത്യാതന്നെയോ ദൈവവരപ്രസാദത്താലോ നിനക്ക് എന്തുണ്ട് എന്നു നീ പരിശോധിക്കുക. പ്രകൃത്യാ നിനക്ക് ആത്മാവും അതിന്റെ ശക്തികളും, ശരീരവും അതിന്റെ അവയവങ്ങളും, മനസ്സും അതിന്റെ ദാനങ്ങളും എന്നിങ്ങനെയുള്ള മറ്റു പല ഗുണങ്ങളുമുണ്ട്. എന്നാൽ ഇവയെല്ലാം നിനക്ക് എവിടെ നിന്നു കിട്ടി? ഇവ ആരുടേതാണ്? ഇവയെല്ലാം ദൈവത്തിൽനിന്നു നീ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളവയല്ലയോ? ദൈവദാനങ്ങളെ മാറിവച്ചാൽ പിന്നെ ശേഷിക്കുന്നതു നിന്റെ ഇല്ലായ്മയാണ്; അതുമാത്രമേ നിനക്കു സ്വന്തമായിട്ടുള്ളു.

ദൈവം ഇവയെ നിനക്കു തന്നതു തന്റെ മഹിമയ്ക്കും നിന്റെ രക്ഷയ്ക്കുമായി ഇവയെ നീ വിനിയോഗിക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടിയാണ്. നീ ഇവയെല്ലാം നിന്റെ അന്ത്യലബ്ധിക്കായി ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ നിന്റെ കർത്തവ്യകർമ്മം നീ നിർവ്വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ വല്ലപ്പോഴും ഇവയെ നീ ദുഷ്പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ നീ നന്ദിഹീനനും വക്രസ്വഭാവിയും ദൈവാനുഗ്രഹങ്ങളെ ദുരുപയോഗിക്കുന്നവനും ആയിക്കഴിഞ്ഞു.

ദൈവപ്രസാദവരത്തോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തിനോക്കുമ്പോൾ നീ എന്താണു്? അതിനെ ശരിയായി ഗ്രഹിക്കുവാൻ നിനക്കു കഴിയുമോ? ദൈവപ്രസാദവരത്തിന്റെ സഹായം കൂടാതെ നിന്റെ രക്ഷയ്ക്കായി നിനക്കു് ഒന്നുംതന്നെ ചെയ്യാൻ സാധിക്കയില്ല. നിനക്കുള്ള സ്വഭാവാതീതമായ പുണ്യങ്ങളും യോഗ്യതയും മറ്റും ദൈവപ്രസാദമില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ നീ അവയെ അഭ്യസിച്ചു തുടങ്ങുകയാകട്ടെ അവയിൽ പൂർണ്ണത പ്രാപിക്കയാകട്ടെ ചെയ്കയില്ലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു നിന്റെ സൽപ്രവൃത്തികൾക്കെല്ലാം ദൈവം സമ്മാനം തരുമ്പോൾ തന്റെ സ്വന്തം ദാനങ്ങളെത്തന്നെ പ്രതിസമ്മാനിക്കുന്നു എന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

എന്റെ മകനേ, ഇവ സമ്പാദിക്കുന്നതിനു നീ ദൈവപ്രസാദവരത്തോടു സഹകരിച്ചുവന്നിട്ടുള്ളതു വാസ്തവംതന്നെ. എന്നാൽ ഈ സഹകരണം ഒന്നു പരിശോധിച്ചുനോക്കുക; ദൈവസഹായത്താലല്ലയോ അതു നീ ചെയ്തതു്! സകല ദൈവപ്രസാദങ്ങളുടേയും ഒരു കണക്കു് ഒരു ദിവസം നീ ബോധിപ്പിക്കേണ്ടിവരുമെന്നുള്ളതു വിശ്വാസസത്യമല്ലയോ? എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഓരോ പ്രസാദവരത്തോടും സഹകരിച്ചുകൊണ്ടു് അതിനെ ഫലപ്രദമായി ഉപയോഗിക്കുന്നതിനു നീ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ വിചാരം വിശുദ്ധന്മാരെപ്പോലും ഏറ്റവും എളിമയുള്ളവരാക്കിത്തീർത്തു. എന്നാൽ ദൈവപ്രസാദവരത്തെ പലപ്പോഴും അവഗണിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചുവെന്നുമാത്രമല്ല ദുഷ്പ്രയോഗിക്കുകകൂടി ചെയ്തിട്ടുള്ള നീ എത്രത്തോളം എളിമപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു!

ദൈവപ്രസാദവരത്തോടു സഹകരിക്കുന്നതിൽ നിനക്കു് നേരിട്ടിട്ടുള്ള ന്യൂനതകൾ എണ്ണാൻ പാടില്ലാത്തവിധം അത്ര അധികമായിരിക്കാം. എന്നാൽ ദൈവദാനങ്ങളുടെ ദുഷ്പ്രയോഗത്താലും ബഹിഷ്കരണത്താലും നീ സമ്പാദിച്ചുവച്ചിട്ടുള്ള കടങ്ങളുടെ എണ്ണവും വണ്ണവും എത്രയെത്ര അധികമായി

രിക്കുമെന്നു നന്നായി ചിന്തിക്കുക. എന്റെ മകനേ, ദൈവപ്രസാദത്തോടു സഹകരിക്കുന്നതിനും, ദൈവത്തിന്റെ മറ്റു ദാനങ്ങളെ ഫലപ്രദമായി ഉപയോഗിക്കുന്നതിനുമുള്ള നിന്റെ കടമയെ ശരിയായി നീ മനസ്സിലാക്കണം. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നപക്ഷം എത്ര ക്ലേശതൽ ദാനങ്ങളെ നീ സ്വീകരിക്കുന്നുണ്ടോ അത്ര ക്ലേശതലായി നിന്നെത്തന്നെ എളിമപ്പെടുത്തുന്നതിനു നിനക്കു കടമയുണ്ടെന്നു് എന്റെ വിശ്വാസമാരെപ്പോലെതന്നെ നീയും ഗ്രഹിക്കും.

4. എന്നാൽ, ഇതിലും നികൃഷ്ടവും എളിമപ്പെടുത്തത്തക്കതുമായ പലതും നിന്നിൽ മറഞ്ഞു കിടക്കുന്നുണ്ടു്. നിന്റെ ദുരിതങ്ങളും പാപങ്ങളും എത്രയെത്രയെന്നു നന്നായി പരിശോധിക്കുക. അതുമൂലം നീ എത്രവലിയ ശിക്ഷയ്ക്കർഹനായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടെന്നു നിനക്കറിയാമോ? നീ അർഹിക്കുന്ന ശിക്ഷ നിനക്കു ലഭിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ ഭൂമിയിലും ആകാശത്തിലും എന്നുവേണ്ടാ, നരകത്തിൽപോലുമുള്ളവരുടെ വെറുപ്പിനു നീ പാത്രമാകുമായിരുന്നില്ലേ? എത്ര മുമ്പേതന്നെ നീ നിത്യമായ അവമാനം സഹിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. എന്നാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശം സിദ്ധിക്കാതിരിക്കത്തക്കവിധമുള്ള യാതൊരു പാപവുംചെയ്തിട്ടില്ലെന്നുകരുതി അഹങ്കരിക്കണ്ടാ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അപ്രകാരം ഘനമായ പാപങ്ങളിൽ വീഴാതെ നിന്നെ കാത്തുരക്ഷിച്ചതു നീയല്ല, ദൈവപ്രസാദവരമാണു്. എന്നു തന്നെയല്ല, ലോകത്തിൽനിന്നു നിനക്കുണ്ടാകാവുന്ന സകല അവമാനങ്ങളെക്കാളും ക്ലേശതലായ അവമാനം ദൈവത്തിന്റെ നിസ്സീമമായ പ്രതാപത്തിനെതിരായി ചെയ്യുന്നൊരൊറ്റ പാപദോഷംമൂലമായിസഹിക്കേണ്ടിവരും.

5. അതുകൊണ്ടു് എന്റെ മകനേ, നീ എന്താകുന്നുവെന്നു ചിന്തിക്കുക. ലോകത്തിലുള്ള മറ്റു മനുഷ്യരോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തിനോക്കുമ്പോൾ നീ ആരാണു്? മഹാ സമുദ്രത്തിൽ ഒരു തുള്ളി വെള്ളംപോലെയല്ലയോ നീ ലോകത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്. മനുഷ്യകുലം മുഴുവൻ കൂടിയാലും മാലാഖാമാരുടെ

സംഖ്യയോടൊത്തു നോക്കുമ്പോൾ അതു് എത്ര തുച്ഛം! എന്നാൽ, ദൈവത്തോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കുമ്പോൾ ഈ മാലാഖാമാരുടെ ഗണം എന്താണു്? ദൈവസന്നിധിയിൽ അവർ വെറും ഇല്ലായ്മയെന്നപോലെ മാത്രമേയുള്ളൂ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അവർ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം അനന്തമാകുന്നു. ഇപ്രകാരമായിരിക്കെ നിന്നെത്തന്നെ അനന്ത ദൈവത്തോടു് ഒന്നു താരതമ്യപ്പെടുത്തുക! നീ ആരാണു്? ഈ ഭൂഗോളത്തിന്റെ ഒരു മൂലയിൽ വസിക്കുന്ന ഒരു നിസ്സാരജീവി മാത്രമല്ലയോ?

എന്റെ മകനേ, വാസ്തവത്തിൽ നീ എന്താകുന്നു! അഹങ്കരിക്കത്തക്കവണ്ണം നിനക്കെന്തുണ്ടു്? നിന്നെത്തന്നെ എളിമപ്പെടുത്തുന്നതിനു പര്യാപ്തമായവയല്ലാതെ വല്ലതും നിനക്കുണ്ടോ; ഞാൻ ഇതെല്ലാം പറയുന്നതു നിന്നെ വിഷമിപ്പിക്കാനല്ല; പ്രത്യുത, നിന്നെ ഉപദേശിച്ചു നന്നാക്കാനാണു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട മകനായ നീ അഹങ്കാരത്താൽ വഴിതെറ്റി നശിച്ചുപോകുന്നതിനു ഞാൻ എങ്ങനെ അനുവദിക്കും!

6. സകല സൃഷ്ടികളും ദൈവത്തെമാത്രം സ്തുതിച്ചു പുകഴ്ത്തുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അധികാരത്തിനും ശക്തിക്കും സ്തുതിക്കും അനുഗ്രഹത്തിനും, വിശിഷ്യ, നിത്യമായ ആരാധനയ്ക്കും വാസ്തവത്തിൽ അർഹനായിട്ടു ദൈവംമാത്രമേ ഉള്ളൂ.

സൃഷ്ടികളിലുള്ള ഏതു ശ്രേഷ്ഠഗുണവും അനന്ത സംപൂർണ്ണനായ ദൈവത്തിന്റെ ഗുണങ്ങളുടെ പ്രതിച്ഛായമാത്രമേ ആകുന്നുള്ളൂ. ദൈവത്തെ ബഹുമാനിക്കുകയും സ്തുതിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നു് ഒരു കല്പന ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിൽത്തന്നെയും വിവേകബുദ്ധിയുള്ളവരെല്ലാം അപ്രകാരം ചെയ്യുമായിരുന്നു. ന്യായമായി തനിക്കുണ്ടാകേണ്ട സ്തുതിബഹുമാനങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ നിഷ്പക്ഷനില അവലംബിക്കുവാൻ ദൈവത്തിനു പാടില്ല.

7. എന്റെ മകനേ, ദൈവത്തെയും നിന്നെത്തന്നെയും

അറിയുക എന്നതു വിലതീരാത്ത ജ്ഞാനമാകുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അതു നിന്നെത്തന്നെ എളിമപ്പെടുത്തുന്നതിനു് ഏറ്റവും പറ്റിയതാണു്. എന്നാൽ, ഇതുകൊണ്ടുമാത്രം നീ എളിമയുള്ളവനാകയില്ല. എന്തെന്നാൽ, പുണ്യം ജ്ഞാനത്തിലല്ല, പ്രവൃത്തിയിലത്രേ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു്.

എളിമയെന്ന പുണ്യം നിന്ദാവമാനങ്ങൾ സഹിക്കുന്നതിലല്ല, പ്രത്യുത, അവയെ സ്നേഹിക്കുന്നതിലത്രേ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്. എന്തെന്നാൽ സ്നേഹവും സന്മനസ്സും ഇല്ലാത്തിടത്തു പുണ്യമില്ല. എത്രപേർ തന്നെത്താൻ എളിമപ്പെടുത്തുകയോ അന്യരാൽ എളിമപ്പെടുത്തപ്പെടുകയോ ചെയ്തിട്ടും എളിമയുള്ളവരാകാതിരിക്കുന്നുണ്ടു്. എത്രപേർ എളിമയുള്ളവരെന്നു നടിച്ചുകൊണ്ടു സാക്ഷാൽ അഹങ്കാരികളായി വർത്തിക്കുന്നു. എളിമ എന്റെ അനുഗാമികൾക്കു യോജിച്ച ഒരു പുണ്യമാകയും തന്നെത്തന്നെ താഴ്ത്തുക എന്നതു് ഒരു പുണ്യപ്രവൃത്തിയാകയും ചെയ്യണമെങ്കിൽ ഉപരി, അഥവാ, സഭാവാതീതമായ സ്നേഹം അതിനു ജീവൻ നല്കണം. ഈ എളിമയാണു് നിന്നെ ഉചിതമായ സ്ഥാനത്തു നിറുത്തുന്നതു്. തൽഫലമായി ദൈവത്തിന്റെ നേർക്കുള്ള കൃതജ്ഞതയും ബഹുമാനവും കാണിക്കുന്നതിനും ഇല്ലായ്മയും അയോഗ്യതയുംമാത്രം നിന്റേതായി ഗണിക്കുന്നതിനും നിനക്കു സാധിക്കും.

എന്നാൽ നിനക്കു യോജിച്ചവ എന്താണു്? എന്റെ മകനേ, നീ അർഹിച്ചിരുന്ന സ്ഥലം എത്ര ഭയങ്കരം! എത്ര ആഴമേറിയതു്! എന്റെ സ്നേഹത്തെ കണ്ടാലും! നിന്നെ സമാശ്വസിപ്പിക്കുന്നതിനും നിന്നെ ഉയർത്തുന്നതിനുമായി നിന്നോടൊപ്പം എന്നെത്തന്നെ താഴ്ത്തിക്കൊണ്ടു ഞാൻ മനുഷ്യവേഷം ധരിക്കയും, വളരെ ഉയർന്നതും മാനമേറിയതുമായ ഒരു സ്ഥാനം നിനക്കു തരുകയും ചെയ്തില്ലയോ? അന്നുമുതൽ നിന്റെ സ്ഥാനം എന്റെകൂടെ ആയിത്തീർന്നു.

എന്നാൽ, ആ സ്ഥലം എവിടെ ആയിരിക്കും? നീ എന്നെ എവിടെ കാണും? തൊഴുക്കുട്ടിൽ കിടക്കുന്ന ഒരു ഉണ്ണിയായും

ഈജിപ്തിലേക്ക നാടുകടത്തപ്പെട്ട ഒരു പരദേശിയായും നസ്രസ്സിൽ രഹസ്യജീവിതം കഴിക്കുന്നവനായും പരസ്യമായി ബുദ്ധിമുട്ടുകളും പീഡകളും അനുഭവിക്കുന്നവനായും ഏറ്റവും ഒടുവിലത്തെ സ്ഥാനം സ്വീകരിക്കുന്നവനായും അതിൽത്തന്നെ ജീവിതം അവസാനിപ്പിക്കുന്നവനായും നീ എന്നെ കാണും.

എന്റെ മകനേ, നീ എന്നോടുക്രൂടിയിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നിനക്ക് അഹങ്കാരത്തിന്റെ ലാഞ്ഛനപോലും ഉണ്ടാകയില്ല. അതു ദൈവത്തിനും മനുഷ്യർക്കും വെറുപ്പു വരുത്തുന്ന ഒന്നാകുന്നു. അതു പുണ്യപ്രവൃത്തികളെ ദുഷിപ്പിച്ചു് അവയുടെ യോഗ്യത ഇല്ലാതാക്കുന്നുണ്ടു്. എന്നുവേണ്ടാ, അഹങ്കാരം സകല പാപങ്ങളുടേയും ഉൽപത്തിസ്ഥാനമാണു്.

എന്റെ മാതൃകയെ പരിത്യജിച്ചിട്ടു് പിശാചിനെ പിൻചെല്ലുന്നതിനു നിന്നെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന ഒരു വലിയ തിന്മയാണു് അഹങ്കാരം. ഹാ! ഭാഗ്യപ്പെട്ട എളിമയേ! അനുഗ്രഹപൂർണ്ണമായ പുണ്യമേ! നിന്നെ ദൈവവും മനുഷ്യരും ഒന്നുപോലെ ബഹുമാനിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ! ദൈവം അഹങ്കാരികളെ വെറുക്കുകയും എളിമയുള്ളവർക്കു വരപ്രസാദം നല്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതുമാത്രമോ? അഹങ്കാരികൾതന്നെ അഹങ്കാരികളെ വെറുക്കുകയും എളിമയുള്ളവരെ സ്തുതിക്കയും ചെയ്യുന്നില്ലയോ?

8. പുണ്യങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനമാണു് എളിമ. അതുകൂടാതെ മനുഷ്യനു് ഒരു പുണ്യവും സമ്പാദിക്കാൻ സാധിക്കയില്ല. അതു മറ്റെല്ലാപുണ്യങ്ങളേയും ഉത്ഭവിപ്പിക്കയും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. മനുഷ്യരെ ഔദാര്യമുള്ളവരും മഹാമനസ്കരും ആക്കിത്തീർക്കുന്ന ഒരു വിശിഷ്ട പുണ്യമാണിതു്. ഇതു വഴിയായി അവർ ഏറ്റവും പ്രയാസമുള്ളവയെ നിവർത്തിക്കമാത്രമല്ല തങ്ങളെത്തന്നെ ജയിക്കുക്രൂടി ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. തനിക്കു സംഭവിച്ചേക്കാവുന്ന നിന്ദാപമാനങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയത്താൽ അവയോടു് എതിർത്തു ജയിക്കയോ അഥവാ അവയിൽനിന്നു പിന്മാറുകയോ വേണ്ടതെന്നറിയാതെ അഹങ്കാരി വിഷമിക്കുന്നു. എളിമയുള്ളവനോ എന്നാൽ തന്നെത്തന്നെ

കീഴ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു വിശാലഹൃദയത്തോടെ പ്രതിബന്ധങ്ങളെ എളുപ്പത്തിൽ ജയിച്ചു സന്തോഷപൂർവ്വം മുന്നോട്ടു ഗമിക്കുന്നു.

എളിമ ധീരന്മാരുടെ പുണ്യമത്രേ. അതു് ഒരു മനുഷ്യനെ മഹാകാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനു ശക്തനാക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, എളിമയുള്ളവൻ സ്വശക്തിയെ അവഗണിച്ചിട്ടു ദൈവത്തെമാത്രം ആശ്രയിക്കുന്നു. തൻമൂലം അവനു് എന്തും ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കും. പിശാചുക്കൾക്കുപോലും അവനെ ഭയമാണു്. വേറെ ആരേയും അവരിത്ര ഭയപ്പെടുന്നില്ല.

അവസാനമായി, എളിമ വളരെ ഉത്തമമായ ഒരു പുണ്യമാണു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ മറ്റുള്ളവരുടെ വചനങ്ങളാലോ പ്രവൃത്തികളാലോ ഇളകുകയാകട്ടെ സ്വന്തം കുറവുകളാലോ ദുരിതങ്ങളാലോ കലങ്ങുകയാകട്ടെ ചെയ്യാത്തവിധം മനുഷ്യനെ അതു ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നു. നിന്റെ ഹൃദയത്തെ മന്ദീഭവിപ്പിക്കയും നിന്നിൽ ഭയം ഉളവാക്കുകയും നിന്റെ മനസ്സിനെ ക്ഷീണിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു യഥാർത്ഥമായ എളിമയല്ല; കൃത്രിമമായ എളിമയത്രേ. ഈ ശ്രേഷ്ഠമായ പുണ്യം ഒരിക്കലും നികൃഷ്ടമായ ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കയില്ല.

9. എന്റെ മകനേ, എളിമ വളരെ ഉപകാരപ്രദവും അത്യാവശ്യകവും ആയ ഒരു ഉൽകൃഷ്ട പുണ്യമാണു്. പക്ഷേ, ഓരോരുത്തരുടെ സ്വാഭാവിക ചായ്വിലുകളനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നതല്ല യഥാർത്ഥമായ എളിമ. സകല മഹിമയും ദൈവത്തിനുള്ളതായി കരുതുകയും അയോഗ്യതയും ഹീനതയും മാത്രമാണു നിനക്കുള്ളതെന്നു ധരിക്കയും ഏറ്റവും താഴ്ന്ന സ്ഥാനത്തിൽപ്പോലും എന്നെ ഓർത്തു തൃപ്തിപ്പെടുകയും എന്റെ ഹൃദയം ആശ്ലേഷിക്കുന്നതെല്ലാം നീയും ആശ്ലേഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിലത്രേ എളിമയെന്ന പുണ്യത്തിന്റെ വൈശിഷ്ട്യം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു്.

നികൃഷ്ടാംശത്തിന്റെ പ്രേരണയ്ക്കു നീ വഴിപ്പെടുന്നപക്ഷം ഈ വക സംഗതികളിൽനിന്നു പിന്മാറുന്നതിനേ ഇടയാകും. എന്നാൽ നീ എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ശിഷ്യനാകണ

മെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നിന്റെ നികൃഷ്ടസ്വഭാവത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ട് ദൈവവരപ്രസാദത്തോടു സഹകരിക്കണം. നിന്റെ സ്വാഭാവികചാഞ്ചല്യത്തിനു കീഴ്പെടാതെ ദൈവസ്നേഹത്തിനൊത്തവണ്ണമാണു വർത്തിക്കേണ്ടതു്. ഇങ്ങനെ ചെയ്യുമ്പോൾ വിശുദ്ധന്മാരെപ്പോലെ നീ എളിമയിൽ സ്വഭാവാതീതമായ ആനന്ദം കണ്ടെത്തുകയും നിന്ദാവമാനങ്ങളെ ആഹ്ലാദത്തോടെ സഹിക്കുന്നതിനു പ്രാപ്തനാകയുംചെയ്യും.

പ്രാർത്ഥനയും ധ്യാനവും വഴിയായി ദൈവപ്രസാദത്തെ സമ്പാദിക്കുക. അതിനോടു സഹകരിച്ചുകൊണ്ടു മുഴുഹൃദയത്തോടും മനസ്സോടുംകൂടി എളിമയുള്ളവനായിത്തീരണം. നിരുപണയിലും വചനത്തിലും പ്രവൃത്തിയിലും എളിമ പ്രദർശിപ്പിക്കത്തക്കവിധം അതിനെ പരിശീലിക്കേണ്ടതാണു്. എന്റെ മകനേ, എന്റെ മാതൃകയെ സദാ സ്മരിക്കയും എന്റെ വചനങ്ങളെ ശ്രവിക്കയും ചെയ്യുക. ഇതാ! ഞാൻ വിനീതഹൃദയനും ശാന്തശീലനുമാകയാൽ എന്നിൽനിന്നു പഠിക്കുക എന്ന പുതിയ കല്പന ശിശുവായ ഞാൻ നിനക്കു തരുന്നു.

10. ശിഷ്യൻ:— ഏറ്റവും മാധുര്യവാനായ എന്റെ ഉണ്ണിഈശോയേ, നിന്നെത്തന്നെ നീ അത്യധികമായി താഴ്ത്തിയല്ലോ. നീ കിടക്കുന്ന തൊഴുത്തും നിന്നെ മറയ്ക്കുന്ന ഇരുട്ടും നിന്റെ ചുറ്റിലുമുള്ള നിശ്ശബ്ദതയും, എന്നുവേണ്ടാ, എല്ലാം നിന്റെ എളിമയുടെ ആധിക്യത്തെയാണല്ലോ വിളിച്ചറിയിക്കുന്നതു്. എളിമയുടെ ഗുരുവേ, മഹത്തായ ഈ പുണ്യത്തെ എന്നെ പഠിപ്പിക്കണമെന്ന് അങ്ങയുടെ തൃപ്പാദങ്ങളിൽ സാഷ്ടാംഗംവീണ് അപേക്ഷിക്കുന്നു. ഞാൻ അങ്ങയുടെ സ്നേഹാഗ്നിയാൽ ഉജ്ജ്വലിച്ച് അങ്ങേയും എന്നേയും ശരിയായി ഗ്രഹിക്കുന്നതിനും, തട്ടിപ്പാരാ അങ്ങേക്കുള്ളതു് അങ്ങയുടേതായും എനിക്കുള്ളതു്; എന്റേതായും തിരിച്ചറിയുന്നതിനും എന്നെ പ്രാപ്തനാക്കേണമേ. ഇതുവരെ യഥാർത്ഥമായ എളിമ എന്താണെന്ന് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ലായിരുന്നു. എളിമവ

ഴിയായി ലജ്ജയും അവമാനവുമല്ല, പ്രത്യുത ബഹുമാനവും ശ്രേഷ്ഠതയുമാണ് എനിക്കുണ്ടാകുന്നതെന്നു് ഇപ്പോഴാണു ഞാൻ പഠിച്ചതു്. സർവ്വോൽകൃഷ്ടനായ അങ്ങയോടു ഐക്യപ്പെടത്തക്കവിധം അതു വഴിയായി ഞാൻ ഉയർത്തപ്പെട്ടമെന്നും അറിഞ്ഞു.

കാരുണ്യവാനായ ഈശോയേ, അങ്ങയുടെ അടുക്കൽ എന്നെ നിറുത്തണമേ; കർത്താവേ, അതിനുപോലും ഞാൻ യോഗ്യനല്ല. എന്നിട്ടും അങ്ങേക്കാൾ ഉൽകൃഷ്ടനായ ഒരു സ്നേഹിതനെ കിട്ടുമെന്നു വിചാരിച്ചു പലയിടത്തും ഞാൻ അന്വേഷിച്ചു. എന്റെ നാഥാ, എന്റെ കൃതഘ്നതയേയും അനീതിയേയും എന്റെ ബുദ്ധിഹീനതയേയും അങ്ങു ക്ഷമിക്കണമേ. ഇന്നുമുതൽ ഞാൻ എന്നും അങ്ങയോടുകൂടിയായിരിക്കും. അഹങ്കാരികൾ ഉയർന്ന സ്ഥാനങ്ങളേയും പദവികളേയും അന്വേഷിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. ഞാൻ ഏറ്റവും താണപദവിയെ സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളാം; അവിടെ അങ്ങെ കാണുമെന്നു് എനിക്കു ബോധമുണ്ടു്. എന്റെ ഏകാഗ്രഹം അങ്ങയോടൊന്നിച്ചിരിക്കണമെന്നുള്ളതാണു്. ഞാൻ എവിടെയായിരുന്നാലും അങ്ങു് എന്റെകൂടെ ഉണ്ടെങ്കിൽ ഞാൻ സംതൃപ്തനായി.

അധ്യായം 6

പുല്ക്കൂട്ടിൽ ജാതനായ ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയം നമ്മെ ദാരിദ്ര്യമെന്ന പുണ്യത്തെ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

ശിഷ്യൻ:– കർത്താവായ ഈശോയേ, എന്റെ ഹൃദയം അങ്ങെ അത്യാശയോടേ പാർത്തിരിക്കുന്നു. എന്റെ ആത്മാവു് അത്യന്തം സ്നേഹിക്കുന്ന അങ്ങെമാത്രമേ അതു് അന്വേഷിക്കുന്നുള്ളു. അങ്ങയുടെ വാസസ്ഥലം എവിടെയെന്നു കാണിച്ചുതരണമേ.

ഈശോ:- എന്റെ മകനേ, വന്നുകാണുക. പുല്ക്കൂട്ടിൽ ഒരു ദരിദ്രനായി നീ എന്നെ കാണും. എന്റെ ഹൃദയഭാഷണത്തെ നീ സശ്രദ്ധം ശ്രവിച്ചാലും! "നരികൾക്കു പാർക്കുന്നതിനു ഗുഹകളും പറവകൾക്കു കൂടുകളും ഉണ്ടു്. എന്നാൽ മനുഷ്യപുത്രന്റെ തല ചായിക്കുന്നതിനുകൂടി ഒരു സ്ഥലമില്ല."എന്നിരുന്നാലും എന്റെ മകനേ, പ്രപഞ്ചവും അതിലുള്ള സമസ്തവും എന്റേതാണല്ലോ. ഇതാ! ഞാൻ ധനവാന്മാരിൽ ധനികനായിരുന്നിട്ടും ദരിദ്രന്മാരിൽ ദരിദ്രനായിത്തീർന്നു. ഞാൻ പുല്ക്കൂട്ടിൽ പിറന്ന വിനാഴികമുതൽ അന്ത്യശ്വാസം വിട്ടുന്നതുവരെ പരിപൂർണ്ണദാരിദ്ര്യത്തിൽ ജീവിച്ചു. മാതൃസഹജമായ വാത്സല്യത്തോടേ ഞാൻ അതിനെ സ്നേഹിക്കയും പുത്രസഹജമായ താല്പര്യത്തോടെ അതിനെ ബഹുമാനിക്കയും ചെയ്തു.

എന്തുദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടിയാണു ഞാൻ ദാരിദ്ര്യത്തെ ഇത്ര വലിയ സ്നേഹത്തോടെ ആലിംഗനം ചെയ്തതെന്നു നിനക്കറിയാമോ? എളിമയാലും ഉപവിയാലും പ്രേരിതമായ് എന്റെ ഹൃദയം ഈ പുണ്യത്തെ വളരെ കാര്യമായി കരുതിയതു ഭൗമികവും നശ്വരവുമായ വസ്തുക്കളിൽ മനുഷ്യർ തങ്ങളുടെ സ്നേഹത്തെ നിക്ഷേപിക്കാതെ പാരത്രികവും അനശ്വരവുമായ വസ്തുക്കളെയാണു സ്നേഹിക്കേണ്ടതെന്നു് അവരെ പഠിപ്പിക്കുവാനാണു്.

2. അരുപിക്കുട്ടത്ത ദാരിദ്ര്യം അനുഭവിക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ; എന്തുകൊണ്ടെങ്കിൽ അവരുടേതാകുന്നു. നിത്യരക്ഷയ്ക്കുള്ള പ്രതിബന്ധങ്ങളിൽനിന്നു മോചനവും നിരവധി പുണ്യങ്ങളും സമ്പാദിക്കുന്നതിനവസരവും ഈ പുണ്യം വഴിയായി അവക്കു ലഭിക്കുന്നതിനാലും അവരുടെ ഹൃദയം എന്റേതിനോടു കൂടുതൽ ഐക്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാലും അവർ ഭാഗ്യവാന്മാരാകുന്നു. എന്റെ മകനേ, ഒന്നുമില്ലാതിരിക്കുന്നതോ, സദാ ദുർഭിക്ഷത്തിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നതോ അ

ല്ല ദാരിദ്ര്യമെന്ന പുണ്യം. ലൗകികവസ്തുക്കളിൽനിന്നു ഹൃദയത്തെ അകറ്റുന്നതാണു സാക്ഷാത്തായ ദാരിദ്ര്യം. എന്നോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി ഭൗമികവസ്തുക്കളെ ത്യജിക്കയും യാതൊന്നും സമ്പാദിക്കാതിരിക്കയും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട വസ്തുക്കളെ ആഗ്രഹിക്കാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്നതാണു പരിപൂർണ്ണമായ ദാരിദ്ര്യം.

ഒടുവിൽ പറഞ്ഞവിധത്തിലുള്ള ദാരിദ്ര്യം അഭ്യസിക്കുന്നതിനു ചുരുക്കം ചിലർ മാത്രമേ വിളിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളു. എന്നാൽ, അഭ്യംപറഞ്ഞ തരത്തിലുള്ള ദാരിദ്ര്യമെങ്കിലും പരിശീലിക്കാതെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനു സാധിക്കയില്ല; അതിനെക്കാൾ എളുപ്പം ഒട്ടകത്തെ സൂചിക്കുഴയിൽക്കൂടി കടത്തുന്നതാകുന്നു. ഹൃദയംകൊണ്ടെങ്കിലും എല്ലാ വസ്തുക്കളേയും ഉപേക്ഷിക്കാത്തവൻ എന്റെ ശിഷ്യനാകയില്ല.

3. ധനത്തെ ആഗ്രഹിക്കുന്നതിനെക്കാൾ നീചമായി വേറെ എന്തുണ്ട്? ഈ സ്നേഹം മനസ്സിനെ ദുഷിപ്പിക്കുകയും ഹൃദയത്തെ വഴിതെറ്റിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ധനത്തെ അമിതമായി സ്നേഹിക്കുന്നവൻ തന്റെ ആത്മാവിനെ വില്ക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്. അനശ്വരമായ ദാനത്തെ നശ്വരമായ വസ്തുവിനുവേണ്ടി മാറുന്നതു നോക്കുക. വിശുദ്ധന്മാർ ലൗകികവസ്തുക്കളിൽ ആസക്തരായിരുന്നില്ല. ധാരാളം ധനമുണ്ടായിരുന്നപ്പോഴും, അവർ അതുപേക്ഷിക്കുന്ന ദാരിദ്ര്യം അനുഭവിച്ചിരുന്നു.

എന്നാൽ, കാഴ്ചയിൽ നന്മയെന്നു തോന്നുന്നവയുടെ യാഥാർത്ഥ്യം മനസ്സിലാക്കാത്തതിനാൽ നിത്യരക്ഷ നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നവരും ചുരുക്കമല്ല. പണമുണ്ടെങ്കിൽ പല നല്ലകാര്യങ്ങളും ചെയ്യാവുന്നതുകൊണ്ടു് അതിനെ ആഗ്രഹിക്കയും സമ്പാദിക്കയും ചെയ്യുന്നതിൽ യാതൊരബദ്ധവുമില്ലെന്നു കൂടിലനായ പിശാചു മനുഷ്യരെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കുന്നു. ഈ നീചപ്രേരണയനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ ഇവന്റെ കണിയിൽപ്പെട്ടും; മനഃക്ലേശത്തിനും ദുരാഗ്രഹത്തിനും വശംവദരും ആകും. അവർക്കു പരിപൂർണ്ണത പ്രാപിക്കാൻ സാധിക്കയി

ല്ലെന്നു മാത്രമല്ല, അവരുടെ നിത്യരക്ഷകൂടി അപകടത്തിലാക്കിത്തീർക്കയും ചെയ്യുന്നു.

എന്റെ മകനേ, നീ ധനവാനെങ്കിൽ നിന്റെ ധനത്തിൽ ഹൃദയത്തെ നിക്ഷേപിക്കാതിരിക്കുക. നീ അതിന്റെ യജമാനനല്ല, ഒരു കാര്യസ്ഥൻമാത്രമാണു്. ധനത്തെ തീരെ ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നാണു ദൈവതിരുമനസ്സെങ്കിൽ അപ്രകാരം ചെയ്യണം. ദൈവതിരുമനസ്സങ്ങനെയല്ലെങ്കിൽ എന്റെ മഹത്വത്തിനും നിന്റെ ആത്മോപകാരത്തിനുമായിട്ടേ അതിനെ നീ ഉപയോഗിക്കാവൂ.

എന്റെ മകനേ, നീ നിർധനനെങ്കിൽ ക്ലേശതൽ സന്തോഷത്തിനാണവകാശം. ഇത്രയും വലിയ ഈ അനുഗ്രഹത്തെ നീ പാഴാക്കരുതു്. നീ ദരിദ്രനെങ്കിൽ അതിനെക്കുറിച്ചു ലജ്ജിക്കയുംവേണ്ടാ. നിന്നെപ്രതി ദരിദ്രനായി ജനിക്കുന്നതിനു് എനിക്കു യാതൊരു ലജ്ജയും ഉണ്ടായില്ലല്ലോ. ഞാൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത ആ ജീവിതംതന്നെ നിനക്കും ലഭിച്ചതിൽ നീ ആനന്ദിക്കയല്ലേ വേണ്ടതു്.

5. നീ നിർധനനായാലും ധനികനായാലും എന്റെ ഹൃദയത്തിനേറ്റം ഇഷ്ടമുള്ളതും നിനക്കു് ഉപകാരപ്രദവുമായ വിശുദ്ധ ദാരിദ്ര്യത്തെ പരിശീലിക്കുക. ഏതു സ്ഥിതിയിലുള്ളവരും ഈ ശ്രേഷ്ഠമായ പുണ്യം പരിശീലിക്കേണ്ടതും അക്കും പരിശീലിക്കാവുന്നതുമാണു്. അതിനുള്ള അവസരങ്ങൾ എല്ലായിടത്തും ലഭിക്കുകയും ചെയ്യും.

വീടുപണിയുക, അതിനെ അലങ്കരിക്കുക, ഗൃഹസാമാനങ്ങൾ തീർപ്പിക്ക, ഭക്ഷിക്ക, പാനം ചെയ്യുക എന്നിത്യാദി എല്ലാ പ്രവൃത്തികളിലും ഈ പുണ്യം നമുക്കു പരിശീലിക്കാവുന്നതാണു്. ഇവയിലെല്ലാം അവശ്യം കൂടിയേ തീരൂ എന്നില്ലാത്തവയും, വെറും സൗകര്യംമാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളവയും നീ പരിത്യജിക്കണം. പരിശുദ്ധ ദാരിദ്ര്യത്തെ നീ യഥാർത്ഥമായി സ്നേഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതു പരിശീലിക്കുന്നതിനുള്ള അവസരവും കണ്ടെത്തും.

ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ വിശുദ്ധഫലം അനുഭവിക്കുന്നതിനു പകരം തങ്ങളെത്തന്നെ നികൃഷ്ടരാക്കി ദൈവത്തെ കൂടുതൽ ഉപദ്രവിക്കുന്ന ദരിദ്രരുണ്ട്. ഇവർ അല്പം ബുദ്ധിയുള്ളവരായിരുന്നെങ്കിൽ ദുരിതത്തിനുപകരം പരമാനന്ദം അനുഭവിക്കയും തങ്ങളെത്തന്നെ വിശുദ്ധീകരിക്കയുമേ ചെയ്യുമായിരുന്നുള്ളൂ.

6. ആവശ്യം പ്രമാണിച്ചോ സ്വമനസാ തിരഞ്ഞെടുത്തുകൊണ്ടോ അരുപിക്കടുത്ത ദാരിദ്ര്യത്തെ സ്നേഹിക്കയും പരിശീലിക്കയും ചെയ്യുന്നവർ എന്റെ സന്നിധിയിൽ ബഹുമാനാർഹരാണ്. ഞാൻ അവരെ എന്റെ സ്നേഹിതന്മാരായിക്കരുതും അവരുടെ ഹൃദയം വളക്കുറുള്ള ഒരു വയൽപോലെയാകുന്നു. എന്റെ വചനങ്ങളാകുന്ന വിത്തുകൾ ഒന്നിനു നൂറായി അതിൽ ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കും.

പരിശുദ്ധ ദാരിദ്ര്യം അനുഭവിക്കുന്നവനെക്കാൾ ഭാഗ്യവാൻ ആർ? അവനാഗ്രഹിക്കുന്നതെല്ലാംതന്നെ ഈ ലോകത്തിൽ അവനു ലഭിക്കുന്നു. സ്വർഗ്ഗരാജ്യം അവകാശമാക്കുന്നവനെക്കാൾ വലിയ ധനവാൻ ആരുണ്ട്? എന്റെ മകനേ, ലൗകികധനം ശേഖരിക്കുന്നതിൽ ബദ്ധശ്രദ്ധനായിരുന്നുകൊണ്ടു നിന്റെ വിശുദ്ധീകരണകാര്യത്തിൽ ഉപേക്ഷ കാണിക്കരുതു്. നിന്റെ സമസ്തശക്തിയും പ്രയോഗിച്ചു നിന്നെത്തന്നെ വിശുദ്ധീകരിക്കണം. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ സമ്പന്നനാകുന്നതിനു് ഉത്സാഹിക്കുക. നിന്റെ നിക്ഷേപം എവിടെയോ അവിടെ നിന്റെ ഹൃദയവും ആയിരിക്കും.

7. ധനത്തെ വെറുത്തു പ്രവൃത്തിയിലും വിചാരത്തിലും പരിശുദ്ധ ദാരിദ്ര്യം പരിശീലിക്കയെന്നതു മനുഷ്യന്റെ സ്വശക്തിയാൽ സാധിക്കയില്ലായിരിക്കാം. ആകയാൽ നിന്റെ സ്വന്തം ശക്തികൊണ്ടു ഫലപ്രദമാംവണ്ണം വല്ലതും ചെയ്യാൻ സാധിക്കാതെവരുമ്പോൾ നീ ദൈവസഹായം അന്വേഷിക്കണം. ദാരിദ്ര്യത്തിനു വിരുദ്ധമായ വിചാരങ്ങൾ നിനക്കുണ്ടാകുന്ന പക്ഷം പ്രാർത്ഥനയിൽ സ്ഥിരമായിനിന്നുകൊ

ണ്ടു തീക്ഷ്ണതാപൂർവ്വം ദൈവപ്രസാദവരത്തെ യാചിക്കുക. ദിവ്യപ്രസാദം നിന്റെ അമിതമായ അഗ്രഹങ്ങളെ ഉൻമൂലനം ചെയ്കയും ഹൃദയത്തെ സ്വാതന്ത്ര്യപ്പെടുത്തുകയും ദൈവേഷ്ടത്തെയും മഹിമയേയും മാത്രം ആരായുന്നതിനു നിന്നെ പ്രേരിപ്പിക്കയും ചെയ്യും.

എന്റെ മകനേ, നിന്റെ ഹൃദയവികാരങ്ങളെ ദൈവപ്രസാദസഹായത്തോടെ നീ ക്രമപ്പെടുത്തുമെങ്കിൽ ദാരിദ്ര്യമെന്ന പുണ്യം പരിശീലിക്കുന്നതു് എളുപ്പമുള്ളതെന്നുമാത്രമല്ല ഏറ്റവും ആനന്ദപ്രദം എന്നുകൂടി നിനക്കനുഭവപ്പെട്ടും.

8. ശിഷ്യൻ:– മാധുര്യവാനായ എന്റെ ഈശോയേ, അങ്ങു പ്രപഞ്ചം മുഴുവനേയും അടക്കിഭരിക്കുന്നു. ആകാശമണ്ഡലത്തെ പ്രശോഭിതമായ നക്ഷത്രങ്ങളാൽ അങ്ങു് അലങ്കരിച്ചു. ഭൂമിയെ അത്യത്ഭുതമായ വെളിച്ചത്താൽ പ്രകാശിപ്പിക്കയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഇതാ അങ്ങു് ഒരു കീറവസ്ത്രവും ധരിച്ചു ശിശുവായി പുല്ക്കൂട്ടിൽ കിടക്കുന്നു. അങ്ങയുടെ എളിമ അത്യാശ്ചര്യകരംതന്നെ. മാലാഖാമാരേപ്പോലും വിസ്മയഭരിതരാക്കുന്ന ഈ ശ്രേഷ്ഠമാതൃക കാണുന്നവരിൽ ആരാണു ദാരിദ്ര്യത്തെ സ്നേഹിക്കയും ആഗ്രഹിക്കയും ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതു്.

സത്യത്തിന്റെ ഗുരുവും പരിശുദ്ധ ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ മാതൃകയുമായ നല്ല ഈശോയേ, ഈ പുണ്യത്തിന്റെ വിലയെ ഗ്രഹിക്കുന്നതിനു് എന്റെ ബുദ്ധിയെ പ്രകാശിപ്പിക്കണമേ. പല ചിന്തകളിലും വ്യർത്ഥമായ ആഗ്രഹങ്ങളിലും വ്യാപൃതനായ ഞാൻ അങ്ങയുടെ സ്നേഹത്തിൽനിന്നു തെറ്റിപ്പോകുവാൻ എളുപ്പമുള്ളതിനാൽ, അമിതമായ ലൗകികസ്നേഹത്തെ എന്നിൽനിന്നു ബഹിഷ്കരിക്കണമേ.

എല്ലാ ഭൗമികവസ്തുക്കളും ക്ഷണത്തിൽ നശിച്ചുപോകുമെന്നും അവയോടുകൂടിത്തന്നെ ഞാനും അനശ്വരമായ ഒരു ജീവിതത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുമെന്നും ഗ്രഹിപ്പാൻ നീ അനുഗ്രഹം ചെയ്യേണമേ. സ്വർഗ്ഗീയവസ്തുക്കളെ സമ്പാദിക്കുവാനു

ക്ഷ ഉപകരണമായിമാത്രം ഇഹലോകവസ്തുക്കളെ ഉപയോഗിപ്പാൻ നീ അനുവദിച്ചാൽമതി.

എന്റെ കർത്താവേ, സമസ്തവും അങ്ങയുടേതാകുന്നു. ഞാൻ വലിയ ധനവാനായിട്ടു ജീവിക്കണമെന്നാണു് അങ്ങയുടെ തിരുമനസ്സെങ്കിൽ അങ്ങനെ സംഭവിക്കട്ടെ. അതല്ല, അങ്ങയുടെ യഥാർത്ഥശിഷ്യനായി ദാരിദ്ര്യത്തിൽ ജീവിക്കണമെന്നാണു തിരുമനസ്സെങ്കിൽ അപ്രകാരം ഭവിക്കട്ടെ. ലോകത്തിൽ ധനികനായി ജീവിക്കുന്നതിനെക്കാൾ അങ്ങയോടുകൂടെ ദാരിദ്ര്യം അനുഭവിക്കുന്നതിനു ഞാൻ മനസ്സാകുന്നു. സമ്പത്തിൽനിന്നുളവാകുന്ന ആപത്തുകളെക്കാൾ ദാരിദ്ര്യത്തിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന നിത്യാനന്ദത്തെ അനുഭവിക്കുന്നതാണു് എനിക്കിഷ്ടം.

ദയാപരനായ ഈശോയേ, നിന്നോടുകൂടെ ദാരിദ്ര്യം അനുഭവിക്കുന്നതിനു് എന്നെത്തന്നെ ഞാൻ ഇതാ കയ്യാളിക്കുന്നു. എന്റെ ഈ സമർപ്പണത്തെ സ്വീകരിക്കണമേ. നിന്നോടു് ഐക്യപ്പെട്ടാൽ ഞാൻ സംതൃപ്തനായി; നിന്നെ സ്വായത്തമാക്കുന്നുവെങ്കിൽ ഞാൻ ധനികനുമാകും.

അദ്ധ്യായം 7

നമുക്കു ചാരിത്രശുദ്ധി ആവശ്യമെന്നു് ഏകാന്തവാസമനുഭവിച്ച ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

ഈശോ:— എന്റെ മകനേ, ഞാൻ കിടന്നിരുന്ന ആ ഗുഹയിലേക്കു നീ വരിക. അവിടെവച്ചു് എന്റെ ഹൃദയരഹസ്യങ്ങളെ ഞാൻ നിനക്കു വെളിപ്പെടുത്തും. എന്റെ ചുറ്റും കാണുന്നവയെ നീ പരിശോധിച്ചാലും? എന്റെ കൂട്ടുകാർ ആരെല്ലാമാണെന്നു നിനക്കറിയാമോ?

ശിഷ്യൻ:– എന്റെ കർത്താവേ, നിന്റെ സന്നിധിയിൽ അനേകം വാനാരൂപികളും മംഗളഗാനങ്ങളും പാടി ആനന്ദിക്കുന്നു. ഇവരെക്കൂടാതെ കന്യകയായ നിന്റെ മാതാവിനേയും ബ്രഹ്മചാരിയായ നിന്റെ വളർത്തുപിതാവിനേയും ഞാൻ അവിടെ കാണുന്നു. ഹാ! ഈശോയേ, നിഷ്കളങ്കവും മനോജ്ഞവുമായ ദിവ്യചെമ്മരിയാട്ടിൻകുട്ടിയേ, ഒരിടത്തും കാണാത്തതായ നിർമ്മലതയും, ആകാശത്തേയും ഭൂമിയേയും വെല്ലുന്ന രാമണീയകവുമാണു ഞാൻ അങ്ങയിൽ വീക്ഷിക്കുന്നതു്.

ഈശോ:–എന്റെ മകനേ, ലില്ലിപുഷ്പങ്ങൾപോലെ നിർമ്മലരായ വിശുദ്ധരുടെ മദ്ധ്യേ വസിക്കുന്നതിൽ എന്റെ ഹൃദയം സന്തോഷിക്കയും ആനന്ദിക്കയും ചെയ്യുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഞാൻ പരിശുദ്ധതന്നെയാണു; പാപരഹിതയായ ഒരു കന്യകയിൽനിന്നു ജനിക്കയും ആ കന്യകയാൽത്തന്നെ സംരക്ഷിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഞാൻ ചാരിത്രശുദ്ധിയെന്ന പുണ്യത്തെ അതിയായി സ്നേഹിക്കുന്നു; അതുകയാൽ അതിനു വിരോധമായിട്ടുള്ളതിനെയെല്ലാം സ്വാത്മനാ വെറുക്കയും ചെയ്യുന്നു.

2. എന്റെ ഹൃദയം ചാരിത്രശുദ്ധിയുടെ ഉറവയാകുന്നു. എന്റെ സ്നേഹിതന്മാരാകുവാനാഗ്രഹിക്കുന്നവരെല്ലാം ഈ ഉറവയിൽനിന്നു കുടിച്ചേ മതിയാവൂ. ചാരിത്രശുദ്ധിയെക്കുറിച്ചുള്ള സ്നേഹംനിമിത്തം എന്റെ ശിഷ്യന്മാരെല്ലാം യഥാശക്തി ദിവ്യമായ ഈ ഉറവയിൽനിന്നു കുടിക്കുന്നുണ്ടു്. മറുള്ളവരിൽനിന്നു് അവരെ തിരിച്ചുകിയുന്നതിനുള്ള ഒരടയാളമാണു് ഈ സ്നേഹം. ബ്രഹ്മചര്യത്തെക്കാളും ഉൽകൃഷ്ടമായ പുണ്യമില്ല. പിതാവായ ദൈവത്തിനു് ഏറ്റവും ഇഷ്ടമുള്ള ഒരു ബലിയാണു് ഇതുമൂലം നീ അർപ്പിക്കുന്നതു്. എല്ലാ മനുഷ്യരും, ഒരർത്ഥത്തിൽ, എന്റെ അംഗങ്ങളാകയാൽ നിന്റെ ശരീരത്തെ ബഹുമാനിക്കുമ്പോൾ നീ എന്നെത്തന്നെ ബഹുമാനിക്കുന്നതുപോലെയാണു്. നീ പരിശുദ്ധാത്മാവിയുടെ ആലയമാകയാൽ

നിന്റെ ശരീരത്തെ അശുദ്ധമാക്കാതിരിക്കുന്നെങ്കിൽ ഈ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെത്തന്നെ ബഹുമാനിക്കുന്നുവെന്നു പറയാം. മനുഷ്യരെ മാലാഖാമാരാക്കിത്തീർക്കുന്നത് ഈ പുണ്യമത്രേ. ഒരുവിധത്തിൽ അവരെ വാനാരൂപികളെക്കാൾ ഉയർത്തുന്നുമുണ്ട്. എന്റെ മകനേ, ചാരിത്രശുദ്ധിയുള്ളവൻ ഒരു മാലാഖായാണെന്നു മാത്രമല്ല, യോഗ്യതയിൽ മാലാഖാമാരെ അതിശയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അവർ പ്രകൃത്യാതന്നെ ശുദ്ധിയുള്ളവരാണല്ലോ. മനുഷ്യനോ എന്നാൽ സ്വശ്രമത്താലാണ് അങ്ങനെയായിത്തീരുന്നത്. ഇതു തിരുസ്സഭയുടെ മഹിമയും, വരപ്രസാദത്തിന്റെ വിജയവുമാണ്. ജീവിതത്തിന്റെ കുസുമവും, ശരീരത്തിന്റെ അലങ്കാരവും, ആത്മാവിന്റെ ഭൂഷണവും, സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ പ്രതിച്ഛായയും ഇതുതന്നെ.

3. ചാരിത്രശുദ്ധിയുള്ള ജീവിതം എത്ര മനോഹരം!! അത് അനശ്വരസ്മരണയെ അർഹിക്കുന്നു. ആത്മാവിനെ മാത്രമല്ല, ശരീരത്തെക്കൂടി അത് ഓജസ്സും തേജസ്സുമുള്ളതാക്കിത്തീർക്കുന്നുവെന്നതു നിശ്ചയമത്രേ. പുഷ്പങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ ലില്ലി എങ്ങനെയോ അങ്ങനെയാണു പുണ്യങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ ചാരിത്രശുദ്ധി. അതിന്റെ ദിവ്യകാന്തിയാലും ലാവണ്യത്താലും സ്വർഗ്ഗവാസികളെപ്പോലും അതു സന്തോഷഭരിതരാക്കിത്തീർക്കുന്നു. മനുഷ്യഹൃദയത്തെ ഹഠാദാകർഷിക്കത്തക്കതാണ് അതിന്റെ രാമണീയകം. സുബുദ്ധിയുള്ളവരാരുംതന്നെ അതിന്റെ വൈശിഷ്ട്യത്തെ സ്തുതിക്കാതിരിക്കയില്ല.

4. ഹൃദയനൈർമ്മല്യവും ശരീരശുദ്ധിയുമുള്ളവൻ ആകാശരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കും. അവൻ ദിവ്യസിംഹാസനത്തെ സമീപിച്ച്, ദൈവത്തോടും തന്റെ മാലാഖാമാരോടും സൗഹാർദ്ദമായി സംഭാഷിക്കയും സന്തോഷിക്കയും ചെയ്യും. അഴുക്കിൽക്കിടന്നുരുളുന്ന ഒരു മൃഗത്തെപ്പോലെ വിഷയേച്ഛ ആദ്ധ്യാത്മികകാര്യങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധപതിക്കുന്നില്ല. ആത്മാവി

നും ശരീരത്തിനും ഒന്നുപോലെ നാശകരമായ വിഷയസുഖങ്ങളെമാത്രമേ അവൻ കണ്ടെത്തുന്നുള്ളൂ.

വ്യഭിചാരിയെക്കാൾ നിന്ദ്യൻ ആർ? അവൻ സ്രഷ്ടാവിന്റേയും ഭൗമികരുടേയും കണ്ണുകൾക്ക് എത്ര വിരൂപൻ! അവന്റെ ആത്മാവു പിശാചിനെപ്പോലെ എത്ര അശുദ്ധം! ഈ പാപം കാരണത്താലല്ലയോ ജലപ്രളയത്താൽ ദൈവം ലോകത്തെ ശിക്ഷിച്ചത്? സോദോം പട്ടണത്തെ തീയാലും ഗന്ധകത്താലും നശിപ്പിക്കുന്നതിന് ഈ തിന്മ കാരണമായി. പലരേയും നരകത്തിലേക്കു തള്ളിവിടുന്നതും ഈ പാപംതന്നെ. ചാരിത്രശുദ്ധിയാകട്ടെ, വിഷയാസക്തിയുടെ ദാസ്യത്തിൽ നിന്നു മനുഷ്യരെ വിമോചിച്ച് ആത്മസമാധാനത്തേയും സ്വർഗ്ഗീയാനന്ദത്തേയും പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരുടെ പ്രത്യേകമായ അടയാളവും ഇതുതന്നെയാണല്ലോ.

5. എന്റെ മകനേ, ചാരിത്രശുദ്ധിയുള്ള ആത്മാക്കളെക്കുറിച്ചല്ലയോ എന്റെ ഹൃദയം അതിയായി സന്തോഷിക്കുന്നതു്? ഇവർ തങ്ങളുടെ നിഷ്കളങ്കസ്നേഹംനിമിത്തം എന്റെ ഹൃദയത്തെ സന്തോഷപൂരിതമാക്കിച്ചെയ്യുന്നു. എന്റെ അഭീഷ്ടം നിവൃത്തിക്കുന്നതിൽ ഇവർ അത്യധികം ഉത്സാഹിച്ചു. എല്ലാവിധത്തിലും പവിത്രശുദ്ധരായ ഇവർ എന്നെപ്രതി, ക്രൂരതൽ തീക്ഷ്ണതയോടുകൂടി ജീവിക്കുന്നതിനുമാത്രം അഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. എന്റെ ഹൃദയരഹസ്യങ്ങളെ അധികമായി ഗ്രഹിക്കുന്നവർ ഇവരാണു്. എന്റെ അരൂപിയിൽ ഇവർ അത്യധികം സന്തോഷിക്കയും എന്നോടുള്ള ഭക്തിയാൽ ജ്വലിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ക്രൂരാതെ ഇവർ ഔദാര്യത്തോടും വിശ്വസ്തതയോടുംകൂടി മാത്രമേ എന്നോടു വർത്തിക്കുന്നുള്ളൂ. ഇതിനു പ്രതിഫലമായി ക്രൂരതൽ സൗഹാർദ്ദത്തോടെ ഇവരോടു ഞാൻ സംസാരിക്കും; ഇവരുടെമേൽ യഥാർത്ഥസമാധാനം വർഷിക്കയും പ്രത്യേകവരപ്രസാദങ്ങളും അനുഗ്രഹങ്ങളും ഇവക്കായി മാറിവയ്ക്കയും ചെയ്യും. എന്റെ ഹൃദയാന്തർഭാഗത്തേക്ക് ഇവക്കു ഞാൻ

പ്രവേശനം നല്കും. ഞാൻ ഇവരോടു സൗഹാർദ്ദപൂർവ്വം വർത്തിക്കയും, ഈലോകത്തിലും പരലോകത്തിലും ഇവർ എന്റെ സമീപേ വസിക്കയും ചെയ്യും എന്നുള്ളതു സത്യമത്രേ.

നിന്റെ ജീവിതസ്ഥിതി ഏതുതന്നെയായിരുന്നാലും നിനക്കു കഴിവുള്ളിടത്തോളം എന്റെ ഹൃദയത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നതിനും അതിന്റെ ലാളനകളെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനും അതിന്റെ മാധുര്യത്തെ ധാരാളമായി ആസ്വദിക്കുന്നതിനും നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നിന്റെ ആത്മാവിലും ശരീരത്തിലും ശുദ്ധതയുള്ളവനായിരിക്കുക.

6. എന്റെ മകനേ, നീ ശരിയായി സൂക്ഷിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ഈ അമൂല്യനിക്ഷേപം എളുപ്പത്തിൽ നഷ്ടപ്പെട്ടുപോകും. എന്നാൽ അതിരുകടന്ന ഭയം നാശകരമാകുന്നു. ആദ്യമേതന്നെ നിന്റെ ഹൃദയത്തെ പരിശോധിച്ചു്, അതിന്റെ ചീത്ത ചായ്വിലുകളേയും ഭുവ്വിചാരങ്ങളേയും ഉന്മൂലനം ചെയ്യണം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, സ്വതന്ത്രമായി പ്രവർത്തിപ്പാൻ അനുവദിക്കുന്നെങ്കിൽ അധികനാളത്തേയ്ക്കു് അതു കളങ്കരഹിതമായിരിക്കയില്ല. നീ ഒരിക്കലും അലസനായിരിക്കരുതു്. അലസന്റെ മനസ്സു് അശുദ്ധാത്മപിയുടെ വാസസ്ഥലമാണു്. യാതൊരുത്തനേയും—പുണ്യവാനേയും അത്ഭുതപ്രവർത്തകനെത്തന്നേയും—അമിതമായി സ്നേഹിക്കരുതു്. സാംക്രമികരോഗത്തിൽനിന്നെന്നോണം പാപഹേതുകമായ അവസരങ്ങളിൽനിന്നും ഓടി മാറണം. മറു ചുറുപാടുകളിൽ സുരക്ഷിതരായിരുന്ന എത്രപേരാണു് ഇപ്രകാരം ചെയ്യാഞ്ഞതു കാരണത്താൽ നശിച്ചുപോയിട്ടുള്ളതു്!

7. അശുദ്ധവസ്തുക്കളെക്കുറിച്ചു നീ ഒരിക്കലും ശുദ്ധിക്കരുതു്. നീ വിനയമുള്ളവനായിരിക്കുക. വിനയംകൂടാതെ ചാരിത്രശുദ്ധി ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. നിന്റെ ചെവിവഴിയായി ശത്രുഹൃദയത്തിൽ പ്രവേശിക്കാതിരിക്കുന്നതിനു നീ സൂക്ഷിക്കണം. അശുദ്ധവചനങ്ങളിൽ നിന്നുമാത്രമല്ല, നിനക്കോ അന്യർക്കോ

പരീക്ഷാഹേതുകമായിത്തീരാവുന്ന വ്യർത്ഥസംസാരങ്ങളിൽ നിന്നകന്നു ഒഴിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണ്.

അന്നപാനാദികളും മിതമായിരിക്കണം; നിന്റെ ശത്രുവായ മാംസത്തെ അമർത്തി അതുപിയെ ശക്തിപ്പെടുത്താൻ ഇതാണു മാർഗ്ഗം. ആത്മാവിനെ ഹനിക്കുന്ന സ്പർശനങ്ങളിൽ നിന്നു മാത്രമല്ല, വിഷയേച്ഛയെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്ന എല്ലാറ്റിൽ നിന്നും നീ ഒഴിഞ്ഞിരിക്കുക. അല്ലെങ്കിൽ ഈ അവസരം നോക്കി പിശാചു നിന്നെ പരീക്ഷയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തും.

8. എന്റെ മകനേ, ഇങ്ങനെയെല്ലാം നീ ചെയ്യുവെന്നു തന്നെയിരിക്കട്ടെ. എന്നാലും, ഏതുതും ശ്രേഷ്ഠവും മനോജ്ഞവും എന്നുവേണ്ടാ, ഉപയോഗപ്രദവും അത്യന്താപേക്ഷിതവുമായ ഈ പുണ്യത്തെ ദൈവസഹായംകൂടാതെ സംരക്ഷിക്കാമെന്നു നീ വിചാരിക്കേണ്ടാ. അതുകയാൽ എന്റെ പരിശുദ്ധജനനിയുടേയും വളർത്തുപിതാവിന്റേയും, നിന്റെ കാവൽമാലാഖയുടേയും സ്വർഗ്ഗവാസികളും ഏവരുടേയും മാധ്യസ്ഥ്യംമൂലം ഈ ദിവ്യസഹായം ലഭിക്കുന്നതിനു നീ തീക്ഷ്ണതാപൂർവ്വം നിരന്തരമായി പ്രാർത്ഥിക്കണം. ചാരിത്രശുദ്ധി വഴിയായി മനുഷ്യർ മാലാഖാമാരോടു സാമ്യമുള്ളവരായിത്തീരുന്നുവെന്നും തങ്ങൾക്കു പാപംമൂലം നഷ്ടപ്പെട്ട ആ സ്ഥലത്തെ അവർ പരിശുദ്ധതമൂലം കരസ്ഥമാക്കുന്നുവെന്നും കണ്ടിട്ട്, അസൂയാലുക്കളായ പിശാചുക്കൾ ഈ പുണ്യത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനു് അശ്രാന്തപരിശ്രമം ചെയ്യുന്നു. എന്റെ മകനേ, ഇതുകൊണ്ടു നീ ചഞ്ചലപ്പെടുകയോ ഭയപ്പെടുകയോ അരുതു്. എന്റെ ദിവ്യപ്രസാദത്തോടു നീ സഹകരിക്കുന്നപക്ഷം അതു നിനക്കു വേണ്ടുവോളം മതി.

9. വിചാരശൂന്യനായി അപകടത്തിലുൾപ്പെടാതിരിപ്പാൻ പ്രത്യേകം സൂക്ഷിക്കുക. പ്രലോഭനങ്ങളെ ജയിച്ചശേഷം നിന്റെ വിജയത്തെക്കുറിച്ചു് അഭിമാനിക്കേണ്ടാ. ഈ അഭിമാനം അഹങ്കാരത്തിന്റെ ഫലമാകയാൽ വലുതായ അവ

മാനത്താൽ നീ ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടും. നീ എത്രമാത്രം വിനയമുള്ള വനായിരിക്കുമോ ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ അത്രമാത്രം വിഷയ വിരക്തിയുള്ളവനുമായിരിക്കും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ വിനയ മാണ് ഈ വിരക്തി സമ്പാദിക്കുന്നതിന് ആരേയും യോഗ്യ നാക്കിത്തീർക്കുന്നത്. എന്റെ മകനേ, ഈ വചനങ്ങളെ നീ സദാ സ്മരിക്കുക.

ഈ പുണ്യം പൂർണ്ണമായി സമ്പാദിക്കുന്നതിനു നീ ആഗ്ര ഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ എന്നോടുള്ള സ്നേഹത്താൽ നിന്റെ ഹൃദ യം കത്തിജ്വലിക്കട്ടെ. ഈശോയുടെ സ്നേഹത്താൽ പൂരിത നല്ലാത്തവൻ വിഷയവിരക്തിയിൽ പരിപൂർണ്ണനാകയില്ല. മറുവിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, ഈശോയെ പരിപൂർണ്ണമായി സ്നേഹിക്കുന്നവൻ വിരക്തിയിലും പരിപൂർണ്ണനായിരിക്കും. ഈ തത്വം നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ആഴമായി പതിയട്ടെ.

10. ശിഷ്യൻ:– ഏറ്റവും പരിശുദ്ധനായ ഈശോയേ, അങ്ങയുടെ മാതാവു കന്യകയും, വളർത്തുപിതാവു വിഷയവി രക്തനും, നിത്യസഹചാരികൾ മാലാഖാമാരും ആണല്ലോ. അങ്ങെ സമീപിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ഞാൻ നിർമ്മലനും, സ്നേഹി ക്കുന്നുവെങ്കിൽ വിഷയവിരക്തനുമായിത്തീരും. എന്റെ ഹൃ ദയത്തെ വിഷയേച്ഛകളിൽനിന്നു വിമുക്തമാക്കി ചാരിത്ര ശുദ്ധിയെന്ന പുണ്യത്താൽ അതിനെ അലങ്കരിച്ചതിനാൽ അങ്ങയോടു് എന്നേയ്ക്കും ഞാൻ നന്ദി പറയുന്നു.

അങ്ങെ സ്നേഹിക്കുന്നവരെല്ലാം നിർമ്മലതയുടെ പരിമള ത്താൽ ആകർഷിക്കപ്പെടുന്നതിനാൽ ഇതാ അങ്ങേപ്പക്കൽ ഓടിയടുക്കുന്നു. ദിവ്യചെമ്മരിയാട്ടിൻകൂട്ടിയായ അങ്ങെ എവി ടേയും അവർ അനുഗമിക്കയും ചെയ്യും. ഓ ഈശോയേ, ചാരി ത്രശുദ്ധിയുള്ളവരുടെ സ്നേഹിതാ, മാലാഖാമാക്കുടത്ത ഈ പു ണ്യത്തെ വേണ്ടപോലെ വിലമതിക്കുന്നതിനും ഹൃദയപൂർവ്വം സ്നേഹിക്കുന്നതിനും എനിക്കാഗ്രഹം തരണമേ. ഇതിനു വി രോധമായ തിന്മയെ പൂർണ്ണമായി വെറുക്കുന്നതിനു വേണ്ട നു

ഛായയും അങ്ങുതന്നെ തരണമേ. നിർമ്മലശരീരത്തോടും കള
ങ്കമറ്റ ഹൃദയത്തോടുംകൂടി അങ്ങെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതിന് എ
ന്റെ ആത്മശരീരങ്ങളെ അങ്ങുന്നു പരിശുദ്ധമാക്കണമേ. എ
ന്റെ ദൈവവും സ്നേഹവുമായ ഈശോയേ, അങ്ങയുടെ ഛാ
യയിൽ അങ്ങ് എന്നെ സൃഷ്ടിച്ചുവല്ലോ! ഈ സാദൃശ്യത്തെ
വിരൂപമാക്കുന്നതിന് എന്നെ ഒരിക്കലും അനുവദിക്കല്ലേ. എ
ന്റെ ഭാവിമഹിമയ്ക്കും ആനന്ദത്തിനും കാരണമായ ഈ വി
ശിഷ്ടപുണ്യത്തെ, ക്ഷണഭംഗുരവും ശിക്ഷാർഹവും ലജ്ജാവ
ഹവുമായ സന്തോഷത്തിനുവേണ്ടി നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നതിന് അ
ങ്ങ് ഒരിക്കലും അനുവദിക്കരുതേ!

മാധുര്യവാനായ ഈശോയേ, ശുദ്ധതയുടെ പ്രതിഫലവും
മനോജ്ഞതയും എത്ര വലുതാണെന്നു നിന്റെ സ്നേഹത്തിൽ
നിന്നു ഞാൻ പഠിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, പാപം ചെയ്യാതിരിക്ക
ുന്നതിനു നിത്യനരകാഗ്നിയെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയം എന്നെ സഹാ
യിക്കയെങ്കിലും ചെയ്യാൻ തക്കവണ്ണം കൃപ ചെയ്യേണമേ.

അധ്യായം 8

പുല്ത്തൊട്ടിയിൽ കിടക്കുന്ന ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയം
നമ്മെ പരിശുദ്ധമായ അനുസരണം പഠിപ്പിക്കുന്നു.

ഈശോ:— എന്റെ മകനേ, നീ ശ്രദ്ധിച്ചു കേട്ടുകൊ
ള്ളുക. ഒരിക്കലും പഠിച്ചിട്ടില്ലാത്തതും വേണ്ടതുപോലെ ഒരി
ക്കലും ഗ്രഹിച്ചിട്ടില്ലാത്തതുമായ ചില സംഗതികൾ ഞാൻ
പറയാം. അനുസരണം എന്താണെന്ന് എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ
നിന്നു പഠിക്കുക. പുല്ത്തൊട്ടിയിലേ ആദ്യവിനാഴികമുതൽ
എന്റെ അന്ത്യശ്വാസംവരെയും അനുസരണം എന്റെ ഭക്ഷ
ണവും എന്റെ ജീവനുമായിരുന്നു. ഭക്തിയോടും ശ്രദ്ധയോടും
കൂടി എന്റെ മാതൃകയെ സൂക്ഷിക്കുകയും, എന്റെ ഹൃദയത്തി

ന്റെ സ്ഥിതിഗതികളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുകയും ചെയ്യുക.

അവർ എന്നെ പരുപരുപ്പുള്ള ഒരു പുല്ത്തൊട്ടിയിൽ കിടത്തിയപ്പോഴും ഞാൻ സംതൃപ്തനായിരുന്നു. അവരുടെ കരങ്ങളിൽ എന്നെ വഹിക്കുന്നതിനും ഞാൻ സമ്മതിച്ചു. എന്നെ എവിടെക്കിടത്തിയാലും എനിക്കു സംതൃപ്തിമാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. സ്വർഗ്ഗീയപിതാവു്, ചിലപ്പോൾ എന്റെമേൽ അധികാരം നല്കിയിരുന്നു. അവരുടെ ഹിതം എന്തായിരുന്നാലും അതു ഞാൻ നിവ്വഹിക്കാതിരുന്നിട്ടില്ല. അവരുടെ ഇഷ്ടമായിരുന്നു എന്റെ ഇഷ്ടം. ഞാൻ ഇവിടെ അഥവാ, അവിടെ ആയിരിക്കണം എന്നു് അവർ കല്പിക്കുന്നതെന്തുകൊണ്ടു് എന്നു് എന്റെ ഹൃദയം ഒരിക്കലും ചോദിച്ചിട്ടില്ല. അധികാരിയുടെ വിധി എന്റേതായിട്ടുമാത്രം ഞാൻ വിചാരിച്ചു.

2. എന്റെ മകനേ, എന്റെ പ്രതിപുരുഷനെന്ന നിലയിൽ നിന്നെ ഭരിക്കുന്നവക്കു ദുർബ്ബലനായ നീ കീഴ്പ്പെടുവാൻവേണ്ടി, സർവ്വജ്ഞനും, സർവ്വശക്തനുമായ ഞാൻ എന്നെത്തന്നെ സൃഷ്ടികൾക്കു് ഏറ്റവും വിനയപുരസ്സരം കീഴ്പ്പെടുത്തി. അതുകയാൽ അവക്കു നിന്റെമേൽ അധികാരമുള്ള എല്ലാസംഗതികളിലും—അതു ലൗകികമോ, ആത്മീയമോ ആയിരുന്നാലും—വിനീതഹൃദയത്തോടുകൂടി നീ അവരെ അനുസരിക്കണം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ എല്ലാ അധികാരങ്ങളും ദൈവത്തിൽനിന്നാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു് എന്റെ മകനേ, നീ നിന്റെ മേലധികാരിയെ അനുസരിക്കുമ്പോൾ എന്നെയാണു് അനുസരിക്കുന്നതു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നീ അനുസരിക്കുന്നതു ഞാൻ അവനു നല്കിയ അധികാരത്തെത്തന്നെയത്രേ.

3. നിന്റെ മേലധികാരി നന്മയും സൽഗുണവും ഇല്ലാത്തവനാണെന്നുള്ള കാരണത്താൽ നീ അദ്ദേഹത്തെ അനുസരിക്കാതിരിക്കരുതു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഇക്കാരണത്താൽ അയാളുടെ അധികാരശക്തിക്കു് ഒരു കുറവും വരുന്നില്ല. പ്രത്യക്ഷമായി എനിക്കു വിരുദ്ധമല്ലാത്ത സംഗതികൾ ചെയ്യുന്നതിനു് അയാൾ എപ്പോഴെങ്കിലും ആജ്ഞാപിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവയെ

നീ സശ്രദ്ധം ചെയ്യണം. എന്നാൽ അയാളുടെ പ്രവൃത്തികളിൽ അയാളെ അനുകരിക്കുന്നതിനു നിനക്കു കടമയില്ലതാനും. എന്റെ മകനേ, കല്പിക്കുന്ന ആളിന്റെ യോഗ്യതകളെക്കുറിച്ചു നീ വിചാരിക്കേണ്ടാ. അയാൾ ആജ്ഞാപിക്കുന്നതിനെ ശ്രദ്ധിക്കുകയും ഞാൻ കല്പിച്ചാലെന്നപോലെ വിശ്വസ്തതയോടുകൂടി അതു നിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്യുക. മേലധികാരി എങ്ങനെയുള്ളവനുമാകട്ടെ, അയാൾ ഏതു് ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടിയും പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളട്ടെ, അതുകൊണ്ടു നിനക്കു് എന്താണു്? നീ എന്നെ അനുഗമിക്കുക. എന്റെ ഹൃദയത്തെയും എന്റെ മനസ്സിനേയും അനുകരിക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കുക. മറ്റൊന്നിനെക്കുറിച്ചും നീ അസ്വസ്ഥനാകയും വേണ്ടാ.

4. അന്യരെ ഇഷ്ടപ്പെടുത്താനായിമാത്രം ചെയ്യുന്നതൊന്നും അനുസരണം എന്ന പുണ്യമാകയില്ല. വിവേകബുദ്ധിയില്ലാത്ത ജന്തുക്കൾപോലും അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നില്ലയോ? മനുഷ്യനിർമ്മിതമായ യന്ത്രങ്ങളും അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നുണ്ടല്ലോ. മേലധികാരിവഴിയായി എന്റെ ഇഷ്ടം ഞാൻ അറിയിക്കും. അയാൾ ആജ്ഞാപിക്കുന്നതിനെ കീഴ്വഴക്കത്തോടെ ചെയ്യുമ്പോൾ നീ എന്റെ ഇഷ്ടം നിർവ്വഹിക്കയാണു ചെയ്യുന്നതു്. മേലധികാരി ദുർബുദ്ധിയുടെ പ്രേരണയാലോ ദുർവാസനനിമിത്തമോ വല്ലതും കല്പിച്ചെന്നുവരും. അയാൾ ആജ്ഞാപിക്കുന്ന സംഗതി ദോഷകരമല്ലാത്തപക്ഷം സന്മനസ്സോടെ നീ അതു ചെയ്യേണ്ടതാണു്. കല്പിക്കുന്നവനേറെയും അനുസരിക്കുന്നവനേറെയും ഉദ്ദേശ്യത്തെ ഞാൻ വിധിച്ചുകൊള്ളാം. ന്യായമായിട്ടുള്ള പ്രതിഫലം ഓരോരുത്തനും ഞാനാണു നല്കുന്നതു്.

എന്റെ മകനേ, പ്രത്യക്ഷമോ പരോക്ഷമോ ആയ മാർഗ്ഗങ്ങൾ വഴിയായി അധികാരിയെ തങ്ങളുടെ വശത്താക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നവരെ നീ അനുകരിക്കുന്നതു നന്നല്ല. അവർ തങ്ങളെത്തന്നെ വഞ്ചിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്. ഇപ്രകാരം അധികാരിയുടെ മനസ്സും സമ്മതവും സ്വാധീനമാക്കിയിരിക്കുന്നവർ എന്റെ ഹിതത്തെയല്ല, പ്രത്യുത, അവരുടെ സ്വന്തം

ഇഷ്ടത്തെയാണു നിറവേറുന്നതു്. അനുസരണം എന്ന പുണ്യം അവർ അഭ്യസിക്കുന്നില്ല; പിന്നയോ അവർ സേച്ഛാനുസരണം വർത്തിക്കുന്നു. ഞാൻ അവരെ നയിക്കുന്നില്ല; അവർ തങ്ങളെത്തന്നെ നയിക്കയാണു ചെയ്യുന്നതു്.

5. അനുസരണം എന്ന പുണ്യം പരിപൂർണ്ണമാകണമെങ്കിൽ എന്റെ പ്രതിനിധിയായ അധികാരിക്കു്, നിന്റെ ബോധവും വിധിയും കീഴ്പ്പെട്ടേണ്ടതു് ആവശ്യമാണു്. മേലധികാരി ആജ്ഞാപിക്കുന്നതു ന്യായപൂർവ്വമല്ല എന്നു നിനക്കു ചിലപ്പോൾ തോന്നിയേക്കാം. എങ്കിലും സന്മനസ്സോടെ അതിനെ അനുസരിക്കണം. അപ്പോൾ നിന്റെ അനുസരണം കൂടുതൽ പരിപൂർണ്ണവും സമ്മാനാർഹവുമായിത്തീരും.

ആകയാൽ, നിന്റെ മേലധികാരി വഴിയായി ഞാൻ നിന്നെ അറിയിക്കുന്ന കല്പനകൾക്കു തക്ക കാരണങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നുള്ള വസ്തുത നീ കാണുന്നില്ലെങ്കിലും അങ്ങനെ വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടു്, അഹംഭാവം നിമിത്തം ഉണ്ടാകുന്ന പ്രതിബന്ധങ്ങളെ പരിത്യജിച്ചുകൊള്ളുക. അധികാരി വഴിയായി കീഴുള്ളവനോടു ഞാൻ ആജ്ഞാപിക്കുന്നതിന്റെ യഥാർത്ഥകാരണം അവൻ അറിയുകയാകട്ടെ, മേലധികാരി ശരിയാംവണ്ണം ഗ്രഹിക്കുകയാകട്ടെ ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതു സാധാരണമാണു്. ഇരുകൂട്ടരും എന്റെ രഹസ്യമായ ഉദ്ദേശ്യം സാധിക്കുന്നതിനുള്ള കരുക്കളായിട്ടുമാത്രം പലപ്പോഴും വർത്തിക്കുന്നു.

നീ വിനീതഹൃദയനും എന്നോടുള്ള സ്നേഹത്താൽ ജ്വലിക്കുന്നവനുമാണെങ്കിൽ എന്നെപ്രതി നിന്റെ അഭിപ്രായത്തെയും ഇഷ്ടത്തെയുംഉപേക്ഷിപ്പാൻ നിനക്കു വിഷമമുണ്ടായിരിക്കയില്ല. അശക്തമായ നിന്റെ ബോധത്തെ എന്റെ അപരിമിതജ്ഞാനത്താൽ നിയന്ത്രിക്കയും തിന്മയിലേക്കു ചാഞ്ഞിരിക്കുന്ന നിന്റെ ഹൃദയത്തെ സകല നന്മകളുടേയും കേന്ദ്രമായ എന്റെ ദിവ്യഹൃദയത്തിനു് അനുരൂപമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു് ഏറ്റവും അശ്വാസപ്രദവും, മാധുര്യകരവും അല്ലയോ?

6. അനുസരണം ഒരു വലിയ കായ്മാകുന്നു. അതുവഴി

യായി ഒരാൾ തന്നെത്തന്നെ ജയിക്കുകയും മുഴുവനായി എനിക്കുപ്രതിഷ്ഠിക്കുകയുമാണു ചെയ്യുന്നതു്. തൽഫലമായി യാതൊന്നും തനിക്കായി സൂക്ഷിച്ചുവയ്ക്കാതെ ഒരു ഹോമബലിയെന്നപോലെ അവനെത്തന്നെ പൂർണ്ണമായി എനിക്കു സമർപ്പിക്കുന്നു.

ഇതല്ലാതെ മറേറതെങ്കിലും ബലി ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുമെന്നു നീ വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ? എന്നെ അനുസരിക്കണമെന്നു ഞാൻ കല്പിച്ചിട്ടില്ലയോ? അനുസരണം ഹോമബലിയെക്കാളും ഉൽകൃഷ്ടമാണു്, അനുസരണമുള്ള മനുഷ്യനെക്കാൾ പ്രബലനായിട്ടാരുണ്ടു്? അവൻ വിജയത്തിൽ സന്തോഷിക്കും. അല്ല, എല്ലാക്കാര്യങ്ങളിലും അവൻ ജയം പ്രാപിക്കയും ചെയ്യും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അവൻ ദൈവത്തെ അല്ലാതെ വേറൊന്നിനേയും ലാക്കാക്കി പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ല. എൻെറ മകനേ, അനുസരണമുള്ളവൻ എന്തും ചെയ്യുവാൻ തുനിയുന്നു. ആജ്ഞാപിക്കപ്പെട്ടാൽ അവൻ എന്തിനും തയ്യാറാകും. അനുസരണമില്ലാത്തവൻ അധൈര്യപ്പെട്ടുകയും പരാജയം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അനുസരണമുള്ളവനോ എന്നാൽ പലവലിയ കാര്യങ്ങളും ശുഭമായി അവസാനിപ്പിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്.

7. അനുസരണത്തെക്കാൾ സുരക്ഷിതമോ അപകടരഹിതമോ ആയി യാതൊന്നുമില്ല. അനുസരണമുള്ളവൻ — തൻെറ മനസ്സും അഭിപ്രായങ്ങളും അധികാരത്തിനു കീഴ്പെട്ടുത്തുന്നവൻ—ഒരിക്കലും നശിക്കയില്ല. എന്നാൽ അനുസരിക്കാതിരിക്കുകയും അധികാരത്തെ ധിക്കരിച്ചുകൊണ്ടു സ്വഹിതത്തേയും, സ്വാഭിപ്രായത്തേയും പാലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ നശിക്കുകയാണു പതിവു്. തൻെറ പ്രവൃത്തിയുടെ കണക്കു കേൾപ്പിക്കാതെതന്നെ അനുസരണമുള്ള മനുഷ്യനു സമ്മാനം കിട്ടും. അവശ്യപ്പെട്ടുന്ന കണക്കുകൾ അവൻെറ മേലധികാരികൾ കൊടുത്തുകൊള്ളും.

8. എൻെറ മകനേ, നിൻെറ പ്രവൃത്തികൾ മറുപ്രകാരം എത്രതന്നെ നല്ലവയായിരുന്നാലും അവ അനുസരണത്തിനു

വിരുദ്ധമായിരുന്നാൽ എനിക്ക് ഇഷ്ടമാകുകയില്ല. ഇത്ര അവശ്യമുള്ള അനുസരണം ഇല്ലാത്തപക്ഷം ആ പ്രവൃത്തികൾ വഴിയായി നിനക്കു യാതൊരു പുണ്യയോഗ്യതയും ഉണ്ടാകയില്ല. ഏതു സ്ഥിതിയിലും അവസ്ഥയിലും ഉള്ളവരും അനുസരിക്കാൻ കടപ്പെട്ടവരാണ്. ദൈവം സ്ഥാപിച്ചതും താൻ അവശ്യം സ്നേഹിക്കുന്നതുമായ ക്രമം പാലിക്കുവാൻ അനുസരണം കൂടിയേ കഴിയൂ. നീ എവിടെയായിരുന്നാലും അനുസരണമുള്ളപക്ഷം അതിനെക്കാൾ നല്ലതായി വേറൊരുസ്ഥലവും നിനക്കുണ്ടാകയില്ല. അജ്ഞാനുസരണമുള്ള പ്രവൃത്തിപോലെ വേറൊന്നും എന്നെ പ്രസാദിപ്പിക്കയും നിനക്ക് ഉപകാരപ്രദമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നില്ല. അനുസരണമുള്ളവർ ഭാഗ്യവാന്മാരാകുന്നു. യഥാർത്ഥമായ സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടും വലിയ സമാധാനത്തോടും കൂടുതൽ ധൈര്യത്തോടുംകൂടി സ്വർഗ്ഗത്തെ ലാക്കാക്കി ഗമിക്കുന്നവർ ഇവരാണ്. അനുസരണം ഇല്ലാത്തവരാകട്ടെ സ്വന്തം മനസ്സിന്റെ നിഷ്ഠുരശാസനയ്ക്കു കീഴ്പ്പെട്ടു ഞെരുങ്ങുന്നു. അവർ അശേഷം ഹൃദയാശ്വാസം അനുഭവിക്കുന്നില്ല. നാശത്തിലേക്കുള്ള വഴിയിലൂടെയാണ് അവർ നടക്കുന്നത്.

9. എന്റെ മകനേ, അനുസരിക്കുന്നതിനുള്ള വിഷമം എവിടെനിന്നാണു സാധാരണ ഉത്ഭവിക്കുന്നത്? അധികാരിയുടെ പൗരുഷത്തേയോ അയോഗ്യതകളേയോ പ്രവൃത്തികളേയോ അഥവാ, അജ്ഞയുടെ ഉദ്ദേശ്യത്തേയോ പറ്റി പരിഗണിക്കുകയും, ശരിയായ വിശ്വാസത്തോടെ ദൈവികാധികാരത്തേയും ദൈവേഷ്ടത്തേയും നീ വിലമതിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടുമാത്രമേ ഈ വിഷമമുണ്ടാകുകയുള്ളൂ. എന്റെ മകനേ, ഇങ്ങനെയുള്ള മാതൃക ഞാൻ നല്കീട്ടില്ല. എന്റെ മനഃസ്ഥിതി ഇപ്രകാരമുള്ളതല്ലായിരുന്നു. എന്റെ മേൽ അധികാരം നടത്തിയ എല്ലാവരേയുംകാൾ ഞാൻ ബുദ്ധിമാനായിരുന്നില്ലേ? എന്നിട്ടും അവരേയും അവരുടെ യോഗ്യതകളേയും നോക്കാതേയും, അജ്ഞാപിക്കുന്നതിന് അവരെ

പ്രേരിപ്പിച്ച ഉദ്ദേശ്യങ്ങളെപ്പറ്റി വിമർശിക്കാതെയും ഞാൻ അവക്കു ഹൃദയപൂർവ്വം കീഴ്വഴങ്ങുകയാണു ചെയ്തതു്.

ഒരു അന്യമതസ്ഥനായ സീസർ അഗസ്റ്റസിന്റെ കല്പനയെപ്പോലും എന്റെ പിതാവിന്റെ ഹിതമെന്നപോലെ, സന്മനസ്സോടും വിശ്വസ്തതയോടുംകൂടി ഞാൻ അനുസരിച്ചു. ഇങ്ങനെ ആജ്ഞാനുസൃതം പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടു്, ദീർഘദർശികൾ പ്രവചിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നതുപോലെ പരിശുദ്ധാത്മാവിയുടെ പ്രേരണയാൽ ബത്‌ലഹം പട്ടണത്തിൽ ഞാൻ ജാതനാകണമെന്നുള്ള എന്റെ പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം ഞാൻ നിറവേറുകയുംചെയ്തു. എന്റെ ജീവിതം മുഴുവൻ പരിശോധിച്ചു നോക്കുക; ഇപ്രകാരമുള്ള പ്രവൃത്തികൾ അതിനെ പലപ്പോഴും പ്രശോഭിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു നിശ്ചയമായും നീ കാണും. അതുകയാൽ എന്റെ മകനേ, എന്റെ ഹൃദയം നിനക്കു നല്കിയിരിക്കുന്ന മാതൃക കണ്ടു് അതിനനുസരണമായിട്ടു നീ പ്രവൃത്തിക്കാവൂ. ഇപ്രകാരം നീ ചെയ്യുന്നതായാൽ അനുസരണം എളുപ്പമുള്ളതും മാധുര്യമേറിയതും ആശ്വാസം നിറഞ്ഞതും ആണെന്നു നിനക്കു് അനുഭവപ്പെടും.

10. ശിഷ്യൻ:— എന്റെ ഈശോയേ, അങ്ങയുടെ ഹൃദയം എത്രയോ പരിശുദ്ധവും വിസ്മയനീയവും ആകുന്നു. അതു പഠിപ്പിക്കുന്ന പാഠങ്ങൾ എത്ര ഗഹനവും ഉൽകൃഷ്ടവുമാണു്. എല്ലാറ്റിനേയും അതു് എത്ര സുകരമാക്കിത്തീർക്കുന്നു. ഇതു ഗ്രഹിക്കുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ! അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ മാതൃക കണ്ടുപഠിച്ചു സസന്തോഷം ദൈവേഷ്ടം നിറവേറുന്നവൻ ഭാഗ്യവാനല്ലയോ? ഇപ്രകാരമുള്ളവനെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതു് അപരിമിതബോധജ്ഞാനവും, സഹായിക്കുന്നതു് സർവ്വത്രവശമാക്കുന്ന ശക്തിയും, പരിപാലിക്കുന്നതു് ദൈവികനന്മയുമാണെന്നറിഞ്ഞാലും. അനുസരണമുള്ളവനല്ലാതെ വേറെ ആർക്കാണു് ഈ ആനുകൂല്യങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നതു്? അധികാരം സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളവർ ഭരിക്കുകയും കല്പിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ.

കീഴ്പെട്ടും അനുസരിച്ചും ജീവിക്കുക എന്നുള്ളതു് എനിക്കു് ഏറ്റം ഇഷ്ടമുള്ളതും സന്തോഷമുള്ളതുമായ കാര്യമത്രേ.

സാക്ഷാൽ അനുസരണമുള്ളവനാണെങ്കിൽ ഞാൻ എത്ര ഭാഗ്യവാനായിരിക്കും! എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ കർത്താവായ ദൈവമാണു് അപ്പോൾ എന്നെ ഭരിക്കുന്നതു്; എനിക്കു യാതൊരു പോരായ്കയും ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. ദൈവസംരക്ഷണത്തിലിരിക്കുന്ന മേച്ചിൽസ്ഥലത്തു ഞാൻ സ്വച്ഛന്ദം സഞ്ചരിക്കും. അതിലൂടെ, ഒരിക്കലും വറ്റാത്തതും സജീവജലമുള്ളതുമായ അരുവികൾ പ്രവഹിക്കുന്നുണ്ടു്. അവിടെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു പ്രതിദിനം മന്നാ വർഷിക്കപ്പെടുന്നു. എന്റെ ഈശോയേ, ഞാൻ അവിടെ അങ്ങേക്കുവേണ്ടിമാത്രം ജീവിക്കും. ഞാൻ എളുപ്പത്തിലും നിശ്ചയമായും സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിനർഹനാകയും ചെയ്യും.

വിനീതഹൃദയനും ശാന്തശീലനുമായ എന്റെ ഈശോയേ, അധികൃതന്മാർ വഴിയായി എനിക്കു വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന നിന്റെ ദിവ്യേഷ്ടത്തേയും അധികാരത്തേയും വിശ്വാസത്തോടെ അനുസരിക്കുന്നതിനും, എന്റെ സ്വന്തം ഇഷ്ടത്തേയും അഭിപ്രായത്തേയും പരിത്യജിച്ചു പൂർണ്ണാനുസരണമുള്ളവനായിത്തീരുന്നതിനുംവേണ്ടി അങ്ങയുടെ സ്നേഹവും വരപ്രസാദവും എനിക്കു തരണമേ.

ജനനാൽത്തന്നെ കുരുടനായ ഞാൻ സ്വസ്നേഹത്തെ ഒരു മാർഗ്ഗദർശിയായി സ്വീകരിക്കുന്നപക്ഷം നാശമല്ലാതെ മറെന്താണു് എനിക്കു സംഭവിക്കാൻ പോകുന്നതു്? അഗാധമായ ശാസ്ത്രജ്ഞാനത്താലും അനന്യസാധാരണമായ ബുദ്ധിവൈഭവത്താലും വിഖ്യാതരായ അനേകംപേർ അനുസരണത്തിന്റെ അഭാവംനിമിത്തം രക്ഷാമാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു് തെറ്റിദുർമ്മാർഗ്ഗികളായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടു്. ഇതു് ഓർക്കുമ്പോൾ അയ്യോ! കർത്താവേ, എന്റെ അവയവങ്ങളെല്ലാം വിറയ്ക്കുന്നു. ഏറ്റം വിവേകമുള്ളതും പരിശുദ്ധവും ദൈവികവുമായ അങ്ങയുടെ

മനസ്സിനു് എന്നെ മുഴുവനായി സമർപ്പിക്കുകയും ഭരമേല്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങയുടെ ബോധത്തിന്റെ ഏകാഗ്രതയും മനസ്സിന്റെ സന്നദ്ധതയും എനിക്കും തരണമേ. എവിടെ കിടത്തിയാലും എങ്ങോട്ടു കൊണ്ടുപോയാലും, എന്നുവേണ്ടാ, ഏതെല്ലാം വിധത്തിൽ പെരുമാറിയാലും സംതൃപ്തനായിരിക്കുന്ന ഒരു ശിശുവിനെപ്പോലെ ഞാൻ അങ്ങയോടു സാദൃശ്യപ്പെടുന്നതിനു് അങ്ങയുടെ സ്നേഹത്തേയും എളിമയേയും എനിക്കു തന്നരുളണമേ.

അധ്യായം 9

ചേലാകർമ്മത്തിനു വിധേയനായ ഈശോയുടെ ഏറ്റവും പരിശുദ്ധ ഹൃദയം നമ്മെ അശാനിഗ്രഹം പഠിപ്പിക്കുന്നു

ശിഷ്യൻ:– സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ ആനന്ദവും, മാധുര്യവുമായ ഈശോയേ, അവിടുന്നു മനുഷ്യരുടെയിടയിൽ വന്ന ഉടനെതന്നെ അങ്ങയുടെ രക്തം ചിന്തുന്നതിനു തിരുമനസ്സായല്ലോ. അതിൽ അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ഉദ്ദേശ്യം എന്തായിരുന്നുവെന്നു് എനിക്കു വെളിപ്പെടുത്തിത്തരണമേ; അപ്പോൾ അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ വികാരങ്ങൾ എന്തെല്ലാമായിരുന്നുവെന്നു് എന്നെ കാണിക്കുവാൻ ഞാൻ അങ്ങയോടു് അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അങ്ങയുടെ ഹൃദയം എന്തനുഭവിക്കുന്നുവോ അതു് അനുഭവിക്കാനാണു് ഞാനും ഇച്ഛിക്കുന്നതു്.

ഈശോ:– എന്റെ മകനേ, ഇന്ദ്രിയഗോചരമായവകൊണ്ടുമാത്രം നീ തൃപ്തിപ്പെടരുതു്. എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു് അതിന്റെ സൂക്ഷ്മസ്വഭാവത്തെ നീ പരിശോധിക്കണം. എന്റെ ഹൃദയം എത്ര അശാനിഗ്രഹമുള്ളതാണെന്നു ചിന്തിക്കുക. 'ചേലാകർമ്മ'നിയമം എന്നെ യാതൊരുപ്രകാരത്തി

ലും ബാധിക്കയില്ലെന്നു ഞാൻ നല്ലവണ്ണം അറിഞ്ഞിരുന്നു. അതിനു കീഴ്പ്പെട്ടുന്നതുകൊണ്ടു ഞാൻ പാപികളെപ്പോലെ വിചാരിക്കപ്പെടുകയും മനുഷ്യരുടെ മുമ്പാകെ താഴ്ത്തപ്പെടുകയും, എന്റെ ആത്മശരീരങ്ങൾക്കും നിന്ദാപമാനങ്ങൾക്കും പീഡനങ്ങൾക്കും വിഷയമാകയും ചെയ്യുമെന്നു ഞാൻ ഗ്രഹിക്കാതിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ദൈവേഷ്ടത്താൽ പ്രേരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ടും സജീവജ്വാലയാൽ എന്നപോലെ സ്നേഹത്താൽ ഉജ്ജ്വലിപ്പിക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ടും എന്റെ ഹൃദയം ഈ വിഷമതകളെയെല്ലാം ജയിച്ചു.

എന്റെ മകനേ, എന്റെ ഹൃദയവികാരങ്ങളെ നീ ഗ്രഹിക്കുക. അവയെ നിന്നിലും ഉളവാക്കുന്നതിനു നീ ഉത്സാഹിക്കണം. എല്ലാ സംഗതികളും എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ശരിയായി ക്രമപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ക്രമാതീതമായി യാതൊന്നും എന്റെ മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നിട്ടും എന്റെ മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിന്റെ ചാഞ്ചല്യത്തിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഞാൻ എന്താണു പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളതു്? ഈ സ്വഭാവത്തെ ഞാൻ ജയിക്കുകയോ, അഥവാ, അവഗണിക്കുകയോ മാത്രമേ ചെയ്തിരുന്നുള്ളൂ. സ്വാഭാവികമായ എല്ലാ സംഗതികളേയും അതിസ്വാഭാവികമായ ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ ഞാൻ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു. ഞാൻ വല്ലതും പ്രവർത്തിക്കുകയോ സഹിക്കുകയോ ആശ്ലേഷിക്കുകയോ വർജ്ജിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുള്ളതു് മനുഷ്യപ്രകൃതിക്കു് ഇഷ്ടകരമോ അനിഷ്ടകരമോ എന്നു നോക്കിയിട്ടില്ല; പ്രത്യുത, ദൈവഹിതമനുസരിച്ചും ദൈവതിരുമനസ്സാൽ പ്രേരിതനായിട്ടുമത്രേ.

2. മകനേ, എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ യഥാർത്ഥശിഷ്യനാകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നീ അനുകരിക്കേണ്ട മാതൃക ഇതാണു്. നിന്റെ ഹൃദയത്തെ നല്ലപോലെ പരിശോധിക്കുന്നപക്ഷം അതു രണ്ടായിവിഭജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായി നീ കാണും. ഇവയിൽ ഓരോന്നും സ്വയം ഭരണത്തിന്നായി ഉത്സാഹിക്കുന്നുമുണ്ടു്. ഈ വിഭാഗങ്ങളിൽ വിഷയാസക്തിയു

ക്ഷതിനെ അധമഭോഗമെന്നും വിജ്ഞാനപരമായ മറ്റതിനെ ഉൽകൃഷ്ടഭോഗമെന്നുമാണു വിളിക്കുന്നതു്. ആദ്യത്തേതു് ഉത്ഭവദോഷത്താൽ മലിനമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും രണ്ടാമത്തേതു് അതിസ്വാഭാവികമായ വെളിച്ചത്താൽ ഇപ്പോഴും നയിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമാകുന്നു. ഒന്നാമത്തേതിനു സാധാരണമായി ദുഷ്ടാത്മാവിയുടെ സഹവാസം ഉണ്ടായിരിക്കും. എന്നാൽ ശിഷ്ടാത്മാവിയാണു രണ്ടാമത്തേതിനോടു സഹകരിക്കുന്നതു്. അഹംഭാവം, സ്വാർത്ഥത ആദിയായ ദുർഗ്രണങ്ങൾ വഴിയായി, ഹൃദയം മുഴുവനായി ഭരിക്കുന്നതിനും ഈ ഭരണം നിലനിറുത്തുന്നതിനും അധമഭോഗം പ്രയത്നിക്കുന്നു. എല്ലാപുണ്യങ്ങളുടേയും നടുനായകത്വം വഹിക്കുന്ന എളിമയും ഉപവിയും വഴിയായി അധമഭോഗത്തെ ജയിക്കുന്നതിനും കീഴടക്കുന്നതിനും ഭരിക്കുന്നതിനുമാണു് ഉൽകൃഷ്ടഭോഗത്തിന്റെ ശ്രമം.

3. എന്റെ മകനേ, എല്ലായ്പോഴും യുദ്ധംചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന രണ്ടു ഗാർഹികശത്രുക്കളാണു് ഈ ഭോഗങ്ങൾ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഇവയുടെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ പരസ്പരവിരുദ്ധങ്ങളത്രേ. ഇവയെ അമർത്തുന്നതിനും കീഴടക്കുന്നതിനും സാധിക്കും; എന്നാൽ നശിപ്പിക്കുന്നതിനോ ഉന്മൂലനം ചെയ്യുന്നതിനോ ഒരിക്കലും സാധിക്കുന്നതല്ല. ഉൽകൃഷ്ടഭോഗത്തെ ബലംപ്രയോഗിച്ചു കീഴടക്കുന്നതിനു് അധമഭോഗത്തിനും സർവ്വലോകത്തിനും നരകത്തിനുതന്നെയും ശക്തിപോരാ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ദൈവസഹായവും മനസ്സാതന്ത്ര്യവും അതിനു സദാ ശക്തി നല്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

സാധാരണമായി, അധമഭോഗം ദുഷ്ടാത്മാവിയോടു യോജിച്ചുകൊണ്ടു് ഉൽകൃഷ്ടഭോഗത്തെ ഉപദ്രവിക്കുന്നതിനും വഞ്ചിക്കുന്നതിനും അസഹ്യപ്പെടുത്തുന്നതിനും, സാധ്യമായ എല്ലാമാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെയും ശ്രമിക്കുന്നു. ഒരിക്കൽ ബലം പ്രയോഗിച്ചും മറെറാരിക്കൽ താലോലിച്ചും, ഒരു സമയത്തു ഭീഷണം ഉപയോഗിച്ചും വേറൊരവസരത്തിൽ പരമാർത്ഥത നടിച്ചും, ചിലപ്പോൾ ശത്രുത്വം ഭാവിച്ചും മറെറാരവസരങ്ങളിൽ സ്നേഹഭാവം

കാണിച്ചും ഉൽകൃഷ്ടഭോഗത്തെ കീഴ്പ്പെടുത്താൻ അതു ശ്രമിക്കുന്നു!

നീ അവയെ വളരെ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പരിശോധിച്ചുനോക്കാത്തപക്ഷം അവയെ തിരിച്ചറിയുക അതു എളുപ്പമല്ല; പക്ഷേ, അവയെ തിരിച്ചറിയേണ്ടതു് ആവശ്യവുമത്രേ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഹൃദയത്തിന്റെ ശരിയായ ഭരണം ഈ വിവേചനത്തെയാണു് ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നതു്. അതുവഴിയായി മിഥ്യാചിന്തകളെ അകറ്റുന്നതിനും വ്യർത്ഥമോഹങ്ങളെ ഇല്ലാതാക്കുന്നതിനും ഏറ്റവും വലിയ ഞെരുക്കങ്ങളിൽപ്പോലും മനസ്സമാധാനം പ്രാപിക്കുന്നതിനും അതിനെ നിലനിർത്തുന്നതിനും നിശ്ചയമായും നിനക്കു സാധിക്കും. ഒരു ഭോഗത്തെ എത്രയധികം നിഗ്രഹിക്കുകയും കീഴടക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവോ അത്രയധികമായി മറേറ ഭോഗം ജീവിക്കുകയും വിജയം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണു്.

4. അതുകൊണ്ടു നീ ആദ്യമായി ചെയ്യേണ്ടതു് ആ അധമഭോഗത്തെ—സ്വാർത്ഥതൽപരതയെ, അഥവാ സ്വഭാവത്തിന്റെ അമിതമായ സ്നേഹത്തെ—നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു് ഉന്മൂലനം ചെയ്യുകയാകുന്നു. ഇതിനെതിരായി യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതിനു് ഒരിക്കലും നീ മുടക്കം വരുത്തരുതു്. ഒരുപക്ഷേ, ഈ ശത്രു നിന്റെ ധീരത കണ്ടു ഭയന്നു് ഓടുകയോ, മറെറാരവസരം ലഭിക്കുന്നതുവരെ ഒളിച്ചിരിക്കുവാൻ നിർബന്ധിതനാകയോ ചെയ്തെന്നുവരാം. അപ്പോൾ ഉത്സാഹപൂർവ്വം അവനെ അന്വേഷിച്ചു കണ്ടുപിടിച്ചു്, നവമായ ശുഷ്കാന്തിയോടുകൂടി അവനെ നിശ്ശേഷം തോല്പിക്കണം.

ദൈവസ്ഥാപിതമായ ക്രമംവിട്ടു്, അവന്റെ ഇഷ്ടമോ അനിഷ്ടമോ അനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ചിലപ്പോൾ ശ്രേഷ്ഠമായിട്ടുള്ളതിനേയും മറുചിലപ്പോൾ ഏറ്റവും നിന്ദ്യമായിട്ടുള്ളതിനേയും അവൻ അമിതമായി അഗ്രഹിക്കാറുണ്ടു്. ഈ ലക്ഷണംകൊണ്ടു നിനക്കു് അവനെ അറിയാവുന്നതാണു്. അവൻ അഹംഭാവിയും നിലവിട്ടു് അലഞ്ഞുനടക്കു

ന്നവനും ശക്തിയിൽത്തന്നെ ആശ്രയിക്കുന്നവനുമാകയാൽ ദുർഗ്രഹമായ ദൈവോപദേശങ്ങളെപ്പോലും അതി താത്പ യ്യത്തോടെ ആരാഞ്ഞു നോക്കുകയും വിമർശിക്കുകയും ചെയ്യും. അവന്റെ ചുറ്റുമുള്ള യാതൊന്നും അവൻ പൂർണ്ണമായി ഗ്രഹിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും, തന്റെ പരിമിതമായ ശക്തികൊണ്ടു ദുർഗ്രഹമായ ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളെ പരിശോധിച്ചുനോക്കുന്നു.

അവന്റെ ദൃഷ്ടിക്കു വിഷയീഭവിക്കാത്തതും അവൻ സ്നേഹിക്കാത്തതുമായ യാതൊന്നും അവൻ അംഗീകരിക്കുന്നില്ല. അവൻ തെറ്റു സമ്മതിക്കുന്നതിൽ ലജ്ജിക്കയും വൈമനസ്യം പ്രദർശിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നു. കുറ്റം തെളിയുമ്പോൾ അവൻ ഉള്ളാറ്റും പിടിക്കുകയാണു പതിവു്. അവൻ പ്രമാണി ആകുവാനത്രേ ശ്രമിക്കുന്നതു്. ഏതെങ്കിലും കാര്യത്തിൽ ആരെങ്കിലും അവനെ കവിഞ്ഞുപോകുകയോ കീഴടക്കുകയോ ചെയ്യേക്കുമെന്നുള്ള വിചാരം അവനെ ഭയപ്പെട്ടുത്താതിരിക്കയില്ല. സകലതും ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുമെന്നു് അവൻ നടിക്കുന്നു. വല്ലതും ശ്രമമായി ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ വിസ്മയനീയമാംവണ്ണം സ്വയം സംതൃപ്തനാകുകയും, ഒരു അത്ഭുതം പ്രവർത്തിച്ചാലെന്നപോലെ ആത്മപ്രശംസ ചെയ്യുകയും ചെയ്യും. അവന്റെ പ്രവൃത്തിക്കു് ഉദ്ദിഷ്ടഫലം ഉണ്ടാകാതിരുന്നാൽ ഉടനെ പിറുപിറുക്കയും ഒഴികഴിവു പറയുകയും അന്യരുടെമേൽ കുറ്റം ആരോപിക്കയുമാണു ചെയ്യാറുള്ളതു്.

താൻ വാസ്തവത്തിൽ ആരാകുന്നുവെന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി അവൻ ചിന്തിക്കുന്നതേ ഇല്ല; എങ്കിലും മറ്റുള്ളവരുടെ മുമ്പിൽ നല്ലവനായി കാണപ്പെടണമെന്നുള്ള കാര്യത്തിൽ അവൻ ശ്രദ്ധാലുവത്രേ. മറ്റുള്ളവർ അവനെ പ്രശംസിക്കുകയും അവനെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുകയും അവനെ പ്രസാദിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാൻ അവൻ സർവ്വഥാ യത്നിക്കുകയും ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. അവർ അവനെ പ്രശംസിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ സംതൃപ്തനായി. ആരും അവനെ സ്തുതിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അതുകൊണ്ടുള്ള ന്യൂനത അവൻതന്നെ പരിഹരിച്ചുകൊള്ളും.

അവനിൽ യാതൊരു കുററവും അവൻ കാണുന്നില്ല. അഥവാ കണ്ടാൽത്തന്നെയും അതു മറച്ചുവച്ചുകളയും. എന്നാൽ അവന്റെ അയല്ക്കാരനിൽ കുററം കാണാത്ത സമയം ദുർല്ലഭം. മററുള്ളവരെ നിന്ദിക്കുകയും തിന്മയിലേക്ക് അവരെ തിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ അവന് ഒരു പ്രത്യേകവാസനയുണ്ട്. ആകയാൽ ഹീനമായിട്ടുള്ളതിലേയ്ക്കാണ് അവന്റെ ചാച്ചിൽ. ജഡികവും ഇന്ദ്രിയസംബന്ധവും ലൗകികവുമായവയെ മാത്രമേ അവൻ സ്നേഹിക്കുകയും ആസ്വദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുള്ളൂ. കാര്യങ്ങളുടെ യാഥാർത്ഥ്യം മനസ്സിലാക്കാതെ അവന്റെ സ്വന്തം ചാച്ചിൽ അനുസരിച്ചാണ് അവയെ വിധിക്കുന്നത്.

അവനു സ്വാർത്ഥപരമായ ഒരുദ്ദേശ്യം ഉള്ളതുകൊണ്ട് എല്ലാസംഗതികളിലും അവന്റെ സൗകര്യത്തെ അഥവാ ഇഷ്ടത്തെ അവൻ അന്വേഷിക്കുന്നു. ദിവ്യകാര്യങ്ങളെപ്പോലും സ്വന്തമെന്നോണം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിന് അവൻ മടിക്കുന്നില്ല. തന്നെത്തന്നെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിനിടയ്ക്ക് എന്നെ ശുശ്രൂഷിക്കുവാനും അവൻ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്. മാലാഖായുടെ വേഷം ധരിച്ചിരിക്കുന്ന പിശാചിനു ഹൃദയത്തിൽ അവൻ നിഷ്പ്രയാസം പ്രവേശനം നല്കുന്നു. ഇങ്ങനെ പ്രവേശനം ലഭിച്ച പിശാച് അവന്റെ അഹങ്കാരത്തേയും സ്വസ്നേഹത്തേയും വർദ്ധിപ്പിക്കത്തക്ക ആദർശങ്ങളേയും ഭക്തിപരമെന്നു തോന്നത്തക്ക പല സംഗതികളേയും അവന്നു കാണിച്ചുകൊടുക്കും.

5. എന്റെ മകനേ, ഈ ലൗകികാരൂപി ഹൃദയത്തെ ജയിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അതു ഹൃദയത്തെ നശിപ്പിക്കതന്നെ ചെയ്യും. ആകയാൽ, നിന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ അധമഭാഗം ദുഷിച്ചും ക്രമരഹിതമായും ഇരിക്കുന്ന കാലത്തോളം അതിനോട് എതിർക്കുകയും അതിനെതിരായി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് ഇടവിടാതെ അതിനെ അമർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതാണ്. എന്റെ മകനേ, ഇതു പ്രയാസമുള്ളതാണെന്നു നീ കരുതരുത്. അധമാംശത്തിനു കീഴ്പ്പെട്ട് അതിനാൽ പീ

ഡിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതിനേക്കാൾ ആശാന്ത്യവും ആനന്ദപ്രദവുമല്ലയോ അതിനെ കീഴടക്കി ഭരിക്കുന്നത്?

6. എന്നാൽ സ്വാഭാവികന്യായത്തിന് അതിസ്വാഭാവികമായ ഒരന്ത്യത്തെ പ്രാപിപ്പാൻ സ്വയം സാധിക്കയില്ല. അകയാൽ നിന്റെ ഉൽകൃഷ്ടഭോഗത്തെ ആശാനിഗ്രഹം വഴിയായി നീ ശുദ്ധീകരിക്കണം. നീ സ്വാഭാവികന്യായത്തെമാത്രം അടിസ്ഥാനമാക്കി പ്രവർത്തിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായ യാതൊരു നന്മയും സമ്പാദിക്കാമെന്നു വിചാരിക്കേണ്ടാ. മാത്രമല്ല, എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ശിഷ്യൻ എന്നു നീ വിളിക്കപ്പെടുന്നതുമല്ല. അകയാൽ നിന്റെ ദുർമ്മോഹങ്ങളെ അമർത്തുകയും ദൈവേഷ്ടം നിറവേറ്റുക്കവണ്ണം നിന്റെ ഹൃദയത്തെ പൂർണ്ണമായി ദൈവപ്രസാദവരത്തിനു വിധേയമാക്കുകയും ചെയ്യണം. വിചാരം, വചനം, പ്രവൃത്തി, സഹനം എന്നിതുകളിൽ ദൈവപ്രസാദവരമായിരിക്കണം നിന്റെ നിയന്താവ്. സ്വഭാവാതീതന്യായം നിന്റെ നേതാവുമായിരിക്കട്ടെ. നിന്റെ അന്ത്യം ഞാനാകയാൽ നീ എന്റെ പക്കലേക്കു മാത്രമേ തിരിയാവൂ.

പ്രകൃതിയുടെ പ്രേരണയാൽ, അഥവാ, തള്ളലാൽമാത്രം എന്തെങ്കിലും പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു നീ തുനിയരുത്. ദിവ്യപ്രസാദത്തെ അനുസരിക്കുകയും, എന്റെ അരുപിക്കൊത്തവണ്ണം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുക. പ്രകൃതിശക്തികളെ, ഹേതുക്കൾ അഥവാ നിയമങ്ങൾ ആയിട്ടല്ല, പിന്നെയോ അതിസ്വാഭാവികകാര്യങ്ങൾ സാധിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ, അല്ലെങ്കിൽ, ഉപകരണങ്ങൾ ആയിട്ടുമാത്രം കരുതിയാൽ മതി.

7. ഹൃദയനിഗ്രഹം വളരെ ഉപകാരപ്രദവും ആവശ്യകവുമത്രേ. അതുവഴിയായി തിന്മകളെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യുന്നതിനും പ്രലോഭനങ്ങളെ അകറ്റുന്നതിനും, ആന്തരികക്ലേശങ്ങളെ ഇല്ലാതെയാക്കുന്നതിനും സാധിക്കുന്നതാണ്. ഇപ്രകാരമാണു പുണ്യവാന്മാർ ചെയ്യുന്നത്. ആന്തരികജീവിതത്തിനുള്ള നിയമവും ഇതുതന്നെ. പരിശുദ്ധമായ ഈ നിഗ്രഹം

കോപത്തോടോ, പാരുഷ്യത്തോടോ, ഉൽക്കണ്ഠയോടോക്രൂടിയല്ല അഭ്യസിക്കേണ്ടതു്, പിന്നെയോ ശാന്തവും ഉദാരവുമായ ഹൃദയത്തോടുക്രൂടിയാണു്.

എന്റെ മകനേ, ദൈവപ്രസാദവരം നിന്നെ പ്രകാശിപ്പിക്കാത്തപക്ഷം നിനക്കു കാണുവാൻപോലും പാടില്ലാത്തവണ്ണം നിന്നിൽ മറഞ്ഞുകിടക്കുന്നതും, എന്നാൽ, നിഗ്രഹിക്കപ്പെടേണ്ടതുമായ നിരവധി തിന്മകളും നിന്റെ ഹൃദയത്തിലുണ്ടാകും. പ്രസാദവരം നിന്നെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നില്ലെങ്കിൽ നീ അവയെ കാണുമ്പോൾത്തന്നെ പരാജിതനായിത്തീർന്നേക്കാം. അതുകൊണ്ടു് ഉന്നതത്തിൽനിന്നു വെളിച്ചവും ശക്തിയും ലഭിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഇടവിടാതെ നീ പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതാണു്.

നിന്റെ അറകുറകളെ അറിയുന്നതിനു നീ അപ്രാപ്തനാകയാൽ, അവയെ ശരിയായി ഗ്രഹിക്കുന്നതിനും, ക്രമേണ അവയെ ജയിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി ദിവ്യപ്രസാദം നിനക്കു ഞാൻ തരുന്നതാണു്. എന്റെ മകനേ, ഉന്നതത്തിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന വെളിച്ചത്തെ അവഗണിക്കാതിരിക്കുന്നതിനും സപ്രയത്നമായ ഈ ശക്തിയോടു സഹകരിക്കുന്നതിനും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധയുള്ളവനായിരിക്കണം. നീ ഇങ്ങനെ ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതുതന്നെ നിന്റെ അധഃപതനത്തിന്റെ ആരംഭമാണെന്നു ധരിച്ചുകൊള്ളുക. മകനേ, നീ വിശ്വസ്തനായിരിക്ക; എല്ലാക്കായ്യങ്ങളിലും പ്രസാദവരം നിന്നെ നയിക്കട്ടെ. ഇങ്ങനെ പ്രവർത്തിക്കുന്നപക്ഷം പുണ്യവാന്മാർ അനുഭവിച്ചവയെ നീയും അനുഭവിക്കും. നിശ്ചയമായി നീ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പ്രവേശിക്കയും ചെയ്യും. ഇതുവഴിയായി ദൈവസ്തുതി വർദ്ധിക്കയും നാം ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുകയും, എന്റെ ഹൃദയത്തോടു നീ വിശേഷവിധിയായി അനുരൂപപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതാണു്.

8. **ശിഷ്യൻ:**— ഏറ്റവും കഴിവുള്ളവനും മാധുര്യവാനുമായ ഈശോയേ, അങ്ങയുടെ ഹൃദയകാരുണ്യം എത്രയോ വലുതാ

കുന്നു! പുണ്യവാന്മാർ നയിച്ച ആഭ്യന്തരജീവിതത്തെ അയോഗ്യനായ എനിക്കും അവിടുന്ന് അറിയിച്ച തന്നുവല്ലോ! പരിശുദ്ധമായ ഈ വഴിയിലൂടെ അങ്ങെ അനുഗമിക്കുന്നതിന് എന്റെ ഹൃദയം ഇതാ തയ്യാറായിരിക്കുന്നു; സത്യത്തിൽ എന്നെ നടത്തുകയും അങ്ങയുടെ ഹിതം നിറവേറ്റുന്നതിന് എന്നെ പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യണമേ. പ്രകൃതിയുടെ പ്രേരണയനുസരിച്ചു വളരെനാൾ ഞാൻ നടന്നുപോയി. അധികകാലമായിട്ട സ്വാഭാവികചാച്ചിലിനൊത്തപോലെമാത്രമേ ഞാൻ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളൂ; സ്വാഭാവികജീവിതത്തെ അത്രയധികം ഞാൻ ആശ്രയിക്കയും ചെയ്തു.

കർത്താവേ, മേലാൽ ദൈവപ്രസാദവരത്തിൽ ജീവിക്കുന്നതിന് ഇടയാക്കണമെന്നു ഞാൻ അങ്ങയോട്ട് അപേക്ഷിക്കുന്നു. ഞാൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നതും സഹിക്കുന്നതും എല്ലാം അങ്ങയുടെ അരുപിക്കൊത്തപോലെ ആയിരിക്കട്ടെ. അങ്ങുന്നു സൃഷ്ടിച്ചതും അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തിലേ രക്തത്തിന്റെ വിലയാൽ വീണ്ടെടുത്തതും, ഓരോ സ്പന്ദനവേളയിലും നവമായ ഉപകാരങ്ങൾ സമ്പാദിക്കുന്നതുമായ എന്റെ ഹൃദയത്തെ സൃഷ്ടികളുടെ മായാമോഹങ്ങളിൽനിന്നു മോചിക്കണമേ. ഇങ്ങനെ, അങ്ങയുടെ അടുക്കലേക്കു പറന്നെത്തുകയും അങ്ങേക്കുവേണ്ടിമാത്രം ജീവിക്കുകയും സർവ്വോപരി അങ്ങെമാത്രം സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന് എനിക്കിടയാകുകയും ചെയ്യട്ടെ.

അധ്യായം 10

മൂന്നു രാജാക്കന്മാരാൽ ആരാധിക്കപ്പെട്ട ഈശോയുടെ ഏറ്റവും പരിശുദ്ധ ഹൃദയം ധർമ്മിഷ്ഠതയെ ജയിക്കുന്നതിൽ നമുക്കു മാതൃകയായിരിക്കുന്നു.

ഈശോ:– എന്റെ മകനേ, കിഴക്കുനിന്നു വന്ന മൂന്നു രാജാക്കന്മാരെ കണ്ടാലും! അവർ ഗൃഹത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയും, കന്യകയായ എന്റെ മാതാവോടുകൂടി എന്നെ കാണുകയും ചെയ്യുന്നു.

എന്റെ ഹൃദയവികാരങ്ങളെ സൂക്ഷിക്കുകയും അവയെ അനുകരിക്കുകയും ചെയ്യുക. എന്റെ സ്വന്തം ആളുകളുടെ മുമ്പിൽ ഞാൻ എപ്രകാരമായിരുന്നുവോ അപ്രകാരം ആയിരുന്ന അന്യരുടെ മുമ്പിലും. കീർത്തിപെട്ട ഈ രാജാക്കന്മാരോടു ഞാൻ എപ്രകാരം പെരുമാറിയോ അപ്രകാരംതന്നെ സാധുക്കളായിരുന്ന ആട്ടിടയന്മാരോടും പെരുമാറി. ദാരിദ്ര്യാവസ്ഥയിലുള്ള എന്റെ ജനനത്തേയോ അജ്ഞാതമായ എന്റെ സ്ഥിതിയേയോ കുറിച്ചു ഞാൻ ലജ്ജിച്ചില്ല. ഈ സംഗതികളിൽ മനുഷ്യർ എന്നെപ്പറ്റി എങ്ങനെ വിധിക്കുമെന്നു് എന്റെ ഹൃദയം അന്വേഷിച്ചില്ല. ധർമ്മിഷ്ഠതയെ ഉപേക്ഷിച്ചു് എന്റെ പിതാവിനിഷ്ടമുള്ള കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനു മാത്രമേ ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നുള്ളൂ.

2. എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ഈ ധീരതയെ അനുകരിച്ചു ദൈവസമേതം ധർമ്മിഷ്ഠതയെ ജയിക്കുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ. ഞാൻ എന്റെ സ്വർഗ്ഗീയപിതാവിനെ ഏറ്റുപറഞ്ഞതുകൊണ്ടു് അവിടുന്നു് എന്നെ ഏറ്റുപറഞ്ഞു. മനുഷ്യരുടെ മുമ്പിൽ എന്നെ ആർ ഏറ്റുപറയുന്നുവോ അവനെ എന്റെ പിതാവിന്റെ സന്നിധിയിൽ ഞാനും ഏറ്റുപറയും. എന്നാൽ മനുഷ്യരുടെ മുമ്പിൽ എന്നെയോ എന്റെ പഠനത്തെയോ എന്റെ മാതൃകയെയോ കുറിച്ചു ലജ്ജിക്കുന്നവനു ദുരിതം!

വിധിക്കുന്നതിനായി ഞാൻ പ്രതാപത്തോടെ വരുമ്പോൾ എന്റെ പിതാവിന്റെയും മാലാഖാമാരുടേയും മനുഷ്യരുടെ തന്നെയും മുമ്പിൽ അവരെ ഞാൻ ഉപേക്ഷിക്കും.

3. മനുഷ്യാ, നീ എന്താണു ഭയപ്പെടുന്നതു്? നന്മയ്ക്കു ബഹുമാനവും തിന്മയ്ക്കു് അവമാനവും ഉണ്ടാകുന്നുവെന്നു യുക്തി തന്നെ നിനക്കു കാണിച്ചു തരുന്നില്ലേ? അക്ഷേപകരമെന്നു കരുതി പുണ്യം അഭ്യസിക്കുന്നതിനു് എന്തിനു നീ ഭയപ്പെടുന്നു? ദൈവത്തിനു പുറമെ മാലാഖാമാരും മനുഷ്യരും മാത്രമേ നിന്റെ പ്രവൃത്തികളെ കാണുന്നുള്ളു. അകയാൽ ഇവരിൽ ആരെയാണു നീ ഭയപ്പെടേണ്ടതു്? എന്റെ ദാസനാണെന്നു ധൈര്യസമേതം സമ്മതിക്കുന്നെങ്കിൽ ദൈവഭൃത്തന്മാർ നിന്റെ മഹാമനസ്കതയെ സന്തോഷപുരസ്സരം ശ്ലാഘിക്കും. നീ ഈ ധീരതയിൽ നിലനില്ക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അവർ പ്രാർത്ഥിക്കുകയുംചെയ്യും. അപ്രകാരംതന്നെ സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ള പുണ്യവാന്മാരും ഭൂമിയിലേ ബുദ്ധിമാന്മാരും നല്ലവരും നിനക്കു വേണ്ടി അപേക്ഷിക്കും.

തങ്ങൾ ഭീരുക്കളല്ലെന്നു കാണിപ്പാൻവേണ്ടി ദുഷ്ടാത്മരൂപികളും നീചമനുഷ്യരും നിനക്കു വിരോധമായി സംസാരിച്ചേക്കാം; പക്ഷേ, മനസ്സില്ലാമനസ്സോടെയെങ്കിലും ഉള്ളുകൊണ്ടു് അവർ നിന്നെ സ്തുതിക്കതന്നെ ചെയ്യും. ഇവരുടെ തെറ്റായ അഭിപ്രായങ്ങളും വ്യർത്ഥസംഭാഷണങ്ങളും നീ എന്തിനു ഗണ്യമാക്കുന്നു? അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ എണ്ണപ്പെടുകയും, അവരുടെ നാശത്തിൽ ഭാഗഭോക്താകുകയും ചെയ്യപ്പെടേണ്ടവനാണോ നീ? മനുഷ്യരെല്ലാം നിന്നെക്കുറിച്ചു് എന്തൊക്കെ പറഞ്ഞാലും നീ, നീ തന്നെ ആയിരിക്കും. എന്റെ മകനേ, എന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ നീ എങ്ങനെ ആയിരിക്കുന്നുവോ അതിൽനിന്നു് ഒട്ടും വ്യത്യസ്തമല്ല നിന്റെ യഥാർത്ഥമായ നില. നിന്നെ വലിയവനോ ചെറിയവനോ ആക്കുവാൻ യാതൊരു സൃഷ്ടിക്കും സാധിക്കുകയില്ല.

4. എല്ലാവരുടേയും പ്രീതി സമ്പാദിക്കുവാൻ ആർക്കാണു

സാധിക്കുന്നതു്? ഒരുത്തനും സാധിക്കുന്നില്ല; എനിക്കു തന്നേയും ഇതു സാധിച്ചില്ലല്ലോ. അകയാൽ, അസാധ്യമായ കായ്ക്കൽക്കായി നീ ശ്രമിക്കയേ വേണ്ടാ. നിന്നെറ കഴിവുപോലെ എന്നെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ നോക്കിയാൽ മതി. ഈ പരിശുദ്ധമായ ഉദ്യമത്തിൽ ലോകം നിന്നെപ്പററി എന്തു വിചാരിക്കുമെന്നു് ആലോചിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. നീ ഇനിയും ധർമ്മഭീരുതപത്തിന്നടിമപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ എന്നെറ ഹൃദയത്തിന്നെറ വിനയവും ഉപവിയും നീ ഇതുവരെ അഭ്യസിച്ചിട്ടില്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കിക്കൊള്ളണം.

വിനീതഹൃദയനും ദിവ്യസ്നേഹത്താൽ പ്രേരിതനുംആയിരിക്കുന്നവൻ മനുഷ്യരെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. അവരെ അതൃപ്തിപ്പെടുത്താതെ എന്നെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിക്കയില്ലെന്നു കാണുമ്പോൾ അവൻ അതിനും മടിക്കുന്നില്ല. ലോകരുടെ വിധികളേയും അപഹാസങ്ങളേയും അവഗണിച്ചുകൊണ്ടാണു് അവൻ ഈലോകത്തിൽ ജീവിക്കുന്നതു്. എന്നെറ ബഹുമാനത്തെ സംരക്ഷിപ്പാൻ അവനെറ അഭിപ്രായം ആവശ്യമെന്നു തോന്നുന്നപക്ഷം സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടുകൂടി അവൻ അതു പറകയും ചെയ്യും. അന്യരെ കാണിക്കുന്നതിനായി അവൻ യാതൊന്നും ചെയ്യുന്നില്ല. മറുള്ളവർ കണ്ടേക്കുമെന്നുള്ള ഭയംനിമിത്തം അവൻ ഒന്നും ചെയ്യാതിരിക്കുന്നുമില്ല. ബുദ്ധിഹീനരായ മനുഷ്യരുടെ പ്രശംസയേയും അപഹാസത്തേയും, അവരിൽനിന്നുള്ള മതിപ്പിനേയും അവൻ നിസ്സാരമാക്കുന്നതേയുള്ളൂ.

ലോകം ഇല്ലാതിരുന്നാൽ എന്നപോലെ മാത്രമേ അവൻ അതിനെ കരുതുന്നുള്ളൂ. സകലത്തിന്നേറയും കാരണക്കാരൻ ഞാനാണെന്നു് അറിയുന്നതുകൊണ്ടു് അവൻ എന്നെ സദാ സ്മരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. അവനെറ പ്രവൃത്തികളെ അംഗീകരിക്കുന്നതിനും അവയ്ക്കർഹമായ പ്രതിസമ്മാനം നല്കുന്നതിനും എനിക്കുമാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളുവെന്നും എല്ലാനന്മകളുടേയും കാരണഭൂതൻ ഞാനെന്നും അറിയുന്നതുകൊണ്ടു് എന്നെ മാത്രം അവൻ കായ്മായി കരുതുന്നു.

അഹംഭാവത്തേയും സ്വസ്നേഹത്തേയും തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നവർ ധർമ്മഭയത്തിനു് അടിമയായിത്തീരുന്നതിൽ എന്താണു വിസ്മയം? ആകയാൽ ധർമ്മഭയത്താൽ ഭരിക്കപ്പെടുന്നവൻ എല്ലാവരുടേയും അടിമയായിരിക്കും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ എല്ലാ മനുഷ്യരും അവന്റെ യജമാനന്മാരായി അവനു തോന്നിപ്പോകുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ളവൻ എനിക്കും തന്റെ സ്വന്തം പരിപൂർണ്ണതയ്ക്കും യോഗ്യമായവിധം ഒന്നും ചെയ്യുകയില്ല.

5. എന്റെ മകനേ, ലോകത്തിൽ ജീവിക്കുകയോ ഏകാന്തവാസം അനുഷ്ഠിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതായാലും ധർമ്മഭയത്തെക്കുറിച്ചു പ്രത്യേകം നീ ശ്രദ്ധയുള്ളവനായിരിക്കണം. ഈ ദുർഗ്രണം എല്ലായിടത്തും — അൽമായരുടെയിടയിൽമാത്രമല്ല, സന്ന്യാസികളുടെയിടയിൽപ്പോലും—കാണപ്പെടുന്നുണ്ടു്. ലോകത്തിൽനിന്നു് അതു പരിശുദ്ധാലയത്തിലേക്കും പ്രവേശിക്കും; ദൈവസന്നിധിയിൽ അതു വെറുപ്പിനു കാരണമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. പലരും ഉപവിയുടേയും വിവേകത്തിന്റേയും മറപിടിച്ചുകൊണ്ടു ധർമ്മഭയത്തിനു വശംവദരാകുന്നു. എന്നാൽ അവർ തങ്ങളെത്തന്നെ ശരിയായിട്ടു പരിശോധിച്ചുനോക്കുന്നപക്ഷം ഉപവിയും വിവേകവുമല്ല, പ്രത്യുത, അഹംഭാവവും സ്വസ്നേഹവുമാണു് അവരെ ആവരണം ചെയ്തിരിക്കുന്നതെന്നു കാണ്മാൻ കഴിയും.

ശിഷ്യൻ:— എന്നാലും കർത്താവേ, എല്ലായ്പോഴും എല്ലായിടത്തും നന്മയെ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്കയും പരസ്യമായി അതിനെ ഏറ്റുപറയുകയും ചെയ്യുന്നതു് ഉചിതമാണോ? ഉചിതമെങ്കിൽ എങ്ങനെ ഇതു ചെയ്യണമെന്നു് എന്നെ പഠിപ്പിക്കണമേ. അങ്ങനെയെങ്കിൽ എന്തു നിയമമാണു ഞാൻ അനുസരിക്കേണ്ടതു്?

ഈശോ:— എന്റെ മകനേ, അവിവേകമായി ഭക്തി പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതു യുക്തമല്ല; എന്നിരുന്നാലും അവ

ശ്യമുള്ളപ്പോൾ എവിടേയും നീ ഭക്തി പ്രദർശിപ്പിക്കണം. പുണ്യാഭ്യസനത്തിൽ സ്വഭക്തമാനത്തെയല്ല, ദിവ്യഭക്തമാനത്തെയാണ് ലാക്കാക്കേണ്ടത്; ഇതു സുരക്ഷിതമായ ഒരു നിയമമാണ്. നിന്റെ മനക്കലക്കം നീക്കുന്നതിനായിട്ടല്ല പരസ്യമായ പുണ്യാഭ്യസനം ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടത്; പിന്നെയോ, എന്റെ ബഹുമാനത്തിനു ഹാനികരമാകാതിരിക്കുന്നതിനായിട്ടത്രേ.

6. എന്റെ മകനേ, നീ എവിടെ ആയിരുന്നാലും ഈ നിയമത്തെ ലംഘിക്കാതെ പരസ്യമായി പുണ്യം അഭ്യസിക്കുന്നതായാൽ അതു് എനിക്കു ബഹുമാനത്തേയും നിനക്കു നന്മയേയുംഉളവാക്കാതിരിക്കുകയില്ല.എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഇതുവഴിയായി നല്ലവരും ദുഷ്ടന്മാരും, തീക്ഷ്ണതയുള്ളവരും ഇല്ലാത്തവരും ഒന്നുപോലെ നിന്നെ അറിയും. ആദ്യത്തെ ക്ലൂട്ടർ നിന്റെ സഹവാസം കാംക്ഷിക്കുകയും നിന്നെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യും; രണ്ടാമത്തെ ക്ലൂട്ടർ നിന്നെ ഉപദ്രവിക്കുകയാകട്ടെ കുഴിയിൽ ചാടിക്കുകയാകട്ടെ ചെയ്യുകയുമില്ല.

ശ്രേഷ്ഠവും സ്വതന്ത്രവുമായ നിന്റെ നടപടിയെ ആരെങ്കിലും കുറപ്പെടുത്തുന്നതുകൊണ്ടു നീ കലങ്ങുകയും അധോമുഖനാകുകയുംവേണ്ടാ. എന്നാൽ നിന്റെ മനസ്സാക്ഷിക്കെതിരായി മനുഷ്യരെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നുവെങ്കിൽ നീ ദൈവത്തിന്റെ ദാസനും, എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ശിഷ്യനും ആകയില്ലതന്നെ. ക്രൂടാതെ, ഒരുത്തനാലും ആക്ഷേപിക്കപ്പെടാതിരിക്കയും എല്ലാവക്കും സ്നേഹിതനായിരിക്കയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു നിനക്ക് എന്തു പ്രയോജനം? ഒടുവിൽ ഞാൻ നിന്നെ വിധിക്കുവാൻ വരുമ്പോൾ മരണത്തിനു് അധീനനായ മനുഷ്യൻ നിന്നെ രക്ഷിക്കുമോ? ഞാൻ നിന്നെ ശിക്ഷിക്കുമ്പോൾ അതിൽനിന്നു് ഒഴിഞ്ഞുമാറുവാൻനിനക്കുസാധിക്കുന്നതെങ്ങനെ?

ബുദ്ധിഹീനരായ മനുഷ്യരുടെ വിധികളെ ധൈര്യം നിമിത്തം എന്റേതിനേക്കാൾ കായ്മയായി കരുതുകയും, എന്നോടു കപടമായി വർത്തിക്കുകയുംചെയ്യ ഭീരുക്കളാം മരണാ

നന്തരം അവരുടെ വിധികർത്താവായ എന്റെ മുമ്പിൽ വരുമ്പോൾ അവർക്കുണ്ടാകുന്ന വികാരങ്ങൾ എന്തായിരിക്കും? ഹാ! ധർമ്മഭയം എത്രപേരെയാണു ശപിക്കപ്പെട്ടവരാക്കിത്തീർത്തിട്ടുള്ളത്!! അവർ അന്ന് അതിനെ ഉപേക്ഷിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ പുണ്യവാന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആയിരിക്കുമായിരുന്നു.

7. എന്റെ മകനേ, എന്റെ വിധികളെ മനുഷ്യരുടേതിനെക്കാൾ മതിക്കുന്നതു് എല്ലാ പ്രകാരത്തിലും നല്ലതാണു്. നീ എനിക്കിഷ്ടമുള്ളവനായിരുന്നാൽ മതി. മനുഷ്യനെമാത്രം തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നതു കേവലം മായയും പരിഹാസവുമത്രേ. അതുകയാൽ, എന്റെ മകനേ, ധൈര്യവാനായിരിക്കുക. വായുവിൽ ലയിച്ചുപോകുന്ന അബദ്ധാഭിപ്രായങ്ങളെ നീ വകവയ്ക്കേണ്ടാ. ധർമ്മഭയത്തെ ജയിക്കുന്നതിനു വേണ്ടപോലെ നീ പഠിക്കുന്നെങ്കിൽ അതു നിന്നെ ഒരിക്കലും ശല്യപ്പെടുത്തുകയില്ല. അപ്പോൾ ലോകത്തിന്റെ ഭ്രാന്തിനേയും നാശത്തിലേക്കു വലിച്ചുകൊണ്ടുപോകപ്പെടുന്നതിനു് അനുവദിക്കുന്ന മനുഷ്യരുടെ ഭീരുതപ്പത്തെയുംകുറിച്ചു നിനക്കു് അനുകമ്പ തോന്നും. മേലാൽ ധർമ്മഭയം നിന്നെ ക്ഷോഭിപ്പിക്കയില്ല എന്നുള്ള സ്ഥിതിയിലെത്തുമ്പോൾ നിന്റെ രക്ഷയും പരിപൂർണ്ണതയുമുള്ള ഒരു വലിയ പ്രതിബന്ധത്തിൽനിന്നു നീ വിമുക്തനായെന്നു ധരിച്ചാലും! തന്മൂലം പുണ്യത്തിൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുന്നതിനു നിശ്ചയമായും നിനക്കു സാധിക്കുകയും ചെയ്യും.

8. ശിഷ്യൻ:— സൽഗുണനിധിയായ ഗുരുവേ, എത്ര സത്യവും പരിശുദ്ധവുമായ തത്വത്തെയാണു് അവിടുന്നു പഠിപ്പിക്കുന്നതു്!! അതിനെ പ്രവൃത്തിയിൽ വരുത്തുന്നതിനു് എന്നെ സഹായിക്കണമെന്നു് അങ്ങയോടു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. കർത്താവേ, എന്റെ കഴിഞ്ഞകാലത്തെ ഭീരുതപ്പത്തെയും അധൈര്യത്തെയുംകുറിച്ചു് ഇപ്പോൾ എനിക്കു ലജ്ജ തോന്നുന്നു. നല്ലതും ബഹുമാനാർഹവുമെന്നു എനിക്കു തോന്നിയവയെ ചെയ്യാൻ ഞാൻ പലപ്പോഴും ലജ്ജിക്കുകയും ഭയപ്പെടുകയും

ചെയ്യു; പ്രത്യുത, നീചവും അയോഗ്യവുമെന്നു തോന്നിയ ധർമ്മഭയത്തിനു വശംവദനാകുവാൻ ഞാൻ ലജ്ജിച്ചുമില്ല.

മനുഷ്യരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള നിന്ദ്യമായ ഭയംനിമിത്തം അവിടുത്തെ ഹിതത്തിനും ബഹുമാനത്തിനും എതിരായി ഞാൻ പ്രവർത്തിച്ചുപോയി. ഇപ്രകാരം വലിയ ശിക്ഷയ്ക്കും ലജ്ജയ്ക്കും എന്നെത്തന്നെ ഞാൻ അർഹനാക്കിത്തീർത്തു. എന്റെ ദൈവമേ, ധർമ്മഭയംനിമിത്തം അവിടുത്തെ ഹിതത്തിൽനിന്നു ഞാൻ അകന്നു. എന്റെ അന്തഃകരണശാസനയെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ടു ലോകത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തെ ഞാൻ അനുസരിക്കുകയുംചെയ്തു. എന്റെ കർത്താവേ, എന്റെമേൽ കരുണയുണ്ടായി ഈ തെറ്റുകളെ എന്നോടു ക്ഷമിക്കണമേ. എന്നാൽ അങ്ങ് എന്നെ വീണ്ടും വിളിക്കുകയും പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തതുകൊണ്ടു നിത്യാനന്ദഭാഗ്യത്തിലേക്കുള്ള ഏകമാർഗ്ഗമായ അങ്ങയെ അനുഗമിക്കുന്നതിനു ഞാൻ തീർച്ചയാക്കിയിരിക്കുകയാണു്.

പ്രാപഞ്ചികന്മാർ നല്ലതിനെ ചീത്തയെന്നും ചീത്തയെ നല്ലതെന്നും വിളിച്ചുകൊള്ളട്ടെ; ഇനിയും അവർ വഞ്ചിതരായ മനുഷ്യരുടെ ചപലവും ഉപയോഗശൂന്യവുമായ അഭിപ്രായങ്ങളെ ബഹുമാനത്തിന്റെ മാനദണ്ഡവുമായിക്കരുതട്ടെ. അവർ മായകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടട്ടെ. നിന്നോടു ചേർന്നിരിക്കുന്നതു നല്ലതെന്നു തീർച്ചയായും എനിക്കറിയാം. നിന്നെ അനുഗമിക്കുക എന്നതു സാക്ഷാൽ ബഹുമാനാർഹവുമത്രേ. മാധുര്യവാനായ ഈശോയേ, ജീവന്റെ ഉറവയും സകല നന്മസ്വരൂപിയും ആയ നിന്നെ അനുഭവിക്കുക എന്നതു വാസ്തവത്തിൽ ആനന്ദംതന്നെ.

അദ്ധ്യായം 11

ഏതു പ്രവൃത്തിക്കും പരിശുദ്ധമായ ഒരുദ്ദേശ്യം ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നു ദൈവാലയത്തിൽ കാഴ്ചവയ്ക്കപ്പെട്ട ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

ഈശോ:– എന്റെ മകനേ, പിതാവായ ദൈവത്തിന് എന്നെ കാഴ്ചവയ്ക്കുവാനുള്ള ദിവസം പൂർത്തിയായപ്പോൾ, അവിടുത്തെ സംതൃപ്തനാക്കണമെന്നുള്ള പരിശുദ്ധമായ ആഗ്രഹത്തോടുകൂടി എന്നേയും എനിക്കുണ്ടായിരുന്നവ സകലത്തേയും അവിടുത്തേയ്ക്കു ഞാൻ കാഴ്ചവച്ചു. മനുഷ്യാവതാരവേളയിൽത്തന്നെ എന്നേയും എന്റെ ജീവിതത്തേയും എന്നന്നേക്കുമായി ഞാൻ എന്റെ പിതാവിനു പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. എങ്കിലും എന്റെ ജീവിതത്തിലേ ഓരോ പ്രവൃത്തിയും അവിടുത്തേക്കു കാഴ്ചവയ്ക്കുന്നതിലും അവിടുത്തെ തിരുവിഷ്ടത്തെ ദർശിക്കുന്നതിലും ഞാൻ ഒരിക്കലും ഉപേക്ഷ കാണിച്ചില്ല.

ആന്തരികജീവിതത്തിന് അത്യന്താപേക്ഷിതമായ നല്ല നിയോഗംക്രമാതെ എന്റെ ശിഷ്യനായിരിപ്പാൻ ആർക്കും സാധിക്കുന്നതല്ല. എന്റെ ഹൃദയം ഈ സത്യത്തെ പഠിപ്പിക്കയും പ്രവൃത്തികൊണ്ടു നിരന്തരം സ്ഥിരീകരിക്കയുംചെയ്തു. ആരംഭംമുതൽ അവസാനംവരെയുള്ള എന്റെ ജീവിതരീതിയെ സൂക്ഷിക്കുക. എന്നെങ്കിലും എന്റെ ഹൃദയം അതിനെത്തന്നെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടോ? ലോകബഹുമാനത്തെ എപ്പോഴാണ് അതു അന്വേഷിച്ചിട്ടുള്ളതു? മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിന്റെ പ്രേരണയാലോ, തഴക്കംകൊണ്ടോ, വെറും ആവശ്യം പ്രമാണിച്ചോ യാതൊരു പ്രവൃത്തിയും എന്റെ ജീവിതകാലത്തിൽ ഞാൻ ചെയ്തിട്ടില്ല. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, ദൈവഹിതത്തെ നിറവേറ്റണമെന്നും ദൈവത്തെ ഇഷ്ടപ്പെടുത്തണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി അല്ലാതെ യാതൊന്നും ഞാൻ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടില്ല.

2. എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ഈ സ്ഥിതിയിൽ എ

ത്തിയിട്ടുള്ളവൻ എത്രയോ ഭാഗ്യവാൻ!! അവൻ എല്ലായ്പ്പോഴും തന്നോടുതന്നേയും വിശ്വസ്തനും തന്റെ രക്ഷകനും ദൈവവുമായ എനിക്ക് ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ടവനുമാകുന്നു. ബാഹ്യമായ പ്രവൃത്തിയെക്കാൾ ഉള്ളിനടുത്ത സ്നേഹവും, സാക്ഷാലുള്ള വേലയെക്കാൾ ഹൃദയത്തിന്റെ നിയോഗവുമത്രേ എനിക്കു സ്വീകാര്യം.

എന്നാൽ പ്രത്യക്ഷമായോ പരോക്ഷമായേ ഞാൻ കല്പിക്കുകയും അഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങൾ നിറവേറുന്നതിന് എന്റെ വരപ്രസാദം നിന്റെ മനസ്സിനെ പ്രേരിപ്പിക്കും. ഈ സംഗതികൾ അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതിനു ഞാൻ അഗ്രഹിക്കുന്നതു് അവ സമ്മാനാർഹവും ദൈവികവുമാകുന്നതിനുവേണ്ടിയത്രേ. അതുകയാൽ വരപ്രസാദസഹായംകൂടാതെ അവ പുണ്യയോഗ്യതകളുള്ളതും ദൈവത്തിന് ഇഷ്ടമുള്ളതും ആയിത്തീരാത്തതുകൊണ്ടു് അവയെ ചെയ്യുന്നതിന് ഞാൻ വരപ്രസാദം നല്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു്, എന്റെ മനസ്സിനും അഭീഷ്ടത്തിനും അനുസരണമായി പ്രവൃത്തിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നീ വരപ്രസാദവരത്താൽ—സ്വഭാവാതീതമായ ശക്തിയാൽ—പ്രേരിതനായി പ്രവർത്തിക്കുന്നുവെന്ന് അറിയുക.

എന്നാൽ, എന്റെ മനസ്സിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം അനുസരിച്ചിരിക്കും പ്രവൃത്തിയുടെ സ്വഭാവം. നിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം എപ്രകാരമോ അപ്രകാരമായിരിക്കും നിന്റെ പ്രവൃത്തിയും. നിനക്കു ശരിയായ ഉദ്ദേശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ പരമനന്മയും നിന്റെ അന്യൂനമായ എന്നെ സർവോപരി നീ അന്വേഷിക്കും. ചിലപ്പോൾ നമ്മുടെ പ്രവൃത്തിയുടെ പ്രധാനോദ്ദേശ്യം ശരിയായിരിക്കാം; എന്നാൽ തെറ്റായ വേറൊരുദ്ദേശ്യവും അതിൽ കടന്നുകൂടിയെന്നു വന്നേക്കാം. ഇതുകൊണ്ടു് ആ പ്രവൃത്തിയുടെ നന്മ മുഴുവനും നഷ്ടീഭവിച്ചെന്നു വരുന്നതല്ല. എങ്കിലും ഏതാനുമെല്ലാം കുറഞ്ഞുപോകുന്നുമുണ്ടു്. ഉദ്ദേശ്യശുദ്ധി എത്ര കുറവായിരിക്കുന്നോ അത്രമാത്രം കുറക്കാരനായിരിക്കും പ്രവർത്തിക്കുന്നവൻ.

എന്റെ മകനേ, ഞാൻ 'ആൽഫായും, ഒമീഗായും'–ആ ദ്യവും അവസാനവും–ആകുന്നു; ആകയാൽ സകലത്തിന്റേ യും ആദികാരണവും അന്ത്യവും ഞാൻതന്നെയത്രേ. എല്ലാററി നേറയും നാഥനായ എന്നെ, അവയുടെ പരമാന്ത്യമായി കരു താത്തതു കുററകരമെങ്കിൽ നിന്നെയോ, എന്റെ ശത്രുവായ ലോകത്തേയോ അന്ത്യമായിക്കരുതുന്നതു് എത്ര ക്രൂരതൽ കുററ കരമായിരിക്കണം?

3. എന്റെ മകനേ, നല്ലനിയോഗം വിലയേറിയ ഒരു നിക്ഷേപവും വിസ്മയനീയമായ ഒരു പുണ്യവുമാണു്. ആക യാൽ ഒരു പ്രവൃത്തി കേവലം സ്വാഭാവികവും സാധാരണ വും ആയിരുന്നാലും വരപ്രസാദസഹായത്തോടും നല്ല നിയോ ഗത്തോടുംകൂടി ചെയ്യുമ്പോൾ സ്വഭാവാതീതവും സമ്മാനാർ ഹവുമായിത്തീരുന്നു; എത്ര അത്ഭുതജനകമായ ഒരു സൂത്രം!! ഈയവും പിത്തളയും മററു ലോഹങ്ങളും സ്വർണ്ണമായി പകർ ത്തുന്ന വിദ്യയെക്കാൾ വിസ്മയനീയമല്ലയോ ഇതു്? എന്റെ ഇഷ്ടവും വരപ്രസാദവും ഇല്ലെങ്കിലും നല്ലനിയോഗംമാത്രം ഉ ണ്ടായിരുന്നാൽ ഏതു പ്രവൃത്തിയും സമ്മാനാർഹമായിത്തീ രുമെന്നു ചിലർ കരുതാറുണ്ടു്. ഇങ്ങനെയുള്ള അബദ്ധധാര ണ ഉണ്ടാകാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിക്കണം. എന്റെ ഹിതാനു സരണം ആരംഭിച്ചവയെല്ലാംം നല്ല നിയോഗത്തോടുകൂടി തു ടർന്നുകൊള്ളുക. ഒരു പ്രവൃത്തി ബാഹ്യമായി എത്രതന്നെ പ്ര ശംസാർഹമായിരുന്നാലും നല്ല നിയോഗം ഇല്ലാതിരുന്നാൽ അതുകൊണ്ടെന്തു പ്രയോജനമാണുള്ളതു്? പ്രത്യുത, പരിശു ദ്ധ നിയോഗത്തോടുകൂടി ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തി എത്രതന്നെ നി സ്സാരമായിരുന്നാലും അതു് ഉൽകൃഷ്ടവും പരോപകാരപ്രദവും ആയിത്തീരാതിരിക്കയില്ല.

4. ഇതു ശരിയായി അറിഞ്ഞു പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ മഹനീയമായ സ്വർഗ്ഗീയകിരീടം മനുഷ്യർ എത്ര എളുപ്പത്തിൽ കൈക്കലാക്കമായിരുന്നു! വളരെ പ്രയത്നിച്ചിട്ടും നിസ്സാരമാ യ ലാഭംമാത്രം കിട്ടുന്നവർ അനേകരുണ്ടു്; അവർ അനേക

കാര്യങ്ങളിൽ ഉൽസുകരായിരിക്കുന്നതാണു് ഇതിന്റെ കാരണം. പല കാര്യങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും അവസാനത്തിൽ യാതൊന്നും ലഭിക്കാതെ പിന്തിരിയുകയാണു് ഇവരുടെ പതിവു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഇവർ ഒന്നുകിൽ വിശേഷബുദ്ധിയില്ലാത്ത മൃഗങ്ങളെപ്പോലെ യാതൊരുദ്ദേശ്യവും കൂടാതെയോ അല്ലെങ്കിൽ നികൃഷ്ടാന്യത്തെ ലാക്കാക്കിയോ പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

വ്യർത്ഥാഭിമാനേച്ഛയും കീർത്ത്യാസക്തിയും കാരണത്താൽ എത്രയോപേർ തങ്ങളുടെ വേലയുടെ ഫലത്തെ നശിപ്പിച്ചുകളയുന്നു! ഈ അഭിമാനവും കീർത്തിയുമുണ്ടെങ്കിൽ അഗ്രഹങ്ങളും മുഴുവനും തൃപ്തിപ്പെടുത്താമെന്നാണു് അവരുടെ വിചാരം; സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്താളംതന്നെ ഇവയെ അവർ വിലമതിക്കുന്നുമുണ്ടു്. ഈദൃശഭോന്മത്തരുടെ സംഖ്യ കുറവാണോ? എന്റെ മകനേ, നീയും ഇവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ എണ്ണപ്പെടാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിക്കുക. ചിലർ വളരെക്കുറച്ചുമാത്രം ചെയ്യുന്നതായി കാണാം; എന്നാൽ പുണ്യപൂർണ്ണതയുടെ വളരെ ഉയർന്ന പദവിയെ അവർ പ്രാപിക്കുന്നുമുണ്ടു്. ദൈവഹിതം നിവൃത്തിക്കുന്നവർമാത്രമേ വേണ്ടതു പ്രവർത്തിക്കുന്നുള്ളൂ എന്നു വിചാരിക്കുന്നവരാണു് ഇക്കൂട്ടർ.

5. എന്റെ മകനേ, നീ ഭക്തികൃത്യങ്ങൾ ചെയ്യുമ്പോൾ എന്റെ ഹിതമനുസരിച്ചു ചെയ്യണമെന്നുള്ള പരിശുദ്ധ നിയോഗം എല്ലാറ്റിലും ഉപരിയായി നിനക്കുണ്ടായിരിക്കണം. ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നപക്ഷം, നീ ആശാഭംഗം അനുഭവിച്ചാലും ഇല്ലെങ്കിലും, സമാധാനത്തിൽ വസിക്കുന്നതിനും നിന്റെ പ്രയത്നത്തിന്റെ ഫലം അനുഭവിക്കുന്നതിനും എന്നെ ബഹുമാനിക്കുന്നതിനും നിനക്കു സാധിക്കും. നിന്റെ കർത്തവ്യാനുഷ്ഠാനത്തിന്റേയും ഉപവിക്കുട്ടത്ത മറ്റു പ്രവൃത്തികളുടേയും പരമാന്ത്യം ഞാനായിരിക്കട്ടെ. നിന്റെ പ്രവൃത്തികൾകൊണ്ടു് അയൽക്കാരനു ഗുണം സിദ്ധിച്ചാലും ഇല്ലെങ്കിലും നിന്റെ സമാധാനത്തിനു ഭംഗം വരികയോ, നിന്റെ സമ്മാനം നഷ്ടപ്പെടുകയോ ചെയ്യുകയില്ല.

എന്റെ ഇഷ്ടത്തെ അല്ലാതെ മറ്റു യാതൊന്നും ലാക്കാക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ എല്ലാക്കാര്യങ്ങളിലും നീ സംതൃപ്തനും ഭാഗ്യവാനും ആയിത്തീരും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഒരു സന്മനസ്സിനെ മാത്രമേ ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നുള്ളൂ. അതിനുമാത്രമേ ഞാൻ സമ്മാനം നല്കുകയുള്ളുവെന്നു നീ അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. അനന്തജ്ഞാനത്തിനൊത്തവണ്ണം എല്ലാവരേയും ക്രമപ്പെടുത്തുന്നവനായ എന്നെയാണു് ഏതു വിജയവും ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നുള്ളതും നിനക്കറിയാം. പരമാത്മനിയോഗമുണ്ടെങ്കിൽ, ബുദ്ധിമുട്ടുകളിലും കഷ്ടപ്പാടുകളിലും എന്നുവേണ്ടാ പ്രലോഭനങ്ങളിൽപ്പോലും ഹൃദയസമാധാനത്തോടെ വ്യാപരിക്കുന്നതിനു നീ പ്രാപ്തനാകും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നിയോഗത്രുടി ലൗകികവസ്തുക്കളിൽനിന്നു നിന്നെ എന്റെ പക്കലേക്കയയ്ക്കുന്നു. എന്റെ മകനേ, അവസാനമായി, നീ ജോലി ചെയ്യുകയോ വിശ്രമിക്കുകയോ, ഉണർന്നിരിക്കുകയോ ഉറങ്ങുകയോ, തിന്നുകയോ കുടിക്കുകയോ എന്നുവേണ്ടാ, നീ പ്രവർത്തിക്കുന്ന സമസ്തവും എനിക്കു സ്വീകാര്യമാംവണ്ണം എന്റെ ഇഷ്ടത്തെ മുൻനിറുത്തി ചെയ്യുക. അപ്പോൾ നിന്റെ യോഗ്യതകളും ക്രമപ്രവൃദ്ധമാകയും ചെയ്യും.

6. ദിവസംതോറും രാവിലേ പൊരുവായ ഒരു നിയോഗം വയ്ക്കണം. എന്നോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി എന്റെ ഇഷ്ടം നിറവേറുന്നതിനും തൻമൂലം എന്നെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി ആ ദിവസം നീ സഹിക്കേണ്ടതും ചെയ്യേണ്ടതുമെല്ലാം അപ്പോൾ നീ എനിക്കു കാഴ്ചവയ്ക്കേണ്ടതാണു്. ഈ പരിശുദ്ധനിയോഗം നിന്റെ പ്രവൃത്തികൾക്കു ജീവനും ശക്തിയും നല്കും. ദിവസംതോറുമുള്ള ഓരോ പ്രവൃത്തിക്കും മുമ്പു നിന്റെ നല്ലനിയോഗം പുതുതാക്കുന്നതു് ഏറ്റവും ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കും. എന്നാൽ സൗകര്യംപോലെ ജോലികളുടെയിടയ്ക്കുതന്നെയും അതിനെ നവീകരിക്കുന്നതു കൂടുതൽ പ്രയോജനകരമത്രേ.

യോഗ്യതകൾ സമ്പാദിക്കാവുന്നതും, അവ നഷ്ടമാക്കി

യേക്കാവുന്നതുമായ അവസരങ്ങളേയും, അഭ്യസിക്കേണ്ട സുകൃതങ്ങളേയും, പരിത്യജിക്കേണ്ട അഹങ്കാരത്തേയും സ്വസ്നേഹത്തേയും മുൻകൂട്ടി കാണുന്നപക്ഷം എല്ലാക്കാര്യങ്ങളും നല്ല നിയോഗത്തോടെ ചെയ്യാൻ എളുപ്പമുണ്ടാകും. ഒരേപ്രവൃത്തികൊണ്ടുതന്നെ പല ഉദ്ദേശ്യങ്ങളും സാധിക്കാം; നിൻെറയോ നിൻെറ അയൽക്കാരൻെറയോ ആത്മരക്ഷയ്ക്കും എൻെറ ബഹുമാനത്തിനും അതിനെ പര്യാപ്തമാക്കിത്തീർക്കാവുന്നതാണ്. ഇപ്രകാരം നീ പ്രവർത്തിക്കുന്നെങ്കിൽ വിലതീരാത്ത യോഗ്യതകൾ സമ്പാദിക്കാൻ നിനക്കു കഴിയും. ഈദൃശനിയോഗമില്ലാത്തവർക്ക് അവ നഷ്ടപ്പെടുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്.

ഒരു പ്രവൃത്തിയാൽത്തന്നെ പല പുണ്യങ്ങളും പരിശീലിക്കാവുന്നതാണ്. നിനക്ക് എത്ര നിയോഗങ്ങൾ ഉണ്ടോ അത്രയും പുണ്യങ്ങൾ അത്ര വഴിയായി പരിശീലിക്കാം. അവ ഓരോന്നിനോടും ഓരോ വരപ്രസാദവും നിൻെറ ഭാവിമഹത്വവും അനുബന്ധിച്ചാണിരിക്കുന്നതു്. ആകയാൽ പരിശുദ്ധ നിയോഗം എത്ര പ്രാധാന്യമേറിയതാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ എന്താണു പ്രയാസം? എന്നാൽ എൻെറ മകനേ, ഇക്കാര്യങ്ങൾ ഉൽക്കണ്ഠയോടുകൂടിയോ ആന്തരികസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു ഹാനി വരുത്തിയിട്ടോ അല്ല നീ ചെയ്യേണ്ടതു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അപ്പോൾ അവ ഉപകാരപ്രദമാകുന്നതിനു പകരം ഉപദ്രവകരമായിരിക്കയേ ഉള്ളൂ.

ഇത്ര ഉന്നതമായ ഒരു സ്ഥാനത്തിനു യോഗ്യമായവിധം— എൻെറ ഹൃദയത്തിൻെറ ശിഷ്യനെന്നപോലെ— പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ എന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ച ആ ഉദ്ദേശ്യത്താൽ നീയും പ്രേരിതനാകയും, നിൻെറ സകല പ്രവൃത്തികളും കഷ്ടാനുഭവങ്ങളും എൻെറതിനോടു യോജിപ്പിക്കയും ചെയ്യേണ്ടതാവശ്യമത്രേ.

7. എൻെറ മകനേ, ഏതു വേഷവും ധരിച്ചു്, എവിടെയും പാഞ്ഞു കയറത്തക്കവണ്ണം അത്ര നികൃഷ്ടമായ ഒന്നാണു സ്വസ്നേഹം. പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കാത്ത പക്ഷം എൻെറ അ

രൂപിക്ക പകരം സ്വസ്നേഹത്തിന്റെ അരൂപിയാൽ നീ പ്രേരിപ്പിക്കപ്പെടുകയും നയിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. എന്റെ അരൂപി ഏതെന്നു തിരിച്ചറിവാൻ മനുഷ്യബുദ്ധി അശക്തമത്രേ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, സ്വഭാവാതീതമായ കാര്യങ്ങളെ വിവേചിച്ചറിയുന്നതിനു സ്വച്ഛീയവെളിച്ചവും ദൈവസഹായവും ആവശ്യമാണ്. അതുകൊണ്ടാൽ സ്വച്ഛത്തിൽനിന്നുള്ള വെളിച്ചവും ദിവ്യപ്രസാദവും നിനക്കു ലഭിക്കുന്നതിനായി ഇടവിടാതെയും തീക്ഷ്ണതാപൂർവ്വവും നീ പ്രാർത്ഥിക്കണം. അവയുടെ സഹായത്താൽ സർവ്വോപരി എന്നിലേക്കു തിരിയുന്നതിനു നിനക്കു സാധിക്കും.

8. ശിഷ്യൻ:– സകല നന്മകളുടേയും കർത്താവായ ഈശോയേ, നിനക്കിഷ്ടമുള്ളതുമാത്രം എപ്പോഴും ശരിയായി നിർവ്വഹിപ്പാൻ എന്റെ മനസ്സിനു വെളിച്ചവും എന്റെ ഹൃദയത്തിനു സ്നേഹവും എന്റെ ശരീരത്തിനു ശക്തിയും നല്കേണമേ എന്നു് അങ്ങയോടു ഞാൻ താഴ്മയോടെ അപേക്ഷിക്കുന്നു. എല്ലാക്കാര്യങ്ങളിലും നിന്റെ ഹിതം നിറവേറുവാൻ തക്കവണ്ണം യഥാർത്ഥമായ ഉത്സാഹവും പരിശുദ്ധമായ ഉദ്ദേശ്യവും എനിക്കുണ്ടാകട്ടെ.

വെറും ഇല്ലായ്മയെ അനുകരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി പ്രവൃത്തികളുടെ യോഗ്യതകളെ നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു ദോഷനാകുവാൻ എന്നെ ഇനി അനുവദിക്കല്ലേ. നിന്റെ മഹത്വത്തെ അപഹരിക്കുന്നതിനു് ഉദ്യമിക്കത്തക്കവണ്ണം ഞാൻ അകൃതകൃത്യബോധമില്ലാത്തവനാകുവാൻ നീ സമ്മതിക്കരുതേ. എന്റെ ദൈവവും എന്റെ ആരംഭവും, അവസാനവും ആത്മാവിന്റെ ആശ്വാസകേന്ദ്രവുമായ നിന്നിൽ ഞാൻ അഭയം പ്രാപിക്കുന്നതിനും എന്റെ വിചാരങ്ങളെ സർവ്വോപരി നിന്നിലേക്കു തിരിക്കുന്നതിനുമായി നിന്റെ ഹൃദയവിശുദ്ധിയെ എന്റെ ഹൃദയത്തിലും ചൊരിയണമേ.

അധ്യായം 12

മെസ്രേനിലേക്കുള്ള യാത്ര വഴിയായി ഈശോ ഹൃദയ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെക്കുറിച്ചു നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

ഈശോ:– എന്റെ മകനേ, ഹേറോദേസ് രാജാവ് ശിശുവായ എന്നെ കൊല്ലുന്നതിന് അനേഷിച്ചു. എന്നാൽ ദൈവദൂതൻ മുന്നറിവുകൊടുത്തതനുസരിച്ച് ആ രാത്രിയിൽത്തന്നെ യൗസേപ്പ് എന്നേയും എന്റെ മാതാവിനേയും മെസ്രേൻനാട്ടിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. അസമയത്തുള്ള യാത്ര, എന്റെ ശൈശവം, മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ സ്ഥിതി, വിദേശവാസം, അവിശ്വാസികളുടെ ഇടയിലുള്ള താമസം, ദാരിദ്ര്യം, കഷ്ടപ്പാടുകൾ എന്നുവേണ്ടാ, എല്ലാംതന്നെ എനിക്കു ക്ലേശകാരണമായിരുന്നു. എന്നിട്ടും എന്റെ ഹൃദയം സ്വതന്ത്രമായിരുന്നു. തൽഫലമായി സ്ഥലത്തിനോ സമയത്തിനോ മനുഷ്യനോ മറ്റു സൃഷ്ടികൾക്കോ അതിനെ അടിമപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിച്ചില്ല.

2. എന്റെ മകനേ, എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ പരിശുദ്ധമായ ഈ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ അനുകരിക്കുന്നതിനു കഴിവുള്ള എല്ലാ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടേയും നീ ശ്രമിക്കുക. എന്റെ ഹൃദയസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ തടയുന്നതിനു പിതാവിന്റെ മനസ്സിനല്ലാതെ മറ്റു യാതൊന്നിനും സാധിച്ചിട്ടില്ല. ഇപ്രകാരംതന്നെ നിന്റെ ഹൃദയം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട വസ്തുക്കളാൽ നയിക്കപ്പെടാതെ ദൈവേഷ്ടത്താൽമാത്രം നയിക്കപ്പെടണം. ദൈവത്തെയൊഴികെ മറ്റു യാതൊന്നിനെയും ആശ്രയിക്കാതിരിക്കുന്നതാകുന്നു മനുഷ്യഹൃദയത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ സ്വാതന്ത്ര്യം. മനുഷ്യനെ തന്റെ മേലധികാരിയുടെമേൽപോലും ഉയർത്തുന്നതു സാക്ഷാത്തായ സ്വാതന്ത്ര്യമത്രേ. അധികാരികൾവഴിയായി എന്റെ ഹിതം അറിയുന്നതിന് അവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

ഈട്ടശസ്വാതന്ത്ര്യമുള്ളവൻ, സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട എല്ലാ ശക്തികൾക്കും മനുഷ്യരുടെ എല്ലാ വ്യാമോഹങ്ങൾക്കും ചാപല്യങ്ങൾക്കും സ്ഥലകാലാദിസാഹചര്യങ്ങൾക്കും എല്ലാ യാദൃച്ഛികസംഭവങ്ങൾക്കും മേലായി ഉയർത്തപ്പെട്ടവൻ. അതുകൊണ്ടാണ് ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നതു്. നിശ്ചയമായിട്ടും അവർ എന്നോടു് അനീതി പ്രവർത്തിക്കയും എന്റെ ശുശ്രൂഷയിൽനിന്നു് അവരുടെ അയൽക്കാരെ അകറ്റുകയും തങ്ങളെത്തന്നെ നികൃഷ്ടന്മാരാക്കിത്തീർക്കയുമാണു് ചെയ്യുന്നതു്.

അയാൾ തന്നെത്താൻ വഞ്ചിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ഒരു വസ്തുവിനും അവനെ അടിമയാക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല.

എന്നാൽ എല്ലാ സൃഷ്ടികളിൽനിന്നും തന്റെ ഹൃദയത്തെ മോചിച്ചു് അതിനെ എനിക്കു പൂർണ്ണമായി പ്രതിഷ്ഠിക്കാത്തവനു് ഈ സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിക്കുന്നതല്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നീ അമിതമായി വല്ലതും ആഗ്രഹിക്കുകയോ ഭയപ്പെടുകയോ ചെയ്യുന്ന കാലത്തോളം നിന്റെ ഹൃദയം സ്വാതന്ത്ര്യമനുഭവിക്കയില്ലതന്നെ. നിന്റെ ഹൃദയം അതിന്റെ സ്വാഭാവികമായ ചാച്ചിലിനെ അനുഗമിക്കുകയോ നല്ലകാര്യങ്ങളിൽപ്പോലും സ്വാർത്ഥത്തെ തേടുകയോ ചെയ്യുന്ന കാലത്തോളം അതു് ഒരു അടിമയായിരിക്കാനേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ.

പാപത്തിൽനിന്നും ലോകത്തിൽനിന്നും വിമുക്തരായ ശേഷം എന്നെപ്രതി സ്വതന്ത്രമായി ജീവിക്കുന്നതിനു തങ്ങളെത്തന്നെ ജയിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നവരുണ്ടു്. എന്നാൽ, ഭാരമുള്ള നകത്തിന്റെ കീഴ് എന്നോണം, അവരിൽ പലരും എന്റെ ശുശ്രൂഷയിൽ ബുദ്ധിമുട്ടനുഭവിക്കുന്നു. കുറ്റം കണ്ടുപിടിച്ചു ശിക്ഷിക്കുന്നതിനു് അവസരം നോക്കിയിരിക്കുന്ന ഒരു നിർദ്ദയനായ യജമാനനായിട്ടും ഉപദ്രവിയായ ഒരു ഭരണകർത്താവായിട്ടും അവർ എന്നെ തെറ്റിദ്ധരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണു് ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നതു്. നിശ്ചയമായിട്ടും അവർ എന്നോടു് അനീതി പ്രവർത്തിക്കയും എന്റെ ശുശ്രൂഷയിൽനിന്നു് അവരുടെ അയൽക്കാരെ അകറ്റുകയും തങ്ങളെത്തന്നെ നികൃഷ്ടന്മാരാക്കിത്തീർക്കയുമാണു് ചെയ്യുന്നതു്.

3. ഞാൻ ഒരു പിതാവല്ലയോ? എന്റെ ഹൃദയത്തെപ്പോലെ പുത്രവാത്സല്യമുള്ള ഹൃദയം മറ്റാർക്കുണ്ടു്? അതുകൊണ്ടു് എന്നെപ്പോലെയുള്ള ഒരു പിതാവു വേറെയുണ്ടോ? എന്റെ മക്കൾ

ക്ക് ഉപകാരപ്രദവും ഉപദേകരവുമായ സകലതും അറിയുന്ന അനന്തജ്ഞാനിയായ ഒരു പിതാവാകുന്നു ഞാൻ. ഞാൻ സമ്മതിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ എന്റെ മക്കളോടു യാതൊരു ശത്രുവിനും ഒരുപദ്രവവും ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കാത്തവണ്ണം ഞാൻ അത്ര സർവ്വശക്തനാണു്. അപരിമിതനന്മയുള്ള ഒരു പിതാവായ ഞാൻ ദിവ്യസ്നേഹത്താൽ ജ്വലിക്കുന്ന ഒരു ഹൃദയത്തോടെ എന്റെ മക്കളെ സ്നേഹിക്കുകയും നല്ലവയെപ്പോലെ തന്നെ തണ്ണീവയേയും അവരുടെ ഗുണത്തിനായി ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ടു ഇപ്രകാരമുള്ള പിതാവിന്റെ യോഗ്യപുത്രനാണോ നീ എന്നു് എന്റെ ശുശ്രൂഷയിൽ കാണിക്കണം. നിർഭയനായ ഒരു യജമാനന്റെ ഭൃത്യനെപ്പോലെ നീ പെരുമാറരുതു്.

എന്റെ ഇഷ്ടം അനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു സന്മനസ്സു നിനക്കുണ്ടായിരിക്കട്ടെ. എന്നിട്ടു്, പ്രാപഞ്ചികന്മാരുടെ അബദ്ധസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ അന്വേഷിക്കാതെ എന്റെ വത്സലപുത്രന്മാരുടെ സാക്ഷാത്തായ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ നീ തേടണം.

4. എന്റെ മക്കൾ പരിശുദ്ധമായ സ്വാതന്ത്ര്യം അനുഭവിക്കണമെന്നാണു് എന്റെ ആഗ്രഹം. അവരുടെ ഈ സ്വാതന്ത്ര്യാനുഭൂതിയിൽനിന്നു് എനിക്കു വലിയ ബഹുമാനം സിദ്ധിക്കുന്നതായി ഞാൻ കരുതുന്നു.

അതുകൊണ്ടു്, എന്നെ ഇഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നതിനു വേണ്ടവിധം ഉത്സാഹിക്കണം. എങ്കിലും നീ എന്നെ യഥാർത്ഥമായി തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടോ എന്നുള്ളതിനെക്കുറിച്ചു വിചാരിച്ചു് അസ്വസ്ഥനാകയും വേണ്ടാ. നിന്റെ ബുദ്ധിയുടെ കൗശലത്തേയും മനസ്സിന്റെ അസ്വാസ്ഥ്യത്തേയും പരിത്യജിച്ചിട്ടു്, വിശ്വസ്തതയോടുകൂടി എന്നിൽ അഭയം പ്രാപിക്കുക. പരിശുദ്ധമായ സ്നേഹത്താൽ നിവേശിതമായ ഹൃദയസ്വാതന്ത്ര്യം എന്നെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുകയല്ലാതെ ഒരിക്കലും മുഷിപ്പിക്കുകയില്ല. എന്റെ നേതൃത്വത്താലും പരിരക്ഷണത്താലും സൂക്ഷത്താലും

നീ സകല അമിതസ്നേഹങ്ങളിൽനിന്നും സ്വതന്ത്രനായിരിക്കട്ടെ. നരകത്തേയോ ലോകത്തേയോ അത്ര അധികം ഭയപ്പെടേണ്ട ആവശ്യമില്ല. നിനക്കു തന്നെത്താൻ എന്തു സാധിക്കും? നീ എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ശരണപ്പെടുകയും എന്നെ സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാകയാൽ എന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി എല്ലാം ചെയ്യുവാൻ നിനക്കു കഴിയും.

എപ്പോഴെങ്കിലും നീ തെറ്റിൽ ഉൾപ്പെട്ടുന്നതായാൽ, പരിഭ്രമത്തോടെ ഓടിയൊളിക്കുന്നതിനാഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരു നികൃഷ്ടഭൃത്യനെപ്പോലെ നീ പെരുമാറരുതു്. പിന്നെയോ, പിതാവിനെ സ്നേഹിക്കുകയും തന്റെ തെറ്റുകൾ ഉടൻ പരിഹരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയുംചെയ്യുന്ന ഒരു മകനെപ്പോലെ നീ പ്രവർത്തിക്കുക. എത്രയധികമായ സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടുകൂടി അവൻ തന്റെ പിതാവിന്റെ പക്കലേക്ക് ഓടിച്ചെല്ലുന്നുവോ അത്രയധികമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗുണാധിക്യത്തെ അവൻ അറിയും.

ആകയാൽ, നീ പാപം ചെയ്യുമ്പോഴൊക്കെയും ഒരു ശിശുവിനെപ്പോലെ എന്നിലേക്കു പിന്തിരികയും ക്ഷമാപണം ചെയ്യുകയും വിശ്വസ്തനായിരുന്നുകൊള്ളാമെന്നുള്ള നിന്റെ നിശ്ചയത്തെ നവീകരിക്കുകയും ചെയ്യുക. നിന്റെ ഹൃദയസമാധാനത്തിനു ഭംഗം വരുത്തുന്നതിനോ നിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യം കുറയ്ക്കുന്നതിനോ നീ അനുവദിക്കരുതു്.

5. പരിപൂർണ്ണതയുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ നിന്റെ ഹൃദയസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു പ്രതിബന്ധമാകാതിരിപ്പാൻ നീ ശ്രമിക്കണം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഇവ നിന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ പരിശുദ്ധസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നതായാൽ, ഇവതന്നേയും പുണ്യപൂർണ്ണതയുള്ള പ്രതിബന്ധങ്ങളായിത്തീരും. അതുകൊണ്ടു്, എന്റെ ഹിതം നിന്നെ ഞാൻ അറിയിച്ചാലുടനെ മറെല്ലാറ്റിനേയും നീ അവഗണിച്ചു് എന്നിൽമാത്രം ആശ്രയിക്കയാണു വേണ്ടതു്. എന്റെ മകനേ, പരിശുദ്ധമായ സ്വാ

തന്ത്ര്യമെന്ന വ്യാജേന ഓരോ തോന്നലാൽമാത്രം നയിക്കപ്പെടുന്നവരെപ്പോലെ ഹൃദയചാപല്യത്തിൽ അകപ്പെടാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിക്കുക.

അവർക്ക് അല്പംമുമ്പ് ഇഷ്ടകരമായിരുന്നതു് ഇപ്പോൾ അസഹ്യമായിത്തീരുന്നു. തീക്ഷ്ണതയോടെയാണു് അവർ ആത്മികാഭ്യസനങ്ങളെ ആരംഭിക്കുന്നതു്; അല്പം കഴിയുമ്പോൾ അവയെ ഉപേക്ഷിക്കുകയോ അതൃപ്തിയോടെ തുടരുകയോ ചെയ്യും. ചിലപ്പോൾ അവർ ഏതെങ്കിലും ഒരു ജീവിതരീതിയെ സ്വീകരിക്കും. താമസംവിനാ അവർ ക്ഷീണിച്ചു മറുവഴി നോക്കാതിരിക്കയില്ല. പൂർണ്ണപരിശുദ്ധരായാലെന്നപോലെ, കഠിനമായി അവർ ചിലപ്പോൾ ആശാനിഗ്രഹം ചെയ്വാൻ തുടങ്ങും. സാക്ഷാൽ വിഷയാസക്തരെന്നോണം മറുചിലപ്പോൾ അവർ അത്ര ഹീനമായി പെരുമാറും. നിശ്ചയമായിട്ടും ഇതു യഥാർത്ഥസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയല്ല പ്രത്യുത, വെറും ചാപല്യത്തിന്റെ ലക്ഷണമാണു്.

6. എന്റെ മകനേ, നീ കൂടെക്കൂടെ സ്ഥിരതയുള്ളവനായിരിക്കുക. ഏതെങ്കിലും ജോലിയിൽ ഏർപ്പെട്ടുകയാണെങ്കിൽ നിന്നെത്തന്നെ മുഴുവനായി അതിനു നീ കയ്യാളിക്കരുതു്. അത്യാവശ്യപ്പെട്ടിടത്തോളംമാത്രം ഉത്സാഹിച്ചാൽമതി. അല്ലാത്തപക്ഷം നീ അതിനു് അടിമയായിത്തീരും. സ്വാഭാവികപ്രേരണയാൽ വല്ലതും ചെയ്യണമെന്നു തോന്നുമ്പോൾ തൽക്ഷണംതന്നെ ആ ഉന്മേഷത്തെ നീ നിയന്ത്രിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ നിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു ഭംഗം വരുകയും ആകാംക്ഷതന്നെ അശുഭമായി പര്യവസാനിക്കയും ചെയ്യും. ഭൂമിയിലുള്ള യാതൊരു സ്ഥലത്തോടും നിന്റെ ഹൃദയം ബന്ധിക്കപ്പെടാതിരിക്കട്ടെ. നിന്റെ ദൈവമായ ഞാൻ സർവ്വവ്യാപിയാണെന്നറിഞ്ഞു് അതിനെ എല്ലായിടത്തും സ്വതന്ത്രമായി സൂക്ഷിക്കുക. എന്റെ മക്കൾ എല്ലായിടത്തും എന്റെ അരുപിയാൽ പരിപാലിക്കപ്പെടും. എന്റെ അരുപി എവിടെയോ അവിടെ യഥാർത്ഥസ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടു്.

ആകയാൽ നീ എവിടെ ആയാലും സ്വതന്ത്രനായി പ്രവർത്തിക്കുക. ആഭ്യന്തരമോ ബാഹ്യമോ, ആത്മീയമോ ലൌകികമോ, ഉൽകൃഷ്ടമോ നികൃഷ്ടമോ ആയ എല്ലാറ്റിലുംനിന്നു നിന്റെ ഹൃദയം സ്വതന്ത്രവും, സർവ്വോപരി ദൈവതിരുമനസ്സിനോടു യോജിച്ചതും ആയിരിക്കട്ടെ.

7. എന്റെ മകനേ, നിന്റെ കീഴുദ്യോഗസ്ഥനോ സമനോ നിന്റെ മേലാവിനെതന്നെയോ നിന്റെ ഹൃദയസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ നശിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയാത്തവണ്ണം അതിനെ സൂക്ഷിക്കുക. മനുഷ്യരുടെ അഭിപ്രായമോ പ്രഥമദൃഷ്ടിയിലുണ്ടാകുന്നതോന്നലോ അനുസരിച്ചു യാതൊന്നിനേയും നീ വിധിക്കരുത്; എല്ലാസംഗതികളിലും നിന്റെ വിധിയുടെ മാനദണ്ഡം സത്യമായിരിക്കട്ടെ. എന്റെ ഹൃദയം അവയെ എപ്രകാരം വിധിച്ചുവെന്നു പരിശോധിക്കുന്നപക്ഷം ഇതു നിനക്കു മനസ്സിലാകും. എന്റെ ഹിതം നിന്റേതുമായിരിക്കണം. സത്യം നിന്നെ സ്വതന്ത്രനാക്കും; നീ സാക്ഷാൽ സ്വതന്ത്രനാകയും ചെയ്യും. ദൈവതിരുമനസ്സു നിന്നെ നയിക്കുകയും സ്വതന്ത്രനാക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളും.

ഈ പരിശുദ്ധസ്വാതന്ത്ര്യം എനിക്കു കൂടുതൽ മഹത്വം ഉളവാക്കുന്നതും നിനക്കും നിന്റെ അയൽക്കാരനും കൂടുതൽ ഉപകാരം നല്കുന്നതുമാണ്. ഇക്കാരണത്താൽ നീ അതിനെ വളരെ ശ്രദ്ധയോടെ പോഷിപ്പിക്കയും ശത്രുക്കളുടെ ആക്രമണത്തിൽനിന്നു ധൈര്യസമേതം കാത്തുസൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യണം. പിശാചും ലോകവും മാത്രമല്ല, നിന്റെ ശരീരംതന്നെയും നിരന്തരം അതിനെതിരായി യുദ്ധം ചെയ്യും. അതിനെ കീഴ്പ്പെടുത്തുവാൻവേണ്ടി അഹംഭാവംപലയുക്തികളും പ്രയോഗിക്കും; സ്വസ്നേഹവും ഇതിനായി കഴിയുന്നത്ര ശ്രമിക്കാതിരിക്കയില്ല. എന്നാൽ നീ സധൈര്യം ഈ ശത്രുക്കൾക്ക് എതിരായി പ്രവർത്തിക്കുകയും എന്റെ ഇഷ്ടംമാത്രം നിവൃത്തിക്കുകയും ചെയ്താൽ നിന്റെ ശത്രുക്കളുടെ തന്ത്രങ്ങളും ആക്രമങ്ങളും നിഷ്ഫലമാക്കുന്നതിനു നിനക്കു കഴിയും.

എനിക്കിഷ്ടമുള്ളതിനെ ആഗ്രഹിക്കുകയും, എന്റെ ഇഷ്ടാനുസൃതം ജീവിക്കുകയും, സ്വഭോഗൃങ്ങളും അതിൽ കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്യുന്നവൻ സാക്ഷാത്തായ സ്വാതന്ത്ര്യം അനുഭവിക്കും. ഈ സ്വാതന്ത്ര്യം എന്റെ എല്ലാ ശിഷ്യന്മാർക്കും ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നാണ് എന്റെ ആഗ്രഹം. ഇതിനെ നശിപ്പിപ്പാൻ നരകത്തിനോ, ലോകത്തിനോ, ഏതെങ്കിലും സൃഷ്ടിക്കോ സാധിക്കുകയുമില്ല.

8. ശിഷ്യൻ:– പരിശുദ്ധ സ്വാതന്ത്ര്യം! ഹാ! എത്ര മധുരമായ ഒരു നാമം! അതിനെ അനുഭവിക്കുന്നതാകട്ടെ മധുരതരം; അതിന്റെ ഫലമോ എന്നാൽ മധുരതമം. നല്ല ഈശോയേ, ഞാൻ അതിനെ അനുഭവിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നു!! എന്നാൽ, ഹാ! നികൃഷ്ടനായ ഞാൻ എന്തിനെല്ലാം അടിമയായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു!! അതേ, ഇപ്പോഴും അടിമയാണ്. എന്റെ കർത്താവേ, എന്റെ ഹൃദയം പലപ്പോഴും വിവിധകാര്യങ്ങളിൽ–നിസ്സാരവും സങ്കല്പിതവുമായവയാൽപ്പോലും –വശീകരിക്കപ്പെട്ടുപോയി എന്നു സലജ്ജം ഏറ്റുപറയുന്നു.

സത്യത്തിലും വിശുദ്ധിയിലും ഞാൻ സ്വതന്ത്രനായിത്തീരട്ടെ. അതിനുള്ള പ്രതിബന്ധങ്ങളെ അറിയുവാൻവേണ്ട വെളിച്ചവും അവയെ നശിപ്പിക്കുവാൻ തക്ക ശക്തിയും എനിക്കു തരണമേ. ഏറ്റം കൃപയുള്ള ഈശോയേ, പിശാചിന്റെ എല്ലാ പരീക്ഷകളോടും ധൈര്യസമേതം പോരാടിക്കൊണ്ടു പരിശുദ്ധമായ ഹൃദയസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള അനുഗ്രഹം എനിക്കു തരണമേ. ലോകത്തിന്റെ വശീകരണശക്തികളാൽ ജയിക്കപ്പെടാതിരിക്കുന്നതിനും സ്വാർത്ഥത്തെ ജയിച്ച് അങ്ങേ സന്മനസ്സിനൊത്തവിധം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു് എന്നെ അനുവദിക്കണമേ.

അധ്യായം 13

ദൈവാലയത്തിൽ പ്രവേശിച്ച യൗശോയുടെ തിരുഹൃദയം പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതു് എങ്ങനെയെന്നു നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

യൗശോ:— എന്റെ മകനേ, രക്ഷയുടേയും പരിപൂർണ്ണതയുടേയും മാർഗ്ഗത്തെ എന്റെ മാതൃകവഴിയായി, രഹസ്യമായും പരസ്യമായും പഠിപ്പിക്കുന്നതിന് എന്റെ ഹൃദയം എത്ര ഉൽകണ്ഠയുള്ളതായിരുന്നുവെന്നു നോക്കുക. എന്റെ ശൈശവംമുതൽ ഞാൻ രഹസ്യമായിട്ടുമാത്രമല്ല, ജറുസലം ദൈവാലയത്തിൽപ്പോയി പരസ്യമായിട്ടും പ്രാർത്ഥിക്കുക പതിവായിരുന്നു. മകനേ, എന്റെ ജീവിതം മുഴുവൻ നിരന്തരമായ പ്രാർത്ഥനയിലാണു കഴിച്ചുകൂട്ടിയിരുന്നതു്. എന്റെ ഹൃദയം അതിൽനിന്നു് ഒരിക്കലും വിരമിച്ചിട്ടില്ല. ഏല്ലായിടത്തും എല്ലായ്പോഴും പ്രാർത്ഥനയിൽ അതു വ്യാപൃതമായിരുന്നു. എന്നെ കാണാതെ അന്വേഷിച്ചുനടന്ന മാതാവായ മറിയവും, യൗസേപ്പും പ്രാർത്ഥനയുടെ സ്ഥലമായ ദൈവാലയത്തിൽവച്ചല്ലയോ എന്നെ കണ്ടതു്? പ്രാർത്ഥനകഴിഞ്ഞു മടങ്ങിവരുന്നതായിട്ടല്ലാതെ എന്റെ ശിഷ്യന്മാരും സ്നേഹിതന്മാരും എന്നെ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ? എന്നെ പിടിപ്പാനായി എന്റെ ശത്രുക്കൾ വന്നപ്പോഴും ഞാൻ ഗത്സേമാൻ തോട്ടത്തിൽ പ്രാർത്ഥിക്കയല്ലായിരുന്നോ?

എന്റെ ജീവിതത്തിലേ ഓരോ ദിവസത്തേയും സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിക്കുക; പ്രഭാതത്തിൽത്തന്നെ ഞാൻപ്രാർത്ഥന ആരംഭിക്കുകയും, നല്ല നിയോഗത്താൽ സകല പ്രവൃത്തികളേയും വിശുദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നില്ലയോ? ഹാ! മനുഷ്യർ തങ്ങളുടെ പ്രതിദിനവ്യാപാരത്തിൽനിന്നു വിരമിക്കുകയും, പ്രകൃതി നിശ്ശബ്ദത അവലംബിക്കുകയും, അന്ധകാരം ഭൂമുഖത്തെങ്ങും വ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നപ്പോഴും ഞാൻ പ്രാർത്ഥനയിൽ വ്യാപൃതനായിരുന്നു. ആ സമയത്തു മാലാഖാ

മാർ മാത്രമേ എന്റെ പ്രവൃത്തിക്കു സാക്ഷികളായി ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. എന്റെ ജോലിത്തിരക്കിനിടയിൽപ്പോലും ഞാൻ എത്ര പ്രാവശ്യം ജനക്കൂട്ടത്തിൽനിന്നു പിന്മാറി പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടുണ്ട്! ജനക്കൂട്ടത്തിൽവച്ചുതന്നെയും എത്ര പ്രാവശ്യം ഞാൻ എന്റെ ഹൃദയത്തെ പിതാവിങ്കലേക്ക് ഉയർത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നറിയാമോ?

2. എന്റെ മകനേ, പ്രാർത്ഥനയുടെ ഈ അരൂപിയും അതിനുള്ള തീക്ഷ്ണവും സമ്പാദിക്കുന്നതിനു സൂക്ഷ്മത്തോടും ഉത്സാഹത്തോടുംകൂടി നീ പ്രയത്നിക്കണം. പുണ്യവാന്മാരും, അവരെ അനുകരിക്കുന്നവരും, എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ശിഷ്യന്മാരും, വിശുദ്ധവും വിശുദ്ധീകരിക്കുന്നതുമായ പ്രാർത്ഥനയുടെ ഗുണം നന്നായി ഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. അധരങ്ങൾകൊണ്ടു മാത്രമല്ല, മനസ്സുകൊണ്ടും ഹൃദയംകൊണ്ടുംകൂടിയാണ് അവർ നിശ്ചിതസമയങ്ങളിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നത്. മാത്രമല്ല, അവർ എവിടേയും ഏതു സാഹചര്യങ്ങളിലും ഉള്ളിനടുത്ത പ്രാർത്ഥനവഴിയായി എന്നോടു യോജിക്കാതിരുന്നിട്ടില്ല. അവരുടെ ഐശ്വര്യത്തിൽ സന്തോഷവും കൃതജ്ഞതയും പ്രദർശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും, ദുരവസ്ഥയിൽ എന്റെ സഹായവും ആശ്വാസവും തേടിക്കൊണ്ടും, സംശയങ്ങളിൽ എന്റെ ഉപദേശം ചോദിച്ചുകൊണ്ടും ആണ് അവർ എന്റെ പക്കൽ വന്നിട്ടുള്ളത്.

എന്റെ മകനേ, പരിശുദ്ധനായിത്തീരാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ നീയും ഇപ്രകാരം ചെയ്യണം. രക്ഷപ്രാപിക്കണമെങ്കിൽത്തന്നെയും ഇപ്രകാരം ചെയ്യേ മതിയാവൂ.

3. ദിനംപ്രതി ഭക്തിയോടെ ധ്യാനിക്കുക. എന്നാൽ നിന്റെ ധ്യാനം ഒരു വെറും ചിന്തയാകാതെ പ്രാർത്ഥനയായിരിക്കട്ടെ. അതു കേവലം ഭക്തിപരമായ ഒരു പഠനം ആകാതെ ദൈവികസഹവാസമായിരിക്കണം. അവശ്യമുള്ളേടത്തോളം ആലോചിക്കുന്നതിനും ചിന്തിക്കുന്നതിനും നീ മനസ്സിനെ അനുവദിക്കേണ്ടതാണ്. വിശ്വാസത്തിന്റെയോ ശരണത്തിന്റെയോ ഉപവിയുടെയോ മനസ്താപത്തിന്റെയോ പ്രകരണ

ങ്ങൾ ചിലപ്പോൾ ഹൃദയത്തിൽ ഉത്ഭവിക്കട്ടെ. അതുപോലെ തന്നെ ധൈര്യത്തിന്റേയോ കൃതജ്ഞതയുടേയോ സന്തോഷത്തിന്റേയോ ഹൃദയാനന്ദത്തിന്റേയോ പ്രകരണങ്ങളും നിർമ്മിക്കേണ്ടതത്രേ. മറു ചിലപ്പോൾ ക്ഷമയുടേയോ ദൈവതിരുമനസ്സോടുള്ള കീഴ്വഴക്കത്തിന്റേയോ പരിശുദ്ധസ്നേഹത്തിന്റേയോ ദൈവചിന്തയിലുള്ള സംതൃപ്തിയുടേയോ മറു വല്ല നന്മയുടേയോ പ്രകരണങ്ങളും ഉണ്ടാകണം. വീണ്ടും നിനക്കുവേണ്ടിത്തന്നെയും മറുള്ളവക്കും—തിരുസ്സഭയ്ക്കും, അവളുടെ പുരോഹിതന്മാർക്കും, ഭൂമിയിൽ വസിക്കുന്ന പുണ്യവാന്മാരുടെ പരിപൂർണ്ണതയ്ക്കും, നീതിമാന്മാരുടെ നിലനില്പിനും, സകല പാപികളുടേയും ഇടത്തുട്ടകാരുടേയും അവിശ്വാസികളുടേയും മനസ്സു തിരിവിനും—വേണ്ടി വളരെ എരിവോടുകൂടി പ്രാർത്ഥിക്കുക.

സുകൃതജീവിതത്തിൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുകയും കൂടുതൽ പരിപൂർണ്ണമായ ഒരു പദവിയെ പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ നിന്റെ യുക്തിവാദങ്ങളെ കുറയ്ക്കണം. കൂടാതെ, സ്നേഹവികാരങ്ങൾക്കു കൂടുതൽ സ്വാതന്ത്ര്യം നല്കിക്കൊണ്ട് അഭ്യർത്ഥനകളും സ്നേഹപ്രകരണങ്ങളുംവഴിയായി നീ ദൈവികമായ ഐക്യം അനുഭവിക്കുകയും നിന്റെ ഹൃദയം എന്നോടു സംഭാഷിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ.

എന്റെ മകനേ, നീ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ധ്യാനിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതു് ഇപ്രകാരമാണു്. നിന്റെ പ്രാർത്ഥന അധരങ്ങൾകൊണ്ടായിരുന്നാലും ശരി, മനസ്സുകൊണ്ടായിരുന്നാലും ശരി, അതു ഭക്തിയോടും തീക്ഷ്ണതയോടുംകൂടി കഴിക്കുന്നതിനു് ഏറ്റം ആവശ്യമായിരിക്കുന്ന ഉപകരണം നിന്റെ ഹൃദയമാണെന്നു് ഓർത്തുകൊള്ളുക.

നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നിടത്തോളം നന്നായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനു നിനക്കു സാധിക്കുകയില്ലെങ്കിലും പ്രാർത്ഥനയെ നിസ്സാരമായിട്ടു വിചാരിക്കുകയോ പ്രാർത്ഥിക്കാതിരിക്കുകയോ ചെ

യ്യരുതു്. വാസ്തവത്തിൽ അതു സാരമില്ലാത്തതെന്നു ഞാൻ കരുതുകയോ അതിനെ അവഗണിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല.

നിനക്കു സാധിക്കുന്നതെല്ലാം സന്മനസ്സോടുകൂടി ചെയ്യുക. ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു നീ നന്നായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുവെന്നും പ്രാർത്ഥനയിലെന്നവണ്ണം പുണ്യത്തിലും നീ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുമെന്നും നിനക്കു വിശ്വസിക്കാം.

4. നീ ചിലപ്പോൾമാത്രം പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ പോരാ; എല്ലായ്പോഴും പ്രാർത്ഥിക്കണം. ഇതാണു് എന്റെ മാധുര്യമുള്ള കല്പന. ഇതനുസരിച്ചു നിനക്കു് ഏതു സമയത്തും എന്നോടു് അടുക്കുന്നതിനും ഒരു മകനെപ്പോലെ എന്നോടു സംഭാഷിക്കുന്നതിനും കഴിയും. എല്ലായിടത്തും പ്രതിബന്ധങ്ങളും, എല്ലാഭോഗങ്ങളിൽനിന്നും പരസ്യവും രഹസ്യവുമായ പരീക്ഷകളും ഉണ്ടാകും. പരിശ്രമിക്കുന്നവർക്കു നല്ലാമെന്നു ഞാൻ വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന കിരീടം നിനക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടെന്നും വന്നേക്കാം. ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കാതിരിക്കണമെങ്കിൽ പ്രസാദവരംകൂടിയേ മതിയാവൂ. പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവർക്കല്ലാതെ മറ്റാർക്കും അതു ലഭിക്കുന്നതുമല്ല. അതുകൊണ്ടു് എല്ലാം പ്രാർത്ഥനയെ ആശ്രയിച്ചാണിരിക്കുന്നതു്. ദുഷ്പ്രവൃത്തികൾക്കു പരിഹാരം ചെയ്യുന്നതിനും പ്രാർത്ഥന ആവശ്യമത്രേ. പ്രാർത്ഥിക്കാത്തവനു നല്ല സംഗതികളും ഉപദേശമായിട്ടേ തീരുകയുള്ളൂ. എന്നാൽ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവനു നല്ലതും ചീത്തയും ഉപകാരപ്രദമായിത്തന്നെ തീരും.

എന്റെ മകനേ, എന്നെയും നിന്നെയും സംബന്ധിച്ചുള്ള യഥാർത്ഥജ്ഞാനം നിനക്കുണ്ടാകുന്നതിനു പ്രാർത്ഥന ഒഴിച്ചുകൂടാത്തതാകുന്നു. അതുകൊണ്ടല്ലാതെ നീ സാക്ഷാത്തായ എളിമയും ഉപവിയും ഒരിക്കലും അഭ്യസിക്കുകയില്ല. പ്രാർത്ഥനവഴിയായിട്ടല്ലാതെ എന്റെ ഹൃദയത്തെ പൂർണ്ണമായി അറിയുകയോ അതിന്റെ അരൂപി കരസ്ഥമാക്കുകയോ ചെയ്യാൻ നിനക്കു സാധിക്കയില്ലതന്നെ. പ്രാർത്ഥിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ പല സംഗതികളെക്കുറിച്ചും എന്റെ ഹൃദയത്തി

നമ്മള തോന്നലുകളെ ഗ്രഹിക്കുന്നതിനു നീ അപ്രാപ്തനായിരിക്കും. എന്റെ ഹൃദയത്തെ നിന്റെ ഹൃദയംകൊണ്ടു് അളക്കുന്നതു വളരെ അപൽകരമാണു്.

നിന്നെ സംബന്ധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു നീ അനേപ്രഷിക്കുന്നെങ്കിൽ, മുൻപു് അവയെക്കുറിച്ചു നിനക്കുണ്ടായിരുന്ന അഭിപ്രായം മാറിയേക്കാം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ പ്രാത്ഥനാസമയത്തു് ആത്മാവിൽ വർഷിക്കുന്ന ദൈവപ്രസാദവരത്തിന്റെ വെളിച്ചം മനുഷ്യബോധത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തെക്കാൾ തേജോമയമായിട്ടുള്ളതത്രേ. പ്രസാദവരം വഴിയായി ലഭിച്ചതെന്നു നീ വിചാരിക്കുന്നതു പലപ്പോഴും പ്രകൃതിദത്തമായിരിക്കും. പുണ്യമെന്നു വിചാരിക്കുന്നതു പലപ്പോഴും സ്വാസ്ഥ്യമാണെന്നു നിനക്കു ബോധ്യമാകും. എന്റെ മഹത്വത്തിനു കൂടുതൽ ഉപകാരപ്രദമായിട്ടുള്ളതെന്നു നീ വിചാരിച്ചതു നിന്നിൽ അന്തർലീനമായിരിക്കുന്ന അഹംഭാവത്തിന്റെ ഫലമാണെന്നു പലപ്പോഴും പ്രത്യക്ഷമാകാതിരിക്കയില്ല.

5. സുകൃതജീവിതം കഴിക്കുന്ന മനുഷ്യനു് ഉപദ്രവങ്ങൾ നേരിടുമ്പോൾ, ഒന്നാമതായി എന്നെ ആശ്രയിക്കുകയും എന്റെ സഹായം അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ടു് അവൻ അവയിൽനിന്നു മോചിക്കപ്പെടുകയും, അനിതരസാധാരണമായ ആനുകൂല്യങ്ങൾ ഇടവിടാതെ അവനു ലഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. മനുഷ്യരിൽ ആശ്രയിക്കുന്നവനാകട്ടെ, തന്റെ ബുദ്ധിമുട്ടുകളെ ലാഘവപ്പെടുത്തുന്നതിനുപകരം വർദ്ധിപ്പിക്കയത്രേ ചെയ്യുന്നതു്. ഒടുവിൽ തന്റെ ബുദ്ധിഹീനതയെ ഗ്രഹിച്ചിട്ടു് എന്റെ അടുക്കൽ തിരിച്ചുവരും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ വേദന അനുഭവിക്കുന്ന യാതൊരുവനും എന്നിലല്ലാതെ പൂർണ്ണമായ ആശ്വാസം കണ്ടെത്തുകയില്ല. എന്റെ മകനേ, നീ ഞെരുക്കം അനുഭവിക്കുമ്പോൾ എന്റെ പക്കൽ വരുന്നുവെങ്കിൽ മനുഷ്യരിൽനിന്നുള്ള ആശ്വാസം തേടേണ്ട ആവശ്യമെന്തു്? ഞാൻ നല്കുന്ന ഒരു ആശ്വാസം മനുഷ്യരിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന അനേകം സാന്ത്വനവാക്കുകളെക്കാൾ മാധുര്യ

മുള്ളതും ഫലവത്തായതും ആണെന്ന് അപ്പോൾ നീ അറിയും.

എന്റെ ബഹുമാനത്തിനും നിന്റെ നന്മയ്ക്കുംവേണ്ടി ചിലപ്പോൾ ഇന്ദ്രിയഗോചരമായ ആശ്വാസം ഞാൻ നിനക്കു പ്രദാനം ചെയ്തില്ലെന്നു വരാം. അപ്പോഴും നീ എന്റെ മനസ്സിനു നിന്നെത്തന്നെ കീഴ്പ്പെടുത്തുകയും എന്റെ സഹായം സ്വീകരിക്കയും ചെയ്യുന്നതുനിമിത്തം എല്ലായ്പോഴും നിനക്കു ഹൃദയാശ്വാസം ഉണ്ടായിക്കൊള്ളും. ദൈവതിരുമനസ്സിനോടുള്ള പരിശുദ്ധമായ ഈ കീഴ്വഴക്കം നിനക്ക് അഹിതവും തന്മൂലം കൈപ്പുള്ളതും ആയി ചിലപ്പോൾ തോന്നിയേക്കാം. എന്നാൽ ദൈവപ്രസാദവരമുണ്ടെങ്കിൽ അതു വളരെ മാധുര്യമുള്ളതായിട്ടുതന്നെ തോന്നും. അനുഭവിച്ചെങ്കിൽമാത്രമേ അതിന്റെ രുചി പൂർണ്ണമായി ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

6. പ്രാർത്ഥനാശീലമുള്ളവൻ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുമ്പോൾ എന്നോടു കൂടുതൽ അടുക്കുന്നു. അവൻ നിരാശനാകുന്നില്ല; പ്രത്യുത, ഉത്സാഹിയായിത്തീരുന്നു. അവൻ ദുഃഖിതനാകുന്നില്ലെന്നുമാത്രമല്ല സന്തുഷ്ടനാകുന്നുമുണ്ട്. ക്ഷോഭിക്കുന്നതിനുപകരം അവൻ കൂടുതൽ സ്ഥിരതയുള്ളവനായിത്തീരുകയാണു പതിവ്. എപ്പോഴെങ്കിലും നീ പരീക്ഷയിൽ മുഴുകിപ്പോകുന്നെങ്കിൽ, സദാ നിന്റെ സഹവാസി ആയിരിക്കുന്ന എന്റെ പക്കലേക്കു തിരിയുകയും വിശ്വസ്തതയോടുകൂടി എന്നോടു ചേർന്നു നില്ക്കുകയും ചെയ്യുക. എന്നാൽ ഈ കൊടുങ്കാറ്റിന്റേയും അന്ധകാരത്തിന്റേയും മദ്ധ്യേ നീ സുരക്ഷിതനായിരിക്കുകയും ചിലപ്പോൾ ഉന്നതങ്ങളിൽനിന്നുള്ള പ്രശാന്തമായ വെളിച്ചത്താൽ പ്രശോഭിതനാകുകയും ചെയ്യും. തൽഫലമായി, നാശകരമെന്നു നീ കരുതിയിരുന്നവയെല്ലാം നിനക്കു് ഉപകാരപ്രദമായവയാണെന്നോ ചുരുങ്ങിയപക്ഷം, ഉപദ്രവകരമല്ലെന്നോ നീ അറിയും. എന്തെങ്കിലും സംസാരിക്കുന്നതിനോ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനോ നീ ആഗ്രഹിക്കുകയും അതു ന്യായമാണോ അല്ലയോ എന്നു സംശയിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, എന്റെ സ്വരത്തെ പ്രതീക്ഷിക്കുക. എന്നിൽ നിര

ന്തരമായി ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ട് എന്റെ രഹസ്യഭാഷണത്തെ വേർതിരിച്ചറിയുന്നതിനു നീ പഠിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, വ്യക്തവും സുരക്ഷിതവുമായി നിനക്ക് അനുഗമിക്കാവുന്നതുമായ ഒരു സ്വരം നീ കേൾക്കും.

എന്നെ ആശ്രയിച്ചു ജീവിക്കുന്ന ഒരു ആത്മാവിന് എല്ലായ്പോഴും സംരക്ഷകനും ഉപദേഷ്ടാവും ആശ്വാസപ്രദനും ആയി ഒരാൾ ഉണ്ടാകാതിരിക്കയില്ല. ആത്മാവു തനിച്ചായിരിക്കുമ്പോൾ മാത്രമല്ല, അന്യരോടു പെരുമാറുമ്പോഴും അയാളെ അറിഞ്ഞു സ്നേഹിക്കയും, ഹൃദയത്തിലേക്കു ക്ഷണിക്കുകയും അയാളോടു് ഉപദേശം ചോദിക്കയും ചെയ്യും.

7. അനന്തരം നിന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെ കേന്ദ്രമായ എന്റെ ഹൃദയത്തിലേക്കു നീ വരികയും അന്തരികമായി എന്നോടു പെരുമാറുകയും, പ്രാർത്ഥനവഴിയായി എന്നോടു സഹവസിക്കയും ചെയ്യുന്നതിനായി ഭക്തിപരമായ ഈ തഴക്കം സമ്പാദിക്കുന്നതിനു നീ സർവ്വാത്മനാ പരിശ്രമിക്കുക. പ്രാർത്ഥനാശീലം ഏകാന്തതയിൽ നിന്നെ സ്നേഹപുരസ്സരം ആനന്ദിപ്പിക്കും; ജനതാമദ്ധ്യത്തിലും നിന്നെ രക്ഷിക്കാതിരിക്കയില്ല. ആപൽസമയത്തു നിന്നെ ആശ്വസിപ്പിക്കുമെന്നുള്ളതു നിശ്ചയമത്രേ. അഭ്യുദയത്തിൽ നിന്നെ ക്രമപ്പെടുത്തും; അപകടങ്ങളിൽ നിന്നെ രക്ഷിക്കുമെന്നുള്ളതിൽ സംശയിക്കേണ്ടാ; സർവ്വോപരി, പരിശുദ്ധതയിലേക്കു, നിന്നെ ആനയിക്കുകയും ചെയ്യും.

ശിഷ്യൻ:– ഓ! കർത്താവേ, ഇതു് എത്രയോ ആഗ്രഹിക്കത്തക്ക ഒരു വലിയ നന്മയാകുന്നു! പുണ്യജീവിതത്തിന്റെ പ്രധാനരഹസ്യങ്ങളിൽ ഒന്നു് ഇതുതന്നെയല്ലയോ? എന്നാൽ ഭക്തിപരമായ ഈ സ്വഭാവം ഏതു മാർഗ്ഗങ്ങൾ വഴിയായിട്ടാണു സമ്പാദിക്കേണ്ടതു് എന്നു ഞാൻ അങ്ങയോടു ചോദിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

ഈശോ:– എന്റെ മകനേ, ഒന്നാമതായിട്ട്, എല്ല

ദാനങ്ങളേയും അടക്കിക്കൊള്ളുന്നതും സകലദാനങ്ങളിലും ഉത്തമവുമായ പ്രാർത്ഥനയുടെ അരൂപി നിനക്കു കിട്ടുന്നതിനുവേണ്ടി നീ ഇടവിടാതെ അപേക്ഷിക്കണം. അപേക്ഷവഴിയായിട്ടാണു മറ്റു സംഗികളെപ്പോലെ പ്രാർത്ഥനയുടെ അരൂപിയും ലബ്ധമാകുന്നതു്. ക്രൂശതെയും നിന്റെ ജോലിക്കിടയിൽ ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള പുണ്യപ്രവൃത്തികൾമൂലം അല്പസമയമെങ്കിലും എന്നോടു സഹവസിക്കുന്നതിനു നിനക്കു സൗകര്യം ലഭിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ നിന്റെ പ്രവൃത്തികളെ ക്രമപ്പെടുത്തേണ്ടതാണു്. പ്രാർത്ഥനാശീലം സമ്പാദിക്കുന്നതിനു് ഇതു നിന്നെ വളരെ സഹായിക്കും.

തദനന്തരം, നിന്റെ സ്നേഹത്തെ കാണിക്കുന്നതിനും, വരപ്രസാദം അപേക്ഷിക്കുന്നതിനും, വിശ്വസ്തനായിരിക്കാമെന്നുള്ള നിന്റെ നിശ്ചയത്തെ നവീകരിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി എന്റെ പക്കലേക്കു തിരിയുന്നതിനുള്ള അറിയിപ്പുകളാണു് അഭ്യന്തരവും ബാഹ്യവുമായ പരീക്ഷകളും ഉപദ്രവങ്ങളും എന്നു നീ കരുതണം.

അവസാനമായി, ഉപയോഗപ്രദമാംവണ്ണം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനും, നൈസർഗ്ഗികമായ വാസനയാൽ തന്റെ പിതാവിൽ അഭയം പ്രാപിക്കുന്ന ഒരു ശിശുവിനെപ്പോലെ എല്ലാ ചുറ്റുപാടുകളിലും എന്നെ ആശ്രയിക്കുന്നതിനും ശീലിക്കുന്നതുവരെ നിന്റെ ശ്രമം അവസാനിപ്പിക്കരുതു്.

8. എന്റെ മകനേ, നീ ധൈര്യവാനായിരിക്കുക. തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരുടേയും എന്റെ ശിഷ്യന്മാരുടേയും ആഗ്രഹവിഷയമായ ഈ വിജ്ഞാനത്തെ സമ്പാദിക്കുന്നതിനു നീ സർവ്വാത്മനാ ശ്രമിക്കണം. ഇതു വളരെ വിലയുള്ളതാണു്. നിന്റെ ആവശ്യങ്ങളിൽ സഹായവും നിന്റെ ന്യൂനതകൾക്കു പരിഹാരവും അഭിവൃദ്ധിക്കുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളും സ്ഥിരോത്സാഹത്തിനുള്ള പ്രേരണയും, എന്നുവേണ്ടാ, നിന്റെ നന്മയ്ക്കു് ആവശ്യകമായ സകലതും പ്രാർത്ഥനയിൽ നീ കണ്ടെത്തും.

നീതിയെപ്രതി വിശപ്പും ദാഹവും അനുഭവിക്കുന്നവരു

ടെ ആശ്വാസമാകുന്ന പ്രാർത്ഥന. പ്രാർത്ഥന പരിശുദ്ധാരായ ആത്മാക്കളുടെ ആനന്ദമത്രേ. ചുരുക്കിപ്പറയുന്നതായാൽ, പ്രാർത്ഥന പുണ്യവാന്മാരുടെ പ്രവൃത്തിയാണ്. അതിൽ അവർ ആശ്വാസം കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. നീ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ മാലാഖാമാരും പുണ്യവാന്മാരും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ചെയ്യുന്നതുപോലെ നീ എന്നെ ബഹുമാനിക്കയും മഹത്വപ്പെടുത്തുകയുമാണു ചെയ്യുന്നത്. ആനന്ദകരമായ ഈ പ്രവൃത്തിതന്നെയാണു ഭാഗ്യസമൃദ്ധമായ നിത്യത്വത്തിൽ നീചെയ്യേണ്ടതും.

9. ശിഷ്യൻ:– ഓ! ഈശോയേ, അങ്ങുന്ന് എന്നെ പഠിപ്പിക്കുന്ന സംഗതികൾ സാക്ഷാൽ ആനന്ദകരംതന്നെ. അവയുടെ ഇമ്പം ഹൃദയത്തെ സ്വാധീനമാക്കുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനുള്ള ആഗ്രഹംകൊണ്ട് അതിനെ നിറയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കർത്താവേ, ഇന്നുമുതൽ കഴിവുപോലെ ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതാണ്. എന്റെ മനസ്സുകൊണ്ടും, എന്റെ ഹൃദയംകൊണ്ടും, എന്റെ അധരങ്ങൾകൊണ്ടും ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കും. എനിക്ക് അങ്ങയുടെ വരപ്രസാദം നല്കി എന്നെ സഹായിക്കണമേ. പ്രാർത്ഥനവഴിയായി ഞാൻ ജീവിപ്പാനായി പ്രാർത്ഥനയുടെ അരൂപി എനിക്കു തരുന്നതിന് അങ്ങയുടെ ഏറ്റം പരിശുദ്ധഹൃദയം വഴിയായി ഞാൻ അങ്ങയോട് അപേക്ഷിക്കുന്നു.

പ്രവചിക്കുന്നതിനോ അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനോ ഉള്ള അനിതരസാധാരണമായ വരങ്ങൾ ഞാൻ ചോദിക്കുന്നില്ല. അങ്ങേക്കിഷ്ടമുള്ളവർക്ക് ഇവയെ കൊടുത്തുകൊള്ളുക. ഞാൻ ഒരിക്കലും അവരോട് അസൂയപ്പെടുകയില്ല. എന്നാൽ സകല വരങ്ങളിലുംവച്ച് ഉത്തമമായ പ്രാർത്ഥനയുടെ അരൂപി എനിക്കു തരണമെന്നേ വിനയപുരസ്സരം അങ്ങയോട് ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നുള്ളൂ. അതുവഴിയായി സകല നന്മകളും എനിക്കു ലഭിക്കും. എല്ലാനന്മകളുടേയും ഉറവയായ അവിടുത്തെ ഹൃദയത്തിലേക്കുതന്നെ ഞാൻ പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്യും.

അധ്യായം 14

നസ്രസ്സിൽ വസിച്ച ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തെ അനുകരിച്ചു നാം ഏകാന്തതയെ സ്നേഹിക്കണം.

ഈശോ:— എന്റെ മകനേ, എന്റെ പിതാവു തിരുമനസ്സായെടത്തോളംകാലം, തന്റെ കായ്ക്കുർ നിവൃത്തിച്ചുകൊണ്ടു ഞാൻ യെരുസലേമിൽ വസിച്ചു. അതിന്റെശേഷം ഞാൻ നസ്രസ്സിലേയ്ക്കുപോയി. അവിടെ അജ്ഞാതജീവിതം നയിക്കുകയും ദൈവത്തിന്റേയും മനുഷ്യരുടേയും മുമ്പാകെ വരപ്രസാദത്തിൽ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്റെ അജ്ഞാതമായ ഈ ജീവിതത്തെ പരിശോധിക്കുക. എന്റെ ഹൃദയവികാരങ്ങളെ അറിഞ്ഞറിയുകയും അവയെ ശ്രദ്ധാന്തിയോടുകൂടി അനുകരിക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുക. എന്റെ വീട്ടിൽ ജോലിചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴും, പുറമേ മറുവേലകൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴും ഞാൻ പ്രസന്നവദനനും സന്തുഷ്ടഹൃദയനുമായിരുന്നെന്നു നീ കാണുക. എല്ലായ്പോഴും എല്ലാം ചെയ്യുന്നതിനു് ഒരുക്കമുള്ളവനും എല്ലായിടത്തും അനുസരണമുള്ളവനുമായിട്ടാണു ഞാൻ ജീവിച്ചതു്. എന്റെ പിതാവായ ദൈവത്തിനും കന്യകയായ എന്റെ മാതാവിനും യൗസേപ്പിനും വിസ്മയകരിതരായ മാലാഖാമാർക്കും എല്ലാ സമയങ്ങളിലും എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലും ഞാൻ സന്തോഷത്തെ ഉളവാക്കിയിരുന്നു. ദൈവപുത്രനായ ഞാൻ എത്ര ദീർഘകാലത്തേക്കു വേലയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നു കണ്ടാലും! വനത്തിലേ ലില്ലിപോലെ ലോകത്തിനു് അജ്ഞാതനായിരുന്നുവെങ്കിലും, സ്വർഗ്ഗസ്ഥനാകുന്ന പിതാവിനു് ഇഷ്ടമുള്ളവനുമായിട്ടുതന്നെയാണു ഞാൻ വളർന്നുവന്നതു്.

2. എന്റെ മകനേ, ഞാൻ വളരെ നാളത്തേക്കു് ഏകാന്തവാസം അനുഭവിച്ചു. ഞാൻ ലോകത്തിനു പ്രത്യക്ഷനാകാതിരുന്നതിൽ നീ വിസ്മയിക്കേണ്ടാ; എന്റെ ഈ മാതൃകയനു

സരിച്ച് ഏകാന്തവാസത്തെ എല്ലാവരും യഥാർത്ഥമായി സ്നേഹിക്കേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ മനുഷ്യർ ഇതിനെ സ്നേഹിക്കുന്നതിനുപകരം തങ്ങളുടെ ഉൽക്കർഷങ്ങൾക്കു വശംവദരായി ലൗകികകാര്യങ്ങളിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്നു. ഏകാന്തവാസത്തെ നിസ്സാരമാക്കിക്കൊണ്ട് അയഥാർത്ഥവും അസാധാരണവുമായ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ പുണ്യപൂർണ്ണത പ്രാപിക്കാമെന്നു കരുതി പ്രവർത്തിക്കുന്നതു കാരണത്താൽ പലരും വഞ്ചിക്കപ്പെട്ട സ്വാർത്ഥസ്നേഹത്തിൽ പതിക്കുന്നുണ്ട്. തന്മൂലമത്രേ തങ്ങളുടെ അന്തസ്സും സ്ഥിതിയും അനുസരിച്ചു ജീവിക്കാൻ അവർക്കു സാധിക്കാത്തതു്. മറ്റു ചിലർ അഹംഭാവികളായിയാതൊരു ഒരുക്കവും ക്രമവും കൂടാതെ ജോലികൾ കയ്യേല്ക്കുകയും ഉദ്യോഗങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ ഇക്കൂട്ടർ അവരുടെ സ്വന്തം കാര്യങ്ങളല്ലാതെ എന്റെ കാര്യങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്നില്ല.

ഇക്കാരണത്താൽ അവർ നേർവഴിയിൽനിന്നു തെറ്റിപ്പോകുന്നു. ലൗകികവ്യവഹാരങ്ങളിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ദൈവത്തിന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങളെ അവർ അവഗണിക്കുന്നു. തന്മൂലം അവർ ഒരു തെറ്റിൽനിന്നു മറ്റൊന്നിലേക്കു വീഴുകയും രക്ഷയുടേയും പരിപൂർണ്ണതയുടേയും എല്ലാ മാർഗ്ഗങ്ങളും ഫലശൂന്യങ്ങളായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു.

3. അജ്ഞാതവും അന്തരികവുമായ എന്റെ ജീവിതമാതൃകയ്ക്കു രണ്ടുദ്ദേശ്യമുണ്ട്. രക്ഷാമാർഗ്ഗങ്ങളെ സുരക്ഷിതമാക്കിച്ചെയ്യുന്നതിനുള്ള പ്രതിബന്ധങ്ങളെ നിവാരണം ചെയ്യുവാൻ മനുഷ്യരെ പഠിപ്പിക്കുക എന്നതാണ് ഒന്നാമത്തെ ഉദ്ദേശ്യം. രണ്ടാമത്തേതാകട്ടെ, സാക്ഷാത്തായ പരിപൂർണ്ണത എന്തിലാണ് അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതെന്ന് അവർക്കു കാണിച്ചുകൊടുക്കുക എന്നതുമാകുന്നു. മനുഷ്യരുടെ ശ്രദ്ധയെ അഥവാ, വിസ്മയത്തെ ആകർഷിക്കുന്ന പ്രവൃത്തികൾ കൂടുതൽ പരിപൂർണ്ണമായതെന്നും ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നതോടുകൂടിത്തന്നെ മനുഷ്യരുടെ പ്രീതി സമ്പാദിക്കുന്നതിന് അവ ഉപ

യുക്തമാകുമെന്നുമാണ് അവർ കരുതുന്നത്. എന്നാൽ ഇങ്ങനെ കരുതുന്നത് എത്രയോ വലിയ അബദ്ധം! എത്ര മഹാവഞ്ചന! എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഇതെല്ലാം അഹംഭാവത്തിൽനിന്ന് ഉത്ഭവിക്കുകയും സ്വപ്നസ്ഥാനത്തിൽ അവസാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ മാതൃകയിൽനിന്നു വെളിവാകുന്നപോലെതന്നെ സാക്ഷാത്തായ പരിപൂർണ്ണത അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്, വിനയത്തോടും ഉപവിയോടുംകൂടി ദൈവഹിതം നിവ്വഹിക്കുന്നതിലാണ്. ഏകാന്തവാസത്തെ അവഗണിക്കുന്നവൻ ഒരിക്കലും ദൈവേഷ്ടത്തെ അറിയുകയോ വിനയം പാലിക്കയോ യഥാർത്ഥമായ ഉപവി പരിശീലിക്കയോ ചെയ്യാറില്ല. അകയാൽ എന്റെ മകനേ, ഏകാന്തവാസത്തെ നിവ്യാജം സ്നേഹിപ്പാനുള്ള യോഗ്യത ലഭിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി നീ പ്രാർത്ഥിക്കുക. നല്ല അരുപിയോടുകൂടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനും പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനും ഇത്ര ഉപയുക്തമായ മാർഗ്ഗം വേറൊന്നില്ല. പുണ്യവാന്മാരുടെ ജീവിതത്തെ പരിശോധിക്കുക. പരിശുദ്ധമായ ഏകാന്തവാസത്തെ സ്നേഹിക്കാത്ത ഒരുവനേയും അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ നീ കാണുകയില്ല.

4. എല്ലാ മനുഷ്യരും തങ്ങളുടെ ജീവിതസ്ഥിതിക്കനുസൃതമായ ഏകാന്തവാസമാണ് അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതു്. അതിനാൽ ഒരാളിൽ പ്രശംസനീയമായിട്ടുള്ളതു മറെറാരാളിൽ കുറകരമായെന്നു വന്നേക്കാം. നിന്റെ കടമകളും ശരിയായി നിവ്വഹിച്ചശേഷം, വേറൊരു ജോലി ചെയ്യാൻ ഞാൻ കല്പിക്കുന്നതുവരെ നീ എന്നോടുകൂടെ ഏകാന്തവാസം അനുഷ്ഠിക്കയും എന്നെപ്പററി ധ്യാനിക്കയും ചെയ്യുക. ഏതു സ്ഥിതിയിലുള്ളവർക്കും ഏകാന്തവാസം അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതിനുള്ള സുരക്ഷിതമായ ഒരു നിയമവും ശരിയായ ഒരു മാർഗ്ഗവും ഇതുതന്നെ. അനാവശ്യകമായ സംഗതികളിൽനിന്നും വ്യർത്ഥസംഭാഷണത്തിൽനിന്നും എന്നുവേണ്ടാ, നിന്നെ സംബന്ധിക്കാത്ത എല്ലാക്കാര്യങ്ങളിൽനിന്നും നീ പിന്മാറുന്നപക്ഷം എന്നോടുകൂടി ഏകാന്തവാസം അനുഭവിക്കുന്നതിനു വേണ്ടുവോളം സമയം നിനക്കു കിട്ടും.

എന്നാൽ, മനുഷ്യസഹവാസം ഉപേക്ഷിച്ച് ഏകാന്തതയിലേക്കു നീ വരുമ്പോൾ മനുഷ്യരിൽനിന്നുമാത്രം അകന്നാൽ പോരാ; നിന്റെ ലൗകികചിന്തകളിൽനിന്നുകൂടെയും അകലണം. ചിലർക്കു ജോലിയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുമ്പോൾ എന്നതിനെക്കാൾ ഏകാന്തവാസം കഴിക്കുമ്പോൾ കൂടുതൽ അയോഗ്യചിന്തകൾ ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അവർ ജിജ്ഞാസയ്ക്കും ഉദാസീനതയ്ക്കും ഇടകൊടുക്കുന്നു. ഓരോ ജോലിക്കും ഓരോ നിശ്ചിതസമയം ഉണ്ടാകത്തക്കവണ്ണം ഒന്നാമതായി നിന്റെ വിശ്രമസമയത്തെ ക്രമപ്പെടുത്തണം. അല്ലാത്തപക്ഷം നീ അങ്ങുമിങ്ങും അലഞ്ഞുനടക്കുകയോ എന്താണു ചെയ്യേണ്ടതെന്നാലോചിച്ചു സമയം നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യും. എല്ലാക്കാര്യങ്ങളിലും ക്രമം അവശ്യമത്രേ. അതു ഉദാസീനതയേയും മനോമാന്ദ്യത്തേയും ദൂരീകരിക്കും. പല പരീക്ഷകളേയും ബുദ്ധിമുട്ടുകളേയും അതു തടഞ്ഞുകൊള്ളും. ശരിയായും എളുപ്പത്തിലും പല കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിന് അതു സൗകര്യം നല്കാതിരിക്കയില്ല. വിശിഷ്യ, എനിക്കുവേണ്ടി ജീവിക്കുന്നതിനു നിന്നെ അതു പ്രാപ്തനാക്കുകയും ചെയ്യും.

5. ഏകാന്തതയിൽ എന്നോടുകൂടി വസിക്കുന്നവൻ കഴിഞ്ഞ കുറ്റത്തിനു പരിഹാരം ചെയ്യുകയോ, നന്മയിൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുകയോ ആണു ചെയ്യുന്നതു്. തന്നെയും തന്റെ പ്രവൃത്തികളേയുംകുറിച്ചു ചിന്തിക്കുമ്പോൾ അവൻ പല സംഗതികളും പഠിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ കാലദൈർഘ്യമോ സൽകൃത്യങ്ങളുടെ ബഹുലതയോ അല്ല മനുഷ്യനെ സാക്ഷാൽ അറിവുള്ളവനാക്കുന്നതു്; പിന്നെയോ, കളങ്കരഹിതമായ ഹൃദയംകൊണ്ടുള്ള പ്രാർത്ഥനയും ധ്യാനവുമത്രേ. ഏകാന്തവാസി ലോകത്തിന്റെ ബഹളങ്ങളിൽനിന്നു പിന്മാറുകയും, ഹൃദയസമാധാനം നഷ്ടപ്പെട്ടാൽ അതിനെ വീണ്ടും കരസ്ഥമാക്കയും, കൈവശമാക്കിക്കഴിഞ്ഞാൽ അതിനെ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും. പലതരത്തിലുള്ള വരപ്രസാദങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് അവനു ന്യായമായി സന്തോഷിക്കാം. പിന്നീടു സമ്മാ

നാർഹമായിത്തീരത്തക്കവിധം എല്ലാക്കാര്യങ്ങളും അവ മുൻ കൂട്ടി ശരിയായി ക്രമപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളും.

എന്റെ മകനേ, പുണ്യജീവിതം കഴിക്കുന്നവർ, ഏറെറം പ്രയാസമുള്ള സാഹചര്യങ്ങളിൽപ്പോലും വിസ്മയകരമായ വിധം ധൈര്യമുള്ളവരായിരിക്കുന്നതു് എന്നോടുള്ള ഐക്യം നിമിത്തമല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ എന്തുകൊണ്ടാണു്? അവർ ഒരിക്കൽ നിശ്ചയിച്ചുറച്ചതിനെ ധീരതയോടുകൂടി പ്രവർത്തിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിന്റെ കാരണവും ഇതുതന്നെ. ഏകാന്തവാസം ചെയ്യുകിൽ എത്ര തെറുകളെ തിരുത്തുന്നതിനും എത്ര നന്മകൾ അഭ്യസിക്കുന്നതിനും നിനക്കു സാധിക്കുമായിരുന്നു!! എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ശിഷ്യന്മാരെല്ലാവരും എന്റെ ഹൃദയത്തോടു് എത്രമാത്രം അടുത്തിരുന്നുവോ അത്രമാത്രം അവരുടെ ഹൃദയം സൃഷ്ടികളിൽനിന്നു് അകന്നിരുന്നുവെന്നു നിനക്കു കാണ്മാൻ കഴിയും.

6. എന്റെ മകനേ, നീ സാക്ഷാൽ വിനയമുള്ളവനാണെങ്കിൽ ഏകാന്തതയെ അനേഷിക്കും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ വിനയമുള്ളവൻ കഴിയുന്നത്ര മറുള്ളവരിൽനിന്നകന്നിരിക്കുന്നതിനാണു് ആഗ്രഹിക്കുന്നതു്. യഥാർത്ഥവും ദൈവികവുമായ സ്നേഹത്താൽ ജ്വലിപ്പിക്കപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ നീ ഏകാന്തതയെ ആഗ്രഹിക്കാതിരിക്കയില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഏകാന്തതയാൽ ഇടവിടാതെ പോഷിപ്പിക്കപ്പെടാത്ത സ്നേഹം, ലോകത്തിന്റെ ബന്ധങ്ങളിൽപ്പെട്ടു്, അനായാസേന കെട്ടുപോകയോ ക്രമശ: മോശമാകയോ വേഷച്ഛന്നമായ വിഷയാസക്തിയായി പരിണമിക്കയോ ചെയ്യും.

ഓരോരുത്തരുടേയും സാഹചര്യങ്ങൾക്കനുസൃതമായ ഏകാന്തവാസം സ്വീകരിക്കയും ശരിയാംവണ്ണം അനുഷ്ഠിക്കയും ചെയ്യുമ്പോൾ അതു് ഉത്തരോത്തരം മാധുര്യമുള്ളതായിത്തീരും. സംഖ്യാതീതങ്ങളായ അനുഗ്രഹങ്ങൾ അതിൽനിന്നുളവാകുകയും ചെയ്യും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അതു നിർമ്മലതയുടെ രക്ഷാസ്ഥാനവും സമാധാനത്തിന്റെ വസതിയും, അന്തരിക

ജീവിതത്തിന്റെ ഭവനവും, പരിശുദ്ധാത്മയുടെ ആലയവും, സ്വർഗ്ഗീയരഹസ്യങ്ങളുടെ ഭണ്ഡാരവും, ദൈവൈക്യത്തിനുള്ള തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട മാർഗ്ഗവും ആകുന്നു. ഈ ഗുണങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നതിനു നീ ഇച്ഛിക്കുന്നെങ്കിൽ പരിശുദ്ധമായ ഏകാന്തതയെ സ്നേഹിക്കുക. നിന്നോടു സംസാരിപ്പാനായി ഞാൻ നിന്നെ ഏകാന്തതയിലേക്കു നിരന്തരം ആനയിക്കയും ക്ഷണിക്കയും ചെയ്യും.

7. ഏകാന്തവാസത്തോടു നിനക്കുള്ള പ്രതിപത്തി കാരണത്താൽ മനുഷ്യർ നിന്നെ കുറ്റപ്പെടുത്തിയേക്കാമെങ്കിലും നീ അതു വകവയ്ക്കേണ്ടാ. വായാടികൾ അവരുടെ ഇഷ്ടംപോലെ പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. നീ ഒരിക്കലും പിന്മാറരുതു്. മറ്റുള്ളവരുടെ അഭിപ്രായാനുസരണം ജീവിക്കുന്നതിനു നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, എത്ര മനുഷ്യരെ നീ കാണുന്നുവോ അത്രയും ജീവിതരീതികളെ നീ അവലംബിക്കേണ്ടിവരും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, എത്ര ആളുകളുണ്ടോ അത്രയും അഭിപ്രായങ്ങളും ഉണ്ടു്.

ലൗകികകാര്യങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുന്നതിനു ദൈവതിരുമനസ്സു നിന്നോടാജ്ഞാപിക്കാത്തപ്പോഴെല്ലാം എന്നോടുകൂടി മാത്രം വസിക്കുക. ഏകാന്തവാസം ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിനും ദൈവം കല്പിച്ചില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ പുണ്യവാന്മാർ തങ്ങളുടെ മരണംവരെ അജ്ഞാതരായിട്ടേ ജീവിക്കുമായിരുന്നുള്ളു. എന്റെ മകനേ, നീ ഏകാന്തവാസം വെടിയണമെന്നാണു് എന്റെ മനസ്സെങ്കിൽ, നീ അതിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോളുണ്ടായിരുന്ന സന്നദ്ധതയോടും സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടുംകൂടി അങ്ങനെതന്നെ ചെയ്യണം. ഉപകാരപ്രദമായ ഏതു ജോലിയിൽ നീ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നാലും, ഞാൻ ആജ്ഞാപിക്കുമ്പോൾ യാതൊരു അതൃപ്തിയും കാണിക്കാതെ കഴിയുന്നത്ര വേഗത്തിൽ അതിനെ ഉപേക്ഷിക്കുക. അതു നിനക്കു് ഉപകാരപ്രദമായിട്ടേയിരിക്കൂ.

എന്റെ ദിവ്യമനസ്സിനല്ലാതെ നിന്റെ സ്വന്തം അഭിപ്രായത്തിനു് ഒരിക്കലും കീഴ്പ്പെടരുതു്. നിന്റെ ക്രമരഹിത

മായ ശ്രുഷ്രൂഷാന്തിയും കണിശവും വഴിയായി ഭക്തിയെ, വെറുക്കത്തക്കതോ ആകർഷകമല്ലാത്തതോ ആക്കിത്തീർക്കരുത്. എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ അരുപി നിനക്കുണ്ടെങ്കിൽ അമിതമായതിനെ ഉപേക്ഷിച്ച മിതമായതിനെ സ്വീകരിക്കും. ആകയാൽ ഏകാന്തതയിൽ ചെലവഴിച്ച സമയം നഷ്ടമായി എന്നു വിചാരിച്ചുകൊണ്ടും, പുണ്യകാര്യങ്ങളും തങ്ങൾക്കു യോജിക്കുന്നതല്ലെന്നു കരുതിക്കൊണ്ടും എല്ലായ്പോഴും ലൗകികവ്യവഹാരങ്ങളിൽ മുഴകിയിരിക്കുന്നതിന് ഉത്സാഹിക്കുന്ന ചിലരുണ്ട്. തങ്ങളെ സംബന്ധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടു കുഴങ്ങുകയും, തങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടതിനെ എല്ലായ്പോഴും ഉപേക്ഷിക്കയും ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതിനെ ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്ന ഈ ഉർവൃത്തരെ നീ അനുകരിക്കാതിരിക്കണം.

ചിലർ ഭക്തന്മാരെന്നു നടിച്ചുകൊണ്ട് എല്ലാ ലൗകികകാര്യങ്ങളിൽനിന്നും പിന്മാറി ഏകാന്തവാസം അനുഷ്ഠിക്കുന്നു. എന്നാൽ, എന്റെ അരുപിയുടെ വിളിയോ, ഉപവിയുടെ പ്രേരണയോ, മേലധികാരിയുടെ കല്പനപോലുമോ അവരെ അതിൽനിന്നും പിന്മാറുന്നില്ല. അതിനെ ഉപേക്ഷിപ്പാൻ നിർബന്ധിതരാകുമ്പോൾ കോപിക്കുകയും ദ്വേഷ്യപ്പെടുകയുമത്രേ അവർ ചെയ്യുന്നത്. ഇക്കൂട്ടരെ നീ ഒരിക്കലും പിൻചെന്നുകൂടാ.

എന്റെ മകനേ, നീ ദൈവേഷ്ടാനുസരണം പ്രവർത്തിക്കയും എന്നോടുകൂടി ഏകാന്തവാസം അനുഭവിക്കുന്നതിന് ആഗ്രഹിക്കയും ചെയ്യുക. നീ സൃഷ്ടികളോടുകൂടി ആയിരിക്കണമെന്നു ഞാൻ എപ്പോഴെങ്കിലും ഇച്ഛിക്കുന്നപക്ഷം എന്റെ നേർക്കുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി നീ അവയോടുകൂടി ആയിരിക്കുവാൻ താൽപര്യപ്പെടണം.

8. ശിഷ്യൻ:– ഹാ! പരിശുദ്ധമായ ഏകാന്തത എത്ര മാത്രം അനുഗ്രഹങ്ങൾ വർഷിക്കുന്നു!! എന്റെ ആത്മാവേ! ഇതു നിനക്കു മനസ്സിലായിട്ടുണ്ടോ? എപ്പോഴും ഏകാന്തവാസം അ

നഷ്ടിക്കുക. അല്പനേരത്തേക്കുമാത്രമായിരുന്നാൽത്തന്നെയും സകല കോലാഹലങ്ങളിൽനിന്നും പിന്മാറിയിട്ടുവേണം ഏകാന്തവാസം നയിക്കുവാൻ. എന്നാൽ ശരീരംകൊണ്ടെന്നതിനെക്കാൾഹൃദയംകൊണ്ടാണ് ഇപ്രകാരം ചെയ്യേണ്ടതു്. അവിടെ നിനക്കു പൂർണ്ണസ്വാതന്ത്ര്യം അനുഭവിക്കാം; സന്തോഷിക്കാം; വരപ്രസാദത്തിൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുകയും ചെയ്യാം. അവിടെമാത്രമേ മാലാഖാമാരുടെ മദ്ധ്യേ നിന്റെ പ്രാണസ്നേഹിതനോടുകൂടി നീ വിനോദിക്കയുള്ളു.

ഏറ്റവും മാധുര്യമുള്ള ഈശോയേ, പരിശുദ്ധമായ ഏകാന്തവാസത്തോടുള്ള സ്നേഹം എനിക്കു നല്കേണമേ; അതു് എന്നിൽ വർദ്ധിപ്പിക്കയും ചെയ്യണമേ എന്നു ഞാൻ അങ്ങയോടു് അപേക്ഷിക്കുന്നു. എന്റെ ഏകാന്തതയിൽ ഞാൻ അങ്ങെ കാണുകയും അനുഭവിക്കുകയും അങ്ങയോടുകൂടി ഭാഗ്യവാനായിരിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. അവിടുത്തെ സംഭാഷണം മനുഷ്യരുടേതുപോലെ കൈപ്പുള്ളതല്ല. അവിടുത്തെ സഹവാസത്തിനു് അസഹ്യതയുമില്ല. ആത്മസന്തുഷ്ടിയും യഥാർത്ഥമായ ആനന്ദവുംമാത്രമേ അവയ്ക്കുള്ളു.

അദ്ധ്യായം 15

നാം എല്ലായ്പോഴും ദൈവസന്നിധിയിൽ ജീവിക്കണമെന്നു് ഈശോ തന്റെ മാമ്മോദീസാവഴിയായി നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

ഈശോ:– എന്റെ മകനേ, എനിക്കു് ഏകദേശം മുപ്പതു വയസ്സുണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ, എന്റെ പിതാവിന്റെ ഹിതാനുസരണം ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിക്കുന്നതിനായി ഞാൻ നസ്രസിൽനിന്നു യോർദ്ദാനിലേക്കു പോകയുണ്ടായി. മാമ്മോദീസാ മുങ്ങിയ ഉടനെതന്നെ പ്രാർത്ഥിക്കുവാനാണു ഞാൻ

പോയതു്. എന്നാൽ ആശ്ചര്യം! ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും, ജനങ്ങളും എന്റെ ചുറും ക്രുദ്ധരാകയും ചെയ്തപ്പോൾ ആകാശം തുറക്കപ്പെട്ടു; ഒരു മാടപ്രാവിന്റെ രൂപത്തിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവു എന്റെമേൽ ഇറങ്ങി; 'ഞാൻ അതിയായി സ്നേഹിക്കുന്ന എന്റെ പ്രിയസുതനാകുന്നു ഇവൻ' എന്നു് എന്റെ പിതാവു പറയുകയും ചെയ്തു.

എന്റെ മകനേ, ഇതെന്തൊരത്ഭുതം! എത്ര മഹനീയം! എന്നാൽ എനിക്കുവേണ്ടിയല്ല, പിന്നയോ, മനുഷ്യർ എന്നെ അവരുടെ രക്ഷകനായിട്ടു് അംഗീകരിക്കുന്നതിനും, എന്നിൽ വിശ്വസിക്കയും ശരണപ്പെടുകയും എന്നെ സ്നേഹിക്കയുംചെയ്തുകൊണ്ടു നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കുന്നതിനുമായിട്ടാണു പിതാവു് ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തതു്. എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ ബാഹ്യപ്രകടനം ആവശ്യമായിരുന്നില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, എന്റെ ജ്ഞാനസ്നാനസമയത്തു ദൃശ്യമാക്കപ്പെട്ടതെല്ലാം പണ്ടേതന്നെ ആത്മാവായി ഞാൻ അനുഭവിച്ചിരുന്നവയാണു്. എല്ലായിടത്തും, എല്ലാസമയത്തും പിതാവും പരിശുദ്ധാത്മാവും എന്നോടുകൂടി ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്റെ ഹൃദയം എല്ലായ്പോഴും ആന്തരികകാഴ്ചകളിൽ തൃപ്തിയടഞ്ഞിരുന്നു. ഇവയിൽ അതു പൂർണ്ണമായി സന്തോഷിക്കുകയും പരമാനന്ദം കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തു. പ്രവൃത്തിയും സ്നേഹവുംവഴിയായി എന്റെ ഹൃദയം ദൈവത്തോടു യോജിച്ചതുകൊണ്ടും എല്ലായ്പോഴും ദൈവസന്നിധിയിൽ ആയിരുന്നതുകൊണ്ടും അതു സ്വാഭാവത്തന്നിൽ ലയിച്ചിരുന്നുവെന്നു പറയാം.

2. എന്റെ മകനേ, എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ഈ മാതൃകയെ കഴിയുന്നത്ര നീ അനുകരിക്കുക. അതെസംബന്ധിച്ചു നിനക്കിഷ്ടകരവും ആശ്വാസപ്രദവുമായ പല സംഗതികളും എനിക്കു നിന്നോടു പറയുവാനുണ്ടു്. എന്റെ മകനേ, എല്ലായ്പോഴും ദൈവസാന്നിദ്ധ്യം അനുഭവിക്കുന്നതിനും, എല്ലായിടത്തും നിന്റെ രക്ഷകനും ദൈവവുമായ എന്റെ മുമ്പിൽ ജീവിക്കുന്നതിനും നീ സർവ്വാത്മനാ യത്നിക്കുക.

നീ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നെങ്കിൽ എന്റെ മുമ്പിൽ നടക്കുന്നതിനും എന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം അനുഭവിക്കുന്നതിനും ആഗ്രഹിക്കാതിരിക്കുമോ? തന്റെ സ്നേഹിതന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ ആനന്ദിക്കാത്ത വല്ലവരുമുണ്ടോ? ഇതു സംഭവിക്കാവുന്നതാണോ? ദൈവം എന്ന നിലയിൽ ഞാൻ എല്ലായ്പോഴും എല്ലായിടത്തും നിന്നോടുകൂടി ഉണ്ടെന്നറിഞ്ഞാലും ഒരിടത്തും നിന്നെ ഞാൻ കാണാതിരിക്കുന്നില്ല.

ഏതു സൃഷ്ടിയാണു് എന്റെ ദൃഷ്ടിക്കു വിഷയീഭവിക്കാത്തതു്? എല്ലായിടത്തുമുള്ള സദ്വൃത്തന്മാരേയും ദുർവൃത്തന്മാരേയും ഞാൻ കാണുന്നുണ്ടു്. അവരിൽ ഓരോരുത്തരുടേയും ഹൃദയങ്ങളെ ഞാൻ പരിശോധിക്കയും ചെയ്യും. എന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽനിന്നു മറയുവാൻ ആർക്കു സാധിക്കും? ഒരുവൻ അന്ധകാരത്തിൽ മറയുകയോ, പെരുംകാട്ടിൽപോയിരുളിക്കുകയോ, സമുദ്രത്തിന്റെ ആഴത്തിൽ മുങ്ങിക്കിടക്കുകയോ, പാതാളത്തിൽത്തന്നെ പോയിരിക്കുകയോ ചെയ്താലും ഞാൻ അവനെക്കാണും. എന്റെ മകനേ, എന്റെ ശക്തിയുള്ള കരങ്ങൾ കൊണ്ടു് ഓരോരുത്തനേയും ശിക്ഷിക്കയോ സമ്മാനിക്കയോ ചെയ്യത്തക്കവിധം ഞാൻ എല്ലാവരുടേയും അടുക്കലുണ്ടു്.

3. വിശുദ്ധ സക്രാരിയിൽ എന്റെ ദൈവികതത്വത്തിൽ മാത്രമല്ല, മാനുഷികതത്വത്തിലും ഞാൻ വസിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു്, നീ എങ്ങോട്ടുപോയാലും, സ്വദേശത്തോ വിദേശത്തോ ആയിരുന്നാലും, അവിടെയൊക്കെയും ഞാനും ഉണ്ടായിരിക്കും. വി. കുബ്ബാന സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലും എന്റെ ദൈവതത്വത്തോടുകൂടി മാത്രമല്ല, ആത്മാവോടും ശരീരത്തോടും കൂടിയാണു ഞാൻ സന്നിഹിതനായിരിക്കുന്നതു്.

ഇപ്പോൾ മോക്ഷത്തിൽ മാലാഖാമാർക്കും പുണ്യവാന്മാർക്കും എന്നപോലെ, ഒരിക്കൽ എന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്കു് ആനന്ദദായകമായിരുന്ന ആ മുഖവും, അധരങ്ങളും, ഹൃദയവും, സ്നേഹവും സക്രാരിയിൽ വസിക്കുന്ന എനിക്കുണ്ടെന്നു് അനുഭവിച്ചറിവാൻ നിനക്കു കഴിയും. എന്റെ മകനേ, സ്നേഹത്തി

ന്റെ രഹസ്യം പൂർണ്ണമായി നീ ഗ്രഹിക്കുക. നീ ഭൂമിയിൽ എവിടെയായിരുന്നാലും എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ സ്നേഹം നിമിത്തം ഞാൻ അവിടെ നിന്നോടുകൂടി ഉണ്ടായിരിക്കും. എനിക്കു നിന്നോടു സ്നേഹമുള്ളതുകൊണ്ടു് എല്ലായിടത്തും നിന്നെ ഞാൻ അനുഗമിക്കാതിരിക്കയില്ല.

4. ആകയാൽ, എന്നെ നീ എങ്ങനെ വിസ്മരിക്കും? എന്റെനേരെയുള്ള സ്നേഹത്താൽ നീ ജപിക്കാതിരിക്കുന്നതെങ്ങനെ? മനസ്സുകൊണ്ടും ഹൃദയംകൊണ്ടും എന്നിൽനിന്നകലുവാൻ നിനക്കു സാധിക്കുമോ? എന്റെ മകനേ, നീ എന്നെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കയും എന്റെ നേരെയുള്ള സ്നേഹത്താൽ നിന്റെ ഹൃദയം തുടിക്കയും ചെയ്യുമ്പോൾ നീ എന്റെ മുമ്പിലാണു നടക്കുന്നതു്.

ദൈവസന്നിധിയിലുള്ള ജീവിതത്തിനു മൂന്നു പടവികളുണ്ടു്. സുഹൃത്തുക്കൾ ഇവവഴിയായി എന്നോടു കൂടുതൽ അടുക്കുന്നുമുണ്ടു്. ഞാൻ സന്നിഹിതനാണെന്നു വിചാരിച്ചുകൊണ്ടു് എല്ലാപ്രവൃത്തികളും എനിക്കു സപീകാര്യമായവിധം ചെയ്യുകയും പലപ്പോഴും ദിവ്യസാന്നിധ്യത്തെ സ്മരിക്കയും ചെയ്യുന്നതു് ഒന്നാമത്തെ പടവിയാണു്. ക്രമാതീതമായ സ്നേഹങ്ങളിൽനിന്നു വിമുക്തവും പൂർണ്ണമായി എനിക്കു പ്രതിഷ്ഠിതവുമായ ഒരു ഹൃദയത്തോടുകൂടി എന്റെ സംസാരത്തെ ശ്രദ്ധയോടെ കേൾക്കയും തദനുസാരം പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്യുന്നതിനു തയ്യാറായിരിക്കുന്നവർ രണ്ടാമത്തെ പടവിയിലെത്തിയവരാണു്. എന്നിൽ ലയിച്ചു് എന്നെയല്ലാതെ വേറെ ആരെയും പറ്റി ചിന്തിക്കാതെ ജീവിക്കുന്നവരാണു മൂന്നാമത്തെ പടവിയിൽ എത്തിയവർ. ഇതിൽ ചെന്നെത്തിയ ആത്മാവു്, മാധുര്യപൂർണ്ണവും ദിവ്യവുമായ സഖിതപത്തിൽ സദാ ആനന്ദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും.

പക്ഷികൾ ആകാശമണ്ഡലത്തിൽ സച്ഛന്ദം പറന്നു നടക്കുമ്പോൾ അനുഭവിക്കുന്നതിനെക്കാൾ കൂടുതൽ സന്തോഷം എന്റെ സാന്നിധ്യത്തിൽ ഇവർ അനുഭവിക്കുകയും

ചെയ്യും. മനുഷ്യബോധത്തിനു ഗ്രഹിക്കാൻ പാടില്ലാത്ത ദിവ്യൈക്യത്തിന്റെ പൂർത്തീകരണമാണിതു്. ഭക്തിയുള്ള ആത്മാക്കൾ ബാഹ്യവും ആന്തരികവുമായ ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ നിഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടും, സൃഷ്ടികളേയും തങ്ങളെത്തന്നെയും പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടുകൂടി ഉപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടും, വരപ്രസാദത്തിന്റെ സഹായത്താൽ ഇതിനെ പ്രാപിക്കാറുണ്ടു്.

5. എന്റെ മകനേ, പാപങ്ങളെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗമാണു് എന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സ്മരണ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഒരു നിമിഷത്തിനുള്ളിൽ ആത്മാവിനേയും ശരീരത്തേയും നരകത്തിലേക്കു തള്ളിക്കളയുവാൻ ശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധിയിലാണു നില്ക്കുന്നതെന്നു് ഓർക്കുന്നവൻ എങ്ങനെ പാപംചെയ്യും?

എന്റെ മകനേ, ഞാൻ നിന്റെയടുക്കൽ നില്ക്കുന്നുവെന്നു നിന്റെ ശാരീരികകണ്ണുകൊണ്ടു കാണുന്നപക്ഷം എന്റെ മുമ്പിൽവച്ചു പാപം ചെയ്യുവാൻ നീ തുനിയുമോ? എന്റെ സന്നിധിയിൽ അല്പനേരത്തോടുകൂടി നീ പെരുമാറുകയില്ലയോ? എന്നാൽ, ഞാൻ നിന്റെ സമീപം ഉണ്ടെന്നുള്ളതു നിന്റെ കണ്ണുകൾകൊണ്ടു നീ കാണുന്നതിനെക്കാൾ വ്യക്തമായും നിശ്ചയമായും വിശ്വാസംവഴിയായി നീ കാണുന്നില്ലേ? നിന്റെ മുമ്പിൽ സന്നിഹിതനായിരിക്കുന്ന എന്നെ ഓർക്കുകയും സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ നീ ഒരിക്കലും പാപം ചെയ്കയില്ല. സപ്തവാസികളെ പാപരഹിതരാക്കിത്തീർക്കുന്നതെന്താണു്? ദൈവദർശനവും ദൈവസ്നേഹവും മാത്രമത്രേ.

വിശ്വാസംവഴിയായി നിന്റെ മനസ്സു ദൈവത്തെ കാണുകയും നിന്റെ ഹൃദയംകൊണ്ടു നീ ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായാൽ നീ അതൃന്നതനെ ഉപദ്രവിക്കയില്ലതന്നെ. പ്രകൃത്യാതന്നെ നീ ദുർബലനാണെന്നിരുന്നാലും, നീ വഞ്ചിതനാകുവാൻ ഈ ദിവ്യദർശനം അനുവദിക്കയോ നീ പാപത്തിൽ വീഴുവാൻ ഈ ദിവ്യസ്നേഹം സമ്മതിക്കയോ ചെയ്യുന്നതല്ല; നിശ്ചയം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ദൈവസന്നിധിയി

ലായിരിക്കുന്നവർ പാപം ചെയ്യുകയില്ല എന്നുള്ളതു തക്കമറ്റ സംഗതിയാണു്. അതുകയാൽ എന്റെ മകനേ, വിശ്വാസത്തോടും സ്നേഹത്തോടുംകൂടി നീ എന്റെ മുമ്പിൽ വ്യാപരിക്കുന്ന കാലത്തോളം നീ പാപത്തിൽ വീഴാതിരിക്കും. വാസ്തവത്തിൽ ഇതു നിന്റെ സ്വന്തം ശക്തികൊണ്ടല്ല, പിന്നെയോ, എന്റെ സാന്നിധ്യംകൊണ്ടാണു സാധിക്കുന്നതു്. നീ പാപം ചെയ്കയോ, ചെയ്യുന്നതിനുദ്ദേശിക്കയോ ചെയ്യുമ്പോൾ നിശ്ചയമായും നീ വിശ്വാസംവഴിയായി എന്നെ കാണുകയോ, സ്നേഹംവഴിയായി എന്നെ അറിയുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ദൈവത്തെ കാണുകയോ അറിയുകയോ ചെയ്യാത്തവൻ മാത്രമേ പാപം ചെയ്കയുള്ളു.

6. എന്റെ സാന്നിധ്യത്തെക്കാൾ ക്ലൃപ്തൽ ആനന്ദകരമായി എന്താണുള്ളതു്? ക്ലൃപ്തൽ സന്തോഷപ്രദമായി വല്ലതുമുണ്ടോ? ക്ലൃപ്തൽ ഫലവത്തായതെന്തു്? അതു ശാശ്വതമായ പുരോഗതിസാതന്നെ. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ മാലാഖാമാരും പുണ്യവാന്മാരും അഭിമുഖമായി ദർശിക്കയും പൂർണ്ണമായി അനുഭവിക്കയും ചെയ്യുന്ന ദൈവത്തെയാണു നീ ഭൂമിയിൽ വിശ്വാസം വഴിയായി കാണുകയുംസ്നേഹത്താൽ അനുഭവിക്കയും ചെയ്യുന്നതു്.

ദൈവസാന്നിധ്യത്തെക്കുറിച്ചു സ്മരിക്കാതെ ഏകാന്തവാസം ചെയ്യുന്നതു് ആപൽകരവും മനുഷ്യരോടു സഹവസിക്കുന്നതു് ഉപദ്രവകരവുമാകുന്നു. എന്നാൽ, ദൈവസാന്നിധ്യസ്മരണയെ പരിശീലിക്കുന്നപക്ഷം ഇവ രണ്ടിനേയും പരിശുദ്ധമാക്കിത്തീർക്കാവുന്നതാണു്.

ദൈവസാന്നിധ്യാഭ്യസനംപോലെ ഇത്രയധികം സുകൃതകൃത്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനു സഹായിക്കുന്ന വേറൊരു ഭക്തികൃത്യം നീ കാണുകയില്ല. അതുകയാൽ എന്റെ മകനേ, നീ സന്തുഷ്ടനായിരിക്കുക. എന്റെ സാന്നിധ്യം ഓർത്തു ജീവിക്കുന്നതിനു നീ പരിശീലിച്ചാൽ, നിനക്കു് ആപത്തുകളിൽ രക്ഷയും അന്ധകാരത്തിൽ വെളിച്ചവും ഏകാന്തതയിൽ ആശ്വാസവും ഉണ്ടാകാതിരിക്കയില്ല.

7. ശിഷ്യൻ:— ഏറ്റവും മാധുര്യമുള്ള ഈശോയേ, ഞാൻ എങ്ങനെയാണു പരിശുദ്ധമായ ഈ തഴക്കം സമ്പാദിക്കേണ്ടതു്?

ഈശോ:— എന്റെ മകനേ, എല്ലാറ്റിനും മുൻപേ ചെയ്യേണ്ടതു ക്രടെക്കുടെ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും വരപ്രസാദം ലഭിക്കുന്നതിനു താൽപര്യത്തോടെ അപേക്ഷിക്കുകയുമാണു്. ജീവനുള്ള വിശ്വാസത്തോടും യഥാർത്ഥസ്നേഹത്തോടുംകൂടി ദൈവസാന്നിദ്ധ്യത്തെ അനുസ്മരിക്കുന്നതിനു് അതു നിന്നെ നിശ്ചയമായും പ്രേരിപ്പിക്കും. പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളെ നീ വളരെ ക്രമമായി നിയന്ത്രിക്കുകയും ബാഹ്യമായ സംഗതികളെക്കുറിച്ചുള്ള അമിതമായ ആഗ്രഹത്തെ അടക്കുകയും വേണം. പിന്നീടു്, ഉള്ളിന്ദ്രിയങ്ങളേയും നിയന്ത്രിക്കേണ്ടതാണു്. മനസ്സിൽനിന്നു് ഉപകാരശൂന്യവും ചീത്തയുമായ വിചാരങ്ങളേയും, ഹൃദയത്തിൽനിന്നു വ്യർത്ഥവും ഉദാസീനവുമായ കാംക്ഷകളേയും പരിത്യജിച്ചേ മതിയാവൂ. ഇങ്ങനെ ചെയ്തശേഷം ചെറുതും, എന്നാൽ തീക്ഷ്ണവുമായ ആഗ്രഹപ്രകരണങ്ങൾ വഴിയായി ഇടവിടാതെ എന്റെ പക്കലേക്കു നീ തിരിയണം. ഈ പ്രകരണങ്ങൾ നിന്റെ ആത്മാവിന്റെ സ്ഥിതിയോടു് എത്ര ക്രുടുതൽ യോജിച്ചിരിക്കുന്നുവോ അത്ര ക്രുടുതൽ ഫലം നിനക്കു ലഭിക്കയും ചെയ്യും.

അവസാനമായി എന്റെ മകനേ, അദൃശ്യനും നിന്റെ സ്നേഹാർജ്ജനവുമായ എന്നെ ദൃശ്യമായ എല്ലാ സംഗതികളിലും നീ അന്വേഷിക്കണം. നിന്റെ ചുറ്റുമുള്ള സൃഷ്ടികൾ തന്നെയും എന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തെ അറിയിക്കുന്നില്ലയോ? പ്രശാന്തരമണീയമായ ആകാശവും ഭയാനകമായ കാറും അതിനെയല്ലേ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്നതു്? ഫലങ്ങളും, പുഷ്പങ്ങളും, ആശ്വാസങ്ങളും, പീഡകളും, നന്മകളും, പ്രസാദവരങ്ങളും എന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തെത്തന്നെ അറിയിക്കുന്നു.

എന്റെ മകനേ, നീ എന്റെ യഥാർത്ഥശിഷ്യനാണെങ്കിൽ, എന്നെ ഓർക്കുന്നതിനും സ്നേഹിക്കുന്നതിനും നിന്റെ

ചുറ്റുമുള്ള എല്ലാവസ്തുക്കളും നിന്നെ സഹായിക്കാതിരിക്കുകയില്ല. എല്ലായിടത്തും നീ എന്നെക്കാണും; എല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടു നീ എന്റെ പക്കലേക്കടുക്കും; എന്നിൽ സാക്ഷാത്തായ സമാധാനവും സന്തോഷവും നീ കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്യും.

8. ശിഷ്യൻ:– അളശ്യനും സകലത്തെയും കണ്ടറിയുന്നവനും അപരിമേയനും സർവ്വവ്യാപിയുമായ കർത്താവേ, അങ്ങയുടെ മുമ്പിൽനിന്നു് എവിടെ ഓടിയൊളിക്കുവാൻ എനിക്കു കഴിയും? ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു പോയാൽ ഇതാ, നിന്നെ ഞാൻ അവിടെക്കാണും; നരകത്തിലേക്കിറങ്ങിയാൽ അവിടേയും നീ ഉണ്ടു്. സമുദ്രം കടന്നു വിദൂരദേശങ്ങളിൽ പോയാലും അവിടെയും ഞാൻ അങ്ങെ കാണുമല്ലോ! അവിടേയും അങ്ങയുടെ തൃക്കരങ്ങളാണു് എന്നെ നയിക്കുകയും രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു്. അന്ധകാരം നിന്റെ മുമ്പിൽ നശിക്കുന്നു; രാത്രി നിനക്കു പകൽ പോലെയാണു്; എല്ലായിടത്തും എന്നെ നീ കാണുന്നുമുണ്ടു്.

9. അങ്ങുന്നു് എല്ലായ്പോഴും എന്നോടുകൂടി ഉണ്ടായിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ള വിചാരം എനിക്കു് എത്ര മാധുര്യപ്രദം! എത്ര വലിയ ആശ്വാസം! അങ്ങയിൽ ആശ്രയിക്കുന്നതിനു് എത്ര മതിയായ കാരണം! അങ്ങയെ സ്നേഹിക്കുന്നതിനു് എത്ര വലിയ ഒരു പ്രേരണ! ഞാൻ എങ്ങോട്ടു നോക്കിയാലും നിന്റെ സൃഷ്ടിജാലങ്ങളും എന്റെ വിശ്വാസത്തെ ഉയർത്തുകയും, നിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തേയും ശക്തിയേയും സ്നേഹത്തേയുംകുറിച്ചു് എന്നെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരു വസ്തുവിന്റെ പ്രിയ ഏറ്റവും ഇഷ്ടകരവും ഏറ്റവും ഭംഗിയുള്ളതും ഏറ്റവും നല്ലതുമാണെങ്കിൽ ആ വസ്തുവിന്റെ യഥാർത്ഥസ്ഥിതി എത്ര ആനന്ദാവഹമായിരിക്കും!

ഇതാ സൃഷ്ടികളിൽ ചിലതു് എത്ര മനോഹരമാകുന്നു! മറ്റു ചിലതു ശക്തിയുള്ളതും വേറെ ചിലതു ഭംഗിയുള്ളതുമാണു്. എന്നാൽ എന്റെ ആത്മമണവാളാ! അങ്ങുന്നു് അതുല്യ

മായവിധം മനോഹരനും ശക്തിയുള്ളവനും ഭംഗിയുള്ളവനും മാധുര്യമുള്ളവനും എല്ലാപ്രകാരത്തിലും നല്ലവനും ആകുന്നുവെ'ന്ന് എനിക്കറിയാം.

നല്ല ഈശോയേ, എന്റെ രക്ഷകനായ ദൈവമേ, എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ആനന്ദമേ, എല്ലായ്പോഴും എല്ലായിടത്തും അങ്ങെ സ്മരിക്കുന്നതിനും സ്നേഹിക്കുന്നതിനും ഇടവരുത്തേണമേ. എന്റെ ഹൃദയത്തെ നിർമ്മലവും പരിശുദ്ധവുമായ ഒരു വാസസ്ഥലമാക്കുക. എന്റെ ആത്മശുദ്ധീകരണത്തിനും അങ്ങയുടെ ശാശ്വതമഹിമയ്ക്കുംവേണ്ടി ഇതിൽ ഞാൻ അങ്ങെ കാണുകയും അങ്ങെ കൈവശപ്പെടുത്തി അനുഭവിക്കയും ചെയ്യട്ടെ.

അധ്യായം 16

നാം എല്ലായ്പോഴും ഹൃദയസമാധാനം പാലിക്കണമെന്നു മരുഭൂമിയിൽവച്ചു പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ട ഈശോയുടെ പരിശുദ്ധ ഹൃദയം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

ഈശോ:- എന്റെ മകനേ, പരിശുദ്ധാത്മാവു എന്നെ യോർദാനാൻ നദിയിൽനിന്നു മരുഭൂമിയിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി, ഇതു മാലാഖാമാരെപ്പോലും വിസ്മയിപ്പിച്ചു. മനുഷ്യരിൽനിന്നു പിന്മാറി വന്യമൃഗങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വസിച്ചുകൊണ്ടു, കാലത്തിന്റെ മാറ്റങ്ങൾക്കെല്ലാം അധീനനായി ഉപവാസത്തിലും തപസ്സിലും ഞാൻ എന്റെ ദിവസങ്ങളെല്ലാം കഴിച്ചുകൂട്ടി. അതിവിശിഷ്ടമായ ധ്യാനവും ഇടവിടാതെയുള്ള പ്രാർത്ഥനയും വഴിയായി എന്റെ ഹൃദയം സ്വർഗ്ഗീയപിതാവിനോടു സദാ സംഭാഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

എല്ലാവരും ആക്ഷേപിച്ചുപേക്ഷിച്ചവനായ എന്നെ പിശാച് അത്ഭുതപൂർവ്വം ആക്രമിച്ചു. അവൻ എന്നെ ദൂരെ കൊണ്ടു

പോകയും കഠോരമായി പരീക്ഷിക്കയുംചെയ്യും. എന്റെ മകനേ, നിന്നെ ആശ്വസിപ്പിക്കുകയും എന്റെ ദൃഷ്ടാന്തത്താൽ നിന്നെ പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നുള്ള ഏകോദ്ദേശ്യമല്ലയോ ഇത്രയൊക്കെയും സഹിക്കുന്നതിന് എന്നെപ്രേരിപ്പിച്ചതു്?

പിശാച് നിന്നെ പരീക്ഷിക്കയും ലോകം ഉപദ്രവിക്കയും ചെയ്തേക്കാം. എന്നാൽ ഇപ്രകാരമുള്ള വിഷമഘട്ടങ്ങളിൽ എനിക്കുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു് അപ്പോൾ ഓർത്തുകൊണ്ടു് അത്യുത്സുകപ്പെടാതിരിക്കയും മനസ്സമാധാനം നഷ്ടപ്പെട്ടുത്താതിരിക്കുകയുമാണു ചെയ്യേണ്ടതു്. എന്റെ ഹൃദയസമാധാനത്തെ നശിപ്പിക്കാൻ ഈലോകത്തിലുള്ള യാതൊന്നിനും സാധിച്ചില്ല. സമാധാനഭംഗം വരുത്തുന്ന എല്ലാറ്റിലുംനിന്നു ദൃഢനിശ്ചയത്തോടെ പിന്മാറി, അതു സമാധാനത്തിൽത്തന്നെ വസിച്ചു.

2. എന്റെ മകനേ, നീ ഈ പരിശുദ്ധ സമാധാനത്തെ തീക്ഷ്ണതയോടെ ആഗ്രഹിക്കുകയും, സൂക്ഷ്മതയോടെ അനുഗമിക്കുകയും ചെയ്യുക. യഥാർത്ഥസമാധാനത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന ആത്മാവു ഭാഗ്യമുള്ളതാകുന്നു! എന്റെ സ്വന്തം രാജ്യത്തിലെന്നോണം ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരാത്മാവിൽ ഞാൻ വസിക്കും. ഒരു സിംഹാസനത്തിലെന്നപോലെ അതിൽ ഞാൻ ആനന്ദിക്കുന്നുമുണ്ടു്. സമാധാനമുള്ള ഒരു ഹൃദയത്തോടു സംഭാഷിക്കണമെന്നാണു് എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ആഗ്രഹം; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു ഹൃദയം എന്റെ നിവേശങ്ങളെ കേൾക്കുകയും ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്യാതിരിക്കയില്ല.

തെറുകളിൽ ഉൾപ്പെടാതിരിക്കുന്നതിനും ഉൾപ്പെട്ടാൽ അവയിൽനിന്നുപോലും ഫലം എടുക്കുന്നതിനും, ശരിയായ വണ്ണം സുകൃതങ്ങളിൽ അഭ്യസിക്കുന്നതിനും നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നിന്റെ ഹൃദയസമാധാനത്തെ പരിരക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക. പിശാചിന്റെ പരീക്ഷകളോടു് എതിർക്കുന്നതിനും അവന്റെ ദുഷ്ടപ്രവൃത്തികളെ വിഫലമാക്കുന്നതിനും നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ സമാധാനത്തോടുകൂടി വർത്തിക്കുന്നതു മതിയാവൂ.

3. ഈദൃശസമാധാനത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന ഒരാത്മാവിനു വിരോധമായി അധികമൊന്നും ചെയ്യാൻ സാധിക്കയില്ലെന്നറിഞ്ഞിട്ടുള്ള പിശാച്, ഏതു തരത്തിലെങ്കിലും അതിനെ അലട്ടുന്നതിനു ശ്രമിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു ചിലപ്പോൾ അവൻ മനുഷ്യരുടെ എല്ലാശക്തികളേയും ഇളക്കുകയും ഉണർത്തുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്. കല്പനാശക്തിയെ അവൻ ക്ഷോഭിപ്പിക്കുകയും ദുർമ്മോഹങ്ങളെ ഉണർത്തുകയും ഓരോപുണ്യത്തിനും വിരോധമായ സംഗതികളെ തോന്നിക്കുകയും ചെയ്യുക പതിവാണ്. ചിലപ്പോഴൊക്കെ മുഖസ്തുതി പറഞ്ഞുകൊണ്ടും മറു ചിലപ്പോൾ ഭയപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടും അവൻ മനുഷ്യരെ പരീക്ഷിക്കുന്നു.

എന്റെ മകനേ, നിനക്കങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അസ്വസ്ഥനായി നിന്റെ സമാധാനം നഷ്ടപ്പെടുത്തരുത്. നീ പരിശുദ്ധസമാധാനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നിടത്തോളംകാലം ഒന്നും പേടിക്കാനില്ല. എന്നാൽ സമാധാനത്തിനു കുറവുവരുന്തോറും നീ അപകടസ്ഥിതിയിലായിത്തീരും. ദൈവസഹായത്താൽ നീ പൈശാചികവശീകരണങ്ങൾക്കു സമ്മതിക്കാതിരുന്നാൽത്തന്നെയും, ഒരു താൽകാലികവിജയം നേടിയാലെന്നപോലെ അവൻ തൃപ്തിപ്പെടുകയേ ഉള്ളൂ. ആദ്യത്തെ ശ്രമത്തിൽ നിന്നെ തോല്പിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് അവൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല; എന്നാൽ നിന്റെ ഹൃദയത്തെ ശല്യപ്പെടുത്തുന്നതിന് അവനു സാധിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, ക്രമശ: അവൻ നിന്നെ ഉപദ്രവിക്കുകയും, അശക്തനാക്കിത്തീർക്കുകയും, ഇങ്ങനെ അവസാനം നിന്നെ നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. അതുകൊണ്ട് അവൻ നിന്നെ എത്രനാളത്തേക്ക് ഉപദ്രവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാലും അവന്റെ പ്രലോഭനങ്ങൾക്കു കീഴ്പ്പെടാതിരിക്കുവാൻ നീ സൂക്ഷിക്കണം.

4. എന്റെ മകനേ, എന്തുതന്നെ സംഭവിച്ചാലും നിന്റെ ഹൃദയത്തെ അസ്വസ്ഥമാക്കരുത്. ഈ ലോകത്തിലുള്ള യാതൊന്നിനെക്കുറിച്ചും നിന്റെ ഹൃദയം അസമാധാനം അനുഭവിക്കാതിരിക്കട്ടെ. വല്ല തെറ്റിനും അഥവാ, പാപത്തിനും അധീനനായാൽപ്പോലും നിന്റെ ഹൃദയസമാധാനത്തെ നീ

വെടിയരുതു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഒരു തെറ്റുചെയ്തശേഷം സമാധാനരഹിതനാകുക എന്നതു ചെയ്ത തിന്മയ്ക്കു് ഒരു പരിഹാരമാകുന്നില്ല. മാത്രമല്ല, ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു് ആദ്യത്തെതിനെക്കാൾ അപൽകരമായ ഒരു തെറ്റുമാണു്.

നൈർഭാഗ്യവശാൽ ഒരു തെറ്റിൽ ഉൾപ്പെട്ടുന്നതിനിടയായാൽ,നീ ചഞ്ചലനും ഹൃദയസമാധാനമില്ലാത്തവനുമായിത്തീർന്നുകൂടാ. നിൻെറ പാപങ്ങളെ എൻെറ ദിവ്യസ്നേഹാഗ്നിയിൽ ദഹിപ്പിച്ചു്, ആത്മശുദ്ധി വരുത്തുവാനായി സ്നേഹപ്രകരണം ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു ഹൃദയതാപത്തോടെ എൻെറ ഹൃദയത്തിൽ നീ ശരണപ്പെടണം. എൻെറ മകനേ, നിൻെറ ബോധത്തെ അന്ധകാരനിബിഡമാക്കുന്നതും നിൻെറ മനസ്സിനെ തിന്മയിലേക്കു നയിക്കുന്നതും ആന്തരികവുമായ നിസ്സഹായാവസ്ഥയിൽ നീ ഞെരുക്കം അനുഭവിക്കുക സംഭവ്യമാണു്. എന്നാൽ ദൈവമഹത്വത്തിനും നിൻെറ നന്മയ്ക്കുംവേണ്ടിയാണു നീ ഇതനുഭവിപ്പാൻ ദൈവം അനുവദിക്കുന്നതു്. അതുകയാൽ അപ്പോൾനിശ്ചഞ്ചലമായ മനസ്സമാധാനത്തോടുകൂടിയിരിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമത്രേ. അല്ലാത്തപക്ഷം നീ ഭഗ്നാശനായി നിന്നെത്തന്നെ ഉപേക്ഷിച്ച ശത്രുവിനു കീഴടങ്ങിക്കളയാനും എളുപ്പമുണ്ടു്.

അപ്പോൾ നീ മനക്കലക്കത്തിനു വശംവദനാകുന്നുവെങ്കിൽ എൻെറ ഹൃദയത്തിൻെറ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ വിഫലമാകയും, നിനക്കു നല്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന യോഗ്യതകളും പുണ്യപൂർണ്ണതയും നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യും. മാത്രമല്ല, നീ എന്നിൽനിന്നകലുകയും തൻമൂലം നശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണു്. എൻെറ അരുപി നയിക്കുന്നിടത്തേക്കു ധൈര്യത്തോടും ശാന്തതയോടും അനുസരണത്തോടുംകൂടി പോകുക. അതിൻെറ ഉപദേശങ്ങളെ നീ അനുസരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും നാശത്തിലുൾപ്പെട്ടുന്നതിനുപകരം പുണ്യത്തിൽ ഗണ്യമായ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കാതിരിക്കുകയില്ല.

5. നിൻെറ ഹൃദയത്തിൽ സമാധനമില്ലെങ്കിൽ നിസ്സാര

മായ ബാഹ്യസംഗതികൾപോലും അതിനെ സദാ ക്ഷോഭി പ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. എന്റെ സ്നേഹിതന്മാരും നിന്നോട് കൃ തജ്ഞത കാണിക്കുന്നതിനു കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരും, ചില പ്പോൾ അവിശ്വാസ്യരും വഞ്ചകരും നിന്റെ വിരോധികളു മായി പരിണമിച്ചേക്കാം. നിന്റെ സമാധാനം മനുഷ്യരുടെ പ്രവൃത്തികളെ ആശ്രയിച്ചാണിരിക്കുന്നതെങ്കിൽ അതു പരി താപകരമായ മാറ്റങ്ങൾക്കധീനമായേ ഇരിക്കുകയുള്ളൂ.

പലരും തങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ ചാപ്പിൽ അനുസ രിച്ചാണു വിധിക്കുന്നത്. അതുകയാൽ, അവർ ചിലപ്പോൾ നി ന്നെപ്പറ്റി മോശമായി വിചാരിക്കുകയോ, നിന്റെ പ്രവൃത്തി കളെക്കുറിച്ചു നിന്നെ കുറ്റപ്പെടുത്തുകയോ, പുണ്യപൂർണ്ണത യ്ക്കായുള്ള നിന്റെ പരിശ്രമങ്ങളെ അധിക്ഷേപിക്കയോ ചെ യ്തേക്കാം. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ നിന്റെ പുണ്യത്തെ അവർ പല വഴികളിലൂടെ പരീക്ഷിച്ചേക്കും. എന്റെ മകനേ, ഇങ്ങ നെ സംഭവിക്കുമ്പോൾ, ചഞ്ചലനാകാതെ നീ സമാധാന ത്തോടെയിരിക്കുക. ആകാശത്തിൽക്കൂടി കാർമേഘങ്ങൾ ക ടന്നുപോകുന്നതുപോലെ ഇവയെല്ലാം കടന്നുപൊയ്ക്കോള്ളട്ടെ.

ഇവയെപ്പറ്റി നീ ആകുലനാകുന്നതുകൊണ്ടു വാസ്തവ ത്തിൽ എന്തു പ്രയോജനമാണുള്ളത്? ഇതുവഴിയായി നിന്റെ ദു:ഖങ്ങളേയും അരിഷ്ടതകളേയും വർദ്ധിപ്പിക്കുക മാത്രമാണു ചെയ്യുന്നതു്. പ്രതികൂലമായ സംഗതികളെ ക്ഷമാപുരസ്സരം സഹിക്കുന്നതിനു നീ പരിശീലിക്കണം. അനിഷ്ടമായതിനെ മൗനത്തോടെ കേൾക്കുന്നതിനും ഈർഷ്യാകുലന്മാരോടു ശാ ന്തമായി പെരുമാറുന്നതിനും, കലഹങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ സമാധാ നപൂർവം വർത്തിക്കുന്നതിനും നീ പഠിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

6. ശിഷ്യൻ:— എന്നാൽ, കർത്താവേ, വിശ്വസ്തതയോ ടെ നിന്നെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതിനു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ പ്രലോഭനങ്ങൾ എന്നെ അലട്ടുന്നല്ലോ; പ്രതികൂലങ്ങളായ ചു റ്റുപാടുകളും മനുഷ്യർതന്നെയും എന്നെ വിഷമിപ്പിക്കു

ന്നുണ്ട്. അകയാൽ എന്റെ സദുദ്ദേശ്യങ്ങളെ നടപ്പിൽ വരുത്താൻ പ്രയാസമുള്ളതായിട്ടാണു കാണുന്നതു്; വാസ്തവത്തിൽ എനിക്കു് ഇതു് അസാദ്ധ്യമായിത്തോന്നുന്നു.

ഈശോ:— എന്റെ മകനേ, പ്രയാസമുള്ളതും മനസ്സമാധാനത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നതും ആയവയെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുന്നതു ദോഷകരമല്ല. അവയ്ക്കെതിരായി പ്രവർത്തിക്കണമെങ്കിൽ അവയെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കതന്നെ വേണം. നീ എത്രതന്നെ ഭക്തിയുള്ളവനായിരുന്നാലും അരിഷ്ടതകളേയും പ്രയാസങ്ങളേയും സ്മരിക്കാതിരിപ്പാൻ നിനക്കു സാധിക്കയില്ലതന്നെ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഭക്തി ആത്മാവിന്റെ ശക്തികളെ നശിപ്പിക്കുകയോ ക്ഷയിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. നേരെ മറിച്ചു് അതു് അവയെ കൂടുതൽ പരിശുദ്ധവും പരിപൂർണ്ണവുമാക്കിത്തീർക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്.

ഈ ഉള്ളശുദ്ധരുപാടുകൾക്കധീനമാകാതിരിക്കാൻ നിന്റെ അധമാംശത്തിനു ചിലപ്പോൾ സാധിച്ചില്ലെന്നു വന്നേക്കാം. എന്നാൽ ഉൽകൃഷ്ടാംശം കീഴ്പ്പെടാതിരിക്കുന്നപക്ഷം, യാതൊരുപ്രകാരത്തിലും നിനക്കു് ഉപദ്രവം നേരിടുന്നതല്ലെന്നു മാത്രമല്ല, നിന്റെ സമാധാനത്തെ ദൃഢീകരിക്കുന്നതിനുകൂടി അവ നിന്നെ സഹായിക്കും. നിന്റെ അധമഭാഗത്തെ എത്രമാത്രം അമർത്തുന്നുവോ അത്രമാത്രമേ അതു നിനക്കു കീഴ്പ്പെടുകയുള്ളു. ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നപക്ഷം അതു കൂടുതൽ രക്ഷാകരവും സമാധാനദായകവും ആകാതിരിക്കയില്ല.

മനസ്സമാധാനത്തോടുകൂടിയിരിക്കുക എന്നതു നിന്റെ സ്വാധീനതയിൽപ്പെട്ടതാണു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, നിനക്കു സ്വതന്ത്രമനസ്സുള്ളതുകൊണ്ടും, വേണ്ടുവോളം പ്രസാദവരങ്ങൾ ലഭ്യമാകുന്നതുകൊണ്ടും, നീ സമ്മതിക്കാതെ നിന്റെ മനസ്സമാധാനം നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നതിനു്, പൈശാചിക വശീകരണമോ വല്ല വിപത്തോ ഒരിക്കലും ശക്തമാകയില്ല.

അകയാൽ എന്റെ മകനേ, ഹൃദയസമാധാനം സമ്പാ

ടിക്കുന്നകാര്യം നിന്നെ ആശ്രയിച്ചാണിരിക്കുന്നത്. വരപ്ര സാദത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന ഒരവസ്ഥ കഴിഞ്ഞാൽ ഈലോകജീ വിതത്തിൽ മനുഷ്യനു ലഭിക്കാവുന്നതിൽ ഏറ്റവും വലിയ ന ന്മ ഇതത്രേ.

7. ശിഷ്യൻ:– കർത്താവേ, അതു വാസ്തവംതന്നെ. അ കയാൽ എല്ലാക്കാര്യങ്ങൾക്കും അവശ്യവും ഉപകാരപ്രദവുമാ ണെന്നു് അങ്ങുനു കാണിച്ചുതന്ന ഈ പരിശുദ്ധസമാധാനം ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗം എനിക്കു മനസ്സിലാക്കിത്തരേണമേ എന്നാണു് എന്റെ അപേക്ഷ.

8. ഈശോ:– എന്റെ മകനേ, സമാധാനം സമ്പാദി ക്കുന്നതിനും പാലിക്കുന്നതിനുമുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെക്കുറിച്ചു ദീർ ഘദീർഘം സംസാരിക്കുന്നവർ പലരുമുണ്ടു്. എന്നിൽനിന്നു പഠിക്കുക; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഞാൻ ഹൃദയശാന്തതയും എ ളിമയുമുള്ളവനാകുന്നു. എന്നിൽമാത്രമേ പരിപൂർണ്ണമായ സമാ ധാനം നീ കണ്ടെത്തുകയുള്ളു. അതുകൊണ്ടു് എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ നന്മകളെ അനുകരിക്കു ന്നതിനു ശ്രമിക്കുന്നവനുമാത്രമേ യഥാർത്ഥമായ സമാധാനം സമ്പാദിക്കുവാൻ സാധിക്കയുള്ളു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഹൃദ യസമാധാനം ഉഷ്ടുന്മാക്കുള്ളതല്ല.

വീണ്ടും, മനുഷ്യരുടെയിടയിൽ തനിക്കു ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന താഴ്ന്നസ്ഥാനംകൊണ്ടു തൃപ്തിയടയുകയും, അതിൽത്തന്നെ ശരണപ്പെടാതെ എല്ലാ വിഷമതകളിലും എന്നെ ആശ്രയി ക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു വിനീതഹൃദയത്തിനുമാത്രമേ നിരന്ത രമായി സമാധാനം പാലിക്കുന്നതിനു സാധിക്കുകയുള്ളു. അവ സാനമായി, പരസ്നേഹത്താൽ പ്രേരിതവും, ദൈവത്തോടു് ഐക്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും അഥവാ, ദൈവതിരുമനസ്സിനു കീ ഴ്പ്പെടുന്നതുമായ ഒരു ഹൃദയത്തിനല്ലാതെ പരിശുദ്ധമായ സ മാധാനത്തിന്റെ മാധുര്യം ഇടമുറിയാതെ അനുഭവിക്കുവാൻ

സാധിക്കയില്ല. ഇങ്ങനെയുള്ളവർ അഭംഗമായ സമാധാനത്തിൽ അപകടംകൂടാതെ നിലനില്ക്കുകയും ചെയ്യും.

എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ഇച്ഛകളാൽ നീ പൂർണ്ണമായി പ്രേരിപ്പിക്കപ്പെട്ടുവെങ്കിൽ, എന്നോടുകൂടുതൽ തുല്യതയുള്ളവനാകണമെന്നു് ആഗ്രഹിക്കയും യഥാർത്ഥമായി എന്നെ സ്നേഹിക്കയും ചെയ്യും. ഇക്കാരണത്താൽ ദൈവഹിതം അനുസരിച്ചു് ഈലോകത്തിൽ എന്നോടുകൂടി കഷ്ടതയനുഭവിക്കുന്നതിനു നിനക്കു സന്മനസ്സുണ്ടാകുമെന്നുള്ളതു നിശ്ചയമത്രേ. എന്റെ മകനേ, ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നപക്ഷം, അത്യാനന്ദകരമായ സമാധാനവും, ദൃശ്യവസ്തുക്കൾക്കു മാറ്റം സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വേളയിൽത്തന്നെയും ഇടമുറിയാതെയുള്ള ആശ്വാസവും നീ അനുഭവിക്കും. നീ എല്ലായ്പോഴും സന്തുഷ്ടഹൃദയനായിത്തീരും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നിന്റെ ഹൃദയത്തെ ശല്യപ്പെടുത്തുന്ന സംഗതികൾതന്നെയും സമാധാനദായകങ്ങളായി പകർന്നുപോകും.

എന്റെ മകനേ, യഥാർത്ഥസമാധാനത്തിലേക്കുള്ള വഴി കണ്ടാലും! അതു ക്രമേണ പരിപൂർണ്ണതയിലേക്കുപോലും നമ്മെ ആനയിക്കുന്നു. അതിലൂടെ നടക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ. അതിനുപുറമേ യഥാർത്ഥവും സുസ്ഥിരവും ശാശ്വതവുമായ സമാധാനം കാണുവാൻ സാധിക്കയില്ല.

നിന്റെ ഹൃദയം ദൈവതിരുമനസ്സിനു പരിപൂർണ്ണമായി സമർപ്പിക്കപ്പെടാത്തപക്ഷം മറെറന്തുതന്നെ ചെയ്താലും എവിടെയെല്ലാം പോയാലും ഒരിടത്തും സമാധാനം കണ്ടെത്തുമെന്നു നീ വിചാരിക്കേണ്ടാ. പാപം ചെയ്യാനുള്ള അവസരങ്ങളെ ഉപേക്ഷിക്കയോ, സ്ഥലം മാറുകയോ, ഏകാന്തവാസം അനുഷ്ഠിക്കയോ, ജ്ഞാനപുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കുകയോ, എന്നു വേണ്ടാ, എന്തുതന്നെ ചെയ്താലും നിന്റെ ഹൃദയം ശരിയായി ക്രമപ്പെട്ടുത്താതെ യഥാർത്ഥ സമാധാനം ലഭിക്കുമെന്നു നീ വിചാരിക്കുന്നുവോ?

8. എന്റെ മകനേ, അന്തരികമായ സമാധാനമില്ലാ

യുടെ കാരണങ്ങൾ ബാഹ്യവസ്തുക്കളിൽനിന്നല്ല, പ്രത്യുത, ക്രമമില്ലാത്ത ഹൃദയത്തിൽനിന്നാണ് ഉൽഭൂതമാകുന്നത്. ഈ കാരണങ്ങൾ നിന്നിൽ ഉണ്ടാകുവാൻ അനുവദിക്കാഞ്ഞാൽ ബാഹ്യവസ്തുക്കൾ ഒരിക്കലും നിന്റെ സമാധാനത്തിനു ഭംഗം വരുത്തുകയില്ല.

നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ എത്ര അമിതമോഹങ്ങളുണ്ടോ, സമാധാനത്തെ നശിപ്പിക്കുന്ന അത്രയും ഹേതുക്കളും അതിലുണ്ട്. ചീത്തയും വ്യർത്ഥവുമായ ഇച്ഛകൾ മാത്രമല്ല, പിന്നെയോ, ദൈവതിരുമനസ്സിനു എതിരായി നല്ലതും വിശുദ്ധവുമായ വസ്തുക്കളെക്കുറിച്ചുണ്ടാകുന്ന അഗ്രഹങ്ങൾകൂടെ ഇതിലുൾപ്പെട്ടുന്നു. അതുകൊണ്ട് അമിതമായ എന്തെങ്കിലും നിന്നിൽ നീ കാണുന്നുവെങ്കിൽ പ്രാർത്ഥന, ആത്മശോധന ആദിയായ മാർഗ്ഗങ്ങളെ നിരന്തരം ഉപയോഗിച്ചു്, അതിനെ ഹൃദയത്തിൽ നിന്നു നിശ്ശേഷം ബഹിഷ്കരിക്കണം.

ഉൽക്കണ്ഠയോടെ സമാധാനത്തെത്തേടിയ ഒട്ടുവളരെ സുകൃതാത്മാക്കൾപോലും ഇക്കാര്യസിദ്ധിക്കായി പല നല്ല മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചിട്ടും കൂടുതൽ സമാധാനക്കേടുമാത്രമേ അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുള്ളൂ. അവർ ക്രമവിരുദ്ധമായി പ്രവർത്തിച്ചതോ, മനഃക്ഷോഭം വേഗം അവസാനിക്കുവാൻ ഉൽക്കണ്ഠാപൂർവ്വം അഗ്രഹിച്ചതോ, അസ്വസ്ഥചിത്തരായി ഏതന്മാർഗ്ഗങ്ങളെ ഉപയോഗിച്ചതോ, ഇന്ദ്രിയഗോചരമായ സമാധാനം അനുഭവിക്കുവാൻ കാംക്ഷിച്ചതോ ആയിരിക്കണം ഈ അപജയത്തിന്റെ കാരണം.

നീ ശാന്തനായി സമാധാനം അന്വേഷിക്കുക. അതു ഹൃദയത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠഭാഗത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. യുക്തിപരമായ മനസ്സാണു വിശ്വാസത്തിന്റേയും വരപ്രസാദത്തിന്റേയും സഹായത്താൽ അവിടെ അധികാരം നടത്തുന്നത്. ആകയാൽ നീ അതിനെ അവിടെ കണ്ടെത്തും. എന്റെ മകനേ, ഇങ്ങനെ ചെയ്താൽ എന്റെ പരിശുദ്ധമായ സമാധാനം നീ അനുഭവിക്കും. അതു് എന്റെ ശിഷ്യന്മാരുടെ പ്രത്യേകാ

വകാശമാകുന്നു. അതു സന്തോഷസന്താപങ്ങളിൽ സമനിലയെ അവലംബിക്കുന്നതിനു് ഒരു സഹായമാണു്. ശക്തിയും, എല്ലാ അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ ഉറവയും എന്നുവേണ്ടാ, പരിശുദ്ധാത്മാവും പരിപൂർണ്ണതയുമുള്ള മധുരതമമായ മാർഗ്ഗവും ഇതുതന്നെ.

9. ശിഷ്യൻ:— സമാധാനത്തിന്റെ ദൈവവും സകല ആശ്വാസങ്ങളുടേയും പിതാവുമായ ഈശോയേ, പരിശുദ്ധാവും മാധുര്യസമ്പൂർണ്ണവുമായ നിന്റെ സമാധാനം ലഭിക്കുന്നതിനു ഞാൻ എത്രമാത്രം ആഗ്രഹിക്കുന്നു! ലൗകികവസ്തുക്കളെ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ അവയെ കരസ്ഥമാക്കിക്കൊള്ളട്ടെ. എന്നാൽ എനിക്കു് അങ്ങയുടെ സമാധാനം തരേണമേ എന്നാണു ഞാൻ അങ്ങയോടു് അപേക്ഷിക്കുന്നതു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഇതെനിക്കു് ഈലോകജീവിതത്തിൽ ലഭ്യമായ നന്മകളിൽ ഏറ്റവും വലുതും ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന സകലത്തെയും അടക്കിക്കൊള്ളുന്നതുമാകുന്നു.

ശാന്തതയും വിനയവുമുള്ള അങ്ങയുടെ യഥാർത്ഥശിഷ്യനായിത്തീരുന്നതിനുവേണ്ടി അങ്ങുന്നു നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങളെ വേണ്ടവിധം ഉപയോഗിക്കുവാൻ എനിക്കിടവരുത്തണമേ. സമാധാനത്തിന്റെ രാജാവായ ഈശോയേ, നിർമ്മലവും സമാധാനപൂരിതവുമായ ഒരു ഹൃദയത്തിൽ ഭരണം നടത്തണമെന്നാണല്ലോ അവിടുത്തെ ആഗ്രഹം. മാലാഖാമാരോടും പരിശുദ്ധന്മാരോടുംകൂടി അവിടുന്നു് അനവരതം വാഴുന്ന സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ ഞാൻ വന്നുചേരുന്നതുവരെ എന്റെ ഹൃദയം അശുദ്ധമാകാതെ കാത്തുകൊണ്ടു് അതിൽ അങ്ങയുടെ സിംഹാസനത്തെ ഉറപ്പിച്ചു ഭരണം നടത്തണമേയെന്നു ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

അധ്യായം 17

ആത്മാക്കളെക്കുറിച്ചു നമുക്കുണ്ടാകേണ്ട തീക്ഷ്ണതയെപ്പറ്റി
ഈശോയുടെ പരിശുദ്ധജീവിതം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

ഈശോ:– എന്റെ മകനേ, മനുഷ്യപരിത്രാണാർത്ഥ
മാണു ദൈവം തന്റെ പുത്രനെ ലോകത്തിലേക്കയച്ചത്. ആ
ത്മാക്കളെക്കുറിച്ചുള്ള തീക്ഷ്ണതയാൽ ഞാൻ എപ്പോഴും പ്രേ
രിതനായി, എന്റെ സ്വർഗ്ഗീയപിതാവു നല്കിയിരിക്കുന്ന
എല്ലാ മാർഗ്ഗങ്ങളേയും ഉപയോഗിച്ചു മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളിൽ
ദൈവരാജ്യം പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനു ഞാൻ അശ്രാന്തപരിശ്ര
മം ചെയ്യുന്നതിൽ എന്താണത്ഭുതം?

എന്റെ ജോലിക്ക് എന്നെത്തന്നെ ഒരുക്കുന്നതിനും,
എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ശിഷ്യന്മാരെല്ലാവരും മറ്റുള്ളവരെ
ക്കുറിച്ചു തീക്ഷ്ണത പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി ത
ങ്ങളിൽത്തന്നെ തീക്ഷ്ണതയുള്ളവരായിരിക്കേണ്ടതാണെന്ന് അ
വരെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി ഞാൻ ഇത:പര്യന്തം രഹ
സ്യജീവിതം കഴിച്ചു. ഈ ശിഷ്യന്മാർ തങ്ങളുടെ കർത്താവാ
യ ദൈവത്തിനുവേണ്ടി ജീവിക്കുന്നതിനും യാതൊരു തിന്മ
യും ചെയ്യാതെ നന്മയിൽ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കുന്നതിനുംവേ
ണ്ടി ഞാൻ എന്റെ രഹസ്യജീവിതത്തിൽ പലപ്പോഴും വ
ളരെ എരിവോടുകൂടെ പ്രാർത്ഥിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു.

ഞാൻ എന്റെ ശ്ലീഹന്മാരോടും ശിഷ്യന്മാരോടും സ
ഹവസിച്ചു, ഞാൻ അവരെ എന്നെപ്പോലെ തീക്ഷ്ണതയുള്ള
വരാക്കി എന്റെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളെ അവർക്കു ഞാൻ അറിയിച്ചു
കൊടുത്തു. ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷയ്ക്കായി അവർ വേലചെയ്യുന്ന
തു കണ്ടു ഞാൻ സന്തോഷിക്കയും ചെയ്തു. ദൈവരാജ്യത്തെ
പ്രസംഗിച്ചും നന്മ ചെയ്യുന്നതിനു മനുഷ്യരെ രഹസ്യമായും
പരസ്യമായും പ്രേരിപ്പിച്ചും ഞാൻ ചുറ്റിസ്സഞ്ചരിച്ചിരുന്നു.

അന്ധകാരത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് എന്റെ ജീവിതമാതൃക ദീപസ്തംഭമായി വിളങ്ങി. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സകലക്കും നന്മചെയ്തുകൊണ്ടും എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ എളിമയും ഉപവിയും ഓരോരുത്തക്കും വെളിപ്പെട്ടുത്തിക്കൊണ്ടുമത്രേ ഞാൻ ചുറ്റിനടന്നത്.

അവരുടെ രക്ഷയ്ക്കും നന്മയ്ക്കുംവേണ്ടി ഞാൻ വളരെ വേലചെയ്ത ദിവസങ്ങളിൽപ്പോലും ജനക്കൂട്ടത്തിൽനിന്നു പിൻമാറി കുറച്ചുസമയത്തേക്ക് ഏകാന്തമായി പ്രാർത്ഥിക്കുക പതിവായിരുന്നു. മാത്രമല്ല, പകൽ സമയത്തെ യാത്രകളും വേലകളും കഴിഞ്ഞു ക്ഷീണിച്ചു തങ്ങൾ ഉറങ്ങുവാൻ പോയപ്പോൾക്കൂടെയും ഞാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നുവെന്ന് എന്റെ ശിഷ്യന്മാർ അറിഞ്ഞപ്പോൾ അവരുടെ ഭക്തിതീക്ഷ്ണത എത്രമാത്രം വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കണം! എന്റെ ദൃഷ്ടാന്തത്തെ കണ്ട് അതിനെ അനുകരിക്കുന്നതിന് അവർ അതിയായി ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തു.

ആകാശത്തിലും ഭൂമിയിലും എല്ലാ അധികാരങ്ങളും എനിക്കു നല്കപ്പെട്ടിരുന്നുവല്ലോ. ദൈവമഹത്വത്തിനും ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷയ്ക്കുംവേണ്ടി ഞാൻ അവയെ വിനിയോഗിച്ചു. എല്ലാവരുടേയും രക്ഷയ്ക്ക് ആവശ്യമായിരുന്നിടത്തോളം അത്തങ്ങൾ ഞാൻ പ്രവർത്തിക്കുകയുണ്ടായി. എന്റെ മകനേ, ആത്മാക്കളെ രക്ഷിക്കുന്നതിനു ഞാൻ ഉപയോഗിച്ച മാർഗ്ഗങ്ങൾ കാണുക! നീ ഏതു ജീവിതസ്ഥിതിയിലുള്ളവനായിരുന്നാലും ഈ മാർഗ്ഗങ്ങൾ നിനക്കും പ്രയോഗിക്കാവുന്നതല്ലയോ? അതുകൊണ്ട് ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷയ്ക്കും എന്റെ മഹത്വത്തിനുംവേണ്ടി അവയെ നീ ഉത്സാഹപൂർവ്വം ഉപയോഗിക്കുക.

2. അവിശ്വാസംകൊണ്ടോ, ഇടത്തുട്ടനിമിത്തമോ, പാപം ഹേതുവായോ വഴി തെറ്റി അലഞ്ഞുനടക്കുന്ന എന്റെ മക്കൾ ആനന്ദത്തോടെ എന്റെ പക്കലേക്കു തിരിച്ചുവന്ന് എന്റെ ഹൃദയത്തെ സന്തോഷിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. ഇതിനായി നിന്റെ ആശാനിഗ്രഹങ്ങളും ഉപവിപ്രവൃത്തികളും സുകൃ

താല്പര്യസനങ്ങളും നിന്റെ സാധാരണ ജോലികളുംക്രമേയും നീ കാഴ്ചവയ്ക്കുകയും ഇടവിടാതെ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യണം. മാത്രമല്ല, നല്ലവർ പുണ്യത്തിൽ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കുന്നതിനും ക്രൂതൽ യോഗ്യത സമ്പാദിക്കുന്നതിനും പരിപൂർണ്ണതയിലെത്തുന്നതിനുംവേണ്ടി നീ ഇപ്രകാരം ചെയ്യേണ്ടതത്രേ.

ആത്മാക്കളെ രക്ഷിക്കുന്നതിനു ശക്തിമത്തായ ഒരുപകരണമാണു പ്രാർത്ഥനയെന്നു നീ അറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നു! എത്രയോ വിശുദ്ധന്മാർ ലോകവ്യവഹാരങ്ങളിൽനിന്നുമാറി, പ്രാർത്ഥനവഴിയായി അസംഖ്യം ആത്മാക്കളെ അവിശ്വാസത്തിൽനിന്നും ഇടത്തുട്ടിൽനിന്നും പാപത്തിൽനിന്നും പിന്മാറുകയും നിത്യഭാഗ്യത്തിനു യോഗ്യരാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്! അതുകയാൽ എന്റെ മകനേ, പ്രാർത്ഥനവഴിയായി നിനക്ക് എന്തെല്ലാം ചെയ്യാമെന്നു ഗ്രഹിച്ചാലും! ചിലരെയെങ്കിലും രക്ഷാന്തിയുള്ളവരാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കുക. ഇതുവഴിയായി അവർ നിന്റെ ശിഷ്യന്മാരും പ്രേഷിതന്മാരും ആയിത്തീരും. ആത്മാക്കളെ അന്വേഷിക്കുന്നതിനായി അവരെയാണ് അയയ്ക്കേണ്ടതു്. പ്രേഷിതവൃത്തി തുടരുന്നതിനു വേറെ ചിലരെ അവർ അയച്ചുകൊള്ളും. നീ തുടങ്ങിയ ഈ ജോലി ഇങ്ങനെ എല്ലാ തലമുറകളും തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. ഈ വിധത്തിൽ മറ്റുള്ളവർവഴിയായും വളരെ നന്മ ചെയ്യുവാൻ നിനക്കു സാധിക്കും.

പുണ്യത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതും നന്മയെ ആകർഷകമാക്കിച്ചെയ്യുന്നതുമായ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി നിരന്തരമായി സംസാരിക്കുന്നതിൽ നീ ഉൽസുകനായിരിക്കണം. ക്ഷേത്രപരമായ ഒരു സംതോഷണം കാരണത്താൽ നിത്യാനന്ദം അനുഭവിക്കുന്നതിനു ഭാഗ്യം ലഭിച്ച എത്രയോ ആളുകൾ ഇപ്പോൾ മോക്ഷത്തിലുണ്ട്! എന്റെ മകനേ, നിന്റെ അയല്ക്കാരനെ നന്മയിലേക്കാകർഷിച്ചില്ലെങ്കിലും അവനെ അതിൽനിന്ന് അകറ്റാതിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ വാസ്തവത്തിൽ നീ അവനെ ദ്രോഹിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ യഥാർത്ഥതീക്ഷ്ണതയുള്ളവൻ പരി

ക്ഷുദ്രമായ വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചു സംഭാഷിക്കുന്നതിനുതക്ക അവസരം കണ്ടുപിടിക്കയും അതിനെ ഫലപ്രദമാക്കിത്തീർക്കുകയുമാണു ചെയ്യുന്നതു്.

സന്മാതൃകയ്ക്കു വളരെ ശക്തിയുണ്ടു്. അതു മറെറല്ലാററിനും ശക്തിയും ജീവനും നല്കുന്നു. അകയാൽ ഉപമിക്കാൻ പാടില്ലാത്ത എൻെറ സ്നേഹമാധുര്യത്തെ നിൻെറ ജീവിതമാതൃകവഴിയായി നീ നിൻെറ അയല്ക്കാരനു കാണിച്ചുകൊടുക്കുക. എന്നെ സ്നേഹപൂർവം ശുശ്രൂഷിക്കുന്നവൻ ഇഹലോകത്തിൽത്തന്നെയും ഏററം ഭാഗ്യവാനാണെന്നു് അനുഭവിച്ചറിയുന്നതിനു് അവനെ നിർബന്ധിക്കുവാൻ നിനക്കു സാധിക്കും.

പ്രകൃതിനിയമങ്ങളെ ലംഘിച്ചുകൊണ്ടു നിനക്കു് അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലെങ്കിലും ദിവ്യവരപ്രസാദത്തോടു സഹകരിക്കുന്നതായാൽ നിനക്കു വിസ്മയനീയങ്ങളായ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻ കഴിയും. എന്തിനു്! എന്നോടുള്ള നിർമ്മലസ്നേഹംനിമിത്തം അന്യരെ സഹായിക്കുന്നതിനായി നിൻെറ സ്വന്തം കാര്യങ്ങളെ അവഗണിക്കുകയും തിന്മ പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്കു നന്മ ചെയ്യുകയും, എന്നെപ്രതി നിന്ദാവമാനങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നതു ഭാഗ്യമായിക്കരുതുകയും ചെയ്യുന്നതു വിസ്മയനീയമെന്നല്ല, അത്ഭുതകരവുമല്ലയോ? എൻെറ മകനേ, മറുമാർഗ്ഗങ്ങൾ വഴിയായി മാനസാന്തരപ്പെടാത്ത ആത്മാക്കളെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തുന്നതിനും നന്മയിലേക്കു് ആകർഷിക്കുന്നതിനും വരപ്രസാദത്തിനു സാധിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

3. എൻെറ മകനേ, നീ എല്ലായിടത്തും, എല്ലാ സമയത്തും ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷയെക്കുറിച്ചു തീക്ഷ്ണതയുള്ളവനായിരിക്കണം. എന്നാൽ നന്മ ചെയ്യുന്നതിനും പരിപൂർണ്ണത പ്രാപിക്കുന്നതിനും നിന്നോടിടപെടുന്നവരെല്ലാവരും പ്രേരിപ്പിക്കപ്പെട്ടും. നിനക്കു തീക്ഷ്ണതയില്ലെങ്കിൽ— ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷയും പരിപൂർണ്ണതയും നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ— നീ എൻെറ ഹൃദയത്തിൻെറ ഒരു യഥാർത്ഥശിഷ്യനാണെന്നു

കരുതേണ്ടാ. ആകയാൽ നീ എന്റെ ഹൃദയത്തെ സ്നേഹിക്കയും അനുകരിക്കയും ചെയ്യുന്നതിനു് ആഗ്രഹിക്കുന്നപക്ഷം നിന്റെ തീക്ഷ്ണതയെ വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതാണു്. എന്നേക്കും എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നതിനും മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നതിനുമായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷയ്ക്കും പരിപൂർണ്ണതയ്ക്കുംവേണ്ടി വേലചെയ്യുന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ ഇഷ്ടകരമായി എന്റെ ഹൃദയത്തിനു് എന്താണു നിനക്കു ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുന്നതു്? ആകയാൽ ഒരു ആത്മാവിനെ മോക്ഷത്തിലേക്കു് അയയ്ക്കുവാൻ നിനക്കു സാധിക്കുമെങ്കിൽ അതു്, മറ്റു പ്രവൃത്തികളും വഴിയായി ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാ മനുഷ്യരുംകൂടി എനിക്കു നല്കിയിട്ടുള്ളതോ, നല്കുവാൻ അവർക്കു സാധിക്കുന്നതോ ആയ മഹത്വത്തെക്കാൾ കൂടുതൽ മഹിമ എനിക്കു നല്കും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, മനുഷ്യർ എനിക്കു പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന മഹിമ പരിമിതമാകുന്നു. എന്നാൽ ഭാഗ്യപ്പെട്ട ഒരാത്മാവു് എനിക്കു നല്കുന്ന സ്തുതി അളവറ്റതത്രേ. അതു് എന്നേക്കും നിലനില്ക്കുന്നുവെന്നുള്ളതാണു് ഇതിന്റെ കാരണം.

എന്റെ മകനേ, ആത്മാക്കളെ രക്ഷിക്കുവാൻവേണ്ടി ഞാൻ മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്തതിൽനിന്നുതന്നെ അവയുടെ വില എത്രമാത്രമാണെന്നു നിനക്കു ഗ്രഹിക്കാമല്ലോ. അനവധി ക്ലേശങ്ങളും സഹിക്കയും ഒടുവിൽ എന്റെ ജീവൻപോലും ബലികഴിക്കുകയും ചെയ്തതു് ഇവയെപ്രതിയല്ലയോ? ഒരാത്മാവിന്റെ വില നീ അറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ അതിനെ രക്ഷിക്കുവാൻ നീ എത്രമാത്രം തീക്ഷ്ണത പ്രദർശിപ്പിക്കുമായിരുന്നു! അതിനെ വീണ്ടുരക്ഷിക്കുന്നതിനായി ഞാൻ അനുഭവിച്ച കഷ്ടതകളിൽനിന്നുതന്നെ അതിന്റെ വില നിനക്കു മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ.

ഒരാത്മാവിനെ രക്ഷിക്കുമ്പോൾ, ഈ ലോകം മുഴുവനും അതിലുള്ള സകല വസ്തുക്കളും കൈവശപ്പെടുത്തുന്നതിനെക്കാൾ കൂടുതൽ വിലയുള്ള ഒരു പ്രവൃത്തി നീ ചെയ്യുന്നുവെന്നു

റിയുക. എന്റെ മകനേ, നിന്റെ അയല്ക്കാരന്റെ ആത്മാവിനെ നീ രക്ഷിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നിന്റേതും നീ സുരക്ഷിതമാക്കിത്തീർക്കുന്നുണ്ട്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഒരു പാപിയെ ഉന്മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു പിന്മാറുന്നവൻ സ്വന്തം ആത്മാവിനെ മരണത്തിൽനിന്നു രക്ഷിക്കയും അതിന്റെ പാപങ്ങളെ മായ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

എന്റെ മകനേ, തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരെ നിന്റെ മരണശേഷം മോക്ഷത്തിൽ കാണുന്നതു നിനക്കെത്രയോ സന്തോഷാവഹമായിരിക്കും! സ്വർഗ്ഗം പ്രാപിച്ച ചില ആത്മാക്കൾ തങ്ങളുടെ മോക്ഷലബ്ധിക്കും, മറ്റു ചിലർ തങ്ങളുടെ ഉന്നതപദവിക്കും അതിനനുസൃതമായ നിത്യസൗഭാഗ്യത്തിനും നിന്നോടു കടപ്പെട്ടവരാകുന്നു. അതിനാൽ, അവർ നിന്നോട് എന്നും കൃതജ്ഞതയുള്ളവരായിരിക്കും. ആത്മാക്കളുടെ പരിപൂർണ്ണതയ്ക്കും രക്ഷയ്ക്കുംവേണ്ടി വേലചെയ്യുന്നതു മാനുഷികസംഗതികളിൽത്തന്നെയല്ല, ദൈവികമായ സംഗതികളിൽവച്ചും ശ്രേഷ്ഠമായിട്ടുള്ളതാണ്.

4. നിനക്കു യഥാർത്ഥമായ തീക്ഷ്ണതയുണ്ടാകുന്നതിനു നിരന്തരം പ്രാർത്ഥിക്കണം. അതിനെ വിനയം സംരക്ഷിക്കുകയും, ഉപവി ഉന്മേഷപ്പെടുത്തുകയും, ജ്ഞാനം ക്രമപ്പെടുത്തുകയും, വിവേകം വഴികാട്ടുകയും, സ്ഥിരോത്സാഹം ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യട്ടെ. എളിമയും ശാന്തതയുമുള്ള ഒരു ഹൃദയത്തിൽ പ്രസാദവരസഹായത്താലുണ്ടാകുന്ന തീക്ഷ്ണതയാലല്ലാതെ, ഉന്മോഹങ്ങൾക്കു വശംവദമായ പ്രകൃതിയിൽനിന്ന് ഉത്ഭവിക്കുന്ന തീക്ഷ്ണതയാൽ പ്രേരിതനാകാതിരിപ്പാൻ നീ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്. ഇപ്രകാരമുള്ള തീക്ഷ്ണതയാൽ നയിക്കപ്പെടുന്നവൻ പാപങ്ങളെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യുന്നതിനുപകരം അവയെ വർദ്ധിപ്പിക്കയാണു ചെയ്യുന്നത്. മറ്റുള്ളവരെ നല്ലവരാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനുള്ള ഇവരുടെ ശ്രമം വിഫലമാകുക മാത്രമല്ല അവരെ വഷളന്മാരാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

തിന്മയെ അകറ്റുന്നതിനും നന്മയെ വളർത്തുന്നതിനും കഴിയുന്നത്ര ഉത്സാഹിക്കുക. നിന്റെ ശക്തിയിൽപ്പെട്ടിടത്തോളം ചെയ്തിട്ടും, തിരുത്തുവാനോ നന്നാക്കുവാനോ സാധിക്കാത്തവയെപ്പറ്റി നീ ക്ലേശിക്കേണ്ടാ. ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കുമ്പോൾ, ഇവയെല്ലാം ദൈവമഹത്വത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുമാറാകട്ടെ എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് അവയെ എന്റെ പരിപാലനയ്ക്കു സമർപ്പിക്കുകയാണു വേണ്ടതു്. എന്റെ മകനേ, നിന്റെ ഈ പ്രേഷിതജോലി വിജയകരമായില്ലെങ്കിൽ വീണ്ടും വീണ്ടും ശ്രമിക്കുക. ദുഷ്ടാത്മാവിയുടെ ഉപദേശംമൂലമോ തങ്ങളുടെ മന്ദതയാലോ നല്ല കായ്കളെപ്പറ്റി ആരും ശ്രമിക്കാറില്ല. പിന്നീടു ശിഷ്ടാത്മാവിയുടെ ആവർത്തിച്ചുള്ള ഉപദേശവും എന്റെ പ്രേരണയും പ്രസാദവരത്തിന്റെ സഹായവുംനിമിത്തം അവർ അവയെക്കുറിച്ചു ശ്രദ്ധിക്കയും തദനുസാരം പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

ഞാൻ ഒരുവന്റെ മാനസാന്തരത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം അവനെക്കുറിച്ചു നീ യാതൊരു പ്രകാരത്തിലും നിരാശപ്പെടേണ്ടതില്ല. ഇപ്പോളവൻ ഒരു അവിശ്വാസിയാണെങ്കിലും താമസിയാതെ ഒരു വിശ്വാസിയാകയില്ലെന്നു നിനക്കെങ്ങനെ അറിയാം? ഇപ്പോളവൻ ഒരു ഇടത്തൂട്ടുകാരനായിരിക്കാം; പക്ഷേ, ഉടനെതന്നെ ഒരു കർത്തോലിക്കനാകുവാൻ പാടില്ലേ? ഇന്നു് ഒരു ശീശ്മക്കാരനായിരിക്കുന്നവൻ നാളെ സഭയോടു് ഐക്യപ്പെടുവാൻ പാടില്ലെന്നുണ്ടോ?

പ്രഭാതത്തിൽ തിരുസ്സഭയെ ഞെരുക്കിയ പൗലോസ്, സായംകാലത്തു സഭയുടെ ഒരു സ്തീഫായായിത്തീർന്നില്ലേ? പരസ്ത്രീപാപിനിയായിരുന്ന മഗ്ദലേനാ പിന്നീടു സകല പുണ്യങ്ങൾക്കും മാതൃകയും ഒരു സ്ത്രാപ്പേ മാലാഖയെപ്പോലെ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവളുമായിത്തീർന്നതു നോക്കുക. തെറ്റുകളിലും പാപങ്ങളിലുംനിന്നു് ഒരിക്കലും പിന്മാറുകയില്ലെന്നു വിചാരിച്ചിരുന്ന എത്രയോ പേർ മാനസാന്തരപ്പെടുകയും ദിവ്യപ്രസാദവരത്തോടു സഹകരിച്ചു് ഈ ലോകത്തിൽ ഭാഗ്യമായി

ജീവിക്കയും പരലോകത്തിൽ നിത്യഭാഗ്യം അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്! എന്നാൽ, ഇപ്പോൾ പ്രസാദവരത്തിന്റെ ശക്തി കുറഞ്ഞുപോയെന്നോ? മനുഷ്യന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യം നശിച്ചുപോയെന്നുണ്ടോ?

5. എത്ര ശ്രമിച്ചിട്ടും, മനുഷ്യർ മാനസാന്തരപ്പെടാത്തതുകൊണ്ട്, നിന്റെ ഹൃദയസമാധാനത്തിനു ഭംഗം വരുത്തേണ്ടാ. തങ്ങളുടെ സൂക്ഷത്തിനു് ഏല്പിച്ചിരുന്ന ആത്മാക്കളെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തുന്നതിനു കഴിയുന്നത്ര പരിശ്രമിച്ചിട്ടും യാതൊരു ഫലവും ഉണ്ടാകുന്നില്ല എന്നു കണ്ടിട്ടുപോലും സന്തോഷത്തോടും സമാധാനത്തോടുംകൂടി കഴിച്ചുകൂട്ടുന്ന കാവൽമാലാഖാമാരെ നീ അനുകരിക്കണം.

നിന്റെ പരിശ്രമങ്ങൾക്കു തക്ക ഫലം! ഈ ലോകത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്നില്ലെങ്കിലും അവയ്ക്കു സമ്മാനം ലഭിക്കയില്ലെന്നു നീ വിചാരിക്കരുതു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, നീ സന്മനസ്സോടെ വേല ചെയ്യണമെന്നേ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുള്ളൂ. പ്രസാദവരമാകുന്ന ചെടികളെ നനയ്ക്കേണ്ടതു നിന്റെ കടമയാകുന്നു. എന്നാൽ അവയ്ക്കു വളർച്ച നല്കേണ്ടതു നിന്റെ ജോലിയല്ല. ആകയാൽ, അവയെ സന്തോഷത്തോടുകൂടി നനയ്ക്കുക. നിന്റെ വേലനിമിത്തം അവ വളർന്നാലും, ഇല്ലെങ്കിലും, നിനക്കു പ്രതിഫലവും എനിക്കു മഹത്വവും ഉണ്ടാകാതിരിക്കയില്ല.

6. എന്റെ മകനേ, നീ മറുള്ളവരുടെ രക്ഷയ്ക്കോ പുണ്യപൂർണ്ണതയ്ക്കോ വേണ്ടി വേല ചെയ്യുമ്പോൾ നിന്റെ സ്വന്തം പുണ്യപൂർണ്ണതയുടെ കാര്യം മറക്കരുതു്. അന്യരുടെ ആത്മരക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി നീ വേല ചെയ്യുന്നുവോ അവർ നിന്നെക്കാൾ നല്ലവരാണെന്നോ അഥവാ, ആകുമെന്നോ വേണം വിചാരിപ്പാൻ. മറുള്ളവർക്ക് എത്രതന്നെ നന്മ ചെയ്താലും മനുഷ്യസഹായം കൂടാതെ സ്വരം പുറപ്പെടുവിക്കാൻ സാധിക്കാത്ത കൈമണിയെക്കാൾ കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം നിനിക്കില്ലെന്നുള്ളതു സദാ ഓർത്തുകൊള്ളണം.

നീ എത്രമാത്രം നിസ്സ്വാർത്ഥമായി എന്നെ ആശ്രയിക്കുകയും എത്രയധികം വിനയമുള്ളവനായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവോ ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷയ്ക്കും പരിപൂർണ്ണതയ്ക്കും നീ അത്രമാത്രമേ ഉപകരിക്കൂ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ എന്റെ മഹാകാംക്ഷകൾ നിവൃത്തിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി സ്വന്തം ദൃഷ്ടിയിൽ ദുർബലനാണെന്നു വിചാരിക്കുന്നവരെയാണു ഞാൻ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നത്. ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതു് ഇവർ സ്വന്തം ശക്തിയിലല്ലാതെ എന്നിൽ ആശ്രയിക്കയും എന്റെ സ്തുതിക്കും ബഹുമാനത്തിനുംവേണ്ടി വേല ചെയ്കയും ചെയ്യേണ്ടതിനായിട്ടത്രേ.

7. ശിഷ്യൻ:– കർത്താവായ ഈശോയേ, ഞാൻ മാത്രം നിന്നെ സ്നേഹിച്ചാൽ പോരല്ലോ. മറുള്ളവരും അങ്ങെ ശുശ്രൂഷിക്കുകയും സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതല്ലയോ? എല്ലാവരാലും സ്നേഹിക്കപ്പെടുവാൻ അവിടുന്നു സർവ്വഥാ യോഗ്യനാണെന്നു് എനിക്കറിയാം.

ഈശോയേ, മനുഷ്യർ അങ്ങെ അറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ അവർ അങ്ങെ ഒരിക്കലും ഉപേക്ഷിക്കയില്ലായിരുന്നു; സർവ്വാത്മനാ അങ്ങെ സ്നേഹിക്കാതിരിക്കയുമില്ലായിരുന്നു. ആത്മരക്ഷാർത്ഥം ചെയ്യുന്ന ജോലി എത്ര മാധുര്യമുള്ളതാണു്! അതു മാലാഖായ്ക്കുടത്ത ഒരു വേലതന്നെ. എത്രയോ ദൈവികമായ ഒരു ജോലി! സകല ഹൃദയങ്ങളേയും ആകർഷിക്കുന്നതിനും അവയെ നിൻറെനേരെയുള്ള സ്നേഹത്താൽ ജ്വലിപ്പിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി ഭൂമി മുഴുവൻ ചുറ്റി സഞ്ചരിക്കുവാൻ എന്നെ വല്ലവരും സഹായിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ!!

ഏറ്റവും മാധുര്യവാനായ ഈശോയേ! എല്ലാഹൃദയങ്ങളേയും കൈവശപ്പെടുത്തി, അവയെ ഞാൻ നിനക്കു സമർപ്പിക്കുകയും നിൻറെ സ്നേഹത്തിനു പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ എത്രയോ നന്നായിരുന്നു! സത്യത്തിൽ മാലാഖാമാരും പുണ്യവാന്മാരും നിൻറെനേരേ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതുപോലെയുള്ള സ്നേഹം ലോകത്തിൽ സകല മനുഷ്യരും പ്രദർ

ശിപ്പിക്കണമെന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ഈ ആഗ്രഹം അവിടുന്നു സ്വീകരിക്കേണമേ.

നിന്റെ സ്നേഹത്തെ എല്ലാവക്കും അറിയിക്കുന്നതിനും, എന്റെ വേലയും ബുദ്ധിമുട്ടുകളും എന്നുവേണ്ടാ, എന്നെത്തന്നെയും ഉദാരഹൃദയത്തോടെ ആത്മരക്ഷയ്ക്കായി ബലി കഴിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി ഞാൻ നിന്റെ പ്രേഷിതനായിത്തീരട്ടെ.

അധ്യായം 18

നമുക്ക് ആത്മീയാനന്ദം ആവശ്യമാണെന്നു കാണായിലേ കല്യാണവിരുന്നിൽ സംബന്ധിച്ച ഈശോ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

ഈശോ:— എന്റെ മകനേ, എല്ലാവരേയും രക്ഷിക്കുന്നതിനായിട്ടാണു ഞാൻ ഈലോകത്തിൽ വന്നതു്. ആകയാൽ എല്ലാവരേയും സാധീനരാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഞാൻ എല്ലാവക്കും എല്ലാമായിത്തീന്നു. എല്ലാവരിനും ചൂടും ജീവനും നല്കി സന്തോഷിപ്പിക്കുന്ന വെളിച്ചം എല്ലാവക്കും ഇഷ്ടമുള്ളതാണല്ലോ. ഞാൻ ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചമായിരുന്നു. എന്റെ ജീവിതം എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ സ്നേഹത്തേയും സന്തോഷത്തേയുമാണു പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നതു്. എന്റെ മകനേ, നീ എന്റെ പ്രവൃത്തികളെ പരിശോധിക്കുക. മ്ലാനവദനനായി ഒരിടത്തും നീ എന്നെ കാണുകയില്ല. മന്ദതയാൽ ഞാൻ ആരെ തള്ളിക്കളഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്? ദൈവേഷ്ടാനുസൃതം, എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ സന്തോഷത്തോടും ഉത്സാഹത്തോടും കൂടി ഞാൻ എല്ലാവരോടും പെരുമാറി. എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ അരൂപികൊണ്ടു ഞാൻ അവരെ പരിശുദ്ധരുമാക്കിത്തീർത്തു.

അവർ എന്നെ കല്യാണവിരുന്നിനു ക്ഷണിച്ചു. യാതൊരു

മടിയുംകാണിക്കാതെ അമ്മയും ശിഷ്യന്മാരുമൊരുമിച്ചു ഞാൻ അവിടെപ്പോയി. യഥാർത്ഥമായ ആത്മീയാനന്ദത്തെപ്പറ്റി പഠിക്കുന്നതിനും ആത്മാക്കളെ സമ്പാദിക്കുന്നതിനുമായി ആ അവസരം ഞാൻ വിനിയോഗിക്കാതിരുന്നില്ല. ഞാൻ അവിടെ വർത്തിച്ചതു പരിശുദ്ധമായ ഒരു സന്തോഷത്തോടെയത്രേ.

എന്റെ ഈ ദൃഷ്ടാന്തം വഴിയായി ആത്മീയാനന്ദം അനുഭവിക്കുന്നതിനും, തദ്വാരാ, അവരുടെ അയല്ക്കാരെ പുണ്യസമ്പന്നരാക്കുന്നതിനും, ആത്മീയാനന്ദത്തോടെ എന്നെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതിനും വിശുദ്ധന്മാർ പഠിച്ചു. ഞാൻ ദയാപൂർണ്ണനായ ഒരു പിതാവാണെന്ന് അവരറിഞ്ഞു. എന്റെ മക്കൾ എന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ സസന്തോഷം ഭാഗഭാക്കുകളായി ഹൃദയസംതൃപ്തിയോടെ ജീവിക്കണമെന്നാണ് എന്റെ ആഗ്രഹമെന്നും അവർ ഗ്രഹിച്ചു. എന്റെ മകനേ, ഇവയെപ്പറ്റി നീ ചിന്തിക്കുക. അവരെ അനുകരിച്ചാൽ നിനക്കും എന്റെ സന്തോഷത്തിൽ പങ്കുകൊള്ളാം.

2. ഈ ആത്മീയാനന്ദംകൊണ്ട് എന്തു സാധിക്കുമെന്നു നോക്കുക. സന്തോഷത്തോടെ എനിക്കു ചെയ്യുന്ന ശുശ്രൂഷപോലെ മറെറാന്നും എന്നെ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ എന്നെ ശുശ്രൂഷിക്കയെന്നതു സൗഭാഗ്യവും മാധുര്യവും നിറഞ്ഞ ഒരു വേലയാകുന്നുവെന്ന് അപ്പോൾ നീ സർവ്വലോകസമക്ഷം പ്രസംഗിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്. ക്ലേശം, ഞാൻ നല്കുന്ന ആനന്ദം സുകൃതത്തെ അലങ്കരിക്കുകയും പ്രയാസങ്ങളെ കുറയ്ക്കുകയും, ബുദ്ധിമുട്ടുകളെ മയപ്പെടുത്തുകയും, ബോധത്തെ തെളിയിക്കയും, മനസ്സിനെ പുനർജ്ജീവിപ്പിക്കുകയും എന്നുവേണ്ടാ, മനുഷ്യനെ മിക്ക കായ്ക്കൽക്കും യോഗ്യനാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ബാഹ്യമായ എല്ലാ നന്മകളുമുണ്ടെങ്കിലും ഹൃദയസന്തുഷ്ടിയില്ലെങ്കിൽ സാക്ഷാത്തായ സൗഭാഗ്യം ഉണ്ടാകുന്നതെങ്ങനെ? ഇതിന്റെ അഭാവത്താൽ ആത്മീയശക്തികൾ പ്രവൃ

ത്തിഹീനങ്ങളായിത്തീരും. ശരീരംതന്നെ മന്ദീഭവിക്കാതിരിക്കയില്ല. സന്തുഷ്ടിയില്ലാത്ത മനുഷ്യൻ സുഭിക്ഷത്തിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടിയാലും നിർഭാഗ്യനായിത്തന്നെ ഇരിക്കുകയേ ഉള്ളൂ. ഈ ആത്മീയസന്തുഷ്ടിവഴിയായി നീ എന്റെ സ്നേഹഭാജനവും നിന്റെ അയല്ക്കാരന്റെ വലിയ സഹായിയുമായിത്തീരുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, നന്മ ചെയ്യുന്നതിനായി നീ അറിയാതെതന്നെ അവനെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. ഒടുവിൽ ഇതു നിനക്കും ഉപകാരപ്രദമായിത്തീരും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഇതുകൊണ്ടുതന്നെ നിനക്കു നിരവധി സുകൃതങ്ങളെ ചെയ്യാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്.

ജീവിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കാത്തവർ വല്ലവരുമുണ്ടോ? ആരാണു സൗഭാഗ്യദിനങ്ങളെ സ്നേഹിക്കാത്തത്? എന്നാൽ മനുഷ്യനു ജീവൻ നല്കുന്നതു ഹൃദയാഹ്ലാദമാണ്. ദൈവപ്രസാദവരത്തിൽ ജീവിച്ച ദിവസങ്ങളാകുന്നു സാക്ഷാൽ സൗഭാഗ്യദിനങ്ങൾ. ആത്മീയാനന്ദം ദൈവപ്രസാദത്തിന്റെ സന്തോഷമില്ലാത്ത ഒരടയാളമത്രേ. അതുകൊണ്ടാണു നീതിമാന്മാരുടെ സന്തോഷാവസ്ഥ അവരുടെ താല്ക്കാലികമായ സൗഭാഗ്യത്തിന്റേയും നിത്യാനന്ദഭാഗ്യത്തിന്റേയും മാറാത്തംഭവിക്കാത്ത ലക്ഷണമാകുന്നു.

3. എനിക്കുവേണ്ടി വേലചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ആത്മാവിന്റെ അവസ്ഥയാകുന്നു സാക്ഷാൽ ആത്മീയാനന്ദം. അതുകൊണ്ടാണു ഉറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു പ്രകൃതിയിലല്ല, ദൈവപ്രസാദവരത്തിലാണ്. അതു് അവന്റെ സ്വഭാവഗതിയെയല്ല പിന്നെയോ, മനഃസ്ഥിതിയെ ആണ് ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഇന്ദ്രിയഗോചരങ്ങളായ വസ്തുക്കളല്ല, ആദ്ധ്യാത്മികങ്ങളായവയാണ് അതിനു വിഷയീഭവിക്കുന്നതു്. ഭൗമികസന്തോഷം ക്ഷണികമാണ്. അതു ദുഃഖത്തിനും അസഹനീയമായ മനസ്സാക്ഷിക്കടിക്കും വഴി തെളിച്ചുകൊടുക്കും. ലൗകികസന്തോഷം അസ്ഥിരവും സദാ സങ്കടത്തിനു കാരണവുമാകുന്നു. നേരേ മറിച്ചു സുസ്ഥിര

വും ആരോഗ്യപ്രദവുമാണ് ആത്മീയാനന്ദം. സന്മനസ്സുള്ളവ
ക്ക് ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ ഈ പരിപാവനമായ ആനന്ദം ത
ങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഉളവാക്കാൻ പ്രയാസമില്ല. അപ്പോഴ
പ്പോൾ ചെയ്യുന്ന ഭക്തിപരമായ കൃത്യങ്ങൾ അതിനെ വർദ്ധി
പ്പിക്കയും സ്വഭാവചാപല്യത്തിനെതിരായിട്ടുള്ള വിജയം അതി
നെ ദൃഢീകരിക്കയും ചെയ്യുകൊള്ളും.

4. ആത്മീയമാന്ദ്യത്തെ സ്നേഹിക്കുന്ന പിശാച് ആത്മീയാ
നന്ദം നശിപ്പിക്കുവാൻവേണ്ടി എന്തും ചെയ്യും. എന്തുകൊണ്ടെ
ന്നാൽ ഈ ആനന്ദം അവനെ എതിർക്കുമെന്ന് അവനറിയാം.
ആകയാൽ,തെറ്റായ ന്യായങ്ങളാൽ അതിനെ നശിപ്പിക്കുന്ന
തിനും,വെറും കുയുക്തികളാൽ അതിന്റെ വില കുറയ്ക്കുന്നതി
നുമായി അവൻ തരംനോക്കി നടക്കയാണു ചെയ്യുന്നതു്. എ
ന്റെ മകനേ,അവന്റെ പിടിയിൽപ്പെടാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷി
ച്ചുകൊള്ളുക .നിന്നെ ദുഃഖിപ്പിക്കുമ്പോൾ ഇവനു നീ കീഴ്പ്പെ
ട്ടുന്നെങ്കിൽ പരിശുദ്ധമായ ഈ ആനന്ദത്തിൽനിന്നുളവാകുന്ന
അനുഗ്രഹങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടുമാത്രം അവൻ തൃ
പ്തിപ്പെടുകയില്ല. അവന്റെ ഇച്ഛകൾക്കു നീ വശംവദനായി
എന്നുകണ്ടു നിന്നെ അതിഭയങ്കരമാംവണ്ണം പരീക്ഷിക്കയും
നിന്നോടു ശക്തിമത്തായി പോരാടുകയും ചെയ്യും.

നിനക്ക് എന്തുതന്നെ സംഭവിച്ചാലും, ദുഷ്ടാത്മാവു നി
ന്നോടു് എന്തുതന്നെ ഉപദേശിച്ചാലും, മനസ്സിടിവിനു കാര
ണമാകുന്ന വിഷാദത്തിനിടകൊടുക്കരുതു്. ഈ ഭയാനകമായ
തിന്മ അസ്ഥികളുടെ മജ്ജയെക്കൂടി വരട്ടിക്കളയും;ബോധത്തെ
മന്ദീഭവിപ്പിക്കും; ഇതു ശക്തിപ്പെടുമ്പോൾ നിന്റെ വിവേ
ചനാശക്തിപോലും നശിച്ചുപോകും. എന്നുവേണ്ടാ, ഹൃദയ
വിഷാദമുള്ളവനനുഭവപ്പെടാത്ത നിർഭാഗ്യം ഇല്ലതന്നെ. എ
ന്റെ മകനേ, ചിലപ്പോൾ യാദൃച്ഛികമായ ഒരു വിഷാദത്തി
നു നീ അധീനനായി എന്നു വന്നേക്കാം. വളരെ ആരാഞ്ഞി
ട്ടും അതിന്റെ കാരണം കണ്ടുപിടിക്കാൻ സാധിച്ചില്ലെന്നു
വരാം. അപ്പോൾ വീണ്ടും വീണ്ടും എന്നോടപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു

നിന്റെ ശുഷ്കാന്തിയെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും, ഉപയുക്തങ്ങളായ മറ്റുമാർഗ്ഗങ്ങളുപയോഗിച്ചു നിന്റെ ആനന്ദത്തെ പുനരുദ്ധരിക്കുകയും ചെയ്യണം.

5. പ്രതികൂലമായ പരിതഃസ്ഥിതികളും ഈ ഫലംതന്നെ പലപ്പോഴും നിന്നിൽ ഉളവാക്കും. പക്ഷേ, നീ അവയെക്കുറിച്ചു സങ്കടപ്പെട്ടുന്നെങ്കിൽ അവ കൂടുതൽ ഗുരുതരമായിത്തീരും. നേരെമറിച്ച്, ഹൃദയാനന്ദത്തെ നീ കൈവിടാത്തപക്ഷം അവ നിസ്സംശയം നിനക്കു ലാഭവുമായിട്ടേ തോന്നുകയുള്ളൂ. ആകയാൽ നിന്റെ നിത്യരക്ഷയ്ക്കുപകരിക്കുമെങ്കിലും അവയെ ഉപയോഗിക്കുക. അവയുടെ ഭൗതികമായ ഭാഗത്തെക്കുറിച്ചോർക്കാതെ അതിൽനിന്നു നിനക്കുണ്ടാകുന്ന ലാഭത്തെ ഓർത്ത് ആദ്ധ്യാത്മികമായി സന്തോഷിക്കയാണു വേണ്ടതു്.

എന്നാൽ സുകൃതമുള്ള ഒരാത്മാവിന്റെ ആത്മീയാനന്ദത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നതു് അതു ചെയ്യുന്ന അല്പാല്പകുറ്റങ്ങളത്രേ. ഇവ കൂടാതെ ഈ ലോകത്തിൽ ജീവിക്കുന്നതു് അസാധ്യമെന്നു പൂർണ്ണമായി അതിനറിയാം. എന്നിട്ടും ശത്രുവിന്റെ വലയിൽ അകപ്പെട്ട ഹൃദയവിഷാദത്തിനധീനമായിത്തീരുന്നതല്ലേ കഷ്ടം! ദുഷ്ടാരൂപിയുടെ വഞ്ചന നോക്കുക! സുകൃതാഭ്യസനത്തിൽ പരിചയം സിദ്ധിക്കാത്തവർക്ക് എത്രമാത്രം ദോഷമാണു് ഈ വഞ്ചനവഴിയായി അവൻ ചെയ്യാറുള്ളതു്. എന്റെ മകനേ, മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ നിന്റെ വീഴ്ചകളെ ഉപകാരപ്രദമാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനും, തദ്വാരാ ഹൃദയാനന്ദം അനുഭവിക്കുന്നതിനും സാധിക്കുന്നതാണു്. നീ ചെയ്ത കുറ്റങ്ങളെക്കുറിച്ചു്, എന്നോടുള്ള സ്നേഹംനിമിത്തം മനസ്താപിക്കുന്നതും അവയിൽനിന്നുളവാകുന്ന അവമാനങ്ങളെ, ഞാനനുഭവിച്ച അവമാനങ്ങൾക്കു പരിഹാരമായി കാഴ്ചവെച്ചുകൊണ്ടു സന്തോഷിക്കുന്നതും നിനക്കു വളരെ ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കും.

അവസാനമായി, എന്റെ മകനേ, എന്തെല്ലാം പ്രതിബന്ധങ്ങളും ഉണ്ടായാലും ഈ നാശകരമായ വിഷാദത്തെ അകറ്റിനിറുത്തുന്നതിനു ലഭിക്കുന്ന അവസരത്തെ നീ ഒരിക്ക

ലും നഷ്ടപ്പെടുത്തരുതു്! പക്ഷേ, ദു:ഖത്തെ തീരെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമം നിന്നെ അമിതസന്തോഷത്തിൽ കൊണ്ടുപോയി ചാടിക്കാതിരിക്കട്ടെ. വിഷാദത്തെ മാറുന്നതിനായിട്ടപോലും നിന്റെ മനസ്സു് അനിയന്ത്രിതമാകാൻ അനുവദിക്കുന്നതു ശരിയല്ല. നീ ആദ്ധ്യാത്മികപരിശീലനങ്ങളിൽ ഉപേക്ഷ കാണിക്കയോ, വിഷയസുഖങ്ങളെ തേടുകയോ ചെയ്യരുതു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അതിരുകവിഞ്ഞ സന്തോഷം ദു:ഖത്തിലേ അവസാനിക്കുകയുള്ളൂ.

6. എന്റെ മകനേ, ആത്മീയാനന്ദം അനുഭവിക്കുന്നതിനും അതിനെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും ഏറ്റവും പറ്റിയ മാർഗ്ഗം ദൈവപ്രസാദത്തോടുകൂടിയ ജീവിതമാണു്. അതു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ പ്രധാനമായതു് എന്റെ സ്നേഹത്തെപ്രതി എളിമയും ശാന്തതയുമുള്ളവനായിരിക്കുക എന്നതത്രേ. എളിമയുള്ളവനായിരിക്ക; എന്നാൽ, നീ ഒരിക്കലും വിഷാദമഗ്നനായിത്തീരുകയില്ല. നീ തീക്ഷ്ണമായി സ്നേഹിക്കുന്നെങ്കിൽ എപ്പോഴും സന്തുഷ്ടചിത്തനായിരിക്കും. നീ നിന്റെ സ്വഭാവത്തിന്റെ ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങൾക്കനുസരണമായി പ്രവർത്തിച്ചു്, എന്റെ ശുശ്രൂഷയിൽ മനോഹ്ലാദനനും, ശ്രദ്ധയില്ലാത്തവനുമായിത്തീരുന്നെങ്കിൽ, ഭൗമികമായ സകല സൗഭാഗ്യങ്ങളും നിനക്കുണ്ടായാലും സാക്ഷാത്തായ ആനന്ദം അനുഭവിക്കുന്നതിനു നിനക്കു സാധിക്കയില്ലതന്നെ.

ഈ ആത്മീയാനന്ദത്തെ ഉളവാക്കുന്നതിനു പര്യാപ്തമായ ചില ബാഹ്യപ്രവൃത്തികളും ഉണ്ടു്. ആത്മീയാനന്ദത്തെ പരിശീലിക്കുന്നതിനുള്ള പാവനശ്രമങ്ങൾ, പരിശുദ്ധ ഗീതങ്ങളോടേയും കീർത്തനങ്ങളോടേയും ഭക്തിപൂർവ്വകമായ ഉച്ചാരണം, ആത്മീയാനന്ദം അനുഭവിക്കുന്നവരോടുള്ള സഹവാസം, അദ്ധ്യാനത്തിലുള്ള പ്രസന്നത, പീഡകളിലുള്ള സഹനശീലം, എല്ലാ പ്രവൃത്തികളിലും പരിശുദ്ധമായ സ്വാതന്ത്ര്യം ആദിയായവയാകുന്നു ഈ ബാഹ്യപ്രവൃത്തികൾ. എന്റെ മകനേ, അപേക്ഷിക്കയും ഈ ഉപകരണങ്ങളെ നന്നായി ഉപയോഗിക്കു

ന്നതിനു ശ്രമിക്കയും ചെയ്യുക. എന്നാൽ നിനക്കു സാക്ഷാൽ ആനന്ദം അനുഭവിക്കുവാൻ സാധിക്കും. താരതമ്യേന മറ്റുസന്തോഷമെല്ലാം ദുഃഖപരവും, മറ്റു് ആഹ്ലാദങ്ങളെല്ലാം വ്യസനഹേതുകങ്ങളും, മധുരതരമായിട്ടുള്ളതെല്ലാംതന്നെ കൈപ്പുള്ളതുമായി കാണപ്പെടും. ഇതാകുന്നു എന്റെ സന്തോഷം; ഇതിൽ നീയും എപ്പോഴും സന്തോഷിക്കുക. വീണ്ടും വീണ്ടും സന്തോഷിക്കുക.

ശിഷ്യൻ:– കർത്താവേ, അങ്ങയുടെ ഹൃദയം യഥാർത്ഥ സന്തോഷത്തിന്റെ വറ്റാത്ത ഉറവയാകുന്നു. അതിൽനിന്നു ഭൂമിതന്നെയല്ല, ആകാശവുംകൂടി സന്തോഷത്തെ പാനംചെയ്യുന്നുണ്ടു്. ആകയാൽ അങ്ങയിലല്ലാതെ വേറെ എവിടെ ഞാൻ ഹൃദയാനന്ദം കണ്ടെത്തും! മാധുര്യവാനായ ഈശോയേ, അയോഗ്യമകനായ എന്നോടു കനിവുതോന്നി എന്റെ ഹൃദയത്തെ പരിശുദ്ധ സന്തോഷംകൊണ്ടു നിറയ്ക്കണമേ. അങ്ങേക്കുടാതെ, എന്റെ ആത്മാവു്, ഉണങ്ങിവരണ്ട ഫലപുഷ്ടിയില്ലാതെയായിത്തീർന്ന ഒരു വയലിനു സമമത്രേ. അവിടുന്നു മാത്രമാകുന്നു സാക്ഷാത്തായ ആശ്വാസം. ഇതെനിക്കില്ലാത്തപ്പോൾ സൃഷ്ടികളിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന ആശ്വാസങ്ങളെല്ലാം അരോചകമായിത്തീരുകയേയുള്ളൂ. അങ്ങു് എന്റെ ഹൃദയത്തിനു് ഉന്മേഷം നല്കുമ്പോൾ എന്റെ ആത്മാവു് അവർണ്ണനീയമായ സന്തോഷം അനുഭവിക്കുന്നുണ്ടു്. ഈ സന്തോഷംനിമിത്തം അതു സകലതും നിഷ്പ്രയാസം സഹിക്കുന്നു. എല്ലാം അതിനിഷ്ടമുള്ളതായിത്തീരാതിരിക്കയില്ല. കൈപ്പുള്ളതിൽപ്പോലും മാധുര്യം കണ്ടെത്താൻ അതിനു കഴിയും.

കർത്താവേ, എന്റെ ആത്മാവിനെ എപ്പോഴും ഇപ്രകാരം നീ സന്തോഷിപ്പിക്കേണമേ. എന്റെ ഈശോയേ, ഒരിക്കലും മനസ്സിടിവു വരാതിരിക്കാനായി സ്ഥിരമുള്ള എളിമ എനിക്കു തന്നരുളുക. എപ്പോഴും സന്തോഷത്തോടെ അങ്ങേക്കായി ജീവിക്കുന്നതിനുള്ള വലിയ ശ്രദ്ധാന്തിയും സ്നേഹവും എനിക്കു തരാതിരിക്കരുതേ. എന്റെ ഈശോയേ, എന്റെ ആ

ത്മമിത്രമേ, എന്റെ സമസ്തസന്തോഷമേ, എന്റെ ഏകാനന്ദമേ, അങ്ങെ നിത്യമായി സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അവിടുത്തേ ശ്രുശ്രൂഷയെ ഞാൻ വരിക്കട്ടെ. എന്റെ അയല്ക്കാരനു സന്മാതൃക നല്കുന്നതിനും എന്നെത്തന്നെ പരിശുദ്ധനാക്കുന്നതിനും എനിക്കിടവരുത്തേണമേ.

അധ്യായം 19

നമ്മുടെ അയല്ക്കാരുടെ ന്യൂനതകളെ നാം എങ്ങനെ ക്ഷമിക്കണമെന്ന്, മനുഷ്യരോടു സംഭാഷണം ചെയ്ത ഈശോയുടെ എത്രയും പരിശുദ്ധ ഹൃദയം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

ഈശോ:— എന്റെ മകനേ, ഞാൻ എന്റെ ഇഹലോകവാസം മുഴുവൻ ദുഷ്ടന്മാരുടെ മദ്ധ്യേ കഴിച്ചുകൂട്ടി. ഹൃദയങ്ങളെ പരിശോധിക്കുന്ന ഞാൻ, സ്വാർത്ഥതയെമാത്രം നോക്കിയിരുന്ന മനുഷ്യരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ എന്തെല്ലാമാണു കണ്ടതു്!! അഹംകാരവും അവിശ്വാസവും മ്ലേച്ഛതയുംകൊണ്ടു് അതു നിറഞ്ഞിരുന്നു. അധർമ്മവും മനുഷ്യരുടെ പാപകരവുമായ അജ്ഞതയും, അനിയന്ത്രിതമായ വിഷയാസക്തിയും, സ്വാർത്ഥീയകാര്യങ്ങളിലുള്ള അനാസ്ഥയും, ലൗകികവസ്തുക്കളിലുള്ള ഉൽക്കണ്ഠയും, സുകൃതം ചെയ്യുന്നതിലുള്ള ഉപേക്ഷയും എന്നു വേണ്ടാ, തിന്മയുടെ വിജൃംഭവും അവയിൽ കണ്ടു് എന്റെ ഹൃദയം എത്രമാത്രം വ്യാകുലത അനുഭവിച്ചു.

എന്റെ മകനേ, ഇങ്ങനെയുള്ളവരോടു് എന്നെ നീ താരതമ്യപ്പെടുത്തുക. എന്റെ എളിമയെ അവരുടെ അഹങ്കാരത്തോടും വഞ്ചനയോടും, എന്റെ ശുഷ്കാന്തിയെ അവരുടെ അനാസ്ഥയോടും മക്കടമുഷ്ടിയോടും, എന്റെ ഔദാര്യത്തെ അവരുടെ നിന്ദിഹീനതയോടും ഉണർച്ചയില്ലായ്മയോടും, എന്റെ ഉപവിയെ അവരുടെ അനാദരത്തോടും നിരുത്സാഹത്തോടും, ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ എന്റെ എല്ലാ സുകൃതങ്ങളേ

യും അവരുടെ ദുർഗുണങ്ങളോടും കുറവുകളോടുമാണു തുലനം ചെയ്യേണ്ടതു്.

എന്തു മനഃസ്ഥിതിയോടെയാണു ഞാൻ അവരുടെ മുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതെന്നു നീ ഓർക്കണം. അവർ ഏതുതരക്കാരായിരുന്നാലും എനിക്കു് അവരോടതൃപ്തിയില്ലെന്നു കാണിക്കുവാൻവേണ്ടി വെറുപ്പും അവജ്ഞാതിയുംകൂടാതെ ഞാൻ അവരോടു സഹവസിക്കുകയും സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്റെ ഈ നല്ല ദൃഷ്ടാന്തത്തെപ്പറ്റി നീ ശരിയായി ചിന്തിച്ചാൽ, നിന്റെ അയല്ക്കാരനോടു് എന്നെപ്പോലെ പെരുമാറുന്നതിനു നിനക്കും സാധിക്കും.

2. എന്റെ മകനേ, നീയും നിന്റെ അയല്ക്കാരും ഒരേ കത്തോലിക്കാസഭയിലെ പിതാവിന്റെ പുത്രന്മാരാണെന്നുള്ളതു നിനക്കറിഞ്ഞുകൂടയോ? എന്റെ ജീവനെത്തന്നെ വിലയായി കൊടുത്താണു നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തരേയും ഞാൻ വീണ്ടെടുത്തതു്. നിങ്ങളേവരും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ സ്നേഹത്താൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടവരാണു്. നിത്യമായ ഐക്യവും പരിപൂർണ്ണമായ സമാധാനവും അനുഭവിക്കുവാനായി സഭാരാജ്യത്തിലേക്കു വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരാണു നിങ്ങളെല്ലാവരും.

അതുകൊണ്ടു സഭയിൽനിന്നു ബഹിഷ്കരിക്കപ്പെടുകയും, നിത്യനരകത്തിലേക്കു തള്ളപ്പെടുകയും ചെയ്യാതിരിപ്പാൻവേണ്ടി ഈലോകത്തിൽവച്ചുതന്നെ മനുഷ്യരോടു രമ്യതപ്പെട്ടുകൊള്ളുക. ഇതു ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തരുന്ന മാതൃകമാത്രമല്ല, കല്പനയുമാകുന്നു; അതായതു്, സഭാവത്തിനു മേല്പെട്ടതും പൊതുവായതും ഫലവത്തായതുമായ സ്നേഹത്താൽ ഞാൻ നിങ്ങളെ സ്നേഹിച്ചു. ഇതുപോലെ നിങ്ങളും ബുദ്ധിമുട്ടുകളിൽ അന്യോന്യം സഹായിച്ചുകൊണ്ടു പരസ്പരം സ്നേഹിക്കണം. നീ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നെങ്കിൽ എന്റെ പ്രമാണങ്ങളെ കാക്കുക. നീ അവയെ കാത്തെങ്കിൽമാത്രമേ എന്റെ സ്നേഹത്തിൽ നിലനില്ക്കുകയുള്ളു. സോദരനെ വെറുക്കുന്നവൻ കൊലപാതകനത്രേ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവൻ ഒരാത്മാവിനെ-

അതും സ്വന്തം ആത്മാവിനെ – കൊല്ലുന്നു. തന്റെ സഹോദരനെ ദ്രോഹിക്കുന്നവൻ വിധികർത്താവിന്റെ മുമ്പാകെ ന്യായം പറയേണ്ടിവരും. പൊറുക്കാത്തവന് ഒരിക്കലും പൊറുതി ലഭിക്കയില്ല. ക്ഷമിക്കാത്തവനോടു ക്ഷമിക്കുന്നതു് ആര്? നീ എന്തുകൊണ്ടു് അളക്കുന്നുവോ അതുകൊണ്ടുതന്നെ നീയും അളക്കപ്പെട്ടും.

3. എന്റെ മകനേ, നീ മാലാഖാമാരുടെ മദ്ധ്യേ അല്ല, ന്യൂനതകൾക്കുടാതെ ഈ ലോകത്തിൽ ജീവിക്കാൻ സാധിക്കാത്ത മനുഷ്യരുടെയിടയിലാണു വസിക്കുന്നതെന്നു് ഓർക്കണം; ബലഹീനരായ മനുഷ്യർ അബദ്ധങ്ങളിൽ വീണുപോകുന്നതിൽ അത്ഭുതപ്പെടുകയുംവേണ്ടാ. നേരേമറിച്ചു് അന്യർ തീച്ചയായും ക്ഷമിക്കേണ്ടിവരുന്ന നിരവധി ന്യൂനതകൾ നിന്നിലുണ്ടായിരിക്കെ, അവരുടെ തീരെ നിസ്സാരമായ ന്യൂനതകളാൽപ്പോലും കുപിതനാകുന്നതിനെപ്പറ്റിയാണു് അത്ഭുതപ്പെടേണ്ടതു്. മറുള്ളവരുടെ കുറവുകളെ ക്ഷമിക്കാതിരിക്കുന്നതുതന്നെ ഒരു കുറവാണു്. സൽസ്വഭാവികർമ്മത്തിൽ വഴക്കുണ്ടാകുവാൻ ഞാൻ ചിലപ്പോൾ അനുവദിക്കാറുണ്ടു്. ഈ വഴക്കു പാപമില്ലാതിരിക്കുന്ന കാലത്തോളം, അവർ സമ്മാനാർഹരാകുന്നതിനും സുസ്ഥിരമായ പുണ്യങ്ങളെ പരിശീലിക്കുന്നതിനും തെറ്റുകളെ അന്യോന്യം ക്ഷമിക്കുന്നതിനുമുള്ള അവസരങ്ങൾ അവക്കു നല്കുന്നതേയുള്ളൂ.

നിന്നെപ്പോലെതന്നെ നിന്റെ അയല്ക്കാരനേയും വിധിക്കുക. മറുള്ളവർ നിന്നോടെപ്രകാരം വർത്തിക്കണമെന്നു നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ, അപ്രകാരമേ നീ അവരോടും വർത്തിക്കാവൂ. അന്യർ നിന്നോടു ചെയ്യരുതെന്നു നീ വിചാരിക്കുന്നതിനെ അവരോടു നീയും ചെയ്യരുതു്. എന്റെ മകനേ, പരിഹരിക്കണമെന്നു നീ വളരെ ആഗ്രഹിക്കുന്നതും എന്നാൽ തീരെ ഉപേക്ഷിക്കാൻ സാധിക്കയില്ലെന്നു സ്വാനുഭവംകൊണ്ടുതന്നെ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളതുമായ എത്ര എത്ര ന്യൂനതകൾ നിനക്കുണ്ടു്!! അതുകയാൽ, നിന്റെ ഹിതത്തിനു വിരോധമാ

യി നിന്നിലുള്ള തെറ്റുകളെ നീ ഏതുവിധം ക്ഷമിക്കുന്നുവോ, അതുപോലെ അന്യരുടേതും ക്ഷമിക്കുക. നിനക്ക് എളിമയും സ്നേഹവും ഉണ്ടെങ്കിൽ അവരുടെ തെറ്റുകളെല്ലാം അവരുടെ ഹിതത്തിനും വിരോധമായി സംഭവിക്കുന്നതാണെന്നു മാത്രമേ നീ കരുതുകയുള്ളൂ.

4. ചിലർ സ്നേഹിതന്മാരുടേയും തങ്ങളുടെ സ്വഭാവത്തിനു യോജിച്ചവരുടേയും ന്യൂനതകളെ എളുപ്പത്തിൽ സഹിക്കും, എന്നാൽ മറ്റുള്ളവരുടെ തെറ്റുകളിൽ ക്ഷണം അതൃപ്തരാകയും ചെയ്യും. ഇതിൽ എന്തു പുണ്യമാണുള്ളത്? ഇതു അജ്ഞാനികളും ചെയ്യുന്നില്ലേ? എന്നുവേണ്ടാ, ബുദ്ധിയില്ലാത്ത മൃഗങ്ങൾപോലും ഇപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ലയോ? നിന്റെ മൃഗീയവാസനയെ അനുസരിക്കയും, ഒരു അജ്ഞാനിയുടെ ആടൽങ്ങളെ വിലമതിക്കയും മാത്രമേ ചെയ്യുന്നുള്ളുവെങ്കിൽ നീ എന്റെ ശിഷ്യനാകുന്നതെങ്ങനെ? എന്റെ മകനേ, സ്വഭാവാതീതമായ ഉപവി നിന്നെ ഉന്മേഷപ്പെടുത്തട്ടെ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഈ ഉപവി കാരണത്താലാണ്, ശത്രുവെന്നോ മിത്രമെന്നോ ഉള്ള വ്യത്യാസം കാണിക്കാതെ ഞാൻ എല്ലാവരോടും ക്ഷമിക്കുകയും എല്ലാവരേയും സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളത്.

യാതൊരുത്തനേയും ഒഴിവാക്കാതെയും വെറും സ്വാഭാവികഗുണങ്ങളെ അവഗണിച്ചും എല്ലാവരോടും ക്ഷമിക്കുകയും എല്ലാവരേയും സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യുക. നിന്നെ പീഡിപ്പിക്കുകയും അപഹസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കയാണു വേണ്ടതു്. നിന്നെ ദ്വേഷിക്കുന്നവരെ അനുഗ്രഹിക്കണം. നിന്നെ വെറുക്കുന്നവർക്കു നന്മയേ ചെയ്യാവൂ. ഇപ്രകാരം നന്മവഴിയായി തിന്മയെ ജയിക്കാം. ചെയ്യപ്പോയ തിന്മയെ വെറുക്കേണ്ടതത്രേ; എന്നാൽ അതു ചെയ്ത ആളിനെ വെറുക്കാതിരിക്കണം. ഒരു മനുഷ്യന്റെ പാപത്തെ നീ എത്രതന്നെ വെറുത്താലും അയാളെ സ്നേഹിക്കാൻ നിനക്കു കടമുണ്ട്.

5. സ്വഭാവത്തിന്റെ ചാപല്യങ്ങളെ അനുകരിക്കാതെ

എന്നെ അനുകരിച്ച അനവധി സിദ്ധന്മാരുണ്ട്. എല്ലാവരോടും, പ്രത്യേകിച്ച് അവരുടെ ശത്രുക്കളോടും സ്നേഹവും സഹനശീലവും പ്രദർശിപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണം അവർ എന്റെ അരൂപിയാൽ പൂരിതരായിരുന്നു. എന്റെ മകനേ, അവരും മനുഷ്യരായിരുന്നല്ലോ; നിന്നെപ്പോലെതന്നെ സ്വാഭാവികചായ്വിലുകൾ അവർക്കുമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ അവർ സ്വഭാവത്തെ ജയിച്ചു; അതിന്റെ ചായ്വിലിനെതിരായി അവർ മഹാമനസ്സുതയോടുകൂടി എന്റെ ദൃഷ്ടാന്തത്തെ അനുകരിച്ചു. എന്റെ മകനേ, ധൈര്യവാനായിരിക്ക. എന്റെ ഉത്തമശിഷ്യനെന്നപോലെ ഉദാരമനസ്സുള്ള ശ്രേഷ്ഠന്മാരുമായ ഋണ്യശ്ലോകരെ നീ പിൻചെല്ലണം.

നിന്റെ അയല്ക്കാരന്റെ തെറ്റുകളെക്കുറിച്ചു നീരസം തോന്നുമ്പോൾ മൗനം അവലംബിക്കുന്നതാണുത്തമം. നിനക്കും നിന്റെ അയല്ക്കാരനും ഹാനികരമായ ഒന്നുംതന്നെ നിന്റെ അധരപുടങ്ങളിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്നതിനനുവദിക്കരുതു്; അവനുവേണ്ടി ഉള്ളുഴിഞ്ഞു് അപേക്ഷിക്കയും അവന്റെ തെറ്റുകളെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കാതിരിക്കയുമാണു വേണ്ടതു്. നിന്റെ മുഴുഹൃദയത്തോടുകൂടി എന്നെ അനുകരിക്കുന്നതിനു നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ നിന്റെ അയല്ക്കാരനോടു പൊറുക്കുന്നതിൽ ഒരിക്കലും ഉപേക്ഷ കാണിക്കാൻ പാടില്ല. അവന്റെ കുറവുകളെ എളുപ്പത്തിൽ ക്ഷമിക്കുകയും സ്വഭാവാതീതമായി അവനെ സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യണം. അന്യരിൽനിന്നു വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ എനിക്കനുഭവിക്കേണ്ടതായി വന്നിട്ടില്ലേ? നിന്റെ എത്രയെത്ര ന്യൂനതകളാണു ഞാൻ ക്ഷമിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നറിയാമോ?

നിന്നോടു ദയ തോന്നിയതുകൊണ്ടു നിന്റെ ഒരു വലിയ കടം ഞാൻ ഇളവുചെയ്തു. നിന്റെ കൂട്ടുകാരനോടു നിനക്കിതുപോലെ ദയയുണ്ടാകേണ്ടതല്ലയോ? എന്റെ മകനേ, എത്രനാളത്തേക്കു നിന്നോടു ഞാൻ ക്ഷമിച്ചു!! ഇപ്പോഴും നിന്നോടു ഞാൻ ക്ഷമിക്കുന്നല്ലോ. അതുകയാൽ നിന്റെ അയല്ക്കാരനോടു

നീ എത്ര കൂടുതൽ ക്ഷമിക്കണമെന്ന് ഇനിയെങ്കിലും പഠിക്കുക.

6. ശിഷ്യൻ:- അങ്ങു് എന്നോടു വളരെയധികം ക്ഷമയും കരുണയും കാണിച്ചിട്ടുണ്ടു്; ഇപ്പോൾ കാണിക്കുന്നുമുണ്ടു്. അതിയായ സ്നേഹത്തോടും കൃതജ്ഞതയോടുംകൂടിയല്ലാതെ ഇവയെ ഞാൻ എങ്ങനെ സ്മരിക്കും? ഞാൻ ഇത്ര വലിയ നീചനായിരുന്നിട്ടും അങ്ങയുടെ ഹൃദയം സദാ എനിക്കായി തുറക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നല്ലോ!! എന്നിട്ടും എന്റെ അയല്ക്കാരനിൽ നിന്നു് എന്റെ ഹൃദയത്തെ ഞാൻ തിരിച്ചുകളയുന്നുണ്ടെന്നു സലജ്ജം ഏറ്റുപറയുന്നു.

ഹൃദയശാന്തതയും എളിമയുമുള്ള എന്റെ ഈശോയേ, ഞാൻ എന്നെ അധികമധികമായി സ്നേഹിക്കുകയും സ്വയം അഭിമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടാണു് എന്റെ അയല്ക്കാരന്റെ തെറ്റുകളെ ക്ഷമിക്കുന്നതിനു് എനിക്കിത്ര വെറുപ്പു തോന്നുന്നതെന്നു് അങ്ങേക്കറിയാം. അതുകൊണ്ടു് അങ്ങേ സ്നേഹത്തെപ്രതി എന്നെപ്പോലെ എന്റെ അയല്ക്കാരനേയും സ്നേഹിക്കുവാൻ അങ്ങേ ഹൃദയശാന്തതയും എളിമയും എനിക്കു നല്കേണമേ.

മറ്റുള്ളവരുടെ ന്യൂനതകളെ കാണുമ്പോഴെല്ലാം എന്റെ സ്വഭാവത്തെ കീഴ്പ്പെടുത്താനുള്ള വരപ്രസാദം എനിക്കു തരേണമേ. അപ്പോൾ സ്വഭാവാതീതമായ ആദർശംവഴിയായി, കുപിതനോ വെറുപ്പുള്ളവനോ ആകാതെ ഞാൻ അനുകമ്പയുള്ളവനും ഗുണകാംക്ഷിയുമാകും. ഏറ്റം സ്നേഹിക്കപ്പെടത്തക്ക ഈശോയേ, അങ്ങേ നിത്യസ്നേഹമാകുന്ന രാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതുവരെ പരസ്നേഹത്തിലും പരിശുദ്ധസമാധാനത്തിലും ജീവിക്കുന്നതിനു് അങ്ങേ ഉപവി ഞങ്ങൾക്കു നല്കേണമേ.

അധ്യായം 20

നാം നമ്മുടെ അയല്ക്കാരനോട് നിഷ്കപടതയോടെ വർത്തിക്കണമെന്ന് എല്ലാവരോടും കളങ്കരഹിതമായി പെരുമാറിയ ഈശോ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

ഈശോ:— എന്റെ മകനേ, മനുഷ്യരെ അത്ഭുതപരതന്ത്രരാക്കത്തക്കവിധത്തിൽ അത്ര നിഷ്കളങ്കതയോടെ അവർ ഓരോരുത്തരോടും ഞാൻ പേരുമാറി. എന്നാൽ ഇതെങ്ങനെ സാധിച്ചുവെന്നുള്ളതാണ് എന്റെ ഹൃദയരഹസ്യം. എന്റെ ഹൃദയം അവിഭാജ്യമാണ്. അത് ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്ന സ്നേഹംകൊണ്ടുതന്നെ മറുള്ളവരേയും സ്നേഹിക്കുന്നു. ഞാൻ മനുഷ്യരോട് പ്രദർശിപ്പിച്ച ഈ അവിഭാജ്യസ്നേഹം എന്റെ അരൂപിയുടെ പ്രതിച്ഛായതന്നെയത്രേ. ഈ അവിഭാജ്യമായ ഉപവി സദാ ഏകമായിരുന്നുകൊണ്ട് പലേ കായ്കളിൽ ഏർപ്പെട്ടു.

ഈ ഉപവി, ദൈവത്തേയും മനുഷ്യനേയും ഒരേ അരൂപിയിൽ സ്നേഹിക്കയും, മനുഷ്യരുടെ നികൃഷ്ടതയേയും ശ്രേയസ്സിനേയുംപറ്റി ചിന്തിക്കയും, തിന്മയകറ്റി നന്മ വളർത്തിക്കയും, എല്ലാത്തരക്കാരേയും ധാരാളമായി സഹായിക്കയും, വിവിധങ്ങളായ ചുറുപാടുകളിൽ ഒരേവിധത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കയുമത്രേ ചെയ്യുന്നത്. ഇപ്രകാരമുള്ള ഈ സുകൃതത്തെക്കുറിച്ചു മനുഷ്യർ അത്ഭുതപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഇത്ര പ്രതാപവാനും അത്ഭുതപ്രവർത്തകനുമായ ഒരാളിൽ ഇത്ര നിഷ്കളങ്കതയും കരുണയും ഉണ്ടാകുമെന്ന് അവർ സ്വപ്നേപി വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല.

എന്നിൽ കളങ്കമോ വഞ്ചനയോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലത്തന്നെ. എന്റെ സംഭാഷണത്തിലും പ്രവൃത്തിയിലും വല്ല കൃത്രിമവും ഞാൻ കാണിച്ചിട്ടുണ്ടോ? എന്റെ അകൃത്രിമമായ നിഷ്കളങ്കത എല്ലാവർക്കും തെളിവായിക്കാണാമായിരുന്നു. ഒരു കണ്ണാടിയിൽ എന്നപോലെ എന്റെ പ്രവൃത്തികളിൽ എ

ന്റെ നിഷ്കാപട്യം പ്രതിബിംബിച്ചു തിളങ്ങി. അതുകൊണ്ടു എന്റെ മകനേ, ആരുടേയും പ്രേരണക്രൂടാതെതന്നെ മനുഷ്യർ എന്റെയടുക്കൽ ഓടിക്കൂടി, തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ തുറന്നുകാണിച്ചു. ശിശുക്കൾപോലും എന്നെക്കാണുന്നതിനായി ഓടിയെത്തി. അവർ എന്റെയടുക്കൽ വരുന്നതിനു ഞാൻ വിരോധിച്ചില്ല. മനുഷ്യർ ഇതുകണ്ടു വിസ്മയഭരിതരായി. ഞാൻ അവരോടു മയയോടെ സംസാരിച്ചു; അവരെ ഞാൻ അനുഗ്രഹിച്ചു; അവരുടെ സന്തുഷ്ടഹൃദയത്തെ പുണ്യസമ്പാദനത്തിനുള്ള ആഗ്രഹംകൊണ്ടു നിറയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.

2. എന്റെ മകനേ, എന്റെ ദൃഷ്ടാന്തത്തെ അനുകരിച്ചുകൊണ്ടു്, നിന്റെ അയല്ക്കാരനോടു് എത്രയും പാവനമായ നിഷ്കളങ്കതയോടെ പെരുമാറുന്നതിനു ശീലിക്കുക. അന്യരുടെ വിചാരവും വചനവും പ്രവൃത്തികളുമെല്ലാം നിന്റേതുപോലെതന്നെ, ദൈവസ്നേഹമാകുന്ന ഉപവിയിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്നതാണെന്നു കരുതുന്നതിലാണു് ഈ പരിശീലനം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു്.

ഉപവിയുടെ കേന്ദ്രസ്ഥാനമായ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നിന്റെ അയല്ക്കാരനെ കാണുകയും സ്നേഹിക്കയും ചെയ്യണം. എന്നോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതിയല്ലാതെ ഒരാൾ തന്റെ അയല്ക്കാരനെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതു കേവലം സാഭാവികവും മാനുഷികവുമേ ആകയുള്ളൂ. എന്റെ ഉപവിയാൽ പ്രേരിതനായി മനുഷ്യനെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ എല്ലാവരോടും ഒരുപോലെ പെരുമാറും; ഹൃദയസന്നദ്ധതയോടെ എല്ലാവരേയും ഒരേവിധം സ്നേഹിക്കും; അവന്റെ ഹൃദയത്തെ അവൻ ആക്കും പങ്കുവയ്ക്കുന്നുമില്ല.

അതുകൊണ്ടു നിന്റെ അയല്ക്കാരന്റെ കായ്കുങ്കളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ നീ നിഷ്പക്ഷപാതനായിരിക്കണം. അവിവേകമായ വിധിയാൽ നിന്റെ ഹൃദയത്തെ വിഭ്രമിക്കരുതു്; നിന്റെ അയല്ക്കാരന്റെ വിധികർത്താവായി നിന്നെ ആരെങ്കിലും നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടോ? അവനെ വിധിക്കുന്നതിനുള്ള

അധികാരം നിനക്ക് എവിടെനിന്നു കിട്ടി? എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ അഭയംപ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നവനെ നിന്റെ വിധി വഴിയായി അവിടെനിന്നും ബഹിഷ്കരിക്കുന്നതിനു നീ എങ്ങനെ ധൈര്യപ്പെട്ടും? നിന്റെ സ്വന്തം സഹോദരനെപ്പോലെ അവനെ സ്നേഹിക്കാൻ നിനക്കു കടമയുണ്ട്. എന്റെ സന്നിധിയിൽ അവൻ ഇപ്പോഴോ പിന്നീടോ നിന്നെക്കാൾ നല്ലവനായിരിക്കാം. എന്റെ മകനേ, നീ അവിവേകിയായി വിധിക്കുന്നെങ്കിൽ നീ മാപ്പിനു് അർഹനാകയില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നീ ഇപ്രകാരം മറ്റൊരുത്തനെ വിധിക്കുമ്പോൾ നിന്നെത്തന്നെ നീ വിധിക്കയല്ലയോ ചെയ്യുന്നതു്? ഒരുത്തൻ കുറക്കാരനെന്നു് അവിവേകമായി നീ വിധിക്കുന്നതുകൊണ്ടു നീ തന്നെ കുറക്കാരനായിത്തീരുന്നു.

എന്നാൽ ഒരു വെറും തോന്നലിനെ സംശയമായിട്ടും സംശയത്തെ വിധിത്തീർപ്പായിട്ടും തെറ്റിദ്ധരിക്കരുതു്. തോന്നൽ ചീത്തപ്രേരണയിൽനിന്നുണ്ടാകുന്നു. അതു മനുഷ്യന്റെ മനസ്സിനു കീഴ്പെട്ടുനില്ക്കുന്നില്ല. ആകയാൽ സ്വമനസാ അതിനു വഴിപ്പെട്ടെങ്കിൽമാത്രമേ കുറക്കാരനാകയുള്ളൂ. ഏതോ ചില സന്ദേഹപരമായ കാരണങ്ങളാൽ, ഒന്നു സംഭവ്യമാണു്, അഥവാ, ഏകദേശം സത്യമാണു് എന്നു കരുതുന്നതാണല്ലോ സംശയം. നേരേമറിച്ചു് തക്കതായ കാരണങ്ങളാൽ ഒന്നു വാസ്തവമെന്നു തീരുമാനിച്ചു് അപ്രകാരം ദൃഢമായി വിശ്വസിക്കുന്നതിനെയാണു വിധിയെന്നു പറയുന്നതു്.

അതുകൊണ്ടു സംശയിക്കുന്നതിനോ വിധിക്കുന്നതിനോ തക്കതായ കാരണങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു തീർച്ചയായും അവിവേകമോ കുറവോ ആകയില്ല. സംശയിക്കുന്നതിനോ വിധിക്കുന്നതിനോ തക്ക കാരണങ്ങളില്ലാതിരിക്കെ, ഉണ്ടെന്നുള്ള ദൃഢവിശ്വാസത്തോടെ അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ ആ തെറ്റു കുറ്റാർഹമല്ലാത്തതുമാകുന്നു. എന്നാൽ നിന്റെ അധികാരത്തിൽപ്പെട്ടവരിൽ തിന്മയുടെ എന്തെ

ങ്കിലും ലാഞ്ഛന കാണുമ്പോൾ അവരെ സംശയിക്കേണ്ടതു ന്യായവും കടമയുമാകുന്നു.

എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ വല്ല തിന്മയുമുണ്ടെങ്കിൽ വിവേകപൂർവ്വം അകറ്റുന്നതിനു തന്മൂലം നിനക്കു സാധിക്കും. എന്റെ മകനേ, നിന്റെ അധികാരത്തിൻകീഴല്ലാത്തവരുടെ വാക്കുകളേയും പ്രവൃത്തികളേയും തക്ക കാരണംകൂടാതെ ഒരിക്കലും മോശമായി ഗണിക്കരുതു്. അവരുടെ പ്രവൃത്തികളെ വല്ല വിധത്തിലും നീതീകരിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെങ്കിൽ, അപ്രകാരം ചെയ്യണം; അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്നു കണ്ടാൽ, ഉപവിക്കടുത്തവിധം സംസാരിച്ചുകൊണ്ടോ, ആ പ്രവൃത്തിയെക്കുറിച്ചു് അതൃപ്തി പ്രദർശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടോ അവരുടെ തെറ്റു നീ തിരുത്തേണ്ടതാണു്. എന്നാൽ ഫലപ്രദവും യുക്തവുമെന്നു തോന്നുന്നപക്ഷമേ ഇതു ചെയ്യാവൂ.

എന്റെ മകനേ, നിഷ്ഫലങ്കമായ ഉപവി തിന്മയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നില്ല. യഥാർത്ഥത്തിൽ തിന്മയായിരിക്കുന്നതിനെപ്പോലും നിന്റെ പരമാർത്ഥതയാൽ നന്മയായി വിധിക്കുന്നെങ്കിൽത്തന്നെയും അതെപ്പറ്റി അശേഷം മനസ്താപപ്പെടാനില്ല.

4. എന്റെ മകനേ, നിന്റെ സംസാരം ശ്രുതിമായിരിക്കട്ടെ. ബാഹ്യചേഷ്ടകൾകൊണ്ടു തൃപ്തിയടയുകയും വഞ്ചിക്കാനുള്ള സാമർത്ഥ്യത്തെപ്പറ്റി സ്വയം അഹംകരിക്കയും ചെയ്യുന്ന മനുഷ്യരെപ്പോലെ നിന്റെ ഹൃദയത്തെ നിന്റെ നാവു വഴിയായി മലിനമാക്കരുതു്. സുകൃതഭണ്ഡാഗാരമായ നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു നിന്റെ അയല്ക്കാരനു നന്മമാത്രമേ നീ ദാനം ചെയ്യാവൂ. നിന്റെ സംസാരത്തിൽ അണുപോലും കൃത്രിമവും വഞ്ചനയും കൗശലവും ഉണ്ടാകാതിരിക്കട്ടെ. അല്ലെങ്കിൽ നിന്റെ അയല്ക്കാരൻ ഇതുമൂലം വഴിതെറ്റിപ്പോയേക്കും; അഥവാ, സത്യം മറിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കാമെന്ന ഭീതിയാൽ നിന്നെ വിശ്വസിക്കയില്ലെന്നും വരാം. നിന്നിൽ തെറ്റുണ്ടെന്നു കണ്ടാൽ അവൻ ഉതപ്പിനു വശംവദനാകുന്നതുമാണു്. അവൻ

നിന്നെ വിശ്വസിക്കുന്നെങ്കിൽത്തന്നെയും അതു് അവനു് ഒട്ടവിൽ ഉപദ്രവകരമായിത്തീർന്നേക്കാം. അതുകൊണ്ടു് എന്റെ മകനേ, നിന്റെ അധരങ്ങളിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്നതെല്ലാം നിന്റെ ഉള്ളിലുള്ളതുമാത്രമായിരിക്കട്ടെ. എന്നാൽ നിന്റെ ഹൃദയത്തിലുണ്ടാകുന്ന ദുർവികാരങ്ങളെയെല്ലാം പുറത്തു പ്രസ്താവിക്കണമെന്നില്ല. ഈ ദുർവികാരങ്ങളെ പുറത്തു പ്രകാശിപ്പിക്കരുതെന്നു മാത്രമല്ല, ഹൃദയത്തിൽവച്ചുതന്നെ നിഗ്രഹിക്കയും ചെയ്യണം.

എന്റെ മകനേ, എല്ലാവരോടും സമഭാവനയോടെ വർത്തിക്കുക. യഥാർത്ഥവും പരിശുദ്ധവുമായ നിഷ്പക്ഷതയുള്ളവൻ എല്ലാവരോടും മര്യാദയോടേ പെരുമാറുന്നു. അവൻ എല്ലാവർക്കും ഇഷ്ടപ്പെട്ടവനായും ഏവരോടും സമഭാവനയുള്ളവനായുമിരിക്കും. എത്ര ന്യായമുണ്ടായിരുന്നാലും നിന്നെ സംബന്ധിക്കാത്തതോ, നിഷ്പ്രയോജനമായതോ ആയ കാര്യങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടു് ഉപദ്രവിയെ നശിപ്പിക്കരുതു്. ഉപദ്രവിയോടു ചെയ്യുന്ന ഒരു പ്രവൃത്തിയോടു കിടപിടിക്കുന്നതിനു് എത്ര വലിയ ന്യായത്തിനും സാധിക്കുന്നതല്ലെന്നു് ഓർക്കുക.

നിന്റെ അയല്ക്കാരനെ മുഷിപ്പിക്കുന്നതിനിടയായാൽ, നിഷ്പക്ഷമായ എളിമയോടെ കഴിയുന്ന വേഗത്തിൽ തക്ക പരിഹാരം ചെയ്യുകയോ മാപ്പുചോദിക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ടതാണു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഉപദ്രവിക്കുഭംഗംവന്നാൽ അതിനു പരിഹാരം ചെയ്വാൻ എളിമയ്ക്കുമാത്രമേ സാധിക്കയുള്ളൂ.

5. അവസാനമായി, നീ നിഷ്പക്ഷതയോടെ പ്രവർത്തിക്കുക. സൂക്ഷ്മക്കുറവോ കൃത്രിമമോ നിനക്കില്ലാതിരിക്കട്ടെ. ഹൃദയശുദ്ധതയെ പ്രതിബിംബിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ നിന്റെ ബാഹ്യപ്രവൃത്തികളെ ക്രമപ്പെടുത്തുക. നിന്റെ അയല്ക്കാരനെസംബന്ധിക്കുന്ന എല്ലാക്കാര്യങ്ങളും ഉപദ്രവിയോടെന്നപോലെ ചെയ്യണം. ഉപദ്രവി ഏകമെങ്കിലും നാനാമുഖങ്ങളും വിവിധങ്ങളുമായ ഫലങ്ങൾ അതിനുണ്ടു്. അതു് അഭേദ്യമായിരുന്നുകൊണ്ടു ചിന്നിച്ചിതറിക്കിടക്കുന്ന നിരവധി വസ്തുക്ക

ളെ യോജിപ്പിക്കയും അസമങ്ങളായ വസ്തുക്കളെ സമങ്ങളെപ്പോലെ സഹിക്കയും യോജിച്ചിരിക്കുന്നവയെ സംരക്ഷിച്ചു് അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

എന്റെ മകനേ, എന്റെ ഹൃദയശുദ്ധതയെപ്പറ്റി ശരിയായ ജ്ഞാനം നിനക്കുണ്ടെങ്കിൽ നിഷ്ഫലകൃതയോടും ഉപവിയോടും ബഹുമാനത്തോടുംകൂടി നീ എല്ലാവരോടും പെരുമാറും. നിന്നെക്കാൾ കൂടുതൽ പ്രാമാണ്യം മറ്റുള്ളവർക്കു കല്പിക്കുന്നതിനു നീ മടിക്കയുമില്ല. കൂടാതെ, ഓരോരുത്തരുടെ സ്ഥിതിയും ആവശ്യവുമനുസരിച്ചു് ഒരേ ദിവ്യസ്നേഹത്തോടും സന്തോഷത്തോടുംകൂടെ അവരെ സ്നേഹിക്കുന്നതിനും സഹായിക്കുന്നതിനുമുള്ള ഒരു മനഃസ്ഥിതി നിനക്കുണ്ടാകുകയും ചെയ്യും.

എന്റെ മകനേ, നിഷ്കപടതയോടെ പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളുക. മറ്റുള്ളവർ നിന്നെക്കുറിച്ചു് എന്തു വിചാരിക്കുമെന്നു് അനേഷിച്ചുകൊണ്ടോ, കേവലം സംഭവ്യമായ സംഗതികളെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചുകൊണ്ടോ നേർവഴിയിൽനിന്നു് അല്പംപോലും വ്യതിചലിക്കാതെ മുന്നോട്ടു ഗമിക്കുക; എല്ലാറ്റിലും നീ എന്നെ അനേഷിക്കണം. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ സംശയമെന്യേ എന്നെ എല്ലാത്തിലും കാണുന്നതിനും, ഞാൻ വഴിയായി എല്ലാം സാധിക്കുന്നതിനും നിനക്കു കഴിയും.

6. തങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിലൊന്നും, അധരങ്ങളിൽ മറെറാന്നുമായിരിക്കുന്ന വഞ്ചകന്മാർക്കു ദുരിതം. അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ കൈപ്പും അധരങ്ങളിൽ മാധുര്യവുമാണുള്ളതു്. അവർ നിഷ്ഫലകന്മാരെന്നു നടിക്കുന്നെങ്കിലും ഉള്ളിൽ വഞ്ചനയും കപടവും മാത്രമേയുള്ളൂ. ഇത്തരം വൻചതിയന്മാർ ഒരിക്കലും സുഭഗമായ അന്ത്യം പ്രാപിക്കയില്ല. അവർ എന്റെയോ അയല്ക്കാരന്റെയോ സ്നേഹത്തിനു പാത്രീഭവിക്കാതെ സമാധാനരഹിതരായി അങ്ങുമിങ്ങും അലഞ്ഞുനടക്കും.

വഞ്ചന ഒരിക്കൽ വെളിപ്പെട്ടാൽ കപടശീലന്റെ ആശ നശിക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ ഹൃദയശുദ്ധതയുള്ളവർ ഭാഗ്യവാന്മാരാകുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവർക്കു സുസ്ഥിര

മായ സമാധാനമുണ്ടാകും. എൻെറ സംഭാഷണവും സംസൎഗ്ഗവും ഇപ്രകാരമുള്ളവരോടുകൂടിയാകുന്നു. ശുദ്ധതയിൽ വ്യാപരിക്കുന്നവന് ഒന്നുംതന്നെ പേടിക്കാനില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ രക്ഷാകരമായ മാൎഗ്ഗത്തിലൂടെയാണ് അവൻ സദാ നടക്കുന്നതു്.

7. എൻെറ മകനേ, നീ പരമാൎത്ഥതയെ മുൻനിറുത്തി പ്രവൎത്തിക്കുമ്പോൾ അവിവേകത്തിൽ ചെന്നു ചാടാതിരിക്കുവാൻ സൂക്ഷിക്കണം. പരമാൎത്ഥത പാവനമാകയാൽ സംശയമെന്യേ അകൃത്രിമവുമാകുന്നു. പാവനമാകുന്നതുകൊണ്ടു് അതു വിവേകത്തോടുകൂടിയതുമാണ്. ആകയാൽ മാടപ്രാവിനെപ്പോലെ പരമാൎത്ഥതയും സൎപ്പത്തെപ്പോലെ വിവേകവും ഉള്ളവനായിരിക്കുക.

നിൻെറ ഹൃദയത്തെ എല്ലാവൎക്കും വെളിപ്പെടുത്തരുതു്. നിൻെറ സ്വന്തം കാൎയ്യങ്ങളെ നിൻെറ അയല്ക്കാരനു വെളിപ്പെടുത്തുന്നതെന്തിന്? എന്നാൽ സഹോദരസ്നേഹം നിമിത്തം വെളിപ്പെടുത്തേണ്ടിവരുന്നവയെ വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യാം. മററുള്ളവരുടെ നന്മയ്ക്കുപകരിക്കുന്നതും സാധാരണമായിട്ടുള്ളതും ഒഴിച്ചു്, നിന്നെസംബന്ധിക്കുന്ന മററുകാൎയ്യങ്ങളെല്ലാം എന്നോടും നിൻെറ മേലധികാരികളോടും മാത്രമേ തുറന്നു പറയാവൂ.

നിൻെറ ഹൃദയം വെള്ളം നില്ക്കാത്ത ഒരു പൊട്ടക്കുടം പോലെ ആകരുതു്. ഒരു രഹസ്യം കാക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ലെങ്കിൽ എൻെറ ശിഷ്യനെന്ന പേരിനു നീ യോഗ്യനല്ല; എന്നുതന്നെയല്ല നിൻെറ അയല്ക്കാരൻ നിന്നെ ഒട്ടും വിശ്വസിക്കുകയുമില്ല. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ നിൻെറ സ്നേഹിതന്മാരുടേയും എൻേറയും വിശ്വാസത്തിനു നീ യോഗ്യനല്ലാതായിത്തീരും.

നിൻെറ അയല്ക്കാരനു വിരോധമായി നീ വല്ലതും കേട്ടാൽ അതു നിൻെറ ഉള്ളിൽ ഇരുന്നുതന്നെ ഇല്ലാതായിപ്പോകട്ടെ. എൻെറ മകനേ, അതിനെ ഉള്ളിൽ അടക്കുന്നതുകൊ-

ണ്ടു നിനക്ക് ഒരുപദേവും പറുകയില്ല. ഏഷണിക്കാരൻ തന്റെ ആത്മാവിനെ അശുദ്ധമാക്കുന്നുവെന്നു തന്നെയല്ല മറുള്ളവരുടെ വെറുപ്പിനു പാത്രീഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവൻ രണ്ടു തലയുള്ളും മൂർച്ചയുള്ള വാളാകുന്നു.

സത്യസംഗതിപോലും വെളിപ്പെടുത്തുന്നതു ചിലപ്പോൾ യുക്തമായിരിക്കയില്ല. എന്നാൽ അസത്യം ഒരിക്കലും വെളിപ്പെടുത്തിക്കൂടാ. വിവേകം അത്യാവശ്യമാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ചിലപ്പോൾ സത്യം പറഞ്ഞാലും അസത്യം പറഞ്ഞാലും നിന്റെ ഉപവിക്കും മറുള്ള പുണ്യങ്ങൾക്കും വിരോധമായിത്തീന്നേക്കാം. എന്റെ മകനേ, ഇപ്രകാരമുള്ള പരിതഃസ്ഥിതികളിൽ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ അഭയം പ്രാപിക്കുന്നെങ്കിൽ എങ്ങനെയാണു നീ പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതെന്നു് എന്റെ ഉപവി കാണിച്ചുതരും. അവസാനമായി, നിന്റെ അയല്ക്കാരനോടുള്ള സഹവാസം അവനും നിനക്കും ഉകാരപ്രദമായിത്തീരുന്നതിന്നാവശ്യമായ പരിശുദ്ധ നിഷ്കളങ്കത ലഭിക്കുവാൻ ശുഷ്കാന്തിയോടെ പ്രാർത്ഥിക്കുക. അതുവഴിയായി നീ എന്നെ സന്തോഷിപ്പിക്കയും ബഹുമാനിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

8. ശിഷ്യൻ:— എന്റെ കർത്താവേ, അങ്ങു പരിപൂർണ്ണമായ പരമാർത്ഥതയുടെ ദൃഷ്ടാന്തവും മാതൃകയും ആണല്ലോ! ഹാ! ഞാൻ അങ്ങേപ്പോലെ ആയിരുന്നെങ്കിൽ! എന്റെ ഈശോയേ, എന്റെ പരിശുദ്ധസ്നേഹമേ, എന്റെ ഹൃദയത്തെ ശുദ്ധമാക്കണമേ; എല്ലാവരേയും ഒന്നുപോലെ സ്നേഹിക്കത്തക്കവണ്ണം, ഒരു സൃഷ്ടിക്ക സാധിക്കുന്നിടത്തോളം നിഷ്കളങ്കതയോടടുക്കുന്നതിനു് എന്നെ അനുവദിക്കണമേ. തെറ്റായ സന്ദേഹങ്ങളിലും അവിവേകമായ വിധികളിലും സ്വാർത്ഥതയുടേയും ലോകത്തിന്റേയും അഭിപ്രായങ്ങളിലുംനിന്നു് എന്നെ വിമോചിച്ചിട്ടു് എന്റെ മനസ്സിനെ പരമാർത്ഥതയുള്ളതാക്കിത്തീർക്കുക. നിശ്ചയമുള്ള സംഗതികളിൽ സത്യത്തിനു യോജി

ച്ചവിധത്തിലും, സംശയാസ്പദമായവയിൽ ഉപവിയോടുകൂടിയും പ്രവൎത്തിക്കുന്നതിന് ഇടയാക്കണമേ, എന്നു ഞാനപേക്ഷിക്കുന്നു.

ആന്തരികമായും ബാഹ്യമായും എന്നെ പരിപൂൎണ്ണശുദ്ധതയുള്ളവനാക്കുക. അപ്രകാരം ശുദ്ധഹൃദയനായതിന്റെ ശേഷം, സൎവ്വസ്തുക്കളുടേയും ആദ്യവും അവസാനവും ആകുന്ന നിന്നിൽനിന്ന് എല്ലാം സ്വീകരിക്കയും നിനക്കുതന്നെ എല്ലാം സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട്, എപ്പോഴും എല്ലാസ്ഥലത്തും ഒന്നുപോലെ പ്രവൎത്തിക്കുന്നതിന് എന്നെ പ്രാപ്തനാക്കേണമേ.

അധ്യായം 21

വിനീതമായ ഉപവിയുടെ മാധുൎയ്യം നമുക്കു വെളിപ്പെടുത്തിത്തന്നുകൊണ്ടു നാം അനുകരിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു മാതൃക ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയം നമുക്കു തന്നിരിക്കുന്നു.

ഈശോ:- എന്റെ മകനേ, എന്റെ വാക്കുകളെ ശ്രദ്ധിച്ചുകൊൾക; അവയെ സ്വീകരിക്കുക. തിരുവവതാരം ചെയ്വാനിരുന്ന തന്റെ പുത്രനെക്കുറിച്ചു പഴയ നിയമത്തിലേ പ്രവാചകന്മാർ വഴിയായി ദൈവം ഇപ്രകാരം അരുൾ ചെയ്തു. 'ഇതാ എന്റെ ദാസൻ, ഞാൻ അത്യധികം സ്നേഹിക്കുന്ന എന്റെ ഓമനപ്പുത്രൻ, ഞാൻ എന്റെ ശക്തി അവനു കൊടുക്കും; അവൻ വിസമ്മിക്കുകയോ പ്രലപിക്കയോ ചെയ്യുന്നില്ല. ഞെരിഞ്ഞ ഞാങ്ങണയെ അവൻ ഒടിക്കുകയോ പുകയുന്ന വൈക്കോലിന്റെ തീ കെടുത്തുകയോ ചെയ്യുകയില്ല. അവനായിരിക്കും എല്ലാ ജാതികളുടേയും ശരണം.'

എന്റെ മകനേ, ഈ ദിവ്യദീർഘദൎശനത്തിനൊത്തവണ്ണം ഞാൻ ഭൂമിയിൽ അവതരിക്കുകയും ജീവിക്കുകയും ചെയ്തു. വലിയ എളിമയോടും അതിയായ സ്നേഹത്തോടുംകൂടി

ഞാൻ മനുഷ്യരോടു പെരുമാറി. അതുകൊണ്ടത്രേ അവർ എന്നെ ദൈവത്തിന്റെ ചെമ്മരിയാട്ടിൻകുട്ടിയെന്നു വിളിക്കുകയും ആ നാമത്തിൽ ഞാൻ അറിയപ്പെടുകയും ചെയ്തതു്. ഞാൻ എങ്ങനെ മനുഷ്യരോടുകൂടി വസിച്ചുവെന്നും അവരോടു് എങ്ങനെ വർത്തിച്ചുവെന്നും കാണുക. ഞാൻ അവരുടെ യജമാനനായിരുന്നിട്ടും ഒരു ഭൃത്യനെപ്പോലെ അവരോടു പെരുമാറി. അതുകയാൽ നാനാഭോഗങ്ങളിൽനിന്നും പലതരം രോഗികൾ എന്റെയടുക്കൽ ഓടിക്കൂടി. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, എന്റെ എളിമ സ്വാഭാവികവും എന്റെ ശാന്തത പ്രകൃത്യാ ഉള്ളതും, എന്റെ നന്മ എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ കാതലായ ഗുണവുമാണെന്നു് അവരറിഞ്ഞിരുന്നു.

ഉരിതം അനുഭവിക്കുന്നവരുടെ നെടുവീർപ്പു് അനുകമ്പാപൂരിതമായ എന്റെ ഹൃദയത്തെ നിശ്ചയമായും ഇളക്കി. ഞാൻ ഒരിക്കലെങ്കിലും ഒരുത്തനെ ത്യജിച്ചതായി കേട്ടിട്ടുണ്ടോ? ഞാൻ എല്ലാവരേയും കരുണയോടെ സ്വീകരിക്കുകയും സ്നേഹപുരസ്സരം ആശ്ലേഷിക്കയുമല്ലേ ചെയ്തതു്? എന്റെ മകനേ, ഞാൻ ശിഷ്യക്കളോടു് എത്ര സൗമ്യമായി പെരുമാറിയെന്നു നോക്കുക. എത്ര വാത്സല്യത്തോടും എളിമയോടുംകൂടിയാണു ഞാൻ അറിവില്ലാത്തവരെ പഠിപ്പിച്ചതു്! എത്ര സുസ്ഥിരവും ഉദാരവുമായ ഉന്മേഷത്തോടെയാണു് എന്നെ അലട്ടിയവരോടു ഞാൻ വർത്തിച്ചതു്; എത്ര എരിവുള്ള ശുഷ്കാന്തിയോടെ പ്രാപഞ്ചികരോടും, എത്ര ശാന്തതയോടെ പീഡയനുഭവിക്കുന്നവരോടും വിസ്മയനീയമായ സൗമ്യതയോടും, നല്ലവരോടു പരിപാവനമായ സ്നേഹത്തോടും, എല്ലാവരോടും ഉപവിയോടുംകൂടെ ഞാൻ വർത്തിച്ചു.

എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ വിശിഷ്ടഗുണമായ ഈ ഉപവി എല്ലാവരുടേയും ഹൃദയത്തെ അപഹരിച്ചുകളഞ്ഞു. തന്മൂലം, അസൂയാലുക്കൾ അതുപ്പിയോടുകൂടെ പറഞ്ഞതുപോലെ ലോകം മുഴുവനും എന്റെ പിന്നാലെ ഓടിക്കൂടി. അതേ, എന്റെ മകനേ, എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ വിനീതമായ ഈ ഉപവി

ലോകത്തെ മുഴുവനും ജയിച്ചു. എന്റെ ഉപവി എല്ലാവരേയും ഇളക്കുകയും ആകർഷിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇത്ര വിസ്മയനീയ ശീഘ്രതയിൽ ലോകത്തിന്റെ മാനസാന്തരം സാധിച്ചതും എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ സുപ്രസിദ്ധമായ ഈ നന്മകൊണ്ടു തന്നെ.

ഇതാ, എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ഈ സൽഗുണം എല്ലായിടത്തും പ്രസിദ്ധമായപ്പോൾ ജാതിമതഭേദമെന്യേ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും ജനതതി എന്റെയടുക്കൽ ഓടിയെത്തി. ആ കൂട്ടത്തിൽ വിവിധജീവിതസ്ഥിതിക്കാരും, ആത്മീയവും ശാരീരികവുമായ അനവധി ആലസ്യങ്ങളുള്ളവരും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോഴും ജനതതി എന്റെയടുക്കൽ ഓടിക്കൂടുന്നുണ്ടു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സാധുക്കളെ ഞാൻ നിരസിക്കുകയോ മുറിതം അനുഭവിക്കുന്നവരെ പരിത്യജിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. മനസ്താപപ്പെട്ടു കരഞ്ഞു്, കണ്ണുനീർകൊണ്ടു് എന്റെ കാല്പാടങ്ങളെ കഴുകിയ മഗ്ദലേനയേയും, എന്റെ സഹായം ഇരന്ന കാനായിലെ സ്ത്രീയേയും, എന്നോടു പ്രാർത്ഥിച്ച ചുങ്കക്കാരനേയും, വിശ്വാസത്തിൽനിന്നു തെറ്റിപ്പോയിട്ടു തിരിച്ചുവന്ന ശിഷ്യനേയും, മനസ്താപിച്ച കള്ളനേയും എന്നെ പീഡിപ്പിച്ചവരേയുംകൂടി ഞാൻ ഉപേക്ഷിച്ചില്ല. അവർ നെഞ്ചത്തടിച്ചു പ്രലപിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ അവരെ സ്വീകരിക്കുതന്നെ ചെയ്തു.

2. എന്റെ മകനേ, അതിജാഗ്രതയോടെ മനുഷ്യരോടു വർത്തിക്കുന്നതിനു പര്യാപ്തമായ ഈ ജീവിതമാതൃകയെ അനുകരിക്കുന്നതിനും എന്റെ നല്ല ശിഷ്യനെപ്പോലെ ആ മാതൃകയനുസരിച്ചു ജീവിക്കുന്നതിനും ശ്രമിക്കുക. ചില പുണ്യവാന്മാർ എന്റെ ഹൃദയവികാരങ്ങളാൽ പരിപൂരിതരായിരുന്നു. തന്നിമിത്തം അവർ എന്നോടു് ഏറ്റവും തുല്യപ്പെട്ടകയും അവരെ കാണുന്നവർ സ്നേഹത്തോടെ എന്നെ സ്മരിക്കുന്നതിനു നിർബ്ബന്ധിതരാകുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്.

നിന്റെ അയല്ക്കാരനോടു നിഷ്പക്ഷനിലയിൽ പെരുമാറുന്നതിനു നിനക്കു സാധിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. എന്തു

കൊണ്ടെന്നാൽ അവനോട് നീ ചെയ്യുന്നതെല്ലാം ഒന്നുകിൽ നന്മയോ അല്ലെങ്കിൽ തിന്മയോ ആയിരിക്കും. ഹൃദയശുദ്ധതയോടെ മനുഷ്യഭഷ്ടിയിൽ എളിമപ്പെടുന്നതിനു മനസ്സില്ലാത്തവരാരുംതന്നെ, തങ്ങൾക്കോ മറ്റുള്ളവർക്കോ നാശംക്രൂടാതെ പെരുമാറുകയില്ല. വഴക്കു ക്രൂടാതെ അന്യരോട് വർത്തിക്കുന്നതിനു നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ പലപ്പോഴും നിന്റെ അഭിപ്രായത്തെ വിനയപുരസ്സരം പിൻവലിക്കേണ്ടിവരും. മാത്രമല്ല, വെറുപ്പുക്രൂടാതെ അവരോടുക്രൂടെ വസിക്കുന്നതിനു നീ ഇച്ഛിക്കുന്നുവെങ്കിൽ പലപ്പോഴും നിനക്ക് ഇഷ്ടമില്ലാത്തവയെ സഹീകരിച്ചേ മതിയാവൂ.

മനുഷ്യരുടെയിടയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന വഴക്കുകളെല്ലാം മറ്റൊരുത്തനു കീഴ്പ്പെടുകയില്ലെന്നുള്ള അഹങ്കാരത്തിൽനിന്നല്ലയോ പുറപ്പെടുന്നത്? നീരസം ഉത്ഭവിക്കുന്നത്, ഹൃദയത്തെപ്പോലും വക്ഷളാക്കുന്ന സ്വാർത്ഥതയിൽ നിന്നല്ലയോ? മനുഷ്യരുടെയിടയിൽനിന്ന് അഹങ്കാരത്തെ ബഹിഷ്കരിക്കുക: എന്നാൽ വഴക്കുകളും ഉപദ്രവങ്ങളും നാമാവശേഷമായിക്കൊള്ളും. അനന്തരം സ്വാർത്ഥതയെ നശിപ്പിക്കുക; അപ്പോൾ സ്വർഗ്ഗീയാനന്ദം ഭൂമിയിൽ വാഴുന്നതായി കാണാം. നീ യഥാർത്ഥവിനയമുള്ളവനാണെങ്കിൽ നിന്റെ അയല്ക്കാരനെ സ്വാധീനമാക്കുവാൻ നിനക്കു നിഷ്പ്രയാസം സാധിക്കും. നിർമ്മലമായ ഉപവി നിന്നിൽ കുടികൊള്ളുന്നുണ്ടെങ്കിൽ നിന്റെ അയല്ക്കാരന്റെ പുണ്യസമ്പാദനത്തിനായി പരിശ്രമിക്കുവാൻ നീ അവനെ പ്രേരിപ്പിക്കാതിരിക്കയില്ല.

3. വിനീതമായ ഉപവിക്കു കാർക്കശ്യത്തെക്കാൾ ശക്തിയുണ്ട്. ഒടുവിലത്തേതു ബാഹ്യമായ തിന്മയെ തടുത്തേക്കാമെന്നിരുന്നാലും ആന്തരികമായ നന്മയെ നശിപ്പിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. നേരേമറിച്ച് ആദ്യത്തേതു തിന്മയെ തിരുത്തുന്നതോടുക്രൂടിത്തന്നെ നന്മയെ സ്നേഹിക്കുന്നതിനു കാരണമാക്കുന്നു.

അതിനിഷ്കർഷത്തോടും അശേഷം നിഷ്കർഷമില്ലാ-

തെയും ആത്മാക്കളെ നയിക്കുന്നതു വളരെ എളുപ്പമായിരിക്കാം. എന്നാൽ മനുഷ്യർക്ക് അല്പത്തേതിനെക്കാൾ അപൽകരമായിട്ടു വേറെ എന്താണുള്ളതു്? രണ്ടാമത്തേതാകട്ടെ എന്നെ അതിയായി മോഹിക്കുന്നു. ആന്തരികജീവിതം പരിശീലിക്കാത്തവരും ലോകത്തിന്റെ അരുപിയാൽമാത്രം നയിക്കപ്പെടുന്നവരും മുൻപറഞ്ഞ ഏതെങ്കിലും ഒരു തെറ്റിൽ ചെന്നു ചാടുക സാധാരണമത്രേ.

എന്റെ മകനേ, നീ ഒരു ഭരണകർത്താവാകുന്നുവെങ്കിൽ, എല്ലാറ്റിലും മുമ്പായി ഒരു ആന്തരികജീവിതം നയിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കണം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അതില്ലാതെ ഭരണാധികാരം കയ്യേല്ക്കുന്നവന്റെസ്ഥിതി ഏറ്റവും പരിതാപകരമായിരിക്കും; പല കാര്യങ്ങളിലും അവൻ മോശമായിട്ടേ പ്രവർത്തിക്കൂ; എന്നുവേണ്ടാ, അവനെ ഭരമേല്പിച്ചിട്ടുള്ള എന്റെ കാര്യങ്ങൾക്കുപോലും അവൻ നാശം വരുത്തിക്കൂട്ടും. ഒടുവിൽ ഇതിനെല്ലാം ശരിയായ ഒരു കണക്കു കേൾപ്പിക്കേണ്ടതായും വരും.

ഒരു സന്ന്യാസാശ്രമത്തിന്റെ അധിപൻ ആന്തരികമായ ജീവിതം നയിക്കുന്നവനല്ലെങ്കിൽ ആ സമൂഹത്തിനു ഭൂരിതം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അതിന്റെ നല്ല അരുപി ക്ഷയിച്ചു് അതു് അധ:പതിക്കുന്നു. നേതാവിന്റെ യോഗ്യതക്കുറവു നിമിത്തം ഏതു സമുദായവും അപരിഹാര്യമായ കഷ്ടനഷ്ടങ്ങളും സഹിക്കേണ്ടിവരും. അതിലേ ഓരോ അംഗവും സൃഷ്ടികളോടുള്ള അമിതമായ സ്നേഹംനിമിത്തം വലിയ നാശത്തിൽ ചെന്നു വീഴാതിരിക്കയില്ല.

എന്റെ പ്രതിപുരുഷനെന്ന നിലയിൽ നീ മറ്റുള്ളവരെ ഭരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ എന്റെ അരുപിയോടുകൂടി വേണം അവരെ സംബന്ധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ അവരെ ഭരിക്കുവാനും നയിക്കുവാനും. ഈ അരുപി അവരിലും അവർ വഴിയായിട്ടു ലോകമെങ്ങും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിന് ഉത്സാഹിക്കണം. നീ അന്യഥാ പ്രവർത്തിക്കുന്നെങ്കിൽ ഒരുപക്ഷേ നിന്നെ സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങൾക്ക് അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടായേക്കാം. നിന്റേയും

അന്യരുടേയും സ്വാഭാവിക ചായ്വിലുകളെ നീ തൃപ്തിപ്പെടുത്തിയെന്നു വരാം. എന്നാൽ എന്റെ ഹൃദയത്തെ നീ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുകയില്ല, നിശ്ചയം.

എന്റെ അരുപിയാൽ പ്രേരിതനായി നീ ആന്തരികജീവിതം നയിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നിന്റെ പ്രവർത്തനരീതി ശക്തിമത്തും മാധുര്യസംപൂർണ്ണവുമായിരിക്കും. മാത്രമല്ല, നീ ആഗ്രഹിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ സാധിക്കുന്നതുവരെ സദാ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയും ചെയ്യും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഉപവിയുടെ മാധുര്യം, മനുഷ്യരെ വേദനിപ്പിക്കാതെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കയും, വെറുപ്പിക്കാതെ മുന്നോട്ടു കയറുകയുമാണു ചെയ്യുന്നതു്. വിജയത്തിനായി എത്രതന്നെ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ സഹിക്കുന്നതിനും അതു് എപ്പോഴും സന്നദ്ധമാണു്. അവസാനമായി, അതു് ഓരോരുത്തരിലും വ്യാപിക്കുമ്പോൾ അവർ സമചിത്തതയോടെയും ഫലപ്രദമായ രീതിയിലും അതിനു കീഴ്പ്പെടുന്നു.

എല്ലാവരോടും ഒന്നുപോലെയല്ല ആജ്ഞാപിക്കേണ്ടതു്. ഇതിന്റെ വാസ്തവം എന്റെ ഭരണനയത്തിൽനിന്നു കാണ്മാൻ കഴിയും. ഓരോരുത്തരുടേയും ശക്തിയും ചുറുപാടുകളും ആലോചിച്ചതിനുശേഷം ഓരോരുത്തർക്കും സാധിക്കുന്നവ മാത്രമേ അവരോടാവശ്യപ്പെടാവൂ. കീഴുള്ളവരുടെ സ്വഭാവത്തെ ഗ്രഹിച്ചശേഷം അതിനൊത്തവിധം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനും അതിനെ കഴിയുന്നിടത്തോളം ഉൽകൃഷ്ടമാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനും നീ പഠിക്കണം. നിന്റെ അധീനതയിലുള്ളവർ യാതൊരു കാരണത്താലും ക്ഷുഭിതപ്പെടുവാനും തൃപ്തിയില്ലാതെ നിന്നെ വിട്ടുപോകുവാനും നീ ഇടയാക്കരുതു്. എന്റെ ശിഷ്യഗണത്തോടു ഞാൻ പെരുമാറിയതുപോലെതന്നെ നിന്റെ ഭരണത്തിൽപ്പെട്ടവരോടു വർത്തിക്കുന്നതിനു നീയും ഉത്സാഹിക്കുക. അപ്പോൾ അവരുടെ ഏതു ക്ലേശങ്ങളിലും ബുദ്ധിമുട്ടുകളിലും പൂർണ്ണവിശ്വാസത്തോടെ അവർ നിന്നിൽ അഭയം പ്രാപിക്കും. എന്റെ മനഃസ്ഥിതിയോടെയാണു നീ പ്രവർത്തിക്കുന്നതെന്നും, അവരുടെ കാര്യങ്ങളിൽ നീ വേണ്ട ശ്രദ്ധ പ

തിക്കുന്നുണ്ടെന്നും കാണുമ്പോൾ അവർ സദാ ആഹ്ലാദത്തോടുകൂടി ജീവിക്കയും സന്മനസ്സോടും മഹാമനസ്കതയോടുംകൂടെ എന്നെ ശുശ്രൂഷിക്കുകയും ചെയ്യും.

എന്റെ മകനേ, ഫലപ്രദമായ ഒരു ശിക്ഷ നല്കുന്നതിനേക്കാൾ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതായി വേറൊന്നുമില്ല. ആരെയെങ്കിലും ശിക്ഷിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമെന്നു കണ്ടാൽ, ആ ശിക്ഷവഴിയായി അവൻ അധികം ചീത്തയാകാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിക്കണം. വെള്ളപൂശിയ ഒരു ശവകുടീരമെന്നോണം ബാഹ്യമായി അവനെ നന്നാക്കുകയും എന്നാൽ അവന്റെ ഹൃദയത്തെ ചീത്തയാക്കുകയും ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ നീ പ്രത്യേകം ഉത്സാഹിക്കേണ്ടതാണു്.

നീയോ അവനോ കുപിതനായിരിക്കുമ്പോൾ, വാക്കുകൊണ്ടോ പ്രവൃത്തികൊണ്ടോ അവനെ ശാസിക്കരുതു്. അവൻ ചെയ്യുന്ന തെറ്റായ പ്രവൃത്തിയെ തൽക്കാലം തടഞ്ഞാൽമാത്രംമതി. ക്രുദ്ധാതെ ശാന്തതയോടെ ശിക്ഷിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതുവരെ നീ ക്ഷമിക്കുക. ഈ സമയംകൊണ്ടു് അവനും ശാന്തനായിത്തീരും. അപ്പോൾ അവൻ ആ ശിക്ഷ സഫീകരിക്കുകയും ഫലപ്രദമാംവണ്ണം സഹിക്കയും ചെയ്യാതിരിക്കയില്ല.

4. അനാവശ്യമായിട്ടു നീ ആരേയും ദുഃഖിപ്പിക്കരുതു്. അന്യർക്കു് ഇഷ്ടമില്ലാത്ത സംഗതി പറയുന്നതിനോ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനോ വല്ലപ്പോഴും നീ നിർബന്ധിതനാകുമ്പോൾ ഉപവിയെപ്രതി നല്ല ന്യായങ്ങൾകൊണ്ടു് അവയെ മയപ്പെടുത്തുന്നതിനു ശ്രമിക്കുക. വിനയത്തോടും മൃദുതയോടുംകൂടി നീ അവരോടു പെരുമാറുന്നപക്ഷം മറുതരത്തിൽ വളരെ നീരസം ജനിപ്പിക്കുമായിരുന്നവയെപ്പോലും സന്തോഷകരമാക്കിത്തീർക്കാൻ കഴിയും.

അനുവദിക്കാൻ പാടില്ലാത്ത വല്ല സംഗതിയും ആരെങ്കിലും നിന്നോടു ചോദിക്കുമ്പോൾ അവന്റെ അഭീഷ്ടം സാധിച്ചുകൊടുക്കാൻ നിനക്കു് ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിലും നിവൃത്തിയില്ലാത്തതുകൊണ്ടു നീ ദുഃഖിക്കുന്നുവെന്നു് അവനെ അറിയിക്കുക.

അപ്പോൾ അവൻ സംതൃപ്തിയോടും, അവന്റെ ആഗ്രഹം സാധിച്ചാലെന്നതിനെക്കാൾ സന്തോഷത്തോടുംകൂടി മടങ്ങിപ്പൊയ്ക്കൊള്ളും. ഉപവിയോടെ വർത്തിക്കുന്നുവെന്ന ഭാവത്തിൽ വ്യർത്ഥമായ മുഖസ്തുതികൊണ്ട് ആളുകളെ ആകർഷിക്കയോ നയോപായങ്ങളാൽ അവരെ വഞ്ചിക്കയോ ചെയ്യരുത്. ഇത്തരം പ്രവൃത്തി ആകാശത്തിലും ഭൂമിയിലും ഒന്നുപോലെ വെറുക്കപ്പെടുന്നതാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സത്യത്തിന്മേൽ അടിസ്ഥാനമുറപ്പിക്കപ്പെടാത്തത് ഉപവിയല്ല, ചതിവത്രേ.

5. എല്ലാസ്ഥലങ്ങളിലും എന്റെ മാതൃക നിന്നിൽ പ്രകാശിക്കത്തക്കവണ്ണം എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ വിനീതമായ ഉപവി നിന്നിൽ വിളങ്ങി ശോഭിക്കട്ടെ. നിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തം മനുഷ്യരുടെ മുമ്പിൽ ഒരു ദീപംപോലെ പ്രകാശിക്കേണ്ടതാണ്. നിന്റെ സൽപ്രവൃത്തികൾ കണ്ടു മററുള്ളവർ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എന്റെ പിതാവിനെ സ്തുതിക്കുന്നതിനായി അവരുടെ മദ്ധ്യേ നിന്റെ വെളിച്ചം പ്രകാശിപ്പിക്കുക.

ശിഷ്യൻ:– കർത്താവേ, സ്വന്തം കാര്യങ്ങൾ രഹസ്യമായി കാക്കണമെന്ന് അവിടുന്നു ശിഷ്യരോട് ഉപദേശിച്ചില്ലേ?

ഈശോ:– എന്റെ മകനേ, നിനക്ക് ഇതു മനസ്സിലാകുന്നില്ലേ? എന്നാൽ, ശ്രദ്ധിക്കുക; ആവശ്യമില്ലാത്തതും പൊതുഗുണത്തിനുപകരിക്കാത്തതുമായ കാര്യങ്ങൾ നിനക്ക് ആപൽകരവും നിന്റെ അയല്ക്കാരനു ദുർവികാരകാരണവുമായിത്തീർന്നേക്കാവുന്നതുകൊണ്ട് അവയെ രഹസ്യമായിത്തന്നെ ചെയ്യണം. എന്നാൽ പൊതുഗുണത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതും ആവശ്യകവുമായ കാര്യങ്ങൾ, ഉദ്ദേശ്യം മറച്ചുവെച്ചുകൊണ്ടു പരസ്യമായി ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതായാൽ നിന്റെ അയല്ക്കാരനു നല്ല ദൃഷ്ടാന്തം കൊടുക്കുന്നതിനും, എന്നെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള നിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം രഹസ്യമായി വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനും നിനക്കു സാധിക്കും.

6. ദൈവസ്നേഹത്തെപ്രതി എല്ലാവരോടും എളിമയോടും ഉപവിയോടുംകൂടി നീ വർത്തിക്കുന്നെങ്കിൽ, അവർ ഏതു തരക്കാരായാലും ശരി, നിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തം കണ്ട്, എന്റെ ഉത്തമശിഷ്യനായി നിന്നെ അവർ ഗണിക്കാതിരിക്കയില്ല. നിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തത്താൽ അന്യർക്കു യാതൊരു ഫലവും സിദ്ധിച്ചില്ലെങ്കിലും എനിക്കു നിന്നോടുള്ള സ്നേഹം കുറഞ്ഞുപോകുമെന്നു വിചാരിക്കേണ്ടാ.

എന്റെ മകനേ, എന്റെ ഹൃദയനന്മ എല്ലാവരുടേയും സ്നേഹത്തേയും അനുകരണത്തേയും അർഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നു കാണിക്കത്തക്കവിധം വിനീതമായ ഉപവിയോടുകൂടി ജനതാമദ്ധ്യേ ജീവിക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ. തങ്ങളുടെ ജീവിതം വഴിയായി എന്റെ മാതൃകയെ ലോകർക്കു വെളിപ്പെടുത്തുന്നവർക്കു നിത്യായുസ്സുണ്ട്; നിശ്ചയം.

ശിഷ്യൻ:– ഓ, നാഥാ! എളിമയും ശാന്തതയുമുള്ളവനായ ഈശോയേ, നിന്റെ ഹൃദയം എന്നെ പഠിപ്പിക്കുന്ന ഈ കായ്ക്കുരം—മാധുര്യസംപൂർണ്ണമായ ഈ കായ്ക്കുരം—ചെയ്യുന്നതിന് എനിക്കു ശക്തിയേറിയ വരപ്രസാദം അത്യാവശ്യമാണ്. ആകയാൽ അങ്ങയുടെ ഏറ്റം ഫലവത്തായ സഹായം എനിക്കു തരണമേ.

കൂടുതൽ എളിമയും കൂടുതൽ ഉപവിയും എനിക്കുണ്ടാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഞാൻ അവയെ അതിയായി ആഗ്രഹിക്കുന്നുമുണ്ട്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവയുടെ അഭാവംമൂലമാണ് ഞാൻ അങ്ങേയും എന്റെ അയല്ക്കാരനേയും ദ്രോഹിക്കുന്നതു്. എത്രയും മാധുര്യവാനായ ഈശോയേ, ഓ! ഹൃദയങ്ങളെ ആകർഷിക്കുന്ന കാന്തമേ! അങ്ങേ ഹൃദയത്തിന്റെ ദിവ്യനന്മവഴിയായി എല്ലാവരേയും അങ്ങു് ആകർഷിക്കുകയും, അങ്ങേ വിനീതസ്നേഹത്തിന്റെ അവസാനമില്ലാത്ത മാധുര്യംകൊണ്ട് അവരെ സൽകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവല്ലോ. ഈശോയേ, അങ്ങേ അനുഗമിക്കുന്നതിന് എന്നെ സഹായിക്കേണമേ.

സ്വാർത്ഥതൽപരതയുടേയും അഹങ്കാരത്തിന്റേയും പിടിയിൽനിന്ന് എന്നെ മോചിക്കുക. പക്ഷഭേദംകൂടാതെ എല്ലാവരോടും ദയാപൂർവ്വം വർത്തിക്കുന്നതിനും വിനീതമായ ഉപവിയോടെ എല്ലാവരേയും സ്നേഹിക്കുന്നതിനുമായി എന്റെ ഹൃദയത്തെയും അങ്ങേ ഹൃദയത്തെപ്പോലെ ആക്കിത്തീർക്കേണമേ.

അദ്ധ്യായം 22

നാം പ്രാപഞ്ചികന്മാരാകാതെയും ലോകത്താൽ വഞ്ചിക്കപ്പെടാതെയും ഈലോകത്തിൽ ജീവിക്കണമെന്ന് ഈശോ, തന്റെ ഐഹികജീവിതംവഴിയായി നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

ഈശോ:– എന്റെ മകനേ, ഞാൻ ഈലോകത്തിൽ ജീവിച്ചെങ്കിലും എനിക്കു ലോകത്തോടു യാതൊരു ബന്ധവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. നല്ലവരുടേയും ദുഷ്ടന്മാരുടേയുംകൂടെ ഞാൻ വസിച്ചു. എന്നാൽ ലോകത്തിന്റെ അരുപികകൾ ഞാനശേഷം അടിമപ്പെട്ടില്ല. പാപം ചെയ്യുവാൻ എനിക്കു പാടില്ലായിരുന്നുവെന്നതു വാസ്തവംതന്നെ. എന്നിട്ടും ലോകത്തിന്റെ വഷളത്തത്തിൽനിന്നകന്നിരിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗം എന്റെ ശിഷ്യർക്കു കാണിച്ചുകൊടുക്കുവാൻവേണ്ടിമാത്രം ഞാൻ ഇങ്ങനെയെല്ലാം ചെയ്തു.

ലൗകികമായ യാതൊന്നിനാലും ആകർഷിക്കപ്പെടാൻ പാടില്ലാത്തവിധം എന്റെ ഹൃദയം ലോകത്തിൽനിന്ന് അന്തരികമായി അകന്നാണിരുന്നതു്. അതു ദൈവസ്നേഹാഗ്നിയിൽ കത്തിജ്വലിച്ചു്, തീജ്വാലപോലെ, സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട വസ്തുക്കളുടെമേൽ സദാ ഉയർന്നുനിന്നിരുന്നു. ബാഹ്യമായി ജോലിയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നപ്പോഴും അന്തരികമായി ഞാൻ ധ്യാനത്തിൽ മുഴുകിയിരിക്കുതന്നെ ചെയ്തു. എന്നുതന്നെയുമ

ല്ല, ബാഹ്യമായി എന്റെ പ്രവൃത്തികൾക്ക് അശേഷം ക്രമക്കേടുണ്ടായിരുന്നുമില്ല. ഭൂരാഗ്രഹങ്ങൾക്ക് അധീനങ്ങളല്ലായിരുന്നു എന്റെ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ. എന്റെ പെരുമാറ്റം എല്ലായ്പോഴും വിവേകത്തോടുകൂടിയതുമായിരുന്നു. 'ഈ മനുഷ്യനെപ്പോലെ ഒരുവനും ഒരിക്കലും സംസാരിച്ചിട്ടില്ല' എന്ന് എന്റെ ശത്രുക്കൾപോലും പറയത്തക്കവണ്ണം എന്റെ സംഭാഷണം അത്ര പരിശുദ്ധവും വിവേകപൂർവ്വകവുമായിരുന്നു.

അവിവേകമായി ഒരു വാക്കുപോലും ഞാൻ ഒരിക്കലും ഉച്ചരിച്ചില്ല. സൂക്ഷ്മക്കുറവിനും അപൽക്കരമായ സ്നേഹത്തിനും ഞാൻ വശംവദനായിട്ടില്ല. എന്നാൽ അത്യുത്തമകരമായ മാധുര്യംകൊണ്ടു മയപ്പെടുത്തിയ ഒരു പ്രശാന്തഗാംഭീര്യം എന്റെ പുറമേയുള്ള പെരുമാറ്റത്തിൽ സദാ വിളങ്ങിപ്രകാശിച്ചുകൊണ്ടാണിരുന്നതു്. സ്നേഹബഹുമാനങ്ങൾ തോന്നിക്കത്തക്ക പ്രതാപംമാത്രമേ എന്നിൽ വിളങ്ങിയിരുന്നുള്ളൂ. അതു പുണ്യത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കയും, മിതമായി സംസാരിക്കുന്നതിന് എന്നെ പരിശീലിപ്പിക്കയും, അമിതമായ ഉത്സാഹത്തെ തടയുകയും ചെയ്തു.

2. ഞാൻ ഒരു നിമിഷംപോലും അന്തരികമായി പ്രാർത്ഥിക്കാതിരുന്നിട്ടില്ല. എങ്കിലും പലപ്പോഴും ജനക്കൂട്ടത്തിൽ നിന്നു മാറി ബാഹ്യമായും പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

എന്റെ മകനേ, നീ ഇവയെല്ലാം ഗ്രഹിക്കയും, പാപം ചെയ്യാതെ ഈ ദുഷിച്ചലോകത്തിൽ ജീവിക്കുന്നതിനായിഇവയെ അനുകരിക്കയും ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നു! നിന്നെത്തന്നെ ധൈര്യപ്പെടുത്തുന്നതിനു വിശുദ്ധന്മാരുടെ ദൃഷ്ടാന്തം കണ്ടു പഠിക്കുക. ശാരീരികമായവിധത്തിൽ അവർ ഈലോകത്തിലായിരുന്നെങ്കിലും എന്നെഅനുകരിച്ചതിനാൽ മാനസികമായി അവർ പരലോകത്തിലാണു സഞ്ചരിച്ചിരുന്നതു്. അവർ ലൗകികമായ യാതൊന്നിനേയും സ്നേഹിക്കാതിരുന്നതിനാൽ ലോകം അവരെ ഉപദ്രവിച്ചില്ല. നേരേമറിച്ചു ലോകംകൊണ്ടു് അവർക്ക് ഉപകാരമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. എന്തു

കൊണ്ടെന്നാൽ ലോകത്തിന്റെ വഞ്ചനയെ ക്ഷുദ്രതലായി ഗ്രഹിച്ചതുകൊണ്ടു ദൈവസ്നേഹത്തെ ക്ഷുദ്രതലായി മതിക്കുന്നതിനും കാംക്ഷിക്കുന്നതിനും അവർക്കു സാധിച്ചു. എന്റെ വരപ്രസാദത്തിന്റേയും സ്നേഹത്തിന്റേയും ഫലങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നതിനായിമാത്രമാണു ലൗകികമായിട്ടുള്ളതെല്ലാം അവർ പരിത്യജിച്ചതു്.

3. എന്റെ മകനേ, ഉപദേശംകൂടാതെ ലോകത്തിൽ വസിപ്പാൻ നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നിന്റെ ഹൃദയത്തെ നന്നായി ക്രമപ്പെടുത്തുക. ലോകം വെറും മായയാണെന്നു പൂർണ്ണബോധം വന്നശേഷം അതിനെ വെറുക്കുകയും, എന്റെ സ്നേഹം വിലമതിക്കാൻ പാടില്ലാത്തതാണെന്നു ഗ്രഹിച്ചു് അതിനെ നീ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യണം. ലൗകികമായ ഏതെങ്കിലും മോഹം നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ജനിക്കുമ്പോൾ എന്നിൽ അഭയം പ്രാപിക്കേണ്ടതാണു്. അനന്തരം, താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്നതോ അതുപോലെയുള്ളതോ ആയ പ്രകരണങ്ങളെ ചൊല്ലുന്നതു കൊള്ളാം.

'എന്റെ സ്നേഹമായ ദൈവമേ, എന്നെന്നേക്കുമുള്ള എന്റെ അവകാശമേ, അങ്ങെയല്ലാതെ ഈലോകത്തിൽ വേറൊന്നിനേയും ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നില്ല.'

ഇപ്രകാരം നിന്റെ ഹൃദയത്തെ നീ നല്ലപോലെ ക്രമപ്പെടുത്തുന്നപക്ഷം ലൗകികവസ്തുക്കൾ നിന്നെ വശീകരിക്കയില്ല. നേരേമറിച്ചു ലോകംതന്നെയും—മനസ്സോടെ അല്ലെങ്കിലും—നിന്നോടു സഹകരിച്ചു നിന്നെ നന്മയിലേക്കു് ആനയിക്കും. എങ്ങനെയെന്നാൽ നിന്റെ സൗഭാഗ്യത്തിന്റെ മൂലകാരണമായ എന്റെയടുക്കലേക്കു് അതു നിന്നെ നടത്തും. മാത്രമല്ല, ലോകത്തിന്റെ അവണ്ണനീയമായ ദുരിതത്തേയും എന്റെ ശുശ്രൂഷയിലുള്ള ആനന്ദത്തേയും അതു നിന്നെ ക്ഷുദ്രതലായി ഗ്രഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും.

ദുഷ്ടന്മാരുടെ വിജയത്തം കണ്ടിട്ടു് ഉത്പണ്ടാകാതെയും മനുഷ്യരുടെ ദുഷ്പ്രവൃത്തികളുടെ ആധിക്യം കണ്ടു മനസ്സു

കലങ്ങാതെയും ഇരിക്കത്തക്കവണ്ണം നിന്റെ ഹൃദയത്തെ ക്രമപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്. ലൗകികവും നാരകീയവുമായ സർവ്വശക്തികളും നിനക്കെതിരായി നിന്നാലും എന്നെ പിൻചെല്ലാൻ നീ അശേഷം മടിക്കേണ്ടാ. എന്റെ മകനേ, നിന്റെ ഹൃദയം ദുഷ്ടന്മാരിൽനിന്ന് അകന്നിരുന്നാൽ, അവർ നിന്നെ ഒരിക്കലും ഉപദ്രവിക്കയില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നിന്റെ സമ്മതംകൂടാതെ നിന്നെ ഉപദ്രവിക്കുവാൻ അവക്ക് സാധിക്കയില്ല. അതുകയാൽ നീ ഏല്ലുന്ന സകല ഉപദ്രവങ്ങളുടേയും കാരണക്കാരൻ നീ തന്നെയാണ്.

4. എന്നാൽ ശരീരം ദുർബലപ്പെട്ടും ഹൃദയം തിന്മയിലേക്കു ചാഞ്ഞും ഇരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു നിന്റെ ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ ശരിയായി നിയന്ത്രിച്ചില്ലെങ്കിൽ അവവഴിയായി ശത്രു നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പ്രവേശിക്കും. അതുകയാൽ നീ ലോകവുമായി ഇടപെടുമ്പോഴെല്ലാം നിന്റെ ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ ശരിയായി കാത്തുകൊള്ളണം. അല്ലെങ്കിൽ നിനക്കു ലോകത്തോടുള്ള ബന്ധം ക്രമേണ വലിക്കും. ഒടുവിൽ, അതു ക്ലേശകരവും നാശകരവുമായി പരിണമിക്കാനും മതി. നിന്റെ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കു ഗോചരീഭവിക്കുന്നവയെപ്പോലും കണ്ടില്ലെന്നും കേട്ടില്ലെന്നും വച്ചുകളയേണ്ടതാണ്.

എന്റെ മകനേ, നിന്റെ ഹൃദയത്തെയാണ് എല്ലാറ്റിലും കൂടുതലായി നീ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ വഴിയായി ശത്രു അകത്തു കടന്നാലും നിന്റെ ഹൃദയത്തെ തുറന്നുകൊടുക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അവന് അതിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനോ നിന്നെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനോ സാധിക്കയില്ല. അതുകയാൽ നിന്റെ മുഴുഹൃദയത്തോടുകൂടെ എന്നോടു സദാ യോജിച്ചിരുന്നുകൊള്ളാമെന്നും, ന്യായരഹിതമായ യാതൊന്നും നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പ്രവേശിക്കാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം അതിനെ സംരക്ഷിച്ചുകൊള്ളാമെന്നും ഉള്ള പ്രതിജ്ഞയെ അതിസൂക്ഷ്മത്തോടെ പാലിക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കുക. അനന്തരം വിശ്വസ്തതയോടെ എന്നെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതിനും,

എല്ലാ ആപത്തുകളിലും എന്നിൽ അഭയം പ്രാപിക്കുന്നതിനു മുള്ള ഒരുക്കത്തോടെ നിന്റെ ജോലികളിൽ ഏർപ്പെടണം.

5. എന്റെ മകനേ, എന്റെ ശിഷ്യൻക്കു യോജിച്ച ഈ പുണ്യത്തിൽനിന്നുളവാകുന്ന പ്രതാപം—സാക്ഷാത്തായ പ്രതാപം—നിന്നിൽ എല്ലായ്പോഴും വിളങ്ങിപ്രകാശിക്കുന്നെങ്കിൽ നിരവധി ആപത്തുകളിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുമാറുന്നതിനു നിനക്കു സാധിക്കും. അകയാൽ നീ എവിടെയായിരുന്നാലും നീചവും ഗൗരവഹീനവും കൃത്രിമവുമായ യാതൊന്നും ഉണ്ടാകാതിരിക്കത്തക്കവിധം പെരുമാറുക. എന്നാൽ, അന്യരുടെ തെറ്റുകളെ തടയുന്നതിനും അവർ നിന്നെ ബഹുമാനിക്കുന്നതിനും ഉപയുക്തമായ വിനയം നിന്നിൽ സദാ പ്രകാശിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കട്ടെ.

പ്രവൃത്തിയിലും സ്നേഹത്തിലും നീ ഒരു സൃഷ്ടിക്കും അധീനനായിപ്പോകരുത്. എല്ലായിടത്തും, സദാ നീ സ്വതന്ത്രനായിരിക്കണം. നിന്നേയും നിന്റെ കാര്യങ്ങളേയും അവശ്യമില്ലാതെ എല്ലാവരേയും ഭരമേല്പിക്കരുത്. ഓരോരുത്തരേയും നല്ലപോലെ പരിശോധിക്കുക. വിശ്വസ്തരെന്നു തെളിയുന്നവരെ അവരോടു് ഇടപെടേണ്ടൂ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ പലരും ബാഹ്യവേഷത്താൽ ചതിക്കപ്പെടുകയും അവിവേകമായ സഹവാസം കാരണം നശിക്കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്.

6. എന്റെ മകനേ, ഏതെല്ലാം സംഗതികളിലാണു ലോകത്തോടു് ഇടപെടേണ്ടതെന്നു മുൻകൂട്ടി കാണുന്നതു് ഏറ്റവും ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കും. എന്തു ചെയ്യണമെന്നും, എങ്ങനെ ചെയ്യണമെന്നും, ഏതു തരക്കാരോടാണു പെരുമാറാനുള്ളതെന്നും, അതു് ഏതെല്ലാം പരിതഃസ്ഥിതികളിലാണെന്നും ആലോചിക്കണം. നീ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ജോലി പാപംക്രൂടാതെ നിവൃഹിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗത്തെപ്പറ്റി നന്നായി പര്യാലോചിക്കണമെന്നു ചുരുക്കം. നിന്റെ സ്വന്തം പ്രയത്നത്താലെന്നതിനെക്കാൾ ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ വേണം എല്ലാം ശരിപ്പെടുത്താൻ. അകയാൽ നീ പലപ്പോഴും എന്റെ

യടുക്കൽവന്ന് എന്റെ ഉപദേശം യാചിക്കയും എന്നോടു പ്രാർത്ഥിക്കയും ചെയ്യണം. എന്റെ മകനേ, നീ ഏതു തരക്കാരുടെകൂടെ വസിച്ചാലും ഏതുതരത്തിലുള്ള ജോലിയിൽ ഏർപ്പെട്ടാലും, പാപസ്മരണയുണ്ടായാലുടനെ സ്നേഹപാരവശ്യത്തോടെ എന്റെയടുക്കൽ ഓടിയെത്തി എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ അഭയം പ്രാപിക്കുന്നതിനു സാധിക്കത്തക്ക വിധത്തിലേ ജീവിക്കാവൂ.

7. ശിഷ്യൻ:— ഓ! മാധുര്യവാനും ശാന്തശീലനുമായ ഈശോയേ, അങ്ങു തിരുമനസ്സായതുകൊണ്ടാണു ഞാനിപ്പോൾ ഇവിടെ വന്നിരിക്കുന്നതെന്നു് അങ്ങു് അറിയുന്നല്ലോ! കർത്താവേ, അങ്ങയോടു് എനിക്കു് ഒരെളിയ അപേക്ഷയുണ്ടു്:— ഞാൻ ലോകത്തിൽ മുഴുകി മലിനപ്പെട്ടുപോകാതിരിപ്പാനായി എന്നെ കാത്തുകൊള്ളേണമേ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഈ അശുദ്ധലോകം എന്നെ വിഴുങ്ങുന്നതിനു സദാ സന്നദ്ധമായിരിക്കുന്നു. എന്റെ ദൈവമേ, ലോകത്തെക്കുറിച്ചു ക്ലൂതലായി ചിന്തിക്കുന്തോറും എനിക്കു് അതിനോടു ക്ലൂതൽ വെറുപ്പാണു തോന്നുന്നതു്. നേരേമറിച്ചു്, അങ്ങെപ്പററി ക്ലൂതൽ താല്പര്യത്തോടുകൂടി ധ്യാനിക്കുന്തോറും അങ്ങു് എനിക്കു ക്ലൂതൽ മാധുര്യമുള്ളവനായിത്തീരുന്നു.

അങ്ങേ നന്മയെ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്തോറും ക്ലൂതൽ ക്ലൂതൽ ഗ്രഹിപ്പാനുള്ള ആഗ്രഹംമാത്രമേ എനിക്കുണ്ടാകുന്നുള്ളൂ. ഓ! ഈശോയേ, എന്റെ ഏററം വലിയ നന്മയേ, എന്നെ അങ്ങേയടുക്കൽ നിറുത്തേണമേ. അവിടെനിന്നു് എന്നെ വലിച്ചുകൊണ്ടുപോകുവാൻ പിശാചിനോ അവന്റെ തന്ത്രങ്ങൾക്കോ ശക്തി നല്കുല്ലേ. ലോകവും അതിന്റെ വഞ്ചനാപൂർണ്ണമായ മായയും എന്നെ ചതിക്കാതിരിക്കട്ടെ. എന്റെ വഷളായ പ്രവൃത്തി എന്നെ തോല്പിക്കാൻ അനുവദിക്കരുതേ. അങ്ങേ സഹായമില്ലെങ്കിൽ എന്റെ അനിയന്ത്രിതങ്ങളായ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ എന്നെ വഞ്ചിച്ചേക്കും. അതുകയാൽ എല്ലാക്കാര്യങ്ങളിലും എനിക്കു് അങ്ങേ വരം തരണമേ.

ലോകവസ്തുക്കളിൽനിന്നു്, സുരക്ഷിതമായ സ്വർഗ്ഗത്ത

ലേക്ക് എന്നെ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതുവരെ കുറുക്കുടാതെ ഈ ലോകത്തിൽ ജീവിക്കുന്നതിന് അങ്ങേ വരപ്രസാദത്താൽ എന്നെ ശക്തിപ്പെടുത്തേണമേ.

അധ്യായം 23

തന്റെ ശിഷ്യന്മാക്ക ദൃഢവിശ്വാസമുണ്ടാകണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ട ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയം, വിശ്വാസത്തോടുകൂടി ജീവിക്കുന്നതിനു നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

ഈശോ:— മനുഷ്യപുത്രൻ വരുമ്പോൾ സജീവവും തീക്ഷ്ണവും ശക്തിമത്തുമായ വിശ്വാസത്തെ കാണുമെന്നു വിചാരിക്കുന്നുവോ? എന്നാൽ ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു വിശ്വാസമാണ് എന്റെ അനുഗാമികളിൽ ഉണ്ടാകുവാൻ ഞാൻ സദാ ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും ആവശ്യപ്പെടുന്നതും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഞാൻ ഒരിക്കലും മാറാറം വരാത്ത ദൈവമാകകൊണ്ടു വിശ്വാസത്തോടുകൂടെ അവർ എനിക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ശിഷ്യൻ:— കർത്താവേ, അങ്ങേക്ക് ഒരിക്കലും മാറാമില്ലെന്ന് എനിക്കറിയാം: എല്ലാവരും അങ്ങേക്കു കീഴ്പ്പെട്ട ശുശ്രൂഷ ചെയ്തുകൊണ്ടു ജീവിക്കത്തക്കയോഗ്യത അങ്ങേക്കുണ്ട്.

ഈശോ:— എന്റെ മകനേ, നീ ഇപ്രകാരം വിശ്വസിക്കുന്നതു് ഏറ്റവും ന്യായപൂർവ്വമാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഞാൻ ദൈവമാണെന്നു പ്രപഞ്ചംതന്നെ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. ഞാൻ ദൈവമാണെന്നു പണ്ടേതന്നെ പൂർവ്വപിതാക്കന്മാരും ദീർഘദർശികളും പ്രവചിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനുമുമ്പു പ്രകൃതിയും പ്രകൃതിനിയമങ്ങളും ഞാൻ ആരാണെന്ന് അറിയി

ക്കാതിരുന്നില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഞാനാകുന്നു അവയുടെ അന്ത്യം.

അപ്രകാരംതന്നെ ഭൂമിയും ആകാശവും എന്നെ ഏറ്റുപറയുന്നു. എങ്ങനെയെന്നാൽ, എന്റെ ജനനസമയത്തു് ഒരു പ്രത്യേകനക്ഷത്രം കാണപ്പെട്ടു; സമുദ്രം അതിൽക്കൂടെ നടക്കുന്നതിനു് എന്നെ അനുവദിച്ചുകൊണ്ടു് എന്റെ ദൈവത്വത്തെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. എന്റെ പീഡാനുഭവസമയത്തു ഞെട്ടിവിറച്ചുകൊണ്ടു ഭൂമി എന്നെ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു; സൂര്യൻ എന്നെ തിരിച്ചറിഞ്ഞതു കാരണത്താൽ പ്രകാശത്തെ മറച്ചുകൊണ്ടു് അതിന്റെ നാഥന്റെ മരണത്തെക്കുറിച്ചു ദുഃഖിച്ചു.

പിശാചുക്കൾപോലും എന്നെ അറിയാതിരുന്നില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ എന്റെ അനുവാദംകൂടാതെ കേവലം നിസ്സാരമായ ജീവിയെത്തന്നെയും ഉപദ്രവിക്കുന്നതിനു് അവർക്കു സാധിക്കയില്ലെന്നു് അവർ വെളിപ്പെടുത്തി. എന്നുതന്നെയല്ല, അവരുടെ അധീനതയിലിരുന്നവരെപ്പോലും എന്നെ ഭയന്നു് അവർ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതായി വന്നുകൂടി.

ഇപ്രകാരംതന്നെ, മാലാഖാമാരും എന്റെ ദൈവത്വത്തിനു സാക്ഷ്യം നല്കി. എന്റെ മനുഷ്യാവതാരവേളയിൽ എന്നെ ദൈവപുത്രനായി അവർ ലോകത്തിനു വെളിപ്പെടുത്തി; എന്റെ പിറവിസമയത്തു് എന്നെ രക്ഷകനായി ലോകമെങ്ങും പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു; എന്റെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ എന്നെ ശുശ്രൂഷിച്ചു; എന്റെ ഉയിർപ്പിനെസംബന്ധിച്ചു വേണ്ടതെളിവുകളും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി.

ഇനിയും എനിക്കു സാക്ഷ്യംവഹിച്ച ഒരാൾകൂടിയുണ്ടു്. അതു വേറെ ആരുമല്ല, എന്റെ പിതാവുതന്നെയാണു്. എങ്ങനെയെന്നാൽ, തന്റെ ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട പുത്രനായി അവിടുന്നു പലപ്രാവശ്യം എന്നെ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു. കൂടാതെ, പരിശുദ്ധാത്മാവും എന്നെക്കുറിച്ചു സാക്ഷ്യം വഹിച്ചു; ഇപ്പോഴും അപ്രകാരംതന്നെ ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. എങ്ങനെയെന്നാൽ, വരപ്രസാദവും മറ്റുദാനങ്ങളുംവഴിയായി മനുഷ്യഹൃദയത്തെ

പ്രകാശിപ്പിക്കയും ആകർഷിക്കയും ചെയ്തുകൊണ്ടു മനുഷ്യരെ എന്നോടു കൂടുതൽ അടുപ്പിക്കുന്നു.

എന്തിനേറെ, എന്റെ പ്രവൃത്തികൾതന്നെ എനിക്കു സാക്ഷ്യംവഹിച്ചിരുന്നല്ലോ. എങ്ങനെയെന്നാൽ, കുരുടന്മാർ കാണുകയും, മുടന്തന്മാർ നടക്കുകയും, മൂകന്മാർ സംസാരിക്കുകയും, ചെകിടന്മാർ കേൾക്കുകയും, രോഗികൾ സ്വസ്ഥത പ്രാപിക്കുകയും, മരിച്ചവർ ഉയിർക്കുകയും ചെയ്തതു് എന്റെ ശക്തിയിലായിരുന്നില്ലേ?

എന്റെ മകനേ, ഈ കായ്കങ്ങളും രക്ഷപെടുന്നതിനു് അവശ്യം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ട മറ്റു സംഗതികളും വിശുദ്ധ കത്തോലിക്കാസഭയെല്ലാതെ വേറെ ആരാണു തെറ്റുകൂടാതെ നിന്നെ പഠിപ്പിക്കുന്നതു്? പണ്ടു ദീർഘദർശികൾവഴിയായി ഞാൻ വെളിപ്പെടുത്തിയതിൽ കൂടുതൽ വിശദമായി ഇപ്പോൾ തിരുസ്സഭവഴിയായി പഠിപ്പിക്കുന്നതു ഞാൻതന്നെയാണു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ തിരുസ്സഭ എന്റെ യഥാർത്ഥപ്രതിനിധിയാകുന്നു. ദൃശ്യമായവിധത്തിൽ മനുഷ്യരോടു സംസാരിക്കുന്നതിനു് എനിക്കുള്ള ഒരു ഉപകരണംമാത്രമാണു് ഈ സഭ. വിശ്വാസസത്യങ്ങളുടെ അഭേദ്യവും തെറ്റുവരാൻപാടില്ലാത്തതുമായ മാനദണ്ഡം ഇതത്രേ. സാക്ഷാത്തായ വിശ്വാസം അടക്കിക്കൊള്ളുന്ന സത്യസഭ ഇതുമാത്രമേ ഉള്ളൂ.

3. എന്റെ മകനേ, വിശ്വാസത്തോടുകൂടിയ ജീവിതത്തിനു ചില പദവികളുണ്ടു്. ഞാൻ വിശുദ്ധസഭവഴിയായി സംസാരിക്കുന്നതിനെയെല്ലാം എന്റെ ദിവ്യാധികാരത്തെ മുൻനിറുത്തി, വരപ്രസാദപ്രേരണയാൽ വിശ്വസിക്കുകയും വരപ്രസാദത്തോടെ ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിലത്രേ ഒന്നാമത്തെ പദവി അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു്. അത്ഭുതപ്രവൃത്തി ദൈവത്തിന്റെ സാക്ഷ്യമാകുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ വിശദമായ സംസാരവും ദിവ്യസത്യത്തിന്റെ തെറ്റാൻപാടില്ലാത്ത മുദ്രയുമാകുന്നു അത്ഭുതപ്രവൃത്തി.

എന്നാൽ കത്തോലിക്കാസഭയുടെ ഉത്ഭവത്തെയും അതിന്റെ പ്രചാരത്തെയും ഒന്നു പരിശോധിച്ചുനോക്കുന്നുവെ

ങ്കിൽ, അതിന്റെ ആസ്തിക്യംതന്നെ സ്പഷ്ടമായ ഒരത്ഭുതമാണെന്ന് എളുപ്പത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നരകത്തോടും ഭൗമികശക്തികളോടും, ശത്രുക്കളുടെ നാനാതരങ്ങളായ ആക്രമണങ്ങളോടും പോരാടി, മനുഷ്യാശ്രയംകൂടാതെ അതു ലോകമെങ്ങും ക്ഷണം വ്യാപിച്ചതുതന്നെ ഒരത്ഭുതമല്ലയോ? അതിന്റെ നിലനില്പും വിഘ്നംകൂടാതെയുള്ള വളർച്ചയും വേറൊരത്ഭുതമാണെന്നുള്ളതിനു തർക്കമുണ്ടോ? എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അതിൽനിന്നു ഭിന്നിച്ചുപോയ അതിന്റെ സന്താനങ്ങൾതന്നെ അതിനോട് എല്ലാക്കാലങ്ങളിലും ചതിവ്, അക്രമം, ദ്വേഷം ഇത്യാദി ആയുധങ്ങൾകൊണ്ടു പ്രത്യക്ഷമായും പരോക്ഷമായും, തുടച്ചയായും പോരാടി; അതിനെ ഉന്മൂലനംചെയ്യുവാൻ അവർ അശ്രാന്തപരിശ്രമം ചെയ്തു; എന്നിട്ടും അനേകന്യൂനാബ്ദങ്ങളിലായി ഭൂമുഖത്തുള്ള നിരവധി സാമ്രാജ്യങ്ങൾ നശിച്ചു നാമാവശേഷമായിത്തീരുന്നതു കണ്ടുകൊണ്ടു യാതൊരു ക്രൂസലുംകൂടാതെ സ്ഥൈര്യത്തോടും മഹിമയോടും പ്രതാപത്തോടും വിജയശ്രീയോടും പ്രശാന്തതയോടുംകൂടെ അതു ഇന്നും പരിലസിക്കുന്നു.

ആകയാൽ അത്ഭുതങ്ങൾവഴിയായി സംസാരിക്കുന്ന ഞാൻ എന്നും നിലനില്ക്കുന്ന ഒരത്ഭുതംതന്നെ ആയ ഈ സഭവഴി ഇപ്പോൾ സംസാരിക്കുന്നുണ്ട്. ഏകവും പരിശുദ്ധവും സാവ്രതികവും അപ്പസ്തോലികവുമായ ഈ സഭയെ കേൾക്കുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ. അതിനെ കേൾക്കുന്നവൻ എന്നെയാണു കേൾക്കുന്നത്. അവൻ രക്ഷാകരമായ സത്യത്തിന്റെവഴിയിലാകുന്നു നില്ക്കുന്നതു് എന്നതിനു സംശയമില്ല. സഭയെ കേൾക്കാത്തവൻ അജ്ഞാനിയേയും ചുങ്കക്കാരനേയും പോലെയാകുന്നു. അവൻ എന്നെ കേൾക്കുന്നില്ലെന്നുമാത്രമല്ല മരണകരമായ മാർഗ്ഗത്തിൽക്കൂടി യാത്രചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു.

എന്റെ മകനേ, നിത്യരക്ഷ പ്രാപിക്കുവാൻ നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ഇളകാത്ത പാറമേൽ പണിതിരിക്കുന്ന ആ പള്ളിയിൽ പൂർണ്ണമായി അഭയംപ്രാപിക്കുക. അതിന്റെ ഓരോ കല്ലും എന്റെ രക്തംകൊണ്ടു ഞാൻ കൂട്ടിയോജി

പ്പിച്ചു ഞാൻ അതിൽ വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ സഭയെ ഞാൻ എന്റെ ശക്തിയാൽ ഭരിക്കുകയും എന്റെ സ്നേഹത്താൽ സജീവമാക്കുകയുമാണു ചെയ്യുന്നതു്. അതിന്റെ കല്പനകളേയും ഉപദേശങ്ങളേയും എളിമയോടും സന്തോഷത്തോടുംകൂടെ സദാ അനുസരിക്കത്തക്ക ഒരു മനഃസ്ഥിതി നിനക്കുണ്ടായിരിക്കണം. നിന്റെ ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട അമ്മയായിട്ടും, രക്ഷപ്പെടേണ്ടവരുടെ കനിവുള്ള നാഥയായിട്ടും അതിനെ സ്നേഹിക്കേണ്ടതാണു്.

എന്നാൽ വിശ്വാസം രക്ഷാകരമാകണമെങ്കിൽ അതു വരപ്രസാദത്താൽ സജീവമാക്കപ്പെട്ടേ മതിയാവൂ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഇതുകൂടാതെ എന്നോടു ഗാഢമായി യോജിക്കുന്നതിനും, എന്റെ ശരീരമായ സഭയുടെ ജീവനുള്ള അംഗമായിരിക്കുന്നതിനും സാധിക്കുകയില്ല. അതുകയാൽ പ്രവൃത്തികൂടാതെയുള്ള വിശ്വാസം ചത്തതാകുന്നു എന്നുള്ളതു് എത്രയും സത്യമത്രേ. എങ്കിലും വിശ്വാസത്തിനെതിരില്ലാത്ത ഒരു പാപംമൂലം വരപ്രസാദം നഷ്ടമാകുന്നുണ്ടെങ്കിലും വിശ്വാസം നശിക്കുന്നില്ല. ഈ വിശ്വാസം ജീവനില്ലാത്തതുതന്നെയാണെങ്കിലും സാക്ഷാൽ വിശ്വാസമാണു്.

4. എന്റെ മകനേ, ദൈവദാനമായ ഈ ദിവ്യവിശ്വാസത്തെ അതിശ്രദ്ധയോടെ പാലിക്കുക. വരപ്രസാദസഹായത്തോടു സഹകരിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടു് ഈ വിശ്വാസത്തിന്റെ ശക്തി എത്രമാത്രമെന്നു വെളിപ്പെടുത്താൻ നിനക്കു കഴിയും. ആന്തരികവും ബാഹ്യവുമായ സകല പ്രവൃത്തികളും ജീവനുള്ള വിശ്വാസത്തോടുകൂടെ ചെയ്യുന്നതിലത്രേ ഇതിന്റെ രണ്ടാമത്തെ പദവി അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു്. സാക്ഷാത്തായ വിശ്വാസമുള്ളവർ അതിന്റെ മാറ്റം വരാത്ത തത്ത്വങ്ങളാൽ നയിക്കപ്പെടുന്നു. അവൻ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്, എന്നോടുകൂടെ നിത്യാനന്ദമനുഭവിക്കുന്നതിനാണെന്നും, ലോകത്തിലുള്ള മറ്റുവസ്തുക്കളെല്ലാം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്, ഈ അന്ത്യപ്രാപ്തിയിൽ അവനെ സഹായിക്കുന്നതിനായിട്ടാണെന്നും, ഈ തത്ത്വങ്ങൾവഴിയായി അവൻ മനസ്സിലാക്കിക്കൊള്ളും.

എന്നാൽ പലരിലും വിശ്വാസം ക്ഷയിച്ചുപോകുന്നതായിക്കാണുന്നുണ്ട്. ലോകത്തിനും മാംസത്തിനുമടുത്ത കാര്യങ്ങളിൽ അവർ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതുകൊണ്ട്, വിശ്വാസസത്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുന്നതേയില്ല എന്നതാണ് ഇതിന്റെ കാരണം. ഈ നിത്യസത്യങ്ങളെപ്പറ്റി ഗാഢമായി ചിന്തിച്ച് അവയെ ഹൃദയത്തിൽ ദൃഢമായി പതിക്കുന്നെങ്കിൽ ദൈവത്തെയും നിത്യരക്ഷയേയും സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങളെ അവർ സ്നേഹിക്കാതിരിക്കയില്ലതന്നെ. അവരുടെ വിശ്വാസം ശക്തിമത്തായിത്തീരുകയും നല്ലതും വിലയേറിയതുമായ ഫലങ്ങളെ പുറപ്പെടുവിക്കയും ചെയ്യും.

എന്റെ മകനേ, എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ഭക്തന്മാരേ വരും ഈ സജീവവിശ്വാസത്തെ കാക്കുകയും അതിനെ അതിയായി സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. തന്മൂലം അവർ ഉപവിയാൽ ജ്വലിപ്പിക്കപ്പെട്ടും ശരണത്താൽ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കപ്പെട്ടും ജീവിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരമാണ് അവർ പുണ്യത്തിൽ ഉത്തരോത്തരം അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കുന്നത്.

5. നിർമ്മലമായ വിശ്വാസം സ്വീകരിപ്പാൻ ഞാൻ ക്രമേണ യോഗ്യരാക്കുന്നത്, അസാധാരണ പുണ്യപദവിയിലേക്കു വിളിക്കപ്പെട്ടവരെയത്രേ. ഈ നിർമ്മലവിശ്വാസം കരസ്ഥമാക്കുന്നവർ വിശ്വാസജീവിതത്തിന്റെ മൂന്നാംപദവിയിലെത്തി എന്നു പറയാം. ഈ സ്ഥിതിയിലെത്തിയവർ പരിപൂർണ്ണവിശ്വാസം വഴിയായി സർവ്വപ്രകാരേണയും സ്വഭാവാതീതമായി ജീവിക്കുന്നു. അന്ധകാരത്തിന്റേയും പ്രലോഭനങ്ങളുടേയും മദ്ധ്യേ അവർ വിശ്വാസമാകുന്ന വെളിച്ചത്തെ ധൈര്യസമേതം പിൻചെല്ലും. തങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷ എന്നെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നു് അറിയാതിരിക്കുമ്പോഴും അവർ എന്നെ വിശ്വസ്തതയോടെ പരിചരിക്കുന്നു.

എന്റെ മകനേ, ഈ ഭൗമജീവിതത്തിലേയ്ക്കു നിന്നെ ഞാൻ വിളിക്കുന്നപക്ഷം ധൈര്യസമേതം അതിൽ പ്രവേശിക്കുക. ഭയംകൂടാതെ ഈ ദൈവവിളിയെ പിൻചെല്ലുണം.

ഇപ്രകാരമുള്ള ഊടുവഴിയിൽക്കൂടി നടക്കുമ്പോൾ ശത്രുക്കളെയല്ലാതെ വേറെ ആരേയും നീ കാണുകയില്ല; അവരുടെ കണിയിൽപ്പെട്ടുപോയെന്നും നിനക്കു തോന്നിയേക്കാം.

ഓരോ അടി വയ്ക്കുമ്പോഴും ഭയങ്കരമായ ഒരു ഗർത്തം പാതത്തിൻകീഴുള്ളതായി നീ കാണും. അതിൽ നീ വീണുപോയേക്കുമോ എന്നുള്ള ഭയവും നിന്നിൽ സദാ ഉണ്ടായേക്കാം. മാത്രമല്ല, സ്വർഗ്ഗം നിന്നോടു കോപിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും, എങ്ങോട്ടെന്ന് അറിയാതെയാണു നീ പ്രയാണം ചെയ്യുന്നതെന്നും, എന്നാൽ നിന്റെ നാശത്തോടു സദാ സമീപിച്ചുവരുന്നുവെന്നും നിനക്കു തോന്നുവാൻ പാടുണ്ട്. എന്റെ മകനേ, അപ്പോൾ നീ പൂർണ്ണവിശ്വാസത്തോടുകൂടി, എന്റെ പ്രതിനിധികളായ നിന്റെ മേലധികാരികളുടെ ഉപദേശങ്ങളെ അക്ഷരംപ്രതി അനുസരിക്കുക.

എന്റെ മകനേ, ധൈര്യവാനായിരിക്കുക. നിന്റെ ഹൃദയത്തെ കലക്കല്ലേ. പരിശുദ്ധന്മാർ പ്രയാണംചെയ്ത ആ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെയാണു നീയും പ്രയാണംചെയ്യുന്നതെന്നറിഞ്ഞാലും. ഈ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ ഗമിച്ചില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ അവർ പരിശുദ്ധന്മാരാകയില്ലായിരുന്നു. അവസാനമായി, ഉള്ളിനടത്ത അഹങ്കാരവും സ്വാർത്ഥസ്നേഹവും ഉന്മൂലനം ചെയ്യുമ്പോൾ —നിന്റെ ഉദ്ദേശ്യാനുസരണമുള്ള വിശുദ്ധീകരണം പൂർത്തിയാകുമ്പോൾ—നിന്റെ ആത്മാവിന്റെ കണ്ണുകൾ തുറക്കപ്പെടും. അപ്പോൾ നിത്യജീവിതത്തിലേക്കുള്ള ഒരു നിശ്ചിതമാർഗ്ഗത്തിൽ എത്തിയെന്ന് അത്യത്ഭുതത്തോടെ നീ മനസ്സിലാക്കും. നിന്റെ അനന്തരജീവിതത്തിൽ നിരന്തരമായ സമാധാനം നിനക്കുണ്ടാകാതിരിക്കയില്ല. മുമ്പു കണ്ടിട്ടില്ലാത്തവയെ നീ കാണും; മുമ്പൊരിക്കലും സന്തോഷിച്ചിട്ടില്ലാത്തവിധത്തിൽ നീ സന്തോഷിക്കും; എന്റെ ഹൃദയരഹസ്യങ്ങളെ നീ അറിഞ്ഞു വിശേഷവിധത്തിൽ അവയെ നീ ആസ്വദിക്കും; ഒടുവിൽ നീ പരിപൂർണ്ണതയിലേയ്ക്കു പറന്നെത്തുകയും ചെയ്യും.

6. ശിഷ്യൻ:- ചതിക്കുവാനും ചതിക്കപ്പെടുവാനും പാടില്ലാത്ത ദൈവമേ, അങ്ങേ രക്ഷാകരമായ തത്ത്വങ്ങളെ വ്യാഖ്യാനിപ്പാനായി അങ്ങു നിയമിക്കയും സത്യത്തിന്മേൽ സ്ഥാപിക്കയും ചെയ്ത പരിശുദ്ധ കത്തോലിക്കാസഭ വിശ്വാസയോഗ്യങ്ങളെന്നു കാണിച്ചുതരുന്നവയെല്ലാം ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഈ പള്ളി അങ്ങേ സംരക്ഷണയിലായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു നരകവാതിൽ ഒരിക്കലും അതിനു വിരോധമായി പ്രബലപ്പെടുകയില്ല.

ഏകവും പരിശുദ്ധവും സാർവ്വത്രികവും ശ്ലൈഹികവുമായ സഭയേ, ലോകാവസാനംവരെ ദൈവപുത്രൻ നിന്നിൽ വസിക്കുന്നതാണല്ലോ! ഈശോയുടെ വിശുദ്ധ മണവാട്ടിയേ, അങ്ങയുടെ നാമം നിന്റെ നെറ്റിയിലും അവിടത്തെ ദിവ്യമുഖം നിന്റെ കൈയിലും പതിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു കണ്ടാലും! നീ അന്യൂനമില്ലാത്തതും വിശുദ്ധവുമായ ഒരത്ഭുതമാണ്. നിന്നെ സ്വീകരിക്കാത്തവർ ബുദ്ധിഹീനർതന്നെ. സ്നേഹിക്കാത്തവർക്കു സാക്ഷാത്തായ സ്നേഹമില്ല. നിന്നെ കേൾക്കാത്തവരെ അവിശ്വാസികളായി കരുതേണ്ടതാണ്.

ഏകവും പരിശുദ്ധവും സാർവ്വത്രികവും ശ്ലൈഹികവുമായ സഭയേ, ഏറ്റവും സ്നേഹമുള്ള അമ്മേ, ഏറ്റവും സ്നേഹിക്കപ്പെടത്തക്ക മാതാവേ, നിന്നെ അമ്മയായി സ്വീകരിക്കാത്തവർക്കു ദൈവം പിതാവായിരിക്കയില്ല. എന്റെ സ്വദേശത്തെ ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നു. എന്റെ കുടുംബത്തോടും എന്റെ ജീവനോടും എനിക്കു് ഇഷ്ടമുണ്ട്. എന്നാൽ വിശുദ്ധ പള്ളിയേ, എന്റെ അമ്മേ, ഇവ എല്ലാറ്റിനെക്കാൾ കൂടുതലായി നിന്നെ ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നു. എത്രയും സ്നേഹമുള്ള എന്റെ അമ്മേ, എന്നെ ഞാൻ മറക്കുന്നെങ്കിൽ മാത്രമേ നിന്നെ ഞാൻ മറക്കുകയുള്ളൂ. നിന്നെ ഞാൻ സ്നേഹിക്കയും എന്റെ സന്തോഷത്തിന്റേയും മഹിമയുടേയും മൂലകാരണമായി നിന്നെ കരുതുകയും ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ എന്റെ ഹൃദയം തളർന്നുപോകട്ടെ.

ഏകവും പരിശുദ്ധവും സാർവ്വത്രികവും അപ്പസ്തോലിക വുമായ പള്ളിയേ, ലോകത്തെ പരിപാലനം ചെയ്യുന്ന രാജ്ഞിയേ, നിന്റെ ഭരണം ലോകംമുഴുവനും വ്യാപിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നിന്റെ പ്രജകൾ—ധനവാന്മാരും ദരിദ്രന്മാരും യൂറോപ്യരും അമേരിക്കരും ഏഷ്യാക്കാരും ആഫ്റിക്കാക്കാരും— എല്ലാം ഒരു മാതാവിന്റെ പുത്രന്മാരും ഒരേ കുടുംബത്തിലേ അംഗങ്ങളും, നിത്യമായി വാഴുന്നതിനു നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള രാജസന്താനങ്ങളുമത്രേ.

ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചമായ ശ്ലീഹന്മാരുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്താൽ ശോഭായമാനമാക്കപ്പെട്ട പ്രിയപ്പെട്ട അമ്മേ, അനേകായിരം വേദസാക്ഷികളും നിന്റെ വിജയങ്ങളെ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്നു. വേദഖ്യാപകന്മാരുടെ ഗണങ്ങളും നിന്റെ അത്ഭുതപ്രവൃത്തികളെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നില്ലയോ? നിർമ്മലകന്യകകളും സദാ യൗവനയുക്തയായ നിന്റെ സൗന്ദര്യത്തിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നില്ലയോ? സുകൃതാഭ്യസനത്തിൽ ഏറ്റം ഉയർന്ന പദവിയിലെത്തിയിട്ടുള്ളവർ നിന്റെ നാമത്തിലും പ്രതാപത്തിലുമല്ലയോ പ്രശോഭിതരായതു്? ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലുള്ള എല്ലാജനങ്ങളിലും ജാതികളിലും ഭാഷകളിലുംപെട്ട നിന്റെ അനേകായിരം പുത്രന്മാരോടുകൂടെ ഞാനും ഉണർന്നു് ഏകസ്വരത്തിലും ഏകമനസ്സോടും നിന്നെ പുകഴ്ത്തും. 'അവർണ്ണനീയമായ സൗന്ദര്യത്തോടെ നീ പുറപ്പെടുക; ക്ഷേമപൂരസ്സരം ഭരണം തുടങ്ങുക' എന്നു ഞാൻ വിളിച്ചുപറയും. നിന്റെ ആനന്ദപൂരിതമായ ഭരണം ലോകത്തിന്റെ അറുതിവരെ വ്യാപിക്കട്ടെ. വാനാരൂപികളുടെ വാസസ്ഥലമായ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ എത്തുന്നതുവരെ ആഹ്ലാദഭരിതരായി, ഞങ്ങളുടെ രക്ഷകനായ ദൈവത്തെ ശുശ്രൂഷിക്കാൻ നിന്റെ ഭരണത്തിൻകീഴ ഞങ്ങൾക്കു നിശ്ചയമായും സാധിക്കും.

അധ്യായം 24

പുണ്യത്തിൽ നിലനിന്നവക്ക് നിത്യരക്ഷയും, വിശ്വാസത്തോടെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവക്ക് രക്ഷയുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളും വാഗ്ദാനം ചെയ്ത ഈശോയുടെ പരിശുദ്ധ ഹൃദയം, ശരണത്തോടെ ജീവിപ്പാൻ നമ്മെ ഉപദേശിക്കുന്നു.

ഈശോ:– നിങ്ങളെല്ലാവരും എന്റെ അടുക്കൽ വരുവിൻ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ എന്നെ അഭയം പ്രാപിക്കുന്നവരെ ഞാൻ ഉപേക്ഷിക്കയില്ല. ആകയാൽ എന്റെ മകനേ, എന്നിൽ ശരണപ്പെടുക, നീ ഭയപ്പെടേണ്ടാ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നിന്റെ സ്രഷ്ടാവായ ഞാൻ നിന്നെ വീണ്ടുരക്ഷിക്കയും തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നീ എന്റേതല്ലയോ? ഞാൻ നിന്റെ ദൈവവും രക്ഷകനുമാണ്. എന്റെ മകനേ, നല്ലൊരു കപ്പലിനെ സമുദ്രത്തിൽ സുരക്ഷിതമാക്കുന്നതുപോലെ, ശരണം നിന്റെ ആത്മാവിനെ എന്നോടു മുറുകെ ബന്ധിച്ചു സുരക്ഷിതമാക്കും. വരുവാനിരിക്കുന്ന ലാഭത്തെ ഇച്ഛിച്ചാണു മനുഷ്യർ ഓരോ പ്രവൃത്തിയും ചെയ്യുന്നത്. മനുഷ്യഹൃദയത്തിൽനിന്ന് ഈ ശരണത്തെ എടുത്തു കളഞ്ഞാൽ അതു് ഉന്മേഷരഹിതമായിരിക്കയേ ഉള്ളൂ. നാശവും സങ്കടവും അല്ലാതെ ഒന്നും അവർക്കു ശേഷിക്കയുമില്ല.

മനുഷ്യരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിനു പറ്റിയ ഒരു ഔഷധമാകുന്നു ശരണം. അതു് അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ഇളക്കുകയും മഹാമനസ്കതയോടെ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു് അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കയും ചെയ്യും. ഭൗമികവസ്തുക്കളിൽ വയ്ക്കുന്ന ശരണം സദാ മാറ്റത്തിന്നധീനവും ഉപയോഗശൂന്യവുമാണ്. അതു വഞ്ചിക്കുമാത്രമേ ചെയ്കയുള്ളൂ. നേരേമറിച്ചു ദൈവത്തിൽ വയ്ക്കുന്ന ശരണം സുസ്ഥിരവും ഇളകാത്തതും, തെറ്റുവാൻ പാടില്ലാത്ത എന്റെ വാക്കുകളിൽ സംസ്ഥാപിതവുമാകുന്നു. ഈ ശരണമുള്ളവരെ ദൈവം സഹായിക്കുകയും ഇതിൽ നിലനില്ക്കുന്നവർക്കു സമ്മാനം നല്കുകയും ചെയ്യാതിരിക്കയില്ല.

ആദ്യത്തേതിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന ഫലം മനോമാന്ദ്യമോ അവിവേകമോ മാത്രം; രണ്ടാമത്തേതിൽനിന്നാകട്ടെ, എളിമയും സുസ്ഥിരമായ മഹാമനസ്കതയുമാണ് ഉത്ഭവിക്കുന്നത്.

എന്റെ മകനേ, പ്രതിബന്ധങ്ങളോട് ധൈര്യസമേതം പോരാടി നിത്യഭാഗ്യത്തിന്റെ കിരീടം സമ്പാദിക്കുന്നതിനു നിനക്കു ശരണം ക്രൂടിയേ കഴിയൂ. ശരണത്തോടെ ജീവിക്കുക; എന്റെ മുഴുഹൃദയത്തോടെ എന്നിൽ ശരണപ്പെടണം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ജീവന്റേയും പുണ്യത്തിന്റേയും പരിശുദ്ധതയുടേയും ശരണം എന്നിലാണു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്.

2. ശരണത്തോടുകൂടിയ ജീവിതത്തിന്റെ ഒന്നാംപടവിയിൽ പ്രവേശിച്ച മനുഷ്യൻ, നിത്യഭാഗ്യവും അതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളും ദൈവസഹായത്താൽ ലഭിക്കുമെന്നു സംശയമെന്യേ വിചാരിച്ചു ജീവിക്കുന്നു. എന്റെ മകനേ, എന്റെ കൃപയ്ക്ക് അറുതിയില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ആരും നിരാശപ്പെടേണ്ടാ. ഒരുദയങ്കരപാപമാണു നൈരാശ്യം. അത് എന്റെ ഹൃദയത്തെ കഠിനമായി ആക്ഷേപിക്കുന്നു; എന്നുവേണ്ടാ, മനുഷ്യനു ഇതിനെക്കാൾ ഉപദ്രവകരമായിട്ടു മറ്റൊന്നുമില്ലതന്നെ. നില്ക്കുന്നവനെ വീഴിക്കയും വീണു കിടക്കുന്നവനെ എഴുന്നേല്പിക്കാതിരിക്കയുംമാത്രമേ അതു ചെയ്യുന്നുള്ളൂ.

നൈരാശ്യത്തിനു വിപരീതമായ അത്യാശയും നമുക്കു വളരെ ദോഷഫലം നല്കുന്നതാണ്. അതുകയാൽ യാതൊരുത്തനും എന്നിലല്ലാതെതന്നിൽത്തന്നെ ശരണപ്പെടാതിരിക്കട്ടെ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സ്വശക്തിയിൽ ആശ്രയിക്കുന്നവനെ ഞാൻ താഴ്ത്തുകയും എന്നിൽ ശരണപ്പെടുന്നവനെ ഉയർത്തുകയും ചെയ്യും. എന്റെ മകനേ, ധൈര്യവാനായിരിക്കുക. പൗരുഷത്തോടെ പ്രവർത്തിച്ചാലും; വലിയ സമ്മാനത്തിനർഹമായ ശരണത്തെ നീ ഒരിക്കലും കൈവെടിയരുത്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ എന്നിൽ ശരണപ്പെടുകയും അവസാനംവരെ ധൈര്യസമേതം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് എന്റെ പുത്രന്മാക്കെന്നപോലെനിത്യജീവൻഞാൻവാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

അവരുടെ നല്ലവേലയ്ക്കും യോഗ്യതയ്ക്കും തക്ക പ്രതിസമ്മാനമായി, എന്റെ വാഗ്ദാനമനുസരിച്ചു തീർച്ചയായും അവർക്കു ഞാൻ അതു നല്കും.

3. യാദൃച്ഛികമായി വല്ലതും സംഭവിക്കുമ്പോഴും പ്രതികൂലസാഹചര്യങ്ങളിൽപ്പെട്ടിരിക്കുമ്പോഴും നിന്നാൽ പാടുള്ളതു ചെയ്തശേഷം എന്റെ സ്നേഹസംപൂർണ്ണമായ പാലനയിൽ ആശ്രയിച്ചു സമാധാനത്തോടുകൂടിയിരിക്കുന്നതിലത്രേ ശരണത്തിന്റെ രണ്ടാം പദവി അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു്. എന്റെ മകനേ, സംഗതികളും നിന്റെ ഹിതാനുസരണം നടക്കാത്തപ്പോൾ നീ ശരണക്കേടിലുംപ്പെടരുതു്. നേരേമറിച്ചു് ഉന്മേഷത്തോടെ എന്റെ ഹൃദയത്തിലേക്കു് അടുക്കുക. ഏറ്റവും നല്ല ഒരു പിതാവിന്റെ ഹൃദയമാണു് അതു് എന്നു നീ കാണും. അതിൽ ആർദ്രതയും സഹായവും തീരാത്ത നന്മയുമുണ്ടെന്നു നിനക്കനുഭവപ്പെട്ടും. നിനക്കു നേരിട്ടുന്ന ദുരിതങ്ങളും മൂലം നിന്റെ ശരണം ക്ഷയിക്കുവാനിടവരുത്തരുതു്. നീ എത്ര നിർഭാഗ്യനായി കാണപ്പെട്ടാലും അത്ര കൂടുതൽ ന്യായത്തോടുകൂടി നിന്നിൽത്തന്നെ ആശ്രയിക്കാതിരിക്കയും എന്നിൽ പൂർണ്ണമായി ആശ്രയിക്കയും ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നീ അപ്രാപ്തനാണെന്നുള്ള വിചാരം ഫലപ്രദമാകണമെങ്കിൽ എന്നിൽ പൂർണ്ണമായി ആശ്രയിക്കുന്നതിനു് അതു കാരണമായിത്തീരണം. മനോമാന്ദ്യത്തെ ഉളവാക്കുന്ന ധൈര്യക്കുറവു് ആപൽകരമായ ഒന്നായിക്കരുതി അതിനെ പരിത്യജിക്കേണ്ടതാണു്.

ഒരു കുട്ടി അതിന്റെ അമ്മയുടെ മടിയിൽ അഭയം പ്രാപിക്കുന്നതുപോലെ നീ എന്റെ പരിപാലനയിൽ ആശ്രയിക്കുക. എന്നെപ്പോലെയുള്ള ഒരു പിതാവിന്റെ സംരക്ഷണയിലിരിക്കുന്നവൻ ഒരിക്കലും നശിക്കയില്ല. എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പൂർണ്ണമായി ശരണപ്പെട്ടവരെ സഹായിക്കുന്നതിനു ഞാൻ ഓടിയെത്താതിരിക്കയോ, അവരെ പൂർണ്ണമായി സംതൃപ്തിപ്പെടുത്താതിരിക്കയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. മറിച്ചു സംഭവിക്കു

ന്നെങ്കിൽ അതു തീച്ചയായും ഇതേവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്തതും ഇനി ഉണ്ടാകുവാൻ പാടില്ലാത്തതുമായ ഒരത്ഭുതമായിരിക്കും.

4. അവസാനമായി, ശരണത്തോടുകൂടിയ ജീവിതത്തിന്റെ മൂന്നാം പദവിയിൽ എത്തിയ ഒരാൾ നാനാതരത്തിലുള്ള അതിദുർഘടങ്ങളായ പ്രതിബന്ധങ്ങളിലും കഠിനമായ ബുദ്ധിമുട്ടുകളിലുംനിന്നു മോചനം പ്രാപിക്കുന്നതിനു യാതൊരു മാർഗ്ഗവും കാണാതെ വിഷമിക്കുമ്പോൾപോലും എന്നിൽ പൂർണ്ണമായി ശരണപ്പെടുന്നു. നിനക്കു നേരിടുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകളിൽനിന്നു രക്ഷപെടാനുള്ള വഴി നീ കാണുന്നില്ലെങ്കിൽ ഭൗമികമായ മോചനമാർഗ്ഗങ്ങളെയെല്ലാം തീരെ ഉപേക്ഷിച്ചു്, കളങ്കരഹിതമായ ശരണത്തോടെ എന്നിൽ അഭയം പ്രാപിക്കണം. നിന്നെ സഹായിക്കുന്നതിനു് എനിക്കു ശക്തിയും മനസ്സുമുള്ളതുകൊണ്ടു് എന്നിൽമാത്രം ആശ്രയിച്ചാൽമതി. നിന്റെ നൈരാശ്യത്തിന്റെ കൂടുതൽ കുറവനുസരിച്ചാണു നീ എന്നിൽ വയ്ക്കുന്ന ശരണത്തിന്റെ ശക്തി കൂട്ടുകയോ കുറയ്ക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ടതു്.

എല്ലാവരാലും ത്യജിക്കപ്പെട്ടവർ വിശ്വാസത്തോടെ എന്നെ അഭയം പ്രാപിക്കുമ്പോൾ അവർക്കു ഞാൻ കൂടുതൽ സഹായം നല്കുക പതിവാണു്. എന്റെ മകനേ, പിശാചു് ആരെ അതിഘോരമായി എതിർക്കുന്നുവോ അവരെ ഞാൻ കൂടുതൽ സഹായിക്കും; അവൻ നശിപ്പിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവനെ അധികം ശക്തിപ്പെടുത്തുകയുംചെയ്യും. എന്റെ മകനേ, ധൈര്യവാനായിരിക്കുക. നീ എന്തിനു പേടിക്കുന്നു? ദൈവം നിന്റെ കൂടെയുണ്ടു്. ശ്രദ്ധയോടും വിശ്വാസത്തോടുംകൂടെ പ്രവർത്തിക്കുക. ധൈര്യസമേതം മുന്നോട്ടു കയറുക.

എങ്ങോട്ടു തിരിഞ്ഞാലും നാശഗർത്തം മാത്രമേ കാണുന്നുള്ളൂ എന്നു തോന്നുമ്പോൾ, എന്നിലാണു് അഭയം പ്രാപിക്കേണ്ടതു്. എല്ലാം സഹിക്കുന്നതിനു സന്നദ്ധനായി എന്റെ ഹൃദയത്തിങ്കൽ അണയണം. നീ സ്വശക്തിയിൽ ആശ്രയിക്കാതിരിക്കയും ലോകദൃഷ്ട്യാ തീരെ നശിച്ചുപോയെന്നു നിനക്കു

തോന്നുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ മാത്രമേ നീ എന്നെ കാണുകയുള്ളൂ. അപ്പോൾ നീ എന്റെ സമീപേ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവനായി നില്ക്കുന്നതു കാണാം.

എന്റെ മകനേ, ഇതാ ഇന്നുമുതൽ നവമായ കായ്ഞ്ങ്ങൾ നീ കാണും. നിന്റെ ശരണം വീരോചിതവും, എന്നാൽ വളരെ ആനന്ദപ്രദവുമായിരിക്കും. അതു് ആശ്വാസസംപൂർണ്ണവും എന്നെന്നേക്കും സമാധാനപൂരിതവുമായി കാണപ്പെട്ടും.

5. എന്റെ മകനേ, നിനക്കു ഗുണകരമായിട്ടുള്ളതെന്തെന്നു് എനിക്കറിയാം. നിനക്കു സാധിക്കാത്തതു ചെയ്യാൻ എനിക്കു കഴിയുമല്ലോ; നീ അതിനു സമ്മതിച്ചിട്ടു പ്രാർത്ഥനയും ശരണവും വഴിയായി എന്നോടു സഹകരിച്ചാൽമാത്രംമതി. തങ്ങൾ ആശിക്കുന്നതോ ആവശ്യപ്പെടുന്നതോ കിട്ടാതെ വരുമ്പോൾ പലർക്കും മനഃക്ലേശം ഉണ്ടാകാറുണ്ടു്. എന്റെ മകനേ, ആരെങ്കിലും തന്റെ നിത്യരക്ഷയ്ക്കോ എന്റെ ബഹുമാനത്തിനോ വിരുദ്ധമല്ലാത്തവ ചോദിച്ചാൽ ഞാൻ കൊടുക്കാതിരിക്കുന്നില്ല. ഒന്നുകിൽ അവൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നതുതന്നെ കൊടുക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ അവനു കൂടുതൽ ഗുണകരമെന്നു് എനിക്കു തോന്നുന്നതു കൊടുക്കുന്നുവെന്നേയുള്ളൂ. അവൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നതു് അവനുപകാരപ്രദമെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും അതു തന്നെ നല്കും. ചിലപ്പോൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നവയെ ഉടനെ കൊടുക്കുന്നില്ലായിരിക്കാം. തക്കസമയത്തു് അവയെ കൊടുക്കുന്നതിനായിട്ടാണു് ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു്.

യഥാർത്ഥത്തിൽ നിനക്കു് ഉപയോഗങ്ങളായ പല സംഗതികളും ഉപകാരപ്രദമെന്നു നിനക്കു തോന്നുന്നതു്, ലോകരീത്യാ നീ അവയെ നിരീക്ഷിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണു്. ഓരോ സംഗതിയേയും ശരിയായി വിവേചിച്ചു് നല്ലതിനെമാത്രം തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനു നീ പ്രാപ്തനല്ല. അതുകൊണ്ടു് നിന്റെ കാര്യം മുഴുവനും എന്നെ ഭരമേല്പിക്കുക; അനന്തരം ശരണത്തോടുകൂടെ ഇടവിടാതെ പ്രാർത്ഥിക്കയും ചെയ്യുക.

ചിലർ ആരംഭത്തിൽ പൂർണ്ണമായി എനിക്കു വിധേയരാ

യിരിക്കും; പിന്നീടു ചില ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ നേരിടുമ്പോൾ സ്വന്തം ശക്തിയാലെ കായ്യം നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനു ശ്രമം തുടങ്ങും. ഏതുകായ്യമായാലും സ്വന്തം ശക്തിയിൽ ആശ്രയിക്കാതെ എന്നിൽ പൂർണ്ണമായി ശരണപ്പെടുന്നതിനു് അവരെ പരിചയിപ്പിക്കുവാനായി, ചില വിഷമഘട്ടങ്ങളിൽ അവർ ക്ലേശിക്കുന്നതിനു ഞാൻ അനുവദിക്കുന്നു.

6. എന്നിൽ ശരണപ്പെട്ടവരിൽ ആർക്കാണു നൈരാശ്യത്തിനിടവന്നിട്ടുള്ളതു്? ഫലം കിട്ടാതെ പോയിട്ടുള്ളവരാരുണ്ടു്? എന്റെ അമ്മ എന്നിൽ ശരണം വച്ചതുകൊണ്ടു ഞാൻ എന്റെ ആദ്യത്തെ അത്ഭുതം പ്രവർത്തിച്ചു വെള്ളം വീഞ്ഞാക്കി. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ആശയ്ക്കു വലിയ വഴിയില്ലാതിരുന്നിട്ടും, എന്റെ ഹൃദയത്തെ നന്നായി അറിഞ്ഞിരുന്നതുകൊണ്ടു് എന്റെ അമ്മ എന്നിൽ ശരണപ്പെട്ടു; തൻമൂലം ആഗ്രഹം സാധിക്കയും ചെയ്തു. രക്തസ്രാവത്താൽ പീഡിതയായിരുന്ന ആ സ്ത്രീ, ശരണംമൂലം ആ സുദീർഘസുഖക്കേടിൽനിന്നു മോചിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അതിയായ ശരണത്തോടെ അവൾ എന്നെ സമീപിച്ചു. 'അദ്ദേഹത്തിന്റെ വസ്ത്രത്തെ തൊടുകമാത്രം ചെയ്താൽ ഞാൻ സ്വസ്ഥത പ്രാപിക്കും' എന്നു് അവൾ പറഞ്ഞു. അവൾ പൂർണ്ണസുഖം പ്രാപിക്കയുംചെയ്തു.

കാനായിലേ സ്ത്രീയും ശരണം മൂലമല്ലയോ അവളുടെ ദുരിതങ്ങളിൽ സമാധാനവും ആശ്വാസവും കണ്ടെത്തിയതു്? അവൾ നൈരാശ്യത്തിനു മിക്കവാറും അധീനയായിത്തീർന്നിരുന്നു. എങ്കിലും ഞാൻ അവളെ സഹായിക്കുമെന്നു ദൃഢമായി വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടു് അവൾ വളരെ ശ്രേഷ്ഠകാന്തിയോടെ എന്നോടു കേണപേക്ഷിച്ചു. അവളുടെ ശരണവും പ്രാർത്ഥനയും വ്യർത്ഥമായിപ്പോയില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവൾ ആവശ്യപ്പെട്ടതു് അവൾക്കു കിട്ടി.

കുരുടനായ ബർത്തിമേയോസിനു ശരണം ഹേതുവായി കാഴ്ച ലഭിച്ചില്ലയോ? ഞാൻ കടന്നുപോകുന്നുവെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ അവൻ ശരണത്തോടുകൂടി വിളിച്ചപേക്ഷിച്ചു: 'മിണ്ടാതിരിക്കൂ'

എന്നു പറഞ്ഞു പലരും അവനെ ശാസിച്ചപ്പോൾ അവൻ കൂടുതൽ ഉച്ചത്തിൽ നിലവിളിക്കയാണു ചെയ്തതു്. 'ഈശോയേ, ദാവീദിന്റെ പുത്രാ! എന്റെമേൽ ദയയുണ്ടാകണമേ' എന്നു വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. തൻമൂലം അവനോടു കരുണതോന്നി ഞാൻ അവനു കാഴ്ചയും കൊടുത്തു.

കുഷ്ഠരോഗിയെ സുഖപ്പെടുത്തിയതും ശരണമാണു്. അവൻ വിശ്വാസത്തോടുകൂടി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. 'കർത്താവേ, നിനക്കിഷ്ടമുണ്ടെങ്കിൽ എന്നെ സുഖപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിക്കും, യാചനകേട്ടു് കരുണാപൂരിതമായ എന്റെ ഹൃദയം ഇളകി; 'ഞാൻ മനസ്സാകുന്നു; നീ സുഖമുള്ളവനാകട്ടെ' എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞ ഉടനെതന്നെ അവൻ സുഖം പ്രാപിക്കയും ചെയ്തു.

ധനവാനാൽ ത്യജിക്കപ്പെട്ടും, ദേഹം മുഴുവൻ വ്രണങ്ങളും കൊണ്ടു നിറഞ്ഞും, ആരും ഒരു സഹായത്തിനില്ലാതെ ദുരിതം അനുഭവിച്ചും ഇരുന്ന ലാസർ ശരണത്താലല്ലയോ, ദുസ്സഹങ്ങളായ മഹാദുരിതങ്ങളും അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴും പുണ്യത്തിൽ നിലനിന്നതു്? എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നിത്യസമ്മാനമായിരുന്ന അവന്റെ എല്ലാപ്രവൃത്തികളുടേയും ലാക്കു്. അതു തെറ്റിയുമില്ല. അവൻ മരിച്ചപ്പോൾ മാലാഖാമാർ അവനെ അബ്രാഹത്തിന്റെ മടിയിലേക്കു് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. എന്തിനധികം പറയുന്നു. എന്നിൽ ശരണപ്പെട്ടവർക്കാർക്കും നിരാശയുണ്ടിവന്നിട്ടില്ല. ആകയാൽ എന്റെ മകനേ, ഭയത്തേയും അവിശ്വാസത്തേയും ദൂരീകരിക്കുക. നിന്റെ ജീവിതത്തിലും മരണത്തിലും നിന്നെ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പൂർണ്ണമായി സമർപ്പിച്ചാലും.

8. ശിഷ്യൻ:— എന്റെ ഈശോയേ, അങ്ങു് എത്ര നല്ലവൻ; എത്ര മാധുര്യസംപൂർണ്ണൻ! അതേ, അങ്ങു നന്മതന്നെയാകുന്നു; മാധുര്യം മാത്രമാകുന്നു. എന്റെ ഈശോയേ, പേട

ക്രൂശതെയും എന്നാൽ ശരണത്തോടുകൂടിയും അങ്ങേ ഹൃദയത്തെ ലാക്കാക്കി ഞാൻ പ്രവർത്തിക്കും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അതു നിത്യമായ നന്മയാകുന്നു; അതിന്റെ കരുണ എന്നെന്നേയ്ക്കും നിലനില്ക്കുകയും ചെയ്യും.

ഹൃദയശാന്തതയും എളിമയുമുള്ള ഈശോയേ, അങ്ങയുടെ ഏറ്റവും സ്നേഹിക്കപ്പെടത്തക്ക ഹൃദയം, അതിൽ അഭയം പ്രാപിച്ചവരെ ഒരിക്കലെങ്കിലും തൃജിക്കയോ വൃഥാ തിരിച്ചയയ്ക്കയോ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്ന് ഓർക്കണമേ.

എന്റെ ഈശോയേ, അങ്ങയുടെ അടുക്കൽ ധൈര്യസമേതം വരുന്നതിന് ഈ ശരണം എന്നെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു; ദുരിതങ്ങളാൽ പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടവനായ ഞാൻ അങ്ങേപ്പക്കൽ പാഞ്ഞെത്തട്ടെയോ? കഷ്ടാരിഷ്ടതകളോടുകൂടെ അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തിലേക്കല്ലാതെ ഞാൻ മറെറവിടെ പോകേണ്ടൂ? എന്റെ പിതാവായ ദൈവമേ, സകലവിധത്തിലും അയോഗ്യനായ ഈ പുത്രനെ നീ കൈവിടല്ലേ; അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തിൽ എനിക്കു പ്രവേശനം തരിക. അവിടെനിന്നു ബഹിഷ്കരിക്കപ്പെട്ടുന്നതിന് ഒരിക്കലും അനുവദിക്കരുതേ; എല്ലായ്പോഴും എന്റെ ആവശ്യങ്ങളിൽ എന്നെ സഹായിക്കണമേ. എത്രയും ദയയും മാധുര്യവുമുള്ള ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയമേ, എല്ലാറ്റിലും ഉപരിയായി എന്റെ മരണസമയത്ത് എന്നെ സഹായിക്കണമേ.

അധ്യായം 25

എല്ലാവരും ദിവ്യസ്നേഹത്തിൽ ജീവിക്കണമെന്ന് ഈശോയുടെ പരിശുദ്ധഹൃദയം ഉപദേശിക്കുന്നു.

ഈശോ:- എന്റെ മകനേ, നിന്റെ കർത്താവായ ദൈവത്തെ നിന്റെ മുഴുഹൃദയത്തോടും സർവ്വശക്തികളോടും കൂടെ സ്നേഹിക്കണം. ഇതാകുന്നു എല്ലാറ്റിലും വലിയ പ്രമാണം. ഞാൻ നിന്റെ ദൈവവും നാഥനുമത്രേ. നിന്നെ സൃഷ്ടിച്ചതും രക്ഷിച്ചതും ഞാൻതന്നെയാണ്; അതുകൊണ്ടാണ് എന്നെ സ്നേഹിക്കണമെന്നു ഞാൻ കല്പിക്കുന്നത്. ഇതു് എത്ര എളുപ്പമുള്ള കല്പന! ഇതു മാധുര്യസംപൂർണ്ണമല്ലേ? ഇതു് ഉപകാരപ്രദവും സർവ്വനന്മസംപൂർണ്ണവുമല്ലയോ?

സ്നേഹിക്കുന്നതിനെക്കാൾ എളുപ്പമായിട്ട് എന്തുണ്ട്? സ്നേഹം ഹൃദയത്തിന്റെ ജീവനാകുന്നു. അതില്ലെങ്കിൽ ഹൃദയത്തിനു ജീവനില്ല. നിന്റെ ഹൃദയം ആരംഭത്തിലേതന്നെ ഇതിനായിട്ടാണു സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അതിനെ അപ്രകാരം നിർമ്മിച്ചതു ഞാൻതന്നെയാണ്. അതേ, സ്നേഹിക്കുന്നതിനായിട്ട് ഞാൻ നിന്റെ ഹൃദയത്തെ സൃഷ്ടിച്ചു; എന്നാൽ നീ എന്നെമാത്രം സ്നേഹിക്കണം. എന്റെ മകനേ, ഞാനാരാണെന്നും എന്റെ ഹൃദയം ഏതു തരത്തിലുള്ളതാണെന്നും നീ അറിയുന്നുണ്ടല്ലോ. ഭൂമിയിലോ ആകാശത്തിൽത്തന്നെയോ എന്റെ ഹൃദയത്തെക്കാൾ കൂടുതൽ സ്നേഹിക്കപ്പെടത്തക്കതായി എന്തെങ്കിലും കാണുമോ? എന്റെ ഹൃദയം മാധുര്യംതന്നെയല്ലേ?

ഇതിന്റെ വാസ്തവം അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുള്ള എന്റെ വിശുദ്ധന്മാരോടു ചോദിക്കുക. എന്റെ സ്നേഹമാധുരിയിൽ ലയിച്ചതുകൊണ്ട് അവർ ലൗകികവസ്തുക്കളെ ഉപേക്ഷിച്ചു; കൈപ്പുള്ളതെല്ലാം മാധുര്യമേറിയതും ആശ്വാസപ്രദവുമായി ഗണിക്കയും ചെയ്തു. എന്റെ സ്നേഹത്തിൽ ജീവിക്കയും അതിൽ സദാ സന്തോഷിക്കയും ഉല്ലസിക്കയും ചെയ്യുന്ന ആ മാലാ

ഖാമാരോട്ട ചോദിച്ചാലും ഇതിന്റെ വാസ്തവം അറിയാം. നിലനില്ക്കുന്ന ഈ പരമാനന്ദത്തെ വേറെ ഏതെങ്കിലും ഒരു വസ്തുവിൽ കാണുവാൻ നിനക്കു കഴിയുമോ? എന്റെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു നിനക്കു ലഭിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്ത നന്മയുണ്ടോ? നിന്റെ ഹൃദയത്തെ നിന്റെ ഇഷ്ടംപോലെ വിപുലമാക്കുക. അപ്പോൾ അതിന്റെ ആഗ്രഹങ്ങളെല്ലാം ഞാൻ സാധിച്ചു കൊടുക്കാം.

സമാധാനമോ ആശ്വാസമോ പരിപൂർണ്ണതയോ, എന്നു വേണ്ടാ, നീ എന്തുതന്നെ ആഗ്രഹിച്ചാലും അതു് എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നീ കണ്ടെത്തും. നീ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നെങ്കിൽ അവ നിനക്കു ലഭിക്കയും ചെയ്യും. എന്റെ മകനേ, നിന്റെ ഹൃദയത്തെ ഉണർത്തുക; നിന്റെ മുഴുഹൃദയത്തോടെ സ്നേഹിക്കുക. നിന്റെ മുഴുശക്തിയോടെ ആ സ്നേഹത്തെ പാലിക്കയും ചെയ്യുക. എന്നാൽ, സർവ്വനന്മസ്വരൂപിയായ എന്നെയാണു നീ സ്നേഹിക്കേണ്ടതും ആഗ്രഹിക്കേണ്ടതും. എന്റെ മകനേ, നീ ഭയപ്പെടേണ്ടാ. നിന്റെ ഹൃദയത്തെ മന്ദീഭവിപ്പിച്ചു ശക്തിഹീനമാക്കുന്ന എല്ലാ സംഗതികളേയും നീ അകറ്റുക. ഇതു ചെയ്താൽ എന്നെ നീ സ്നേഹിച്ചു സ്വതന്ത്രനായിത്തീരും; ഭാഗ്യവാനുമാകും. എന്റെ കേവലമാക്കട്ടെത്തവിധം ഇന്നുമുതൽ നീ സ്നേഹത്തിൽ ജീവിക്കണം.

2. എല്ലാറ്റിലും ഉപരിയായി എന്നെ സ്നേഹിക്കയും ചാവുദോഷത്തിൻകീഴ് ചെയ്യാൻ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന എന്റെ പ്രമാണങ്ങളെയെല്ലാം അനുസരിക്കയും, അവയിലൊന്നുപോലും മനസ്സറിവോടെ ലംഘിക്കാതിരിക്കയും ചെയ്യുക എന്നതാകുന്നു ദൈവസ്നേഹത്തിൽ ജീവിക്കുന്നതിന്റെ ഒന്നാമത്തെ പടവി. എന്നെ ഇപ്രകാരം സ്നേഹിക്കാത്തവൻ മരണത്തിന്റെ നിഴലിലാണു ജീവിക്കുന്നതു്. ജീവനും മരണവും, ദിവ്യസ്നേഹവും ചാവുദോഷവും ഒന്നിച്ചു് ഒരു ഹൃദയത്തിൽ കൂടികൊള്ളുകയില്ല. പ്രവൃത്തികളാണു സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷലക്ഷണങ്ങളാണു്. അതുകയാൽ, എന്റെ പ്രമാണ

ങ്ങളെ കാക്കുന്നവൻമാത്രമേ യഥാർത്ഥത്തിൽ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുള്ളൂ. എന്റെ പ്രമാണങ്ങളെ നീ നിറവേറ്റുന്നതെങ്ങനെ എന്നു നോക്കിയാൽ നീ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നു നിനക്കറിയാം.

രക്ഷപ്രാപിക്കുന്നതിന് എല്ലാവരും സ്നേഹത്തിന്റെ ഈ പദവിയിൽ എത്തേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണു്. ഒരുവൻ സർവ്വരഹസ്യങ്ങളും ശാസ്ത്രങ്ങളും അറിഞ്ഞാലും, സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ളവരെല്ലാം ദരിദ്രർക്കു വീതിച്ചുകൊടുത്താലും, തന്നെത്തന്നെ അഗ്നിക്കിരയാക്കിയാലും, മാലാഖാമാരെപ്പോലെ സംസാരിച്ചാലും എന്തുവേണ്ടാ, എത്രതന്നെ സമർത്ഥനായിരുന്നാലും ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ ഈ പദവിയിൽ എത്തിയിട്ടില്ലെങ്കിൽ അവൻ ഒരിക്കലും നിത്യരക്ഷ പ്രാപിക്കുന്നതല്ലതന്നെ. ആരെങ്കിലും പിതാവിനേയോ ഭാര്യയേയോ കുട്ടികളെയോ സഹോദരനെയോ സഹോദരിയെയോ സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ളവരെയോ ജീവനെത്തന്നെയോ എന്നെക്കാൾ സ്നേഹിക്കുന്നെങ്കിൽ അവൻ എന്റെ സ്നേഹത്തിനു യോഗ്യനല്ല; സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന് അവൻ അർഹനുമല്ല. നിത്യജീവിതത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കണമെന്നു നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ പ്രമാണങ്ങളെ കാക്കുക. എത്രതന്നെ ബുദ്ധിമുട്ടുകളും പീഡകളും സഹിക്കേണ്ടിവന്നാലും ചാവുദോഷം ചെയ്യാതിരിക്കാൻ പ്രത്യേകം ശ്രമിക്കണം.

3. എന്നെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നതിനു സദാ യത്നിക്കുകയും ഏറ്റവും ലഘുവായ ഒരു പാപത്താൽപ്പോലും എന്നെ ഉപദ്രവിക്കാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം ഔദാര്യപൂർവ്വം എന്നെ സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനാകുന്നു ദിവ്യസ്നേഹജീവിതത്തിന്റെ രണ്ടാംപദവിയിൽ എത്തിയവൻ. എന്റെ മകനേ, എന്റെ ശിഷ്യനായോജിച്ച ഒരു ഹൃദയം നിനക്കുണ്ടെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും നിന്റെ സ്നേഹവികാരങ്ങളെല്ലാം എനിക്കായി നീ പ്രതിഷ്ഠിക്കുമായിരുന്നു; എങ്കിൽ, എല്ലാവരെക്കാൾ അധികം നീ എന്നെ സന്തോഷിപ്പിക്കുകയും എനിക്കിഷ്ടമില്ലാത്തതു യാതൊന്നും പ്രവർത്തിക്കാതിരിക്കയും ചെയ്യും.

കേവലം വ്യർത്ഥമായ മഹിമയ്ക്കോ ഇന്ദ്രിയസുഖത്തിനോ

ദുർമ്മോഹങ്ങളുടെ സംതൃപ്തിക്കോ വേണ്ടി—എന്നെ വീണ്ടും കുരിശിൽ തറയ്ക്കുന്നതിനല്ലെങ്കിലും—എന്നെ ആക്ഷേപിക്കയും മുറിപ്പെടുത്തുകയും സങ്കടപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതിനു മടിക്കാത്തവന്റെ സ്നേഹമാണോ സ്നേഹം? എന്റെ മകനേ, ഞാൻ നിന്നെ ഇത്രയധികം സ്നേഹിക്കാതെയും നിന്റെ കായ്കണ്ടളിൽ ഇത്രയധികം ശ്രദ്ധിക്കാതെയും ഇരുന്നെങ്കിൽ നിന്റെ സ്ഥിതി എന്തായേനേ? നീ ചെയ്ത ചില കുറവുകളും നിന്റെ നിത്യരക്ഷയ്ക്ക് ആപൽകരമല്ലെന്നുകണ്ട് ഞാൻ നിന്നെ തിരുത്താതിരുന്നെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ എന്തെല്ലാം ശിക്ഷകൾ നീ സഹിക്കേണ്ടിവരുമായിരുന്നു?

നീ സമാധാനത്തെ ഇച്ഛിക്കുന്നുവോ? ആശ്വാസത്തെയും ആപത്തിൽനിന്നുള്ള മോചനത്തെയും എന്നോടുള്ള ഐക്യത്തെയും നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ലേ? ഹാ! എന്റെ മകനേ, ഈ അനുഗ്രഹങ്ങളെല്ലാം നിനക്കു ലഭിക്കാതിരിക്കുന്നതിന് ഒരു ചാവുദോഷം മാത്രം മതി. ദിവ്യസ്നേഹം നിന്നോടു കല്പിക്കുന്നതിനെ ഔദാര്യത്തോടെ ചെയ്യാൻ നീ മടികാണിക്കുന്നതുകൊണ്ടല്ലയോ നിനക്കു ബുദ്ധിമുട്ടും ഉപദ്രവവും ആപത്തും ഉൽക്കണ്ഠയുമെല്ലാം ഉണ്ടാകുന്നത്?

നീ എന്നെ നിന്റെ ദൈവമെന്നാണല്ലോ വിളിക്കുന്നത്. നിന്റെ പിതാവിനോടെന്നപോലെ എന്നോടു സംസാരിക്കുന്നുമുണ്ട്; എന്നുവേണ്ടാ, നിന്റെ സ്നേഹഭാജനമെന്ന് എന്നെ നീ വിളിക്കയും ചെയ്യുന്നു; എന്നാൽ ഞാൻ നിന്റെ ദൈവമാണെങ്കിൽ നീ എന്നെ ബഹുമാനിക്കാത്തതെന്തുകൊണ്ട്? ഞാൻ നിന്റെ പിതാവാണെങ്കിൽ നീ എന്നെ സ്നേഹിക്കേണ്ടതല്ലേ? ഞാൻ നിന്റെ സ്നേഹഭാജനമാണെങ്കിൽ നീ എന്തുകൊണ്ട് എന്നോടു സൗഹാർദ്ദമായി പെരുമാറുന്നില്ല? മുമ്പു നീ എന്നെ സ്നേഹിച്ചില്ലെന്നുമാത്രമല്ല, ഉപദ്രവിക്കുകകൂടി ചെയ്തു. എന്നാൽ ഇനിയെങ്കിലും നീ ശുഷ്കാന്തിയുള്ളവനായിത്തീരാൻ ശ്രമിക്കുക. അപ്പോൾ ഞാൻ നിന്നെ ഉത്തമമായ ഒരു പദവിയിലേക്കുയർത്തും.

4. ദിവ്യസ്നേഹജീവിതത്തിന്റെ മൂന്നാമത്തെ പടവിയിലെത്തുമ്പോൾ, ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതു നീയും ഇഷ്ടപ്പെടും; ഞാൻ വെറുക്കുന്നതിനെ നീയും വെറുക്കും; തല്ലാരാ, എല്ലാ സംഗതികളിലും എന്റെ മനസ്സിനോട് ഐകരൂപ്യമുള്ളവനായിത്തീരത്തക്കവണ്ണം അത്ര പരിപൂർണ്ണമായി നീ എന്നെ സ്നേഹിക്കയും ചെയ്യും.

എന്റെ മകനേ, ഇതാകുന്നു പരിപൂർണ്ണമായ സ്നേഹം. ഇതാകുന്നു വാസ്തവമായ ഹൃദയൈക്യം. ഇതാണു വിശുദ്ധന്മാരുടെ ജീവിതം. ഞാൻ വെറുക്കുന്നവയെ എല്ലാം വെറുക്കുന്നതിനും ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നതിലെല്ലാം സന്തോഷിക്കുന്നതിനും, ഈ നിർമ്മലസ്നേഹം നിന്നെ നിർബന്ധിക്കും; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, നിർമ്മലമായ സ്നേഹം, അഥവാ യഥാർത്ഥമായ ഐക്യം ഹൃദയങ്ങളുടെ ശരിയായ ആനരൂപ്യത്തിലാണ് അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു്. നിന്റെ ഇഷ്ടം എന്തുതന്നെ ആയിരുന്നാലും ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നതിനെ നീയും സ്നേഹിക്കയും ഞാൻ ദ്വേഷിക്കുന്നതിനെ നീയും ദ്വേഷിക്കയും ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നതുപോലെ നീയും വിചാരിക്കയും ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ നിന്റെ സ്നേഹം നിർമ്മലമല്ല; വാസ്തവമായിട്ടുള്ളതുമല്ല.

ദൈവതിരുമനസ്സനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിപ്പാൻവേണ്ടി നിന്നോടതന്നെ ഒരു ശത്രുവെന്ന നിലയിൽ ചിലപ്പോൾ വർത്തിക്കേണ്ടതായി വന്നേക്കാം. എന്നാൽ ഇപ്രകാരം ചെയ്യണമല്ലോ എന്നോർത്തു നീ ഭയപ്പെടേണ്ടാ. എന്റെ മനസ്സിനോടു യോജിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നതു വളരെ വിഷമമാണെന്നിരുന്നാലും അപ്രകാരം നീ ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ എനിക്കിഷ്ടമുള്ളതു നിനക്കും ഇഷ്ടമുള്ളതാകയില്ല. എന്നാൽ നിന്റെ അഭീഷ്ടത്തിനെതിരായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിൽ നിനക്കുണ്ടാകാവുന്ന വെറുപ്പ്, നിന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ അധമഭാഗത്തുനിന്നുത്ഭവിക്കുന്നതാണ്.

5. എന്റെ മകനേ, അഗ്നി അതിൽ ഇടുന്നതിനെയെല്ലാം അഗ്നിമയമാക്കിത്തീർക്കുന്നതുപോലെ നിർമ്മലസ്നേഹം എല്ലാറ്റിനേയും ഐക്യപ്പെടുത്തുന്നു. നിർമ്മലസ്നേഹത്താൽ പ്രേരി

തനായി നീ ചെയ്യുന്നതും സഹിക്കുന്നതുമായ എല്ലാറ്റിന്റേയും കാരണവും ആരംഭവും അന്ത്യവും ദിവ്യതിരുമനസ്സാണ്. സ്നേഹം, ഒരുവിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, എല്ലാ പുണ്യങ്ങളേയും സ്നേഹം തന്നെയായി പകർത്തും. നിഷ്കളങ്കമായി സ്നേഹിക്കുന്നവൻ പുണ്യങ്ങളെല്ലാം സ്നേഹവും, സ്നേഹമെല്ലാം പുണ്യങ്ങളുമാകുന്നു.

എന്റെ മകനേ, സ്നേഹത്തിന്റെ ഏറ്റവും ഉയർന്ന ഈ പദവിയെ നീ പ്രാപിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഇനിയെങ്കിലും അതിനായി ഉദ്യമിക്കുക. സ്നേഹത്തിൽ ജീവിക്കുന്നതിനും സ്നേഹത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനും സ്നേഹത്തോടെ സഹിക്കുന്നതിനും നീ പഠിക്കണം. എന്നാൽ തക്കസമയത്തു നീ ആ പദവിയെ പ്രാപിക്കും.

6. എന്റെ മകനേ, സ്നേഹത്തെ ആശ്ലേഷിക്കുക. അതു് അവസാനമില്ലാത്ത മാധുര്യത്തോടെ എല്ലാം ചെയ്യുകയും നിരവധി അത്ഭുതങ്ങളെ പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്യും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അതു വാടിയതിനെ നനയ്ക്കുന്നു; മുറിവേറ്റതിനെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നു; കഠിനമായതിനെ മയപ്പെടുത്തുന്നു; തണുത്തതിനെ ചൂടുപിടിപ്പിക്കുന്നു; വഴിതെറ്റിപ്പോയതിനെ നേർവഴിക്കാക്കയും ചെയ്യുന്നു. അതാണു ഹൃദയങ്ങളുടെ വെളിച്ചവും, ആത്മാക്കളുടെ അതിഥിയും, ആശ്വാസദായകനും. അതു വേലയിൽ വിശ്രമവും ഉഷ്ണത്തിൽ തണുപ്പും ദുഃഖത്തിൽ ആശ്വാസവും തരുന്നു.

കളങ്കരഹിതരായ മനുഷ്യരെ അത്ഭുകരമാംവണ്ണം അതു പുണ്യപ്പെടുത്തുകയും ഉൽകൃഷ്ടരാക്കിത്തീർക്കുകയുമാണു ചെയ്യുന്നതു്. ഒടുവിലത്തെ അത്താഴത്തിൽ എന്റെ മാറ്റിൽ ചാരി എന്നെ ആശ്ലേഷിച്ച പ്രിയശിഷ്യനായ യോഹന്നാൻ എപ്രകാരം സ്നേഹാനന്ദലഹരിയിൽ മയങ്ങി, ആകാശത്തിൽ കഴുകൻ എന്നപോലെ സ്നേഹാന്തരീക്ഷത്തിൽ പറന്നയർന്നുവെന്നു് ഓർക്കുക. സൂര്യകാന്തിപ്പുഷ്പം സദാ സൂര്യന്റെനേരേ തിരിഞ്ഞു സൗരഭ്യം വീശിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ, എനിക്കു ശുശ്രൂഷചെയ്തിരുന്ന മത്തായുടെ ദൃഷ്ടി

എപ്പോഴും എങ്ങനെ എന്നിൽ പതിയുകയും, പുണ്യപരിമളം എങ്ങനെ അവളിൽനിന്നു നിഗ്ഗമിക്കുകയും ചെയ്യുവെന്നു ചിന്തിക്കുക.

എനിക്കു പ്രതിശ്രുതിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വി. കന്യകകളെ എന്നോടുള്ള സ്നേഹത്താൽ ഭൗമികവസ്തുക്കളെ വിട്ടയയ്ക്കുന്നു, ദൈവത്തിനു് ആനന്ദവും മാലാഖാമാർക്കു സന്തോഷവും ഉളവാക്കുന്നു. മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളെ എന്നിലേക്കു തിരിക്കുന്നതിനു പറ്റിയതും മനോഹരവുമായ മാതൃകയാണിവർ.

എന്നുവേണ്ടാ, ഈ സ്നേഹം നിരവധി പാപങ്ങളെ മറയ്ക്കുകയും ഇല്ലാതാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വലിയ പാപികളെപ്പോലും സിദ്ധന്മാരാക്കിത്തീർക്കുന്നുമുണ്ടു്. പാപച്ചേറ്റിൽ ആണ്ടുകിടന്നിരുന്ന ആ മഗ്ദലേനാ നിർമ്മലസ്നേഹത്താൽ ഒരു സ്ത്രാപ്പേ മാലാഖയെപ്പോലെയായിത്തീർന്നില്ലേ? എന്നെ പലപ്രാവശ്യം ഉപേക്ഷിച്ച ആ നന്ദിഹീനനായ പത്രോസ്, സ്നേഹം വഴിയായി തന്റെ തെറ്റിനെ പരിഹാരം ചെയ്തുകൊണ്ടു്, എന്റെ ആടുകളേയും കോലാടുകളേയും മേയ്ക്കുന്ന ഇടയനും, എന്റെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ശ്ലീഹന്മാരുടെ തലവനും, പരിശുദ്ധതയിലേക്കുള്ള വഴികാട്ടിയും ആയിത്തീർന്നില്ലയോ? എന്നെ നിഷ്ക്രമാംവണ്ണം ഞെരുക്കിയ ആ പൗലോസല്ലേ സ്നേഹത്തിൽ ജ്വലിച്ചു്, എല്ലായിടത്തും ചുറ്റിസ്സഞ്ചരിച്ചു്, സകല ജാതികളുടെയിടയിലും കാട്ടുതീ കണക്കെ ദൈവസ്നേഹത്തെ പരത്തിയതു്?

7. എന്റെ മകനേ, സ്നേഹം അഭ്യസിക്കേണ്ടതു സ്നേഹിച്ചുകൊണ്ടത്രേ. നീ ദിവ്യസ്നേഹത്തിൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുന്നതിനാഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ ധാരാളമായി സ്നേഹിക്കുക. കേവലം ശുഷ്കമായ ഒരു സ്നേഹംകൊണ്ടുമാത്രം നീ തൃപ്തിപ്പെടരുതു്. മാധുര്യപൂർണ്ണമായ ഒരു സ്നേഹത്തെ നീ കരസ്ഥമാക്കണം. ഇന്ദ്രിയസ്പർശകമായവിധത്തിൽ ആ സ്നേഹം നിനക്കു് അനുഭവപ്പെട്ടില്ലെന്നു വന്നേക്കാം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അതു നിന്നെ ആശ്രയിച്ചല്ല ഇരിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ നീ സ്നേഹിച്ചാൽമാത്രം

മതി. അപ്പോൾ യഥാർത്ഥമായ ഒരു സ്നേഹം നിന്നിലുണ്ടാകും.

ഭക്തിയോടുകൂടിയ പ്രാർത്ഥനയും, നിരന്തരമായ അപേക്ഷയുംവഴിയായി നിനക്കു സ്നേഹവും അതിൽ അഭിവൃദ്ധിയും ലഭിക്കുന്നതാണ്. വീണ്ടും വീണ്ടും ചിന്തിക്കുന്നതിനുപകരം കൂടുതൽ സ്നേഹത്തോടെ എന്നോടു സംസാരിക്കയും, ധ്യാനിച്ചു മനസ്സിനെ വിഷമിപ്പിക്കുന്നതിനുപകരം, നിന്റെ ഹൃദയം തുറന്നു് എന്നെ കാണിക്കയും ചെയ്യുന്നെങ്കിൽ തീച്ചയായും നീ സ്നേഹത്തിൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടും.

നിന്റെ ജീവൻ, അതിന്റെ സംരക്ഷണം, സ്വാഭാവികദാനങ്ങൾ, പരിത്രാണം, ദൈവവിളി, വരപ്രസാദം, രക്ഷയ്ക്കുപയുക്തമായ മറുമാർഗ്ഗങ്ങൾ എന്നുവേണ്ടാ, സ്വാഭാവികവും സ്വഭാവാതീതവുമായി എന്നിൽനിന്നു് എന്തെല്ലാം നിനക്കു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടോ അവയെക്കുറിച്ചെല്ലാം നീ കൃതജ്ഞനായിരിക്കുന്നെങ്കിൽ ഈ സ്നേഹം നിനക്കുണ്ടെന്നു തീർച്ചയാക്കാം. ഞാൻ എത്രയൊക്കെ നിന്നെപ്രതി സഹിച്ചെന്നും, എന്തെല്ലാം നിനക്കുവേണ്ടി ചെയ്തുവെന്നും, നിന്നെ എത്രമാത്രം സ്നേഹിച്ചുവെന്നും നീ സദാ ചിന്തിച്ചാൽ നിനക്കു് ഈ സ്നേഹം ലഭിക്കുന്നതാണ്. ഞാൻ എന്തെല്ലാം നിനക്കു തന്നിട്ടുണ്ടെന്നും, ഈ ലോകത്തിലും പരലോകത്തിലും നിനക്കെന്തെല്ലാം ഒരുക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നും, എത്ര ദയയോടും കനിവോടുംകൂടെ നിന്നോടു പലപ്രാവശ്യവും വർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, നീ ഓർക്കുന്നതായാൽ നിനക്കിതിനെ കരസ്ഥമാക്കാൻ സാധിക്കും.

ഞാൻ ആരാണെന്നും എന്താണെന്നും നീ ചിന്തിക്കുന്നപക്ഷം ഇതിനെ നിനക്കു സമ്മാദിക്കാം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ മാലാഖാമാരും പുണ്യവാന്മാരും, ഭൂമിയിൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരും, അവരുടെ ആനന്ദവും സ്നേഹവും സദാ എന്നിൽ കണ്ടെത്തുന്നു. നിന്റെ മുഴുഹൃദയത്തോടും ശക്തിയോടുംകൂടെ സ്നേഹിക്കപ്പെടുന്നതിനു ഞാൻ യോഗ്യനാകുന്നുവെന്നു് ആകാശവും ഭൂമിയും അതിലുള്ള സകല സൃഷ്ടികളും ഏകസ്വരത്തിൽ വിളിച്ചുപറയുന്നില്ലയോ?

8. ശിഷ്യൻ:– എന്റെ ഈശോയേ, എന്റെ സ്നേഹമേ, എത്ര അത്ഭുതകരവും ദിവ്യവും ആഹ്ലാദജനകവുമായ കായ്ക്കളാണ് അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്നതു്! എന്റെ രക്ഷകനായ ഈശോയേ, ഞാനാരു്? നീ ആരു്? ഞാൻ അങ്ങേ സ്നേഹിക്കുന്നതിന് അവിടുന്ന് എന്നെ അനുവദിക്കുന്നതുതന്നെ വലിയ കായ്ം.

ഒരു നീചസൃഷ്ടിയായ എനിക്ക് അങ്ങേ ദിവ്യഹൃദയത്തിൽ ഒരു സ്ഥാനം ലഭിക്കുമോ എന്നു ഞാൻ സംശയിക്കാതിരിപ്പാനാണല്ലോ അങ്ങേ സ്നേഹിക്കുവാൻ അങ്ങുതന്നെ കല്പിച്ചതു്. ഓ! സ്നേഹമേ, അത്ഭുതസ്നേഹമേ, ഓ! ആനന്ദമേ, എത്രയും മാധുര്യമുള്ള ഈശോയേ, അങ്ങേ ഞാൻ സ്നേഹിക്കാതിരിക്കുകയോ! സ്നേഹാദരങ്ങളോടെ അങ്ങേ ഞാൻ ആശ്ലേഷിക്കാതിരിക്കുകയോ!! എന്റെ ഈശോയേ, എന്റെ മുഴുഹൃദയത്തോടും ശക്തിയോടുംകൂടെ അങ്ങേ ഞാൻ സ്നേഹിക്കും. എന്നിലുള്ള സർവ്വവും, ആകാശവും ഭൂമിയും അങ്ങയുടെ ദാനങ്ങളും അനുഗ്രഹങ്ങളുമെല്ലാം അവിടുത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നതിന് എന്നെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ എന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെ കാരണവും, അന്ത്യവും, വിഷയവും, സമ്മാനവുമാകുന്ന അവിടുന്ന് എന്നെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ ഇവയൊന്നും എന്നെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നില്ല. അന്യനെക്കാൾ അങ്ങേ സ്നേഹിക്കുന്നതിന്, എനിക്കുവേണ്ടാ, അങ്ങയോടുള്ള സ്നേഹത്തിൽ മാലാഖാമാരെപ്പോലും അതിശയിക്കുന്നതിനുള്ള മോഹമല്ലാതെ വേറെ ഒരാഗ്രഹം എനിക്കില്ലതന്നെ.

മറ്റു സംഗതികളിലെല്ലാം അന്യർ എന്നെ തോല്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. അതിനെ ഞാൻ സന്മനസ്സോടും ക്ഷമയോടുംകൂടി സഹിച്ചുകൊള്ളാം. എന്നാൽ അങ്ങേ സ്നേഹിക്കുന്നതിൽ മറ്റുള്ളവരെക്കാൾ പിന്നോക്കം പോകുകയെന്നതു ഞാൻ എങ്ങനെ സഹിക്കും? ആകയാൽ എന്റെ ഈശോയേ, എന്റെ സ്നേഹമേ, സ്നേഹത്തിന്റെ അവതാരമായ അങ്ങെപ്പോലെ ഞാൻ ആയിരുന്നെങ്കിൽ! സ്നേഹംമൂലം അങ്ങയോടുകൂടെമാത്രം വസി

ച്ചിരുന്നെങ്കിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നു!!

ഓ! എന്റെ ഈശോയേ, അങ്ങയോടുള്ള സ്നേഹത്താൽ ലോകത്തെ ജ്വലിപ്പിക്കുന്നതിന് എനിക്കിടയാകുമോ!! എല്ലാ ഹൃദയങ്ങളേയും അങ്ങേപ്പക്കലേക്കാകർഷിക്കുന്നതിനും അങ്ങേ സ്നേഹത്താൽ അവയെ ദഹിപ്പിക്കുന്നതിനും ആർ എന്നെ സഹായിക്കും? ഞങ്ങളെല്ലാവരും അങ്ങയുടെ സ്നേഹത്തിൽ ജീവിക്കുന്നതിനും, തന്മൂലം അങ്ങയോടുകൂടി നിത്യാനന്ദം അനുഭവിക്കുന്നതിനും ഇടവരുത്തേണമേ.

അദ്ധ്യായം 26

പുണ്യത്തിൽ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കുവാൻ നാം യത്നിക്കണമെന്ന് ഈശോയുടെ പരിശുദ്ധഹൃദയം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

ഈശോ:- എന്റെ മകനേ, എല്ലാക്കാര്യങ്ങളും ഞാൻ എത്ര നന്നായിച്ചെയ്യുവെന്നു കാണുക! എന്റെ പിതാവിനിഷ്ടമുള്ള സംഗതികൾമാത്രമേ ഞാൻ എല്ലായ്പോഴും ചെയ്തിട്ടുള്ളൂ. ഞാൻ ദിവസേന പുണ്യത്തിൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. അതുകയാൽ ഇപ്പോൾ എന്നോടു സഹവസിക്കുവാനാഗ്രഹിക്കുന്നവൻ എന്നെ അനുകരിച്ചേ മതിയാവൂ. എന്നാൽ ഞാൻ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുമ്പോൾ അവൻ നിശ്ചലനായിരുന്നാൽ എങ്ങനെ എന്നെ അനുകരിക്കും?

എന്റെ മകനേ, യഥാർത്ഥപുണ്യം ഒരിക്കലും അലസമായിരിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ അതു് അഭിവൃദ്ധിപ്പെടാത്തതു് ഒന്നുകിൽ നീയതിക്കാത്തതുകൊണ്ടാണു്; അല്ലെങ്കിൽ ഈ യത്നത്തിൽ വേണ്ട നിഷ്കർഷയില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണു്. നീതിമാൻ അധികമധികം നീതിയുള്ളവനാക്കപ്പെടട്ടെ. പുണ്യവാൻ പുണ്യത്തിൽ കൂടുതൽ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കട്ടെ. ഒരുത്തൻ എത്ര

തന്നെ സുകൃതമുള്ളവനായിരുന്നാലും അവനു പിന്നെയും സുകൃതത്തിൽ അഭിവൃദ്ധിപ്രാപിക്കാൻ സാധിക്കും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തിയെ കുറെക്കൂടി നന്നായിട്ടു ചെയ്യാൻ ആർക്കും കഴിയും. ചുരുങ്ങിയപക്ഷം സ്നേഹംവഴിയായി തങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യത്തെ കൂടുതൽ പരിശുദ്ധമാക്കുവാനെങ്കിലും പാടുണ്ട്.

അതുകൊണ്ട് എന്റെ മകനേ, പരമാർത്ഥബുദ്ധിയോടെ നിന്നെത്തന്നെ പരിശോധിക്കുന്നുവെങ്കിൽ എളിമപ്പെടുന്നതിനു ധാരാളം ന്യായങ്ങൾ നീ കണ്ടെത്തും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ചില സംഗതികളിലെങ്കിലും നീ മോശമായി പ്രവർത്തിച്ചുവെന്നു കാണാതിരിക്കയില്ല. എന്നാൽ ഓരോരുത്തരുടേയും നന്മപ്രവൃത്തികളെ സ്വീകരിച്ചു പ്രതിസമ്മാനിക്കയും, കുറവുകളെക്കുറിച്ചു മനസ്താപിക്കുന്നവരോടു സകലവും ക്ഷമിച്ചു് അവരെ സ്വീകരിക്കയും ചെയ്യുന്നവനാണു ഞാൻ. എന്നോടുള്ള സ്നേഹത്തിൽ നീ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുന്നതിന് ഈ വസ്തുത ശക്തിമത്തായ ഒരു പ്രേരണയായിരിക്കട്ടെ.

2. സുകൃതം ചെയ്യുന്നതിനു പ്രകൃത്യാ നിനക്കുള്ള എളുപ്പമോ, ഇന്ദ്രിയഗോചരമായ ഭക്തിയോ, വേറെ എന്തെങ്കിലും സ്വാഭാവികഗുണമോകൊണ്ടു പുണ്യത്തിലുള്ള നിന്റെ അഭിവൃദ്ധിയെ അളക്കരുതു്. അവ വഞ്ചനാപരമാകയാൽ അവയെ നീ അവിശ്വസിക്കതന്നെ ചെയ്യണം. എന്റെനേരേയുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി നിന്നെത്തന്നെ പരിത്യജിക്കുന്നതിനും ജയിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി മഹാമനസ്കതയോടെ ചെയ്യുന്ന ശ്രമങ്ങളാണു നിന്റെ പുണ്യാഭിവൃദ്ധിയുടെ മാനദണ്ഡം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവ സുരക്ഷിതവും വിശ്വാസയോഗ്യവുമത്രേ. എന്റെ മകനേ, കേവലം സ്വാഭാവികമായ സുകൃതങ്ങൾകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടാതിരിക്കുവാൻ സൂക്ഷിക്കുക. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അവ പ്രകൃതിയിൽ വേരുന്നിയിരിക്കുന്നതിനാൽ നിത്യമായ ഫലങ്ങളെ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിനോ സ്വർഗ്ഗീയകുസുമങ്ങളെ വഹിക്കുന്നതിനോ അവയ്ക്കു സാധിക്കയില്ല;

അഥവാ, വല്ല മൊട്ടുകളോ ഫലങ്ങളോ പുറപ്പെടുവിച്ചാൽത്ത
ന്നെയും അവ അല്പനേരത്തേയ്ക്കുമാത്രമേ നില്ക്കുകയുള്ളൂ.

ദൈവം നട്ടുവളർത്താത്ത ചെടികളെല്ലാം–അതേ, അവി
ടുത്തെ വരപ്രസാദത്തിൽ മുളയ്ക്കാത്തവയെല്ലാം– വേരോടെ
പിഴുതുകളയപ്പെടും. വരപ്രസാദത്തിൽനിന്നുത്ഭവിക്കുന്ന
തും, ഔദാര്യപൂർവ്വം വീണ്ടും വീണ്ടും പ്രവർത്തിക്കുന്നതുകൊണ്ടു
ശക്തിപ്പെടുന്നതും, നിത്യജീവനു പറ്റിയ ഫലങ്ങളെ പുറ
പ്പെടുവിക്കുന്നതുമായ അതിസ്വാഭാവികപുണ്യങ്ങൾവഴിയാ
യി ക്രൂടുതൽ പരിപൂർണ്ണത പ്രാപിക്കുവാനായിരിക്കണം നി
ന്റെ ശ്രമം. സ്വയമേവ ക്രൂടുതൽ പരിപൂർണ്ണമായിട്ടുള്ളവ നി
നക്ക് എല്ലായ്പോഴും ഗുണകരമായിത്തീരുന്നതല്ലെന്നുവന്നേ
ക്കാം. എന്നാൽ ദൈവം തിരുമനസ്സാകുന്നതെല്ലാം നിനക്ക്
ഉപകാരപ്രദവും, യഥാർത്ഥപുണ്യപ്രവൃത്തികൾവഴിയായി
നിന്റെ അന്ത്യം പ്രാപിക്കുന്നതിനു നിന്നെ സഹായിക്കുന്ന
വയും ആയിരിക്കും.

ഭക്തിപരമായ പരിശീലനങ്ങളെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിലാ
ണു പുണ്യാഭിവൃദ്ധി അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതെന്നു ചിലർ വി
ചാരിക്കുന്നു. വിവിധസംഗതികൾ ചെയ്യുന്നതിൽ അതു അ
ടങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെന്നാണു മറ്റു ചിലരുടെ ധാരണ. ഇവരെ
ല്ലാം പുണ്യത്തിൽ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കുന്നതിനുപകരം അ
ധഃപതിക്കയാണു സാധാരണ പതിവു്. ഉദ്ദിഷ്ടകാര്യം പ്രാപി
ക്കുന്നതിന് ഇരുക്രൂട്ടർക്കും സാധിക്കയില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ
അവ പരിപൂർണ്ണതയിലേക്കുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ മാത്രമേ ആകുന്നു
ള്ളൂ. അവയിലല്ല പരിപൂർണ്ണത അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു്. ക്രൂടാ
തെ, ഉപകരണങ്ങളുടെ ബാഹുല്യവും അനൗചിത്യവുംകൊ
ണ്ടു് അവ ഉദ്ദേശ്യസിദ്ധിയ്ക്കു് ഒരു പ്രതിബന്ധമായിത്തീരുന്നു.

3. എന്റെ മകനേ, എന്നോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി ദൈ
വതിരുമനസ്സു നിറവേറണമെന്നുള്ള കരുതലോടുക്രൂടി തന്റെ
അന്തസ്സിനടുത്ത കടമകളെ നിർവ്വഹിക്കുന്ന ഒരു ദാസി, സ്വ
ന്തം കർത്തവ്യങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടു രാപകൽ തപോജപക
ർത്തൃങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു സന്ന്യാസിനിയെക്കാൾ

എൻെറ ദൃഷ്ടിയിൽ പരിപൂൎണ്ണതയുള്ളവളാണ്. നിൻെറ ജോലി ശരിയായി ചെയ്യുന്നതിനു നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ആദ്യമായി അതിനെ മതിക്കുകയും സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്ക. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു് ആ ജോലി നിൻെറ സ്വാഭാവികചാച്ചിലിനു യോജിക്കുന്നതുകൊണ്ടായിരിക്കരുതു്. പ്രത്യുത, അതു ദൈവതിരുമനസ്സിനു് അനുയോജ്യമായതുകൊണ്ടായിരിക്കണം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഈ പ്രവൃത്തി കേവലം നിസ്സാരമായവയെപ്പോലും അമൂല്യവും ശ്രേഷ്ഠവുമാക്കിത്തീൎക്കുന്നു. നിൻെറ ജോലിയെ നീ വിലമതിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അതിനെ സ്നേഹിക്കയില്ല. സ്നേഹിക്കാതെ അതിനെ ശരിയായി നിൎവ്വഹിക്കുന്നതെങ്ങനെ? എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, നിൻെറ മനസ്സും ബുദ്ധിയും നിന്നെ സഹായിക്കുന്നതിനുപകരം, നിന്നോടു മത്സരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ദീർഘകാലത്തേക്കു ഫലപ്രദമായി സഹിക്കുന്നതിനും പ്രവൎത്തിക്കുന്നതിനും നിനക്കു സാധിക്കയില്ല. നിൻെറ പ്രവൃത്തിയുടെ ഉദ്ദേശ്യം നിന്നെത്തന്നെയോ നിൻെറ സ്വാഭാവിക ആഗ്രഹങ്ങളെയോ തൃപ്തിപ്പെടുത്തണമെന്നുള്ളതല്ലായിരിക്കണം. പ്രത്യുത, എന്നെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുകയും എൻെറ ഹിതത്തെ നിറവേററുകയും ചെയ്യണം എന്നുള്ളതായിരിക്കട്ടെ. കൂടാതെ നിൻെറ കൎത്തവ്യങ്ങളെല്ലാം ദൈവതിരുവുള്ളമനുസരിച്ചു്, നല്ല ധൈൎയ്യത്തോടും എന്നാൽ പ്രശാന്തതയോടുംകൂടി നിൎവ്വഹിക്കണം.

അവസാനമായി, നിൻെറ ജോലിയെസംബന്ധിച്ച സകലകാൎയ്യങ്ങളും എൻെറ സ്നേഹത്തെപ്രതി ചെയ്യുന്നതിനു പരിചയിക്കുക. വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള കാൎയ്യങ്ങളിൽ നിനക്കു വഴികാണിച്ചുതരുന്നതിനു ഞാൻ സന്നദ്ധനാണു്. ഇങ്ങനെ നിനക്കു് എളുപ്പത്തിലും സുരക്ഷിതമായും എല്ലാം ചെയ്യുന്നതിനു സാധിക്കും.

4. നിൻെറ അന്തസ്സിന്നടുത്ത ചുമതലകളെ നിൎവ്വഹിക്കയോ പുണ്യം അഭ്യസിക്കയോ ചെയ്യുമ്പോളെല്ലാം അതു നന്നായി ചെയ്യുന്നതിലായിരിക്കണം നിൻെറ പ്രധാനശ്രദ്ധ.

സാക്ഷാത്തായ പുണ്യത്തിന്റെ വിളഭൂമി ഇതാകുന്നു. യഥാർത്ഥമായ പുണ്യയോഗ്യതയുടെ വയലും ഇതത്രേ.

അതു നീ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടു വേറെ എന്തു് അസാധാരണകൃത്യങ്ങൾതന്നെ ചെയ്താലും അവയെല്ലാം കേവലം വഞ്ചനമാത്രമേ ആയിരിക്കയുള്ളൂ. അത്ഭുതപ്രവർത്തനത്തിനുള്ള ശക്തിയോ ദീർഘദർശനത്തിനുള്ള വരമോ അസാധാരണമായവയെ ചെയ്വാനുള്ള വൈഭവമോ എന്നുവേണ്ടാ, എന്തുതന്നെ നിനക്കുണ്ടായിരുന്നാലും, ഇവയൊന്നും നിന്നെ പരിശുദ്ധനാക്കയില്ല. നിനക്കു പുണ്യാഭിവൃദ്ധിയുണ്ടാകണമെങ്കിൽ നീ ശക്തിമത്തായി അതിനെ ആഗ്രഹിക്കണം. വരപ്രസാദം കഴിഞ്ഞാൽ പരിപൂർണ്ണതയേയും അതിന്റെ അഭിവൃദ്ധിയേയും സഹായിപ്പാൻ ഈ ആഗ്രഹംപോലെ വേറെ യാതൊന്നുമില്ല. നിന്റെ ഹൃദയം അതിനെ ശക്തിമത്തായി ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ വേറെ യാതൊന്നിനും നിന്നെ പുണ്യപൂർണ്ണനാക്കുന്നതിനു സാധിക്കുമെന്നു കരുതേണ്ടാ. സ്നേഹപൂർവ്വമല്ലാതെ നിർബന്ധപൂർവം എന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നതിനു നിനക്കു സാധിക്കയുമില്ല.

വളരെയധികം പ്രതിബന്ധങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും എത്രയോ പുണ്യവാന്മാരാണു പരിപൂർണ്ണതയുടെ ഉച്ചിയിൽ എത്തിയിട്ടുള്ളതു്! എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവരുടെ ഹൃദയം സദാ പരിപൂർണ്ണതയെ അതിയായി ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. നീതിക്കായി വിശപ്പും ദാഹവും ഉള്ളവർ—നീതിയെ അതിയായി സ്നേഹിക്കുന്നവർ—ഭാഗ്യവാന്മാർ; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവർ സംപൂർണ്ണരാക്കപ്പെടും. ദാഹമുള്ളവരെല്ലാം നിത്യജീവന്റെ ഉറവയായ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു പാനംചെയ്യട്ടെ.

എന്റെ മകനേ, വരിക; ഈ ഉറവയിലേ സജീവമായ ജലം ആസ്വദിച്ചു്, സ്നേഹത്തോടെ എന്നെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതു് എത്ര ആനന്ദപ്രദമാണെന്നറിയുക. തേൻകൂടിച്ച ഒരാൾക്കു മറ്റു മധുരപദാർത്ഥങ്ങളെല്ലാം സ്വാദില്ലാത്തതായി തോന്നുന്നതുപോലെ, എന്റെ സ്നേഹമാധുരി നീ ഒരിക്കൽ അനു

ഭവിക്കുന്നെങ്കിൽ വഷളായ ലൗകികസാധനങ്ങളെല്ലാം കൈപ്പുള്ളവയായി നിനക്കു തോന്നും. എന്റെ മകനേ, പരിപൂർണ്ണതയുടെ വിസ്മയനീയമായ വിലയെ ഗ്രഹിക്കയും അതിനെ പ്രാപിക്കയും ചെയ്യുന്നതിനായി നിരന്തരമായ ഒരാഗ്രഹം നിന്നിൽ ഉളവാകേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. ആകയാൽ ഇതിനായി സദാ എരിവോടെ പ്രാർത്ഥിക്കണം. കൂടുതൽ പരിപൂർണ്ണതയിലേയ്ക്കു നിന്നെ വേഗം നയിക്കുന്നു ശക്തികരം ഏവയെന്നും എതുയെന്നും പലപ്പോഴും ശരിയായി പരിശോധിച്ചുനോക്കേണ്ടതാണ്.

5. ശിഷ്യൻ:– എന്റെ കർത്താവേ! അവ ഏതെല്ലാമെന്ന് എന്നോടു പറയണമേ.

ഈശോ:– എന്റെ മകനേ, നീ ആരെയാണു ശ്രുശ്രൂഷിക്കുന്നതെന്നു ചിന്തിക്കുക. സഹ്യവാസികളുടെ ഹൃദയത്തെപ്പോലും അപഹരിക്കത്തക്കവണ്ണം അനന്തപരിപൂർണ്ണനും സ്നേഹപൂരിതനും മാധുര്യവാനുമായ എന്നെ ശ്രുശ്രൂഷിക്കുന്നതു് എത്രയോ ആനന്ദകരം! നിർമ്മലസ്നേഹത്താൽ പ്രേരിതനായി ഞാൻ നിന്റെമേൽ വർഷിച്ച നാനാവിധാനങ്ങളേയും നീ വിസ്മരിക്കരുതു്. നിന്റെ ഹൃദയം പാറപോലെ കടുത്തതല്ലെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും നീ എന്നെ സ്നേഹിക്കയും എന്നോടു കൃതജ്ഞത പ്രദർശിപ്പിക്കയും ചെയ്യും. ഞാൻ പൈതൃകമായ കാരുണ്യത്തോടെ നിന്നോടു പൊറുത്ത പാപങ്ങളുടെ വലുപ്പവും എണ്ണവും നീ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലേ? ഇവയെക്കുറിച്ചെല്ലാം എന്നോടു യഥായോഗ്യം പ്രതിനന്ദികാണിക്കാൻ എപ്പോഴെങ്കിലും നീ പ്രാപ്തനാകുമോ?

പാപത്തിലും മന്ദോഷ്ണത്തിലും കിടന്നുഴലുന്നവരുടെ ദയനീയമായ സ്ഥിതിയേയും, എരിവുള്ള സ്നേഹത്തോടെ എന്നെ ശ്രുശ്രൂഷിക്കുന്നവരുടെ അവർണ്ണനീയമായ ഭാഗ്യാവസ്ഥയേയും ഒന്നു താരതമ്യപ്പെടുത്തിനോക്കുക. പുണ്യത്തിന്റെ വിസ്മയയമായ സൗന്ദര്യവും തിന്മയുടെ അവർണ്ണനീയ വൈരൂപ്യവും

നീ കാണുന്നുണ്ടോ? ആദ്യത്തേതു മനുഷ്യരെ മാലാഖാമാരോടു ഐക്യപ്പെടുത്തുകയും, രണ്ടാമത്തേതു് അവരെ പിശാചിനോടു് അനുരൂപപ്പെടുത്തുകയുമാണു ചെയ്യുന്നതു്.

മകനേ, ഈ ജീവിതത്തിന്റെ ഹ്രസ്വതയേയും, വരുവാനിരിക്കുന്നതിന്റെ നിത്യതയേയും, മരണത്തിന്റെ മാറ്റമില്ലായ്മയേയുംപറ്റി ധ്യാനിക്കുക. അവസാനമില്ലാതെ നരകതീയിൽ കിടന്നെരിയുന്നതു് എത്ര വലിയ ദുരിതമെന്നും, എന്നേയ്ക്കും സ്വർഗ്ഗീയാനന്ദം അനുഭവിക്കാത്തതു് എത്ര വലിയ നിർഭാഗ്യമെന്നും നീ ആലോചിക്കണം. ഇതിൽ എന്തെങ്കിലും ഒന്നു നിന്നെ സദാ പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ളതു മറക്കരുതു്. നിന്റെ മനസ്സിൽ ഇവയെല്ലാം സജീവമായിരിക്കത്തക്കവണ്ണം ഇവയെപ്പറ്റി നീ ധ്യാനിക്കുന്നുവെങ്കിൽ തീച്ചയും പുണ്യത്തിൽ നീ ഉപര്യുപരി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടും.

6. എന്നാൽ മനുഷ്യർ പുണ്യാഭിവൃദ്ധിയിൽനിന്നു പല കാരണങ്ങളാലും തെറ്റിപ്പോകുന്നുണ്ടു്. ആന്തരികജീവിതത്തിനുതകുന്ന പരിശീലനങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ചു് എന്റെ സ്നേഹത്തിൽനിന്നു് അകലുന്നതാണു് ഇതിനുള്ള ഒരു കാരണം. ഈ മോഹങ്ങളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻവേണ്ടി സ്വയം കീഴ്പ്പെടുത്താതിരിക്കുന്നതാണു വ്യതിയാനത്തിനുള്ള വേറൊരു കാരണം.

ചിലർ അഭിവൃദ്ധിക്കുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെ തീരെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നില്ല; പക്ഷേ, വിജയകരമായ പുരോഗമനത്തെ അവർ പല വിധത്തിലും തടയുന്നു. വളരെ വേഗത്തിൽ യാത്ര തുടരേണ്ടവരായിരുന്നിട്ടും അവർ വഴിയിൽ നിശ്ചലരായി നില്ക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്. അവർ കടന്നുപോകുന്ന വഴി കണ്ടു സംതൃപ്തരായി പുറകോട്ടു നോക്കിനിന്നു പോകുന്നു. കഴിഞ്ഞിടത്തോളം കായ്മെല്ലാം നീ എന്നെ ഭരമേല്പിച്ചില്ലേ? എന്റെ മകനേ, പിന്നെ എന്തിനു് അവയെ ഓർമ്മിക്കുന്നു? ബാക്കിയുള്ള വഴിക്കൂടി യാതൊരു ആലസ്യവും കൂടാതെ നടന്നു തീർക്കുക.

എന്നാൽ അതിരുകവിഞ്ഞ സൂക്ഷ്മത്തോടെ നടക്കുന്ന

വർ പുണ്യത്തിൽ ഒരിക്കലും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുകയില്ല. ആകയാൽ നീ സ്വന്തം ശക്തിയിൽ ഒരിക്കലും ആശ്രയിക്കരുതു്. നിന്റെ ശരണം മുഴുവനും എന്നിൽ നിക്ഷേപിക്കുക. ന്യായപൂൎവ്വമായ ശ്രമത്താലും ദിവ്യസ്നേഹത്തിന്റെ ശക്തിയേറിയ സഹായത്താലും എല്ലാ പ്രതിബന്ധങ്ങളേയും കടന്നു നിഷ്പ്രയാസം നിന്റെ അന്ത്യത്തെ പ്രാപിക്കാൻ നിനക്കു സാധിക്കും. ഒരിക്കലും സംഭവിക്കാത്ത ബുദ്ധിമുട്ടുകളെ ഓൎത്തു ഭയന്നു പിൻമാറുന്നവരുമില്ലാതില്ല. ഹൃദയാലസ്യത്താലും ഭയത്താലും അനങ്ങാൻപോലും പാടില്ലാതെ അവർ കുഴങ്ങുന്നു. എന്റെ മകനേ, അതതു ദിവസത്തേയ്ക്കു് അതതിന്റെ കഷ്ടതമതി. ആകയാൽ നാളത്തെ കാൎയ്യത്തെപ്പററി ആലോചിക്കാതെ ആഹ്ളാദപൂൎവ്വം മുന്നോട്ടു കയറുക. അതു് എന്നെ ഏല്പിച്ചാൽ മതി; ഞാൻ അതു ശരിയായി നിൎവ്വഹിച്ചുകൊള്ളാം.

7. എന്റെ മകനേ, നീ പ്രകൃത്യാതന്നെ മന്ദതയ്ക്കും ഉദാസീനതയ്ക്കും അധീനനാണു്. ആകയാൽ തീക്ഷ്ണതയാൽ നിന്നെത്തന്നെ ഉന്മേഷപ്പെടുത്തുകയും, ധൈൎയ്യസമേതം പ്രവൎത്തിക്കുകയും ചെയ്യുക. സ്വാഭാവികമായ വാസനകൾക്കു് അധീനനായി പരിപൂൎണ്ണതയ്ക്കായി യത്നിക്കുന്നതിനു വൈമനസ്യം കാണിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, തീൎച്ചയായും എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ഉത്തമശിഷ്യനു യോഗ്യമായി ഒന്നുംതന്നെ മേലാൽ നീ ചെയ്കയില്ല. മാത്രമല്ല, നീ മന്ദോഷ്ണനായിത്തീരും. ക്രമേണ നേർവഴിവിട്ടു നീ ദുരിതകൂപത്തിൽ പതിക്കും; എന്നുവേണ്ടാ, നിർഭാഗ്യനായി ജീവിതം അവസാനിപ്പിക്കയും ചെയ്യും. ആഹ്ളാദത്തോടും സ്ഥിരതയോടും ശുഷ്കാന്തിയോടും നന്മനസ്സോടുംകൂടെ യത്നിക്കുന്ന ഒരുവൻ, മന്ദോഷ്ണനായ ഒരുത്തനു് അനേകസംവത്സരകാലം നിരവധി ബുദ്ധിമുട്ടുകളും ക്ലേശങ്ങളും സഹിച്ചിട്ടും പ്രാപിക്കാൻ സാധിക്കാത്ത പദവിയെ ഒരു മാസംകൊണ്ടു പ്രാപിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഈദൃശനന്മനസ്സു ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ തെളിഞ്ഞ ലക്ഷണമാണു്. ഇതു മധുരതമവും സുസ്ഥിരവുമായ ആശ്വാസത്തെ നല്കുന്നു.

8. ശിഷ്യൻ:– ഓ! നല്ല യജമാനനേ, ഏറ്റവും മാധുര്യമുള്ള ഈശോയേ, എല്ലാ സുകൃതങ്ങളുടേയും മാതൃകയേ, നിന്റെ ശിഷ്യനായി എന്നെ ഞാൻതന്നെ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തിട്ട വളരെ നാളായല്ലോ. എന്റെ കർത്താവേ, ഇതുവരെയും അങ്ങയോട് പൂർണ്ണമായി അനുരൂപപ്പെട്ടുന്നതിന് യത്നിക്കാതിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഞാൻ അതിയായി ലജ്ജിക്കുന്നു. കർത്താവേ, എന്റെമേൽ കൃപയുണ്ടാകണമേ. ഞാൻ മന്ദോഷ്ണനായിത്തീരുന്നതിനും, സ്വാഭാവികമായ വാസനകൾക്ക് അധീനനാകുന്നതിനും, മറ്റു പ്രതിബന്ധങ്ങളാൽ തടയപ്പെട്ടുന്നതിനും അനുവദിക്കല്ലേ. എന്നെ ഉയർത്തി, അങ്ങയുടെ പ്രസാദവരത്തിന്റെ സഹായത്താൽ എന്നെ നേർവഴിയിലൂടെ നടത്തേണമേ.

അങ്ങയുടെ ഹൃദയശുശ്രൂഷ എനിക്കും തരിക. ഭൂമിയിൽ നീ ഇടുവാനിരുന്ന അഗ്നിതന്നെ എന്റെ ഹൃദയത്തിലും കത്തിയെരിയിക്കേണമേ. അപ്പോൾ അങ്ങേ കൂടുതൽ ശുശ്രൂഷയോടെ സ്നേഹിക്കുന്നതിനും, പൂർണ്ണമായി അങ്ങയോട് ഐക്യപ്പെട്ടുന്നതിനും, നിഷ്പ്രയാസം അങ്ങേ അനുഗമിക്കുന്നതിനും എനിക്കു സാധിക്കും. എന്നെ മുഴുവനായി നവീകരിക്കേണമേ. മന്ദവും ദുരിതകരവുമായ അരൂപിയെ എന്നിൽ നിന്ന് അകറ്റി അങ്ങേ അരൂപി എനിക്കു തരിക. സദാ ഊർജ്ജസ്വലവും അഹ്ലാദകരവുമായ ആ അരൂപി അലസനാകുന്നതിന് എന്നെ ഒരിക്കലും അനുവദിക്കയില്ല; പ്രത്യുത, നിത്യഭാഗ്യത്തിന്റെ വഴിയും എന്റെ അന്ത്യവുമായ അങ്ങേ പൂർണ്ണമായി അനുകരിക്കുന്നതിന് എന്നെ ശക്തിമത്തായും, എന്നാൽ പ്രശാന്തമായും അതു പ്രേരിപ്പിക്കും.

തിരുഹൃദയാനുകരണം.

മൂന്നാം പുസ്തകം

മൂന്നാം പുസ്തകത്തിലേക്കുള്ള മാർഗ്ഗദർശനം

1. പരിശുദ്ധത പ്രാപിക്കുന്നതെങ്ങനെയെന്നു നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുകയെന്നതാകുന്നു ഈ മൂന്നാംപുസ്തകത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. പരിശുദ്ധത, അഥവാ, പരിപൂർണ്ണത സമ്പാദിക്കേണ്ടതു വീരന്മാർക്കുള്ള സുകൃതാഭ്യാസത്താലാകുന്നു. കഷ്ടാരിഷ്ടതകളെ ക്ഷമയോടും സദുദ്ദേശ്യത്തോടുംകൂടി സഹിക്കുന്നവർ മാത്രമേ ഇതു സമ്പാദിക്കയുള്ളൂ. ക്ലേശങ്ങളിലും ഞെരുക്കങ്ങളിലും ധൈര്യസമേതം സുകൃതങ്ങളഭ്യസിക്കാത്ത യാതൊരുത്തരും സാക്ഷാത്തായ പരിശുദ്ധത സമ്പാദിച്ചിട്ടില്ലെന്നു വിശുദ്ധന്മാരുടെ ജീവചരിത്രം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. ഇവിടെ വിശുദ്ധന്മാരെന്നു വിവക്ഷിക്കുന്നതു പുണ്യവാന്മാരുടെ പട്ടികയിൽ ചേർക്കപ്പെട്ടവരെ മാത്രമല്ല; പിന്നയോ, നമ്മുടെ ദിവ്യരക്ഷകൻ തന്റെ വചനവും സന്മാതൃകയും വഴിയായി ഉപദേശിച്ച പരിശുദ്ധത സമ്പാദിക്കുന്നതിനു് അക്ഷീണപരിശ്രമം ചെയ്തവരും, എന്നാൽ പുണ്യവാന്മാരെന്നു പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തവരുമായ സകല പുണ്യശ്ലോകന്മാരേയും വ്യാപകാർത്ഥത്തിൽ പ്രസ്തുത ഗണത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. ഏതന്തസ്സു സപീകരിക്കുന്നവർക്കും മേല്പറഞ്ഞ പരിശുദ്ധത സമ്പാദിക്കാവുന്നതാണു്. ഇതു സമ്പാദിക്കുവാൻ നമ്മെ സഹായിക്കുന്ന ശ്രേഷ്ഠമാതൃകകളിൽവച്ചു സർവ്വപ്രധാനമായതു്, നമ്മുടെ ദിവ്യരക്ഷകന്റെ ക്ലേശപൂർണ്ണമായ ജീവിതമാകുന്നു. സാക്ഷാത്തായ ആത്മീയാഭ്യാസത്തേയും ദൈവത്തേയും പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതു് ഈ ദിവ്യമാതൃകയത്രേ. ദിവ്യരക്ഷകന്റെ പീഡാനുഭവജീവിതത്തെപ്പററി ശരിയായി ധ്യാനിക്കുന്ന ഏവരേയും അതു ശക്തിമത്തായും, എന്നാൽ പ്രശാന്തമായും, സുകൃതാഭ്യസനത്തിനു പ്രേരിപ്പിക്കാതിരിക്കയില്ല. ക്ലേശപൂർണ്ണമായ ആ ജീവിതം വഴിയായി താൻ സമ്പാദിച്ച ഗുണബീജങ്ങളും നമ്മിൽ മുളപ്പിക്കുന്നതിനും, തദ്ദ്വാരാ, മേൽപ്രസ്താവിച്ച പരിശുദ്ധത സമ്പാദിക്കുന്നതിനും നാം കൃ

ടപ്പെട്ടവരാണ്. ഈ അനുകരണത്തിനു രണ്ടു പദവിയുണ്ട്; ഓരോന്നും മുമ്മൂന്നായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഇഹലോകജീവിതത്തിൽ ഒഴിച്ചുകൂടാൻ പാടില്ലാത്ത പല ക്ലേശങ്ങളും ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. അവയെ അതിസ്വാഭാവികമായ ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ സഹിക്കുന്ന അവസ്ഥയാകുന്നു ആദ്യത്തെ പദവി. ഈ പദവിയുടെ ആദ്യത്തെ മാർഗ്ഗം പ്രസ്തുത ക്ലേശങ്ങളെ ക്ഷമാപൂർവ്വം സഹിക്കുന്നതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഞെരുക്കങ്ങളിലും ക്ലേശങ്ങളിലും ദൈവതിരുമനസ്സിനോടു യോജിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുകയാകുന്നു രണ്ടാമത്തെ മാർഗ്ഗം. പ്രസ്തുത യോജിപ്പിൻറെശേഷം പ്രകൃതിക്കു മേല്പെട്ട സന്തോഷത്തോടുകൂടെ ഞെരുക്കങ്ങളും ക്ലേശങ്ങളും സഹിക്കുമ്പോൾ മൂന്നാമത്തെ മാർഗ്ഗത്തിൽ നാം എത്തുന്നു.

ഒഴിച്ചുകൂടുവാൻ പാടില്ലാത്ത പല ക്ലേശങ്ങളേയും ഞെരുക്കങ്ങളേയും സന്തോഷത്തോടെ സഹിക്കുന്നതാകുന്നു രണ്ടാമത്തെ പദവി. അവ നമുക്കു നേരിടുമ്പോൾ സ്വമനസാ നാം അവയെ ആശ്ലേഷിക്കണം. അവയെ അന്വേഷിക്കുന്നതും സ്വയം വരിക്കുന്നതും വളരെ നല്ലതാണ്. ദൈവതിരുമനസ്സോടു യോജിച്ചുകൊണ്ടുവേണം മേല്പറഞ്ഞ ക്ലേശങ്ങളേയും ഞെരുക്കങ്ങളേയും സഹിക്കുവാൻ. അവയെ സഹിക്കുന്നതു് ഏതെങ്കിലും അതിസ്വാഭാവികമായ ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടെയായിരിക്കണം. ഉദാഹരണമായി നമ്മുടെ ദിവ്യരക്ഷകൻ അനുഭവിച്ച നിന്ദാവമാനങ്ങളുടെ പരിഹാരത്തിനോ, പാപികളുടെ മനസ്സുതിരിവിനോ, നീതിമാന്മാരുടെ നിലനില്പിനോ, നമുക്കുവേണ്ട നന്മകളുടെ ലബ്ധിക്കോ ആയി നാം അവയെ സഹിക്കുമ്പോൾ അവയുടെ യോഗ്യത സ്വഭാവാതീതമായിത്തീരുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള യോഗ്യതയ്ക്കു നാം അർഹരായിത്തീരുന്നതു രണ്ടാംപദവിയുടെ ഒന്നാമത്തെ മാർഗ്ഗം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടത്രേ.

ഈവിധം നാം യോഗ്യതയുള്ളവരാകുമ്പോൾ നമ്മുടെ ദിവ്യരക്ഷകനായ മിശിഹായോടു യോജിക്കണമെന്നുള്ള നി

ക്ഷ്കളങ്കമായ ആഗ്രഹം നമ്മിൽ ജനിക്കുമ്പോൾ പ്രസ്തുത പ
ദവിയുടെ രണ്ടാമത്തെ മാഗ്ദത്തിൽ നാം എത്തിക്കഴിഞ്ഞുവെ
ന്നു ന്യായ്യമായി കരുതാവുന്നതാണ്. ഈ പാവനമായ ആഗ്ര
ഹം വഴിയായി നമ്മുടെ രക്ഷകനായ മിശിഹായിൽ നാം ല
യിച്ചുകഴിയുമ്പോൾ രണ്ടാം പദവിയുടെ മൂന്നാംമാഗ്ദത്തിൽ
നാം എത്തുന്നു.

2. നാം ഏതു ജീവിതരീതിയെ അവലംബിച്ചിരിക്കുന്ന
വരായാലും കർത്താവു നമുക്കയയ്ക്കുന്ന ക്ലേശങ്ങളേയും ഞെരുക്ക
ങ്ങളേയും ശരിയായി സഹിക്കുന്നതായാൽ നിശ്ചയമായി നാം
പുണ്യവാന്മാരായിത്തീരുന്നതാണ്. കേവലം സാധാരണ പ്ര
വൃത്തികർമ്മംമൂലം യോഗ്യത സമ്പാദിക്കുന്നതിനും തൻമൂലം
പുണ്യത്തിൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുന്നതിനും നമുക്കു സാധിക്കുന്ന
സ്ഥിതിക്ക്, വീരോചിതമായ സുകൃതങ്ങൾ വഴിയായി എത്ര
യോ കൂടുതൽ യോഗ്യത സമ്പാദിക്കുന്നതിനും പുണ്യത്തിൽ
അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുന്നതിനും കഴിയുന്നതാണ്!

വരപ്രസാദത്തോടുകൂടെയിരിക്കയിൽ നാം ചെയ്യുന്ന ഓ
രോ പ്രവൃത്തിക്കും എത്രമാത്രം യോഗ്യതയുണ്ടെന്ന് ആലോചി
ക്കുക. ആദ്യമായി നമ്മിലുള്ള വരപ്രസാദം വർദ്ധിക്കുകയും,
തൻമൂലം നാം അധികം പുണ്യപരിപൂർണ്ണരും കർത്താവിന്
ഏറ്റവും പ്രസാദിച്ചവരും ആയിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. അതേ
സമയംതന്നെ നാം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതും നമുക്കായി തയ്യാറാ
ക്കിയിരിക്കുന്നതുമായ സ്വർഗ്ഗീയ പുരീസായിലേ മഹിമയുടെ
പദവിയിൽ മേല്ക്കുമേൽ നാം ഉയരുകയും ചെയ്യും. അതോട്ട
കൂടിത്തന്നെ നമ്മുടെ സംരക്ഷണത്തായ ആനന്ദം ഇരട്ടിക്കുന്നതു
ണ്ട്. ഇവ രണ്ടും നമ്മുടെ യോഗ്യതയെ ആശ്രയിച്ചാണിരിക്കു
ന്നതു്. ദൈവം നമ്മോടു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതനുസരിച്ച്
ഇവ ന്യായ്യമായി നമുക്കു ലഭിക്കേണ്ടതാണ്. ഈ വാഗ്ദാനത്തിൽ
ദൈവം തന്നെത്താൻ കടപ്പെട്ടുകയാണു ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്.

അതുകയാൽ, നമ്മുടെ ബുദ്ധിയെ പ്രകാശിപ്പിച്ചു നയി
ക്കുന്നതും, മനസ്സിനെ ധൈര്യപ്പെടുത്തി, തിന്മ ഉപേക്ഷിച്ച്

നന്മ ചെയ്യാൻ ശക്തി നല്കുന്നതുമായ യഥാൎത്ഥപ്രസാദവരം ലഭിക്കുന്നതിനു നമുക്കു സാധിക്കും. ഇതിൻെറകൂടെ നല്കപ്പെടുന്ന വേറൊരുതരം പ്രസാദവരമുണ്ട്. അതിനെ ഫലപ്രദമായ വരപ്രസാദം (Efficacious Grace) എന്നുവിളിക്കാം. ഇതിനു നാം ഭാഗഭാക്കുകളാകും. എല്ലാററിനും മേലായി മരണപൎയ്യന്തമുള്ള നിലനില്പെന്ന മഹാദാനത്തിനു നാം അൎഹരായിത്തീരുമെന്നും ആശിക്കാവുന്നതാണ്. ഈ വരപ്രസാദങ്ങൾ രണ്ടും നമ്മുടെ യോഗ്യതകൾകൊണ്ടു ലഭിക്കുന്നതല്ല. ദൈവം അവയെ ഇഷ്ടദാനമായി തരുന്നതാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഇവ തരുന്നതിനു ദൈവം യാതൊരു വാഗ്ദാനത്താലും കടപ്പെടുന്നില്ല. എങ്കിലും താൻ ഏററം ഔദാൎയ്യവാനായിരിക്കെ നമ്മുടെ അതിസ്വാഭാവികമായ പ്രവൃത്തികൾക്ക് ഇഷ്ടദാനം ചെയ്യുന്നതു തനിക്കു യോജിച്ചതാകുന്നു. ഈ വരപ്രസാദദാനങ്ങൾ രണ്ടും നമുക്കുവേണ്ടിമാത്രമല്ല, അന്യൎക്കു വേണ്ടിയും നമുക്കു സമ്പാദിക്കാവുന്നതാണ്.

സുകൃതാഭ്യാസംവഴിയായി നാം അൎഹിക്കുന്ന പുണ്യപദവികൾ പരിപൂൎണ്ണതയുടെ കൂടുതൽ കുറവനുസരിച്ച് ഉയൎന്നതോ താഴ്ന്നതോ ആയിരിക്കും. ശ്രേഷ്ഠവും ഉദാരവുമായ ഹൃദയത്തോടുകൂടെ നാം നമ്മെത്തന്നെ ബലികഴിക്കയോ വീരന്മാൎക്കടുത്തവിധം വല്ലതും സഹിക്കയോ ചെയ്താൽ, അങ്ങനെയുള്ള ഒരൊററ പ്രവൃത്തി അനേകായിരം സാധാരണപ്രവൃത്തികളെക്കാൾ നമുക്കു കൂടുതൽ യോഗ്യത നല്കുന്നതായിരിക്കും. ക്ഷമയ്ക്കു മാതൃകാപുരുഷനായിരിക്കുന്ന ജോബ് തൻെറ അവൎണ്ണനീയമായ കഷ്ടാരിഷ്ടതകളെ ദൈവതിരുമനസ്സിനൊത്തപ്രകാരം സഹിച്ചതിനാൽ, തൻെറ ശ്രേയസ്കരമായിരുന്ന മുൻജീവിതത്തിൽ സമ്പാദിച്ചതിനെക്കാൾ വളരെയധികംമടങ്ങു പുണ്യയോഗ്യത സമ്പാദിച്ചെന്നു ക്രിസോസ്തോമോസ് പുണ്യവാൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

നിത്യത്വത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുവാൻ വേണ്ട യോഗ്യത സമ്പാദിക്കുവാനായി നമുക്കനുവദിച്ചിരിക്കുന്ന ചുരുങ്ങിയ

കാലത്തിനിടയിൽ ഈവകസംഗതികളെപ്പറ്റിനാം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. അന്തരികജീവിതത്തിൽ പലപ്പോഴും ഉണ്ടാകാറുള്ള അബദ്ധങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടാതിരിക്കുന്നതിന് ഈ ശ്രദ്ധ നമ്മെ വളരെ സഹായിക്കും. ഇവയിലൊന്നു മറ്റുള്ളവയെ അപേക്ഷിച്ചു സാധാരണ സംഭവിക്കാറുണ്ട്. പ്രകൃതി അതൃപ്തി കാണിക്കുന്നവയെ നാം വർജ്ജിക്കുകയും, അതിന്റെ ആഗ്രഹപൂർത്തിക്കായി മുറവിളികൂട്ടുന്നവയിൽ അധികമായി ശ്രദ്ധ പതിക്കയും ചെയ്യുന്നതാകുന്നു പ്രസ്തുത വഞ്ചന. തട്ടിപ്പാരാ ഞെരുക്കങ്ങൾക്കു നിദാനമായിത്തീരുന്ന ജഡികകാംക്ഷകൾ നമ്മെ അവയുടെ കളിപ്പാട്ടമാക്കിത്തീർക്കുന്നു. ഇതുമാത്രമോ? ദിവ്യരക്ഷകൻ നമ്മുടെ ആത്മികോൽകർഷത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു് അയയ്ക്കുന്ന കുരിശുകളെ വല്ല അബദ്ധന്യായത്താലും ഉപേക്ഷിക്കാൻ ശ്രമിക്കയോ, അതിനു സാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ അതൃപ്തിയോടുകൂടെ അവയെ നാം വഹിക്കയോ ചെയ്യുന്നു. ഇക്കാരണത്താൽ ദിവ്യരക്ഷകൻ നടന്നു മയപ്പെടുത്തിയ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ നടക്കുന്നതിനു നാം മനസ്സാകുന്നില്ല. നമ്മുടെ സഹോദരീസഹോദരന്മാരായ പുണ്യാത്മാക്കൾ പ്രവർത്തിച്ചതുപോലെ ചെയ്യുന്നതിനു നാം വൈമനസ്യം കാണിക്കുന്നതു് അബദ്ധമല്ലയോ?

അതിനാൽ, ഈ പുസ്തകം വായിക്കുന്നവർ ഒരു കാര്യം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. അതായതു്, ദൈവപുത്രന്റെ അവർണ്ണനീയമായ സങ്കടങ്ങളേയും ഞെരുക്കങ്ങളേയും, പ്രത്യേകമായി തന്റെ സ്നേഹത്തേയും അനുകമ്പയേയുംപറ്റി വേണ്ടവിധം ഗ്രഹിക്കാനുത്സാഹിക്കണം. തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ അളവറ്റ ഒരു നിക്ഷേപം മറഞ്ഞുകിടപ്പുണ്ട്. അതു കണ്ടുപിടിപ്പാൻ ഉത്സാഹികൾക്കു മാത്രമേ സാധിക്കയുള്ളൂ. പീഡിതനായ കർത്താവിന്റെ തിരുഹൃദയത്തെപ്പറ്റി എത്രയധികം ശ്രദ്ധയോടും കേതിയോടുംകൂടെ ധ്യാനിക്കുന്നുവോ അത്രയധികം പുണ്യത്തിൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുന്നതിനും യോഗ്യത സമ്പാദിക്കുന്നതിനും നമുക്കു സാധിക്കും.

ഒന്നും രണ്ടും പുസ്തകത്തിലേക്കുള്ള മാർഗ്ദർശനത്തിൽ

പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഈ പുസ്തകത്തിനും ഉപകരിക്കുന്നതാണ്. നാം ധ്യാനിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ നമ്മുടെ ദിവ്യരക്ഷകന്റെ പീഡാനുഭവഘട്ടത്തിനു യോജിച്ച ഏതെങ്കിലും പുണ്യം ഓർമ്മയിൽ വരുത്തേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാകുന്നു. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതായാൽ ആ പുണ്യം വേണ്ടപോലെ അഭ്യസിക്കുന്നതിനു നമുക്കു കഴിവുണ്ടാകും.

നമ്മുടെ ബുദ്ധി ആ സുകൃതത്തെപ്പറ്റി വേണ്ടപോലെ ധ്യാനിക്കട്ടെ; അതിന്റെ കാരണങ്ങളും അന്ത്യവും വിധവും ചുറ്റുപാടുകളുമെല്ലാം ചിന്താവിഷയമായിത്തീരേണ്ടതാണ്. എന്തു ലാക്കോടുകൂടെ ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയം ഈ സുകൃതത്തെ അഭ്യസിച്ചുവെന്നു നാം വേണ്ടപോലെ ചിന്തിക്കണം. ഈ തരുണത്തിലാണു നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിന്റേയും ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തിന്റേയും സ്ഥിതിഗതികളും തമ്മിൽ താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കേണ്ടതു്. പിന്നീടു്, കഴിഞ്ഞ ജീവിതത്തിൽ പ്രസ്തുത പുണ്യം നാം എങ്ങനെ അഭ്യസിച്ചുവെന്നു് ആലോചിക്കണം. അതു ശരിയായി അഭ്യസിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ദൈവത്തിനു നന്ദി പറയുകയും, നന്മയിൽ മരണപര്യന്തം നിലനില്ക്കുന്നതിനായി പ്രാർത്ഥിക്കയും ചെയ്യണം. നേരേമറിച്ചാണെങ്കിൽ പൂർണ്ണമായി മനസ്താപപ്പെട്ടുകൊണ്ടു് ഈശോയുടെ പീഡിതഹൃദയംവഴിയായി പാപപ്പൊറുതി അപേക്ഷിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമത്രേ. അവസാനമായി, ഭാവിയിൽ എപ്പോൾ, എങ്ങനെ ഈ പുണ്യം അഭ്യസിക്കണമെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തേണ്ടതുമാണു്.

ഈ സുകൃതത്തെ ആശ്ലേഷിക്കുന്നതിനും, അതിനെ യഥാർത്ഥമായി അഭ്യസിക്കുന്നതിനും, ബാഹ്യമായും ആഭ്യന്തരമായും തക്കസമയത്തു പ്രവൃത്തിയിൽ വരുത്തുന്നതിനും വേണ്ട പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യേണ്ടതാവശ്യമാണു്. ഈ സമയത്തു നമ്മുടെ ഹൃദയം അപേക്ഷകളാലും സ്നേഹവികാരങ്ങളാലും വ്യാപൃതമായിരിക്കണം.

ഇതുമാത്രമോ? ധ്യാനാവസരത്തിൽ, ഈശോ സഹിച്ച

തെന്തെന്നും അതിന്റെ പരിത:സ്ഥിതികളേവയെന്നും കഴിയുന്നത്ര മനസ്സിലാക്കണം. പാടുപീഡകളും സഹിക്കുന്നതാരെന്നും, ആരിൽനിന്നെന്നും, ആർക്കുവേണ്ടിയെന്നും മറ്റുമുള്ള സംഗതികളും നമ്മുടെ ധ്യാനവിഷയമായിത്തീരേണ്ടതു് അവശ്യംതന്നെ. അനന്തരം ഈശോ ഉച്ചരിക്കുന്ന വാക്കുകളെ ശ്രവിക്കുക; അല്ലെങ്കിൽ താൻ എങ്ങനെ മൗനം അവലംബിക്കുന്നുവെന്നും, ഉള്ളിനടുത്തവിധം തന്റെ പ്രാർത്ഥനകളെ പിതാവായ ദൈവത്തിനു് എങ്ങനെ സമർപ്പിക്കുന്നുവെന്നും പരിശോധിക്കുക.

അവസാനമായി, ഭക്തിയോടും ശ്രദ്ധയോടുംകൂടെ ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തെ നമുക്കു നോക്കാം. വിസ്മയനീയമായ ധീരകൃത്യങ്ങളെ പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന ആ ദിവ്യഹൃദയം നമ്മെ സഹായിക്കുന്നതിനു് എങ്ങനെയിരുന്നിയിരിക്കുന്നുവെന്നുപരിശോധിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാകുന്നു. ധ്യാനസമയംമുഴുവൻ, ഭക്തിപരമായ കൃത്യങ്ങളാലും അപേക്ഷകളാലും നിന്റെഹൃദയം നിന്നാൽ കഴിയുംവണ്ണം ചൈതന്യമുള്ളതാക്കിത്തീർക്കാൻ ഉത്സാഹിക്കണം. ധ്യാനസമയത്തു നാം ചെയ്യുന്ന പ്രകരണങ്ങളും പലതരത്തിലായിരിക്കും. ഇവ ഉളവാകുന്നതു നമ്മുടെ അപ്പോഴത്തെ ഭക്തിയനുസരിച്ചോ, ആവശ്യം പ്രമാണിച്ചോ, ദൈവാത്മാവിന്റെ പ്രേരണ അനുസരിച്ചോ ആയിരിക്കും.

നമ്മോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി തന്റെ ദൈവത്വത്തെ മറച്ചുകൊണ്ടു പീഡകളും നിന്ദകളും സഹിച്ച ദിവ്യരക്ഷകനെ ആരാധിക്കയും, തന്റെ എല്ലാ ജീവിതഘട്ടങ്ങളിലും താൻ ദൈവമാണെന്നു് ഏറ്റുപറയുന്ന സജീവമായ പ്രകരണങ്ങൾവഴിയായി വിശ്വാസത്തെ ഉത്തരോത്തരം നവീകരിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാകുന്നു. നാം യാതൊന്നും അർഹിക്കാതിരുന്നപ്പോൾ, നമ്മോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി നമ്മുടെ ദിവ്യപരിത്രാതാവു് ഇത്രയധികം പാടുപീഡകൾ സഹിച്ചുതന്നെ നമ്മുടെ ശരണത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനു മതിയായ കാരണമല്ലയോ? ഈ ശരണത്തോടുകൂടെ ദൈവ

തിരുമനസ്സിനോടു യോജിച്ചു നാം പ്രവർത്തിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നിത്യരക്ഷയ്ക്കും പരിപൂർണ്ണതയ്ക്കും അവശ്യമായതു് അവിടുന്നു് ഒരിക്കലും നമുക്കു നല്കാതിരിക്കയില്ല.

നമ്മോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി മിശിഹാ എത്രമാത്രം പീഡകൾ സഹിച്ചുവെന്നു മനസ്സിലാകുമ്പോൾ, നമ്മുടെ കർത്താവും ദൈവവുമായ തന്നോടുള്ള സ്നേഹത്താൽ നമ്മുടെ ഹൃദയം താനേ ജ്വലിക്കും. താൻ എല്ലാവർക്കുംവേണ്ടി പാടുപീഡകളനുഭവിക്കയും മരിക്കയും ചെയ്തുകൊണ്ടു് ഈശോ എന്നെ സ്നേഹിക്കയും എനിക്കായി സ്വയം കയ്യാളിക്കയും ചെയ്തുവെന്നു് ഓരോരുത്തർക്കും പറയാവുന്നതാണു്. ദൈവപുത്രൻ തന്റെ പാവനമായ മാനുഷികത്വത്തിൽ ഇത്രയൊക്കെ പാടുപീഡകൾ അനുഭവിച്ചതു പാപത്തോടുള്ള തന്റെ വെറുപ്പുമൂലമാണെന്നോർത്തു നാമും പാപത്തെ സദാ ദ്വേഷിക്കയും വെറുക്കയും ചെയ്യേണ്ടതാണു്.

മനുഷ്യരിൽനിന്നു ദിവ്യരക്ഷകൻ സഹിച്ച പാടുപീഡകൾ എത്രമാത്രമെന്നു നാം അറിയുന്നപക്ഷം ഈ ദുഷിച്ച ലോകത്തോടു നമുക്കു വെറുപ്പുണ്ടാകാതിരിക്കയില്ല. ഭക്തിയും അനുകമ്പയുമുള്ള ഹൃദയത്തോടുകൂടെ നാം ഈശോയെ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കുന്നെങ്കിൽ പാടുപീഡകൾ അനുഭവിച്ച അവിടുത്തെ നേർക്കുള്ള ആർദ്രത നമ്മെ തന്നിലേയ്ക്കു മുഴുവനായി ആകർഷിക്കുമെന്നുള്ളതിനു യാതൊരു സംശയവുമില്ല. തന്നോടുചെയ്ത നിന്ദാപമാനങ്ങൾക്കു പരിഹാരമായി, ജ്വലിക്കുന്ന തീക്ഷ്ണതയോടുകൂടെ തന്നെ നാം സ്നേഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ നമ്മുടെ ഭക്തിപരമായ ആഗ്രഹങ്ങളും സൽകൃത്യങ്ങളും ക്ലേശങ്ങളും ഞെരുക്കങ്ങളും തനിക്കായി നാം കാഴ്ചവയ്ക്കണം.

എല്ലാറ്റിനും ഉപരിയായി, പാടുപീഡയനുഭവിച്ച ഈശോയുടെ ഹൃദയവികാരങ്ങളേയും ചാവുകളേയും തന്റെ ജീവിതത്തിലേ ഓരോസംഭവങ്ങളേയും നാം പഠിക്കയും അവയെ സ്വന്തമാക്കിത്തീർക്കാൻ അശ്രാന്തം യത്നിക്കയും വേ

ണം. ഇങ്ങനെ ചെയ്യാത്തപക്ഷം, മിശിഹായുടെ പീഡാനുഭത്തെപ്പററി ധ്യാനിക്കാമെന്നിരുന്നാലും തന്നെറ തിരുഹൃദയത്തെ അനുകരിക്കുന്നതിനു നമുക്കു സാധിക്കയില്ല. നമുക്കു നേരിടുന്ന പാടുപീഡകളും നാം സഹിക്കുമായിരിക്കും, എന്നാൽ അതിൽനിന്നു യാതൊരു ഫലവും സിദ്ധിക്കയില്ല; നിശ്ചയം. കുരിശു വഹിക്കേണ്ട അവസരങ്ങളും ഉണ്ടാകും; എന്നാൽ ദിവ്യപരിത്രാതാവിനെ അനുകരിക്കുന്നതിനു നമുക്കു കഴിവുണ്ടാകയില്ല.

നമ്മുടെ ദിവ്യരക്ഷകനു സമർപ്പിക്കേണ്ട അപേക്ഷാപലതരത്തിലാകുന്നു. അവയുടെ വിഷയങ്ങളും വളരെ അധികമാണു്. അതിനാൽ, അവയ്ക്കു ഖണ്ഡിതമായ ഒരതിർത്തി നിശ്ചയിക്കുവാൻ പ്രയാസം. എങ്കിലും ചിലതിനെക്കുറിച്ചെല്ലാം ഇവിടെ എടുത്തു പറയാം. വിശ്വാസം, ശരണം, ഉപവി എന്നീ ദൈവികപുണ്യങ്ങളും അപേക്ഷാവിഷയങ്ങളായിത്തീരേണ്ടതാണു്. പാപം, കോപം എന്നിവയോടു വെറുപ്പുണ്ടാകുവാൻവേണ്ടി പ്രത്യേകം പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണു്. ഇതുമാത്രമോ? പാടുപീഡകളും അനുഭവിച്ച ഈശോയുടെനേർക്കു നമുക്കുണ്ടാകേണ്ട അനുകമ്പ, തന്നെറ മഹത്വത്തെയും ബഹുമാനത്തെയുംകുറിച്ചുള്ള അതിയായ തീക്ഷ്ണത ആദിയായ ഗുണങ്ങളും നമ്മിൽ ഉണ്ടാകുന്നതിനുവേണ്ടി വിശേഷവിധമായി പ്രാർത്ഥിക്കണം. ഇതിനും പുറമേ ആത്മീയവും ശാരീരികവുമായ എല്ലാക്കാര്യങ്ങളും നമ്മുടെ അപേക്ഷാവിഷയങ്ങളായിത്തീരേണ്ടതാണു്. രണ്ടാം പുസ്തകത്തിന്നെറ ആദ്യഭാഗത്തു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ, പ്രസ്തുത ദാനങ്ങളും നമുക്കുവേണ്ടി മാത്രമല്ല, നമ്മുടെ അയല്ക്കാരനുവേണ്ടിയും അപേക്ഷിക്കാവുന്നതാണു്. ഇവ നമ്മുടെ മനസ്സിൽ ആഴമായിപ്പതിയേണ്ടതാകയാൽ മാത്രമാണു് ഇവിടെ ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞതു്. മേൽപ്രസ്താവിച്ച അപേക്ഷാവിഷയങ്ങളെപ്പററി എത്രതന്നെ ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞാലും അധികമായിപ്പോയെ

ന്നു വരുന്നതല്ല; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അവയുടെ പ്രാധാന്യം അത്രയധികമാകുന്നു.

5. നമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന അത്രപി ഏതുതരത്തിലുള്ളതാണെന്നു തിരിച്ചറിവാൻ വിശുദ്ധന്മാർ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന നിയമങ്ങൾ ഇവിടെ ഏറ്റവും യോജിക്കുന്നതാണ്. അദ്യമായിത്തന്നെ, വല്ല കാരണത്താലും ആത്മാവു ദിവ്യസ്നേഹാഗ്നിയിൽ ജ്വലിക്കുമ്പോൾ ഉള്ള സ്ഥിതി ആത്മീയാശ്വാസമെന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നു. ആത്മാവു ദിവ്യനന്മയേയും ദൈവസ്നേഹത്തേയും ഓർത്തു പാരവശ്യം അനുഭവിക്കുന്ന അവസ്ഥയത്രേ ഈ ആത്മീയാശ്വാസം. വേറൊരുതരത്തിൽക്കൂടെ ഇങ്ങനെയുള്ള ആശ്വാസമുണ്ടാകാറുണ്ട്. ദിവ്യരക്ഷകന്റെ പീഡാനുഭവത്തെപ്പറ്റി ധ്യാനിക്കുകയോ, നാം പാപം ചെയ്തുപോയതിനെക്കുറിച്ചു മനസ്താപപ്പെടുകയോ ചെയ്യുമ്പോഴും ഈ ആത്മീയാശ്വാസം നമുക്കുണ്ടാകും. വീണ്ടും, വിശ്വാസം, ശരണം, ഉപവി, എന്നീ ദൈവികപുണ്യങ്ങളുടെ വർദ്ധനവും പ്രസ്തുത ആശ്വാസത്തെ നമുക്കു തരുന്നു; പരിപൂർണ്ണതയ്ക്കും, തദ്വാരാ രക്ഷയ്ക്കും ആസ്പദമായ അതിസ്വാഭാവികസംഗതികളാൽ ആത്മാവു് ആകർഷിക്കപ്പെടുമ്പോഴും പ്രസ്തുത ആശ്വാസം ഉണ്ടാകുന്നതാണ്.

മുൻപ്രസ്താവിച്ച അവസ്ഥയ്ക്ക് എതിരായിട്ടുള്ള അനുഭവത്തെയാകുന്നു ആത്മീയ ശുഷ്കതയെന്നു പറയുന്നതു്. ആത്മീയാന്ധത, സമാധാനമില്ലായ്മ, ആത്മീയകാര്യത്തിലുള്ള മന്ദത, വിശ്വാസമില്ലായ്മ, മനസ്സിനെ നിരാശപ്പെടുത്തുന്ന വിഷാദം ഇത്യാദി പ്രസ്തുത ആത്മീയശുഷ്കതയുടെ ലക്ഷണങ്ങളാകുന്നു.

മൂന്നാമതു്:— യാതൊരു കാരണവുംകൂടാതെ ദൈവം ആത്മാവിന് ആശ്വാസം നല്കുന്നു. ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതിനു ദൈവത്തിനു മാത്രമേ സാധിക്കയുള്ളൂ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, സൃഷ്ടികളെ തന്നിലേക്കാകർഷിക്കുകയും അതുക

ളിൽ വേണ്ട പരിവർത്തനം വരുത്തിക്കൂട്ടുകയും ചെയ്കയെന്നുള്ളതു സ്രഷ്ടാവിനു മാത്രമുള്ള ഒരു പ്രത്യേകതയാണു്.

നാലാമതു്:— ആശ്വാസത്തിനുള്ള കാരണം നാം കാണുമ്പോൾ നല്ല അരൂപിയെപ്പോലെ തന്യൂരൂപിയും ഒരു വിധത്തിൽ ആശ്വാസം നല്കുവാൻ ശ്രമിക്കാതിരിക്കയില്ല. പക്ഷേ, ഈ ദുഷ്ടാരൂപിയിൽനിന്നു വരുന്ന ആശ്വാസം സാക്ഷാത്തായതല്ലായിരിക്കും. മാത്രമല്ല, അതു ക്ഷണം കടന്നുപോകയും ചെയ്യും. താൽകാലികമായ ആശ്വാസം ആ ദുഷ്ടാരൂപി കൊടുക്കുന്നതു്, ഇരയിട്ടു മീൻപിടിക്കുന്നതുപോലെ, ആത്മാവിനെ കൈക്കലാക്കണമെന്നുള്ള ദുരുദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടെയാണു്. അതിനെ നാശത്തിലുംപ്പെടുത്തണമെന്നുള്ളതാണു് ആ ദുഷ്ടന്റെ കരുതൽ.

അഞ്ചാമതു്:— ആത്മീയമന്ദതയുള്ളപ്പോൾ അനുദിനമുള്ള ആത്മീയകാര്യങ്ങളിൽ യാതൊരു വ്യത്യാസവും വരുത്തിക്കൂടാ. ആ സ്ഥിതിയിലാകുന്നതിനുമുമ്പു നമ്മുടെ നിയോഗത്തിലും പ്രതിജ്ഞയിലും നാം എങ്ങനെ ധൈര്യവും സ്ഥിരതയും ഉള്ളവരായിരുന്നുവോ അപ്രകാരം ആ സമയത്തും വിശ്വസ്തതയോടുകൂടെ വർത്തിക്കേണ്ടതാണു്. അങ്ങനെ ചെയ്യാത്തപക്ഷം അന്ധകാരൂപി ആ സമയത്തു നമ്മെ ക്ഷോഭിപ്പിക്കുകയും നമ്മുടെ ശക്തിയെ തടയുകയും ചെയ്യും; അപ്പോൾ ശരിയായി എന്തെങ്കിലും പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനോ സദുപദേശം സ്വീകരിക്കുന്നതിനോ നമുക്കു സാധിക്കയുമില്ല.

ആറാമതു്:— ഈ മന്ദതയുടെ സമയത്തു നമ്മുടെ മുൻനിശ്ചയങ്ങളെ ഒരിക്കലും മാറ്റിക്കൂടാ. പക്ഷേ, ഇതിനെതിരായി പോരാടുവാനുള്ള വിധം വിവേകത്തോടുകൂടെ മാറ്റുന്നതു വളരെ പ്രയോജനമുള്ളതാണു്. അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതു സാധാരണമായി മൂന്നുതരത്തിലത്രേ. പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായ ആയുധമാണു പ്രാർത്ഥന. രണ്ടാമതു് അഗാധമായ എളിമയും നമ്മുടെ ദിവ്യരക്ഷകന്റെ അപരിമിതമായ ദയാധിക്യത്തിലുള്ള ദൃഢവിശ്വാസവുമാകുന്നു; മൂന്നാമതായി വേണ്ടതു

വിവേകത്തോടുകൂടിയ ഉപവിയും പ്രായശ്ചിത്തപ്രവൃത്തികളുമാണു്.

ഏഴാമതു്:— ദൈവം അനുവദിച്ചിട്ടാണു് ഇപ്രകാരം സംഭവിച്ചതെന്നു്, ആത്മീയമന്ദതയിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവൻ കരുതേണ്ടതാണു്. ഇന്ദ്രിയഗോചരമല്ലാത്തതാണെങ്കിലും, സാധാരണവും അസാധാരണവുമായ പ്രസാദവരങ്ങൾ പ്രദാനംചെയ്യുകൊണ്ടാണു് ആത്മീയമന്ദതയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതിനു ദൈവം നമ്മെ അനുവദിക്കുന്നതു്. പൈശാചികപ്രലോഭനങ്ങൾക്കു വശംവദനായിരിക്കുന്നവൻ അവയോടെതിർത്തുകൊണ്ടു ദൈവത്തോടുള്ള വിശ്വാസത്തേയും സ്നേഹത്തേയും കാണിക്കണമെന്നാണു് അവിടത്തെ നിശ്ചയം. അവനു ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന ദിവ്യവരപ്രസാദത്താൽ പൈശാചികതന്ത്രങ്ങളോടു പോരാടുന്നതിനു് അവനു സാധിക്കും. പക്ഷേ, പ്രസ്തുത പ്രസാദവരങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നുള്ള കാര്യം പരീക്ഷയ്ക്കു് അധീനനായിരിക്കുന്നവൻ അറിയുകയില്ലായിരിക്കാം.

ഇപ്പോൾ ആശ്വാസം അനുഭവിക്കുന്ന ഓരോരുത്തരും, ഭാവിയിൽ ഉണ്ടായേക്കാവുന്ന മന്ദതയിൽ എങ്ങനെ പ്രവർത്തിക്കണമെന്നു് ആലോചിക്കേണ്ടതാണു്. ഇതിനോടു യോജിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു് അവശ്യം വേണ്ട ശക്തി ഏവനും സമ്പാദിച്ചേ തീരൂ. ദൈവസഹായമില്ലാത്തപ്പോൾ യാതൊന്നും ഒരുവനും സാധിക്കയില്ലെന്നുള്ള വിചാരത്താൽ എല്ലാവരും തന്നെത്താൻ താഴ്ത്തിക്കൊള്ളട്ടെ.

അവസാനമായി, മന്ദതയിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവനോ, ആശ്വാസം അനുഭവിക്കുന്നവനോ ആരുതന്നെയായാലും നന്മയിൽ ശക്തിപ്പെടുന്നതിനും തന്നെത്തന്നെ പരിശുദ്ധനാക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി നിരന്തരം പരിശ്രമിക്കേണ്ടതു് അന്യന്താപേക്ഷിതമാകുന്നു.

നമ്മുടെ ദിവ്യരക്ഷകന്റെ പീഡാനുഭവജീവിതത്തിൽ തന്റെ തിരുഹൃദയത്തെ അനുകരിക്കുവാൻതക്ക ഉപദേശങ്ങൾ.

അധ്യായം 1

പരിശുദ്ധതയെ നാം അത്യധികം വിലമതിക്കയും അതു സമ്പാദിക്കുന്നതിനായി കഴിയുന്നത്ര പരിശ്രമിക്കയും ചെയ്യണം.

ഈശോ:– എന്റെ മകനേ, ഞാൻ പരിശുദ്ധനായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു നീയും പരിശുദ്ധനായിരിക്കണം. ആന്തരികവും യഥാർത്ഥവും ദൃഢതരവുമായ പരിശുദ്ധതയാൽ ഞാൻ പരിപൂർണ്ണനായിരിക്കുന്നതുപോലെ, എന്റെ പരിപൂർണ്ണശിഷ്യരായിത്തീരുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ അതിനായിട്ടു വേണ്ട വിധം ഉത്സാഹിക്കേണ്ടതാണു്. പരിശുദ്ധത ഒരു വലിയ നന്മയാകുന്നു. അതാകുന്നു ലോകത്തിൽ ആഗ്രഹിക്കത്തക്ക സകല അനുഗ്രഹങ്ങളേയും അടക്കിക്കൊള്ളുന്നതു്. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിത്യാനന്ദത്തെ നല്കുന്നതും അതുതന്നെ. അതു്, സൃകൃതങ്ങളുടെ പൂർത്തീകരണവും വിശുദ്ധീകരണവരപ്രസാദത്തിന്റെ നികേതനവും, ആന്തരികസമാധാനത്തിന്റെ നിലയനവും, ഹൃദയസന്തോഷം, നിത്യഭാഗ്യം എന്നിവയുടെ ഉറവയുമത്രേ. പരിശുദ്ധത സാക്ഷാത്തായ ജ്ഞാനവും യഥാർത്ഥമായ മഹത്ത്വവും അവസാനിക്കാത്ത ധനവുമാകുന്നു എന്നു നീ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണു്.

പുണ്യവാന്മാരുടെ ഗണത്തിൽ ഏറ്റവും നിസ്സാരനായിരിക്കുകയെന്നതുതന്നെ ലോകമഹാന്മാരുടെ സ്ഥാനത്തെക്കാൾ എത്ര വലുതാകുന്നു! പരിശുദ്ധതയോടു താരതമ്യപ്പെട്ടതാവുന്നതായി ലോകത്തിലെന്താണുള്ളതു്? ശാസ്ത്രം, ധനം, ബഹുമാനം എന്നിവയൊന്നും പരിശുദ്ധതയോടു് ഉപമിക്കാ

വുന്നതല്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഇവ ലൗകികവും ക്ഷണത്തിൽ കഴിഞ്ഞുപോകുന്നവയുമാകുന്നു. വായുവിൽ നീരാവിയെന്നപോലെ അല്പനേരത്തേയ്ക്ക് ഇവ ശോഭിക്കയും ഉടനെ മറയുകയും ചെയ്യുന്നു; എന്നാൽ പരിശുദ്ധതയാകട്ടെ, സ്വർഗ്ഗജാതവും സ്വർഗ്ഗവാസികളുടെ മുമ്പിൽ സൂര്യനെപ്പോലെ പ്രശോഭിക്കുന്നതുമാണ്. സൂര്യൻ അസ്തമിക്കുമ്പോഴും അതു പ്രകാശിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെയാണിരിക്കുന്നത്.

അങ്ങനെയിരിക്കെ, ജ്ഞാനി അവന്റെ ജ്ഞാനത്തിലും, ബലവാൻ അവന്റെ ബലത്തിലും, ധനവാൻ അവന്റെ ധനത്തിലും അഭിമാനം വിചാരിക്കേണ്ടാ; എന്നാൽ എന്നെ അറിയുകയും സ്നേഹിക്കയും ചെയ്യുന്നതിൽമാത്രം അഭിമാനിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. സ്നേഹംവഴിയായി അവൻ എന്നെ അനുഗമിക്കയും സ്വയം പരിശുദ്ധനാക്കിത്തീർക്കയും ചെയ്യുന്നുവെന്നോർത്തു അവൻ സന്തോഷിക്കട്ടെ. എന്റെ മകനേ, ഇപ്പോൾ ഇവ നിനക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ലെങ്കിലും കുറേക്കഴിഞ്ഞു—മരണം സമീപിക്കുമ്പോൾ—ഇവയെ ഗ്രഹിക്കേണ്ടായെന്നു വിചാരിച്ചാൽത്തന്നെയും, ഇവയെപ്പറ്റിയുള്ള ശരിയായ ജ്ഞാനം നിനക്കുണ്ടാകാതിരിക്കയില്ല. നീ ഇന്നു മരിക്കണമെന്നു ദൈവം തിരുമനസ്സായിരുന്നെങ്കിൽ നീ ഏതു് അഗ്രഹിക്കുമായിരുന്നു—ഒരു പുണ്യവാനാകണമെന്നോ, അഥവാ ഒരു രാജാവാകണമെന്നോ? ഒരിക്കൽ ഒരു ഭരണകർത്താവു തന്റെ മരണാവസരത്തിൽ പറഞ്ഞതു് ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയമാണ്. 'ഞാൻ ഒരു ഭരണകർത്താവാകാതെ ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധാസന്മാരിൽ ഏറ്റവും നിസ്സാരനായ ഒരാളായിരുന്നെങ്കിൽ എത്ര ഭാഗ്യവാനായിരുന്നേനേ!' മറ്റൊരാൾ പ്രസ്താവിക്കുന്നതു് ഇപ്രകാരമാകുന്നു: 'ദൈവത്തിനായി പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ട വല്ല വീടിന്റേയും അടുക്കളയിൽ എന്റെ ജീവിതം കഴിച്ചുകൂട്ടിയിരുന്നെങ്കിൽ അതു് ഈ കിരീടം ധരിക്കുന്നതിനെക്കാൾ എത്ര സന്തോഷകരമാകുമായിരുന്നു!'

പരിശുദ്ധതയെ ഞാൻ അത്യധികമായി വിലമതിക്കു

ന്നതുകൊണ്ടു നീ അതിനെ എത്രതന്നെ സ്തുതിച്ചാലും മതിയായെന്നു വരുന്നതല്ല. അതു സുപ്രാപമാക്കിത്തീർക്കുവാൻവേണ്ടി എന്റെ ഹൃദയനിക്ഷേപത്തെ ഞാൻ നല്കുകയും, വളരെ കഷ്ടപ്പെടേണ്ടിവന്നെങ്കിലും, വേണ്ട പോംവഴികളെ ഉണ്ടാക്കികൊടുക്കയും ചെയ്തു. തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരുടെ ശുദ്ധീകരണത്തിനായി സകലതും ശരിപ്പെടുത്തി. ആകയാൽ എന്റെ മകനേ, ഇത്ര വലുതായ ഒരു ഭാഗ്യം നീ ആഗ്രഹിക്കയും ഒരു പുണ്യവാനായിത്തീരുവാൻവേണ്ടി ഹൃദയവിശാലതയോടുകൂടെ പരിശ്രമിക്കയും ചെയ്തുകൊള്ളുക.

2. ശിഷ്യൻ:– കർത്താവേ! ഞാൻ ഒരു പുണ്യവാനായിരുന്നെങ്കിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നു! കർത്താവേ, എനിക്കു ഭീതിതം! എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, എന്റെ ജീവിതകാലത്തിൽ ഞാൻ അനേകപാപങ്ങൾ ചെയ്തുപോയി. ഇങ്ങനെയിരിക്കെ ഞാൻ പുണ്യവാനായിത്തീരുമെന്നു വിചാരിക്കുന്നതു് അഹംകാരമല്ലേ? കൂടാതെ, പരിശുദ്ധമായ യാതൊന്നും ചെയ്യാൻ ഞാൻ ശ്രാണിയില്ലാത്തവനും ബലഹീനനുമാണല്ലോ!

ഈശോ:– എന്റെ മകനേ, ഇതു നിനക്കുതന്നെ തോന്നിയതാണോ? അതോ മറുവല്ലവരും പറഞ്ഞുതന്നതോ? തന്നെ തോന്നിയതാണെങ്കിൽ നിനക്കു തെറ്റിപ്പോയി; അന്യർ ഉൽബോധിപ്പിച്ചതാണെങ്കിൽ നീ വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടുവെന്നു ഗ്രഹിച്ചുകൊള്ളുക. നീ പാപം ചെയ്തുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിനാൽത്തന്നെ നിന്നെ വിശുദ്ധീകരിക്കുന്നതിനുള്ള ന്യായം ഇരട്ടിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഒരാൾ പാപംചെയ്താൽ അതിനു പരിഹാരം ചെയ്യാനും തന്നെത്തന്നെ വിശുദ്ധീകരിക്കുവാനും പൂർവ്വാധികം കടപ്പെട്ടുന്നു. എന്റെമകനേ, നിന്റെ കഴിഞ്ഞ ജീവിതം എങ്ങനെയുള്ളതായിരുന്നുവെന്നതിനെപ്പറ്റിയല്ല ഇവിടെ ചോദ്യം; പിന്നെയോ ഭാവിയിൽ നീ എങ്ങനെയുള്ളവനായിത്തീരണമെന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി മാത്രമേ വിവക്ഷയുള്ളു.

നിർഭാഗ്യവശാൽ പാപം ചെയ്തുപോയെങ്കിലും, അതിനു പരിഹാരമായി പിന്നീടു ദൈവത്തെ വേണ്ടപോലെ സ്നേഹിച്ചതുകൊണ്ടു് എത്ര വളരെപ്പേർ ചരുങ്ങിയ കാലത്തിനിടയിൽ പുണ്യപൂർണ്ണതയുടെ ഏറ്റവും ഉയർന്നപദവിയിൽ എത്തിയിട്ടുണ്ടു്! ഇവർക്കു പരിപൂർണ്ണതയിലെത്തുന്നതിനും തദ്വാരാ സ്വർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുന്നതിനും, നിർദ്ദോഷികളായി ജീവിച്ചവരെക്കാൾ കുറച്ചുസമയംമാത്രമേ വേണ്ടിവന്നുള്ളൂ. ചെയ്തുപോയ പാപത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നിർവ്യാജമായ മനസ്താപവും, അതിനോടുള്ള സാക്ഷാത്തായ വെറുപ്പും, ഞാൻ മയാപൂർവ്വം അവരോടു ക്ഷമിച്ചു എന്നുള്ള വിചാരവും, എന്നോടുള്ള അതിരറ്റ സ്നേഹവുമാകുന്നു അവരെ ഇപ്രകാരമാക്കിത്തീർത്തതു്.

ആകയാൽ നീ ചെയ്തുപോയ പാപങ്ങൾ നിന്റെ സ്വർഗ്ഗപ്രാപ്തിക്കു തടസ്സമായിത്തീരുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, നീ മനസ്സാകുന്നെങ്കിൽ, പ്രസ്തുത പാപങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള നിഷ്കളങ്കമായ മനസ്താപം നിന്റെ വിശുദ്ധീകരണത്തിനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗംകൂടെ ആക്കിത്തീർക്കാവുന്നതാണു്. എന്റെ മകനേ, പരിശുദ്ധതയ്ക്കായി ആഗ്രഹിക്കുന്നതും പുണ്യപൂർണ്ണതയ്ക്കായി പരിശ്രമിക്കുന്നതും അഹംകാരമല്ല, പ്രത്യുത, മഹാമനസ്കതയും ആത്മാവിന്റെ ശ്രേഷ്ഠതയുമാണു്. ഈ പരിശുദ്ധതക്കുടാതെ യാതൊരുത്തനും എന്റെ ശിഷ്യനായിത്തീരുവാനുള്ള യോഗ്യത ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. നീ ഒരു കാര്യം ആലോചിക്കണം—അതായതു്, നീ ആരെയാണു വിശ്വസിക്കുന്നതു്? എന്നെയോ നിന്റെ ശത്രുവായ ദുഷ്ടാത്മാവിനെയോ?

എന്റെ മകനേ, നീ വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടശേഷം നിരാശനും, തൽഫലമായി നല്ല കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി വിചാരിക്കുന്നതിനുപോലും ത്രാണിയില്ലാത്തവനുമായിത്തീരാതിരിപ്പാൻ പ്രത്യേകം സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക. നിന്റെ നിസ്സാരതയെ മറന്നിട്ടു ധൈര്യം അവലംബിക്കയും, എന്റെ ശിഷ്യനു യോജിച്ചപ്രകാരം നല്ല വിചാരങ്ങളെ കൈവളർത്തുകയും ചെയ്യുക. നീ ബലഹീനനാണെങ്കിലും ഞാൻ ബലവാനല്ലയോ? കഠിനതപസ്സു

ചെയ്യാൻ നിനക്കു സാധിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും എന്നെ സ്നേഹിക്കുവാൻ നിനക്കു പാടില്ലയോ? എന്നോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി ഒന്നുംതന്നെ പ്രവർത്തിപ്പാൻ പാടില്ലെങ്കിൽ, നിനക്കു നേരിട്ടനുഭവിക്കുന്ന കഷ്ടതകളും ക്ലേശങ്ങളും സഹിക്കുന്നതോ? സ്നേഹത്താലും സഹനശക്തിയാലുമാണു പരിശുദ്ധത സമ്പാദിക്കേണ്ടതു്.

ഒരു ആത്മാവിന്റെ പരിശുദ്ധത ഉത്തരോത്തരം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടേണ്ടതു് അസാധാരണകൃത്യങ്ങൾകൊണ്ടോ അത്ഭുതപ്രവർത്തനങ്ങൾകൊണ്ടോ അല്ല, പിന്നെയോ ക്ഷമാപൂർവമുള്ള സ്നേഹത്താലാകുന്നു. നീ സഹിക്കുന്നതിനായി ഞാൻ തിരഞ്ഞെടുത്തു നിനക്കു തരുന്നതു് എത്രതന്നെയായാലും എന്നോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി സഹിക്കുന്നതിനു് ഉത്സാഹിക്കുക. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ നീ തീർച്ചയായും പുണ്യവാനായിത്തീരും. ലോകം വലുതായി മതിക്കുന്നവയെ നിഷ്പ്രയാസം സമ്പാദിക്കാമെങ്കിൽ, അവയെ വേണ്ടെന്നു വയ്ക്കുന്നവർ അതുണ്ടായിരിക്കും?

3. ആത്മികാഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കാനുള്ള സ്ഥിരമായ ആഗ്രഹവും പരിശുദ്ധത സമ്പാദിക്കാനുള്ള സ്ഥിരോത്സാഹവും ഒരാളെ പരിപൂർണ്ണനാക്കുവാൻ വേണ്ടുവോളം മതി. ഉത്തരോത്തരം പുണ്യപൂർണ്ണത പ്രാപിക്കണമെന്നു കരുതി പ്രവർത്തിക്കാത്ത യാതൊരുത്തനും പരിപൂർണ്ണനാകുന്നതല്ല. ഒരാൾ പരിശുദ്ധതയെ ലാക്കാക്കി എത്രയധികംപ്രവർത്തിക്കുന്നുവോ അത്രയധികം പുണ്യപൂർണ്ണതയുള്ളവനാണു് അവൻ എന്നു തെളിയുന്നു. ആകയാൽ എന്റെ മകനേ, പരിശുദ്ധതയുടെ പൂർണ്ണത ഒരു ദിവസത്തേയോ ഒരാഴ്ചത്തേയോ വേലകൊണ്ടു പ്രാപിക്കുന്നതല്ല. ചുരുങ്ങിയ സമയംകൊണ്ടു പുണ്യപൂർണ്ണതയുള്ളവനായിത്തീരാമെന്നു നീ വിചാരിക്കയും വേണ്ടാ. ഇപ്രകാരം വിചാരിക്കുന്നതായാൽ ഒരു പക്ഷേ, ഭഗ്നാശനായിത്തീരുകയും തന്മൂലം ധൈര്യം വെടിഞ്ഞു് അനന്തരപരിശ്രമങ്ങളിൽനിന്നു് ആപൽകരമാംവണ്ണം നീ പിൻമാറുകയും ചെയ്തേക്കും.

പരിപൂർണ്ണത, ദിവ്യപ്രസാദത്തിന്റെയും മനുഷ്യസഹകരണത്തിന്റെയും ഏകോപിച്ചുള്ള ജോലിയാകുന്നു. നീ പുണ്യവാനായിത്തീരണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്ന ഞാൻ, നീ യാചിക്കുന്നതിനെക്കാൾ കൂടുതലായ ദിവ്യവരപ്രസാദങ്ങൾ നല്കുന്നതിനു സദാ സന്നദ്ധനാണ്. എന്നുമാത്രമല്ല, നീ അപേക്ഷിക്കാതെതന്നെ നിന്റെമേൽ ദിവ്യപ്രസാദവരങ്ങൾ ഞാൻ വർഷിച്ചുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നതു്. അതുകയാൽ നീ എത്രത്തോളം ദിവ്യപ്രസാദവരത്തോടു സഹകരിക്കുന്നുവോ അത്രത്തോളം എളുപ്പത്തിൽ നിനക്കു പരിപൂർണ്ണത പ്രാപിക്കാൻ കഴിയും.

4. നിന്നെത്തന്നെ പരിശുദ്ധനാക്കിത്തീർക്കണമെന്നുള്ള ഒരു സ്ഥിരമനസ്സു നിനക്കുണ്ടെങ്കിൽ പുണ്യവാനായിത്തീരുന്ന കാര്യത്തിൽ യാതൊന്നും പ്രതിബന്ധമായിത്തീരുകയില്ല. പ്രകൃതിസിദ്ധമായ നിന്റെ ചായ്വിൽ എന്തുതന്നെ ആയിരുന്നാലും നിനക്കു പരിശുദ്ധത സമ്പാദിക്കാവുന്നതാണു്. സ്വഭാവത്തിന്റെ ഗതികൊണ്ടല്ല നിനക്കിതു സാധിക്കാമെന്നു പറഞ്ഞതു്: പിന്നെയോ ദിവ്യപ്രസാദവരത്തോടുള്ള സ്വതന്ത്രമായ സഹകരണത്താലാകുന്നു.

ഉഡുവിശ്വാസത്തോടുകൂടെ ദിവ്യപ്രസാദവരത്തോടു നീ സഹകരിക്കുന്നപക്ഷം, നിന്റെ സ്വഭാവം, അന്തസ്സു്, ഉദ്യോഗം എന്നിവയൊന്നും നിന്റെ പരിപൂർണ്ണതയ്ക്കു തടസ്സമായിത്തീരുന്നതല്ല. ഇങ്ങനെയുള്ള വിശ്വാസംവഴിയായി അനേകർ ആശ്രമത്തിൽവച്ചു തങ്ങളെത്തന്നെ പുണ്യവാന്മാരാക്കിത്തീർത്തിട്ടുണ്ടു്. ഇതുവഴിയായി ആശ്രമത്തിനുവെളിയിൽ—സംസാരലോകത്തിൽ—ജീവിച്ചിരുന്നവർപോലും പുണ്യവാന്മാരുടെ പട്ടികയിൽ ചേർക്കപ്പെട്ടവാൻ ഇടയായിട്ടുണ്ടു്. പ്രസ്തുത വിശ്വാസംവഴിയായി ഒരു ഫ്രെൻറി ക്ലാരത്തിൽവച്ചും, ഒരു കാസിമർ രാജധാനിയിൽവച്ചും, ഒരു എൽസെയർ ലോകമദ്ധ്യേവച്ചും, ഒരു ഇസിദോർ വയലിൽവച്ചും, ഒരു കത്രീനാ അവളുടെ പിതൃഗൃഹത്തിൽവച്ചും, ഒരു ക്രസ്സാനാ അവളുടെ അടിമത്തത്തിൽവച്ചും വിശുദ്ധരായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടു്.

വിശുദ്ധന്മാരുടെ പട്ടികയിൽ പേർ ചേക്കപ്പെടുന്നതിലല്ല ധന്യന്മാരുടേയോ പുണ്യവാന്മാരുടേയോ പരിശുദ്ധതസ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഇതല്ല അവരെ വിശുദ്ധന്മാരാക്കിത്തീർക്കുന്നതു്; അവർ അപ്രകാരമുള്ളവരെന്നു പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുകമാത്രമേ ഇതു വഴിയായി സാധിക്കുന്നുള്ളൂ. നീ ദൈവത്തിനു യോജിച്ചപ്രകാരമുള്ള ഒരു പുണ്യവാനാണെങ്കിൽ, ഇഹത്തിൽ നിന്റെ പേരു് അറിയപ്പെടുന്നുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി നീ കായ്മയി കരുതുകയില്ല. അവസാനമായി, ക്ലേശങ്ങളും പ്രലോഭനങ്ങളും നിന്റെ പുണ്യാഭിവൃദ്ധിക്കു പ്രതിബന്ധങ്ങളായിത്തീരുന്നതല്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ലോകവും നരകവും നിനക്കെതിരായി എന്തൊക്കെ ചെയ്താലും, നിനക്കു മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ അവയെ എല്ലാം നിന്റെ വിശുദ്ധീകരണത്തിനുള്ള ഉപകരണങ്ങളാക്കിത്തീർക്കാവുന്നതാണു്.

5. പരിശുദ്ധത സമ്പാദിക്കുവാൻ ആരെങ്കിലുമാഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ അവർ നിസ്സാരമായ പാപങ്ങളെപ്പോലും ഉപേക്ഷിച്ചേ തീരൂ. മനുഷ്യബലഹീനതയിൽ നിന്നുത്ഭവിക്കുന്നതും മനസ്സറിവുകൂടാതെയുള്ളതുമായ തെറ്റുകൾ പരിപൂർണ്ണതയ്ക്കു തടസ്സമായിത്തീരുന്നതല്ല. വലിയ പുണ്യവാന്മാർക്കുപോലും അങ്ങനെയുള്ള തെറ്റുകളിൽനിന്നു തീരെ ഒഴിഞ്ഞിരിക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. ഇഹത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്നിടത്തോളംകാലം മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിന്റെ ബലക്ഷയം അവക്കും അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. മനസ്സറിവുകൂടാതെയുണ്ടാകുന്ന തെറ്റുകളെപ്പറ്റി സമാധാനരഹിതനായിരുന്നിട്ടു കായ്മയില്ല. അപ്രകാരമുള്ള വീഴ്ചകൾ ഉണ്ടായിരുന്നാലും പരിപൂർണ്ണത പ്രാപിക്കാവുന്നതാണു്. വിശുദ്ധന്മാരുടെ മാതൃകയെ്നാത്തവണ്ണം അങ്ങനെയുള്ള കുറ്റങ്ങളെ നിവൃത്തിയുള്ളിടത്തോളം കുറയ്ക്കുകയും, സ്നേഹത്തോടുകൂടെ എന്റെ മുമ്പിൽ നിന്നെത്തന്നെ താഴ്ത്തുകയും ചെയ്താൽ മതി. ഇങ്ങനെ ചെയ്താൽ നിന്റെ പുണ്യാഭിവൃദ്ധിക്കു വേണ്ട

തെല്ലാം ആ തെറ്റുകളിൽനിന്നുതന്നെ ലഭിക്കുന്നതാണ്.

6. എന്റെ മകനേ, ഇങ്ങനെയിരിക്കെ, വല്ല കപടത്താലും നിന്നെ പരിശുദ്ധതയിൽനിന്നകറ്റുന്നതിനു ശ്രമിക്കുന്ന യാതൊരുത്തനെയും—മനുഷ്യനേയോ ദുഷ്ടാരൂപിയേയോ, നിന്റെ അധമാംശത്തെത്തന്നെയോ—നീ ഒരിക്കലും ശ്രവിച്ചുപോകരുത്. നിരാശ എന്തെന്നറിഞ്ഞുകൂടാത്ത ഉൽകൃഷ്ടമനസ്സോടുകൂടെ ആന്തരിക പരിശുദ്ധതയ്ക്കായി തുടരെ യത്നിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം. ഈ പരിശുദ്ധത ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടതും ബഹുമാനമുള്ളതും എനിക്കു വളരെ പ്രസാദിച്ചതുമാകുന്നു. പ്രസ്തുത പരിശുദ്ധതയാൽ അലംകൃതമായിരിക്കുന്ന ഒരാത്മാവ്, സാധാരണമായ സൽകൃത്യങ്ങൾകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടുന്ന ഒട്ടനേകം നല്ല ആത്മാക്കളെക്കാൾ എന്നെ അധികമായി മഹത്വപ്പെടുത്തുകയും സ്നേഹിക്കയും ചെയ്യുന്നു. എന്റെ ഹൃദയത്തെ സ്വാധീനപ്പെടുത്തുന്നതിനു വിശേഷവിധിയായി അതിനു സാധിക്കുകയും ചെയ്യും.

എന്റെ മകനേ, ദൈവസന്നിധിയിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതിന് ഈ പരിശുദ്ധത കുറേയെങ്കിലും കൂടിയേ കഴിയൂ; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, പരിശുദ്ധത കൂടാതെ യാതൊരുത്തനും ദൈവത്തെ കാണുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ അവശ്യംവേണ്ട പരിശുദ്ധത ഈ ജീവിതത്തിൽതന്നെ നീ സമ്പാദിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, പിന്നീട് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനുമുമ്പായി അഗ്നിയിൽ വിശുദ്ധീകരിച്ചേ മതിയാവൂ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അശുദ്ധമായ യാതൊന്നും അവിടെ പ്രവേശിക്കുന്നില്ല. പക്ഷേ എന്റെ മകനേ, വിശുദ്ധനാകുന്നതിനു നിനക്കു മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ ഈ പരിശുദ്ധത സമ്പാദിക്കാതെ നീ മരിക്കയില്ലെന്ന് അശ്വാസപൂർവ്വം ഓർത്തുകൊള്ളുക. എന്നാൽ ഇതുകൊണ്ടുമാത്രം നീ പരിശുദ്ധത പ്രാപിച്ചുകഴിഞ്ഞു എന്ന് ഒരിക്കലും കരുതുകയുംവേണ്ടാ. നിശ്ചിതമായ സ്വർഗ്ഗീയസമ്മാനത്തിനായി നീ സദായത്നിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം.

എന്റെ മകനേ, നീ ധൈര്യവാനായിരിക്കുകയും എന്റെ ശിഷ്യനു യോഗ്യമായ സുകൃതങ്ങളും തീക്ഷ്ണതയോടുകൂടെ സമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്യുക. നിന്റെ സഹോദരിസഹോദരന്മാരായ വിശുദ്ധരുടെ തീക്ഷ്ണതയെ അതിശയിക്കുവാൻ നീ യത്നിക്കണം; അവരും നിന്നെപ്പോലെ ആയിരുന്നു. അവരുടെ ഇപ്പോഴത്തെ നിലയിൽ നിനക്കും എത്താവുന്നതാണ്.

ശിഷ്യൻ:– കർത്താവായ ഈശോയേ, മനുഷ്യരിൽ വച്ച് ഏറ്റവും നിസ്സാരനായ ഞാൻപോലും ഒരു പുണ്യവാനായിത്തീരുമെന്നോ? ഞാൻ ഒരു പുണ്യവാനായിത്തീർന്നേ മതിയാവൂ; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അങ്ങുന്ന് അപ്രകാരം എന്നോടു കല്പിക്കുന്നു; അങ്ങ് എനിക്കു പ്രദാനംചെയ്ത അനേകായിരം അതുല്യാനുകൂല്യങ്ങൾക്കും ദിവ്യപ്രസാദവരങ്ങൾക്കും ഞാൻ അങ്ങയോടു കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ഞാൻ അനേകപാപങ്ങളും ചെയ്തിട്ടും അങ്ങ് എന്നോടു കാണിച്ച കരുണയ്ക്ക് എന്നാൽ കഴിയുന്നവിധം നന്ദി കാണിക്കേണ്ടതു് എന്റെ കടമയല്ലയോ? എന്റെ നിത്യരക്ഷയെപ്പറ്റി സൂക്ഷ്മമുള്ളവനായിത്തീരേണ്ടതും സ്വർഗ്ഗപ്രാപ്തിക്കായി എന്നെത്തന്നെ തയ്യാറാക്കേണ്ടതും അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. വിശിഷ്യ, അങ്ങ് എന്റെ സ്നേഹത്തിനും ബഹുമാനത്തിനും അർഹനായിരിക്കയാൽ ഞാൻ പരിശുദ്ധനായിത്തീരേണ്ടതു് ആവശ്യവുമാകുന്നു.

ആകയാൽ ഒരു പുണ്യവാനായിത്തീരുവാൻ ഞാൻ അതിയായി ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ലോകത്തിൽ അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പുണ്യവാന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒരാളായിത്തീരണമെന്നല്ല എന്റെ ആഗ്രഹം; പിന്നെയോ, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അങ്ങേ മഹത്പ്പെട്ടുത്തുവാനായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒരാളായിത്തീരണമെന്നേ എനിക്കാഗ്രഹമുള്ളൂ. ഏറ്റവും ദയാപരനായ എന്റെ ഈശോയേ, വേദനയെപ്പറ്റിയുള്ള ഭയത്തെയും, സമ്മാനത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ശരണത്തെയുംകാൾ കൂടുതലായി

അങ്ങയോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതിയാണ് പുണ്യവാനായിത്തീരുവാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നതു്. അതെ, ഒരു പുണ്യവാനാകണമെന്നു ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നതു് അങ്ങെ ഉപര്യുപരി സ്നേഹിപ്പാനും ബഹുമാനിപ്പാനും വേണ്ടിമാത്രമാകുന്നു. കർത്താവായ ഈശോയേ, ഒരു പുണ്യവാനായിത്തീരണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം എനിക്കുണ്ടു്; എന്റെ ആയുഷ്കാലം മുഴുവൻ ഈ ആഗ്രഹം ഞാൻ നിലനിറുത്തും. നിന്റെ തിരുഹൃദയത്തെപ്രതി എന്നെ സഹായിക്കേണമേ.

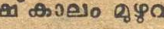

അധ്യായം 2

ക്ലേശങ്ങളും ക്രൂശും കൂടാതെ ഇഹത്തിൽ ജീവിക്കുവാൻ യാതൊരുത്തനും സാധിക്കുകയില്ല.

ഈശോ:— എന്റെ മകനേ, നീ ലോകത്തിൽ ജീവിക്കുന്നിടത്തോളംകാലം ബുദ്ധിമുട്ടുകളിൽ നിന്നൊഴിയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ലോകജീവിതം ശോകസമ്പൂർണ്ണമല്ലയോ? മനുഷ്യൻ ദുഃഖത്തോടെ അതിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്നു. കഷ്ടാരിഷ്ടതകളുടെമദ്ധ്യേ ജീവിതം തുടരുകയും, പ്രലപിച്ചുകൊണ്ടു് അതിനെ വിട്ടുപിരിയുകയും ചെയ്യുന്നു. മനുഷ്യൻ മരണത്തിനധീനനായിരിക്കെ, ക്ലേശങ്ങളും ക്രൂശും കൂടാതെ അവന്റെ ജീവിതം കഴിച്ചുകൂട്ടുക അസാദ്ധ്യമത്രേ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, കഷ്ടാരിഷ്ടതകൾക്കുള്ള കാരണം അവനിൽത്തന്നെയുണ്ടു്. മരണത്തിനധീനമായിരിക്കുന്ന അവസ്ഥതന്നെ പലവിധത്തിലുള്ള ദുരിതങ്ങൾക്കും കഷ്ടാരിഷ്ടതകൾക്കും കാരണമാണു്. ശക്തിമത്തായ ഈ കാരണം നിലനില്ക്കുന്ന കാലത്തോളം അവ നീങ്ങുന്നതല്ല.

എന്നാൽ അവ എത്രതന്നെ ദുസ്സഹമായിരുന്നാലും നീ

അത്ര കായ്ക്കുമായിക്കരുതേണ്ടാ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ദുഷിച്ച മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിൽനിന്നുത്ഭവിക്കുന്നതും, മനുഷ്യന്റെ ശ്രേഷ്ഠഭാഗത്തിനു വെറുപ്പു വരുത്തുന്നതും, അമിതവും പാപകരവുമായ ആഗ്രഹങ്ങളും അവയെക്കാൾ എത്രയോമടങ്ങു ദുസ്സഹങ്ങളാണ്? ദുർവികാരങ്ങളും അനേക കഷ്ടാരിഷ്ടതകളുടെ ഉൽപത്തിസ്ഥാനമല്ലയോ? ഇവ ഹൃദയത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുകൊണ്ടു പലർക്കും സമാധാനഭംഗം ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ട്. ആത്മാവിൽ വലുതായ കലക്കം ഉണ്ടാക്കുന്നതും ഇവ തന്നെയാണ്. പരസ്പരവിരുദ്ധങ്ങളായ അനവധി വികാരങ്ങളാൽ ആത്മാവിനെ ആപത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതും അതിനെ ചിന്താകുലമാക്കിത്തീർക്കുന്നതും പ്രസ്തുത ആഗ്രഹങ്ങളത്രേ.

2. പ്രകൃതിയിൽനിന്നുതന്നെ എത്രയധികം ഞെരുക്കങ്ങളാണു മനുഷ്യനുണ്ടാകുന്നതു്! അവയിൽനിന്നു പൂർണ്ണമായി രക്ഷപെടുന്നതിനു് ഒരുത്തനും സാധിക്കുകയില്ല. ശീതം, ഉഷ്ണം, ശീതോഷ്ണാവസ്ഥയുടെ വ്യത്യാസം, സൃഷ്ടികളിൽനിന്നുത്ഭവിക്കുന്ന സംഖ്യാതീതങ്ങളായ വിഷമതകൾ, പ്രകൃതിനിയമങ്ങളിൽനിന്നുണ്ടാവുന്ന മറ്റു പല അനുഭവങ്ങൾ എന്നിവ പൊതുനന്മയ്ക്കുപകരിക്കുമെന്നിരുന്നാലും ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിയിൽ—മനുഷ്യന്റെ അധഃപതിച്ച സ്ഥിതിയിൽ—നമുക്കു് ഓരോരുത്തർക്കും ഇവ ധാരാളം ബുദ്ധിമുട്ടുകളും ക്ലേശങ്ങളും വരുത്തുന്നുണ്ടു്. ഏതൊരുത്തനാണു ബുദ്ധിമുട്ടുകളാൽ പലപ്പോഴും ഞെരുക്കപ്പെടാതിരിക്കുന്നതു്? ഏതു ക്ലേശങ്ങളും സഹിക്കാൻ സന്നദ്ധരാകാത്തപക്ഷം, നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ ഒഴിച്ചുവയ്ക്കുവാൻ പാടില്ലാത്ത ക്ലേശങ്ങൾ പോലും നമ്മെ പീഡിപ്പിക്കുന്നതായി തോന്നാതിരിക്കയില്ല.

അന്യരുടെ ദുർവികാരങ്ങൾ ഹേതുവാൽ നിനക്കു നേരിടുന്ന വിവിധസങ്കടങ്ങളേയും ആപത്തുകളേയും നീ കണക്കാക്കി നോക്കുക. അപ്പോൾ നിന്റെ ചുറ്റിലും അനേകബുദ്ധിമുട്ടുകൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടും; നീ അവയെ കീഴടക്കാത്തപക്ഷം അവനിന്നെ കീഴ്പ്പെടുത്തും.

3. എന്റെ മകനേ, ഈ ജീവിതം അനേകബുദ്ധിമുട്ടുകളും കൊണ്ടു നിറഞ്ഞതാണ്. അവയെ ക്ഷമാപൂർവ്വം സഹിക്കണമെന്നു മതം പഠിപ്പിക്കാതിരിക്കയും, ദിവ്യപ്രസാദവരത്താൽ ഞാൻ അവയെമയപ്പെടുത്താതിരിക്കുകയുംചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ ഈ ജീവിതംതന്നെ പലപ്പോഴും അസഹ്യമായി തോന്നിയേനേ. ക്ലേശങ്ങളും ബുദ്ധിമുട്ടുകളും സഹിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി പല വിശിഷ്ടതത്വങ്ങളും ലൗകികശാസ്ത്രനിപുണന്മാർ ഉപദേശിച്ചു തന്നിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ ക്ലേശങ്ങൾക്കു യാതൊരു നിവാരണമാർഗ്ഗവും അവർ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല. ഞെരുക്കങ്ങളിലുണ്ടാകേണ്ട സഹനശക്തിയെക്കുറിച്ചു വാഗ്ജ്ഞാടിയോടുകൂടി പ്രസംഗിച്ച എത്രപേരാണ് അവയ്ക്കടിമകളായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളത്! മതാസക്തരല്ലാത്തവരും, അവിശ്വാസം, വഷളത്തം എന്നിവ കാരണത്താൽ എന്നെ അറിയാത്തവരുമായ അളുകൾ, തങ്ങളുടെ ക്ലേശങ്ങളിലും ഞെരുക്കങ്ങളിലും നിരാശരായി, പരിതാപകരമായ വിധത്തിൽ ജീവിതം അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിൽ എന്താണ് വിസ്മയിക്കാനുള്ളത്?

ഞെരുക്കങ്ങളെ സഹനീയവും പ്രയോജനകരവുമാക്കിത്തീർക്കുന്നതു മതമാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, പാപത്തിന്റെ ന്യായ്യമായ ശിക്ഷയും മനുഷ്യദുരിതങ്ങൾക്കു ഹേതുഭൂതവുമായിരുന്ന സകലവും, എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ കരുണയുടേയും ജ്ഞാനത്തിന്റേയും ഫലമായി, പാപത്തിന് ഒരു പ്രത്യൗഷധവും പുണ്യയോഗ്യതകൾക്കു നിദാനവുമായി പരിണമിക്കുന്നു എന്നു മതം പഠിപ്പിക്കുന്നു. ലോഹങ്ങളുടെ മാറ്റു ഉലയിൽ പരിശോധിക്കപ്പെടുന്നു. അഗ്നി കളിമണ്ണിനെ കട്ടിപ്പുള്ളതാക്കുകയും മെഴുകിനെ മയപ്പെടുത്തുകയുമാണു ചെയ്യുന്നത്. കൊടുങ്കാറ്റു ചെടികളെ അടിച്ചു പിഴുതുകളയുന്നു. എന്നാൽ ശരിയായി വേരുറച്ച വൃക്ഷങ്ങളെ അതു കൂടുതൽ ഉറപ്പിക്കയേ ചെയ്യുന്നുള്ളൂ.

എന്റെ മകനേ, ഇപ്രകാരമാണു ക്ലേശങ്ങൾ മനുഷ്യനെ പരിശോധിക്കുന്നത്. അവ ഒരുത്തനെ കട്ടിപ്പെടുത്തുകയും

അപരനെ മയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും. ആത്മീയോൽകഷ്ടത്തിലുള്ള പ്രതിബന്ധം ചിലരെ നിരാശരാക്കുകയും മറ്റു ചിലരെ ദുഃഖവിശ്വാസികളാക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഞെരുക്കങ്ങളെ എല്ലാവരും വേണ്ടവിധം സഹിക്കുന്നെങ്കിൽ അവ അവരെ ആനന്ദത്തിലേയ്ക്കു നയിക്കാതിരിക്കയില്ല. ഞെരുക്കങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതു കാരണത്താൽ ആരെങ്കിലും നാശകൃപത്തിൽ പതിക്കുന്നെങ്കിൽ അതു് അവരുടെ സ്വന്തം കുറ്റത്താലത്രേ. ശരിയായി സഹിക്കുന്നപക്ഷം അവ നമ്മെ പരിശുദ്ധതയിലേയ്ക്കും തൽഫലമായി സാക്ഷാത്തായ ആനന്ദത്തിലേയ്ക്കും ആനയിക്കും.

4. എന്നാൽ എന്റെ മകനേ, എന്റെ ഞെരുക്കങ്ങൾ വഴിയായി ഞാൻ ഞെരുക്കങ്ങളെ പരിശുദ്ധമാക്കി; ക്ലേശങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നവരുടെ മാർഗ്ഗദർശിയായി ഞാൻ നടന്നു; ആകയാൽ ബുദ്ധിമുട്ടുകളെല്ലാം ലഘുവും ആശ്വാസജനകവുമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. ഇതുമാത്രമല്ല, എന്റെ ജീവിതമാർഗ്ഗം, സമ്മാനവാഗ്ദാനം, ദിവ്യപ്രസാദവരസഹായം എന്നിവയാൽ ഞാൻ ക്ലേശങ്ങളെ സഹിക്കത്തക്കതാക്കിത്തീർത്തു; പീഡകൾ ശരിയായി സഹിക്കുന്നതിന്റെ പ്രയോജനത്തേയും, തിന്മയെ നന്മയായി പകർത്തുവാനുള്ള സമ്പ്രദായത്തേയും എന്റെ മാതൃകവഴിയായി വിശുദ്ധന്മാർ മനസ്സിലാക്കി. ഞെരുക്കങ്ങൾ മാധുര്യമുള്ളതാണെന്നുപോലും അവർ അനുഭവത്താൽ പഠിച്ചു; എന്നോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി എന്തും സഹിക്കുന്നതിനുള്ള അതിയായ ആഗ്രഹം അവർ കാണിക്കയും ചെയ്തു. തൽഫലമായി അവ ക്രൂശാതെയുള്ള ജീവിതത്തിൽ വൈമനസ്യവും, അവ നേരിടുമ്പോൾ അതിരറ്റ സന്തോഷവും അവർ കാണിച്ചിരുന്നു.

5. എന്റെ മകനേ, നിനക്കും അതുപോലെ ആഗ്രഹിക്കരുതോ? ഇതു് എന്റെയും നിന്റെയും കായ്മല്ലയോ? നീ എന്താണു ഭയപ്പെടുന്നതു്? ഞാൻ അനുഭവിക്കാത്ത യാതൊരു ഞെരുക്കവും നീ അനുഭവിക്കേണ്ടതായി വരികയില്ല. ഞാൻ

ആത്മാ ഇങ്ങനെ ചെയ്തുകൊണ്ട്, നിന്നെ ഉപദ്രവിപ്പാനുള്ള അവയുടെ ശക്തി ക്ഷയിക്കുകയും; ആശ്വാസമാകുന്ന ദിവ്യാനുഗ്രഹത്താൽ അവ പൂരിതമാകയും ചെയ്യുന്നു. എന്റെ മകനേ, മാധുര്യപൂർണ്ണമായ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽനിന്ന് അവ പുറപ്പെട്ടുമ്പോൾ, നിന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ അതൃപ്തിയിൽ അവയെ കൈപ്പുള്ളതാക്കിത്തീർക്കാതിരിപ്പാൻ പ്രത്യേകം സൂക്ഷിക്കണം. പാടുപീഡകളും നിനക്കുണ്ടായേ തീരൂ. അവയുടെ പകരം മറ്റെന്തെങ്കിലും തിരഞ്ഞെടുക്കാവുന്നതല്ല. എന്നാൽ അവയെ സന്മനസ്സോടെ സഹിച്ചു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരെപ്പോലെ വിശ്വാസിയോ, മനസ്സില്ലാതെ സഹിച്ചു ശപിക്കപ്പെട്ടവരെപ്പോലെ നിർഭാഗ്യനോ ആയിത്തീരുക എന്നതു നിന്നെ ആശ്രയിച്ചാണിരിക്കുന്നതു; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഇതു നിന്റെ ഹിതത്തിനു വിട്ടിരിക്കുന്നു.

അതിനാൽ വേണ്ടപോലെ ഒരുങ്ങിക്കൊള്ളുക. അനുസൃതമായി ഞെരുക്കങ്ങളോടു പോരാടുന്നതിനു നീ സന്നദ്ധനായിരിക്കണം. ഒരൊറ്റ ദിവസമെങ്കിലും അവ കൂടാതെ ജീവിപ്പാൻ നിനക്കു സാധിക്കുകയില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അവ ഇല്ലാത്തതായി ഒരു ദിവസമെങ്കിലുമുണ്ടോ? നീ എത്രയെല്ലാം ശ്രമിച്ചാലും അവ നിനക്കു നേരിടാതിരിക്കുമെന്നു വിചാരിച്ചുപോകേണ്ടാ. നീ മരുഭൂമിയിലേക്കു പോകുകയോ, കടൽ കടക്കുകയോ, ഭൂമിയുടെ അതിർത്തികളിൽ ഒളിക്കുകയോ ചെയ്താലും, വസ്തുവിന്റെ പിന്നാലെ നിഴലെന്നപോലെ ക്ലേശങ്ങളും നിന്നെ എല്ലായിടത്തും അനുഗമിക്കും. ആകയാൽ എന്റെ മകനേ, നീ ബുദ്ധിമാനെങ്കിൽ, നിനക്ക് ഒഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ പാടില്ലാത്ത ക്ലേശങ്ങളാകുന്ന കുരിശുകളെ സമചിത്തതയോടും നന്മനസ്സോടുംകൂടെ സഹിക്കണം. പുണ്യവാന്മാർ ചെയ്തതുപോലെ അവയെ പുണ്യസമ്പാദനത്തിനുള്ള ഉപകരണങ്ങളാക്കിത്തീർക്കുകയും സസന്തോഷം എന്നെ അനുഗമിക്കുകയും ചെയ്യുക.

6. വിഷമംകൂടാതെ ഞെരുക്കങ്ങൾ ഗുണകരമായി സ

ഫിക്കണമെന്നു നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ എന്നോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതിയാണ് അവയെ സഹിക്കേണ്ടതു്. നിന്റെ കുരിശിന്റെ ഭാരത്തെയും കൈപ്പിനേയും ഈ സ്നേഹം ലഘൂകരിക്കയും, അതിന്റെ യോഗ്യതവഴിയായി നിന്റെ കുരിശിനേയും നിന്നെത്തന്നെയും പരിശുദ്ധമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. എന്നോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി ഞെരുക്കങ്ങളും സഹിക്കാത്തവർ സന്തോഷത്തോടുകൂടെ അവരുടെ കുരിശുകളെ അധികനേരം വഹിക്കയില്ല. താമസംവിനാ അതിന്റെ ഭാരത്താൽ കഷ്ടപ്പെട്ടും മനോവേദനയനുഭവിച്ചും അവർ നിരാശരായിത്തീരും. സ്നേഹത്തെപ്രതി സഹിക്കുന്നതിനു നിനക്കു വല്ല ബുദ്ധിമുട്ടും തോന്നുന്നെങ്കിൽ നീ എന്റെ പക്കൽ വന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുക. എന്നിൽ നീ ആശ്വാസവും സ്നേഹവും ദൈവേഷ്ടപ്രസാദവും കണ്ടെത്തും. എന്റെ മകനേ, ഒരിക്കലും മുടങ്ങാതെ ഇക്കാര്യം നിന്നോടു ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്, പറയുന്നുമുണ്ട്. സദാ പ്രാർത്ഥിക്കുക; പ്രാർത്ഥന ഒരിക്കലും മുടക്കയുമരുതു്.

എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, നിനക്കാവശ്യമുള്ളതെല്ലാം പ്രാർത്ഥനവഴിയായിട്ടേ ലഭിക്കൂ. ഇതു വഴിയായി നീ തിന്മയിൽ നിന്നു സ്വതന്ത്രനായിത്തീരും. നിനക്കു് എല്ലാ നന്മകളും ലഭിക്കും. നിന്റെ നിർഭാഗ്യത്തിന്റെ നിവാരണമാർഗ്ഗം നീ പ്രാർത്ഥനയിൽ കണ്ടെത്തും. നിന്റെ ദുഃഖം ശമിക്കുന്നതു് ഇതു വഴിയായിട്ടത്രേ. മരണപര്യന്തമുള്ള നിലനില്പും ആശ്വാസവും ലഭിക്കുന്നതും പ്രാർത്ഥനയാലാകുന്നു.

7. ശിഷ്യൻ:— കർത്താവായ ഈശോയേ, ഞെരുക്കങ്ങളിൽ നിന്നൊഴിയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലല്ലോ. എനിക്കു മനസ്സുണ്ടെങ്കിലും ഇല്ലെങ്കിലും അവയെ സഹിച്ചേ മതിയാവൂ. മനസ്സോടെ സഹിക്കുന്നെങ്കിൽ അവ എനിക്കു ലഘുവായിട്ടേ തോന്നുകയുള്ളൂ. മനസ്സില്ലാതെ സഹിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ അവയുടെ കാഠിന്യം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്. അതുകയാൽ ഞാൻ നിർഭാഗ്യനാകാതിരിപ്പാനായി ക്ലേശങ്ങളും സഹി

ക്കുന്നതിന് എന്നെത്തന്നെ ഞാൻ തയ്യാറാക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാകുന്നു. അവയെ സഹിക്കയെന്നുള്ളതു ചിലപ്പോൾ കുറെ പ്രയാസമുള്ളതായിത്തോന്നിയേക്കാം. എങ്കിലും എന്നെ വിശുദ്ധീകരിക്കുന്നതും, നിത്യതയിൽ എന്നെ ആനന്ദിപ്പിക്കുന്നതുമായ അതിന്റെ നന്മ എന്നെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാതിരിക്കയില്ല.

എന്നാൽ എന്റെ ഇമ്പമുള്ള ഈശോയേ, ഞാൻ നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നപക്ഷം, സന്തോഷത്തോടും ഉത്സാഹത്തോടുംകൂടെ നിന്നെ അനുഗമിക്കുന്നതിനു നിന്നെപ്പറ്റിയുള്ള വിചാരം എന്നെ പ്രേരിപ്പിക്കും; തൽഫലമായി ഞാൻ നിന്നോടൊന്നിക്കയും, നിന്നിൽ ലയിക്കയും, എന്റെ സ്നേഹലക്ഷ്യം കാണിക്കുന്നതിനും നിന്റെ സ്നേഹം ആസ്വദിക്കുന്നതിനും എനിക്കിടയാകയും ചെയ്യും. ഈശോയേ, അതിരറ്റ ഇമ്പമേ, കൈപ്പു നിന്റെ പക്കൽ മാധുര്യമുള്ളതായിത്തീരുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, നിന്റെ പീഡാനുഭവംവഴിയായി ഞെരുക്കങ്ങളിലുള്ള കൈപ്പു നീക്കിക്കളഞ്ഞു; നിനക്കായി അതു നീ മാറ്റിവയ്ക്കയും ചെയ്തു. അവയിൽ എന്തെല്ലാം മാധുര്യവും ആനന്ദവുമുണ്ടോ അവയെല്ലാം ഞങ്ങളോടുള്ള സ്നേഹംനിമിത്തം നീ ഞങ്ങൾക്കു തന്നവമാത്രമാണു്.

എന്നെ ഇത്രയധികം സ്നേഹിച്ച ഏറ്റം ദയാപരനായ ഈശോയേ, എന്റെ ക്ലേശങ്ങളേയും ബലഹീനതകളേയും വിശുദ്ധീകരിക്കുന്നതിനും അവ വഴിയായി അങ്ങേ ബഹുമാനത്തേയും എന്റെ പുണ്യത്തേയും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിനുംവേണ്ടി അങ്ങയുടെ ഹൃദയവികാരങ്ങളെ എനിക്കു തരേണമേ.

അധ്യായം 3

ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയം പാടുപീഡകളും സഹിക്കുന്നതിനു തയ്യാറായിരുന്നു.

ഈശോ:– എന്റെ മകനേ, ഞാൻ പീഡയനുഭവിച്ചപ്പോൾ എന്റെ ഹൃദയവികാരങ്ങൾ എന്തൊക്കെയായിരുന്നുവെന്നു നീ ധ്യാനിക്കുകയും, അവയെ അനുകരിക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുക. ഇതാ! എന്റെ ഇഹലോകജീവിതകാലം മുഴുവനും എന്റെ ഹൃദയം പീഡകളും ഏല്ലായും, അതേസമയംതന്നെ ആനന്ദം അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്റെ മകനേ, പറയുന്നതെന്തെന്നു നീ ഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടോ? എന്റെ ദൈവികമനസ്സു വേദനയ്ക്കധീനമല്ലാത്തതുകൊണ്ട് അതിനെപ്പറ്റിയല്ല ഞാൻ പറയുന്നതു്, പിന്നെയോ, എന്റെ മാനുഷികമനസ്സിനെപ്പറ്റിയാണു്; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഞാൻ സുകൃതങ്ങൾ അഭ്യസിക്കുകയും, യോഗ്യത സമ്പാദിക്കുകയും, മനുഷ്യരക്ഷ സാധിക്കുകയും ചെയ്തതു് ഇതുവഴിയായിട്ടത്രേ.

എന്റെ മനുഷ്യാവതാരംമുതൽ ദൈവികതത്വം മാനുഷികതത്വത്തോടു യോജിച്ചതിനാലുണ്ടായ സൗഭാഗ്യദർശനത്താൽ എന്റെ ഹൃദയം സന്തോഷസംപൂർണ്ണമായിരുന്നു. ആ ദർശനം എന്നെ സദാ ആശ്വസിപ്പിക്കുകയും, അതുവഴി ഞാൻ പരമഭാഗ്യം അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. അതേസമയംതന്നെ, ഞാൻ അനുഭവിക്കാനിരുന്ന പാടുപീഡകളുടെ കാഠിന്യത്തേയും കൈപ്പിനേയും ഒരു പ്രത്യേകാനുമതിയാൽ എന്റെ ഹൃദയം അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടുമിരുന്നു. മറുപ്രകാരം പറഞ്ഞാൽ, കൈപ്പുനിറഞ്ഞ പീഡാനുഭവത്തെക്കുറിച്ചു് എന്റെ ഹൃദയം ഒരേ സമയത്തു സന്തോഷിക്കുകയും ദുഃഖിക്കുകയുമാണു ചെയ്തതു്. പീഡാനുഭവം എന്റെ മാനുഷികതത്വത്തിനു വേദനയേയും ആക്ഷേപത്തേയും വരുത്തിയതു കാരണത്താൽ ഞാൻ ദുഃഖിത

നായിത്തീർന്നു. പ്രസ്തുത പീഡാനുഭവം മനുഷ്യരക്ഷയ്ക്കാവശ്യമാണെന്നു പിതാവായ ദൈവം നിശ്ചയിച്ചിരുന്നതിനാൽ ഞാൻ സന്തോഷിച്ചു.

എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, എന്റെ ഹൃദയത്തിനു രണ്ടു വശങ്ങളും— മാനുഷികവും, ദൈവികവും—ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട്, അതു് ഏകമായിരുന്നെങ്കിലും രണ്ടുതരത്തിലുള്ള പ്രവൃത്തികളും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിനു് അതുപ്പോലെ മായിട്ടുള്ളതിൽനിന്നു പിന്മാറിയിരുന്ന അധമഭാഗത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയാണു് ഒന്നു്. പാവനവും ശ്രേഷ്ഠവുമായിട്ടുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി വ്യസനകരമായിട്ടുള്ളതിനെ ആലോചനാപൂർവ്വം സ്നേഹിക്കയും ആശ്ലേഷിക്കയും ചെയ്തിരുന്ന ഉത്തമഭാഗത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയാണു മറ്റതു്. ഇവ രണ്ടും—ഉൽകൃഷ്ടവും നികൃഷ്ടവുമായ അംശങ്ങളും—എല്ലായ്പോഴും ദുർബ്ബല്യം അശേഷം സ്പർശിക്കാത്തതുമായിരുന്നു. അനുകൂലമായ നന്മയേയും ഗുണത്തേയും കാംക്ഷിക്കയും, പീഡകളേയും മരണത്തേയും വെറുക്കുകയും ചെയ്യുകയെന്നതായിരുന്നു ഈ അധമാംശത്തിന്റെ പതിവു്. പക്ഷേ, അതേസമയംതന്നെ ശ്രേഷ്ഠാംശത്താൽ നയിക്കപ്പെട്ടുവാൻ അതു സമ്മതിക്കാതെയിരുന്നിട്ടുമില്ല. ശ്രേഷ്ഠഭാഗം അധമഭാഗത്തെ കീഴ്പ്പെടുത്തുകയും, രണ്ടും ദിവ്യമനസ്സിനോടു യോജിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. തൽഫലമായി സ്വഭാവാതീതമായ സൽകൃത്യങ്ങളും ചെയ്യുകയും പുണ്യയോഗ്യത സമ്പാദിക്കയും മനുഷ്യർക്കായി അതിരറ്റ വരപ്രസാദനിക്ഷേപത്തെ സംഭരിക്കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എന്റെ മകനേ, നിനക്കും അതുപോലെയുള്ള ഒരു മനസ്സുണ്ടെന്നോർക്ക. അതു് എന്റേതുപോലെ പരിപൂർണ്ണമോ കളങ്കരഹിതമോ ആണെന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല. പക്ഷേ അതും സ്വതന്ത്രമാണു്; അതിനും അധമവും ശ്രേഷ്ഠവുമായ രണ്ടു ഭാഗമുണ്ടെന്നു നിനക്കറിയാമല്ലോ.

2. എന്റെ മകനേ, നീ സഹിക്കേണ്ടതു് എന്താണെന്നു് എല്ലായ്പോഴും നീ അറിയുന്നില്ല; അവ സംഭവിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ നീ അറിയുന്നുള്ളൂ. നീ അവയെ അറിയേണ്ടാ എന്നു്

എന്റെ കരുണയാൽ ഞാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കയാണ്. ഓരോന്നോരോന്നായി സഹിക്കുവാൻവേണ്ടിമാത്രം ഞാൻ അവയെ നിനക്കു മുൻകൂട്ടി കാണിച്ചുതരുന്നില്ലെന്നേയുള്ളൂ. എന്നാൽ എന്റെ സങ്കടങ്ങൾ ഞാൻ സദാ കണ്ടുകൊണ്ടാണിരുന്നത്. ഞാൻ എവിടെയൊക്കെയായിരുന്നോ അവിടെയൊക്കെ ഭാവിയിൽ എനിക്കു സംഭവിപ്പാനിരുന്ന ഞെരുക്കങ്ങൾ സദാ എന്റെ കൺമുമ്പാകെയുണ്ടായിരുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഞാൻ സഹിപ്പാനിരുന്നതിനെപ്പറ്റി ദീർഘദർശകൾ പ്രവചിച്ചതും, പഴയനിയമംവഴിയായി സാദൃശ്യപ്പെട്ടത്തിക്കാണിച്ചതും, ലോകവും നരകവും എനിക്കെതിരായി പ്രവർത്തിപ്പാനിരുന്നതും, ഭയങ്കരമായ ഞെരുക്കങ്ങളാൽ എന്നെ പീഡിപ്പിക്കുവാൻവേണ്ടി മനുഷ്യരുടെ പാപങ്ങൾ മുറവിളികൂട്ടിയതും മറ്റും ഒരിക്കലും എന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽപ്പെടാതിരുന്നില്ല. എന്റെ സ്വർഗ്ഗീയപിതാവിന്റെ മഹത്വത്തോടു കാണിച്ച നിന്ദയ്ക്കു പരിഹാരമായി ഞാൻ ചെയ്യേണ്ടവയെന്തെന്നും, നിനക്കാവശ്യമുള്ളവയേതെന്നും, എന്റെ മകനേ, ഞാൻ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടാണിരുന്നത്.

ഇവ ഓരോന്നും എന്റെ കൺമുമ്പാകെ ഉണ്ടായിരിക്കയും എന്റെ ഹൃദയത്തെ തപിപ്പിക്കയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഇവയെല്ലാം സഹിക്കുന്നതിനു് എന്റെ സ്നേഹംനിമിത്തം ഞാൻ മനസ്സാകയും ക്ഷമയോടുകൂടി സഹിക്കയുമാണു ചെയ്തത്. ബുദ്ധിമുട്ട്, ഉറക്കമൊഴിച്ചിൽ, നിന്ദകൾ, ചമ്മട്ടിയടികൾ, മുൾമുടി, കുരിശ്, എന്നുവേണ്ടാ മനുഷ്യപരിത്രാണാർത്ഥം ദൈവം തയ്യാറാക്കിയിരുന്നവയെല്ലാം സ്നേഹം കാരണത്താൽ എനിക്കു സന്തോഷമായിത്തോന്നി. എന്റെ മകനേ, ദൈവസ്നേഹവും മനുഷ്യസ്നേഹവും ആയിരുന്നു എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ പ്രധാന ലാക്ക്. ഇതിൽനിന്നാണു മറ്റുള്ളതെല്ലാം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതു്.

3. ഇത്ര നിഷ്ഠുരമായ ഞെരുക്കങ്ങളെ ആവലാതിയോ അതൃപ്തിയോ കൂടാതെ ഞാൻ സഹിച്ചതു് എന്റെ അതിരറ്റ

ക്ഷമമൂലമല്ലയോ? സ്നേഹം ക്ഷമയുള്ളതാകുന്നു. എന്തും സഹിപ്പാൻ സ്നേഹത്തിനു ത്രാണിയുണ്ടു്. അതിനാൽ സങ്കടങ്ങളുടേയും ഞെരുക്കങ്ങളുടേയും സമയത്തുപോലും എന്റെ ഹൃദയത്തെ ദൈവേഷ്ടത്തിനു കയ്യാളിക്കയും, എന്തും സന്മനസ്സോടുകൂടി സഹിക്കുന്നതിനു ഞാൻ തയ്യാറാകുകയും ചെയ്യു. തട്ടാരാ, പീഡാനുഭവങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേയും ഞാൻ ആനന്ദം അനുഭവിച്ചു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഏതെങ്കിലും ഒരു വസ്തുവിനെ സ്നേഹിക്കയും അതിന്റെ ഗുണത്തെ മനസ്സിലാക്കയും ചെയ്യുന്ന ആൾ അതിന്റെ ഉടമസ്ഥനായിത്തീരുമ്പോൾ സംതൃപ്തനാകാതിരിക്കുന്നതെങ്ങനെ? എന്റെ ഹൃദയം ദൈവതിരുമനസ്സിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെ പൂർണ്ണമായി മനസ്സിലാക്കിയതിനാൽ വിവിധതരത്തിലുള്ള പീഡകളും അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴും അതിനെ നിറവേറുന്നതിനു് എനിക്കു സന്തോഷമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു.

ഇക്കാരണത്താൽ ഞെരുക്കങ്ങളും സഹിക്കുന്നതിനു് അതിസാഹസികമായ ഒരാഗ്രഹം എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ തോന്നി. സാക്ഷാത്തായ സ്നേഹം അതിന്റെ നിഷ്കളങ്കതയേയും മൃദുലതയേയും വിശ്വസ്തതയേയും കാണിക്കാതിരിക്കുമോ? ഈ ഉശമായിരുന്നു എന്റെ ഹൃദയത്തെ പ്രേരിപ്പിച്ച സ്നേഹം. മനുഷ്യരുടെനേർക്കുള്ള എന്റെ വാത്സല്യത്തിനേറെയും, വിശ്വസ്തതയുടേയും നിഷ്കളങ്കതയുടേയും ലക്ഷ്യമായിത്തീരുവാൻവേണ്ടി എന്റെ പീഡാനുഭവങ്ങളെ പൂർത്തിയാക്കാൻ ഞാൻ അതിയായി ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു.

4. എന്റെ മകനേ, എന്റെ സ്നേഹം ഇതുകൊണ്ടുമാത്രം തൃപ്തിപ്പെട്ടില്ല. മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളെ ലഹരിപിടിപ്പിച്ച ദൈവസ്നേഹാഗ്നിയിൽ ജ്വലിപ്പിക്കണമെന്നുകൂടി ഞാൻ തീർച്ചയാക്കി. ഇതായിരുന്നു എന്റെ ആഗ്രഹം. ലോകത്തിൽ തീയിടുന്നതിനായിട്ടു ഞാൻ വന്നു. അതു കത്തിജ്ജ്വലിക്കണമെന്നല്ലാതെ പിന്നെയെന്താണു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതു്? എന്റെ രക്തത്തിൽത്തന്നെ അഭിഷിക്തനാകുന്നതിനു ഞാൻ

അഗ്രഹിച്ചിരുന്നതും ഇതുകൊണ്ടുതന്നെ. എന്റെ പീഡാനുഭവത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണു ഞാൻ പറയുന്നതെന്നു സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. അതു പൂർത്തിയാകുന്നതുവരെ ഞാൻ എത്രയധികം കഷ്ടപ്പെട്ടെന്നും, മനുഷ്യഹൃദയത്തെ പരിശുദ്ധമാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി എന്റെ ഹൃദയം അതിന്റെ വിസ്മയനീയമായ സ്നേഹത്താൽ എങ്ങനെ ഉജ്ജ്വലിച്ചുവെന്നും ആലോചിക്കുക.

പരിശുദ്ധമായ സ്നേഹത്തോടുകൂടെ എല്ലാം സഹിക്കുന്നതിനും, ഞെരുക്കം, അശാനിഗ്രഹം, കഷ്ടപ്പാട്, മരണം എന്നിവവഴിയായി എന്നെ അനുകരിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി അപ്പസ്തോലന്മാരേയും, വേദസാക്ഷികളേയും, വേദവ്യാപകന്മാരേയും, കന്യകകളേയും എന്റെ പീഡാനുഭവം വിശുദ്ധീകരിച്ചു; പരിശുദ്ധമായ സ്നേഹാഗ്നിയാൽ അവരെ ജ്വലിപ്പിക്കയും ചെയ്തു. എന്റെ മകനേ, നിന്റെ ഹൃദയത്തെ ഈ അഗ്നിയാൽ ദഹിപ്പിക്കരുതോ? ഇതിനായിട്ടാണു ഞാൻ നിന്നെ ഇത്രയധികം സ്നേഹിച്ചതു്. എന്റെ സ്നേഹത്തിനു പ്രതിഫലമായി നീ എന്നെ സ്നേഹിക്കുവാൻവേണ്ടി നിന്റെ ഹൃദയത്തെ ജ്വലിപ്പിക്കണമെന്നു ഞാൻ കരുതി.

5. എന്റെ മകനേ, ഞാൻ നിന്നെ അധികമായി സ്നേഹിച്ചു. നിന്നെ സ്നേഹിപ്പാൻ എനിക്കുള്ളതിനെക്കാൾ കൂടുതൽ ന്യായത്തോടെ നീ എന്നെ സ്നേഹിക്കേണ്ടതല്ലയോ? ഇതു നീ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം ആലോചിക്കുന്നതായാൽ എന്റെ സ്നേഹത്തിനു പ്രതിനന്ദി കാണിക്കുവാൻ സംശയമെന്യേ നീ നിർബന്ധിതനായിത്തീരും. സ്നേഹം നിന്റെ ഹൃദയത്തെ സ്വാധീനമാക്കിയാൽ, എന്റെ പീഡാനുഭവത്തിനു് അനുയോജ്യമായ വികാരങ്ങൾ നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഉണ്ടാകാതിരിക്കയില്ല. നീ എന്നെ എത്രമാത്രം സ്നേഹിക്കുന്നുവോ, ഞെരുക്കങ്ങൾ സഹിക്കുന്നതിനു നീ അത്രമാത്രം സന്നദ്ധനായിരിക്കും. ക്ലേശങ്ങളും ഞെരുക്കങ്ങളും എത്ര സന്തോഷത്തോടെ സഹിക്കുന്നുവോ അത്ര പരിപൂർണ്ണമായി നീ എന്നെ സ്നേഹിക്കയും ചെയ്യും. എന്റെ ഹൃദയത്തിനു യോജിച്ച വികാരങ്ങൾ

നിന്നിൽ ജനിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ നിന്റെ ഹൃദയം ഞെരുക്കങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ശരിയായിട്ടുള്ളതല്ലെന്ന് അനുമാനിക്കാം. നിന്നെത്തന്നെ പരിശോധിക്കുന്നെങ്കിൽ അതിനുള്ള കാരണങ്ങളും നീ കണ്ടെത്തും. നിന്റെ ഹൃദയം ദിവ്യസ്നേഹാഗ്നിയിൽ ജ്വലിക്കേണ്ടതിനുപകരം സ്വാർത്ഥസ്നേഹമാകുന്ന അഗ്നിയാൽ കത്തിയെരിയുന്നതായി കാണാൻ കഴിയും. പാടുപീഡകളും സഹിക്കുന്നതിന് ഇനിയും നിനക്കൊരുക്കമില്ലെങ്കിൽ വിശുദ്ധന്മാർ അനുഭവിക്കുന്ന ആനന്ദം ആസ്വദിക്കുവാൻ നിനക്കിടയാകയില്ല. അങ്ങനെ വരാതിരിപ്പാൻവേണ്ടി ഉത്സാഹിക്കയും ധൈര്യമവലംബിക്കയും ചെയ്യുകൊള്ളുക. എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ വികാരങ്ങളാൽ നിന്റെ ഹൃദയവും പരിപൂരിതമാകാൻ നീ ആഗ്രഹിക്കണം.

6. പ്രകൃത്യാതന്നെ പ്രാർത്ഥനയിൽ നിനക്കു നീരസം തോന്നിയേക്കാമെങ്കിലും, ഈ വികാരങ്ങളുടെ യോഗ്യതയെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും അവയുടെ വിലതീരാത്ത നന്മയെ സ്നേഹിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി നീ തീക്ഷ്ണതാപൂർവ്വം സദാ പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ നീ നിർവ്യാജമായി പ്രാർത്ഥിക്കുമെങ്കിൽ, അവമാനത്തേയും ആശാനിഗ്രഹത്തേയും വെറുക്കുന്ന ലോകജ്ഞാനം കേവലം ഭോഷത്തമാണെന്ന് അറിയുന്നതിനിടയാകും. എന്നാൽ ഞാൻതന്നെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നിറങ്ങിവന്ന് എന്റെ വചനത്താലും മാതൃകയാലും പഠിപ്പിച്ച ആ സ്നേഹമാണു പാവനമായ ജ്ഞാനം. പ്രാർത്ഥനയിൽ നീ സ്ഥിരതയുള്ളവനാണെങ്കിൽ, ഞെരുക്കങ്ങളെ ആശ്ലേഷിക്കുന്നതിനും സന്തോഷത്തോടുകൂടെ സഹിക്കുന്നതിനുംവേണ്ട ദൈവേഷ്ടപ്രസാദം ധാരാളമായി നിനക്കു ലഭിക്കാതിരിക്കയില്ല.

എന്നാൽ പ്രാർത്ഥനകൊണ്ടുമാത്രം തൃപ്തിപ്പെടരുത്. നിനക്കു ലഭിക്കുന്ന വരപ്രസാദം അനുസരിച്ചും നിന്റെ ശക്തിക്കു തക്കപോലെയും സ്വയം പരിത്യജിക്കുന്നതിനും ഞെരുക്കങ്ങളും സഹിക്കുന്നതിനും എന്റെ പിന്നാലെ നിന്റെ

കരിച്ചു വഹിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നതിനും ഉത്സാഹിക്കണം. തന്നെ വിശുദ്ധീകരിക്കുന്ന ഞെരുക്കങ്ങളെ സംതൃപ്തിയോടുകൂടെ സഹിക്കുന്നവൻ ഭാഗ്യവാനാകുന്നു. മാനുഷികസാമർത്ഥ്യമല്ല അവനെ ഈ സഹനം പഠിപ്പിക്കുന്നതു്, പിന്നെയോ, ദൈവികപ്രേരണയാണു്. അതേ, അവൻ പ്രകൃതിയാലല്ല, പ്രസാദവരത്താലത്രേ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതു്. എന്റെ മകനേ, എന്നെപ്രതി കഷ്ടാരിഷ്ടതകളെ സ്നേഹിക്കയും മതിക്കയും ചെയ്യുന്നതാകുന്നു എന്റെ ശിഷ്യന്മാരുടെ പ്രധാനലക്ഷണം.

7. ശിഷ്യൻ:— നല്ല ഈശോയേ, എന്റെ നേരേയുള്ള അങ്ങേ സ്നേഹം എത്ര വലുതാകുന്നു! ആ സ്നേഹം എത്ര നിസ്സ്വാർത്ഥപരം! എന്റെ ഭാഗ്യത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അങ്ങേ ഉൽകണ്ഠ എത്ര നിസ്സീമം! പരിശുദ്ധമായ സ്നേഹത്തോടെ അങ്ങു് എന്തെല്ലാം എന്നെപ്രതി സഹിക്കുന്നു! എന്നെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനും ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നതിനും, പാപത്തിൽനിന്നു് എന്നെ മോചിപ്പിക്കുന്നതിനും, സ്നേഹത്താൽ അങ്ങയോടു് എന്നെ ബന്ധിക്കുന്നതിനുമായി അങ്ങു സഹിക്കുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ എത്ര വിസ്മയിക്കത്തക്കതാണു്! അങ്ങെ ഒരിക്കലെങ്കിലും വിസ്മരിക്കുന്നതിനു് എനിക്കു സാധിക്കുന്നതെങ്ങനെ? അങ്ങെ വേണ്ടുവോളം സ്നേഹിപ്പാൻ എനിക്കു പാടുകുമോ? ഞാൻ അങ്ങെ എത്രസ്നേഹിച്ചാലും അതു് ഒരിക്കലും മതിയായെന്നു വരുന്നതല്ല. അതുകയാൽ എന്റെ മുഴുഹൃദയത്തോടുകൂടെ അങ്ങെ സ്നേഹിക്കയും, ആപത്തിൽ എന്നല്ല, മരണത്തിൽപോലും സ്നേഹത്തോടെ അങ്ങെ അനുഗമിക്കയും ചെയ്യേണ്ടതു ന്യായവും എന്റെ ചുമതലയുമാകുന്നു.

എന്നാൽ എന്റെ രക്ഷകനായ ദൈവമേ, ഞെരുക്കങ്ങളെ സ്നേഹിക്കയും, അവയാൽ പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുമ്പോൾ അങ്ങേ ഹൃദയവികാരങ്ങളെ പിൻചെല്ലുകയും ചെയ്യണമെങ്കിൽ ധാരാളമായ ദൈവേഷ്ടപ്രസാദം എനിക്കുണ്ടായേ മതിയാവൂ.

സഹ്യനീയസഹായമില്ലാതിരുന്നാൽ യോഗ്യതയോടുകൂടെ സഹ
യം പരിത്യജിക്കുന്നതിനും, സന്തോഷത്തോടുകൂടെ കുരിശി
നെ ആശ്ലേഷിക്കുന്നതിനും, പ്രകൃതിയുടെ പ്രേരണകളെ ജ
യിക്കുന്നതിനും, മരണംവരെ തുടർച്ചയായി അങ്ങേ അനുക
രിക്കുന്നതിനും എനിക്കു പാടാകയില്ല. അങ്ങ് എന്നെ ഇതി
നായി ക്ഷണിക്കുന്നു. എന്നാൽ എനിക്കു തന്നതാൻ ഇതു
ചെയ്വാൻ സാധിക്കാത്തതുകൊണ്ട്, അങ്ങേ പ്രസാദവരം ത
രണമെന്ന് അങ്ങയോടു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. ആകയാൽ,
അങ്ങയോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി അങ്ങ് അയയ്ക്കുന്ന ഞെരുക്ക
ങ്ങളേയും സങ്കടങ്ങളേയും ശാന്തതയോടും എളിമയോടുംകൂടെ
സഹിക്കുന്നതിനായി എന്റെ ഹൃദയത്തെ വിശാലമാക്കുകയും
ക്ലേശഭയിഷ്ടമായ അങ്ങേ ഹൃദയവികാരങ്ങളെ അതിൽ ഉൽ
ഭൂതമാക്കുകയും ചെയ്യേണമേ.

അദ്ധ്യായം 4

കഷ്ടാരിഷ്ടതകളും ശരിയായി സഹിച്ചാലുണ്ടാകുന്ന ഗുണം.

ഈശോ:– എന്റെ മകനേ, എന്റെ ഹൃദയരഹസ്യ
ങ്ങളെ ഗ്രഹിക്കുന്നതിനും, ഭക്തിപൂർവം അവയിൽ പ്രവേശി
ക്കുന്നതിനും, നിന്റെ പുണ്യാഭിവൃദ്ധിക്കായി അവയെ പൂർണ്ണ
മായി വിനിയോഗിക്കുന്നതിനുമുള്ള ശക്തി നിനക്കു നല്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ആകയാൽ ലോകത്തിൽനിന്നു മറച്ചുവച്ചിരിക്കു
ന്ന രഹസ്യങ്ങളെ നീ കേൾക്കുക. കേവലം പ്രാപഞ്ചികന്മാ
ക്കു മനസ്സിലാകാത്തവയെ നീ പഠിക്കുക. സൃഷ്ടാവായ ഞാൻ
എന്റെ സൃഷ്ടികളോടേയും, രക്ഷകനായ ഞാൻ രക്ഷിക്കപ്പെട്ട
വരോടേയും, പിതാവായ ഞാൻ എന്റെ കുട്ടികളോടേയും മു
മ്പിൽ കുരിശു വഹിച്ചു. എന്റെ കരുണയുടെ ഈ പ്രവൃത്തി

ഞാൻ എല്ലാവക്കും വെളിപ്പെടുത്തി. ആകയാൽ ഈ ഭൗമിക തീർത്ഥാടനത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ എനിക്കായി തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അവർണ്ണനീയമായ നിത്യാനന്ദത്തിൽ ഭാഗഭാക്കാകുവാൻ മനസ്സുണ്ടാകുന്നവർ ശരിയായ ആന്തരിക ഒരുക്കത്തോടുകൂടെ സ്വയം ത്യജിച്ചുകൊണ്ട് എന്റെ പിന്നാലെ വരേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാകുന്നു.

ഇതുകേട്ട്, "എന്നാൽ ഇതു കഠിനമായ ഒരു കല്പനയാണു്; ഇതു് അനുസരിക്കുവാൻ ആക്കു സാധിക്കും?" എന്നു പലരും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. അതിൽപിന്നെ അനേകംപേർ എന്നെ വിട്ടകലുകയും എന്നോടു സംസർഗ്ഗം ചെയ്യാതിരിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നിരുന്നാലും, പുണ്യവാന്മാരും തങ്ങളെത്തന്നെ വിശുദ്ധീകരിക്കണമെന്നാഗ്രഹിച്ചിരുന്നവരും എന്റെ ക്ഷണത്തെ നന്ദിപൂർവം സ്വീകരിച്ചു. എന്നോടു യോജിച്ചിരിക്കുന്നതിലും ക്ലേശങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നതിലുമാണു സകല ഭാഗ്യങ്ങളും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു് എന്നായിരുന്നു അവരുടെ വിശ്വാസം. ആകയാൽ ഏതു ദുരവസ്ഥയിലും എന്നെ വിട്ടകലുകയില്ലെന്നു് അവർ ദൃഢമായി ഉറച്ചിരുന്നു.

2. എന്റെ മകനേ, എന്നോടുകൂടെ ക്ലേശങ്ങൾ സഹിക്കുമ്പോൾ നിനക്കു ലഭിക്കാത്ത മഹിമ ഈ ലോകത്തിൽ ഒന്നുമില്ല. സാക്ഷാത്തായ മഹിമ ഇതാണു്. ദൈവിക അംഗീകരണത്തിനു യോഗ്യമായ ഒരു മഹിമയത്രേ ഇതു്. ഈലോകത്തോടുകൂടെ കടന്നുപോകാത്ത മഹിമ ഇതു മാത്രമേയുള്ളൂ. നിത്യമായി നിലനില്ക്കുന്നതും പുകഴ്ത്തപ്പെട്ടതുമായ ഒരു മഹിമ ഇതല്ലാതെ വേറെ ഏതുണ്ടു്? സ്വർഗ്ഗരാജ്യവും അതിന്റെ സനാതനാനുഗ്രഹങ്ങളും വിലയ്ക്കു വാങ്ങപ്പെട്ടതു് ഈ നിഗ്രഹനിക്ഷേപംകൊണ്ടത്രേ. എല്ലാ സന്തോഷങ്ങളേയും അതിശയിക്കുന്ന പരിശുദ്ധാനന്ദം ഇതാകുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഈ സ്ഥിതിയിൽ നീ എത്തുന്നതായാൽ എന്നോടുകൂടെ പാടുപീഡകളും അനുഭവിക്കുന്നതിൽ നീ സന്തോഷിക്കുകയും ആത്മീയാനന്ദം ഇഹത്തിൽവച്ചനുഭവിക്കയും ചെയ്യും.

3. സകല കാര്യങ്ങളും സ്വേച്ഛാനുസരണം നടക്കുകയും യാതൊന്നും മനസ്സിനെ വിമ്മിട്ടപ്പെടുത്താതിരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ മനുഷ്യൻ സൃഷ്ടികളിൽ അമിതമായി പക്ഷം വയ്ക്കുന്നതു സാധാരണമാകുന്നു. അപ്പോൾ അവൻ അപൂർവ്വമായി മാത്രമേ എന്നെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുകയുള്ളൂ. സ്വർഗ്ഗീയകാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി വിചാരിക്കുന്നതുപോലും അവന് അസഹ്യമായി തോന്നിയേക്കാം. എന്നാൽ ദുരവസ്ഥയിൽ അവൻ ക്ലേശിക്കയും ഞെരുക്കങ്ങളാൽ പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ അവൻ തന്നിലേക്കുതന്നെ പിന്തിരിയും; ലൗകികവസ്തുക്കൾ എത്ര നശ്വരവും വ്യർത്ഥവുമാണെന്ന് അപ്പോൾമാത്രം അവൻ കാണും. അവന് ഏറ്റവും ആവശ്യപ്പെട്ട ആൾ ഞാനാണെന്ന് അനുഭവംകൊണ്ട് അറിയും; സഹായത്തിനായി എന്നെ പക്കൽ അപ്പോൾ അവൻ ഓടിയെത്തുകയും ചെയ്യും.

എന്റെ മകനേ, ധനവാന്മാർ ക്ലേശങ്ങൾ കൂടാതെ സമ്പത്തു് അനുഭവിക്കുന്നതെന്തു ഞാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതു്, വരുവാനിരിക്കുന്ന നിക്ഷേപത്തെ അവർ കാര്യമായിക്കരുതണമെന്നുള്ള എന്റെ കരുണയേറിയ ദിവ്യപരിപാലനയാകുന്നു. ലോകസമ്പത്തുകളെ യാതൊരു കഷ്ടതയും കൂടാതെ അവർ അനുഭവിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗീയസമ്പത്തുകൾ സമ്പാദിക്കുന്നതിന് അവർ വിചാരിക്കുപോലും ചെയ്കയില്ലായിരുന്നു. ലോകത്തെ സ്നേഹിക്കാതിരിക്കുന്നതിനും, അതിനെ ആശ്രയിച്ചു് ആരും നശിക്കാതിരിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടിയാണു ലോകത്തിൽ ക്ലേശങ്ങൾ ധാരാളം ഉണ്ടാകുന്നതിനു ഞാൻ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നതു്.

4. അഗ്നി ഇരുമ്പിനെ ദഹിപ്പിക്കുകയും സ്വർണ്ണത്തെ പരിശുദ്ധമാക്കയും ചെയ്യുന്നതുപോലെ, ഞെരുക്കങ്ങൾ ദുരാശകളെ അമർത്തുകയും സുകൃതങ്ങളെ ഉത്തരോത്തരം പരിശുദ്ധവും അമൂല്യവുമാക്കിത്തീർക്കയും ചെയ്യുന്നു. എന്റെ മകനേ, ഞെരുക്കങ്ങളെ നീ ശരിയായി സഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, നിന്റെ പാപങ്ങളിൽനിന്നും അവയുടെ ന്യായമായ ശിക്ഷകളിൽ

നിന്നും നീ വിമുക്തനാകാതിരിക്കയില്ല. ഇങ്ങനെ ഇഹത്തിൽത്തന്നെ നിസ്സാരവും ആശ്വാസജനകവുമായ ഒരു ശുദ്ധീകരണസ്ഥലം നിനക്കുണ്ടാകുന്നതും, അതിൽനിന്നു മരണംവഴിയായി നിത്യാനന്ദത്തിലേക്കു പോകുന്നതിനുള്ള യോഗ്യത നിനക്കു ലഭിക്കുന്നതുമായിരിക്കും. ശരിയായ ഹൃദയ ഒരുക്കത്തോടുകൂടെ കഷ്ടാരിഷ്ടതകൾ സഹിക്ക എന്നതിനെക്കാൾ നിന്റെ പുണ്യയോഗ്യതയെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതു വല്ലതുമുണ്ടോ? എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, നിസ്സാരവും താൽക്കാലികവുമായ ഞെരുക്കങ്ങൾ നിത്യമഹിമയ്ക്കു നിന്നെ യോഗ്യനാക്കിത്തീർക്കുന്നു.

നിന്റെ ഓരോ ഞെരുക്കവും നിന്റെ സ്വർഗ്ഗീയകിരീടത്തിന് ഓരോ പുതിയ രത്നമായിത്തീരുന്നതാണ്. നീ എത്ര സുകൃതങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ, അത്രയും പ്രകാശത്തോടുകൂടെ ആകിരീടം ശോഭിക്കും. ആപത്തു മനുഷ്യനെ അബദ്ധാഭിപ്രായങ്ങളിൽനിന്നു സ്വതന്ത്രനാക്കുകയും പലതും പഠിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നു. എല്ലാക്കാര്യത്തിലും ജ്ഞാനിയായിത്തീരുവാൻവേണ്ടി ദുഃഖങ്ങളാകുന്ന വിദ്യാലയത്തിൽ അഭ്യസിക്കുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ! നിർഭാഗ്യാവസ്ഥ എന്താണെന്നു മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ലാത്തവർക്ക് ഒന്നുംതന്നെ അറിഞ്ഞുകൂടാ. അവരുടെ ആലോചനയും മാതൃകയും അവർക്കു തന്നെയോ അന്യർക്കോ അശേഷം ഉപകരിക്കുന്നില്ല.

5. ആകയാൽ എന്റെ മകനേ, നീ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുകയോ, എന്നാൽ ശാസിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ അധൈര്യപ്പെടരുതു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നവനെ നന്നാക്കുവാൻവേണ്ടി സ്നേഹപൂർവം ശാസിക്കുന്നു. ഒരു പിതാവു തന്റെ പുത്രനെ എന്നപോലെ, ഞാൻ അവനെ സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടു്. ആകയാൽ നീ ഞെരുക്കങ്ങൾ സഹിക്കുമ്പോൾ സന്തോഷചിത്തനായിരിക്കാൻ ഉത്സാഹിക്കണം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, എനിക്കു നിന്നെക്കുറിച്ചുള്ള മതിപ്പിന്റേയും നിന്നോടുള്ള പൈതൃകമായ സ്നേഹത്തിന്റേയും ലക്ഷ്യം മാത്രമാണു് ഈ ഞെരുക്കങ്ങൾ. എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ വിശ്വസ

ക്കയും സ്വതന്ത്രമായി അതിൽ പ്രവേശിക്കയും ചെയ്യുന്നതിനു് ഏറ്റവും പറ്റിയ മാർഗ്ഗം, സ്വമനസാ എന്നെപ്രതി കഷ്ടാരിഷ്ടതകളും സഹിക്കുക എന്നുള്ളതത്രേ. എന്റെ മകനേ, നിന്റെ ലൗകജീവിതത്തിൽ ധാരാളം ആനുകൂല്യങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നതിനെപ്പറ്റിയോ, ലൗകികസംഗതികളിൽ നിനക്കാശ്വാസമുണ്ടായതിനെപ്പറ്റിയോ, മരണസമയത്തു നീ സന്തോഷിക്കയില്ല. എന്നോടുകൂടെ പാടുപീഡയനുഭവിച്ച എന്നുള്ള സ്മരണയായിരിക്കും നിന്നെ ഏറ്റവും സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നതു്.

6. നിന്ദാപമാനങ്ങളേയും തെറ്റുകുറ്റങ്ങളേയും വെറുക്കുന്നവർ വളരെയുണ്ടു്. കൂടുതൽ യോഗ്യതയോടെ ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കയും അയല്ക്കാരനെ സഹായിക്കയും ചെയ്വാനുള്ള മാർഗ്ഗം ഇതാണു് എന്ന വ്യാജേനയാണു് അവർ ഇപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കുന്നതു്. എന്തൊരു വഞ്ചന! അവർ ദൈവത്തെയാകട്ടെ അയൽക്കാരനെയാകട്ടെ അനുഭവിക്കുന്നില്ല; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ദൈവമഹത്വം വർദ്ധിപ്പിക്കയും മനുഷ്യരക്ഷ സുകരമാക്കയും ചെയ്യേണ്ടതു മനുഷ്യഹിതംപോലെയല്ല, ദൈവേഷ്ടംപോലെയത്രേ. തന്റെ മഹത്വത്തെ ലോകത്തിൽ പ്രസിദ്ധമാക്കേണ്ടതു് എങ്ങനെയെന്നും, നശിച്ചുപോയ ലോകത്തെ പരിത്രാണം ചെയ്യേണ്ടതു് ഏതുവിധമെന്നും ദൈവം തന്റെ ഏകജാതനു കാണിച്ചുകൊടുത്തു. പുത്രൻ തന്റെ പീഡാനുഭവത്താൽ ഈ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ യാത്രചെയ്കയും, അതിനെ മനുഷ്യർക്കു് അറിയിച്ചുകൊടുക്കയും ചെയ്തു. എന്റെ മകനേ, ഞാൻ നടന്നതും നിനക്കു കാണിച്ചുതന്നതുമായ ഈ മാർഗ്ഗത്തെ സ്വീകരിക്കുക. ഈ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ നടക്കുന്നതിനായി നീ തീക്ഷ്ണതാപൂർവ്വം പ്രാർത്ഥിക്കണം.

എന്നാൽ നീ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ വിവിധങ്ങളായ എന്റെ സങ്കടങ്ങളേയും, ആ സമയത്തു് എനിക്കുണ്ടായ അതിസ്വാഭാവികമായ ഹൃദയചാഞ്ചല്യങ്ങളേയുംപറ്റി കഴിയുന്നത്ര ധ്യാനിക്കുക. സ്വാഭാവിക ചാഞ്ചല്യങ്ങളോ തോന്നലുകളോ നിന്നെ ഒന്നിനും പ്രേരിപ്പിക്കാതിരിക്കട്ടെ. എന്നാൽ അതിസ്വാ

ഭാവികമായ പ്രസാദവരത്താൽ, ഇന്ദ്രിയഗോചരമായ എല്ലാറ്റിനേയുംകാൾ നിന്നെത്തന്നെ ഉയർത്തുകയും, ഞെരുക്കങ്ങളും ദൈവം തിരുമനസ്സായിട്ടു സംഭവിക്കുന്നതാണെന്നു കരുതി നിന്റെ ശക്തിയിൽപ്പെട്ടിടത്തോളം അവയെ സ്നേഹപൂർവ്വം ആശ്ലേഷിക്കയും ചെയ്യണം. ആകയാൽ എന്റെ മകനേ, നീ ധൈര്യവാനും ഹൃദയപ്രസന്നതയുള്ളവനും ആയിരിക്കുക. കഷ്ടാരിഷ്ടതകൾ നിറഞ്ഞ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ എല്ലാ പരിശുദ്ധന്മാരും എന്നെ അനുഗമിക്കുന്നതു നീ കാണുന്നില്ലയോ? അവരെപ്പോലെ ധൈര്യസമേതം നീയും എന്നെ പിൻചെല്ലേണ്ടതാണു്. നീ എന്നോട്ടുകൂടെയായിരുന്നാൽ നിനക്കൊന്നും ഭയപ്പെടുവാനില്ല. എന്റെ സഖിത്വം ആഗ്രഹിക്കത്തക്കതത്രേ. എന്നോട്ടുകൂടെ ആയിരിക്കുന്നിടത്തോളംകാലം നിന്റെ മാർഗ്ഗം സുരക്ഷിതവും, വിജയം നിശ്ചയവും, സമ്മാനം കാലാകാലത്തോളം നിലനില്ക്കുന്നതുമാകുന്നു.

7. **ശിഷ്യൻ**:— കർത്താവായ ഈശോയേ, അങ്ങെ അനുഗമിക്കുന്നതിനു് ആർക്കാണു് ഇഷ്ടമില്ലാത്തതു്? അങ്ങെ അനുകരിക്കേണ്ട വിധത്തെപ്പറ്റി അങ്ങു പറയുമ്പോൾ ജ്വലിക്കാത്ത ഹൃദയമുണ്ടോ? അങ്ങയാൽ പ്രേരിപ്പിക്കപ്പെടുക എന്നതും അങ്ങെ അനുകരിക്ക എന്നതും ഒന്നല്ല. ധ്യാനിക്ക എന്നതും പ്രവർത്തിക്കയെന്നതും രണ്ടാണു്. സുകൃതമെന്താണെന്നറിയുന്നതും അതിനെ അഭ്യസിക്കുന്നതും തമ്മിൽ അന്തരമുണ്ടു്. ഞെരുക്കങ്ങളെ അനുഭവിക്കുവാനുള്ള ആഗ്രഹം ശ്രേഷ്ഠമായ ഒരു പുണ്യമാകുന്നു എന്നു ഞാൻ സമ്മതിക്കുന്നു. അതിനെ ഞാൻ കാര്യമായി വിചാരിക്കയും ഹൃദയംഗമമായി സ്നേഹിക്കയും ചെയ്യുന്നുമുണ്ടു്. എന്നാൽ അതഭ്യസിക്കേണ്ട അവസരം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ, സ്വസ്നേഹം എന്നെ പീഡിപ്പിക്കയും, അഹങ്കാരം എന്റെ ബുദ്ധിയെ അന്ധമാക്കുകയും, ഒട്ടനേകം ഒഴിവുകഴിവുകൾകൊണ്ടു് എന്നെ വശത്താക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു സാധാരണമാണു്. ഈവിധം ഞാൻ എന്നോടുതന്നെ

മല്ലിട്ടുകൊണ്ട് അങ്ങെപ്രതി വല്ലതും സഹിക്കാനുള്ള അവസരം നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നു. ഈ വിഷമഘട്ടത്തിൽനിന്ന് ഉപദ്രവം ക്ലേശം കൂടാതെ രക്ഷപെടുവാനും, അതിനാൽ സംതൃപ്തനായിത്തീരുവാനുമാണ് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതെന്നും ലജ്ജാപൂർവ്വം സമ്മതിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

കരുണാവാരിധിയായ എന്റെ ഈശോയേ, എന്റെ ഈ കഷ്ടപ്പാടുകളെ അങ്ങു ദയാപൂർവ്വം തുക്കിൻപാർക്കേണമേ. എന്റെ ബലക്ഷയം ഹേതുവാൽ എനിക്കു ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കാത്തതു് അങ്ങയുടെ പ്രസാദവരസഹായത്താൽ ചെയ്യാൻ എന്നെ യോഗ്യനാക്കേണമേ. എന്റെ ദൗർബല്യവും, നിന്ദാപമാനങ്ങളിൽനിന്നും വേദനയിൽനിന്നും പിൻവലിയുന്നതും, അനുസരണമില്ലാത്തതുമായ എന്റെ സ്വഭാവത്തിന്റെ ശക്തിയും ഏറ്റം വലുതത്രേ. എന്നാൽ പ്രകൃതിക്കെതിരായി പ്രവർത്തിക്കാൻ പാടാകാത്തവണ്ണം ഞാൻ ബലഹീനനും മന്ദബുദ്ധിയുമായിത്തീർന്നതിന്റെ കാരണം ഞാൻ അങ്ങെ വേണ്ടപോലെ സ്നേഹിക്കാത്തതാണ്. ഇമ്പമുള്ള ഈശോയേ, പുണ്യവാന്മാർ ചെയ്തതുപോലെ ഞാൻ അങ്ങെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ എന്റെ സ്വഭാവത്തെ ജയിക്കുന്നതു് എത്ര എളുപ്പവും എത്ര സന്തോഷജനകവുമായിരുന്നേനെ! പരിപൂർണ്ണമായി ഞാൻ അങ്ങെ സ്നേഹിപ്പാൻവേണ്ടി ഈ വിശേഷവിധിയായ ദൈവേഷ്ടപ്രസാദത്തെ എനിക്കു തരണമെന്നു് അങ്ങയോടു ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. അന്യൂനവും ഔദാര്യമേറിയതുമായ സ്നേഹത്തോടുകൂടെ അങ്ങെ ഞാൻ സ്നേഹിക്കട്ടെ. എന്റെ ജീവനും ആനന്ദവും സൗഭാഗ്യവുമായ ഈശോയേ, എന്റെ പ്രകൃതിയുടെ കലഹത്തെ വകവയ്ക്കാതെ ആ സ്നേഹം എന്നെ ബലമായി അങ്ങേപ്പക്കലേക്കു് ആകർഷിക്കട്ടെ.

അധ്യായം 5

ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തിന്റെ മാതൃകയനുസരിച്ചു നമ്മെത്തന്നെ ദൈവതിരുമനസ്സിനു കയ്യാളിക്കേണ്ട വിധം.

ഈശോ:- എന്റെ മകനേ, സ്വർഗ്ഗീയതത്ത്വങ്ങളാൽ ഞാൻ ലോകത്തെ പ്രകാശിപ്പിച്ചു: എന്റെ സ്നേഹത്താൽ അതിനെ ജ്വലിപ്പിച്ചു; എന്നെത്തന്നെ നിത്യാനന്ദമായി കൊടുത്തുകൊണ്ട് അതിനെ ഒരുവിധം ആനന്ദഭൂയിഷ്ഠമാക്കിത്തീർക്കയുംചെയ്തു. ആ സ്നേഹാധിക്യത്താൽ പൂർത്തിയാകാനുണ്ടായിരുന്ന ഭയങ്കര പാടുപീഡകളൊഴികെ മറ്റെല്ലാം ഞാൻ ചെയ്തുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. അതുകയാൽ എന്റെ പിതാവു തിരുമനസ്സായ സ്ഥലത്തേക്കാണു ഞാൻ ഊട്ടുശാലയിൽനിന്നു പോയതു്. അതെ, ഗാഗുൽത്താമലയിലേക്കു ഞാൻ പോയി. എന്റെ മകനേ, നിശബ്ദമായ രാത്രി ഞാൻ പുറപ്പെട്ടപ്പോഴും, എന്റെ പീഡാനുഭവത്തിന്റെ ഞെരുക്കങ്ങൾ ഓരോന്നോരോന്നായി എന്റെമേൽ പായുന്നതു കണ്ടപ്പോഴും, എന്റെ മനോവികാരങ്ങൾ എന്തായിരുന്നുവെന്നു നീ നല്ലപോലെ ധ്യാനിക്കണം.

ദു:ഖഭൂയിഷ്ഠമായ യാത്ര! അവർണ്ണനീയമായ ഹൃദയവ്യഥയാൽ പൂരിതമായ യാത്ര! ഈ യാത്രാക്ലേശം ഞാൻ നല്ലവണ്ണം അറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിലും ധൈര്യസമേതം മുമ്പോട്ടുതന്നെപോകയാണു ചെയ്തതു്. അതുകൊണ്ടു ഞാൻ എന്റെ പിതാവിന്റെ ഹിതത്തെ അനുവർത്തിച്ചു. എന്റെ ജീവിതകാലംമുഴുവനും ഉണ്ടായിരുന്നതുപോലെതന്നെ ഈ അവസരത്തിലും ദു:ഖങ്ങൾ എന്നെ പീഡിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണിരുന്നതു്. എന്റെ ഹൃദയം അപ്പോഴും ദൈവതിരുമനസ്സോടു യോജിച്ചു

കൊണ്ടു ക്ലേശങ്ങളെ സ്നേഹത്തോടും മഹാമനസ്കതയോടും കൂടി ആശ്ലേഷിച്ചു.

2. എന്റെ മകനേ, നീ പീഡകളും അനുഭവിക്കുമ്പോൾ അവയെപ്പറ്റി അന്യഥാ വിചാരിക്കേണ്ടാ. അവ നിന്റെ നന്മയ്ക്കായിട്ടാണെന്നു നീ അറിയുന്നില്ലെങ്കിലും, അതിനായി അവയെ അയയ്ക്കുന്ന ദൈവതിരുമനസ്സിനെപ്പറ്റി ധ്യാനിക്കുക. എന്റെ മകനേ, പാപങ്ങളൊഴികെ മറ്റു യാതൊന്നും ദൈവതിരുമനസ്സുകൂടാതെ സംഭവിക്കുന്നില്ല. പാപം ഒഴികെ മറ്റെല്ലാം നീതിതന്നെയായ ഒരു മനസ്സിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടും, മനുഷ്യനെ വിശുദ്ധീകരിക്കുവാൻ ദൈവം അവയെ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കകൊണ്ടും, അവ തിന്മയല്ല, പ്രത്യുത, നന്മയാകുന്നു. അനന്തജ്ഞാനത്താൽ നയിക്കപ്പെടുന്നതും, അതിരറ്റ ശക്തിയാൽ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതും, സീമാതീതമായ നന്മയാൽ പ്രേരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതുമായ ആ ദിവ്യമനസ്സിന്റെ ആഗ്രഹങ്ങളൊക്കെ സാധിക്കുവാൻ അതിനുതന്നെ ശക്തിയുണ്ട്.

എന്നാൽ മനുഷ്യക്കു നന്മ ചെയ്യണമെന്നല്ലാതെ മറ്റു യാതൊന്നും അതു മനസ്സാകുന്നില്ല. എത്രതന്നെ ശ്രമിച്ചാലും ദൈവതിരുമനസ്സിനെ തടയുന്നതിനു സൃഷ്ടികൾക്കു പാടുകയില്ല. പാപം ഒഴികെ നിനക്കു സംഭവിക്കുന്നതെല്ലാം നിന്റെ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി ദൈവം അയയ്ക്കുന്നതാണെന്നു നീ ധരിക്കേണ്ടതാണ്. ദൈവം പരമനന്മയാകകൊണ്ടു പാപത്തെ ഒരിക്കലും അഗ്രഹിക്കയില്ല. തന്റെ അനന്ത പരിപാലനയിൽ താൻ അതു് അനുവദിക്കുന്നുണ്ട്. മനുഷ്യന്റെ സ്വതന്ത്രമനസ്സെടുത്തുകളയാൻ തനിക്കിഷ്ടമില്ലാത്തതുകൊണ്ടും, പരത്തിൽമാത്രം അറിയപ്പെടുവാനിരിക്കുന്ന ഒരു മാഹാത്മ്യത്തിലൂടെ തന്റെ പരിപൂർണ്ണതകളെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുവാൻവേണ്ടിയുമാണു ദൈവം ഇപ്രകാരം പാപത്തെ അനുവദിക്കുന്നതു്. ദൈവം അനന്തജ്ഞാനിയായിരിക്കയാൽ തിന്മയിൽനിന്നു

നന്മയുളവാക്കേണ്ടതെങ്ങനെയെന്നു തനിക്കറിയാം. തിന്മയിൽനിന്നു നന്മയുളവാക്കുന്നതാണു തിന്മയനുവദിക്കാതിരിക്കുന്നതിനെക്കാൾ നല്ലതെന്നു ദൈവം നിശ്ചയിച്ചു.

3. എന്റെ മകനേ, തിന്മ ഉണ്ടായേ കഴിയൂ എന്നുള്ള ചില സംഗതിതർ ഉണ്ട്. നമുക്കിഷ്ടമുണ്ടെങ്കിലും ഇല്ലെങ്കിലും അവ സഹിച്ചേ മതിയാവൂ. ഇങ്ങനെയുള്ള സംഭവങ്ങളിൽ ദൈവതിരുമനസ്സിനു സ്വയം കയ്യാളിക്കയും അതിനോടു യോജിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ. ഇപ്രകാരം ദൈവതിരുമനസ്സിനോടു യോജിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നതായാൽ, പീഡകർ സഹിക്കുന്നതു നിർബന്ധപൂർവമല്ല, പ്രത്യുത, സ്വമനസ്സാലെയാണ്. എന്നുള്ള സംതൃപ്തിയും അവനുണ്ടാകും. ദൈവതിരുമനസ്സിനോടുള്ള ഈ കീഴ്വഴക്കം കാരണത്താൽ ഞെരുക്കങ്ങൾ സമ്മാനാർഹങ്ങളും നിഷ്പ്രയാസം സഹിക്കാവുന്നവയും ആയിത്തീരുന്നു. എന്റെ മകനേ, ഇതു നീ നന്നായി ഗ്രഹിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ കുറ്റാർഹമായ പ്രതിരോധനത്താൽ നിന്റെ സമ്മാനം നീ നഷ്ടപ്പെടുത്തുമായിരുന്നില്ല. ഞെരുക്കങ്ങൾ ഒന്നിനൊന്നു വർദ്ധിക്കയുമില്ലായിരുന്നു. സംഭവ്യമായിട്ടുള്ളതു് ഒരിക്കലും സംഭവിക്കരുതെന്നും, അസംഭവ്യമായിട്ടുള്ളതു സംഭവിക്കണമെന്നും ആഗ്രഹിക്കുന്നതിനെക്കാൾ കഷ്ടമായി ഈ ജീവിതത്തിൽ എന്താണുള്ളതു്?

പാപത്തിൽ വീഴാതെ ഒഴിഞ്ഞുമാറാൻ പാടില്ലാത്തതായ ചില കാര്യങ്ങൾ മനുഷ്യനു സംഭവിക്കാറുണ്ടു്; തൽഫലമായി അവൻ അവയെ സഹിക്കയോ കുറ്റാരോപിതനായിത്തീരുകയോ ചെയ്യേണ്ടതായി വരും. ഞെരുക്കങ്ങളിൽ നിന്നൊഴിവാൻവേണ്ടി ന്യായരഹിതമായ മാർഗ്ഗങ്ങളെ ആശ്രയിക്കുവാൻ സംശയിക്കപോലും ചെയ്യാത്തവന്റെ പ്രവൃത്തി എത്ര ബുദ്ധിഹീനം! ഞാൻ മാധുര്യമുള്ളതാക്കുകയും രുചിച്ചു നോക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനുമുമ്പു യാതൊരുത്തനും നല്കാത്തതും, സാക്ഷാൽ ദിവ്യദാനവുമായ എന്റെ കാസായെ ഇപ്രകാരം ഉപയോഗിക്കുന്നതു ന്യായ്യമാണോ? അവസാന

മായി, കുറവും ക്ലേശമെതെ ഒഴിയാവുന്ന ചില സംഗതികളുണ്ട്. എന്നാൽ യാതൊരു പുണ്യത്തിനും എതിരാകാതിരിക്കുമ്പോൾ അവയെ ഹാർദ്ദവമായി ആശ്ലേഷിക്കുന്നതു ദൈവതിരുമനസ്സിനു യോജിച്ചതാകുന്നു.

എന്റെ മകനേ, നീ എന്റെ യഥാർത്ഥശിഷ്യനാണെങ്കിൽ ഈ മാതിരി അവസരങ്ങളെ വൃഥാ നഷ്ടപ്പെടുത്തരുതേ. ആപത്തുക്ലേശമെതെ നിന്നെത്തന്നെ എളിമപ്പെടുത്തുന്നതിനും സ്വയം നിഗ്രഹിക്കുന്നതിനുമുള്ള അവസരം നേരിടുമ്പോൾ ധൈര്യം അവലംബിച്ചുകൊണ്ട്, അതു് എന്നിൽനിന്നുള്ള ഒരു ദാനമാണെന്നു കരുതി അതിനെ സ്വീകരിക്കയും, ക്ലേശത്തിൽ സ്നേഹത്തോടുകൂടി ആലിംഗനം ചെയ്യുകയും വേണം. നിന്റെ പ്രകൃതിക്കു് അതിൽ യാതൊരു പങ്കും ഇല്ലാത്തതിനാലും, നിന്റെ ഹൃദയം എന്റെ നന്മനസ്സാൽ പ്രേരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതിനാലും, എന്റെനേരേ പരിശുദ്ധസ്നേഹം കാണിക്കുന്നതിനു നിനക്കു പാടാകും. തീക്ഷ്ണതയുള്ള എന്റെ ശിഷ്യർ, അവർക്കു നേരിടുന്ന ഞെരുക്കങ്ങൾകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടാതെ, സ്വമനസാ എന്നെപ്രതി വല്ലതും സഹിക്കുന്നതിനും എന്നോടു യോജിക്കുന്നതിനുമായി അവസരങ്ങളെ തേടുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അവർക്കു് എന്നോടുള്ള ഈ സാമ്യത്തിൽ ഞാൻ ക്ലേശതല്പരായി സന്തോഷിക്കുന്നുവെന്നു് അവർ അറിഞ്ഞിരുന്നു.

4. കഴിഞ്ഞ കാലത്തേയോ വരുവാനിരിക്കുന്നതിനേയോ മാത്രം ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടു കാലം കഴിക്കുന്നവർ പലരുണ്ടു്. അവർ, അന്യർ അവരോടു ചെയ്ത തെറ്റിന്റെ കാരണങ്ങളേയും ചുറുപാടുകളേയുംപറ്റി സദാ ചിന്താകുലരും, സംവിഗ്നരായിരിക്കുന്ന ദുരവസ്ഥയെ മുൻകൂട്ടി കണ്ടുകൊണ്ടു് അസ്വസ്ഥചിത്തന്മാരുമായിത്തീരുന്നു. പക്ഷേ, അപ്പഴപ്പോഴുണ്ടാകുന്നതിനെ ക്ഷമാപൂർവ്വം സഹിക്കാതെ അകറ്റിനിറുത്തുന്നതിൽ അവർ അത്യുത്സാഹികളായിട്ടാണു കാണപ്പെടുന്നതു്. അവരുടെ നേരേ എമ്മാത്രം അനുകമ്പ കാണിക്കേണ്ടിയിരി

ക്കുന്നു! എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, കഴിഞ്ഞതിനെ ഓർത്ത് അവർ ഞെരുങ്ങുകയും, വരുവാനിരിക്കുന്നവയാൽ അവർ വഞ്ചിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. കല്പനാശക്തിയിൽ അവർ ഒട്ടുവളരെ സഹിക്കയും ബുദ്ധിമുട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ വാസ്തവത്തിൽ അവർ സ്വയം പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ദിവാസ്വപ്നം കാണുകയും മാത്രമേ ചെയ്യുന്നുള്ളൂ.

അവരിൽ എത്ര പേരാണു വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ സഹിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു പ്രതിജ്ഞ ചെയ്കയും, എന്നാൽ അതേസമയംതന്നെ നിസ്സാരമായിട്ടുള്ളവപോലും സഹിക്കാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്നതു്! എന്റെ മകനേ, കേവലം സങ്കല്പമായ ഒരു പരിപൂർണ്ണതയെ നീ നന്നായേപ്പെടണം. അതു സ്വസ്ഥതെ മറയ്ക്കുന്ന ഒരു വെറുംവഞ്ചനയാണു്. സുകൃതം അഭ്യസിക്കാനുള്ള അവസരം എത്രതന്നെ നിസ്സാരമാണെന്നിരുന്നാലും അതിനെ നീ ഉപേക്ഷിക്കരുതു്. വലിയ അവസരങ്ങൾ ചുരുക്കമായിട്ടേ ഉണ്ടാകാറുള്ളൂ. സാധാരണമായിട്ടുള്ളവയാണു സദാ ഉണ്ടാകാറുള്ളതു്. നിസ്സാരസംഗതികൾ നിർവഹിക്കുകയെന്നതാണു വലിയവ ചെയ്വാനുള്ള ഒരുക്കം.

5. എന്റെ മകനേ, ഏതുകാര്യവും ദൈവതിരുമനസ്സിനൊത്തപോലെ സംഭവിക്കുമെന്നു് ഓർക്കുന്നെങ്കിൽ, നിനക്കു നേരിടുന്ന ഞെരുക്കങ്ങൾ ആരിൽനിന്നു വരുന്നതാണെന്നു നീ നോക്കുകയില്ല. അധികാരികളിൽനിന്നോ, സമന്മാരിൽനിന്നോ, താഴെയുള്ളവരിൽനിന്നോ, നല്ലവരിൽനിന്നോ, ദുഷ്ടന്മാരിൽനിന്നോ, അന്യരിൽനിന്നുതന്നെയായാലും, അവയെല്ലാം നിന്റെ പരമാന്ത്യലബ്ധിക്കായി ദൈവം നിശ്ചയിച്ച ഉപകരണങ്ങളാണെന്നു കരുതി അവയെ സഹിക്കണം. നിന്റെ ബലഹീനതയെ തീർക്കുവാൻ അഭ്യാസമായി നീ ചെയ്യേണ്ടതു നിനക്കു നേരിടുന്ന ദുരവസ്ഥകളെ ക്ഷമാപൂർവം സഹിക്കുകയാകുന്നു. എന്നാൽ നിനക്കിഷ്ടമില്ലെങ്കിലും സഹിച്ചേ തീരൂ എന്നുള്ള ക്ലേശങ്ങളെ അത്യുത്സാഹമോ ആവലാതിയോ കൂടാതെ സഹിക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കേണ്ടതാണു്. നിന്റെ ശ

കതിയിൽപ്പെട്ടവയെല്ലാം ചെയ്യുകൊണ്ടു ക്ഷമയുള്ളവനായിത്തീരുന്നതുവരെ അവയിൽ സ്ഥിരമായി നില്ക്കുക; സാധാരണ സംഭവിക്കാറുള്ള ദൈവതിരുമനസ്സിനു സ്വയം കയ്യാളിക്കുകയും ചെയ്യണം.

ആദ്യത്തെ പദവിയിൽ എത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ, എല്ലാ ഞെരുക്കങ്ങളിലും എന്നോടു യോജിക്കുവാൻ വേണ്ടിയായിരിക്കണം നിന്റെ ശ്രമം. ഞാൻ മനസ്സാകുന്നതൊക്കെയും നീ മനസ്സാകണം. നീ സ്വതന്ത്രനാകേണ്ടതായെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നിടത്തോളംകാലം നീ അതുതന്നെയാണു വിചാരിക്കേണ്ടതു്. ഇങ്ങനെയുള്ള സ്ഥിതിയിൽ എത്തുവാൻവേണ്ടി നീ സദാ പ്രാർത്ഥിച്ചേ മതിയാവൂ. ഇങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതുമൂലം ദൈവം നിന്റെ ബുദ്ധിയെ പ്രകാശിപ്പിക്കയും, വരപ്രസാദസഹായത്താൽ നിന്റെ മനസ്സിനെ അതിസ്വാഭാവികമായ ഉദ്ദേശ്യത്തോടടുക്കുടെ എന്റെതിനോടു പൂർണ്ണമായി യോജിപ്പിക്കയും ചെയ്യും. തൽഫലമായി ദൈവതിരുമനസ്സിനെക്കാൾ നല്ലതായി വേറെ യാതൊന്നുമില്ലെന്നു, വിശ്വാസം, സ്നേഹം എന്നിവവഴിയായി നിനക്കു തോന്നിത്തുടങ്ങും.

രണ്ടാമത്തെ പദവിയിലെത്തിയശേഷം ഏറ്റവും ഉയർന്ന പദവിയെ ലാക്കാക്കി പ്രവർത്തിക്കണം. ക്ലേശങ്ങൾ സഹിക്കുന്നതിൽ എന്റെ മനസ്സോടു യോജിക്കുന്നതുകൊണ്ടുമാത്രം തൃപ്തിപ്പെടരുതു്; പിന്നെയോ, നാം ഒന്നായിത്തീരത്തക്കവണ്ണം നിന്റെ മുഴുശക്തിയോടുകൂടി എന്നോടു യോജിക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കണം. എന്റെ മകനേ, ക്ലേശങ്ങളാകുന്ന കുരിശുകളെ ഏതുദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടെ ഞാൻ സഹിച്ചുവോ, ആ ഉദ്ദേശ്യംതന്നെ നിന്റെ ഹൃദയത്തെയും പ്രേരിപ്പിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ മനസ്സുകൾ തമ്മിലുള്ള യോജിപ്പുണ്ടാകയുള്ളൂ. മനസ്സിന്റെ ഈ ഐക്യം ഒരു പ്രധാനസംഗതിയാണു്. ഇതിലാകുന്നു സാക്ഷാത്തായ പരിപൂർണ്ണതയും ശുദ്ധമൂലമായ പരിശുദ്ധതയും അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്നതു്. പാവനമായ ഈ ഐക്യം പ്രാപിപ്പാൻ നിഷ്കളങ്കമായ സ്നേഹത്തിനു മാത്രമേ സാധിക്കൂ. ഈ യോജിപ്പു

ള്ളവൻ മഹാമനസ്കനും പ്രതാപവാനും ഭാഗ്യവാനും ആകാതിരിക്കയില്ല.

6. എൻെറ മകനേ, നീ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ എൻെറ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളേയും നീ സ്നേഹിക്കും. തൻെറ പ്രാണസ്നേഹിതൻെറ ആഗ്രഹം എന്താണെന്നറിയുന്ന മാത്രയിൽ ഒരു യഥാൎത്ഥസ്നേഹിതൻ അതു നിൎവ്വഹിക്കുന്നില്ലയോ? ആകയാൽ എൻെറ പ്രിയപ്പെട്ട മകനേ, പൂൎണ്ണസ്നേഹത്തോടുകൂടെ ദിവ്യനന്മയെ നീ ആശ്ലേഷിക്കുക. ഇങ്ങനെയാണു നീ എൻെറ ശിഷ്യനാണെന്നു തെളിയിക്കേണ്ടതു്. അതേ, സ്വാൎത്ഥസ്നേഹിയാകാതെ എന്നെ നീ സ്നേഹിക്കണം. എനിക്കനുയോജ്യമായ ഒരാളായിത്തീരുന്നതിനും, സന്താപത്തിലും എൻെറ ആഗ്രഹങ്ങളെ നിറവേററുന്നതിനുംവേണ്ടി മാത്രമേ നീ ജീവിക്കയും പ്രവൎത്തിക്കയും ചെയ്യാവൂ.

7. ശിഷ്യൻ:– ദൈവതിരുമനസ്സിനെ തൻെറ ജീവിതനിയമമാക്കിയവനും മാധുൎയ്യവാനുമായ എൻെറ ഈശോയേ, അങ്ങേ വരപ്രസാദസഹായത്താൽ സുരക്ഷിതമായ നിയമത്തെ അനുസരിക്കുന്നതിനു ഞാൻ ഉറച്ചിരിക്കുന്നു. പ്രകൃതി എത്രതന്നെ എതിൎത്താലും, ദൃശ്യമോ അദൃശ്യമോ ആയ സൃഷ്ടികൾവഴിയായി എനിക്കു സംഭവിക്കുന്നവയെല്ലാം സഹിക്കുന്നതിനു ഞാൻ തയ്യാറാണു്. ഞാൻതന്നെ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നതിനെക്കാൾ കൂടുതലായും നന്നായും എന്നെ സ്നേഹിക്കത്തക്കവണ്ണം ഔദാൎയ്യമുള്ള അങ്ങേ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു നന്മയല്ലാതെ മറെറന്താണു പുറപ്പെടുക? കൎത്താവേ, ആദ്യമായി അങ്ങു് ആഗ്രഹിച്ചാശ്ലേഷിക്കാത്തതും മാധുൎയ്യമുള്ളതാക്കിത്തീൎക്കാത്തതുമായ യാതൊന്നും എനിക്കു സഹിക്കേണ്ടിവരികയില്ലെന്നു് എനിക്കറിയാം.

എൻെറ ദുൎവ്വാസന അങ്ങയോടെതിൎത്തു് അങ്ങേ തിരുമനസ്സിനെ എന്നിൽനിന്നകററുവാൻ ഉത്സാഹിക്കുന്നെങ്കിൽ, അങ്ങു് എൻെറ സഹായത്തിനു വരണമേ! അഹങ്കാരിയായ

ശത്രു വീണ്ടും മത്സരിക്കാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം അവനെ കീഴടക്കണമേ. ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട എന്റെ ഈശോയേ! ന്യൂനതയായിട്ടുള്ളതിനെ ദഹിപ്പിക്കുന്നതും, നന്മയായിട്ടുള്ളതിനെ ഉപദ്രവിക്കാത്തതുമായ അഗ്നിയേ! സാവധാനം എരിയുന്നതും ഭാഗ്യമായ വിധത്തിൽ നശിപ്പിക്കുന്നതുമായ ശക്തിയേ! എന്നിലുള്ള എല്ലാ തിന്മകളേയും അമിതമായ ഇഷ്ടത്തേയും നശിപ്പിക്കേണമേ. എല്ലാക്കാര്യങ്ങളിലും— എന്റെ ഹിതത്തിനു വിപരീതമായവയിൽപ്പോലും— ദൈവഹിതത്തെ അനുഗമിപ്പാൻ തക്ക നിഷ്ഠയുള്ള ഒരു മനസ്സ് എന്നിൽ ഉൽഭൂതമാക്കയും പോഷിപ്പിക്കയും ചെയ്യേണമേ എന്നു് അങ്ങയോടു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

അദ്ധ്യായം 6

ദുഃഖിതർ പ്രാർത്ഥനയിൽ ഐക്യം പ്രാപിക്കണമെന്നു് ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

ഈശോ:— എന്റെ മകനേ, ഞാൻ ഗെത്സേമെൻ തോട്ടത്തിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ സർവ്വത്ര നിശ്ശബ്ദമായിരുന്നു. അപ്പോളിതാ, ഒരു ഭാഗത്തു ലോകത്തിന്റെ പാപങ്ങളുടേയും, മറുഭാഗത്തു് എന്റെ പീഡാനുഭവത്തിന്റേയും ഭയങ്കരസ്വരണകൾ എന്റെ നേരെ പാഞ്ഞടുത്തുകൊണ്ടു് എന്നെ ഞെരുക്കുവാൻ തുടങ്ങി. അത്യുഗ്രമായ ശക്തിയോടുകൂടെ അവ എന്റെ പക്കൽ ചുറ്റിക്കൂടി. തൽഫലമായി ബലഹീനനാക്കുന്ന ശക്തിയെ പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന എന്റെ ഹൃദയം ആ സമയത്തു ഭയപ്പെട്ടു ക്ഷീണിച്ചു് അസ്വസ്ഥമായിത്തീർന്നു. സ്നേഹത്തോടുകൂടെ ഞാൻ സഹിക്കുവാനിരുന്നതും മനുഷ്യ

രക്ഷയെപ്രതി കരുണാപൂർവം എൻെറ പിതാവിനു സമർപ്പിക്കുവാനിരുന്നതുമായ കഷ്ടാരിഷ്ടതകളുടെ ഫലം അനേകം പേർ നിഷേധിക്കുമെന്നു ഞാൻ അപ്പോൾ അറിഞ്ഞു. അവരുടെ മനഃപൂർവ്വമായ ഹൃദയകാഠിന്യത്താൽ എൻെറ പീഡാഫലങ്ങളെ അവർ ദുരുപയോഗിക്കുമെന്നും, എൻെറ പരിത്യാഗപ്രവൃത്തിക്കു പ്രതിഫലമായി അവർ നിന്ദ്യമായ കൃതഘ്നത കാണിക്കുമെന്നും ഞാൻ കണ്ടു. അതുകൊണ്ടാണ് 'എൻെറ ആത്മാവു മരണത്തോളം ദുഃഖമുള്ളതായിരിക്കുന്നു' എന്നു നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ഞാൻ വിവശനായി വീണതു്.

ഇങ്ങനെയിരുന്നിട്ടും എൻെറ ശിഷ്യന്മാരിൽനിന്നകന്നു ഞാൻ മുമ്പോട്ടുചെന്നു മുട്ടുകുത്തി പ്രാർത്ഥിച്ചു. ഇതിനിടയ്ക്കു് എൻെറ ശ്രേഷ്ഠഭാഗവും അധമഭാഗവും തമ്മിലുണ്ടായ സമരം കാരണത്താൽ സ്വേദകണങ്ങൾ രക്തത്തുള്ളികളായി നിലത്തു വീഴത്തക്കവണ്ണം എൻെറ മനോവ്യഥ വർദ്ധിക്കയും സാഷ്ടാംഗം വീണുകൊണ്ടു മരണവേദനയോടെ ഞാൻ ദീർഘനേരം പ്രാർത്ഥിക്കയും ചെയ്തു. ആന്തരികമായ ആ പോരാട്ടത്താൽ എൻെറ മരണവേദന വർദ്ധിച്ചതുകൊണ്ടു ഞാൻ കൂടുതൽ സ്ഥിരതയോടെ പ്രാർത്ഥിക്കയാണു ചെയ്തതു്. 'പിതാവേ, നീ തിരുമനസ്സാകുന്നെങ്കിൽ ഈ കാസായെ എന്നിൽനിന്നു മാറേറണമേ; എന്നാൽ എൻെറ മനസ്സുപോലെയല്ല, നിൻെറ തിരുമനസ്സുപോലെയാകട്ടെ; എൻെറ പിതാവേ, നിൻെറ തിരുമനസ്സു നിറവേറട്ടെ'.

അപ്പോൾ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു് ഒരു ദൈവദൂതൻ പ്രത്യക്ഷനായി. പീഡാനുഭവംകൂടാതെ സന്തോഷം അനുഭവിക്കാൻ പാടുണ്ടായിരിക്കെ സ്വമനസാ ഞാൻ വരിച്ച കുരിശിനെ വഹിക്കുവാൻവേണ്ടി എന്നെ ബലപ്പെടുത്തുവാനായിട്ടാണ് എൻെറ പിതാവു മാലാഖായെ അയച്ചതു്. അവസാനത്തേ തുള്ളിവരെ ഞാൻ കുടിക്കണമെന്നു് എൻെറ പിതാവു തിരുമനസ്സായ ആ കൈപ്പുനിറഞ്ഞ കാസായെ ഈ ദൈവദൂതൻ മാററിയില്ല. എൻെറ മകനേ, ആ രാത്രി എൻെറ ഹൃദ

യം എത്ര സങ്കടകരമായ ഒരു പോരാട്ടമാണു ചെയ്തതെന്നു നീ ധ്യാനിക്കണം. അതുപോലെയുള്ള ഒരു പോരാട്ടം ഒരിടത്തും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ലോകരക്ഷ ആഗ്രയിച്ചിരുന്നതു് ഈ പോരാട്ടത്തെയായിരുന്നു. എന്റെ ഹൃദയം മരണത്തോളം യുദ്ധം ചെയ്തുകൊണ്ടു് അതിനെ ജയിച്ചു. എന്നാൽ പ്രാർത്ഥനവഴിയായിട്ടാണു് ഇതു ഞാൻ സാധിച്ചതു്.

2. എന്റെ മകനേ, ആശ്വാസത്തിന്റെ ഉറവയെ കണ്ടാലും! അതിൽ നാനാവിധമായ ആശ്വാസമുണ്ടു്. എന്റെ ഹൃദയം മരണത്തോടു മല്ലിടുന്നതും, പിതാവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതും, നിന്നോടുള്ള സ്നേഹം കാരണത്താൽ യുദ്ധം ചെയ്തു വിജയം പ്രാപിക്കുന്നതും നീ കാണുന്നില്ലയോ? എന്റെ ക്ലേശങ്ങളെ സഹിപ്പാൻ വളരെ പണിപ്പെട്ടു. അവയുടെ കൈപ്പു് എത്രയധികമായിരുന്നു! നിന്നെ സഹനം പഠിപ്പിക്കുന്നതിനും, ക്ലേശങ്ങളിൽനിന്നു മോചിക്കുന്നതിനും, ധൈര്യപ്പെടുത്തുന്നതിനുംവേണ്ടിയാണു് ഇവയെല്ലാം ഞാൻ സഹിച്ചതു്. പാടുപീഡകളും സഹിക്കാൻ നിനക്കു വൈമനസ്യം തോന്നുമ്പോൾ നീ അധൈര്യപ്പെടുകയോ ആശ്ചര്യപ്പെടുകയോ ചെയ്യേണ്ടാ. ഞാൻ സഹിച്ച വേദന, പരിത്യക്തവും പരിപൂർണ്ണവുമായിരുന്ന എന്റെ ഹൃദയത്തിനു ഉത്സാഹമായി തോന്നിയിരുന്നെങ്കിൽ, നിനക്കു് അപ്രകാരം തോന്നുന്നതിൽ എന്താണത്ഭുതം!

എന്നാൽ എന്റെ ഹൃദയം അനുഭവിച്ചേടത്തോളം വേദന നിനക്കൊരിക്കലും അനുഭവിക്കേണ്ടതായി വരുകയില്ല. നിന്റെ ജീവിതകാലംമുഴുവൻ സഹിക്കാനുള്ളതെല്ലാം ഒരു ക്ഷണനേരംകൊണ്ടു സഹിക്കേണ്ടിവന്നാൽത്തന്നെയും, അതു ഗദസെമ്മാൻതോട്ടത്തിൽവച്ചു് എന്റെ ഹൃദയം അനുഭവിച്ച ദുഃഖംനിറഞ്ഞ കാസായുടെ ഒരു ചെറിയ തുള്ളിയോളം വരുന്നതല്ലെന്നുള്ളതു നിശ്ചയംതന്നെ. എത്രമാത്രം വൈമനസ്യവും അതൃപ്തിയും തോന്നിയാലും നീ എന്റെ മാതൃകയെ അനുകരിക്കണം. നിന്നോടെതിർക്കുന്ന പ്രകൃതിക്കു കീഴ്പ്പെ

ടാതെ അതിനോടെതിർത്തു് അതിനെ ജയിച്ചേ മതിയാവൂ. ബുദ്ധിമുട്ടുകളും ക്ലേശങ്ങളും നേരിടുമ്പോൾ താമസംവിനാ പ്രാർത്ഥനയിൽ അഭയം പ്രാപിക്കുകയെന്നതാണു് ഇതിനുള്ള ഏകമാർഗ്ഗം.

3. ക്ലേശങ്ങൾ അനുഭവിക്കുമ്പോൾ പ്രാർത്ഥനയിൽ അഭയംപ്രാപിക്കുന്നപക്ഷം, അവ എപ്പോഴും നിനക്കു ഗുണകരമായിത്തീരും. പ്രാർത്ഥനവഴിയായി നീ അവയിൽനിന്നു യോഗ്യതാപൂർവ്വം വിമുക്തനാകും. നിന്റെ നന്മയ്ക്കായി അവയെ സഹിക്കുന്നതിനുള്ള സഹായം നിനക്കു ലഭിക്കാതിരിക്കയുമില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് എന്റെ മകനേ, മുട്ടിന്മേൽനിന്നുകൊണ്ടോ, കുറഞ്ഞപക്ഷം മാനസികമായവിധത്തിൽ സാഷ്ടാംഗപ്രണാമം ചെയ്തുകൊണ്ടോ,എന്നെപ്പോലെ പ്രാർത്ഥിക്കുക. ദൈവം തിരുമനസ്സാകുന്നപക്ഷം പീഡയാകുന്ന ഈ പാനപാത്രം നിന്നിൽനിന്നു് അകന്നുപോകുവാൻവേണ്ടി നീ അപേക്ഷിക്കണം. എന്നിരുന്നാലും, നിന്റെ മനസ്സുപോലെയല്ല, പിന്നെയോ, ദൈവതിരുമനസ്സുപോലെ സംഭവിക്കുന്നതിനായിരിക്കണം നിന്റെ പ്രാർത്ഥന. ഈ ദു:ഖങ്ങൾ മാറുന്നില്ലെങ്കിൽ, ദൈവതിരുമനസ്സിനു കീഴ്പ്പഴങ്ങിക്കൊണ്ടു് ഇവ സഹിപ്പാൻ വേണ്ടിയ ദൈവവരപ്രസാദം ലഭിക്കുന്നതിനായി അപേക്ഷിക്കയാണു വേണ്ടതു്.

എന്റെ മകനേ, നീ സന്തുഷ്ടനായിരിക്കുക. നിന്റെ പരിത:സ്ഥിതികൾ എത്ര പ്രതികൂലമായിരുന്നാലും, ഞാൻ ചെയ്തതുപോലെയുള്ള ഒരു പോരാട്ടം ചെയ്വാനുള്ള ഒരവസരമെങ്കിലും നിനക്കുണ്ടാകുമെന്നു വിചാരിക്കേണ്ടാ; വിയർപ്പു് രക്തമാകത്തക്കവണ്ണമുള്ള ആത്മീയസമരം ഒരുനാളും ചെയ്യേണ്ടതായി വരുകയില്ല. നിനക്കുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ എന്തൊക്കെയായിരുന്നാലും, നിന്റെ മനോവികാരത്തെ ജയിക്കാൻ ശ്രമിക്കയും, നിന്നോടുതന്നെ പോരാടുകയും, വീണ്ടും വീണ്ടും പ്രാർത്ഥിക്കയും ചെയ്യുക. നിന്റെ ഹൃദയം ദൈവതിരുമനസ്സോടു യോജിക്കുന്നതുവരെ നീ ഇപ്രകാരം ചെയ്യണം.

സ്വാഭാവികമായ വൈമനസ്യം തോന്നിയേക്കുമെങ്കിലും ദൈവം യാത്രയാക്കുന്ന സകല ബുദ്ധിമുട്ടുകളിലും നീ എന്നെ അനുഗമിക്കുന്നതിനു തയ്യാറായിരിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണു്.

4. എന്റെ മകനേ, അത്യന്തമായി മനുഷ്യശക്തിയിൽ ആശയംപ്രാപിക്കയും ഒടുവിൽമാത്രം പ്രാർത്ഥനയിൽ ആശ്രയിക്കയും ചെയ്യുന്നതാണു നിന്റെ നിർഭാഗ്യത്തിനു കാരണം. ഇതുപോലെതന്നെ, നിന്റെ രക്ഷയുടെ ബദ്ധവൈരിയും, ക്രമവിരുദ്ധമായ നിന്റെ സ്വഭാവത്തിന്റെ ചായ്വിലും നിന്നെ കീഴ്പ്പെടുത്തുവാൻ നീ അനുവദിക്കുന്നതു് ആപൽകരമത്രേ. പിശാചിന്റെയോ നിന്റെ ദുർമ്മോഹങ്ങളുടെയോ ആലോചനയെ നീ ശ്രവിക്കരുതു്; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, കൃത്രികളാൽ നിന്നെ വഞ്ചിക്കുന്നതിനും ഉപദ്രവിക്കുന്നതിനും ശ്രമിക്കുന്നവരാണു് അവർ. അവരുടെ ദുരാലോചനയ്ക്കു വഴിപ്പെടാതെയും, അവരോടു സംസർഗ്ഗത്തിനിടയാകാതെയും വേഗം എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ സങ്കേതം പ്രാപിക്കുക. ഇവിടെയാകുന്നു നിന്റെ ആലോചനയും സഹായവും ആശ്വാസവും. നീ വേണ്ടവിധം പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു് ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നതിനു് ഒരു ദൈവദൂതനെപ്പോലും അയപ്പാനും ഞാൻ സന്നദ്ധനാണു്.

ഭയഭക്തികളോടെ പ്രാർത്ഥിച്ചാലും ചിലപ്പോൾ ഇച്ഛിച്ച ഫലം കിട്ടാതെ പോയേക്കാം. പക്ഷേ, ആ കാരണത്താൽ നീ നിരാശനാകേണ്ടാ. നിന്റെ മനസ്സു ദൈവതിരുമനസ്സിനു കീഴ്പ്പെട്ടിരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഈ തോല്വി നിനക്കു യാതൊരുപദ്രവവും ചെയ്കയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, അതിനെതിരായി പോരാടുന്നപക്ഷം അതു നിനക്കേറ്റം ഗുണകരമായിത്തീരുന്നതുമാണു്. സ്വാഭാവികമായ ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങളോടു പോരാടിതന്നെത്തന്നെ ജയിക്കുന്നതിനായി ഭക്തിയോടുകൂടെ പ്രാർത്ഥിക്കയും ഉത്സാഹിക്കയും ചെയ്കയെന്നതാണു് എന്റെ ധൈര്യശാലിയായ ശിഷ്യന്റെ ഉത്തമലക്ഷണം.

5. എന്റെ മകനേ, ഞെരുക്കങ്ങൾ നേരിടുന്ന അവസ

രത്തിൽ ദൈവതിരുമനസ്സിനു നിന്നെത്തന്നെ പൂർണ്ണമായി കയ്യാളിക്കാനുള്ള സന്നദ്ധതയോടെയാണു പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതു്. മാധുര്യമോ കൈപ്പോ, സന്തോഷമോ സന്താപമോ, എന്തുതന്നെ അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നാലും, ദൈവതിരുമനസ്സിനു നിന്നെത്തന്നെ കയ്യാളിക്കേണ്ടതാണു്. ഏറ്റവും നല്ലതെന്നു നിനക്കു തോന്നുന്ന പ്രാർത്ഥനവഴിയായിട്ടല്ലായിരിക്കും നീ ആശ്വാസം കണ്ടെത്തുന്നതു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, മാധുര്യമുള്ളതു് എപ്പോഴും ഉപയോഗമുള്ളതല്ല. അതുപോലെതന്നെ കൈപ്പുള്ളതെല്ലാം ഉപവേകരവുമല്ല. വിശേഷിച്ചും ഈ ലോകത്തിൽ ആശ്വാസം ദോഷത്തേയും, ദുഃഖം ഗുണത്തേയും ചെയ്യാറുണ്ടു്. വലിയ എളിമയേയും ഉപവിയേയും ജനിപ്പിക്കുന്ന പ്രാർത്ഥനയാകുന്നു ഏറ്റവും നല്ലതു്. ദൈവേഷ്ടത്തെപ്രതി നിന്റെ ഇഷ്ടത്തിനെതിരായി പ്രവർത്തിക്കയും, നിന്റെ സ്വഭാവത്തിനു രുചിക്കാത്തവയെ സന്തോഷത്തോടുകൂടെ ആശ്ലേഷിക്കയും ചെയ്യുവാൻവേണ്ടി നിന്നെത്തന്നെ തയ്യാറാക്കുന്ന പ്രാർത്ഥനയാണു നിനക്കധികം ഗുണപ്രദം.

തങ്ങളുടെ ചുമതലയിൽപ്പെട്ട കൃത്യങ്ങൾ ചെയ്യാതെയും, അന്യരുടെ ന്യൂനതകളെ ക്ഷമിക്കാതെയും, ദുർവികാരങ്ങളെ അമർത്താതെയും ജീവിക്കയും, എന്നാൽ ദൈനംദിനം ഭീർഘനേരത്തേക്കു പ്രാർത്ഥിക്കയും ചെയ്യുന്നവരുണ്ടു്. ഇവർ യാതൊരു സുകൃതവും സമ്പാദിക്കാതെ, ഉപേക്ഷ, വരപ്രസാദദുരുപയോഗം, അഹങ്കാരം, സ്വസ്നേഹം എന്നീ കുറ്റങ്ങൾക്കു പാത്രമായിത്തീരുന്നു. ദൈവത്തിന്റെയും മാലാഖമാരുടേയും മനുഷ്യരുടേയും മുമ്പാകെ ഇവരുടെ സ്ഥിതി എത്ര ശോചനീയം! എന്റെ മകനേ, എന്റെ മാതൃകയനുസരിച്ചു നീ പ്രവർത്തിക്കണം. പ്രാർത്ഥനകൊണ്ടുമാത്രമേ നിന്റെ പ്രകൃതിയെ ജയിക്കാൻ നിനക്കു സാധിക്കയുള്ളൂ. പ്രാർത്ഥിക്കയും ദൈവതിരുമനസ്സിനു നിന്നെത്തന്നെ കയ്യാളിക്കയും ചെയ്യു. ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള ഈ ജോലി അധികനാളത്തേയ്ക്കു വേണ്ടിവരികയില്ല; പക്ഷേ, കുറെനാളത്തേയ്ക്കുകൂടി സഹിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ലാ

യിരിക്കും. എന്നാൽ പിന്നീടൊരിക്കലും ഞെരുക്കങ്ങൾ സഹിക്കേണ്ടതായിട്ടോ നിന്നെത്തന്നെ ധൈര്യപ്പെടുത്തേണ്ടതായിട്ടോ വരുന്നതല്ല. ഞെരുക്കങ്ങളിൽനിന്നു മോചിക്കപ്പെട്ടവരും, തൽഫലമായി നിരന്തരമായ ആനന്ദം അനുഭവിക്കുന്നവരുമായ വിശുദ്ധന്മാരോടുകൂടെ വിജയകീർത്തനങ്ങൾ പാടുന്നതിനു നിനക്കു് ഇടയാകും.

7. ശിഷ്യൻ:— ദുരിതങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നവർക്കു് ആശ്വാസം നല്കുന്നവനും, ഏറ്റവും ദയയുള്ളവനുമായ എന്റെ ഈശോയേ, പീഡാനുഭവങ്ങളോടു് എനിക്കു് അവജ്ഞ തോന്നിയപ്പോൾ അങ്ങു നിസ്സ്വാർത്ഥതയോടുകൂടെ എന്നെ ആശ്വസിപ്പിച്ചതിനാൽ ഞാൻ അങ്ങേയ്ക്കു് ഉപകാരസ്മരണ ചെയ്യുന്നു. എല്ലാ ഞെരുക്കങ്ങളിലും എനിക്കു് ആശ്വാസം നല്കുന്ന ഒരു ഉറവയെ അങ്ങു തന്നിരിക്കയാൽ അങ്ങേയ്ക്കു ഞാൻ നന്ദി പറയുന്നു. സൽപ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നതിനു സന്മനസ്സുള്ള ഒരുവനെ, പ്രകൃത്യാ ഉള്ള വൈമനസ്യം യാതൊരുവിധത്തിലും ഉപദ്രവിക്കയില്ലെന്നു്, അങ്ങു സഹിച്ച പീഡകൾവഴിയായി ആശ്വാസപൂർവ്വം ഞാൻ അറിയുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള സന്മനസ്സിനെ അങ്ങുന്നാദരിക്കയും, ഈ ലോകത്തിൽവച്ചുതന്നെ അതിനു സമാധാനം നല്കുകയും ചെയ്യുമെന്നു് എനിക്കറിയാം.

മനുഷ്യരുടെ ആശ്വാസവും ദൈവദൂതന്മാരുടെ ആനന്ദവുമായ കർത്താവേ, അങ്ങുന്നു പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ പ്രാർത്ഥനയിൽ അഭയംപ്രാപിച്ചു. അങ്ങയുടെ മാതൃകയനുസരിച്ചു സകല ഞെരുക്കങ്ങളിലും ഞാൻ പ്രാർത്ഥനയിൽ അഭയംപ്രാപിക്കാൻ ഇടയാക്കേണമേ. അങ്ങനെ പ്രകൃതിയുടെ വൈപരീത്യത്തെ ഞാൻ ജയിക്കയും, എന്നെത്തന്നെ അങ്ങേയ്ക്കു കയ്യാളിച്ചു് അങ്ങേ തിരുമനസ്സിനോടു യോജിപ്പിക്കയും, ചെയ്യട്ടെ. കരുണാപരനായ ഈശോയേ, അങ്ങയുടെ തിരുഹൃദയം ദുരിതം അനുഭവിക്കുന്നവരുടെ അഭയസ്ഥാനമാണല്ലോ. എന്റെ ബലഹീനതയെ അങ്ങു തുക്കൺപാർക്കണമേ. എല്ലാ ബുദ്ധിമുട്ടുകളിലും, എന്നുവേണ്ടാ, സകല പരിതഃസ്ഥിതിക

ളിലും അങ്ങയിൽ ആനന്ദം കണ്ടെത്തുന്നതിനും അവിടെനിന്നു ധൈര്യവും ബലവും ലഭിക്കുന്നതിനുമായി ഞാൻ അങ്ങേപ്പക്കൽ ഓടിവരുന്നതിന് എന്നെ ഉയർത്തുകയും ഉത്സാഹിപ്പിക്കയും ചെയ്യേണമേ. ഇമ്പമുള്ള എന്റെ ഈശോയേ! എന്റെ സ്നേഹമേ! എന്റെ നന്മയേ! എല്ലായ്പോഴും എല്ലായിടത്തും ദൈവതിരുമനസ്സുപോലെ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ട് അങ്ങയോടുകൂടെ വസിപ്പാനും, എന്നന്നേക്കും അങ്ങേ അനുഗമിപ്പാനുമുള്ള വരപ്രസാദം എനിക്കു തരണമെന്ന് അങ്ങയോട് ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

അധ്യായം 7

ക്ലേശങ്ങളുള്ളപ്പോൾ സൃഷ്ടികളുടെ സഹായത്തെ എങ്ങനെ ഉപയോഗിക്കണം എന്ന് ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

ഈശോ:– എന്റെ മകനേ, എന്റെ പ്രാർത്ഥനയുടെ ശേഷം സ്വർഗ്ഗീയപിതാവിന്റെ സന്നിധാനസ്ഥിനെ പിഞ്ചെന്നുകൊണ്ടു ശിഷ്യന്മാരുടെ പക്കലേയ്ക്കു ഞാൻ പോയി. എന്റെ മാതൃകവഴിയായി നിന്നെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനും, എന്റെ തീവ്രവേദനയ്ക്ക് അല്പം ആശ്വാസം ലഭിക്കുന്നതിനുമായിട്ടാണു ഞാൻ അപ്രകാരം ചെയ്തത്. എന്നാൽ അഹോ! നിർഭാഗ്യം! ദുഃഖപീഡിതരായി അവർ പൂർണ്ണനിദ്രയെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നതായിട്ടാണു ഞാൻ കണ്ടത്.

തന്നിമിത്തം അവരെ ഞാൻ ഉണർത്തി. എന്നിട്ടും അവർ എന്നെ ആശ്വസിപ്പിച്ചില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, യാതൊന്നും സംസാരിക്കുന്നതിനു പ്രാപ്തരാകാതെ അന്ധാളിച്ചുനിന്നു

പോകയും ചെയ്തു. എന്നെ അവർ ആശ്വസിപ്പിക്കേണ്ടതിനു പകരം ഞാൻ അവരെ ആശ്വസിപ്പിക്കേണ്ടതായിവന്നു. എന്റെ മകനേ, ഒരു പിതാവിനെക്കാൾ കൂടുതൽ വാത്സല്യത്തോടുകൂടെ ഞാൻ അവരെ അഭ്യസിപ്പിച്ചു; അതിയായ സ്നേഹത്തോടെ അവരെ രക്ഷിക്കയും ചെയ്തു. പലപ്പോഴും അവരെ ആശ്വസിപ്പിച്ചിട്ടുമുണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും എന്റെ പീഡാനുഭവത്തിന്റെ നേരത്തു് ഒരു മണിക്കൂറെങ്കിലും എന്നോടുകൂടെ ഉറക്കമൊഴിഞ്ഞിരിപ്പാൻ സാധിക്കാത്തവണ്ണം അവർ സ്നേഹവും ജാഗ്രതയും ഇല്ലാത്തവരായി കാണപ്പെട്ടതു് എനിക്കു് ഏറ്റവും മർമ്മഭേദകമായിത്തോന്നിയതിൽ എന്താണു വിസ്മയം.

മരണംവരെ വിശ്വസ്തരായിരിക്കുമെന്നു് അല്പം മുൻപു് അവർ എന്നോടു ചെയ്ത വാഗ്ദാനം ഇപ്പോൾ എവിടെ? അതു് എങ്ങനെ കലാശിച്ചുവെന്നു കാണുക! വളരെ കായ്മയായി പ്രതിജ്ഞചെയ്ത ആ സ്ഥിരത എവിടെപ്പോയി? അതു നിരർത്ഥകമായി ഭവിച്ചു. എന്നാൽ എത്ര അഗാധമായ ഒരു മുറിവാണു് അവരുടെ ഈ ഈ പ്രവൃത്തി എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഏല്പിച്ചതു്! എന്റെ പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടത്തിനു വിരോധമായിട്ടല്ല ഞാൻ അവരുടെ പക്കലേയ്ക്കു പോയതു്. ആശ്വാസം തേടി അവരുടെ പക്കൽ പോയതിന്റെ ഫലമായുണ്ടായ കഠിനവേദനയും, അതേ ദൈവതിരുമനസ്സിനു കീഴ്പ്പഴങ്ങിക്കൊണ്ടു വളരെ സന്തോഷത്തോടെ ഞാൻ സഹിച്ചു.

2. എന്റെ മകനേ, ഞെരുക്കങ്ങളും ഉണ്ടാകുമ്പോൾ ആശ്വാസത്തിനായി സൃഷ്ടികളെ അഭയംപ്രാപിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നില്ല. എന്നാൽ അതു ന്യായമായവിധം ചെയ്യുന്നതിനു സൂക്ഷിക്കണമെന്നേ ഉള്ളു. ദൈവതിരുമനസ്സോടു നിന്നെത്തന്നെ നിഷ്പ്രയാസം യോജിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗമായിമാത്രമേ സൃഷ്ടികളെ കരുതാവൂ. അപ്പോൾ അതു നിനക്കു് ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കും. പീഡകളും അനുഭവിക്കുകയും, സാധിക്കുന്നിടത്തോളം അവയെ അളുകളിൽനിന്നു മറയ്ക്കുകയും, എന്നെമാത്രം അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു കൂടുതൽ പരിപൂർണ്ണ

തയുള്ള എന്റെ ശിഷ്യന്മാരുടെ വിശേഷലക്ഷണമാണ്. എന്നാൽ എന്റെ മകനെ, ഇത്ര ശ്രേഷ്ഠമായ പരിപൂർണ്ണതയുടെ ഉയർന്നപടിയിൽ എത്തുവാൻ നിനക്കു പാടില്ലെന്നു കണ്ടാൽ ഒന്നാമതായി ചെയ്യേണ്ടതു പ്രാർത്ഥിക്കയത്രേ. അതിനുശേഷം, സാക്ഷാത്തായ ആശ്വാസം ലഭിക്കുവാൻവേണ്ടി ഉചിതനായ ഏതെങ്കിലും ഒരു ആദ്ധ്യാത്മികഗുരുവിന്റെ പക്കൽ പോകുക. ആശ്വാസത്തിന്റെ സാക്ഷാൽ ഉറവയായ എന്റെപക്കൽ വരുന്നതിനു് ഇതു നിന്നെ വളരെ സഹായിക്കും.

3. നീ സാക്ഷാൽ ബുദ്ധിമാനാണെങ്കിൽ, എന്നെ സദാ ആഗ്രഹിക്കുന്നതാണു നിന്റെ ആശ്വാസമെന്നു നീ അറിയാതിരിക്കയില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, എന്നോടു യോജിച്ചിരിക്കെ, മറെറല്ലാ ആശ്വാസങ്ങളും നിനക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടാലും, സമാധാനത്തോടുകൂടെ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നീ ആശ്വസിക്കും. ഇതിനേക്കാൾ ഇമ്പമുള്ളതായിട്ടു—കൂടുതൽ സുരക്ഷിതമായി—എന്തുണ്ടാകും? ആലോചനയോ ഉപദേശമോ ആവശ്യപ്പെടുമ്പോഴും, വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടേക്കാമെന്നു സംശയിക്കുമ്പോഴും, നിന്റെ സ്വന്തം ശക്തിയിൽ നീ ആശ്രയിക്കരുതു്. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ നീ തെറിപ്പോയേക്കും. അതുകൊണ്ടാണു് ഈ സംഗതിയിൽ വിശേഷിച്ചു മറെറാരാൾ നിനക്കു മാർഗ്ഗദർശിയായിരിപ്പാൻ ഞാൻ അനുവദിക്കാറുള്ളതു്. എന്റെ ദിവ്യപരിപാലനയുടെ വൈശിഷ്ട്യം കൂടുതലായി പ്രകാശിക്കുന്നതിനും പരസ്പരസഹായംകൂടാതെ ഒന്നുംതന്നെചെയ്യാൻ സാധിക്കയില്ലെന്നറിഞ്ഞു് അന്യോന്യം കൂടുതലായി സ്നേഹിക്കുന്നതിനും വേണ്ടിക്കൂടെയാണു് ഞാൻ ഈ വിധം ചെയ്യുന്നതു്.

അങ്ങനെയുള്ള ചെറുപാടുകളിൽ അന്യരുടെ സഹായം ആവശ്യമില്ലെന്നു വിചാരിക്കുന്നവർ ആപത്തിൽ കടക്കുക സാധാരണമാണു്. അന്യരോടു് ആലോചിക്കണമെന്നതു ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ കേവലം ഒരുപദേശം മാത്രമല്ല, കടപ്പെട്ട ഒരു കല്പനകൂടിയാകുന്നു. മനുഷ്യനുവേണ്ടി സൃഷ്ടിക്ക

പ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഇതരസൃഷ്ടികൾ അവനെ സഹായിക്കണമെന്നു ദൈവം ഏറ്റം ബുദ്ധിപൂർവ്വകമായി നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയുടെ വശീകരണങ്ങളിൽനിന്നു പിന്മാറി പുണ്യം സമ്പാദിക്കുന്നതിനും, അവൻറെ നിത്യരക്ഷയ്ക്കും പുണ്യപൂർണ്ണതയ്ക്കുമായി അവയാൽ പരിശീലിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതിനും വേണ്ടിയാണ് ദൈവം ഇങ്ങനെ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നത്. സൃഷ്ടികളിലുള്ള എൻറെ പരിചിന എത്ര വിസ്മയാവഹം! എല്ലാ സൃഷ്ടികളും എന്നെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നു. നീ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നെങ്കിൽ, അവ നിന്നേയും ശുശ്രൂഷിക്കും.

4. സൃഷ്ടികളെ നിൻറെ രക്ഷാമാർഗ്ഗമാക്കേണ്ടിവരുമ്പോൾ നീ ഒന്നു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെ ചെയ്യുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന ഫലം എന്താണെന്ന് അന്വേഷിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമത്രേ. ഈ അന്വേഷണത്തിൻറെ ഫലമായി, സംഗതികൾ എങ്ങനെ സംഭവിച്ചാലും ദൈവത്തിരു മനസ്സിനു പൂർണ്ണമായി കീഴ്വഴങ്ങുവാൻ നീ ഒരുക്കമുള്ളവനായിരിക്കണം. വേണ്ടപോലെ ഉത്സാഹിച്ചിട്ടും ഫലം നിൻറെ ഹിതത്തിനെതിരായിത്തീരുന്നപക്ഷം, ദൈവേഷ്ടമെന്നു കരുതി അതു സന്തോഷത്തോടുകൂടെ സ്വീകരിക്കയാണു വേണ്ടതു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഈ സംഭവം ദൈവസ്നേഹത്തിൻറെ ഒരു നവീനലക്ഷണമാകുന്നു.

ചിലപ്പോൾ മനുഷ്യർക്കു നല്ല ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ ഞാൻ നല്കാറുണ്ട്. ഈ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ അനുസരിച്ചു് അവർ ധൈര്യത്തോടും സ്ഥിരതയോടുംകൂടെ പ്രവർത്തിക്കണമെന്നാണ് എൻറെ മനസ്സ്. പക്ഷേ, ആ പ്രവൃത്തികൾ വിജയകരമായി പര്യവസാനിക്കണമെന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ലായിരിക്കാം; അങ്ങനെയുള്ള സന്ദർഭത്തിൽ അവർ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഫലം ഉണ്ടാകുന്നില്ലെങ്കിലും, വേറെ രണ്ടു ഗുണങ്ങൾക്ക് അതു കാരണമായിത്തീരുന്നതാണ്.

വിജയകരമായി പര്യവസാനിക്കണമെന്നുള്ള സദുദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടിയ അവരുടെ പരിശ്രമത്തിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന

യോഗ്യതയാണ് ഒന്ന്. മറ്റേതു്, പ്രയത്നഫലം പ്രതികൂല മെങ്കിലും ദൈവതിരുമനസ്സിനു കീഴ് വഴങ്ങുന്നതിൽനിന്നുള്ള യോഗ്യത. നിന്റെ കുറ്റത്താൽ ഏതെങ്കിലും ഉദ്യമങ്ങളും വിജയം അടയാതെ പൊകുന്നെങ്കിൽ അതിനെപ്പറ്റി ഖേദിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, അതിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന വ്യസനത്തെ ക്ഷമയോടുകൂടെ സ്വീകരിക്കയും, മനസ്സാലെ അതിനെ സഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു് ഏറ്റവും നല്ലതാണു്. തെറ്റായ പ്രവൃത്തി എന്റെ മനസ്സിനു് എതിരുതന്നെ; എന്നാൽ അതേപ്പറ്റിയുള്ള മനസ്താപത്തെ ഞാനിഷ്ടപ്പെടുന്നു. അതുകയാൽ ഇങ്ങനെയുള്ള ന്യൂനതകളെപ്പറ്റി വ്യസനിക്കുകയും അതിനെ വെറുക്കുകയും വേണം. എന്നാൽ അതിൽനിന്നുളവാകുന്ന ഖേദത്തെ ആശ്ലേഷിച്ചുകൊണ്ടു സ്നേഹപൂർവ്വം അതു സഹിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമത്രേ.

അന്യരുടെ കുറ്റത്താൽ നിനക്കെന്തെങ്കിലും സംഭവിക്കുന്നെങ്കിൽ, അതിനേയും സന്തോഷത്തോടുകൂടെ സ്വീകരിക്കുക. ആ കാരണത്താൽ അക്ഷമനായോ സന്തോഷരഹിതനായോ തീരേണ്ടാ. നിന്റെ ഏതെങ്കിലും പരിശ്രമത്തിന്റെ വിജയം അന്യരുടെ കുറ്റത്താൽ തടയപ്പെടുന്നതിനു ഞാൻ അനുവദിച്ചെന്നുവരാം. നീ വിജയിയായിത്തീരാൻ മനസ്സാകുന്നില്ലെന്നുള്ളതിന്റെ ലക്ഷ്യമാണതു്. തെറ്റുകൾ ഞാൻ അനുവദിക്കാറുണ്ടെങ്കിലും അവയെ ഞാൻ വെറുക്കുന്നു. അതേ സമയംതന്നെ നിന്റെ ആഗ്രഹത്തിനെതിരായ ഫലം ഉണ്ടാകുന്നതിനു ഞാൻ മനസ്സാകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതുപോലെ നീയും തെറ്റുകളെ വെറുക്കുകയും, അതുപ്പുകരമായ ഫലത്തെ സന്തോഷപൂർവ്വം ആശ്ലേഷിക്കുകയും ചെയ്യണം.

5. എന്റെ മകനേ, നിന്റെ ഹൃദയത്തെ ശരിയായി ഒരുക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ, നിന്റെ പരിതസ്ഥിതികളും എങ്ങനെയൊക്കെയിരുന്നാലും, നിന്റെ സ്വർഗ്ഗീയ കിരീടത്തെ അലങ്കരിക്കുന്നതിന് ഓരോ രത്നം അവയിൽനിന്നു സമ്പാദിക്കത്തക്കവണ്ണം ഉപവിയെ വിനിയോഗിക്കുമായിരുന്നു. സൃഷ്ടി

കളെ രക്ഷാകരോപകരണമാക്കണമെങ്കിൽ സ്വഭാവാതീത മായ വിവേചനാശക്തി അത്യാവശ്യകമാണെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഒരു കാര്യം നല്ല ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടെ തുടങ്ങിയാലും എളുപ്പത്തിൽ തെറ്റിപ്പോകുവാൻ പാടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് അങ്ങനെ സംഭവിക്കാതിരിക്കുന്നതിനും ആത്മീയ വെളിച്ചവും ദൈവാനുഗ്രഹവും ഉണ്ടാകുന്നതിനും വേണ്ടി നീ പ്രാർത്ഥിക്കണം. സൃഷ്ടികളെ രക്ഷോപകരണങ്ങളായി കരുതുന്നതിനും, അതിനനുസൃതമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനും വിരോധമില്ല. എന്നാൽ അമിതമായി അവയോട് ഇടപെടാതിരിപ്പാൻ പ്രത്യേകം സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്.

6. ശിഷ്യൻ:– ദുഃഖിതരുടെ അത്യന്തസങ്കേതമായ ഈശോയേ, അങ്ങയുടെ ഹൃദയാനന്ദത്തിന്റെ മാധുരി എനിക്കനുഭവിക്കാത്തപക്ഷം, സൃഷ്ടികളെല്ലാം ഒന്നിച്ചുകൂടിയാലും ഒരാശ്വാസവും തരുവാൻ അവയ്ക്കു സാധിക്കയില്ല. എനിക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള ഞെരുക്കങ്ങളിൽ എപ്പോഴൊക്കെ അങ്ങയുടെ തിരുമനസ്സിനെതിരായി സൃഷ്ടികളിൽ ഞാൻ അഭയം തേടിയിട്ടുണ്ടോ, അപ്പോഴൊക്കെയും അധികമനോവേദനയും ഇച്ഛാഭംഗവും മാത്രമേ എനിക്കനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുള്ളൂ. ഇമ്പമുള്ള ഈശോയേ, കരുണയോടും സ്നേഹത്തോടുംകൂടെ നീ എന്നോടു വർത്തിച്ചതിനാൽ ഞാൻ നിനക്കു നന്ദിപറയുന്നു.

എന്റെ വെളിച്ചവും രക്ഷയുമായ കർത്താവേ, സൃഷ്ടികളുടെയിടയിലായിരിക്കുമ്പോഴും അങ്ങേ സ്മരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി എന്റെ ബുദ്ധിയെ പ്രകാശിപ്പിക്കേണമേ. അങ്ങേ സദാ സ്നേഹിക്കുന്നതിനായി എന്റെ ആശയാഗ്രഹങ്ങളെ വിശുദ്ധീകരിക്കേണമേ. എല്ലാ സൃഷ്ടികളിലും നിന്നകന്ന് അങ്ങയിൽമാത്രം ഞാൻ ആശ്വസിക്കുന്നതിനിടയാകട്ടെ. കർത്താവായ ഈശോയേ, അങ്ങയുടെ അരുപി എനിക്കു വഴികാട്ടട്ടെ. ഞാൻ അങ്ങേയ്ക്കിഷ്ടമുള്ളവനായിത്തീരത്തക്കവണ്ണം സൃഷ്ടികളെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും, തൽഫലമായി ഈലോകത്തി

ലേ കഷ്ടാരിഷ്ടതകളിൽക്കൂടെ കടന്ന് നിത്യഭാഗ്യം അനുഭവിക്കയും ചെയ്യുന്നതിന് എനിക്ക് ഇടവരുത്തേണമേ.

അദ്ധ്യായം 8

ഈശോയുടെ ഏറ്റം പരിശുദ്ധഹൃദയത്തിന്റെ മാതൃക അനുസരിച്ചു അന്യരിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന ഞെരുക്കങ്ങളെ നാം സഹിക്കണം.

ഈശോ:– പ്രിയ മകനേ, മനുഷ്യപുത്രൻ പാപികളുടെ കരങ്ങളിൽ ഏല്പിക്കപ്പെടേണ്ട സമയം ആസന്നമായി. പന്തം, കുറുവടി, വാൾ മുതലായവയെ വഹിച്ചിരുന്ന ഒരു വലിയ ജനക്കൂട്ടത്തോടുകൂടെ ഇതാ, പന്ത്രണ്ടു ശ്ലീഹന്മാരിൽ ഒരുവനായ യൂദാസ്കറിയോത്ത വരുന്നു. എന്റെ പീഡകന്മാരുടെ നേതാവെന്നപോലെ അവനാണ് അവരുടെ മുമ്പിൽ നടന്നിരുന്നത്. കപടഹൃദയനായ അവൻ എന്നെ കണ്ടപ്പോൾ 'ഗുരുവേ സ്വസ്തി' എന്നഭിവാദനം ചെയ്കയും, എന്നെ സ്നേഹഭാവത്തിൽ മുത്തിക്കൊണ്ട് അവർക്ക് ഒറ്റിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ, സംഭവിപ്പാനിരുന്നവയെല്ലാം ഞാനറിഞ്ഞിരുന്നതുകൊണ്ട്, എന്റെ സ്വന്തം ക്ലേശത്തേക്കാൾ എന്റെ ഭാഗ്യഹീനനായ ശിഷ്യന്റേയും, ആ ജനക്കൂട്ടത്തിന്റേയും നിർഭാഗ്യസ്ഥിതിയെ ഓർത്തിട്ടാണു ഞാൻ ദുഃഖപരവശനായിത്തീർന്നത്.

അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ മൃദുലമാക്കുന്നതിനും സ്വാധീനപ്പെടുത്തുന്നതിനും ഞാൻ കഴിയുന്നതും ശ്രമിച്ചു. എനിക്കു

ണ്ടായ അവമാനത്തെ ഞാൻ വകവച്ചില്ല. ഉള്ളിനടുത്ത സ്നേഹം മുഖത്തുക്രൂടെയും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു്, 'സ്നേഹിതാ, നീ എന്തിനു വന്നിരിക്കുന്നു? എന്നു് ആ ശ്ലീഹായോടു കരുണാപുരസ്സരം ഞാൻ ചോദിച്ചതേയുള്ളു. ഈ മഹാകാരുണ്യം കണ്ടിട്ടും, അവനു് ഒരിളക്കവും ഉണ്ടായില്ല. അതുകയാൽ, അവന്റെ മനസ്സാക്ഷി പരിശോധിക്കുന്നതിനായി ശന്തമായും, എന്നാൽ ശക്തിമത്തായും ഞാൻ അവനെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. അതേസമയംതന്നെ അവന്റെ കുറ്റത്തെ ഞാനറിഞ്ഞുവെന്നും, ആ കുറ്റം അതിഘോരമാണെന്നും അവൻ ഗ്രഹിക്കുവാനായി, 'യൂദാസേ! നീ ഒരു ചുംബനംകൊണ്ടു മനുഷ്യപുത്രനെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കുന്നുവോ?' എന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചു. എന്റെ രക്ഷാകരമായ ശബ്ദത്തെ കേൾക്കാതെ അവന്റെ ഹൃദയത്തെ കടുപ്പപ്പെടുത്തിയതിനാൽ, അവന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു യാതൊരു ഭംഗവും വരാത്ത നിലയിൽ എന്റെ സർവ്വശക്തിതന്നെ ഞാൻ കാണിക്കേണ്ടിവന്നു. ഞാൻ ശബ്ദിച്ചമാത്രയിൽ, ഒരത്ഭുതംവഴിയായി ദുഷ്ടനായ യൂദാസും ജനസമൂഹവും ഇടിവെട്ടേറ്റതുപോലെ നിലത്തു വീണുപോയി. അതേസമയംതന്നെ ശക്തിമത്തായ ദൈവപ്രസാദം അവന്റെ ഹൃദയത്തിലേയ്ക്കു ഞാൻ ചൊരിഞ്ഞു. അവന്റെ കഠിനഹൃദയം ഇളകി. പക്ഷേ അവൻ അതിനെ അവഗണിക്കയാണു ചെയ്തതു്. ദൈവപ്രസാദവരം അവനിൽ പ്രവേശിച്ചതുപോലെ അവനു തോന്നി; എന്നാൽ അവൻ അതിനു വശംവദനായില്ല.

2. ഞാൻ ചെയ്ത ഉപകാരങ്ങൾക്കുപകരം എന്നാടു് ഇപ്രകാരം പ്രവർത്തിച്ചവരോടു് എപ്പോഴും സ്നേഹത്തോടെ ഞാൻ പെരുമാറി. എത്രമാത്രം പുതിയ അനുഗ്രഹങ്ങൾ അവർക്കു നല്കി! ഈ വസ്തുത, ധ്യാനം വഴിയായി അല്പമായിട്ടെങ്കിലും നീ മനസ്സിലാക്കുന്നെങ്കിൽ എന്റെ ഹൃദയം അനുഭവിച്ച വേദനകൾ എത്രമാത്രമായിരുന്നുവെന്നു ഗ്രഹിക്കുന്നതിനു നിനക്കു സാധിക്കും. മകനേ, ഇതുപോലെ എന്തെങ്കിലും സഹിക്കേണ്ടതായി വരുമ്പോൾ നീ അധൈര്യപ്പെടേണ്ടാ. നേരേ

മറിച്ച്, നിൻെറ അറിവിനും ആശ്വാസത്തിനുമായി ഞാൻ തന്ന മാതൃക നിനക്കു ധൈര്യവും സമാധാനവും നല്കട്ടെ. മകനേ, ലോകത്തിൽ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ സഹിക്കേണ്ടിവരുമെന്നുള്ളതു നിശ്ചയമാണു്; എന്നാൽ നീ ഭയപ്പെടരുതു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഞാൻ നിന്നോടുകൂടെയുണ്ടു്. ഭൃത്യൻ യജമാനനേക്കാൾ വലിയവനല്ല എന്നുള്ള എൻെറ വാക്യത്തെ നീ ഓർക്കുക. ലോകം എന്നെ പീഡിപ്പിച്ച സ്ഥിതിക്കു്, നിന്നോടു് അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതിൽ എന്താണത്ഭുതം? ലോകം നിന്നെ വെറുക്കുമ്പോൾ, എന്നെ അതു് ഏതുവിധം വെറുത്തുവെന്നു നീ ഓർക്കണം.

3. എൻെറ മകനേ, നീ എൻെറ ഹൃദയത്തിൻെറ ഒരു ശിഷ്യനും, ലോകത്തേയും അതിൻെറ മായാവിമോഹങ്ങളേയും വെറുക്കുന്നവനും ആയിരിക്കുന്നിടത്തോളംകാലം, ആ ദുഷ്ടശത്രു നിന്നോടു് എതിർക്കാതിരിക്കയില്ല. നിൻെറ പ്രവൃത്തിയെ കണ്ടുകൊണ്ടു്, കപടഭക്തി, പ്രത്യേകത, എന്നീവക കുറ്റങ്ങൾ നിൻെറമേൽ അവൻ ആരോപിക്കും. ഒരിക്കൽ നിന്നെക്കുറിച്ചു സങ്കടം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതായി അവൻ നടിക്കും; മറെറാരു സമയത്തോ, എന്നാൽ, നിന്നെ പരിഹസിക്കുകയും ചെയ്യും. നീ ഏകനായിരിക്കുന്നപക്ഷം, നിന്നെ ചിന്താകുലനെന്നോമറെറാ ആയിരിക്കും അവൻ വിളിക്കുന്നതു്. നീ പരസ്യജീവിതം കഴിക്കുന്നെങ്കിൽ, നിൻെറ പുണ്യങ്ങളുടെ മാഹാത്മ്യത്തെ കുറയ്ക്കുന്നതിനായിരിക്കും അവൻെറ ശ്രമം. മാത്രമല്ല, നിൻെറ കുറ്റങ്ങളെ വണ്ണിച്ചുപറകയോ, നിൻെറ നാശത്തിനായി നിന്നെ സ്തുതിക്കയോ ചെയ്യും.

നിൻെറ ഉപവിയുടെ തീക്ഷ്ണതയനുസരിച്ചു നീ ലോകരക്ഷയ്ക്കായി ബുദ്ധിമുട്ടുന്നെങ്കിൽ, ലോകം അതിനെ അത്ര വകവയ്ക്കയില്ല; അതിനുപകരം വലിയ നന്ദിഹീനതകാണിക്കയാണു പതിവു്. പ്രാപഞ്ചികന്മാരെന്നു പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവരും അല്ലാത്തവരും ഇപ്രകാരം നിന്നോടു

വർത്തിച്ചെന്നു വരാം. സുകൃതത്തിന്റെ ബദ്ധവിരോധികൾ മാത്രമല്ല, ഭക്തരെന്നു ഭാവിക്കുന്നവർകൂടിയും ഇപ്രകാരമേ നിന്നോടു പെരുമാറുകയുള്ളൂ.

മകനേ, ഈ വക സംഗതികൾ മുൻകൂട്ടി നിന്നോടു പറഞ്ഞതു്, അവ സംഭവിക്കുമ്പോൾ എന്റെ വചനത്തെ നീ ഓർക്കുന്നതിനായിട്ടാണു്. എന്റെ മാതൃകയ്ക്കൊത്തവണ്ണം നീ നിന്റെ പ്രതിജ്ഞയിൽ സ്ഥിരമായിരിക്കുന്നതിനും, നിന്നെ ഉപദ്രവിക്കുന്നവരോടു് അനുകമ്പ കാണിക്കുന്നതിനും, അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനും അവരുടെ രക്ഷയ്ക്കായി ഉത്സാഹപൂർവ്വം പരിശ്രമിക്കുന്നതിനും വേണ്ടിയാണു് ഇവ ഞാൻ പറഞ്ഞതു്. നീ കൂടുതൽ അനുകമ്പ കാണിക്കേണ്ടതു നിന്നെ പീഡിപ്പിക്കുന്നവരോടത്രേ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, നിന്നെയല്ല, അവരെത്തന്നെയാണു് അവർ ഉപദ്രവിക്കുന്നതു്.

4. എന്റെ മകനേ, ഇങ്ങനെയുള്ള സംഗതികൾ നിന്റെ ജീവിതകാലംമുഴുവൻ നീ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം. മനുഷ്യർ നിനക്കു വിരോധമായി പ്രവർത്തിച്ചുവെന്നു വരാം. ഒരു കാലത്തു നിന്റെ സ്നേഹിതന്മാരായിരുന്നവർ, കാരണംകൂടാതെ നിന്നിൽനിന്നകന്നു് നിന്റെ വിരോധികളായിത്തീരാൻ പാടുണ്ടു്. ആകയാൽ, ഇങ്ങനെയുള്ളവരോടു നീ വളരെ സൂക്ഷത്തോടെ വർത്തിക്കണം. അവർ അനുകൂലഭാവം കാണിക്കുമ്പോൾ അവരിൽ പൂർണ്ണമായി ആശ്രയിക്കയോ, പ്രതികൂലഭാവം പ്രദർശിപ്പിക്കുമ്പോൾ സമാധാനരഹിതനായിത്തീരുകയോ വേണ്ടാ. നിന്റെ ഹൃദയം പരിശുദ്ധവും സ്വതന്ത്രവും ആയിരിക്കത്തക്കവിധമേ നീ അന്യരോടു വർത്തിക്കാവൂ. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ, അവർ നിന്നെ ഉപദ്രവിക്കുമ്പോൾ നിന്നെ മുഴുവനായും എനിക്കു കയ്യാളിക്കുന്നതിനു നിഷ്പ്രയാസം നിനക്കു സാധിക്കും. സമാധാനം പാലിക്കുന്നതിനും യോഗ്യത സമ്പാദിക്കുന്നതിനും ഇതു നിന്നെ സഹായിക്കുന്നതാണു്. ആകയാൽ മകനേ, നീ എവിടെപ്പോയാലും നിന്നെ അസഹ്യപ്പെടുത്തുന്നവരെ നീ കാണും. നീ ഭക്തന്മാരോടുകൂ

ടി മാത്രം വഞ്ചിച്ചാലും, തങ്ങളുടെ ശരീരവും ആത്മാവും എനിക്കു മുഴുവനായി സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ലോകത്തിൽനിന്നു വിട്ടുമാറി ഏകാന്തവാസം അനുഷ്ഠിക്കുന്നവരുടെ ഇടയിൽ നീ വസിച്ചാലും, ശത്രുക്കളിൽനിന്നു നീ സ്വതന്ത്രനായിരിക്കയില്ല. എന്റെ പന്ത്രണ്ടു ശ്ലീഹന്മാരിൽ ഒരുവൻ എന്നെ ഒറ്റിക്കൊടുത്ത സ്ഥിതിക്ക്, ഭക്തരുടെയിടയിൽ മാത്രമല്ല, സന്ന്യാസാശ്രമങ്ങളിൽപ്പോലും നിന്നെ ഉപദ്രവിക്കുന്നവർ കാണപ്പെട്ടെന്നെങ്കിൽ നീ അത്ഭുതപ്പെട്ടെന്തിന്?

5. മകനേ, ആന്തരികജീവിതം നയിക്കുന്നതിന് ആഗ്രഹിക്കുന്നവരെല്ലാവരും പീഡകളും സഹിച്ചേ മതിയാവൂ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ആന്തരികമായി ജീവിക്കുന്ന എന്റെ ശിഷ്യന് എല്ലായ്പോഴും പീഡകളുണ്ടായിരിക്കും. എന്നാൽ വേദസാക്ഷിത്വം പലതരത്തിൽ ആയിരിക്കുന്നതുപോലെ പീഡനവും വിവിധതരമാണ്. ശത്രുക്കളിൽനിന്നും, സ്നേഹിതന്മാരിൽനിന്നും, ദുഷ്ടരിൽനിന്നും ശിഷ്ടരിൽനിന്നും, ദൃശ്യമായും അദൃശ്യമായും ഞെരുക്കങ്ങളുണ്ടാകുന്നു. ഇപ്രകാരംതന്നെ വിശ്വാസത്തിനും ഉപവിക്കുംവേണ്ടിയുള്ള പീഡനം, ശരീരത്തിലും ആത്മാവിലും ഹൃദയത്തിലും ഏല്ക്കുന്ന പീഡനം, എന്നിങ്ങനെ വിവിധങ്ങളായ പീഡനങ്ങളുണ്ട്. ആകയാൽ എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ യഥാർത്ഥശിഷ്യനാകുന്നതിനു നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ ഏതുതരത്തിലുള്ള പീഡനവും സഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു ശിഷ്യനാണു പുണ്യവാന്മാരുടെ സ്നേഹിതൻ. രക്തസാക്ഷിത്വത്തിന്റെ ലക്ഷ്യമായ സൈത്തുകൊമ്പുകളും വഹിച്ചുകൊണ്ടു ദിവ്യസിംഹാസനത്തിനടുത്തു നിലകൊള്ളുന്ന അസംഖ്യം മഹാത്മാക്കളെ നീ കാണുക. അവരെല്ലാവരും രക്തം ചിന്തിയിട്ടുള്ളവരല്ലെങ്കിലും, വേദസാക്ഷിമകുടം തങ്ങൾക്കും ചൂടണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടെ ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള വേദസാക്ഷിത്വം അനുഭവിച്ചിട്ടുള്ളവരാണ്.

6. എന്റെ മകനേ, ഒരു യഥാർത്ഥവേദസാക്ഷി തന്റെ വേദസാക്ഷിതത്വത്തെ സ്വമനസാ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നില്ല. പ്രത്യുത, ദൈവം യാത്രയാക്കിയതിനെ സന്തോഷസമേതം സ്വീകരിക്കുമാത്രമേ അവൻ ചെയ്യുന്നുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട്, നിന്റെ ജീവിതകാലത്തിൽ ദിവ്യപരിപാലനയാൽ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്ന സകല ദുഃഖങ്ങളും ഇതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളാണെന്നു കരുതുക. വേദസാക്ഷിതത്വത്തിനുള്ള അവസരം ലഭിക്കുന്നതിനായി അവിശ്വാസത്താലോ, അപരിഷ്കൃതജാതിയാലോ, തിരുസ്സഭയെ ഞെരുക്കുന്നവരാലോ നീ പീഡിപ്പിക്കപ്പെടണമെന്നില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ലോകം നിന്നെ പീഡിപ്പിക്കുന്നു; മനുഷ്യൻ നിന്നെ പീഡിപ്പിക്കുന്നു; മൂന്നാമതൊരാൾ നിന്നെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കുന്നു; അപരൻ നിന്നെ പരിഹസിക്കുന്നു; ഒരുവൻ നിന്നെ പുച്ഛിക്കുന്നു; മറ്റൊരുവൻ നിന്നോട് മല്ലിടുന്നു; ദുഷിച്ച സ്വഭാവം, അഥവാ, ക്രമരഹിതമായ നിന്റെ ചാച്ചിലുകൾ നിന്നോട് എതിർക്കുന്നു; എന്നുവേണ്ടാ, മറ്റു പല സംഗതികളും നിനക്കു വ്യസനഹേതുക്കളായിത്തീരുന്നു. എന്റെ മകനേ, ഇവരത്രേ നിന്നെ പീഡിപ്പിക്കുന്നവർ!!

മറ്റുള്ളവരുടെ വിരുദ്ധാഭിപ്രായങ്ങളും, അവരിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന പ്രതിബന്ധങ്ങളും—എല്ലാവക ഉപദ്രവങ്ങളും—വകവയ്ക്കാതെ, ധീരതയോടും മഹാമനസ്കതയോടുംകൂടെ വേദപ്രമാണങ്ങളും നിന്റെ ജീവിതനിയമങ്ങളും അനുസരിക്കുക. പുണ്യം അഭ്യസിക്കയും ഭക്തിയോടുകൂടി വ്യാപരിക്കയും ചെയ്യുക. വിശ്വാസപരമായ നിന്റെ രക്തസാക്ഷിത്വം ഇതിലാണ് അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. ക്രൂരതയും നിന്നെ പീഡിപ്പിക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടി നീ പ്രാർത്ഥിക്കണം. പ്രകൃതിക്കു വിരുദ്ധമെങ്കിലും, നിന്നോടു വിരോധം തോന്നുന്ന അയല്ക്കാരെ സ്നേഹിക്കയും സഹായിക്കയും, അവരുടെ നന്മയിൽ തീക്ഷ്ണത പ്രദർശിപ്പിക്കയും ചെയ്യുക. നിന്റെ പ്രാർത്ഥനകളും ജോലികളും ബുദ്ധിമുട്ടുകളുമെല്ലാം അവർക്കുവേണ്ടി കാഴ്ചവെയ്ക്കേണ്ടതാണ്. ഇങ്ങനെയൊക്കെ ചെയ്താൽ നീ സ്നേഹപരമായ വേദസാക്ഷി

തപം അനുഭവിക്കുന്നുവെന്നു ന്യായ്യമായി പറയാം. സുഖക്കേടുകൾ ഒരുപക്ഷേ നിന്നെ വിഷമിപ്പിച്ചേക്കും. നിൻെറ ശിരസ്സിനും മറ്റുള്ള അവയവങ്ങൾക്കും ദുസ്സഹമായ വേദന ഉണ്ടാകാൻ പാടുണ്ട്. അത്യുഷ്ണാനം നിൻെറ ആരോഗ്യത്തെ ഹനിച്ചേക്കാം. ഈ ഭൂശാവസരങ്ങളിലാണു നീ ശാരീരികമായ വേദനാസാക്ഷിതപം അനുഭവിക്കുന്നതു്. ശക്തിമത്തായ പരീക്ഷകൾ ഉണ്ടാകുക, അതല്ലെങ്കിൽ നിൻെറ ആത്മാവിനെ പൂർണ്ണമായി വിശുദ്ധീകരിക്കുന്നതിനു് ഉതകുന്നതും ദൈവം യാതൊരു യാക്കുന്നതുമായ സങ്കടങ്ങൾ സഹിക്കുക എന്നിത്യാദിയാകുന്ന ആത്മാവിൻെറയും ഹൃദയത്തിൻെറയും രക്തസാക്ഷിതപം.

എന്നാൽ എൻെറ മകനേ, തിരിച്ചറിവു വന്നതിൽപ്പിന്നെ, മനസ്സില്ലാതെയോ, ഏതെങ്കിലും പ്രയോജനത്തെ ലാക്കാക്കിയോ എത്ര വലിയ വേദന അനുഭവിക്കുന്നതിനു് ഇടയായാലും, അതുകൊണ്ടു യാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഇതിൻെറ മാഹാത്മ്യം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു്, സന്മനസ്സോടും ക്ഷമയോടുംകൂടി ദൈവസ്നേഹത്തെപ്രതി ഇവയെ സഹിക്കുന്നതിലാണു്. അകയാൽ കേവലം വേദന സഹിക്കുന്നതുകൊണ്ടായില്ല; പിന്നെയോ എന്നോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി സപ്രമനസാ അവയെ സഹിക്കണം. മിവ്യസ്നേഹത്തെ പ്രതിയല്ലാതെ സപീകരിക്കുന്ന വേദനാസാക്ഷിതപം, അഥവാ പീഡനം നിർജ്ജീവവും ഫലശൂന്യവുമത്രേ.

ഇതാ, ഒരു കിരീടം നിൻെറ മുമ്പിൽ ഇരിക്കുന്നു. അതു കൈക്കലാക്കാൻ പല മാർഗ്ഗങ്ങളുമുണ്ടു്. എല്ലാ അന്തസ്സിലും ജീവിതാവസ്ഥയിലുമുള്ളവർ ഇതിനെ അതിയായി ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു; അനേകം യുവതീയുവാക്കന്മാർ ഇതാ, അത്യാഹ്ലാദത്തോടെ ഈ മകുടം ചൂടിക്കഴിഞ്ഞു. എന്നിരിക്കെ, ഈ മുടി ധരിക്കുന്നതിനു നിനക്കു മനസ്സില്ലെന്നോ? സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു നിൻെറ കണ്ണുകളെ ഉയർത്തി പുണ്യവാന്മാരുടെ പ്രതാപത്തേയും അവരുടെ സൗഭാഗ്യത്തേയുംപറ്റി ധ്യാനിക്കുക. അവർ നിൻെറ സഹോദരന്മാരാണു്. അവരുടെ കൂടെ ചെന്നുചേരണം

മെന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അതിനുമുടി ചൂട്ടുന്നതിനായി ധൈര്യസമേതം പ്രയത്നിച്ചേ മതിയാവൂ.

8. ശിഷ്യൻ:— വേദസാക്ഷികളുടെ തലവനും, മകുടവും, അശ്വാസദായകനും, ഏറ്റവും മാധുര്യമുള്ളവനുമായ ഈശോയേ, മനുഷ്യൻ പലപ്പോഴും എനിക്കു വിരോധമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നുവെന്നതു ചിരപരിചയംകൊണ്ടു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി. ഈ സംഗതി എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ആഴമായി പതിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്നിരുന്നാലും അതേസംബന്ധിച്ച വാസ്തവത്തിൽ എനിക്കു യാതൊരു ആവലാതിയും ഇല്ലെന്നു ഏറ്റുപറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഏറ്റവും നീചനും നന്ദിഹീനനുമായ ഞാൻ യൂദാസിനേയും അവന്റെ കൂട്ടുകാരേയും അനുകരിച്ചു്, എന്റെ കർത്താവും ദൈവവുമായ അങ്ങേയ്ക്കു വിരോധമായി പ്രവർത്തിച്ചുപോയി. ആകയാൽ സകലസൃഷ്ടികളും എന്നെ തൃജിക്കേണ്ടതത്രേ.

മാത്രമല്ല, അങ്ങയാൽ സ്നേഹിക്കപ്പെടുന്നതിനോ അങ്ങയുടെ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ കൂട്ടത്തിൽ എണ്ണപ്പെടുന്നതിനോ ഞാൻ യാതൊരുവിധത്തിലും യോഗ്യനുമല്ല. എങ്കിലും യൂദാസിനെപ്പോലും മനസ്സുതിരിക്കുവാനായി പല മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കത്തക്കവണ്ണം അത്രകനിവുള്ള ഒരു ഹൃദയം അങ്ങേക്കുള്ളതുകൊണ്ടു ഞാൻ എന്തിനു ഭയപ്പെടുന്നു? എന്തിനു് അവിശ്വാസിക്കുന്നു? ഞാൻ എത്രതന്നെ ദുഷ്ടനായിരുന്നാലും അങ്ങേപ്പക്കൽ വരുന്ന അവസരത്തിൽ അങ്ങു് എന്നെ ഉപേക്ഷിക്കാതെ കരുണാപൂരസ്സരം സ്വീകരിച്ചു സഹായിക്കുമെന്നാണു് എന്റെ വിശ്വാസവും പ്രതീക്ഷയും. ആകയാൽ അവിടുത്തെ ഹൃദയനന്മയിലും മഹാമനസ്കതയിലും ശരണംപ്രാപിച്ചുകൊണ്ടു്, സ്ഥിരമായ സ്നേഹത്തോടെ എന്റെ പഴയ അവിശ്വാസത്തിനു പരിഹാരം ചെയ്യുന്നതിനും, എനിക്കു യാത്രയാകുന്ന സങ്കടങ്ങൾ അങ്ങയോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി സഹിക്കുന്നതിനും, തല്പരനാ, അവിടുത്തെ ഹൃദയത്തിന്റെ നിത്യാ

നന്മത്തിനും മഹിമയ്ക്കുമായി എന്നെത്തന്നെ പരിശുദ്ധനാക്കുന്നതിനും ഞാൻ ഇതാ നിശ്ചയിച്ചുകഴിഞ്ഞു.

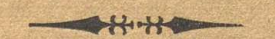

അധ്യായം 9

നമ്മുടെ ഉപകാരികൾപോലും നമ്മെ തിരസ്കരിക്കുമ്പോൾ ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയമാതൃകയനുസരിച്ചു നാം അതു സഹിക്കണം.

ഈശോ:– ഒരു വലിയ ജനക്കൂട്ടം അടുത്തുവന്ന് എന്നെ പിടിച്ചപ്പോൾ എന്റെ ശിഷ്യഗണം എന്നെ ഏകനായി ശത്രുമദ്ധ്യത്തിൽ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ട് ഓടിക്കളഞ്ഞു. എന്റെ മകനേ, ഞാൻ തിരഞ്ഞെടുത്തു, സ്നേഹത്തോടും ശ്രദ്ധയോടുംകൂടെ അഭ്യസിപ്പിക്കയും, എന്റെ പിതാവിൽനിന്നു കേട്ടവയെല്ലാം പഠിപ്പിക്കയുംചെയ്ത എന്റെ വത്സലശിഷ്യന്മാരാണ് എന്നോടിപ്രകാരം വർത്തിച്ചതു്. എന്നോടുകൂടെ മരിക്കേണ്ടി വന്നാൽപോലും എന്നെ ഉപേക്ഷിക്കയില്ലെന്ന് അല്പം മുമ്പു സമ്മതിച്ചു പറഞ്ഞവരല്ലയോ ഇവർ?

പൈശാചികശക്തി പ്രബലപ്പെടുകയും, എന്നെ വിസ്തരിക്കേണ്ട സമയം ആസന്നമാകയും ചെയ്തപ്പോൾ, രക്ഷകനും പിതാവുമായ എന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ട് എല്ലാവരും ഓടിയൊളിച്ചു. പ്രിയ മകനേ, എന്റെ ശിഷ്യന്മാരുടെ ഈ പ്രവൃത്തി എന്റെ ഹൃദയത്തെ എത്രമാത്രം മുറിപ്പെടുത്തിയെന്നു ചിന്തിക്കുക. മാത്രമല്ല, മർമ്മഭേദകമായ ഈ സങ്കടം ഏതെല്ലാം മനോവികാരങ്ങളോടുകൂടി ഞാൻ സഹിച്ചുവെന്നു വീണ്ടും വീണ്ടും നീ ഓർക്കണം.

2. എന്റെ ഹൃദയവികാരങ്ങളെ ശരിയായി പരിശോധിക്കുന്നപക്ഷം നിന്നെ ആരുതന്നെ തിരസ്കരിച്ചാലും അതു

യോഗ്യതയോടുകൂടി സഹിക്കുന്നതിനു നിനക്കു സാധിക്കും. ഒരുവൻ തന്റെ ആപൽമിത്രങ്ങളാൽപ്പോലും ചില ആപൽഘട്ടങ്ങളിൽ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതിനു ഞാൻ അനുവദിക്കുന്നുണ്ട്. ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു്, അവൻ എന്നോടു പരിപൂർണ്ണമായി യോജിക്കുന്നതിനും പുണ്യത്തിൽ കൂടുതൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുന്നതിനുമായിട്ടാണു്. ഇതു് എന്റെ സ്നേഹാതിരേകത്തെയല്ലയോ വിശദമാക്കുന്നതു്?

ദുർബലനായ ഒരുവൻ ഞെരുക്കങ്ങളാൽ കഠിനമായി പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുമ്പോൾ, ധൈര്യവാനായിരിക്കുന്നതിനു് എന്റെ സ്നേഹം അവനു ശക്തി നൽകും. സൃഷ്ടികളോടുള്ള അമിതസ്നേഹത്തിൽനിന്നു പൂർണ്ണമായി വിട്ടകലുന്നതിനും തന്നെത്തന്നെ പരിത്യജിക്കുന്നതിനും ഇതു പലപ്പോഴും മനുഷ്യനു സഹായമായിത്തീരാതിരിക്കയില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അവൻ മനുഷ്യരാൽ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടുമ്പോൾ, യാതൊരുത്തനേയും ഉപേക്ഷിക്കാത്തവനായ എനിക്കു സമർപ്പിക്കുന്നതിനായി അവന്റെ ഹൃദയത്തെ അവരിൽനിന്നു് അവൻ പിൻവലിക്കും. മാത്രമല്ല, അവൻ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഉപദ്രവങ്ങളും സ്വയം സഹിക്കുന്നതിനു ശക്തിയില്ലെന്നു കാണുമ്പോൾ, പിതാവായ എന്റെയടുക്കൽ സ്വമനസാവന്നു്, അവനേയും അവനുള്ള സകലത്തേയും എനിക്കു സമർപ്പിക്കുതന്നെചെയ്യും.

സകല ജനങ്ങളാലും ത്യജിക്കപ്പെട്ടും, എന്നാൽ ഈ ദയനീയാവസ്ഥയിൽ സംതൃപ്തനായും, തന്നെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നവരെ വാസ്തവത്തിൽ സ്നേഹിച്ചും ജീവിക്കുന്നവനാണു സാക്ഷാൽ ധീരോദാത്തൻ. മനുഷ്യരുടെ സ്നേഹം നഷ്ടപ്പെട്ടതിനെക്കുറിച്ചു വിലപിക്കാതെ ആ നഷ്ടത്തെ സന്മനസ്സോടെ സഹിക്കയും, സകല ആപത്തുകളിലും എന്നിൽമാത്രം ആശ്രയിക്കയും ചെയ്യുന്ന ഇവൻ മാത്രമേ ദൈവത്താൽ അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നതിനു യോഗ്യനാകയുള്ളു. എന്നോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി ഒരുവൻ ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ അതു നിശ്ചയമായി എളിമയുള്ള ഹൃദയത്തിന്റെ ലക്ഷണമത്രേ.

3. ഒരുവൻ അന്യനെ എത്ര നല്ല ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടെ സ്നേഹിച്ചു തുടങ്ങിയാലും, നിയന്ത്രിക്കപ്പെടാൻ പാടില്ലാത്തതും, കേവലം മാനുഷികവുമായ ചില ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ അവനിൽ കടന്നുകൂടിയേക്കാൻ പാടുണ്ട്. എന്നാൽ ഞാൻ മനുഷ്യഹൃദയത്തെ തീക്ഷ്ണതയോടെ സ്നേഹിക്കുന്നു. എന്നെ സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങളിലല്ലാതെ മറെറാന്നിലും അതു വ്യാപൃതമായിരിക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. മരണംവരെ സന്തോഷത്തിലും സന്താപത്തിലും, ഭാഗ്യത്തിലും നിർഭാഗ്യത്തിലും, ഒരേവിധം ഭാഗഭാക്കാകേണ്ടവരായ ബന്ധുമിത്രങ്ങളാൽപ്പോലും അവൻ ചിലപ്പോൾ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതിനു ഞാൻ അനുവദിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. അന്യരുടെ സ്നേഹം സമ്പാദിക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ ആ ആഗ്രഹത്തെ ശരിയായി ക്രമപ്പെടുത്തുവാനായി തന്നോടുതന്നെ ദീർഘനാൾ പോരാടേണ്ടതായി വന്നേക്കാം.

ശിഷ്യൻ:– ഓ! കർത്താവേ, അപ്പോൾ യാതൊരു ഉദ്ദേശ്യവുംകൂടാതെ അന്യരാൽ സ്നേഹിക്കപ്പെടുന്നതിനാഗ്രഹിക്കയോ പ്രതീക്ഷിക്കയോ ചെയ്യുന്നതു തിന്മയാണോ?

ഈശോ:— എന്റെ മകനേ, ഈ ആഗ്രഹമോ പ്രതീക്ഷയോ നിനക്കുവേണ്ടി നീ ചെയ്യുന്നെങ്കിൽ അതു സ്വാർത്ഥപരവും, മറിച്ച് എനിക്കുവേണ്ടിയെങ്കിൽ അതു പരിശുദ്ധവുമാകുന്നു. നിന്റെ ഉന്മേഷത്തിനോ ഉല്ലാസത്തിനോ ആയി മറെറാരാളിന്റെ സ്നേഹത്തെ നീ കാംക്ഷിക്കുന്നെങ്കിൽ, നിന്റെ അഭിലാഷങ്ങളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനായി അന്യരുടെ സൗന്ദര്യത്തെക്കണ്ട് അവരെ സ്നേഹിക്കുന്നെങ്കിൽ, എന്നുവേണ്ടാ, ഒറവാക്കായിപ്പറഞ്ഞാൽ നേരിട്ടോ അല്ലാതെയോ, സ്വാഭാവികമായ നിന്റെ ആഗ്രഹങ്ങൾക്കു നിവൃത്തിമാർഗ്ഗം പ്രസ്തുത സ്നേഹിതനിൽ കാണണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ, ഒരുവനെ സ്നേഹിക്കുന്നെങ്കിൽ, നിനക്കുവേണ്ടി മാത്രമാണു നീ അവനെ സ്നേഹിക്കുന്നതു്.

എന്നാൽ എന്റെ ഉദ്ദേശ്യം സഫലമാകുന്നതിനുവേണ്ടി യാണു നീ അന്യരെ സ്നേഹിക്കുന്നതെങ്കിൽ, അവരുടെ നിത്യരക്ഷയേയോ ആത്മാക്കളുടെ പുണ്യപൂർണ്ണതയേയോ ലാക്കാക്കിയാണു നീ പ്രവർത്തിക്കുന്നതെങ്കിൽ, അതേ, എന്റെ രാജ്യം വിസ്തീർണ്ണമാക്കി, അതിനെ എല്ലാ ഹൃദയങ്ങളിലും സ്ഥാപിക്കുന്നതിനാണു നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നതെങ്കിൽ, എന്റെ മകനേ, നിന്റെ ഈ സ്നേഹം നിശ്ചയമായി എനിക്കുവേണ്ടിയാകുന്നു. യാതൊരു ഉദ്ദേശ്യവും ഇല്ലാതിരുന്നാൽത്തന്നെയും അന്യർ നിനക്കുവേണ്ടിമാത്രം നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നതിനു നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ, അതു ന്യായാനുസൃതമായിരിക്കയില്ല; അത് അപൂർണ്ണമായിരിക്കയേ ഉള്ളൂ, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, നീ അല്ല ഞാനാകുന്നു നിന്റെ അന്ത്യം.

ഇപ്രകാരമുള്ള സ്നേഹം പാപത്തിലേയ്ക്കു മനുഷ്യരെ നയിക്കുന്നുവെന്നു മാത്രമല്ല, അതിന്റെ കെണിയിൽ അവരെ ഉറപ്പെട്ടുത്തി വലയ്ക്കുയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് അതിനെ നന്നായ് ഭയപ്പെടേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ എനിക്കുവേണ്ടി നീ സ്നേഹിക്കപ്പെടുന്നതിന് ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നിന്റെ സ്നേഹം ന്യായാനുസൃതമായിരിക്കും. അതാണു സാക്ഷാൽ പരിശുദ്ധമായ സ്നേഹം. അതാണ് എന്നോടുള്ള സ്നേഹം. പ്രസ്തുത സ്നേഹത്താലത്രേ പുണ്യവാന്മാർ അന്യരെ സ്നേഹിച്ചതും, അവർ അന്യരാൽ സ്നേഹിക്കപ്പെടുന്നതിനാഗ്രഹിച്ചതും. ഈ സ്നേഹംനിമിത്തം പല നന്മകളും അവർ ലോകത്തിനു ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതുകയാൽ എന്റെ മകനേ, നിന്റെ സ്നേഹവും ഈ വിധത്തിൽ ആയിരിക്കട്ടെ.

4. സ്നേഹത്തെപ്പോലെ അത്ര ശക്തിമത്തായി മനുഷ്യഹൃദയം ഇച്ഛിക്കുന്ന വേറൊരു സംഗതിയും ലോകത്തിൽ ഇല്ലെന്നതന്നെ പറയാം. ഇതിന് എല്ലായ്പോഴും മാറാതെ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ചിലപ്പോൾ ഗുണകരമായും മറുചില അവസരങ്ങളിൽ ദോഷകരമായും പരിണമിക്കാറുണ്ട്. എന്നെപ്രതി ഒരുവൻ അന്യനെ നിർവ്യാജം സ്നേഹിക്കുന്നു

വെങ്കിൽ അ സ്നേഹം വിലയേറിയ ഒരു നിക്ഷേപമാകുന്നു. ഈ സ്നേഹം സാധാരണജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഉൽഭൂതമാക്കുന്നതിനും, അഥവാ ഉൽഭൂതമായാൽപ്പോലും വളരെനാൾ അവരിൽ നിലനിറുത്തുന്നതിനും പാലിക്കുന്നതിനും വളരെ പ്രയാസമാണ്. ഈ സ്നേഹംകാരണത്താൽ ഒരുവൻ, സ്വന്തം എന്നുകണക്കെ, അന്യരുടെ നന്മയെ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. സ്തുതിയോ ബഹുമാനമോ യാതൊന്നും ഇച്ഛിക്കാതെ അന്യന്റെ തെറുകളെ തിരുത്തും; പുണ്യവും ഭക്തിയും സമ്പാദിക്കുന്നതിനായി അവനെ സഹായിക്കയും, ജീവിതദശയിൽ പല അവസരങ്ങളിലും— സന്തോഷത്തിലും സന്താപത്തിലും—മരണത്തിലും എന്നുവേണ്ടാ, മരണാനന്തരവും— വിശ്വസ്തനായിരിക്കയും ചെയ്യും.

എന്റെ മകനേ, മറ്റൊരാളെ സ്നേഹിക്കുന്നതിന്റെ ഫലമായി, നീ സൈ്വരമില്ലാത്തവനായിത്തീരുകയോ, ന്യായമായും അല്ലാതെയുമുള്ള സമയങ്ങളിൽ അവനെപ്പറ്റിയുള്ള വികാരത്താൽ നിന്റെ ഹൃദയവും മനസ്സും ചഞ്ചലപ്പെടുകയോ ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ അതു പരമാത്മസ്നേഹമല്ല. സ്നേഹിതനോടുകൂടെ പല അവസരങ്ങളിലും സുദീർഘമായ സംഭാഷണത്തിനു നീ ആഗ്രഹിക്കയോ, ബാഹ്യവേഷംകണ്ടു ഭ്രമിച്ചു നീ അവനെ സ്നേഹിക്കയോ ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ, ആ സ്നേഹം നിഷ്കന്മഷമാകുന്നതെങ്ങനെ? നിന്റെ ഇഷ്ടനെപ്പറ്റിയുള്ള സംസാരത്തിൽ കൈകടന്ന താൽപര്യം പ്രദർശിപ്പിക്കയോ, അവന്റെ സ്തുതി പാടുകയോ, അവന്റെ തെറുകളെപ്പോലും സ്തുത്യർഹമായി ഗണിക്കയോ ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ നിന്റെ സ്നേഹം നിസ്സ്വാത്മമെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ.

മറുള്ളവർ അവനെ സ്നേഹിക്കുന്നതിൽ നീരസം പ്രദർശിപ്പിക്കയോ, അവന്റെ വേർപാടിൽ നീ സമാധാനരഹിതനായും ദുഃഖിതനായും കാണപ്പെടുകയോ ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ, മകനേ, നിന്റെ സ്നേഹം ഒരിക്കലും യഥാത്മമായിരിക്കയില്ല.

നേരേമറിച്ച്, അവനുമായുള്ള സമ്പർക്കത്തിൽ മേലുദ്ധരിച്ചവയാതൊന്നും നിനക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടുന്നില്ലെങ്കിൽ, നിന്റെ സ്നേഹം യഥാർത്ഥവും നിഷ്കളങ്കവുമാണെന്നുള്ളതിനു വേറെ തെളിവുകൾ ആവശ്യമില്ല.

ഒരു യഥാർത്ഥസ്നേഹിതനെ ലഭിക്കുക എന്നതു വളരെ അപൂർവ്വമായ നിക്ഷേപലാഭംപോലെയത്രേ. ആകയാൽ എന്റെ മകനേ, അങ്ങനെയുള്ള ഭാഗ്യം നിനക്കു കിട്ടുന്നുവെങ്കിൽ അവനോടു വിവേകപൂർവ്വം വർത്തിക്കുക. അവൻ വിശ്വാസ്യനോ അവിശ്വാസ്യനോ ആയിത്തീർന്നാൽത്തന്നെയും പിന്നീടു ദുഃഖിക്കുന്നതിനിടവരാത്തവിധത്തിലായിരിക്കണം നിന്റെ പെരുമാറ്റം. സ്നേഹിതനോടുള്ള നിന്റെ സ്നേഹം എന്നിൽ അടിസ്ഥാനം ഉറപ്പിച്ചതാണെങ്കിലും, നിന്റെ ഹൃദയത്തെ സ്വതന്ത്രമായി സൂക്ഷിക്കണം. ക്രൂശാതെ, മറെറല്ലാവരേയും ഉപേക്ഷിച്ചിട്ട് എന്നെമാത്രം സ്നേഹിക്കണമെന്നു ഞാൻ നിശ്ചയിച്ചാൽ, അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതിനും നിന്റെ ഹൃദയം തയ്യാറായിരിക്കേണ്ടതാണ്.

സ്വഭാവാതീതമായ സ്നേഹത്താൽമാത്രം എന്നെ സ്നേഹിക്കയും, എന്റെ സ്നേഹത്തിൽമാത്രം ശരണംപ്രാപിക്കയും ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ, നീ എത്രയെല്ലാം ശ്രേഷ്ഠമായ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്താലും നിന്റെ ഹൃദയം ഒരിക്കലും സമാധാനം അനുഭവിക്കയില്ല; എന്നുമാത്രമല്ല, എന്നോടുള്ള ഐക്യത്തിന് അതു് അപ്രാപ്തവുമായിരിക്കും. ആകയാൽ എന്റെ മകനേ, നിന്റെ സ്നേഹം മുഴുവൻ എന്നിൽ നിക്ഷേപിക്കുക. മനുഷ്യർ നിന്നെ ഉപേക്ഷിക്കുമ്പോൾ നിരാശനും ചഞ്ചലമനസ്കനുമാകാതിരിപ്പാനായി നിന്റെ ഹൃദയത്തെ എന്റെ ഹൃദയത്തോടു ബന്ധിക്കുക.

5. മറിഞ്ഞുവീഴുവാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ സ്വരക്ഷാർത്ഥം ഒന്നു പിടിക്കുവാൻപോലും ബലമില്ലാത്തവരും ഞാങ്കണയല്ലേ മനുഷ്യർ? അവർ നിന്നെ സഹായിക്കുന്നെങ്കിൽത്തന്നെയും, വിദൂരമല്ലാത്ത ഭാവിയിൽ നീ അവരെ വിട്ടുപിരിയേണ്ട

തായിവരും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, മരണം ഓരോരുത്തനേയും അന്യോന്യം വേർപെടുത്തുന്നു. അവർ നിന്നെ ഉപേക്ഷിക്കുമ്പോൾ, നിന്നോടുള്ള സ്നേഹത്തെക്കുറിച്ച് എല്ലാവരാലും ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട എന്നിലല്ലാതെ വേറൊരിടത്തും ഇത്ര നിശ്ചിതവും പൂർണ്ണവുമായ സമാധാനം കണ്ടെത്തുവാൻ നിനക്കു സാധിക്കയില്ല.

എന്റെ മകനേ, നിനക്കിഷ്ടമില്ലാത്തവിധത്തിൽ ഒരാൾ, നിന്നോടു വർത്തിക്കുമ്പോൾ നീ അതിനർഹനല്ലെന്നു കരുതി പിറുപിറുക്കുകയാകട്ടെ, വ്യസനാക്രാന്തനാകയാകട്ടെ ചെയ്യരുതു്; നിനക്കിഷ്ടമുള്ളവരിൽനിന്നല്ലാതെ വിഷമങ്ങൾ സഹിക്കുന്നതിനു നിനക്കു മനസ്സില്ലെങ്കിൽ, പുണ്യമില്ല. നീ അർഹിക്കുന്നതുമാത്രം സഹിക്കുന്നതിനു നീ മനസ്സാകുന്നുവെങ്കിൽ, അതിൽ എന്തു മാഹാത്മ്യമാണുള്ളതു്? അഥവാ, സാക്ഷാത്തായ എന്റെ ഒരു വാത്സല്യശിഷ്യനു യോഗ്യമായി വല്ലതും നിന്നിലുണ്ടോ?

6. ആരെങ്കിലും നിന്നിൽനിന്നു വിട്ടുമാറുന്നതിനിടയായാൽ നിന്റെ സ്നേഹഭാവം, സൗമ്യശീലം, ബഹുമാനത്തോടുകൂടിയ പെരുമാറ്റം, എന്നിവവഴിയായി സാക്ഷാൽ ഉപവി എന്താണെന്നു നീ അവർക്കു കാണിച്ചുകൊടുക്കണം. അവർ അയോഗ്യരായിത്തീർന്നതിനുശേഷവും, സ്വാഭാവികമായി നിനക്കുണ്ടാകാവുന്ന നീരസത്തെ അവഗണിച്ച് അവരുടെ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി സദാ പ്രവർത്തിക്കുക.

എന്റെ മകനേ, സ്വാഭാവികചായ്വിനെതിരായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതു വാസ്തവത്തിൽ വിഷമമുള്ളതുതന്നെ. എങ്കിലും എന്നോടുള്ള സ്നേഹത്താൽ പ്രേരിതനായ എന്റെ എളിയ ശിഷ്യൻ ഏതാട്ടശൈഷ്മ്യങ്ങൾ യാതൊന്നും വകവയ്ക്കാതെ എന്റെ സ്നേഹത്തിനു വിഷയമായ സംഗതിയെ മാത്രമേ വിലമതിക്കുകയുള്ളു. പുണ്യത്തിൽ മാന്ദ്യമുള്ളവൻ, ഒരു കായ്യം ചെയ്യണമോ വേണ്ടയോ എന്നു സംശയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനിടയ്ക്ക്, പുണ്യതൽപരൻ വിഷമങ്ങളെ ജയിച്ച്

അ പ്രവൃത്തി ചെയ്യുകഴിയും. അതുകയാൽ എന്റെ മകനേ, എ
ന്റെ ഹൃദയം ഏതൊരു സ്നേഹാഗ്നിയിൽ കത്തിയെരിയുന്നു
വോ, അതേ സ്നേഹാഗ്നിയിൽത്തന്നെ നിന്റെ ഹൃദയവും ക
ത്തിജ്ജ്വലിക്കട്ടെ. എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ സ്നേഹത്താൽ
നീ മറുള്ളവരെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നിന്റെ സകല വി
ഷമങ്ങളും ഓടി അകന്നുകൊള്ളും.

7. ശിഷ്യൻ:– ദിവ്യാനന്ദവും സ്നേഹത്തിന്റെ സ്നേ
ഹവുമായ എന്റെ ഈശോയേ, അങ്ങയോടുള്ള സ്നേഹത്താൽ
ജ്വലിച്ചുകൊണ്ട് അങ്ങെ അനുഗമിക്കുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ.
എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അവന്റെ സകല നിർഭാഗ്യങ്ങളിലും
അവൻ സന്തോഷമാനസനായിരിക്കും. മാനുഷികവും സ്വാ
ർത്ഥപരവുമായ സകലതിനേയും അവൻ തൃണവൽഗണിക്കു
കയുള്ളു. വിശാലമനസ്കനായി ദൈവസ്നേഹമാകുന്ന ചിറകു
കളുടെ സഹായത്താൽ അവൻ അങ്ങയോടുകൂടെ ഉയർന്നു സു
രക്ഷിതമായവിധത്തിൽ അങ്ങയോടു സംയോജിക്കാതിരിക്ക
യില്ല. അതുകയാൽ, മാധുര്യമേറിയ ഈശോയേ, ഇത്ര തീക്ഷ്ണ
തയും ഫലസമൃദ്ധിയുമുള്ള സ്നേഹത്തെ എനിക്കു തരുന്നതിന്
എളിമയോടുകൂടെ അങ്ങയോടു ഞാനപേക്ഷിക്കുന്നു. അതുവഴി
യായി അങ്ങേയ്ക്കുവേണ്ടി ഞാൻ അങ്ങെ സ്നേഹിക്കും. അങ്ങേ
യ്ക്കായിട്ടല്ലാതെ മറൊന്നിനേയും ഞാൻ സ്നേഹിക്കുകയുമില്ല.

മാത്രമല്ല, ഞാൻ മനുഷ്യരാൽ പരിത്യജിക്കപ്പെടുന്നതി
ന് അവിടുന്നു തിരുമനസ്സാകുന്നുവെങ്കിൽ, അതും ക്ഷമയോടെ
ഞാൻ സഹിക്കതന്നെ ചെയ്യും. അവിടുന്നുമാത്രം എല്ലായ്പോ
ഴും എന്നോടുകൂടെയുണ്ടായിരിക്കണമേ; അവിടുന്നുമാത്രം എ
നിക്കു ധാരാളം മതിയായിരിക്കുന്നു. സകലരും എന്നെ ഉപേ
ക്ഷിച്ച് ഓടി അകന്നുകൊള്ളട്ടെ; എന്നാൽ അങ്ങു് എന്നോടു
കൂടെയുണ്ടെങ്കിൽ എന്റെ ഹൃദയം ഒരിക്കലും കലങ്ങുന്നതല്ല.
എന്നെ വെറുത്തുപേക്ഷിക്കുന്നവൻ, അങ്ങെ ഉപേക്ഷിക്കാ

തെ, അങ്ങയോട് കൂടുതൽ യോജിക്കുന്നതിനും അങ്ങേ സ്നേഹിക്കുന്നതിനും ഇടവരുത്തേണമേ എന്നുമാത്രമേ ഞാൻ അങ്ങയോടപേക്ഷിക്കുന്നുള്ളൂ.

അധ്യായം 10

തടവുകാരനാക്കപ്പെട്ട ഈശോയുടെ ഏറ്റവും പരിശുദ്ധ ഹൃദയത്തെ നാം അനുകരിക്കണം.

ഈശോ:- നിലത്തുവീണ പടയാളികളും യഹൂദരും എഴുന്നേറ്റു് എന്റെനേരേ പാഞ്ഞടുത്തു്, എന്നെപ്പിടിച്ചു ബന്ധിച്ചു! ബലിക്കു നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന മിവ്യചെമ്മരിയാട്ടിൻകുട്ടിയായ ഞാൻ ഘാതകന്മാരാൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടു! എന്നാൽ അതു് എനിക്കിഷ്ടമായിരുന്നതുകൊണ്ടാണു ഞാൻ അതിനു മനസ്സായതു്. ശത്രുക്കളുടെ ചങ്ങല എന്റെ കൈകളെ ബന്ധിച്ചതിൽ കൂടുതൽ ശക്തിയോടെ സ്നേഹശൃംഖല എന്റെ ഹൃദയത്തെ ബന്ധിച്ചു. എന്റെ ഹൃദയം സ്നേഹത്താൽ ബന്ധിതമായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ, സർവ്വശക്തിയുള്ള എന്റെ കരങ്ങളും ശത്രുക്കളെ നശിപ്പിക്കയും അവരുടെ ചങ്ങലകളെ പൊട്ടിക്കയും ചെയ്യുമായിരുന്നു.

എന്നാൽ സ്നേഹം എത്രതന്നെ സഹിക്കയില്ല? ഏതവമാനത്തെയാണു് അതു് അത്ര അസഹ്യമായി കരുതുന്നതു്? വിഷമമുള്ളതായ യാതൊരു പീഡകളും അതിനില്ലതന്നെ. അതിനിഷ്ടമുള്ളതെല്ലാം അതു തേടിപ്പിടിച്ചു കരസ്ഥമാക്കും. അതിനു് എപ്പോഴും സ്വാതന്ത്ര്യമേ ഉള്ളൂ. എന്റെ മകനേ, ദൈവസ്നേഹത്താൽ പരിപൂരിതനായിരിക്കുന്നതു് എത്ര ഭാഗ്യകരമായ ഒന്നാണെന്നു നീ അറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഒരു ക്ഷണനേരമെങ്കിലും സ്വേച്ഛാനുസാരം വർത്തിക്കുന്നതിനു നീ അഗ്ര

ഹിക്കയില്ലായിരുന്നു. നേരേമറിച്ച്, നിന്റെ ആത്മാവും ശരീരവും, നിന്നെത്തന്നെയും നിനക്കുള്ള സകലത്തേയും സമനസാ എനിക്കു കയ്യാളിക്കുമായിരുന്നില്ലയോ?

2. ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ തണലിൽ ജീവിക്കുന്നവർ എനിക്കുവേണ്ടി സഹിച്ച പീഡകളേയോ, തടവുശിക്ഷയേയോ മരണത്തെത്തന്നെയോ വ്യസനകരവും നിർഭാഗ്യകരവുമായി വിചാരിക്കുന്നില്ല. എന്നോടുള്ള സ്നേഹത്താൽ ഇവയെല്ലാം സഹിക്കുന്നതിനു ഭാഗ്യം സിദ്ധിക്കുന്നതു് ഒരു വലിയ ലാഭമായിട്ടേ അവർ കരുതുകയുള്ളൂ. വിശ്വാസത്തെ പാലിക്കുന്നതിനായി ഓരോതരത്തിലുള്ള വിഷമങ്ങളും സഹിക്കേണ്ടിവരുന്ന അവസരങ്ങളിൽ, ചിലർ സത്യമാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു മാറി മനുഷ്യരുടെ തന്ത്രങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെട്ടു നാശകൂപത്തിൽ പതിക്കുന്നതിന്റെ കാരണമെന്തെന്നു നിനക്കറിയാമോ? രക്ഷ പ്രാപിക്കുന്നതിനായി, എന്നോടുള്ള നിർമ്മലസ്നേഹത്തെപ്രതി അവർ തങ്ങളെത്തന്നെ പരിത്യജിക്കാത്തതാണു് ഇതിന്റെ കാരണം.

എന്നോടുകൂടി ജയിൽശിക്ഷ അനുഭവിക്കുന്നതിനിഷ്ടമില്ലാത്തതിനാൽ അവർ പിശാചിന്റെ തടവുകാരായിത്തീരുന്നു. താൽകാലികമായിട്ടുള്ള ജീവനെ രക്ഷിക്കുന്നതിനു് അവർ ശ്രമിക്കുന്നതുകാരണത്താൽ നിത്യമായിട്ടുള്ളതിനെ അവർ നശിപ്പിച്ചുകളയുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്. എന്റെ മകനേ, പുണ്യത്തെപ്രതി ഞെരുക്കങ്ങൾ അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നാൽ നീ അശേഷം ഭയപ്പെടേണ്ടാ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, നിന്റെ ശരീരത്തെ പീഡിപ്പിക്കയല്ലാതെ അതിൽ കൂടുതലായി ഒന്നും തന്നെ അവ ചെയ്യുന്നില്ല. എന്നാൽ ആത്മാവിനേയും ശരീരത്തേയും നിത്യമായി നശിപ്പിക്കുന്നതിനു ശക്തിയുള്ള ഒരുവനുണ്ടു്; അവനെയാണു നീ ഭയപ്പെടേണ്ടതു്.

3. നീ അർഹിക്കാത്ത ക്ലേശങ്ങളെ എന്നെപ്രതി സഹിക്കുന്നെങ്കിൽ, അതു നിനക്കു വലിയ അനുഗ്രഹവും ആനന്ദകരവുമായിരിക്കും. അപ്രകാരംതന്നെ എന്റെ പീഡാനുഭവ

ങ്ങളിൽ നീ പങ്കുകൊള്ളുന്നെങ്കിൽ എന്റെ മഹിമയെ നിനക്കു വെളിപ്പെടുത്തിയാലെന്നപോലുള്ള സന്തോഷത്തിനു നീ യോഗ്യനായിത്തീരും.

ദുഷ്ടനോ, അക്ഷേപകനോ, പാതകനോ ആണെന്നുള്ള കാരണത്താൽ പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടു ഫലമില്ല. എന്നാൽ, എന്റെ ഒരു ശിഷ്യനാണെന്നുള്ളതുകൊണ്ടു നീ പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുന്നെങ്കിൽ അതിൽ ലജ്ജ ഭാവിക്കരുത്; തദവസരത്തിൽ ധൈര്യത്തോടും ക്ഷമയോടുംകൂടെ സകലതും സഹിച്ചും, കേതിയോടും എളിമയോടുംകൂടെ സന്തോഷം പ്രദർശിപ്പിച്ചും എന്നെ മഹിമപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ എനിക്കുവേണ്ടി വേദനകളും അനുഭവിക്കുന്നതിനും, തട്ടാരാ, പുണ്യവാന്മാരുമായിത്തീരുന്നതിനുള്ള സൗഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ എണ്ണപ്പെടുന്നതിനുള്ള അവസരം അപ്പോൾ നിനക്കു സിദ്ധിക്കുന്നതാണ്.

പുണ്യശ്ലോകന്മാരായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള ഇക്കൂട്ടരിൽ ചിലർ ചങ്ങലകളാൽ ബന്ധിതരായി ജയിൽവാസം അനുഭവിച്ചതിനുംപുറമേ ലോകത്തിന്റെ അപഹാസങ്ങൾക്കും നിന്ദനങ്ങൾക്കും പാത്രീഭൂതരാകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ചിലർ കല്ലെറിയപ്പെട്ടു; ചിലർ ശത്രുക്കളുടെ വാളിനു ഇരയായിത്തീർന്നു; മറ്റു ചിലരോ എന്നാൽ ആട്ടിൻതുകൽധരിച്ചും വേഷപ്രച്ഛന്നരായും, പർവ്വതോപരിഭാഗങ്ങളിലും ഗുഹകളിലും സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടു, ദുഃഖവും ദാരിദ്ര്യവുംമാത്രം അനുഭവിച്ചുവന്നു. ഞാൻ സകല ദുരിതങ്ങളും ക്ഷമയോടെ സഹിച്ചുകൊണ്ടു ജീവിച്ചതിനാൽ എന്റെ പിതാവിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽത്തന്നെ എനിക്കും സ്ഥലം കിട്ടി; ഇതുപോലെതന്നെ സ്ഥിരോത്സാഹരായിനിന്ന് എന്നോടുകൂടെ ദുഃഖങ്ങളും സങ്കടങ്ങളും സഹിച്ചതുനിമിത്തം, ലോകത്താൽ പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നവർക്ക് എന്റെ ഇരിപ്പിടത്തിൽ ഞാനും സ്ഥലംകൊടുത്തു. എന്റെ മകനേ, എന്നെപ്രതി ഇവരോടുകൂടെ നീയും സങ്കടങ്ങളിൽ

ഓഹരിക്കാരാകുന്നുവെങ്കിൽ, നീ എത്രയോ ഭാഗ്യവാൻ! എന്തു കൊണ്ടെന്നാൽ ദിവ്യമഹിമയും, ബഹുമാനവും, സാക്ഷാൽ പുണ്യവും ഭക്തിയും ആയിട്ടുള്ള സകലതും എന്നിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു.

4. പുണ്യാഭ്യാസനത്തിനായി, ചങ്ങലകളാൽ ബന്ധിക്കപ്പെടുന്നതിനും പീഡകൾ അനുഭവിക്കുന്നതിനുമുള്ള അവസരം എല്ലാവർക്കും നല്കപ്പെടുന്നില്ല; എന്നുവരുകിലും എന്റെ ഹൃദയത്തെ പൂർണ്ണമായി അനുകരിക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കുന്ന ഏവനും ഏതുതരത്തിലെങ്കിലും പുണ്യത്തെപ്രതി ദുരിതങ്ങൾ സഹിക്കേണ്ടതായി വരും; സഹിക്കയും ചെയ്യും.

തിന്മയ്ക്കു കാരണമാകാതെയും വ്യർത്ഥതയ്ക്ക് അധീനമാകാതെയും പുണ്യം അഭ്യസിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ തങ്ങളുടെ ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ നിയന്ത്രിച്ച് അവയെ സ്വാധീനമാക്കുവാൻ സാധിക്കാത്തവരുണ്ടോ? ചുരുക്കം ചിലർ സ്വാഭാവികന്യായമനുസരിച്ച തങ്ങളുടെ ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുന്നു. വിശ്വാസതത്പരന്മാർക്കനുസരണമായി അവയെനിഗ്രഹിക്കുന്നവർ അതിലും ചുരുങ്ങും. എന്റെ മകനേ, നിന്റെ ഇന്ദ്രിയങ്ങളോട് നീ ഏതുവിധം വർത്തിക്കുന്നു എന്നു ചിന്തിക്കുക. നീ അവയ്ക്കു കൂടുതൽ സ്വാതന്ത്ര്യം അനുവദിച്ചുകൊടുക്കുന്നില്ലയോ? പുണ്യപൂർണ്ണത പ്രാപിക്കുന്നതിന് ഇനിയും നീ എന്തു ചെയ്യണമെന്നു നന്നായി ആലോചിച്ചുനോക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

5. എന്റെ മകനേ, നിന്റെ ആത്മാവിന്റെ ശക്തികളെ അധീനമാക്കാൻ നിനക്കു സാധിക്കയില്ലേ? കഴിഞ്ഞ സംഭവങ്ങളെ സദാ ഓർമ്മയിൽ വരുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതും ഓവിയെപ്പറ്റി അധികം ജിജ്ഞാസയോടെ പാർത്തിരിക്കുന്നതുമായ നിന്റെ ഭാവനാശക്തിയെ ശരിയായി നിയന്ത്രിക്കുക. ഉപയോഗപ്രദങ്ങളായ സംഗതികളിൽ അതു് എപ്പോഴും പങ്കുകൊള്ളട്ടെ. ശാന്തമായിരിക്കാൻ പരിചയിക്കുന്നതുവരെ അതിന്റെ അഭിലാഷങ്ങളേയും ജിജ്ഞാസകളേയും എല്ലായ്പോഴും അമർത്തിക്കൊള്ളണം. ഇങ്ങനെ ചെയ്താൽ നിശ്ചയമായി അതു

ക്രമേണ നിനക്ക് അധീനമായിക്കൊള്ളും. ദൈവരഹസ്യങ്ങളെ ശരിയായി ഗ്രഹിക്കുന്നതിനു യത്നിക്കുകയിൽ, മതിമറന്നു് ഈ തത്ത്വങ്ങളിൽനിന്നു മാറി തൊറിൽ കൂട്ടങ്ങിപ്പോകാതിരിപ്പാൻവേണ്ടി നിന്റെ മനസ്സിനെ വിശ്വാസംകൊണ്ടു പൂണ്ണമായി ബന്ധിക്കേണ്ടതാണു്. യാതൊരു സുകൃതത്തിനും എതിരല്ലെങ്കിൽ, ഉപവിയെപ്രതി, അന്യരുടെ അഭിപ്രായത്തെ നിന്റേതിനെക്കാൾ കായ്മയിട്ടേ കരുതാവൂ.

നിന്റെ സ്വന്തം അഭിപ്രായം എത്രമാത്രം വാസ്തവമുള്ളതായിരിക്കുമോ, അതിനെ കീഴടക്കുന്നതിനു് അത്രമാത്രം വിഷമമുണ്ടു്. അതുകയാൽ, തദവസരങ്ങളിൽ അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതുനിമിത്തം നീ ക്രൂശതൽ പുണ്യം സമ്പാദിക്കയത്രേ ചെയ്യുന്നതു്. ഒരുത്തന്റെ ഹൃദയം അതിന്റെ ശത്രുക്കൾക്കും, ദുർമ്മോഹങ്ങൾക്കും, അതിനുതന്നെയും അടിമയായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണു്, ആഭ്യന്തരവും ബാഹ്യവുമായ സംയമനമില്ലാതെ, തോന്ന്യാസമായി അവൻ ജീവിക്കുന്നതു്. അതുകയാൽ, ഹീനമായ സകല സംഗതികളുടേയും അടിമത്തത്തിൽനിന്നു നിന്റെ ഹൃദയത്തെ സ്വതന്ത്രമാക്കുന്നതിനു നീ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം. എങ്കിൽമാത്രമേ അതിന്റെ പൂണ്ണശക്തിയോടും അഗ്രഹങ്ങളോടുംകൂടെ പരിശുദ്ധവും പാരത്രികവും ഉപവിക്കടുത്തതുമായ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്നതിനു് അതിനു സാധിക്കയുള്ളു. ഇതു സാധിക്കാതെ ദൈവസ്നേഹത്താൽ ബന്ധിതനായി എന്റെ കൂട്ടുകാരനാകുന്നതിനു നിനക്കു് ഒരിക്കലും ഇടവരുകയില്ല.

6. ഉപവിയുടെ പ്രവർത്തനം വാസ്തവത്തിൽ വളരെ ആശ്ചര്യകരംതന്നെ. നീ ഉപവി അഭ്യസിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും സകല സംഗതികളും നിനക്കു നന്നായി ഭവിക്കുന്നതാണു്. അതുകയാൽ എന്റെ മകനേ, നിന്റെ ദൈവവും രക്ഷകനുമായ എന്നെ നീ സ്നേഹിക്കുക. സ്നേഹിക്കുന്തോറും എന്നെ കൂടുതലായി സ്നേഹിപ്പാൻ നീ പഠിക്കും! സ്നേഹം വർദ്ധിക്കയും പൂർത്തിയാകുകയും ചെയ്യുന്നതു പ്രവൃത്തിപരമായ–സാ

ക്ഷാത്തായ—സ്നേഹംകൊണ്ടല്ലാതെ, വെറും വിചാരത്താലല്ല. നിന്റെ ഹൃദയം എന്റെ സ്നേഹത്തിൽ പൂർണ്ണമായി ലയിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നിശ്ചയമായി നിന്റെ വിചാരപരമ്പരകളേയും, സംഭാഷണങ്ങളേയും, സേച്ഛാനുസരണമുള്ള പ്രവൃത്തിയേയും നേരായ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ എളുപ്പമായും സൂക്ഷ്മമായും നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനു നിനക്കു സാധിക്കും.

സ്വാഭിലാഷങ്ങൾക്കനുസരണമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം സാക്ഷാൽ സ്വാതന്ത്ര്യമല്ലതന്നെ. അതു ദുരാഗ്രഹങ്ങളെ മറയ്ക്കുന്ന തിരശ്ശീലയും, സുകൃതപ്രവൃത്തികളെ ഹനിക്കുന്ന തിന്മയും, ദുഷ്ടതയുടെ ഭരണവും, കുടുംബങ്ങളുടെ നിർഭാഗ്യവും, സന്യാസാശ്രമങ്ങളുടെ നാശവും, സമുദായത്തെ നശിപ്പിക്കുന്ന സാംക്രമികരോഗവുമാണ്. എന്റെ മകനേ, പ്രാപഞ്ചികന്മാരുടെയിടയിൽ ഈ ബാധ എത്ര ശക്തിയായി വ്യാപിക്കുന്നുവോ അതിലും ശക്തിയോടെ ഭക്തന്മാരുടെയിടയിൽ വ്യാപിക്കും; ഇതിലും ക്രൂരതലായിട്ടായിരിക്കും സന്യാസികളുടെയിടയിൽ പ്രചരിക്കുന്നതു്. അകയാൽ, നന്മയുടെ വേഷത്തിൽ വരുന്ന ഈദൃശസ്വാതന്ത്ര്യം നിന്റെ ഹൃദയത്തെ മലിനമാക്കാതിരിക്കുന്നതിനും, അതിനെ എന്റെ സ്നേഹത്തിൽനിന്നു പിൻപലിച്ചു്, നാരകീയദാസ്യത്തിലേക്കു നിന്നെ ആകർഷിക്കാതിരിക്കുന്നതിനും നീ നന്നായി സൂക്ഷിക്കണം. നീ എത്രതന്നെ ശ്രമിച്ചാലും നിന്നെത്തന്നെ കീഴ്പ്പെടുത്താൻ നിനക്കു സാധിക്കുന്നതല്ല. നീ സ്നേഹിക്കാൻ കടപ്പെട്ടവനാകകൊണ്ടു്, നിനിക്കിഷ്ടമില്ലെങ്കിൽത്തന്നെയും ഏതെങ്കിലും ഒരു വസ്തുവിൽനിന്റെസ്നേഹംപ്രതിഷ്ഠിച്ചേമതിയാവൂ.

എന്നാൽ എന്നോടു നീ അനീതി പ്രവർത്തിക്കാതെയും കൃതഘ്നത പ്രദർശിപ്പിക്കാതെയും, നിനക്കുതന്നെ പലവിധനാശങ്ങളും വരുത്തിവയ്ക്കാതെയും, യാതൊരു സൃഷ്ടികളേയും പൂർണ്ണമായി സ്നേഹിക്കുവാൻ നിനക്കു കഴിയുന്നതല്ലതന്നെ. എന്റെ മകനേ, അകയാൽ സന്മനസ്സോടുകൂടെ നീ എനിക്ക

കീഴ്പെടുക. എന്റെ സ്നേഹത്തിനു നിന്നെത്തന്നെ കയ്യാളിക്കുക. നീ എന്റെ സ്നേഹഭോജനമാകുന്നതിനുവേണ്ടി ഞാൻ ബന്ധനസ്ഥനാകുന്നതിനു മനസ്സായി. സകല മാലാഖാമാരേയും പുണ്യവാന്മാരേയും സ്നേഹത്തിന്റെ ചങ്ങലകൊണ്ടു ഞാൻ എന്നോടു സംയോജിപ്പിച്ചു. അതേ ചങ്ങലകൊണ്ടുതന്നെ ആഭ്യന്തരമായും ബാഹ്യമായും ബന്ധിതനാകുമ്പോൾ നീ എത്രയോ ഭാഗ്യവാനായിത്തീരും!!

ശിഷ്യൻ:– എനിക്കുവേണ്ടി ബന്ധനസ്ഥനാകുന്നതിനുപോലും തിരുമനസ്സായ എന്റെ ഈശോയേ, എത്ര തീവ്രമായിട്ടാണു നീ എന്നെ സ്നേഹിച്ചതു്! എന്നെ നിന്റെ സ്നേഹത്തിനു വശംവദനാക്കുവാനായി നീ ശത്രുക്കളാൽ ഘോരമായി പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടില്ലയോ? നീ അവരുടെ അടിമയായി ജീവിച്ചതും മറ്റു വല്ലതിനുംവേണ്ടിയാണോ? രക്ഷകനായ എന്റെ കർത്താവേ, സകല ഭൗമികസ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളേയും ഉപേക്ഷിച്ചു് അങ്ങയോടുകൂടെ ബന്ധിതനായി ജയിൽവാസം അനുഭവിക്കുന്നതിനുപോലും അതിയായി ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. വിരോധികൾ എന്നെ ഇനിയും അവരുടെ ചങ്ങലകൾകൊണ്ടു ബന്ധിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും, എന്റെ പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളേയും ആത്മീയശക്തികളേയും അമർത്തിക്കൊണ്ടു നിന്റെ സ്നേഹശൃംഖലയ്ക്കു് എന്നെ സമർപ്പിക്കുന്നു. നിന്നിൽനിന്നു് ഒരിക്കലും വേർപിരിയാത്തവിധത്തിൽ ഈ ചങ്ങലകൊണ്ടു് എന്നെ നിന്നോടു ബന്ധിക്കണമേ. എന്റെ കർത്താവായ ഈശോയേ, ഇവ വെറും ആഗ്രഹങ്ങളാകാതെ യഥാർത്ഥപ്രതിജ്ഞകളായിത്തീരുവാൻ എനിക്കു് ഇടവരുത്തേണമേ. നിന്റെ ആശ്വാസത്തിനും എന്റെ വിശുദ്ധീകരണത്തിനുമായി അങ്ങേ പ്രസാദവരത്താൽ ഇവയെ നിറവേറ്റുന്നതിനു് എന്നെ സഹായിക്കയും ചെയ്യണമേ. ഇതിനായിട്ടല്ലയോ അവിടുന്നു് ഇത്രയധികം പാടുപീഡകൾ സഹിച്ചതു്?

അധ്യായം 11

ഈശോയുടെ ഏറ്റവും പരിശുദ്ധ ഹൃദയത്തിന്റെ മാതൃകയനുസരിച്ച് നാം തെറ്റായ കുറ്റാരോപണങ്ങളെ സഹിക്കണം.

ഈശോ:– എന്റെ മകനേ, മനുഷ്യപുത്രൻ ജീവിക്കുന്നവരുടേയും മരിച്ചവരുടേയും വിധികർത്താവായിരുന്നിട്ടും നിത്യമരണത്തിനർഹരായ പാപികളാൽ കുറ്റാരോപണം ചെയ്യപ്പെടുകയും ശിക്ഷിക്കപ്പെടുകയുംചെയ്തു. ചങ്ങലകളാൽ ബന്ധിച്ചു മേല്പട്ടക്കാരന്റെ പക്കലേക്ക് അവർ എന്നെ കൊണ്ടുപോയി. അവിടെ മറ്റു പുരോഹിതന്മാരും സപ്രേന്മാരും പ്രീശന്മാരും സന്നിഹിതരായിരുന്നു. എന്നെ കൊലശിക്ഷയ്ക്കു വിധിക്കുവാൻവേണ്ടി പ്രധാനാചാര്യന്മാരുടെ സംഘം മുഴുവനും എനിക്കെതിരായി കള്ളസാക്ഷികളെ അന്വേഷിച്ചു.

ഒട്ടധികം ജനങ്ങൾ എനിക്കു വിരോധമായി കള്ളസാക്ഷി പറയുകയുംചെയ്തു. 'നിനക്ക് എതിരായി ഇവർ കൊണ്ടുവരുന്ന തെളിവുകളെ സംബന്ധിച്ചു നിനക്കു യാതൊന്നും പറയുവാനില്ലേ' എന്നു മേല്പട്ടക്കാരൻ എന്നോടു ചോദിക്കയുണ്ടായി. എന്റെ മകനേ, അയാളുടെ ചോദ്യത്തിനും എതിർകക്ഷികളുടെ കുറ്റാരോപണത്തിനും മറുപടിയായി തദവസരത്തിൽ ഞാൻ എന്തു പറഞ്ഞുവെന്നാണു നീ വിചാരിക്കുന്നതു്? എനിക്കു രക്ഷപ്രാപിക്കത്തക്കവിധം ഞാൻ വല്ലതും സംസാരിച്ചുവെന്നോ? ഇതേസ്സംബന്ധിച്ചു വേദപുസ്തകം എന്തു പറയുന്നു എന്നു കേൾക്കുക. 'എന്നാൽ ഈശോ മൗനം അവലംബിച്ചു.' എതിർ തെളിവുകൾ യാതൊന്നും ഇല്ലാത്ത ഒരു വനെപ്പോലെ ഞാൻ മൗനം അവലംബിച്ചു. എന്നാൽ സ്വർഗ്ഗീയപിതാവിനോടു പൂർണ്ണമായി യോജിച്ചുകൊണ്ടും, നിർഭാഗ്യരായ അവരുടെമേൽ കനിവു തോന്നണമേ എന്നപേക്ഷി

ച്ചുകൊണ്ടും, എന്റെ പിതാവിനോടു മാനസികമായി അപ്പോൾ ഞാൻ സംസാരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ദയനീയാവസ്ഥയിലിരുന്ന അവരുടെ ആത്മാക്കളെ പരിത്രാണം ചെയ്യുന്നതിനായി റൂഹാദക്കുദശായുടെ നിരവധി ദാനങ്ങളെ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ചൊരിയുന്നതിനും ഞാൻ അപേക്ഷിച്ചു.

2. തെററായ കുററാരോപണം ഒരുവന് ഏററം മർമ്മഭേദകവും അതിനെ പൂർണ്ണമായി സഹിക്കുക എന്നതു വളരെ വിഷമമുള്ളതും ആണെന്നു മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ട്, അന്യായ്യമായ ദൂഷണങ്ങളാൽ എന്റെ ഹൃദയം ശക്തിയായി പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതിനു ഞാൻ മനസ്സായി. ആകയാൽ നിന്റെ മേൽ ആരെങ്കിലും അന്യായ്യമായി കുററം ആരോപിക്കുമ്പോൾ, അതേവിധത്തിൽ വേദനിപ്പിക്കപ്പെട്ട എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നീ സമാധാനം കണ്ടെത്തും; അതിനെ മാതൃകയായി സ്വീകരിപ്പാനും നിനക്കു സാധിക്കുന്നതാണ്. ഇതിനായിട്ടാകുന്നു ഞാൻ ഈ വിധം മനസ്സായതും. തെററായ കുററാരോപണങ്ങൾനിമിത്തം ഉളവാകുന്ന മാനഹാനിപോലെ മനുഷ്യരുടെ ഹൃദയത്തെ വേദനിപ്പിക്കുന്ന സംഗതി മറെറാന്നില്ലെന്നുള്ളതു് എത്രയും വാസ്തവംതന്നെ. തൽഫലമായല്ലയോ ബുദ്ധിഹീനരായ ചിലർ അപഹാസത്തിനു പാത്രമായി ജീവിക്കുന്നതിനെക്കാൾ നല്ലതു മരിക്കയാണെന്നുപോലും വിചാരിക്കുന്നതു്. എന്റെ മകനേ, ഇങ്ങനെയുള്ള അവസരങ്ങളിൽ നിന്റെ മനസ്സു കലങ്ങാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിക്കണം. നിശ്ചഞ്ചലമാനസനായിരുന്നുകൊണ്ട്, സംഗതികളെ വേണ്ടവിധം പരിശോധിക്കയും എന്റെ ഒരു യഥാർത്ഥശിഷ്യനു യോജിച്ചവിധം പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്ക.

അന്യർ നിന്നെപ്പററി ചീത്തയായി സംസാരിച്ചു നിന്നെ അവമാനിക്കയോ, അവയെ മററുള്ളവർ വിശ്വസിക്കയോ, മറെറന്തുതന്നെ ചെയ്താലും നീ നീ തന്നെ ആയിരിക്കും. നിന്റെ മഹാമനസ്കതയ്ക്ക് ഏതെങ്കിലുംതരത്തിൽ കുറവു

ടവിക്കയുമില്ല. എന്നാൽ വിശ്വാസത്തെ മുൻനിറുത്തിക്കൊണ്ട് നീ അവയെ സൂക്ഷ്മാവലോകനം ചെയ്യുന്നപക്ഷം, നിന്റെ നിന്ദാവമാനങ്ങൾക്കുള്ള നന്മയും സഹ്യീയബഹുമാനവും നിത്യസമ്മാനവും അതിന്റെ കൂടുതൽകുറവനുസരിച്ചിരിക്കും എന്നു നിനക്കു കാണ്മാൻ കഴിയും. നിന്റെമേൽ ആരോപിക്കുന്ന കുറ്റങ്ങൾ ഒരുപക്ഷേ നിന്നിൽ ഇല്ലാതിരിക്കാമെങ്കിലും, മറ്റു പലവിധത്തിൽ ദൈവമാഹാത്മ്യത്തെ നീ നിന്ദിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ അതിനു പരിഹാരം ചെയ്യേണ്ട അവസരം നോക്കിയിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. അതല്ലെങ്കിൽ നിത്യതപത്തിൽ പരിഹാരം ചെയ്യേണ്ടതായിട്ടു വന്നുകൂടും. ഒരുപക്ഷേ നിന്നെത്തന്നെ മറ്റുപ്രകാരത്തിൽ ശുദ്ധീകരിച്ചുകൊണ്ടു മോക്ഷത്തിൽ പ്രവേശിക്കാമെന്നിരുന്നാലും, ദൈവം തന്റെ പ്രത്യേകാനുഗ്രഹത്താൽ നിനക്ക് ഇപ്പോൾ തന്നിരിക്കുന്ന നിശ്ചിതവും സുരക്ഷിതവുമായ ഈ മാർഗ്ഗങ്ങളേയും നീ സ്വീകരിക്കണം.

ആകയാൽ എന്റെ മകനേ, അന്യർ നിന്റെമേൽ ആരോപിക്കുന്ന തെറ്റുകൾ എത്രതന്നെ മമ്മദോഷകമായിരുന്നാലും അവയെ ക്ഷമയോടെ സഹിക്കുക. എന്നോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി എന്നോടുകൂടെ സഹിക്കയാണു ചെയ്യേണ്ടതു്. നിന്റെ ഹൃദയം സങ്കടംകൊണ്ടു വല്ലാതെ കലങ്ങിയിരിക്കുന്നെങ്കിൽ, നിനക്കുവേണ്ടി ഇതിലും വലിയ സങ്കടങ്ങൾ അനുഭവിച്ച എന്റെ ഹൃദയത്തിലേക്കു വരികയേ വേണ്ടൂ. നീ അധൈര്യപ്പെട്ടുന്നതെന്തിനു്? നിന്റെ പ്രകൃതിക്കു വിരുദ്ധമായിരുന്നാൽത്തന്നെയും, എന്റെ സ്നേഹത്തെപ്രതി നിന്നെത്തന്നെ എനിക്കു കയ്യാളിക്കുക.

3. നിന്റെ അയൽക്കാരൻ നിന്നെ എത്രതന്നെ ദ്രോഹിച്ചാലും, എന്റെ മകനേ, അവനെ നീ വെറുക്കുക എന്നതു് എനിക്കു കേവലം ഇഷ്ടമില്ലാത്ത ഒരു സംഗതിയത്രേ. ശത്രുക്കളെപ്പോലും സ്നേഹിക്കണമെന്നു ഞാൻ കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. പക്ഷേ അന്യായമായി നിന്റെമേൽ വല്ലവരും കുറ്റം ആ

രോപിക്കുമ്പോൾ, നിന്നെത്തന്നെ നീതീകരിക്കരുതെന്നോ തദവസരങ്ങളിൽ മൗനം അവലംബിക്കണമെന്നോ ഞാൻ അവശ്യപ്പെട്ടുന്നില്ല. എന്നാൽ, മൗനം അവലംബിക്കുന്നതു പാപകരമല്ലെങ്കിൽ അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതാണുത്തമം. തെറ്റായി കുറ്റാരോപണം ചെയ്യപ്പെടുന്ന അവസരത്തിൽ, സ്വന്തം രക്ഷയ്ക്കായി മിതഭാഷയിലും നിഷ്കപടഹൃദയത്തോടുകൂടിയും സംസാരിക്കുന്നവൻ പാപം ചെയ്യുന്നില്ല എന്നുള്ളതു വാസ്തവംതന്നെ. എന്നാൽ ഒന്നും സംസാരിക്കാത്തവനാണു കൂടുതൽ നന്നായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതു്. തെറ്റായ കുറ്റാരോപണങ്ങളെ മൗനമായി സഹിക്കുന്നതും, ജനങ്ങൾ നിന്നെസ്സംബന്ധിച്ചു് എന്തും വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളട്ടെ എന്നു് അനുവദിച്ചുകൊടുക്കുന്നതും വലിയ പുണ്യമത്രേ. അതുപോലെതന്നെ നിന്നെ മുഴുവനും എനിക്കുമാത്രം സമർപ്പിക്കുന്നതും, ത്യാഗസന്നദ്ധതയോടെ എന്നോടുകൂടെ നില്ക്കുന്നതും സാക്ഷാൽ പുണ്യപൂർണ്ണതയത്രേ.

ഹാ! ഇതാണു ദൈവവരപ്രസാദത്തിന്റെ വിജയമുടി. ഇതു മാലാഖാമാരെ അത്ഭുതപരതന്ത്രരാക്കുന്നു. പുണ്യവാന്മാരോടുകൂടെ നിന്നെ യോജിപ്പിക്കുന്നതും ഇതാണു്; ഉന്നതങ്ങളിൽ ദൈവത്തിനു സ്തുതിയും മഹിമയും പ്രദാനംചെയ്യുന്നതും ഇതുതന്നെ. എന്റെ എളിമയുള്ള സ്നേഹിതനേറെയും ഒരു യഥാർത്ഥശിഷ്യന്റേറെയും ലക്ഷണമാണു് ഇതു്. എന്റെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടുന്ന ആന്തരികജീവിതത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ രഹസ്യഭാഷണം ഇതാകുന്നു. ഇതിനെ പലരും ഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടു്. സ്തുതിക്കുന്നവരും കുറവല്ല. എന്നാൽ ഇതിൽ അഭിരുചി പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നവർ വളരെ ചുരുക്കം. അതിനെ അനുകരിക്കുന്നവരുടെ സംഖ്യ അതിലും ചുരുങ്ങും.

4. പുണ്യവാന്മാർ ഇതിന്റെ സാക്ഷാത്തായ പ്രാധാന്യത്തെ മനസ്സിലാക്കിയതിനാൽ അതു തങ്ങൾക്കു് അനുയോജ്യമാണെന്നു തീർച്ചയാക്കി. തൻമൂലം ദിവ്യസ്നേഹാഗ്നിയിൽ

കത്തിയെരിഞ്ഞുകൊണ്ടും, എന്നെ അനുകരിക്കണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹത്താൽ പ്രേരിതരായും, സകലവിധ നിന്ദാവമാനങ്ങളും സന്തോഷത്തോടെ അവർ സഹിച്ചു. ഒരേ ഒരു വചനത്താൽ തങ്ങളെത്തന്നെ നീതീകരിക്കുന്നതിനും, തങ്ങളുടെ നല്ല പേരിനെ വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനും അവർക്കു കഴിയുമായിരുന്നു. എങ്കിലും എന്നിൽ പൂർണ്ണമായി അഭയംപ്രാപിച്ചുകൊണ്ട് എന്നോടു യോജിച്ചിരിക്കാനും, സംശയാസ്പദമായ സ്ഥാനം കാണിക്കാതിരിപ്പാനുംവേണ്ടി, ഈ ലോകത്തിൽനിന്നു ബഹിഷ്കരിക്കപ്പെട്ടവരെന്നോണം എന്നോടുകൂടെ മൗനം അവലംബിക്കുന്നതിന് അവർ നിശ്ചയിച്ചു.

എന്റെ മകനേ, മനുഷ്യരീത്യാ നോക്കുന്നതായാൽ, ഇതു് അത്ര എളുപ്പമുള്ള സംഗതിയല്ല; ക്രൂശതെയും ഇതിലേയ്ക്ക് ഒരു പ്രോത്സാഹനം നല്കുന്നതിനു വിവേചനാശക്തിക്കു തനിയെ സാധിക്കുന്നതുമല്ല. എന്നാൽ വികാരങ്ങളും വിവേചനാശക്തിയും, വിശ്വാസം, ഉപവി, എന്നിവയാൽ ഉണർത്തപ്പെടുമ്പോൾ നിരവധി സദുദ്ദേശ്യങ്ങളും ശക്തിമത്തായ പ്രോത്സാഹനങ്ങളും ഉണ്ടാകുന്നതാണു്. നേരേമറിച്ചു്, നിന്റെ വികാരങ്ങളേയും സ്വാഭാവികന്യായങ്ങളേയുംമാത്രം അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി പ്രവർത്തിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, പൂർണ്ണത പ്രാപിക്കുക അസാദ്ധ്യമത്രേ; വിശിഷ്യാ, നിന്റെ രക്ഷയും സംശയസ്ഥാനത്തായിത്തീരും. നീ വിശ്വാസത്തിൽ ജീവിക്കണം. എന്നോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി പ്രവർത്തിക്കുക. ഇന്ദ്രിയനിഗ്രഹം ചെയ്യുന്നതിനോ നിന്ദാവമാനങ്ങൾ സഹിക്കുന്നതിനോ നിന്റെ സ്വഭാവം വൈമനസ്യം കാണിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, ക്രമരഹിതമായ നിന്റെ ഈ സ്വഭാവത്തെ ജയിക്കുന്നതിനായി മൗനം അവലംബിക്കുവാൻ ഇതു്—ഈ വൈമനസ്യം—തന്നെ ഒരു കാരണമാകട്ടെ.

5. ആരെ തന്റെ വലയിലകപ്പെടുത്തണമെന്നു വിചാരിച്ചു രക്ഷയുടേയും പുണ്യപൂർണ്ണതയുടേയും ശത്രു, നിര

ന്തരം അലഞ്ഞുനടക്കുന്നുണ്ട്. വഞ്ചനാചൂണ്ടയും ചതിവുനിറഞ്ഞതുമായ ഉപദേശങ്ങളാൽ അവൻ നിശ്ചയമായി നിനക്കു തരും; എന്നാൽ നീ അവയെ ശ്രദ്ധിക്കരുതെന്നുമാത്രമല്ല, ആ ഉപദേഷ്ടാവിൽനിന്നു നിന്റെ മനസ്സു പിൻവലിക്കയും വേണം. എന്നിട്ട്, 'സാത്താനേ, നീ എന്നിൽനിന്നകലുക' എന്നു പരിഹാസരൂപേണ അവനോടു പറയുക. അനിശ്ചിതവും അപകടമേറിയതുമായ വേറൊരുവഴി അന്വേഷിച്ച്, ദിവ്യരക്ഷകനോടുള്ള സഖ്യം ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിനെക്കാൾ എത്രയോ നല്ലതു്, നിശ്ചിതവും രക്ഷാകരവുമായ മാർഗ്ഗങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ടു മുമ്പേ ഗമിക്കുന്ന ദിവ്യരക്ഷകനെ അനുഗമിക്കുകയാണു് എന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളുക.

'നിനക്കു വിരോധമായി ഇവർ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച കുറ്റങ്ങളെസംബന്ധിച്ചു യാതൊരു മറുപടിയും കൊടുക്കാത്തതു എന്തുകൊണ്ടു്?' എന്നു് ഒരുപക്ഷേ വല്ലവരും നിന്നോടു ചോദിച്ചേക്കാം. എന്റെ മകനേ, നീ യാതൊരു മറുപടിയും കൊടുക്കേണ്ടാ; നീ എന്നെ അനുഗമിക്കുക. എന്നെപ്പോലെ മൗനം അവലംബിക്കുന്നതാണുത്തമം. 'നീ നിന്നെത്തന്നെ നീതീകരിക്കുന്നെങ്കിൽ, നിന്നിക്കപ്പെട്ട നിനക്കു ബഹുമാനവും, ഉത്പ്പിനു വശംവദനായ അയല്ക്കാരനു സന്മാതൃകയും, ഭംഗംവന്ന പുണ്യത്തിനു മാഹാത്മ്യവും, ദൈവപ്രതാപത്തിനു വർദ്ധനവും ഉണ്ടാകയില്ലേ' എന്നു വീണ്ടും അവർ ചോദിച്ചേക്കാം.

എന്നാൽ എന്റെ മകനേ, നീ അവരെ വിശ്വസിക്കേണ്ടാ. സംഗതികളുടെ യാഥാത്ഥ്യം അങ്ങനെയല്ല. എന്നെത്തന്നെ നീതീകരിക്കുന്നതിനായി ഞാൻ സംസാരിച്ചേ തീരൂ എന്നു തോന്നിയേക്കാവുന്ന ചുരുപാട്ടകളിൽപ്പോലും ഞാൻ മൗനം അവലംബിക്കയാണല്ലോ ചെയ്തതു്. എന്നാൽ വാസ്തവത്തിൽ ഞാൻ സംസാരിച്ചേ തീരൂ എന്നൊരു ചുരുപാട് എനിക്കുണ്ടായിട്ടില്ല; ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ സംസാരിക്കയും ചെയ്തേനേ.

6. ആകയാൽ എന്റെ മകനേ, സകലതും എന്നെ നീ ഭരമേല്പിക്കുക. വിവേകത്തോടും ഹൃദയശുദ്ധതയോടുംകൂടെ എനിക്കും നിനക്കും ഏററം ഉപകാരപ്രദമാംവണ്ണം ഞാൻ അവയെ ഉപയോഗിച്ചുകൊള്ളാം. അതുവരെ മൗനത്തോടും ക്ഷമയോടുംകൂടെ എന്റെ സങ്കടങ്ങളിൽ ഭാഗഭാക്കാകണം. കുററം ചുമത്തുന്നവനേയും കുററം ചുമത്തപ്പെട്ടവനേയും, വിധികർത്താവിനേയും വിധിക്കപ്പെട്ടവനേയും, എളിമപ്പെടുത്തിയവനേയും എളിമപ്പെട്ടവനേയും ഞാൻ അറിയുന്നു. തക്ക അവസരത്തിൽ അവരവരുടെ വേലയ്ക്കനുസരണമായ പ്രതിസമ്മാനം ഞാൻതന്നെ നല്കുകയും ചെയ്യും. ഈവിധ സംഗതികളിൽ നിനക്കു കൂടുതൽ സഹനശക്തി ഉണ്ടാകുന്നതിലേയ്ക്കായി വലിയവലിയ നിന്ദാവമാനങ്ങളെ ഞാൻ ഏതുവിധം സഹിച്ചുവെന്ന് ആലോചിക്കുക.

നിന്നോടുള്ള സ്നേഹത്താൽ എത്രയോ ധൈര്യത്തോടും വിശാലമനസ്കതയോടുംകൂടി അവയെ ഞാൻ അനുഭവിച്ചുവെന്നുള്ളതും നീ പലപ്പോഴം ഓർക്കേണ്ടതത്രേ. ഇത്രയധികം സ്നേഹം പ്രദർശിപ്പിച്ച എന്നോടു പ്രതിസ്നേഹം കാണിക്കുന്നതിനോ, എന്നോടുള്ള സ്നേഹത്തെ ഓർത്തിട്ടു നിന്ദാവമാനങ്ങൾ സഹിക്കുന്നതിനോ നീ ഉപേക്ഷ വിചാരിക്കാമോ? നിനക്കു കുഴപ്പം നേരിടുമ്പോൾ നീ അശേഷം ഭയപ്പെടേണ്ട. മഹാമനസ്കതയോടുകൂടെ അവയെ സ്വീകരിക്കുക. അവ നിന്നെ താഴ്ത്തുകയാകട്ടെ നിനക്ക് ഉപദ്രവം വരുത്തുകയാകട്ടെ ചെയ്യുകയില്ല. നേരേമറിച്ചു നിന്നെ ഉയർത്തി, എന്നോടു തുല്യനാക്കും. അതു നിന്റെ സമ്മാനാർഹതയേയും ശുദ്ധതയേയും വർദ്ധിപ്പിക്കതന്നെ ചെയ്യും. നിന്നെ അതു പൂർണ്ണമായി ആശ്വസിപ്പിക്കാതിരിക്കയില്ല.

7. ശിഷ്യൻ:— ഏററം മാധുര്യമുള്ള ഈശോയേ, എന്റെ മേൽ കനിവുതോന്നി എന്നെ നീ സഹായിക്കണമേ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അങ്ങയോടുള്ള സ്നേഹത്തിൽ ഞാൻ ഇ

പ്പോഴും മന്ദനും എളിമയിൽ അപൂർണ്ണനുമാണ്. ഇക്കാരണത്താൽ സന്തോഷകരമല്ലാത്ത എന്തെങ്കിലും നിവൃത്തിക്കേണ്ടി വരുന്ന അവസരത്തിൽ ഞാൻ കോപിഷ്ടനായിപ്പോകുന്നു. എന്നെത്തന്നെ നീതീകരിക്കുന്നതിനുവേണ്ട ന്യായങ്ങൾ അന്വേഷിക്കാതിരിക്കുന്നുമില്ല. യഥാർത്ഥമായിട്ടുള്ള തെറ്റുകളായിരുന്നാൽപ്പോലും വല്ല ഒഴികഴിവും പറഞ്ഞു പിൻമാറുന്നതിനാണ് എന്റെ ശ്രമം. ഹാ! ദൈവമേ! ഇതിലും കഷ്ടതരമായി എന്താണുള്ളത്? ലജ്ജകൂടാതെ ഇവയെ ഞാൻ എങ്ങനെ നിന്നോടു പറയും?

മാത്രമല്ല, എന്റെമേൽ ആരോപിക്കുന്ന കുറ്റങ്ങൾ ന്യായമാണെന്നു തെളിഞ്ഞതിനുശേഷവും, തടുത്തുനിൽക്കുന്നതിനും അവയുടെ ഗൗരവത്തെ കുറയ്ക്കുന്നതിനും ഞാൻ അത്യുത്സാഹം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നല്ലോ. എന്റെ കർത്താവായ ദൈവമേ, അങ്ങയോടൊന്നതിനേക്കാൾ മനുഷ്യരോട് ഐക്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരാഗ്രഹം എന്നിൽ ശക്തിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട്, ലോകം ഇപ്പോഴും എന്റെമേൽ വലിയ ഒരധികാരം നടത്തുന്നുണ്ട്. ഇതു് എത്ര വലുതായ മൗഢ്യം! എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, കുറക്കാരനെന്നു ബോധംവന്നിട്ടും, അന്യരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ നിഷ്കളങ്കനായി കാണപ്പെടുന്നതിനു ഞാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു.

ഹാ! നിർഭാഗ്യം! ഇനി എപ്പോളാണ് എളിമപ്പെടുക? വിശാലഹൃദയത്തോടുകൂടെ അങ്ങെ സ്നേഹിക്കുന്നതിനു ഞാൻ എപ്പോൾ ആരംഭിക്കും? എന്റെ അഹംഭാവം എത്രതന്നെ നീതീകരിക്കത്തക്കതായിരുന്നാലും, അവിടുന്ന് അതിനെ ഇനി വച്ചുവളർത്തരുതേ, എന്ന് എളിമയോടുകൂടി ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

അങ്ങയോടു സഹകരിച്ചു പ്രസ്തുത തിന്മയെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യുന്നതിനു തീവ്രമായ സ്നേഹം എന്നിൽ കുത്തിയെരിയിക്കേണമേ. എന്നോട് ഇത്രയധികം സ്നേഹം പ്രദർശിപ്പിച്ച ഈശോയേ, സകല നിന്ദനങ്ങളേയും തെറ്റായ വിധിത്തീർപ്പു

കളേയും മൗനത്തോടും ത്യാഗബുദ്ധിയോടുംകൂടെ സഹിക്കുന്നതിനും അങ്ങേ അനുഗമിക്കുന്നതിനും വാസ്തവത്തിൽ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഞാൻ ബലഹീനനാകയാൽ ശക്തിമത്തായ വരപ്രസാദം ഇതിന് ആവശ്യംതന്നെ. അങ്ങ് എനിക്കു വലിയ കുരിശുകൾ യാത്രയാക്കിയാലും, അങ്ങേപ്രതി ക്ഷമയോടും സന്തോഷത്തോടുംകൂടെ അവയെ വഹിക്കുന്നതിന് അങ്ങയുടെ വരപ്രസാദത്താൽ എന്നെ ധൈര്യപ്പെടുത്തേണമേ.

അദ്ധ്യായം 12

നമുക്കു നേരിടുന്ന നിന്ദാവമാനങ്ങളെ നാം ഏതുവിധം സഹിക്കണം എന്നു ഈശോയുടെ ഏറ്റം പരിശുദ്ധഹൃദയം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

ഈശോ:– എന്റെ മകനേ, എന്നെ കുറ്റപ്പെടുത്തിയ ആളുകളുടെ തെളിവുകൾക്ക് ഐകരൂപ്യം ഇല്ലായിരുന്നു. എന്നെ വിധിക്കുന്നതിന് ഒരു വഴി കാണാഞ്ഞതുകൊണ്ട്, 'സത്യദൈവത്തിന്റെ പുത്രനായ മിശിഹാ നീ ആകുന്നുവോ? ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനായ മിശിഹാ നീ ആകുന്നുവോ? എന്നുപറയുവാൻ ദൈവനാമത്തിൽ നിന്നോട് ഞാൻ കല്പിക്കുന്നു' എന്നു മേല്പട്ടക്കാരൻ എന്നോട് പറഞ്ഞു. ആകാശത്തിലും ഭൂമിയിലും ഭൂമിക്കടിയിലുമുള്ള സകല വസ്തുക്കളും എന്റെ ദിവ്യതത്വത്തിനു ധാരാളം സാക്ഷ്യംവഹിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട്, എന്നെ പരീക്ഷിച്ച മേല്പട്ടക്കാരനോട് ഉത്തരംപറയേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല; എങ്കിലും എന്റെ പിതാവായ ജീവനുള്ള ദൈവത്തെ വേണ്ടവിധം ബഹുമാനിക്കുന്നതിനു ഞാൻ മനസ്സായി.

എന്റെ ജീവനെ അപകടത്തിലാക്കിയിട്ടുപോലും സത്യത്തിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കണമെന്നായിരുന്നു എന്റെ നിശ്ചയം. ദിവ്യാനുഗ്രഹങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുന്നതിന് ഒരുപക്ഷേ ആ ദുഷ്ടക്ക് മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ഇളക്കുന്നതിനു മനസ്സായതുകൊണ്ടുകൂടെയാണു മേല്പട്ടക്കാരന്റെ ചോദ്യത്തിനുത്തരമായി 'ഞാൻ ആകുന്നു' എന്നുമാത്രമെങ്കിലും പറഞ്ഞതു്. 'മനുഷ്യപുത്രൻ ദൈവത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു് ഇരിക്കുന്നതായും, ആകാശമേഘങ്ങളുടെ ഇടയിൽക്കൂടെ വരുന്നതായും പിന്നീടു നീ കാണും' എന്നുകൂടെ ഞാൻ തുടർന്നുപറഞ്ഞു.

എന്റെ മകനേ, വിശുദ്ധവും പരിശുദ്ധവും ഭയാനകവുമായ ഈ വാക്കുകളെ അവർ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, വിധികർത്താക്കൾ എന്ന നില ഉപേക്ഷിച്ചു്, ദയാപ്രതീക്ഷകന്മാരായിത്തീരുമായിരുന്നില്ലേ? അവർ എന്റെ പാദത്തിങ്കൽ വീണു്, ക്ഷമാപണം ചെയ്യുകയില്ലായിരുന്നോ? എന്നാൽ നിർഭാഗ്യനായ മേല്പട്ടക്കാരനും അയാളുടെ ആലോചനക്കാർക്കും ഞാൻ നല്കിയ ദിവ്യജ്ഞാനങ്ങളേയും രക്ഷാകരോപദേശങ്ങളേയും അവർ തിരസ്കരിക്കയാണു ചെയ്തതു്.

2. തദനന്തരം പ്രധാനാചാര്യൻ തന്റെ ഉടുപ്പു കീറിക്കൊണ്ടു് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: 'അവൻ ദൈവദൂഷണം പറഞ്ഞതു നിങ്ങളും ഇപ്പോൾ കേട്ടിരിക്കുന്നുവല്ലോ. അതിനെ സ്സംബന്ധിച്ചു നിങ്ങൾ എന്തു വിചാരിക്കുന്നു?' ഉടൻതന്നെ അവിടെ കൂടിയിരുന്നവരെല്ലാം ഏകകണ്ഠമായി, 'അവൻ മരണത്തിനു വിധിക്കപ്പെടേണ്ടവൻ!' എന്നു നിലവിളിച്ചുപറഞ്ഞു. അനീതിപരമായ ആക്ഷേപം ആകാശമണ്ഡലത്തെ മുഴുവൻ കിടുകിടെ വിറപ്പിച്ചു. അതിനെത്തുടർന്നു ക്രൂരതരവും വ്യസനകരവുമായ സംഗതികൾ എനിക്കു സംഭവിച്ചു. എന്തെന്നാൽ, അപ്പോഴേക്കു അസമയമായിരുന്നതിനാൽ മേല്പട്ടക്കാരനും കൂട്ടരും വിശ്രമിപ്പാൻപോകയും, ദേഹോപദ്രവം

ഏല്പിക്കുവാനായി എന്നെ ആ ദുഷ്ടജനങ്ങൾക്ക് ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

എന്റെ മകനേ, നീ എന്തുതന്നെ ചെയ്താലും, എത്ര തീക്ഷ്ണതയോടെ ധ്യാനിച്ചാലും, ഏറ്റവും ദുഃഖകരമായ ആ രാത്രിയിൽ എന്റെ ഹൃദയം അനുഭവിച്ച വേദനകളെ മുഴുവനായി മനസ്സിലാക്കുന്നതിനു നിനക്കു സാധിക്കയില്ല. അവർ എന്റെ മുഖത്തു തുപ്പി; അതേ, മാലാഖാമാർ ഒരു നോക്കു കാണുന്നതിന് അതിയായി ആഗ്രഹിച്ച ആ മുഖത്തു് അവർ തുപ്പി. എന്നെ ബന്ധനത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചിരുന്നവർ എന്നെ പരിഹസിക്കുന്നതിൽ മത്സരിച്ചിരുന്നു. കൂടുതൽ സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടുകൂടെ എന്തും പ്രവർത്തിക്കുന്നതിലേക്കായി അവർ എന്റെ മുഖം മൂടി.

ഇതിന്റെശേഷം യാതൊരു സംശയവുംകൂടാതെ ചിലർ എന്നെ ഇടിക്കുവാനും കുത്തുവാനും തുടങ്ങി. വേറെ ചിലർ 'ഓ! ക്രിസ്തുവേ! നിന്നെ അടിക്കുന്നതാരെന്നു നീ ഞങ്ങളോടു പറയുക' എന്നു ഫാസ്യരസത്തിൽ പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് എന്റെ കന്നത്തിൽ അടിച്ചു; മറ്റു ചിലരോ, എന്നാൽ, നിരവധി ദൈവദൂഷണങ്ങളും പറയുകയും എന്നെ അധിക്ഷേപിക്കയും ചെയ്തു. ഹാ! ദൈവപുത്രനായ ഞാൻ ഒരു വെറും പുഴുവിനു സമനായി കാണപ്പെട്ടുന്നു; ഞാൻ മനുഷ്യരുടെ അപഹാസത്തിനും നിന്ദയ്ക്കും പാത്രീഭൂതനായിത്തിന്നിരിക്കുന്നു; ഹാ! മനുഷ്യരാൽ ഞാൻ ബഹിഷ്കൃതനുമായി!

3. എന്റെ മകനേ, തടവുസമയത്തിൽ ഒരു ചെമ്മരിയാട്ടിൻകുട്ടിയെപ്പോലെ, അധരങ്ങളും തുറക്കാതെയും പ്രതികാരത്തിനേറയോ കോപത്തിനേറയോ അക്ഷമയുടേയോ യാതൊരു ലക്ഷണവും പ്രകടിപ്പിക്കാതെയും ഞാൻ നിശ്ശബ്ദനായി നില്ക്കയാണു ചെയ്തതു്. സഹനത്തിന്റെ ഈ മാതൃകയെ കണ്ടു് എന്റെ ശത്രുക്കൾ മനസ്സുതിരിയുന്നതിനായി നോട്ടത്തിലും ആംഗ്യത്തിലും ഞാൻ വലിയ ശാന്തത കാണിച്ചിരുന്നു.

ആകയാൽ എന്റെ മകനേ, ധൈര്യമവലംബിച്ച്, സ്നേഹപൂർവ്വം എന്നെ അനുകരിക്കുന്നതിൽ നീ ഉപേക്ഷ വിചാരിക്കരുത്.

ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനായ ഞാൻ നിന്നോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി ഇത്ര ക്രൂരവും ഭീകരവുമായ പീഡകളും സഹിച്ചുവെങ്കിൽ, എന്നോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി ചില നിന്ദനങ്ങളേയും ധിക്കാരപ്രവൃത്തികളേയും സഹിക്കുക എന്നതു് ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ അധികമായിപ്പോയി എന്നു വരുമോ? ഞാൻ നിന്നെപ്രതി സഹിച്ചവയോടു തുലനം ചെയ്യുമ്പോൾ ഏറ്റവും നിസ്സാരമായ കുറെ വിഷമങ്ങൾ സഹിക്കുന്നതിനു നീ വൈമനസ്യം കാണിക്കുന്നതെന്തിനു്? നിനക്കു് എന്നോടു യഥാർത്ഥസ്നേഹമുണ്ടെന്നു നീ വിചാരിക്കുന്നോ? എനിക്കനുയോജ്യമായതോ, എന്റെ ഒരു ശിഷ്യനു യോജിച്ചതോ ആയ സ്നേഹം നിനക്കുണ്ടെന്നു് അഭിമാനിക്കുവാൻ നിനക്കു സാധിക്കുമോ?

നീ പുണ്യവാന്മാരോടു ചോദിക്കുക. എനിക്കും അവർക്കും ഒരുപോലെ മഹത്പ്രകാരണമായ പ്രവൃത്തികളെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാൻ അവരിൽ ഏറ്റവും നിസ്സാരനുപോലും കഴിയും; തങ്ങൾക്കു നേരിട്ട നിന്ദാവമാനങ്ങളെ സ്നേഹാദരങ്ങളോടുകൂടെ അവർ സ്വീകരിച്ചില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ നിശ്ചയമായി അവർ ലജ്ജിക്കേണ്ടതായിവരുമായിരുന്നു. അവരുടെ സ്നേഹം വിലയില്ലാത്തതും യഥാർത്ഥമല്ലാത്തതും ആണെന്നേ അവർ കരുതുമായിരുന്നുള്ളൂ. മാത്രമല്ല, എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ പ്രത്യേകവാത്സല്യത്തിനു തങ്ങൾ പാത്രീഭൂതരാകയില്ലെന്നും അവർ വിചാരിക്കുമായിരുന്നു. 'എന്റെ കർത്താവേ, ഞാൻ പുണ്യവാനല്ലാതിരിക്കെ, നിന്ദാവമാനങ്ങളെ സഹിക്കുന്നതിനു് എനിക്കു് എങ്ങനെ ശക്തിയുണ്ടാകും?' എന്നു നിനക്കു് ഒരിക്കലും പറയുവാൻ പാടില്ല.

എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, നിനക്കു മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ, ഞാൻ സദാ നല്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന എന്റെ ദിവ്യദാനങ്ങളുടെ സ

ഹായത്താൽ നിശ്ചയമായും അതു നിനക്കു സാധിക്കും. അങ്ങനെയിരിക്കെ നീ അവയെ സഹിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ നിനക്കു സാധിക്കയില്ലെന്നല്ല, മനസ്സില്ലെന്നാണു തെളിയുന്നതു്. നീ പുണ്യവാനല്ലായിരിക്കാം. എന്നാൽ, ദിവ്യവരപ്രസാദത്തോടു സഹകരിച്ചുകൊണ്ടു നിന്റെ പ്രവൃത്തികളെ നിയന്ത്രിക്കയും, നിന്ദാവമാനങ്ങളെ സന്മനസ്സോടെ സഹിക്കയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം നിശ്ചയമായി നീ ഒരു പുണ്യവാനായിത്തീരും.

4. എന്റെ മകനേ, നീ ലോകത്തിൽ വസിക്കുന്ന കാലത്തോളം, നിനക്കു മനസ്സുണ്ടെങ്കിലും ഇല്ലെങ്കിലും നിന്ദാവമാനങ്ങളിൽനിന്നു പൂർണ്ണവിമുക്തനാകുവാൻ നിനക്കു സാധിക്കുന്നതല്ല. ആകയാൽ, നിനക്കെന്തെങ്കിലും സംഭവിക്കുമ്പോൾ എന്നിൽ അഭയംപ്രാപിച്ചു്, എന്റെ സഹായം യാചിക്കുക. എന്റെ മകനേ, നിന്റെ നന്മയ്ക്കായിട്ടുകൂടെയും ജനങ്ങൾ നിന്നെ അപഹസിക്കയും അപവദിക്കയും ചെയ്യുന്നവെന്നുവരാം. നിന്റെ മുമ്പിൽവച്ചുപോലും അങ്ങനെയുള്ള പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്നതിനു് അവർ ചിലപ്പോൾ മടിക്കുകയില്ല. തദവസരത്തിൽ നീ എന്നോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ വലിയ കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾക്കിടയാക്കും.

പുണ്യജീവിതത്തിലേക്കു കാൽവച്ചു തുടങ്ങിയവരും, ഇന്ദ്രിയനിഗ്രഹത്തിൽ കേവലം പരിമിതമായ ഒരുനിലയെമാത്രം പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ളവരുമായവരാണു വലിയ ഞെരുക്കങ്ങളാൽ പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, തക്ക അവസരം ലഭിക്കുമ്പോൾ അനിയന്ത്രിതമായ അവരുടെ പ്രകൃതി ക്ഷോഭിക്കുന്നു; തന്നിമിത്തം നിന്ദാവമാനങ്ങളെ സഹിക്കുന്നതിനു് ഒരവജ്ഞയും, ലോകബഹുമാനങ്ങളോടുള്ള അത്യാസക്തിയും അവർക്കുണ്ടാകുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ ലോകബഹുമാനങ്ങളെല്ലാം വെറും മായമാത്രമാണു്. അവയുടെ അടിസ്ഥാനം ഉറപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു സത്യത്തിലല്ല, പിന്നെയോ വെറും സ്തുതിപാഠകന്മാരായ വാഗ്മികളുടെ അധരങ്ങളിൽമാത്രമത്രേ. നിന്ദാവമാനങ്ങളെ സദുദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടെ സഹിക്ക

കു എന്നതു വളരെ മാഹാത്മ്യമുള്ള ഒരു കായ്യംതന്നെ. എന്തു കൊണ്ടെന്നാൽ, അതു മനുഷ്യനെ എന്നോടു തുല്യനാക്കയും അനശ്വരമായ ഒരു കിരീടത്തിനു് അവനെ അർഹനാക്കയുമാണു ചെയ്യുന്നതു്.

5. വീരാലഹൃദയന്മാക്കേ കീർത്തിയും ബഹുമാനവും ഉണ്ടാകയുള്ളു. വാസ്തവം പറഞ്ഞാൽ, കീർത്തിയെ പാലിക്കുന്നതിനോ, അഥവാ, ഒരിക്കൽ നഷ്ടപ്പെട്ട കീർത്തിയെ വീണ്ടും പ്രാപിക്കുന്നതിനോ സൗമ്യശീലനു സാധിക്കുന്നതുപോലെ കോപിഷ്ടനും പ്രതികാരേച്ഛു വിനും സാധിക്കയില്ല. കോപിഷ്ടന്റെ മനസ്സു തുലോം ഇടുങ്ങിയതെന്നും, ഹൃദയം ദുർമ്മോഹങ്ങൾക്കധീനമെന്നും അയാൾതന്നെ ലോകക്കു വെളിപ്പെടുത്തുന്നു; നേരേമറിച്ചു്, മഹാമനസ്കതയേയും ഹൃദയശ്രേഷ്ഠതയേയുമാണു ശാന്തശീലൻ ലോകക്കു വെളിപ്പെടുത്തുന്നതു്. നേരേമറിച്ചു്, മഹാമനസ്കതയേയും ഹൃദയശ്രേഷ്ഠതയേയുമാണു ശാന്തശീലൻ ലോകക്കു വെളിപ്പെടുത്തുന്നതു്. ശത്രുക്കളുടെ അപാരമായ വിസ്മയത്തിനുപോലും അവൻ പാത്രീഭവിക്കാറുണ്ടു്.

എന്റെ മകനേ, ഈവക സംഗതികളെ പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായി കരുതേണ്ടാ. നീ അതിസാഹാവികമായ ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടെ പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ നിന്റെ ഭാരിച്ച വേലയ്ക്കും സങ്കടകരമായ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾക്കും തക്ക ഫലം നിത്യതയിൽ നിനക്കു ലഭിക്കയില്ല. എന്റെ മാതാവിനെക്കാൾ ലോകമായയെ കൂടുതൽ സ്നേഹിക്കയും, എന്നോടു് ഐക്യപ്പെടുന്നതിനെക്കാൾ തങ്ങളുടെ ദുർമ്മോഹങ്ങൾക്ക് അടിമകളാകുന്നതിനു കൂടുതൽ ഇഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നവർ അത്ര കുറവല്ല. ഈ മോഹങ്ങൾ അവരിൽ പ്രബലപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു കാരണത്താൽ, തങ്ങളുടെ ആത്മാവു നരകവേദന അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നാലും തരക്കേടില്ല, തങ്ങളെ അധിക്ഷേപിച്ച ശത്രു ശിക്ഷിക്കപ്പെടണമെന്നേ അവർക്കാഗ്രഹമുള്ളു. ഒരു നിസ്സാരമായ ഉപദ്രവം ചെയ്തവരോടുപോലും ക്ഷമിക്കത്തക്ക മനസ്സു് അവർക്കുണ്ടായിരിക്കയില്ല.

ദൈവികവിശ്വാസത്താൽ അനുഗ്രഹീതരായിരുന്നവർ സ്വാഭാവികന്യായമനുസരിച്ചു ജീവിക്കുന്ന കാവ്യരെക്കാൾ മോശമായി ജീവിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവക്കു ദുരിതം! അയ്യോ! ഇക്കൂട്ടർ ദൈവകോപം ശമിപ്പിക്കുന്നതിനും, പാപപ്പൊറുതി ലഭിക്കുന്നതിനും, പുണ്യം സമ്പാദിക്കുന്നതിനും ഉള്ള നല്ല അവസരങ്ങളെ ദുരുപയോഗിച്ചു. ഇവർ ദൈവത്തെ കോപിപ്പിക്കയും, പാപങ്ങളെ വർദ്ധിപ്പിക്കയും, ഭാവിയിൽ സഹിക്കേണ്ട ദുരിതങ്ങളെ ശതഗുണീഭവിപ്പിക്കയും ചെയ്യും. തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തി എത്ര വിവേകരഹിതമായിരുന്നുവെന്നു് അവസാനനാഴികയിൽ ഇവർ അറിയും.

6. തന്നെത്തന്നെ കീഴടക്കുന്നതിൽ ഒരുവൻ എത്രയധികം ധൈര്യം പ്രദർശിപ്പിക്കുമോ,—തന്റെമേൽത്തന്നെ എത്രയധികം വിഷമകരമായ വിജയങ്ങൾ പ്രാപിക്കുമോ,—അത്രയധികം എളുപ്പത്തിൽ തന്നോടുതന്നെ യുദ്ധംചെയ്യു വിജയം നേടുന്നതിനു് അവൻ ശക്തിമാനായിത്തീരും. ആകയാൽ എന്റെ മകനേ, നീ ധൈര്യമവലംബിക്കുക. എന്നെ അനുഗമിക്കുന്നതിനും എന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നതിനുമായി നിന്നെത്തന്നെ കീഴടക്കണം. നിന്റെ പുണ്യവും എന്റെനേരെയുള്ള നിന്റെ സ്നേഹവും യഥാർത്ഥമാണോ എന്നും, നീ സാക്ഷാൽ എന്റെ ശിഷ്യനാണോ എന്നും ഇതുവഴിയായിട്ടുവേണം അറിയുവാൻ.

ദൈവികമനസ്സോടൊത്തു പോകണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ, പ്രകൃതിയിൽനിന്നുളവാകുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകളിൽ നിനക്കു നീരസം ജനിക്കരുതു്. നി അത്യുത്തപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്താലും, ദൈനംദിനം വലിയ സമാധിയിൽപ്പെട്ടാലും, നിന്റെ സ്വാഭാവികചായ്വിലുകൾക്കെതിരായി പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ദൈവതിരുമനസ്സിനൊത്തവിധം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു നിനക്കു സാധിക്കയില്ലതന്നെ. നിന്റെ നേതാവും രക്ഷകനും ആശ്വാസകനുമായ എന്നെ ഔദാര്യത്തോടെ അനുഗമിക്കുക.

മനുഷ്യൻ നിന്നോടു ചെയ്യുന്നതിനെയോ, പ്രകൃത്യാ നിന

ക്കുണ്ടാകാവുന്ന വെറുപ്പിനെയോ നീ ഗൗനിക്കേണ്ടാ. നിനക്കു സംഭവിക്കുന്ന വൈഷമ്യങ്ങളെ സൗമ്യതയോടും ക്ഷമയോടും കൂടെ നീ സഹിക്കുമ്പോൾ നിന്റെ മനസ്സാക്ഷി നിന്നെ കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നില്ലെങ്കിൽ, എന്റെ മകനേ, എന്റെ പ്രസാദവരം നിന്നിലുണ്ടെന്നു നിനക്കു പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിക്കാം; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അഗ്നിയുടെ പ്രതിച്ഛായ ഒന്നിനേയും ദഹിപ്പിക്കാത്തതുപോലെ കപടസ്നേഹം ഇപ്രകാരമുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടുകളെ ഒരിക്കലും സഹിക്കയില്ല.

7. ശിഷ്യൻ:– മഹാപ്രതാപവാനായ എന്റെ ഈശോയേ, അവിടുത്തേ നിന്ദാവമാനങ്ങളുടേയും സ്നേഹത്തിന്റേയും അധികൃം ഗ്രഹിപ്പാൻ ആർക്കു കഴിയും? സ്വർഗ്ഗത്തിലും ഭൂമിയിലും നരകത്തിലുമുള്ള സകലം അങ്ങേ മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തേണ്ടതല്ലയോ? എന്നാൽ ദുഷ്ടമനുഷ്യർ അങ്ങെ അധിക്ഷേപിക്കയും നിന്ദിക്കയുമാണു ചെയ്യുന്നതു്. ഹൃദയശാന്തതയും എളിമയുമുള്ള ഈശോയേ, ചെന്നായ്ക്കൾ ആട്ടിൻകുട്ടിയെ എന്നപോലെ അവർ അങ്ങെ വലിച്ചുകീറി; എന്നിട്ടും അവർക്കു മനസ്താപം നല്കിക്കൊണ്ടു് അവരുടെ മനസ്സുതിരിക്കുന്നതിനു മാത്രമല്ല, അവരെ രക്ഷിക്കുന്നതിനുപോലും കരുണാധിക്യത്താൽ അങ്ങു തിരുമനസ്സായല്ലോ.

ഈ സംഗതികൾ അറിഞ്ഞതിനുശേഷവും എന്റെ ഹൃദയം എളിമപ്പെടാതിരിക്കയും പ്രതികാരം ചെയ്യാൻ ഇച്ഛിക്കയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ, അതിനു ദുരിതം! എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഇത്രയധികം എളിമപ്പെടുകയും ഇത്രയധികം സ്നേഹം പ്രദർശിപ്പിക്കയും ചെയ്ത ഈ മാതൃകയ്ക്കു് കീഴ്പ്പെടുന്നതിൽ വൈമനസ്യം കാണിക്കുന്നെങ്കിൽ, കർക്കശമായ നീതിയെ അല്ലാതെ മറെറന്തിനെയാണു് അതു് അർഹിക്കുന്നതു്?

അതുകയാൽ, നീതിയോടെ വിധിക്കുന്നവനും പ്രതിസമ്മാനം ചെയ്യുന്നവനുമായ എന്റെ കർത്താവേ, അങ്ങയുടെ നീതിയനുസരിച്ചു് എന്നെ അങ്ങു വിധിക്കുക്കേ. കോപത്താലെ

യും പ്രതികാരേച്ഛയാലെയും ഞാൻ ചെയ്തുപോയ സകല തെ റ്റുകളേയും കരുണാപുരസ്സരം എന്നോടു ക്ഷമിക്കണമേ! ഏ റ്റവും മാധുര്യവാനായ ഈശോയേ, എന്റെ പ്രകൃതിക്കു വിരുദ്ധ മെങ്കിലും, പകരം വീട്ടുവാനും ചതിക്കാനുമുള്ള ആഗ്രഹങ്ങളും ഉപവിക്കു വിരോധമായ സകല വിചാരങ്ങളും അങ്ങേ മു മ്പിൽവച്ചുതന്നെ, ഇതാ എന്നേക്കുമായി ഞാൻ ഉപേക്ഷിക്കു ന്നു. കർത്താവേ, അങ്ങേ പീഡാനുഭവങ്ങളോടു ചേർത്തുകൊണ്ടു ഞാൻ അർപ്പിക്കുന്ന ഈ ബലിയെ സന്തോഷത്തോടുകൂടെ സ്വീകരിക്കേണമേ. മാത്രമല്ല, എന്നെ ഉപദ്രവിക്കുന്ന സകല രേയും അങ്ങേ ദിവ്യസ്നേഹത്തിന്റെ ചങ്ങലയാൽ എന്നെന്നേ ക്കുമായി ബന്ധിച്ചു് അങ്ങയോടു് ഐക്യപ്പെടുത്തണമെന്നു് അങ്ങയോടു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

അദ്ധ്യായം 13

ഈശോയോടുകൂടെയും ഈശോയ്ക്കുവേണ്ടിയും ദോഷന്മാരെന്നു ഗണിക്കപ്പെടത്തക്കവണ്ണം തന്റെ ഏറ്റവും പരിശുദ്ധ ഹൃദയത്തെ നാം അനുകരിക്കണം.

ഈശോ:— എന്റെ മകനേ, നേരം വെളുത്തപ്പോൾ പ്രധാനാചാര്യന്മാരും ജനപ്രധാനന്മാരും യോഗശാലയിൽ വീണ്ടും കൂടി. ഉടൻതന്നെ ആ വലിയ ജനക്കൂട്ടം, ചങ്ങലക ളാൽ ബന്ധിതനായിരുന്ന എന്നെ തെരുവുകളിൽക്കൂടെ വ ലിച്ചിഴച്ചു യൂദയാരാജ്യത്തിന്റെ ഗവണ്മെന്റായ പീലാത്തോസി ന്റെ പക്കലേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോയി. അവർ പുറത്തുനിന്നുകൊ ണ്ടു് ഉച്ചസ്വരത്തിൽ ഗവണ്മെന്റെ വിളിക്കയും, പല തരത്തി ലുള്ള കുറ്റങ്ങളും എന്റെമേൽ ആരോപിപ്പാൻ ആരംഭിക്കു കയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ഗ്രീലായിലേ രാജാവായ ഹേറോദേസിന്റെ ഭരണസീമയിൽപ്പെട്ടവനാണു ഞാനെന്നു പീലാത്തോസ്

അറിഞ്ഞപ്പോൾ എന്നെ അയാളുടെ പക്കലേക്ക് അയച്ചു. അ വിശ്വാസിയായ അയാൾ എന്നെ കണ്ടമാത്രയിൽ അത്യധി കം സന്തുഷ്ടനായി. എന്നെ സംബന്ധിച്ച ധാരാളം കേട്ടിരു ന്നതുകൊണ്ടു തന്റെ ജിജ്ഞാസയ്ക്കു പൂർത്തിവരുത്തുന്നതിനാ യി ചില അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചു കാണണമെന്ന് അ യാൾ എന്നോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു; ദൈവികസംഗതികൾ ഗ്ര ഹിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഈ അധമൻ എന്നോടു ധാരാളം ചോദ്യ ങ്ങൾ ചോദിച്ചു; അതേസമയംതന്നെ യഹൂദർ ഇടവിടാതെ എന്നെ കുറ്റപ്പെടുത്തി; എങ്കിലും ഞാൻ യാതൊരു മറുപടി യും പറഞ്ഞില്ല. പക്ഷേ, എന്റെ വിനയവും ഭക്തിയും അ യാൾക്ക് ഏറ്റം പറ്റിയ ഒരുപദേശവും, എന്റെ മാതൃക. അ യാളുടെ മാനസാന്തരത്തിനു തക്ക മാർഗ്ഗവും ആയിത്തീരണമെ ന്നു കരുതിത്തന്നെയാണു ഞാൻ ആ സമയത്തുപോലും മൗ നം ദീക്ഷിച്ചതു്.

എന്റെ നിഷ്കളങ്കതയെ തെളിയിക്കുന്നതിനും അയാ ളുടെ പ്രീതി സമ്പാദിക്കുന്നതിനും ഞാൻ ശ്രമിക്കാതിരുന്ന തു് എന്തുദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടെയാണെന്ന് അയാൾ മനസ്സിലാക്കി യില്ല. തനിക്കു ലഭിച്ച പ്രസാദവരങ്ങളെല്ലാം ദുഷ്പ്രയോഗി ക്കയും എന്റെ പ്രവൃത്തികളെല്ലാം വെറും ദോഷത്തമെന്നു കരുതുകയും മാത്രമേ അയാൾ ചെയ്തുള്ളൂ. അതുകയാൽ ഹേറോദേ സും അവന്റെ സൈന്യവും എന്നെ അപഹസിക്കുകയും ഒരു ഭ്രാന്തനെ എന്നപോലെ എന്നെ വെള്ളവസ്ത്രം ധരിപ്പിക്കയും ചെയ്തു. അതിന്റെ ശേഷം എന്നെ പീലാത്തോസിന്റെ പ ക്കലേക്കുതന്നെ തിരിച്ചയച്ചു. ഇങ്ങനെ ആ നഗരവാസികൾ ക്കും മറ്റെല്ലാവർക്കും ഞാൻ ദോഷനായിത്തീർന്നു.

2. **ശിഷ്യൻ:**— ദൈവമായ കർത്താവേ, അവിടുന്ന് ഒരു ദോഷനെപ്പോലെ ഗണിക്കപ്പെട്ടവല്ലോ! കർത്താവേ, അങ്ങേ ദൈവികതപത്തെ അങ്ങു കാക്കേണമേ. ദൈവികതപത്തെ അ ലങ്കോലപ്പെടുത്താതിരിക്കുന്നതിനായി, ദൈവദൂഷണക്കാരായ ആളുകളുടെ നേരെ അവിടുന്ന് ഇടിവാൾ വീശാത്തതെന്തു്?

ഈശോ:– എന്റെ മകനേ, നീ എന്റെ ഹൃദയത്തേയും നിന്റെ ഹൃദയത്തേയും അറിയുന്നില്ല. നിന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ അഹങ്കാരം ഒന്നുമാത്രംകൊണ്ടാണ് ഇത്ര വലിയ ഒരു പ്രതികാരം നീ ആവശ്യപ്പെട്ടത്. നിനക്കുവേണ്ടി ദൈവപുത്രൻ ഒരു ഭോഗത്തെപ്പോലെയും ദോഷത്തെപ്പോലെയും ഗണിക്കപ്പെട്ടതു കണ്ടിട്ടും നീ അഹങ്കാരിയായിരിക്കുന്നതല്ലേ കഷ്ടം? എന്നാൽ ഇത്ര വലിയ മാതൃക ഞാൻ കാണിക്കാതിരുന്നെങ്കിൽ നിന്റെ സ്ഥിതി എന്താകുമായിരുന്നു? സ്വസ്നേഹം ഏതു കല്പനയേയും ധിക്കരിച്ചുകൊണ്ട് അഹങ്കാരത്തിന്റെ മൂല്യാവസ്ഥയിൽ എത്തുകയില്ലായിരുന്നോ?

ഔഷധത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തിൽനിന്നു ദീനത്തിന്റെ കാഠിന്യത്തെ മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. ആകയാൽ ഒരു ഭോഗത്തു നിന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ നിർഭാഗ്യസ്ഥിതിയും, മറുഭോഗത്തു് എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ സ്നേഹാധിക്യവുംവച്ചു തുലനം ചെയ്തു നോക്കുക. തിന്മയുടെ അത്യഗാധതയിൽനിന്നു നിന്നെ കരേറുന്നതിനായി എത്രത്തോളം എളിമപ്പെടുന്നതിനു ഞാൻ അഗ്രഹിച്ചു! സ്നേഹത്തിന്റെ മാതൃകയെ കണ്ടുകൊണ്ടു നിന്റെ ഹൃദയത്തെ തദനുരൂപമായ സ്നേഹത്താലും പ്രവൃത്തിയാലും നീ ഉദ്ദീപിപ്പിക്കുന്നതിനായി, എനിക്കുണ്ടായ മഹാവേദനയെ സന്മനസ്സോടെ നിനക്കുവേണ്ടി ഞാൻ സഹിച്ചു.

3. എന്റെ മകനേ, ദൈവം മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ ഒരു ദോഷനായി കാണപ്പെട്ടുക എന്നുള്ളതു് ഏറ്റവും വലിയ ഒരു ദുഃഖംതന്നെ. സ്നേഹാധിക്യത്തിനുമാത്രം ചെയ്യാവുന്ന ഒരത്ഭുതമാണിതു്. ഞാൻ നിന്ദാവമാനങ്ങളും അധിക്ഷേപങ്ങളും സന്തോഷപുരസ്സരം സഹിക്കയും, ഭോഗത്തെപ്പോലെ ഗണിക്കപ്പെടുന്നതിനു മനസ്സാകയും ചെയ്തതു സ്നേഹംനിമിത്തമത്രേ. ഈ സമയമെല്ലാം എനിക്ക് അതിയായ ലജ്ജ തോന്നിയെങ്കിലും, അതു ഞാൻ പൂർണ്ണമനസ്സോടെ സഹിച്ചതേയുള്ളൂ. എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ എന്റെ വചനങ്ങളെ കാക്കും. ശിഷ്യൻ തന്റെ യജമാനനെക്കാൾ വലിയവനല്ല; എന്നാൽ തന്റെ

യജമാനനോട് തുല്യനാകുന്നെങ്കിൽ പൂർണ്ണത പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യാം. എന്റെ മകനേ, എന്നെ നീ യഥാർത്ഥമായി സ്നേഹിക്കുന്നെങ്കിൽ, നിനക്കുണ്ടാകുന്ന മാനഹാനിയെ ഞാൻ സഹിച്ചതുപോലെ എന്നോടുകൂടി സഹിക്കുന്നതിനു നീ ഉപേക്ഷ വിചാരിക്കുകയില്ല. ഭോഷനും ഭ്രാന്തനും ആയി ഗണിക്കപ്പെടുന്നതിനു നീ കാരണം കൊടുക്കാതിരിക്കണം. എന്നാൽ അന്യർ അതിനുള്ള അവസരം നല്ലുപോലെ അതിനെ ക്ഷമയോടെ സഹിക്കയും, ദൈവത്തെ ഉപദ്രവിക്കാതെ എനിക്കുവേണ്ടി അതിനെ ആഗ്രഹിക്കയും ചെയ്യുന്നതു വീരോചിതമായ ഒരു പ്രവൃത്തിയും പൂർണ്ണതയുടെ ഒരു അടയാളവുമാകുന്നു.

4. എന്റെ മകനേ, മനുഷ്യഭൃഷ്ടിയിൽ ഭോഷനായി കാണപ്പെടുന്നതിനു നീ എപ്പോഴും തയ്യാറായിരിക്കണം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, നീ ഏതുനിലയിൽ ജീവിച്ചാലും എന്റെ ഹൃദയത്തിനു യോജിച്ച ഒരു ശിഷ്യനാകുന്നതിനു നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, ചിലപ്പോഴെല്ലാം അപ്രകാരം ഗണിക്കപ്പെടാതെ ഗത്യന്തരമില്ല. സാക്ഷാൽ ഭക്തിയോടെ ജീവിക്കുന്നതു വെറും ഭോഷത്തമാണെന്നു പ്രാപഞ്ചികന്മാർ കരുതുന്നു. അങ്ങനെയിരിക്കെ, ദൈവനന്മയെ ആശിച്ചുകൊണ്ട് താൽകാലികമായി ലഭിക്കാവുന്ന ഗുണങ്ങളെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതും, ദാരിദ്ര്യത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നതും, ഭൗമികമായവയെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ചു പാരത്രികമായവയെ സ്നേഹിച്ചു ജീവിക്കുന്നതും ഭോഷത്തമായിട്ടല്ലാതെ അവർക്കു തോന്നുമോ? പുണ്യത്തിലും ജ്ഞാനത്തിലും നിന്നെക്കാൾ താണവരായിട്ടുള്ളവരുടെ ഹിതത്തിനും വിധിക്കും കീഴ്പ്പെടുന്നതും സർവ്വദാ ഇന്ദ്രിയനിഗ്രഹം ചെയ്യുന്നതും, അന്യരുടെ അപരാധത്തിനു പ്രതികാരം ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതും മുൻപറഞ്ഞവയെപ്പോലെതന്നെ ഭോഷത്തമായിട്ടല്ലേ അവർ കരുതുകയുള്ളൂ?

ഹൃദയപരമാർത്ഥതയോടെ ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിക്കുന്നതിനെയും, നിന്ദാവമാനങ്ങളെ സ്നേഹിക്കയും അവയെ ഗുണപ്രദ

മായി കരുതുകയും ചെയ്യുന്നതിനേയുംപററി മറുതരത്തിൽ വിചാരിപ്പാൻ അവക്ക് സാധിക്കയില്ലതന്നെ. ആകയാൽ, എന്റെ പക്കൽവന്ന് ആശ്വസിക്കുക; എന്നാൽ വിശാലഹൃദയത്തോടും സന്തനസ്സോടുംകൂടെ സകലതും എന്നോടുകൂടെ സഹിക്കാൻ നിനക്കു കഴിയും.

ചിലപ്പോഴെല്ലാം നിന്റെ പരിശ്രമങ്ങൾ അപജയത്തിൽ കലാശിച്ചേക്കാം. നിന്റെ അയോഗ്യതകൊണ്ടാണ് അപ്രകാരം സംഭവിച്ചതെന്നേ അപ്പോൾ ലോകർ കരുതുകയുള്ളു. എന്നാൽ മറു ചിലർ വിജയം പ്രാപിക്കുന്നതായും നീ കാണും. അവരുടെ വിജയം എത്ര അധികമാകുന്നുവോ അത്ര യുക്തതലായി നിന്റെ അയോഗ്യതയും വെളിപ്പെട്ടുന്നതാണ്. മാത്രമല്ല, നിന്നെ കുറപ്പെടുത്തുകയോ നിന്ദിക്കയോ ചെയ്യുമ്പോൾ നീ മൗനം അവലംബിക്കുന്നതു കാരണം അവർ നിന്നെ ഭോഷനായി ഗണിച്ചേക്കാനിടയുണ്ട്. പക്ഷേ, എന്റെ അറിവോടുകൂടിയാണ് ഇപ്രകാരം സംഭവിക്കുന്നതെന്ന് അവർ അറിയുന്നില്ല. നിന്റെ സ്വന്തം ഗുണത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള അവസരത്തെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് എന്റെ പ്രതാപത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി നീ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ ബുദ്ധിഹീനനെന്നു പറഞ്ഞു പലരും നിന്നെ അപഹസിക്കും. നിന്നെത്തന്നെ പരിത്യജിച്ച് എനിക്കുവേണ്ടിമാത്രം ജീവിക്കുന്നതിലേക്കായി നീ ഉദ്യമിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അവിവേകിയും കപടഭക്തനുമെന്നേ അവർ നിന്നെ വിളിക്കൂ.

എന്റെ മകനേ, വെറും പ്രാപഞ്ചികന്മാരിൽനിന്നുമാത്രമല്ല, പുണ്യമായി ജീവിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്തവരിൽനിന്നും, സന്ന്യാസാന്തസ്സുകാരിൽനിന്നുകൂടെയും, ഇതും ഇതുപോലുള്ള പലതും നീ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും. എന്റെ അരുപി അവക്കില്ലാത്തതുകൊണ്ട് അവർ എന്റെ കഷ്ടതകളേയോ നിന്ദാവമാനങ്ങളേയോ സ്നേഹിക്കുന്നില്ല; പ്രത്യുത അവരേയും മറുള്ളവരേയും ആഹ്ലാദിപ്പിക്കത്തക്കവയെ മാത്രമേ അവർ സ്നേഹിക്കുന്നുള്ളു. എന്റെ നിന്ദാവമാനങ്ങളുടെ

ആധിക്യം ചിലക്ക് അവജ്ഞാഹേതുകമായിപ്പോലും തോന്നാറുണ്ട്. അവർ നിന്നോട് പലപ്പോഴും ക്രൂരതയോടെതന്നെ പെരുമാറും. അപ്പോൾ അതു നിനക്കു വളരെ സങ്കടകരമായിത്തോന്നുകയും ചെയ്യും.

5. എന്റെ മകനേ, ഇപ്രകാരം നിന്നോട് വർത്തിക്കുന്നവർ അന്യരെന്നെയായിരുന്നാലും നീ അധൈര്യപ്പെടുകയോ നിരാശപ്പെടുകയോ ചെയ്യരുത്. പിന്നെയോ, സന്തോഷത്തോടെ ധൈര്യമവലംബിക്കുക. എന്നാൽ, സന്തോഷത്തോടുകൂടെ നിനക്ക് അതിനു സാധിക്കയില്ലെങ്കിൽ, ക്ഷമയോടുകൂടെയെങ്കിലും അതിനെ സഹിക്കുക. ജനങ്ങളാൽമാത്രം ജ്ഞാനിയെന്നു പ്രശംസിക്കപ്പെടുന്നതിനെക്കാൾ വളരെ നല്ലതല്ലയോ എന്നോടുകൂടി ഭോഷനെന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നത്? എനിക്കുവേണ്ടി ലോകത്തിൽ ഭോഷനായി ഗണിക്കപ്പെടുവാൻ മനസ്സാകുന്നവൻ നിശ്ചയമായും ഈലോകത്തിൽ നിരവധി അനുഗ്രഹങ്ങളും, പരലോകത്തിൽ ഒരിക്കലും മങ്ങാത്ത മഹിമയും പ്രാപിക്കും. ഇതു പുണ്യവാന്മാക്കു പരിചയംകൊണ്ട് അനുഭവപ്പെടുന്നതാണ്. അവർ ആശിക്കയും അറിയുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നതിനെക്കാൾ വിശേഷമായ സംഗതികൾ ഗ്രഹിക്കുന്നതിനുള്ള ഭാഗ്യം അവക്കു സിദ്ധിച്ചു. ആകയാൽ എന്റെ മകനേ, പരീക്ഷണാർത്ഥം നീയും ശ്രമിക്കുക. നിശ്ചയമായും അതേവിധത്തിലുള്ള പ്രതിഫലം നിനക്കും ലഭിക്കാതിരിക്കുകയില്ല.

6. ലോകത്തിനും അതിന്റെ ആശ്രിതർക്കും ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധിക്കാത്ത ഏറ്റവും വലിയ ജ്ഞാനം ഇതാകുന്നു. എന്നാൽ ഹൃദയശാന്തതയും എളിമയുമുള്ള എന്റെ ശിഷ്യർ അതിനെ മനസ്സിലാക്കയും അതിൽ സന്തോഷിക്കയും ചെയ്യുന്നു. എന്റെ മകനേ, എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ഈ പ്രബോധനത്തെ സ്നേഹിക്കയും അതനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ നീ സൂത്യർഹൻതന്നെ. അപ്പോൾ നീ എനിക്ക് ഏറ്റവും അനുരൂപനായിത്തീരുന്നതിനാൽ നിനക്കു ധാരാളം സ

ന്തോഷത്തിനു വഴിയുണ്ടു്. പ്രസ്തുത പ്രവൃത്തി നിശ്ചയമായും വിഷമമുള്ളതാണു്. എന്നാൽ സ്നേഹംകൊണ്ടു് അതിനെ ലഘുപ്പെടുത്താം. ക്രൂശാതെയും ഈ പ്രവൃത്തി ക്ഷണത്തിൽ കഴിഞ്ഞുപോകുമെങ്കിലും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അതിനു നിത്യസമ്മാനമുണ്ടെന്നുള്ള വിചാരം നിന്നെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കട്ടെ.

ഈ ലോകത്തിൽ മനുഷ്യരുടെ മുമ്പാകെ നീ എത്രമാത്രം നിന്ദാവമാനങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നുവോ, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ മാലാഖാമാരുടേയും പുണ്യവാന്മാരുടേയും മുമ്പാകെ അത്രമാത്രം നീ ശോഭിക്കും. എന്റെ മകനേ, ഈവക സംഗതികളെപ്പറ്റി നിന്നോടു ഞാൻ സംസാരിക്കുന്നതു വൃഥാ അല്ല. സങ്കടങ്ങളും അവമാനങ്ങളും സഹിക്കേണ്ടതായി വരുമ്പോൾ എന്നിൽ സങ്കേതം തേടുന്നതിനും, സമാധാനവും ആശ്വാസവും കണ്ടെത്തുന്നതിനും എന്നോടുകൂടെ സ്ഥിരോത്സാഹനായിരിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടിയത്രേ.

7. ശിഷ്യൻ:— ഏറ്റം കനിവുള്ള ഈശോയേ, എന്റെ പിതാവേ, ഈലോകത്തിലേ ജ്ഞാനികളിൽനിന്നും, ബുദ്ധിമാന്മാരിൽനിന്നും ഈവക സംഗതികളെ അങ്ങു മറച്ചുവച്ചു; എന്നാൽ, അങ്ങയുടെ എളിയ ശിഷ്യർക്കു് അവയെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതു യുക്തമെന്നു് അങ്ങേക്കു തോന്നി!! എന്റെ ശക്തി അനുസരിച്ചു്, മുഴുഹൃദയത്തോടെ ഞാൻ അവയെ ആശ്ലേഷിക്കുന്നു. എന്നോടുള്ള സ്നേഹത്താൽ ഒരു ഭ്രാന്തനെപ്പോലെ ഗണിക്കപ്പെടുന്നതിനു തിരുമനസ്സായ എത്രയും മാധുര്യമുള്ള ഈശോയേ, എല്ലാറ്റിലും ഉപരിയായി അങ്ങെ അറിയണമെന്നും സ്നേഹിക്കണമെന്നും എനിക്കാഗ്രഹമുണ്ടു്.

ഹാ! നിർഭാഗ്യം! ഈ മഹത്തായ രഹസ്യത്തെക്കുറിച്ചു് അറിയുന്നതിനു ഞാൻ ഇത്ര താമസിച്ചുപോയല്ലോ! അതെ, പുണ്യവാന്മാരെ പഠിപ്പിച്ചു്, അവരെ സിദ്ധന്മാരാക്കിത്തീർത്ത ഈ സ്വർഗ്ഗോപരിജ്ഞാനത്തെ ആലിംഗനം ചെയ്യുന്നതിനു ഞാൻ വളരെ താമസിച്ചു. എന്നെത്തന്നെ മറന്നു് അങ്ങെ

സ്മരിച്ചുകൊണ്ട് അങ്ങെ പിഞ്ചെല്ലുന്നതിനും, അയോഗ്യനോ ദോഷനോ ആയി ഞാൻ കാണപ്പെടുന്നതിനും മാത്രമല്ല, നിനക്കിഷ്ടമെങ്കിൽ അപ്രകാരം ആകുന്നതിനും ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

ആകയാൽ എത്രയും കനിവുള്ള ഈശോയേ, അതിനുവേണ്ട പ്രസാദവരം എനിക്കു തന്നരുളേണമേ. അനന്തമാധുര്യവാനായ ഈശോയേ, സകലതും അങ്ങയിൽ മാധുര്യമുള്ളതായി ഭവിക്കുന്നു. അങ്ങേയ്ക്കു തുല്യനാകുക എന്നതുപോലെ വലിയ ഭാഗ്യം ഈലോകത്തിൽ വേറെ ഏതുണ്ട്? മോക്ഷലബ്ധിക്ക് ഏറ്റവും നിശ്ചിതമായ ഒരുടമ്പടിയും ഇതുതന്നെ.

അധ്യായം 14

ഈശോയുടെ എത്രയും പരിശുദ്ധ ഹൃദയത്തിന്റെ മാതൃകയനുസരിച്ചു നമ്മെത്തന്നെ എല്ലാവരേക്കാളും നാം താഴ്ത്തണം.

ഈശോ:– ഗവണ്മെന്റുകാരുടെ അരമനയിലേയ്ക്കു വീണ്ടും അവർ എന്നെക്കൊണ്ടുപോയി അയാളുടെ മുമ്പിൽ നിറുത്തി. പട്ടക്കാരും പ്രീശന്മാരും ഈവിധം എന്നോടു വർത്തിക്കുന്നതു് അസൂയകൊണ്ടാണെന്നു് അയാൾക്കു മനസ്സിലാകാതിരുന്നില്ല. എന്റെ നിഷ്കളങ്കതയെപ്പറ്റി പീലാത്തോസിനു യാതൊരു സംശയവുമില്ലാഞ്ഞതിനാൽ, എന്നെ സ്വതന്ത്രനാക്കുന്നതിനുപോലും അയാൾ ആഗ്രഹിച്ചു. എന്നാൽ, അതിനൊരു വിഘാതമായി നിന്നിരുന്നതു യഹൂദജനങ്ങളുടെ അസൂയ ഒന്നുമാത്രമായിരുന്നു. ഈ തടസ്സമില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും അയാൾ എന്നെ രക്ഷപെടുത്തുമായിരുന്നു.

ഇതിനായി അയാൾ സ്വീകരിച്ച നയം നിമിത്തം അയാളുടെ അധൈര്യം ലോകർക്കു വെളിപ്പെട്ടു; ക്രൂരതയും അന്യരുടെ അവജ്ഞയ്ക്ക് അയാൾ പാത്രീഭൂതനായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

മഹോത്സവദിവസങ്ങളിൽ, ജനങ്ങളുടെ ഹിതാനുസാരം, അവർ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും ഒരു തടവുകാരനെ ഗവണ്ണർ വിലങ്ങു വെട്ടി വിടുക പതിവായിരുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ ജയിലിൽ ഉണ്ടായിരുന്നവരിൽ ഒരുവനായിരുന്ന ബറാബാ എന്ന പെരുംകള്ളൻ. രാജദ്രോഹവും കൊലപാതകവുമായിരുന്ന ഇയ്യാളുടെ തടവുശിക്ഷയ്ക്കുള്ള കാരണം. സകലരുടേയും ഗുണകാംക്ഷിയും സമാധാനതൽപരനും ജീവദായകനുമായ ഞാനാണ പ്രസ്തുത കള്ളനെക്കാൾ നല്ലവനെന്നു കരുതിയിട്ടെങ്കിലും ജനങ്ങൾ എന്നെ വിട്ടയയ്ക്കുമെന്നാണ പീലാത്തോസു വിശ്വസിച്ചിരുന്നതു്.

ആകയാൽ, അവിടെ സന്നിഹിതരായിരുന്ന മേല്പട്ടക്കാരോടും ന്യായാധിപന്മാരോടും ജനങ്ങളോടും അയാൾ ചോദിക്കുന്നു: 'പെസഹാനാളിൽ തടവുകാരിൽ ഒരാളെ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു വിട്ടുതരിക പതിവുണ്ടല്ലോ. അതനുസരിച്ച്, ബറാബാ, ഈശോ, എന്നീ രണ്ടുപേരിൽ ആരെ വിട്ടുതരണമെന്നാണ നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നതു്?' മേല്പട്ടക്കാരുടെ പ്രേരണയാൽ ജനാവലി മുഴുവനും ഐകകണ്ഠ്യേന, 'ഈശോയെ അല്ല, ബറാബായെ വിട്ടയയ്ക്കുക' എന്നു വിളിച്ചുപറഞ്ഞു.

എന്റെ മകനേ, എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഇതു് എത്ര ആഴമായി തറഞ്ഞുകയറിയെന്നും, തന്മൂലം ഉണ്ടായ മുറിവു് എത്ര വലുതായിരുന്നുവെന്നും, നീ ചിന്തിക്കുക. തിരസ്കരിക്കപ്പെട്ടവനായി ബറാബായുടെ പിറകിൽ നില്ക്കുന്ന എന്നെ നീ കാണുന്നില്ലേ? മാത്രമല്ല, സകല മനുഷ്യരിലുംവച്ചു നിസ്സാരനെന്നപോലെ എല്ലാ മനുഷ്യരും എന്നോടു പെരുമാറി. ഈ സംഗതി എന്റെ ഹൃദയത്തെ അതിരറ്റവിധം വേദനപ്പെടുത്തിയെങ്കിലും നിർഭാഗ്യനായ ബറാബായേയും നിന്നേയും ലോകം മുഴുവനേയും രക്ഷിക്കുന്നതിനും, എല്ലാ ആശ്വാസങ്ങളേയും

പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന ഒരു മാതൃകയായിത്തീരുന്നതിനുമായി ഞാൻ അവയെ സന്മനസ്സോടെ സഹിക്കയാണു ചെയ്യുന്നത്.

2. അകയാൽ മറെറല്ലാവരേക്കാളും മോശക്കാരനായി നീ ഗണിക്കപ്പെടുമ്പോൾ, യാതൊരുവിധത്തിലും തെററിദ്ധരിക്കാതെ എന്നോടൊരുമിച്ചു ക്ഷമയോടും സ്വാത്മത്യാഗത്തോടുംകൂടെ നീ അതിനെ സഹിക്കണം. സകലത്തിൻറെയും നാഥനും ദൈവവുമായ ഞാൻ നിനക്കുവേണ്ടി സകല മനുഷ്യരിലുംവച്ചു നികൃഷ്ടനായി ഗണിക്കപ്പെടുന്നതിനു സമ്മതിച്ചില്ലേ? ആ സ്ഥിതിക്ക്, സ്വന്തമായി യാതൊന്നും ഇല്ലാത്തവനും വെറും ചാമ്പലുമായ നീ എനിക്കുവേണ്ടി മറു ജനങ്ങളെക്കാൾ താഴ്ത്തപ്പെടുന്നതിൽ എന്താണത്ഭുതപ്പെടാനുള്ളത്?

ദൈവമഹത്വത്തിനു വിരോധമായി നീ ഒരു പാപദോഷം ചെയ്യുന്ന മാത്രയിൽ, ദൈവത്തിനു വിരോധമായി യാതൊന്നും ചെയ്യാത്തതും, എന്നാൽ വിവേചനാശക്തിയില്ലാത്തതുമായ വെറും മൃഗങ്ങളെക്കാളും താണപദവിയെ നീ അർഹിക്കുന്നുണ്ട്; അകയാൽ മറുള്ളവരിൽനിന്നു താഴ്ന്ന ഒരു പദവിയിൽ ഇരിക്കുന്നതിനു ഞാൻ നിന്നെ അനുവദിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ, അതു നിനക്കനുയോജ്യമായ സ്ഥലമെന്നു കരുതി സംതൃപ്തനാകുകയാണു വേണ്ടത്.

നിനക്കു ന്യായ്യമായി കിട്ടേണ്ടതിലും താഴ്ന്ന ഒരു സ്ഥാനത്തെയ്ക്കു നിന്നെത്തന്നെ താഴ്ത്തണമെന്നു നീ വിചാരിക്കുന്ന പക്ഷം, അന്യരുടേയോ നിൻറെതന്നെയോ യോഗ്യതകളെപ്പററി സൂക്ഷ്മമായി നീ പരിശോധന ചെയ്യേണ്ടാ; പിന്നെയോ, എൻറെ മാതൃകയെക്കുറിച്ചു വീണ്ടും വീണ്ടും അവധാനപൂർവ്വം ചിന്തിക്കുക. എളിമപ്രവൃത്തികൾ വഴിയായി എന്നോടു നീ എത്രയധികം അടുക്കുന്നുവോ, അത്രയധികമായി മഹിമയിലും നീ എന്നോടു് അടുക്കും. ഞാൻ ഏററം നിസ്സാരനായി കാണപ്പെടുമ്പോൾ നീ കേമനാകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ എൻറെ ഒരു യഥാത്ഥശിഷ്യനായിത്തീരുവാൻ നിനക്കെങ്ങനെ കഴിയും? ശിഷ്യൻ ഗുരുവിനെക്കാൾ വലിയ

വനെന്നോ? ഗുരുവിനെ അനുഗമിക്കുന്നതല്ലയോ ശിഷ്യന് ഉചിതമായിട്ടുള്ളത്?

ആകയാൽ, എന്നെ അനുഗമിക്കുക; സന്മനസ്സോടെ, എന്നോടുകൂടെ നിസ്സാരനാകുന്നതിനു സമ്മതിക്കുക. എന്റെ മകനേ, ഏറ്റവും താണപദവി സ്വീകരിക്കുന്നതിനു നിർബന്ധിതരാകുന്നവർ ലോകത്തിൽ എത്രപേരുണ്ട്? തങ്ങളുടെ മനസ്സിനു വിരോധമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവർക്ക് ആശ്വാസമോ യോഗ്യതയോ ഉണ്ടാകുന്നില്ല. സന്തോഷസമേതം എന്നോടുകൂടെ വസിച്ചാൽ നിനക്കു വ്യസനത്തിനു യാതൊരു കാരണവുമുണ്ടാകുന്നതല്ല, നിശ്ചയം.

3. എന്നോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി സ്വമനസാ നീ എല്ലാവരിലും ഹീനനായി ഗണിക്കപ്പെടുന്നിനു് ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നീ ഭാഗ്യവാൻതന്നെ; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഇപ്രകാരം നീ സഹിച്ചാൽ ഭാവിയിൽ നിനക്കുണ്ടാകാവുന്ന അക്ഷേപങ്ങൾവഴി നിന്നെത്തന്നെ വിശുദ്ധീകരിക്കുവാൻ നിനക്കു സാധിക്കും. മറ്റുള്ളവർ ചിലപ്പോൾ ഉയർത്തപ്പെടുകയും, ദീപസ്തംഭംപോലെ ലോകമെങ്ങും പ്രശോഭിക്കയും ചെയ്തേക്കാം. നീയോ എന്നാൽ താഴ്ത്തപ്പെടുകയും പാറയുടെ കീഴേ വയ്ക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തെന്നുവരും. ചിലർ അപേക്ഷിക്കുന്നവയെല്ലാം ഉടൻ ലഭിക്കുന്നതു കാരണത്താൽ അവർ അതിനു് അർഹരെന്നു ലോകർ വിചാരിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ നിന്റെ അപേക്ഷ ന്യായവിരുദ്ധമാണെന്നോ, അപേക്ഷിച്ച കാര്യം സാധിക്കുന്നതിനു നീ അയോഗ്യനാണെന്നോ അവർ വിധിക്കാനും മതി.

അന്യരുടെ അഭിപ്രായം അവസരോചിതവും ന്യായ്യവുമായിട്ടും, നിന്റേതോ, എന്നാൽ, വെറും ദോഷത്തമായിട്ടും വിചാരിക്കപ്പെട്ടേക്കാം; അന്യർ വൃഥാ അവലാതിപറയുമ്പോൾ അവരോടു സഹതപിക്കാൻ പലരുണ്ടാകും. എന്നാൽ നീ വലുതായ വിഷമങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നതു കാരണത്താൽ അതിനെക്കുറിച്ചു ന്യായ്യമായി അവലാതിപ്പെട്ടാലും, ഭോഷനെന്നോ

അവർ നിന്നെ കരുതുകയുള്ളൂ. അന്യരുടെ കുറവുകളെപ്പോലും പ്രശംസിക്കുന്നവർ നിന്റെ പുണ്യങ്ങളെത്തന്നെയും, ദുർബലമനസ്സിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ എന്നു പറഞ്ഞു ലഘൂകരിക്കാം. അന്യരെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നവർതന്നെ നിന്നെ ദുഃഖിപ്പിക്കയും ചെയ്തേക്കാം. അവരുടെ പ്രവൃത്തിയെ നീതീകരിക്കുന്നതിനായി നീ ഇതിനു് അർഹനാണെന്നു മാത്രമല്ല, നിനക്കു് ഇതു് ആവശ്യമാണെന്നുകൂടെ അവർ ഉൽഘോഷിക്കാതിരിക്കുകയില്ല.

എന്റെ മകനേ, നീ മറ്റുള്ളവരേക്കാൾ ഹീനനായി വിചാരിക്കപ്പെടത്തക്ക പല സംഗതികളും നിനക്കു സംഭവിക്കും. അപ്പോൾ നീ ക്ലേശഭയിഷ്ണനായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ, എന്നെക്കൂടാതെ പ്രതാപവാനായിരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ നല്ലതു് എന്നോടുകൂടെ നിസ്സാരനാകുകയാണു് എന്നുള്ള വിചാരത്തോടുകൂടെയും, ധൈര്യമവലംബിച്ചുകൊണ്ടും, എന്നോടൊന്നിച്ചു ജീവിക്കുക. അന്യരെ അപേക്ഷിച്ചു നീ താണനിലയിലാകുമ്പോൾ നീ അതിനെ സന്തോഷസമേതം സഹിക്കണം. മാത്രമല്ല, ന്യായ്യമായി താണപദവി കരസ്ഥമാക്കുവാൻ എപ്പോഴെല്ലാം നിനക്കു സാധിക്കുമോ അപ്പോഴെല്ലാം അപ്രകാരം ചെയ്യേണ്ടതാണു്. എന്റെ മകനേ, അപ്പോൾ നീ എന്നെ കണ്ടെത്തും. അതേ, അവിടെ നിന്നോടുകൂടെ ഞാനുമുണ്ടായിരിക്കും. ഇപ്രകാരം നീ പ്രവർത്തിക്കുന്നുവെങ്കിൽ താഴ്ന്നവരെ ഉയർത്തുന്നവൻ ഒരു ദിവസം നിന്നോടു് 'സ്നേഹിതാ, കുറേക്കൂടെ മുകളിലേക്കു കയറുക' എന്നു പറയാതിരിക്കയില്ല. അപ്പോൾമാത്രമേ മാലാഖാമാരുടേയും പുണ്യവാന്മാരുടേയും മുമ്പിൽ നിനക്കു സ്തുതിയുണ്ടാകയുള്ളൂ.

4. നിന്റെ ഔദ്യോഗികനിലയിൽ നീ അന്യരെക്കാൾ ഉയർത്തപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ, എന്നോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി എളിമമൂലം നീ അവരെക്കാൾ താഴേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ചെയ്യാൽ, സർവ്വശക്തിയും നല്ലപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന എന്നെ അനുകരിക്കുന്നതിനും, ധാരാളം പുണ്യങ്ങൾ സമ്പാദിക്കുന്നതിനും

അന്യർക്കു കൂടുതൽ ഗുണപ്രദമായ രീതിയിൽ ജീവിക്കുന്നതിനും നിനക്കു സാധിക്കുന്നതാണു്. ഇത്തരത്തിലുള്ള പെരുമാറ്റം അഥവാ ജീവിതം, ഏതെങ്കിലുംവിധത്തിൽ നിന്റെ അധികാരത്തെ ഹനിക്കുമെന്നു നീ സപ്രമാണം വിചാരിക്കേണ്ടാ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അധികാരത്തെ പാലിക്കുകയെന്നതു മേലധികാരിക്കു് ഉചിതവും അത്യാവശ്യവുമാണു്. പക്ഷേ, എളിമയോടുകൂടിയ ഉപവിയില്ലെങ്കിൽ അതു ശരിയായി പാലിക്കുന്നതിനു് അവനു സാധിക്കുകയില്ല. ബാഹ്യാചരണങ്ങളിൽമാത്രം വിനയം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിലല്ല ഈ ഉപവി അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു്; പിന്നയോ, ഹൃദയത്തെ കീഴ്പ്പെടുത്തി ഭരിക്കുന്നതിലും, സ്നേഹം, വിശ്വാസം എന്നീ സദ്ഗുണങ്ങൾകൊണ്ടു ഹൃദയത്തെ നിറയ്ക്കുന്നതിലും, അവയെ പാലിക്കുന്നതിലുമത്രേ.

അപ്രധാനവും ഹീനവുമായ സംഗതികൾ നിന്നോ കീഴിലുള്ളവർക്കു വിട്ടുകൊടുത്തുകൊണ്ടു് മാഹാത്മ്യമേറിയവയും പ്രശംസാർഹങ്ങളുമായവയെ നിനക്കായി നീ സൂക്ഷിച്ചുവയ്ക്കുന്നു. കഴിവുള്ളിടത്തോളം അദ്ധ്യം പറഞ്ഞവയെ നിനക്കായിട്ടും, രണ്ടാമത്തവയെ നിന്റെ കീഴിലുള്ളവർക്കായിട്ടും മാറ്റിവയ്ക്കണം. ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നെങ്കിൽ മാത്രമേ നീ എന്റെ മാതൃകയെ അനുകരിക്കുകയും അവരുടെ പ്രീതിക്കു പാത്രീഭൂതനായിത്തീരുകയും ചെയ്കയുള്ളു. ഈ പ്രവൃത്തി അവരെ കൂടുതൽ ധീരന്മാരാക്കുകയും ചെയ്യും. തന്മൂലം തന്നെത്താൻ ചെയ്വാൻ സാധിക്കുന്നതിൽ അധികം സംഗതികൾ അവരുടെ സഹായത്തോടുകൂടെ നിനക്കു ചെയ്വാൻ കഴിയും. നീ അവരുടെ യജമാനനായിത്തീരുമ്പോൾ അവരുടെ ഒരു കൂട്ടുകാരനെന്ന നിലയിൽ വർത്തിക്കണം; ഒരു ഭൃത്യനെപ്പോലെ പെരുമാറിയാൽ വളരെ നന്നു്.

5. കഴിയുമെങ്കിൽ, കല്പിക്കുന്നതിനെക്കാൾ അനുസരിക്കുന്നതിനായിരിക്കട്ടെ നിന്റെ ഇഷ്ടം. മാത്രമല്ല, നീ എവിടെയെല്ലാം നിയമിതനായാലും, മിഥ്യാഭിമാനത്തിനായി നി

ന്റെ യോഗ്യതയും സാമർത്ഥ്യവും മറ്റു ഗുണങ്ങളും പ്രകടിപ്പിക്കരുതു്. മറ്റുള്ളവരെക്കാൾ നന്നായി പ്രവർത്തിക്കാമെന്നുള്ള ധാരണയോടുകൂടെയോ, അവരെ നിന്റെ സ്വാധീനതയിലാക്കിക്കൊള്ളാമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടെയോ അവരുടെ വ്യവഹാരങ്ങളിൽ നീ ഏർപ്പെടുന്നതു നന്നല്ല. പരിശുദ്ധമായ ഉപവിയുടെ പ്രേരണയാലല്ലാതെ, ഉപദേശിക്കാൻ സാമർത്ഥ്യമുണ്ടെന്നുള്ള ഭാവത്തിൽ അവരെ ഉപദേശിക്കേണ്ടാ. ജ്ഞാനത്തിലും ബാഹ്യനന്മകളിലും അന്യർ നിന്നെ അതിശയിക്കുന്നതിനെ സന്മനസ്സോടെ നീ സഹിക്കുക. നിനക്കു സാധിക്കുന്നതിനെ ശ്രദ്ധയോടെ ചെയ്യുന്നതു കൊള്ളാം. എന്നിട്ടു ദൈവത്തിൽ ശരണപ്പെടണം. നിന്ദാവമാനങ്ങളിൽ എന്നോടുകൂടെ സന്തോഷിക്കയേ ചെയ്യാവൂ. ഏറ്റം താണനിലയിലിരിക്കുമ്പോൾ നീ എന്നോടുകൂടെയാണെന്നുള്ള വിചാരത്താൽ ശരിയായി സന്തോഷിക്കുന്നെങ്കിൽ മാത്രമേ നീ ഒരു യഥാർത്ഥ കേതനാകയുള്ളൂ. എന്നാൽ, ഇതു നാളായിട്ടും ഈ സ്ഥിതിയിലെത്തുവാൻ നിനക്കു സാധിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ മകനേ, നീ അപേക്ഷിക്കയും അതിനായി പരിശ്രമിക്കയും ചെയ്യുക. ഇങ്ങനെ ചെയ്താൽ ക്രമേണ നിനക്ക് അതിനെ പ്രാപിക്കാൻ കഴിയും.

ശിഷ്യൻ:– എന്റെ ദൈവവും രക്ഷകനുമായ കർത്താവേ, അവിടുത്തെ ജീവിതം എത്ര ദൈവികം! അവിടുത്തെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന തത്വങ്ങൾ എത്ര ശ്രേഷ്ഠമായവ! അങ്ങു പഠിപ്പിക്കുന്നവക്കല്ലാതെ ആർക്ക് ഇതിനെ പൂർണ്ണമായി ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധിക്കും? ഹാ! കർത്താവായ ഈശോയേ, ഇതുവരെയും ബുദ്ധിഹീനനായി ഞാൻ ജീവിച്ചു. അങ്ങെ ഏറ്റം താണനിലയിൽ കണ്ടിട്ടും, ഇതുവരെ ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചതു് ഏറ്റം ഉയർന്ന ഒരു പദവിയെയാണു്. നിർഭാഗ്യനായ ഞാൻ ഏറ്റവും വലിയ തെറ്റു ചെയ്തുപോയി. അങ്ങയുടെ നിന്ദാവമാനങ്ങളിൽ ഞാൻ അങ്ങെ ഏകനായി

ഉപേക്ഷിച്ചു. അന്ധനായ ഞാൻ അങ്ങേപ്പക്കൽനിന്നു് അകന്നുപോകയും ചെയ്തു.

വ്യർത്ഥാഭിമാനിയും 'താനൊന്നി'യുമായ ഞാൻ മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ അല്പനായതിയും പ്രശസ്തിയും സമ്പാദിക്കുന്നതിനു ശ്രമിച്ചുനോക്കി. അപ്പോഴെല്ലാം; എന്റെ പാപം മുഖാന്തരം എന്റെ ഈശോയേ, അങ്ങേ ബറാബായെക്കാൾ— എന്റെ ദുഷ്ടതയുടേയും നന്ദിഹീനതയുടേയും ആധിക്യത്താൽ സാത്താനെക്കാൾ— മോശമായിട്ടു ഞാൻ ഗണിച്ചുപോയി. ഇതു കാരണത്താലാണു്, എല്ലാവരാലും നിന്ദിക്കപ്പെടുന്നതിനും സ്വർഗ്ഗവാസികളുടേയും മനുഷ്യരുടേയും മുമ്പാകെ ലജ്ജിതനും വിഷണ്ണനുമായിത്തീരുന്നതിനും ഞാൻ അർഹനാണെന്നു് എന്റെ മനസ്സാക്ഷി എന്നോടു പറഞ്ഞിരുന്നതു്.

എന്റെ കർത്താവായ ഈശോയേ, അങ്ങയോടുകൂടെ ഏറ്റം താണ ഒരു നിലയിൽ ഇരിക്കുന്നതിനുപോലും ഞാൻ അയോഗ്യനാണു്. എന്നാ വരികിലും അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ അളവറ്റ നന്മയാൽ എന്നെ വീണ്ടെടുത്തതുകൊണ്ടു് അവിടുത്തെയടുത്തു് ഒരു സ്ഥലം ദയാപൂർവ്വം എനിക്കു തരുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. അങ്ങു് എന്റെ കണ്ണുകളെ തുറന്നതു് എന്റെ തെറ്റുകളെ കാണ്മാനായിട്ടാണല്ലോ. നിന്ദാവമാനങ്ങളിൽക്കൂടെയും അങ്ങയുടെ സഹവാസത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നതിനായി അവിടുന്നു് എന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. അങ്ങയോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി സന്മനസ്സോടും സ്ഥിരതയോടുംകൂടെ അവയെ സഹിക്കുന്നതിനുള്ള വരപ്രസാദവും മനോധൈര്യവും എനിക്കു തരേണമേ.

അധ്യായം 15

ചമ്മട്ടികൊണ്ടു് അടിക്കപ്പെട്ട ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തെ
സ്വമനസ്സാലെയുള്ള ആശയടക്കങ്ങൾവഴിയായി
നാം അനുകരിക്കണം.

ഈശോ:— എന്റെ മകനേ, പ്രതീക്ഷയ്ക്കതിരായി യഹൂദന്മാർ ബറാബ്ബായെ തിരഞ്ഞെടുത്തതു കണ്ടിട്ടു്, പീലാത്തോസ് അമ്പരന്നു നിന്നുപോയി; ഞാൻ നിർദ്ദോഷനാണെന്നു് അയാൾക്കു ബോധപ്പെട്ടിരുന്നതിനാൽ, എന്നെ സ്വതന്ത്രനാക്കുന്നതിനും അതേസമയംതന്നെ ജനങ്ങളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനും അയാൾ അതിയായി ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. ജനങ്ങളെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നതിനും, സ്വന്തം മനസ്സാക്ഷിയെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനുംവേണ്ടി, അന്യായവും ക്രൂരവുമായ വേറൊരുമാർഗ്ഗം അയാൾ ഉപയോഗിച്ചു. മനുഷ്യഹൃദയമുള്ളവർക്കെല്ലാം, എന്നെ കാണുന്നമാത്രയിൽ അനുകമ്പതോന്നത്തക്ക ഒരു ദയനീയാവസ്ഥയിൽ എന്നെ ആക്കുന്നതിനു് അയാൾ തീർച്ചയാക്കി.

'ഈ മനുഷ്യനിൽ യാതൊരു കുറവും ഞാൻ കാണുന്നില്ല; അതുകൊണ്ടു് അയാളെ കുറെ അടിയേല്പിച്ചിട്ടു വിടുകയാം' എന്നു് അയാൾ പറഞ്ഞു. അനന്തരം എന്നെ ബന്ധിക്കുന്നതിലും കഠിനമായി അടിക്കുന്നതിനും കല്പന കൊടുത്തു. അപ്പോൾ, പടയാളികൾ എന്നെ ഒരു തൂണിൽ ബന്ധിച്ചു് തുടരുവായി അടിച്ചും കുത്തിയും എന്റെ മാംസത്തെ തുണ്ടുതുണ്ടായിക്കീറി. താഡനങ്ങളും പീഡനങ്ങളും വല്ലിപ്പിക്കുന്നതിൽ അവർ അന്യോന്യം മത്സരിക്കുകയാണു ചെയ്തതു്. ഹാ! എന്റെ എല്ലാ അവയവങ്ങളിൽനിന്നും ധാരാളമായി രക്തം ഒഴുകി; സകലതും രക്തവർണ്ണമായിത്തീർന്നു. എന്നെ അടിക്കുന്നവരും രക്തംകൊണ്ടഭിഷിക്തന്മാരായി. കോപാ

ക്രാന്തന്മാരായ അവർ ക്രൂതൽ ക്രൂരതയോടെ എന്നെ അടിച്ചു തുടങ്ങി. അടികൊണ്ടു തുണ്ടുതുണ്ടായി മുറിഞ്ഞു മാംസം എന്റെ ചുറ്റും വീണു. "നമുക്കു് അവനെ ഭൂമുഖത്തുനിന്നു നിഷ്കാസനം ചെയ്യാം. അവന്റെ നാമം ഇനിമേൽ ഒരിക്കലും വിസ്മരിക്കപ്പെടാതിരിക്കട്ടെ" എന്നായിരുന്നു അവരുടെ മുറവിളി. മമ്മദേഹകമായ ഈ കാഴ്ച കണ്ടു് ആകാശംപോലും ഇളകിവശായി. മനുഷ്യരുടെനേക്കു് എനിക്കുള്ള നിസ്സീമസ്നേഹത്തെക്കണ്ടു മാലാഖാമാർക്കുടെയും വിസ്മയഭരിതരായിത്തീന്നു.

2. എന്റെ മകനേ, ശ്രദ്ധയോടും സഹതാപത്തോടും കൂടെ എന്റെ പീഡാനുഭവങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുക. ഇത്തരത്തിലുള്ള പരിഹാരത്തിനു മേതുഭൂതമായ പാപങ്ങൾ—വിഷയേച്ഛ—എത്രയും ഗുരുതരവും ഭയാനകവുമാണെന്നു നീ മനസ്സിലാക്കണം. ജഡികാഭിലാഷങ്ങളെ സംതൃപ്തിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു് എന്നെ വീണ്ടും വീണ്ടും ദുഃഖിപ്പിക്കല്ലേ എന്നു് ഈമുറിവുകൾ നിലവിളിച്ചുപറയുന്നതു നീ കേൾക്കുന്നില്ലയോ? നിന്റോഷനായ ഞാൻ ഒരു ക്രൂരക്കാരനെപ്പോലെ ശിക്ഷകൾ അനുഭവിച്ചതു സ്വമനസ്സാലെയാണു്. ഇതിൽനിന്നു് എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ സ്നേഹം എത്ര വലുതാണെന്നു നിനക്കു മനസ്സിലാക്കാം. ക്രൂരസേവകന്മാരാൽ ഇപ്രകാരം അടിക്കപ്പെട്ടതിനും, തൻമൂലമുണ്ടായ പീഡകൾ സസന്തോഷം അനുഭവിക്കുന്നതിനും ഞാൻ മനസ്സായതിന്റെ ഏകകാരണം നരരക്ഷയിലുള്ള തീവ്രമായ ആഗ്രഹം അല്ലെങ്കിൽ പിന്നെയെന്താണു്?

പാപത്തിൽ ജനിക്കയും ദുർവ്വാസനകളോടുകൂടെ വളരുകയും, തിന്മയിലേക്കു ചാഞ്ഞിരിക്കയും ചെയ്യുന്ന ശരീരത്തോടു നീ ഏതുവിധം പെരുമാറണമെന്നു് ഇതിൽനിന്നു നിനക്കു പഠിക്കുവാൻ പാടുണ്ടു്. പുണ്യവാന്മാർ എങ്ങനെ വർത്തിച്ചുവെന്നു നോക്കുക. അവരുടെ അവയവങ്ങളേയും ഇന്ദ്രിയങ്ങളേയും ഏതുവിധം അമർച്ചചെയ്തിരുന്നുവെന്നും ശരിയായി അറിയേണ്ടതാണു്. അവരിൽ പലരും മാമ്മോദീസാവഴിയായി

ലഭിച്ച നൈർമ്മല്യത്തെ യാതൊരുവിധത്തിലും മലിനമാക്കിയിട്ടില്ലെന്നതന്നെയല്ല, ഭയങ്കരയുദ്ധംചെയ്ത തങ്ങളുടെ ശരീരത്തെ കീഴടക്കുകയും ചെയ്തു. പലതരത്തിലുള്ള തപ:ക്രിയകളാൽ അതിനെ തങ്ങളുടെ ഭരണത്തിനു പൂർണ്ണമായി കീഴ്പ്പെടുത്തി. അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ എന്റെ ഹൃദയത്തോടു സദൃശമായിരുന്നതു കാരണത്താൽ എന്റെ ശരീരത്തോടു ഞാൻ വർത്തിച്ചതുപോലെ അവരുടെ ശരീരത്തോട് അവരും പ്രവർത്തിച്ചു. ഇപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു സാധിക്കാതിരുന്നെങ്കിൽ ഭാഗ്യവാന്മാരെന്ന് അവർ സ്വയം അഭിമാനിക്കയില്ലായിരുന്നു.

3. മകനേ, നീ നീതിമാനായിരിക്കാം; എന്നാൽ നിന്റെ ശരീരം നിന്നോടെതിർത്തു നിന്നെ നശിപ്പിക്കാതിരിക്കുന്നതിനും, അതിനെ എന്നോടു സംയോജിപ്പിച്ചു നീ പരിശുദ്ധനായിത്തീരുന്നതിനുംവേണ്ടി ഇന്ദ്രിയനിഗ്രഹം ചെയ്യുക. സ്വാർത്ഥതൽപരതയേയും വിഷയാസക്തിയേയും സ്നേഹിക്കുന്നതു സ്തുത്യർഹമല്ലെന്നു തോന്നിയിട്ടും ആശാനിഗ്രഹം ചെയ്യാത്തവർ വളരെയുണ്ട്. അതിന് ഓരോ ന്യായങ്ങളും അപ്പോഴപ്പോൾ കണ്ടുപിടിക്കുന്നു. ദോഷരും വഞ്ചിതരുമായ മനുഷ്യരേ, നിങ്ങൾ പരിഹാരപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളെല്ലാവരും ഒന്നുപോലെ നശിക്കും. ഒരു പുണ്യവാനോ ഒരു മാലാഖാതന്നെയോ ഇതിനു വിപരീതമായി പറയുന്നെങ്കിൽ അവനു ശാപം.

'മാംസത്തെ അതിന്റെ സകല ആശാപാശങ്ങളോടും ദുരാശകളോടുംകൂടി അമർച്ചചെയ്തിട്ടുള്ളവരത്രേ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശിഷ്യർ' എന്നാണു പരിശുദ്ധാത്മാവു പറയുന്നതു്. മാംസത്തിന്റെ വിവേകം മരണം; എന്നാൽ അരൂപിയുടേതാകട്ടെ ജീവനും സമാധാനവും സന്തോഷവുമാകുന്നു. ആകയാൽ ജഡികമായി ജീവിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നിശ്ചയമായി നീ മരിക്കും. നേരേമറിച്ചു് അരൂപിയുടെ സഹായത്തോടുകൂടി ജഡികങ്ങളായു

ള്ളവയെ അമർത്തുന്നുവെങ്കിൽ നീ ജീവിക്കയും, ഹൃദയസമാധാനവും സന്തോഷവും അനുഭവിക്കയും ചെയ്യും.

4. എന്റെ മകനേ, നീ ഉണർന്നു പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു സ്നേഹം നിന്നെ പ്രേരിപ്പിക്കട്ടെ. കഠോരമായ അടികൾ സഹിക്കുന്നതിന് ഇതുമാത്രമേ എന്നെ സഹായിച്ചുള്ളൂ. സ്നേഹത്താൽ പ്രേരിതനാകുമ്പോൾ ഇന്ദ്രിയനിഗ്രഹവും മറ്റും നിനക്ക് എളുപ്പമായി തോന്നുകയും, അതിന്റെ മാധുര്യസംപൂർണ്ണവും രക്ഷാകരവുമായ ഫലങ്ങളെ ആസ്വദിക്കുന്നതിനിടയാകയും ചെയ്യും. ഏതു സ്ഥലത്തും ഏതവസരത്തിലും ഇന്ദ്രിയനിഗ്രഹം ചെയ്യുന്നതിന് അപ്പോൾ നിനക്കു സാധിക്കും. എനിക്കു ലഭിച്ച അടികളെ പുഞ്ചനാക്കുകയും നരകത്തിനു തുല്യമെത്തന്നെ അവകാശികളാക്കിത്തീർക്കയും ചെയ്യുമാറ് തങ്ങളുടെ മാംസേച്ഛകൾക്കു സംതൃപ്തിവരുത്തുവാൻ പലരും ഉത്സാഹിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ, എന്നെ അനുഗമിക്കുന്നതിനും മോക്ഷഭാഗ്യം ലഭിക്കുന്നതിനുമായി നിന്റെ ശരീരത്തെ അമർച്ചചെയ്യുന്നതിന് നീ ഇതിനെക്കാൾ ഉത്സാഹിക്കേണ്ടതല്ലയോ? അതുകയാൽ, എന്റെ മകനേ, നീ അശേഷം ഭയപ്പെടേണ്ടാ. സ്വമനസ്സാലെ ഉള്ള ആശയടക്കം ജീവന്റേയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റേയും സമാധാനത്തിന്റേയും പുണ്യത്തിന്റേയും പരിശുദ്ധതയുടേയും വഴിയത്രേ. ഈ വഴിയിൽക്കൂടെ നടക്കുന്നവരാണു ഭാഗ്യവാന്മാർ. അവർക്കുമാത്രമേ സാക്ഷാത്തായ സൗഭാഗ്യം അനുഭവിപ്പാൻ സാധിക്കയുള്ളൂ.

5. നിഷ്ഫലവും ന്യായാനുസൃതവുമായ സംഗതികളിൽ സ്വനിഗ്രഹം ചെയ്യാത്തവർ, അത്യാവശ്യവും നിയമവിധേയവുമായിട്ടുള്ള സംഗതികളിൽ വളരെ ദുർബലമായിട്ടുമാത്രമേ അപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കയുള്ളൂ. വലിയ സംഗതികളിൽ ആശാനിഗ്രഹം ചെയ്യണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ നിസ്സാരമായതുകളിൽ നിരന്തരം അതു പരിശീലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം.

നിന്റെ കണ്ണു നല്ലനല്ല സാധനങ്ങളെ കാണുന്നതിന് ആഗ്രഹിക്കും; ചെവി നവനവങ്ങളായവയെ കേൾക്കുന്നതിന്

അക്ഷമ പ്രദർശിപ്പിക്കാതിരിക്കയില്ല. നിഷ്പ്രയോജകങ്ങളായ സംഗതികളെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുന്നതിനു നിനക്കാഗ്രഹമുണ്ടായെന്നുവരും. സൗരഭ്യങ്ങളെ ഘ്രാണിക്കുന്നതിനായിരിക്കാം ചിലപ്പോൾ നീ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതു്. അതുപോലെതന്നെ, സ്പർശനശക്തിക്കു് ഇമ്പം ജനിപ്പിക്കുന്നവയെ തൊടുന്നതിനും മറ്റു ചിലപ്പോൾ നിനക്കു താൽപര്യമുണ്ടാകും. ഭക്ഷണത്തിലും പാനീയത്തിലും ക്രമരഹിതമായി ആത്തികാണിക്കുക സാധാരണമാണല്ലോ. അന്യർക്കു് ഉപദ്രവം നേരിടുന്ന സംഗതികൾ ചെയ്യുന്നതിനു നീ വിചാരിക്കാറില്ലയോ? എന്റെ മകനേ, ഇതുപോലുള്ള അവസരങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമ്പോളാണു നീ ആശയടക്കേണ്ടതു്.

ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ, ഇവ നിന്റെ നിർദ്ദോഷതയുടെ വിശ്വസ്തരായ കാവൽക്കാരായിരിക്കും; ദൈവസ്നേഹത്തിനു പോഷകങ്ങളുമായിരിക്കും; നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ അവ തീക്ഷ്ണതയെ നിലനിറുത്തും. ഹൃദയാന്തർഭാഗത്തു് അർപ്പിക്കപ്പെട്ടന്ന നിരവധി ബലികൾക്കു തുല്യമായി ഇവ പ്രശോഭിക്കയും ചെയ്യും. എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ബലികളോടു് ഇവയെ യോജിപ്പിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, മാധുര്യപരിമളം വായുമണ്ഡലത്തിൽ എന്നപോലെ അത്യുന്നതസിംഹാസനത്തിങ്കലേയ്ക്കു് ഇവ സദാ ഉയരുന്നതാണു്.

ദിവസത്തിൽ പലപ്രാവശ്യം സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈവക സംഗതികൾ സത്യത്തെ നിസ്സാരങ്ങൾതന്നെ. എങ്കിലും ഇവ ബാലനും വൃദ്ധനും, ശക്തനും അശക്തനും, പുണ്യാഭ്യാസനം ആരംഭിച്ചവനും അതിൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞവനും, ഒരുപോലെ ഉപയോഗപ്രദങ്ങളാകുന്നു. മനുഷ്യപ്രകൃതിയുടെ അവമാനകരമായ അടയാളത്തോടുകൂടിയല്ലാതെ യാതൊരുവനും ഇവയിൽനിന്നു വിരമിക്കുവാൻ പാടില്ല. നിസ്സാരങ്ങളായ അശാനിഗ്രഹങ്ങൾ അഭ്യസിച്ചതുകൊണ്ടു് ആർക്കാണു് ആരോഗ്യഹാനി സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളതു്? പ്രത്യേകവിധ

ത്തിലുള്ള അനുമതിയും ഇവയ്ക്കാവശ്യമില്ല. ഇവ എല്ലാവർക്കും രക്ഷാകരവും സുഖകരവുമത്രേ.

6. അസാധാരണമായ ആശാനിഗ്രഹം ചെയ്യാൻ എല്ലാവർക്കും ഒന്നുപോലെ സാധിച്ചുവെന്നു വരുകയില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഒരേ തരത്തിലല്ലല്ലോ എല്ലാവരുടേയും ആവശ്യവും ദേഹസ്ഥിതിയും. ആകയാൽ, ഏതുതരത്തിലുള്ള ആശയടക്കമാണ് അഭ്യസിക്കേണ്ടതു് എന്നു നിശ്ചയിക്കുന്നതിനായി ഓരോരുത്തന്റെ പരിതഃസ്ഥിതികളെ ആത്മഗുരുവിനു വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുക എന്നതു വളരെ ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കും. നന്മയെന്നു തനിക്കു തോന്നുന്നതിനെ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടു്, സാക്ഷാത്തായ നന്മയെ നഷ്ടീഭവിപ്പിക്കാതിരിക്കയും, കൂടുതൽ നന്മയ്ക്കു് അയോഗ്യനായിത്തീരാതിരിക്കയും ചെയ്യണമെങ്കിൽ കുമ്പസാരക്കാരന്റെ ആലോചനക്രടാതെ യാതൊരുവനും അസാധാരണമായവ പ്രവർത്തിച്ചുകൂടാ.

ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ ദൈവപ്രസാദവരത്തിനു കീഴടക്കുന്നതിനും എന്റെ മാതൃകയ്ക്കാത്തവണ്ണം കഷ്ടാരിഷ്ടതകളെ സധൈര്യം സഹിക്കുന്നതിനും പഠിക്കുക. പ്രകൃത്യാതന്നെ ഏതുതരത്തിലുള്ള ആശയടക്കത്തിനാണോ കൂടുതൽ ശക്തിയുള്ളതു്, അതിനുവേണം മറുള്ളവയെ അപേക്ഷിച്ചു പ്രാധാന്യം കല്പിക്കുവാൻ. എന്നാൽ എല്ലാറ്റിനും ഉപരിയായി ഞാനും തിരുസ്സുതയും സഭാനേതാക്കന്മാരും നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നവയെ അത്യധികം സ്നേഹിക്കുകമാത്രമല്ല, സ്വതന്ത്രമനസ്സാൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവയെക്കാൾ കൂടുതൽ ഭയഭക്തികളോടെ ഇവയെ പരിശീലിക്കയുംവേണം. ഇവയിൽ അനുസരണ എന്ന പുണ്യവും അടങ്ങിയിരിക്കയാൽ മറുള്ളവയെ അപേക്ഷിച്ചു് എണ്ണത്തിലും വണ്ണത്തിലും കൂടുതൽ ഫലങ്ങളെ ഇവ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നുണ്ടു്.

എന്റെ മകനേ, നിനക്കുവേണ്ടിയും, നിന്റെ പാപം നിമിത്തവും ഞാൻ സഹിച്ച കഷ്ടപ്പാടുകളേയും മുറിവുക

ളേയും സ്നേഹാദരങ്ങളോടെ നീ ഓർക്കുന്നുവെങ്കിൽ, വി. ശ്ലീഹായോടുകൂടെ എന്നെപ്പോലെ മുറിവേല്പിക്കപ്പെടുന്നതിനും, തളർവാതരോഗം എന്നെപ്പോലെതന്നെ ജീവിക്കുന്നതിനും നീ മനസ്സാകാതിരിക്കുന്നതെങ്ങനെ?

ശിഷ്യൻ:– ഓ! എന്റെ ദൈവമായ ഈശോയേ, വാസ്തവത്തിൽ അവിടുന്നു സങ്കടങ്ങളുടെ ഒരു മനുഷ്യനാകുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഇതാ അവിടുത്തെ അടിക്കപ്പെട്ട വനായി ഞാൻ കാണുന്നു. യാതൊരു തരത്തിലുള്ള ദേഹകാന്തിയോ, രൂപലാവണ്യമോ ഭംഗിയോ അങ്ങയിൽ ഇപ്പോൾ കാണുന്നില്ല; നേരേമറിച്ച് ഒരു കുഷ്ഠരോഗിയെപ്പോലെയത്രേ അങ്ങു കാണപ്പെടുന്നതു്. ഹാ! അദ്ഭുതം! എത്ര ഉയർന്ന ഒരു പദവിയിൽനിന്നാണു് അവിടുന്നു് ഈ നികൃഷ്ടാവസ്ഥയെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നതു്!! ദുഷ്ടനായ ഞാൻ ചെയ്ത ഘോരപാപത്തിനു പരിഹാരം ചെയ്യുവാനായി, സർവ്വശക്തനായ ദൈവമേ, അവിടുന്നു നിരവധി നിഷ്ഠുര അടികളും മുറിവുകളും ഏല്ക്കുവാൻ തിരുമനസ്സായി. എനിക്കുവേണ്ടി ഇത്രയും വേദനകളും സഹിച്ച അവിടുത്തെ സ്നേഹം എത്ര വലുതായിരിക്കുന്നു! ഹാ! എന്റെ ഈശോയേ, അവിടുത്തെ സ്നേഹം എത്ര മാധുര്യമേറിയതു്! ഏറ്റവും മാധുര്യമുള്ള ഈശോയേ, ഞാൻ എത്ര ദുഷ്ടനായിരുന്നാലും, അങ്ങയിൽ പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിക്കുന്നതിനും, എന്റെ മുഴുഹൃദയത്തോടുകൂടെ അങ്ങയോടു പ്രതിസ്നേഹം കാണിക്കുന്നതിനും അങ്ങേ സഹനം എത്രയും ശക്തിയായി എന്നെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നുണ്ടു്.

നന്ദിസൂചകമായ സ്നേഹംവഴിയായി സർവ്വദാ അവിടുത്തെ സമാശ്വസിപ്പിക്കുന്നതിനു ഞാൻ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ എന്റെ പാപങ്ങൾവഴിയായി അങ്ങയുടെ വേദനകളെ ഞാൻ നവീകരിക്കയാണു ചെയ്യുന്നതു്. എന്റെ നടപടി എത്ര നീചം! എത്ര നികൃഷ്ടം! ഇത്രവളരെ അപരാധ

ങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെക്കാൾ എത്ര ഉൽകൃഷ്ടമായിട്ടുള്ളതാണ് അങ്ങേ മുമ്പിൽ ആയിരം പ്രാവശ്യം മരിക്കുക എന്നുള്ളത്!

ആകയാൽ കർത്താവേ, അങ്ങേയ്ക്കു വിരോധമായി പാപം ചെയ്യുന്നതിനെക്കാൾ അവിടുത്തോടുള്ള സ്നേഹത്താൽ മരിക്കുന്നതിനു ഞാൻ മനസ്സായിരിക്കുന്നു. ഫലപ്രദമായ രീതിയിൽ പാപത്തെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി എന്റെ ശരീരത്തെ കീഴടക്കുന്നതിനും, എല്ലാ അവസരങ്ങളിലും ഇന്ദ്രിയനിഗ്രഹം ചെയ്യുന്നതിനുമായി എല്ലായ്പോഴും അങ്ങേ ദിവ്യപ്രസാദം എനിക്കു തരേണമേ. മാത്രമല്ല, തീവ്രമായ ഒരു സ്നേഹവും എന്നിൽ കത്തിയെരിയട്ടെ. എന്നാൽ എന്റെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ അശയടക്കത്തിൽ ഞാൻ ചെലവഴിക്കുന്നതായിരിക്കും; തൻമൂലം ഞാൻ അങ്ങേക്കുവേണ്ടിമാത്രം ജീവിക്കുന്നതുമാണ്; അങ്ങെ അനുഗമിക്കയും ചെയ്യും; എപ്പോഴും അങ്ങേ ഞാൻ ആരാധിച്ചുകൊള്ളാം. മാത്രമല്ല, ഒരിക്കൽ സ്തുതിയുടേയും നന്ദിയുടേയും, മറെറാരവസരത്തിൽ ചില അഗ്രഹങ്ങളുടേയും, വേറൊരവസരത്തിൽ എന്റെ പൂർണ്ണഹൃദയത്തിന്റേയും ബലിയെ ഞാൻ അവിടുത്തേയ്ക്ക് അർപ്പിക്കുന്നതാണ്.

അധ്യായം 16

ഈശോയുടെ ഏറ്റവും പരിശുദ്ധഹൃദയത്തെ അനുകരിച്ച് ശാരീരികാസ്വാസ്ഥ്യങ്ങളും പീഡകളും സഹിപ്പാൻ നാം പഠിക്കണം.

ഈശോ:- എന്റെ മകനേ, കൽത്തൂണിൽ കെട്ടി അടിക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് എന്റെ ദേഹമാസകലം രക്തമൊഴുകി. ഗവർണ്ണരുടെ വസതിയുടെ മുൻവശത്തുള്ള മുറ്റത്തേക്കു

പടയാളികൾ എന്നെ അപ്പോൾ കൊണ്ടുവന്നു. അനന്തരം അവർ ഒരു മുൾമുടി കെട്ടിയുണ്ടാക്കി എന്റെ ശിരസ്സിൽ വയ്ക്കുകയും, എന്റെ വലത്തുകൈയിൽ ഒരു ഞാങ്ങണ പിടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് അവർ ഓരോരുത്തരുമായി എന്റെ മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തി എന്നെ ആക്ഷേപിക്കാനും എഴുന്നേറ്റു ഞാങ്ങണകൊണ്ട് എന്റെ തലയിൽ നഷ്ടുരമായി അടിപ്പാനും തുടങ്ങി. അതിനാൽ മുള്ളുകൾ ആഴമായി എന്റെ ശിരസ്സിൽ തുളഞ്ഞു കയറി.

എന്റെ മകനേ, എന്റെ പീഡയുടെ ആധിക്യം അവർണ്ണനീയമായി ഭവിച്ചിരിക്കുന്നതു കാണുക. ആ മുടി എന്റെ തലയിൽത്തന്നെ വച്ചുകൊണ്ട് എന്റെ അവസാനനെടുവീർപ്പുവരെ അവർ എന്നെ കഠിനമായി പീഡിപ്പിച്ചു. എന്റെ അവയവങ്ങൾ നുറുങ്ങിയും, സന്ധികൾ മുറിഞ്ഞും, സർവ്വ ഇന്ദ്രിയങ്ങളും വേദനാധിക്യത്താൽ ക്ഷീണിച്ചും ഞാൻ അത്യന്തം അവശനായിപ്പോയി. പീഡയുടെ കാഠിന്യത്താൽ സകല അവയവങ്ങളിലും ഞാൻ വേദനയനുഭവിച്ചിരുന്നു.

2. എന്റെ മകനേ, പീഡയുടെ ആധിക്യത്താൽ നിന്റെ അവയവങ്ങൾ വേദന അനുഭവിക്കുകയും, ദുഃഖപാരവശ്യത്താൽ നിന്റെ ആത്മാവു് അലസ്യപ്പെട്ടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾമാത്രമേ എന്റെ കഷ്ടാനുഭവങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥസ്വഭാവം പൂർണ്ണമായി മനസ്സിലാക്കുവാൻ നിനക്കു സാധിക്കയുള്ളൂ. ധനമോ ബഹുമാനമോ മറ്റു സമ്പാദ്യങ്ങളോ നഷ്ടപ്പെട്ടന്നതു് ആർക്കും സാക്ഷാൽ സങ്കടകരവും ദുസ്സഹവുമാണു്. എന്നാൽ ശരീരാസ്വാസ്ഥ്യത്തിൽനിന്നുളവാകുന്ന വേദന ഇതിലും ദുസ്സഹമത്രേ.

എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, പുറമേനിന്നുണ്ടാകുന്ന പീഡകളെ മഹാമനസ്കതയാലോ, പ്രത്യേകദൈവാനുഗ്രഹത്താലോ വിസ്മരിക്കുന്നതിനു സാധിച്ചു എന്നുവരാം. എന്നാൽ, സ്വന്തം പ്രകൃതിയിൽനിന്നു് ഉത്ഭവിക്കുന്നതും സദാ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ പീഡകളെ എങ്ങനെയാണു വിസ്മരിക്കുക? നീ എന്തുതന്നെ പ്രവർത്തിച്ചാലും, എപ്പോഴും

എവിടെയും ഈശ്വരദുരിതങ്ങൾ നിന്നെ അനുഗമിക്കും. ശരീരാസ്വാസ്ഥ്യം ഒരു വലിയ പീഡതന്നെ; എങ്കിലും അതിനെ വേണ്ടവിധം സഹിച്ചാൽ വളരെ കൃത്യതലായ പ്രയോജനവും സിദ്ധിക്കുന്നതാണ്. അകയാൽ മകനേ, ഇതിനെ സന്മനസ്സോടെ സഹിക്കുന്നതിലും, നിൻറെ ശക്തിക്കൊത്തപോലെ എൻറെ ഹൃദയഗതിയെ പിഞ്ചെല്ലുന്നതിലുമായിരിക്കട്ടെ നിൻറെ പ്രധാന ശ്രദ്ധ.

3. നിനക്ക് എന്തെങ്കിലും അസ്വാസ്ഥ്യം തോന്നിയാൽ എൻറെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു വരുന്ന ഒരു ദാനമായിട്ടുവേണം നീ അതിനെ സ്വീകരിപ്പാൻ. തദന്തരം 'ദൈവം വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവനാകട്ടെ; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അങ്ങു തൻറെ ദാസനെ സന്ദർശിക്കുന്നു' എന്നു് ഉള്ളിലെങ്കിലും ചൊല്ലുക. ഇതു വളരെ വിഷമമുള്ളതാണെന്നു നിനക്കു തോന്നിയേക്കാം; എങ്കിലും ഇതിൽ നീ ഉപേക്ഷ കാണിക്കരുതു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഭയന്നു പിന്മാറുന്ന നിൻറെ പ്രകൃതിയെ നീ നിഷ്പ്രയാസം കീഴമർത്തുവാനും കൃത്യതൽ യോഗ്യത സമ്പാദിപ്പാനും ഇതു വഴിയായേ നിനക്കു സാധിക്കയുള്ളൂ.

അനന്തരം നിന്നാൽ കഴിയുംവിധം ദൈവതിരുമനസ്സിനു നിന്നെത്തന്നെ കയ്യാളിക്കുക. വലിയ ശക്തിയും ആശ്വാസവും ലഭിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗമാണു് ഇതു് എന്നുള്ള പൂർണ്ണവിശ്വാസത്തോടുകൂടെ കൂടെക്കൂടെ ഇതിനെ അവർത്തിക്കണം. അതിൻറെശേഷം നിൻറെ ഭക്തിയോ അവശ്യമോ നിനക്കു തോന്നിക്കുന്ന ഓരോ നിയോഗങ്ങൾക്കായി നിൻറെ കഷ്ടാരിഷ്ടതകളെ തുടർച്ചയായുള്ള പ്രകരണങ്ങൾ വഴിയായി എൻറെതിനോടു ചേർത്തു കാഴ്ചവയ്ക്കേണ്ടതാണു്. വരപ്രസാദസംവർദ്ധകമായ ഈ യോജിപ്പുവഴിയായി നിൻറെ ദുരിതങ്ങൾ ശമിക്കയോ, ക്ഷുദ്രങ്ങിയ പക്ഷം, അവ നിനക്കു നിസ്സാരങ്ങളും മാധുര്യമുള്ളവയുമായിത്തീരുകയോ ചെയ്യും.

അവസാനമായി, നിനക്കു് ആത്മസമാധാനം ഉണ്ടാകണമെങ്കിൽ കഷ്ടതകളിൽനിന്നും അവയുടെ ഹേതുക്കളിൽനിന്നും നിൻറെ ശ്രദ്ധയും വിചാരവും കഴിയുംവിധം മാറ്റി

യേ മതിയാവൂ. എന്റെ മാതൃകയും പുണ്യവാന്മാരുടെ അതിരറ്റ ക്ഷമയും നിന്റെ മനസ്സിനു പ്രേരകമായിരിക്കട്ടെ. നീ അക്ഷമനാകാതിരുന്നാൽ മോക്ഷത്തിൽ നിനക്കു ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്ന ആ മഹാ പ്രതിഫലം ഒരിക്കലും നഷ്ടപ്പെടുകയില്ല.

4. മകനേ, ഇതിനെല്ലാം ദൈവാനുഗ്രഹം ആവശ്യകമത്രേ. സ്വന്തം ശക്തിയാൽ യാതൊരു നന്മയും ചെയ്യുവാൻ നിനക്കു സാധിക്കയില്ല. ആകയാൽ നിന്റെ ശക്തിക്കൊത്തവിധം മുട്ടിപ്പായി പ്രാർത്ഥിക്കണം. അതിനു താഴെ പറയുംപ്രകാരമുള്ള ചെറിയ ജപങ്ങളും ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു തീക്ഷ്ണതയോടെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു് ഉത്തമമായിരിക്കും. 'അങ്ങു് ജീവതുല്യം സ്നേഹിക്കുന്ന അങ്ങേ സ്നേഹിതൻ ഇതാ രോഗബാധിതനായിരിക്കുന്നു. കർത്താവേ, എന്നെ ക്ഷമ പഠിപ്പിക്കുക. അങ്ങേ തിരുമനസ്സിനു പൂർണ്ണമായി കീഴ്വഴങ്ങുന്നതിനുള്ള അനുഗ്രഹം എനിക്കു തരണമേ. അങ്ങയോടുകൂടെ അവസാനംവരെ ഒന്നിച്ചിരിപ്പാനുള്ള വരം എനിക്കു നല്കാതിരിക്കരുതേ.'

നിന്റെ സുഖക്കേടു വർദ്ധിക്കുന്നപക്ഷം നിന്റെ ശരീരത്തെ എനിക്കു് ഒരു ജീവബലിയായി അർപ്പിക്കേണ്ടതാണു്. എനിക്കിഷ്ടമുള്ള സമയത്തിലും വിധത്തിലും മരിക്കുവാൻ മനസ്സായിരിക്കുക എന്നുള്ളതായിരിക്കും എന്റെ ശിഷ്യനു് ഏറ്റവും യോജിച്ച ഒരു പ്രവൃത്തി. എന്റെ മകനേ, ഇങ്ങനെയെല്ലാം അതിശ്രദ്ധയോടെ പ്രവർത്തിച്ചാലും ചിലപ്പോഴൊക്കെയും നിനക്കു മനക്കലക്കം ഉണ്ടാകാതിരിക്കയില്ല. ക്ഷീണിച്ചിരിക്കുന്നതും ക്ഷയിച്ചിരിക്കുന്നതുമായ പ്രകൃതിയുടെ അൻഭവമാണിതു്. ആകയാൽ നീ ഒട്ടും അസ്വസ്ഥനായിരിക്കേണ്ടാ. ഈ പ്രകൃതിക്കു വഴിപ്പെടാതിരിക്കുന്നതിനും, സ്വമനസാ അതിനെ പോഷിപ്പിക്കാതിരിക്കുന്നതിനും സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടാൽമതി. ഇതിനു വിരോധമായി നീ പ്രവർത്തിക്കുന്നതുകൊണ്ടു നിന്റെ ദുരിതങ്ങളെ വർദ്ധിപ്പിക്കയും വ്യഥയെ അസ്വസ്ഥമാക്കിത്തീർക്കുകയുമാണു ചെയ്യുന്നതു്.

നിന്റെ ആത്മീയശക്തികളെ ശരിയായി ഉപയോഗി

പ്പാൻ നിനക്കു കഴിയാത്തവിധം എപ്പോഴെങ്കിലും വേദനയും മനോവ്യഥയും നിന്നെ അസഹ്യപ്പെടുത്തുന്നെങ്കിൽ നീ എന്റെ കരങ്ങളിൽ അഭയം പ്രാപിക്കുക. ഭക്തിപരമായ വിചാരങ്ങൾ നിന്നിൽ ഉദിക്കാത്തതുകൊണ്ടു നീ വ്യസനിക്കയോ വിഷമിക്കയോ വേണ്ടാ. എന്റെ മനസ്സിനു കീഴ്വഴങ്ങി സംതൃപ്തനായിരുന്നുകൊള്ളുക. രോഗിയായിരിക്കുമ്പോൾ എന്റെ പിതാവിന്റെ രക്ഷാകരമായ തിരുമനസ്സിനോടു സ്ഥിരമായി യോജിച്ചിരിക്കുന്നവനാണു സാക്ഷാൽ ഭാഗ്യവാൻ. ദൈവഹിതത്തോടു യോജിച്ചിരിക്കുന്നിടത്തോളംകാലം അവൻ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ആശ്വസിക്കും. അവന്ന് എല്ലാം സുരക്ഷിതമായിരിക്കയും ചെയ്യും.

എന്റെ മകനേ, നീ നിന്റെ പീഡകളുടെ ദൈർഘ്യത്തേയും കാഠിന്യത്തേയും ഓർത്തു നിരാശനാകയോ ചഞ്ചലനാകയോ അരുതു്. ദീനത്തിന്റെ തീവ്രവേദനയനുഭവിച്ചുകൊണ്ടു ദീർഘനാൾ ജീവിച്ച പല പുണ്യവാന്മാരുണ്ടു്. ദൈവതിരുമനസ്സിനു കീഴ്വഴങ്ങിയിരുന്നതുകൊണ്ടാണു് അവർ പുണ്യവാന്മാരായിത്തീർന്നതു്. നീ സഹിക്കുന്ന പീഡ എത്ര ദീർഘവുംകഠിനവുമായിരിക്കുമോ,സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിനക്കു ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്ന സമ്മാനം അത്ര അതുല്യവും അളവററതുമായിരിക്കും എന്നു സ്മരിക്കുക.എന്റെ ദുരിതങ്ങളും എന്റെ വേദസാക്ഷിത്വവും ജീവിതകാലംമുഴുവനും നിലനിന്നുവെന്നതു വിസ്മരിക്കാവുന്നതാണോ? നിങ്ങളോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി ഇതെല്ലാം സന്മനസ്സോടെ ഞാൻ സഹിച്ചുവെന്നതു് മറക്കാമോ? എന്നോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി നിന്റെ കഷ്ടതകളെ സ്ഥിരതയോടെ സഹിപ്പാൻ ഈ സ്മരണകൾ നിന്നെ സഹായിക്കട്ടെ.

5. നിന്നെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നവരുടെ നേരെ മനസ്സറിഞ്ഞുകൊണ്ടു യാതൊരു വെറുപ്പും നീ കാണിക്കരുതു്. നിന്റെ രോഗത്തിന്റെ കഠിനതമൂലം, പലപ്പോഴും അവർ സൂക്ഷ്മമി

ല്ലാത്തവരാണെന്നും ഉപേക്ഷവിചാരിക്കുന്നവരാണെന്നും നിനക്കു തോന്നിയേക്കാം. ആവശ്യവും ഉപയോഗവും അനുസരിച്ചു നിനക്കു വേണ്ടതെല്ലാം എളിമയോടും സ്നേഹത്തോടുംകൂടെ നീ അവരെ അറിയിക്കണം. അവർ നിന്റെ ആഗ്രഹം നിറവേറിത്തരികയോ നിഷേധിക്കയോ എന്തു ചെയ്താലും സമാധാനപൂർവ്വം കീഴ്വഴങ്ങുക. എന്തുതന്നെ സഹിക്കേണ്ടിവന്നാലും, അതു നിന്റെ രോഗത്തിന്റെ ഒരു സാരമായ ഭാഗമെന്നവണ്ണം ക്ഷമയോടെ സഹിക്കയാണു വേണ്ടതു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അതുപകരമായ സാഹചര്യങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കാലത്തോളമേ പുണ്യഫലം വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കയുള്ളൂ.

6. മകനേ, സുഖക്കേടു് എന്ന നാട്യത്തിൽ മാംസേച്ഛകളെ പോറ്റാതിരിക്കാൻ സൂക്ഷിക്കണം. ഇക്കാര്യത്തിൽ പലരും തെറ്റിപ്പോകാറുണ്ടു്. സുഖക്കേടുമൂലം അവർ പുണ്യത്തിൽ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കുന്നില്ല; എന്നുമാത്രമല്ല, ജഡമോഹങ്ങൾക്കടിമപ്പെട്ട ശരീരത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നതിനാൽ അധികം മോശമാകുകകൂടെ ചെയ്യുന്നു. അവശ്യംവേണ്ട പോഷണം മാത്രമേ ശരീരത്തിനു കൊടുക്കാവൂ. എന്നാൽ സ്വസ്ഥതയിലോ അസ്വസ്ഥതയിലോ, ജീവനിലോ മരണത്തിലോ, മറ്റേതുസ്ഥിതിയിൽത്തന്നെയുമോ മാംസേച്ഛകളെ പോഷിപ്പിക്കരുതു്. ആരോഗ്യാവസ്ഥയിൽ എന്നപോലെതന്നെ രോഗാവസ്ഥയിലും ഇതു് ആപൽക്കരമാകയാൽ ജഡമോഹങ്ങളെ കഴിയുന്നത്ര അമർത്തണം. രോഗശാന്തിക്കായി നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്ന ഔഷധം എത്രതന്നെ രുചികരമല്ലെന്നിരുന്നാലും ക്ഷമാപൂർവ്വം അതു് ഉപയോഗിക്കുക. ഈ സമ്പ്രദായം നിന്റെ പ്രകൃതിക്കു് എത്രമാത്രം വിരുദ്ധവും അസന്തുഷ്ടികരവുമായി തോന്നുമോ അതു് അത്രമാത്രം വിലയേറിയതും എനിക്കിഷ്ടപ്പെട്ടതുമായിരിക്കും.

7. എന്റെ മകനേ, നീ ദീനത്തിലായിരിക്കുമ്പോൾ നിന്റെ ചുമതല നിറവേറുന്നതിനോ, നിനക്കോ അന്യർക്കോ

വേണ്ടി വേലചെയ്യുന്നതിനോ ഉള്ള അഗ്രഹം നിന്നെ വിഷമിപ്പിക്കാതിരിക്കട്ടെ. കേതിസംവർല്ലാകങ്ങളായ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചും മനസ്തപിച്ചിട്ടാവശ്യമില്ല. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, ഈ സ്ഥിതിയിൽ നിനക്കു സാധിക്കാത്ത നന്മപ്രവൃത്തികൾ ഏതുതന്നെയും ചെയ്യുന്നതിനു് അഗ്രഹിച്ച നീ വിഷമിക്കേണ്ടാ. അവ നിന്നെ വ്യഥാ ദുഃഖിപ്പിക്കും; യാതൊരു ഗുണവുമില്ലാതെ നിന്നെ കലക്കമെന്നുള്ളതും നിശ്ചയം. എനിക്ക് അതൃപ്തിവരുത്തുന്നതിനുമാത്രമേ അവ ഉപകരിക്കൂ. മകനേ, അവയൊന്നും നിന്നിൽനിന്നു ഞാൻ ഇപ്പോൾ അവശ്യപ്പെട്ടുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ ഞാൻ നിന്നോട് അവശ്യപ്പെട്ടുന്നതു്, ദൈവതിരുമനസ്സിനു നിന്നെത്തന്നെ കയ്യാളിച്ചുകൊണ്ടു സന്മനസ്സോടെ സഹിക്കുക എന്നതാകുന്നു. ഞാൻ നിന്നോടാവശ്യപ്പെട്ടുന്നതുമാത്രം ഇപ്പോൾ ചെയ്താൽ മതി. നിന്റെ സഹായംക്രടാതെ എല്ലാം വേണ്ടുംവിധം ക്രമപ്പെട്ടുത്തുവാൻ കഴിയുന്ന ദൈവപരിപാലനയ്ക്കു മറ്റുള്ളവയെല്ലാം വിട്ടുകൊടുക്കുക.

8. മകനേ, സുഖക്കേടായിരിക്കയിൽ സ്വന്തം ഇഷ്ടം അനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിക്കണം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, നീ അന്ധനായിരിക്കയാൽ—ഈ അവസരത്തിൽ വിശേഷിച്ചും—വല്ല അഗാധത്തിലേക്കും ചാടിയേക്കാൻ ഇടയുണ്ടു്. നിന്റെ മേലധികാരികളെ വിനയത്തോടെ അനുസരിക്കുക. അവർ വഴിയായി ഞാൻ നിന്നെ നടത്തിക്കൊള്ളാം. വൈദ്യനെക്കൊണ്ടും നിനക്കാവശ്യമുണ്ടു് എന്നോർത്തു് അയാളെ ബഹുമാനിക്കയും നിർവ്യാജമായി അയാളെ അനുസരിക്കയും ചെയ്യണം. രോഗിയായിരിക്കയിൽ മടിയാലോ സൂക്ഷക്കുറവാലോ നിന്നെത്തന്നെ നീ ദ്രോഹിക്കരുതു്. നിന്റെ നന്മയ്ക്കുപകരിക്കുമെങ്കിൽ നിന്നെ സുഖപ്പെട്ടുത്തണമേ എന്നു് സ്വസ്ഥതയുടെ കർത്താവായ ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുക. യുക്തമെന്നു തോന്നുന്ന പോംവഴികളെ സ്വീകരിക്കയും ചെയ്യാം. അനന്തരം, ദീനം എത്രതന്നെ കഠിനമാ

യിരുന്നാലും അതു ദൈവേഷ്ടാനുസൃതം വന്നുകൂടിയതാകകൊ
ണ്ടു നിനക്കു ഗുണകരമാണെന്നുതന്നെവേണം വിശ്വസി
ക്കാൻ.

എന്റെ മകനേ, എന്റെ സ്നേഹത്തെപ്രതി മനസ്സാലെ
സഹനത്തിന്റെ ഒരു രക്തസാക്ഷിയാകുക. പീഡയുടെ ആ
ധിക്യം കാരണത്താൽ ഞാൻ രക്തസാക്ഷികളുടെ നാഥനാ
യിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. എന്റെ മകനേ, ക്ഷമിക്കുക; ഇതാ, അ
ല്പസമയത്തിനുശേഷം നിന്റെ ദുഃഖം സന്തോഷമായി പക
രും. നിന്നോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി മുൾമുടി ധരിപ്പിക്കപ്പെട്ട
ഞാൻതന്നെ നിന്നെ ബഹുമാനത്തിന്റേയും മഹത്വത്തി
ന്റേയും മുടി ധരിപ്പിക്കും.

9. ശിഷ്യൻ:—നിത്യഭാഗ്യത്തിനു തയ്യാറാക്കുവാനായി
ഈ ലോകത്തിൽവച്ച് അങ്ങേ ദാസനെ കരുണാപൂർവ്വം സ
ന്ദർശിച്ച കർത്താവേ, അങ്ങു വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവനാകട്ടെ. എ
ന്റെ ദൈവമേ, സർവ്വശക്തിയുള്ളവനായ അങ്ങയുടെ സൂക്ഷത്തി
നു് എന്റെ ആത്മശരീരങ്ങളെ ഞാൻ കയ്യാളിക്കുന്നു. എനി
ക്ക് ഏറ്റവും നല്ലതെന്തെന്ന് അങ്ങു് അറിയുന്നുണ്ടല്ലോ. അങ്ങ
യുടെ നന്മയ്ക്ക് അനുയോജ്യമായവിധം അങ്ങേയ്ക്കിഷ്ടമായതെ
ല്ലാം എന്നിൽ നിറവേറ്റണമേ!

കർത്താവായ ഈശോയേ, ഞാൻ വളരെ വേദന അനുഭ
വിക്കുന്നുണ്ടു്. അതു് അവിടുന്ന് അറിയുകയും ചെയ്യുന്നു. അ
ങ്ങയുടെ അനുഗ്രഹത്താൽ എന്നെ സഹായിക്കണമേ. സ്നേഹ
ത്താൽ എന്നെ ശക്തിപ്പെടുത്തണമേ. എന്റെ വേദന ദീർ
ഘിക്കുന്നതാണു് അങ്ങേക്കിഷ്ടമെങ്കിൽ അങ്ങയുടെ അനുഗ്ര
ഹവും എന്റെ ക്ഷമയും വർദ്ധിക്കട്ടെ. ഞാൻ സഹിക്കുന്ന
വയെക്കാൾ തീവ്രമായ അങ്ങയുടെ പീഡകളോടു് എന്റേതി
നേയും ഞാൻ യോജിപ്പിക്കുന്നു; ഇവയെല്ലാം അങ്ങയുടെ സ്തു
തിക്കും എന്റെ ആത്മരക്ഷയ്ക്കും പറ്റിയതാക്കണമേ എന്നു
മാത്രമാണു് എന്റെ അപേക്ഷ. ഞാൻ താഴ്മയോടെ യാചി

ക്കുന്ന ഈ വലിയ അനുഗ്രഹം അങ്ങയുടെ ഏറ്റവും കനിവുള്ള ഹൃദയത്തിൽനിന്ന് എനിക്കു നല്കണമേ. വേർപെടാത്ത വിധം അങ്ങയോട് എന്നെ ചേർത്തുകൊണ്ട്, എന്റെ ദുരിതങ്ങളുടെ അവസാനമായ നിത്യാനന്ദത്തിലേക്ക് എന്നെ നയിക്കേണമേ.

അദ്ധ്യായം 17

ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തിന്റെ മാതൃകയനുസരിച്ച് സന്മനസ്സോടെ നാം മരണത്തെ സ്വീകരിക്കണം.

ഈശോ:– എന്റെ മകനേ, പീലാത്തോസ് എന്നെ ചുകലാസുവസ്ത്രം ഉടുപ്പിച്ച് മുൾമുടിയും ധരിപ്പിച്ച് ജനങ്ങൾക്കു കാണിച്ചുകൊണ്ട്, 'ഇതാ മനുഷ്യൻ!' എന്നു പറഞ്ഞു. എന്നാൽ ഈ വിധത്തിൽ എന്നെ കണ്ടിട്ടും യഹൂദന്മാരുടെ മനസ്സ് ഇളകിയില്ലെന്നുമാത്രമല്ല, ശേഷിച്ചിരുന്ന എന്റെ രക്തംകൂടി ചിന്തുവാൻ, അത്യാർത്തിയോടെ കാംക്ഷിച്ചുകൊണ്ട്, 'അവനെ കുരിശിൽ തറയ്ക്കുക,' എന്ന് ഏകസ്വരത്തിൽ മുറവിളിക്കൂട്ടുകയും ചെയ്തു. പീലാത്തോസ് വീണ്ടും ഇപ്രകാരംഗത്തോട്ടം, എന്നാൽ ഭീരുത്വത്തോടുംകൂടെ 'ഞാൻ ഇയ്യാളിൽ യാതൊരു കുറ്റവും കാണുന്നില്ല' എന്നു പറഞ്ഞു. പക്ഷേ, 'ഇവനെ വിട്ടയയ്ക്കുന്നെങ്കിൽ നീ കേസറിന്റെ സ്നേഹിതനല്ല' എന്നു പറഞ്ഞ് അവർ ഭയപ്പെടുത്തുകയും നിർബന്ധിക്കുകയുമാണു ചെയ്തത്. അപ്പോൾ, ജനഹിതത്തിനു വിപരീതമാകാതെയും, കേസറിൽനിന്നു ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അനുകൂല്യങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടുത്താതെയും എന്നെ വിട്ടയപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നു കണ്ട്, മനസ്സാക്ഷിക്കുവിരോധമായി പീലാത്തോസ് പ്രവർത്തിച്ചു; അതിനാൽ ഭയങ്കരമായ പാപത്തിൽ അയാൾ ഉൾപ്പെട്ടു.

അനന്തരം, 'ഈ നീതിമാന്റെ രക്തത്തിൽ എനിക്കു പങ്കില്ല; നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ഇഷ്ടംപോലെ ചെയ്യുകൊള്ളുവിൻ' എന്നു പറഞ്ഞു ജനസമക്ഷം അയാൾ കൈകഴുകി. എന്നാൽ, 'അവന്റെ രക്തം ഞങ്ങളുടെമേലും ഞങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങളുടെമേലും വീണുകൊള്ളട്ടെ' എന്ന് അവർ അട്ടഹസിച്ചു. അവരുടെ അപേക്ഷ സാധിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നതന്നെ അപ്പോൾ പീലാത്തോസ് തീർച്ചയാക്കി. ഞാൻ നിരപരാധനാണെന്നു വിധിക്കുകയും, പല പ്രാവശ്യം പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്തശേഷം എന്നെ അവരുടെ അഗ്രഹപ്രകാരം കുരിശിൽ തറച്ചുകൊല്ലുവാനായി പീലാത്തോസ് അവർക്കു വിട്ടുകൊടുത്തു.

2. എന്റെ മകനേ, എന്റെ ഹൃദയം അപ്പോൾ അനുഭവിച്ച സങ്കടം ആർക്കു വർണ്ണിപ്പാൻ സാധിക്കും? ഹാ! ലോകത്തെ അശ്വസിപ്പിക്കുന്നതിനും രക്ഷിക്കുന്നതിനുമായി ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നിറങ്ങിവന്നു; ശീതോഷ്ണഭേദങ്ങൾ വകവയ്ക്കാതെ ഞാൻ അതിനായി ബദ്ധപ്പെട്ടു; വിശപ്പും ദാഹവും സഹിച്ചു; എന്റെ ജീവിതം മുഴുവൻ നിരന്തരമായ ദുഃഖത്തിലും ക്ലേശത്തിലും ഞാൻ കഴിച്ചുകൂട്ടി. അവസാനമായി, എല്ലാ മനുഷ്യരേയും ഭാഗ്യപ്പെടുത്തുവാനായി ഞാൻ സ്വയ്തും ബലികഴിച്ചു. ഇതിനെല്ലാം പ്രതിഫലമായി ഞാൻ മരണം—കുരിശുമരണം—കയ്യേല്ക്കണമെന്നോ!! എത്ര കഠോരമായ ദുഷ്ടത! എത്ര നീചമായ നന്ദികേട്!! ഹാ! ഇതു കണ്ടപ്പോൾ എന്റെ ഹൃദയം എത്ര വലുതായ ദുഃഖമാണ് അനുഭവിച്ചതു! ഭാഗ്യത്തെ തുണവൽഗണിച്ചുകൊണ്ടു സ്വമനസാ നാശത്തെ പിൻചെല്ലുന്നവരുടെ ഹൃദയാന്ധതയെ ഓർത്തു ഞാൻ എത്രമാത്രം ഖേദിച്ചു! ക്രൂരവും അതിനീചവുമായവിധത്തിലാണ് എന്റെ അമ്മയിൽനിന്നും പ്രിയ ശിഷ്യന്മാരിൽനിന്നും അവർ എന്നെ പിരിച്ചതു. അവർക്കുണ്ടായ ദുഃഖം കണ്ടു ഞാൻ എത്രമാത്രം മനോവേദന അനുഭവിച്ചുവെന്നുപറയുക അസാദ്ധ്യം.

എന്നുവരികിലും പൂർണ്ണമനസ്സോടെ എൻെറ മരണവിധി ഞാൻ കയ്യേററു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, എന്നെ വിധിച്ചവരുടെ കഠോരമായ ദുഷ്ടതയെ അല്ല, സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എൻെറ പിതാവിൻെറ ഇഷ്ടത്തെയാണു ഞാൻ അധികമായിക്കരുതിയതു്. സ്വതന്ത്രമനസ്സിനെ ദുഷ്പ്രയോഗിച്ചുകൊണ്ടു മനുഷ്യർ ചെയ്ത ഭയങ്കരതിന്മകാരണത്താൽ ലോകപരിത്രാണമെന്ന വലിയ നന്മ ചെയ്യുന്നതിനു് അനന്തജ്ഞാനിയായ എൻെറ പിതാവു തീരുമാനിച്ചു. ആകയാൽ, സങ്കടപ്പെടുക എന്നതു മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിനെതിരായിരുന്നുവെങ്കിലും, സ്വഭാവത്തിനു മേല്പെട്ട സന്തോഷത്തോടെ എന്നെത്തന്നെ മരണത്തിനു കയ്യാളിക്കയാണു ഞാൻ ചെയ്തതു്. ഈ മരണംവഴിയായി ഞാൻ ലോകത്തെ രക്ഷിച്ചു; സ്വർഗ്ഗം തുറന്നു; ദൈവത്തെ മഹത്ത്വപ്പെടുത്തി; അവിടുത്തേ കോപത്തെ അമർത്തി; ഇക്കാരണങ്ങളാൽ എൻെറ ഹൃദയം അവസാനമില്ലാതെ എന്നെന്നേക്കുമായി പ്രതിസമ്മാനിക്കപ്പെടുകയുംചെയ്തു. എൻെറ മകനേ, എൻെറ ഈ മനഃസ്ഥിതി ഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടു നിനക്കു വരുവാനിരിക്കുന്ന മരണത്തിനു തദനുസരണം നീ തയ്യാറാകുക.

3. കഴിഞ്ഞവയും നില്ക്കുന്നവയും വരുവാനിരിക്കുന്നവയുമായ അനുഭവങ്ങളെ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ ലോകത്തിലുള്ളതിൽ ഏററം ഭയാനകമായതു മരണമാണെന്നു കണ്ടു മനുഷ്യർ അതിനെ അതിയായി ഭയപ്പെടുന്നു. എൻെറ ഹൃദയം ഇതറിഞ്ഞു. ആകയാൽ അവർക്കു് ഒരു ആദർശം നല്കണമെന്നും അതുവഴിയായി അവരെ പഠിപ്പിക്കയും ആശ്വസിപ്പിക്കയും ചെയ്യണമെന്നും ഞാൻ നിശ്ചയിച്ചു.

എൻെറ മകനേ, മരണം അടുത്തുവരുമ്പോൾ പ്രകൃതിസിദ്ധമായ വെറുപ്പും അതിയായ ഭയവും നിനക്കു തോന്നുന്നുവെങ്കിൽ അതിനെക്കുറിച്ചു് അത്ഭുതപ്പെടുകയോ കലങ്ങി വശാകുകയോ വേണ്ടാ; അതു കുററകരമല്ല; വെറും സ്വാഭാവികമാണു്. നിനക്കു മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ അതിനെ ഉപകാരപ്രദമാക്കി

ത്തീക്കാം. സ്വാഭാവികചായ്വിലിനി വശംവദനാകാതിരുന്നാൽമാത്രം മതി. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അതു് ഒരുപക്ഷേ നിന്നെ അസന്നദ്ധനാക്കിത്തീർത്തേക്കാം. പ്രകൃതിയും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട സ്വഭാവസ്വഭാവങ്ങളും അനുസരിച്ചുനഷ്ടിക്കേണ്ടതായ ദൈവതിരുഹിതത്തിനു നിന്നെത്തന്നെ കയ്യാളിപ്പാൻ അതു പ്രതിബന്ധമായിത്തീരാനും പാടുണ്ടു്. പ്രകൃത്യാ ഉണ്ടാകുന്ന വെറുപ്പു ക്ഷമയോടെ നീ സഹിക്കണം. സമ്മാനാർഹതയെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും മഹത്തായ പുണ്യം സമ്പാദിക്കുന്നതിനും അതു് ഉത്തമാവസരമാണെന്നു കരുതി പ്രവർത്തിക്കയുംചെയ്യുക.

4. മകനേ, അതും ഇതും ചിന്തിച്ചു നിൻറെ കല്പനാശക്തി അസ്വസ്ഥമാകാൻ അനുവദിക്കരുതു്. ദൈവപരിപാലനയുടെ പ്രവർത്തനരീതിയെക്കുറിച്ചു് ആരായുവാനായി നിൻറെ സ്വാഭാവികയുക്തി ഉപയോഗിച്ചുകൂടാ. നിൻറെ അഭിപ്രായം എത്രതന്നെ നല്ലതും വിശുദ്ധവുമായി തോന്നിയാലും അപൽക്കരമായ തെറ്റിൽ നീ അകപ്പെട്ടേക്കാവുന്നതുകൊണ്ടു് അതിൽത്തന്നെ നീ ആശ്രയിക്കുന്നതു് ഒരിക്കലും നന്നല്ല. എന്നാൽ, സങ്കല്പനാശക്തിയെ ശരിയായി നിയന്ത്രിച്ചിട്ടു നിൻറെ ബുദ്ധിയും മനസ്സും പൂർണ്ണമായി എനിക്കു സമർപ്പിക്കുക. തൻമൂലം നിനക്കു കൂടുതൽ യോഗ്യത സമ്പാദിക്കുന്നതിനും അതേസമയംതന്നെ സമാധാനത്തോടെ അപത്തിൽ നിന്നു് ഒഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനും കഴിയും. മരണംമൂലം നീ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടിവരുന്ന ആളുകളേയോ വസ്തുക്കളേയോ കുറിച്ചു നിനക്കുണ്ടാകാവുന്ന സങ്കടവും അസ്വസ്ഥതയുംനിമിത്തം നിൻറെ ഹൃദയം കലങ്ങാതിരിക്കട്ടെ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഈ വ്യസനംകൊണ്ടു നിനക്കോ അവർക്കോ യാതൊരു പ്രയോജനവുമുണ്ടാകയില്ല. നേരേമറിച്ചു് അതു വളരെ ഉപദ്രവകരമായിത്തീരുകയേ ഉള്ളു.

അവക്കുവേണ്ടി ചെയ്യാൻ കടപ്പെട്ടതോ നിന്നാൽ കഴിവുള്ളതോ ചെയ്തശേഷം നിൻറെ പരിതഃസ്ഥിതികളെല്ലാം

അറിയാവുന്ന എന്നിൽ അവരെ ഭരമേല്പിക്കുക. അവരെ സംബന്ധിച്ചു നിനക്കുണ്ടാകാവുന്നതിൽ കൂടുതൽ സൂക്ഷത്തോടെ ഞാൻ അവരെ എന്റെ സ്നേഹാധിക്യമനുസരിച്ചു പരിപാലിച്ചുകൊള്ളാം. മകനേ, ഞാൻ നല്കിയിരിക്കുന്ന മാതൃകയെ നോക്കുക. എനിക്കു പ്രിയപ്പെട്ടവരെ ഞാൻ ഏതുവിധം ഉപേക്ഷിച്ചുവെന്നും അവരെ എങ്ങനെ ദൈവതിരുച്ചിത്തത്തിനു കയ്യാളിച്ചുവെന്നും നീ ഓർക്കുന്നില്ലേ? ഈ വിചാരത്തിൽ നീ വ്യാപൃതനായിരിക്കയും ഇതിൽ ആശ്വസിക്കയും ചെയ്യേണ്ടതാണു്.

5. ഇഹലോകജീവിതം അവസാനിക്കാറായി എന്നു വിചാരിച്ചു നീ ഭ:ഖിക്കേണ്ടാ. ഇഹലോകവാസം അനർത്ഥങ്ങളുടെ ഒരു ശൃംഖലയല്ലാതെ മറെന്താണു്? ലോകത്തിൽ ജീവിക്കയെന്നതു്, എന്നിൽനിന്നും എന്റെ മാലാഖാമാരിൽനിന്നും അകന്നിരിക്കയെന്നതുതന്നെ. ക്ലേശഭൂയിഷ്ഠമായ ഒരു ജീവിതത്തെക്കാൾ മരണമാണു നിനക്കു നല്ലതെന്നു്, ഞാൻ നിന്നെ വിളിക്കുന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ നിനക്കു ഗ്രഹിക്കാമല്ലോ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, മരണം ഇഹലോകദു:ഖങ്ങളുടെ അന്ത്യവും, ഇവിടെനിന്നു് എന്റെ പക്കലേക്കുള്ള പുറപ്പാടും, അവസാനമില്ലാത്തതും മാറ്റമില്ലാത്തതുമായ സൗഭാഗ്യങ്ങളുടെ ആരംഭവുമാകുന്നു.

ശിഷ്യൻ:– കർത്താവായ ഈശോയേ, മരണാനന്തരം വിശുദ്ധരോടൊന്നിച്ചു ഞാനും അങ്ങയോടുകൂടെയായിരിക്കുമെന്നറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ നിശ്ചയമായി ഞാൻ ദു:ഖിക്കുകയില്ലായിരുന്നു: നേരേമറിച്ചു നിസ്സംശയം സന്തോഷിക്കയേ ചെയ്യുമായിരുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ സ്നേഹമോ ദ്വേഷമോ, നിത്യഭാഗ്യമോ നിത്യനിർഭാഗ്യമോ ഏതാണു ഞാൻ അർഹിക്കുന്നതെന്നു് അറിയാൻ പാടില്ലാത്തതുകൊണ്ടു ഞാൻ ഇതാ ഞെട്ടിവിറയ്ക്കുന്നു.

ഈശോ:– മകനേ, നീ എന്തിനാണു ഭയപ്പെടുന്നതു്? നീ അസ്വസ്ഥനാകുന്നതെന്തിനു്? ഒരാൾ എത്രതന്നെ ഭുമ്മാ ഗ്ഥിയായിരുന്നാലും രക്ഷപെടുവാൻ നിവ്യാജമായി ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടു ദൈവവരപ്രസാദത്തോടു സഹകരിക്കുന്നതായാൽ അവനെ ഞാൻ ഒരിക്കലും ഉപേക്ഷിക്കയില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, എല്ലാവരും രക്ഷപെടണമെന്നാണു ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നതു്. ഓരോരുത്തനും കഴിവുള്ളതു ചെയ്താൽ, ബാക്കിയുള്ളതു ഞാൻ പൂർത്തിയാക്കിക്കൊള്ളാം. ആകയാൽ, നിനക്കു കഴിവുള്ളിടത്തോളം ചെയ്തതിന്റെശേഷം നീ എന്നിൽ ആശ്രയിക്കുക; എന്നാൽ ഒരിക്കലും നീ നശിക്കയില്ല. അതുകൊണ്ടു നീ സമാധാനത്തോടുകൂടിയിരിക്കുക. ക്രൂശതെയും നിത്യതപത്തിലേക്കുള്ള യാത്രയ്ക്കായി കഴിയുംവിധം നീ ഒരുങ്ങേണ്ടതുമാണു്.

6 എന്റെ മകനേ, നീ അനുസരണയുള്ളവനായിരിക്കുക. നിന്റെ കുറവുകൾക്കു പരിഹാരവും ദൈവമഹത്വത്തിനു യോഗ്യമായ ആരാധനയും, എന്നോടുള്ള നിന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യവുമായ ഒരു ബലിയായി നിന്റെ മരണത്തെ എന്റേതിനോടൊന്നിച്ചു ഞാൻ സ്വീകരിക്കുവാൻ നീ പ്രാർത്ഥിക്കണം. അതിനുശേഷം ഏതെങ്കിലും പ്രകാരത്തിൽ നിനക്കു തൃപ്തികേടു വരുത്തുകയോ നിന്നെ ഉപദ്രവിക്കയോ ചെയ്തിട്ടുള്ള അയൽക്കാരോടും നിന്റെ ശത്രുക്കളോടും ഹൃദയപൂർവ്വം നീ ക്ഷമിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അവസാനഘട്ടത്തിൽ നീ വിജയിയായിത്തീരുന്നതിനും, തന്മൂലം സ്വർഗ്ഗപ്രാപ്തനാകുന്നതിനുംവേണ്ടി നിന്നെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതിലേക്കു സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്ന പരിശുദ്ധക്രൂശകളെ സ്വീകരിക്കുക.

അവസാനമായി, നിന്നെ പൂർണ്ണമായി എന്റെ കരങ്ങളിൽ ഏല്പിക്കണം. നിനക്കിഷ്ടമുള്ളവിധത്തിലും സമയത്തുമല്ല, പിന്നെയോ, എനിക്കു തൃപ്തിയായവിധത്തിലും സമയത്തും മരിപ്പാനേ നീ ആഗ്രഹിക്കാവൂ. നിനക്കു് ഏറ്റവും ഉപകാരപ്രദമായ സമയവും കുറുപാടുകളും ഏതെന്നു നിനക്കു

റിഞ്ഞുകൂടാ; എന്നാൽ എനിക്കറിയാം. നീ തടസ്സംചെയ്യാത്ത പക്ഷം, തക്കസമയത്ത് എന്റെ പക്കലേക്കു ഞാൻ നിന്നെ വിളിക്കാം. നീ മുഴുവനായി എനിക്കു കീഴ്പ്പെടുക്കൊണ്ടു പൂർണ്ണമായി നിന്നെത്തന്നെ ഒരു ബലിയായി സമർപ്പിക്കുന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ നന്നായി ഒന്നുംതന്നെ നിനക്കു ചെയ്വാൻ സാധിക്കയില്ല. ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ നിന്റെ രക്ഷ നിശ്ചയമത്രേ.

7. മകനേ, ഇപ്രകാരം തന്നെത്തന്നെ മരണത്തിനു തയ്യാറാക്കുകയും അതിനായി ഒരുങ്ങിയിരിക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ എത്ര ഭാഗ്യവാൻ! അവനു മരണം സംശയംവിനാ രക്ഷാകരവും ഭാഗ്യസമ്പൂർണ്ണവുമായിരിക്കും. മരണംവഴിയായി അവനു നാശമല്ല, പ്രത്യുത, മഹത്തായ നന്മയാണുണ്ടാകുന്നതു്. സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിന്റെ പിതാവിനേയും സ്വർഗ്ഗരാജ്ഞിയായ മാതാവിനേയും അനന്തരജീവിതത്തിൽ നീ കാണും. നിന്റെ സഖാക്കളായ വിശുദ്ധ മാലാഖാമാരും, നിന്റെ സഹോദരരായ സകല തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരും അപ്പോൾ നിന്റെകൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കും. നിന്റെ യഥാർത്ഥവും സ്ഥിരവുമായ രാജ്യത്തിൽ നീ ചെന്നെത്തുകയും ചെയ്യും. അവിടെയല്ലാതെ നിനക്കു് ഈ സാഹവാസസുഖം പൂർണ്ണമായി അനുഭവിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല.

എന്നാൽ, മകനേ, ഈ ജീവിതത്തിൽനിന്നു് അടുത്തതിലേക്കു കടക്കുവാൻ മരണമെന്ന ഏകവാതിൽമാത്രമേ ഉള്ളൂ. ആ സ്ഥിതിക്കു് ഇപ്രകാരമുള്ള സൗഭാഗ്യസ്ഥിതിയിലേയ്ക്കു ഞാൻ നിന്നെ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്ന വിനാഴിക എത്ര ഭാഗ്യപ്പെട്ടതു്!! ഈ ഭാഗ്യം നിനക്കു നല്കുന്നതിനു ഞാൻ മനസ്സാകുന്നതുവരെ നീ ഇച്ഛാഭംഗപ്പെടാതിരിക്കയും മഹാമനസ്കതയോടെ സഹിക്കയും ചെയ്കയല്ലേ വേണ്ടതു്. നിന്റെ അരിഷ്ടതയിലും ബുദ്ധിമുട്ടിലും ഞാൻ നിന്നോടുകൂടെയുണ്ടു്. നീ എന്നെ ഉപേക്ഷിക്കാത്തപക്ഷം എന്റെ രാജ്യത്തിൽ നിന്നെ പ്രവേശി

പ്പിച്ച മാലാഖാമാരുടേയും വിശുദ്ധാന്മാരുടേയും സ്നേഹിതനാക്കിത്തീർക്കുന്നതുവരെ ഞാൻ നിന്നോടുകൂടെയുണ്ടായിരിക്കും.

8 ശിഷ്യൻ:— എത്രയും മാധുര്യമുള്ള ഈശോയേ, അങ്ങയുടെ സ്നേഹംനിറഞ്ഞ ഹൃദയത്തിൽനിന്ന് എത്ര വലിയ ആശ്വാസമാണ് അങ്ങ് എന്റെ ആത്മാവിനു നല്കിയത്! അങ്ങയോടുള്ള രഹസ്യമായ ഐക്യത്തിന്റെ മാധുര്യം ഇത്ര വലുതെങ്കിൽ, അങ്ങയുടെ മഹത്ത്വത്തിന്റെ രാജ്യത്തിൽ അങ്ങെ പൂർണ്ണമായി അനുഭവിക്കുമ്പോഴത്തെ സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കും?

എന്റെ നാഥാ, എന്നെ അങ്ങയുടെ രാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുക. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഇഹലോകത്തിൽനിന്നു വിമുക്തനായി അങ്ങയോടുകൂടെയിരിപ്പാൻ ഞാൻ അതിയായി ആഗ്രഹിക്കുന്നു. എന്റെ ആത്മാവിനെ അതിന്റെ കാരാഗൃഹത്തിൽനിന്നു മോചിക്കണമേ. ആനന്ദസംപൂർണ്ണമായ സത്ഗുത്തിലേ സ്വാതന്ത്ര്യം അനുഭവിക്കുന്നതിനായി, ക്ലേശഭൂയിഷ്ഠമായ ഈ ജീവിതകാരാഗൃഹത്തിൽനിന്ന് എന്റെ ആത്മാവിനെ വിമുക്തമാക്കേണമേ.

9. എന്റെ ദൈവവും പിതാവുമായ ഈശോയേ, പരദേശമാകുന്ന ഈ ലോകത്തിൽ കിടന്ന് അലയുന്ന ഞാൻ അങ്ങയുടെ ശിശുവാകുന്നു. അനന്തനന്മയാകുന്ന അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതുപോലെ എനിക്കു നിത്യഭാഗ്യം നല്കുന്നതിനാണ് അവിടുന്നു തിരുമനസ്സായിരിക്കുന്നതെങ്കിൽ, എന്തുകൊണ്ട് ഈ ക്ഷണത്തിൽത്തന്നെ ഞാൻ മരിക്കുന്നില്ല? അങ്ങയെ പൂർണ്ണമായി സ്നേഹിപ്പാനും, എന്നെന്നേക്കും അവിടുത്തെ അനുഗ്രഹങ്ങളെ പാടുവാനും, അവസാനമില്ലാതെ അങ്ങയുടെ സ്നേഹത്തേയും ദയയേയും പുകഴ്ത്തുവാനും ഞാൻ ഇപ്പോഠത്തന്നെ അങ്ങയോടുകൂടെ ആയിരിക്കാത്തതെന്തുകൊണ്ട്? ഞാൻ ഇവിടെ ആയിരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം, അങ്ങ് എനിക്കു നഷ്ടപ്പെടുന്നതിനും, തൻമൂലം എ

ന്നെത്തന്നെ ഞാൻ നശിപ്പിക്കുന്നതിനും ഇടയുണ്ടല്ലോ. എന്റെ ആത്മാവു്, നശിച്ചുപോകുന്ന ഈ ശരീരത്തിലായിരിക്കകൊണ്ടു കുറേത്തിൽനിന്നൊഴിഞ്ഞിരിപ്പാനോ, എന്റെ ആഗ്രഹംപോലെ അങ്ങെ സ്നേഹിപ്പാനോ എനിക്കു സാധിക്കുന്നില്ല.

എന്റെ ഈശോയേ, ഇവയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ അങ്ങയോടുള്ള സ്നേഹംകാരണത്താൽ എനിക്കു ജീവിതത്തിൽ താൽപര്യമില്ലാതായിത്തീരുന്നു. എന്നാൽ എന്റെ ഇഷ്ടമല്ല, അങ്ങേ തിരുമനസ്സു നിറവേറട്ടെ അങ്ങേ തിരുവുള്ളം ആകാശത്തിലെപ്പോലെ ഭൂമിയിലും അനുവർത്തിക്കപ്പെടട്ടെ. അവിടുന്നു തിരുമനസ്സാകുന്നെങ്കിൽ അങ്ങയോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി അപകടത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതിനും ദുസ്സഹവേദനകൾപോലും സഹിക്കുന്നതിനും ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുകയല്ലാതെ, സപ്രമനസാ അവയിൽനിന്നു പിന്മാറുകയില്ല. അവിടുന്നുമാത്രം എന്നോടുകൂടെ എപ്പോഴും ആയിരിക്കുക. എന്റെ ആയുഷ്കാലം മുഴുവനും— നിത്യജീവിതത്തിൽ ഞാൻ പ്രവേശിക്കുന്നതുവരെ—അങ്ങയോടു് ഒന്നിച്ചിരിക്കുവാൻ അങ്ങു് എന്നെ സഹായിക്കുക.

ഹാ! ഇഹലോകജീവിതമേ, സകല ബാഹ്യവസ്തുക്കളേ, നിത്യത്വത്തിന്റെ വാതിലിൽക്കൂടെ നോക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾ എന്തായിട്ടാണു കാണപ്പെടുക? അവിടെ നിങ്ങളുടെ സത്യാവസ്ഥ വെളിപ്പെടുന്നു: അല്പസമയത്തേക്കുമാത്രം ശോഭിക്കുന്ന വെറും പുകമാത്രമാകുന്നു നിങ്ങൾ. നിത്യത്വമേ, നിന്നെക്കുറിച്ചുള്ള അഗാധചിന്തകൾ എന്റെ ബോധത്തിൽ വരുന്നു. എത്ര മഹത്തായ സംഗതികളാണു നിന്നിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു്! കണ്ണു കാണുകയോ ചെവി കേൾക്കുകയോ, മനുഷ്യബോധം ഗ്രഹിക്കയോ ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത അനന്തകാര്യങ്ങൾ നിന്നിൽ അന്തർഭവിച്ചിട്ടുണ്ടു്: വിശേഷഭൂമിയുള്ളവരുടെ നിത്യവാസസ്ഥലമേ, ഞാൻ ക്ഷണം നിന്നിൽ വന്നുചേരും. നിന്നിലുള്ള അത്ഭുതങ്ങളെ ഞാൻ വേഗം കാണും. ഞാൻ

സ്നേഹിക്കുന്ന മണവാളൻ വരുന്ന ആ യാദൃച്ഛികനിമിഷത്തിൽ നിന്റെ വാതിൽ എനിക്കു തുറക്കപ്പെടും. ആ ക്ഷണത്തിൽ എന്റെ പ്രിയന്റെ മാർവിൽ സമാശ്വസിച്ചുകൊണ്ട്, അദ്ദേഹമൊന്നിച്ചു ഞാൻ നിന്നിലേക്കു പ്രവേശിക്കും. അല്ലയോ ഈശോനാഥാ, ആ സമയം എന്റെ സ്നേഹം നിത്യമായിത്തീരുകയും ചെയ്യും.

അധ്യായം 18

ഈശോയുടെ എത്രയും പരിശുദ്ധഹൃദയത്തിന്റെ മാതൃകയനുസരിച്ചുവേണം നാം നമ്മുടെ കുരിശുകളെ വഹിപ്പാൻ.

ഈശോ:– മകനേ, എന്റെ മരണവിധി പ്രസിദ്ധം ചെയ്ത ക്ഷണം അതു നടത്തുന്നതിനായി സകലതും ത്വരിതഗതിയിൽ തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടു; ഇതാ എനിക്കുള്ള കുരിശു തയ്യാറാക്കിക്കഴിഞ്ഞു. ആകയാൽ സർവ്വാംഗം രക്തമണിഞ്ഞും, ഭീഷണമാനസകലം കീറിമുറിഞ്ഞുമിരുന്ന എന്നെ ബന്ധിച്ചു കുരിശിൻപക്കലേക്ക് അവർ കൊണ്ടുപോയി. ആ കുരിശു കണ്ട മാത്രയിൽ എന്റെ ഹൃദയം സ്നേഹത്താൽ എരിഞ്ഞു, 'ഞാൻ സദാ സ്നേഹിക്കയും ഇടവിടാതെ ആഗ്രഹിക്കയും എനിക്കായി തയ്യാറാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്ത പ്രിയപ്പെട്ട കുരിശേ, നിനക്കു സ്വാഗതം' എന്നു നെടുവീർപ്പിട്ടുകൊണ്ടു ഞാൻ പറഞ്ഞു. അഹാ! പരിശുദ്ധകുരിശേ, നീ വഴിയായി ഞാൻ വിജയിയാകും;നീ വഴിയായി ഞാൻ മഹത്വം പ്രാപിക്കും; നീ വഴിയായി ഞാൻ ഭരിക്കയും ചെയ്യും.

അനന്തരം ആ കുരിശിനെ വാത്സല്യത്തോടെ മാറോടണച്ച് ആലിംഗനം ചെയ്ത്, അതിനെ എന്റെ രക്തത്താലും കണ്ണുനീരാലും അഭിഷേകംചെയ്തശേഷം, സ്വർഗ്ഗവാസികളുടേയും ഭൂവാസികളുടേയും മുമ്പാകെ ഞാൻ അതിനെ എന്റെ തോളിൽ വഹിച്ചു. പിന്നീട് അനേകായിരം യഹൂദരാലും പുറജാതിക്കാരാലും ആവൃതനായി, നട്ടുച്ചസമയത്തു കുരിശുവഹിച്ചുകൊണ്ടു യൂസലേംപട്ടണത്തിൽക്കൂടെ ദുഃഖംനിറഞ്ഞ എന്റെ യാത്ര ആരംഭിച്ചു.

2. എന്റെ മകനേ, ലോകശക്തികൾക്കെതിരായി എന്റെ രാജകീയപതാകയെ— എന്റെ കുരിശിനെ— മലമുകളിൽ നാട്ടുവാൻ ഇതാ ഞാൻ പോകുന്നു! "ലോകബഹുമാനങ്ങളേയും സമ്പത്തിനേയും സന്തോഷങ്ങളേയും സ്നേഹിക്കുക" എന്ന ലൗകികാദർശത്തിനെതിരായി "മനുഷ്യരോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി തന്നെത്തന്നെ ബലികഴിക്കുന്ന ഈശോയെ സ്നേഹിക്കുക" എന്ന മുദ്രാവാക്യത്തെ എന്റെ പതാകയിൽ സ്വന്തം രക്തംകൊണ്ടു മായ്ച്ചുപോകാത്തവിധം ചിത്രിച്ചു്, പ്രഖ്യാപനംചെയ്യാനായി ഇതാ ഞാൻ പോകുന്നു! എന്റെ ഈ കൊടിയടയാളംവഴിയായി മകനേ, നീ വിജയിയായിത്തീരും. എന്റെ ശത്രുക്കളുടെ ആദർശവാക്യം തെറ്റാകയാൽ അവർ പരാജിതരാകും. കുരിശിൻകീഴ് എല്ലാ രാജ്യങ്ങളും എല്ലാ ജാതികളും അഭയം പ്രാപിച്ചുകൊള്ളും. അവരെല്ലാം എന്നിൽ യോജിക്കയും ചെയ്യും.

ഈ പതാകയുടെ ചുവട്ടിൽവച്ചു് എന്റെ അനുഗാമികൾ എന്നെ തങ്ങളുടെ നായകനായി സ്വീകരിച്ചു്, എന്റെ നേരെയുള്ള സ്നേഹത്താൽ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടു സന്തോഷത്തോടെതന്നെ എന്നെ പിൻചെല്ലും. ഈ കൊടിയിൻകീഴിൽ യുദ്ധംചെയ്യുന്ന എന്റെ ജനം, നരകത്തിന്മേലും തങ്ങളുടെമേൽത്തന്നെയും വിജയം പ്രാപിക്കാതിരിക്കയില്ല. സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തെത്തന്നെയും അവർ കൈവശപ്പെടുത്തുമെന്നുള്ളതു നിശ്ചയമത്രേ.

ആകയാൽ, സകലരും വരുവിൻ. ഞാൻ ചെയ്യുന്നതി നെത്തന്നെ നിങ്ങളും ചെയ്യുവിൻ. ഓരോരുത്തനും അവനവ ന്റെ കുരിശുവഹിച്ചുകൊണ്ട് എന്നെ അനുഗമിക്കണം. ഇട ത്തോട്ടോ വലത്തോട്ടോ തിരിയാതെ, ധൈര്യത്തോടും സ ന്തോഷത്തോടുംകൂടെ മുന്നോട്ടു നടക്കുവിൻ. എന്നെ അനുഗമി ക്കുന്നവരെല്ലാം സംശയമെന്യേ വിജയികളായിനിത്യസമ്മാ നത്തിൽ പങ്കാളികളാകും. എന്നാൽ ഒരാൾ എന്നോട് എത്ര അടുത്തുവരികയും, സ്നേഹത്തോടും ധീരതയോടുംകൂടെ പെരു മാറുകയും ചെയ്യുന്നുവോ, അത്ര അധികം എന്റെ മഹത്വം അവനുണ്ടാകയും, നിത്യമായ എന്റെ രാജ്യത്തിൽ അവൻ വലിയവനായിരിക്കയും ചെയ്യും. ഈ മുദ്രാവാക്യത്തെ ആരും വിസ്മരിക്കാതെയും വിജയപതാകയെ ഉപേക്ഷിക്കാതെയും ഇരിക്കട്ടെ. ആ കൊടിക്കീഴിൽ വിജയം പ്രാപിപ്പാനെന്ന പോലെ അതിലേ മുദ്രാവാക്യത്തിനുവേണ്ടി മരിപ്പാനും നി ങ്ങളും ഓരോരുത്തനും തയ്യാറായിരിക്കണം. എന്തുകൊണ്ടെ ന്നാൽ, ജീവിച്ചാലും മരിച്ചാലും ഓരോരുത്തനും എന്റെ സ്നേഹിതനായിരിക്കും. തന്നിമിത്തം ഏറ്റവും നിശ്ചിതമായ എന്റെ വിജയത്തിൽ ഭാഗഭാക്കാകുന്നതുമാണ്.

3. എന്റെ മകനേ, ഞാൻ ഒരിക്കലും കുരിശിനെ ഉ പേക്ഷിച്ചിട്ടില്ല. കുരിശിനോടു ഞാൻ ഗാഢമായി ഒന്നിച്ചി രുന്നു. ഞാൻ വിജയിയായി കുരിശിന്മേൽ മരിച്ചു. എന്റെ അനുപിയാൽ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കപ്പെട്ട്, സ്നേഹത്തോടെ കു രിശിനെ ആലിംഗനം ചെയ്യുകയും വിശ്വസ്തതയോടെ അ തിൽ ആശ്രയിക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ എത്ര ഭാഗ്യവാൻ!! കുരി ശ് അവനെ എന്നോടു സമീപിപ്പിക്കുന്നു. അത് മനസ്സിനെ അധൈര്യപ്പെടുത്തുകയല്ല, അതിനെ ഉയർത്തുകയാണു ചെയ്യു ന്നത്. വിശുദ്ധതയിൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുന്നതിന് അത് പ്രതി ബന്ധം ഉണ്ടാക്കുകയല്ല, പിന്നെയോ നിഷ്പ്രയാസം വിശു ദ്ധതയുടെ ഉന്നതിയിലേക്കും അവസാനമായി വിജയത്തിലേ ക്കും അവനെ നയിക്കുകയത്രേ ചെയ്യുന്നത്.

ആകയാൽ, എന്റെ മകനേ, എന്നെപ്പോലെ അകുക യും എന്നോടുകൂടെ വിജയിയാകയും ചെയ്യണമെങ്കിൽ എ ന്നോടുകൂടെ കുരിശിൻകീഴിൽ ജീവിക്കുകയും കുരിശിൻകീ ഴിൽ മരിക്കുകയും വേണം. കുരിശിനെ ഉപേക്ഷിക്കാൻ നി ന്നെ ഉപദേശിക്കുന്നതു മാംസമോ രക്തമോ അത്രപിയോ ഏ തുതന്നെ ആയിരുന്നാലും അതു നീ കേൾക്കേണ്ടാ.

മകനേ, കുരിശിനെക്കാൾ നല്ല അഭയസ്ഥാനം വേറെ ഏതുണ്ട്? അതു നിത്യരാജ്യത്തിലേക്കുള്ള മാർഗ്ഗമർശിയാകുന്നു. ശ്ലീഹന്മാരുടെ ജ്ഞാനവും, വേദസാക്ഷികളുടെ വിജയചിഹ്ന വും, വേദവ്യാപകന്മാരുടെ മഹത്വവും അതുതന്നെ. നിത്യ ബ്രഹ്മചാരികളുടെ അഭയസ്ഥാനവും, വൃദ്ധന്മാരുടെ ആശ്രയ വും, യുവാക്കന്മാരുടെ സങ്കേതവും വേറൊന്നല്ല. പ്രാപഞ്ചി കന്മാരുടെ നാശവും, സന്ന്യാസികളുടെ കണ്ണാടിയും, ചുരു ക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, സങ്കടപ്പെടുന്ന എല്ലാവരുടേയും രക്ഷാസ്ഥാ നവും ആശ്വാസവുമാകുന്നു അതു്.

കുരിശിനെ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടു നീ എവിടെ പോകും? അ തിനെ ഉപേക്ഷിച്ചാൽ നീ ശത്രുകരങ്ങളിൽ അകപ്പെടും. നി നക്കപ്പോൾ ഒരു കുരിശല്ല അനുഭവപ്പെടുക; എല്ലാഭാഗത്തുനി ന്നും നാനാവിധ ദുരിതങ്ങൾ നിനക്കു നേരിടുകയും, അവ നി ന്നെ ഛനിക്കുയും ചെയ്യും. ധൈര്യവും മഹാമനസ്കതയും ഉള വാക്കുന്ന എന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെ കൊടി അവിടെ നിന്നെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കയോ ആശ്വസിപ്പിക്കയോ ചെയ്കയില്ല. നിഷ്കൃഷ്ടകർമ്മർ നിന്നെ ശൃംഖലകൾകൊണ്ടു ബന്ധിച്ചു്, നന്മയിലേക്കു് എന്ന നാട്യത്തിൽ കഷ്ടാരിഷ്ടതകൾനിറഞ്ഞ വഴിയിൽക്കൂടെ ദുരിതത്തിലേക്കു വലിച്ചിഴച്ചുകൊണ്ടുപോ കും. അതേ, സൗഭാഗ്യത്തിനുപകരം നിർഭാഗ്യത്തിലേക്കും, സന്തോഷത്തിനുപകരം ദുഃഖത്തിലേക്കും, മഹത്ത്വത്തിൻ പകരം നിന്ദയിലേക്കുമായിരിക്കും അവർ നിന്നെ കൊണ്ടു പോകുന്നതു്.

മകനേ, നീ കുരിൻകീഴിൽ ആയിരിക്കുമ്പോൾ എ ന്റെകൂടെയാകുന്നു. ഇവിടെ ഞാൻ നിന്നെ നടത്തുകയും

കാക്കുകയും മുടി ധരിപ്പിക്കുകയുംചെയ്യും. ഇവിടെ നീ വസിക്കുന്നതു സജ്ജനങ്ങളുടേയും ധീരന്മാരുടേയും മഹാമനസ്കന്മാരുടേയും മദ്ധ്യത്തിലത്രേ. നിന്റെ മുൻഗാമികളും തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരുമായ പുണ്യവാന്മാരോട് സംസർഗ്ഗംചെയ്യാൻ ഇവിടെയേ നിനക്കു സാധിക്കുകയുള്ളൂ. അവർ ജീവിച്ചിരിക്കയിൽ കുരിശിൻകീഴേനിന്നു പോരാടിയതുകൊണ്ടു മരിച്ചപ്പോൾ മഹത്വപ്പെടുത്തപ്പെട്ടു. ഇവിടെ മാലാഖാമാരുടെ സൈന്യത്തിൽ നിനക്കു പ്രവേശം ലഭിക്കുന്നതാണ്. അവർ നിന്റെ ചാരിലുംക്രൂടി നിന്നെ രക്ഷിക്കയും, ദിവ്യരാജ്യം പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനായി നിന്നോട് ഏകോപിച്ചു യജ്ഞം ചെയ്കയും ചെയ്യും. അതുകയാൽ നീ കുരിശു് ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ കരുതുന്നതും അതിനെക്കാൾ സുഖകരമായ വേറെ സ്ഥലമുണ്ടെന്നു വിചാരിക്കുന്നതും എത്ര വലിയ വിഡ്ഢിത്തമാണ്! മാത്രമല്ല, ഈ വിചാരം നിനക്കു നിരവധി ഉപദ്രവങ്ങൾ വരുത്തിക്കൂട്ടാതിരിക്കയുമില്ല.

4. ഏതായാലും, നരകാധിപനും അവന്റെ അനുചരന്മാരും നിന്റെ ബദ്ധവൈരികളാകയാൽ അവർ പലപ്പോഴും സങ്കല്പമാത്രമായ ലാഭങ്ങൾ കാണിച്ചു നിന്നെ ആകർഷിക്കയും, വ്യർത്ഥകാരണങ്ങളാൽ കുരിശിനെ ഉപേക്ഷിച്ചു് അവരുടെ ഭാഗത്തു ചേരുവാൻ നിന്നെ പ്രേരിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ നീ അത്ഭുതപ്പെടേണ്ടാ. മകനേ, യഥാർത്ഥമല്ലാത്ത ആ ലാഭത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുകൂടെ അരുതു്. അവരുടെ ചതിവാക്കുകളെ ശ്രവിക്കയുംവേണ്ടാ.

കൊടിയും വഹിച്ചു നിന്റെ മുമ്പിൽ നടക്കുന്ന എന്നെത്തന്നെ അനുഗമിക്കുക. നിന്റെ എല്ലാ സ്ഥിതിഗതികളിലും, മരണത്തിൽത്തന്നെയും, എന്നെ അനുഗമിക്കാമെന്നുള്ള ദൃഢമനസ്സു നിനക്കുണ്ടായിരിക്കണം. അപ്പോൾ നിന്റെ ശത്രുക്കളുടെ ആക്രമണങ്ങളേയും ചതിപ്രയോഗങ്ങളേയും അധികമായി വെറുക്കുന്നതിനും എന്നെ കൂടുതലായി ആശ്രയിക്കുന്നതിനും നിനക്കു സാധിക്കും.

5. എന്നാൽ മകനേ, കുരിശിനെ ഉപേക്ഷിക്കാതിരുന്നാൽ മാത്രംപോരാ; കുരിശിനെ നീ ആലിംഗനംചെയ്യണം. അതിനെ നീ വഹിച്ചേ മതിയാവൂ. ഇതിലാണു നീ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതു്. നിനക്കു നല്ലുന്ന കുരിശുകളെ ആലിംഗനം ചെയ്യാൻ സംശയിക്കയോ അമാന്തിക്കയോ ചെയ്യുന്നതല്ലേ നിന്റെ സകല പീഡകൾക്കും കാരണം. നീ ഉപവിക്കു വിരോധമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന്റെ സാക്ഷാത്തായ കാരണം, അപ്പോഴപ്പോഴുള്ള കുരിശിനെ വഹിക്കുന്നതിൽ—ഒരവമാനം സഹിക്കയോ, നിന്റെ പ്രകൃതിസിദ്ധമായ മനഃസ്ഥിതിയും സ്വാഭിപ്രായവും ബലികഴിക്കയോ ചെയ്യുന്നതിൽ—നീ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന ഉദാസീനതയുമല്ലയോ? എന്തുകൊണ്ടാണു നീ പരിശുദ്ധമായ ദാരിദ്ര്യത്തിനെതിരായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതു്? അതു കുരിശു വഹിപ്പാനുള്ള വൈമനസ്യംകൊണ്ടല്ലയോ?

വിനയത്തിനുവിരോധമായി നീ പ്രവർത്തിക്കുന്നതു കുരിശു വഹിക്കാത്തതുകൊണ്ടും ഇന്ദ്രിയനിഗ്രഹം ചെയ്യാത്തതുകൊണ്ടുമത്രേ. കുരിശിനെ സ്നേഹിക്കാത്തതുകൊണ്ടും, നിന്റെ മനസ്സും അഭിപ്രായവും ബലികഴിക്കാത്തതുകൊണ്ടുമല്ലയോ നീ അനുസരണയില്ലാത്തവനായിരിക്കുന്നതു്? മകനേ, നീ ചെയ്യുന്ന ഓരോ പാപത്തിന്റേയും കാരണത്തെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചുനോക്കുക. അതു കുരിശുവഹിക്കുന്നതിനും അതിനെ ആലിംഗനംചെയ്യുന്നതിനുമുള്ള വൈമനസ്യമാണെന്നു നിനക്കപ്പോൾ മനസ്സിലാകും. എന്നാൽ നിന്റെ കുരിശുകളോ നിസ്സാരങ്ങളും ഭാരം കുറഞ്ഞവയുമാകുന്നു.

ഇപ്രകാരമുള്ളവയെ സ്നേഹത്തോടെ നീ സ്വീകരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, വലിയതും ഭാരമേറിയതുമായവയെ വഹിക്കുന്നതെങ്ങനെ? ചിലർ ഭാവിയിൽ ഭാരമേറിയ കുരിശുകളെ വഹിക്കാമെന്നുള്ള നിശ്ചയത്തോടുകൂടെ അപ്പോഴപ്പോഴുണ്ടാകുന്ന നിസ്സാരമായ കുരിശുകളെ മനഃപൂർവം തള്ളിക്കളയാറുണ്ടു്. ഇക്കൂട്ടർ കുരിശിനെക്കാൾ അധികമായി പാപത്തെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. എന്റെ മകനേ, അവരെപ്പോലെ നീ തെറ്റിദ്ധരണ

യിലുംപ്പെട്ടനിക്രുഷ്ടജീവിതംകഴിക്കാതിരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുക.

6 എന്റെ മകനേ, നീ ഭയപ്പെടുന്നതെന്തിനെയാണ്? കുരിശിനെയാണോ? മകനേ സന്തോഷിക്ക; ആഹ്ലാദിക്ക; കുരിശിനെ സ്വീകരിക്ക ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതായാൽ അതു നിന്നെയും സ്വീകരിക്കും. വിസ്മയകരവും വിവിധവുമായ പ്രതിഫലം നിനക്കു തരികയും ചെയ്യും. എങ്ങനെയെന്നാൽ, അതു് ആധിയിൽനിന്നും മനസ്സാക്ഷിക്കടിയിൽനിന്നും മനോവ്യഥയിൽനിന്നും നിന്നെ കാത്തുകൊള്ളും. അതു നിനക്കു സമാധാനം നല്കും; നിന്നെ പുണ്യത്താൽ അലങ്കരിക്കും. ക്രൂശിപ്പുറത്താൽ അതിന്റെ പുണ്യസൗരഭ്യം നിന്നെ ആശ്വാസിപ്പിക്കും. നേരേമറിച്ചു കുരിശിനെക്കാൾ പാപത്തെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവർ കഠിനമായി പീഡിപ്പിക്കപ്പെടാതിരിക്കയില്ല.

മകനേ, നീ ബുദ്ധിമുട്ടനുഭവിക്കുന്നെങ്കിൽ ദുഃഖിക്കേണ്ടാ. കുറ്റമില്ലാത്ത ദൈവപുത്രനായ ഞാൻ നിന്നോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി എറ്റം വലിയ കുരിശിനെ വഹിച്ചു നിന്റെ മുമ്പിൽ നിൽക്കുന്നതു നീ കാണുന്നില്ലേ? എന്നോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി നിന്റെ കുരിശുംവഹിച്ചുകൊണ്ടു് എന്നെ അനുഗമിപ്പാൻ നീ മടിക്കുന്നോ? കൈപ്പുനിറഞ്ഞ എന്റെ കുരിശിനെ മാധുര്യമുള്ളതാക്കിത്തീർത്ത ആ സ്നേഹം നിന്റേതിനേയും മാധുര്യമുള്ളതാക്കും. ഈ ജീവിതത്തിലേ സകല നന്മകളെക്കാൾ അധികം കുരിശിനെ സ്നേഹിപ്പാൻ നിന്നെ യോഗ്യനാക്കുന്ന ദൈവേഷ്ടപ്രസാദത്തിനായി ഇടവിടാതെ നീ പ്രാർത്ഥിക്കുക. നശിക്കുന്നവർക്കു് ഈ കുരിശു സാക്ഷാൽ ദോഷത്തമായിട്ടാണു കാണപ്പെടുന്നതു്. രക്ഷപെടുന്നവർക്കാകട്ടെ, അതു ദൈവജ്ഞാനമെന്ന മാത്രമേ തോന്നുകയുള്ളൂ. ഇതു ശത്രുക്കൾക്കൊരു ഭ്രമവും, എന്നാൽ എന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്കു നിത്യഭാഗ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ആശ്വാസപ്രദമായ ഒരു ഉടമ്പടിയുമാണു്.

ആകയാൽ മകനേ, എന്നെ അനുകരിക്കുക. നീ എന്റെ കൂടെയിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, എന്റെ പിതാവു് എനിക്കു നിശ്ച

യിച്ചതുപോലെ ഞാൻ നിനക്കും ഒരു രാജ്യം നിശ്ചയിച്ചു തരും. ഞാൻ നിന്നെ അവിടേയ്ക്കു വഴികാണിക്കുകയും ചെയ്യും.

7. ശിഷ്യൻ:– എന്റെ കർത്താവേ, എന്റെ രാജാവേ, അങ്ങ് എവിടെയായിരുന്നാലും ഞാനും അങ്ങയോടുകൂടെയായിരിക്കും. ജീവിതത്തിൽമാത്രമല്ല, മരണത്തിൽപ്പോലും ഞാൻ അങ്ങെ ഉപേക്ഷിക്കയില്ല. എന്റെ നാഥാ, നിന്റെ പതാകയെ ഉറുനോക്കിക്കൊണ്ടും, അതിന്റെ മുദ്രാവാക്യം കണ്ടു ധൈര്യം അവലംബിച്ചുകൊണ്ടും എല്ലാക്കാര്യങ്ങളിലും ഞാൻ നിന്നെ അനുഗമിക്കും. ഏതെങ്കിലും ക്ലേശം നേരിടുമ്പോൾ, അങ്ങയുടെ മുദ്രാവാക്യത്തെ ഓർത്തു് ഞാൻ ഇപ്രകാരം അവർത്തിച്ചുപറയും: 'എന്നോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി തന്നെത്തന്നെ ബലികഴിച്ച ഈശോയുടെ സ്നേഹത്തെക്കുറിച്ചു ഞാൻ ഈ വിഷമങ്ങളെ ജയിക്കും.' എന്റെ സ്വഭാവത്തിനെതിരാണെന്നിരുന്നാലും, ഞാൻ അങ്ങയുടെ പതാകക്കീഴിലേ നില്ക്കുകയുള്ളൂ. പട്ടാളങ്ങൾ ഏകോപിച്ചു് എനിക്കെതിരായി നിന്നാലും ഞാൻ ഭയപ്പെടുകയില്ല. എനിക്കു വിരോധമായി ഒരു യുദ്ധംതന്നെ ഉണ്ടാകുന്നപക്ഷവും ഞാൻ നിന്നിൽ ശരണപ്പെടും. എന്റെ കൃത്താവേ, വരുവിൻ! ഇതാ, ഈശോ നമ്മുടെ രാജാവായിരിക്കുന്നു. അവിടുന്നുതന്നെ നമുക്കുവേണ്ടി യുദ്ധംചെയ്യും. അവിടുന്നു സഹിച്ച ദുരിതങ്ങളെ സഹിച്ചുകൊണ്ടു നമുക്കും പുറപ്പെടാം. നമ്മുടെ അധികാരണവും, നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ അന്ത്യവുമായ ഈശോയെ നോക്കിക്കൊണ്ടു യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങാം. അങ്ങേയ്ക്കു സൗഭാഗ്യമനുഭവിക്കാമായിരുന്നിട്ടും കുരിശു വഹിച്ചു. നമുക്കുപോയി അദ്ദേഹത്തോടുകൂടെ മരിക്കാം. ഈശോയോടുകൂടെ നാം മരിച്ചാൽ അദ്ദേഹത്തോടുകൂടെ നാം ജീവിക്കും. നാം അങ്ങയോടുകൂടെസഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അങ്ങയോടുകൂടെ വാഴുകയുംചെയ്യും.

അധ്യായം 19

ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട ഈശോ തന്റെ ഘാതകന്മാർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചതിൽനിന്നു പാപികളുടെ നേരെ തനിക്കുള്ള അളവറ്റ നന്മ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു.

ഈശോ:- എന്റെ മകനേ, ഞാൻ ഗാഗുൽത്താ യിൽ—കാൽവരി മലയിൽ—എത്തിക്കഴിഞ്ഞു. തൽക്ഷണം അവർ എന്റെ കുരിശു തള്ളി താഴെ ഇട്ടിട്ട്, ഝടുതി സകലതും തയ്യാറാക്കി. അനന്തരം അട്ടഹാസത്തോടെ അവർ എന്നെ നിർദ്ദയം കുരിശിൽ തറച്ചു. ആണികൾ അടിച്ചിറക്കുന്ന സ്വരം ആ താഴ്വരയിലെങ്ങും മാറ്റൊലിക്കൊണ്ടു. അവയിൽ ഓരോന്നും അവിടെ നിന്നിരുന്ന എന്റെ മാതാവിന്റെ ഹൃദയത്തെ പിളർക്കുതന്നെ ചെയ്തു.

മകനേ, ഇപ്രകാരം അവർ എന്റെ കൈകാലുകൾ തുളച്ചു. എന്റെ ഓരോ അസ്ഥിയേയും എണ്ണത്തക്കവിധം അവർ എന്റെ ശരീരത്തെ വലിച്ചുനീട്ടി. തദനന്തരം കുരിശിനെ നിഷ്കരുണം അവർ ഉയർത്തി. ഞാൻ ആകാശത്തിനും ഭൂമിക്കും മദ്ധ്യേ തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്നതു് അപ്പോൾ കാണാറായി. ഓരോമുറിവിൽനിന്നും ധാരധാരയായി നിലം പതിച്ച രക്തം മനുഷ്യരക്ഷയ്ക്കായി നിലവിളിച്ചിരുന്നു.

എന്റെ മുറിവുകളെ വർദ്ധിപ്പിക്കാനായി എന്റെ ഇടത്തും വലത്തും ഓരോ കള്ളനേയും അവർ കുരിശിൽ തൂക്കി. എന്നാൽ ഇതാ! ഞാൻ കുരിശിൽ ഉയർത്തപ്പെട്ട ക്ഷണം ഭൂമി മുഴുവനിലും അന്ധകാരം നിറഞ്ഞു. സൂര്യനും ചന്ദ്രനും ദുഃഖചിഹ്നമായി, അവയുടെ പ്രകാശത്തെ മറച്ചു. ഭയാനകമായ ഒരു ദുഃഖം ലോകത്തെ ആവരണംചെയ്തു. ജനങ്ങൾ അന്ധരായി നിന്നുപോയി. വഴിയേ കടന്നുപോയവർ തലകുലുക്കി എന്നെ ആക്ഷേപിക്കയും എന്നെക്കുറിച്ചു ദൈവദൂഷണം പറയുകയും ചെയ്തു. ചുറ്റും നിന്നവർ എന്നെ പരിഹസിച്ചു. അ

പ്രകാരംതന്നെ പ്രധാനാചാര്യന്മാരും സപ്രേന്മാരും വയോധികന്മാരും ആക്ഷേപസൂചകമായ അംഗ്യങ്ങളാൽ എന്നെക്കുറിച്ചുള്ള അവജ്ഞയെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തി. എന്നെ നിന്ദിപ്പാനും എന്റെ പീഡ വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനുമായി പടയാളികൾ എനിക്കു വിനാഗിരി തന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ സർവ്വരും എന്നെ കുറക്കാരനാക്കി.

എന്റെ മകനേ, ഈ അവസരത്തിൽ ഞാൻ എന്താണു ചെയ്തതു്? 'പിതാവേ, അവരോടു ക്ഷമിക്കണമേ' എന്നു് എന്റെ ഹൃദയാഗാധത്തിൽനിന്നു ഞാൻ നിലവിളിച്ചുപറഞ്ഞു. 'അവർ ചെയ്യുന്നതെന്തെന്നു് അവർ അറിയുന്നില്ല. എത്ര ഘോരമായ ഒരു പാപകർമ്മമാണു് അവർ ചെയ്യുന്നതെന്നു് അവർ ഗ്രഹിക്കുന്നില്ല' എന്നാണു ഞാൻ തുടർന്നു പറഞ്ഞതു്.

2. ഈ കാഴ്ചകണ്ടു മാലാഖാമാർ കരഞ്ഞു. മനുഷ്യന്റെ മഹാദുഷ്ടതകണ്ടു പ്രകൃതി മുഴുവനും ഘോരഭയത്താൽ ഞെട്ടി. എന്നാൽ, അതേസമയംതന്നെ വിസ്മയനീയമായ എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ നന്മ കണ്ടു് അത്ഭുതപ്പെടുകയുംചെയ്തു.

ദുഷ്ടപാപീ, ലോകം മുഴുവൻ വിറയ്ക്കുമ്പോൾ നീ മാത്രം നിശ്ചഞ്ചലനായിരിക്കുന്നോ? ആകാശവും ഭൂമിയും ഭീതിയിൽ മുഴുകിയിരിക്കുമ്പോൾ, നീ എന്റെ കഷ്ടാനുഭവത്തിന്റെ ഉരിതൽകളെ നവീകരിക്കുകയെന്നോ? പാപം ചെയ്യുമ്പോൾ എന്നെ നവമായി ക്രൂശിക്കയത്രേ നീ ചെയ്യുന്നതു് എന്നറിഞ്ഞാലും. എന്റെ വരപ്രസാദത്താൽ എന്നെ നീ കൂട്ടുതലായി അനുഭവിച്ചറിയുന്നതുകൊണ്ടു്, അധികം നന്ദിയോടും കൂട്ടുതൽ സ്നേഹത്തോടുംകൂടെ എന്നോടു പ്രതിനന്ദി കാണിപ്പാൻ നീ കടപ്പെട്ടവനാകുന്നു. ഇനിയും പാപത്താൽ എന്നെ നീ ഒറ്റിക്കൊടുക്കുന്നെങ്കിൽ, എന്നെ കുരിശിൽത്തറച്ചവരുടേതിനെക്കാൾ വലുതായ ദുഷ്കർമ്മമാണു നീ ചെയ്യുന്നതു്. എന്റെ പീഡയെ നീ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. എന്റെ മരണശേഷമല്ല ഞാൻ ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾതന്നെ നീ എന്റെ ഹൃദയ

ത്തെ കുത്തിത്തുറക്കുന്നു. നിന്റെ ദുഷ്ടത കാരണത്താൽ, നിന്റെ സൃഷ്ടാവും വിധികർത്താവുമായ എന്നെ നിന്നാൽ പാടുള്ളവിധം നീ വിധിക്കുന്നുമുണ്ട്.

3. ഹാ! ഏറ്റവും നികൃഷ്ട മനുഷ്യാ! ഇതൊന്നും നിന്റെ ഹൃദയത്തെ ഇളക്കുന്നില്ലേ? എന്നെ ഒറ്റിക്കൊടുത്ത യൂദാസിനെക്കാൾ ദുഷ്ടനായ നീ നിന്റെ ദുർമ്മോഹങ്ങളോട്, "ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് അവനെ കയ്യാളിക്കാം, നിങ്ങൾ എന്തു തരും?" എന്നു ചോദിക്കുന്നോ? നിന്നെ വശീകരിക്കുന്ന ദുർമ്മോഹങ്ങളുടേയും, നിന്നെ ശാസിക്കുന്ന എന്റേയും മദ്ധ്യേ നിന്നുകൊണ്ട്, 'ഇവനെ വേണ്ടാ, ബറാബായെമതി' എന്നു വിളിച്ചുപറയുന്നതു് എത്ര കഷ്ടം!! 'എന്നാൽപ്പിന്നെ, ഈശോയെ ഞാൻ എന്തു ചെയ്യണം?' എന്നു നിന്റെ മനസ്സാക്ഷി നിന്നോടു ചോദിച്ചില്ലയോ? 'അവനെ കുരിശിൽ തറയ്ക്കുക, കുരിശിൽ തറയ്ക്കുക' എന്നാണു നിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ അട്ടഹസിച്ചു പറഞ്ഞതു്. അഹോ! ഘോരപാപം! നിന്റെ ആഗ്രഹനിവൃത്തിക്കായി പീലാത്തോസിനോടുകൂടെ എന്നെ ആക്ഷേപിക്കയും അടിക്കയും കുരിശിൽ തറയ്ക്കയും ചെയ്യുന്നതിനായി നീ എന്നെ ജനങ്ങൾക്ക് ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തതു ശരിയോ?

ഹേ! മനുഷ്യാ, നിന്നെ സൃഷ്ടിച്ചു, വീണ്ടെടുത്തു, കാത്തുപരിപാലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന എനിക്കു നീ തരുന്ന പ്രതിഫലം ഇതാണോ? എന്റെ എണ്ണമില്ലാത്ത മഹാദാനങ്ങൾക്കു പകരം എന്നെ നിന്ദാപാത്രമാക്കി ക്രൂശിക്കയാണല്ലോ നീ ചെയ്തതു്!

4. ഇപ്രകാരം നീ പാപം ചെയ്യുമ്പോൾ എത്ര ഭയങ്കരമായ ഒരു തിന്മയാണു ചെയ്യുന്നതെന്നു ഗ്രഹിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഇതിനു നീ എങ്ങനെ തുനിയും? നീ ഇത്ര ഹൃദയകാഠിന്യമുള്ളവനാണോ? ഘോരപാപം എത്ര വലിയ തിന്മയെന്നറിവാൻ നിനക്കാഗ്രഹമില്ലേ? ഇതിനു പരിഹാരം ചെയ്യാനായി ദൈവത്തിന്റെ ഏകപുത്രനായ ഞാൻ, ലോകത്തേയോ, സ്വർഗ്ഗ

ത്തേയോ, മനുഷ്യകുലത്തേയോ, മാലാഖാമാരെത്തന്നെയോ അല്ല, സ്വർഗ്ഗത്തിന്റേയും ഭൂമിയുടേയും മാലാഖാമാരുടേയും മനുഷ്യരുടേയും നാഥനായ എന്നെത്തന്നെയാണു ബലികഴിച്ചതു്. ഇതു രക്തം ചിന്തിക്കൊണ്ടും അവർണ്ണനീയമായ കഷ്ടതകൾ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടുമാണു്.

ഇനിയും കൂടെക്കൂടി സ്പഷ്ടമായി ഇതിനെക്കുറിച്ചറിവാൻ നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നോ? എന്നാൽ പാപം എന്റെ കഷ്ടാനുഭവങ്ങളെല്ലാം എപ്രകാരം ഫലശൂന്യമാക്കിത്തീർക്കുന്നെന്നും, നിന്റെ നാശത്തിനായി ഏറ്റവും നികൃഷ്ടമായ വിധത്തിൽ ആ പാപം അവയെ നവീകരിക്കുന്നെന്നും സജീവമായ വിശ്വാസത്തോടെ ചിന്തിക്കുക. നിശ്ചയമായി പാപത്തിന്റെ ദുഷ്ടത എന്റെ കഷ്ടാനുഭവത്തിൽ എന്നതിനെക്കാൾ സ്പഷ്ടമായി ഒരിടത്തും വെളിപ്പെട്ടുന്നതല്ല. ഞാൻ പാപത്തെപ്രതി കുരിശിൽ മരിച്ചില്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ നിഷ്ഠുരത ഒരിക്കലും ഇത്ര സ്പഷ്ടമായി അറിവാൻ സാധിക്കയില്ലായിരുന്നു.

അതുകയാൽ മഹാ പാപീ, നീ കരയുക. നിന്നെക്കുറിച്ചും, നിനക്കു വരുവാനിരിക്കുന്ന അനുഭവത്തെക്കുറിച്ചും പ്രലപിക്കുക. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ജീവൻ തന്നെയായ എന്നിൽ അന്യരുടെ പാപങ്ങൾ ഇപ്രകാരം ഒരു ഫലം പുറപ്പെടുവിച്ചെങ്കിൽ, ജീവനില്ലാത്ത നിന്നിൽ നിന്റെ എണ്ണമറ്റ മഹാപാപങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യും? അഹങ്കാരംനിമിത്തം മാലാഖാമാരെ എന്റെ നീതിക്കൊത്തവിധം നിത്യനാശത്തിനു ഞാൻ വിധിച്ചു. ആ സ്ഥിതിക്ക്, ദൈവപുത്രനെ കുരിശിൽ തറച്ച ശേഷവും അങ്ങയെ നിന്ദിക്കുന്ന മനുഷ്യനെ എങ്ങനെ ശിക്ഷിക്കണം? പാപം ചെയ്യുന്നയുടനെതന്നെ നീ ശിക്ഷിക്കപ്പെടാത്തതിനാൽ ഇനി ശിക്ഷിക്കപ്പെടുകയില്ലായെന്നു വിചാരിച്ചു നിന്നെത്തന്നെ വീക്ഷിക്കേണ്ടാ.

എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഈലോകത്തിൽ ഞാൻ ക്ഷമിക്കുന്നു; പക്ഷേ, പരലോകത്തിൽ ഞാൻ നീതിയോടെ വിധിക്കും. ഇഷ്ടമുണ്ടെങ്കിൽ നിന്റെ പാപങ്ങളുടെ തുകയെ നിനക്കു

പൂർത്തിയാക്കാം. നിന്റെ സ്വതന്ത്രമനസ്സിനെ ഞാൻ നശിപ്പിച്ചുകളയുകയില്ല. യാതൊരു നിർബന്ധത്തിനും ഞാൻ മനുഷ്യനിൽനിന്ന് അഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. എന്റെ ഹൃദയഭണ്ഡാഗാരത്തിൽനിന്നു ധാരാളം അനുഗ്രഹങ്ങളെ നിന്റെമേൽ ഞാൻ വർഷിച്ചിട്ടുണ്ട്; ഫലപ്രദമാംവണ്ണം നീ സഹകരിച്ചാൽ നിസ്തുലമായ പ്രതിസമ്മാനം ഞാൻ നിനക്കു നല്കും.

നേരേമറിച്ചു നീ അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ, നിന്റെ ഇഷ്ടംപോലെ ചെയ്തുകൊള്ളുക. അതിന്റെ ഫലം നീ തന്നെ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും. ഇനിയും ഞാൻ നിന്റെ രക്ഷകനാകുന്നു എന്നറിഞ്ഞാലും! നിന്നെ വാത്സല്യപൂർവ്വം സ്വീകരിപ്പാൻ തയ്യാറായി നില്ക്കുന്ന നിന്റെ പിതാവുമാകുന്നു ഞാൻ. എന്നാൽ, നീതിമാനായ ഒരു ന്യായാധിപനും പ്രതികാരേച്ഛയുമായി എന്നെ നീ പിന്നീടു കാണും. സമയം ഇനിയും കടന്നുപോയിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ മനസ്സുപിക്കുക. നിത്യാനന്ദം കരസ്ഥമാക്കുവാൻ ഉപയുക്തമായ എന്റെ കഷ്ടാനുഭവത്തെ ദുഷ്പ്രയോഗിച്ചുകൊണ്ടു നിന്നെ നീ നിർഭാഗ്യനാക്കല്ലേ!

5. വരിക, ഹാ! കുരിശിൻസമീപേ വരിക. ഇവിടെയാണു നിന്റെ രക്ഷകന്റെ കരുണ വെളിപ്പെടുന്നതു്. എന്റെ പൈതൃകസ്നേഹത്തിന്റെ മഹത്വം പ്രകാശിക്കുന്നതും ഇവിടെയത്രേ. എന്റെ മുറിവുകൾ അനുതാപത്തിനും പ്രായശ്ചിത്തത്തിനും മനുഷ്യരെ പ്രേരിപ്പിക്കുകമാത്രമല്ല, അവക്കു് അനുഗ്രഹവും മാപ്പും കൊടുക്കയും ചെയ്യുന്നതു് ഇവിടെവച്ചാണു്. എന്റെ രക്തം ഉച്ചത്തിൽ നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടു നിനക്കുവേണ്ടി ഇവിടെ മാദ്ധ്യസ്ഥ്യം പറയുന്നു. നിനക്കു നിത്യായുസ്സു നല്കണമെന്നുള്ള അഗ്രഹത്താൽ എന്റെ ഹൃദയം ഇവിടെ കത്തിയെരിയുന്നുമുണ്ടു്.

എന്നെ നോക്കി ധ്യാനിക്കുക. ദൈവപുത്രൻ പാപപരിഹാരാർത്ഥം കുരിശിൽ തൂങ്ങി മരിക്കുന്നതു കണ്ടാലും! ഗാഗുൽത്തായിലുണ്ടായിരുന്ന ജനക്കൂട്ടം ഈ ദയനീയകാഴ്ച കണ്ടു് അവ

രുടെ നെഞ്ചിന്മേൽ ഇടിച്ചുകൊണ്ടു തിരിച്ചുപോയി. നീയും നിന്റെ പൂണ്ണഹൃദയത്തോടെ പാപവഴിയെ ഉപേക്ഷിച്ച്, ഭക്തിപുരസ്സരം എനിക്കു ശുശ്രൂഷചെയ്വാനായി പിന്തിരിയണം.

എന്നിട്ടും പാപം ചെയ്വാനായി പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടുന്നുവെങ്കിൽ, കുരിശിനെ അഭയം പ്രാപിക്കുക. അതിന്മേൽ തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്ന എന്നെ നോക്കി നിന്നോടുതന്നെ ഇപ്രകാരം ചോദിക്കണം: 'എന്നെ രക്ഷിപ്പാനല്ലയോ ദൈവപുത്രൻ കുരിശിന്മേൽ തൂങ്ങിമരിച്ചതു്? എന്റെ നാശത്തിനായി ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ വീണ്ടും കുരിശിന്മേൽ തറയ്ക്കുകയോ? ഇതു് എനിക്കു ചെയ്വാൻ പാടുണ്ടോ? ഇത്ര ഘോരമായ ഒരു കുറ്റത്തിനു തക്ക ശിക്ഷ നരകത്തിൽപ്പോലും ഉണ്ടായിരിക്കുമോ?' കുരിശിൻ കീഴ് എന്നതിനെക്കാൾ ഗുണപ്രദമായ ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്നു പിശാചിനോടു യുദ്ധം ചെയ്വാൻ നിനക്കു സാധിക്കയില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അവന്റെ ഭരണവും ശക്തിയും നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടതു് ഇവിടെയത്രേ. അവനെ തോല്പിക്കാൻ എളുപ്പത്തിൽ സാധിക്കുന്നതു് ഇവിടെയാണു്.

6. മകനേ, ഞാൻ പറഞ്ഞതു നിനക്കു മനസ്സിലായോ? എത്ര ഭയങ്കരമായ ഒരു പ്രവൃത്തിയാണു് എനിക്കു വിരോധമായി പാപി ചെയ്യുന്നതെന്നു നീ പൂണ്ണമായി ഗ്രഹിച്ചോ? ഇതെല്ലാം കണ്ടിട്ടും നിനക്കു് ഒരിളക്കവുമില്ലാത്തതു് എന്തുകൊണ്ടു്? പാപം ചെയ്യാതിരിക്കാൻ ഇനിയെങ്കിലും കഴിയുന്നത്ര നീ പരിശ്രമിക്കയില്ലയോ? അന്യരെ പാപത്തിൽനിന്നു് അകറ്റുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു് എത്ര മഹത്തായ ഒരു സംഗതിയാണു്!! എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ പാപി ആഗ്രഹത്താലെയെങ്കിലും എന്നെ ആക്ഷേപിക്കയും ചമ്മട്ടികളാൽ അടിക്കയും വീണ്ടും എന്നെ കുരിശിൽ തറയ്ക്കയും ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതിനു നീ കാരണക്കാരനായിത്തീരുന്നു. അതുകയാൽ, നീ ഒരു പാപം മാത്രമെങ്കിലും തുടയുന്നപക്ഷം നിന്റെ മാതൃഭൂമിയെ നാശത്തിൽനിന്നു രക്ഷിച്ചുവെന്നതിനെക്കാൾ ഉൽകൃഷ്ടവും ഉത്തമവുമായ

ഒരു പ്രവൃത്തിയായിരിക്കും നീ ചെയ്യുന്നത്. എന്നാൽ, എന്നെ ഇത്രയധികം ദ്രോഹിക്കുന്ന ഈ മഹാതിന്മയെ തടയുന്നതിനു നീ ശ്രമിക്കാതിരിക്കെ, നീ എന്നെ യഥാർത്ഥമായി സ്നേഹിക്കുന്നുവെന്ന് എങ്ങനെ പറയും? ഇത്രയധികമായ നിന്ദാവമാനങ്ങൾ എനിക്കുണ്ടാകാതിരിപ്പാൻ നീ ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. ഇതിനു സ്നേഹം നിന്നെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, അനുകമ്പയെങ്കിലും നിന്നെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കട്ടെ.

എന്റെ ഹൃദയാനുഗാമിയെന്ന് അഭിമാനിക്കുന്ന നിന്നിൽനിന്നു ഞാൻ ഹൃദയപൂർവം അഗ്രഹിക്കുന്നതെന്താണെന്നു നിനക്കറിയാമോ? നീയും മറ്റുള്ളവരും എല്ലാ സ്ഥലത്തും എല്ലാ സമയത്തും പാപങ്ങളെ തടഞ്ഞു പാപികളുടെ നന്ദിഹീനതയ്ക്കു പരിഹാരം ചെയ്വാൻ സർവാത്മനാ പ്രയത്നിക്കണമെന്നുള്ളതാണ് എന്റെ ആഗ്രഹം.

ശിഷ്യൻ:— ഈശോനാഥാ! എന്നാൽ, ഞാനും ഒരു പാപിയാണല്ലോ! അങ്ങയുടെ ഹൃദയാനുഗാമിയെന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നതിനു യോഗ്യനല്ലെന്നു ഞാൻ ഏറ്റുപറയുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, എണ്ണമില്ലാത്തവിധത്തിൽ ഞാൻ അങ്ങയെ ദ്രോഹിച്ചു. അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തെ കൈപ്പേറിയ ദുഃഖത്താൽ ഞാൻ നിറയ്ക്കുയും ചെയ്തു. മാതൃമോ, അയ്യോ! പാപിയായ എന്റെമേൽ ദയയുണ്ടാകണമേ. പലപ്പോഴും നിന്നെ ഞാൻ ക്രൂശിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ! അങ്ങ് എന്നോട് ഇത്ര ക്ഷമയോടെ പൊറുക്കയും, ഇത്ര ദയയോടെ എന്നെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തത് അങ്ങേ ഹൃദയത്തിന്റെ നന്മവഴിയായിട്ടത്രേ. ഈ അനന്തകരുണയ്ക്കു നിത്യവും ഉപകാരസ്മരണ. ശാന്തശീലനും മാധുര്യവാനുമായ ഈശോയേ, ഞാൻ നിന്നോട് ചെയ്തിട്ടുള്ള മഹാതെറ്റുകൾക്കു പരിഹാരം ചെയ്വാനുള്ള അഗ്രഹം എനിക്കു തരണമെന്ന് എളിമയോടെ നിന്നോട് യാചിക്കുന്നു.

നിന്റെ സ്നേഹാധിക്യത്തിനൊത്തവണ്ണം മരണപര്യന്തം തീക്ഷ്ണതാപൂർവം നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നതിന് എനിക്ക് അനുഗ്രഹം ചെയ്യേണമേ.

അദ്ധ്യായം 20

നല്ലകള്ളനോടു ക്ഷമിക്കയും അവനു പറുദീസാ വാഗ്ദാനം ചെയ്കയും ചെയ്ത ഈശോ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നതു നിത്യരക്ഷയെക്കുറിച്ചു നാം ഉൽകണ്ഠയുള്ളവരായിരിക്കണമെന്നാണ്.

ഈശോ:—എന്റെ മകനേ, പ്രകൃതി മുഴുവൻ എന്നെപ്പറ്റി പ്രലപിച്ചു് അന്ധകാരനിബിഡമായിരിക്കവേ, എന്റെ ഇരുഭാഗത്തും തുങ്ങിക്കിടന്നിരുന്ന കള്ളന്മാരിൽ ഒരുവൻ എന്നെ അധിക്ഷേപിപ്പാൻ തുടങ്ങി. എന്നാൽ മറവൻ പരിശുദ്ധമായ ഭയത്തോടുകൂടെ അവനെ ശാസിച്ചു പറഞ്ഞതായതു്: 'അതേശിക്ഷതന്നെ നീയും അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നിട്ടും എന്തുകൊണ്ടാണു നീ ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടാത്തതു്? നാം ഈ ശിക്ഷയെ അർഹിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഇതു നമ്മുടെ പ്രവൃത്തിയുടെ ഫലമാണു്. അദ്ദേഹമാകട്ടെ ഒരു കുറ്റവും ചെയ്തിട്ടില്ല.'

എന്റെ ദിവ്യമായ ക്ഷമയും, ഘാതകർക്കുവേണ്ടിപ്പോലും അപേക്ഷിക്കാൻ എന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ച അത്ര അസാധാരണമായ ഉപവിയും, എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ അജയ്യമായ സൗമ്യതയും, കഷ്ടാനുഭവത്തിൽ ഞാൻ പ്രദർശിപ്പിച്ച പൂർണ്ണശാന്തതയും കണ്ടു് ആ നല്ല കള്ളന്റെ ഹൃദയം തകർന്നുപോയി. സ്വഭാവാതീതമായ പ്രകാശത്തിന്റേയും വരപ്രസാദത്തിന്റേയും സഹായത്താൽ അവനു് എന്നിൽ വിശ്വാസവും

ശരണവും, എന്നെറനേരേ സ്നേഹവും തോന്നി. അതു് അവൻ വെളിപ്പെടുത്തുകയുംചെയ്തു. മനസ്താപത്തോടും സ്നേഹത്തോടുംകൂടെ എന്നെറനേരേ തിരിഞ്ഞു്, 'അങ്ങു സമ്രാജ്യത്തിൽ ചെന്നുചേരുമ്പോൾ എന്നെയും ഓർക്കണമേ' എന്നു നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞു. അവൻ കണ്ട അസാധാരണ കാഴ്ച ഹേതുവായി ബാഹ്യവും ആന്തരവുമായി അവനിൽ പ്രവർത്തിച്ച ദിവ്യപ്രസാദത്തോടു് അവൻ സഹകരിച്ചതുനിമിത്തം, ഞാൻ അവനെ തൽക്ഷണം സമാധാനപ്പെടുത്തി.

എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അവൻ ചെയ്ത പാപങ്ങളുടെ ഭാരവും, നിത്യരക്ഷയെപ്രതിയുള്ള അതിയായ ഉൽകണ്ഠയും നിമിത്തം അവൻ വല്ലാതെ കുഴങ്ങിയിരുന്നു. ഒരു കവർച്ചക്കാരനായിരുന്നവനെ ക്ഷണത്തിൽ ഞാൻ പുണ്യവാനാക്കി; ഒരു നിഷ്കണ്ടകനെ എന്നെറ ഹൃദയാനുഗാമിയും, സഖാവും, എന്നെറ രാജ്യത്തിനു് അവകാശിയുമാക്കിത്തീർത്തു. എന്നെറ ഹൃദയം അത്ര നല്ലതാണു്. 'നിശ്ചയമായി ഇന്നു നീ എന്നോടുകൂടെ പറുദീസായിലായിരിക്കും' എന്നു് അവനോടു ഞാൻ പറഞ്ഞു. അവൻ ഇതു വിശ്വസിക്കയും, അവൻെറ പാപങ്ങളെക്കുറിച്ചു കരയുകയും, എന്നെ സ്നേഹിക്കയും ചെയ്തു. ഭാഗ്യപ്രദമായ ശരണത്തോടെ എന്നെറ രാജ്യത്തിൽ എന്നോടുള്ള ഐക്യത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചു സമാധാനപ്പെട്ടുകൊണ്ടാണു് അപ്പോൾ അവൻ കുരിശിൽ തൂങ്ങിക്കിടന്നതു്. മകനേ, ചിലപ്പോളെല്ലാം നിൻെറ നിത്യരക്ഷയെക്കുറിച്ചുള്ള ഉൽകണ്ഠ നിന്നെ അലട്ടിയേക്കാം. അപ്പോൾ നീ എപ്രകാരം വർത്തിക്കണമെന്നു് ഇതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ.

ശിഷ്യൻ:— ഹാ! കർത്താവേ, എൻെറ സാഹസത്തെ അങ്ങു ക്ഷമിക്കേണമേ. 'നീ എന്നോടുകൂടെ പറുദീസായിലായിരിക്കും' എന്നു് അങ്ങു് എന്നോടു പറഞ്ഞിട്ടില്ലല്ലോ; അവിടുന്നു് ഇതു് എന്നോടരുൾചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ നിശ്ചയമായി ഞാൻ വിശ്വസിക്കുമായിരുന്നു. എൻെറ നിത്യരക്ഷയെക്കു

റിച്ചു് എനിക്കു മേലാൽ അശേഷം മനോവ്യഥയുണ്ടാകുമായിരുന്നുമില്ല. എന്നാൽ അവസാനം എന്തു സംഭവിക്കുമെന്നു് എനിക്കു് ഇപ്പോൾ അറിഞ്ഞുകൂടാ. എന്റെ ഹൃദയത്തെ വേദനപ്പെടുത്തുന്ന സംഗതി ഇതത്രേ.

ഈശോ:— എന്റെ മകനേ, ഇതു ഞാൻ നിന്നോടു പറഞ്ഞാൽത്തന്നെയും, നിന്റെ സ്വതന്ത്രമനസ്സിനു യോജിക്കുന്നിടത്തോളമല്ലാതെ നിനക്കു് അതു ഗ്രഹിപ്പാൻ കഴിയുകയില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, എന്നിൽ ഒരിക്കലും മാറ്റം വിവിക്കുന്നില്ല. ആദിയിൽ മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചശേഷം സ്വേച്ഛാനുസരണം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു ഞാൻ അവനെ അനുവദിച്ചു, അനന്തരം അവനു് എന്റെ പ്രമാണങ്ങളെ കൊടുത്തു. നീ എന്റെ കല്പനകളെ കാക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവ നിന്നെയും കാക്കും എന്നു ഞാൻ അപ്പോൾ അവനോടു പറഞ്ഞു. എന്നാൽ നിനക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ശരിയായി ഉപയോഗിച്ചാൽ നീ എന്റെകൂടെ പുരുഷീസായിലായിരിക്കും എന്നു ഞാൻ നിന്നോടും പറയും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, നീയും മറെല്ലാവരും രക്ഷപ്പെടണമെന്നാണു് എന്റെ ആഗ്രഹം.

ചിലർ ബഹുമാനത്തിനും മറു ചിലർ അപമാനത്തിനുമായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നതു് വാസ്തവമാണു്. എന്നാൽ ദൈവികപാലനയല്ല, മനുഷ്യന്റെ ദുഷ്ടതയാണു് അവനെ അപമാനപാത്രമാക്കിത്തീർക്കുന്നതു്. എന്തെന്നാൽ, അപമാനപാത്രമായിരിക്കുന്നവൻ തന്നെത്തന്നെ തിരുത്തുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ ഒരു ബഹുമാനപാത്രമായി ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടും.

3. ശിഷ്യൻ:— അങ്ങനെയെങ്കിൽ കർത്താവേ, നിത്യരക്ഷ മനുഷ്യന്റെ സ്വതന്ത്രമനസ്സിനെ ആശ്രയിച്ചാണല്ലോ ഇരിക്കുന്നതു്.

ഈശോ:— മകനേ, നിനക്കു തെറ്റിപ്പോയി; നിത്യ

രക്ഷ പ്രാപിപ്പാൻ മാത്രമല്ല, അതിനപ്പുറം വേല തുടങ്ങുവാൻ തന്നെയും ദൈവവരപ്രസാദം ആവശ്യമാകുന്നു. ഈ സഹായം കൂടാതെ അതിനെ പ്രാപിക്കുന്നതിനോ അതിനു ശ്രമിക്കുന്നതിനോ ആർക്കും കഴികയില്ല. എന്നാൽ തിന്മയെ തടയുന്നതും, നന്മ ചെയ്യുന്നതിനു സഹായിക്കുന്നതുമായ വരപ്രസാദം എല്ലാവർക്കും ഞാൻ ധാരാളം കൊടുക്കുന്നുണ്ടു്. അതിന്റെ സദുപയോഗത്തിൽനിന്നു നിത്യരക്ഷയും, ദുരുപയോഗത്തിൽനിന്നു നിത്യശിക്ഷയും ഓരോരുത്തനും ഉണ്ടാകും.

ആകയാൽ മനുഷ്യരക്ഷ പ്രഥമമായും എന്നിൽനിന്നാണു് ആരംഭിക്കുന്നതു്. അനന്തരം അതു് അവന്റെ സ്വതന്ത്രമനസ്സിനേയും ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. അവന്റെ നാശമോ എന്നാൽ, ആദ്യമായി അവനിൽ ആരംഭിച്ച ദൈവവരപ്രസാദനിഷേധത്തിൽ അവസാനിക്കയാണു പതിവു്.

ശിഷ്യൻ:— അതേ, കർത്താവേ, എന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യം ദുഷ്പ്രയോഗയോഗ്യമാണല്ലോ എന്നും, എപ്പോഴെങ്കിലും ഞാൻ അതിനെ ദുരുപയോഗിച്ചേക്കുമെന്നും ഉള്ള ഭയമാണു് എന്റെ ഹൃദയത്തെ കലക്കുന്നതു്.

ഈശോ:— മകനേ, മനുഷ്യനു പ്രമാണങ്ങളെ ലംഘിപ്പാൻ സാധിക്കും, എന്നിട്ടും അവൻ ലംഘിക്കാതിരിക്കുന്നു. അവനു തിന്മ ചെയ്യാൻ കഴിയും; എന്നിട്ടും അവൻ ചെയ്യുന്നില്ല. ഇതിലാണു് അവന്റെ പുണ്യവും സ്തുതിയും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു്. ഈ ലോകത്തിൽ എനിക്കു് യോഗ്യമായതും, ബഹുമാനം നല്കുന്നതും, നിനക്കുത്തമമായതും, യോഗ്യത ഉളവാക്കുന്നതുമായ ജോലി ഇതത്രേ. എന്നല്ല, നിന്റെ സ്വതന്ത്രമനസ്സിനെ ദുഷ്പ്രയോഗിക്കാമെന്ന ഉൽകണ്ഠയെ ശരിയായി നിയന്ത്രിക്കുന്നപക്ഷം നിനക്കു് അതു വളരെ ഉപകാരപ്രദമായിത്തീരും. എങ്ങനെയെന്നാൽ, നിന്റെ പുണ്യത്താൽ സഭയുടെ മൂന്നാംപടവിവരെ നീ ഉയർത്തപ്പെട്ടാലും, പിന്നെയും നീ നിർഭാഗ്യനായിത്തീർന്നേക്കാം

എന്നുള്ള ഓർമ്മയെപ്പോലെ നിന്നെ എളിമയിൽ നിലനിറുത്തുവാൻതക്കതായ മറെറാന്നുമില്ല. എളിമക്കുടാതെയുള്ള സകല പുണ്യങ്ങളും അധ:പതിക്കയും നശിക്കയുംചെയ്യും. ഈ ഉൽകണ്ഠകാരണത്താൽ, നീ എന്നെ ക്കൂടുതൽ സ്നേഹിപ്പാനും, സകല ആപത്തുകളിൽനിന്നും ഒഴിവാനും, അധിക സ്ഥിരതയോടെ എന്നോടു ചേർന്നിരിപ്പാനും ശ്രദ്ധാപൂർവം പരിശ്രമിക്കാതിരിക്കയില്ല.

ക്കൂടാതെ ഇഹലോകവസ്തുക്കളും നിൻെറ നിത്യരക്ഷയ്ക്കു യാതൊരുറപ്പും തരികയില്ലെന്നു നീ അറിയുമ്പോൾ, അവയിൽ നിന്നു പൂർണ്ണമായി പിന്മാറുന്നതിനും നീ പഠിക്കും. അവസാനമായി നിത്യഭാഗ്യത്തെ നീ അത്യാശയോടെ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യും. അങ്ങനെ നിൻെറ ജീവിതം യാതൊരു അപകടവുമില്ലാത്തതായി പര്യവസാനിക്കും.

4. എൻെറ മകനേ, സകലത്തിനും ഉപരിയായി നിൻെറ നിത്യരക്ഷയെ ഉൽകണ്ഠയോടെ തേടുന്നതു വളരെ ഫലപ്രദമത്രേ. എന്നാൽ മനസ്സിനു് ഇടിവു വരാതിരിപ്പാൻ ശ്രമിക്കണം. ചിലർ നശിച്ചുപോയേക്കുമെന്നു് ഓർത്തും, ഇതു ബുദ്ധിമുട്ടി സമ്പാദിച്ച പുണ്യയോഗ്യതകളെല്ലാം നഷ്ടമായേക്കുമെന്നു ഭയന്നും, വലിയ കഷ്ടസ്ഥിതിയിലായിത്തീരാറുണ്ടു്. മാത്രമല്ല, പ്രസന്നതയോടെ എന്നെ ശുശ്രൂഷിക്കത്തക്ക ശക്തിയോ ധൈര്യമോ അവക്കില്ലാതെയും ആകും. അവർ ഇങ്ങനെ എനിക്കും അവക്കും ഒന്നുപോലെ അയോഗ്യരായി ജീവിക്കുന്നു; അതിനാൽത്തന്നെ ഒരു സംഭവ്യാപകടത്തെ സാക്ഷാൽ അപകടമാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്യും.

മകനേ, നീ ബുദ്ധിപൂർവം പ്രവർത്തിക്കുക. നിൻെറ നന്മയ്ക്കായുള്ളതു നിൻെറ നാശത്തിനായി നീ ഉപയോഗിക്കരുതു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, നശിച്ചുപോയേക്കുമെന്ന ഭയം അതിരുകടന്നാൽ, പക്ഷേ നാശത്തിനു നിന്നെ അധീനനാക്കിയേക്കാം. നിന്നാൽ സാധിക്കുന്നതെല്ലാം വിശ്വസ്തതയോടെ

ചെയ്യാമെന്ന പ്രതിജ്ഞചെയ്യുക. നിനക്കു വല്ല മനോവ്യഥയും ഉണ്ടാകുന്നപക്ഷം എന്റെ ദുഃഖങ്ങളിൽ നിനക്കുള്ള അമൂല്യവും രക്ഷാകരവുമായ ഒരു ഔഷധിയാണ് അതെന്നു കരുതി ക്ഷമാപൂർവ്വം സഹിക്കണം. ഈ ദുശ്ശപീഡകർക്ക് നീ ഒരിക്കലും അടിമപ്പെടാതെ ദൈവതിരുമനസ്സിനു കീഴ്വഴങ്ങിയിരിപ്പാനും, നിന്റെ നിത്യരക്ഷയ്ക്കും പുണ്യപൂർണ്ണതയ്ക്കും ഉതകുന്ന ജോലികളിലും പ്രവൃത്തികളിലും ഒന്നെങ്കിലും ഉപേക്ഷിക്കാതിരിപ്പാനും സൂക്ഷിക്കുക.

5. മാനസികക്ലേശങ്ങളുണ്ടാകുമ്പോൾ നീ കലങ്ങരുത്. തനിക്കു കഴിവുള്ളിടത്തോളം സന്മനസ്സോടെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യനു നിത്യരക്ഷയുടെ ശത്രുവിൽനിന്നുമാത്രമേ ഇപ്രകാരമുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ഉണ്ടാവുകയുള്ളൂ. ഇപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരാളെ പാപത്തിലേയ്ക്കോ നാശത്തിലേയ്ക്കോ പരീക്ഷവഴിയായി നയിക്കാൻ അവൻ ശക്തനാകാത്തപ്പോൾ, നിത്യരക്ഷയ്ക്ക് ഏറ്റവും ഉപയുക്തമെന്ന വ്യാജേന കലക്കവും വ്യസനവും അവനു വരുത്തിക്കൂട്ടും. നാനാവിധ നയോപായങ്ങളും പ്രയോഗിച്ചുകൊണ്ടും മനുഷ്യനെ പാപത്തിലേയ്ക്ക് അവൻ നയിക്കാൻ ശ്രമിക്കാതിരിക്കയില്ല.

മകനേ, കണികകളിൽ ഉഴപ്പെടാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിക്കണം. യാതൊരു കാരണവശാലും നിന്റെ സമാധാനം നശിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കയുമരുതു്. അതുകൊണ്ടു നിന്റെ നിത്യരക്ഷ നിന്റെ പരിശ്രമത്തിൽമാത്രം ആശ്രയിച്ചിരുന്നാലെന്നപോലെ വേലചെയ്യുക. എന്നാൽ നിത്യരക്ഷ പ്രാപിപ്പാൻ മാത്രമല്ല, അതിനായി വേലചെയ്വാൻപോലും എന്റെ സഹായം അത്യാവശ്യമെന്നു ഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടു് അപേക്ഷവഴിയായി എന്നിൽ നീ ആശ്രയിക്കേണ്ടതാണ്. നിന്റെ അപേക്ഷാനുസരണം വേലയുടെ ഫലം ഒടുവിൽ ഞാൻ നല്കുകയും ചെയ്യും.

6. എന്നാൽ മകനേ, നീ ഒരു കാര്യം ശ്രദ്ധിക്കണം. ഈ

കായ്ത്തിൽ നീ ഒരിക്കലും സമാധാനരഹിതനായിരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ആരുടേയും നാശത്തെ ആഗ്രഹിക്കുന്നവനല്ല ഞാൻ. പാപമല്ലാതെ മറെറന്താണ് ഒരാളുടെ നാശത്തിനു ഹേതുവാകുന്നതു്? ആകയാൽ, നീ പാപത്തിൽനിന്നു വിമുക്തനായിരുന്നാൽമതി. നിത്യനാശത്തിൽ നീ ഉൾപ്പെട്ടുകയില്ല. നിത്യരക്ഷയെക്കുറിച്ചുള്ള ഉൽകണ്ഠയാൽ നീ എന്തിനു ക്ലേശിക്കുന്നു? നിൻെറ നിത്യരക്ഷ സുരക്ഷിതമാകുണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ തിന്മ ഉപേക്ഷിച്ചു നന്മയിൽ നിലനില്ക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമത്രേ. വെറും യുക്തിവാദങ്ങളെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ടു വിചാരത്താലല്ല പ്രവൃത്തിയാൽ തൻെറ നിത്യരക്ഷ സുരക്ഷിതമാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നവനാണു ഭാഗ്യവാൻ.

7. ശിഷ്യൻ:— ഹാ! ഏററം മാധുര്യവും സ്നേഹവുമുള്ള ഈശോയേ, സത്യമായും അങ്ങു് ആശ്വാസദായകനായ ദൈവമത്രേ. എൻെറ മനോമാന്ദ്യത്തിൽനിന്നു് എന്നെ മോചിക്കുകയും എന്നെ ആശ്വസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത ഈ വലിയ അനുഗ്രഹത്തിനു് അങ്ങേയ്ക്കു ഞാൻ സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു. ഹാ! ദുഃഖപൂർണ്ണനായി കുരിശിൽ തൂങ്ങിക്കിടന്നപ്പോൾപോലും അങ്ങേയ്ക്കു മനുഷ്യനെ ഓർത്തു് അങ്ങേത്തന്നെ അങ്ങു മറന്നുവല്ലോ. എൻെറ നിത്യരക്ഷയെ അവിടുത്തെ പീഡാനുഭവംകൊണ്ടുമാത്രമല്ല, എനിക്കു് ആശ്വാസം നല്കിക്കൊണ്ടും അങ്ങു സുരക്ഷിതമാക്കി. അങ്ങനെയിരിക്കെ, എന്തുകൊണ്ടു് എൻെറ നിത്യരക്ഷയുടെ കായ്യം സമാധാനത്തോടെ അങ്ങേ ഭരമേല്പിച്ചുകൂടാ?

എനിക്കു സാദ്ധ്യമായതെല്ലാം അങ്ങയുടെ അനുഗ്രഹത്താൽ ചെയ്യും. അങ്ങയുടെ സഹായത്തെ ഞാൻ തുടർച്ചയായി യാചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. നിത്യമായി നശിക്കുന്നതിനു് ആ കുള്ളനെപ്പോലും അനുവദിക്കാത്ത അങ്ങയുടെ കരുണയുള്ള ഹൃദയത്തിനു് എൻെറ മറെറല്ലാ ഉൽകണ്ഠകളേയും ഞാൻ കയ്യാളിക്കുന്നു.

അധ്യായം 21

തന്റെ മാതാവിനെത്തന്നെ നമുക്ക് അമ്മയായി നല്കി ക്കൊണ്ട് ഈശോ പ്രദർശിപ്പിച്ച ഹൃദയകാരുണ്യം എത്രയും വലുതാകുന്നു.

ഈശോ:– മകനേ, കുരിശിൻചുവട്ടിൽ എന്റെ അമ്മ നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവളെ എന്നിൽനിന്നകറ്റാൻ ഹൃദയവ്യഥയോ, ജനക്കൂട്ടത്തിന്റെ നിന്ദനങ്ങളോ, എന്നെ പീഡിപ്പിച്ചവരുടെ ക്രൂരതയോ, മരണഭീതിയോ മതിയായിരുന്നില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അവർ എന്റെ മരണസമയത്ത് എന്റെ സമീപേ നിൽക്കുന്നതിനും എന്റെ മുമ്പിൽ വച്ചു മരിക്കുന്നതിനും സന്നദ്ധയായിരുന്നു.

നിഷ്കളങ്കജീവിതം ഹേതുവാൽ എനിക്കെത്രയും പ്രിയപ്പെട്ടവനും, ഒടുക്കത്തെ അത്താഴത്തിൽ എന്റെ മാറിൽ ചാരി എന്റെ ഹൃദയസ്നേഹത്തിന്റെ മാധുര്യം അനുഭവിച്ചവനുമായ ആ ശിഷ്യനും അവളുടെ സമീപേ നിന്നിരുന്നു. കന്യകയായ എന്റെ അമ്മയേയും, ബ്രഹ്മചാരിയായ എന്റെ വത്സലശിഷ്യനേയും ഞാൻ കണ്ടു. അമ്മയെ നോക്കി, 'സ്ത്രീയേ, ഇതാ നിന്റെ മകൻ' എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു. അനന്തരം നരകുലപ്രതിനിധിയെന്ന നിലയിൽ എന്റെ ശിഷ്യനോടായിട്ട്, 'ഇതാ, നിന്റെ അമ്മ' എന്നും പറഞ്ഞു. ആ സമയം മുതൽ അവൻ അവളെ അമ്മയായി സ്വീകരിക്കുകയുംചെയ്തു.

2. മകനേ, മനുഷ്യഹൃദയം ദുരിതംകൊണ്ടു പൂരിതമായിരിക്കുന്നതു കണ്ടാലും! നവനവങ്ങളും അതിക്രൂരങ്ങളുമായ പീഡകളെ തുടർച്ചയായി അവർ എന്നെ ഏല്പിച്ചു. അതിനനുസരിച്ച് എന്റെ ഹൃദയസ്നേഹം വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഞാൻ മരിച്ചു് എന്റെ രാജ്യത്തിലേയ്ക്കു യാത്രയാകുവാനുള്ള സമയം അടുത്തു; എന്റെ ശിഷ്യരെ അനാഥരായി ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിനു ഞാൻ മനസ്സായില്ല; നേരേമറിച്ചു്, എല്ലാ മാതാക്കളിലുംവച്ചു് ഏറ്റവും നല്ല മാതാവായ എന്റെ സ്വന്തം അമ്മയെത്തന്നെ അവർക്കു് അമ്മയായിട്ടു കൊടുപ്പാൻ സ്നേഹാതിരേകത്താൽ ഞാൻ പ്രേരിതനായി.

മാത്രമല്ല, എന്റെ അമ്മയുടെ അതിമഹത്തായ സ്ഥാനവും, എനിക്കു് അവളുടെ നേരേയുള്ള അതിവിശുദ്ധമായ സ്നേഹവും ഹേതുവായി, അവൾ അർഹിച്ചിരുന്നതും അർഹിക്കുന്നതുമായ ബഹുമാനവും സ്നേഹവും അവൾക്കു ലഭിപ്പാൻവേണ്ടി ഞാൻ ശ്രദ്ധ്കാന്തിയോടെ പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമായിവന്നു. എവിടേയും എപ്പോഴും ഞങ്ങളിരുവരും ഒന്നിച്ചു് അറിയുക എന്നുള്ളതായിരുന്നു ഇതിന്റെ ഉത്തമമാർഗ്ഗം.

ലോകാരംഭംമുതൽ നരകസർപ്പത്തിന്റെ ക്രൂരാധിപത്യത്തിൽക്കിടന്നു വലഞ്ഞിരുന്ന മനുഷ്യകുലത്തിന്റെ രക്ഷകനായി എന്നെ ദൈവം വാഗ്ദാനം ചെയ്തപ്പോൾത്തന്നെ എന്റെ അമ്മയേയും നിശ്ചയമായി വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരുന്നു. ആ ശ്വാസസംപൂർണ്ണവും ദൈവികവുമായ ഈ ഉടമ്പടി ആദ്യമനുഷ്യന്റെ സന്താനങ്ങളെല്ലാം അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണു്; അവർ അതിനെ ഭക്തിബഹുമാനങ്ങളോടെ കാക്കയുംചെയ്തു. എങ്ങനെയെന്നാൽ, പുറജാതികളുടെയിടയിൽ ഇതു സ്പഷ്ടമായിരുന്നില്ലെങ്കിലും, ഇസ്രായേൽ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഇതു മാറ്റം വരാതെ സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടുപോന്നു. വീണ്ടും ഓരോ സന്ദർഭത്തിൽ ദീർഘദർശികൾമുഖേന ഇതു നവീകരിക്കപ്പെട്ടാണു വന്നതു്. കന്യകാമറിയത്തിൽനിന്നു ജനിക്കാനിരുന്ന തന്റെ സ്വന്തംപുത്രനെ ദൈവം അയയ്ക്കുവാനിരുന്ന സമയം അടുത്തുവന്നതോടെ, ഈ പുത്രനെ സംബന്ധിച്ച കൂടുതൽ സ്പഷ്ടമായി ദൈവം ഓരോന്നു വെളിപ്പെടുത്തിത്തുടങ്ങി.

ആകയാൽ മകനേ, അനാദിമുതൽ ദൈവം തന്റെ അ

നന്തബോധത്തിൽ ഞങ്ങൾ ഇരുവരേക്കുറിച്ചും ഒന്നിച്ചു വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നതിനാണു നിശ്ചയിച്ചിരുന്നതു്. ഞങ്ങളെ ഒന്നിച്ചു തന്നെ മനുഷ്യർ പ്രതീക്ഷിക്കുകയും കാണ്മാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അവർ എന്റെ സ്വർഗ്ഗനാഥനായ പിതാവിനോടു്, 'ആകാശങ്ങളേ! ഉന്നതത്തിൽനിന്നു മഞ്ഞിനെ പൊഴിക്കുവിൻ! മേഘങ്ങളേ! നീതിമാനെ അയയ്ക്കുവിൻ' എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചപ്പോഴും 'ഭൂമി തുറക്കപ്പെട്ടു രക്ഷനെ പുറപ്പെടുവിക്കട്ടെ' എന്നു് അഭ്യർത്ഥിച്ചപ്പോഴുമെല്ലാം അവർ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നതു്, വരുവാനിരുന്ന എന്റെ മാതാവിനെയത്രേ.

3. ഒടുവിൽ, ഞാൻ ഈലോകത്തിൽ രക്ഷകനായി വന്നപ്പോൾ, കന്യകയായ എന്റെ മാതാവിനോടുകൂടെ ഞാൻ കാണപ്പെട്ടു. സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ഒരു ഹൃദയം എനിക്കു ലഭിച്ചുക്ഷണംമുതൽ വേർപെടുത്തുവാൻ പാടില്ലാത്തവണ്ണം അതു് എന്റെ മാതാവിന്റെ ഹൃദയത്തോടു യോജിച്ചിരുന്നു. ആ കന്യകയ്ക്കു യോഗ്യമായവിധത്തിൽ ഞാൻ അവളെ എന്റെ അമ്മയായി എപ്പോഴും ബഹുമാനിക്കയും സ്നേഹിക്കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. അതിനു പകരം അവളും എന്നെ അവളുടെ മകനായി ബഹുമാനിച്ചതിനുംപുറമെ, അവളുടെ ദൈവമായി ആരാധിച്ചു വണങ്ങുകകൂടെചെയ്തു. എന്റെ മാതാവിനെപ്പോലെ എന്നെ ബഹുമാനിച്ചു സ്നേഹിക്കയും ആരാധിച്ചു വണങ്ങുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള യാതൊരു സൃഷ്ടിയും ഭൂമിയിലോ സ്വർഗ്ഗത്തിലോ ഇല്ല. അവളുടെ ആരാധനയും സ്നേഹവും, സകല മാലാഖമാരുടേയും പുണ്യവാന്മാരുടേയും ഏകോപിതമായ ആരാധനകളെ സാമ്യമറവിധം അതിശയിച്ചിരുന്നു. എന്റെ മാതാവിന്റെ ഹൃദയംപോലെ എന്റെ ഹൃദയത്തിനു യോജിച്ചതും സഹകാര്യവുമായ മറെറാരു ഹൃദയം ഒരിടത്തും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരമ്മയെ ഞാൻ ബഹുമാനിക്കുകയും സ്നേഹിക്കുകയും വേണ്ടയോ? അവർ എല്ലായിടത്തും എപ്പോഴും ബഹുമാനിക്കപ്പെടുന്നതിനും സ്നേഹിക്കപ്പെടുന്നതിനും ഞാൻ

ആഗ്രഹിക്കേണ്ടതുമാണല്ലോ. ഇതാണ് എന്റെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നു മനുഷ്യർ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടോ?

4. നിശ്ചയമായി ഞാൻ പറയുന്നു; സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കപ്പെടുന്ന സ്ഥലത്തെല്ലാം —ലോകം മുഴുവനിലും— എന്റെ അമ്മ എനിക്കുവേണ്ടി എന്തെല്ലാം ചെയ്തെന്നും ഞാൻ അവർക്ക് എങ്ങനെ കീഴ്പ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നും അറിയപ്പെടും. മാത്രമല്ല, എന്നെ രക്ഷകനായി ആരാധിക്കയും സ്നേഹിക്കയും ചെയ്യുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം ലോകാവസാനംവരെ മറിയത്തെ ഒരു മാതാവായി ബഹുമാനിക്കയും സ്നേഹിക്കയുംചെയ്യും. വിശേഷിച്ചും എന്റെ മതം പ്രചരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തെല്ലാം മനുഷ്യബോധം ഉൽകൃഷ്ടമായിത്തീരുകയും, സ്ത്രീയുടെ നില ഉന്നതമാകയും ചെയ്യാതിരിക്കയില്ല. വിശ്വാസികൾ ഏവരുടേയും മനസ്സിൽ നിഷ്കളങ്കമാതൃത്വത്തെക്കുറിച്ച് ഇത്ര വലിയ ബഹുമാനവും, സ്ത്രീകളുടെനേരെ ഇത്ര ആർദ്രതയും, എന്റെ ഏറ്റവും നിർമ്മലയും ഗുണവതിയുമായ മാതാവിൽ നിന്നല്ലാതെ മറ്റാരിൽ നിന്നുത്ഭവിച്ചുവെന്നാണു നീ കരുതുന്നതു്?

മ്ലേച്ഛരായ അപരിഷ്കൃത ജാതിക്കാർ സ്ത്രീയെ അരിഷ്ടതകളുടെ അടിമയാക്കിത്തീർത്തു. പരിഷ്കൃതരുടെ അന്ധവിശ്വാസം അവളെ ജഡമോഹങ്ങളുടെ ഒരു വിഷയമാക്കുകതന്നെചെയ്തു. തെറ്റായമതം അവളെ ഒരു വഞ്ചനോപകരണവുമാക്കി. സത്യമതംമാത്രമേ അവളെ സാക്ഷാൽ സ്വതന്ത്രയും ബഹുമാനാർഹയുമാക്കിത്തീർത്തുള്ളൂ. കന്യകയായ ദൈവമാതാവിനെ മാതൃകയായിക്കാണിച്ചുകൊണ്ട്, ഈ മതം സ്ത്രീയെ സ്വതന്ത്രയും ബഹുമാനാർഹയുമായി പരിഗണിക്കുന്നുവെന്നുള്ളതാണ് ഇതിന്റെ കാരണം.

5. ആകയാൽ മകനേ, കുരിശിൻചുവട്ടിൽവച്ചു നിന്നെ ഭരമേല്പിച്ച നിന്റെ അമ്മയെ കണ്ടാലും! ഈ അമ്മ നിനക്കുവേണ്ടി എന്നോടുകൂടെ എന്തെല്ലാം സഹിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നോർത്തു നിന്റെ ആയുഷ്കാലം മുഴുവൻ അവളെ നീ ബഹുമാനിക്ക

ണം. ഞാൻ പ്രാണൻവെടിയുന്ന വേളയിൽ ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരമ്മയെ നിനക്കു പ്രദാനം ചെയ്തതു് എത്ര മഹത്തായ ഒരു കായ്മാണെന്നു നീ ഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ടോ? നിനക്കു തരുവാൻ ഇതിലധികം നന്നായിട്ടൊന്നുണ്ടു്? ലോകംമുഴുവനും അന്വേഷിച്ചാലും ഈ അമ്മയെക്കാൾ എന്റെ ഹൃദയത്തിനു് അധികം ഇഷ്ടമുള്ളവളും, നിനക്കധികം മാധുര്യമുള്ളവളുമായി മറെറാരാളേയും കാണുകയില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അവളുടെ മാതാവിനടുത്ത ഹൃദയത്തിൽനിന്നു് അസാധാരണമായ കനിവും സ്നേഹവും ശുഷ്കാന്തിയും കവിഞ്ഞൊഴുകുന്നു. എന്റെ മരണസമയത്തു ഞാൻ ഏല്പിച്ചുകൊടുത്ത മക്കളെ അത്യധികം സ്നേഹിക്കാതിരിപ്പാൻ അവൾക്കു സാധിക്കയുമില്ല.

എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ മാതൃകയനുസരിച്ചു രൂപവൽകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അവളുടെ ഹൃദയം, ഒരമ്മയുടെ ഹൃദയമെന്ന ഏറ്റവും മാധുര്യമേറിയ നാമത്താലാണു് എല്ലാവർക്കും അറിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. അതിൽ അഭയം പ്രാപിക്കുന്നവരെയെല്ലാം അവൾ ദയയോടെ സ്വീകരിച്ചു്, എന്റെ ഹൃദയത്തിലേയ്ക്കടുപ്പിക്കും. കന്യകാമറിയംവഴിയായിട്ടാണു ഞാൻ മനുഷ്യരുടെ പക്കലേക്കു വന്നതു്. അവൾ വഴിയായിത്തന്നെ മനുഷ്യർ എന്റെ പക്കൽ വരണം. അതുകൊണ്ടു് ഏതെങ്കിലും ഒരനുഗ്രഹം എന്നിൽനിന്നു ലഭിപ്പാൻ അനുഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ മറിയത്തോടു യാചിക്കുക. എന്റേയും നിന്റേയും അമ്മയായ മറിയം നിനക്കുവേണ്ടി എന്റെ ഹൃദയത്തോടു മാധ്യസ്ഥ്യം പറയും; ഇങ്ങനെ അവൾ ഒരു അമ്മതന്നെയാണെന്നു സുഷ്ഠുമായി തെളിയിക്കയും ചെയ്യും.

അവൾ ബഹുമാനാർഹയായതുകൊണ്ടു്, ഞാൻ അവളെ നിശ്ചയമായി കേൾക്കും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഞാൻ എന്റെ അമ്മയിൽനിന്നു മുഖം തിരിച്ചുകളയുകയോ, അവളുടെ അപേക്ഷയെ നിരസിക്കയോ ചെയ്യുക ഉചിതമല്ല. ഭൂമിയിലായിരിക്കുമ്പോൾ അവൾക്കുണ്ടായിരുന്നതും, അവൾ പ്രയോ

ഗിച്ചിരുന്നതുമായ മാതാവിനടുത്ത അവകാശങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അവർക്കു നഷ്ടപ്പെടുന്നതെങ്ങനെ? അവിടെ അവർ മാലാഖമാരുടേയും സകല പുണ്യവാന്മാരുടേയും രാജ്ഞിയായി എന്നോടുകൂടെ വാഴുന്നു. എന്റെ കന്യകയായ മാതാവു വഴിയായി എന്റെ പക്കൽ വരുന്നവനെ ഞാൻ ഒരിക്കലും ഉപേക്ഷിക്കയില്ല. എന്നുമാത്രമല്ല, എന്റെ ഹൃദയത്തിൽത്തന്നെ അവനെ ഞാൻ സ്വീകരിക്കും. എന്റെ അമ്മയ്ക്ക് എന്റെ ഹൃദയത്തിന്മേലുള്ള അധികാരശക്തി എത്ര വലുതെന്ന് അവൻ സ്വാനുഭവത്തിൽനിന്നുതന്നെ ഗ്രഹിക്കുന്നതാണ്.

6. എന്റെ മകനേ, എനിക്കു സ്വാഭാവികപിതാവായി ദൈവവും, മാതാവുമായി മറിയവും ഉണ്ട്. ഇതുപോലെ ദൈവം നിന്റെ ദത്തുപിതാവായിരിപ്പാൻ നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, മറിയം നിന്റെ മാതാവായിരിക്കണം. മറിയം നിന്റെ അമ്മയായിരിപ്പാൻ നീ കാംക്ഷിക്കുന്നെങ്കിൽ, മകനെപ്പോലെ നീ വർത്തിച്ചേ മതിയാവൂ. പാപംവഴിയായി എന്റെ ഹൃദയത്തെ ദുഃഖിപ്പിക്കുന്നതു് അവളുടെ ഹൃദയത്തെ വേദനിപ്പിക്കുന്നതുപോലെതന്നെയാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, സ്വന്തം മാതാവിനെ അതൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവനാകുന്നു. എന്നാൽ എന്റെ അമ്മയ്ക്കുള്ള ന്യായമായ ബഹുമാനവും സ്നേഹവും കുറയ്ക്കുവാനോ നശിപ്പിക്കുവാനോ തുനിയുന്നവർക്ക് ഇരട്ടി ശാപം! എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, എന്റെ അമ്മയെ സ്തുതിക്കുക എന്നതു്, മകനായ എനിക്കു സ്തുതിയായിത്തീരുന്നതുപോലെതന്നെ, അവളെ ദുഷിക്കുക എന്നതു് എനിക്ക് അവമാനമായിത്തീരുന്നു. ആകയാൽ അവളുടെ ശത്രുക്കൾ എന്റെ ശത്രുക്കളും, തച്ചാരാ ദുഷ്ടന്മാരുമായി പരിഗണിക്കപ്പെട്ടും. തന്നെയല്ല, അവർക്കെതിരായി പാപം ചെയ്യുന്നവൻ സ്വന്തം ആത്മാവിനെ ഉപദ്രവിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്. നേരേമറിച്ചു് അവളെ തക്കവിധം ബഹുമാനിക്കയും സ്നേഹിക്കയും ചെയ്തുകൊണ്ടു് അവളുടെ നാമത്തെ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്നവർക്കു നിത്യായുസ്സുണ്ടാകാതിരിക്കയില്ല.

മറിയം പുണ്യവാന്മാരോടും മാലാഖാമാരോടും കേവലം തുല്യയെന്നോ, അവരുടെ ഗണത്തിൽ പ്രമുഖയെന്നോമാത്രം കരുതിയാൽ പോരാ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, സകല സൃഷ്ടികൾക്കും മേലായ ഒരു സ്ഥാനത്തെയാണ് അവൾ അർഹിക്കുന്നതു്. സകല വാനാരൂപികളെക്കാളും പുണ്യവാന്മാരെക്കാളും അത്യുന്നതമായ പദവിയിലിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് അവൾക്കു മേലായി പിതാവിനേയും പരിശുദ്ധാരൂപിയേയും എന്നേയുമല്ലാതെ മറാരേയും നീ കാണുകയില്ല. അതുകൊണ്ടു് അവൾക്കു മാത്രമുള്ളതായ ഒരു പ്രത്യേകവിധ വന്ദനവും സ്നേഹവും വഴിയായി അവൾ ബഹുമാനിക്കപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മകനേ, നിന്നാൽ പാടാകുന്നവിധത്തിൽ അവളെ സ്നേഹിച്ചു ബഹുമാനിക്കുക. ദൈവാരാധന ഒഴിച്ചു മറ്റു് ഏതു ബഹുമാനം നീ അവൾക്കു നല്കിയാലും, അതു് ഒരിക്കലും അധികമായി എന്നു വരുന്നതല്ല. എന്റെ ഹൃദയത്തെ പൂർണ്ണമായി അനുകരിപ്പാൻ പ്രത്യേകിച്ചു മറിയത്തിൽനിന്നു നീ പഠിക്കുക. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അവൾ എന്റെ സകല വചനങ്ങളേയും ജീവിതരീതിയേയും അവളുടെ ഹൃദയത്തിൽ സംഗ്രഹിച്ചു് അവയെപ്പറ്റി ധ്യാനിച്ചിരുന്നു. തൽഫലമായി അവൾ എന്റെ ഉപദേശത്തെ ശരിയായി പഠിച്ചു. എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ജീവനും, പുണ്യങ്ങളും, വാസനകളും അവളിൽ പൂർണ്ണമായി പ്രതിബിംബിച്ചിട്ടുമുണ്ടായിരുന്നു.

7. മകനേ, ഇപ്രകാരം എന്റെ മാതാവിനെ ബഹുമാനിക്കുന്നെങ്കിൽ നീ ഭാഗ്യവാനായിത്തീരും. അവളുടെ സഹായത്താൽ പുണ്യപൂർണ്ണതയിലേക്കുള്ള അന്തരികജീവിതത്തിൽ എത്തുന്നതിനുള്ള വഴി, നിനക്കു പ്രയാസരഹിതവും സന്തോഷപ്രദവുമാകാതിരിക്കയില്ല. അവളുടെ മാദ്ധ്യസ്ഥ്യത്താൽ നിനക്കു കരുണയും, അനുഗ്രഹവും, ആശ്വാസവും ലഭിച്ചുകൊള്ളും. നിനക്കു് ഉപയോഗമുള്ളതോ അവശ്യമുള്ളതോ ആയ മറ്റു സകലതും ലഭിക്കയും ചെയ്യും. കടശി, അവൾ വഴിയായി നിനക്കു് എന്നോടുള്ള ഐക്യത്തിൽ സ്ഥിരമായി നില

നില്ക്കുന്നതിനു സാധിക്കും. അതുകയാൽ, നീ ഏതു ചുറുപാടിൽ ആയിരുന്നാലും, എല്ലായ്പോഴും അവളെ ആശ്രയിക്കുക. നീ ഭയപ്പെടുന്നതെന്തിനു? നീ പുത്രനും, അവൾ അമ്മയുമല്ലയോ? സംശയിക്കുന്നതിനു കാരണമെന്തു? ഇതാ, അവളുടെ പക്കൽ പോകുന്നവരാരും തൃജിക്കപ്പെടുന്നില്ല. എല്ലാവരും അവൾ വഴിയായി സകലതും സ്വീകരിക്കുന്നു. ലോകം രക്ഷയും, തടവുകാർ മോചനവും, പാപികൾ ശരണവും, നീതിമാന്മാർ മഹത്വവും, മാലാഖമാർ സന്തോഷവും, ഇങ്ങനെ എല്ലാവരും എല്ലാം അവൾ വഴിയായിട്ടാണു സ്വീകരിക്കുന്നതു്.

8. ശിഷ്യൻ:— എന്റെ രക്ഷകനായ ദൈവമേ, അങ്ങയുടെ മാതാവിനെ അങ്ങു് എനിക്കു മാതാവായി നല്കിയല്ലോ! ഇതുപോലെയുള്ള ഒരു സംഭവം ഒരുത്തനും ഒരിക്കലും കേട്ടിട്ടില്ല. ഹാ! കർത്താവേ, അങ്ങയുടെ ഹൃദയഭണ്ഡാഗാരത്തിൽനിന്നും ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു നന്മ പാപികളായ ഞങ്ങൾക്കു പ്രദാനം ചെയ്വാൻ അങ്ങേയ്ക്കു മാത്രമേ സാധിക്കയുള്ളൂ. സ്നേഹമുള്ള ഈശോയേ, അങ്ങയോടു ഞാൻ കൃതജ്ഞനായിരിക്കുന്നതാണു്. എത്രയും അയോഗ്യനായ എന്റെമേൽ ഇത്ര ദയയോടെ വർഷിച്ച ഈ മഹാദാനത്തിനായി ഞാൻ എന്നെന്നേയ്ക്കും നന്ദിയുള്ളവനായിരിക്കും.

ഇതാ, അങ്ങയുടെ അമ്മ എന്റെയും അമ്മയാകുന്നു. ഏറ്റവും മാധുര്യമുള്ള ഈശോയേ, അങ്ങയുടെ മാതാവു് എന്റെ മാതാവാകുന്നുവെന്നു പറയുന്നതിനെക്കുറിച്ചു് അങ്ങേയ്ക്കു പരിഭവം തോന്നില്ലേ. തീർച്ചയായും ഇതു ഹൃദയത്തിനാഹ്ലാദവും, നാവിനു മാധുര്യവും, കണ്ണുകൾക്കു് അതിസുഖദായകമായ സംഗീതവുമാകുന്നു. ഹാ! ഞാൻ എത്ര ഭാഗ്യവാൻ! സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെയും ഭൂമിയുടെയും രാജ്ഞിയും, എന്റെ വിധികർത്താവും രക്ഷകനുമായ ദൈവത്തിന്റെ മാതാവുമായ കന്യകാമറിയത്തിനു ഞാൻ ഒരു പുത്രനായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നുവല്ലോ. ഹാ! എന്റെ ഈശോയേ, ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരമ്മവഴിയായ

ഞാൻ അങ്ങേപ്പക്കലേയ്ക്കു പാഞ്ഞടുക്കും. അവളുടെ മാതൃസഹജമായ സ്നേഹംമൂലം ഞാൻ അവിടുത്തെ തിരുഹൃദയത്തോടു സമീപിക്കുന്നതാണ്. അവളുടെ നിർമ്മലഹൃദയംവഴിയായി ഞാൻ അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തിൽ പ്രവേശിക്കും; അങ്ങയോടു് ഏറ്റം യോജിച്ചിരിക്കയും ചെയ്യും. ഞാൻ വിധിക്കപ്പെടുന്ന സമയത്തു്, എന്റെ വിധികർത്താവിനേറയും എന്റേറയും മാതാവായിരിക്കും എനിക്കുവേണ്ടി മാദ്ധ്യസ്ഥ്യം വഹിക്കുന്നതു്. അവർക്കു തന്റെ പുത്രന്റെമേൽ സമസ്താധികാരവും സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ, അവർ എനിക്കുവേണ്ടി സമർപ്പിക്കുന്ന യാചനയെ അവിടുന്നു് ഒരിക്കലും തിരസ്കരിക്കയില്ല. ഇതിലും ആശ്വാസപ്രദമായ സംഗതി വേറെ ഏതുണ്ടു്? ഹാ! മാധുര്യമേറിയ കന്യകാമറിയമേ, നിന്നെ അത്യധികം ബഹുമാനിക്കുന്നതാണു് എന്റെ സന്തോഷം. മരണപര്യന്തം നിന്റെ നേരേയുള്ള ഭക്തി പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനു കഴിയുന്നത്ര ഞാൻ ശ്രമിക്കുന്നതാണു്. ഹാ! ഈശോയുടേയും എന്റേറയും മാതാവേ, എന്റെ ആയുഷ്കാലം മുഴുവൻ നിന്നെ ഞാൻ സ്നേഹിക്കും. അതേസ്നേഹാഗ്നിയിൽത്തന്നെ എല്ലാവരുടെ ഹൃദയങ്ങളേയും കത്തിയെരിയിച്ചുകൊണ്ടു്, ഈശോയെപ്രതി നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നതിനു ഞാൻ അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കും. അങ്ങനെ ഭാഗ്യപ്പെട്ടവരായിത്തീർന്നു്, സത്യത്തിൽ എന്നേയ്ക്കും നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നതിനും ബഹുമാനിക്കുന്നതിനും ഞങ്ങൾക്കിടവരുത്തേണമേ.

അദ്ധ്യായം 22

നാം പരീക്ഷകളിൽ അകപ്പെടുമ്പോൾ എപ്രകാരം വർത്തിക്കണമെന്നു്, എല്ലാവരാലും ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട കുരിശിൽ കിടക്കുന്ന ഈശോ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

ഈശോ:– എന്റെ മകനേ, സ്നേഹത്താൽ മനുഷ്യപരിത്രാണത്തിനായി എന്നെത്തന്നെ ഞാൻ ബലികഴിച്ചു. തന്നിമിത്തം കുരിശിൽക്കിടന്നുകൊണ്ടു മനുഷ്യരുടെ ദുഷ്ടത

യെല്ലാം ഞാൻ സഹിക്കേണ്ടിവന്നു. എന്റെ പിതാവ് അവരെ അത്യധികം സ്നേഹിച്ചതിനാൽ എന്നെ ഏവർക്കും മുഴുവനായി ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു. അതുകൊണ്ട് മരുഭൂമിയിലേ പരീക്ഷയ്ക്കുശേഷം കുറേക്കാലത്തേയ്ക്ക് എന്നെ വിട്ടുപോയിരുന്ന പിശാച് എന്റെ കഷ്ടാനുഭവസമയത്തു തിരിച്ചുവന്ന് ഉഗ്രതയോടെ എന്നെ ആക്രമിക്കയും, അതിശാഠ്യത്തോടെ എന്നെ കഷ്ടപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. അവന്റെ സ്വന്തം ദുഷ്ടതയ്ക്കുപുറമെ മനുഷ്യരുടെ ദുഷ്ടതയും അവൻ ഉപയോഗപ്പെടുത്താതിരുന്നില്ല. സകലവിധ ദുരിതങ്ങൾകൊണ്ടും ഏറ്റവും നീചമായ ഒരു മരണംകൊണ്ടുതന്നെയും എന്നെ പീഡിപ്പിക്കുവാനും, എന്റെ മുമ്പാകെവച്ച് ഏറ്റവും ഭയങ്കരദുഷ്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യാനും അവരെ അവൻ പ്രേരിപ്പിച്ചു. ഒരു ജയം സിദ്ധിച്ചാലെന്നപോലെ, പിശാച് തന്റെ കൂട്ടുകാരോടുകൂടെ സന്തോഷത്താൽ കുതിച്ചുചാടി. 'ദൈവം അവനെ ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ട് അവനെ കൂടുതൽ ഉപദ്രവിക്കുക' എന്നു ഈ നിഷ്ഠൂരാക്രമങ്ങൾ തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്ന വേളയിൽപ്പോലും അവൻ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. ഇന്ദ്രിയഗോചരമായ യാതൊരാശ്വാസവുംകൂടാതെ മനുഷ്യർക്കുവേണ്ടി ഞാൻ പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. എന്റെ ക്ഷീണാവസ്ഥയിൽ ശത്രുക്കൾക്ക് എന്റെമേൽ പൂർണ്ണാധികാരം ഉണ്ടായതുപോലെ തോന്നിപ്പോയി. അവർ പുറമേ ഉഗ്രകോപത്തോടെ ദേഹോപദ്രവം ചെയ്യുകയും, ഉള്ളേ എന്റെ ഹൃദയത്തെ പിളർക്കുകയും ചെയ്തു.

ഈ നിരാശ്രയാവസ്ഥയിൽ, ഇത്ര ഭയാനകമായ ഈ പീഡകളുടെ മദ്ധ്യേ, ഇതാ, ഞാൻ അനന്തമായി സ്നേഹിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പിതാവിൻപക്കലേയ്ക്ക് അശ്രുകണങ്ങൾ നിറഞ്ഞതും പകുതിയടഞ്ഞതുമായ കണ്ണുകളും, മരണവേദന അനുഭവിച്ചിരുന്ന എന്റെ ഹൃദയവും ഞാൻ ഉയർത്തി. 'എന്റെ ദൈവമേ, എന്റെ ദൈവമേ, നീ എന്തുകൊണ്ട് എന്നെ കൈവെടിഞ്ഞു' എന്നു നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞു. മകനേ, ഇതാ, ദുഃഖസാഗരത്തിൽ മുഴുകിയും, ദുരിതപ്ര

ളയത്തിൽ നിമഗ്നമായുമിരുന്ന എന്റെ ഹൃദയത്തിലേ അളവില്ലാത്ത ദുഃഖത്തിന്റെ ഒരു പ്രതിച്ഛായ!

2. എന്നുവരികിലും, സപുത്രസ്ഥനായ എന്റെ പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടത്തിന് എന്നെ ഞാൻ സ്നേഹപൂർവ്വം കയ്യാളിച്ചു. എന്റെ ദുഃഖത്തിന്റെ ആധിക്യത്തിനു തക്കവിധം എന്നെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നവനായ അവിടുത്തേക്ക് ഒരു ബലിയായി എന്നെ ഞാൻ പൂർണ്ണമായി സമർപ്പിക്കുതന്നെചെയ്തു.

പീഡാനുഭവം സ്നേഹത്തിന്റെ ഒരു മാനദണ്ഡം ആകയാൽ, ഞാൻ മനുഷ്യരെ എത്രമാത്രം സ്നേഹിച്ചെന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കാൻവേണ്ടി ഏറ്റവും ദുസ്സഹമായ ഈ വ്യഥയുടെ ആധിക്യത്തെ ഞാൻ സഹിക്കയും, അതിനെ വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. എന്റെ മകനേ, മറ്റുള്ള സകലരേയും എന്നപോലെതന്നെ നിന്നെയും ഞാൻ അപ്പോൾ പ്രത്യേകം സ്മരിച്ചു. ശത്രുക്കൾ എന്നെ ആക്ഷേപിക്കയും ത്യജിക്കയും ചെയ്തപ്പോൾ എനിക്കുണ്ടായ മനോവ്യഥയെല്ലാം അനുസരണയോടും തൃപ്തിയോടുംകൂടെ ഞാൻ സഹിച്ചതു നിന്നെപ്രതിയാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, നീ പിശാചിന്റെ ആക്രമണത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിവാകയില്ല എന്ന് എന്റെ ദിവ്യപരിപാലനംവഴിയായി ഞാൻ അറിഞ്ഞിരുന്നു. ഏറ്റവും ദുഷ്ടനായ ശത്രുവിനോടുള്ള ഘോരസമരത്തിൽ നീ സഹിക്കേണ്ടിവരുന്ന പീഡയുടെ ആധിക്യത്തെ ഞാൻ ഗ്രഹിക്കാതിരുന്നുമില്ല. ആകയാൽ നിനക്കു ധാരാളം ഉപദേശവും ആശ്വാസവും ലഭിക്കുന്നതിനായിട്ടാണു ഞാൻ എന്റെ മാതൃകയെ നിനക്കു നല്കിയതു്.

മകനേ, പൂർണ്ണസമാധാനത്തോടുകൂടെ സകലവിധ പ്രതിബന്ധങ്ങളിൽനിന്നും വിമുക്തിപ്രാപിച്ചു്, എനിക്കായി നീ ജീവിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ നിഷ്ഠുരകരായ ശത്രുക്കളുടെ കൈയിൽ നീ അകപ്പെട്ടുപോയെന്നുവരാം. അപ്പോൾ നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽനിന്ന് ഇടയ്ക്കിടെ പുറപ്പെടുമെന്നു ഞാൻ പ്രലാപസ്വരത്തെ ഞാൻ കേൾക്കുമെന്നുള്ളതു നിശ്ചയമത്രേ.

എന്നാൽ, ദൈവത്തിന്റെ ഏകപുത്രനും, വിശുദ്ധന്മാരിൽ പരിശുദ്ധനുമായ എനിക്കു സഹജമായ സ്നേഹത്താലാണു കോപിഷ്ഠരായ എന്റെ ശത്രുക്കൾക്ക് എന്നെത്തന്നെ കയ്യാളിച്ചതെന്നു നീ ഓർക്കണം. ആ സ്ഥിതിക്ക്, നാനാതരപാപങ്ങളും ചെയ്തിട്ടുള്ള നീ അധികനാളും എനിക്കു ശുശ്രൂഷചെയ്തശേഷവും ശത്രുവിനാൽ പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടവാൻ ഞാനനുവദിക്കുന്നെങ്കിൽ നീ അത്ഭുതപ്പെടേണ്ടാ. ഇന്ദ്രിയഗോചരമായ ആശ്വാസം നിനക്കു ഞാൻ നല്കിയില്ലെന്നും വന്നേക്കാം. ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു നിന്റെ ഗുണത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചുമാത്രമാണ്. ആകയാൽ അതിനെക്കുറിച്ചു നീ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടുകയോ, അതു കഠിനമായിപ്പോയെന്നു കരുതുകയോ വേണ്ടാ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഇതിലാകുന്നു നിന്നെറനേരേയുള്ള ദൈവികകാരുണ്യം പ്രത്യക്ഷമാകുന്നതു്. യുദ്ധംക്രൂരതെ ശത്രുവിനെ കീഴടക്കുന്നതിനോ, സമാധാനം കരസ്ഥമാക്കുന്നതിനോ, വിജയമകുടം ചൂടുന്നതിനോ സാധിക്കുന്നതല്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ടുമാത്രം ഇത്തരം സമരം ഞാൻ അനുവദിക്കുന്നു. സമരത്തിനുള്ള അവസരം ധാരാളമുണ്ടാകും. പരീക്ഷയ്ക്കു വശംവദനായിരിക്കയിൽ നിന്റെ സ്വന്തം ബലക്ഷയത്തെ ജയിക്കാൻ ഒരവസരം നിനക്കു ഞാൻ തരുന്നെങ്കിൽ, അതു് എന്റെ സാക്ഷാത്തായ സ്നേഹത്തിന്റെ ഒരു ലക്ഷ്യമായിരിക്കും. അതു വഴിയായി നീ എളിമയിൽ നിലനില്ക്കുയും, ഇടവിടാതെ എന്നോടടുത്തിരിക്കുന്നതിനു നിർബന്ധിതനാകയും ചെയ്യും.

പരീക്ഷാവസരങ്ങളിൽ സ്ഥിരമായി നിന്നതുമൂലം രക്ഷപെട്ടിട്ടുള്ളവർ വളരെയുണ്ടു്. അവർക്ക് ഈ പ്രലോഭനങ്ങളും ഇല്ലാതിരുന്നെങ്കിൽ, ക്രമേണ അവർ മനോഭ്രഷ്ടജീവിതം നയിച്ചു് അഹങ്കാരികളായിത്തീർന്നു് അവസാനം നശിച്ചുപോയേനേ. പുണ്യവാന്മാരിൽ ആരാണു പരീക്ഷയിൽനിന്നു വിമുക്തനായിട്ടുള്ളതു്? വലിയ പുണ്യവാന്മാക്കായിരുന്നു അധികം പരീക്ഷകളും. ഇതുവഴിയായിട്ടാകുന്നു അവർ സാധാരണയിൽകവിഞ്ഞ ഹൃദയശുദ്ധി പ്രാപിച്ചതു്. പുണ്യപരിപൂർണ്ണ

ത സമ്പാദിക്കുന്നതിനും ദൈവവുമായി ഐക്യപ്പെടുന്നതിനു മുള്ള മാർഗ്ഗം ഇതുതന്നെ.

3. എന്നാൽ പരീക്ഷയെ ഒരു പാപമായി പലരും തെറ്റിദ്ധരിക്കാറുണ്ട്. ഇതിനെക്കാൾ അപകടകരമായി മറ്റൊന്നുമില്ലതന്നെ. ഒരു തെറ്റായ മനസ്സാക്ഷി, ഉൽകണ്ഠ, മനോമാന്ദ്യം, അലസത എന്നിത്യാദി പല ന്യൂനതകളും ഈ തെറ്റിദ്ധാരണയുടെ ഫലമായി ഉൽഭവിക്കുന്നു. ഇതിനു വിധേയമാകുന്നവൻ പരീക്ഷകളെ ജയിക്കാൻ അശക്തനും ധൈര്യരഹിതനും ആയിത്തന്നെയിരിക്കും.

മകനേ, എന്നെ വിശ്വസിക്കുക. ഒരുപക്ഷേ ഏതെങ്കിലും ഒരു പരീക്ഷ നിന്റെ ജീവിതകാലംമുഴുവൻ നീണ്ടുനിന്നാലും, നീ അതിനു കീഴ്പ്പെടാതിരിക്കുന്നിടത്തോളംകാലം പാപമായിത്തീരുന്നതല്ല. അതുകൊണ്ടു നിന്റെ അബദ്ധധാരണയെ മാറ്റുക. പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടേക്കുമോ എന്നുള്ള അതിരുകവിഞ്ഞ ഭീതിയും നിനക്കുണ്ടാകാതെയിരിക്കട്ടെ. തെറ്റിദ്ധാരണയിൽനിന്നുത്ഭവിക്കുന്ന ഈ ഭയം സ്വാർത്ഥതൽപരതയാൽ പരിപോഷിപ്പിക്കപ്പെടുമ്പോൾ കൂടുതൽ അപകടകരമായ പരീക്ഷയ്ക്ക് ഒരവസരമായിത്തീരുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ദൈവം അനുവദിച്ചതുകൊണ്ടെന്നതിനെക്കാൾ നിന്റെ സ്വന്തം കുറ്റത്താലാണു നീ അപ്പോൾ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത്. മനുഷ്യരുടെ നൈർഭാഗ്യങ്ങളിൽ ഒന്ന്, അതിരുകവിഞ്ഞു പ്രവർത്തിക്കുന്നുവെന്നതാണ്; ചിലർ പരീക്ഷയെ അതിരുകവിഞ്ഞു ഭയപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടും, മറ്റുചിലർ അതിനെ അശേഷം ഭയപ്പെടാത്തതുകൊണ്ടും വലിയ ആപത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. മകനേ, നീ രക്ഷപ്പെടാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ മദ്ധ്യമാർഗ്ഗത്തിൽക്കൂടെ യാത്ര ചെയ്യുക.

4. **ശിഷ്യൻ**:– കർത്താവേ, പാപത്തെ അത്യധികം ഭയപ്പെടുകയും വെറുക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതല്ലയോ? ആകയാൽ,

എന്തുകൊണ്ട് എനിക്കു പാപത്തിനടുത്ത അപകടത്തേയും അവസരത്തേയും ഭയത്തോടെ വെറുത്തുകൂടാ?

ഈശോ:- എന്റെ മകനേ, നിശ്ചയമായി പാപത്തെ അത്യധികം ഭയത്തോടെ ത്യജിക്കണം. എന്നാൽ ചതിവിൽപ്പെടാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിക്കുക. പരീക്ഷയും പാപവും തീരെ വ്യത്യസ്തങ്ങളാകയാൽ അവയെ വിവേചിച്ചറിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പരീക്ഷയ്ക്കുടുത്ത അപകടം ഒന്ന്, പാപത്തിനേറ്റതു മറ്റൊന്ന്. ചുരുക്കത്തിൽ പിശാചു പാപം ചെയ്യുന്നതിനു പരീക്ഷിക്കുന്ന അവസരവും, മനുഷ്യൻ തന്നെത്തന്നെ പാപത്തിനു വശംവദനാക്കുന്ന അവസരവും ഒന്നല്ല.

എന്നാൽ മനുഷ്യൻ ഉണ്ടാക്കുന്ന അവസരം പാപത്തിനടുത്തതാകയാൽ അവയെ ശ്രദ്ധയോടെ ത്യജിക്കണം. പിശാചു സന്നദ്ധമാക്കുന്ന സന്ദർഭം പരീക്ഷയ്ക്കുടുത്ത അപകടം മാത്രമാകയാൽ അതു പാപമല്ല. ആകയാൽ, അതിൽനിന്നൊഴിഞ്ഞുമാറുവാൻ നീ കടപ്പെട്ടവനല്ല. പിശാചു നിന്നെ പരീക്ഷിക്കുന്നെങ്കിൽ, അതു് ഒരസാധാരണസംഭവമായി കരുതേണ്ടാ. അവന്റെ ഏകജോലി, ചുറ്റിനടന്നു മനുഷ്യരെ പരീക്ഷിക്കുക എന്നതു മാത്രമാണ്. അവന്റെ അഹംകാരത്താൽ അവൻ സകലരേയും ആക്രമിക്കയും, പരീക്ഷിക്കാൻ നാനാവിധമാർഗ്ഗങ്ങളെ ഉപയോഗിക്കയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ആട്ടിക്കളഞ്ഞാലും തിരിച്ചുവരുവാൻ അവനു ലജ്ജയില്ല. പരാജിതനായാലും വീണ്ടും വന്നാക്രമിക്കാൻ അവൻ ഉപേക്ഷ വിചാരിക്കുന്നില്ല.

ആകയാൽ നീ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നെങ്കിൽ കലങ്ങരുതു്. പരീക്ഷ പിശാചിന്റെ ദുഷ്ടതയുടെ ഫലമാകുന്നു; നിന്റേതല്ല. പരീക്ഷകാരണത്താൽ നിന്റെ മനസ്സമാധാനം നഷ്ടപ്പെടുത്തുക എന്നതു ബുദ്ധിഹീനവും ഉപയോഗശൂന്യവുമായ ഒരു പ്രവൃത്തിയായിരിക്കും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ പിശാചും നിന്നെ അന്ധചിത്തനാക്കും;

സമാധാനം അനുഭവിക്കുന്നതിനു് അവൻ നിന്നെ ഒരിക്കലും അനുവദിക്കയുമില്ല.

മകനേ, ഞാൻ നിന്റെ ബലക്ഷയവും പിശാചിന്റെ ദുഷ്ടതയും അറിയുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ എന്റെ വരപ്രസാദത്തിന്റെ ശക്തിയും എനിക്കു പൂർണ്ണമായി അറിയാം. പിശാചിനെതിരായി നിനക്കു തനിയെ എന്തുചെയ്യാൻ കഴിയുമെന്നുള്ളതും എനിക്കറിയാമല്ലോ. ദൈവപ്രസാദസഹായത്തോടുകൂടെ നിനക്കു് എന്തുമാത്രം സാധിക്കുമെന്നും ഞാനറിയുന്നു. എന്റെ ഇഷ്ടത്തിനു വിരോധമായി ഒരു ക്ഷുദ്രജന്തുവിനെപ്പോലും ഉപദ്രവിക്കാൻ സാധിക്കാത്തവണ്ണം എനിക്കു കീഴ്പ്പെട്ടവനാണു പിശാചു്. നിന്റെ നിത്യരക്ഷയ്ക്കായി ഇത്രയധികം സഹിച്ച ഞാൻ നിന്റെ ശക്തിയിൽക്കവിഞ്ഞവിധം നിന്നെ പരീക്ഷിക്കാൻ അനുവദിക്കുമെന്നോ നിന്റെ വിചാരം? നേരേമറിച്ചു്, പരീക്ഷയോടുകൂടെ അനുകൂലമായ ഒരു ഫലത്തേയും നിനക്കായി ഞാൻ തയ്യാറാക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്

5. ശിഷ്യൻ:– മാധുര്യമുള്ള ഈശോയേ, അങ്ങേക്കു ഞാൻ നന്ദി പറയുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, പരീക്ഷകരം എന്നെ ബാധിക്കുന്നതിനുമുമ്പായി അവയോടു ഞാൻ എങ്ങനെ വർത്തിക്കണമെന്നു നീ എന്നെ ഗ്രഹിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ ഞാൻ പരീക്ഷയിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുമ്പോൾ എങ്ങനെ വർത്തിക്കണമെന്നുകൂടെ എന്നെ പഠിപ്പിക്കേണമേ.

ഈശോ:– മകനേ, പിശാചു നിന്നെ ആക്രമിക്കയോ നിന്റെ ഹൃദയത്തെ സമീപിക്കയോ ചെയ്യുന്നതു മൂന്നുവിധത്തിലാകാം. ഇതു ബാഹ്യേന്ദ്രിയങ്ങൾവഴിയായും, ഗ്രഹണേന്ദ്രിയമായ്ക്കൊണ്ടും, രണ്ടിനും മദ്ധ്യേയുള്ള കല്പനാശക്തിമുഖേനയും ആകുന്നു. ഏതുവിധം നീ പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടാലും ശരി, പരീക്ഷയിൽ അകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു ഗ്രഹിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ നീ ഇളകാതെയും കലങ്ങാതെയുമിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിക്കണം.

നിന്റെ ശ്രദ്ധ മുഴുവൻ എന്നിലായിരിക്കട്ടെ. എന്നിട്ട് ഹൃദയസമാധാനം പാലിക്കുവാൻ അതിയായി ശ്രമിക്കുക. ഇന്ദ്രിയമാർഗ്ഗേണ നീ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ, ഇന്ദ്രിയഗോചരമായ ആ ആപൽകരവസ്തുവിൽ തക്കകാരണംകൂടാതെ ശ്രദ്ധ പതിക്കരുത്. കഴിയുമെങ്കിൽ സമാധാനമായും, എന്നാൽ ധൈര്യസമേതവും ആ പാപകരവസ്തു മേലാൽ നിനക്ക് ഇന്ദ്രിയഗോചരമാകാത്തവിധം അതിനെ ദൂരീകരിക്കുന്നതുത്തമം.

അതു നിന്റെ ബോധേന്ദ്രിയംവഴിയായിട്ടാണു നിന്നെ ശല്യപ്പെടുത്തുന്നതെങ്കിൽ, യാതൊരുവിധത്തിലും—മനസ്സുകൊണ്ടുപോലും—ശത്രുവിനോടു പോരാടുവാൻ തുനിയരുത്. അവന്റെ യുക്തികൾ സാരസംപൂർണ്ണങ്ങളെന്നും അവന്റെ നിവേശനങ്ങൾ സത്യമെന്നും നിനക്കു തോന്നിയേക്കാം. പക്ഷേ, അവ ഏതെങ്കിലും പുണ്യത്തിനെതിരാണെന്നു വെളിപ്പെടുന്നക്ഷണത്തിൽ അവനോടു വിവാദത്തിനു പുറപ്പെടാതെ എനിക്കു കീഴ്പ്പെട്ടുകൊൾക. നീ വിജയിയായിത്തീരും.

ഇന്ദ്രിയഗോചരമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളതോ, അപ്പോഴപ്പോൾ പിശാചു നിന്റെ മനോദൃഷ്ടിക്കു വിഷയീഭവിപ്പിക്കുന്നതോ ആയ വസ്തുക്കൾമൂലം നിന്റെ കല്പനാശക്തിയെ അവൻ ശല്യപ്പെടുത്തുന്നുവെങ്കിൽ, അവയെക്കുറിച്ചു ശ്രദ്ധിക്കാതിരിപ്പാൻ പ്രത്യേകം സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്. വിശ്വാസംവഴിയായി അറിഞ്ഞിരിക്കുന്ന വിഷയങ്ങളിലേക്കാണ് അപ്പോൾ നിന്റെ ബോധത്തെ തിരിക്കേണ്ടതു്. മരണം, വിധി, നരകം, ശ്ലൂഹീകരണസ്ഥലം, സ്വർഗ്ഗം എന്നിവയിൽ നിന്റെ ശ്രദ്ധ പതിയട്ടെ. തന്റെ ഹൃദയം നിനക്കൊരു അഭയസ്ഥാനമായിത്തന്നുകൊണ്ടു നിന്നെ നോക്കി കുരിശിൽകിടക്കുന്ന നിന്റെ ദിവ്യരക്ഷകനെക്കുറിച്ചായിരിക്കട്ടെ അപ്പോഴത്തെ നിന്റെ സ്മരണ.

മകനേ, എന്നാൽ ഒരു കാര്യം നീ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. നിന്റെ മനസ്സിനെ എപ്പോഴും പരീക്ഷാവിഷയത്തിൽനിന്നു തിരിച്ചുകളയുന്നതു് ഉത്തമമാണ്. എന്തു

കൊണ്ടെന്നാൽ, ഈവിധം പ്രവർത്തിക്കുന്നതു് അതിനോടു നേരിട്ടു് എതിർക്കുന്നതിനു തുല്യമത്രേ. ഇപ്രകാരമെല്ലാം പ്രവർത്തിച്ചശേഷം, ഓരോ പരീക്ഷയിലും സ്നേഹപ്രകരണങ്ങൾ വഴിയായി നിന്നാൽ പാടാകുംവിധം എന്നോടു ദൃഢമായി യോജിക്കുന്നതിനു നല്ലപോലെ ശ്രമിക്കണം. ഈ പ്രകരണങ്ങൾ എത്ര ചെറുതായിരുന്നാലും, അവ വഴിയായി എന്നോടുള്ള ഐക്യത്തിൽ നീ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കാതിരിക്കയില്ല.

മകനേ, നിന്നിൽ ദൈവേഷ്ടപ്രസാദമുള്ളപക്ഷം പ്രലോഭനവിഷയമായ തിന്മയ്ക്കു നേരേ വിപരീതമായ പ്രവൃത്തികളെ ചെയ്യാൻ ഉദ്യമിക്കാതെ, നിന്നെ എന്നോടു യോജിപ്പിക്കുന്നതിനുതകുന്ന സ്നേഹപ്രവൃത്തികളെ ചെയ്യുകൊള്ളുക. എന്നാൽ നിനക്കു പൂർണ്ണസമാധാനമുണ്ടാകും. പിശാചിന്റെ ദുഷ്ടലാക്കിനെ വിഫലീഭവിപ്പിക്കാൻ നിശ്ചയമായി നിനക്കു കഴിയും. ഇതുവഴിയായി പുണ്യത്തെ അധികം ദൃഢതരമാക്കാം; ഏറ്റവും ബലമായും പൂർണ്ണമായും നിന്നെ എന്നോടു ഐക്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യാം.

എന്നാൽ എല്ലായ്പോഴും നീ സ്വന്തംശക്തിയിലെന്നതിനെക്കാൾ ദൈവാനുഗ്രഹത്തിൽ ആശ്രയിക്കണം. അകയാൽ, നിന്റെ പോരാട്ടത്തിൽ ദൈവാനുഗ്രഹം നിന്നെ ബലപ്പെടുത്തുകയും ധൈര്യപ്പെടുത്തുകയും നിനക്കു ജയം നല്കുകയും ചെയ്യാനായി യുദ്ധസമയത്തു്, എന്നല്ല, സമാധാനവേളയിലും നീ സദാ പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതാണു്. ഇപ്രകാരമുണ്ടാകുന്ന ജയത്തിൽനിന്നുളവാകുന്ന സ്തുതിയെ, പ്രഥമജേതാവും, തന്റെ മഹത്വത്തെ മറ്റൊരുവനും നല്ലാത്തവനുമായ എനിക്കു നീ വിട്ടുതരുമെങ്കിൽ എന്റെ പരിചകൊണ്ടു നിന്നെ ഞാൻ രക്ഷിക്കും. ബലിഷ്ഠനും അജയ്യനുമായ യോദ്ധാവിനെപ്പോലെ നിനക്കുവേണ്ടി ഞാൻ യുദ്ധം ചെയ്യും. ശത്രുക്കൾ ആയിരക്കണക്കിനു നിന്റെ മുമ്പിൽ നിലംപതിക്കും. യാതൊരു ശത്രുവും നിനക്കെതിരായി പ്രബലപ്പെടുകയില്ല.

6. ശിഷ്യൻ:– എത്രയും സ്നേഹമുള്ള ഈശോയേ, എ
ത്ര മാധുര്യമുള്ളതും സന്തോഷപ്രദവുമായ സംഗതികളാകുന്നു
നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽനിന്ന് എന്റെമേൽ നീ വർഷിക്കുന്ന
തു്! ആകാശവും ഭൂമിയും അവയിലുള്ള സൃഷ്ടവസ്തുക്കളും എ
ന്നോടുകൂടെ അനവരതം നിന്നോടു കൃതജ്ഞത കാണിക്കട്ടെ.

എന്നാൽ ഒരുസംഗതികൂടെ എന്നെ പഠിപ്പിക്കണമെ
ന്നു നിന്നോടു ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു ഞാൻ തൃ
പ്തിപ്പെട്ടുകൊള്ളാം. ഇതാ ഞാൻ ആ സമരത്തിൽനിന്നു വിമു
കതനായാലുടൻ എന്റെ ആത്മാവു ശത്രുവിനധീനമായിപ്പോ
യോ എന്നു സംശയിച്ചു ഞാൻ കുഴങ്ങുന്നു. കർത്താവേ, നി
ത്യജീവന്റെ വചനങ്ങൾ നിന്നിലുണ്ടല്ലോ. എന്റെ ആത്മാ
വിനെ ആശ്വസിപ്പിക്കത്തക്ക വചനങ്ങൾ എന്നോടരുൾ
ചെയ്യേണമേ. ഇതു നിന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ഒരു പുതിയ അ
നുഗ്രഹമായിരിക്കും. നൂതനവും മാധുര്യസംപൂർണ്ണവുമായ കൃത
ജ്ഞതയുടേയും സ്നേഹത്തിന്റേയും ബന്ധനത്താൽ നവമായി
ഇതു് എന്നെ നിന്നോടു ബന്ധിക്കും.

ഈശോ:– മകനേ, ശ്രദ്ധിച്ചുകേട്ടാലും. പരീക്ഷ നി
നക്ക് അതൃപ്തികരമായിരുന്നെങ്കിൽ, നീ അതിനു വഴിപ്പെട്ടി
ല്ല എന്നുള്ളതിനു അതു നിശ്ചിതമായ ഒരടയാളമാണു്. എ
ന്നാൽ ഇപ്രകാരം ചെയ്യാൻ സാധിക്കണമെങ്കിൽ നിന്റെ
ഹൃദയത്തിന്റെ അധമാംശത്തെ, പാപം ചെയ്യാനോ ചെയ്യാ
തിരിക്കാനോ പാടുള്ള ഉത്തമാംശത്തിൽനിന്നു വേർതിരിച്ചേ
മതിയാവൂ. അധമാംശം എല്ലായ്പോഴും ഉത്തമാംശത്തോടു യോ
ജിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ല; പലപ്പോഴും ഉത്തമാംശത്തിനു് അ
തൃപ്തിവരുത്തിക്കൊണ്ടു പ്രലോഭനവേളയിൽ സന്തോഷിക്കു
ന്നു. ഉത്തമാംശത്തെക്കൂടെ അതിന്റെ സന്തോഷത്തിൽ ഭാ
ഗഭാക്കാക്കുന്നതിനു് അശ്രാന്തമായി പരിശ്രമിക്കുകയും ചെ
യ്യുന്നു. മനസ്സു സമ്മതിക്കാത്തപക്ഷം വികാരങ്ങൾ ഹാനികര

ങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നതല്ല. നീ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുകമാത്രമേ ചെയ്തിട്ടുള്ളോ, അതോ അതിനു സമ്മതം നല്കുകകൂടെ ചെയ്തുപോയോ എന്നു സംശയം ജനിക്കുമ്പോൾ, വികാരങ്ങളും സമ്മതവും തമ്മിൽ അന്തരമുണ്ടെന്നുള്ളതു വിസ്മരിക്കരുത്. നീ പരീക്ഷയെ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും, വാസ്തവത്തിൽ അതു നിനക്കനുഭവപ്പെട്ടം. എന്നാൽ ആ പ്രലോഭനത്തിന്റെ വിഷയം പാപമോ തിന്മയോ ആണെന്നു ഗ്രഹിച്ചശേഷം സ്വതന്ത്രമനസ്സാലെ അതിനെ സ്നേഹിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ നീ പരീക്ഷയ്ക്കു വഴിപ്പെട്ടെന്നു വരുകയില്ല. എന്നാൽ പരീക്ഷയെ നീ ഇപ്രകാരം സ്നേഹിച്ചോ ഇല്ലയോ എന്നതു സംശയമായിരിക്കുമ്പോൾ, വിശുദ്ധന്മാർ നല്കിയിട്ടുള്ള നിയമത്തെ അനുകരിക്കുക. നല്ല മനസ്സാക്ഷിയുള്ള ഒരാൾക്ക്, പരീക്ഷയ്ക്കു കീഴ്പ്പെട്ടുവെന്നു തീർച്ചയില്ലാത്ത കാലത്തോളം, അതിനു സമ്മതിച്ചില്ലെന്നു നിശ്ചിതമായി അനുമിക്കാവുന്നതാണ്.

മകനേ, എന്നോട് ഐക്യം പ്രാപിച്ചിരിക്കയും എന്നിൽ നിന്നു വേർപിരിഞ്ഞുപോകുവാൻ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നവൻ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുമ്പോൾ, മനസ്സറിവോടെ അതിനു സമ്മതം നല്കുക അത്ര എളുപ്പമല്ല. അതുപോലെതന്നെ തന്റെ മാശ്ലഭരിയായ മനസ്സാക്ഷിയുടെ ശബ്ദത്തെ അവഗണിക്കുന്നതിനും, നിരന്തരം തന്റെ സ്നേഹവിഷയമായിരുന്ന വസ്തുവിൽനിന്ന് അവജ്ഞാർഹമായതിലേക്കു ദൃഷ്ടിതിരിക്കുന്നതിനും അവനു വളരെ പ്രയാസമുണ്ടാകും. നിശ്ചയമായി പ്രലോഭനത്തിനു കീഴ്പ്പെടുക എന്നതിന്റെ ദുഷ്ടതയെ സ്പഷ്ടമായി തിരിച്ചറിയാതെ ഇപ്രകാരം ചെയ്യാൻ അവനു സാധിക്കുന്നതല്ല. അതിനു കീഴ്പെടുന്നെങ്കിൽത്തന്നെയും അത് അവന്റെ പൂർണ്ണമായ അറിവോടുകൂടിയേ ആയിരിക്കയുള്ളൂ.

നേരേമറിച്ച് അബദ്ധമോ ശിഥിലമോ ആയ മനസ്സാക്ഷിയോടുകൂടിയവൻ പാപംചെയ്കപതിവാകയാൽ, പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടതിനുശേഷം അതിനു സമ്മതിച്ചോ എന്നു സംശയി

ക്കുന്നെങ്കിൽ, സമ്മതിച്ചുവെന്നുംവേണം കരുതാൻ. എന്തു കൊണ്ടെന്നാൽ, പതിവായി പാപം ചെയ്യുന്നവൻ അതിന്നായി പരീക്ഷിക്കപ്പെടുമ്പോൾ, വളരെ പ്രയാസപ്പെടാതെ അതിനോടെതിർക്കാൻ സാധിക്കയില്ല. ഇങ്ങനെയുള്ള അവസരങ്ങളിൽ മനസ്സാക്ഷിയുടെ ഉപദേശത്തെ വകവയ്ക്കുക അസാധാരണമാകകൊണ്ട്, അതിനെ ശ്രദ്ധിപ്പാനോ, സ്ഥിരതയോടെ പരീക്ഷയെ തള്ളിക്കളവാനോ അവൻ അതിയായി ശ്രമിക്കേണ്ടിവരും. തന്റെ ഭക്തിപരമായ ശ്രമത്തേയും, പതിവില്ലാത്ത വിജയത്തേയും അവൻ സ്പഷ്ടമായി കാണാതെ ഇതൊന്നും ചെയ്യാൻ അവനു സാധിക്കുകയില്ല.

7. മകനേ, എന്നെ വിശ്വസ്തതയോടെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നവർ എത്രയോ ഭാഗ്യവാന്മാർ! മനുഷ്യജീവിതത്തിൽ ഒഴിച്ചുകൂടാൻ പാടില്ലാത്ത ഈ പരീക്ഷകളിൽ അവർ ആശ്വാസം കണ്ടെത്തും. നേരേമറിച്ചു ശ്രദ്ധയില്ലാതെ ജീവിക്കുന്നവൻ ലജ്ജിച്ച്, അവൻ നന്നാകുന്നതിനായി, മനോവേദനയാലും ഉൽകണ്ഠയാലും പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. എന്റെ ഹൃദയത്തെ പിഞ്ചെല്ലുന്നവർക്കു ഞാൻ നല്കുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഒന്നുമാത്രമാണ് ഇത്.

ആകയാൽ മകനേ, ആനന്ദിക്കുക. ഇത്ര മഹത്തായ നന്മയെക്കുറിച്ച് ആനന്ദിക്കുക. എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ മഹത്വത്തിനായും, നിന്റെ ആത്മാവിന്റെ പുണ്യപൂർണ്ണതയ്ക്കായും നീ ഇതനുഭവിച്ചു സന്തോഷിച്ചാലും. എന്നാൽ പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടശേഷം ഒരു സംഗതി പ്രത്യേകം നീ ശ്രദ്ധിക്കണം. നിന്നെത്തന്നെ അപകടത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തത്തക്കവണ്ണം, പരീക്ഷയേയും അതിന്റെ നാനാതരസാഹചര്യങ്ങളേയുംപററി നീ ആവർത്തിച്ചു ചിന്തിക്കരുത്. പക്ഷേ, കുററകരമായ അഹങ്കാരത്തിനോ, അതിരുകവിഞ്ഞ ഭയത്തിനോ, വിശ്വാസക്കുറവിനോ, ജിജ്ഞാസയ്ക്കോ, അശ്രദ്ധയ്ക്കോ നീ വല്ലവിധത്തിലും വഴിപ്പെട്ടുപോയെങ്കിൽ, സാഹചര്യങ്ങൾ അനുവദി

കുന്നിടത്തോളം ശാന്തചിത്തനായി എളിമയോടെ മാപ്പപേക്ഷിക്കുക. അനന്തരം എന്നോടുള്ള സ്നേഹത്തെ പുനർജ്ജീവിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ധൈര്യത്തോടും സന്തോഷത്തോടുംകൂടെ മുമ്പോട്ടുപോകയാണു വേണ്ടതു്.

8. അപായംകൂടാതെ സ്വന്തം ശക്തിയാൽ യാതൊരുത്തനും കടന്നുപോകാൻ സാധിക്കാത്തവണ്ണം അത്ര അഖണ്ഡസംപൂർണ്ണമാണു പ്രലോഭനമാർഗ്ഗം. അതുകൊണ്ടു നീ സന്ന്യാസിയോ അൽമേനിയോ, വിദ്വാനോ വിദ്യാവിഹീനനോ, ആരുതന്നെ ആയിരുന്നാലും നല്ല പരിചയമുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗദർശി നിനക്കാവശ്യമാണു്. അയാളെ അനുസരിക്കുന്നിടത്തോളംകാലം നീ നശിച്ചുപോകുവാൻ ഞാൻ അനുവദിക്കുകയില്ല. ഞാൻതന്നെ നിന്നെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കും.

അതുകൊണ്ടു മകനേ, വരുക, സന്തോഷിക്കുക, ധൈര്യം അവലംബിക്കുക. കാറ്റു് ഊതിക്കൊള്ളട്ടെ; കൊടുങ്കാറ്റടിച്ചുകൊള്ളട്ടെ; എന്തിനു ഭയപ്പെടുന്നു? ഇതാ ഞാൻ നിന്നോടുകൂടെയുണ്ടു്. പരീക്ഷകളിൽ നിന്നൊഴിഞ്ഞിരിപ്പാനോ, അവയുടെ അസഹ്യത നിനക്കു് അനുഭവപ്പെടാതിരിപ്പാനോ അല്ല, പിന്നെയോ പരീക്ഷയുടെ മദ്ധ്യേ, നീ ആനന്ദവും ആശ്വാസവും കണ്ടെത്തുവാനായിട്ടാണു് ഇതെല്ലാം ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നതു്. നല്ല അരൂപിയോടെ അതിനെ സഹിക്കുക. തക്കസമയത്തു് അവ ധാരാളം ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കും. ധൈര്യക്ഷയമുണ്ടാകാതെ ദൈവതിരുമനസ്സിനു നീ കീഴ്പ്പെടണം. പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവൻ ഭാഗ്യവാനെന്നു ഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടു ധീരതയോടെ ഉണർന്നു പ്രവർത്തിക്കുക. നല്ലവനെന്നു തെളിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞാൽ നിത്യജീവന്റെ മുടി നീ ചൂടും.

9. ശിഷ്യൻ:— ഹാ! നീ എത്ര നല്ലവൻ!! എന്റെ ഈശോയേ, നീ എത്ര നല്ലവനാകുന്നു! അഹോ! കഷ്ടം! മാലാഖാമാരുടേയും പുണ്യവാന്മാരുടേയും ആനന്ദമാകുന്ന നീ എല്ലാവരാലും ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട കുരിശിന്മേൽ തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്നോ?

യാതൊരാശ്വാസവും നിനക്കില്ലല്ലോ! എന്നിട്ടും ഇതിനിടയ്ക്കു നീ എന്നെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നില്ല; സകലവിധത്തിലും അയോഗ്യനായ ഞാൻ ആശ്വാസരഹിതനാവാൻ നീ സമ്മതിക്കുന്നുമില്ല. നേരേമറിച്ച്, അത്ഭുതകരമായ മാധുര്യത്താൽ നീ എന്നെ ആശ്വസിപ്പിക്കയും ആനന്ദിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നുമുണ്ട്. പൂർണ്ണമനസ്സോടെ നിന്റെ സൂക്ഷത്തിന് എന്നെ ഞാൻ കയ്യേല്പിക്കുന്നു. എന്നെസംബന്ധിച്ച് അങ്ങേയ്ക്കുള്ള ഉദ്ദേശ്യങ്ങളെല്ലാം നിറവേറുക. അങ്ങയുടെ ഇഷ്ടംപോലെ എന്നെ ശുദ്ധീകരിച്ചു പുണ്യപ്പെടുത്തേണമേ. സകല പാപത്തിൽനിന്നും എന്നെ അകറ്റിനിറുത്തിയാൽമാത്രംമതി. ഓരോ പരീക്ഷയിലും ആപത്തിലും എന്നെ ഫലപ്രദമായവിധം നീ സഹായിച്ചാൽ ഞാൻ ഭാഗ്യവാനായി. നിന്നിൽനിന്നു ഒരിക്കലും വേർപിരിയാത്തവണ്ണം നിന്നോടു എന്നെ ഐക്യപ്പെടുത്തേണമേ.

അധ്യായം 23

ആശ്വാസരഹിതനായി എല്ലാവരാലും
ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട കുരിശിന്മേൽ തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്ന
ഈശോ, ആശ്വാസമില്ലാത്തപ്പോൾ നാം
എന്തുചെയ്യണമെന്നു നമ്മെ
പഠിപ്പിക്കുന്നു.

ഈശോ:– അല്ലയോ! വഴിയാത്രക്കാരേ, എന്റെ വ്യാകുലതപോലെ ഒരു വ്യാകുലത ഉണ്ടോ എന്നു നോക്കുവിൻ. ഒരിതങ്ങളിൽ മുഴുകിയിരുന്ന എന്നെ എന്റെ ഘാതകർ

ഓരോരുത്തനും പീഡിപ്പിച്ചു. എന്റെ സ്നേഹിതന്മാരിൽ ആരുംതന്നെ എന്നെ ആശ്വസിപ്പിക്കുവാൻ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇതാ മകനേ, എന്റെ ശിരസ്സു മുള്ളുകളാൽ തുളയ്ക്കപ്പെട്ടു; മുഖം രക്തത്താലും കണ്ണുനീരാലും മലിനമാക്കപ്പെട്ടു; അവർ മുറിവേല്പിക്കാത്ത ഒരവയവവും എനിക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല; എന്റെ ശരീരമാസകലം ചീന്തപ്പെട്ടു; ആപാദചൂഡം ഏകവ്രണമായിത്തീർന്നു; അവർണ്ണനീയമായ ദുഃഖത്താൽ എന്റെ മനസ്സിടിഞ്ഞു; മനുഷ്യഹൃദയത്തിന്റെ കാഠിന്യം ഹേതുവായി അതു് അലസ്യപ്പെട്ടുപോയി; എന്നെ ഏറ്റം സ്നേഹിക്കുന്ന എന്റെ വത്സല പിതാവുപോലും എന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചു.

ഈ സങ്കടങ്ങൾക്കിടയിൽ, 'എനിക്കു ദാഹിക്കുന്നു' എന്നു വിളിച്ചുപറയത്തക്കവിധം ഒരു നൂതനപീഡ എനിക്കനുഭവപ്പെട്ടു. ഈ ദാഹം—ആഗ്രഹം—നാനാപ്രകാരത്തിലുള്ളതായിരുന്നു. ക്ഷീണിച്ചു തളർന്നു മരിക്കാറായ ഞാൻ അല്പം ആശ്വാസം ലഭിക്കുന്നതിനു് അതിയായി ആഗ്രഹിച്ചു. മനുഷ്യരുടെ രക്ഷയ്ക്കും സ്നേഹത്തിനും നിത്യകൃതജ്ഞതയ്ക്കുംവേണ്ടിയുള്ള ഒരു കൃതലായ ദാഹം എനിക്കുണ്ടായി; സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എന്റെ പിതാവിന്റെ തിരുവുള്ളം നിറവേറുന്നതിനുള്ള ദാഹമായിരുന്നു ഇവയിൽ ഏറ്റം പ്രധാനമായതു്. എന്നാൽ എന്റെ ശത്രുക്കൾ ഇതു കേട്ടിട്ടു് എനിക്കാശ്വാസം നല്കിയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, ദാഹശമനത്തിനായി അവർ എനിക്കു പുളിച്ച മുന്തിരിങ്ങാച്ചാറായം കൂടിപ്പാൻ തന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ദൈവമഹത്ത്വത്തെ പുനഃസ്ഥാപിക്കുന്നതിനും മനുഷ്യരെ രക്ഷിക്കുന്നതിനുമായി ഞാൻ യാതൊരാശ്വാസവുംകൂടാതെ ഏറ്റം വലിയ ദുരിതങ്ങൾ അനുഭവിക്കണമെന്നു് എന്റെ പിതാവു തിരുമനസ്സായി. എന്റെ പീഡകൾ വർദ്ധിക്കുകതന്നെചെയ്തു. എന്നാൽ അതോടെതന്നെ എന്റെ സ്നേഹവും വർദ്ധിച്ചതിനാൽ, ദൈവേഷ്ടത്തോടു യോജിച്ചുകൊണ്ടു്, 'പിതാവേ, നിന്റെ ഇഷ്ടം ഇപ്രകാരമാണെങ്കിൽ, അങ്ങനെയാകട്ടെ' എന്നു ഞാൻ എന്റെ മനസ്സുകൊണ്ടുച്ചരിച്ചു. ഇപ്രകാരം തുടർന്നു സഹിപ്പാനും, ഒടുവിൽ, ഏറ്റം

നിരാശ്രയനായി ജീവൻ വെടിയുവാനുമായി ഞാൻ ദൈവത്തിനു തികച്ചും കീഴ്വഴങ്ങി.

2. മകനേ, ഈ സംഗതികളെക്കുറിച്ചു ധ്യാനിക്ക. ആദ്ധ്യാത്മികമായ യാതൊരാശ്വാസവും നിനക്കില്ലാതെ വരുമ്പോൾ ഇവയെ ഓർക്കണം. പുണ്യപ്രവൃത്തികളും രുചികരവും സന്തോഷപ്രദവുമായിരിക്കുന്ന കാലത്തോളം അവയിലേപ്പറ്റിയിരിക്കുന്നതു് ആനന്ദപ്രദമാണു്. എന്നാൽ അവ ക്ഷീണവും വെറുപ്പും മാത്രം ഉളവാക്കുമ്പോൾ അവയെ വിശ്വസ്തതയോടെയും കൃത്യമായും നിറവേറുന്നതു വിഷമവും അഹിതവുമത്രേ. എന്നാൽ ഉള്ളിലുണ്ടാകുന്ന ആനന്ദത്താൽ മനുഷ്യഹൃദയം ഇന്ദ്രിയഗോചരമായ മാധുര്യം അനുഭവിക്കാറുണ്ടു്. തന്നിമിത്തം അവർ എന്നെ എനിക്കുവേണ്ടിമാത്രം സ്നേഹിക്കുന്നുമില്ല. ഇക്കാരണത്താൽ പലപ്പോഴും ഇന്ദ്രിയഗോചരമായ എല്ലാ അഭിരുചിയും ഞാൻ അവരിൽനിന്നു് എടുത്തുകളയുന്നു. എന്നാൽ അവർക്കു് ഈ നഷ്ടം സഹിപ്പാൻ സാധിക്കുന്നിടത്തോളമേ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നുള്ളു. സ്വാഭിമതത്തിനെതിരായി, ഇന്ദ്രിയഗോചരമായ സകല വസ്തുക്കൾക്കും ഞാൻ പ്രതാനം ചെയ്യുന്ന ആശ്വാസത്തിനും ഉപരിയായി എല്ലാവരും എന്നെത്തന്നെ അന്വേഷിപ്പാനും സ്നേഹിപ്പാനുമായി എന്റെ ഹൃദയം കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുള്ള ഒരുപായമാണിതു്. ആശ്വാസരഹിതനായിരിക്കയിൽ നീ വിശ്വസ്തനായിരിക്കുന്നെങ്കിൽ, നിന്റെ താൽകാലികലാഭത്തെ ഓർത്തല്ല, നിർവ്യാജമായിട്ടാണു് എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നതെന്നു നീ പ്രത്യക്ഷം തെളിയിക്കുന്നു.

ആകയാൽ മകനേ, ആത്മീയകായ്കണ്ടളിൽ അഭിരുചിയില്ലാത്തതിനെക്കുറിച്ചു നീ ചഞ്ചലനാകരുതു്. ധൈര്യത്തോടെ സഹിപ്പാനും, മഹാമനസ്കതയോടെ പ്രവർത്തിപ്പാനും നീ അതിയായി ബുദ്ധിമുട്ടണം.

3. സ്ഥിരതയോടെ നിന്റെ ജോലി തുടരുക. മേൽപ്രസ്താവിച്ച അഭിരുചിക്കുറവിൽനിന്നുളവാകുന്ന ക്ഷീണവും

വെറുപ്പും ജയിക്കാനായി അധികം പ്രാത്ഥിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നിന്റെ ആഭ്യന്തരവും ബാഹ്യവുമായ പ്രവൃത്തികളെ ശ്രദ്ധയോടെ പരിശോധിക്കുക. നിന്റെ ഹൃദയത്തെ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധയോടെ കാക്കണം. അവസാനമായി, നിസ്സാരസംഗതികളിൽ കൂടെക്കൂടെയും പൂർണ്ണമായും ആശാനിഗ്രഹം ചെയ്യേണ്ടതത്രേ. ഇപ്രകാരം ഇടവിടാതുള്ളതും സാക്ഷാത്തായതുമായ ഭക്തിതീക്ഷ്ണത നിശ്ചയമായി മനുഷ്യനെ നശിപ്പിക്കും. ഇതിനിടയ്ക്കു ദൈവതിരുമനസ്സിനു് അധികമധികമായി കീഴ്പ്പെട്ടുകൊണ്ടു വണക്കത്തോടും സ്നേഹത്തോടുംകൂടെ അതിനെ—അതിരുചിക്കുറവിനെ—സഹിക്കുന്നതു് ഏറ്റം വലിയ ഒരാശ്വാസമായിക്കരുതുക.

ഇന്ദ്രിയഗോചരമായ ആശ്വാസം ലഭിപ്പാനായി സാധിക്കുന്നതെല്ലാം നീ ചെയ്താലും, എല്ലായ്പോഴും നിന്നെ ആവിധത്തിൽ ആശ്വസിപ്പിക്കുവാൻ ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അതു നിനക്കു് അപകരമായിത്തീരുകയോ, എനിക്കു വരേണ്ടതു നിന്റേതാക്കിത്തീർക്കുകയോ ചെയ്തേക്കുമെന്നു ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ നീ എളിമയുള്ളവനായിരിക്കുകയും സ്വാർത്ഥതൽപരതകൂടാതെ എന്നെ സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നാണു് എന്റെ ആഗ്രഹം. ഈ ആശ്വാസം പ്രാപിക്കയും അനുഭവിക്കയും ചെയ്യുന്നതിനു സ്വശക്തിയാൽ നിനക്കു സാധിക്കയില്ലെന്നും, പ്രത്യുത അതു് എന്റെ ഒരു ദാനമാണെന്നും നിന്നെ ധരിപ്പിക്കാനത്രേ ഞാൻ ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതു്. അകയാൽ ഇതുമാത്രമല്ല, ഏറ്റം ലഘുവായ ആശ്വാസംപോലും പ്രാപിക്കുന്നതിനു നീ ശക്തനല്ലെന്നു സമ്മതിച്ചേ തീരൂ. നിന്നെ എന്റെ വത്സലമക്കളിൽ ഒരാളായി ഗണിക്കുന്നതു്, ഇന്ദ്രിയഗോചരമായ സകലവിധ ആശ്വാസങ്ങളേയും അതിശയിക്കുന്ന ഏറ്റവും വലിയ ഒരു അനുഗ്രഹമായി കരുതിക്കൊള്ളണം.

4. ശിഷ്യൻ:— ഹാ! ദൈവമായ കർത്താവേ, നിന്റെ

മകനായിരിക്കുന്നതു്—നിന്റെ ഹൃദയത്തിനു് ഇഷ്ടപ്പെട്ടവനായിരിക്കുന്നതു്—വളരെ മഹനീയവും നിസ്തുലവുമായ ഒരനുഗ്രഹമത്രേ. എന്നാൽ ആത്മീയാശ്വാസമില്ലാത്തപ്പോൾ എന്റെ മനസ്സിടിയുകയും, ഇത്ര ശ്രേഷ്ഠമായ അനുഗ്രഹത്തെപ്പോലും ഗ്രഹിപ്പാൻ എനിക്കു സാധിക്കാതെ വരുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. ഞാൻ അങ്ങയുടെ പ്രിയപ്പെട്ട മകനാണെന്നു് ഈ ദൈവേഷ്ടപ്രസാദംവഴി എനിക്കു ബോധ്യമാകുമ്പോൾ, മാനുഷികമോ ദൈവികമോ ആയ എല്ലാ ആശ്വാസങ്ങളും നഷ്ടപ്പെട്ടാലും അതു സഹിക്കുന്നതിനു് എനിക്കു യാതൊരു പ്രയാസവും തോന്നുകയില്ല. അതു് എന്റെ മനസ്സമാധാനത്തെ നശിപ്പിച്ചു കളയുന്നുമില്ല.

എന്നാൽ, ഈശോയേ, നിന്നിൽനിന്നു ഞാൻ വേർപെട്ടുപോയി എന്നുപോലും തോന്നത്തക്കവിധം അത്ര വലിയ നൈരാശ്യം ചിലപ്പോൾ എനിക്കുണ്ടാകാറുണ്ടു്. നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഇനിയും എനിക്കു് ഒരു സ്ഥാനമുണ്ടാകുമെന്നു വിചാരിക്കാൻപോലും അസാദ്ധ്യമാകത്തക്കവണ്ണമുള്ളതാകുന്നു ഈ നൈരാശ്യത്തിന്റെ ഉഗ്രത. സർവ്വജ്ഞനായ എന്റെ രക്ഷകാ! മരണവേദനയെക്കാൾ ക്രൂരതരമായ എന്റെ പീഡകളുടെ അധികൃത്തെ നീ അറിയുന്നുവല്ലോ. ഈ ദയനീയാവസ്ഥയോടു്—ഈ നൈരാശ്യത്തോടു്—തുലനം ചെയ്യുമ്പോൾ മറ്റു സകല സങ്കടങ്ങളും ആശ്വാസമായിത്തോന്നുന്നു.

എന്റെ ഈശോയേ, കുരിശിലേ നിന്റെ നിരാശ്രയാവസ്ഥയെക്കുറിച്ചു് എന്നെ ആശ്വസിപ്പിക്കേണമേ; ക്ഷുദ്രമായ പക്ഷം എന്നെ ഉപദേശിക്കയെങ്കിലും ചെയ്യാൻ ഉപേക്ഷ വിചാരിക്കരുതേ എന്നു നിന്നോടു ഞാൻ ഇടവിടാതെ അപേക്ഷിക്കുന്നു. ഈ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഒന്നുപോലും ഞാൻ അർഹിക്കുന്നില്ല. നിന്റെ മാതൃകമാത്രം എനിക്കു ധാരാളം മതി. പക്ഷേ, കാണുന്നതിനെ ഗ്രഹിക്കാതെയും, കേൾക്കുന്നതിനെ മനസ്സിലാക്കാതെയും ഇരിക്കത്തക്കവണ്ണം ഞാൻ അത്ര

നികൃഷ്ടനായതുകൊണ്ടു നീ തന്നെ എന്നെ പഠിപ്പിക്കാത്ത പക്ഷം നിന്റെ മാതൃകയനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു് എനിക്കു സാധിക്കയില്ലെന്നു ഞാൻ ഇതാ ഏറ്റുപറയുന്നു.

5. ഈശോ:—മകനേ, നന്മചെയ്യുക എന്നതും, നന്മ ചെയ്യുന്നുവെന്നു ഗ്രഹിക്കുന്നതും വ്യത്യസ്ത സംഗതികളാണു്; ആദ്യത്തേതു ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു; രണ്ടാമത്തേതു സന്തോഷത്തെ ഉളവാക്കുന്നതേയുള്ളൂ: അപ്രകാരംതന്നെ, മകനേ, എന്റെ വരപ്രസാദത്തിൽ ജീവിക്കുന്നതും, വരപ്രസാദത്തിലാണു ജീവിക്കുന്നതു് എന്നറിയുന്നതും വ്യത്യസ്തങ്ങളത്രേ; ഒന്നു സാക്ഷാത്തായ ഭാഗ്യത്തെ ഉളവാക്കുന്നു; മറേതു് ഇന്ദ്രിയഗോചരമായ ആനന്ദത്തെ നിനക്കു നല്കുന്നെങ്കിലും സാക്ഷാൽ ഭാഗ്യത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നില്ല.

ഹിതകരവും, ആനന്ദപ്രദവും, എന്നാൽ ഫലശൂന്യവുമായ ഈ ജ്ഞാനത്തെ സ്നേഹവാത്സല്യത്തോടെ ഞാൻ ചിലപ്പോൾ ചിലരിൽനിന്നു മറയ്ക്കാറുണ്ടു്. ധൈര്യത്തോടെ പുണ്യം അഭ്യസിക്കുന്നതിനും അവർക്കു് എന്നെനേരേയുള്ള സ്നേഹം ഉപര്യുപരി വർദ്ധിക്കുന്നതിനുമായിട്ടാണു ഞാൻ ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതു്. നീ എത്ര പണിപ്പെട്ടിട്ടും ഈ സ്നേഹം നിനക്കു് അനുഭവപ്പെടാതിരിക്കെ, സ്നേഹം വഴിയായിത്തന്നെ സ്നേഹം സമ്പാദിക്കാൻ ശ്രമിക്കുക എന്നതു ശ്രേഷ്ഠവും പാവനവുമായതത്രേ.

ആകയാൽ മകനേ, നീ എന്റെ വരപ്രസാദത്തിലാകുന്നു ജീവിക്കുന്നതെന്നു ദൃഢബോധ്യം വരുവാനായി ആഗ്രഹിച്ചു വ്യസനിക്കരുതു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, തൽകാലം നിനക്കു നല്കാൻ ഞാൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ലാത്തതിനെ സമ്പാദിക്കാനായി നീ വൃഥാ വേലചെയ്യുന്നതെന്തിനു്? ഇന്ദ്രിയഗോചരമായ ആനന്ദത്തെക്കാൾ നിന്റെ സാക്ഷാത്തായ നന്മയെ ഞാൻ അന്വേഷിക്കയും സ്നേഹിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ഇതു വാസ്തവത്തിൽ നിനക്കു് ഉപകാരപ്രദമെന്നും എനിക്കറിയാം. എന്തു

കൊണ്ടെന്നാൽ, ഇന്ദ്രിയഗോചരമായ വസ്തുക്കളിൽ നീ യാതൊരാശ്വാസവും കാണാത്തപ്പോൾ അവയെ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടു മാറാറംഭവിക്കാത്ത നന്മയായ എന്നിൽമാത്രം നീ ആശ്രയിക്കും. ആകയാൽ മകനേ, നീ അനുഭവിക്കുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകളെയെല്ലാം അവഗണിച്ചു കഴിവുപോലെ നീ എന്റെ പക്കലേയ്ക്കു തിരിയുക. എന്റെ സ്നേഹത്തെപ്രതി എല്ലാക്കാര്യങ്ങളിലും എന്റെ ഹിതാനുസരണം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു നീ സന്നദ്ധനായിരിക്കുന്നു എന്നു വാശ്ചാനം ചെയ്തുകൊണ്ടു് എന്റെ ഹൃദയത്തിനു നിന്നെ സമർപ്പിക്കുക. അനന്തരം നിനക്കു ചെയ്വാനുള്ളതിനെ സമാധാനത്തോടെ ചെയ്താൽ മതി. നീ ചെയ്വാനുള്ളതിൽപ്രവൃത്തികളോ യാതൊന്നും ആദ്ധ്യാത്മികശുഷ്കതകാരണം മുടക്കയുമരുതു്. ഈ ശുഷ്കത നിന്നെ ബാധിക്കുന്നെങ്കിൽ അതേപ്പറ്റി വിചാരിച്ചു ദുഃഖിക്കുന്നതു് ഒരിക്കലും നന്നല്ല. സമാധാനപൂർവ്വം അപേക്ഷിക്കയും, നിന്നെത്തന്നെ എനിക്കു പൂർണ്ണമായി സമർപ്പിക്കയുമാണു വേണ്ടതു്.

അവസാനമായി, ഇപ്രകാരം ആത്മീയാശ്വാസമില്ലാതെ വരുമ്പോൾ എന്നിൽ മാത്രമല്ലാതെ യാതൊരു സൃഷ്ടിയിലോ നിന്നിൽത്തന്നെയോ ആശ്രയിക്കാതിരിക്കണം. നിന്നെത്തന്നെ പരിത്യജിച്ചു്, എന്റെ ഹൃദയത്തോടു ചേർന്നിരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുക. ക്ലേശത്തെ, സഹാത്മതയെ എത്രത്തോളം നീ നശിപ്പിക്കുന്നുവോ അത്രത്തോളം അതു നിനക്കു ഗുണപ്രദമായിത്തീരുകയുംചെയ്യും.

6. ശിഷ്യൻ:— ഹാ! കർത്താവേ, നിന്റെ ഹൃദയത്തിനു സ്തുതിയും മാഹാത്മ്യവും ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ! എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, മരണത്തിന്റെ നിഴലിൽ ഇരിക്കുന്ന എനിക്കു ജീവന്റെ വഴികളെ കാണിച്ചുതരുവാൻ അങ്ങെ പ്രേരിപ്പിച്ചതു് അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ നന്മ മാത്രമാണു്; എന്നാൽ നിന്റെ തൃപ്പാദത്തുങ്കൽ സാഷ്ടാംഗപ്രണാമം ചെയ്യുവാൻ പോലും എനിക്കു യോഗ്യതയില്ല. എങ്കിലും ഇതിലും കൂടുതൽ

ആശ്വാസരഹിതമായ അവസ്ഥയെ—അവർണ്ണനീയവും നരകവേദനയെക്കാൾ ദുസ്സഹവുമായ ദുരിതത്തെ—അങ്ങയോട് അറിയിക്കുന്നതിന് എന്നെ അനുവദിക്കണമേ എന്നു ഞാൻ വീണ്ടും വീണ്ടും യാചിക്കുന്നു.

എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, എനിക്ക് അങ്ങയുടെ അനുഗ്രഹം നഷ്ടമായിരിക്കുന്നുവെന്നും, അവിടുന്ന് എന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചു കളഞ്ഞുവെന്നും, തന്നിമിത്തം നരകം എന്റെ ഭവനമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നുവെന്നും, എനിക്കു ചിലപ്പോൾ തോന്നാറുണ്ട്. ദൈവമായ കർത്താവേ, എന്റെ അത്യുഗ്രമായ ഈ ദുരവസ്ഥ എന്നെ നിർബന്ധിച്ചില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഞാൻ ഇത് അങ്ങയോടു വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനു തുനിയുമായിരുന്നില്ല.

7. ഈശോ:— മകനേ, നീ അനുഭവിക്കുന്നതെന്തെന്ന് ഇതു വേണ്ടുംവണ്ണം കാണിക്കുന്നുണ്ട്. നിന്റെ ഈ ആത്മീയാന്ധകാരം എത്രതന്നെ വലുതായിരുന്നാലും നീ കലങ്ങരുത്. ഇതാ, നീ സഹിക്കുന്നതുതന്നെ വിശുദ്ധന്മാർ സഹിച്ചിട്ടുള്ളവയാണ്. അവർ ഏറ്റവും പൂർണ്ണമായവിധത്തിൽ എന്നോടു ചേർന്നിരുന്നതിനാൽ, ഈ വിധത്തിൽ പൂർണ്ണമായി തങ്ങളെത്തന്നെ പരിത്യജിച്ച് ഒരു പുതിയ ജീവിതരീതി അവലംബിച്ചുകൊണ്ട് എനിക്കായിമാത്രം ജീവിച്ചിരുന്നു. മകനേ, നീ വിശ്വസിക്കയും ശരണപ്പെടുകയും നിഷ്കളങ്കമായി സ്നേഹിക്കയും ചെയ്ക; പരിശുദ്ധ പുണ്യങ്ങൾ അഭ്യസിക്കുവാനും ധീരപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്വാനുമുള്ള സമയമാണിത്.

നിനക്കു മനസ്സിടിവുണ്ടാകാതിരിക്കട്ടെ. മരണമെന്നു നിനക്കു തോന്നുന്നതു ഒരജ്ഞാതജീവിതം മാത്രമാകുന്നു. ഇപ്പോൾ നഷ്ടമായി കാണപ്പെടുന്നതു ഒടുവിൽ ഒരു ലാഭമായി പരിണമിക്കും. എന്നാൽ മകനേ, നിത്യനാശത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു വിചാരംതന്നെ ഈ ലോകത്തിലേ സകല ദുരിതങ്ങളെക്കാൾ കഠിനമാണെന്നുള്ളതു നിനക്ക് അനുഭവമാണല്ലോ.

ഇങ്ങനെയിരിക്കെ, ഈ മഹാനാശത്തിൽനിന്നും നിന്നെ ഉ
ദ്ധരിച്ച എന്റെ കരുണ എത്ര വലുതാണെന്നു നീ ഗ്രഹിക്ക
ക. അളവറ്റവിധത്തിൽ എന്നോടു പ്രതിസ്നേഹം കാണി
പ്പാൻ നീ എത്ര ന്യായ്യമായി കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നുകൂടി
ഇതിൽനിന്നു ഗ്രഹിക്കാം.എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ,അളവറ്റ ഒരു
നാശത്തിൽനിന്നു ഞാൻ വഴിയായി നീ രക്ഷപെട്ടിരിക്കുന്നു.

8. മകനേ, ഞാൻ സകല മനുഷ്യരുടേയും രക്ഷയെ അ
ഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്നതിനെപ്പറ്റി നീ സംശയിക്കുന്നതു പൈ
ശാചികപ്രേരണനിമിത്തമാണ്. കാരുണ്യവാനായ എന്നിൽ
ശരണപ്പെടുന്നവൻ ലജ്ജിക്കയില്ല; എന്നോടു് എന്തെങ്കിലും
അപേക്ഷിക്കുന്നവൻ അതു സ്വീകരിക്കയും ചെയ്യും. ഈ കരു
ണയെക്കുറിച്ചു നിനക്കു വിശ്വാസക്കുറവുണ്ടാകുന്നതു പിശാ
ചല്ലാതെ മറ്റാരാണു്? നിന്റെ നിത്യസൗഭാഗ്യത്തിനായി
അനന്തസ്നേഹത്തോടെ എല്ലാം ശരിപ്പെടുത്തുന്ന എന്നെപ്പറ്റി
വിചാരിക്കാതിരിപ്പാൻ നിന്നെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതും ഈ പി
ശാചുതന്നെ. പ്രകൃത്യാതിന്മയായിരിക്കുന്ന സകല സംഗതി
കളും പിശാചിൽനിന്നാണു പുറപ്പെടുന്നതു; ഈ വിധത്തിൽ
ഒരുത്തനേയും ഞാൻ ഒരിക്കലും പരീക്ഷിക്കയില്ല; ഇവ എ
ന്നിൽനിന്നു് ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. പിശാചു നിനക്കു തോന്നിക്കു
ന്നവയെല്ലാം ഉടനേതന്നെ പരിത്യജിക്കുക. അവയെക്കുറിച്ചു്
അവനോടു വാദിക്കുകയേ വേണ്ടാ. നീ നിഷ്കളങ്കനായിരി
ക്കണം. ദൈവതിരുമനസ്സിനു കീഴ്പ്പെട്ടുകൊണ്ടു സമാധാന
പൂർവ്വം ജീവിക്കുക.

ദൈവതിരുമനസ്സിനോടു നീ പൂർണ്ണമായി യോജിച്ചിരി
ക്കുന്നില്ലെന്നു നിന്റെ ആത്മീയാന്ധതയുടെ അധികൃത്താൽ
നിനക്കു തോന്നിയാൽത്തന്നെയും കലങ്ങുകയോ വ്യസനിക്ക
കയോ ചെയ്യരുതു്. ഉൽകണ്ഠക്കൂടാതെ നിന്നെ എന്റെ ഹൃദയ
ത്തിനു നേരേമേല്പിക്കുക. "ദൈവമേ,എന്റെ രക്ഷകാ, ഈ ലോ
കത്തിലും പരലോകത്തിലും നിന്റെ മനസ്സു് എന്നിൽ നിറ

വേറട്ടെ' എന്നു് ആവർത്തിച്ചു ചെല്ലുകമാത്രം ചെയ്താൽ മതി.

മകനേ, ഇപ്രകാരം ദൈവതിരുമനസ്സിനു തന്നെത്തന്നെ സമർപ്പിക്കുന്ന ഒരുവൻ നശിച്ചുപോകുക എന്നതു സംഭവ്യമോ? ആകാശവും ഭൂമിയും നശിച്ചുപോയാലും ദൈവതിരുമനസ്സിനു പൂർണ്ണമായി തന്നെത്തന്നെ കയ്യാളിക്കുന്ന ഒരുവൻ നശിച്ചുപോകയില്ല. അതുകൊണ്ടു സന്തോഷിക്കുക. എന്റെ വത്സലമകനേ, ഈ വേദസാക്ഷിത്വം മഹാമനസ്കതയോടെ നീ സഹിക്കണം. ഇതുവഴിയായി എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട ശിഷ്യന്മാർ ബഹുമാനിക്കപ്പെടുകയും അനശ്വരമായ ജയവിരുതും നിത്യമുടിയും അവർ സമ്പാദിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

9. **ശിഷ്യൻ**:– ഹാ! ഈശോയേ, എന്റെ ഏകാവലംബമേ, ഇതിനെക്കുറിച്ചെല്ലാം ഞാൻ എന്താണു പറയേണ്ടതു്. ഇതാ ഒരേസമയത്തുതന്നെ അശ്വാസവും അസ്വസ്ഥതയും ഞാൻ അനുഭവിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് എന്റെ ഹൃദയവികാരങ്ങളെ വർണ്ണിപ്പാൻ എനിക്കു വഹിയാ. എന്നാൽ നീ എന്റെ ഹൃദയത്തെ സ്പഷ്ടമായിക്കാണുന്നുവല്ലോ. ഈശോനാഥാ, നീ അനുഭവിച്ച അശ്വാസരഹിതമായ അവസ്ഥയെ ഓർത്തു് എന്റെ ആത്മാവിനെ രക്ഷിക്കണമേ. എന്റെ ആത്മാവിനുവേണ്ടി നീ നിരവധി നിഷ്ഠുരപീഡകൾ അനുഭവിച്ചുവല്ലോ. കഴിയുംവിധം പൂർണ്ണമായി എന്നെ നിനക്കു ഞാൻ ഭരമേല്പിക്കുന്നു. നിന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ സൂക്ഷത്തിനു മുഴുവനായും എന്നെ ഞാൻ കയ്യാളിക്കുന്നു. ഈ ലോകത്തിലും പരലോകത്തിലും, എന്നിൽ നിന്റെ തിരുമനസ്സു നിറവേറട്ടെ.

അധ്യായം 24

നാം എപ്രകാരം കുരിശുവഴിയായി സകലതും പൂർണ്ണമാക്കണമെന്നു ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട ഈശോ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

ഈശോ:— ഇതാ! മകനേ, എന്റെ പിതാവു് എന്നെ ഭരമേല്പിച്ച ജോലി ഇപ്പോൾ പൂർത്തിയായിരിക്കുന്നു. ഇഹലോകജീവിതം അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിനു സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഞാൻ ഇറങ്ങി. ഇതാ, അതു ഞാൻ നിറവേറ്റി. ബുദ്ധിമുട്ടുകളും ദുഃഖങ്ങളും ക്ലേശങ്ങളുംനിറഞ്ഞ ജീവിതം ഞാൻ അവസാനിപ്പിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഇവയുടെ വ്യർത്ഥ അവസാനിച്ചു. എന്നാൽ, ഇവയുടെ യോഗ്യതയും ഫലവും എന്നും നിലനില്ക്കുന്നതാണു്. സാത്താന്റെ രാജത്വം അപരിഹാര്യമായവിധം നശിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇഹലോകരാജാവായ അവനെ അവന്റെ രാജ്യത്തിൽനിന്നു ഞാൻ ബഹിഷ്കരിച്ചു. എന്റെ സ്വന്തം രക്തത്താൽ ഞാൻ സമ്പാദിക്കയും, എന്റെ സ്നേഹത്താൽ ഞാൻ ജയിക്കുകയും, നാനാമാർഗ്ഗേണയും ബലപ്പെടുത്തുകയും സുരക്ഷിതമാക്കുകയും ചെയ്ത എന്റെ രാജ്യം എന്നും നിലനില്ക്കും. അതിനു യാതൊരു അവസാനവുമുണ്ടാകയില്ല.

ആദിമുതൽ എന്നെക്കുറിച്ചു സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതും എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുമെല്ലാം ഇപ്പോൾ പൂർത്തിയായി. പാപം അവസാനിക്കുന്നതിനും, ദുഷ്ടത നശിക്കുന്നതിനും, നീതി പ്രബലമാകുന്നതിനുമുള്ള സമയം ഇതല്ലയോ? ഞാൻ ചെയ്യാത്തതായി ഇനി യാതൊന്നും ശേഷിച്ചിട്ടില്ല; സഹിക്കാത്തതായി എന്തുണ്ടു്? സകലതും പൂർത്തിയായി. ഇനി മനസ്സംതൃപ്തിയോടെ എനിക്കു മരിക്കാം.

മകനേ, ഞാൻ എവിടെയാണു് എല്ലാം പൂർത്തിയാക്കിയതെന്നു് ഈ ഘട്ടത്തിൽ നീ സവിശേഷം ആലോചിക്കേണ്ടതാണു്. കുരിശിലല്ലയോ? മലയിൽവച്ചു ഞാൻ നിനക്കു കാണി

ച്ച ആ മാതൃകയനുസരിച്ചുവേണം നീ പ്രവർത്തിപ്പാൻ.

2. നീ എന്റെ ഹൃദയവികാരങ്ങളെ ഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ— അതിനെ സ്വായത്തമാക്കിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ— കുരിശിൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടല്ലാതെ ജീവിപ്പാനോ മരിപ്പാനോ നീ ആഗ്രഹിക്കയില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, മനുഷ്യനെ പുണ്യവാനാക്കുവാനും രക്ഷപെടുവാനുമായി ഞാൻ കാണിച്ചുതന്നതല്ലാതെ മാർഗ്ഗമില്ല. സ്നേഹത്തോടെ കുരിശു വഹിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ഈ ലോകത്തിലും പരലോകത്തിലും നിനക്കു് എന്തെല്ലാം നന്മകളും സമ്പാദിക്കാമെന്നു നീ അറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ നിശ്ചയമായി എന്നെപ്പോലെതന്നെ സ്വമനസ്സാലെ നീ അതിനെ സ്വീകരിച്ചേനേ. സ്വമനസ്സാ കുരിശിൽ നിന്നും നിന്നെ സ്വതന്ത്രനാക്കുന്നതിനെക്കാൾ, എന്റെ സ്നേഹത്തെപ്രതി അതു വഹിക്കുന്നതു സർവ്വപ്രകാരേണയും രക്ഷാകരവും ഗുണപ്രദവുമാണു്.

മകനേ, പീഡകൾ അനുഭവിക്കുന്നതിന്റെ വിലയും, അതിന്റെ പ്രതിഫലവും നീ അറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ, സഹിക്കുന്നതിനുള്ള ഈ ജീവിതം വളരെ ചുരുങ്ങിയതും, എന്നാൽ അതിന്റെ പ്രതിഫലം അനുഭവിപ്പാനുള്ള നിത്യത്വം വളരെ ദൈർഘ്യമുള്ളതും ആണു് എന്നോർത്തു നീ വിസ്മയിക്കുമായിരുന്നു.

3. ദുഃഖങ്ങളിൽ നിന്നു് പ്രയാസം സ്ഥിരമായി നില്പാൻ നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നോ? അങ്ങനെയെങ്കിൽ, അവ തുടച്ചയായി ഉണ്ടായേക്കാവുന്ന ആഴ്ചകളേയോ, മാസങ്ങളേയോ, കൊല്ലങ്ങളെത്തന്നെയോ കുറിച്ചു വിചാരിക്കരുതു്. ഓരോ ദിവസവും അവസാനത്തേതായി കരുതുക. അതു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ കൂടുതൽ സഹിക്കുന്നതിനോ ലാളിക്കുന്നതിനോ നിനക്കു സാധിക്കയില്ലെന്നേ വിചാരിക്കാവൂ.

കഷ്ടതകളിൽനിന്നു സ്വതന്ത്രരാകുന്നിനു് ഉത്സാഹിക്കുന്നവരെക്കാൾ, എന്നെപ്പോലെ അവയെ സഹിക്കുന്നതിനു് ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ എത്ര ഭാഗ്യവാന്മാർ!! ഏറ്റവും നിർമ്മലമായ

സ്നേഹംവഴിയായി എന്നോട് ഐക്യപ്പെട്ട പരിപൂർണ്ണത പ്രാപിക്കുന്നവരായി ഇവർ മാത്രമേയുള്ളൂ.

വിശുദ്ധന്മാരുടെ മാതൃകയെ കണ്ടാലും! അവർ വെറും സ്വാർത്ഥമായ സകലത്തെയും വെറുത്തു എന്നെ അത്യന്തം ശുദ്ധതയോടെ അനുഷ്ഠിച്ചു. എന്നോട് തുല്യരാകുവാനുള്ള അതിയായ ആഗ്രഹം നിമിത്തം ചിലർ സഹിക്കുന്നതിനും മരിക്കുന്നതിനുകൂടെയും തയ്യാറായിരുന്നു. മറ്റു ചിലരാകട്ടെ മരിക്കുന്നതിനല്ല, എന്നെപ്രതിയുള്ള സ്നേഹംനിമിത്തം സഹിക്കുന്നതിനുമാത്രമാത്രമാണ് ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നത്. ദൈവം അവർക്ക് അയച്ചുകൊടുത്തവയെ സഹിച്ചതുകൊണ്ടുമാത്രം അവർ തൃപ്തരായുമില്ല. പിന്നയോ എന്റെ അരുപിയാൽ പ്രേരിതരായ അവർ മനസ്സാലെ ആത്മനിഗ്രഹം ചെയ്യുകയും ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ സഹിക്കുകയും, എന്നോടുള്ള സ്നേഹംനിമിത്തം പരിപൂർണ്ണരാകുന്നതിനു തീക്ഷ്ണതാപൂർവ്വം ഉത്സാഹിക്കുകയും ചെയ്തു.

4. മകനേ, സകലതും പരിശോധിച്ചു നോക്കുന്നപക്ഷം താഴെ പറയുന്ന സത്യത്തിലേയ്ക്കു പിന്തിരിഞ്ഞു വരുവാൻ അവസാനത്തിൽ നീ നിർബന്ധിതനാകും. എന്റെ സ്നേഹത്തെപ്രതി എന്റെ അരുപിക്കൊത്തവണ്ണം ജീവിപ്പാനായി, പ്രകൃതിസിദ്ധമായ ചാഞ്ചല്യങ്ങളേയും വെറുപ്പിനേയും സദാ ബലി കഴിക്കുന്നതിലാണ് ആത്മാവിന്റെ ആന്തരികജീവിതം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. ഇതു ജീവപര്യന്തം നീ അനുഷ്ഠിക്കണം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, നീ മനുഷ്യനാകയാൽ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നിടത്തോളംകാലം തിന്മയിലേക്കു ചാഞ്ഞും, അതിൽ വീഴുന്ന സ്ഥിതിയിലുമാണ് നിന്റെ ഇരിപ്പ്. വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടി കഴിയുന്നതു ശ്രമിച്ചാലല്ലാതെ, തെറ്റുകളേയും ഏറക്കുറവുകളേയും തള്ളി നന്മയേയും പരിപൂർണ്ണതയേയും പ്രാപിപ്പാൻ കഴിയുന്നതല്ല. ഇപ്രകാരം എന്റെ സ്നേഹത്തെപ്രതി, സ്വഭാവത്തിനെതിരായ മഹാമനസ്കതയോടെ ദൈവേഷ്ടപ്രസാദത്തെ അനുഗമിക്കുക. ഇതാകുന്നു വിശുദ്ധന്മാരുടെ അരുപി.

5. മകനേ, നീ അറിവുള്ളവനാണെങ്കിൽ, നിന്റെ പീഡകർക്കു പ്രതിഫലമായി ഈ ലോകത്തിൽ യാതൊന്നും തന്നെ നീ ആഗ്രഹിക്കയില്ല; പ്രത്യുത, എന്നെപ്രതിയുള്ള സ്നേഹംനിമിത്തം ക്ലേശങ്ങൾ സഹിക്കുന്നതിനുള്ള വരപ്രസാദമേ എന്നിൽനിന്നു നീ ഇച്ഛിക്കയുള്ളൂ. നിന്റെ പീഡകർ ഒരിക്കലും എന്റേതിനോടു തുല്യമായെന്നു വരുകയില്ല. ഞാൻ എന്റെ ജീവിതാവസാനംവരെ അവയിൽ സ്ഥിരമായിനിന്നു. ദൈവതിരുമനസ്സു നിന്നിൽ നിറവേറുന്നതുവരെ നീയും നിന്റെ സങ്കടങ്ങളിൽ സ്ഥിരമായി നില്ക്കുന്നതിനാണു ഞാൻ ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത്.

മകനേ, നിന്നെപ്രതി ക്രൂശിൽ തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്ന എന്നെ ചിലപ്പോഴെങ്കിലും സ്മരിക്കാതിരിക്കുന്നതു് എത്ര മൗഢ്യമാണെന്നു് ഓർത്തു ലജ്ജിക്കുക. എനിക്കുവേണ്ടിമാത്രമാണു നീ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നതെങ്കിൽ യാതൊരു സന്ദർഭത്തിലും നീ എന്നെ വിട്ടുപോകയില്ല. എന്നാൽ നീ ലാഭത്തെ ഇച്ഛിച്ചാണു് എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നതെങ്കിൽ, ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാകുമ്പോൾ നിനക്കിഷ്ടമുള്ളതിനു മാത്രമേ നീ ആഗ്രഹിക്കയുള്ളൂ. ഇതിൽ അത്ഭുതപ്പെടുവാനില്ല. ഒരു കൂലിക്കാരൻ അവന്റെ യജമാനന്റെ കായ്കളിൽ എന്നതിനെക്കാൾ സ്വന്തം കായ്കളിൽ അധിക ശ്രദ്ധയുള്ളവനായിരിക്കുന്നു. തൽക്കാലലാഭം നല്കാത്തവനും, വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടി ശുശ്രൂഷിക്കപ്പെടേണ്ടവനുമായ ഒരു യജമാനനെ ഉപേക്ഷിച്ചു പോകുന്നതിനു് അവനു് അധികവിഷമം തോന്നുകയില്ല. എന്നാൽ നീ ഒരു കൂലിക്കാരന്റെ ദാസ്യരൂപിയല്ല സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു്. നിന്റെ അരൂപി ശ്രേഷ്ഠമായതാണു്. ഈ ശ്രേഷ്ഠരൂപി നശിച്ചു പോകാതിരിപ്പാനാണു നീ ശ്രമിക്കേണ്ടതു്. ഈ നല്ല അരൂപിയെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനെക്കാൾ മരിപ്പാൻ സന്നദ്ധനായിക്കൊണ്ടു് എന്നോടൊന്നിച്ചു് അശ്രാന്തപരിശ്രമം ചെയ്തുകൊള്ളണം.

6. സ്ഥിരതയോടെ നിന്റെ വേലയെ നീ പൂർത്തിയാക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, എന്നെക്കുറിച്ചു് അധികമെല്ലാം സഹിച്ചതു

കൊണ്ടു നിനക്കെന്തു ഫലം? ഇതുവരെ സങ്കടങ്ങളോടുകൂടിയാണു നീ എന്നെ അനുഗമിച്ചിട്ടുള്ളതെങ്കിൽ, മകനേ, നിനക്കു സന്തോഷത്തിനു് അവകാശമുണ്ടു്. എന്നാൽ ആരംഭിക്കുന്നവനല്ല, നിലനില്ക്കുന്നവനാണു രക്ഷപെടുന്നതെന്നും അതേസമയംതന്നെ നീ ഓർക്കണം. ആരംഭിക്കുന്നവർക്കു് ഒരു പ്രതിഫലം വാങ്ങാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നുവെന്നതു വാസ്തവംതന്നെ. എന്നാൽ നിലനില്ക്കുന്നവർക്കേ അതു കൊടുക്കപ്പെടുകയുള്ളു. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിനക്കു് ഒരുക്കിവച്ചിരിക്കുന്ന നിത്യസമ്മാനത്തെ സദാ നിന്റെ മുമ്പാകെ വയ്ക്കുക എന്നതു നിലനില്പിനു വളരെ ഉപകരിക്കുന്ന ഒന്നാകുന്നു: ഇഹലോകക്ലേശങ്ങൾക്കും അതിനുംതമ്മിൽ യാതൊരു താരതമ്യവുമില്ലാത്തവണ്ണം അതു് അത്ര വലുതാണു്.

മകനേ, നീ അധൈര്യപ്പെടുകയും, നിനക്കായി തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ള കിരീടം നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി നിരന്തരം പ്രാർത്ഥിക്കണം. നീ എത്ര ശ്രദ്ധ്കാന്തിയോടെ പ്രാർത്ഥിക്കുമോ അത്രയ്ക്കു നീ പുണ്യത്തിൽ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കും.

മകനേ, അവസാനമായി എന്റെ മാതൃകയേയും എന്റെ സാന്നിധ്യത്തേയുംപറ്റി നീ ഓർമ്മയുള്ളവനായിരിക്കുക. എന്നോടു് ഐക്യപ്പെടുന്നതിനുള്ള പ്രതിജ്ഞയെ പ്രതിദിനം നവീകരിക്കയും, നിന്റെ ഹൃദയത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടതാവശ്യമത്രേ. ഇപ്രകാരം നീ ഓരോദിവസവും കഴിച്ചുകൂട്ടിയാൽ മരണശേഷം നിനക്കു നിത്യാനന്ദോഗ്യം അനുഭവിക്കാം.

7. ശിഷ്യൻ:— ഹാ! എത്രയും മാധുര്യമേറിയ ഈശോയേ, നിന്റെ കഷ്ടാനുഭവത്തിന്റേയും, വിശ്വസ്തതയോടെ നിനക്കു ശുശ്രൂഷചെയ്തു സകല വിശുദ്ധന്മാരുടേയും യോഗ്യതകളും വഴിയായി അവസാനംവരെ നിലനില്ക്കുന്നതിനുള്ള അനുഗ്രഹം എനിക്കു നല്കേണമേ.

നിന്നോടുകൂടെ ക്രൂശിക്കപ്പെടുന്നതിനും, കുരിശുവഴിയായി എല്ലാം പൂർണ്ണമാക്കുന്നതിനും ഞാൻ അധികമായി ആഗ്രഹിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇതിനു ഞാൻ ശക്തനാണെന്ന് എനിക്ക് പൂർണ്ണബോധമുണ്ട്. ഈ സംഗതി നിവ്വഹിപ്പാനായി വിശുദ്ധന്മാർക്കു നല്കിയ ആ ദിവ്യപ്രസാദത്താൽത്തന്നെ എന്നെയും ബലപ്പെടുത്തേണമേ; എന്നെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കേണമേ. എന്നാൽ എന്റെ ആത്മാവിന്റെ രക്ഷയ്ക്കായി എന്നെത്തന്നെ കുരിശിൽ പുണ്യപ്പെടുത്തുന്നതിന് എനിക്കു സാധിക്കും. ഇതു നിനക്കു മാധുര്യസമ്പൂർണ്ണമായ ഒരു പരിഹാരബലിയായിരിക്കയും ചെയ്യും.

അധ്യായം 25

ഈശോ തന്റെ ആത്മാവിനെ സ്വപിതാവിന്റെ കരങ്ങളിൽ കയ്യാളിച്ചതുപോലെ നാമും നമ്മെ പൂർണ്ണമായി കയ്യാളിക്കണമെന്ന് അവിടുന്നു പഠിപ്പിക്കുന്നു.

ഈശോ:— എന്റെ മകനേ, സകലതും പൂർത്തിയായിരിക്കുന്നു. എന്റെ സ്നേഹംമാത്രമേ ഇനി പൂർത്തിയാകാനുള്ളൂ. അതിനായി അല്പനേരത്തേയ്ക്കുകൂടെ ഞാൻ നിന്നോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കും. മകനേ, കണ്ടാലും! എന്റെ അരൂപിയൊഴികെ മറെറാന്നും എനിക്കു ശേഷിച്ചിട്ടില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ആഗ്രഹത്താൽ മാത്രമല്ല, പ്രവൃത്തിയാൽകൂടെ എന്റെ ഹൃദയം മറുള്ളവയെല്ലാം പൂർണ്ണമായി ബലികഴിച്ചുകഴിഞ്ഞു. എന്റെ ആത്മാവു സദാ എന്റെ പിതാവിന്റെ കരങ്ങളിലായിരുന്നുവെന്നതു വാസ്തവംതന്നെ. എങ്കിലും അനാ

ദിമുതൽ ഞാൻ അതിനെ തനിക്കു സമർപ്പിച്ചിരുന്നതാണ്. എങ്കിലും എന്റെ സ്നേഹാധിക്യത്തെ പൂർത്തിയാക്കുവാനായി ഞാൻ അതിനെ ഇപ്പോൾ ഒരു ബലിയായി വീണ്ടും സമർപ്പിക്കുകയാണു ചെയ്തതു്. ആരുടേയും പ്രേരണനിമിത്തമല്ല, പ്രത്യുത, എന്റെ സ്വന്തം മനസ്സാലെ ഞാൻ അപ്രകാരം ചെയ്തു. സ്നേഹാധിക്യംനിമിത്തം എന്റെ അന്ത്യശ്വാസം വിടുന്നതിനുമുമ്പായി ഞാൻ പറഞ്ഞ വചനങ്ങളെ കേൾക്കുക.

എന്റെ മഹത്ത്വത്തെ നീ ഗ്രഹിക്കുവാനായി ഞാൻ നെടുവീർപ്പിട്ടു കരയുകയല്ല, ഉച്ചസ്വരത്തിൽ നിലവിളിച്ചു റിയിക്കുകയാണു ചെയ്തതു്. 'പിതാവേ, നിന്റെ കരങ്ങളിൽ എന്റെ ആത്മാവിനെ ഞാൻ കയ്യാളിക്കുന്നു.' ഇതു് എളിമയുടേയും സ്നേഹത്തിന്റേയും ആധിക്യത്തെ കാണിക്കുന്നില്ലയോ? ഇതിന്നപ്പുറം പോകുവാൻ ഈ ജീവിതത്തിൽ സാധിക്കുകയില്ല. ഇതോടൊപ്പംതന്നെ ഞാൻ മരിക്കുകയും ചെയ്തു.

അവർണ്ണനീയവും നാനാവിധവുമായ ക്ലേശങ്ങൾ സഹിച്ചുകൊണ്ടു്, മുഴുവനായും പൂർണ്ണമായും എന്റെ പിതാവിന്റെ കരങ്ങളിൽ എന്നെത്തന്നെ ഞാൻ കയ്യാളിച്ചു. 'എന്റേതല്ല, പ്രത്യുത, നിന്റെ തിരുമനസ്സുനിറവേറട്ടെ' എന്നു് ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഞാൻ പറഞ്ഞില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, എന്റെ മനസ്സു് അന്നുമുതൽ എന്റേതല്ല. എന്റെ പിതാവിന്റേതായിപ്പോയി. തന്റെ കരങ്ങളിൽ ഞാൻ അതിനെ കയ്യാളിക്കുകയും ചെയ്തു.

2. മകനേ, നിന്നോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി മരിക്കുന്ന നിന്റെ രക്ഷകന്റെ ഈ അവസാനവാക്കുകളെ പ്രത്യേകസ്നേഹത്തോടെ നീ ശ്രവിക്കുക. ഇവയെ നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നിക്ഷേപിച്ചു കേതിപുരസ്സരം ധ്യാനിക്കേണ്ടതാണു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ആന്തരികജീവിതത്തേയും പരിശുദ്ധതയേയും കുറിച്ചു് ഇതുവരേയും നിന്നെ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളവയെല്ലാം പൂർണ്ണമായും സംക്ഷിപ്തമായും, അവയിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടു്. ഏറ്റവും

വിലപിടിച്ചതും, നിനക്ക് ഏറ്റവും ഉപകാരപ്രദവുമായ എന്റെ ഹൃദയരഹസ്യങ്ങളും അവയിലാണു മറഞ്ഞുകിടക്കുന്നതു്.

മകനേ, നീ അവയെ നല്ലപോലെ പരിശോധിക്കുകയും ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുക. എല്ലാറ്റിനും ഉപരിയായി അവയെ പ്രായോഗികമാക്കുവാൻ ശ്രദ്ധിക്കാതിയോടെ പഠിക്കേണ്ടതാണു്. അതുകൊണ്ടു്, ഞാൻ എന്റെ പിതാവിന്റെ കരങ്ങളിൽ എന്റെ ആത്മാവിനെ സമർപ്പിച്ചതുപോലെ നീയും നിന്റെ ആത്മാവിനെ എന്റെ കരങ്ങളിൽ കയ്യാളിക്കണം. നീ ഇപ്രകാരം ചെയ്യുമ്പോൾ മാത്രമേ, നിന്റെ അരുപിയിൽ ജീവിക്കാതെ എന്റെ അരുപിയിൽ ജീവിക്കാൻ തുടങ്ങുകയുള്ളു. നിന്റെ ഹൃദയത്തിലും മനസ്സിലും എന്നുവേണ്ടാ, സകല പ്രവൃത്തികളിലും എന്റെ അരുപിയല്ലാതെ മറെറാന്നും ഉണ്ടായിരിക്കരുതു്. ദൈവതിരുമനസ്സിനു പൂർണ്ണമായി സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞ നിന്റെ മനസ്സു മേലാൽ നിന്റെ തല്ലാതായിത്തീർന്നതിനാൽ, ഒരു വിധത്തിൽ അതു് എന്റെതിനോടു് ഐക്യപ്പെട്ടിരിക്കും.

3. മകനേ, പുണ്യപൂർണ്ണമായ ഒരു ജീവിതത്തിന്റെ ഏറ്റവും ഉയർന്ന പദവി ഇതാകുന്നു. ഈ സ്ഥിതിയിലെത്തിയ ഒരാത്മാവു് സകലത്തിലും പരിശുദ്ധ നിഷ്പക്ഷതയെ അവലംബിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ, മേലാൽ യാതൊന്നും സ്വമനസ്സാ ആഗ്രഹിക്കുകയില്ല. തന്നേയും മറു സകലത്തേയും സംബന്ധിച്ചുള്ളവ എന്റെ ഇഷ്ടംപോലെ നിർണ്ണയിക്കുന്നതിനും നിശ്ചയിക്കുന്നതിനും അതു സമ്മതിക്കയേ ചെയ്കയുള്ളു. അതു് എവിടേയും എപ്പോഴും എന്നോടു യോജിച്ചുനിന്നുകൊണ്ടു് എന്റെ ഓരോ ആഗ്രഹവും കല്പനയും അനുസരിച്ചേ പ്രവർത്തിക്കൂ.

ഈ പദവിയിലെത്തിയ ഒരാത്മാവു് എത്രയോ ഭാഗ്യപ്പെട്ടതു്! എല്ലാ വികാരങ്ങൾക്കും, എല്ലാ സൃഷ്ടങ്ങൾക്കും, എല്ലാ നന്മകൾക്കും, എന്നുവേണ്ടാ, മോക്ഷപ്രാപ്തിക്കും മേലായി

അതു് എന്നിൽ ആശ്വാസം കണ്ടെത്തും. ഇപ്രകാരമുള്ള ആത്മാവിൽ പരിശുദ്ധ ഉപവിയെ ഞാൻ ശരിയായി ക്രമപ്പെടുത്താതിരിക്കയില്ല. എന്റെ സ്നേഹത്താൽ അതിനെ ജ്വലിപ്പിക്കയുംചെയ്യും. തന്നിമിത്തം ഭൗമ്യവും അഭൗമ്യവുമായ സകലത്തിനും ഉപരിയായി അതു പൂർണ്ണമായി എന്റേതും ഞാൻ അതിന്റേതുമായിത്തീരും.

നീ ഈ വിധത്തിൽ നിന്നെ മുഴുവനായും എന്റെ ദിവ്യാഭീഷ്ടത്തിനു കയ്യാളിച്ചുകഴിയുമ്പോൾ, ഏറ്റവും പൂർണ്ണമായവിധത്തിൽ വ്യർത്ഥമായ എല്ലാ ഭയങ്കരങ്ങളിൽനിന്നും നീ അകലും. അനാവശ്യദുഃഖങ്ങളിൽനിന്നും വെറും സ്വാഭാവികാഗ്രഹങ്ങളിൽനിന്നും സ്വതന്ത്രനാകും. അവസാനമായി, അതിരുകവിഞ്ഞ ശ്രദ്ധയിലും കലക്കത്തിലുംനിന്നും വിമുക്തനാകും. നിനക്കു സംഭവിക്കാവുന്നതിനേയും നിന്നെത്തന്നേയും മറന്നിട്ടെന്നവണ്ണം, എന്റെ സന്മനസ്സു നിറവേറ്റിക്കൊണ്ട് എന്നെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നതായിരിക്കും നിന്റെ സന്തോഷം. എന്റെ ഹൃദയം തൃപ്തിപ്പെട്ടാൽ നിന്റേതും തൃപ്തിപ്പെട്ടതും. അതു സ്വഭാവത്തിനു ചേർന്നതോ അല്ലാത്തതോ എന്നു നോക്കുകയേ ഇല്ല.

4. പുണ്യങ്ങളിൽ അത്യുൽകൃഷ്ടമായ ഇതിൽ സകല വിശുദ്ധന്മാരും അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ദൈവതിരുമനസ്സിനെ അവർ അതിയായി വിലമതിക്കുകയും സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്തതിനാൽ തങ്ങളെത്തന്നെ മറന്നുകൊണ്ടു സകലത്തിനും മേലായി അതിനെ അവർ ആഗ്രഹിച്ചു.

മകനേ, ഒരു പുണ്യവാനാകുന്നതിനോ, പുണ്യവാന്മാരുടെകൂടെ വാഴുന്നതിനോ നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ പുണ്യവാന്മാരെ അനുകരിച്ചേ മതിയാവൂ. ദൈവതിരുമനസ്സിനോടു യോജിച്ചുള്ള ഈ ജീവിതം സ്വർഗ്ഗത്തിലേ ജീവിതത്തിന്റെ ഒരു സാദൃശ്യമാകുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, സ്വർഗ്ഗവാസികളും ഓരോരുത്തരും തങ്ങളുടെ സൗഭാഗ്യംകൊണ്ടു സംതൃപ്തരും ദൈവേഷ്ടത്താൽ ഭാഗ്യവാന്മാരായിത്തീർന്നവരുമാണ്.

ദൈവതിരുമനസ്സിനോടുള്ള ഐക്യത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നപക്ഷം അന്തരികജീവിതം വെറും ഒരു മായയായിത്തീരും. പരിശുദ്ധതയിലേക്കു പ്രവേശിപ്പാൻ മറു മാർഗ്ഗമില്ലതന്നെ.

5. മകനേ, വലുതിലും ചെറുതിലും, പാരത്രികങ്ങളിലും ലൗകികങ്ങളിലും, സൗഭാഗ്യത്തിലും നിർഭാഗ്യത്തിലും, എന്നുവേണ്ടാ, ജീവനിലും മരണത്തിലും ഞാൻ മനസ്സാകുന്നതു നീയും മനസ്സാകുകയും, ഞാൻ നിരസിക്കുന്നതിനെ നീയും നിരസിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ നീ സന്തോഷിക്കയും ആഹ്ലാദിക്കയുമാണു വേണ്ടതു്. എന്തെന്നാൽ, നീ അപ്പോൾ എന്റെ ഹൃദയത്തിനു് അനുരൂപനായ ഒരു ശിഷ്യനായിത്തീർന്നുകഴിഞ്ഞു. അപ്പോൾ നിനക്കുള്ളതു സർവ്വതും നിന്നെത്തന്നെയും എന്റെ ഉപയോഗത്തിനായി നല്കുക—വൃഥാ എനിക്കു കയ്യാളിക്ക—മാത്രമല്ല, പിന്നയോ സപ്രമനസാ നിന്നേയും നിനക്കുള്ള സർവ്വത്തേയും എന്റെ മനസ്സുപോലെ ഉപയോഗിക്കുന്നതിൻ നീ അനുവദിക്കയും ആഗ്രഹിക്കയുമാണു ചെയ്യുന്നതു്. അകയാൽ മകനേ, നിന്നേയും നിന്റേതായ സകലത്തേയും എനിക്കു തരിക. അനന്തരം മരണംവരെ വിശ്വസ്തതയോടും സ്ഥിരതയോടുംകൂടെ ഈ സ്ഥിതിയിൽ നിലനില്ക്കുക്കവണ്ണം ഇപ്രകാരം നീ എന്നോടുകൂടെ മരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, എന്നോടുകൂടെ ജീവിക്കയും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വിശുദ്ധന്മാരോടുകൂടെ വാഴുകയും ചെയ്യും.

6. ശിഷ്യൻ:— ഹാ! ഈശോയേ, നിന്റെ ഹൃദയവിശുദ്ധത എത്ര ശ്രേഷ്ഠം!! നീ എന്നെ ഇത്ര സ്നേഹത്തോടും സൗമ്യതയോടുംകൂടെ ക്ഷണിക്കുന്നതിനാൽ ഏതായാലും ഞാൻ ധൈര്യസമേതം പ്രയത്നിക്കയും, മഹാമനസ്കതയോടെ അതിനെ—ആ ശുദ്ധതയെ—പ്രാപിപ്പാൻ ശ്രമിക്കയും ചെയ്യേണ്ടതാണു്. അകയാൽ, അങ്ങയുടെ അനുഗ്രഹത്തിന്റെ ശക്തിയിൽ ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ടു് അങ്ങയുടെ മാതൃകയാൽ പ്രേരിതനായി ഇതാ എന്റെ ആത്മാവിനെ അങ്ങയുടെ തൃക്കരങ്ങളിൽ

ഞാൻ ഏല്പിക്കുന്നു. അങ്ങയുടെ അരുപിയിൽമാത്രം ജീവിക്കേണ്ടതിനായിട്ടാണ് എന്റെ ആത്മാവിനെ അങ്ങേയ്ക്കു ഞാൻ കയ്യാളിക്കുന്നതു്. നിന്റെ മനസ്സുപോലെ വ്യാപരിക്കുന്നതിനും പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനും സഹിക്കുന്നതിനും മരിക്കുന്നതിനുമായി എന്റെ മനസ്സിനെ ഞാൻ തികച്ചും നിനക്കു വിട്ടുതരുന്നു.

ഇതാ ഞാൻ ഇപ്പോൾ പൂർണ്ണമായി നിന്റേതായിക്കഴിഞ്ഞു. ആകയാൽ, എന്നെ സ്വീകരിച്ചു്, എവിടേയും എപ്പോഴും അങ്ങയുടെ ഹിതാനുസരണം എന്നോടു പ്രവർത്തിക്കുക. ഒടുവിൽ അങ്ങയോടുള്ള പൂർണ്ണസാദൃശ്യവും യോജിപ്പും വഴിയായി ഞാൻ അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ ഉത്തമാനുഗാമിയായിത്തീരട്ടെ. അവസാനമായി അങ്ങയോടുള്ള പൂർണ്ണമായ സാമീപ്യവും ഐക്യവുംവഴിയായി ഞാൻ അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ ഉത്തമശിഷ്യനായിത്തീരാൻ എന്നെ അനുഗ്രഹിക്കേണമേ.

അധ്യായം 26

നമ്മോടുള്ള സ്നേഹം കാരണത്താൽ കുത്തിത്തുറക്കപ്പെട്ട ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയം എല്ലാവരുടേയും സങ്കേതവും ആശ്വാസവുമാകുന്നു.

ശിഷ്യൻ:– ഇതാ, ഈശോ കുരിശിൽ തൂങ്ങി മരിക്കുന്നു! അഹോ! എന്തൊരു കാഴ്ച! ദൈവമേ, അങ്ങയുടെ പുത്രനെ വീക്ഷിച്ചാലും! മറിയമേ, ഈശോയെ നീ കാണുന്നില്ലേ? അല്ലയോ മാലാഖാമാരേ, നിങ്ങൾ നോക്കി പ്രലപിപ്പിൻ! ഇത്ര പരിതാപകരമായ ഒരു കാഴ്ച ഉണ്ടായിട്ടില്ല, ഉണ്ടാകയുമില്ല. സ്രഷ്ടാവിന്റെ മരണത്തിൽ സൃഷ്ടികളെല്ലാം വിലപിച്ചു. അ

കാശഗോളങ്ങൾ ഇളകുകയും, സന്താപത്താൽ അവയുടെ പ്രകാശംമറയ്ക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു ഭൂമിയെഅന്ധകാരമയമാക്കിത്തീർത്തു. ഭൂമിയാകട്ടെ, അതിന്റെ അസ്ഥിവാരം ഉൾപ്പെടെ കിടുകിടെ വിറച്ചുപോയി; പാറകളും കല്ലുകളും പിളരുകയും ചെയ്തു.

ദൈവാലയത്തിലേ തിരശ്ശീല അടിമുതൽ മുടിവരെ രണ്ടായി പിളർന്നതോടുകൂടി സഭേ ദുഃഖചിന്തമായി വസ്ത്രം കീറി പ്രലപിപ്പാൻ തുടങ്ങി. മരണംതന്നെ ഭയപ്പെട്ടുകയും അതിന്റെ പ്രവൃത്തിയെക്കുറിച്ചു ദുഃഖിക്കുകയും ചെയ്യുന്നോ എന്നു തോന്നുമാറു മരിച്ചവർ ഉയിർത്തു. ശവകുടീരങ്ങൾ തുറക്കപ്പെട്ടുകയും കുഴിമാടങ്ങളിൽനിന്നു പലരും പുറത്തു വരുകയും ചെയ്തു.

ഈശോ ആകാശത്തിന്റേയും ഭൂമിയുടേയും മദ്ധ്യേ കുരിശിൽ തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്നതുകണ്ടു സമസ്തലോകവും പ്രലപിച്ചു. എന്തിന്, പ്രകൃതിതന്നെ സന്താപത്തിൽ മുഴുകി. അഹോ! എന്തൊരു ഭയനീയമായ കാഴ്ച! നമ്മോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി ദൈവപുത്രനായ ഈശോ കഷ്ടാരിഷ്ടതകളും സഹിച്ചു ജീവൻ വെടിഞ്ഞു. ഹാ! ഇതല്ലയോ ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തിൽ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സ്നേഹത്തിന്റെ നിത്യസ്മാരകം!

2. പടയാളികളിൽ ഒരുവൻ ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയം കുത്തിപ്പിളർന്നപ്പോൾ അതിൽനിന്നു രക്തവും ജലവും പുറപ്പെട്ടു. എത്ര അത്ഭുതകരമായ സ്നേഹം! എത്ര ദുർഗ്രഹമായ രഹസ്യം! ഏകവും പരിപൂർണ്ണവും നിത്യവുമായ സഭേ ദിവ്യരക്ഷകന്റെ തിരുഹൃദയത്തിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെടേണ്ടതിനായി ആ തിരുഹൃദയം ഇപ്രകാരം തുറക്കപ്പെട്ടു. അതിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ട രക്തം ആത്മാക്കളെ മോചിക്കുകയും, ജലം അവയെ ശുദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ജ്ഞാനസ്നാനംവഴിയായി സഭയിൽ നാം പ്രവേശിക്കണമെന്നും, പരിശുദ്ധ കുർബാനവഴിയായി നാം പരിപൂർണ്ണരായിത്തീരണമെന്നും ഉള്ളതിന്റെ അടയാളമായിട്ടാണു തന്റെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു ജലവും രക്തവും പുറപ്പെ

ട്ടതു്. മരണശേഷം താൻ നമ്മെ സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നു കാണിപ്പാൻവേണ്ടി തന്റെ ഹൃദയം കുത്തിത്തുറക്കപ്പെട്ടതിനു് ഈശോ തിരുമനസ്സായി. നമ്മോടുള്ള സ്നേഹം അതിൽ കത്തിജ്വലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയും ചെയ്യുന്നു. മാത്രമല്ല, നമ്മുടെ സർവ്വാവശ്യങ്ങളുടേയും ആശ്വാസങ്ങളുടേയും ശാശ്വതസങ്കേതസ്ഥാനമായിത്തീരുന്നതിനുകൂടെയാണു തന്റെ വിലാവു തുറക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. തന്റെ ഹൃദയം മുറിപ്പെടുത്തുന്നതിനു മാത്രമല്ല, പിന്നയോ തുറക്കപ്പെടുന്നതിനുകൂടി താൻ തിരുമനസ്സായി. ഇതു മറ്റൊന്നിനുമല്ല, പാപികളായ നാം അതിൽ നിർബ്ബാധം പ്രവേശിക്കുന്നതിനുമാത്രമാണു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അതിൽ അഭയം പ്രാപിക്കുന്നവർ നിത്യരക്ഷ കണ്ടെത്താതിരിക്കയില്ല.

3. തന്റെ തിരുവിലാവിലേ മുറിവിൽക്കൂടെ ഹൃദയാന്തർഭാഗം കാണാറായി; തൻമൂലം സ്നേഹമാകുന്ന പരമരഹസ്യം വെളിപ്പെട്ടു. ദൈവകരുണയുടെ ലക്ഷണങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷമാകയുംചെയ്തു. ഈ കരുണവഴിയായി താൻ നമ്മെ സന്ദർശിച്ചു. തന്റെ ഹൃദയം മനുഷ്യരുടെ അഭയസ്ഥാനവും അനുഗ്രഹീതരുടെ പുടീസായും ആയിത്തീർന്നു. അദൃശ്യസ്നേഹത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുന്ന തന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ദൃശ്യമായ മുറിവു് എന്നും നിലനില്ക്കുന്നതിനും താൻ തിരുമനസ്സായി.

ദിവ്യരക്ഷകന്റെ തിരുമുറിവാകുന്ന ഈ ഉറവയിൽനിന്നാണു ഭൂവാസികൾ ദിവ്യപ്രസാദത്തിന്റേയും മാനങ്ങളുടേയും സജീവജലം സസന്തോഷം കോരിയെടുക്കുന്നതു്. സ്വർഗ്ഗവാസികൾ ആശ്ചര്യത്തിന്റേയും സ്തുതിയുടേയും ഉപകാരസ്മരണയുടേയും അനന്തസ്നേഹത്തിന്റേയും അരുവിയായ ഈ മുറിവിൽനിന്നു പാനംചെയ്തു സംതൃപ്തരാകുകയും ചെയ്യുന്നു.

4. എന്റെ ആത്മാവേ, നിന്റെ കണ്ണുകളെ ഈശോയുടെ പക്കലേക്കു് ഉയർത്തുക. നിന്റെ മണവാളനെ കണ്ടാലും! സ്നേഹത്തെപ്രതി മുറിവേല്പിക്കപ്പെട്ടതും തുറക്കപ്പെട്ടതുമായ ഹൃദയത്തെ നീ വീക്ഷിക്കുന്നില്ലേ? തുറക്കപ്പെട്ട മാറിടം

അങ്ങയുടെ സ്നേഹത്തെ കാണിക്കുന്നു; മുറിവു നിന്നോടുള്ള വാത്സല്യത്തെയത്രേ തെളിയിക്കുന്നതു്. ഇവയെല്ലാം നിന്റെ മണവാളനായ ഈശോയുടെ ഹൃദയശാന്തതയേയും എളിമയേയും വെളിപ്പെടുത്തുന്നില്ലയോ? നീ അതിൽ പ്രവേശിച്ചു നിന്റെ ഹൃദയത്തെ അതിനു സമർപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണു് ഈശോ തന്റെ ഹൃദയത്തെ വിടാതുറന്നിട്ടിരിക്കുന്നതു്.

5. തന്റെ നന്മ എത്ര നിസ്സീമം! അതു് ആർക്കു് അളക്കുവാൻ സാധിക്കും? ഒരു മനുഷ്യനോ, ഒരു മാലാഖയ്ക്കു തന്നെയുമോ അതിന്റെ അതിർത്തി നിണ്ണയിക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ല. പാപികളോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി മരിക്കയും, എല്ലാവർക്കും സ്വതന്ത്രമായി പ്രവേശിക്കുവാൻവേണ്ടി തന്റെ ഹൃദയം സദാ തുറന്നിട്ടിരിക്കയും ചെയ്യുന്ന കർത്താവിന്റെ പക്ഷലേക്കു് അടുക്കുവാൻ ഏതൊരു നിർഭാഗ്യനാണു സാധിക്കാത്തതു്?

നിനക്കായി സ്വജീവനെ ബലികഴിച്ച ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തെ നീ വീക്ഷിക്കുക. തന്റെ സ്നേഹം മരണത്തെക്കാൾ ശക്തിമത്തായതും ജീവനെക്കാൾ ഓജസ്സുള്ളതുമാകുന്നു. അതു മായത്തെ ദൂരീകരിക്കുന്നതും അവിശ്വാസത്തെ ഛേദിക്കുന്നതുമാണു്. മനഃസ്ഥൈര്യത്തെ ഉൽപാദിപ്പിക്കയും, ശരണത്തെ ദൃഢീകരിക്കയും, സ്നേഹത്തെ ഉജ്ജ്വലിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നതും അതുതന്നെ. ഈ കൃപാസമുദ്രത്തിൽ സ്നാനംചെയ്യാനോ നീ മടിക്കുന്നതു്? ഈശോയുടെ സ്നേഹത്തെ നീ സ്മരിക്കയോ, അഥവാ തന്റെ സ്നേഹത്തെപ്പറ്റി നിനക്കു സന്ദേഹം ജനിക്കയോ ചെയ്യുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിൽ പ്രത്യേകിച്ചും അവിടത്തെ ഹൃദയത്തിലേക്കു തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടു് ഈ ഹൃദയത്തിന്റെ ഭാഷണങ്ങൾക്കു ചെവികൊടുക്കണം. അവിടുന്നു നിന്നെ എന്മാത്രം സ്നേഹിക്കയും എത്ര വാത്സല്യത്തോടെ സ്മരിക്കയും ചെയ്യുന്നുവെന്നു് അവിടുത്തെ മുറിവേറ്റ ഹൃദയം അപ്പോൾ വിളിച്ചു പറയും. മാത്രമല്ല, പകരമായി അവിടുത്തെ നീ സ്നേഹിക്കയും

ദിവ്യസ്നേഹത്തിനു പ്രതിനന്ദി പ്രദർശിപ്പിക്കയും ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നും അതു നിന്നെ ധരിപ്പിക്കും. അജ്ഞാനം, ക്ലേശം ആദിയായവ നിന്നെ പീഡിപ്പിക്കുമ്പോൾ, ദൈവപ്രസാദത്തിന്റേയും ആശ്വാസത്തിന്റേയും ഉൽപത്തിസ്ഥാനമായ ഈ ഹൃദയത്തിലാണു നീ അഭയം പ്രാപിക്കേണ്ടതു്.

അവിശ്വാസം നിന്നെ ഭയപ്പെടുത്തിയേക്കാം. എന്നാൽ തലചായിച്ചും, കരങ്ങൾ വിരിച്ചും, സ്നേഹം പ്രദർശിപ്പിച്ചും കുരിശിന്മേൽ കിടക്കുന്ന ഈശോയുടെ കാരുണ്യാധിക്യത്താൽ വിശ്വസ്തനും ധൈര്യവാനും ആയിത്തീരാൻ നിനക്കു കഴിയും. നിന്റെ എല്ലാ അപകടങ്ങളിലും ബുദ്ധിമുട്ടുകളിലും വിശ്വാസത്തോടെ നീ ഈശോയെ ശരണം പ്രാപിക്കണം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, നിന്റെ കാര്യത്തിൽ തനിക്ക് ഏല്പായ്പോഴും ശ്രദ്ധയുണ്ട്. നീ എന്തെങ്കിലും നന്മപ്രവൃത്തി ചെയ്യുകയും തന്മൂലം യോഗ്യത സമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിനെ നീ ഈശോയുടെ ഹൃദയത്തിൽ നിക്ഷേപിക്കുക. ഇപ്രകാരം നീ ചെയ്യുന്നെങ്കിൽ, ആ ഹൃദയം അതിനെ വിശുദ്ധീകരിക്കയും, അഹങ്കാരത്തിൽനിന്നും വ്യർത്ഥാഭിമാനത്തിൽനിന്നും സ്വാർത്ഥസ്നേഹത്തിൽനിന്നും അതിനെ കാത്തുകൊള്ളുകയും ചെയ്യും. മാത്രമല്ല, നിത്യസമ്മാനത്തിനായി അതിനെ സൂക്ഷിച്ചുവയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

6. അമൂല്യവും മാധുര്യസംപൂർണ്ണവും സകല സ്നേഹബഹുമാനാർഹവുമായ ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തിലേ മുറിവേ, ഞങ്ങളുടെ ഏക സങ്കേതമേ, നിന്റെ സ്നേഹത്തെ അല്പമെങ്കിലും ഞാൻ അനുഭവിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, തൽക്ഷണം എന്റെ സകല ദുരിതങ്ങളേയും ഞാൻ വിസ്മരിക്കും. ലൗകികവും ഭൗമികവുമായ സംഗതികളിൽ എനിക്കു വെറുപ്പു തോന്നുകയും, ആത്മീയവും സ്വർഗ്ഗീയവുമായ വിഷയങ്ങളിൽ അഭിരുചി ജനിക്കയും ചെയ്യും. എന്നോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി മുറി

വേല്പിക്കപ്പെട്ട ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയമൊഴികെ മറ്റു യാതൊന്നിനേയും അറിയുന്നതിനും സ്നേഹിക്കുന്നതിനും ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല.

മാധുര്യവാനായ ഈശോയേ, എന്നെ നിന്നിലേക്ക് ആകർഷിക്കേണമേ. വിശുദ്ധന്മാരുടെ നിത്യാനന്ദവസതിയായ നിൻറെ ഹൃദയത്തിൽ നിനക്കായി ജീവിക്കുന്നതിനു നിൻറെ ദിവ്യഹൃദയമുറിവ് എന്നെ ആകർഷിക്കട്ടെ. എൻറെ ശത്രുക്കൾക്കും, ലോകത്തിനും, എനിക്കുതന്നെയും എൻറെ ഹൃദയത്തിൽ പ്രവേശനം നല്കാതെ, നിനക്കുമാത്രം പ്രവേശനം നല്കുന്നതിന് ഇടവരുത്തേണമേ; ക്രൂശാതെ എൻറെ ഹൃദയം നിൻറേതിനോടു ഐക്യപ്പെട്ടു ഇരുവരുടേയും മനസ്സു ഒന്നായിത്തീരുന്നതിനു വേണ്ട അനുഗ്രഹം നീ എനിക്കു നല്കേണമേ എന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

തിരുഹൃദയാനുകരണം.

നാലാം പുസ്തകം

നാലാം പുസ്തകത്തിലേക്കുള്ള മാർഗ്ഗദർശനം

ആത്മാവിനെ, അതിന്റെ രക്ഷകനായ ദൈവത്തോട് ഐക്യപ്പെട്ടുജ്ജീവിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗത്തെ നിർദ്ദേശിക്കുക എന്നതാണു നാലാംപുസ്തകത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. ഈ ഐക്യം ദിവ്യസ്നേഹം വഴിയായിട്ടേ സാധിക്കയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് ദിവ്യസ്നേഹത്തിന്റെ ഉത്ഭവഹേതുക്കളേയും ഫലങ്ങളേയും, അതിന്റെ അസ്തിക്യവിധത്തേയുംപറ്റിയാണ് ഈ പുസ്തകത്തിൽ ആദ്യന്തം പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളതു്. സ്നേഹത്തിന്റെ ഉത്ഭവസ്ഥാനമായ ഈശോയുടെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നുതന്നെ നാം അവയെപ്പറ്റി പഠിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, തീച്ചയായി നാം ദിവ്യസ്നേഹാഗ്നിയിൽ കത്തിയെരിഞ്ഞു് അവിടുത്തോടു പൂർണ്ണമായി യോജിക്കാതിരിക്കയില്ല. ഒരുവിധത്തിൽ നാം ദൈവത്തോടു ചേർന്ന് ഒന്നായിത്തീരുകയും ചെയ്യും.

2. നമ്മുടെ ആന്തരികജീവിതത്തിലേ ഏറ്റവും പരിപൂർണ്ണവും അനുഗ്രഹസംപൂർണ്ണവുമായ ഭാഗം നാം ദിവ്യൈക്യത്തിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്ന സമയമാണു്. എന്നാൽ ദിവ്യൈക്യം സിദ്ധിച്ച ആത്മാക്കൾക്കു മേലാൽ ഹൃദയത്തെ വിശുദ്ധീകരിക്കുന്നതിനോ പുണ്യം സമ്പാദിക്കുന്നതിനോ ആയി ഒന്നുംതന്നെ ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നു പലരും വിചാരിക്കുന്നുണ്ടു്. ഇതു് ഒരു തെറ്റിദ്ധാരണമാത്രമാണു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ദൈവവുമായുള്ള ഐക്യത്തിന്റെ അത്യുന്നതപദവിയിലെത്തിയവർക്കുപോലും, ഹൃദയവിശുദ്ധീകരണത്തിനോ സുകൃതസമ്പാദനത്തിനോ വേണ്ടി യത്നിക്കാതെ ഗത്യന്തരമില്ല.

സ്വാർത്ഥപരിത്യാഗത്തോടുകൂടിയ പ്രവൃത്തികൾവഴിയായി ഹൃദയത്തെ വിശുദ്ധീകരിച്ചു്, അതിനെ സുകൃതങ്ങൾ

കൊണ്ട് അലങ്കരിച്ചശേഷം, ഒരാത്മാവു ദൈവവുമായി വളരെ സൗഹാർദ്ദത്തിലും, പരിശുദ്ധമായ സഖിത്വത്തിലും ജീവിക്കുമ്പോൾ, ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങൾ അതിന്റെ ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങളും, ദൈവത്തിന്റെ സന്തോഷം അതിന്റെ സന്തോഷവുമായിപ്പകരും. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, അവരുടെ മനസ്സ് ഒന്നായിത്തീരുന്നു. ഈ സ്ഥിതീയിലെത്തിയ ഒരാത്മാവു ദിവ്യൈക്യത്തിൽ ജീവിക്കുന്നുവെന്നു നിശ്ചയമായി പറയാം. എന്നാൽ ഈ ഐക്യത്തെ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നതിനു പര്യാപ്തമായ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കവെ, ഹൃദയവിശുദ്ധീകരണത്തിനും പുണ്യസമ്പാദനത്തിനുമായിട്ടു ചിലപ്പോഴെല്ലാം വല്ലതും ചെയ്യാതിരിക്കുന്നുമില്ല. ഇതുപോലെതന്നെ ഹൃദയത്തെ നിർമ്മലമാക്കുകയും യഥാർത്ഥസുകൃതങ്ങളെ സമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ സർവ്വോപരി ശ്രദ്ധപതിക്കുന്നവരും ദൈവവുമായി ഐക്യപ്പെടുന്നതിനു സർവ്വാത്മനാ യത്നിക്കുന്നുണ്ട്.

ആകയാൽ നീ ആന്തരികജീവിതത്തിലേ ഏതു പദവിയിലെത്തിയാലും—ദൈവൈക്യം പ്രാപിച്ചാൽത്തന്നെയും—മേലാൽ ഒന്നും ചെയ്യാനില്ലെന്നു വിചാരിച്ചു നിന്നെത്തന്നെ വഞ്ചിക്കരുത്. 'എന്നിൽ പാപസ്മരണ ഉളവാക്കാൻ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ഒരു വസ്തുവിനു സാധിക്കുന്നതെങ്ങനെ? ദൈവഹിതത്തെയല്ലാതെ വേറെ ഒന്നിനേയും ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ലല്ലോ; അതുകൊണ്ട് എനിക്ക് ഒരിക്കലും ഭയപ്പെട്ടിട്ടാവശ്യമില്ല, എന്നെല്ലാം വിചാരിച്ചു യാതൊരുത്തനും പാപാവസരങ്ങളിൽച്ചെന്നു ചാടാതിരിക്കട്ടെ. ഈ തെററിദ്ധാരണമൂലം വിശുദ്ധന്മാരായി ജീവിച്ചിരുന്നവരും, വേദസാക്ഷിമുടി ചൂടാനിരുന്ന സിദ്ധന്മാരും, എന്നുവേണ്ടാ, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നക്ഷത്രങ്ങളെപ്പോലെ ശോഭിച്ചിരുന്ന മാലാഖാമാരും നിത്യനാശത്തിനധീനരായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. ഈദൃശാബദ്ധത്തിൽക്കിടന്നു വലയുന്നവർ തങ്ങളുടെ ജീവിതസ്ഥിതിക്കടുത്ത ജോലികളേയും, ദൈവതിരുവുള്ളത്തേയും ഉപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് അസാധാരണങ്ങളായ കാര്യങ്ങളെയാണ് അന്വേഷിക്കുന്നത്.

ദൈവഹിതം എന്താണെന്ന് അവർ അന്വേഷിക്കുന്നേ ഇല്ല. ദൈവവുമായി ഉടനടി ഐക്യപ്പെടുന്നതിനും, ദിവ്യസ്നേഹമാധുരിയിൽ ലയിച്ച് അഹ്ലാദപൂർവം ജീവിക്കുന്നതിനും അവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നുമുണ്ട്.

3. അതുകൊണ്ട് അന്തരികജീവിതത്തിന്റെ മൂന്നാമത്തെ പടവിയിൽ നീ എത്തുമ്പോൾ, നിന്റെ ദൈവവും രക്ഷകനുമായ ഈശോയെ അധികമധികം സ്നേഹിക്കുന്നതിനും, ഏറ്റവും പരിശുദ്ധമായ ആ സ്നേഹംവഴിയായി അങ്ങയോട് ഐക്യപ്പെടുന്നതിനും സർവാത്മനാ ശ്രമിക്കണം. ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടമനുഷ്ഠിക്കുകയും, തന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ അവർണ്ണനീയമായ സ്നേഹത്തെയുംപറ്റി സ്മരിക്കുന്നതും, തന്റെ വിലയേറിയ വാഗ്ദാനങ്ങളേയും, ഇഹലോകത്തിലും പരലോകത്തിലും താൻ നമുക്കായി തയ്യാറാക്കിയിരിക്കുന്ന വലിയ സമ്മാനത്തെയുംപറ്റി ശ്രദ്ധാപൂർവം ചിന്തിക്കുന്നതും വളരെ ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കും. മാത്രമല്ല, ഈശോയുടെ അനന്തവും മനോഹരവുമായ ഗുണങ്ങളെപ്പറ്റി ധ്യാനിക്കുകയും, ദിവ്യക്രൂശിയിൽ എഴുന്നള്ളിയിരിക്കുന്ന ഈശോയെ സന്ദർശിക്കുകയും മറ്റും ചെയ്യുന്നതു ഈ സ്നേഹത്തെ നിന്നിൽ ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നതിന് ഏറ്റവും പറ്റിയ മാർഗ്ഗങ്ങളാണ്.

4. ഒന്നും രണ്ടും പുസ്തകങ്ങളിൽ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെതന്നെ ഈ പുസ്തകം ഉപയോഗിക്കുന്നവനും അനുകരിക്കാം. എന്നാൽ ഓരോരുത്തരും തങ്ങളുടെ ആത്മാവിന്റെ സ്ഥിതിയും മറ്റു ചുറ്റുപാടുകളും അനുസരിച്ച് ഈ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിനെ അവലംബിച്ച് ഈ പുസ്തകത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളവ കൂടുതൽ ഫലപ്രദമാക്കിത്തീർക്കാൻ ശ്രമിക്കണം.

പക്ഷേ അന്തരികജീവിതത്തിലേ അത്യുന്നതമായ ഈ പടവിയിൽ നിയമിതമായ ഒരു മാർഗ്ഗത്തെ അക്ഷരംപ്രതി പിൻചെല്ലുക എന്നതു ഒരിക്കലും അഭിലഷണീയമല്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ദൈവത്തോട് — പരിശുദ്ധസ്നേഹത്തോട് —

യോജിക്കണമെന്നു സാധാരണമായി അഗ്രഹിക്കുന്ന ആത്മാക്കളെ, എല്ലാ മാർഗ്ഗങ്ങളേയും അവഗണിച്ചിട്ടുപോലും, അവിടുന്ന് ഈ സന്ധിയിൽ തന്റെ അടുക്കലേയ്ക്കു വിളിക്കുകയും, അവരുടെ ഹൃദയത്തെ ആശ്വാസവും സംതൃപ്തിയുംകൊണ്ടു നിറയ്ക്കുകയുമാണു ചെയ്യുന്നതു്. ന്യായാന്യായവിവേചനത്തിനുപോലും സമയം കൊടുക്കാതെ അവരെ നിത്യാനന്ദത്തിൽ നിമഗ്നരാക്കുകയും ചെയ്യുക പതിവാണു്. ഇങ്ങനെയുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിൽ താഴെ കാണുന്ന വിഷയങ്ങളിൽ നിന്റെ മനസ്സിനെ വ്യാപരിപ്പിക്കുന്നതു വളരെ ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കും.

കൃതജ്ഞത:— നിനക്കും അന്യർക്കും ദൈവം നല്കിയിട്ടുള്ള വരപ്രസാദാദിദാനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രതിനന്ദി പ്രകാശിപ്പിക്കുക. മാത്രമല്ല, ദൈവത്തിന്റെ അനന്തമഹിമയെക്കുറിച്ചും കൃതജ്ഞത പ്രദർശിപ്പിക്കുക.

സ്നേഹം:— നിന്നോടുമാത്രമല്ല, മറുള്ളവരോടും കരുണാപൂർവ്വവും മഹാമനസ്കതയോടും സ്നേഹവാത്സല്യസമേതവും ദൈവം വർത്തിച്ചതുകൊണ്ടു്, നീ ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുക.

വിശ്വാസം:—ദൈവത്തിന്റെ കരുണാപൂർണ്ണമായ പരിപാലനയിലും, സന്മനസ്സിലും വിശ്വസിക്കുക.

ആശ്രയം:— നിനക്കു തന്നിട്ടുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ വലുപ്പത്തേയും ദിവ്യസ്നേഹത്തിന്റെ അവർണ്ണനീയമായ മാഹാത്മ്യത്തേയും കണ്ടു വിസ്മയരേതനാവുക.

സ്തുതി:— ദൈവത്തിന്റെ അത്ഭുതകരമായ പ്രവൃത്തികളെ ചിലപ്പോൾ തനിച്ചും മറുചിലപ്പോൾ കത്തോലിക്കാസഭയോടൊന്നിച്ചും, വേറെ സന്ദർഭങ്ങളിൽ മാലാഖാമാരോടും വിശുദ്ധന്മാരോടുംകൂടിയും സ്തുതിക്കുക.

തീക്ഷ്ണത:— ദൈവത്തിന്റെ മഹിമയും പ്രതാപവും വർദ്ധിക്കുന്നതിനും, ആത്മാക്കൾ മനസ്സുതിരിഞ്ഞു പരിശുദ്ധരായിത്തീരുന്നതിനും വേണ്ട തീക്ഷ്ണകാന്തി പ്രദർശിപ്പിക്കുക.

എളിമ:— നിന്റെ ഹീനത്വത്തെ ഏറുപറയുകയും

ദൈവത്തിന്റെ മഹിമയെ സ്തുതിക്കയും ചെയ്തുകൊണ്ടു നിന്നെത്തന്നെ എളിമപ്പെടുത്തുക.

പുത്രയോഗ്യമായ സ്നേഹം:—ദൈവത്തെ മോഹിക്കുന്ന പ്രവൃത്തികളിൽനിന്ന് അതിയായ ധൈര്യത്തോടെ ഓടി അകലുകയും, നീയും അന്യരും ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തിനു വിരുദ്ധമായിട്ടുള്ള മോഹങ്ങളെക്കുറിച്ചു സ്നേഹപൂർവ്വം പശ്ചാത്തപിക്കുകയും ചെയ്യത്തക്കവിധം പുത്രസഹജമായ സ്നേഹത്തോടെ ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുക.

നിർമ്മലസ്നേഹം:— നിന്നേയും നിനക്കുള്ള സകലത്തേയും ദൈവത്തിനു സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് എല്ലാക്കാര്യങ്ങളിലും ദൈവഹിതമനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കയും, ദൈവത്തോടുള്ള പൂർണ്ണമായ ഐക്യത്തിൽ ജീവിക്കയും ചെയ്യുന്നതിനു ശ്രമിക്കുക.

എന്നാൽ മേൽപ്രസ്താവിച്ചവയെക്കുറിച്ചെല്ലാം ഒരേ സമയത്തു ചിന്തിക്കണമെന്നില്ല. ധ്യാനസമയത്തു നിനക്കു കൂടുതൽ അഭിരുചി തോന്നുന്ന വിഷയത്തിൽത്തന്നെ ധ്യാനം മുഴുവൻ കഴിച്ചുകൂട്ടാം. പരിശുദ്ധാത്മാവു മറ്റുള്ളവയിലേയ്ക്കു നിന്നെ നയിക്കുമ്പോളല്ലാതെ, നിനക്ക് അധികം പ്രീതി തോന്നുന്ന ചിന്താവിഷയം ഉപേക്ഷിക്കരുത്. നേരേ മറിച്ച് ഒന്നിൽത്തന്നെ ഫലപ്രദമായി അധികനേരം നിലനില്ക്കാൻ സാധിക്കയില്ലെന്നു കാണുമ്പോൾ മറ്റു വിഷയങ്ങളിലേയ്ക്കു പ്രവേശിക്കുതന്നെ വേണം. നിന്റെ ആത്മീയസ്ഥിതിയോ, നിന്റെ ഭക്തിയോ, വരപ്രസാദത്തിന്റെ പ്രേരണയോ അനുസരിച്ചേ ഇതു ചെയ്യാവൂ.

അവസാനമായി ധ്യാനിക്കുന്നതിനോ, സമാധിയിലായിരിക്കുന്നതിനോ, ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കലിരുന്നു സമാശ്വസിക്കുന്നതിനോ, തന്നോടു ഹൃദയംഗമമായി സംഭാഷണംചെയ്യുന്നതിനോ ദൈവംതന്നെ നിന്നെ ക്ഷണിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നീ ഒരിക്കലും വിസമ്മതിക്കരുത്. പക്ഷേ നീ പ്രാർത്ഥനയിൽ വ്യാപൃതനായിരിക്കുമ്പോൾ നിനക്കുണ്ടാകുന്ന മനോവി

കാരങ്ങളെക്കുറിച്ചു ശരിയായ ജ്ഞാനമുണ്ടാകുന്നതിൻ ശ്രമിച്ചിട്ടാവശ്യമില്ല.

നല്ല അരൂപിയെ ചീത്ത അരൂപിയിൽനിന്നു തിരിച്ചറിയുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ:–

1. കർമ്മോദ്ധ്യക്തമായ യോജിപ്പും, കർമ്മരഹിതമായ യോജിപ്പും ഇങ്ങനെ രണ്ടുതരം ദിവ്യയോജിപ്പുണ്ടെന്നറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണ്.

കർമ്മോദ്ധ്യക്തമായ യോജിപ്പു ദിവ്യമനസ്സിനോടു നമ്മുടെ മനസ്സിനുള്ള പൂർണ്ണമായ ഐക്യത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇതാണു ദിവ്യസ്നേഹത്തിന്റെ പരിപൂർണ്ണത. ഇതുവഴിയായി ഈശോയുടെ വികാരങ്ങൾ നമ്മുടെ വികാരങ്ങളും, ഈശോയുടെ അരൂപി നമ്മുടെ അരൂപിയും, ഈശോയുടെ ജീവിതം നമ്മുടെ ജീവിതവുമായിത്തീരുന്നു. ഇപ്രകാരമത്രേ നാം ഈശോയോടുകൂടെ സദാ ആനന്ദിക്കയും സദാ ഭാഗ്യവാന്മാരായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നതു.

കർമ്മരഹിതമായ ഐക്യം:– ഈ ഐക്യം ദിവ്യസ്നേഹത്തിന്റേയും ദിവ്യപ്രകാശത്തിന്റേയും ശക്തിമത്തായ പ്രവാഹംനിമിത്തം, ഈശോയെയല്ലാതെ വേറെ ആരേയും ഓർമ്മിക്കുകയോ വിചാരിക്കുകയോ സ്നേഹിക്കുകയോ ചെയ്യാൻ പാടില്ലാത്തവിധം അന്തരിന്ദ്രിയങ്ങൾ നിശ്ചലമായിത്തീരുന്നതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ആത്മാവു ദിവ്യസ്നേഹത്തിൽ അത്യധികം ലയിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് അതിന്റെ താൽകാലികസ്ഥിതിയെപ്പറ്റിയാതൊരു ജ്ഞാനവും അതിനുണ്ടാകുന്നില്ല. ഈ ഐക്യം സാധാരണമായി കുറച്ചുനേരംമാത്രമേ നിലനില്ക്കുന്നുള്ളൂ. അതുകയാൽ മറ്റുസമയങ്ങളിൽ കർമ്മോദ്ധ്യക്തമായ ഐക്യംകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടാതെ ഗത്യന്തരമില്ല.

കർമ്മോദ്ധ്യക്തമായ ഐക്യം പ്രാപിക്കുവാൻ വരപ്രസാദത്തോടുള്ള പൂർണ്ണസഹകരണം ധാരാളം മതിയാവും. എന്നാൽ കർമ്മരഹിതമായ ഐക്യത്തിലേക്കു് ആത്മാവിനെ ഉയർത്തുന്നതിനു ദൈവത്തിനുമാത്രമേ സാധിക്കയുള്ളൂ. പക്ഷേ,

ദിവ്യസ്നേഹത്തിന്റെ പരിപൂർണ്ണത ഇവ രണ്ടിലുമല്ല അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു്. ആത്മാവു് അതിന്റെ സ്നേഹവിഷയമായ ദൈവത്തെപ്പോലെതന്നെ ആയിത്തീരുമ്പോൾ ഇന്ദ്രിയങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തിക്കു യാതൊരു വിഘാതവും ക്ലേശമെതെയും സന്തോഷത്തോടും മാധുര്യത്തോടുംകൂടിയും അതു ദൈവത്തെ കണ്ടാനന്ദിക്കുന്നു. ഈ സമയത്തെല്ലാം അതു് ഒരർത്ഥത്തിൽ ദൈവത്തിൽ ലയിച്ചുപോകുന്നുണ്ടെങ്കിലും പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനും സമാധിയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നതിനും അതിനു സാധിക്കുന്നുണ്ടു്.

2. കർമ്മരഹിതമായ ഐക്യത്തിൽ ഉണ്ടാകാവുള്ള കാഴ്ചകളേയും വെളിപാടുകളേയും ഇച്ഛിക്കുന്നതിനെക്കാൾ ഏറ്റം സുരക്ഷിതമായിട്ടുള്ളതു കർമ്മോദ്ഭൂക്തമായ ഐക്യത്തെ ആഗ്രഹിക്കുകയാണു്. കർമ്മോദ്ഭൂക്തമായ ഐക്യത്തിൽ ജീവിക്കുന്നവർക്കു ചിലപ്പോൾ മറവരെക്കാൾ കൂടുതൽ യോഗ്യത ലഭിക്കുന്നുണ്ടു്. അവർ വളരെയെല്ലാം ദൈവത്തിനുവേണ്ടി സഹിക്കയും ഈടുശാശ്വാസങ്ങൾ തങ്ങൾക്കു തരുന്നില്ലല്ലോ എന്നു വിചാരിച്ചു് ആവലാതിപ്പെടാതെ ദൈവതിരുമനസ്സിനു പൂർണ്ണമായി കീഴ്വഴങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നതാണു് ഇതിനുള്ള കാരണം.

3. വൻകാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനും അതിദാരുണമായ പീഡകൾ സഹിച്ചു യോഗ്യത സമ്പാദിക്കുന്നതിനും ആത്മാവിനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യംതന്നെ. കർത്താവിൽനിന്നു സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതും സ്വീകരിക്കുന്നതുമായ നിരവധിദാനങ്ങളെ ഏറ്റു പറയുകയാണു് ഇതിനുള്ള മാർഗ്ഗം. പക്ഷേ, ഇതു് അഹംകാരത്തിനോ ആത്മപ്രശംസയ്ക്കോ ഒരു കാരണമായിത്തീരാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിക്കണം. നേരേ മറിച്ചു് ആത്മാവു സഹിക്കുന്ന ഉരിതങ്ങളെപ്പറ്റി ആവലാതിപറയുകയോ മനോമാന്ദ്യത്തിനും ആലസ്യത്തിനും അധീനമായിപ്പോകുകയോ ചെയ്യാൻ ഒരിക്കലും സമ്മതിക്കരുതു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഇതു ദുഷ്ടാരൂപിയുടെ പ്രവൃത്തിയാണു്. അക

യാൽ താമസംവിനാ നീ അവയെ പരിത്യജിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

4. ഒരാത്മാവു ദൈവത്തോടു് എത്ര ഗാഢമായി ഐക്യപ്പെട്ടാൽത്തന്നെയും — എത്രയധികം ദാനങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചാൽത്തന്നെയും — അതു പാപത്തിനധീനമല്ലെന്നു് ഒരിക്കലും കരുതേണ്ടാ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, കർത്താവിനോടു വിശ്വസ്തതയോടെ പെരുമാറിയില്ലെങ്കിൽ അതു തീർച്ചയായി നശിച്ചുപോകും. അകയാൽ നശിച്ചുപോയേക്കും, അഥവാ നാശത്തിൽനിന്നും പൂർണ്ണമായി വിമുക്തമായിട്ടില്ല എന്ന വിചാരം സദാ ആ ആത്മാവിൽ കുടികൊള്ളേണ്ടതാണു്. ഇക്കാരണത്താൽത്തന്നെ അതു് എത്രയധികം ദാനങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നുവോ അത്രയധികം തന്നെത്തന്നെ എളിമപ്പെടുത്തണം. നേരേമറിച്ചു്, പുണ്യജീവിതത്തിലുള്ള നിലനില്പോ സൽപ്രതിജ്ഞകളുടെ ദൃഢതയോ പുണ്യസ്ഥിരതയോ ഓർത്തു പാപഹേതുക്കൾക്കു് അടിമപ്പെടുന്നതു വലിയ മൗഢ്യംതന്നെ. ഇതു ദുഷ്ടാത്മാവിയുടെ പ്രേരണയാണെന്നറിഞ്ഞു് ഉടനെതന്നെ അതിനെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു ബഹിഷ്കരിക്കണം.

5. ഒരാത്മാവിന്റെ കത്തോലിക്കാവിശ്വാസത്തെ ക്ഷയിപ്പിക്കുന്ന സംഗതികളും തീർച്ചയായി ദുഷ്ടാത്മാവിയിൽനിന്നേ പുറപ്പെടുകയുള്ളു. നേരേമറിച്ചു്, വിശ്വാസത്തിനു് അനുയോജ്യമായതും, ആത്മാവിനെ ദൈവത്തോടു കൂടുതൽ ശക്തിയോടെ ബന്ധിക്കുന്നതുമായ സംഗതികളും ശിഷ്ടാത്മാവിയിൽനിന്നാണു പുറപ്പെടുന്നതു്.

6. ആത്മാവിനു ലഭിക്കുന്ന വെളിപാടുകളും വഴിയായി സ്വാർത്ഥത്തെ വെടിഞ്ഞു കൂടുതൽ പരിപൂർണ്ണത പ്രാപിക്കുവാൻ അതു് അതിയായി ആഗ്രഹിക്കയും, ദിവ്യസ്നേഹത്തിൽ അഭിവൃദ്ധിപ്രാപിക്കയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ, അവ ശിഷ്ടാത്മാവിയിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്നവയാണെന്നു തീരുമാനിക്കാം. എന്നാൽ ഇപ്രകാരമുള്ള സന്ദേശങ്ങളും വഴിയായി വഷളായ പ്രകൃതിയെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനോ, പരിപൂർണ്ണതയിൽ അഭി

വർദ്ധിപ്പെടണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം ക്ഷയിക്കുന്നതിനോ ഇടയാകുന്നെങ്കിൽ അവ ദുഷ്ടാത്മാവിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടതാണെന്നു കരുതിക്കൊള്ളുക. എന്നാൽ, ദുഷ്ടാത്മാവിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടതാണെന്ന് ആത്മഗുരു പറഞ്ഞിട്ടും അതിനെ അവഗണിച്ച്, അവ ദൈവത്തിൽനിന്നു വരുന്നവയാണെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നെങ്കിൽ തീർച്ചയായി വലുതായ ഒരബദ്ധത്തിൽ നീ ചെന്നു ചാടാതിരിക്കയില്ല.

7. കാഴ്ചകളേയും വെളിപാടുകളേയും ആഗ്രഹിക്കയോ അവയിലാണു പരിശുദ്ധത അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതെന്നു വിചാരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത് ഒരു വലിയ തെറ്റത്രേ. ഇതു പലരേയും വഞ്ചിച്ചു നരകത്തിൽ വീഴിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നോർത്ത് ഏവരും ഭയപ്പെട്ടു വിറയ്ക്കേണ്ടതാണ്. അതുകൊണ്ട് ഇമ്മാതിരി വിചാരങ്ങൾ ദുഷ്ടാത്മാവിൽനിന്നു വരുന്നതാണെന്നറിഞ്ഞ് അവയെ തൽക്ഷണം ഉപേക്ഷിക്കണം.

8. അസാധാരണമാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ പരിശുദ്ധത പ്രാപിക്കണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം വഞ്ചനാപരമാണ്. അതുകൊണ്ട് അതു ദുഷ്ടാത്മാവിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടതുതന്നെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. അവർ തങ്ങളെത്തന്നെ വഞ്ചിച്ച് ഹൃദയശാന്തനും വിനീതനുമായ ഈശോയും തന്റെ പരിശുദ്ധന്മാരും നടന്നു പാവനമാക്കിത്തീർത്ത പരിശുദ്ധതയുടെ വഴിയിൽനിന്നു വളരെ അകന്നുപോകുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇത്ര നാശകരമായ വിചാരത്തെ ആദ്യംതന്നെ അടർക്കുടി ചെയ്യരുത്.

പരമാനന്ദം അനുഭവിക്കുന്ന ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തോട് നമ്മെ യോജിപ്പിക്കുന്നതിനു പറഞ്ഞ ഉപദേശങ്ങൾ.

അധ്യായം 1

പരിശുദ്ധ കുർബാന, ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തിനു നമ്മോടുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെ ഒരു കണ്ടുപിടിത്തമാകുന്നു.

ഈശോ:– എന്റെ മകനേ, ഞാൻ മരണത്തിനധീനനായെങ്കിലും എന്നേയ്ക്കും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതു നീ കാണുന്നില്ലേ? എന്റെ പിതാവ് എന്നെ അയയ്ക്കുകയും, ഞാൻ മനുഷ്യനായി അവതരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതാ! ഈ ലോകത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചു പിതാവിന്റെ പക്കലേയ്ക്കു പിന്തിരിയേണ്ട സമയമായി. സ്വജീവനെക്കാൾ അധികം സ്നേഹിച്ചിരുന്നവരെ അനാഥരായി ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിന് എന്റെ ഹൃദയം സമ്മതിച്ചില്ല. തന്നോടുകൂടെ മഹത്ത്വം അനുഭവിപ്പാനായി സ്നേഹസ്വരൂപനായ പിതാവ് എന്നെ ക്ഷണിച്ചു. ഈ മഹത്ത്വം ലോകാരംഭത്തിനു മുൻപുതന്നെ എനിക്കുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ മനുഷ്യരുടെനേർക്ക് എനിക്കുള്ള സ്നേഹം, അവരോടു സഹവസിക്കുന്നതിനും ക്ലേശങ്ങളിൽ അവരെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നതിനും എന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. തൻമൂലം പിതാവിനേയും മനുഷ്യരേയും ഒരേസമയത്തുതന്നെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നതിന് എന്റെ ഹൃദയം ഒരു മാർഗ്ഗം കണ്ടെത്തി.

2. എന്റെ മകനേ, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പിതാവിന്റെ വലത്തുഭാഗത്ത് ഇരിക്കയെന്നതും, അതേസമയംതന്നെ—അതും ലോകാവസാനംവരെ – നിങ്ങളോടുകൂടെ വസിക്കയെന്നതും

ഒരു പരമരഹസ്യം തന്നെയല്ലയോ? പരമരഹസ്യമായ ഈ കൂദാശയെ ഞാൻ സ്ഥാപിച്ചില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ യാതൊരുത്തനും ഇതിനെപ്പററി വിചാരിക്കുകപോലും ഇല്ലായിരുന്നു. ഈ പരമരഹസ്യം പ്രകൃതിക്കു മേല്പെട്ടതും, സകല പരിമിതശക്തികളേയും വെല്ലുന്നതുമാണ്. ആകയാൽ മഹത്തായ ഈ അത്ഭുതം പ്രവൎത്തിക്കുന്നതിന് ഒരു ദിവ്യശക്തി ആവശ്യമെന്നു വന്നുകൂടി. ഞാൻ മനസ്സാകുന്നുവെങ്കിൽ സമസ്തവും സുസാധവും പ്രയാസരഹിതവുമായി ഭവിക്കുമല്ലോ. എൻെറ മനസ്സുതന്നെ ശക്തിയും നിൎവ്വാഹവുമാണ്. വിസ്മയിക്കത്തക്ക എൻെറ പ്രതാപത്തെ കാണുന്നതിനുള്ള പ്രാപ്തി മനുഷ്യർക്കോ അതിൻെറ പ്രഭയെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനുള്ള ശക്തി ഭൂമിക്കോ ഇല്ല. എൻെറ യഥാൎത്ഥ പ്രതാപത്തെ ഞാൻ വെളിപ്പെടുത്തിയിരുന്നെങ്കിൽ മനുഷ്യർ ഭയംനിമിത്തം എന്നിൽ നിന്നു നിശ്ചയമായി അകന്നുപോകുമായിരുന്നു.

എൻെറ മകനേ, നിൻെറ ഇഹലോകവാസം ശാശ്വതമല്ലാത്തതിനാൽ ശാശ്വതമായ ഒന്നിനെ അന്വേഷിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ ലോകത്തിൽ നീ ഒരു തീൎത്ഥയാത്രക്കാരൻ മാത്രമാണ്. ഈ കാര്യം വിസ്മരിച്ചുകൊണ്ടു നിൻെറ വാസം ഇവിടെ ഉറപ്പിക്കാതിരിക്കുന്നതിനും, ലൗകികവസ്തുക്കളെ നീ അമിതമായിസ്നേഹിക്കാതിരിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി എൻെറ പ്രഭയെ മറച്ചുകൊണ്ടു ഞാൻ നിന്നോടുകൂടെ വസിക്കുന്നതു നിനക്കേററം ഉപകാരപ്രദമാകുന്നു. തന്നിമിത്തം എൻെറ പരദേശവാസത്തെപ്പററി സ്മരിക്കുന്നതിനും, സ്വൎഗ്ഗത്തിൽ എന്നെ അഭിമുഖമായി കാണുന്നതിനും നിനക്കു സാധിക്കുന്നതാണ്. അവസാനമായി എൻെറ മകനേ, ഇഹലോകവാസം കുറച്ചു നാളത്തേക്കുമാത്രമേയുള്ളൂ എന്നു നീ ഓർക്കണം. അതു കഴിഞ്ഞാൽ പുണ്യം സമ്പാദിക്കുവാൻ നിനക്കു സാധിക്കയില്ല; ആകയാൽ ഈ ചുരുങ്ങിയ സമയത്തെ നഷ്ടമാക്കാതെ നിൻെറ വിശ്വാസത്തെ വൎദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും, പുണ്യത്തിൽ

ദൈനംദിനം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുന്നതിനുംവേണ്ടിയാണ് എന്റെ ദിവ്യപ്രതാപത്തെ ഞാൻ മറച്ചിരിക്കുന്നത്.

3. നിന്റെ ഗുണത്തെമാത്രം കാംക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് മനുഷ്യരുടെമദ്ധ്യേ മറുരൂപത്തിൽ വസിക്കുന്നതിനു ഞാൻ പ്രേരിതനായി. ഞാൻ ഇവയെല്ലാം പ്രവർത്തിക്കുന്നതു നിന്റെ ആദ്ധ്യാത്മികജീവിതാഭിവൃദ്ധിയെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ്. എന്റെ ഈ ഔദാര്യത്തെ നീ പാഴാക്കരുതു്. നിന്റെ ശരീരത്തെ പോഷിപ്പിക്കുന്നതിനു ദിവസത്തിൽ പലപ്രാവശ്യം നീ ഭക്ഷിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ നിന്റെ ആത്മാവിന്റെ കാര്യത്തിൽ നീ എത്രയോഉദാസീനനായിരിക്കുന്നു.ശരീരപോഷണത്തിനു ഭക്ഷണം അത്യന്താപേക്ഷിതമായിരിക്കുന്നതുപോലെതന്നെ ആത്മപോഷണത്തിനും ഭക്ഷണം അവശ്യം കൂടിയേതീരൂ. നിന്റെ ആത്മാവിന്റെ പോഷണത്തിനാണ് അപ്പത്തിന്റെ സാദൃശ്യത്തിൽ മനുഷ്യരുടെമദ്ധ്യേഞാൻ എഴുന്നെള്ളിയിരിക്കുന്നതു്. ഞാൻ ജീവന്റെ അപ്പം മാത്രമല്ല, ജീവൻതന്നെയുമാകുന്നു. വിശ്വാസമുള്ള ആത്മാവേ, ജീവനാൽത്തന്നെ പോഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന നീ എത്ര സജീവമായിരിക്കേണ്ടതാണു്!

എന്റെ മകനേ, എന്റെ ഹൃദയം സ്നേഹമാകുന്നു. എന്നാൽ സ്നേഹം സ്വതന്ത്രദാനമാകയാൽ സ്നേഹിക്കപ്പെട്ട വസ്തുവിനോടു യോജിക്കുന്നതുവരെ അതിനു സമാധാനമുണ്ടാകയില്ല. ഭക്ഷണവും ശരീരവും തമ്മിൽ എത്ര ഗാഢമായ ബന്ധമുണ്ടോ അപ്രകാരമുള്ള ഒരു ബന്ധം എന്റെ അനന്തസ്നേഹം മൂലം ഞാനും മനുഷ്യാത്മാവും തമ്മിലുണ്ട്. സകല ആത്മാക്കളേയും മഹത്വപ്പെടുത്തുന്ന ദിവ്യവും സൗഭാഗ്യപ്രദവുമായ ഐക്യം ഇതത്രേ. അതേ, ഇതാകുന്നു എന്റെ അനന്തസ്നേഹം. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വിശുദ്ധന്മാർ അനുഭവിക്കുന്ന എന്റെ സഖ്യം തന്നെ ഭൂമിയിലേ വിശ്വാസികളും അനുഭവിക്കുന്നതിനും നിത്യാനന്ദത്തെ സസന്തോഷം അനുസ്മരിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി എന്റെ സ്നേഹലക്ഷണമായ വി. കുർബാനവഴിയായി അവരുടെ മദ്ധ്യേ വസിക്കുന്നതിനു ഞാൻ മനസ്സായി. പരിശുദ്ധ കുർ

ജ്ഞാനയാകുന്ന ഈ ദിവ്യവിരുന്നിൽ നീയും പങ്കുകൊള്ളുന്നതിനു നിന്നെ ഞാൻ സഹായിക്കും. ഇതാണു് അനന്തവും ദിവ്യവുമായ യോജിപ്പു്. നിത്യമായ പൈസഹായും, എന്റെ പിതാവിന്റെ ഭവനത്തിൽ എന്നും നവമായി നിങ്ങളോടുകൂടെ പാനം ചെയ്യുന്ന നിത്യസ്നേഹത്തിന്റെ വീഞ്ഞും ഇതുതന്നെ.

4. ഇതുപോലെ ശ്രേഷ്ഠമായ പരമരഹസ്യത്തിനു മനുഷ്യർ ക്രമേണ അയത്തമായിക്കൊള്ളട്ടെ എന്നു കരുതി പഴയനിയമത്തിൽ ഇതിന്റെ പ്രതിച്ഛായയായി പലതരത്തിൽ വളരെ സംഗതികളും സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഭൗമികപുരുഷനായിരുന്ന ജീവന്റെ വൃക്ഷമായിരുന്നു ഇതിന്റെ ഒരു പ്രതിച്ഛായ. നിഷ്കളങ്കാവസ്ഥയിൽ മരണത്തിനധീനരാകാതെ അമർത്യരായിത്തീരുന്നതിനുവേണ്ടി ഈ വൃക്ഷത്തിന്റെ ഫലത്താൽ മനുഷ്യർ പോഷിപ്പിക്കപ്പെടുകയും സംരക്ഷിക്കപ്പെടുകയുചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സമാധാനത്തിന്റെ രാജാവും ശാലേമിന്റെ അധിപതിയും, അത്യുന്നതന്റെ പുരോഹിതനുമായിരുന്ന മൽക്കിസെദെക്കു് എന്ന പ്രധാനാചാര്യൻ കാഴ്ചവച്ച അപ്പവും വീഞ്ഞുമായിരുന്നു ഇതിന്റെ മറൊരു സാദൃശ്യം. യാതൊന്നും ചേർക്കാതെ പാകം ചെയ്തു ഭക്ഷിക്കയും ബലി അർപ്പിക്കയും ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്ന കറയില്ലാത്ത പെസ്സഹാക്കുഞ്ഞാടു് ഇതിന്റെ വേറൊരു സൂചനമായിരുന്നു. ഇതിനെ ഭക്ഷിക്കേണ്ടിയിരുന്നവർ അരയും തലയും മുറുക്കിയും, ചെരിപ്പു ധരിച്ചും, കരങ്ങളിൽ വടിപിടിച്ചും യാത്രയ്ക്കിറങ്ങിപ്പുറപ്പെടുന്നവരെപ്പോലെ തയ്യാറായിരിക്കണമെന്നായിരുന്നു നിശ്ചയം.

മാലാഖാമാരുടെ അപ്പമെന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതും, ആഗ്രഹിക്കാവുന്ന സ്വാദെല്ലാം ഉണ്ടായിരുന്നതും, ആകാശത്തിൽനിന്നു പ്രതിദിനം വർഷിച്ചിരുന്നതുമായ മന്നാ ഇതിന്റെ വേറൊരു സാദൃശ്യമായിരുന്നു. കൂടുതൽ ശേഖരിച്ചവനു കൂടുതലും, കുറച്ചു ശേഖരിച്ചവനു കുറവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇതിന്റെ വേറൊരു സാദൃശ്യമായിരുന്നു വാഗ്ദാനത്തിന്റെ

പെട്ടകം. ദൈവത്തെ ബഹുമാനിക്കുന്നതിനായിട്ടാണ് അതിൽ ക്രോവേമാലാഖാമാരുടെ പ്രതിമകളും സ്ഥാപിച്ചിരുന്നതു്. അതു വഴിയായി ദൈവം തന്റെ ജനത്തിനു പാപപ്പൊറുതിയും സഹായവും ആശ്വാസവും പതിവായി നല്കിയിരുന്നു. അഗ്നിയിൽ പാകം ചെയ്യപ്പെട്ടതും, ദീർഘദർശിയുടെ ശാരീരികക്ലേശത്തേയും മനോവിഷാദത്തേയും ഉൻമൂലനം ചെയ്തതും, ദൈവത്തിന്റെ മലവരെ കാൽനടയായി പോകുന്നതിനു ശക്തി നല്കിയതുമായ അപ്പം മറെറാന്നിന്റേയും സാദൃശ്യമായിരുന്നില്ല.

5. മകനേ, എന്റെ ക്രൂശുയുദ്ധത്തിൽ അനേകം ബുദ്ധിമുട്ടുകളും സഹിക്കേണ്ടിവരുമെന്നു് എനിക്കറിയാമായിരുന്നു. വളരെ നിന്ദാവമാനങ്ങളും ദ്രോഹങ്ങളും എന്നെ കയ്യാളിക്കേണ്ടിവരുമെന്നുള്ളതും എനിക്കു് അജ്ഞാതമായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ എന്റെ പിതാവിന്റേയും മനുഷ്യരുടേയും നേരേയുള്ള സ്നേഹത്തോടു തുലനം ചെയ്യുമ്പോൾ അവ വളരെ നിസ്സാരങ്ങളായിരുന്നു. എന്റെ സ്നേഹത്തെ തടയുന്നതായി യാതൊന്നുംതന്നെയില്ല. അതു സർവ്വത്തേയും ജയിക്കുന്നു. മാതൃമോ, എന്റെ ഈ സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷലക്ഷ്യമായിട്ടല്ലയോ ഞാൻ അവമാനങ്ങളേയും ക്ലേശങ്ങളേയും സഹിക്കുന്നതു്? യുഗങ്ങൾക്കുമുമ്പു സ്നേഹപൂർവ്വം ഞാൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതും, സമയത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയിൽ എന്റെ പരമശക്തികൊണ്ടുമാത്രം പ്രവൃത്തിയിൽ വരുത്തിയിട്ടുള്ളതും, മാലാഖാമാർക്കു വിസ്മയകരമായി തോന്നിയിട്ടുള്ളതും, സകല ജാതികൾക്കും അറിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുമായ സ്നേഹത്തിന്റെ ഈ ക്രൂശയെ നീ കാണുന്നില്ലയോ? അതു ലോകത്തെ ആശ്വസിപ്പിക്കയും മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളെ അതിന്റെ നിസ്സീമമായ മാധുര്യത്താൽ സമ്പുഷ്ടവും സന്തുഷ്ടവുമാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടു്.

6. **ശിഷ്യൻ**:– ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനായ ഈശോയേ, അങ്ങയുടെ ഹൃദയസ്നേഹവും ജ്ഞാനവും എത്ര വിസ്മയനീയം! ആ സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികളും എത്ര ആശ്ചര്യജനകം! ഓ! കർത്താവേ, അത് എത്ര മനോഹരവും മാധുര്യകരവുമാകുന്നു! എത്രയും സ്നേഹമുള്ള ഈശോയേ, അവിടുന്നു ഞങ്ങളെ എങ്ങനെ സ്നേഹിച്ചുവെന്നു ഞങ്ങൾക്കറിയാം. ഞങ്ങളെപ്രതിയുള്ള അനന്തസ്നേഹത്താൽ നിന്നെത്തന്നെ നീ ഹീനനാക്കിക്കൊണ്ടു ശരീരത്തിന്റെ പോഷകസാധനമായ അപ്പത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ നിത്യജീവനെ നീ ഞങ്ങൾക്കു നല്കുന്നുണ്ട്.

ഇഹലോകത്തിൽനിന്നു പിതാവിന്റെ പക്കലേയ്ക്കു പോകേണ്ട സമയം വന്നപ്പോൾ, ഞങ്ങളുടെകൂടെ സദാ വസിക്കുന്നതിനായി ഈ ക്ഷേത്രശയെ—വിസ്മയജനകവും ആനന്ദദായകവുമായ ഈ ക്ഷേത്രശയെ—അങ്ങു സ്ഥാപിച്ചു. ഇതു സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു അങ്ങേ പ്രേരിപ്പിച്ച സ്നേഹം എത്ര ഉദ്ഗതരം! ഓ! സ്നേഹാധിക്യമേ! അത്യത്ഭുതമേ! കരുണാവാരിധിയായ ഈശോയേ, അങ്ങു് ഒരേസമയംതന്നെ വിരുന്നും അതിഥിയും, അർപ്പിതവസ്തുവും അർപ്പകനും, മാലാഖാമാരുടേയും മനുഷ്യരുടേയും ആനന്ദവുമാണല്ലോ!!

7. കർത്താവായ ഈശോയേ, അവർണ്ണനീയമായ അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ നന്മയാൽ ഞങ്ങളുടെമേൽ വർഷിച്ചിരിക്കുന്ന അതുല്യാനുഗ്രഹത്തിനു ഞങ്ങൾ അനവരതം നന്ദിപറയുന്നു. ഈ അമൂല്യദാനത്തിനു് അനുയോജ്യമായവിധം പ്രതിനന്ദി പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിനു് എനിക്കു സാധിക്കുമായിരുന്നെങ്കിൽ! ഓ! ദൈവദൂതരേ, പുണ്യവാന്മാരേ, സകലജാതിജനങ്ങളേ, ഗോത്രങ്ങളേ, നിങ്ങൾവന്നു് എന്നോടുകൂടെ കർത്താവിനെ സ്തുതിപ്പിൻ. ഈശോയുടെ ഹൃദയസ്നേഹത്തെ നമുക്കു ശ്ലാഘിക്കയും പ്രശംസിക്കയും ചെയ്യാം. കർത്താവിനായി ഒരു പുതിയ സങ്കീർത്തനം നമുക്കു പാടാം. എന്തുകൊണ്ടെ

ന്നാൽ, അസാധാരണമായവിധം അവിടുന്നു നമ്മോടുകൂടെ വസിച്ചുകൊണ്ടു പുതിയപുതിയ അനുഗ്രഹങ്ങളും തന്റെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു നമ്മിൽ വർഷിക്കുന്നു. നമ്മുടെ രക്ഷകനായ ദൈവത്തെ നമുക്കു പാടി സ്തുതിക്കാം. തന്റെ സന്നിധിയിൽ സാഷ്ടാംഗംവീണു സന്തോഷാശ്രുക്കളും പൊഴിക്കയും കൃതജ്ഞത പ്രകാശിപ്പിക്കയും ചെയ്യാം.

8. ഓ! ഈശോയേ, അനന്തസ്നേഹമേ, സ്നേഹംനിമിത്തം അങ്ങു ഭൂജാതനായി. സ്നേഹാതിരേകത്താലല്ലയോ അങ്ങ് എന്നോടുകൂടെ വസിക്കുന്നതു്? സ്നേഹംമൂലം അങ്ങു തികച്ചും എന്റേതായിത്തീരുന്നു. പ്രതിഫലമായി എന്റെ ഹൃദയത്തെയും സ്നേഹത്തെയും എന്നുവേണ്ടാ, എന്നെത്തന്നെയും മുഴുവനായി അങ്ങേയ്ക്കു ഞാൻ കയ്യാളിക്കുന്നു. സ്നേഹത്താൽ ഞാൻ എന്നേയ്ക്കും അങ്ങയുടേതാകുന്നതിനും, എനിക്കുള്ള സമസ്തവും അങ്ങയുടെ മഹിമയ്ക്കും സ്നേഹത്തിനുംവേണ്ടി കാഴ്ചവയ്ക്കുന്നതിനും അങ്ങു് എന്നെ അനുവദിക്കേണമേ. അങ്ങയോടുള്ള സ്നേഹത്തിനു പ്രതിബന്ധമായിത്തീരുന്നവയെ ഉൻമൂലനം ചെയ്കയും ദുരാശകളെ നശിപ്പിക്കയും ചെയ്ക. തൻമൂലം അങ്ങയേയും അങ്ങേ സംബന്ധിക്കുന്നവയേയും ഒഴിച്ചു മറ്റു യാതൊന്നിനും ഞാൻ വശംവദനാകാതിരിക്കട്ടെ.

ഓ! എന്റെ ഹൃദയാഹ്ലാദമേ, അത്മീയാനന്ദമേ, അങ്ങു് എന്നിൽ ജീവിക്കയും എന്നെ ഭരിക്കയും ചെയ്യേണമേ. മേലാൽ എന്റെ സകല വിചാരങ്ങളുടേയും അഗ്രഹങ്ങളുടേയും ആരംഭവും അവസാനവും അവിടുന്നായിരിക്കട്ടെ. എന്റെ സമസ്തവുമായിരിക്കുന്ന അങ്ങയോടുകൂടെയോ അങ്ങേയ്ക്കുവേണ്ടിയോ ജീവിക്കണമെന്നേ എനിക്കാശയുള്ളൂ.

അധ്യായം 2

വിസ്മയനീയമായ ആ ദിവ്യകാരുണ്യസ്ഥാപനം.

ഈശോ:– സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിവന്ന ജീവനുള്ള അപ്പം ഞാനാകുന്നു. എന്റെ പക്കൽ വരുന്നവനു വിശപ്പുണ്ടാകയില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ലോകത്തിന്റെ ജീവനുവേണ്ടി ഞാൻ കൊടുക്കുന്ന അപ്പം എന്റെ മാംസമത്രേ.

എന്റെ മകനേ, ഞാൻ ഇതു പറഞ്ഞപ്പോൾ യൂദന്മാർ തമ്മിൽത്തമ്മിൽ പറഞ്ഞതു കേൾക്കുക: 'ഈ മനുഷ്യൻ ഇവന്റെ മാംസം എങ്ങനെ നമുക്കു ഭക്ഷിപ്പാൻ തരും?' അപ്പോൾ മറുപടിയായി അവരോടു ഞാൻ പറഞ്ഞതു് ഇപ്രകാരമാണു്:– 'സത്യം സത്യമായി ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. മനുഷ്യപുത്രന്റെ മാംസം ഭക്ഷിക്കാതെയും അയാളുടെ രക്തം പാനം ചെയ്യാതെയും ഇരുന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു ജീവിനുണ്ടാകയില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, എന്റെ മാംസം സത്യമായി ഭോജനവും എന്റെ രക്തം പാനീയവുമാകുന്നു.'

2. പെസ്സഹാത്തിരുനാൾ സമീപിച്ചു; എന്റെ പിതാവിന്റെ പക്കലേയ്ക്കു പോകേണ്ടസമയം അടുത്തുവെന്നു ഞാനറിഞ്ഞു. ലോകത്തിൽ എനിക്കുണ്ടായിരുന്നവരെ ഞാൻ സ്നേഹിച്ചു; അവസാനത്തോളം അവരെ സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്തു. സന്ധ്യയോടുകൂടെ ഞാൻ എന്റെ പന്ത്രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരോടൊന്നിച്ചു് ഒടുവിലത്തെ അത്താഴത്തിനിരുന്നു. അവരെ എന്റെ ചുറ്റിലും ഇരുത്തിക്കൊണ്ടു ഞാൻ അവരോടു പറഞ്ഞു:— 'ഈ പെസ്സഹാ നിങ്ങളോടുകൂടെ ഭക്ഷിക്കുന്നതിനു ഞാൻ അതിയായി ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു.'

ഞങ്ങൾ അത്താഴം കഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയിൽ ഞാൻ അപ്പം എടുത്തു വാഴ്ത്തി അവർക്കു കൊടുത്തുകൊണ്ടു പറഞ്ഞതായതു്:— 'ഇതു് എന്റെ ശരീരമാകുന്നു; നിങ്ങൾ വാങ്ങി

ക്ഷിപ്പിൻ' അനന്തരം കാസാ എടുക്കുകയും ഉപകാരസ്മരണ ചെയ്ത് അവർക്കു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട്:— 'ഇത് എന്റെ രക്തമാകുന്നു: എന്റെ ഓർമ്മയ്ക്കായി നിങ്ങൾ ഇതു ചെയ്യിൻ' എന്ന് അവരോടു ഞാൻ പറഞ്ഞു.

3. ശിഷ്യൻ:— ജീവന്റെ അപ്പം ഞങ്ങൾക്കു പ്രദാനം ചെയ്യുമെന്നു മുൻകൂട്ടി വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരുന്ന നിത്യസത്യമായ ദൈവമേ, ഇവ അങ്ങയുടെ വചനങ്ങളാകുന്നുവെന്ന് എനിക്കറിയാം. ഈ പ്രവൃത്തികൾവഴിയായി അങ്ങയുടെ വാഗ്ദാനത്തെ യഥാവിധി അങ്ങു നിറവേറുകയാണു ചെയ്തത്. ഈ വചനങ്ങളേയും പ്രവൃത്തികളേയും രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിനു മുൻപേതന്നെ അതു ശരിയായി പഠിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്ന സഭ അങ്ങയുടെ ഈ ദിവ്യദാനത്തെ ആസ്പദിപ്പാൻ തുടങ്ങി. അങ്ങയുടെ ശാസനപ്രകാരം അങ്ങയുടെ ഓർമ്മയ്ക്കായി അവർ അപ്രകാരം ചെയ്തുകൊണ്ടും ഇരുന്നു. ഈ വചനങ്ങൾ മൂലം അവിടുന്ന് അവിശ്വാസികളുടെ സന്ദേഹങ്ങളേയും പാഷണ്ഡികളുടെ കുയുക്തികളേയും പിശാചുക്കളുടെ പ്രലോഭനങ്ങളേയും ജയിക്കുമാത്രമല്ല, അവരെ നിരാശരാക്കുകകൂടെ ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഇതു് എങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നുവെന്നു കണ്ടുപിടിക്കാൻ ഞങ്ങളുടെ ബുദ്ധിക്കു സാധിക്കയില്ലെങ്കിലും, ഇതു് ഒരു അപ്രമാദസത്യംതന്നെയാണ്. അങ്ങുന്നു പഠിപ്പിച്ചതാകയാൽ ഇതിനെ വിശ്വസിപ്പാൻ ഞങ്ങൾ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

അവിടുന്നു പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളവയെ! അങ്ങയുടെ മണവാട്ടിയായ വിശുദ്ധസഭമുഖേന ഞങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുന്നു. അതിഗഹനങ്ങളായ ഈ രഹസ്യങ്ങളുടെ ആന്തരികഘടന ഞങ്ങളുടെ അല്പബുദ്ധിക്കു മേല്പെട്ടതുതന്നെ. പ്രകൃതിയുടെ രഹസ്യങ്ങളെ ഗ്രഹിക്കുന്നതിനു മനുഷ്യർ അപ്രാപ്തരെങ്കിൽ പ്രകൃതിക്കതീതമായവയെ എങ്ങനെ ഗ്രഹിക്കും? ഭൂമിയിൽ വിതച്ചുവിത്ത്, അല്പം രൂപാന്തരം വന്നതിന്റെശേഷം മുളച്ചു, ശാഖോപശാ

ഖകളോടുകൂടിയ ഒരു വലിയ വൃക്ഷമായി മനുഷ്യർക്കു നിരവധി ഫലം നല്കുന്നുണ്ടല്ലോ. ഇതു പുറമേ കാണുന്നതിനാൽ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. പ്രകൃതിക്കധീനമാണെങ്കിലും അന്തരികമായി ഇതു് എങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നുവെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നതിനു മനുഷ്യനു സാധിക്കുന്നില്ല.

പ്രകൃതിയിൽ ചില രഹസ്യങ്ങളുണ്ടെന്നറിയുന്ന ഒരുവൻ തന്റെ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾവഴിയായി അവയെ ഗ്രഹിക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കാറുണ്ടു്. എന്നാൽ അവന്റെ ശ്രമം വിഫലമാകുന്നതുകൊണ്ടു് അവയെ നിഷേധിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ ബുദ്ധിഭ്രമമുള്ളവരുടെ ഗണത്തിലുൾപ്പെട്ടവനാണെന്നു ന്യായസഹിതം നമുക്കു് അനുമിക്കാമല്ലോ. അങ്ങു വെളിപ്പെടുത്തിയ ചില വേദസത്യങ്ങളുണ്ടെന്നു് ഇന്ദ്രിയങ്ങൾവഴിയായി ഞങ്ങൾ അറിയുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, വിശ്വാസം കേൾവിയിൽ നിന്നാണല്ലോ ജനിക്കുന്നതു്. ഇതിനും പുറമേ, ഈ രഹസ്യങ്ങളെല്ലാം പ്രമാദരഹിതങ്ങളെന്നു ബുദ്ധി ഞങ്ങളെ ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നുമുണ്ടു്. ക്രൂരനായ അങ്ങേയ്ക്കു് അസത്യം പറയുവാൻ സാധിക്കയില്ലെന്നും ഞങ്ങൾക്കറിയാം.

അങ്ങയിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവരുടേയും അനുസരണം യുക്തിപൂർവ്വകമാകുന്നു. എന്നാൽ സ്വയം ബുദ്ധിമാന്മാരെന്നു നടിച്ചുകൊണ്ടു് അങ്ങയിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവർ വിഡ്ഢികളും സുബോധമില്ലാത്തവരുമത്രേ. ഈ വിശിഷ്ടാനന്തതിന്റെ ദാതാവായ അങ്ങയെ ബഹുമാനിക്കുന്നതിനു പകരം നിന്ദിക്കുന്നതു പൈശാചികപ്രേരണയിൽനിന്നു് ഉൽഭൂതമാകുന്ന അഹംഭാവം ഹേതുവാലാണു്. എന്നാൽ ഓരോ കാലത്തു ജീവിച്ചിരുന്ന സകലരുടെ വിനീതപുത്രന്മാരെല്ലാവരും എത്രതന്നെ അറിവുള്ളവരും ബുദ്ധിമാന്മാരുമായിരുന്നിട്ടും, വിശ്വാസത്താൽ അങ്ങയെ അനുസരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അവരുടെ ബുദ്ധിയെ അങ്ങേയ്ക്കു വിധേയമാക്കുകയാണു ചെയ്തിരുന്നതു്. ഇതുവഴിയായി അങ്ങു സർവ്വത്തിന്റേയും നാഥനും, എ

ല്ലാവരോടും കരുണകാണിക്കുന്നവനും, അരോടും ദാക്ഷിണ്യം പ്രദർശിപ്പിക്കാത്തവനുമാണെന്നു തെളിയുന്നുണ്ട്. മാത്രമല്ല, പണ്ഡിതന്മാരും പാമരന്മാരും അങ്ങേയ്ക്കു കീഴ്പ്പെട്ടിരിക്കണമെന്ന് അങ്ങുന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്നുണ്ടല്ലോ.

4. എന്റെ സ്രഷ്ടാവും പരിത്രാതാവുമായ ദൈവമേ, അങ്ങയുടെ സന്നിധിയിൽ ഞാൻ സാഷ്ടാംഗനമസ്കാരംചെയ്തുകൊണ്ട് എന്റെ ബുദ്ധിയെ അങ്ങേയ്ക്കു വിധേയമാക്കുന്നു. അതേ, വിശ്വാസത്തിനു കീഴ്പ്പെട്ടുകൊണ്ട് എന്റെ ബുദ്ധിയേയും മനസ്സിനേയും ശരീരത്തേയും ഇന്ദ്രിയങ്ങളേയും അങ്ങയുടെ മഹത്വത്തിനായി ഞാൻ സമർപ്പിക്കുന്നു. അങ്ങയിൽനിന്നു സ്വീകരിച്ചുവെന്ന ആത്മശരീരങ്ങളുടെ ശക്തികളെ, അവയുടെ ആരംഭവും അവസാനവുമായ അങ്ങേയ്ക്കുതന്നെ തിരിച്ചുതരികയും, അവവഴിയായി ദൈവപ്രസാദത്തോടു സഹകരിച്ചുകൊണ്ട് എന്റെ പരമാന്ത്യം പ്രാപിക്കുകയും, തൻമൂലം സനാതനബഹുമാനവും നിത്യഭാഗ്യവും അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു് എന്റെ മഹത്വത്തിനും ഉപകരിക്കാതിരിക്കയില്ല.

കർത്താവേ, എന്റെ വിവേചനാശക്തിയും വിശ്വാസവും അങ്ങയുടെ ദാനങ്ങൾതന്നെ. ആദ്യത്തേതു സ്വാഭാവികവും, രണ്ടാമത്തേതു് അതിസ്വാഭാവികവും ആകുന്നുവെന്നേ ഉള്ളൂ. രണ്ടും ഭിന്നിച്ചു നില്ക്കാതെ പരസ്പരം സഹായിക്കുന്നുമുണ്ട്. രണ്ടിന്റേയും വിഷയം സത്യമാണ്. ഓരോന്നും അതാതിന്റെ പ്രവർത്തനപദ്ധതിയനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നു. സ്വാഭാവികന്യായങ്ങളാൽമാത്രം വിശ്വസിക്കുന്നെങ്കിൽ എന്റെ വിശ്വാസം സ്വാഭാവികം മാത്രമായിരിക്കും. അതു് അതിസ്വാഭാവികമോ രക്ഷാകരമോ അല്ല. എന്നാൽ ഞാൻ സ്വഭാവാതീതമായ കാര്യങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി വിശ്വസിക്കുന്നതായാൽ അതു സ്വഭാവാതീതവും രക്ഷാകരവുമായിരിക്കുന്നതന്നെ ചെയ്യും.

കാണാതെ വിശ്വസിക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ. എന്നാൽ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കു ഗോചരീഭവിക്കാത്തവയെ അവർ എങ്ങനെ ഗ്രഹിക്കും? ബുദ്ധിശക്തിക്കു മേല്പെട്ടതിനെ അവർ മനസ്സിലാക്കുന്നതെങ്ങനെ? അനന്തസ്നേഹത്താൽ അങ്ങു ചെയ്തതിനെ വർണ്ണിപ്പാൻ സാധിക്കുന്ന മനുഷ്യനുണ്ടോ?

5. സത്യദൈവവും സത്യമനുഷ്യനുമായ എന്റെ ഈശോയേ, അങ്ങ് അപ്പത്തിന്റെയും വീഞ്ഞിന്റെയും സാദൃശ്യങ്ങളിൽ യഥാർത്ഥമായി പരിശുദ്ധകുർബാനയിൽ എഴുന്നള്ളിയിരിക്കുന്നുവെന്ന സഭ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനെ ഞാൻ ദൃഢമായി വിശ്വസിക്കുന്നു. ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടശേഷം ഈ സാധനങ്ങൾ എത്രതന്നെ ചെറുതായി ഭാഗിക്കപ്പെട്ടാലും, അവ ദൃഷ്ടിക്കു ഗോചരമായിരിക്കുന്നിടത്തോളംകാലം, അങ്ങുന്ന് അതിന്റെ ഓരോ അംശത്തിലും മുഴുവനായും പൂർണ്ണമായും എഴുന്നള്ളിയിരിക്കുന്നുവെന്നാണ് എന്റെ ദൃഢമായ വിശ്വാസം. ഈ ജാതനായപ്പോൾ ദൈവദൂതന്മാരാൽ ആരാധിക്കപ്പെട്ടവനും, ഒരു ശിശുവായിരുന്നപ്പോൾ പ. മറിയം, വി. യൗസേപ്പ്, ആട്ടിടയന്മാർ പൂജരാജാക്കന്മാർ ആദിയായവരുടെ ആരാധനയ്ക്കു പാത്രീഭവിച്ചവനുമായ അങ്ങുതന്നെയാണ പരിശുദ്ധ കുർബാനയിൽ എഴുന്നള്ളിയിരിക്കുന്നത്. ഹൃദയശാന്തതയോടും എളിമയോടുംകൂടെ നന്മ പ്രവർത്തിച്ചു നടന്നവനും, നരകുലപരിത്രാണാർത്ഥം മരിച്ചുയിർത്തു, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പിതാവിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു പ്രതാപത്തോടെ എഴുന്നള്ളിയിരിക്കുന്നവനുമായ അങ്ങുതന്നെയാണ പരിശുദ്ധ കുർബാനയിൽ എഴുന്നള്ളിയിരിക്കുന്നതെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

യൂദന്മാരെപ്പോലെ ഞാൻ അടയാളം ആവശ്യപ്പെടുകയോ അങ്ങെ പരീക്ഷിക്കയോ ചെയ്യുന്നില്ല. അവിശ്വാസികളെപ്പോലെ, മറഞ്ഞുകിടക്കുന്ന രഹസ്യങ്ങളെ ഗ്രഹിക്കുന്നതിനു ആഗ്രഹിക്കയോ, പതിതരെപ്പോലെ സ്വന്തം അഭിപ്രായത്തെ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കയോ അല്ല ഞാൻ ചെയ്യുന്നത്. അങ്ങയുടെ മണവാട്ടിയും, പ്രമാദരഹിതയും സത്യത്തിന്റെ ആസ്ഥാനവുമായ കത്തോലിക്കാസഭയുടെ സാക്ഷ്യം എനിക്കു ധാരാളം മതി. സഭയുടെ പ്രബോധനത്തിനു വിരോധമായിട്ടുള്ളതെല്ലാം ഞാൻ ത്യജിക്കുന്നു. ഇതാണ് എന്റെ വിശ്വാസവും രക്ഷയും.

5. അനന്തപ്രതാപവാനും പരിശുദ്ധരിൽ പരിശുദ്ധനു

മായ ദൈവമേ, അങ്ങു് ആശ്ചര്യകരവും സ്നേഹപൂർണ്ണവുമായ വിധം ഈ പരമരഹസ്യത്തിൽ മറഞ്ഞിരിക്കുന്നല്ലോ. അങ്ങെ ഞാൻ ഭയഭക്തിയോടെ ആരാധിക്കുന്നു. അങ്ങയുടെ സന്നിധിയിൽ സവിനയം സാഷ്ടാംഗം വീണു്, അങ്ങു് എന്റെ ദൈവവും പരിത്രാതാവുമാണെന്നു് ആകാശത്തിന്റേയും ഭൂമിയുടേയും മുമ്പാകെ ഞാൻ ഏറ്റുപറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. അങ്ങയുടെ പ്രതാപത്തിനു് അനുയോജ്യമായവിധം ഞാൻ അങ്ങെ ആരാധിക്കുന്നതുമാണു്. ദൈവൈകതന്മാരും പുണ്യവാന്മാരും വിശുദ്ധ സഭയും നിനക്കു നല്കുന്നുവെന്ന ആരാധന, ബഹുമാനം, നമസ്കാരം മുതലായവയെ നിനക്കു ഞാൻ കാഴ്ചവയ്ക്കുന്നു.

ഇതുപോലെ സകലരും അങ്ങെ ആരാധിക്കയും സ്നേഹിക്കയും ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ!! ഓ! കർത്താവേ, അനേകം ആളുകൾ അവരുടെ കർത്തവ്യകർമ്മങ്ങളുടെ നിർവ്വഹണത്തിൽപ്പോലും ഉപേക്ഷ കാണിക്കുന്നുണ്ടു്. അതിനാൽ മാലാഖാമാരോടും പുണ്യവാന്മാരോടും സത്യവിശ്വാസികളോടും ചേർന്നുകൊണ്ടു് അവരുടെ ഉപേക്ഷയ്ക്കു പരിഹാരമായി ഞാനും അങ്ങെ ആരാധിക്കയും വണങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഓ! എന്റെ ഈശോയേ, അങ്ങയോടുള്ള എന്റെ കടപ്പാടുകളോടു താരതമ്യപ്പെടുത്താൻ പാടില്ലാത്തവണ്ണം ഞാൻ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികൾ അത്ര നിസ്സാരങ്ങളാണു്. എത്രയും ആനന്ദപ്രദായകമായ ഈ ദിവ്യക്രമീശയിൽ, അങ്ങയുടെ അനന്തസ്നേഹംമൂലം അങ്ങയുടെ ആത്മശരീരങ്ങളേയും, മാനുഷികതത്വം, ദൈവികതത്വം എന്നിതുകളേയും എന്നുവേണ്ടാ, അങ്ങെയുള്ള സകലത്തേയും എനിക്കു നല്കി. അതുകൊണ്ടു് അനന്തമായ വിധത്തിൽ അങ്ങയോടു കടപ്പെട്ടവനാണു ഞാൻ. ഇവയെല്ലാം പ്രതിനന്ദിയായി എന്റെ ആത്മശരീരങ്ങളേയും എനിക്കുള്ളവ സർവ്വത്തേയും ഞാൻ അങ്ങേയ്ക്കു കാഴ്ചവയ്ക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം അങ്ങേയ്ക്കു തരുന്നതായാലും എന്റെ കടമ പിന്നെയും അനന്തമായിത്തന്നെ ഇരിക്കും.

ഓ! കർത്താവായ ഈശോയേ, ഞാൻ അങ്ങെ അളവറ

വിധം സ്നേഹിപ്പാൻ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു സുവ്യക്തമാണെ
യും എനിക്കു നല്ലതാണല്ലോ. എന്റെ ഈശോയേ, അങ്ങു്
എന്നെ അനന്തമായും നിഷ്കളങ്കമായും സ്നേഹിക്കുന്നതുകൊ
ണ്ടു് എന്റെ മുഴുഹൃദയത്തോടെ അങ്ങെ സ്നേഹിക്കണമെന്നും
അതിരറ്റ സ്നേഹത്താൽ അങ്ങെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തണമെന്നും അ
ണു് എന്റെ അഗ്രഹം.

8. ഏറ്റം മാധുര്യവാനായ ഈശോയേ, സ്നേഹത്തിൽനി
ന്നുമാത്രം ഉൽഭൂതമാകുന്ന വാത്സല്യം, കാരുണ്യം, ബഹുമാനം
ആദിയായവയോടുകൂടെ അങ്ങെ സ്നേഹിക്കുന്നതിനു് അവിടു
ന്നു് എന്നെ സഹായിക്കണമേ. എന്നോടെതിരെയുള്ള അനന്ത
സ്നേഹത്താൽ സക്രാരിയിൽ വസിക്കുന്ന അങ്ങയോടുള്ള നി
ർമ്മലസ്നേഹത്തിൽ ജീവിക്കുന്നതിനായി എന്നെ അനുഗ്രഹി
ക്കേണമേ. സ്നേഹംനിമിത്തം കാരാഗൃഹവാസം അനുഭവിക്കു
ന്ന അങ്ങിൽനിന്നു വേർപെടുത്താൻ പാടില്ലാത്തവിധം എ
ന്റെ ഹൃദയത്തെ അങ്ങയോടുള്ള സ്നേഹംകൊണ്ടു് എന്നന്നേ
യ്ക്കും ബന്ധിക്കേണമേ എന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

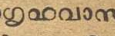

അദ്ധ്യായം 3

പരി. കുർബാനയുടെനേർക്കുള്ള ഭക്തിയെ എല്ലാക്കാലത്തും
എല്ലായിടത്തും സജീവവിശ്വാസത്തോടേ
തിരുസ്സഭ പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നു.

5. ഈശോ:– എന്റെ മകനേ, എന്റെ ഹൃദയത്തി
ന്റെ ഈ അമൂല്യദാനത്തെപ്പറ്റി വിശ്വാസഭക്തർ അത്യധികം
സന്തോഷിക്കുകയും, അത്ഭുതകരമായ ഈ കൂദാശയെ ഭയഭ

കത്തികളോടെ ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്റെ ഹൃദയനന്മയുടെ ആധിക്യത്താൽ അപഹൃതചിത്തയായ അവർ സ്നേഹംമൂലം എന്നിൽ ലയിച്ചിരിക്കയാണ്. ആനന്ദപ്രദമായ എന്റെ സാന്നിധ്യത്തിൽ അവർ സന്തോഷിക്കുന്നു. തലമുറകൾ കടന്നുപോകുകയും, ഭൂമിയിൽ മാറ്റങ്ങൾ സംഭവിക്കുകയും, യുഗങ്ങൾ കഴിഞ്ഞുപോകുകയും ചെയ്താലും അവർ സന്തുഷ്ടയായിത്തന്നെയിരിക്കും.

സഭയോടുള്ള എന്റെ ഈ സ്നേഹം ലോകാവസാനംവരെ നിലനില്ക്കുമെന്നതുകൊണ്ടു കഴിഞ്ഞ എല്ലാക്കാലങ്ങളിലും, ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലുമുള്ള സഭാസന്താനങ്ങൾ അവളെ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവളെന്നു വിളിച്ചു. ഇടമുറിയാത്തതും പരസ്പരമുള്ളതുമായ ഈ സ്നേഹത്താൽ, പരിശുദ്ധ സഭയായ എന്റെ നിർമ്മലമണവാട്ടിയും ഞാനും തമ്മിലുള്ള ആദ്ധ്യാത്മികവിവാഹമഹോത്സവമാകുന്ന ഈ വലിയ അത്താഴം ഞാൻ കഴിച്ചു. എന്റെ ഭവനം അതിഥികളാൽ നിറയുകയും അവരുടെ ആനന്ദം പൂർത്തിയാകയും ചെയ്യേണ്ടതിനായി, ദരിദ്രനെന്നോ, ബലഹീനനെന്നോ, കുരുടനെന്നോ, മുടന്തനെന്നോ ഉള്ള വ്യത്യാസംകൂടാതെ വിശ്വാസികളേവരെയും ഈ ദിവ്യവിരുന്നിനു വിളിക്കാൻ ഞാൻ തീർച്ചയാക്കി.

2. ശിഷ്യൻ:— ജനങ്ങളേ, നിങ്ങൾ കേൾക്കുന്നില്ലേ? കല്യാണവസ്ത്രം ധരിച്ചു് ഈ വിരുന്നിനു വരുവിൻ; കർത്താവു് എത്ര മാധുര്യവാനാണെന്നു നിങ്ങൾതന്നെ അനുഭവിച്ചറിയുവിൻ. മാലാഖമാർ ശുശ്രൂഷിക്കുന്ന ഈ ദിവ്യവിരുന്നിനു യഥാർത്ഥവിശ്വാസികളേവരും കല്യാണവസ്ത്രം ധരിച്ചു സദാ അണയുന്നുണ്ടു്. തൻമൂലമത്രേ അവർ ദിവ്യരക്ഷകനു വളരെ ഇഷ്ടമുള്ളവരായിത്തീരുന്നതു്. ആത്മശരീരങ്ങളെ ഈ വിരുന്നുകൊണ്ടു പോഷിപ്പിക്കുന്നതോടുകൂടെ അവർ സന്തോഷം അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. 'എന്നാൽ നമുക്കുവേണ്ടി പീഡകൾ സഹിച്ചു കുരിശിൽ മരിക്കുകയും, പിതാവിനു തന്നെ

ത്തന്നെ സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത ദിവ്യരക്ഷകന്റെ തിരുശ്ശരീരമല്ല പരിശുദ്ധ കുർബാനയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു് എന്നു പറയുന്നവരും, ഈ കല്യാണവസ്ത്രം ധരിക്കാത്തവരും മാലിന്യമുള്ളവരാകയാൽ, അവർ ഈ മേശയ്ക്കണയാതിരിക്കട്ടെ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നവർ വിധിയെത്തന്നെ ക്ഷിക്കുകയും പാനം ചെയ്കയും ചെയ്യുന്നു.' (വി. ഇഗ്നാസിയൂസ്.)

'വി. കുർബാന, മനുഷ്യാവതാരംചെയ്ത ദിവ്യരക്ഷകന്റെ മാംസവും രക്തവുമാകുന്നുവെന്നു നാം പഠിച്ചിട്ടില്ലയോ'? (വി. ജസ്റ്റിൻ.)

'നമ്മുടെ ആത്മാവിനെ മാത്രമല്ല, ശരീരത്തെക്കൂടെ കർത്താവിന്റെ മാംസവും രക്തവുംകൊണ്ടു പോഷിപ്പിക്കുന്നതിനാൽ ഇതു് എത്രയോ വലിയ ദാനമാകുന്നു!'

(വി. എഫ്രേമൂസ്.)

'അതിനാൽ എത്ര വലിയ ബഹുമാനമാണു് ഇതർഹിക്കുന്നതു്! ഈ ദിവ്യബലിയിൽ പങ്കുകൊള്ളുന്നവരേ, കർത്താവിന്റെ ശരീരം ക്ഷിക്കുമ്പോൾ, നിങ്ങളുടെ ഉപേക്ഷമൂലം അതിന്റെ അല്പം അംശംപോലും താഴെപ്പോയാൽ കുറ്റക്കാരായിത്തീരുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നതുകൊണ്ടല്ലയോ നിങ്ങൾ ഇത്ര സൂക്ഷവും ബഹുമാനവും പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതു്? യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇങ്ങനെ പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതുമാണു്' (ഒരിജൻ.)

'മൂന്നു ശതവർഷത്തെ നിരന്തരമായ മതപീഡനത്തിൽ നിന്നു സദ്യ വിമുക്തമായ ഉടനെ ലോകത്തിന്റെ നാനാഭോഗങ്ങളിലുമുള്ള അവളുടെ സന്തതികൾ ഒന്നിച്ചുചേർന്നു് ഒരു സാവ്ത്രിക സൂനഹദോസ് കൂട്ടുകയും, യേശുക്രിസ്തുയോടുകൂടെ ഈ ദിവ്യകൂടാശയെ വിശ്വാസികൾക്കു കൊടുക്കേണ്ട വിധം എങ്ങനെയെന്നു നിശ്ചയിക്കുകയുംചെയ്തു. പാരമ്പര്യാചാരങ്ങളെയല്ലാതെ പുതുതായി യാതൊന്നുംതന്നെ അവർ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നില്ല. ദിവ്യാവിഷ്കരണത്തെ പാലിക്കുന്നവളായ

സഭ പൗരാണികാചാരങ്ങളെ പുനഃസ്ഥാപിക്കുമാത്രമേ ചെയ്യുന്നുള്ളൂ. ബലി അർപ്പിക്കുന്നതിന് അധികാരമില്ലാത്തവർ ബലി അർപ്പിക്കുന്നവർക്കു പരിശുദ്ധ കുർബാന കൊടുക്കുകയെന്നുള്ളതു് നിയമത്തിലോ പാരമ്പര്യത്തിലോ ഉള്ളതല്ല. അവർ തങ്ങളുടെ സ്ഥാനമനുസരിച്ചു വൈദികർക്കുശേഷം മെത്രാന്മാരിൽനിന്നോ, പട്ടക്കാരിൽനിന്നോ, വി. കുർബാന സ്വീകരിക്കട്ടെ.' (നിഷ്യാസൂനഹദോസ്.)

'ഈ പരമദിവ്യകാരുണ്യത്തെ വീക്ഷിക്കുവിൻ. രക്ഷകന്റെ ഈ ദിവ്യകൃദാശയെ കാണുവിൻ. അപ്പത്തിന്റെ സാദൃശ്യത്തിൽ തന്റെ മാംസത്തെയും, വീഞ്ഞിന്റെ സാദൃശ്യത്തിൽ തന്റെ രക്തത്തെയും അവിടുന്നു നമുക്കു നല്കുന്നു. നാം ഇവയെ സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ മാംസത്തെ ഭക്ഷിക്കുകയും രക്തത്തെ പാനം ചെയ്യുകയുമാണു ചെയ്യുന്നതു്. നാം ഇപ്രകാരം ചെയ്യുമ്പോൾ ക്രിസ്തുവിനെ നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ വഹിക്കുന്നു. വി. പത്രോസിന്റെ വാക്യം അനുസരിച്ചു ക്രിസ്തുവിന്റെ ദിവ്യസ്വഭാവത്തിൽ നാം പങ്കുകൊള്ളുന്നുമുണ്ടു്.' (സിറിൽ)

'കൃദാശമൊഴികൾ ഉച്ചരിക്കുന്നതിനുമുൻപു് വെറും അപ്പം മാത്രമായിരുന്നതു് അവ ഉച്ചരിച്ചശേഷം കർത്താവിന്റെ ശരീരമായി രൂപാന്തരപ്പെടുന്നു. അതു കർത്താവിന്റെ ശരീരമായിത്തീരുന്നതിനു് ആരുടെ വചനമാണു കാരണം? നമ്മുടെ നാഥനായ ക്രിസ്തുവിന്റെ വചനങ്ങൾ. അതുകയാൽ, ക്രിസ്തുവിന്റെ വചനംവഴിയായി അതു കൃദാശയായിത്തീരുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ഏതു വചനംമൂലം? എല്ലാം ഉണ്ടാകട്ടെ എന്നു ദൈവം കല്പിച്ച ആ വചനംവഴി. ആകാശം ഉണ്ടാകട്ടെ. എന്നു ദൈവം കല്പിച്ചു; ഉടൻ അതുണ്ടായി. ഭൂമിയുണ്ടാകട്ടെ എന്നു് അവിടുന്നു് ആജ്ഞാപിച്ചു; ഉടൻ അതും ഉണ്ടായി. സകല വസ്തുക്കളും ഉണ്ടാകട്ടെ എന്നു് അവിടുന്നു കല്പിച്ചു; തൽക്ഷണം അവയും ഉണ്ടായി. ഇല്ലായ്മയിൽനിന്നു് ഒരു വസ്തുവിനെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനു് ക്രിസ്തുവിന്റെ വചന

ത്തിനു ശക്തിയുണ്ടെങ്കിൽ, ഉള്ള ഒരു വസ്തുവിനെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുന്നതിനു നിങ്ങൾ പ്രയാസം സാധിക്കുകയില്ലയോ? ഉണ്ടാകട്ടെ എന്നു് അരുളിച്ചെയ്യൂ; അപ്പോൾ അതുണ്ടാകയും ചെയ്യും.' (വി. അമ്പ്രോസ്)

'ഓ! ദിവ്യകാരുണ്യമേ, ഐക്യത്തിന്റെ അടയാളമേ, സ്നേഹബന്ധമേ, ജീവിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവൻ എവിടെ ജീവിക്കണമെന്നും, എന്തുമൂലം ജീവിക്കണമെന്നും ഗ്രഹിക്കട്ടെ. ജീവൻ ലഭിക്കേണ്ടതിനു ക്രിസ്തുവിനോടു് ഏകീഭവിച്ചേ മതിയാവൂ. ഛേദിക്കപ്പെടേണ്ട ഒരംഗം അവൻ ആയിരിക്കരുതു്. ലജ്ജിക്കത്തക്ക ഒരു പാത്രമായിരുന്നുകൂടാ. സുമുഖനും പ്രബലനും അരോഗദൃഢഗാത്രനും ആയിരിക്കുന്നതിനു വിരോധമില്ല. അവൻ ദൈവത്തോടു സംയോജിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ദൈവത്തിനുവേണ്ടിയും ദൈവത്തിലും അവൻ ജീവിക്കട്ടെ.' (വി. അഗുസ്തീനോസ്)

'നമ്മളിൽ ആരെല്ലാം ഈ മാംസം ഭക്ഷിക്കുന്നുവോ അവരൊക്കെയും, മാലാഖാമാരാൽ ആരാധിക്കപ്പെടുന്നവനും ഉന്നതങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്നവനുമായ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തെത്തന്നെയാണു ഭക്ഷിക്കുന്നതെന്നു് ഓർക്കണം. ശോഭയമാനമായ പ്രതാപം ഹേതുവാൽ മാലാഖാമാർക്കുടെ വീക്ഷിക്കുന്നതിനു ധൈര്യപ്പെടാത്ത ശരീരത്താലാണു നാം പോഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതു്. നാം അതോടുകൂടെ യോജിച്ചു് ഏകശരീരമായിത്തീരുന്നു. ഉപവിയാൽമാത്രം യോജിക്കാതെ യഥാർത്ഥമായി യോജിക്കുന്നതിനു നമുക്കുസാധിക്കാം. അവിടുന്നു നമുക്കു നല്കിയിരിക്കുന്ന ദിവ്യഭക്ഷണംമൂലമേ ഇതു സാധിക്കൂ. പിശാചുക്കൾക്കു ഭയമുളവാക്കിക്കൊണ്ടു്, അഗ്നിയെ വമിക്കുന്ന സിംഹത്തെപ്പോലെ നമുക്കു് ആ ദിവ്യമേശയിൽനിന്നു തിരിച്ചുപോകാം.' (വി. ക്രിസോസ്തോമ്മോസ്)

'സ്വർഗ്ഗത്തിൽ മാലാഖാമാരേയും, ലോകത്തിൽ വിശ്വാസംവഴിയായി നമ്മേയും പോഷിപ്പിക്കുകയും തൃപ്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന ദിവ്യമായ ഈ അപ്പം എത്ര മനോഹരം!!

മാലാഖാമാരുടെ അപ്പം മനുഷ്യർ ഭക്ഷിപ്പാൻവേണ്ടി മാലാഖാമാരുടെ സ്രഷ്ടാവായ ദൈവം മനുഷ്യനായിപ്പിറന്നു. ഇരുക്കൂട്ടരേയും അവിടുന്നു പോഷിപ്പിക്കയും, അതേസമയംതന്നെ അവിടുന്നു പൂർണ്ണനായി സ്ഥിതിചെയ്കയും ചെയ്യുന്നു.'

(വി. ഫുൾജെൻറ്റ്യൂസ്)

4. 'ദുഷ്ടന്മാരായി ജീവിക്കയും, എന്നാൽ പാപങ്ങളിൽ നിന്നു മോചിക്കപ്പെടുമെന്നു കരുതി ദിവ്യകാരുണ്യം ഉൾക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നവർ പുണ്യാദിവൃദ്ധിക്കുപകരം തങ്ങൾക്കുതന്നെ നാശമാണു വരുത്തിക്കൂട്ടുന്നതെന്നു ഗ്രഹിക്കട്ടെ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, കർത്താവിൻറെ ശരീരം വിശുദ്ധന്മാരുടെ ഭക്ഷണമാകുന്നു.' (വി. ഇസിദോർ)

'ആകയാൽ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ തയ്യാറാക്കുവിൻ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണംവഴിയായി നാം മിശിഹായോടു യോജിക്കയും തൻറെ ദിവ്യവും മാനുഷികവുമായ സ്വഭാവങ്ങളിൽ ഭാഗഭാക്കുകളായിത്തീരുകയുമാണു ചെയ്യുന്നതു്.' (വി. യോഹന്നാൻ ദാമസേൻ)

'ക്രമാശചെയ്യപ്പെട്ട അപ്പവും വീഞ്ഞും ദിവ്യരക്ഷകൻറെ മാംസവും രക്തവുമായി രൂപാന്തരപ്പെടുന്നില്ലെന്നും, ഒരു ദിവ്യശക്തി അപ്പത്തിലും വീഞ്ഞിലും ആവസിക്കമാത്രമേ ചെയ്യുന്നുള്ളൂ എന്നും ശഠിക്കുന്നവർ, ക്രിസ്തു അസത്യവാദിയാണെന്നു സമ്മതിക്കാതെ ഗത്യന്തരമില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, സത്യംതന്നെയായിരിക്കുന്ന ക്രിസ്തു തൻറെ ശിഷ്യന്മാർക്ക് അപ്പം ഭാഗിച്ചുകൊടുത്തപ്പോൾ, ഇതു് എന്നിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന ഒരു ദിവ്യശക്തിയാണെന്നോ, അതല്ലെങ്കിൽ ശരീരത്തിൻറെ വകഭേദമാണെന്നോ പറയാതെ, ഇതു് എൻറെ ശരീരമാകുന്നു, എന്നാണു് അരുൾചെയ്തതു്. ലോകം മുഴുവനും വിശ്വസിക്കയും ഏറ്റുപറയുകയും ചെയ്യുന്ന ഈ സത്യത്തെ ഇതേവരെ ആരും ഒരു കളിവാക്കായി കരുതിയിട്ടില്ല.'

(വി. പസ്ക്കാസ്)

'ദൈവാലയങ്ങളിൽ വി. കുർബ്ബാനയെ സമീപിക്കാൻ

ആക്കം പാടുണ്ട്. ഈ സമ്പ്രദായം അതീതകാലം മുതൽക്കേ സഭ ആചരിച്ചുപോരുന്നു.' (വി. ലൂയിറുഫാൻറ്)

'ആകയാൽ മറവിയെന്ന ന്യൂനത മിശിഹായിൽ ആരോപിക്കുവാൻ പാടില്ല. പ്രമാണദാതാവായ ക്രിസ്തു പ്രമാണവിരുദ്ധമായി യാതൊന്നും പ്രവർത്തിക്കുന്നതല്ല. സപ്തതിൽ നിന്നിറങ്ങിയതും, ത്രോണോസുകളിൽ ദിവസേന എഴുന്നള്ളിവരുന്നതും, പാപപരിഹാരാർത്ഥം വിഭജിക്കപ്പെടുന്നതുമായ അപ്പം അവിടുന്നാകുന്നു.' (വി. പത്രോസ് ഒമിയാൻ)

'പൂർവ്വപിതാക്കന്മാർക്കുണ്ടായിരുന്ന ദിവ്യദർശനങ്ങളോ, അപ്പസ്തോലന്മാർക്കു ലഭിച്ചിരുന്ന തിരുശ്ശരീരസാന്നിദ്ധ്യമോ ഇക്കാലത്തു് അനുവദിക്കപ്പെടുന്നില്ലെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. പരമാർത്ഥതയോടെ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നവർക്ക് ആധുനികകാലത്തും അതു ലഭിക്കുന്നതാണു്. പരിശുദ്ധ കുർബാനയിൽ അവിടുത്തെ സാക്ഷാൽ സാന്നിദ്ധ്യമില്ലെന്നു സംശയിക്കുവാൻപോലും പാടില്ല. നമുക്ക് ഇപ്പോഴും ദിവ്യവെളിപാടുകളുണ്ട്. എന്നാൽ അതു് അരൂപിയിലും പ്രതാപത്തിലുമാണെന്നേയുള്ളൂ. ആകയാൽ നമുക്കാവശ്യമുള്ള എല്ലാ വരപ്രസാദങ്ങളും ലഭിക്കുന്നുമുണ്ടു്.' (വി. ബർണ്ണാർഡു്)

6. ഈ ദിവ്യകൂദാശയുടെ മാധുര്യം വേണ്ടവിധം വർണ്ണിപ്പാൻ ആക്കം പാടാകയില്ല. ഇതുവഴി ആദ്ധ്യാത്മിക മാധുര്യം അതിന്റെ ഉറവയിൽനിന്നുതന്നെ നാം അനുഭവിക്കുന്നു. പീഡാനുഭവത്തിൽ വെളിപ്പെട്ടുത്തിയ തന്റെ അനന്ത സ്നേഹത്തെ അതു നമ്മെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നുമുണ്ടു്. ഈ സ്നേഹത്തിന്റെ മഹത്ത്വം വിശ്വാസികളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ആഴമായി പതിയുന്നതിനുവേണ്ടി ഈ ലോകത്തിൽനിന്നു പിതാവിന്റെ പക്കലേക്കു പോകേണ്ട സമയം സമീപിച്ചപ്പോൾ അവിടുന്നു ശിഷ്യന്മാരോടുകൂടെ പെസഹാ ഭക്ഷിക്കയും, അവിടെവച്ചു തന്റെ നിഷ്ക്രമണത്തിന്റെ നിത്യസ്മാരകമായി ഈ വിശുദ്ധ കൂദാശയെ സ്ഥാപിക്കയുംചെയ്തു. ഇതു പഴയനിയമത്തിലെ സാദൃശ്യങ്ങളുടെ പൂർത്തീകരണവും, തന്റെ വി

യോഗത്തിൽ ദുഃഖിച്ചിരുന്നവരുടെ ആശ്വാസവും, അവിടുന്നു പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളവയിൽ ഏറ്റവും വലിയ അത്ഭുതവുമാകുന്നു.'
(വി. തോമ്മാ മല്പാൻ)

'ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണംവഴിയായി ക്ഷേമനായ ഒരാൾക്കു ലഭിക്കാവുന്ന ദാനങ്ങളും താഴെപ്പറയുന്നവയാണ്. 1. നശ്വരവും ഭൗമികവുമായവയെ ത്യജിക്കുന്നതിനുള്ള ധൈര്യം. 2. പുണ്യാഭ്യാസനത്തിലുള്ള അഭിവൃദ്ധി. 3. ദൈവത്തെസംബന്ധിക്കാത്തവയോടുള്ള സാക്ഷാത്തായ വെറുപ്പ്. 4. നന്മപ്രവർത്തിക്കുന്നതിനുള്ള ശക്തി. 5. ദൈവത്തേയും ദൈവത്തെ സംബന്ധിക്കുന്നവയേയും ക്രൂടതലായി അറിയുന്നതിനുള്ള ബുദ്ധിപ്രകാശം. 6. ദൈവത്തോടുള്ള തീവ്രമായ സ്നേഹം. 7. ആനന്ദകാരണങ്ങളുടെ പൂർത്തീകരണം. 8. യഥാർത്ഥനിധിയുടെ ഭണ്ഡാരം. 9. നിരന്തരമായ ആത്മീയ പ്രസന്നത. 10. സുരക്ഷിതമായ മനസ്ഥൈര്യം. 11. പരിപൂർണ്ണസമാധാനം. 12. ദൈവത്തോടുള്ള ആത്മാവിന്റെ ഐക്യം.' (തെയ്ളർ)

'ഹാ! അമൂല്യവും ദിവ്യവും ആനന്ദപൂർണ്ണവുമായ ഈ വിരുന്നു വഴിയായി പാപപ്പൊറുതിയും പുണ്യാഭിവൃദ്ധിയും ദിവ്യപ്രസാദവും നമുക്കു ലഭിക്കുന്നു.' (വി. അന്തോനി)

7. അപ്പവും വീഞ്ഞും ക്രമാശ്ചര്യപ്പെട്ടശേഷം സത്യദൈവവും സത്യമനുഷ്യനുമായ നമ്മുടെ കർത്താവീശോമിശിഹാ, ദൃശ്യവസ്തുക്കളുടെ സാദൃശ്യത്തിൽ, സത്യവും യഥാർത്ഥവും കാതലുമായവിധം അവയിൽ എഴുന്നെള്ളിയിരിക്കുന്നു. ഈശോമിശിഹായാലും ശ്ലീഹന്മാരാലും ഉപദിഷ്ടവും, സമസ്തസത്യങ്ങളേയും സദാ വെളിപ്പെട്ടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവിയാൽ ശിക്ഷിതവുമായ കത്തോലിക്കാസഭ ശ്രേഷ്ഠവും ദിവ്യവുമായ ഈ ക്രമാശ്ചര്യത്തെപ്പറ്റി പഠിപ്പിക്കയും, പരസ്യമായും നിശ്ചപടമായും ഏറ്റുപറയുകയും ചെയ്യുന്നതു ഇതാണ്.

ലോകപരിത്രാണാർത്ഥം സജീവനെ ബലികഴിക്കയും സശരീരത്തെ ഭക്ഷണമായി നമുക്കു നല്കുകയും ചെയ്ത ദിവ്യരക്ഷകന്റെ അതിയായ സ്നേഹത്തേയും മഹിമപ്രതാപത്തേ

യും സ്മരിച്ചുകൊണ്ടു ക്രിസ്ത്യാനികളേവരും ഐക്യത്തിന്റേയും പരസ്നേഹത്തിന്റേയും ഈ അടയാളത്തിൽ യോജിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണെന്നു വി. സഭ നമ്മോടുപദേശിക്കയും യാചിക്കയും നമ്മെ അനുസ്മരിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നു. വിശ്വാസസ്ഥിരതയോടും, ദൃഢതയോടും, അശ്രുപിക്കട്ടത്ത ഭക്തി, തീക്ഷ്ണത, ആരാധന എന്നിവയോടുംകൂടെ ദിവ്യരക്ഷകന്റെ ശരീരത്തിന്റേയും രക്തത്തിന്റേയും ഈ പരമരഹസ്യത്തെ വിശ്വസിക്കയും ബഹുമാനിക്കയും ചെയ്യണം. കൂടാതെ, സ്വർഗ്ഗീയമായ ഈ അപ്പം കൂടെക്കൂടെ ഭക്ഷിക്കുന്നെങ്കിൽ നിത്യജീവനും ആത്മാരോഗ്യവും ലഭിക്കയും ചെയ്യും. ഈ വിരുന്നിന്റെ ശക്തിയാൽ ഉൽസുകരാക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടു വിവശതാധീനമായ ഈ തീർത്ഥയാത്രയിൽനിന്നു വിരമിച്ചു്, സ്വർഗ്ഗീയരാജ്യത്തിൽ എത്തുന്നതിനും, ദൃശ്യവസ്തുക്കളുടെ സാദൃശ്യങ്ങളിൽ ഇപ്പോൾ ഭക്ഷിക്കുന്ന ആ അപ്പത്തെ—മാലാഖാമാരുടെ അപ്പത്തെ—യാതൊരു മറയും കൂടാതെ, യഥാർത്ഥരൂപത്തിൽ, സാദൃശ്യങ്ങൾകൂടാതെ ഭക്ഷിക്കുന്നതിനും ഇടയാകുന്നതാണു്.

(ത്രെന്തോസ് സൂനഹദോസ്.)

8. ഓ! ദൈവമേ, നിന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെ ഈ ദിവ്യക്രമാശയിൽ അങ്ങേ വണങ്ങുന്നതിനു വിശ്വാസികളും എല്ലാക്കാലങ്ങളിലും എത്ര ഉൽസുകരായിരുന്നു! എത്ര ഭയഭക്തിയോടെയാണു് അങ്ങേയ്ക്കു് അനുയോജ്യമായ ബഹുമാനത്തെ നല്കുന്നതിനു് അവർ ഉത്സാഹിച്ചിരുന്നതു്! അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തിനു കൃതജ്ഞത പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിനും അങ്ങേ സ്നേഹത്തിനു പ്രതിസ്നേഹം കാണിക്കുന്നതിനുമായിഅവർ എത്ര അധ്വാനിച്ചിരുന്നു! പുണ്യവാന്മാർക്കു വെളിപ്പെട്ടുത്തിയ വിശ്വാസത്തിന്റെഅവകാശികളും അവരുടെ സന്തതികളുമായനാം, ഭക്തികളിൽവച്ചു് ഏറ്റവും വലിയ ഭക്തിയിൽ അനാസ്ഥ കാണിക്കുന്നതു കുറ്റകരമല്ലേ? ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലുമുള്ള ജനങ്ങൾ എല്ലാക്കാലങ്ങളിലും അവരുടെ അനുകരണീയമായ ജീവിതംവഴിയായിനമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കയും, അങ്ങയുടെ

ഹൃദയത്തിന്റെ അനന്തസ്നേഹം നമ്മളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ വശീകരിക്കയും ചെയ്യുമ്പോൾ നാം എങ്ങനെ ഈ ഭക്തിയിൽ ഉദാസീനത പ്രദർശിപ്പിക്കും?

എന്തെന്നാൽ സ്നേഹമേറിയ ഈശോയേ, ഞങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തെ സജീവമാക്കിത്തീർക്കയും അതിനെ വർദ്ധിപ്പിക്കയും ചെയ്യണമേ. വിശ്വാസത്തെയും ശരണത്തെയും ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും സ്നേഹത്തെ ഉജ്ജ്വലിപ്പിക്കയും ചെയ്ക. ഓ! കർത്താവേ, ജീവനുള്ള വിശ്വാസത്തോടെ അങ്ങെ ആരാധിക്കുന്നതിനും, ഭക്തിയോടുകൂടെ ഈ പരമരഹസ്യത്തെ വണങ്ങുന്നതിനും, യഥായോഗ്യം അതു സ്വീകരിക്കുന്നതിനും വേണ്ട അനുഗ്രഹം എനിക്കു നല്കേണമേ.

അദ്ധ്യായം 4

സ്നേഹമാകുന്ന പരിശുദ്ധ കുർബാനയിൽ ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയം പരമാനന്ദം അനുഭവിക്കുന്നു.

ഈശോ:- എന്റെ ഹൃദയം ദീർഘനാളായി അഗ്രഹിച്ചിരുന്നതും സ്നേഹാധിക്യത്താൽ അനേഷിച്ചിരുന്നതുമായതിനെയാണ് ഇപ്പോൾ ഈ ദിവ്യകൂദാശയിൽ പൂർണ്ണമായി അനുഭവിക്കുന്നത്. എന്റെ സ്വർഗ്ഗീയപിതാവിന്റെ നീതി മാത്രമല്ല, എന്റെ ഹൃദയസ്നേഹംകൂടെ ഇപ്പോൾ ഇതിൽ പൂർത്തിയായിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽ എന്റെ ഹൃദയം ആനന്ദിക്കയും സന്തോഷിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ഞാൻ അഗ്രഹിച്ചിരുന്ന ആനന്ദത്തിനു യാതൊരു കുറവും വന്നിട്ടുമില്ല.

എന്റെ മകനേ, എന്നോടുകൂടെ സന്തോഷിക്കുക. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ആനന്ദവും അഹ്ലാദവും സൗഭാഗ്യവും ഇവിടെയുണ്ട്. എന്റെ ഹൃദയം സദാ

സൗഭാഗ്യവും സന്തോഷവും അനുഭവിക്കുന്നതിനായി, ദിവ്യശക്തിയാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പുതിയ സൃഷ്ടം ഇതാകുന്നു. മകനേ, ലോകം അത്യാസക്തിയോടെ അന്വേഷിക്കുന്ന സൗഭാഗ്യത്തിൽ എന്റെ ഹൃദയം ആനന്ദിക്കുന്നില്ല. ഐഹികധനമോ, വിഷയേച്ഛയോ, രോഗോദ്ദീപകങ്ങളായ വസ്തുക്കളോ എന്റെ ഹൃദയത്തെ ആകർഷിക്കുന്നുമില്ല. ലോകം വെറുക്കുകയും നിന്ദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവയാലത്രേ ഞാൻ സദാ ചുറ്റപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. എന്നിട്ടും ഞാൻ സൗഭാഗ്യവാൻതന്നെ.

2. ആനന്ദവും മാധുര്യവും കവിഞ്ഞൊഴുകുന്ന ഈ സൃഷ്ടിയപദവിസ്ഥയിൽ എന്തുകൊണ്ട് എന്റെ ഹൃദയത്തിന് ആനന്ദം അനുഭവിച്ചുകൂടാ? ഒരു പുത്രനെന്ന നിലയിൽ ദിവ്യപിതാവിൽനിന്നും എനിക്ക് അവകാശമായി ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതും, ലോകപരിത്രാതാവെന്ന നിലയിൽ കഠിനമായ ക്രൂരമരണം വഴിയായി സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ളതുമായ സംഗതികളിൽ ഞാൻ പരിപൂർണ്ണസന്തോഷം അനുഭവിക്കുന്നു.

എന്റെ മകനേ, നീ എവിടെയാണ് ഭാഗ്യം അന്വേഷിക്കുന്നത്? ദിവ്യൈക്യം, അമാനുഷികസംഭാഷണം, ദിവ്യമായ ആനന്ദം എന്നിവയിലാണോ? സന്തതം സന്തോഷത്തെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനു നിനക്കു സാധിക്കാതെ വരുമ്പോൾ നിന്റെ ഹൃദയസമാധാനവും സന്തോഷവും നശിക്കുന്നില്ലയോ? ദൈവതിരുമനസ്സനുസരിച്ച് അതു സന്തോഷത്തോടേ സഹിക്കേണ്ടവനല്ലയോ നീ? എന്റെ ഹൃദയത്തെ എന്നതുപോലെതന്നെ, സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട വസ്തുക്കളെക്കൊണ്ടോ, ഇന്ദ്രിയഗോചരങ്ങളായ സാധനങ്ങളെക്കൊണ്ടോ നിന്റെ ഹൃദയത്തെയും തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ദിവ്യവും അമാനുഷികവുമായ വിഷയങ്ങൾകൊണ്ടുമാത്രമേ നിന്റെ ഹൃദയത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നതിനു നിനക്കു സാധിക്കയുള്ളൂ.

3. വിശ്വാസികൾ ദിവ്യപ്രസാദത്തിന്റെ ഈ ഉറവയിൽനിന്ന് എന്നോടുകൂടെ പാനം ചെയ്യുന്നു. അതിനാലും എന്റെ ഹൃദയം പരമാനന്ദം അനുഭവിക്കുന്നുണ്ട്. ഒരു പിതാവു

തന്റെ പുത്രന്മാരുടെ മദ്ധ്യേ എന്നപോലെ ഞാൻ എന്റെ ജനങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ സന്തോഷം അനുഭവിക്കുന്നു. എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ അനുമസന്താനങ്ങളെപ്പോലെ വിശ്വാസികളെ ഇവിടെ ഞാൻ പഠിപ്പിക്കയും അവരുടെ സ്വഭാവത്തെ രൂപവൽകരിക്കയും ചെയ്യുന്നു. അവർ എന്നോടുകൂടെ വിനുനുകഴിക്കയും സന്തോഷിക്കയുമാണു ചെയ്യുന്നതു്. എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ മഹാമനസ്കതയും ധീരതയും അവർ അനുഭവിച്ചറിയുന്നുമുണ്ടു്. എന്റെ പുണ്യങ്ങളെ അഭ്യസിക്കുന്നതിനു് അവർ പ്രേരിതരായിത്തീരുക സാധാരണമാണു്. ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നവയിൽ തങ്ങളും സന്തോഷിക്കുന്നതിനു് അവർ പഠിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

മറുള്ളവരെ ആനന്ദതുന്ദിലരാക്കിത്തീർക്കുക എന്നതാണു് എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ യഥാർത്ഥസന്തോഷം. എന്റെ മകനേ, നിന്റെ സൗഭാഗ്യത്തെക്കുറിച്ചു ഞാൻ ശ്രദ്ധയുള്ളവനായിരിക്കുന്നെന്നു മാത്രമല്ല, അതു് എന്റെ ഹൃദയത്തിനു് ഏറ്റവും സന്തോഷാവഹവുമാണെന്നോർത്തുകൊണ്ടു നീ നിർവ്യാജം സന്തോഷിക്കുക.

4. എനിക്കായി പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരും, എന്നെ മാത്രം പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടേ സ്നേഹിക്കുന്നവരും, പല അന്തസ്സിൽ പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നവരുമായ അനേകം പുണ്യാത്മാക്കളുടെ ഭക്തിയും സ്നേഹവുംനിമിത്തം എത്ര വലിയ ആനന്ദമാണു് എന്റെ ഹൃദയം അനുഭവിക്കുന്നതെന്നു നീ ഗ്രഹിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ! എന്റെ മകനേ, മാലാഖാമാരെ ഉന്മേഷരഹിതരാക്കുന്ന ഈ സ്വർഗ്ഗീയാനന്ദത്തിൽ നിർമ്മലാത്മാക്കൾ പരമാനന്ദം കണ്ടെത്തുകതന്നെ ചെയ്യും. പ്രകൃത്യാതന്നെ ബലഹീനരെങ്കിലും എന്നെപ്രതി വലിയകാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനും, തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തിയും സ്നേഹവും വഴിയായി എന്റെ അനന്തസ്നേഹത്തിനു പ്രതിനന്ദി കാണിക്കുന്നതിനുമായി തങ്ങളെത്തന്നെ ഔദാര്യപൂർവ്വം എനിക്കു പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരിക്കുന്ന അനേകം ആത്മാക്കൾ ഉണ്ടു്.

ഇത്ര ശ്രേഷ്ഠവും നിർമ്മലവും ഹൃദയസ്പർശകവുമായ സ്നേഹത്തിൽ എനിക്ക് ആനന്ദിക്കരുതോ? എൻെറ ഹൃദയത്തെ മുഴവനായി അവർക്കു നല്കേണ്ടതല്ലയോ? കരുണയിലും ഔദാര്യത്തിലും അവർ എന്നെ അതിശയിക്കുവാൻ ഞാൻ സമ്മതിക്കുമോ? മനുഷ്യപുത്രരോടുകൂടെ വസിക്കുന്നതിലാണ് എൻെറ ആനന്ദം. വിമലാത്മാക്കളുടെ സ്നേഹത്തെ ആസ്വദിക്കയെന്നതാകുന്നു എൻെറ സന്തോഷം. ഇതിനു പകരമായി മാധുര്യം ആസ്വദിക്കുന്നതിനു ഞാൻ അവരെ യോഗ്യരാക്കും.

5. ആകയാൽ, ഇവിടെ എൻെറ ഹൃദയം നാനാപ്രകാരേണയും ആനന്ദത്താൽ പരിപൂർണ്ണമായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. നന്ദിഹീനരോ, വഷളരോ, എൻെറ ഹൃദയത്തോട് അനീതിയോടെ പെരുമാറുന്നവരോ, എൻെറ സ്നേഹത്തെ അവഗണിക്കുന്നവരോ ആയിട്ടുള്ളവർ തങ്ങളെത്തന്നെ നിർഭാഗ്യരാക്കുകമാത്രമേ ചെയ്യുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ എന്നെ നിർഭാഗ്യനാക്കാൻ അവർക്ക് ഒരിക്കലും സാധിക്കയുമില്ല.

ഞാൻ പ്രതാപത്തോടുകൂടെ ഉത്ഥാനം ചെയ്തതുനിമിത്തം മേലാൽ ഞാൻ മരിക്കയോ ദുഃഖത്തിന് അധീനനാകുകയോ ചെയ്യുന്നതല്ല. എൻെറ ആനന്ദവും സൗഭാഗ്യവും പരിപൂർണ്ണമാകുന്നു. ഇത് എടുത്തു കളയുന്നതിനോ കുറയ്ക്കുന്നതിനോ ആർക്കും സാധിക്കുകയില്ല. എൻെറ ഹൃദയം ആളിനടുത്തവിധം ദൈവികത്വത്തോടു യോജിച്ചാണിരിക്കുന്നത്. അതിനാൽ ദൈവികത്വത്തിൻെറ പരമാനന്ദംതന്നെ അത് അനുഭവിക്കുന്നുമുണ്ട്. ആകയാൽ പരിപൂർണ്ണപരമാനന്ദം അനുഭവിക്കുന്നതിനു ബാഹ്യമായ യാതൊന്നും ഇല്ലെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിലും അതു സദാ പരമാനന്ദം അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. മരണാസന്നനായിരിക്കുന്ന പാവപ്പെട്ടവൻെറ കുടിലിലും, പ്രതാപവാനായിരിക്കുന്ന രാജാവിൻെറ കൊട്ടാരത്തിലും അതനുഭവിക്കുന്ന സന്തോഷം തുല്യംതന്നെ. സ്വർഗ്ഗീയസിംഹാസനത്തിലെന്നപോലെ സക്രാരിയിലും അതു സാനന്ദം എഴുന്നെള്ളിയിരിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, എൻെറ ആനന്ദത്തിനുള്ള കാര

ണം എന്നിൽത്തന്നെയുണ്ട്. അകയാൽ സ്ഥലകാലാദി സാഹചര്യങ്ങളെ വകവയ്ക്കാതെ, അതു് എന്നും പരമാനന്ദം അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അപ്രാപ്യമായ പ്രകാശത്തോടും സംപൂർണ്ണവും നിർവ്വികാരവുമായ സൗഭാഗ്യത്തോടുംകൂടെ ഞാൻ എന്റെ വാസം ഉറപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഉള്ളറയാണു് ഇതു്.

6. എന്റെ ചുറ്റിലുമുള്ള മാലാഖമാർ ആശ്ചര്യപരതന്ത്രരായി എന്നെ സാഷ്ടാംഗം ആരാധിച്ചു്, 'സന്തോഷത്തോടെ നമുക്കു ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കാം' എന്നു സോല്ലാസം വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. തങ്ങളുടെ സൗഭാഗ്യത്തിലെന്നതിനെക്കാൾ എന്റേതിലാണു് അവക്കു സന്തോഷം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, എന്നോടുള്ള അതിരറ്റസ്നേഹത്താൽ അവർ തങ്ങളെത്തന്നെ മറന്നുകൊണ്ടു്, ഹർഷോന്മത്തരായി എന്നിൽ ലയിക്കയും, എന്നോടുകൂടെ അവർണ്ണനീയമായ സന്തോഷം അനുഭവിക്കയും ചെയ്യുന്നു. കഷ്ടാരിഷ്ടതകളിൽ കിടന്നുഴലുകപോലും ചെയ്യുന്ന അനേകം വിശുദ്ധാത്മാക്കൾ ഇതേവിധംതന്നെ നിത്യനായ എന്നിൽ സന്തോഷിക്കുന്നുണ്ടു്. ഞാൻ അനന്തസൗഭാഗ്യവാനാണെന്നു് അവർ അറിയുന്നതുതന്നെ അവർക്കു വലിയ ഒരു ഭാഗ്യമാണു്.

എന്റെ മകനേ, നീ യഥാർത്ഥമായി എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നെങ്കിൽ നിശ്ചയമായി സന്തോഷം അനുഭവിക്കും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, മഹത്വത്തോടുകൂടെ പിതാവിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു് ഇരിക്കുമ്പോൾ മാത്രമല്ല, എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ സ്നേഹമാകുന്ന ഈ ക്രൂശായിൽ സന്നിഹിതനായിരിക്കുമ്പോഴും ഞാൻ പരമാനന്ദം അനുഭവിക്കുന്നു.

7. ശിഷ്യൻ:— ഏറ്റവും മാധുര്യവാനായ ഈശോയേ, പരിശുദ്ധ കുർബാനയിൽ അങ്ങു് അനുഭവിക്കുന്ന പരമാനന്ദത്തിൽ ഞാനും സന്തോഷിക്കുന്നുവെന്നു് അങ്ങു കാണുന്നുവല്ലോ. ഓ! കർത്താവേ, എന്റെ മുഴുഹൃദയത്തോടും ആത്മാവോടുംകൂടെ അങ്ങയിൽ ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെ

ന്നാൽ, അനുഗ്രഹീതവും ശാശ്വതവുമായ പരമാനന്ദം അനുഭവിക്കുന്ന ഒന്നാണ് അങ്ങയുടെ ഹൃദയം.

ഹാ! എത്ര വലിയ സന്തോഷമാണു ഞാൻ അനുഭവിക്കുന്നതു!! എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അങ്ങയുടെ പീഡാനുഭവം അവസാനിച്ചു. അങ്ങയുടെ പ്രതാപവും ആനന്ദവും പരിപൂർണ്ണമായി. അവയ്ക്കു യാതൊരു മാറ്റവും സംഭവിക്കുന്നുമില്ല. എന്റെ ഈലോകവാസത്തിൽ ഇനിയും ഞാൻ ക്ലേശങ്ങളും പീഡകളും അനുഭവിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ നിത്യാനന്ദത്തിന്റെ മഹത്തായ സന്തോഷം അനുഭവിക്കുന്നതിനുള്ള സമയം അടുത്തിട്ടില്ല എന്നതു യഥാർത്ഥംതന്നെ. എന്നാവരികിലും എന്റെ ദൈവവും പരിത്രാതാവുമായ അങ്ങുന്നു നിത്യാനന്ദവും അനന്തഭാഗ്യവും അനുഭവിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഞാൻ സംതൃപ്തനായിരിക്കുന്നു.

മുഴുഹൃദയത്തോടെ സന്തോഷിക്കുന്നതിനു് ഇതു് എനിക്കു കാരണമായിത്തീരുന്നുണ്ടു്. എന്റെ ക്ലേശപൂർണ്ണമായ ഇഹലോകജീവിതത്തിന്നിടയിൽ, അങ്ങു് എനിക്കു് ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗീയാവകാശത്തെപ്പറ്റി സദാ ഞാൻ ചിന്തിക്കുക പതിവാണു്. ഈ അവകാശം ഒരിക്കൽ നഷ്ടീഭവിച്ചപ്പോൾ, രക്ഷകനും പിതാവുമെന്ന നിലയിൽ അങ്ങുതന്നെ അതിനെ വീണ്ടും എനിക്കു നല്കി. ആകയാൽ, അങ്ങെ എന്നെക്കാളധികം ഞാൻ സ്നേഹിക്കേണ്ടതല്ലയോ? ക്രൂശാതെയും, എന്റെ സൗഭാഗ്യത്തിലെന്നതിനെക്കാൾ അവിടുത്തേതിൽ ആനന്ദിക്കുന്നതു് ഉചിതവും ന്യായവുമാണല്ലോ?

എന്റെ ദിവ്യരക്ഷകനായ കർത്താവേ, എന്റെ ഭാഗ്യത്തിലും ബഹുമാനത്തിലും എന്നതിനെക്കാൾ അങ്ങയുടെ മഹിമയിലും സൗഭാഗ്യത്തിലും ഞാൻ യഥാർത്ഥമായി സന്തോഷിക്കുന്നു. വിശ്വാസികളിൽ പലരും തങ്ങളുടെ സ്നേഹത്തെ അങ്ങേയ്ക്കായി പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരിക്കുന്നതിനാലും അങ്ങയുടെ ഹൃദയം പരിപൂർണ്ണസൗഭാഗ്യം അനുഭവിക്കുന്നതിനാലും ഞാൻ നിർവ്യാജം സന്തോഷിക്കതന്നെ ചെയ്യും.

8. ദയാപരനായ എന്റെ ഈശോയേ, ഏറ്റം ഔദാര്യത്തോടും നിഷ്കളങ്കതയോടുംകൂടെ അങ്ങെ സ്നേഹിക്കുന്നവരുടെ ഗണത്തിൽ ഉൾപ്പെടുവാൻതക്കവണ്ണം അനുഗ്രഹിക്കണമേ. അവർക്ക് അങ്ങു ധാരാളമായി നല്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അത്ഭുതകരവും വിസ്മയനീയവുമായ അനുഗ്രഹങ്ങളെ ഞാൻ യാചിക്കുന്നില്ല. ഓ! എന്റെ ഈശോയേ, ഞാൻ അങ്ങേയ്ക്കുവേണ്ടി സഹിച്ച ക്ലേശങ്ങൾക്കും ബുദ്ധിമുട്ടുകൾക്കും പ്രതിഫലമായി അങ്ങയെത്തന്നെ എനിക്കു തരേണമേ. ധനമാകട്ടെ, ലൗകികസന്തോഷങ്ങളാകട്ടെ, പ്രകൃതിക്ക് ഇഷ്ടമായവയാകട്ടെ, ഇന്ദ്രിയഗോചരമായ സമാധാനമാകട്ടെ, എന്നെ ഭാഗ്യവാനാക്കുന്നില്ല നിശ്ചയം.

ഓ! മാധുര്യവാനായ ഈശോയേ, അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തിൽ ആശ്വസിക്കുന്നതാകുന്നു എന്റെ ആനന്ദം. അങ്ങയിൽനിന്നല്ലാതുള്ള വിശ്രമങ്ങളെല്ലാം വിഷമമേറിയതത്രേ. അങ്ങെ ആശ്രയിക്കാതെയുള്ള പ്രവൃത്തിയെല്ലാം വ്യർത്ഥവും, അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തോടു സംയോജിക്കാത്ത സമസ്തവും നിരർത്ഥകവുമാകുന്നു. അങ്ങയുടെ സ്നേഹത്താൽ മാധുര്യമുള്ളവയാക്കിത്തീർക്കാത്തവയെല്ലാം അരോചകങ്ങൾതന്നെ. ദിവ്യൈക്യം വഴിയായി എന്നാൽ പാടുള്ളിടത്തോളം നിഷ്കളങ്കതയോടും ഔദാര്യത്തോടുംകൂടെ അങ്ങെമാത്രം സ്നേഹിക്കുന്നതിനും, ശേഷമുള്ളവയെ മനസ്സാലേ അന്യർക്കു വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതിനും എനിക്കിടവരുത്തേണമേ. ഈ ദാനത്താൽമാത്രമേ ഞാൻ അങ്ങയോടുകൂടി സൗഭാഗ്യം അനുഭവിക്കയുള്ളൂ.

അധ്യായം 5

ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയം അവിടുത്തെ വി. സഭയുടേയും ഹൃദയമാകുന്നു.

ഈശോ:– എന്റെ മകനേ, ദിവ്യകൂദാശയിൽ ജീവിക്കുന്ന എന്റെ ഹൃദയം എന്റെ അഗോചരശരീരമാകുന്ന സഭയുടേയും ഹൃദയമാണു്. എന്റെ ഈ ശരീരത്തിനു ജീവനും ആത്മാവും ഉണ്ടു്. അതിന്റെ ആത്മാവത്രേ ആത്മീയജീവിതത്തിന്റെ മൂലബീജം. അതുവഴിയായിട്ടാണു ശരീരം ജീവിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ എന്റെ ദിവ്യഹൃദയമാണു ജീവന്റെ ഉൽപത്തിസ്ഥാനം. എന്റെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു സഭ ആവിർഭവിച്ചു. സഭയെന്ന പദംകൊണ്ടു് അതിലേ അംഗങ്ങളേയോ അവരുടെ ഗണത്തേയോ അല്ല ഇവിടെ വിവക്ഷിക്കുന്നതു്; പിന്നെയോ അതിന്റെ ജീവനാഡിയായ ആത്മാവിനെയത്രേ.

അവയവങ്ങൾ പലതുണ്ടെങ്കിലും ശരീരം ഒന്നുമാത്രമേയുള്ളു. സഭയുടെ ശരീരത്തിൽ എന്റെ ജീവനെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുവാൻവേണ്ടി എന്റെ ഹൃദയം അതിനെ സജീവമാക്കുകയും പോഷിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നു. സഭയ്ക്കു രണ്ടു് അംഗങ്ങളുണ്ടു്. ഇവ ആത്മാവും ശരീരവുമാകുന്നു. ആത്മാവു് അതിന്റെ ദിവ്യാംശവും ശരീരം അതിന്റെ മാനുഷികാംശവുമാണു്. മാനുഷികവും ദിവ്യവുമായ സ്വഭാവത്തോടുകൂടിയ ഒരാളിൽ എന്നപോലെ, ഇവ രണ്ടും ചേർന്നു സഭ ഏകവ്യക്തിയായിത്തീർന്നു. മുന്തിരിച്ചെടി അതിന്റെ ജീവനുള്ള ശാഖോപശാഖകൾക്കു ജീവനീരിനെ നല്കുന്നതുപോലെ, സഭ അതിന്റെ സജീവമായ അംഗങ്ങൾക്കു ദിവ്യപ്രസാദമാകുന്ന ജീവനീരിനെ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. മുന്തിരിച്ചെടിയും അതിന്റെ കൊമ്പുകളും ഒന്നായിരിക്കുന്നതുപോലെ ഞാനും സഭയും ഒരുവിധത്തിൽ ഒന്നത്രേ. കേവലം അരൂപിക്കുടത്ത വിധത്തിൽ മാത്രമല്ല, കാതലായവിധത്തിലും ഞാൻ സ

യോടു യോജിച്ചാണിരിക്കുന്നതു്. ഇതു് ഇന്ദ്രിയഗോചരമായ ഒരു ഐക്യമല്ല, പിന്നയോ ആദ്ധ്യാത്മികമായിട്ടുള്ളതാണു്. ഈ ഐക്യം എന്റെ ദൈവസ്വഭാവവും മനുഷ്യസ്വഭാവവും തമ്മിലുള്ള യോജിപ്പുപോലെയുള്ളതല്ലെങ്കിലും അതിനടുത്ത വിധത്തിലുള്ളതാണു്. ഈ വിധത്തിലാണു ഞാനും സഭയും തമ്മിൽ യോജിച്ചിരിക്കുന്നതു്; തൻമൂലമാണു ഞങ്ങൾ ഏകമായിരിക്കുന്നതും, ഞങ്ങൾ ഒന്നിച്ചുചേർന്നു് ഒരു ധാർമ്മികശരീരമായിത്തീരുന്നതും. സഭയ്ക്കു് അതിന്റെ ഉത്തമാംശത്തെ—അതുമാവിനെ അഥവാ, ആദ്ധ്യാത്മികജീവന്റെ അടിസ്ഥാനത്തെ ലഭിക്കുന്നതു് എന്നിൽനിന്നാണു്. അതിനു് അവയവങ്ങളും, അവ ഓരോന്നിനും വ്യക്തിപരമായ ആസ്തിക്യവുമുണ്ടു്.

2. ഇപ്രകാരം എന്നോടു യോജിച്ചും ദിവ്യശക്തിയാൽ സജീവമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സഭ നിത്യസൗഭാഗ്യാർഹമായി—സ്വഭാവാതീതമായി—ജീവിക്കുന്നു. വെള്ളത്താലേയും അരൂപിയാലേയുമുള്ള മാമ്മോദീസാവഴി, മനുഷ്യൻ പുനർജീവിക്കയും അതിഭൗമികമായി ജീവിക്കയും ചെയ്യുമ്പോൾ മാത്രമേ അവൻ ഈ സഭയുടെ അംഗമായിത്തീരുകയുള്ളു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, വേദപുസ്തകസാക്ഷ്യപ്രകാരം യഹൂദന്മാരെന്നോ പുറജാതിക്കാരെന്നോ അടിമകളെന്നോ സ്വതന്ത്രരെന്നോ ഉള്ള വ്യത്യാസമെന്യേ മാമ്മോദീസാവഴിയായി നാമേവരും ഒരു ധാർമ്മികശരീരമായിത്തീരുന്നു; ഒരേചൈതന്യത്തെത്തന്നെ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇതിനായിട്ടത്രേ നവജീവൻ നല്കുന്ന ജ്ഞാനസ്നാനത്തിന്റെ അടയാളമായ ജലം എന്റെ വിലാവിൽനിന്നൊഴുകുന്നതിനു ഞാൻ മനസ്സായതു്. തിരുസ്സഭാംഗങ്ങൾ പരസ്പരം ഗാഢമായി യോജിച്ചിരിക്കുന്നതും വിശ്വാസികൾ ചങ്ങലയുടെ കണ്ണികൾപോലെ പരസ്പരം ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും ഇതുവഴിയായിട്ടുതന്നെ. എന്നാൽ എന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെ ഈ ക്രമാശയിൽ അവർ എന്റെ അരൂപിയെ സ്വീക

രിച്ചു എന്നോടു് ഏകീഭവിക്കുന്നു. അവർതമ്മിൽ കൂടുതലായും പൂർണ്ണമായും മാധുര്യകരമായും യോജിക്കുന്നതിനു് ഇതാണു കാരണം.

ഇതാണു വി. ശ്ലീഹാ പറയുന്ന സ്നേഹത്തിന്റെ രഹസ്യം. അദ്ദേഹം പറയുന്നു:— 'നമ്മൾ പലരെങ്കിലും, ശരീരം ഒന്നുമാത്രം. നാം ഒരേ അപ്പത്തിൽനിന്നുതന്നെയാണു ഭക്ഷിക്കുന്നതു്; നാം ഒരു അരൂപിയും ഒരു ശരീരവും ആകുന്നു.' അതുകയാൽ വിശ്വാസികളെല്ലാവരും എന്റെ ഹൃദയത്തോടു് ഏകമായി യോജിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ എന്താണു് അത്ഭുതത്തിനവകാശം? എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നിന്നല്ലേ സകലരും ജീവന്റെ അരൂപിയെ സ്വീകരിക്കുന്നതു്?

രക്തം ഹൃദയത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു ശരീരത്തിന്റെ സമസ്തഭാഗങ്ങളിലും വ്യാപിച്ചു് അതിനെ സജീവമാക്കുന്നതുപോലെ, ആദ്ധ്യാത്മികജീവൻ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു യോഗ്യരായ സഭാംഗങ്ങളിൽ വ്യാപിച്ചു് അവരെ ജീവനുള്ളവരാക്കിത്തീർക്കുന്നു.

3. ഈ ദിവ്യശക്തി സഭയ്ക്കു ജീവൻ നല്കുന്നതിനും പുറമേ, അവളുടെ മക്കളെ അവളോടു ഗാഢമായി സംഘടിപ്പിക്കുന്നുമുണ്ടു്. ഇതുതന്നെയാണു് അവളെ പോഷിപ്പിക്കയും ശക്തിയുള്ളവളാക്കിത്തീർക്കയും ചെയ്യുന്നതു്. അവർ സഭായൗവനയുക്തയായി പരിലസിക്കുന്നതും തൻമൂലമത്രേ.

എന്നാൽ ബലഹീനതകൊണ്ടോ, സ്വതന്ത്രമനസ്സിന്റെ ദുരുപയോഗം നിമിത്തമോ, എന്റെ ജീവദായകാരൂപിയോടു യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലാതെ ആദ്ധ്യാത്മികമരണത്തിനധീനമായിരിക്കുന്ന അംഗത്തിനുപോലും നിരാശയ്ക്കവകാശമില്ല. എന്തെന്നാൽ, അവൻ സഭയുടെ അംഗമായിരിക്കുന്നിടത്തോളംകാലം, നഷ്ടപ്പെട്ടതിനെ പാപസങ്കീർത്തനംമൂലം വീണ്ടെടുക്കാവുന്നതാണു്. ഇങ്ങനെ ചെയ്യുമ്പോൾ എന്റെ രക്തത്താൽ അവൻ വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടും. മാത്രമല്ല, അവൻ പുനർജീവിക്കയും, സ്വർഗ്ഗലബ്ധിക്കുള്ള പ്രതിബ

ന്ധങ്ങളെ ഇല്ലാതാക്കയും ചെയ്യും.

എന്നാൽ സഭയുടെ ജീവനുള്ള അംഗങ്ങൾ എന്റെ അരുപിയാൽ സജീവമാക്കപ്പെടുകയും, എന്റെ ഹൃദയത്താൽ പോഷിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു ഞാൻ അവരിലും അവർ എന്നിലും വസിക്കുന്നു. അതുകയാൽ അവർക്കു നിത്യജീവന്റെ യഥാർത്ഥവും സനാതനവുമായ ഫലങ്ങളെ ധാരാളമായി പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിനു സാധിക്കും. എന്റെ അഗോചരശരീരത്തിൽ നിന്നു—തിരുസ്സഭയിൽനിന്നു—ഛേദിക്കപ്പെട്ട അവയവങ്ങളാണു് അസത്യമതങ്ങൾ. എന്റെ ദിവ്യഹൃദയത്തിൽനിന്നു ജീവൻ സ്വീകരിക്കാത്തതിനാൽ അവയ്ക്കു പാരത്രികജീവൻ നഷ്ടീഭവിക്കയും, ആത്മാവു് ഇല്ലാതാകയുമാണു ചെയ്യുന്നതു്. ഇതു ഹേതുവായി യഥാർത്ഥവും രക്ഷാകരവുമായ ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിനു് അവയ്ക്കു സാധിക്കുന്നില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, മുന്തിരിച്ചെടിയിൽനിന്നു ഛേദിക്കപ്പെട്ട ശാഖകൾ ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കാത്തതുപോലെ, എന്നിൽ ജീവിക്കാത്ത മനുഷ്യൻ ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കയില്ലതന്നെ. ഛേദിക്കപ്പെട്ട ശാഖകൾ വാടിയുണങ്ങിനശിച്ചുപോകുന്നതുപോലെ എന്നിൽ ജീവിക്കാത്തവർ നശിച്ചുപോകയേ ഉള്ളു.

4. വിശുദ്ധ സഭ തഴച്ചുവളർന്നു വിശിഷ്ടഫലങ്ങളെ ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നതു മനോഹരവും വിസ്മയാവഹവുമാണെങ്കിൽ, ഞാൻ അവർക്കു നല്കുന്ന വിശേഷാനുഗ്രഹങ്ങൾമൂലം അവർ എന്നോടു സദൃശയാകുന്നതു് അതിലും ആശ്ചര്യകരമല്ലയോ? പ്രകൃത്യാ എനിക്കുള്ളതെല്ലാം, തന്റെ ശക്തിയനുസ്സരിച്ചു ദിവ്യപ്രസാദംമൂലം അവർക്കും ലഭിക്കുന്നു. പരിശുദ്ധനായ ഞാൻ ദിവ്യാരുപിവഴിയായി സഭയെ സജീവമാക്കുകയും എന്നോടു ഗാഢമായി യോജിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനാൽ ഞങ്ങൾ ഒരുവിധത്തിൽ ഒന്നായിത്തീരുന്നുണ്ടു്. തൻമൂലമത്രേ അവളും പരിശുദ്ധയായി ഭവിക്കുന്നതു്. അവളുടെ ഉത്ഭവം, അന്ത്യം, നിത്യഭാഗ്യലബ്ധിക്കുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ എ

ന്നിവകൊണ്ടു ബാഹ്യമായിട്ടുമാത്രമല്ല, പരിശുദ്ധതയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ആത്മാവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആന്തരികമായും അവൾ പരിശുദ്ധയാണു്.

സഭ നിർമ്മലയും പ്രതാപമുള്ളവളും ആകാൻവേണ്ടി സനാതനമായ ഐക്യവും സ്നേഹവും വഴിയായി ഞാൻ അവളെ പരിശുദ്ധതയിൽ പരിപൂർണ്ണയാക്കി. എനിക്കു തെറ്റുവരാൻ പാടില്ലാത്തതുപോലെതന്നെ, സഭയ്ക്കും തെറ്റുവരാൻ പാടില്ല. അവൾ തെറ്റിൽ ഉൾപ്പെടണമെങ്കിൽ ഞാനും തെറ്റിൽ ഉൾപ്പെടണം. എന്നാൽ ഞാൻ പ്രമാദരഹിതനാകയാൽ സഭയും പ്രമാദരഹിതയായിരിക്കും.

പിതാവു് എനിക്കു നല്കിയ ദൗത്യം ഞാൻ അവൾക്കു നല്കി. അതിനെ ഗ്രഹിക്കുന്നതിനും പരിപാലിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി പരിശുദ്ധാത്മാവുമുഖേന അതിന്റെ അർത്ഥം ഞാൻ അവൾക്കു വെളിപ്പെടുത്തി. എന്റെ ശരീരമാകുന്ന സഭ ഒരിക്കലും നശിക്കയില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഞാൻ മേലാൽ മരണത്തിനധീനനല്ല. ലോകാവസാനത്തിൽ ഞാൻ പ്രതാപത്തോടെ വരുന്നതുവരെ അവൾ നിലനില്ക്കും. ദിവ്യരക്ഷകനായ എനിക്കു ഭൂതവർത്തമാനഭാവി വ്യത്യാസമില്ല. ആകയാൽ, സഭയെ സജീവമാക്കുകയും പരിപാലിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന എന്റെ ഹൃദയം അവളെ ബലപ്പെടുത്തും; പരിശുദ്ധയാക്കും; സത്യത്തിൽ സ്ഥിരപ്പെടുത്തും; നിത്യജീവനേയും മരണമില്ലായ്മയെന്ന വിശേഷാനുഗ്രഹത്തേയും അവൾക്കു നല്കുകയും ചെയ്യും.

5. അവളെ കാണുന്നവർ എന്നെ കണ്ടെന്നുവെന്നു ന്യായമായി പറയത്തക്കവിധം അത്ര ഗാഢമാണു് ഞാനും അവളും തമ്മിലുള്ള യോജിപ്പു്. ഇപ്രകാരം എന്നോടു പൂർണ്ണമായി ഐക്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഈ സഭ നിന്റെ സ്നേഹബഹുമാനാദരങ്ങൾക്കു സർവ്വഥാ അർഹയല്ലയോ? എന്റെ മകനേ, ഈ ലോകത്തിൽ യാതൊന്നിനോടും തുലനപ്പെടുത്താൻ പാടില്ലാത്ത വണ്ണം അത്ര ശ്രേഷ്ഠവും വിസ്മയാവഹവുമായി സ്ഥിതിചെയ്യു

ന്ന എന്റെ അരുപിക്കടുത്ത ശരീരത്തിന്റെ ഒരംഗമായിത്തീർന്നതിൽ നീ ഹൃദയപൂർവം സന്തോഷിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നീ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നെങ്കിൽ എന്റെ സഭയേയും സ്നേഹിക്കണം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അവർക്കായിട്ട ഞാൻ എന്നെ കയ്യാളിച്ചു. അവളെക്കാൾ എന്റെ ഹൃദയത്തിനിഷ്ടമുള്ളതായി ഈ ലോകത്തിലും പരലോകത്തിലും യാതൊന്നുമില്ല. വിശിഷ്യ, എന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെ ക്രമാശയിൽ ഞാൻ വഴിയായി നിനക്കു സഭയോടു ഗാഢമായി യോജിച്ചിരിക്കാവുന്നതും, എന്റെ ഹൃദയം വഴിയായി അവളുടെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ നിനക്കു ഗ്രഹിക്കാവുന്നതുമാണ്. സഭയുടെ മനോഭാവം ഗ്രഹിക്കണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്നവൻ, ഒന്നാമതായി എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ അരുപി കണ്ടുപഠിക്കട്ടെ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ രണ്ടിന്റേയും അരുപി ഒന്നുതന്നെയാണ്.

സഭയെ സജീവമാക്കുന്ന ചൈതന്യം ആദ്ധ്യാത്മികമാകയാൽ സഭയെ വീക്ഷിക്കേണ്ടതു് ആദ്ധ്യാത്മികമായ വിധത്തിലത്രേ. അതുപോലെതന്നെ അവളുടെ പ്രവർത്തനരീതിയെ ലൗകികദൃഷ്ട്യാ പരിശോധിക്കാതെ ആദ്ധ്യാത്മികദൃഷ്ട്യാ പരിശോധിക്കേണ്ടതുമാണ്. മാതാക്കളുടെ സ്നേഹത്തെപ്പോലും അതിശയിക്കുന്ന അവളുടെ സ്നേഹത്തെ എല്ലാവരും ഗ്രഹിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവർ തിരുസ്സഭയെ എത്ര അധികമായി സ്നേഹിക്കുകയും അവളുടെ പ്രവൃത്തികളെ എത്രയധികം വിലമതിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു!! എന്റെ മകനേ, സകലരും തിരുസ്സഭയെ അറിഞ്ഞു സ്നേഹിക്കുന്നതിനും, സകലരും അവളുടെ യോഗ്യരായ അംഗങ്ങളായിത്തീരുന്നതിനും വേണ്ടി നീ പ്രാർത്ഥിക്കണം. എന്റെ മകനേ, എന്റെ ഹൃദയകാരുണ്യത്തിൽ അവർ പുഷ്ടിപ്രാപിക്കുന്നതിനും, ഒരു ശരീരമായിത്തീരുന്നതിനും, മാലാഖാമാരോടും വിശുദ്ധന്മാരോടും സംയോജിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതിനും, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ എന്നോടുള്ള ഐക്യത്തിൽ സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെടുന്നതിനുംവേണ്ടി അപേക്ഷിപ്പാൻ കടപ്പെട്ടവനാണു നീ.

6. വിശ്വാസം, ശരണം, ഉപവി എന്നിവ വഴിയായി

മാത്രമല്ല, ദിവ്യക്രുദാശമൂലവും പരിപൂർണ്ണമായ ഐക്യം വഴിയായും എന്നിൽ വസിക്കുന്നതിനും നീ പ്രത്യേകം ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. എന്നോട് ഐക്യപ്പെടേണ്ടതു് അത്യന്താപേക്ഷിതമത്രേ. ഈ ഐക്യംമൂലം ജീവനും ശക്തിയും പരിപൂർണ്ണതയും പരിശുദ്ധതയും നിനക്കു ലഭിക്കും, നിശ്ചയം. എത്രയധികമായി നീ എന്നോടു യോജിച്ചിരിക്കുന്നുവോ, അത്രയധികമായി ദിവ്യാശീർവ്വാദങ്ങളും അനുഗ്രഹങ്ങളും എന്റെ ഹൃദയത്തിൽനിന്ന് എല്ലായ്പോഴും, വിശിഷ്യ, വി. കുർബാന ഉരുക്കൊള്ളുമ്പോഴും നീ സ്വീകരിക്കും.ഇങ്ങനെ പുണ്യത്തിൽ, അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കയും, തൻമൂലം എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ദിവ്യശക്തിയെ ജനസമക്ഷം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുകയും എന്റെ മഹിമയെ എല്ലായിടത്തും പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനു നിനക്കു സാധിക്കുന്നതാണ്.

7. ശിഷ്യൻ:– കർത്താവായ ദൈവമേ, അങ്ങയുടെ ഹൃദയം എത്ര വിസ്മയനീയം! എത്ര മനോഹരം! അതിന്റെ ശക്തിയുടെ മാഹാത്മ്യത്തെപ്പറ്റി ആശ്ചര്യപ്പെടാത്തതു് ആരാണ്? അതിന്റെ അതിരറ്റ സ്നേഹലക്ഷണങ്ങൾ ആരെയാണു ഇളക്കാത്തതു്? അങ്ങു മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്തതുതന്നെ ഈ സ്നേഹത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠവും ആശ്ചര്യകരവുമായ ഒരു പ്രവൃത്തിയാണല്ലോ. എന്നാൽ ദിവ്യക്രുദാശയിൽ അങ്ങെത്തന്നെ ഞങ്ങൾക്കു നല്കിയതല്ലേ ഇതിലും അത്ഭുതജനകം!

മനുഷ്യാവതാരത്തിൽ നീ ഞങ്ങളുടെ സ്വഭാവം സ്വീകരിച്ചു. എന്നാൽ ദിവ്യക്രുദാശയിൽ ദിവ്യവും മാനുഷികവുമായ സ്വഭാവങ്ങളെ ഔദാര്യപൂർവ്വം നീ ഞങ്ങൾക്കു നല്കുന്നു. ഞങ്ങളുടെ സ്വഭാവത്തെ സ്വീകരിച്ചു്, ഞങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ നീ ജീവിച്ചു. എന്നാൽ ദിവ്യക്രുദാശവഴിയായി നീ നിന്നെത്തന്നെ ഞങ്ങൾക്കു തരികയും ഞങ്ങളെ നിന്നിലേക്ക് ഉയർത്തുകയും, നിത്യജീവൻ ഞങ്ങൾക്കു പ്രദാനം ചെയ്യുകയുമാണല്ലോ ചെയ്യുന്നതു്.

അങ്ങു മനുഷ്യാവതാരം വഴിയായി ഞങ്ങളെ വീണ്ടെടുക്കയും അങ്ങയോടു യോജിപ്പിക്കയുംചെയ്തു. അങ്ങയിലും അങ്ങു വഴിയായും ഞങ്ങൾ പൂർണ്ണരായിത്തീരുവാൻവേണ്ടി അങ്ങു ഞങ്ങളുടെ ഭക്ഷണമായിത്തീർന്നുകൊണ്ടു ഞങ്ങളെ അങ്ങയോടു യോജിപ്പിച്ചു. ഞങ്ങളുടെ നേരെയുള്ള അങ്ങയുടെ സ്നേഹം എത്ര വിസ്മയനീയം! എത്ര ആനന്ദകരം! ഞങ്ങളെപ്രതി എത്ര മഹാകൃത്യങ്ങളാണു് അങ്ങു ചെയ്യുന്നതു്!! വിസ്മയാവഹവും സ്നേഹാർഹവുമായ ഈ പ്രവൃത്തികളെ എല്ലാവരും അറിഞ്ഞു് അങ്ങെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ! എല്ലാവരുടെ ഹൃദയങ്ങളേയും സ്വാധീനമാക്കുന്നതിനു് എനിക്കു സാധിക്കുമായിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ അവയെ അങ്ങേയ്ക്കു പ്രതിഷ്ഠിക്കുമായിരുന്നു.

8. എന്റെ ആത്മീയാനന്ദവും ജീവനുമായ ഈശോയേ, നിനക്കു് എന്നോടുള്ള സ്നേഹം അവർണ്ണനീയംതന്നെ. നിന്റെ സാദൃശ്യത്തിൽ എന്നെ സൃഷ്ടിച്ചതുതന്നെ നിന്റെ അനന്തസ്നേഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യമാണല്ലോ. ദിവ്യപ്രസാദംമൂലം എന്നെ നിന്നിലേക്കു് ഉയർത്തിയതുമേല്പറഞ്ഞതിനെക്കാൾ നിരുപമമായ സ്നേഹലക്ഷണമല്ലയോ? എന്നാൽ എന്നെ ഉയർത്തുകമാത്രമല്ല, നിന്നോടു ഗാഢമായി യോജിപ്പിക്കുകകൂടെച്ചെയ്തു. ഈ പ്രവൃത്തിയെപ്പറ്റി ഞാൻ എന്താണു പറയേണ്ടതു്!! അത്യുന്നതനായ അങ്ങുന്നു് എന്നോടു് ഇങ്ങനെ വർത്തിക്കുന്നതിനു ഞാനാരാണു്!!

ഓ! അനന്തസ്നേഹമേ, എല്ലാ വസ്തുക്കളെക്കാൾ മനോഹരനും മാധുര്യവാനുമായ ഈശോയേ, നിന്നെ സ്നേഹിക്കാതിരിക്കുന്നതിനെക്കാൾ മരിക്കുന്നതാണുത്തമം. നിനക്കായി ഞാൻ ജീവിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, പിന്നെ ജീവിക്കുന്നതെന്തിനു്? എന്റെ ആദികാരണവും അന്ത്യവും ആയ ദൈവമേ, നിന്നോടു് ഐക്യപ്പെട്ട ജീവിക്കുന്നതിനു് എനിക്കിടയാകട്ടെ. തൻമൂലം നിന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ മഹത്ത്വത്തിനും സന്തോഷത്തിനുമായി നിന്നിലും നീ വഴിയായും ജീവിക്കുന്നതിനു എന്നെ അനുവദിച്ചനുഗ്രഹിക്കേണമേ.

അധ്യായം 6

ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയം, യുദ്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സഭയെ വിജയം പ്രാപിച്ച സഭയോട് ഐക്യപ്പെടുത്തുന്നു.

ഈശോ:– എന്റെ മകനേ, ഞാൻ മൂന്നു സഭകളുടേയും നാഥനാകുന്നു. ജൈത്രസഭ എന്നോടുകൂടെ സന്തോഷിക്കുന്നു. എന്റെ മഹത്ത്വത്തിനും, സ്നേഹത്തിനുമായി തങ്ങളെത്തന്നെ മുഴുവനായി പ്രതിഷ്ഠിച്ചവരും, ജീവിതമത്സരത്തിൽ വിജയമുടി ചൂടിയവരും എനിക്ക് ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ടവരുമായ പുണ്യവാന്മാരുടേയും, എന്നെ സദാ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മാലാഖാമാരുടേയും ഒരു സമൂഹമാണ് ഈ സഭ. ബാക്കിയുള്ള സഭകളും ഒരിക്കൽ ഇതിനോടു ചേരും.

നിത്യാനന്ദത്തിന്റേയും നിത്യജീവന്റേയും രാജ്യമായ ഈ മഹത്ത്വപ്പെട്ട സ്ഥലത്തേയ്ക്ക്, വിജയം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ സഭയോടുകൂടെ എന്റെ ഹൃദയം ആകർഷിക്കപ്പെട്ടതിൽ എന്താണത്ഭുതം? എന്നാൽ ആശ്ചര്യം!! അതേ സമയത്തുതന്നെ ഞാൻ പരിശുദ്ധകുർബാനയിലിരുന്നുകൊണ്ട് അനന്തസ്നേഹംവഴിയായി യുദ്ധംചെയ്യുന്ന സഭയോടും യോജിച്ചാണിരിക്കുന്നത്. ഈവിധം ഇരുസ്ഥലത്തും ഒരേ സമയത്തു പ്രത്യക്ഷനായി രണ്ടിനേയും ഞാൻ ഒന്നാക്കിത്തീർക്കുന്നുമുണ്ട്.

2. ഇരുസഭകളുടേയും ബലിവസ്തു ഞാൻതന്നെ. ഒരിക്കൽ ബലി അർപ്പിക്കപ്പെട്ടതും, എന്നാൽ ഇപ്പോഴും അർപ്പിക്കപ്പെടാത്തതുമായ ദിവ്യകുഞ്ഞാട് വധിക്കപ്പെട്ടവിധത്തിൽ വിജയസഭയുടെ ആരാധനാവിഷയമായി സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വാഴുന്നു. ഭൂലോകദോഷങ്ങളെ ഉൻമൂലനം ചെയ്യുന്ന അതേ ദിവ്യകുഞ്ഞാടുതന്നെയാണു സമരസഭയിലേ നിരന്തര ബലിവസ്തുവായി എല്ലായിടത്തും അർപ്പിക്കപ്പെടുന്നതു്.

ഇരുകൂട്ടരും ഒരേ മേശയിലിരുന്ന് ഒരേ ഭക്ഷണംതന്നെ

അനുഭവിക്കുന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ള മേശ മാലാഖാമാരുടെ അപ്പംകൊണ്ടു സംപൂർണ്ണമാണു്. അവിടെ രഹസ്യവും മറവും ഒന്നുമില്ല. ഈ അപ്പം ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ കൂടുതൽ ഭക്ഷിക്കാനുള്ള അതിയായ ആഗ്രഹം സദാ അവർക്കുണ്ടാകുന്നു; പക്ഷേ, അതേസമയത്തുതന്നെ ആ ഭക്ഷ്യസാധാനംവഴിയായി അവർ നിത്യമായി സംതൃപ്തിയടയുന്നുമുണ്ടു്. ഭൂമുഖത്തുള്ള മേശയും മാലാഖാമാരുടെ അപ്പത്താൽ സംപൂർണ്ണമാണു്. അതു ഭക്ഷിച്ചു്, ഭൂവാസികളും സംതൃപ്തി അടയാതിരിക്കുന്നില്ല. പക്ഷേ, അവരുടെ താൽക്കാലികസ്ഥിതിക്കനുസരണമായി ഒരു പരമരഹസ്യത്താൽ ഇതു മറയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന വ്യത്യാസം മാത്രമേ ഉള്ളു.

അവസാനമായി, ഇരുകൂട്ടരും പാനം ചെയ്യുന്ന ഉറവ ഒന്നുതന്നെയാണു്. സ്വർഗ്ഗവാസികളും എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുന്ന നിത്യജീവന്റെ ആനന്ദകരമായ പ്രവാഹത്തിൽനിന്നു കുടിച്ചു് അഹ്ലാദോന്മത്തരായിത്തീരുന്നു. ജീവിതമത്സരത്തിലിരിക്കുന്നവരും അതേ പ്രവാഹത്തിൽ—വരപ്രസാദത്തിന്റേയും, ആശ്വാസത്തിന്റേയും, അനുഗ്രഹത്തിന്റേയും പ്രവാഹത്തിൽ—നിന്നുതന്നെയാണു പാനം ചെയ്യുന്നതു്.

3. ഉഭയകക്ഷികളേയും ദിവ്യകൃദാശമുഖേന എന്റെ ഹൃദയം സംയോജിപ്പിക്കുന്നു. അവർ തമ്മിൽ നിത്യവും നിരന്തരവുമായ സമ്പർക്കവും മൈത്രിയും ഞാൻ നിലനിർത്തുന്നുമുണ്ടു്. ദിവ്യകുർബാനയിൽ ഞാൻ എഴുന്നള്ളിയിരിക്കുന്നസ്ഥലത്തെല്ലാം മാലാഖാമാർ എന്നെ ആരാധിക്കുന്നതിനും സ്നേഹിക്കുന്നതിനും സ്തുതിക്കുന്നതിനും സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു് ഇറങ്ങിവരുന്നതാണു് ഈ പരസ്പരമൈത്രിക്കുള്ള കാരണം. ഇത്ര അത്ഭുതകരമായവിധം മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ വാസംചെയ്യുന്നതിനു് എന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ച അനന്തസ്നേഹത്തെക്കണ്ടു വിസ്മയപരതന്ത്രരായ മാലാഖാമാർ, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ എന്റെ സന്നിധിയിലെന്നവണ്ണം വി. കുർബാനയുടെ മുമ്പാകെ നിന്നുകൊണ്ടു 'സ്വ

ശക്തനായ ദൈവം പരിശുദ്ധൻ, പരിശുദ്ധൻ, പരിശുദ്ധൻ; ഭൂമിമുഴുവനും അവിടുത്തെ മഹിമകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു'വെന്നു പാടിസ്തുതിക്കുന്നു.

അരുപിക്കുട്ടത്ത ഭയഭക്തിയോടും വിശ്വസ്തതയോടുംകൂടെ എന്നെ ആരാധിക്കുന്ന പുണ്യവാന്മാരുടേയും, വിശ്വാസികളുടേയും അപേക്ഷകളാകുന്ന പരിമളത്തെ സുവർണ്ണപാത്രങ്ങളിൽ നിറച്ചുകൊണ്ടാണ് ഈ മാലാഖാമാർ സ്വർഗ്ഗത്തിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുപോകുന്നത്. ഈ പാത്രത്തെ ദൈവസിംഹാസനത്തിൻമുൻപാകെ ഇവർ കാഴ്ചവയ്ക്കുകയും, ഭൂമിയിൽ യുദ്ധംചെയ്യുന്ന അവരുടെ സ്നേഹിതന്മാരുടെ ആവശ്യങ്ങളെ ഉണർത്തിക്കയും ചെയ്യുന്നു. എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ആഗ്രഹമനുസരിച്ചും, മാലാഖാമാരുടേയും പുണ്യവാന്മാരുടേയും മാദ്ധ്യസ്ഥ്യം വഴിയായും, കൃപയും വരപ്രസാദവും സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നിറങ്ങി മനുഷ്യരെ ആശ്വസിപ്പിക്കയും, സ്വർഗ്ഗീയാനന്ദത്താൽ അവരെ പൂരിതരാക്കുകയും ചെയ്യുന്നുമുണ്ട്. എന്റെ മകനേ, സ്വർഗ്ഗവാസികളനുഭവിക്കുന്ന നിത്യാനന്ദം ഭൂവാസികളും അനുഭവിക്കേണ്ടതിനായി അവരെ ഒരുക്കുന്നതു വിശുദ്ധ കുർബാനയാണ്. തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടവർ അപ്പോഴപ്പോൾ നിത്യാനന്ദത്തിലേയ്ക്കു പ്രവേശിച്ചുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നത്.

4. ആകയാൽ, ഈ ലോകത്തിലും പരലോകത്തിലുമുള്ള സകലരെ എന്റെ ഹൃദയം യോജിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെന്നു സ്പഷ്ടം. അവ തമ്മിൽ യോജിക്കുന്നതിനും അനവരതം പരസ്പരമൈത്രിയിൽ കഴിയുന്നതിനുമുള്ള ഏക കാരണം എന്റെ ഹൃദയംതന്നെ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ആകാശത്തിലും ഭൂമിയിലുമുള്ള സമസ്ത ജീവികളേയും ഒന്നിച്ചു ചേർക്കുന്നതിനു ഞാൻ മനസ്സായി. ഇതു മറെറാന്നിൻമല്ല; എല്ലാം എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ വേരുന്നുകയും, അതുവഴിയായി തഴച്ചുകൊഴുത്തു വളരുകയും ചെയ്യുന്നതിനായിട്ടത്രേ.

എന്റെ മകനേ, അവശ്യം ചെയ്യേണ്ട ഒരു കാര്യമായിരുന്നു ഇതു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, സ്വർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുന്നതിനു

പ്രകൃത്യാ മനുഷ്യൻ അശക്തനായതുകൊണ്ട്, എന്റെ വര പ്രസാദത്താൽ അവനെ സ്വഭാവാതീതമായ പദവിയിലേയ്ക്കു ഞാൻ ഉയർത്തിയില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ അവൻ ഒരിക്കലും സ്വർഗ്ഗീയാനന്ദത്തിനു് അവകാശിയായിത്തീരുമായിരുന്നില്ല.

ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ നഗരത്തിലേയ്ക്കു്—സ്വർഗ്ഗീയ ജറുസലത്തേക്ക്—നീ അടുത്തതു് ഇപ്രകാരമത്രേ. മാത്രമല്ല, നിനക്ക് അനേകായിരം മാലാഖാമാരുടെ സഖ്യവും ലഭിച്ചു; ഉന്നതങ്ങളിൽ പരിലസിക്കുന്ന പ്രഥമജാതന്റെ—ഈശോയുടെ—പള്ളിയുടെ ഒരംഗം നീ ആയിത്തീരുകയുംചെയ്തു.

5. ഈ വിശിഷ്ടാനുഗ്രഹങ്ങളെ കണ്ടിട്ടും നീ ആശ്ചര്യപ്പെടാത്തതെന്തു്? സ്നേഹത്തിന്റെ ഈ പരമരഹസ്യത്തെ എന്തുകൊണ്ടു നീ ആദരിക്കുന്നില്ല? നീ ഒരു ബലഹീനനായ മനുഷ്യനായിരുന്നിട്ടും, മാലാഖാമാരോടും വിശുദ്ധന്മാരോടും സംസർഗ്ഗം ചെയ്യുന്നതിനും, അവരൊന്നിച്ചു നിത്യാനന്ദത്തെ കരസ്ഥമാക്കി അനുഭവിക്കുന്നതിനും നിന്നെ പ്രാപ്തനാക്കിയ എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ഈ മഹാകാരുണ്യത്തെ നീ ഉചിതയോഗിക്കാതെ പുണ്യത്തിൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുന്നതിനു സർവ്വാത്മനാ പരിശ്രമിക്കണം.

യുദ്ധംചെയ്യുന്ന സഭ എന്റെ ഹൃദയസ്നേഹത്താൽ പരിപൂരിതയായി സ്തുതിയും ഉപകാരസ്മരണയുംകൊണ്ടു വിജയസഭയോടു മത്സരിക്കുന്നതു കാണുക. വിജയസഭ വിശ്രമമെന്യേ അനവരതം എന്നെ സ്തുതിക്കയും പുകഴ്ത്തുകയും ചെയ്യുന്നതുപോലെ സമരസഭയും, ഇടവിടാതെ എന്നെ ബഹുമാനിക്കയും പ്രശംസിക്കയും ചെയ്യുന്നു. എന്റെ മകനേ, നിന്റെ വികാരങ്ങളും തിരുസ്സഭയുടെ വികാരങ്ങളും തമ്മിൽ യാതൊരു വ്യത്യാസവും ഉണ്ടാകാതിരിക്കട്ടെ. നീ ദിവ്യകാരുണ്യസന്നിധിയിലായിരിക്കുമ്പോൾ, നിന്റെ ഹൃദയത്തെ തുറക്കുക; ഭക്തിപുരസ്സരം ധ്യാനിക്കുക; നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിനെ സ്തുതിക്കയും ചെയ്യുക. സമരം ചെയ്യുന്ന സഭയോടും വിജയം സിദ്ധിച്ച സഭയോടും നീ അനുപിക്കേണ്ടതെവിധം യോ

ജിക്കണം, എന്നിട്ടുവേണം വാനാരൂപികളോടുകൂടെ നിൻെറ പരിത്രാതാവായ ദൈവത്തെ അധരംകൊണ്ടും ഹൃദയംകൊണ്ടും സ്തുതിച്ചാരാധിപ്പാൻ. ദിവ്യകൂടാരത്തിൽ എഴുന്നെള്ളിയിരിക്കുന്ന എൻെറ മുമ്പിൽ സാഷ്ടാംഗവീണ് എന്നെ ആരാധിക്കയും വണങ്ങുകയും ചെയ്യേണ്ടതു നിൻെറ കടമയാണ്.

6. **ശിഷ്യൻ**:– ഓ! മാധുര്യവാനായ ഈശോയേ, ക്ലേശിയിക്കുമായ ഈ ജീവിതത്തിൽ എനിക്ക് ആശ്വാസവും സന്തോഷവും ഉണ്ടാകുവാൻവേണ്ടി, ഈലോകത്തിൽവച്ചുതന്നെ ഒരുവിധത്തിൽ സ്വർഗ്ഗീയ സൗഭാഗ്യം അനുഭവിക്കുന്നതിന് എനിക്ക് ഇടവരുത്തിയ നിൻെറ ഹൃദയസ്നേഹം എത്ര അത്ഭുതജനകം! ഓ! ദുർഗ്രഹമായ സ്നേഹമേ, എൻെറ വിദേശവാസത്തിലേ ദുരിതങ്ങളെ നീ മയപ്പെടുത്തുക മാത്രമല്ല, അവയെ സ്വർഗ്ഗീയ മാധുര്യമായി പകർത്തുകകൂടെച്ചെയ്യുന്നു. ഇതെല്ലാം നീ എനിക്കു ചെയ്തിട്ടും ഞാൻ നിന്നെ സ്നേഹിക്കാതെയും സ്തുതിക്കാതെയും ഇരിക്കുന്നതെങ്ങനെ! എൻെറ ഹൃദയം സദാ നിന്നെ സ്നേഹിക്കയും എൻെറ നാവു സദാ നിന്നെ സ്തുതിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതല്ലയോ?

ഓ! കർത്താവേ, നിശ്ചയമായി നിന്നെ ഞാൻ സ്തുതിക്കുകയും സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യും. അതേ, എൻെറ കഴിവുപോലെ നിന്നെ ഞാൻ സ്തുതിച്ചാരാധിക്കും. എന്നാൽ എൻെറ കടപ്പാടിനൊത്തവണ്ണം നിന്നെ സ്തുതിപ്പാൻ സാധിക്കുമെങ്കിൽ ഞാൻ എത്ര ഭാഗ്യവാൻ! എന്നോടുകൂടെ നിന്നെ സ്തുതിക്കുന്നതിനും സ്നേഹിക്കുന്നതിനും ആകാശത്തെയും ഭൂമിയേയും ഞാൻ ഇതാ ക്ഷണിക്കുന്നു. നിന്നോടുള്ള സ്നേഹത്താൽ അപഹൃതചിത്തരായി, മാലാഖാമാരും വിശുദ്ധരും എല്ലാ വിശ്വാസികളും മാധുര്യസംപൂർണ്ണമായ ഈ കൂടാരത്തിൽ നിന്നെ അനവരതം സ്തുതിക്കട്ടെ. വിജയസഭ സമരസഭയോടു ചേർന്നു ചെയ്യുന്ന സ്തുതിഗാനങ്ങളും ആകാശത്തിലും ഭൂമിയിലും മാറ്റൊലിക്കൊള്ളട്ടെ. ഇതിനുംപുറമേ ഗോചരവും അഗോചരവും, സജീവ

വും നിർജ്ജീവവുമായ സകല സൃഷ്ടികളും രാപകൽ നിന്നെ സ്തുതിക്കയും പുകഴ്ത്തുകയും ചെയ്യട്ടെ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, നിത്യസ്തുതിക്കും, നിത്യബഹുമാനത്തിനും അങ്ങ് എന്നേയ്ക്കും യോഗ്യനാകുന്നു.

7. ഓ, സ്നേഹിതന്മാരിൽവച്ച് ഉത്തമനായ സ്നേഹിതാ, മാലാഖാമാരുടേയും വിശുദ്ധന്മാരുടേയും ആനന്ദമായ ഈശോയേ, നിന്നിലല്ലാതെ ഭൂമിയിൽ എവിടെ ഞാൻ ആശ്വാസം കണ്ടെത്തും? ഈ ക്രമാശയിൽ ഞാൻ പുണ്യവാന്മാരുടെ സ്നേഹിതനായിത്തീരുന്നു; മാലാഖാമാരുടെ മദ്ധ്യേയാണ് എന്റെ വാസം. ഞാൻ സ്വർഗ്ഗീയാനന്ദം അനുഭവിക്കുന്നതും അവിടെത്തന്നെ.

ഓ! അഗാധ കരുണാനിധേ, ഓ, അനന്ത മാധുര്യമേ, വാനാരുപികളെ നിന്നിലേയ്ക്ക് ആകർഷിക്കുന്നതുപോലെ, അവരോടുകൂടെ നിന്നെ ആരാധിക്കയും സ്തുതിക്കയും പ്രാർത്ഥിക്കയും ചെയ്യുന്നതിനായി എന്നെയും ആകർഷിക്കേണമേ. ഞാൻ മറ്റു കാര്യങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുമ്പോഴും അരുപിക്കടുത്തവിധം നിന്നോടുകൂടെ വസിക്കുന്നതിനും, നിന്നോടു സദാ സംഭാഷണം ചെയ്യുന്നതിനും നിന്നെ സദാ സ്മരിക്കുന്നതിനുമായി എന്റെ ഹൃദയത്തെയും മനസ്സിനേയും നിന്റെ അടുക്കലേയ്ക്ക് ആകർഷിക്കേണമേ. അരുപിക്കടുത്തവിധം നിന്നെ കണ്ടാനന്ദിക്കുന്നതിനെക്കാൾ നന്നായിട്ട് ഈ ലോകത്തിൽ എനിക്കെന്തുണ്ട്? ഇതാണ് എന്റെ ഭൗമ്യപുരീസാ. സ്വർഗ്ഗീയപുരീസായിൽ പ്രവേശിക്കുകയും, മാലാഖാമാരോടുകൂടെ അനവരതം വിജയശ്രീയോടെ ആഹ്ലാദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ ഈ ദർശനത്തിൽത്തന്നെ എന്റെ സമയം കഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ ഞാൻ തീർച്ചയാക്കിയിരിക്കുന്നു.

അദ്ധ്യായം 7

യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതും വിജയം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നതുമായ സഭയോട് പീഡയനുഭവിക്കുന്ന സഭയെ ഈശോയുടെ ഏറ്റം പരിശുദ്ധ ഹൃദയം സംയോജിപ്പിക്കുന്നു.

ഈശോ:- എന്റെ മകനേ, നിശ്ശ്ലേഷം പാപക്കറയില്ലാത്ത ആത്മാക്കൾമാത്രമേ വിജയം പ്രാപിച്ച സഭയിൽ- സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ-പ്രവേശിക്കയുള്ളൂ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, മലിനമായിരിക്കുന്ന ഒന്നിനും അവിടെ പ്രവേശനമില്ല. വരുവാനിരിക്കുന്ന ലോകത്തിൽ പൊറുക്കപ്പെടാവുന്ന പാപത്തോടുകൂടെ മരിക്കുന്നവർ രക്ഷ പ്രാപിക്കുന്നതാണ്; പക്ഷേ അഗ്നിയിൽ വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടതിന്റെശേഷമേ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ അവർക്ക് പ്രവേശം സിദ്ധിക്കൂ.

എന്റെ മകനേ, അഗ്നിയിൽ ആത്മാക്കളെ വിശുദ്ധീകരിക്കുന്ന സ്ഥലത്താകുന്നു പീഡയനുഭവിക്കുന്ന സഭ. എന്റെ കൊടിക്കീഴിൽ നിന്നുകൊണ്ട് ലോകം, പിശാച്, ശരീരം എന്നീ ത്രിവിധ ശത്രുക്കളോട് എന്നെപ്രതി യുദ്ധംചെയ്ത അനേകം ആത്മാക്കൾ അവിടെയുണ്ട്. സൂക്ഷക്കുറവുനിമിത്തമോ മറേറാ പോരാട്ടത്തിൽ അവർ പൂർണ്ണമായി വിജയികളായില്ല. ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്ത് ആ പോരായ്മയെ പരിഹരിക്കാത്തതുകൊണ്ടാണ് അവർ ഇപ്പോൾ പീഡയനുഭവിക്കുന്നത്.

എന്റെ മകനേ, ജീവിച്ചിരുന്നപ്പോഴത്തെക്കാൾ നന്നായി അവർ ഇപ്പോൾ സംഗതികൾ ഗ്രഹിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, സ്വർഗ്ഗരാജ്യമായ ജൈത്രസഭയിൽ എന്നോടുകൂടെ ആയിരിക്കുന്നതിനു് അതിയായി ആഗ്രഹിക്കുന്നതുകൊണ്ടും അവർ കൂടുതൽ സങ്കടപ്പെടുന്നുണ്ട്. നിശ്ചയമായി ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗീയാനന്ദത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നതുതന്നെ അവർക്കു കൂടുതൽ സങ്കടത്തിനു കാരണമാണ്. ആശിച്ച വസ്തു ലഭി

ക്കാൻ നാമസം നേരിട്ടുമ്പോൾ മനോവേദന ഉണ്ടാകാതിരിക്കയില്ലല്ലോ.

നിർമ്മലരാക്കപ്പെട്ട് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനു് ഈ ആത്മാക്കൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടു്. എങ്കിലും അവർ മാലിന്യമുള്ളവരാകയാൽ അവക്കു് അവിടെ പ്രവേശിപ്പാൻ ഇനിയും കാലമായിട്ടില്ലെന്നുള്ള വിചാരത്താൽ അത്യാശയോടെ അവർ ഇപ്രകാരം വിളിച്ചുപറയുന്നു:— 'അഹോ! ഞാൻ എപ്പോൾ അവിടെ പ്രവേശിക്കും? എന്റെ ദൈവത്തെ അഭിമുഖമായി കാണുന്നതിനു് എനിക്കു് എന്നാണു സാധിക്കുക?'

2. എന്റെ മകനേ, ഈ ആത്മാക്കളെ ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അവരുടെ ജീവിതകാലത്തിൽ അവർ എന്നെ സ്നേഹിച്ചു. മരണംവരെ എന്റെ കൊടിക്കീഴെനിന്നുകൊണ്ടു് അവർ യുദ്ധംചെയ്തു. അവരുടെ നാമം ജീവന്റെ പുസ്തകത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവരുടെ സമ്മാനങ്ങളും എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഭദ്രമായി സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഇപ്പോൾ എന്റെ വരപ്രസാദം അവരെ സജീവമാക്കയും, എന്റെ ഹൃദയാനുകമ്പ അവരെ സഹായിക്കയും, എന്റെ അതിരറ്റ സ്നേഹം അവരെ ആശ്വസിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

സഹനസഭയും സമരസഭയും വിജയസഭയും എന്റെ ഹൃദയംവഴിയായിട്ടാണു് ഇപ്രകാരം സജീവങ്ങളായിത്തീരുന്നതു്. എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഇവ മൂന്നും ഒന്നാണു്. എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ സ്വാഭാവാതീതമായ ജീവിതത്താൽ സചേതനങ്ങളാക്കി ചെയ്യപ്പെട്ട ഇവ മൂന്നും ഒരേ ഉദ്ദേശ്യത്തിനുവേണ്ടി— അവസാനമില്ലാത്ത ദൈവപ്രതാപത്തിന്റെ നിത്യവിജയത്തിനുവേണ്ടി— ഒത്തൊരുമിച്ചു പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

3. എല്ലാവരും എന്റെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു ജീവൻ സ്വീകരിക്കയും, അവരുടെ പ്രവൃത്തികളുടെ ഫലം എന്റെ ഹൃദയത്തിനു സമർപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു് എല്ലാം അവർക്കു പൊതുവായിരിക്കും. അതിൽനിന്നുളവാകുന്ന ഫലം സ്വ

ർഗ്ഗത്തിലും ഭൂമിയിലും ശുദ്ധീകരസ്ഥലത്തിലും ഉള്ളവർക്ക് അവരുടെ ആവശ്യാനുസരണം വിതരണം ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ ശുദ്ധീകരസ്ഥലത്തിൽ കിടക്കുന്ന വലയുന്നവർക്കു താനേതന്നെ യാതൊരു യോഗ്യതയും പ്രാപിപ്പാൻ പാടില്ല; സൽകൃത്യങ്ങൾമൂലമല്ലാതെ മറെറാരുവിധത്തിലും അവരെ സഹായിക്കാൻ മനുഷ്യർക്കു നിവൃത്തിയുമില്ല. അതുകയാൽ ഏറെറം ഔദാര്യപൂർവ്വം അവരെ സഹായിക്കുന്നതിന് എന്റെ ഹൃദയം അതിന്റെ സ്നേഹാതിരേകത്താൽ പരിശുദ്ധ കുർബാനയെന്ന ഒരു പോംവഴി കണ്ടുപിടിച്ചു.

എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, പരിശുദ്ധ കുർബാനയെന്ന ബലിവഴിയായി അവരെ സഹായിക്കുന്നതിന് അത്ര മനസ്സായി. ഏറെറം പരിശുദ്ധമായ ഈ ബലിഅവക്കായി കാഴ്ചവയ്ക്കുമ്പോൾ നിത്യപിതാവ് അവരെ വിമോചിക്കയോ, അല്ലാത്തപക്ഷം നിശ്ചയമായി അവരുടെ പീഡയുടെ കാലം കുറയ്ക്കയോ, അതിന്റെ കാഠിന്യം ലഘൂകരിക്കയോ ചെയ്യാതിരിക്കുന്നില്ല. അതുകയാൽ ശുദ്ധീകരസ്ഥലത്തിലേ ആത്മാക്കൾക്കുവേണ്ടി പരിശുദ്ധ കുർബാനയിൽ കാഴ്ചവയ്ക്കപ്പെടുന്ന എന്റെ രക്തത്തിന്റെ ഫലമായി അവക്ക് മോചനം ലഭിക്കയും അവർ നിർമ്മലരായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നത് എന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യമല്ലയോ? എന്റെ മകനേ, വി. കുർബാനവഴിയായി ശുദ്ധീകരസ്ഥലത്തിൽനിന്നു സകലരും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ചെന്നുചേരും. മരിച്ചുപോയവരെ സംബന്ധിച്ചു ക്ലേശിക്കുന്ന ഭൂവാസികൾക്ക് ഒരു ആശ്വാസം തന്നെയാണത്.

അതുകയാൽ എന്റെ സഭ എത്ര മനോജ്ഞമായിരിക്കുന്നുവെന്നു കാണുക! എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അതിന്റെ വിരോധങ്ങളെല്ലാം എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നിത്യമായി യോജിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതുവരെ പ്രാപിച്ച വിജയകിരീടങ്ങളാൽ അലംകൃതയായ സമരസഭ നവനവങ്ങളായ വിജയങ്ങളെ അനേഷിച്ചുകൊണ്ടു ജൈത്രസഭയോടുകൂടെ സന്തോഷിക്കയും സഹനസഭയോടുകൂടെ ദുഃഖിക്കയുമാണു ചെയ്യുന്നത്. ഇങ്ങനെ സ്നേഹം,

അനുകമ്പ, സന്തോഷം, പ്രാർത്ഥന എന്നിവകളാൽ ഈ സഭയുടെ ഭാഗങ്ങൾ എപ്പോഴും പരസ്പരം യോജിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്റെ മകനേ, കഴിമാടത്തിനപ്പുറം ശരണമില്ലെന്നു ശഠിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിലല്ലല്ലോ നീ; പ്രത്യുത, നീ സ്ഥലകാലദൂരത്താലോ മരണത്താലോ വേർപെടുത്തപ്പെടുവാൻ പാടില്ലാത്തവിധം എന്റെ ഹൃദയംവഴിയായി യോജിച്ചിരിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിലാണു്. ഇതോർത്തു നീ സന്തോഷിക്കതന്നെ വേണം.

5. എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കുക. നീ പൂജ കാണുമ്പോഴൊക്കെ ശുദ്ധീകരസ്ഥലത്തിലേ ആത്മാക്കളെ ഓർക്കേണ്ടതാണു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, നിത്യാരാധനയ്ക്കു യോഗ്യവും നിത്യസ്തുതിക്കർഹവുമായ പരശുദ്ധ കൂർബാനയുടെ മുമ്പിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ, മരിച്ചവർ പാപങ്ങളിൽ നിന്നു മോചിക്കപ്പെടുന്നതിനായി അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു് ഏറ്റവും നല്ല ഒരു ഭക്തികൃത്യവും ഉപകാരപ്രദമായ ഒരു പുണ്യപ്രവൃത്തിയുമാണു്. ഇപ്രകാരംതന്നെ അവർക്കുപകാരപ്രദമായ വല്ല ദണ്ഡവിമോചനങ്ങളും നീ പ്രാപിക്കുന്നെങ്കിൽ അവയും, അവരുടെ മോചനത്തിനും ആശ്വാസത്തിനുമായി കാഴ്ചവയ്ക്കുക. എല്ലാറ്റിലും പ്രധാനമായി ദിവ്യകാരുണ്യംമൂലം നീ എന്നോടു യോജിച്ചിരിക്കുമ്പോഴാണു നിന്റെ ഉറ്റ സ്നേഹിതന്മാരായിരുന്നവർക്കും, പിന്നെ ആർക്കെല്ലാംവേണ്ടി നീ പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നുവോ അവർക്കുംവേണ്ടി നീ പ്രത്യേകം പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതു്.

നിന്റെ പ്രാർത്ഥനകളും സൽപ്രവൃത്തികളും വഴിയായി സ്വർഗ്ഗീയാനന്ദത്തിലേക്കു നീ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്ന ആത്മാക്കളും എത്രമാത്രം കൃതജ്ഞതയോടും സ്നേഹത്തോടുംകൂടെ നിന്നെ സഹായിക്കുമെന്നോർക്കുക. നിന്റെ ഉൽകർഷത്തിനുവേണ്ടി അവർ സദാ യത്നിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ശുദ്ധീകരസ്ഥലത്തിൽ പീഡയനുഭവിക്കുന്ന ആത്മാക്കളുടെനേരെയുള്ള ഈ ഭക്തി—ഉപവി—ആണു് എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ഭക്തന്മാരുടെ ഒരു പ്ര

ത്യേക അടയാളം. അവർ എന്റെ ഹൃദയത്തെ അനുകരിച്ചുകൊണ്ട്, ഈ ലോകത്തിനപ്പുറത്തുചെന്നുപോലും, പാട്ടുപോലെ എല്ലാവരേയും സഹായിക്കുന്നു.

6. ശിഷ്യൻ:— ഓ! ഏറ്റവും മാധുര്യവാനായ ഈശോയേ, നിന്റെ ഹൃദയം എത്ര അത്ഭുതകരവും ഔദാര്യപൂർണ്ണവുമായ ഒന്നാകുന്നു! എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഈ ലോകത്തിൽ എനിക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയവരെ ക്രൂടെയും ഞാൻ നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ കാണുന്നുണ്ട്. ഈലോകത്തിൽ ഞാൻ സ്നേഹിച്ചിരുന്നവരുമായി ഒരിക്കൽക്രൂടെ ഒന്നിച്ചിരിക്കുന്നതിന് എനിക്കു ഭാഗ്യം സിദ്ധിക്കുന്നല്ലോ!! ഇവിടെവച്ച് അവരുമായി ഹൃദയമാധുര്യത്തോടെ ഞാൻ സംസാരിക്കുന്നു. തന്മൂലം എനിക്കും അവക്കും ആശ്വാസം ലഭിക്കുന്നുമുണ്ട്. ഏറ്റവും ആശ്വാസപ്രദമായ ഈ മാർഗ്ഗത്തെ നന്ദിപൂർവം ഞാൻ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടു ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും അപ്പിക്കപ്പെട്ടുന്ന ദിവ്യബലികളുടെ ഫലത്തെ ശുദ്ധീകരസ്ഥലത്തിലേ ആത്മാക്കളുടെ മോചനത്തിനായി നിന്റെ ഹൃദയംവഴിയായിത്തന്നെ നിനക്കു ഞാൻ കാഴ്ചവയ്ക്കുന്നു. നീ അവരുടെ കറകൾ കഴുകി വെടിപ്പാക്കി അവരെ സ്വർഗ്ഗാവകാശികളാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനും, തട്ടാരാ അവർ വിജയസഭയുടെ ഉത്തമാംഗങ്ങളായിത്തീരുന്നതിനുംവേണ്ടി നിന്റെ ദിവ്യാനുഗ്രഹത്താൽ ഞാൻ ചെയ്തിട്ടുള്ള നന്മപ്രവൃത്തികളും ഇതിനോടുകൂടെത്തന്നെ നിനക്കു ഞാൻ സമർപ്പിക്കുന്നു.

എന്റെ പ്രാർത്ഥനകളും നമസ്കാരങ്ങളും, മരിച്ചുപോയ എന്റെ മാതാപിതാക്കൾ, സഹോദരീസഹോദരന്മാർ, എന്റെ ഉപകാരികൾ എന്നിവക്കുവേണ്ടി പ്രത്യേകിച്ചും നിന്റെ പക്കൽ ഞാൻ സമർപ്പിക്കുന്നു. വല്ല ആത്മാക്കളും ഞാൻ നിമിത്തം പീഡനമനുഭവിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അവരുടെമേൽ വിശേഷവിധിയായി നിന്റെ കരുണയുണ്ടാകട്ടെ. ക്രൂടാതെ ഈ ലോകത്തിലായിരിക്കയിൽ നിന്റെ തിരുഹൃദയമകന്ന

ന്മാരായിരുന്ന ആത്മാക്കൾക്കുവേണ്ടിയും ഞാൻ പ്രത്യേകമായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. അവസാനമായി, പീഡകളിൽനിന്നു മോചിക്കപ്പെട്ട നിത്യസൗഭാഗ്യത്തിലേയ്ക്കു പ്രവേശിക്കുന്നതിനും അവിടെ എന്നെ സ്മരിക്കുന്നതിനുമായി എല്ലാവർക്കുവേണ്ടിയും ഞാൻ വിനയപൂർവം അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

സൃഷ്ടികളെ എല്ലാം ആശ്വസിപ്പിക്കയും നവീകരിക്കയും ചെയ്യുന്ന ഈശോയേ, പരിശുദ്ധ സക്രാരിയുടെ മുൻപിൽ ഞാൻ നിന്നോടുകൂടെ ആയിരിക്കുമ്പോൾ ദൃഷ്ടിഗോചരമായ സകലതും മറഞ്ഞുപോകുന്നതായിട്ടാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ആദ്ധ്യാത്മികലോകം എനിക്കായി തുറക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഹാ! അത് എത്രയോ വിപുലമായതു്! എത്രയോ വിസ്മയാവഹം! ശക്തിമത്തായ എത്രയെത്ര അത്ഭുതങ്ങളാണ് ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്! സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വിജയം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്ന സഭയോടും, ശുദ്ധീകരസ്ഥലത്തിൽ നിർമ്മലമാക്കപ്പെടുന്ന സഭയോടും ഞാൻ ഇവിടെ സംഭാഷണം ചെയ്യുന്നു. ഇവിടെ മാലാഖാമാരോടും പുണ്യാത്മാക്കളോടും മറെറല്ലാ സ്വർഗ്ഗവാസികളോടും ഞാൻ സ്വതന്ത്രമായി സംസാരിക്കും. അദൃശ്യലോകത്തിൽ വസിക്കുന്ന എൻെറ ബന്ധുമിത്രങ്ങളുമായി ഞാൻ സല്ലപിക്കുതന്നെ ചെയ്യും. ഇതിനെല്ലാം നിൻെറ തിരുഹൃദയത്തോടല്ലാതെ പിന്നെ ആരോടാണു ഞാൻ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്? ആകയാൽ ഇതാകുന്നു എൻെറ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട സ്ഥലം; ഇതാകുന്നു എൻെറ സമാധാനത്തിൻേറയും ആശ്വാസത്തിൻേറയും അഭയസ്ഥാനം. ഇതുതന്നെയാകുന്നു എൻെറ സന്തോഷത്തിൻേറയും ആനന്ദത്തിൻേറയും കേന്ദ്രം.

എല്ലാ നന്മകളുടേയും ഉറവയും ഏറ്റം ഉദാരശീലനുമായ എൻെറ ഈശോയേ, നീ ഇവിടെ സന്നിഹിതനായിരിക്കുന്നതു് എനിക്കു് എത്രയോ നല്ലതാകുന്നു. മറുള്ളവർ തങ്ങൾക്കിഷ്ടമുള്ള സ്ഥലത്തു പൊയ്ക്കൊള്ളട്ടെ; ഇഷ്ടമുള്ള എന്തെങ്കിലും സാധനംകൊണ്ടു് അവർ തൃപ്തിയടയട്ടെ. നിൻെറ തിരുമന

സ്സ് അനുവദിക്കുന്ന കാലത്തോളം ഞാൻ ഇടവിടാതെ ഇവിടെ വരാതിരിക്കയില്ല. നിന്റെ സ്നേഹിതന്മാരോടുകൂടെ ഇവിടെ ഞാൻ സന്തോഷിക്കും. ഇവിടെവച്ച് അതിമാധുര്യത്തോടും ഹൃദ്യമായും ഞാൻ നിന്നോടു സംസാരിക്കയുംചെയ്യും.

അധ്യായം 8

വി. ക്രൂശയിൽ എഴുന്നെള്ളിയിരിക്കുന്ന ഈശോയുടെ ഏറ്റവും പരിശുദ്ധ ഹൃദയത്തിനു പിതാവായ ദൈവത്തോടുള്ള ബന്ധം.

ശിഷ്യൻ:– ഓ! ഈശോയേ, നിന്റെ സഭയുടെ ഓരോ വിഭാഗത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള നിന്റെ തിരുഹൃദയത്തിന്റെ വേലകളും ഇത്രമാത്രം അത്ഭുതകരങ്ങളും മഹനീയങ്ങളുമാണെങ്കിൽ, അനന്തമായി നിന്നെ സ്നേഹിക്കയും, അപ്രകാരംതന്നെ നീയും അപരിമിതമായി സ്നേഹിക്കയും ചെയ്യുന്ന നിന്റെ പിതാവിനെ സംബന്ധിച്ച പ്രവൃത്തികളും എത്ര തരത്തിലുള്ളവയായിരിക്കും! ഇവ രഹസ്യങ്ങൾതന്നെ. സകല മനുഷ്യരുടേയും മാലാഖാമാരുടെതന്നെയും ബുദ്ധിശക്തി ഒരുത്തനുണ്ടായിരുന്നാലും, ഇവയെ പൂർണ്ണമായി വിശദമാക്കുന്നതിനു സാധിക്കുന്നതല്ല. അവന്റെ ഈ ശ്രമം സംസാരശക്തിയില്ലാത്ത ശിശുവിന്റെതിനോടു തുല്യമായിരിക്കയേ ഉള്ളു. ഓ! കർത്താവേ, ഇവ മനുഷ്യർക്കു ഗ്രഹിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തവ തന്നെ. അതുകൊണ്ടു അവിടുത്തെ മഹിമയ്ക്കും ഞങ്ങളുടെ നന്മയ്ക്കും ഉപയോഗമുള്ളവയായി അങ്ങേയ്ക്കു തോന്നുന്നവയെ അങ്ങുന്നുതന്നെ ഞങ്ങൾക്കു വെളിപ്പെടുത്തിത്തരേണമേ. ത

മുലം വിശുദ്ധ ക്രമാശയിൽ അങ്ങേ കൂടുതൽ സ്നേഹിക്കുന്നതിനും, കൂടുതൽ യോഗ്യതയോടുകൂടെ അങ്ങേ ആരാധിക്കുന്നതിനും ഞങ്ങൾ യോഗ്യരാകട്ടെ.

2. ഈശോ:– എന്റെ മകനേ, നീ ഭക്തിപൂർവ്വം ശ്രദ്ധിക്കുക. ദൈവികരഹസ്യങ്ങൾ ഞാൻ വെളിപ്പെടുത്തിത്തരാം. ഈ നിഗൂഢസ്ഥലത്തിരുന്നുകൊണ്ടു ഹൃദയപരമാനന്ദത്തോടെ ഞാൻ ദൈവികതപ്തത്തെപ്പറ്റി ധ്യാനിക്കുന്നു. അതിന്റെ പരിപൂർണ്ണതകൾ എന്നെ അപരിമിതമായി ആനന്ദിപ്പിക്കുന്നുമുണ്ടു്. അതുകയാൽ അവർണ്ണനീയമായ സന്തോഷത്താൽ എന്റെ ഹൃദയം കവിഞ്ഞൊഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കയാണു്. എന്റെ മർത്യജീവിതത്തിൽ എത്രയധികം ദുഃഖം ഞാൻ അനുഭവിച്ചിരുന്നുവോ അത്രയധികം സന്തോഷം ഞാൻ ഇപ്പോൾ അനുഭവിക്കുന്നു. ഈ ദിവ്യസമാധിയുടെ സമയത്തു് എന്റെ പിതാവു് എന്നിലും ഞാൻ പിതാവിലുമാകുന്നു. യാതൊരു വാക്കും ഉച്ചരിക്കാതെയാണു പിതാവു് എന്നോടും ഞാൻ പിതാവിനോടും സംസാരിക്കുന്നതു്. സർവ്വശക്തനും സർവ്വജ്ഞനുമായ പിതാവു തന്റെ നിത്യമായ ആലോചനകളേയും ശാസനങ്ങളേയും അഭിലാഷങ്ങളേയും എന്നെ അറിയിക്കുന്നുമുണ്ടു്. ഇവയെ എന്റെ ഹൃദയം സന്തോഷസമേതം സ്വീകരിച്ചാനന്ദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

3. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, എന്റെ ഹൃദയം പിതാവിനെ അത്യധികം സ്നേഹിക്കുന്നു. ഒരിക്കലും ക്ഷയിക്കാത്ത സ്നേഹം പിതാവിന്റെനേക്കു് അതിനുണ്ടു്. അതിന്റെ ശുഷ്കാന്തി ഒരിക്കലും മന്ദീഭവിക്കുന്നുമില്ല. മകനേ, പിതാവിനെ ഇത്രയധികം സ്നേഹിക്കുവാൻ മറ്റു യാതൊരു ഹൃദയത്തിനും സാധിക്കുകയില്ലെന്നു നീ അറിയുക! എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, മറ്റുള്ള ഹൃദയങ്ങൾ തന്നോടു യോജിച്ചിരിക്കുന്നതു്, മനുഷ്യപുത്രന്മാരുടെ നിലയിലാണു്. എന്റെ ഹൃദയമോ എന്നാൽ, അങ്ങനെയല്ല; അതു സ്വഭാവത്താലെതന്നെ പിതാവിനോടു യോ

ജിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇക്കാര്യത്തിൽ എന്റെ ഹൃദയത്തെ മറ്റു യാതൊരു ഹൃദയവും അതിശയിക്കുന്നില്ല. അതുകയാൽ എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ സ്നേഹംനിമിത്തം എല്ലാ പുണ്യാത്മാക്കളുടേയും മാലാഖമാരുടേയും സ്നേഹത്തിലെന്നതിനെക്കാൾ പിതാവ് എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ സ്നേഹത്തിൽ സന്തുഷ്ടനായിരിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഇതു തന്റെ ഏകജാതന്റെ ഹൃദയമാണ്.

4. ഞാൻ ദൈവപുത്രനാകയാലും പിതാവിനുള്ളതെല്ലാം എന്റേതാകയാലും, അവയെല്ലാം പരിശുദ്ധാത്മാവിയോടുകൂടെ ഞാനും അനുഭവിക്കുന്നു. പിതാവു നിവൃത്തിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെല്ലാം ഞാനും നിവൃത്തിക്കുന്നുണ്ട്. പിതാവിനോടും പരിശുദ്ധാത്മാവിയോടുംകൂടെ ഞാനും സൃഷ്ടിക്കയും പരിപാലിക്കയും പരിപൂർണ്ണമാക്കയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ മനുഷ്യപുത്രനെന്നനിലയിൽ പിതാവിന്റെ മുമ്പിൽ ഞാൻ ഒരുവിധത്തിൽ ഇല്ലായ്മപോലെയാകുകയും തനിക്കു നിത്യാരാധന നല്കുകയുമാണു ചെയ്യുന്നത്. ക്രോവേന്മാക്കോ സ്രാപ്പേന്മാർക്കോ മറ്റേതെങ്കിലും സൃഷ്ടികൾക്കോ സാധിക്കാത്തവിധത്തിൽ തന്റെ ദിവ്യജ്ഞാനത്തേയും ശക്തിയേയും മറ്റെല്ലാ പരിപൂർണ്ണതകളേയും ഞാൻ ഇവിടെ ആരാധിക്കുന്നുമുണ്ട്.

5. എന്നാൽ ഉൽകൃഷ്ടമായ ഈ ദിവ്യപ്രകാശത്തിൽ, അജ്ഞാതനായി പിതാവിനോടും പരിശുദ്ധാത്മാവിയോടുംകൂടെ ഇരിക്കുമ്പോൾ, എന്റെ ഹൃദയം മനുഷ്യപുത്രരുടെമേൽ പ്രത്യേകതാൽപര്യം വയ്ക്കാതിരിക്കുന്നില്ല. മാത്രമല്ല, വിവിധങ്ങളും വിസ്മയാവഹങ്ങളുമായ ബലികൾ അവർക്കുവേണ്ടി അതു നിത്യപിതാവിന്റെ പക്കൽ ഇടവിടാതെ സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ടുമിരിക്കുന്നു. വല്ലൊരുത്തനു സുഖക്കേടോ അത്മീയമന്ദതയോ മരണമോ സംഭവിക്കുന്നെങ്കിൽ അതിനുവേണ്ടി എന്റെ ഹൃദയം പ്രത്യേകം പ്രാർത്ഥിക്കാതിരിക്കുന്നില്ല.

നീതിമാന്മാർ കൂടുതൽ നീതീകരിക്കപ്പെടുന്നതിനും, പുണ്യവാന്മാർ കൂടുതൽ പുണ്യാഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കുന്നതിനും

വേണ്ടി നിത്യപിതാവിന്റെ പക്കൽ എന്റെ ഹൃദയം വളരെ സ്നേഹത്തോടുകൂടെ മാദ്ധ്യസ്ഥ്യം വഹിക്കുന്നുണ്ട്. എന്റെ സഹോദരർ എന്ത് അരെയെല്ലാംപറഞ്ഞു എന്റെ പിതാവിന്റെ മുമ്പിൽ ഏറ്റുപറയുന്നതിന് എനിക്കു ലജ്ജ തോന്നാതിരിക്കുന്നോ, അവക്കെല്ലാവക്കുംവേണ്ടി എന്റെ ഹൃദയം ഇടവിടാതെ ഇപ്രകാരംപ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നത്. "പിതാവായ നീ എന്നിലും ഞാൻ നിന്നിലും ആയിരിക്കുന്നതുപോലെതന്നെ അവരും നമ്മോട് ഒന്നായിത്തീരട്ടെ. നീ എന്നെ അയച്ചുവെന്നും, എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നതുപോലെ എല്ലാ മനുഷ്യരേയും നീ സ്നേഹിക്കുന്നുവെന്നും അവർ അറിയുന്നതിനും നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി, ഞാൻ അവരിലും നീ എന്നിലും വസിക്കണം. ഈലോകത്തിൽനിന്ന് അവരെ വിളിക്കണമെന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നില്ല; പിന്നയോ അവരെ തിന്മയിൽനിന്നു കാത്തുസൂക്ഷിക്കണമെന്നേ ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുള്ളു. അവരെ യഥാർത്ഥ പരിശുദ്ധരാക്കയുംചെയ്യു. പിതാവേ, നീ എന്നെ മഹത്വപ്പെടുത്തിയെന്ന വസ്തുത എനിക്കായി നീ ഏല്പിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നവർക്കുടെ അറിവാനായി, ഞാൻ എവിടെ ആയിരിക്കുന്നുവോ അവിടെ അവരും ആയിരിക്കണമെന്നാണ് എന്റെ ആഗ്രഹം."

6. വിശുദ്ധ സക്രാരിയിൽ പിതാവിനെ സംബന്ധിച്ചു ഞാൻ ഇടവിടാതെ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പ്രവൃത്തികളെ നീ കാണുക. നീ എന്റെ മുമ്പിൽ വരുമ്പോഴെല്ലാം എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ഈ പ്രവൃത്തികളെ അനുകരിക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കണം. നിന്റെ ഹൃദയം എല്ലാ പ്രാപഞ്ചികവസ്തുക്കളിൽ നിന്നും അകന്നിരിക്കട്ടെ. നിന്റെ മാതാവായ സഭ തന്റെ വിശ്വാസലക്ഷ്യമായി വിശുദ്ധ കുർബാനയുടെ മുൻപിൽ ഒരു കെടാവിളക്കു സൂക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇതുപോലെ നിന്റെ മുൻപിൽ എഴുന്നള്ളിയിരിക്കുന്ന രക്ഷിതാവായ ദൈവത്തെ വിശ്വാസത്തിന്റെ വെളിച്ചംവഴിയായി നീയും ധ്യാനിക്കുക. ഏതെല്ലാം സംഗതികളിൽ എന്റെ ഹൃദയം വ്യാപൃതമായി

രിക്കുന്നുവോ അവയെക്കുറിച്ചു വളരെ വണക്കത്തോടും ഭക്തിയോടുംകൂടെ മൗനമായിരുന്നു ധ്യാനിക്കേണ്ടതാണു്. എന്റെ മകനേ, നീ പലപ്പോഴും ഇവിടെ സങ്കേതം പ്രാപിക്കണം. ഇവിടെയാണു നിന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ അഭിലാഷങ്ങളെ വെളിപ്പെടുത്തേണ്ടതു്. ഇവിടെയായിരിക്കട്ടെ നിന്റെ സ്നേഹം. ഇവിടെ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ആനന്ദിക്കുകയുംചെയ്യു.

7. **ശിഷ്യൻ**:— എന്റെ ഈശോയേ, വി. സക്രാരിയിൽ എഴുന്നെള്ളിയിരിക്കുന്ന അവിടുത്തെ പ്രവൃത്തി എത്ര അത്ഭുതകരവും ദൈവികവുമാണു്. കർത്താവേ, ഇവയെ ശരിയായി മനസ്സിലാക്കുന്നുവെങ്കിൽ പുസ്തകത്തിൽനിന്നു ലഭിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തവയും ബുദ്ധികൊണ്ടു കണ്ടുപിടിപ്പാൻ വഹിയാത്തവയുമായ വളരെ കാര്യങ്ങൾ പഠിക്കാൻ കഴിയും. ഓ! വി. ക്രൂശായിലേ ഈശോയുടെ ദൈവികമായ ഏകാന്തമേ, ഇവിടെയാകുന്ന സച്ഛീയരഹസ്യങ്ങളുടെ ഉറവു; ഇതാകുന്നു ധ്യാനനിഷ്ഠയുടെ പഠനക്കളരി. ഇന്ദ്രിയഗോചരങ്ങളായ വസ്തുക്കളിൽനിന്നുയർന്നു്, പിതാവിന്റേയും പുത്രന്റേയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റേയും പക്കലേയ്ക്കു പറന്നുകയറുവാൻ നാം പഠിക്കുന്നതിവിടെയാണു്. ദൈവത്തിന്റെ വിസ്മയാവഹമായ പ്രവൃത്തികളെ നിരീക്ഷണം ചെയ്യുന്നതിനും മനസ്സുകൊണ്ടും ഹൃദയംകൊണ്ടും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനും ഗഹനവും ദൈവികവുമായവയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നതിനും പഠിക്കുന്നതു മറ്റൊന്നുമല്ല.

കണ്ണുകൊണ്ടു കണ്ടിട്ടോ, ചെവികൊണ്ടു കേട്ടിട്ടോ, ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കു വിഷയീഭവിച്ചിട്ടോ ഇല്ലാത്തവയും എന്നാൽ വിശ്വാസം വഴിയായിമാത്രം ദർശിച്ചിട്ടുള്ളവയും നിർമ്മലസ്നേഹത്താൽമാത്രം ആസ്വദിച്ചിട്ടുള്ളവയുമായ എത്രയോ വിശിഷ്ടവസ്തുക്കളാണു് ഇവിടെ മറഞ്ഞുകിടക്കുന്നതു്! ഹാ! എത്ര ആനന്ദപ്രദം; എത്ര മാധുര്യസംപൂർണ്ണം; ഈശോയേ, അങ്ങു് ഇവിടെ ഏകനായി വസിക്കുന്നു. ഈ ഏകാന്തത്തിൽ അങ്ങു വിശ്ര

മിക്കയും, മറുള്ള എല്ലാറ്റിനും വിശ്രമം നല്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇവിടെ ഉത്സാഹിയായി വസിച്ചുകൊണ്ട് അങ്ങു ഞങ്ങളെ ഉത്സാഹികളാക്കിത്തീർക്കുകയാണല്ലോ ചെയ്യുന്നതു്. പരിശുദ്ധനായിരിക്കുന്ന അവിടുന്നു് ഇവിടെയിരുന്നുകൊണ്ടു ഞങ്ങളെ പരിശുദ്ധരാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മാലാഖാമാർ തിങ്ങിവസിക്കുന്ന സ്ഥലമാകുന്നു ഇതു്. ഇതിനെ തങ്ങളുടെ വാസസ്ഥലമാക്കുന്നതിനു നിർമ്മലാത്മാക്കൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നുമുണ്ടു്.

ഏറ്റവും മാധുര്യംനിറഞ്ഞ ഈശോയേ, ഇവിടെ ഞാൻ എല്ലായ്പോഴും നിന്നെ അന്വേഷിക്കും. അങ്ങയുടെ പ്രതാപത്തെ അവിടുത്തെ സഹായത്താൽ ദർശിക്കുന്നതിനും അങ്ങേക്കുറിച്ചുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ ഞാൻ വ്യാപൃതനായിരിക്കുന്നതിനും പിതാവിനോടും പരിശുദ്ധാത്മാവിനോടുംകൂടെ നീ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികളിൽ ആനന്ദിക്കുന്നതിനും എന്നെ യോഗ്യനാക്കേണമേ. നിന്റെ തിരുഹൃദയത്തിൽനിന്നു കവിഞ്ഞൊഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ദൈവസ്നേഹാഗ്നിപ്രളയത്തിൽ നിമഗ്നനാകുന്നതിനും, അവസാനം സ്നേഹത്താൽ നിന്നിലേയ്ക്കു രൂപാന്തരപ്പെട്ടുന്നതിനും ഞാൻ യോഗ്യനായിത്തീരട്ടെ.

അങ്ങയുടെ തിരുഹൃദയത്തിലേയ്ക്കു് എന്നെ അടുപ്പിക്കുന്നതിനും, അവിടെ—ഈ സങ്കേതത്തിൽ—നിന്നോടുകൂടെ ഞാൻ ആയിരിക്കുന്നതിനുമായി അങ്ങയോടു ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. സകല മാനുഷികവികാരങ്ങളും ശമിക്കുന്നതവിടെയത്രേ. അവിടെ ചലിക്കുന്നവയെല്ലാം ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളവയാണു്. അവ ദൈവത്തിലേയ്ക്കുതന്നെ പിന്തിരിയുകയും ചെയ്യുന്നു. ഓ! കർത്താവേ, നീ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നെങ്കിൽ എനിക്കു് അവിടേയ്ക്കു പ്രവേശം തരിക. ഒരിക്കലും വേർപെടുത്തുവാൻ പാടില്ലാത്ത സ്നേഹത്താൽ എന്നെ നിന്നോടു ബന്ധിക്കണമേ! അങ്ങേയ്ക്കുവേണ്ടിയും അങ്ങിലും ഞാൻ ജീവിക്കുന്നതിനു് എന്റെ ബാഹ്യവും ആന്തരികവുമായ ശക്തികളെ പൂർണ്ണമായി ബലപ്പെട്ടുത്തേണമേ.

അധ്യായം 9

വി. ക്രമാശയിൽ ഈശോയുടെ ഏറ്റവും പരിശുദ്ധ ഹൃദയം തന്റെ പിതാവിനെ അനന്തമായി സ്നേഹിക്കുന്നു.

ഈശോ:– പ്രിയ മകനേ, ഇപ്പോഴാണു മനുഷ്യപുത്രൻ മഹത്ത്വം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നതു്. തന്നിൽ ദൈവം മഹിമ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നതും ഇപ്പോൾതന്നെ. പുത്രൻ പിതാവിനെ എത്രമാത്രം മഹത്ത്വപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടെന്നും ബഹുമാനിക്കുന്നുണ്ടെന്നുമാണു നിന്റെ വിചാരം? ഭൂമിയിൽ ഇപ്പോൾ പ്രത്യക്ഷനല്ലെങ്കിലും, പിതാവിന്റെ ബഹുമാനത്തിനും മഹിമയ്ക്കുംവേണ്ടി ഞാൻ വി. കുർബാനയിൽ മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പിതാവു് എല്ലാ ആരാധനയ്ക്കും ബഹുമാനത്തിനും യോഗ്യനാണു്. ആകയാൽ ഈ വി. കുർബാനയിൽ അതിരറ്റ നിന്ദാപമാനങ്ങളും സഹിച്ചുകൊണ്ടു ഞാൻ പിതാവിനു് ആരാധനയും ബഹുമാനവും സ്തുതിയും നല്കുന്നു.

പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ പ്രതാപം എത്ര ഉന്നതമാണോ അത്രയ്ക്കും താഴ്ന്ന ഒരു പദവിയെ–മനുഷ്യാവതാരത്തെ—പിതാവിന്റെ ബഹുമാനത്തിനായി പുത്രൻ സ്വീകരിച്ചു. നിത്യപിതാവിന്റെ മഹിമയ്ക്കുവേണ്ടി ഞാൻ പ്രാപിച്ച എളിമയുടെ ആഴം എത്രമാത്രമാണെന്നു കഴിയുമെങ്കിൽ നീ ഒന്നു നിണ്ണയിക്കുക. മനുഷ്യാവതാരംമൂലം നിശ്ചയമായി ഞാൻ ഒരു വലിയ ആഴത്തിലേയ്ക്കു് ഇറങ്ങി. എന്റെ ജീവിതകാലത്തിൽ അതിലുംകൂടുതൽ ആഴമുള്ള ഒന്നിൽ ഞാൻ ചാടി. എന്റെ മരണംവഴിയായി ഏറ്റവും അഗാധത്തിലേക്ക് എന്നെത്തന്നെ ഞാൻ താഴ്ത്തുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ മുൻപു ഞാൻ ചെയ്തിട്ടുള്ളവയെ എല്ലാം അതിശയിക്കുമാറു് വി. കുർബാനയിൽ എന്നെത്തന്നെ ഞാൻ എളിമപ്പെടുത്തി. ഇതിനെ ഞാൻ തുടർന്നുകൊണ്ടുപോകയും ചെയ്യുന്നു.

എത്രതന്നെ ശ്രമിച്ചാലും, എത്രതന്നെ പണിപ്പെട്ടാലും,

നിനക്ക് അത്ഭുതപ്പെടാമെന്നല്ലാതെ എന്റെ ഹൃദയം ഇവിടെ ഏപ്രകാരം താഴ്ത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു പൂർണ്ണമായി ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ല. എന്നെ നാഥനായിട്ടു കരുതി എനിക്കു നമസ്കാരാരാധനകൾ ചെയ്യുന്ന മാലാഖാമാർക്കുപോലും സാധിക്കാത്തവണ്ണം ഞാൻ എന്നെത്തന്നെ താഴ്ത്തിയിരിക്കുന്നതിനെ കണ്ടിട്ട് അവർ ഭയവിഹ്വലരും വിസ്മയപൂരിതരും ആയിപ്പോയി. തൻമൂലമത്രേ ദൈവപ്രതാപത്തെ മഹത്ത്വപ്പെടുത്തുന്നതിനു ശക്തിമത്തായ ഒരു ഉത്സാഹവും ശുഷ്കാന്തിയും അവരിൽ ഉളവാകുന്നത്. ദൈവത്തിന്റെ അനന്ത മഹത്ത്വത്തെ ശരിയായി ഗ്രഹിപ്പാൻ അവർക്കു സാധിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും, അവിടുന്ന് അതിരററ ബഹുമാനത്തിനു യോഗ്യനാണെന്ന് എന്റെ ദൃഷ്ടാന്തംമൂലം അവർ ഗ്രഹിക്കുന്നു.

2. എന്റെ മകനേ, എന്റെ സ്ഥിതിതന്നെ പിതാവിന് ഇത്രയധികം ബഹുമാനം നല്കുന്നുവെങ്കിൽ, ഞാൻ ഈ സ്ഥിതിയിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടു പിതാവിനുവേണ്ടി ചെയ്യുന്നവയെല്ലാം അവിടുത്തേയ്ക്ക് എത്രമാത്രം മഹിമ നല്കുന്നുണ്ടായിരിക്കണം!! പുറമേ കാണുന്നതുകൊണ്ടുമാത്രം വിധിക്കരുത്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ദൈവികകാര്യങ്ങളെ വിലമതിക്കേണ്ടതു ലൗകികകാര്യങ്ങളെപ്പോലെയല്ല. ഈ കൂദാശയിൽ ഞാൻ ചെയ്യുന്നവയെല്ലാം അഗോചരങ്ങളാണെങ്കിലും അമൂല്യങ്ങളാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അവ അനന്ത മഹത്ത്വമുള്ള ഒരുവനിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്നവയാകുന്നു. ആകയാൽ എന്റെ മകനേ, എന്റെ പിതാവിന്റെ മഹിമയ്ക്കുവേണ്ടി എന്റെ ഹൃദയം ചെയ്യുന്ന ഏററം നിസ്സാരമായ പ്രവൃത്തിപോലും സൃഷ്ടികളുടെ സകല പ്രവൃത്തികളെക്കാൾ അവിടുത്തേ മഹത്ത്വപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. മനുഷ്യർ ലോകത്തിനുവേണ്ടി ചെയ്തിട്ടുള്ളതും, ലോകമെങ്ങും അവരുടെ കീർത്തിയെ പരത്തിയിട്ടുള്ളതുമായ വിഖ്യാത പ്രവൃത്തികളേയും അനശ്വരധീരകൃത്യങ്ങളേയും നീ ഓർക്കുക. എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ഒരേകപ്രവൃത്തി

യോട് തുലനംചേയ്യുമ്പോൾ ഇവയെല്ലാം എത്രയും നിസ്സാരങ്ങൾതന്നെ.

ആബേൽമുതൽ ഇന്നുവരെയുള്ള സകല വിശുദ്ധന്മാരേയും സാക്ഷാൽ വിഖ്യാതന്മാരായിത്തീർത്ത പുണ്യപ്രവൃത്തികളും ക്ലേശങ്ങളും ധീരകൃത്യങ്ങളും ദൈവത്തിനു വളരെ തൃപ്തികരവും ബഹുമാനാസ്പദവുമായിരുന്നുവെന്നതു വാസ്തവംതന്നെ. എന്നാൽ ഇവയെല്ലാം കൂടിയാലും, ദൈവസ്തുതിക്കായി എന്റെ ഹൃദയം ചെയ്യുന്ന ഒരേകപ്രവൃത്തിയോട് സമമാകയില്ല. ഇതുമാത്രമോ? വാനാരൂപികളായ മാലാഖാമാർ ദൈവത്തിനു നല്കുന്ന സ്തുതിയും-കൃതജ്ഞതാസ്തോത്രങ്ങളും സാക്ഷാൽ എത്രയും മഹത്തരങ്ങളും ശ്രേഷ്ഠങ്ങളുംതന്നെ. എന്നാലും എന്റെ ഹൃദയം ഈ അരൂപത്താരയിൽവച്ച് അർപ്പിക്കുന്ന ഒരേക ബലിയോട് തുലനപ്പെടുത്തുന്നതായാൽ അവ എത്ര നിസ്സാരങ്ങൾ.

3. അകയാൽ, ദൈവപുത്രൻ തന്റെ മണവാളനാണെന്നുള്ളതിൽ വിശുദ്ധ സഭ സന്തോഷിക്കുന്നതു ന്യായപൂർവ്വംതന്നെ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അവർക്കുവേണ്ടി അവളുടെ മണവാളൻ പിതാവിനെ ന്യായമായവിധം ബഹുമാനിക്കയും തനിക്കു യോഗ്യമായവിധം കൃതജ്ഞത പ്രകാശിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ദിവസംപ്രതി അവർ ഇതു കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം അനുസ്മരിക്കുന്നുണ്ട്. പിതാവിന്റെ പക്കൽ ഞാൻ വഴിയായി അടുത്തുകൊണ്ട് അവർ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:—സർവ്വശക്തനായ പിതാവേ, പുത്രൻവഴിയും പുത്രനോടുകൂടെയും പുത്രനിലും പരിശുദ്ധാരൂപിയുടെ ഐക്യത്തിലും അങ്ങേയ്ക്കു സദാകാലവും സകല ബഹുമാനങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ.

പരിശുദ്ധാരൂപിയാൽ അഭ്യസിപ്പിക്കപ്പെടുകയും എന്നോടു യോജിച്ചിരിക്കയും ചെയ്യുന്ന സഭ ഞാൻ വഴിയായിപിതാവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനു തുനിയുകയും തനിക്ക് ഉപകാരസ്മരണ ചെയ്കയും ചെയ്യുന്നു. ഈ പ്രാർത്ഥന നിരാകരിക്കപ്പെടുമെന്നുള്ള ഭയവും അവർക്കില്ല. ഞാൻ വഴിയായിട്ടുമാത്രമേ അവളുടെ പ്രവൃത്തികളും ദൈവതിരുമുമ്പിൽ സ്വീകാര്യാതീതങ്ങളായി സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയുള്ളുവെന്നു അവർക്കറിയാം. അ

തിനാൽ അവർ എന്തൊക്കെ ചെയ്കയും കാഴ്ചവയ്ക്കയും ചെയ്യുന്നുവോ അവയെല്ലാം ദൈവത്തിന്റെ സ്തുതിക്കും മഹത്ത്വത്തിനും അവളുടെ സ്വന്തം ഗുണത്തിനുംവേണ്ടി എന്നോടു യോജിച്ചുകൊണ്ടുമാത്രമേ അവർ ചെയ്യുന്നുള്ളൂ.

4. എന്റെ മകനേ, മാതാവായ വിശുദ്ധസഭയുടെ അരുപിയാൽ പ്രേരിതരായി പരി. ക്രൂശയിൽ എന്റെ ഹൃദയത്തോടൊന്നിച്ചുകൊണ്ടു്, ദൈവത്തിനു യോഗ്യമായ സ്തുതിയും ബഹുമാനവും നല്കുന്നതിനു യത്നിക്കുന്ന ആത്മാക്കൾ ഭാഗ്യവാന്മാർ. എന്നാൽ അവർക്കു തനിച്ചു് ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതിനു് സാധിക്കുകയില്ല. എന്റെ മകനേ, നീ എന്റെ സ്വർഗ്ഗീയപിതാവിനോടു് എത്രമാത്രം കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു് ഓർക്കുക. വിസ്മയാവഹവും മാധുര്യകരവുമായവിധം തന്റെ ഏകജാതനായ എന്നെ നിനക്കു തന്ന ആ പിതാവു നിന്നെ എങ്ങനെ പരിപാലിക്കുന്നുവെന്നു നീ അറിയുന്നില്ലേ? അവിടുന്നു നിന്നെ വളരെ സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടു്. തൽഫലമായി, എന്റെ നാമത്തിൽ അവിടുന്നു് അയച്ച ആശ്വാസപ്രദനായ പരിശുദ്ധാത്മാവിയുടെ ഫലങ്ങളും നിന്റെമേൽ ധാരാളം വർഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

നിനക്കൊരു ശ്രേഷ്ഠഹൃദയം ഉണ്ടെങ്കിൽ കൃതജ്ഞതാപ്രകാശം എത്രയും മാധുര്യമുള്ള ഒരു കടമയായിട്ടേ നിനക്കു തോന്നുകയുള്ളൂ. പുത്രനടുത്ത ഹൃദയം നിനക്കുണ്ടെങ്കിൽ ഏറ്റവും നല്ലവനായ പിതാവിനോടു നന്ദി പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ മാധുര്യമുള്ളതായി വേറെ വല്ലതും ഉണ്ടാകുമോ? ദൈവത്തിന്റെ നേരെ നന്ദിയുള്ളവനായി വർത്തിക്കുന്നതിനു നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ഒരു പുത്രൻ പിതാവിനെ ബഹുമാനിക്കുന്നതുപോലെതന്നെ നീയും ദൈവത്തെ ബഹുമാനിക്കണം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അവിടുന്നു ചോദിക്കുന്നു: 'ഞാൻ ഒരു പിതാവെങ്കിൽ പിതാവിനടുത്തവിധം നീ എന്നെ ബഹുമാനിക്കാത്തതെന്തു്?'

5. **ശിഷ്യൻ**:— ഓ! നിത്യപിതാവേ, അങ്ങേപ്പക്കൽ നിന്നു സകലതും അവയുടെ പ്രഥമമായ ഉൽപത്തിസ്ഥാനത്തു

നിന്നെന്നപോലെ ഞാൻ സ്വീകരിച്ചു. മാത്രമല്ല, ഞാൻ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന എല്ലാറ്റിനെക്കാൾ ഉപരിയായി അങ്ങയുടെ ഏകസുതനെ തന്റെ സകല യോഗ്യതകളോടും അവണ്ണനീയമായ അനുഗ്രഹങ്ങളോടുംകൂടെ ഞാൻ കൈക്കൊണ്ടു. അപ്രകാരംതന്നെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെയും അവിടത്തെ വരപ്രസാദങ്ങളേയും നിരവധി നന്മകളേയും ഞാൻ സ്വീകരിച്ചു; ഇതു വലുതും സംഖ്യാതീതവുമായ അശിസ്സുകൾക്കായി എന്തു പ്രത്യുപകാരമാണു ചെയ്വാൻ എനിക്കു സാധിക്കുന്നതു്? അങ്ങേപ്പക്കൽനിന്നു ഞാൻ കൈക്കൊണ്ടിട്ടുള്ള നന്മകൾക്കനുയോജ്യമായ കൃതജ്ഞത പ്രകാശിപ്പിക്കാൻ ഒരു പ്രകാരത്തിലും ശക്തനല്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ആ അനന്ത നന്മകളും എന്റെ അയോഗ്യമായ കൃതജ്ഞതയും തമ്മിൽ യാതൊരു താരതമ്യവും ഇല്ല.

ദൈവികപരിപൂർണ്ണതകളെല്ലാം അനന്തവും, അങ്ങ് എനിക്കു യാതൊരു അനുഗ്രഹവും ചെയ്തിട്ടില്ലായിരുന്നെങ്കിൽപ്പോലും അവ അപരിമിതമായ ആരാധനയ്ക്കർഹവുമാണെന്നുകൂടെ വിചാരിക്കുമ്പോൾ എന്റെ കടമയുടെ ആധിക്യംമൂലം ഞാൻ ഭയവിഹ്വലനാകുന്നു. ഈ കടമ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനു് എന്നാൽത്തന്നെ സാധ്യമല്ലെന്നും എനിക്കറിയാം. അതുകയാൽ നിന്റെ ഏകസുതനും നിനക്കേറ്റം പ്രിയപ്പെട്ടവനുമായ ഈശോയെ കണ്ടാലും! ഇതാ അവിടുന്നു നിന്നോടും എന്നോടുമുള്ള സ്നേഹത്താൽ എന്നോടുകൂടെ ഭൂമിയിൽ വസിക്കുന്നു. എനിക്കു വീടുവാൻ പാടില്ലാത്ത കടത്തെ അവിടുന്നു വീടുന്നു മുണ്ടു്. നിത്യപിതാവേ, അങ്ങു് എന്റെമേൽ വർഷിച്ചിട്ടുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങളെല്ലാം അവിടത്തെ ഈ ഏകപുത്രൻ അറിയുന്നു. അവിടത്തെ പരിപൂർണ്ണതകൾ അയാൾമാത്രമേ ശരിയായി ഗ്രഹിക്കുന്നുള്ളു. അതുകയാൽ ഞാൻ നിന്നോടനുസരണമുള്ളവനായിരുന്നുകൊള്ളാമെന്നു് ഈ പുത്രന്റെ ഹൃദയത്തോടു യോജിച്ചുകൊണ്ടു പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുകയും നിന്നെ ആരാധിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

6. ഓ! ദയാനിധിയായ പിതാവേ, അങ്ങു് അനന്തപരിപൂർണ്ണനായിരിക്കുന്നതുപോലെതന്നെ എന്നോടു് ഔദാര്യം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നവനുമാണെന്നു കാണുന്നതിൽ ഞാൻ അത്യന്തം ആനന്ദിക്കുന്നു. നിന്റെ പ്രിയപുത്രനായ ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയം വഴിയായി നിനക്കു യോഗ്യമായ ബഹുമാനവും കൃതജ്ഞതയും പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിനു നീ എന്നെ പ്രാപ്തനാക്കി. ഈ കാരണത്താലും ഞാൻ എന്റെ മുഴുഹൃദയത്തോടുകൂടെ സന്തോഷിക്കേണ്ടതല്ലയോ? അങ്ങയുടെ ബഹുമാനത്തിനും ലോകരക്ഷയ്ക്കുംവേണ്ടി അങ്ങയുടെ പുത്രൻ ഈ സ്നേഹക്രമാശയിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടു് ഇടവിടാതെ ചെയ്യുവരുന്ന സകല പ്രവൃത്തികളേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏറ്റവും പരിശുദ്ധ ഹൃദയത്തിന്റെ സകല പുണ്യങ്ങളേയും അങ്ങേയ്ക്കു ഞാൻ കാഴ്ചവയ്ക്കുന്നു.

പിതാവേ, എനിക്കു് അങ്ങയോടു് അതിയായ കടപ്പാടുണ്ടു്. എനിക്കു ചെയ്യാൻ പാടാകുന്നവയെല്ലാംകൂടെ കൂട്ടിയാലും എന്റെ കടപ്പാടുകളോടു തുലനം ചെയ്യുമ്പോൾ അവ നിസ്സാരങ്ങളായിരിക്കയേ ഉള്ളു. അങ്ങുനാർഹിക്കുന്ന സ്തുതി എന്റെ ശക്തിയെക്കവിഞ്ഞതാണെന്നുള്ളതുതന്നെ അങ്ങയുടെ സ്തുതിയെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. അങ്ങയുടെ പുത്രനായ ഈശോയുടെ തിരുമുഖത്തെ തുക്കൺപാർക്കണമേ. അദ്ദേഹം അവിടുത്തെ നന്മയുടേയും എല്ലാ പരിപൂർണ്ണതകളുടേയും പ്രതിരൂപമായയല്ലയോ? നിന്റെ മഹിമയ്ക്കായി ഈ തിരുക്കുമാരന്റെ ഹൃദയപരിശുദ്ധതയുടെ തികവിനെ സ്വീകരിക്കേണമേ.

ഓ! പരിശുദ്ധ പിതാവേ, ഞാനും മറ്റുള്ളവരും പലപ്പോഴും ഞങ്ങളുടെ ദുഷ്പ്രവൃത്തികൾമൂലം അവിടുത്തെ അവമാനിച്ചുപോയി. അവയ്ക്കെല്ലാം പരിഹാരമായി അങ്ങയുടെ ഏകപുത്രന്റെ എല്ലാ യോഗ്യതകളേയും പരിഹാരപ്രവൃത്തികളേയുമാണു് ഞങ്ങൾ അങ്ങേയ്ക്കു സമർപ്പിക്കുന്നതു്. അവയെ അങ്ങു ദയാപുരസ്സരം കൈക്കൊള്ളണമേ. എനിക്കു സാധിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, ഓ! നല്ല പിതാവേ, ത്യാഗപ്രവൃത്തികളും ചെയ്തുകൊണ്ടും വേണ്ടിവന്നാൽ, ഏറ്റവും സന്തോഷത്തോടെ രക്തം

ചിന്തിക്കൊണ്ടും ഈ അവമാനങ്ങൾക്കു പരിഹാരം ചെയ്യുമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഞാൻ ചെയ്യുന്നവയൊന്നും ഒരു പ്രകാരത്തിലും ഇതിനു മതിയാകുന്നവയല്ല; അതിനാൽ അങ്ങയുടെ സുതനായ ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തിന്റെ അനന്തയോഗ്യതകളോടുകൂടെ അവയെ അങ്ങേയ്ക്കു ഞാൻ കാഴ്ചവയ്ക്കുന്നു.

7. അവിടുന്ന് എനിക്കു നല്കിയിട്ടുള്ള സകല അശിസ്സുകൾക്കുമായി ഏതൊരു ഹൃദയംവഴി ഞാൻ കൃതജ്ഞത പ്രകാശിപ്പിക്കയും അങ്ങെ ആരാധിക്കയും ചെയ്യുന്നുവോ ആ ഹൃദയംവഴിയായിത്തന്നെ, നിന്റെ മഹിമയ്ക്കുവേണ്ടി പുതിയ അനുഗ്രഹങ്ങളും വരപ്രസാദങ്ങളും ഇനിയും എന്റെമേൽ വർഷിക്കേണമേ. എല്ലാറ്റിലും പ്രധാനമായി ഇവിടെ എന്നോടുകൂടെ സ്നേഹപൂർവ്വം വസിക്കുന്ന അങ്ങയുടെ പുത്രനും എന്റെ മണവാളനുമായ ആ നല്ല ഈശോയുടെനേരെ വളരെ ഔദാര്യപൂർവ്വകവും നിർവ്യാജവുമായ ഒരു സ്നേഹം എനിക്കുണ്ടാകുന്നതിനു കൃപചെയ്യേണമെ. അങ്ങയുടെ ദിവ്യസുതന്റെ ഹൃദയവികാരങ്ങളാൽ പ്രേരിതനായും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയത്തോടൊന്നിച്ചുകൊണ്ടും ജീവിക്കുന്നതിന് എനിക്കു കൃപചെയ്യുക. അങ്ങയുടെ പുത്രൻവഴിയായി മാത്രമേ എനിക്ക് അങ്ങേപ്പക്കൽ വരുവാൻ സാധിക്കയുള്ളൂ.

ആകയാൽ, ഈശോയുടെ ഹൃദയത്തെ പ്രേരിപ്പിച്ചതും നയിച്ചതുമായ പരിശുദ്ധാത്മാവിയുടെ പരിപൂർണ്ണതയെ ഇതിനായി എനിക്കു തരണമെന്ന് അങ്ങയോടു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. ഈ പരിശുദ്ധാത്മാവി എന്റെ ഹൃദയത്തെ സംപൂർണ്ണമാക്കട്ടെ; ഈശോയുടെനേരെയുള്ള സ്നേഹംകൊണ്ട് അതിനെ ജ്വലിപ്പിക്കട്ടെ; പരമപരിശുദ്ധ കർബാനയുടെനേരെ അതിനുള്ള ഭക്തിയും ബഹുമാനവും വർദ്ധിക്കയും ചെയ്യട്ടെ.

അധ്യായം 10

പരിശുദ്ധ കുർബാനയിൽ ഈശോ തന്നെത്തന്നെ ബലിയായി അർപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ദൈവനീതിയെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുകയും നമുക്കുവേണ്ടി അളവറ്റ വരപ്രസാദങ്ങൾ സമ്പാദിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

ഈശോ:– എന്റെ മകനേ, കർത്താവ് ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: "എല്ലാ സ്ഥലത്തും നിർമ്മലമായ ഒരു ബലി എന്റെ നാമത്തിൽ അർപ്പിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ എന്റെ നാമം വലുതാകുന്നു." എന്റെ മകനേ, എല്ലാവരേയും വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഒരിക്കൽ വിശുദ്ധ മലയിൽ അർപ്പിക്കപ്പെട്ടതും രക്ഷാകരവുമായ ആ ബലിവസ്തുതന്നെയാണ് ഓരോ മനുഷ്യന്റേയും പ്രതിദിന പാപങ്ങളെ കഴുകുന്നതിനായിട്ടും എന്റെ യോഗ്യതകളെ അവർക്കു പ്രത്യേകം നല്കുന്നതിനായിട്ടും ദിനംപ്രതി ലോകമെങ്ങും അർപ്പിക്കപ്പെടുന്നതു്.

എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുവാനിരിക്കുന്നവരെല്ലാം പല സംഗതിയിലും എന്നെ മോഹിക്കുമെന്നു ഞാൻ അറിഞ്ഞിരുന്നതുകൊണ്ടു സ്നേഹാതിരേകത്താൽ ഞാൻ ഒരു ബലി സ്ഥാപിച്ചു. അതു ദൈവാരാധനയ്ക്കും ഉപകാരസ്മരണയ്ക്കും മാത്രമല്ല, പാപപ്പൊറുതിക്കും പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും ഉപകരിക്കുന്ന ഒന്നാണു്. ഈ ബലിമൂലം ദൈവം സന്തുഷ്ടനായി, അനന്തപിതാവിനുള്ള വരപ്രസാദവും അനുഗ്രഹവും നമുക്കു നല്കുന്നുണ്ടു്. മാത്രമല്ല, നമ്മുടെ കുറവുകളേയും മോഹങ്ങളേയും പൊറുക്കയും തന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ ധാരാളമായി നമ്മുടെമേൽ വർഷിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

ഒരിക്കൽ സമർപ്പിച്ചുവെന്ന ആ ബലിതന്നെയാണു ഞാൻ ഇപ്പോഴും അൾത്താരയിൽ അർപ്പിക്കുന്നതു്. അന്നത്തേപ്പോലെ രക്തം ചൊരിയുന്നില്ലെങ്കിലും, എന്റെ ഹൃദയത്തിനു് അതേസ്നേഹംതന്നെ ഇന്നും ഉണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് എപ്പോഴൊക്കെ ഈ ദിവ്യബലി സമർപ്പിക്കപ്പെടുന്നുവോ—എപ്പോഴെല്ലാം ഈ ബലിയുടെ ഓർമ്മ കൊണ്ടാടപ്പെടുന്നുവോ—അപ്പോഴൊക്കെയും മനുഷ്യപരിത്രാണമെന്ന ആ വേല നവീക

രിക്കപ്പെട്ടുന്നതാണു്. എപ്പോഴും പ്രസന്നവും അനുഗ്രഹോജ്ജ്വലിതവുമായ നയനങ്ങളോടുകൂടെയാണു നിത്യപിതാവു് ഈ ബലിയെ വീക്ഷിക്കുന്നതു്. ഒരിക്കൽ മൽക്കിസെദേക്കു് എന്ന പുരോഹിതൻ അപ്പിച്ച നിർമ്മലബലിയെക്കാൾ സന്തോഷകരവും സ്വീകാര്യവും ആയിട്ടു് ഇതിനെ കരുതുകയും ചെയ്യുന്നു.

ആകയാൽ, കഴിഞ്ഞതും നില്ക്കുന്നതും വരുവാനിരിക്കുന്നതുമായ എല്ലാ ഉപദ്രവങ്ങളിൽനിന്നും വിശ്വാസികളെ വിമുക്തരാക്കുന്നതിനും ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ അവർ പാപത്തിൽ ഉൾപ്പെടാതിരിക്കുന്നതിനും, കഷ്ടാരിഷ്ടതകളിൽ അവരെ സുരക്ഷിതരാക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി വിശുദ്ധ സഭ പൂർണ്ണവിശ്വാസത്തോടെ പിതാവായ ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുണ്ടു്. പിതാവിന്റെ ബഹുമാനത്തെക്കുറിച്ചും മനുഷ്യരോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതിയും ഏകപുത്രനായ ഞാൻ—അവിടുത്തെ മഹിമയുടെ ബലിവസ്തുവായ ഞാൻ—അൾത്താരയിൽ ബലിയായി അർപ്പിക്കപ്പെടുകയും, എന്റെ സഹോദരർക്കുവേണ്ടി എന്റെ ഹൃദയവും രക്തവും നിലവിളിക്കുകയും മാദ്ധ്യസ്ഥ്യം പറയുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ നിത്യപിതാവിനു് എന്തുതന്നെ ഉപേക്ഷിക്കാൻ കഴിയും?

2. ഞാൻവഴിയായി പട്ടക്കാർ നിത്യപിതാവിനു കാഴ്ചവയ്ക്കുന്ന ഈ നിർമ്മലബലി എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ അനന്തസ്നേഹംകൊണ്ടു പൂരിതമാകയാൽ നിശ്ചയമായി അതു് അവിടുത്തേയ്ക്കു് എപ്പോഴും സന്തോഷത്തെ ഉളവാക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. അതിന്റെ മാഹാത്മ്യംനിമിത്തം അതു സർവ്വദാ സ്വീകാര്യവുമാണു്. ഞാൻ നിത്യനായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഒരു നിത്യപൗരോഹിത്യം എനിക്കുണ്ടു്. ആകയാൽ ഞാൻവഴി ദൈവത്തിലേയ്ക്കു് അടുക്കുന്നവരെ എനിക്കു സദാ രക്ഷിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതാണു്. എന്നാൽ ഈ ബലി എല്ലാ സ്ഥലത്തും അർപ്പിക്കപ്പെടേണ്ടതായാലും, മനുഷ്യർ മരണത്തിനധീനരാകയാലും പുരോഹിതന്മാരായി പലരേയും അഭിഷേകം ചെയ്യേണ്ട

തായിവന്നു. ഇങ്ങനെയാണ് ഈ പരിശുദ്ധബലി ലോകം മുഴവനും അപ്പിക്കാറായതു്. അതിന്റെ പരിമളം എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ പുണ്യങ്ങളോടും യോഗ്യതകളോടും സംയോജിച്ചുകൊണ്ടു മാധുര്യംനിറഞ്ഞ ഒരു സുഗന്ധമായി പിതാവിന്റെ പക്കലേയ്ക്കു് ഇടമുറിയാതെ കയറിക്കൊണ്ടിരിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

മനുഷ്യരുടെ പാപങ്ങളും ദൈവത്തിന്റെ പ്രതാപത്തെ അനാദരിക്കയും കോപത്തെ ഉജ്ജ്വലിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, ഈ പരിശുദ്ധബലി നിസ്തുലമായവിധം അവിടത്തെ ബഹുമാനിക്കുകയും ശാന്തനാക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ പാപികളെല്ലാം അവിടത്തേക്കു് അതൃപ്തി നല്കുന്നുവെങ്കിലും അവിടത്തെ ഏകജാതൻ അവിടത്തെ അനന്തമായി തൃപ്തിപ്പെടുത്തുകമാത്രമേ ചെയ്യുന്നുള്ളു. എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥനകളിലും സംരക്ഷണയിലും ഉൾപ്പെടാത്ത ദേശമോ, ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ എന്റെ രക്തംകൊണ്ടു സേചനം ചെയ്യപ്പെടാത്ത സ്ഥലമോ ഉണ്ടോ? തന്റെ പുത്രന്റെ ഹൃദയത്താൽ പരിരക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു സ്ഥലത്തെ ശിക്ഷിക്കാതെ ലോകത്തിലേ ഒരു രാജ്യത്തേയും ശിക്ഷിപ്പാൻ ദൈവത്തിനു സാധിക്കയില്ല. ഹാ! പാപികൾ എത്രയോ പാപങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു!! എങ്കിലും അവരുടെ പ്രവൃത്തിക്കുനേരെ നിത്യനരകാഗ്നിയിലേക്കു തള്ളപ്പെടുന്നില്ല; അവർ പിന്നെയും ജീവിക്കുന്നതിനു ദൈവം അനുവദിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇതു വീണ്ടും പാപം ചെയ്യുന്നതിനല്ല, പ്രത്യുത, അവർ തങ്ങളെത്തന്നെ രക്ഷിക്കുന്നതിനായിട്ടാണു്.

എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഞാൻ പിതാവായ ദൈവത്തിനും പാപികൾക്കുമദ്ധ്യേ നിന്നുകൊണ്ടു് അവർക്കുവേണ്ടി എന്നെത്തന്നെ കയ്യാളിക്കുകയും മാദ്ധ്യസ്ഥ്യം പറയുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. നീതിമാനും പരിശുദ്ധനുമായ പിതാവേ, എന്റെ വിലാവിനേയും കരങ്ങളേയും നീ കാണുക! നിന്റെ പുത്രനായ ഞാൻ അവർക്കുവേണ്ടി എത്രമാത്രം പീഡയനുഭവിച്ചു. 'പി

താവേ, നീ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്ന ആ സ്നേഹത്തെ ഓർത്തു് നിന്റെ ജനത്തോടു പൊറുക്കണമേ' എന്നാണു് എന്റെ അപേക്ഷ.

3. എന്റെ മകനേ, പാപി നരകത്തിൽ വീഴാതിരിപ്പാനായി അതിന്റെ വാതിലുകളെ ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്ന ആ വലിയ നന്മയെ ഓർത്തു് അവൻ പാപത്തിൽനിന്നു പിൻമാറേണ്ടതല്ലയോ? പിശാചുക്കൾ അവനെ വലിച്ചുകൊണ്ടുപോകാതെയിരിക്കുവാൻ ഈ നന്മവഴിയായി ഞാൻ അവനെ തടയുന്നു. ക്രൂരതയെയും ദൈവനീതി അവനെ നശിപ്പിക്കാതിരിക്കുന്നതിനു സർവ്വശക്തന്റെ കരത്തെ തടഞ്ഞുനിറുത്തുന്നതും ഞാൻതന്നെ. ആത്മാക്കളെ രക്ഷിക്കുന്നതിനായി ഇവിടെ എന്റെ ഹൃദയം പ്രയോഗിക്കുന്ന രഹസ്യപോംവഴികളെല്ലാം കാണുന്നെങ്കിൽ നിശ്ചയമായി നീ വിസ്മയിക്കാതിരിക്കുകയില്ല. ദൈവകോപത്തെ അവരിൽനിന്നു ഞാൻ മാറിയില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ അതു് അവരെ തീർച്ചയായി നശിപ്പിക്കുമായിരുന്നു.

മുൻകാലങ്ങളിലേപ്പോലെ പെട്ടെന്നും മനസ്താപത്തിനിടംകൊടുക്കാതെയും ഇപ്പോൾ ദുഷ്ടന്മാർ ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടന്നില്ലെങ്കിൽ അതു ലോകം മുഴുവനും രക്ഷിച്ചുപോരുന്ന എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ബലിമൂലമാണെന്നു് അവർ ഓർക്കട്ടെ! അതുകയാൽ, അതിദുഷ്ടരായ മനുഷ്യരെക്കുടെയും എന്റെ ഹൃദയം എത്രമാത്രം സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നു നോക്കുക. ആത്മരക്ഷയെ മുൻനിറുത്തി എന്റെ ഹൃദയം എല്ലാസ്ഥലത്തും ഈ പ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കുന്നുവെന്നു കണ്ടാലും!

4. ഏതുവിധമുള്ള മനോവികാരങ്ങളോടുകൂടെയാണു് ഈ പരമരഹസ്യത്തോടു് അടുക്കേണ്ടതെന്നു നിനക്കറിയാമോ? എത്രമാത്രം ഒരുക്കവും ആഗ്രഹവും നിനക്കു് ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു! സകലവിധ വരപ്രസാദങ്ങളും അനുഗ്രഹങ്ങളും പ്രത്യൗഷധങ്ങളും ഇവിടെനിന്നല്ലയോ നിനക്കു ലഭിക്കേണ്ടതു്. എത്ര നിഗൂഢരഹസ്യം!! എന്നാൽ, ഈ ബലി അപരിമിതമായ

വിലയുള്ള ഒന്നാണെങ്കിലും പരിമിതമായിട്ടേ അതിന്റെ ഫലം മനുഷ്യർക്ക ലഭിക്കുന്നുള്ളൂ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അതു് അപ്പിക്കുന്ന ആളിന്റേയും അർക്കുവേണ്ടി അർപ്പിക്കുന്നവോ അയാളുടേയും ആത്മസ്ഥിതി, വിശ്വാസം, ഒരുക്കം, ഭക്തി എന്നിവയുടെ ക്രൂടതൽകുറവനുസരിച്ചേ അതിന്റെ ഫലം ഓരോരുത്തനും ലഭിക്കൂ. ദിവ്യപൂജയണയ്ക്കുന്ന ശുശ്രൂഷികളുടേയും അതിൽ സംബന്ധിക്കുന്ന മറെറല്ലാവരുടേയും വിശ്വാസവും ഭക്തിയും അനുസരിച്ചു് അവരെയും ഓർക്കണമേ എന്നു വിശുദ്ധ കുർബാനയിൽ പ്രാത്ഥിക്കുന്ന സഭ—പരിശുദ്ധാത്മാവിയാൽ നയിക്കപ്പെട്ടുന്ന സഭ—ഈ തത്ത്വത്തെയാണു പഠിപ്പിക്കുന്നതു്.

ആകയാൽ എന്റെ മകനേ, ഈ ബലിയുടെ ഫലം ഏറെറം അധികമായി ലഭിക്കുന്നതിനു യോഗ്യനാകുവാനും നീ പ്രാത്ഥിക്കുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങൾ ലഭിക്കുവാനുംവേണ്ടി സജീവവിശ്വാസത്തോടും യഥാത്ഥഭക്തിയോടും പരിശുദ്ധമായ ഒരുക്കത്തോടുംകൂടെ വി. കുർബാന ചൊല്ലുകയോ കാണുകയോ ചെയ്യണം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, കുർബാന സമയത്തു തക്ക ഒരുക്കത്തോടും മനഃസ്ഥിതിയോടുംകൂടി എത്ര ചോദിച്ചാലും അതു സംശയമെന്യേ ലഭിക്കുന്നതാണു്. മാത്രമല്ല, അപേക്ഷിക്കാത്ത പല അശിസ്സുകളും കരുണാനിധിയും ഉദാരശീലനുമായ ദൈവം മനുഷ്യരുടെമേൽ ധാരാളമായി ചൊരിയുന്നുണ്ടു്. എന്റെ മകനേ, ഭക്തിയോടുകൂടെ പൂജ കാണുക എന്നതു് ആപത്തിൽനിന്നകലുന്നതിനും, പെട്ടെന്നുള്ള മരണത്തിൽനിന്നു രക്ഷപെടുന്നതിനും, നേരായ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുന്നതിനുമുള്ള ഉത്തമപോംവഴിയാകുന്നുവെന്നു ധരിക്കുക.

പുണ്യയോഗ്യതകൾ സമ്പാദിക്കുന്നതിനു നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, സൗകര്യമുള്ളപ്പോഴെല്ലാം ഈ പരിശുദ്ധ ബലിയിൽ സംബന്ധിക്കണം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഒരേ ഒരു കുർബാന ഭക്തിയോടുകൂടെ കാണുന്നതായാൽ, വളരെനാൾ

ഉപവസിക്കയും കഠിനതപസ്സു ചെയ്കയും വിദൂരസ്ഥലങ്ങളായ പുണ്യസ്ഥലങ്ങളിലേക്കു തീർത്ഥയാത്ര കഴിക്കയും ചെയ്യുന്നതിനെക്കാൾ കൂടുതലായ പുണ്യയോഗ്യതകൾ നിനക്കു പ്രാപിക്കാവുന്നതാണ്. അവസാനമായി നീ എന്റെ ഹൃദയത്തിനു് ഇഷ്ടമുള്ളവനായിത്തീരണമെങ്കിൽ നിനക്കു സാധിക്കുമ്പോഴൊക്കയും ഭക്തിയോടുകൂടെ ഈ പരിശുദ്ധ ബലിക്കു തുല്യരാകണം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഈ ബലി പരിശുദ്ധത്രിത്വത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുകയും മാലാഖാമാർക്കും പുണ്യവാന്മാർക്കും സന്തോഷത്തെ പ്രദാനം ചെയ്കയും നീതിമാന്മാരെ ദൈവേഷ്ടപ്രസാദത്താൽ ധനവാന്മാരാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതു പാപികളുടെ മാനസാന്തരത്തെ സഹായിക്കയും ശുദ്ധീകരസ്ഥലത്തിൽ ബന്ധിതരായിരിക്കുന്ന ആത്മാക്കൾക്കു മോചനം നല്കുകയും ചുരുക്കത്തിൽ, സകല മുഴുവനേയും സന്തോഷിപ്പിക്കയും ആശ്വസിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നുണ്ടു്.

5. ശിഷ്യൻ:— ഓ! ഏറ്റവും മാധുര്യവാനായ ഈശോയേ, അങ്ങയുടെ ഹൃദയാനുകമ്പ എത്രയോ വലുതു്! അങ്ങയുടെ സ്നേഹം എത്രയോ സ്വാതന്ത്ര്യരഹിതം! ദയ എത്രയോ നിർഗ്ഗളം! നന്മ എത്രയോ വിസ്മയാവഹം! അവിടുത്തെ ഹൃദയത്തിനു് ഏറ്റവുമധികം വേദന നല്കുന്നവർക്കുവേണ്ടിയും അങ്ങു തന്നെത്തന്നെ ബലിയായി അർപ്പിക്കുന്നതിനു് ഉപേക്ഷ വിചാരിക്കുന്നില്ല. മാത്രമല്ല, അവർ അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ സംരക്ഷണയിൽ വന്നുചേരുന്നതുവരെ ദൈവകോപത്തെ തടഞ്ഞുനിറുത്തുകയും ചെയ്യുന്നുവല്ലോ!! എന്റെ രക്ഷിതാവേ, നിരവധി നന്മകളാൽ അനുഗൃഹീതനെങ്കിലും ഏറ്റവും നീചനും നിന്ദ്യഹീനനുമായ ഞാൻ പലപ്പോഴും അവിടുത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചുപോയി. നിന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ അനന്തനന്മയും വലിയ അനുകമ്പയും മൂലമാണു ഞാൻ നശിച്ചുപോകാതെ സുരക്ഷിതനായി ജീവിക്കുന്നതു്.

6. ഓ, ഈശോയുടെ പരിശുദ്ധ ഹൃദയമേ, ആനന്ദവും

മാധുര്യവും നിറഞ്ഞ ഹൃദയമേ, സ്നേഹമേറിയ ഹൃദയമേ, പല വഴിക്കും സ്നേഹാധിക്യം കവിഞ്ഞൊഴുകുന്ന വിമല ഹൃദയമേ, ഞാൻ നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ എന്റെ ഹൃദയം മനുഷ്യഹൃദയമെന്ന പേരിനുപോലും അർഹമല്ല. ഏറ്റം പരിശുദ്ധകർബാനയിൽ ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി നിന്നെത്തന്നെ പിതാവിനു നീ സമർപ്പിക്കുന്നുവെന്നും നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഞങ്ങൾക്ക് അഭയം നല്കുന്നുവെന്നും വിചാരിക്കുമ്പോൾ ഓ! കർത്താവേ, നിന്റെ സ്നേഹത്തിനു് ആരു വഴിപ്പെടാതിരിക്കും. ഓ! എന്റെ ഈശോയേ, പാപിയെ നിന്റെ ഹൃദയസംരക്ഷണയിൽനിന്നു തള്ളിക്കളയുന്നുവെങ്കിൽ അവനു് എന്തുതന്നെ സംഭവിക്കയില്ല! ഭയങ്കരമായവിധത്തിൽ ഇടിവാൾപോലെ ദൈവനീതി അവനിൽ നിപതിച്ചു്, അവനെ നരകപാതാളത്തിന്റെ അത്യഗാധത്തിലേയ്ക്കു തള്ളിയിടും. ഓ! കർത്താവേ, നന്ദിഹീനത, പാപം എന്നിവമൂലം നിന്റെ ഹൃദയത്തെ അതൃപ്തിപ്പെടുത്തി ഇപ്രകാരമുള്ള മഹാനർത്ഥത്തിൽ ഞാൻ ഉൾപ്പെടാതിരിക്കട്ടെ.

7. എന്നെക്കുറിച്ചു് ഉൽസുകനായിരിക്കുന്ന എന്റെ രക്ഷിതാവേ, ഞാൻ നിന്നെ കൂടുതൽ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നതിനും കൂടുതൽ തീക്ഷ്ണതയോടുകൂടെ സന്ദർശിക്കുന്നതിനും കൂടുതൽ ഭക്തിയോടുകൂടെ പരിശുദ്ധബലിയിൽ പലപ്പോഴും ശുശ്രൂഷചെയ്യുന്നതിനും എനിക്ക് അനുഗ്രഹം ചെയ്യണമേ. വി. കർബാന കാണുന്നതിനു ഞാൻ ദിവസേന വരാതിരിക്കയും ധ്യാനിക്കുന്നതിനും നിന്നോടുകൂടെ സംഭാഷണം ചെയ്യുന്നതിനും നിരവധി നന്മകൾ യാചിക്കുന്നതിനുമായി ഞാൻ നിന്റെ സന്നിധിയിൽ ആഗമിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നെങ്കിൽ, എത്രയോ കുറച്ചുമാത്രമാണു നിന്നെ ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നതു്! ലൗകിക വ്യാപാരങ്ങൾക്കായിട്ടു് എത്രയധികം സമയം ഞാൻ ചെലവഴിക്കുന്നു! കളിക്കുന്നതിനും കൂളിക്കുന്നതിനും വിശ്രമിക്കുന്നതിനുമായി എത്രമാത്രം സമയമാണു ഞാൻ വ്യയം ചെയ്യുന്നതു്! എന്റെ നിത്യരക്ഷയുടെ കാ

യ്ത്തിനും ദൈവമഹത്ത്വത്തിനുംവേണ്ടി നിന്നോടുകൂടെ അരമണിക്കൂർ ചെലവഴിക്കുന്നതിന് എനിക്കു സാധിക്കയില്ലേ? എന്റെ സകല കൃത്യങ്ങളും ശുദ്ധമായി പര്യവസാനിക്കുന്നതിനായി ഇവിടെ നിന്നല്ലയോ ആശിസ്സും അനുഗ്രഹങ്ങളും ഞാൻ ധാരാളമായി സ്വീകരിക്കേണ്ടതു്? അതേ, കർത്താവേ, ഞാൻ ദിവസവും നിന്നോടുകൂടെ ഇവിടെ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണു്. ശാരീരികമായി ഇവിടെ വരുന്നതിന് എനിക്കു സാധിക്കാത്തപക്ഷം അരുപിയാലെയെങ്കിലും ഞാൻ ഇവിടെ സന്നിഹിതനാകും.

അദ്ധ്യായം 11

സ്നേഹക്രൂശയിൽ എഴുന്നള്ളിയിരിക്കുന്ന ഈശോയുടെ പരിശുദ്ധ ഹൃദയം നമുക്ക് ഈ ലോകത്തിൽ ഏറ്റം വലിയ ആശ്വാസം നല്കുന്നു.

ഈശോ:– എന്റെ മകനേ, മനുഷ്യരുടെ ഇടയിലുള്ള എന്റെ വസതി നീ കാണുന്നോ? ഇവിടെയാണു ഞാൻ അവരോടുകൂടെ വസിക്കുന്നതു്. എന്റെപക്കൽ വരുന്നവരെ ഞാൻതന്നെ ആശ്വസിപ്പിക്കയും, അവരുടെ കണ്ണുകളിൽ നിന്നു ഞാൻതന്നെ കണ്ണുനീർ തുടച്ചുകളയുകയും ചെയ്യുന്നു. ക്ലേശവും കണ്ണുനീരുമില്ലാത്ത യാതൊരു സ്ഥലവും ഇല്ല അതിനാൽ എല്ലാവർക്കും ആശ്വാസം നല്കുന്നതിനായി ഞാൻ നിരവധി അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ടു്. മകനേ, മനുഷ്യരുടെ ദുരിതങ്ങളെക്കാൾ വലുതു് എന്റെ ഹൃദയകാരുണ്യമാകുന്നുവെന്നു് ഇതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. കഷ്ടാവസ്ഥയിൽ ആശ്വാസമോ പ്രതിവിധിയോ നീ അന്വേഷിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതു് ഇവിടെ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ കണ്ടെത്തും. സന്തോഷപൂരസ്സരം അതിൽനിന്നുതന്നെ ഇവയെ നീ സ്വീകരിച്ചാലും!!

ഇതാ ഞാൻ എല്ലാവറെറയും നവീകരിക്കുന്നു. ഭാരമുള്ളവയെ ലഘുപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്; സ്വാദ് ഇല്ലാത്തവയെ സ്വാദുള്ളവയായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുന്നതു ഞാനല്ലേ? കൈപ്പുരസമുള്ളവയെ മാധുര്യമുള്ളവയാക്കിച്ചമയ്ക്കുന്നതു വേറെ ആരാണ്? ദുഃഖത്തെ സന്തോഷമായി പകർത്തുന്നതും മററാരുമല്ല. ക്ലേശഭൂയിഷ്ഠമായ ഈ സ്ഥലത്തെ പറുദീസായാക്കി രൂപവൽകരിക്കുവാൻ വേറെ ആർക്കു കഴിയും? ഭൂമിയെ സ്വർഗ്ഗമാക്കി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുന്നതും ഞാൻതന്നെ. എല്ലാ സ്വർഗ്ഗീയനന്മകളും ഇവിടെ—ഈ കൂദാശയിൽ—ധാരാളമുണ്ട്. ഇവിടം സമാധാനത്തിൻേറയും സന്തോഷത്തിൻേറയും ഉത്ഭവസ്ഥാനമാകുന്നു. ഇതാണു മാലാഖാമാരുടെ വാസസ്ഥലം. ഇവിടെത്തന്നെ ഞാനും വസിക്കുന്നു. നിത്യപരമാനന്ദവും ഇവിടെയുണ്ട്.

2. എൻെറ മകനേ, നീ ഈ ജീവിതദുഃഖങ്ങളിൽക്കിടന്നു നട്ടംതിരിഞ്ഞ്, നിരാശയിൽ ഉൾപ്പെടാതിരിക്കുന്നതിനായി എൻെറ ഹൃദയം ചെയ്യുന്ന സ്നേഹാത്ഭുതങ്ങളാകുന്നു ഇവ. ഇപ്രകാരം ഞാൻ വർത്തിക്കുന്നത്, എൻെറ ഹൃദയനന്മയാൽ ആകർഷിക്കപ്പെട്ടു സകലാശ്വാസങ്ങളും കവിഞ്ഞൊഴുകുന്ന ഈ ഉറവയിലേക്കു നീ വരുന്നതിനായിട്ടത്രേ. നീ അതിൻെറ മാധുര്യത്തെ ഒരിക്കൽ ശരിയായി ആസ്വദിക്കുന്നെങ്കിൽ നിശ്ചയമായി ഇതുവരെ നീ സഹിച്ചിട്ടുള്ള ക്ലേശങ്ങളെയെല്ലാം പാടേ വിസ്മരിച്ചുകളയും; അല്ലെങ്കിൽ, അവയെ സന്തോഷപ്രദങ്ങളായിക്കരുതും. ഇവിടെ സക്രാരിയുടെ മുമ്പിൽ മുഴുഹൃദയത്തോടെ നീ അപേക്ഷിക്കുമ്പോഴും, എല്ലാററിലും ഉപരിയായി ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണശേഷം നീ എന്നോടു സൗഹാർദ്ദപൂർവ്വം സംസാരിക്കയും, മുഴുവനായിട്ട് എന്നോടു യോജിച്ചിരിക്കയും ചെയ്യുമ്പോഴും ക്ലേശങ്ങൾ ആശ്വാസമായിട്ടും, ഭയം വിശ്വാസമായിട്ടും, മന്ദോഷ്ണത തീക്ഷ്ണതയായിട്ടും പകരുന്നതു നീ കാണും.

വിഷാദത്തിൽനിന്നു നിന്നെ മോചിക്കുന്നതിനും സഹായിക്കുന്നതിനുമായി എന്നെ നിരാകരിച്ചുകൊണ്ടു വേറെ

വല്ലവരേയും നീ അന്വേഷിക്കുന്നപക്ഷം 'എന്നെ ആശ്വസിപ്പിക്കുവാനായി ഞാൻ പലരേയും അന്വേഷിച്ചു. എന്നാൽ ആരെയും കണ്ടെത്തിയില്ല' എന്നു പലപ്പോഴും പറയേണ്ടിവരും. നീ ഇവിടെ—എന്റെ അടുക്കൽ—വരുന്നതു് ഒരിക്കലും വൃഥാ ആകയില്ല. ആശ്വാസം ലഭിക്കാതെ ഇവിടെനിന്നു പിന്തിരിയേണ്ടിവന്നേക്കുമെന്നു് ഒരിക്കലും സംശയിക്കേണ്ടാ. ആകയാൽ നിന്റെ കഷ്ടാരിഷ്ടതകൾക്കു പ്രതിവിധി ലഭിക്കുന്നതിനും നിന്റെ പീഡകർ ആശ്വാസപ്രദങ്ങളായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുന്നതിനുമായി ഇങ്ങോട്ടു് എപ്പോഴും നീ ഓടിവരിക.

3. ജീവിതം ഒരു ഭാരമായിട്ടു തോന്നത്തക്കവണ്ണം നിർഭാഗ്യമോ, വസ്തുനാശമോ, ദാരിദ്ര്യമോ നിന്റെ ഹൃദയത്തെ പീഡിപ്പിക്കയും, തന്മൂലം കണ്ണുനീർ ചിന്തുന്നതിനു കാരണമാകയും ചെയ്തേക്കാം. എന്റെ മകനേ, അപ്പോൾ നീ ഇവിടേക്കു കഴിയുന്നതും വേഗത്തിൽ വരണം. മനുഷ്യർക്കു നല്കുവാൻ സാധിക്കാത്തവ നീ ഇവിടെ കണ്ടെത്തും. നിന്റെ ഏതു ദുഃഖത്തിലും ഇവിടെ ആശ്വാസം ലഭിക്കുന്നതാണു്. എന്റെ മാതൃകയെ നീ അനുകരിക്കുന്നെങ്കിൽ നിന്റെ ഹൃദയം നിശ്ചയമായി ആശ്വസിപ്പിക്കപ്പെടും. അല്പകാലത്തേയ്ക്കുള്ള ഇഹലോകജീവിതത്തിനുശേഷം ശാശ്വതമായ നിത്യതപത്തിനു നിന്നെ ഞാൻ അവകാശിയാക്കിത്തീർക്കുമെന്നുള്ള എന്റെ വാഗ്ദാനം നിന്നെ ഉൽസുകനാക്കാതിരിക്കയില്ല. അവസാനമായി എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ അസാധാരണ ദിവ്യപ്രസാദങ്ങൾ പലപ്പോഴും സന്താപാശ്രുക്കളെ സന്തോഷാശ്രുക്കളായി പകർത്തുകയും ചെയ്യും.

ലോകം നിന്നെ വെറുക്കുകയോ, മനുഷ്യർ നിന്നെ അധിക്ഷേപിക്കുകയോ ഞെരുക്കുകയോ ചെയ്യുമ്പോഴും എന്റെ മകനേ, ഇവിടെ സ്നേഹക്രോശയിൽ നീ ധാരാളം ആശ്വാസം കണ്ടെത്തുന്നതാണു്. നിന്റെ രക്ഷിതാവും നിന്റെ വിശ്വസ്തസ്നേഹിതനും നിന്റെ ഏറ്റവും നല്ല പിതാവുമായ എന്നെ നീ സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ—എന്നെ ആലിംഗനം ചെയ്യു

മ്പോൾ— എന്റെ ഹൃദയത്തെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നതിനും, അതിനോട് കൂട്ടുതൽ സാദൃശ്യപ്പെടുന്നതിനും, തന്നിമിത്തം എന്റെ പരിശുദ്ധന്മാരുടെ ഇടയിൽ മഹത്വപ്പെടുന്നതിനുമായി, എന്നോടുകൂടെ എളിമപ്പെടുന്നതിനും അജ്ഞാതജീവിതം നയിക്കുന്നതിനും നീ അതിയായി ആഗ്രഹിക്കും.

ശാരീരികമോ ആത്മീയമോ ആയ വല്ല വേദനയോ ദുഃഖമോ നിന്നെ പീഡിപ്പിക്കുമ്പോൾ, മകനേ, ഇതാ ഇവിടെനിന്നു നിനക്ക് ആശ്വാസം ലഭിക്കാതിരിക്കയില്ല. ഇവിടെനിന്നുള്ള ഈ ആശ്വാസം മാത്രമേ ദുഃഖപൂർണ്ണമായിരിക്കുന്ന ഹൃദയത്തിന്റെ നിഗൂഢസ്ഥലങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കയുള്ളൂ. ഇതിനെ തടയുവാൻ നിനക്കല്ലാതെ വേറെ ആർക്കും സാധിക്കയില്ല. എന്റെ ഉപദേശങ്ങൾക്കു ചെവികൊടുക്കാതെ നിന്റെ ഇഷ്ടംപോലെ പ്രവർത്തിക്കുന്നതായാൽ ഈ ആശ്വാസം നിനക്കു നഷ്ടപ്പെടുന്നതാണ്. ദുഃഖപൂർണ്ണമായ ഹൃദയത്തോടുകൂടെ ഇവിടെ വന്നിരുന്ന അനേകായിരം ആത്മാക്കൾക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുതന്നെ നിനക്കും അനുഭവപ്പെടും. അവർ എന്റെ ഹൃദയമാധുരിയാൽ ആശ്വാസപൂരിതരാകയും സന്തോഷപൂർണ്ണമായ ഹൃദയത്തോടുകൂടെ തിരിച്ചുപോകയും ചെയ്തു.

പരീക്ഷകൾ നിന്നെ വലയ്ക്കുകയോ, നിസ്സഹായനായി നീ കഷ്ടപ്പെടുകയോ ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ, മകനേ, നീ ഇങ്ങോട്ട് ഓടിവരിക. ഇപ്രകാരം പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന നിന്നെ എന്റെ ഹൃദയം ക്ഷണിക്കയും പ്രതീക്ഷിക്കയുമാണു ചെയ്യുന്നതു്. വളരെ സന്തോഷത്തോടുകൂടെ അതു നിന്നെ സ്വീകരിക്കും. അതിന്റെ ധൈര്യംകൊണ്ട് അതു നിന്നെ അതിയായി ആനന്ദിപ്പിക്കയും ചെയ്യും. നിർഭാഗ്യവശാൽ വല്ല കുറവും നീ ചെയ്തുപോയാൽ ഉടനേതന്നെ ഇങ്ങോട്ട് ഓടിവരിക. സകലതും നിനക്കിവിടെ പരിഹരിക്കാം. മനസ്സമാധാനവും സന്തോഷവും നിനക്കിവിടെനിന്നും ലഭിക്കുന്നതാണ്. പീഡിതരെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നതിന് എത്രകണ്ട് ആഗ്രഹത്തോടുകൂടെയാണ് എന്റെ ഹൃദയം ഇവിടെ സദാ പാർത്തിരിക്കുന്നതെന്ന്, എന്റെ മകനേ, നീ അറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ എത്ര നന

ന്നായിരുന്നു! ദുഃഖിതനായി ആരുതന്നെ ഇവിടെ വന്നാലും ഞാൻ നിശ്ചയമായി അവനെ ആശ്വസിപ്പിക്കാതിരിക്കയില്ല. ഇപ്പോഴേതോട്ടുകൂടെ തിരിച്ചുപോകേണ്ടിവരുമെന്നു വിചാരിക്കയേ വേണ്ടാ. പീഡിതക്ക് ആശ്വാസം നല്കുമ്പോഴൊക്കെയും എന്റെ ഹൃദയം അതിയായി ആനന്ദിക്കയും സന്തോഷിക്കയുമാണു ചെയ്യുന്നതു്.

4. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഒരിക്കൽ മനുഷ്യവേഷം ധരിച്ചു് എല്ലാവക്കും ആശ്വാസം നല്കിയ രക്ഷകനായ ഞാൻതന്നെയാണു് ഈ സക്രാരിയിൽ നിനക്കായിട്ടു് എഴുന്നെള്ളിയിരിക്കുന്നതു്. പുൽക്കൂട്ടിൽ കിടന്നപ്പോൾ അട്ടിടയന്മാക്ക് സമാധാനവും പൂജരാജാക്കന്മാക്ക് സന്തോഷവും നല്കിയ ആ ഹൃദയം—ശൈശവത്തിൽ എന്റെപക്കൽ വന്ന എവക്കും കുതുഹലം പ്രദാനംചെയ്ത ആ ഹൃദയം—ജീവിതകാലം മുഴുവൻ സകലക്കും സങ്കേതവും ആശ്രയവുമായിരുന്ന ആ ഹൃദയം— ഇതാ സക്രാരിയിൽ നിന്നെ പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു.

എന്റെ മകനേ, ബലഹീനരും, ഊമരും, ചെകിടരും, മുടന്തരും, കുരുടരും, കഷ്ടാവസ്ഥയിൽ കിടന്നു വലഞ്ഞിരുന്നവരും, നിസ്സഹായരും എന്നുവേണ്ടാ, എല്ലാത്തരം ദീനക്കാരും എന്റെ ഹൃദയത്തോടു് അപേക്ഷിച്ചിരുന്നുവെന്നും, അതിന്റെ അനുകമ്പയും സഹായവും യാചിച്ചിരുന്നുവെന്നും നീ അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇക്കൂട്ടരിൽ ആരെങ്കിലും നിരാശയോടെ തിരിച്ചുപോയിട്ടുണ്ടോ? എപ്പോഴും ആവശ്യപ്പെട്ടാലും, രാത്രിയെന്നോ പകലെന്നോ ഉള്ള വ്യത്യാസംകൂടാതെ അവരെ സഹായിക്കുന്നതിനു ഞാൻ സദാ തയ്യാറായിരുന്നില്ലേ? എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ അഭയം പ്രാപിച്ചവർ, പ്രതീക്ഷയിൽ കവിഞ്ഞ സന്തോഷത്തോടുകൂടെ തിരിച്ചുപോകുന്നതിനല്ലേ ഇടയായിട്ടുള്ളതു്?

എന്റെ മകനേ, അത്ഭുതകരവും ആശ്വാസപ്രദവുമായ ഈ പ്രവൃത്തികളെയാണു കൂടുതൽ പൂർണ്ണവും ഫലപ്രദവുമായ വിധത്തിലും നിത്യായുസ്സിനു കൂടുതൽ ഉപരിക്കുന്ന തരത്തി

ലും ഞാൻ സദാ നവീകരിക്കുന്നതു്. അന്നു ശരീരസുഖക്കേടുകളെ സൗഖ്യമാക്കി; എന്നാൽ ഇന്നു് ആത്മീയപീഡകളും ദുഃഖങ്ങളും വ്യാധികളും സൗഖ്യമാക്കുന്നു. അന്നു പിശാചുബാധിച്ചവരേയും പീഡിതരേയും സുഖപ്പെടുത്തി. ഇന്നു് അതിൽ കൂടുതൽ ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. എന്തെന്നാൽ, പൈശാചികോപദ്രവം ഉണ്ടാകാതെ വിശ്വാസികളെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കപോലും ചെയ്യുന്നു. അന്നു കുഷ്ഠരോഗത്താൽ പീഡിതരായവർക്കു സൗഖ്യം നല്കി; ഇന്നു് ഇവിടെ ആത്മാക്കളെ നിർമ്മലമാക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്; അവയെ മഞ്ഞിനെക്കാൾ വെണ്മയും നൈർമ്മല്യവുമുള്ളവയാക്കിത്തീർക്കുന്നു. അന്നു് ഒരുത്തനെ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടു ജനങ്ങൾക്കു സ്വാഭാവികക്ഷേമം നല്കി. ഇന്നു വിശ്വാസികളെയെല്ലാം സംതൃപ്തരാക്കുന്നതു മാലാഖാമാരുടെ അപ്പംകൊണ്ടാണു്. അന്നു മരിച്ചവരെ ഉയിർപ്പിച്ചു. ഇന്നു് ആത്മാക്കളെ നിത്യമരണത്തിൽനിന്നും പരിരക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു് അതിലും വിശിഷ്ടമായ പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നു; അനുകമ്പ, കരുണ, നന്മ എന്നിവകളാൽ നിറഞ്ഞിരുന്ന എന്റെ ഹൃദയത്തിൻപക്കലേക്കു് അന്നു് എല്ലാവരും എങ്ങനെ ഓടിക്കൂടിയോ അതുപോലെതന്നെ ഇന്നും എല്ലാവർക്കും—ഏറ്റം നികൃഷ്ടർക്കും, പീഡിതർക്കും—യാതൊരു തടസ്സവുംകൂടാതെ ഓടിക്കൂടാം. അന്നത്തേപ്പോലെ ഇന്നും എന്റെ ഹൃദയം ദൈവത്തിനേറെയും മനുഷ്യരുടേയുംനേരെ വർത്തിക്കുന്നു. അങ്ങനെയല്ല എന്നു് ഒരു മാലാഖാതന്നെ പറഞ്ഞാലും എന്റെ മകനേ, നീ വിശ്വസിക്കരുതു്.

വിശ്വസ്തവാഹവും മാധുര്യകരവുമായവിധം അന്നു മനുഷ്യരെ ആശ്വസിപ്പിക്കയും സകലവിധാശ്വാസങ്ങളുംകൊണ്ടു് അവരെ പൂരിതരാക്കയും ചെയ്ത ആ ഹൃദയമല്ല, വേറൊന്നാണു് ഇവിടെ നിന്നെ ആശ്വസിപ്പിക്കാനായി വസിക്കുന്നതെന്നു് നീ ഒരിക്കലും കരുതേണ്ടാ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഇപ്രകാരം എന്റെ ഹൃദയത്തിനു മാറ്റം സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു് ഉപദേശിക്കുന്ന യാതൊരു അരൂപിയും ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളതല്ല.

5. ഒരു വററാത്ത ഉറവയിൽനിന്നെന്നപോലെ എൻെറ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു സദാ എന്തു് ആശ്വാസമാണു നിൻെറ പക്കലേക്ക് ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്നു് എൻെറ മകനേ, നിൻെറ കഴിവുപോലെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനു നീ ശ്രമിക്കുക. മർത്യജീവിതത്തിൽ എൻെറ ഹൃദയം അത്ഭുതകരവും സന്തോഷാവഹവുമായ എല്ലാ ആശ്വാസങ്ങളും പലർക്കും നല്കി. കൂദാശയ്ക്കടുത്ത ജീവിതത്തിൽ അവയെ അതു നിൻെറമേലും ചൊരിയുന്നുണ്ടു്.

ഞാൻ ലോകത്തിൽ വസിച്ചിരുന്ന കാലത്തു ജീവിച്ചിരുന്നവരെക്കാൾ എത്രയോ ഭാഗ്യവാനാണു നീ! നീ ഇപ്പോൾ അനുഭവിക്കുന്നതുപോലെ അവർ എൻെറ സാന്നിദ്ധ്യം അന്നു് അനുഭവിച്ചിരുന്നില്ല. നീ ഇപ്പോൾ ചെയ്യുന്നതുപോലെ എന്നോടുകൂടെ ആനന്ദിപ്പാൻ അവർക്ക് അന്നു സാധിച്ചിരുന്നില്ല. അവസാനമായി, എൻെറ പ്രിയ മകനേ, നീ എന്നെ സ്വീകരിക്കയും എൻെറ മാധുരിയനുഭവിക്കയും ചെയ്യുന്നതുപോലെ ചെയ്യുവാൻ അവർക്കു ഭാഗ്യമുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നു നിനക്കറിഞ്ഞുകൂടേ?

അഹോ! എത്രമാത്രം ആനുകൂല്യങ്ങളാണു് എൻെറ ഹൃദയം നിനക്കു ചെയ്യുന്നതു്! ആകയാൽ, ആഭ്യന്തരമോ ബാഹ്യമോ ആയ നിൻെറ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങളിലും, നിൻെറ എല്ലാ സങ്കടങ്ങളിലും ഇങ്ങോട്ടു് ഓടിവരിക. നീ കുററക്കാരനെങ്കിൽ നിനക്കിവിടെ പൊറുതി ലഭിക്കുന്നതാണു്; നിൻെറ സുഖക്കേടിൽ സ്വസ്ഥതയും, നിരാശയിൽ സ്ഥൈര്യവും ധൈര്യവും, പീഡയിൽ ആശ്വാസവും സഹായവും, ആപത്തിൽ രക്ഷയും സങ്കേതവും, ഏതു കഷ്ടാരിഷ്ടതകളിലും യഥാർത്ഥവും പുണ്യദായകവുമായ ആശ്വാസവും നീ ഇവിടെ കണ്ടെത്തും.

6. ശിഷ്യൻ:— ഓ! എൻെറ സ്നേഹമേറിയ ഈശോയേ, കൈപ്പുനിറഞ്ഞ ഈ ജീവിതത്തെ മാധുര്യമുള്ളതാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനു് അങ്ങയുടെ ഹൃദയം കണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കുന്ന മാർഗ്ഗ

ങ്ങളും എത്രയോ ആശ്വാസപ്രദങ്ങളും!! ഒരുവിധത്തിൽപ്പറഞ്ഞാൽ എന്റെ ഈ പരദേശയാത്രയിൽ അങ്ങു് എന്നോടുകൂടെയുണ്ടു്. മാത്രമല്ല, എന്റെ ഈ പ്രവാസത്തെ അവിടുന്നൊരു പറുദീസായായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുന്നുമുണ്ടു്.

ഓ! കർത്താവേ, മനുഷ്യരായ ഞങ്ങളുടെ നേർക്കുള്ള നിന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ സ്നേഹാധിക്യത്തെപ്പറ്റി എനിക്കറിയാവുന്നവയെ ഞാൻ പറയുകയോ മൗനം ദീക്ഷിക്കുകയോ എന്താണു വേണ്ടതു്? മൗനമായിരിപ്പാൻ നിന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ മാഹത്മ്യം എന്നെ അനുവദിക്കുന്നില്ല. ഓ! ഈശോയേ, മാലാഖാമാരോടുപോലും ഇപ്രകാരം നീ വർത്തിച്ചിട്ടില്ലല്ലോ. ഇപ്രകാരം നിന്നോടുകൂടെ ആനന്ദിക്കുന്നതിനു് അവർക്കു നീ അവസരം നല്കിയിട്ടില്ലതന്നെ.

ഓ! എന്റെ ഈശോയേ, അനന്ത മാധുര്യമേ, എത്ര അധികമായി നീ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു! നിന്നെത്തന്നെ നീ എനിക്കു തരുന്നതെങ്ങനെ? നീ തന്നെയല്ലേ എന്റെ സർവാശ്വാസവുമായിത്തീരുന്നതു്? ഏറ്റവും നല്ല പിതാവേ, പുത്രനെന്നുള്ള പേരിനുകൂടി അർഹനല്ലാത്ത എന്റെ നേരെ— ഏറ്റവും നന്ദിഹീനനായ എന്റെനേരെ—ഇത്രമാത്രം കരുണകാണിപ്പാൻ അങ്ങു് എങ്ങനെ മനസ്സായി? ഓ! അനന്ത സ്നേഹമേ, ഇപ്രകാരം നീ നിന്റെ നന്മയുടെ വലുപ്പത്തെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുന്നുവല്ലോ! നിന്റെ പ്രതാപത്തേയും എന്റെ നികൃഷ്ടതയേയും നീ ഗണ്യമാക്കുന്നില്ല. പ്രത്യുത, എന്റെ നിർധനത്വത്താലും നിന്റെ ദീനദയാലുത്വത്താലും പ്രേരിതനായ നീ നിന്റെ ഹൃദയനന്മയ്ക്കു കീഴ്പ്പെടുകയാണല്ലോ ചെയ്യുന്നതു്.

7. അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ പിതാവും സകലാശ്വാസങ്ങളുടെ ദൈവവുമായ ഈശോയേ, അങ്ങയുടെ നന്മയിൽ ശരണപ്പെട്ടുകൊണ്ടു ധൈര്യസമേതം ഞാൻ ഇതാ അങ്ങേപ്പക്കൽ വരുന്നു. എന്റെ കഷ്ടാരിഷ്ടതകളും അനേകവും വിപുലവുമത്രേ. എന്നിരുന്നാലും, അങ്ങയുടെ സ്നേഹമാധുര്യത്താൽ ആകർഷി

ക്കപ്പെട്ട്, വിശ്വാസത്തോടുകൂടെ അങ്ങേപ്പക്കൽ ഞാൻ വരാതിരിക്കയില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അങ്ങു ദുഃഖത്തിനധീനനല്ലെങ്കിലും അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തിൽ വികാരങ്ങളില്ലാതില്ല. എന്റെ പീഡകളും അങ്ങേയ്ക്കു യാതൊരു സങ്കടവും ഉളവാക്കുന്നില്ലെങ്കിലും അങ്ങ് അവയെ ഗൗനിക്കാതിരിക്കുന്നില്ല. എന്റെ ദുഃഖങ്ങളെക്കുറിച്ച് അനുകമ്പ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിനു് അങ്ങേയ്ക്കു സാധിക്കുമെന്നും, അതിന് അങ്ങു മനസ്സാകുന്നുവെന്നും എനിക്കറിയാം. അപ്രകാരംതന്നെ സംഖ്യാതീതങ്ങളായ എന്റെ കഷ്ടതകളും അങ്ങയുടെ അനന്ത കാരുണ്യത്തിനു വിഷയമായിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ളതും ഞാൻ ഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്.

ദുഃഖിതനും ആശ്വാസരഹിതനുമായി ഇതുവരെയും ഞാൻ കഷ്ടപ്പെട്ടെങ്കിൽ അതിന്റെ കാരണക്കാരൻ ഞാൻതന്നെ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, നിത്യമായി തുറക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കാരുണ്യത്തിന്റേയും ആശ്വാസത്തിന്റേയും ഈ ഉറവയുടെ സമീപത്തേയ്ക്ക് ഓടി അടുക്കുന്നതിനു ഞാൻ ഉപേക്ഷ കാണിച്ചുപോയി. എന്നാൽ, ഇനി മേലാൽ ഞാൻ എപ്പോഴെങ്കിലും പീഡിതനാകുന്നെങ്കിൽ ഉടനെതന്നെ ആശ്വാസത്തിന്റെ ഈ ഉറവയിലേക്ക് ഓടി എത്തും. ഹൃദയം കവിഞ്ഞൊഴുകുവാൻമാത്രം ആശ്വാസം എനിക്ക് അവിടെനിന്നു ലഭിക്കയും ചെയ്യും.

അധ്യായം 12

മർത്യജീവിതത്തിലെന്നപോലെ ക്രൂശായ്ക്കുള്ളത്ര ജീവിതത്തിലും ഈശോ ഹൃദയശാന്തതയും എളിമയുമുള്ളവനാകുന്നുവെന്നു തന്റെ തിരുഹൃദയം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

ഈശോ:- മനുഷ്യപുത്രരേ, വരുവിൻ; ശ്രദ്ധിപ്പിൻ; ഇവിടെ ഞാൻ എല്ലാസമയവും നിങ്ങളോടുകൂടെ എങ്ങനെ വ

സിക്കുന്നുവെന്നു കാണുവിൻ. ഞാൻ എപ്രകാരം എളിമയും ശാന്തതയും ഉള്ളവനാകുന്നുവെന്ന് എന്നിൽനിന്നു പഠിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.

മർത്യജീവിതത്തിൽ എൻെറ ഹൃദയത്തിൻെറ എളിമയും ഉപവിയും എത്രയോ വിസ്മയാവഹമായിരുന്നുവെന്നു നിങ്ങൾ കണ്ടതാണല്ലോ. എന്നാൽ, ഇവിടെ കൂദാശയ്ക്കടുത്ത ജീവിതത്തിൽ എൻെറ എളിമയുടെ ആഴവും ഉപവിയുടെ ആധിക്യവും എത്രയോ കൂടുതൽ വിസ്മയാവഹമായിരിക്കുന്നു! ഈ കൂദാശതന്നെ എളിമയുടേയും ഉപവിയുടേയും ഫലമാണ്. ഇവിടെ എൻെറ ദൈവികത്വം മാത്രമല്ല, മാനുഷികത്വംകൂടെ ശാരീരികക്കണ്ണുകളിൽനിന്നു ഞാൻ മറച്ചുവച്ചു. മരണംവരെയോ ലോകാവസാനംവരെയോ മാത്രം നിലനില്ക്കുന്ന ഒരു സ്നേഹമല്ല ഇവിടെയുള്ളതു്; പ്രത്യുത, സാക്ഷാത്തായ സ്നേഹംതന്നെ. കണ്ണുകണ്ടിട്ടില്ലാത്തതും ചെവി കേട്ടിട്ടില്ലാത്തതും മനുഷ്യഹൃദയം ഗ്രഹിച്ചിട്ടില്ലാത്തതുമായ ഒരു സ്നേഹമത്രേ ഇവിടെ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതു്. എൻെറ എളിമയുടെ ആഴം എന്തു മാത്രമെന്നും, സ്നേഹത്തിൻെറ അതിർത്തി എവിടെയെന്നും ഒരുവനും ഗ്രഹിച്ചിട്ടില്ല.

2. എൻെറ മർത്യജീവിതത്തിൽ ഞാൻ ഹൃദയശാന്തതയും എളിമയും ഉള്ളവനാണെന്നു കാണിച്ച ആ സ്നേഹാതിരേകത്തെക്കുറിച്ചു നീ ആശ്ചര്യപ്പെടുകയും ആനന്ദപൂരിതനാകയും ചെയ്യുന്നുവല്ലോ! എന്നാൾ കൂദാശയ്ക്കടുത്ത ഈ ജീവിതത്തിൽ ഞാൻ എത്രമാത്രം ഹൃദയശാന്തതയും എളിമയും ഉള്ളവനാകുന്നുവെന്ന് ശരിയായി അറിയുമ്പോൾ നീ അത്യധികം അത്ഭുതപ്പെടാതിരിക്കയില്ല. മനുഷ്യരോടുകൂടെ ഭൂമിയിൽ വസിച്ചിരുന്ന കാലത്തു് എൻെറ ഹൃദയശാന്തതയും എളിമയും എല്ലാവർക്കും എല്ലാസ്ഥലത്തും എല്ലാസമയത്തും ഞാൻ വെളിപ്പെടുത്തി.

എൻെറ മകനേ, എത്രവലിയ എളിമയോടും സ്നേഹത്തോടും

ക്രൂടെയാണ് അജ്ഞതയും അപരിഷ്കൃതരുമായ എന്റെ ശിഷ്യരോടും, നിർഭാഗ്യരും പീഡിതരുമായ ആളുകളോടും, മഹാപാപികളോടും എന്നുവേണ്ടാ, എന്റെ ശത്രുക്കളോടുതന്നെയും ഞാൻ വത്തിച്ചിരുന്നതെന്നു നീ ഓർക്കുന്നുണ്ടോ? വിനയത്തിന്റേയും ഉപവിയുടേയും ഈ ഉറവയെ തടഞ്ഞുനിറുത്തുന്നതിന് ആർക്കു സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്? മനുഷ്യരുടെ അപരാധങ്ങൾക്കോ അജ്ഞതയ്ക്കോ, ശത്രുതയ്ക്കോ മർക്കടമുഷ്ടിക്കോ, ദുശ്ശീലത്തിനോ ഇതിനെ തടയുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല; ഞാൻ ഹൃദയശാന്തതയും എളിമയും ഉള്ളവനല്ല എന്നു കാണിക്കുവാൻ ഇവ അശക്തങ്ങളായിരുന്നു.

യാതൊന്നുകൊണ്ടും തൃപ്തിയടയാത്ത ജനങ്ങളെ നീ കാണുക; എന്റെ ഹൃദയമാധുരിയാൽ ആകൃഷ്ടരായി 'ഈശോയെ കാണുവാൻ ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു' എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് എന്റെ പക്കലേയ്ക്ക് ഓടിവന്ന ആ കാഴ്ചയെ വീക്ഷിച്ചാലും! കാനായിലേ സ്ത്രീയേയും, മഗ്ദലേനായേയും, എല്ലാ ദുഃഖിതരേയും, പാപഭാരത്താൽ ക്ഷീണിച്ച് എന്റെ പക്കൽ അഭയം പ്രാപിച്ച മറ്റു പലരേയും നീ കാണുന്നില്ലേ? മരണംവരെ എന്നെ പീഡിപ്പിച്ച പ്രീശന്മാർ ഇതാ നില്ക്കുന്നു. ഇവരെല്ലാവരും എളിമയും ശാന്തതയും ഉള്ള എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികൾക്കു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവരത്രേ.

3. എന്നാൽ എന്റെ മകനേ, ക്രൂശായ്ക്കുള്ള ജീവിതത്തിലും ഇതുതന്നെ ഞാൻ തുടർന്നു ചെയ്യുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നതു്. മാത്രമല്ല, കൂടുതൽ മാധുര്യകരമായവിധം ഹൃദയശാന്തതയും എളിമയും ഉള്ളവനായി ഇവിടെ ഞാൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നുമുണ്ട്. മനുഷ്യർ ഇവിടെ എന്നോടു് എങ്ങനെ പെരുമാറുന്നുവെന്നു നോക്കിയാൽ ഇതു നിനക്കറിവാൻ കഴിയും. അനാചാരത്തോടും അനാദരത്തോടുംകൂടെ മാത്രമല്ല, അവജ്ഞയോടുകൂടെയും അവർ എന്നോടു വർത്തിക്കുന്നു. ഈ പെരുമാറ്റം ഞാൻ എങ്ങനെ സഹിക്കുന്നുവെന്നാണ് ആലോചിക്കേണ്ടതു്.

ഞാൻ പ്രത്യേകവിധത്തിൽ പരിപാലിക്കയും സ്നേഹിക്കയും ചെയ്യുന്ന ആത്മാക്കൾ വളരെയുണ്ട്. എന്നാൽ വിലമതിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്ത സ്നേഹചിഹ്നമായ എന്റെ കുരിശിന്റെ ഒരു ചെറിയ അംശം അവർക്കു ഞാൻ നല്കുമ്പോൾ, എന്നെ സ്തുതിക്കുന്നതിനും സ്നേഹിക്കുന്നതിനും പകരം അവ ലാതിയോടും മനോവ്യഥയോടുംകൂടെയാണ് അവർ ഇവിടെ എന്റെ പക്കൽ വരുന്നതു്. ഇവയെല്ലാം എത്ര സന്മനസ്സോടും സന്തോഷത്തോടുംകൂടെ ഞാൻ സഹിക്കുന്നു! മാതൃമോ, മേലാൽ കൂടുതൽ ധൈര്യത്തോടും സ്ഥൈര്യത്തോടുംകൂടെ വർത്തിക്കുന്നതിനുവേണ്ട പ്രോത്സാഹനവും ശക്തിയും ഞാൻ അവർക്കു നല്കുന്നുമുണ്ട്. എന്നിൽനിന്നു ധാരാളം അനുഗ്രഹങ്ങൾ ലഭിച്ചിട്ടുള്ള എത്രയോ ആത്മാക്കളാണു നന്ദിഹീനരായി അവരുടെ ഉപകാരിയായ എന്നെ വിസ്മരിച്ചും അധിക്ഷേപിച്ചുംകൊണ്ടു് ഇവിടെനിന്നു പോകുന്നതു്. പലപ്പോഴായി ഞാൻ നല്കിയിട്ടുള്ള അനേകം പ്രസാദവരങ്ങളെ ദുരുപയോഗിച്ചതിന്റെ ശേഷം പുതിയ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കായി ലജ്ജയില്ലാതെ എന്റെ മുൻപിൽ വന്നു നിലവിളിക്കുന്നവർ എത്രയെത്ര!! ഇവരോടെല്ലാം എത്ര വലിയ സൗമ്യതയോടെ ഞാൻ പെരുമാറുന്നു!!! എത്ര കരുണയോടെ വർത്തിക്കുന്നു; വിശ്വസ്തതയിലും തീക്ഷ്ണതയിലും നിലനില്ക്കുന്നതിനു് അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതു് എത്ര വിനീതവും എന്നാൽ ദൃഢവുമായ സ്നേഹത്തോടെയാണു്!!

എന്നെ എതിർക്കുന്നതിനും ഉപദ്രവിക്കുന്നതിനും, എന്റെ ഹൃദയത്തെക്കുടെ മുറിപ്പെടുത്തുന്നതിനുമായി ദുഷ്ടന്മാർ എന്റെ ദാനങ്ങളെത്തന്നെ ഉപയോഗിക്കുന്നില്ലയോ? എന്നാൽ തിന്മയ്ക്കു പ്രതികാരമായി ഞാൻ അവരോടു തിന്മ ചെയ്യുന്നില്ല. പ്രത്യുത, നന്മമൂലം തിന്മയെ ജയിക്കുമാത്രമേ ചെയ്യുന്നുള്ളു. കൂടാതെയും എന്നെ നിന്ദിക്കുന്നതിനായിത്തന്നെ എന്റെ ശത്രുക്കൾ എത്രപ്രാവശ്യം ഇവിടെ വരുന്നുണ്ടു്!! എത്രയും വിനയത്തോടും സ്നേഹത്തോടുംകൂടെയാണു് ഇവരെ

യും ഞാൻ സഫീകരിക്കുകയും, ഇവർക്ക കരുണയും പൊറുതിയും സമാധാനവും നല്കുകയും ചെയ്യുന്നതു്.

എന്റെ മകനേ, ഇപ്രകാരം എല്ലാമണിക്കൂറിലും എല്ലാ വിനാഴികയിലും, രാവും പകലും, കാലത്തിലും അകാലത്തിലും, നല്ലവരും തന്യവരും, കൃതജ്ഞരുംകൃതഘ്നരും, സ്നേഹിതരും ശത്രുക്കളും, എന്നുവേണ്ടാ, എല്ലാത്തരം ആളുകളും വരുകയും പോവുകയും, ഓരോരുത്തരും അവരവരുടെ മനഃസ്ഥിതിയ്ക്കനുസരിച്ചു് എന്നോടു പെരുമാറുകയും ചെയ്യുന്നു; എന്നാൽ, ഓരോരുത്തരോടും ഞാൻ എങ്ങനെ വർത്തിക്കുന്നുവെന്ന വിശ്വാസത്തിന്റെ വെളിച്ചംവഴിയായി നോക്കിയാൽ കാണാം. ഓ! എത്ര അക്ഷീണവും അക്ഷയവുമായ ദീനദയാലുതപം! എത്രയോ മാധുര്യമേറിയ സ്നേഹം!

4. എന്റെ മകനേ, എന്റെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന ഈ സ്നേഹത്തിന്റെ അത്ഭുതപ്രവൃത്തികളെ നീ സജീവവിശ്വാസത്തോടുകൂടെ വീക്ഷിക്കുകയും, ഹൃദയഭക്തിയോടുകൂടെ അവയെപ്പറ്റി ധ്യാനിക്കുകയും ചെയ്യാത്തപക്ഷം അവയെ ഗ്രഹിപ്പാൻ നിനക്കു സാധിക്കയില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, എന്റെ ഹൃദയം ഇവിടെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്ന എളിമയുടെ ആഴത്തെ കാണുന്നതിനു ദൈവികവെളിച്ചവും, അതിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനു ധ്യാനവും, അതിനെ ഗ്രഹിക്കുന്നതിനു പ്രാർത്ഥനയും കൂടിയേ കഴിയൂ. ഇവ ഇല്ലാത്തപക്ഷം എന്റെ ഹൃദയം ഇവിടെ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന സ്നേഹത്തിന്റെ മാധുര്യത്തെ മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കയില്ലതന്നെ. ഉപയോഗവും പരിചയവുംകൊണ്ടുമാത്രമേ അതിനെ അനുഭവിച്ചാസ്വദിക്കാൻ സാധിക്കയുള്ളു.

എന്റെ മകനേ, ഇതുവരെ നീ എങ്ങനെ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നുവെന്നു പരിശോധിക്കുക. എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ഈ മാതൃകമൂലം ഇതേവരെ നിനക്കു് എന്തു ഫലമാണു സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതു്? മകനേ, നീ സന്തോഷിക്കുക! ധൈര്യത്തോടെ വർത്തിക്കുക. ഞാൻ ഹൃദയശാന്തതയും എളിമയും ഉള്ളവനാകുന്നുവെന്നു് ഇവിടെ സദാ പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെ

ശരിയായി പഠിച്ചു് അതിന്നനുസൃതമായി പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളണം.

5. ശിഷ്യൻ:– ഓ! ഈശോയേ, അങ്ങു് എത്ര നല്ലവൻ! സൗമ്യതയോടും, ഫലപ്രദമായ വിധത്തിലും അങ്ങയുടെ ഹൃദയയോഗ്യങ്ങളെ എല്ലാ ജനങ്ങൾക്കും പ്രത്യക്ഷമാക്കുവാനായി ഏറ്റവും മാധുര്യംനിറഞ്ഞ ഈ ക്ലാശയിൽ അങ്ങു് എത്ര എളിമയോടും ശാന്തതയോടുംകൂടെ വസിക്കുന്നു! അങ്ങയുടെ ഹൃദയശാന്തതയും എളിമയും അവയുടെ പരമകാഷ്ഠയിൽ എത്തിയിട്ടുണ്ടു്. എളിമയും സ്നേഹവും എല്ലാ ജനത്തെയും പഠിപ്പിക്കുകയും ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സാക്ഷാൽ ഉപദേഷ്ടാവും അങ്ങുതന്നെ.

അങ്ങയുടെ ചുറ്റിലുമുള്ള സകല വസ്തുക്കളും അങ്ങു ഹൃദയശാന്തതയും എളിമയും ഉള്ളവനാകുന്നുവെന്നു വിളിച്ചു പറയുന്നുണ്ടു്. ഓ! കർത്താവേ, അവിടുത്തേ പ്രശാന്തമായ അജ്ഞാതവാസംതന്നെ ഇതിനൊരു ലക്ഷ്യമാണല്ലോ! ഭക്തിപരവശരായി സാഷ്ടാംഗംവീണു് അങ്ങേ ആരാധിക്കുന്ന മാലാഖമാരുടെ ആ നിശ്ശബ്ദത ഇതിനു വേറൊരു തെളിവല്ലയോ? ഭക്തരായ വിശ്വാസികളുടെ നിർമ്മലഭക്തിയും ഇതിനെത്തന്നെയാണു ധാരാളം വിശദപ്പെടുത്തുന്നതു്.

ഓ! ഈശോയേ, ഇനി ആർക്കു് അഹങ്കാരിയായിരിക്കുവാൻ സാധിക്കും? കഠിനഹൃദയനായി വർത്തിപ്പാൻ ആർക്കു കഴിയും? എളിമപ്പെടുന്നതിനു് ഇഷ്ടമില്ലാത്തവനായി വല്ലൊരുത്തനും ഉണ്ടാകുമോ? സ്നേഹത്താൽ കർത്തിജ്ജ്വലിക്കാത്തവരായി ആരുണ്ടാകും? ഓ! കർത്താവേ, ഈ സംഗതിയിൽ നിന്നെ അനുകരിക്കാത്തവനു് എന്തു വിശ്വാസം, എന്തു ശരണം, എന്തു് ഉപവി ആണുള്ളതു്? ഓ! അഹങ്കാരംകൊണ്ടും ദുഷ്ടതകൊണ്ടും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ആത്മാക്കളേ, നിങ്ങൾ അറിയാത്തവനും നിങ്ങൾ ആദരിക്കാത്തവനുമായ ഒരാൾ നിങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ വസിക്കുന്നു.

6. എന്റെ ആത്മാവേ, നിന്റെ പ്രിയതമൻ എങ്ങനെയുള്ളവൻ ഏന്നു സൂക്ഷ്മമായി ഗ്രഹിക്കുക. അയാൾ മാധുര്യവാൻ, സർവ്വഥാ ആഗ്രഹിക്കത്തക്കവൻ, എല്ലാവിധത്തിലും സ്നേഹിക്കത്തക്കവൻ!

പരിപാവനമായ സ്ഥലത്തേക്ക്—നിന്റെ ദിവ്യരക്ഷകന്റെ വസതിയിലേക്ക്—പ്രവേശിക്കുക. അവിടെ ആകാശത്തിന്റേയും ഭൂമിയുടേയും സൃഷ്ടാവും, പുണ്യവാന്മാരുടേയും മാലാഖാമാരുടേയും സന്തോഷകാരണവുമായ ദൈവത്തെപ്പറ്റി നീ ധ്യാനിക്കണം. ഇതാ നിന്നോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി എളിമപ്പെട്ടും, നിന്റെനേരെയുള്ള സ്നേഹത്താൽ ബന്ധിതനായും താൻ അവിടെ വസിക്കുന്നു. സ്നേഹംവഴിയായി എളിമപ്പെടുവാനാണു നീ പഠിക്കേണ്ടതു്. അത്ഭുതകരവും നിർമ്മലവുമായ സ്നേഹത്തോടുകൂടെ നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്ന മണവാളനെ നിർമ്മലഹൃദയത്തോടുകൂടെ ആനന്ദിപ്പിക്കുന്നതിനു് ഇവിടെനിന്നു നീ പഠിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ശ്രേഷ്ഠവും ആശ്ചര്യകരവുമായ തന്റെ മാതൃക നിന്നെ എന്തു പഠിപ്പിക്കുന്നുവെന്നു നോക്കുക. സൗമ്യതയോടെ പഠിപ്പിക്കയും, നിരന്തരമായ അത്ഭുതങ്ങളാൽ തന്റെ ഉപദേശങ്ങളെ സ്ഥിരീകരിക്കയും ചെയ്യുന്ന ആളിനെ നീ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം കേൾക്കേണ്ടതല്ലയോ?

7. ഓ! എന്റെ ഈശോയേ, എളിമയുടെ പൂർത്തീകരണമേ, ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പുത്രാ, സ്നേഹാത്ഭുതമേ, ഓ! എളിമയും ശാന്തതയുമുള്ള എന്റെ ആത്മവല്ലഭാ, എന്റെ മുഴുഹൃദയത്തോടെ നിന്നെ ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നു. നിന്നെമാത്രം സ്നേഹിക്കണമെന്നും സ്മരിക്കണമെന്നും മാത്രമേ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുള്ളൂ. മറ്റുള്ളവയൊക്കയും ഉപേക്ഷിച്ചേക്കാം. നിന്റെ സ്നേഹംമാത്രം എനിക്കു മതി. നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി മാത്രമാണു സ്നേഹപരിശീലനത്തിനുള്ള ഉപകരണവും സ്നേഹലക്ഷ്യവുമായ പരിത്യാഗങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ വസിക്കുന്നതിനും മരിക്കുന്നതിനും ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഇവയെല്ലാം അങ്ങയുടെ ഹൃദയമാതൃക എ

ന്നെ പഠിപ്പിച്ചു. അങ്ങയുടെ ഹൃദയപരിമളം ഇവയെ എനിക്കു സന്തോഷമുള്ളവയാക്കിത്തീർക്കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഏറ്റവും ഉദാരശീലനായ ഈശോയേ, എന്റെ ഈ മനഃസ്ഥിതിയെ അങ്ങു നിലനിറുത്തേണമേ. ഇവിടെ ക്രൂടെക്കൂടെ വന്നു കൂടുതൽ ശ്രദ്ധയോടെ അങ്ങെ സ്നേഹിപ്പാൻ പഠിക്കുന്നതിനും, അവിടുത്തെ സ്നേഹത്തെപ്രതി ഞാൻ എല്ലാവരോടും ഹൃദയശാന്തതയും എളിമയും ഉള്ളവനായി വർത്തിക്കുവാനും എനിക്ക് അനുഗ്രഹം ചെയ്യേണമേ.

അദ്ധ്യായം 13

വിശുദ്ധ കുർബാന തന്റെ പീഡാനുഭവത്തിന്റെ ഒരു നിത്യജ്ഞാപകവും ഈ പീഡാനുഭവത്തിൽ താൻ പ്രദർശിപ്പിച്ച സ്നേഹത്തിന്റെ സ്മാരകവും ആയിരിക്കണമെന്ന് ഈശോയുടെ പരിശുദ്ധ ഹൃദയം തിരുമനസ്സായി.

ഈശോ:— നിങ്ങൾ ഈ അപ്പം ഭക്ഷിക്കയും ഈ കാസാ പാനം ചെയ്കയും ചെയ്യുമ്പോഴൊക്കെ— ലോകാവസാനംവരെ—നിങ്ങളുടെ രക്ഷകന്റെ മരണത്തെ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുവിൻ.

എന്റെ മകനേ, എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ സ്നേഹാധിക്യത്തെ എല്ലാവരോടും നീ അറിയിക്കണം. ഒരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ ഞാൻ മനുഷ്യരെ എന്നെക്കാൾ കൂടുതൽ സ്നേഹിച്ചു. അതുകൊണ്ടാണ് അവരുടെ ജീവനുവേണ്ടി ഞാൻ മരണം കയ്യേറ്റത്. ഈ മരണംവഴിയായിട്ടേ എന്റെ ഹൃദയസ്നേഹം വിജയം പ്രാപിക്കയും, നിത്യപിതാവിന്റെ കോപം ശമിക്കയും, അവിടുന്ന് അത്യധികം ബഹുമാനിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തുള്ളൂ. തന്മൂലം മനുഷ്യർ സ്വതന്ത്രരാകയും രക്ഷപ്രാപി

ക്കയും ചെയ്തു; അതുവഴിയായി എനിക്ക് ഉയിർപ്പിന്റെയും സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്തിന്റെയും മഹിമയും, എല്ലാറ്റിന്റെയുമേലുള്ള നിത്യഭരണവും ലഭിച്ചു. അതുകൊണ്ടാണ് ഈ മരണത്തിൽ ഞാൻ അഭിമാനിക്കുകതന്നെ ചെയ്യുന്നു. ഇക്കാരണത്താലാണ് എല്ലാ സമയത്തും എല്ലാ സ്ഥലത്തും എന്റെ കഷ്ടാനുഭവത്തിന്റെ ഓർമ്മ കൊണ്ടാടപ്പെടണമെന്നു ഞാൻ നിശ്ചയിച്ചതു്. ഈ പീഡാനുഭവത്തിന്റെ ഫലങ്ങൾ അനുഭവിച്ചവർ സ്വർഗ്ഗത്തിലോ ഭൂമിയിലോ എവിടെയായിരുന്നാലും എന്റെ ഈ വലിയ അനുഗ്രഹത്തെ എപ്പോഴും നന്ദിപൂർവ്വം സ്മരിക്കണമെന്നും ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചു.

2. നിശ്ചയമായിട്ടും തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവർ അവരുടെ സ്വർഗ്ഗീയപരമാനന്ദത്തിലും എന്റെ പീഡാനുഭവത്തെക്കുറിച്ചു സദാ ഓർമ്മയുള്ളവരായിരിക്കും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അവരുടെ രക്ഷയും മഹിമയും എന്റെ കഷ്ടാനുഭവംമൂലം ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതാണു്. സൂര്യനെക്കാൾ ശോഭയും തേജസ്സുമുള്ള അഞ്ചു മുറിവുകളോടുകൂടിയ ദിവ്യകുഞ്ഞാടിനെ അവർ നിത്യമായി ആരാധിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

നന്ദിസൂചകമായ വികാരങ്ങളോടുകൂടെ എന്റെ മരണത്തിന്റെ ഓർമ്മ കൊണ്ടാടുന്നതിനു ഭൂമിയിലേ വി. സഭയും ഒരിക്കലും മുടക്കം വരുത്തുന്നില്ല; അതിനെ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നതിനായി ഞാൻ വീണ്ടും വരുന്നതുവരെ അതു് ഇപ്രകാരം ചെയ്യുകയും ചെയ്യും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഗാഗുൽത്താമലയിൽവച്ചു ഞാൻ പ്രാണൻ വെടിഞ്ഞ സമയത്തു് എന്റെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നാണു് അതുത്ഭവിച്ചതെന്നും, അതിന്റെ മേൽ ചൊരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സകല നന്മകളും അതേ ഉറവയിൽനിന്നുതന്നെയാണു പുറപ്പെടുന്നതെന്നും അതിനറിയാം. ഈ സഭയിൽ ദിവസേന അർപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ബലിവസ്തു ഞാൻതന്നെ ആയിരിക്കകൊണ്ടും, ശരീരവും ശോരയും വേർതിരിച്ചു ക്രൂശുചെയ്യപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടും, മരിച്ചവനായിട്ട് എന്നെ അതു പ്രത്യക്ഷീകരിക്കുന്നുണ്ടു്.

ക്രൂശേതയും ഈ വിശുദ്ധക്രൂശു സ്വീകരിക്കുന്ന ഓരോ ആത്മാവിലും എന്റെ മരണത്തിന്റെ ഏതാണ്ടൊരു ഛായയും ഓർമ്മയും ഉൽഭൂതമാകാതിരിക്കുന്നില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, കുരിശിലെ പീഡകരംവഴിയായി ഞാൻ എന്റെ മർത്ത്യജീവിതത്തെ അവസാനിപ്പിച്ചതുപോലെ വിശ്വാസികളുടെ ഹൃദയത്തിൽ ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണംവഴിയായി ഞാൻ എന്റെ ക്രൂശുയുക്തമായ ജീവിതത്തെ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, മകനേ, ഞാൻ ഇവിടെ വസിക്കുന്ന അവസ്ഥിതിതന്നെ എന്റെ പീഡാനുഭവത്തിന്റെ ഏതാണ്ടൊരു സാദൃശ്യമല്ലയോ? കഷ്ടാനുഭവവേളയിൽ എന്റെ ദിവ്യതത്ത്വത്തിന്റെ പ്രഭയും, മാനുഷികതത്ത്വത്തിന്റെ രമണീയതത്ത്വവുമെന്നെയും ഒരുവിധത്തിൽ മറഞ്ഞാണിരുന്നതു്. വിനീതവും സൗമ്യവുമായ ക്രൂശുയുടെ സാധനങ്ങളും ഈ അപ്പാദനത്തിന്റെ ഒരു പ്രതിച്ഛായയല്ലയോ?

3. എന്റെ ജീവനെ ബലികഴിച്ച സമയം— എന്റെ മരണസമയം— ആണു് എല്ലാ സമയത്തിന്റേയും കേന്ദ്രം. മുൻപു നടന്നിട്ടുള്ള ബലികളും കർമ്മങ്ങളും, മതാത്മകമായ മറ്റെല്ലാവും ഇതിനെ ലാക്കാക്കിമാത്രം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇതിൽനിന്നാണു് അവയ്ക്കു സകല ശക്തികളും ഫലവും ലഭിച്ചിരുന്നതു്. ഇപ്രകാരംതന്നെ ഇതിനെ പിൻതുടരുന്ന ബലികർമ്മം, ക്രൂശുകർമ്മം ആദിയായ സകലതും ഇതിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി മാത്രമേ ചെയ്യപ്പെടുന്നുള്ളു. ഇവയ്ക്കും ശക്തിയും ഫലവും ലഭിക്കുന്നതു് ഇവിടെനിന്നുതന്നെ.

ലോകാരംഭംമുതൽ പ്രതിരൂപത്തിൽമാത്രം സമർപ്പിതമായിരുന്നതും, യഥാർത്ഥത്തിൽ കുരിശിൽ അർപ്പിക്കപ്പെട്ടതും, ലോകാവസാനംവരെ തിരുസ്സഭയിൽ തുടർന്നു നിലനില്ക്കാനുള്ളതുമായ ആ ബലിയെ കണ്ടാലും! എന്റെ മകനേ, എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികർമ്മം എത്ര അഗ്രാഹ്യങ്ങൾ!! അതിന്റെ സ്നേഹം എത്ര സീമാതീതം!! വാങ്മാനപ്രകാരവും, മനുഷ്യരൂപത്തിലും, ക്രൂശുയുക്തവിധത്തിലുള്ള

എന്റെ ജീവിതംവഴിയായി ഞാൻ ലോകത്തിന്റെ ആരംഭം മുതൽതന്നെ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നത്. ഇക്കാലങ്ങളിലെല്ലാം അനന്തപരിപൂർണ്ണതയോടുകൂടിയ ഒരേക പ്രവൃത്തിമാത്രമേ ഞാൻ ചെയ്തിട്ടുള്ളൂ. നിത്യവിജയം അനുഭവിക്കുന്നതിനായി എന്റെ സഭയോടുകൂടെ ഞാൻ ഉന്നതങ്ങളിലേക്ക് ആരോഹണം ചെയ്യുമ്പോഴല്ലാതെ അതു പൂർത്തിയാകയുമില്ല.

4. ആകയാൽ എന്റെ മകനേ, നീ ദിവ്യകാരുണ്യം സ്വീകരിക്കുകയോ, ദിവ്യപൂജ കാണുകയോ അർപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യുമ്പോഴൊക്കെയും ഈ രഹസ്യം പുത്തനായിട്ടും നിത്യാരാധനയ്ക്ക് അർഹമായിട്ടും കാണപ്പെടുന്നെങ്കിൽ എന്താണത്ഭുതം? അവസാനത്തെ അത്താഴത്തിൽ എന്നോടുകൂടെ ഇരുന്ന്, എന്നിൽനിന്നുതന്നെ ജീവന്റെ ഭക്ഷണം സ്വീകരിപ്പാൻ എന്നപോലുള്ള ഹൃദയശുദ്ധതയും, സ്നേഹവും, ആഗ്രഹവും വി. കുർബാന സ്വീകരിക്കുമ്പോഴൊക്കെയും നിനക്കുണ്ടായിരിക്കണം. വി. ക്രൂശായിൽ നീ കാണുന്നതു്, വാസ്തവത്തിൽ ഊട്ടുശാലയിൽ ഞാൻ മുമ്പുകൂട്ടി കാണിച്ചുവെന്ന അതേ അത്താഴവും അതേ മരണവുമാണു്.

മകനേ, നീ ദിവ്യബലി സമർപ്പിക്കയോ ദിവ്യകാരുണ്യം സ്വീകരിക്കയോ ചെയ്യുമ്പോൾ ആ പ്രവൃത്തിവഴിയായി എന്റെ മരണത്തെത്തന്നെയാണു നീ അറിയിക്കുന്നതു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ദിവ്യപൂജാർപ്പണവും ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണവും എന്റെ മരണത്തിന്റെ ഒരു ജ്ഞാപകം മാത്രമാണു്.

5. എന്നാൽ എന്റെ മരണംവഴിയായി നിനക്കു ഞാൻ സമ്പാദിച്ചുതന്നിരിക്കുന്ന ഈ മഹാദിവ്യരഹസ്യത്തെ നീ സമർപ്പിക്കുമ്പോൾ അതിന്നനുയോജ്യമായ വിധത്തിൽ അതിനെ കൊണ്ടാടുന്നതിനു പ്രത്യേകശ്രദ്ധയും നിഷ്കർഷയും ഉണ്ടായിരിക്കണം. ആകയാൽ, എന്റെ പീഡകരിമൂലം ഞാൻ എന്നെത്തന്നെ ഒരു പൂർണ്ണഹോമബലിയായി നിത്യപിതാവിനു സമർപ്പിച്ചതുപോലെ ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണം

വഴിയായി, നിർമ്മലവും പൂർണ്ണവുമായ ഒരു ബലിയായി നിന്നെ ത്തന്നെ നീ എനിക്കു സമർപ്പിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

എന്റെ മകനേ, നീ എന്നെ സന്ദർശിക്കുമ്പോൾ എന്റെ മർത്ത്യജീവിതത്തിലേ കഷ്ടാരിഷ്ടതകളെ കേതിപുരസ്സരം സ്മരിക്കുക. ഇതു നിനക്കു് ഏറ്റവും ഉപയോഗപ്രദമായിരിക്കും. കേതിയോടുകൂടെ ധ്യാനിക്കയും, നിന്റെ എല്ലാ ദുഃഖങ്ങളിലും എന്നിൽ ആശ്രയം പ്രാപിക്കയും, നിന്നെ എനിക്കു പൂർണ്ണമായി സമർപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽമാത്രമേ ഇതു നിനക്കു സാധിക്കയുള്ളൂ. ഇവിടെ സക്രാരിയുടെ ചുറ്റും കാണുന്നവയൊക്കെയും എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ പരിത്യാഗപ്രവൃത്തികളെയല്ലയോ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നതു്?

ഇപ്രകാരം, എന്റെ മകനേ, എന്റെ ജീവിതകാലത്തിൽ അനേകം ബുദ്ധിമുട്ടുകളും സങ്കടങ്ങളും അനുഭവിച്ചതിന്റെശേഷം നിഷ്ഠുരമായ ക്രൂരമരണത്താൽ ഞാൻ അതിനെ അവസാനിപ്പിച്ചു. ഇപ്പോൾ ഇതാ ഈ സ്നേഹകാരാഗൃഹത്തിൽ സ്നേഹബലിയായി നിത്യം വസിക്കുന്നു. നീ ഇവയെല്ലാം സ്നേഹത്തോടുകൂടെ സ്മരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ എന്റെ മാതൃകയുടെ ഫലം നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ മാത്രമല്ല, പ്രവൃത്തിയിലും ഉണ്ടെന്നു കൃതജ്ഞത, സ്നേഹം, അനുകരണം എന്നിതുകളാൽ കാണിക്കാതിരിക്കുമോ? ഇങ്ങനെ പ്രായോഗികവും, നിനക്കുകൂടുതൽ ഫലപ്രദവുമായ വിധത്തിൽ എന്റെ പങ്കപ്പാടിന്റെ ഓർമ്മ കൊണ്ടാടുമ്പോൾ നിന്ദാവമാനങ്ങൾമൂലം നിരാശനോ ദുഃഖിതനോ ആകാതിരിപ്പാൻ നീ പഠിച്ചുകൊള്ളും. മാത്രമല്ല, അമാനുഷികമായ വിധത്തിൽ അവയിൽ ആനന്ദവും സന്തോഷവും നീ കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്യും.

എന്റെ മകനേ, നീ വി. കുർബാന കൈക്കൊള്ളുമ്പോഴൊക്കെയും നിന്നോടും സൃഷ്ടികളോടുമുള്ള അതിയായ സ്നേഹത്തെ ക്രമശഃ നശിപ്പിക്കുകയും മരിച്ചവനെപ്പോലെ അവയോടു വർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുക. എന്നാൽമാത്രമേ, നിനക്കുവേണ്ടി മരിച്ചതിന്റെശേഷവും നിനക്കായിട്ടു ഞാൻ ഇവിടെ ജീവി

ക്കുന്നതുപോലെ എനിക്കുവേണ്ടി ജീവിക്കുന്നതിനു നിനക്കു സാധിക്കയുള്ളു.

6. ഈ സ്വർഗ്ഗീയഭക്ഷണത്താൽ ആശ്വസിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതിനും, തൻമൂലം മാലാഖാമാരുടെ ആനന്ദത്താൽ സംപൂരിതരാകുന്നനിനും ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ പലരുണ്ട്. എന്നാൽ എന്റെ പീഡാനുഭവത്തെ സ്മരിക്കുന്നവർ എത്ര ചുരുക്കം! മകനേ, പലരും ഈ വിശുദ്ധവിരുന്നിനു പലപ്പോഴും അണയുന്നുണ്ടെങ്കിലും അവർ പുണ്യപൂർണ്ണത പ്രാപിക്കുന്നില്ല. വിശുദ്ധ കുർബാന എന്തിനായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടുവോ ആ ഉദ്ദേശ്യം അനുസരിച്ച് അവർ പ്രവർത്തിക്കാത്തതാണ് ഇതിന്റെ ഒരു കാരണം. ദൈവവരപ്രസാദത്തോട് അവർ സഹകരിക്കുന്നില്ല എന്നതു വേറൊരു കാരണവുമാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് അതിന്റെ ഫലത്തിൽ അധികഭാഗം അവർക്കു നഷ്ടപ്പെടുന്നത്. ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണത്തിൽനിന്ന് എന്തു ഫലം ലഭിക്കുന്നുണ്ടെന്നു നോക്കാതെ, എത്ര പ്രാവശ്യം സ്വീകരിക്കുന്നുവെന്നുമാത്രം നോക്കുന്നവർ ഇതു മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നു!

മകനേ, നീ ഇപ്പോഴത്തെക്കാൾ ബുദ്ധിമാനും വിശ്വസ്തനുമായിരിക്കാൻ ശ്രമിക്കണം. നീ വിശുദ്ധ കുർബാന കൈക്കൊള്ളുമ്പോഴൊക്കെയും അതിന്റെ യഥാർത്ഥഫലം ലഭിക്കണമെങ്കിൽ എന്റെ പീഡാനുഭവത്തേയും മരണത്തേയുംപററി സദാ ധ്യാനിച്ചേ കഴിയൂ.

7. **ശിഷ്യൻ**:– ഓ! ഏററം കാരുണ്യവാനും മാധുര്യവാനുമായ ഈശോയേ, അങ്ങ് എന്നോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി മരിക്കയും എന്റെ സ്നേഹത്തിനുവേണ്ടി ഇവിടെ വസിക്കയും ചെയ്യുന്നുവല്ലോ. ഹാ! എനിക്കുവേണ്ടി അങ്ങുന്ന് ഇവിടെ എങ്ങനെ വസിക്കുന്നു? കർത്താവേ, നിനക്കുവേണ്ടി ജീവിക്കുവാനായി, മരിച്ചവനെപ്പോലെ ലോകത്തോടു വർത്തിക്കാത്തവൻ മരണത്തിന് അർഹൻതന്നെ.

കർത്താവായ ദൈവമേ, എന്നോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി നീ ഇപ്രകാരം നിന്നെത്തന്നെ ബലികഴിക്കുമ്പോൾ, നികൃഷ്ടനായ ഞാൻ നിന്നോടുള്ള സ്നേഹത്തെക്കുറിച്ച് എന്നെത്തന്നെ ബലികഴിക്കുകയെന്നത് അത്ര വലിയ കാര്യമോ? അത്ര വിസ്മയാവഹമായ സംഗതിയോ? എങ്കിലും ചിലപ്പോൾ എന്നെ മാത്രമല്ല, എന്റെ അഹങ്കാരം, നിന്റെ പക്കൽനിന്നു മാറാനുള്ള മോഹം, സൃഷ്ടികളിലേയ്ക്കുള്ള സ്വാഭാവികമായ ചാച്ചിൽ എന്നിവയെപ്പോലും ബലികഴിക്കുന്നതിനു മടിക്കാറുണ്ടെന്നു സലജ്ജം സമ്മതിക്കാതെ തരമില്ല.

അഹോ! എനിക്കു ഭ്രമം! എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അങ്ങേ സ്നേഹിക്കയും അനുഗമിക്കയും ചെയ്യാമെന്നു പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിലും, പ്രവൃത്തിയിൽ എത്ര കുറച്ചുമാത്രമാണ് ആ സ്നേഹത്തെ ഞാൻ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നത്! അങ്ങയുടെ പീഡാനുഭവത്തെപ്പറ്റി ഞാൻ ധ്യാനിക്കുന്നുണ്ടെന്നു എന്റെ പ്രവൃത്തിവഴിയായി കാണിക്കുന്നതിലും, അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തെ അനുകരിക്കുന്നതിലും ഞാൻ എത്രയോ ഉദാസീനനാണ്!

ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണംമൂലം വളരെ കുറച്ചു ഫലം മാത്രമേ എനിക്കു സിദ്ധിക്കുന്നുള്ളുവെന്നു എങ്ങനെ ഞാൻ അവലാതിപറയും? നന്നായി ഒരുങ്ങിക്കൊണ്ടും, ദൈവവരപ്രസാദത്തോടു സഹകരിച്ചുകൊണ്ടുമുള്ള ഒരു കുർബാനകൈക്കൊള്ളൽ മതി ഒരുത്തനെ പുണ്യവാനാക്കിത്തീർക്കുവാൻ. എന്നാൽ പല ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണത്തിനു ശേഷവും ഹാ! നിർഭാഗ്യം!—ഞാൻ ഏതു സ്ഥിതിയിലാണിരിക്കുന്നതു!!

ഓ! കർത്താവേ, ഞാൻതന്നെയാണു കുറക്കാരൻ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അനേകായിരം ആത്മാക്കളെ വിശുദ്ധരാക്കുവാനാവശ്യമുള്ള ദിവ്യവരപ്രസാദം പല ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണംമൂലം എനിക്കു ലഭിച്ചുതാണ്. പക്ഷേ, അതിനോടു സഹകരിക്കുന്നതിൽ ഞാൻ ഉദാസീനത കാണിച്ചുപോയി. എന്റെ സഹകരണംകൂടാതെ ദൈവവരപ്രസാദം തനിയെ എന്നെ വിശുദ്ധനാക്കുമെന്നപോലെയായിരുന്നു എന്റെ പ്രവൃത്തി.

ഇക്കാലംവരെ ദൈവവരപ്രസാദത്തെ അനുസരിച്ചതിനെക്കാൾ എന്റെ സ്വഭാവികവാസനകളെ അനുസരിച്ചും, അങ്ങേയ്ക്കുവേണ്ടി എന്നതിനെക്കാൾ എനിക്കുവേണ്ടിയുമത്രേ ഞാൻ ജീവിച്ചതു്.

ജീവിക്കുന്നതിനുപോലും അയോഗ്യനാണെന്നു് അങ്ങേയ്ക്കു തോന്നത്തക്കവണ്ണം ഞാൻ അതിനികൃഷ്ടനായിച്ചമഞ്ഞു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അങ്ങയുടെ അനന്തസ്നേഹത്തെ ഞാൻ അവഗണിച്ചു. അങ്ങേയ്ക്കുവേണ്ടി ജീവിക്കുന്നതിനു ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ടമില്ല. എന്നാലുമെന്റെ ഈശോയേ, എന്നോടു പൊറുക്കണമേ. എന്റെ ഉദാസീനതയെ എന്നോടു ക്ഷമിക്കേണമേ. ഞാൻ അതിയായി മനസ്തപിക്കുന്നു. ഇനിമേൽ അങ്ങയോടു കൂടുതൽ വിശ്വസ്തനായിരുന്നുകൊള്ളാം. നിനക്കുവേണ്ടി ജീവിക്കുന്നതിനായി ഞാൻ ദൈവവരപ്രസാദത്തോടു സഹകരിച്ചുകൊണ്ടു ലൗകികവസ്തുക്കളെ നിശ്ശേഷം ത്യജിക്കയും, എന്റെ സ്വഭാവത്തിന്റെ ചായ്വിലുകളെ ക്രമപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യാതിരിക്കയില്ല. ഏറ്റവും ദയാശീലനായ ഈശോയേ, നിന്റെ നേരെയുള്ള സ്നേഹത്തെ ഇപ്രകാരം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിനും, ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണത്തിൽനിന്നു ധാരാളം ഫലങ്ങളും എനിക്കു ലഭിക്കുന്നതിനുമായി അവിടുന്നു് എന്നെ സഹായിക്കേണമെ.

അദ്ധ്യായം 14

ഈശോയുടെ ഏറ്റവും പരിശുദ്ധ ഹൃദയം ഈ വിസ്മയനീയ കൃദാശയിൽ സകല ദൈവരഹസ്യങ്ങളേയും വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.

ഈശോ:— എന്റെ ഹൃദയം കരുണയും അനുഗ്രഹവും നിറഞ്ഞതാകകൊണ്ടു് അതിന്റെ വിസ്മയകരമായ പ്രവൃ

ത്തികളുടെ ഒരു സ്മാരകം അതു സ്ഥാപിച്ചു. അത്യുത്തുതകരമായ പ്രവൃത്തികളേയും ഉർഗ്രഹങ്ങളായ ദൈവരഹസ്യങ്ങളേയും അടക്കിക്കൊള്ളുന്ന ഈ ക്രൂശായിലാണു ഞാൻ ഇതു പ്രധാനമായി നിവ്വഹിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഇവയെല്ലാം ചെയ്തതു മാലാഖാമാക്കായിട്ടല്ല, പ്രത്യുത, മനുഷ്യക്കുവേണ്ടിയാണു്. അതുകയാൽ, ഈ സ്മാരകം ദൃശ്യമായ ഒന്നായിരിക്കണമെന്നു ഞാൻ തീവ്രയാക്കി. ദൃശ്യമായവവഴിയായി അദൃശ്യമായവയുടെ ഓമ്മ അവരിൽ ജനിപ്പിക്കുവാനും, ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ ദൃശ്യലക്ഷണങ്ങൾവഴിയായി അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ സ്നേഹാഗ്നി കത്തിജ്ജ്വലിപ്പിക്കുവാനുംവേണ്ടിയാണു് ഇങ്ങനെ ചെയ്തതു്.

അതുകയാൽ, എന്റെ ഹൃദയം ഇപ്രകാരമെല്ലാം ചെയ്തശേഷം, അവയെല്ലാം അത്യൽകൃഷ്ടങ്ങളെന്നു കണ്ടു സന്തോഷിക്കയും ചെയ്തു. അതിന്റെ പ്രവൃത്തികളെല്ലാം പരിപൂർണ്ണങ്ങളും മാധുര്യസംപൂർണ്ണങ്ങളും അകുന്നു. ഇവവഴിയായി വിശുദ്ധ കുർബാനയിൽ എഴുന്നെള്ളിയിരിക്കുന്ന എന്റെ ദിവ്യഹൃദയം അതിന്റെ അമൂല്യാനുഗ്രഹങ്ങളെ (നിക്ഷേപങ്ങളെ) മനുഷ്യന്റെമേൽ വർഷിക്കയും ചെയ്യുന്നുണ്ടു്.

അതുകയാൽ, എന്റെ മകനേ, ഈ വിശുദ്ധക്രൂശു, രഹസ്യങ്ങളിൽവച്ചു് അതിശ്രേഷ്ഠമായ പരിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തിന്റെ രഹസ്യത്തെ അവയിൽ അടക്കിക്കൊള്ളുകയും, അതിനെ വിശ്വാസികളെ സദാ അനുസ്മരിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, പിതാവും ഞാനും ഒന്നാണു്. എന്നെ കാണുന്നവൻ പിതാവിനെയും കാണുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ പിതാവും പുത്രനും എവിടെ അറിയപ്പെടുന്നുവോ, അവിടെ അവർ ഇരുവരുടേയും സ്നേഹമായ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെയും നിശ്ചയമായി അറിയപ്പെടാതിരിക്കയില്ല.

വിശ്വാസികൾ ഈ രഹസ്യത്തെ കൂടുതലായി അറിയുന്നതിനും സ്നേഹിക്കുന്നതിനും, കൂടുതൽ യോഗ്യതയോടുകൂടെ ആരാധിക്കുന്നതിനും വേണ്ട അനുഗ്രഹം അവർക്കിവിടെ നല്ലപ്പെടും. അതുവഴിയായി കൂടുതൽ സ്ഥിരതയോടെ അതിൽ

വിശ്വസിക്കുന്നതിനും, അതിനെ നിഷ്കളങ്കമായി സ്നേഹിക്കുന്നതിനും ആരാധിക്കുന്നതിനും അവർക്കു സാധിക്കുകയും ചെയ്യും. ഈ സ്വർഗ്ഗീയപ്രകാശത്താൽ നയിക്കപ്പെട്ടും, അതിനാൽ ബലപ്പെടുത്തപ്പെട്ടും, അവർ ഒരു രഹസ്യത്തിൽനിന്നു മറെറാന്നിലേക്കു കടക്കുന്നു.

3. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, മനുഷ്യാവതാരമെന്ന ആ പരമരഹസ്യം വിസ്മയനീയമായ അതിന്റെ വ്യാപ്തിയോടുകൂടെ പരിശുദ്ധ കുർബാനയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ രഹസ്യം എന്താണ്? വചനവും ആത്മാവും ശരീരവും ഒരാളിൽ സംയോജിച്ചുവെന്നുള്ളതത്രേ. ഈ ആളാണു ദൈവവും മനുഷ്യനുമായ ഈശോ. ഏററം പരിശുദ്ധമായ ഈ കൂദാശയിൽ നിത്യദൈവമായ വചനവും, ശരീരത്തോടു സംയോജിച്ച ഘട്ടത്തിൽമാത്രം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ആത്മാവും, മാലിന്യംകൂടാതെ അമലോത്ഭവകന്യകയിൽനിന്നു ദൈവികപ്രവൃത്തിയാൽ രൂപവൽക്കരിക്കപ്പെട്ട ശരീരവുമാണു സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതു്. ഇവ മൂന്നും സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതു് ഒരേ ഒരാളിലുമാണു്.

കൂടാതെയും, മനുഷ്യാവതാരംവഴിയായി കന്യകയുടെ ഉദരത്തിൽ വസിച്ച ഞാൻതന്നെ ദിവ്യകാരുണ്യസ്ഥീകരണംവഴിയായി ഓരോ വിശ്വാസിയിലും വസിക്കുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ ഈ രഹസ്യത്തിന്റെ ആഴവും വ്യാപ്തിയും, അത്ഭുതകരവും വിസ്മയജനകവുമത്രേ. എന്നാൽ ഇതു സ്നേഹത്തെ കൂടുതൽ അർഹിക്കുന്നു; അതിനാൽ സ്നേഹത്തോടും ഭക്തിയോടുംകൂടിയേ അതിനെ അനുഭവിക്കയും ചെയ്യാവൂ.

4. മാത്രമല്ല, എന്റെ ജീവിതത്തിലേ ആശ്വാസസംപൂർണ്ണമായ എല്ലാ രഹസ്യങ്ങളും ഈ ദിവ്യകൂദാശയിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഈ സംഗതികൾ സംഭവിച്ച കാലങ്ങൾ കഴിഞ്ഞുപോയെങ്കിലും ആളിനടുത്ത എന്റെ സാന്നിദ്ധ്യംമൂലം അവയുടെ ഫലങ്ങൾവഴിയായി അവ എന്നും നിലനില്ക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണു സഭ എപ്പോഴും അവയെ ഇപ്പോൾ സംഭവിക്കുന്നവപോലെ കരുതുകയും തദനുസാ

രം പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്യുന്നതു്; മാത്രമല്ല, അവയെപ്പററി ധ്യാനിക്കുകയും, അവയുടെ ഓർമ്മ കൊണ്ടാടുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ മുൻകാലങ്ങളിൽ അവർക്കുണ്ടായിരുന്ന ഭക്തിയും തീക്ഷ്ണതയും ഇന്നും അശേഷം കുറഞ്ഞിട്ടുമില്ല.

എന്നിട്ടും വി. കുർബാനയിൽ എന്റെ നിത്യസാന്നിദ്ധ്യത്തെ നിഷേധിക്കുന്നവർ പലരുണ്ടു്. ആദ്ധ്യാത്മികകാര്യങ്ങളിൽ അവർക്കു് അശേഷം ശ്രദ്ധയില്ല; തിരുനാളുകളും വഴിയായി എന്റെ അത്ഭുതപ്രവൃത്തികളുടെ ഓർമ്മകളും കൊണ്ടാടുന്നതിനു് അവർ ശ്രമിക്കുമ്പോൾത്തന്നെയും അവർ നിർജ്ജീവരായി കാണപ്പെടുന്നതല്ലേ കഷ്ടം! എന്നാൽ എന്റെ പ്രേമഭോജനമായ തിരുസ്സഭയുടെ പ്രവൃത്തികളും ഇപ്രകാരമല്ല. എന്റെ പിറവിദിവസത്തിൽ അവർ പുൽക്കൂട്ടിലേക്കു് ഓടിയടുത്തുകൊണ്ടു് അവിടെ കിടക്കുന്ന എന്നെ ആരാധിക്കയും, ഭക്തിപാരവശ്യത്താൽ സന്തോഷാശ്രുക്കൾ പൊഴിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

5. മാലാഖമാരാൽ പണ്ടു് പുൽക്കൂട്ടിലേക്കു നയിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യരെക്കാൾ അധികം മാധുര്യത്തോടും എളിപ്പത്തിലും വിശ്വാസാത്മാക്കൾ എന്നെ ഈ ബെത്ലേഹത്തിൽ കണ്ടെത്തുന്നു. ഇവിടെയാണു് അവർ തങ്ങളുടെ തീക്ഷ്ണതയെ പ്രകാശിപ്പിക്കയും, ഭക്തിയെ വർദ്ധിപ്പിക്കയും, തങ്ങളെത്തന്നെ വിശുദ്ധീകരിക്കയും ചെയ്യുന്നതു്. അവർ തങ്ങളെ മുഴുവനും എനിക്കായി ഇവിടെ സമർപ്പിക്കുന്നുമുണ്ടു്. എന്റെ സ്നേഹമാധുരിയിൽ മുഴുകി സന്തുഷ്ടരാകുക എന്നതാണു് ഇതിന്റെ പ്രതിഫലം. ബെത്ലേഹത്തിൽ മാലാഖമാർ നന്മനസ്സുള്ളവർക്കു സമാധാനം വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. എന്നാൽ ഇവിടെ ഞാൻ തന്നെ അവർക്കു് അതു ധാരാളമായി പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു.

ഞാൻ പിതാവായ ദൈവത്തിനു് എന്നെത്തന്നെ കയ്യാളിച്ചുകൊണ്ടു മനുഷ്യരക്ഷയിൽ അതിതൽപരനായിരിക്കുന്നു എന്ന വിശുദ്ധ സ്ഥലം ഇതുതന്നെ. ഇവിടെ ശെമയോനെപ്പോലെ എന്നെ എടുക്കുകയോ, അന്നായെപ്പോലെ എന്നെ

താലോലിക്കയോ അല്ല, അവർ ചെയ്യുന്നത്; പിന്നയോ, അവർ എന്നെ തങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ സ്വീകരിക്കയും പൂർണ്ണമായി അനുഭവിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു ഭാഗ്യം ശെമയോനും അന്നാസ്സും ലഭിച്ചില്ല.

മെസ്രേനിൽ ഞാൻ അനുഭവിച്ച വിദേശവാസം ഇതാ ഇവിടെയും അനുഭവിക്കുന്നു. അവിടെ ഏഴുകൊല്ലം മാത്രമേ ഞാൻ വസിച്ചുള്ളൂ; ഇവിടെയോ എന്നാൽ കാലാകാലത്തോളമത്രേ. വിഗ്രഹങ്ങളെ ആരാധിച്ചിരുന്ന മെസ്രേൻകാരുടെ ഇടയിൽ വസിച്ച ഞാൻ, ലൗകികസന്തോഷങ്ങളേയും ധനബഹുമാനാദികളേയും ദൈവമായി ആരാധിക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെ ഇടയിലാണ് ഇപ്പോൾ വസിക്കുന്നത്. ഇവിടെ ചുരുക്കം ചിലർ മാത്രമേ എന്നെ അറിയുകയും ബഹുമാനിക്കയും ചെയ്യുന്നുള്ളൂ. പലരും എന്നെ ഒരു വിജാതീയനായിക്കരുതുന്നു.

ഞാൻ എന്റെ പിതാവിന്റെ കാര്യങ്ങളിൽ വ്യാപൃതനായിരിക്കുന്ന ദൈവാലയം ഇതാ ഇവിടെയാകുന്നു. ശ്രദ്ധാപൂർവം എന്നെ ശ്രവിക്കുന്ന എല്ലാവരേയും ഞാൻ പഠിപ്പിക്കയും ആത്മീയജീവന്റെ മറഞ്ഞുകിടക്കുന്ന നിക്ഷേപങ്ങൾ അവർക്കു വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കയും ചെയ്യുന്നതിവിടെയത്രേ. എന്നെ സ്നേഹിക്കയും അന്വേഷിക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ, മറിയത്തിനെയും യൗസേപ്പിനെയുംപോലെ, സന്തോഷസമേതം ഇവിടെ എന്നെ കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്യും.

ഞാൻ രഹസ്യജീവിതം കഴിച്ച ആ നസ്രത്തു് ഇതാ ഇവിടെയാണു്. അധികാരത്തിനു കീഴ്പ്പെട്ടിരുന്നുകൊണ്ടു്, മനുഷ്യർക്കു നിസ്സാരങ്ങളും, എന്നാൽ മാലാഖാമാർക്കു് അത്ഭുതജനകങ്ങളുമായ നിരവധി പ്രവൃത്തികളിൽ ഞാൻ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും ഇവിടെത്തന്നെ. അന്തരികജീവിതത്തിന്റെ ഒരു മാതൃകയായി ഭക്തിയുള്ള ആത്മാക്കളോടുകൂടെ ഞാൻ ഇവിടെ വസിക്കുന്നു. എന്റെ ഈ വാസം ഇവർക്കുമാത്രമേ അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളൂ.

6. എന്റെ മകനേ, ഇതുമാത്രമല്ല, ഈ ക്രമാശയിൽ എ

ന്റെ പരസ്യജീവിതത്തിലേ രഹസ്യങ്ങളും അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഇതാകുന്നു എന്റെ പ്രവൃത്തിരംഗം; എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ സൽപ്രവൃത്തികളുടെ കേന്ദ്രസ്ഥാനവും ഇതത്രേ. നഷ്ടപ്പെട്ടതിനെ അന്വേഷിക്കുന്ന 'രക്ഷകനാണു ഞാൻ.' ജോലിത്തിരക്കിനിടയിൽ ഞാൻ കിണാറിനരികെ ഇരിക്കുന്നുമുണ്ട്. എല്ലാ ശമറായക്കാരനും—ദാഹിക്കുന്ന എല്ലാ ആത്മാവിനും ജീവന്റെ വെള്ളം—ലൗകികവസ്തുക്കളിലുള്ള ദാഹത്തെ ശമിപ്പിക്കുന്നതും, നിത്യജീവിതത്തിലേക്കു പ്രവേശം നല്കുന്നതുമായ ആ വെള്ളം—എന്റെ ഹൃദയാരൂപിയിൽനിന്നു ഞാൻ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. ഞാൻ പകലത്തെ ജോലി കഴിഞ്ഞശേഷം പ്രാർത്ഥനയിലാണു രാത്രി കഴിക്കുന്നതു്.

ഇവിടെ ഞാൻ 'നല്ല ഇടയനാകുന്നു'; കാണാതെ പോയ ആടിനെ അന്വേഷിച്ചു നടക്കുകയും, കണ്ടെത്തുമ്പോൾ അതിനെ എന്റെ തോളിൽ വഹിച്ചുകൊണ്ടു വരുകയും, എന്റെ മടിയിൽവച്ചു അതിനെ താലോലിക്കയും ചെയ്യും. ഞാൻ എന്റെ ആടുകളെ സ്നേഹിക്കയും എന്റെ സ്വന്തം മാംസംകൊണ്ടു് അവയെ തീറ്റിപ്പോറ്റുകയുമാണു ചെയ്യുന്നതു്. മാത്രമല്ല, രാപകൽ എല്ലാറ്റിനേയും കാത്തുസൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുമുണ്ടു്.

ഇവിടെ ഞാൻ ദയയുള്ള 'ഒരു പിതാവാകുന്നു'; പുത്രൻ തിരിച്ചുവരുമ്പോൾ അവനെ ഞാൻ സന്തോഷത്തോടുകൂടെ സ്വീകരിക്കുന്നു; വിശേഷപ്പെട്ട വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിപ്പിച്ചശേഷം സ്വഗൃഹീയവിരുന്നുകൊണ്ടു് അവനെ ഞാൻ ആനന്ദിപ്പിക്കുന്നുമുണ്ടു്. എന്റെ വിശ്വസ്തമക്കളോടുകൂടെ അവന്റെ ശക്തിക്കൊത്തപോലെ അവനെ ഞാൻ എല്ലാറ്റിലും ഓഹരിക്കാരൻ ആക്കാതിരിക്കുന്നുമില്ല.

ഇവിടെ ഞാൻ 'ദിവ്യവൈദ്യനാകുന്നു'; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, സങ്കടപ്പെട്ടുന്നവരുടെ സങ്കടങ്ങളെ എന്റെ ഹൃദയമാധുരിയാൽ ഞാൻ ലഘൂകരിക്കയും അവരെ ആശ്വസിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. സുഖക്കേടു പിടിപെട്ടിരിക്കുന്ന എല്ലാവ

രേയും ഞാൻ സ്വസ്ഥരാക്കുന്നു; മാത്രമല്ല, പാപമാകുന്ന രോഗം പിടിപെട്ട് ആത്മാവിനു വന്നുകൂടിയിരിക്കുന്ന വൈരൂപ്യത്തെ മാറ്റി അതിനുമുമ്പുണ്ടായിരുന്ന സൗന്ദര്യം നല്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇവിടെ 'ഒരു അദ്ധ്യാപകനാകുന്നു ഞാൻ'; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ രഹസ്യസംഭാഷണങ്ങളും എന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുംകൊണ്ട് ഞാൻ എല്ലാവരേയും പഠിപ്പിക്കുന്നതു കേൾക്കുക:— അരുപിയിൽ ദരിദ്രമുള്ളവർ ഭാഗ്യവാന്മാരാകുന്നു; എളിമയുള്ളവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ: പാപങ്ങളെക്കുറിച്ചു മനസ്താപിക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാരാണ്; നീതിയെ പ്രതി വിശക്കുകയും ദാഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരും അപ്രകാരംതന്നെ. ഹൃദയശുദ്ധതയുള്ളവരും സമാധാനശീലന്മാരും ഭാഗ്യവാന്മാരാകുന്നു. നീതിക്കുവേണ്ടി ഞെരുക്കപ്പെടുന്നവരും, അവസാനമായി, ദൈവതിരുമനസ്സു നിറവേറുന്നവരും ഭാഗ്യവാന്മാർതന്നെ. അവർ എന്റെ സഹോദരന്മാരും സഹോദരികളും, സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ അവകാശികളുമാകുന്നു എന്നതാണ് ഇതിന്റെ കാരണം.

ഇവിടെ ഞാൻ 'ഒരു സ്നേഹിതനാകുന്നു.' വരപ്രസാദത്തിൽ പ്രകൃത്യതീതമായി ജീവിക്കുന്ന വിശ്വാസികളെ ഭൃത്യരെന്നു വിളിക്കാതെ അവരെ ഞാൻ എന്റെ സ്നേഹിതരെന്നത്രേ വിളിക്കുന്നത്. എന്നെപ്പോലെ ഇത്ര നല്ലവനും വിശ്വസ്തനും നിഷ്കപടനുമായ വേറെ ഒരു സ്നേഹിതൻ ഇല്ല; ഐശ്വര്യത്തിലും ആപത്തിലും, ജീവനിലും മരണത്തിലും എന്നുവേണ്ടാ, ഏതുസമയത്തും ഏതുകാലത്തും ഞാൻ എന്റെ സ്നേഹിതന്മാരെ അശ്വസിപ്പിക്കയും ആനന്ദിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

ഞാൻ ഇവിടെ ഒരു 'മണവാളനാ'കുന്നു; അതേ, എന്റെ മകനേ, എല്ലായ്പോഴും എല്ലായിടത്തും എന്നെ അനുഗമിക്കുന്നതിനായി ഞാൻ തിരഞ്ഞെടുത്തു വരിച്ചവരും വിശ്വസ്തരുമായ ആത്മാക്കളുടെ മണവാളനാണു ഞാൻ. ഇവിടെ ഞാൻ അവരെ ബഹുമാനിക്കുകയും സ

സന്നരാക്കയും, മാലാഖാമാരെക്കൂടെ അത്ഭുതപരതന്ത്രരാക്കത്തക്കവിധം സൗഭാഗ്യമുള്ളവരാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നിരുന്നാലും അവർക്കായി എന്റെ മഹത്പത്തിന്റെ രാജ്യത്തിൽ ഞാൻ ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന സൗഭാഗ്യത്തിന്റെ ഒരു കേവലച്ഛായമാത്രമേ അതു് അകുന്നുള്ളു.

7. കടശിയായി, എന്റെ ജീവിതത്തിലേ മറ്റു രഹസ്യങ്ങളും ഇവിടെ ഈ ക്ലാശയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, എന്റെ ശിഷ്യഗണത്തോടുകൂടെ ഞാൻ പെസഹാ ക്ഷേിക്കയും, അവർക്ക് എന്റെ സ്നേഹാധിക്യത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുകയും, എന്റെ സമാധാനത്തെ പ്രദാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്ത ഭോജനശാല ഇതുതന്നെയാണു്. എന്റെ പീഡകളുടെ രംഗമായിരുന്ന ഗദ്സേമാനും ഓർശ്ശ്വവും ഇതാ ഇവിടെയുണ്ടു്. വിശുദ്ധവാരത്തിൽ വിശ്വാസികൾ ഇവിടെ എങ്ങനെ വരുന്നുവെന്നുനോക്കുക. പീഡാപൂരിതനായി ഞാൻ അവരുടെ മുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷീഭവിച്ചാലെന്നപോലെയാണു്. എന്റെ മകനേ, അവർ അന്നിവിടെ വിലപിക്കുന്നതു്.

എന്റെ ഉയിർപ്പിന്റെ രഹസ്യവും ഇവിടെ ഉണ്ടല്ലോ. ഈ മഹോന്നതസ്മരണകൊണ്ടാടുന്ന അവസരത്തിൽ സഭ എന്നോടുകൂടെ പുനർജ്ജീവിക്കുന്നു. ക്ലേിയുള്ള ആത്മാക്കൾ അതിരാവിലെതന്നെ ആ 'മേരികളെ'പ്പോലെ എന്റെ മഹനീയമായ ശവകുടീരത്തിങ്കലേക്കു ത്വരിതഗതിയിലാണു വരുന്നതു്. എന്റെ മകനേ, വിശ്വാസംവഴിയായി അവർ എന്നെ കാണുകയും, ശരണംവഴിയായി എന്നെ ആലിംഗനം ചെയ്യുകയും, സ്നേഹം വഴിയായി എന്നെ ആസ്വദിക്കയും ചെയ്യുന്നില്ലയോ? ഇതു് എത്ര യുക്തിയുക്തം! എത്ര നിതിപരം! എത്ര പരിശുദ്ധം! എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, പുനരുത്ഥാനത്തിൽ എനിക്കുണ്ടായിരുന്ന ദീപ്തി, അക്ഷയം, ലഘുത്വം, സൂക്ഷ്മം എന്നീ ഗുണങ്ങളോടുകൂടെ ഞാൻ ഇവിടെ സത്യമായി സന്നിഹിതനായിരിക്കുന്നു. എന്റെ മകനേ, ഇപ്രകാരം എന്റെ ജീവിതഘട്ടങ്ങളിലൂടെ സഭ എന്നെ അനുഗമിക്കയും എന്റെ ഹൃദയ

വികാരങ്ങളോടുകൂടെ ഓരോന്നിനെയും ആഘോഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

8. സ്വർഗ്ഗീയമഹിമയിൽ ഞാൻ വാഴുന്നുവെന്നുള്ളതിനെ ഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്ന സഭ ഇവിടെ എന്റെ മുമ്പിൽ ആഘോഷിക്കപ്പെടുന്ന രഹസ്യങ്ങളിൽനിന്നു നിത്യതാത്പര്യമാണു വീക്ഷിക്കുന്നതു്. സ്വർഗ്ഗത്തിലേ സന്തോഷപ്രദങ്ങളായ ജീവിതരഹസ്യങ്ങളെ—അവർക്കായി ഒരുക്കിവച്ചിരിക്കുന്നതും പറഞ്ഞൊത്തിരിക്കുന്നതുമായ തിരുനാളുകളെ—സഭ അത്യാശയോടെ പ്രതീക്ഷിക്കയും, അവയെപ്പറ്റി തീക്ഷ്ണതാപൂർവ്വം ധ്യാനിക്കയും ചെയ്യുന്നു. 'ഓ! ഈശോയേ, അങ്ങെ പ്രത്യക്ഷമായി കാണുന്നതിനും തൻമൂലം, അനുഗ്രഹീതയായിത്തീരുന്നതിനും ഞാൻ അത്യാശയോടെ പാർത്തിരിക്കുന്നു. ഈ ഭാഗ്യം എനിക്കു വേഗം ലഭിക്കട്ടെ' എന്നാണു് അവർ ശ്രേഷ്ഠകാന്തിയോടെ വിളിച്ചു പറയുന്നതു്.

എന്റെ മകനേ, ഇവിടെ സന്നിഹിതമായിരിക്കുന്ന എന്റെ ഹൃദയാഗ്നിയാൽ ഉജ്ജ്വലിതമായി സഭ എപ്രകാരം പ്രശോഭിക്കുന്നുവെന്നു നോക്കുക. ഇങ്ങനെ അവർക്കു സകലതും ഉണ്ടായിരിക്കുകയും, എല്ലാ ആശ്വാസങ്ങളാലും അവർ സംതൃപ്തയായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഭൂമുഖത്തുനിന്നു സൂര്യനെ അകറ്റിയാൽ ഭൂമിയുടെ സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കും? അതു് അതിഭയാനകവും ഇരുട്ടു നിറഞ്ഞതുമായിരിക്കയില്ലേ? അപ്രകാരംതന്നെ, ജീവനുള്ളതും ജീവദായകവുമായ എന്റെ ഹൃദയത്തെ—പരിശുദ്ധ ക്രൂശയിലുള്ള എന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തെ—സഭയിൽനിന്നു് എടുത്തുനീക്കുന്നുവെങ്കിൽ, ഇപ്പോൾ ശോഭായമാനവും ആശ്വാസദായകവുമായിരിക്കുന്ന രഹസ്യങ്ങളുടെ സ്ഥിതി എത്ര വ്യത്യസ്തമായി കാണപ്പെട്ടേനെ!!

9. എന്റെ മകനേ, നിന്റെ പരിശുദ്ധ മാതാവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തത്തെ അനുകരിക്കുന്നതിനും, അതേ അരൂപിയോടുകൂടെത്തന്നെ തിരുനാളുകളെ ആഘോഷിക്കുന്നതിനും നീ ശ്രമിക്കണം. ക്രൂശയിൽ ഞാൻ വെളിപ്പെടുത്തുന്ന രഹസ്യങ്ങളെ

സ്മരിക്കുന്നതിനും, ഇവയിൽനിന്നെല്ലാം ധാരാളം പ്രസാദവരം പ്രാപിക്കുന്നതിനും നീ ഉത്സാഹിച്ചേ മതിയാവൂ. ഇതിനായി നിന്റെ തീക്ഷ്ണതയെ സജീവമാക്കുക; അതു് ഇന്ദ്രിയഗോചരമായിരിക്കണമെന്നില്ല. എന്നാൽ ദൃഢമായ വിശ്വാസത്തോടും, നിഷ്കളങ്കമായ ശരണത്തോടും, ഉദാരമായ ഉപവിയോടുംകൂടെയായിരിക്കണം. ഈ തീക്ഷ്ണത നിനക്കില്ലെങ്കിൽ നീ ചെയ്യുന്നവയെല്ലാം സ്നേഹരഹിതവും ഫലശൂന്യവുമായിരിക്കും; തീക്ഷ്ണതയുള്ള ആത്മാക്കളെ ആനന്ദിപ്പിക്കുന്നതും മാലാഖാമാരെത്തന്നെയും ഇളക്കുന്നതുമായ കാര്യങ്ങളും നിന്നെ ആനന്ദിപ്പിക്കയും ഇളക്കുകയും ചെയ്യുകയില്ല.

എന്നാൽ പ്രാർത്ഥന, ധ്യാനം, ജ്ഞാനവായന, ആത്മനിഗ്രഹം എന്നിതുകളും വഴിയായും പ്രത്യേകിച്ചു്, ദിവ്യക്രൂശായെ ക്രൂടെക്കൂടെ സന്ദർശിച്ചുകൊണ്ടും, കേന്തിയോടുകൂടെ കൈക്കൊണ്ടുകൊണ്ടും ഈ തീക്ഷ്ണതയെ ഉളവാക്കുകയും പോഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാം; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ലോകം മുഴുവനേയും ചൂടുപിടിപ്പിക്കുന്നതിനു് ആവശ്യകമായ അഗ്നി ഇവിടെയുണ്ടു്.

10. ശിഷ്യൻ:– ഓ! ഈശോയേ, അങ്ങയുടെ ഹൃദയസ്നേഹം എത്ര അതിരറ്റതു്! എത്ര അത്ഭുതങ്ങൾ ഇവിടെ അങ്ങു് എനിക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്നു! അവ എത്ര നല്ലവ! എത്ര ഇമ്പമുള്ളവ! എത്ര അഗ്രഹിക്കത്തക്കവ! ഇവിടേയ്ക്കു ഞാൻ മന്ദം മന്ദം അടുപ്പിക്കപ്പെടുകയോ, ശക്തിമത്തായി ആകർഷിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്യുന്നെങ്കിൽ എന്താണു വിസ്മയം!! എന്റെ ഹൃദയാനന്ദങ്ങളുടെ സ്ഥലം ഇവിടെയാണെങ്കിൽ അതിലെന്താണത്ഭുതം!

അതേ, എനിക്കിപ്പോൾ അങ്ങയോടുകൂടെ ഇവിടെ വസിക്കാം; അങ്ങയുടെ അനുഗ്രഹങ്ങളെ അനുഭവിക്കയും ചെയ്യാം. മാത്രമല്ല, എന്റെ ഹൃദയത്തെ ഞാൻ അവിടേക്കു് ഉയർത്തുന്നുവെങ്കിൽ, മഹത്ത്വത്തിൽ വാഴുന്ന അങ്ങെപ്പറ്റി ധ്യാ

നിക്കയും, അങ്ങയുടെ രാജ്യത്തിന്റെ മഹിമകളെ കാണുകയും, അവിടെ എനിക്കായി അങ്ങു തയ്യാറാക്കിയിരിക്കുന്നവയെ മുൻകൂട്ടിത്തന്നെ അനുഭവിക്കയും ചെയ്യാവുന്നതാണ്.

എന്റെ ആത്മമണവാളാ, ഇവിടെ അങ്ങയോടുകൂടെ ആയിരിക്കയും, അങ്ങെ അനുഭവിക്കയും ചെയ്യുന്നതു് എത്ര എളുപ്പം! എത്ര മാധുര്യകരം! ഇതിനു സാമർത്ഥ്യമോ, പുസ്തകമോ, അധ്വാനമോ ആവശ്യമില്ല;ഇവിടെ അങ്ങെപ്പക്കൽ അണഞ്ഞുകൊണ്ടു വിശ്വാസത്തോടുകൂടെ അങ്ങയോടു് അപേക്ഷിക്കയും, അങ്ങെ ശ്രവിക്കയും, അങ്ങയുടെ പ്രവൃത്തികളെ സൂക്ഷിക്കയും, അവിടുത്തെ സ്നേഹിക്കയുംമാത്രം ചെയ്താൽ മതി.

ഓ! ഈ സ്ഥലം എത്ര ആനന്ദകരമായിരിക്കുന്നു! ഈ സഹവാസം എത്ര സ്നേഹപ്രദം! ഈ ജോലി എത്ര മാധുര്യകരം! ഈ സംസർഗ്ഗം എത്ര പരിശുദ്ധം! ഇവിടെ അങ്ങയോടുകൂടെ സദാ വസിക്കാൻ അഗ്രഹിക്കാത്തവനുണ്ടോ? എനിക്കു പാടുള്ളപ്പോളെല്ലാം ഇവിടെ വാനാശ്രുപികളോടുകൂടെ അങ്ങയുടെ തൃപ്പാദത്തുങ്കൽ ഞാൻ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.

ഹാ! എന്റെ സമയമെല്ലാം ഇവിടെ കഴിച്ചുകൂട്ടിയിരുന്നെങ്കിൽ!! എന്നാൽ എന്റെ അന്തസ്സിനടുത്ത കടമകളും നിറവേറുന്നതിനും, എന്റെ ജോലികളും നിർവഹിക്കുന്നതിനും, ജീവസന്ധാരണത്തിന് ആവശ്യമായവ സംഭരിക്കുന്നതിനും, പാപരഹിതമായ വിനോദങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുന്നതിനുമായി ഇവിടെനിന്നകന്നിരിപ്പാൻ എന്റെ ഏകാശ്വാസമായ അങ്ങു് എന്നോടു് ആവശ്യപ്പെടുന്നുവെങ്കിലും, ഇതുകൾക്കെല്ലാം ഇടയിൽ മിക്കപ്പോഴും സ്നേഹംവഴിയായി ഞാൻ അങ്ങയുടെ പക്കലേയ്ക്കു തിരിച്ചുവരുകയും എന്റെ ഹൃദയം അങ്ങയോടുകൂടെ ആയിരിക്കയും ചെയ്യും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, എന്റെ സ്നേഹവിഷയം എവിടെ ആയിരിക്കുന്നുവോ അവിടേയ്ക്കു് എന്റെ മനസ്സു പോകാതിരിക്കാൻ പാടില്ല. എന്റെ നിക്ഷേപങ്ങൾ എവിടെയോ അവിടെ എന്റെ ഹൃദയവും ആയിരിക്കും.

അധ്യായം 15

വി. കുർബാനയിൽ എഴുന്നെള്ളിയിരിക്കുന്ന ഈശോയുടെ ഏറ്റവും പരിശുദ്ധ ഹൃദയം ദിവ്യപൂർണ്ണതയിലേയ്ക്കു നമ്മെ നയിക്കുന്നു.

ഈശോ:— എന്റെ മകനേ, ഈ ക്രമാശയിൽ ഞാൻ നിനക്കു കാണിച്ചതരുന്ന ശ്രേഷ്ഠമായ വേറൊരു മാർഗ്ഗമുണ്ട്. സമാധിവഴിയായി ഇതിൽക്കൂടെ ദൈവികപരിപൂർണ്ണതയിലേയ്ക്കു തന്നെയും നിനക്കു പ്രവേശിക്കാവുന്നതാണ്. ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളിലേയ്ക്കു പ്രവേശിക്കുന്നതിനും, സകല വിശുദ്ധന്മാരോടുംകൂടെ അവയുടെ അത്യഗാധതയിൽപ്പറ്റി ധ്യാനിക്കുന്നതിനും നീ തയ്യാറായിക്കൊള്ളുക. ഈ അഗാധതയിൽനിന്നത്രേ സ്വർഗ്ഗത്തിലേ മാലാഖാമാരും വിശുദ്ധന്മാരും, ഭൂമിയിലേ നിർമ്മലരും നിഷ്കളങ്കരുമായ ആത്മാക്കളും പാനം ചെയ്തു സംതൃപ്തരാകുന്നതു്. ഈ ഏറ്റവും പരിശുദ്ധ രഹസ്യം വഴിയായി എന്റെ ഹൃദയം നിന്നെ അറിയിക്കുന്നതെന്താണെന്നു നീ കേൾക്കുക; അതു് അറിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ പിഞ്ചെന്നുകൊണ്ടു പരിപൂർണ്ണതയിലേക്കു പ്രവേശിക്കയും ചെയ്യണം.

എന്റെ മകനേ, എളിമയിൽ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കുന്നതിനും നിർമ്മലതരമായ സ്നേഹത്താൽ ഉജ്ജ്വലിക്കുന്നതിനും ഉതകുന്നവിധത്തിൽ നീ ഇവയെല്ലാം ചെയ്യേണ്ടതിയിരിക്കുന്നു. നിന്റെ കഴിവുപോലെ ദൈവത്തോടു പൂർണ്ണമായി യോജിച്ചിരിക്കുന്നതിന് എന്റെ മനുഷ്യത്വം—എന്റെ ഹൃദയംതന്നെ—നിന്നെ സഹായിക്കയും ചെയ്യും.

2. ആരാധനയ്ക്കു യോഗ്യമായ ഈ ക്രമാശയിൽ എന്റെ ഹൃദയം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന ദിവ്യജ്ഞാനത്തെക്കുറിച്ചു ധ്യാനിക്കുക. പരസ്പരവിരുദ്ധങ്ങളായിട്ടു കാണപ്പെട്ടവയെ രമ്യപ്പെട്ടുത്തിയ ആ അത്ഭുതകരങ്ങളായ കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളെ അതു് ഇവിടെ വിശദപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ മഹിമയോടും

വിജയശ്രീയോടുംകൂടെ ഞാൻ വാഴുന്ന സമയത്തുതന്നെ മനുഷ്യരുടെ നിത്യാശ്വാസദായകനായി ഭൂമിയിൽ വസിക്കയും ചെയ്യുന്നു. മനുഷ്യവംശത്തിനുമാത്രമല്ല, ഓരോ വ്യക്തിക്കുകൂടെയും എന്നെത്തന്നെ നല്കുന്നതിന് എനിക്കു സാധിക്കുന്നതുകൊണ്ടത്രേ കടശി അപ്പത്തിന്റേയും വീഞ്ഞിന്റേയും സാദൃശ്യങ്ങളിൽ എഴുന്നെള്ളിയിരുന്നുകൊണ്ടു പല മഹാകാര്യങ്ങളും ഞാൻ നിഷ്പ്രയാസം സാധിക്കയും ചെയ്യുന്നതു്.

അകയാൽ, എല്ലാവരേയും കണ്ടറിഞ്ഞിരിക്കുന്ന അനന്ത വിജ്ഞാനത്തെപ്പറ്റി നീ ധ്യാനിക്കുക. അതു്, നില്ക്കുന്നവയും, കഴിഞ്ഞവയും, വരുവാനിരിക്കുന്നവയും സംവേഷ്ടിപ്പാൻ പാടുള്ളവകൂടെയും കണ്ടറിഞ്ഞുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നതു്. സൃഷ്ടി, പുനരുത്ഥാരണം, വരപ്രസാദം, വിശുദ്ധീകരണം, മഹത്വീകരണം അടിയായ എല്ലാ അത്ഭുതപ്രവൃത്തികളും ഈ നിത്യജ്ഞാനത്താൽ വിസ്മയാവഹമായ വിധത്തിൽ ക്രമപ്പെടുത്തപ്പെട്ടവയാണു്.

എല്ലാറ്റിലും പ്രവേശിക്കുന്ന അളവറ്റ ഒരു വെളിച്ചം പോലെയാകുന്നു ഈ ജ്ഞാനം; നിന്നെയും നിന്റെ അന്തർഭാഗങ്ങളെയും അതു പൂർണ്ണമായി ദർശിക്കുന്നു. അതിന്റെ ദർശനത്തിൽനിന്നൊഴിഞ്ഞുമാറുവാൻ നിനക്കു നിവൃത്തിയില്ല. അതിനെ ഗ്രഹിക്കുന്നതിനു നീ അശക്തനാണു്. എന്റെ മകനേ, ഈ വെളിച്ചത്തിൽ നീ ആനന്ദിക്കുക; ഇവിടെ നിന്റെ ദൈവത്തിനായി സന്തോഷസമേതം വസിക്കുകയും ചെയ്യുക.

3. ഏറ്റവും മാധുര്യകരമായ ഈ ക്രമാശയിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ദൈവികനന്മയെ നീ കാണുന്നില്ലേ? സ്നേഹാഗ്നിയാൽ അതു തേജോമയമായിരിക്കുന്നു. ഭൂമിയിൽ ഒരിടത്തും ഇത്ര ആശ്ചര്യാവഹമായ ഒരു ധാരാളത്തം, ഇത്ര വലിയ ഒരു മാധുര്യം അതു പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടില്ല; ഇവിടെ അതു് എല്ലാവരേയും, എല്ലാറ്റിലും ഉപരിയായി അതിനെത്തന്നെയും പ്രദാനം ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. ദിവ്യാഗ്നിയുടെ രശ്മികൾ എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലും വ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതിന്റെ കേന്ദ്രസ്ഥാനം ഇതത്രേ.

നന്മ മറ്റുസ്ഥലങ്ങളിൽ കണ്ടെക്കാമെങ്കിലും അതിന്റെ ഉറവ ഇതാണ്.

അതിനാൽ അത്യഗാധമായ ഈ നന്മയെപ്പറ്റി ഗാഢമായി ചിന്തിക്കയും അതിന്റെ ആഴത്തെ പരിശോധിക്കയും ചെയ്യുക. അതു നിത്യമായിരിക്കുന്നു; അതിന് അതിത്തിയില്ല.

സ്വർഗ്ഗത്തിലും ഭൂമിയിലും ഉള്ള സകല നന്മയും ഈ നിത്യനന്മയിൽനിന്നാണു പുറപ്പെട്ടുന്നതു്. ജീവികൾ അവയുടെ ജീവനും, ചലിക്കുന്നവ അവയുടെ ചലനശക്തിയും, വിശേഷബുദ്ധിയുള്ളവർ അവരുടെ ബുദ്ധിയും, സന്തോഷം അനുഭവിക്കുന്നവർ അവരുടെ സന്തോഷവും ഇതിൽനിന്നുതന്നെ സ്വീകരിക്കുന്നു.

ഈ ദിവ്യഗുണം ഒരു അതിരറ്റ സമുദ്രംപോലെതന്നെയാണു്. അതിൽനിന്നു നീരാവിപോലെ സകല നന്മകളും പുറപ്പെട്ടുന്നു. അനുഗ്രഹീതരും തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരും അതിൽ നിമഗ്നരാകുമ്പോൾ പരമാനന്ദം അനുഭവിക്കും. എന്റെ മകനേ, നീയും ഈ അഗാധസമുദ്രത്തിൽ മുങ്ങിക്കുളിക്കണം. ദൈവനന്മ എത്ര മാധുര്യകരമാകുന്നു എന്നു് ആസ്വദിച്ചുതന്നെ അറിയേണ്ടതാണു്. അതിൽ നീ സന്തോഷിക്കുക; അതിനെ സ്നേഹിക്കുക! സ്തുതിക്കുക.

4. ആരാധനയ്ക്കു യോഗ്യമായ വിശുദ്ധ കുർബാനയിൽ വെളിപ്പെട്ടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അനന്തശക്തിയെ നീ കാണുക; ലോകത്തിൽ മറെറാരിടത്തും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടില്ലാത്ത മഹത്തരങ്ങളായ അത്ഭുതങ്ങൾ ഈ ദിവ്യകൂദാശയിൽ അതു പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ഈ അത്ഭുതകൃത്യങ്ങൾ തുടർച്ചയായി അതിൽ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുമുണ്ടു്. ഇവയെ കേവലപുരസ്സരം ദർശിച്ചശേഷം ഈ വിസ്മയാവഹമായ ശക്തിയെപ്പറ്റി നീ ധ്യാനിക്കണം. സകലത്തേയും അതു നിഷ്പ്രയാസം സൃഷ്ടിച്ചു; സംഖ്യാതീതങ്ങളും അവർണ്ണനീയങ്ങളുമായ കാര്യങ്ങൾ അതു ചെയ്തു. എന്നാൽ ഇവയെല്ലാം സപ്രമനസാ മാത്രം ചെയ്യുന്നു. ലോകത്തേയും അതിലുൾപ്പെട്ട സകലത്തേയും ഒരേ ഒരു നിമിഷ

ത്തിൽ നശിപ്പിക്കുന്നതിനും അതിനു സാധിക്കുന്നതാണു്.

ഈ അനന്തശക്തിയുടെ പ്രാബല്യത്തെപ്പറ്റി ധ്യാനിക്ക; അതിന്റെ എതിരാളികളുടെ എല്ലാ പരിശ്രമങ്ങളേയും വിഫലമാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനും, അതിനോടു് എതിരിടുന്ന എല്ലാവരേയും—നിഷ്പക്ഷങ്ങളായവയെ മാത്രമല്ല, പാപകരങ്ങളായവയെക്കൂടെയും—അതിന്റെ പരിശുദ്ധമായ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളിലേക്കു കൊണ്ടുവരുന്നതിനും അതിനു സാധിക്കും. സൃഷ്ടികളെ സംരക്ഷിക്കയും പരിപാലിക്കയും ചെയ്യുന്ന ശക്തി ഇതുതന്നെ. ഫലപ്രദമാംവണ്ണം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനുള്ള ശക്തി അവയ്ക്കു നല്കുന്നതും മറെറാന്നുമല്ല. മനുഷ്യരുടെ ശാരീരികവും ആത്മീയവുമായ ശക്തികളും ശരിയായി ഉപയോഗിക്കുന്നതിനു വേണ്ട സഹായവും, മൃഗങ്ങൾക്കു ബലവും, നക്ഷത്രങ്ങൾക്കു ചലിക്കുന്നതിനും പ്രശോഭിക്കുന്നതിനുമുള്ള ത്രാണിയും, ഭൂമിക്കു ഫലങ്ങളും പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിനുള്ള ശക്തിയും, കാററിനും കൊടുങ്കാററിനും ശക്തിയും പ്രചണ്ഡതയും ഇതു നല്കുന്നു. അവസാനമായി ഇതിൽനിന്നല്ലാതെയാതൊന്നും അതിന്റെ വൈശിഷ്ട്യത്തെ സ്വീകരിക്കുന്നില്ല.

ഈ ദൈവികപരിപൂർണ്ണത ഒരുവിധത്തിൽ പറയുന്നതായാൽ വായുവിനു തുല്യമത്രേ. മന്ദമായി ചലിക്കുമ്പോൾ സൃഷ്ടികൾക്കു് അതു ജീവനും ബലവും നല്കുന്നു. വളരെ ശക്തിമത്തായി ഇളകിമറിഞ്ഞാൽ, അതിനെതിരായി നില്ക്കുന്നവയെ എല്ലാം ഛിന്നഭിന്നമാക്കും. എന്നാൽ അതിനു വിധേയമായിരിക്കുന്നവയ്ക്കു നവമായ ഒരു ജീവനും ഉണർവും നല്കുകയും ചെയ്യും.

എന്റെ മകനേ, നിന്റെ ദൈവത്തിന്റെ വലിയ ശക്തിയെക്കുറിച്ചു നീ സന്തോഷിക്കുക; അതിൽ ആയിരിക്കട്ടെ നിന്റെ ശരണം. പ്രാർത്ഥനമൂലം പലപ്പോഴും അതിനെ അടയും പ്രാപിക്കയും ചെയ്യുക.

5. വിശുദ്ധ കുർബ്ബാനയിൽ വസിക്കുന്ന എന്റെ ഹൃദയം നിന്നെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്ന ദൈവനീതിയെപ്പറ്റി നീ ചി

ന്തിക്കണം. ഇവിടെ സന്നിഹിതമായിരിക്കുന്ന എന്റെ മനുഷ്യത്വത്തെ നീ കാണുന്നില്ലയോ? അതു ദൈവനീതിയുടെ ഒരടയാളമാകുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ദൈവനീതിയെ ശാന്തമാക്കുവാനായി ഞാൻ അതു സ്വീകരിച്ചു. പട്ടക്കാർ വഴിയായി എന്റെ ഹൃദയം ഇവിടെ ദിവസേന അർപ്പിക്കുന്ന ബലി ദൈവനീതിയെപ്പറ്റി നിന്നെ അനുസ്മരിപ്പിക്കട്ടെ. ദിവ്യകാരുണ്യം സ്വീകരിക്കുന്ന ഓരോരുത്തർക്കും അവരവരുടെ പ്രവൃത്തിയും മനഃസ്ഥിതിയും അനുസരിച്ചു ഞാൻ അനുഗ്രഹങ്ങളും നല്കുന്നു എന്നുള്ളതുതന്നെ വിസ്മയനീയമായ ഒരു നീതിയെ അല്ലയോ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുന്നതു്?

ആകയാൽ, ഈ ദൈവനീതിയുടെ പരിപൂർണ്ണതയെപ്പറ്റി ധ്യാനിക്കുക. ദുഷ്ടാത്മാക്കളെ ഇടിമിന്നൽപോലെ അതു സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു നരകത്തിലേക്കു തള്ളിയിട്ടു. ഈ സ്വർഗ്ഗത്തിൽവച്ചുതന്നെ മാലാഖാമാരുടേയും വിശുദ്ധന്മാരുടേയും ചെറിയ പ്രവൃത്തികൾക്കുപോലും അതു് എന്നും പ്രതിസമ്മാനം നല്കുന്നു. എന്റെ ഹൃദയംവഴിയായിട്ടത്രേ ഈ നിതി ദൈവകരുണയോടു ഭൂമിയിൽ യോജിച്ചിരിക്കുന്നതു്. കരുണയെ സ്വീകരിക്കുവാൻ മനസ്സില്ലാത്തവരോടുമാത്രമേ അതു നിർദ്ദയമായി വർത്തിക്കുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ പരമാർത്ഥമായി മനസ്താപിക്കുന്നവരോടു് അതു കരുണാപുരസ്സരമേ പെരുമാറൂ. നരകവാസികളായ ദുഷ്ടർ അർഹിക്കുന്നവിധം അവരെ അതു ശിക്ഷിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അതു് എന്നെപ്രതിമാത്രമാണു്. അതിനാൽ, ദൈവനീതി കരുണയോടുകൂടിയതാണെന്നു ശപിക്കപ്പെട്ടവരായ ആ നഗരവാസികൾതന്നെയും ഏറ്റുപറയുന്നു.

ഈ ദൈവികഗുണം മനുഷ്യനു നല്കുന്ന ആശ്വാസത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുക; ദുഷണങ്ങളാലും, ഏഷണികളാലും, അധിക്ഷേപങ്ങളാലും ഇപ്പോൾ ന്യായരഹിതമായി പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുന്നവരും, എല്ലാവരുടേയും നഷ്ടപ്പെട്ട കീർത്തിയും, ബഹുമതിയും, മഹിമയും അതു് അവർക്കു് ഒരിക്കൽ കൊടുക്കും. വിശേഷിച്ചു്, എത്രമാത്രം അവർ താഴ്ത്തപ്പെട്ടുവോ

അതിൽ കൂട്ടുതലായി അവരെ അതു് ഉയർത്തുകയും ചെയ്യും. എല്ലാ നന്മപ്രവൃത്തികൾക്കും, മനുഷ്യർ നിസ്സാരങ്ങളായി കരുതിയവയ്ക്കുപോലും അതു പ്രതിസമ്മാനം നല്കാതിരിക്കയില്ല. ലോകർ ചെയ്യുന്നതുപോലെ പ്രവൃത്തികളുടെ പുറമെ കാണുന്ന വിജയം നോക്കാതെ, അവയുടെ ഉദ്ദേശ്യത്തെ വിലമതിക്കുകയും ഓരോരുത്തർക്കും പ്രവൃത്തിക്കുന്നതനുസരണമായ യോഗ്യതയും സമ്മാനവും നല്കുകയും ചെയ്യും.

ഈ ദൈവികഗുണം അഗ്നിപോലെയാണു്. എപ്രകാരം അഗ്നി, അതിലിടപ്പെട്ട സാധനങ്ങളുടെ സ്വഭാവമനുസരിച്ചു ചിലതിനെ ദഹിപ്പിക്കയും, മറ്റു ചിലതിനെ ചൂടുപിടിപ്പിക്കയും, വേറെ ചിലതിനെ കട്ടപ്പുമാക്കയും മറ്റു ചിലതിനെ മാർദ്ദവപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നുവോ അപ്രകാരംതന്നെ ഇതും പ്രവർത്തിക്കുന്നു. എന്റെ മകനേ, ഈ ദൈവികഗുണത്തെപ്പറ്റി നീ വിസ്മയിക്കാത്തതെന്തു്? പരിശുദ്ധമായ ഭീതിയോടുകൂടെ അതിനെ പുകഴ്ത്തേണ്ടതല്ലയോ? എന്നാൽ, എല്ലാറ്റിലും കൂട്ടുതലായി അതിനെ സ്നേഹിക്കുകയാണു ചെയ്യേണ്ടതു്.

6. മാധുര്യകരവും വിസ്മയാവഹവുമായ വിധത്തിൽ എന്റെ ഹൃദയം എറ്റം പരിശുദ്ധ ക്രൂശയിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ കരുണയെക്കുറിച്ചുവേണം ഇനി നീ ചിന്തിപ്പാൻ. ഈ രഹസ്യം മുഴുവനും അനന്തകാരുണ്യത്തിന്റെ അത്ഭുതമല്ലയോ? കഷ്ടതയനുഭവിക്കാത്തവരായി ആരെങ്കിലും ഈ ലോകത്തിലുണ്ടോ? എന്നാൽ, പരമാത്മമായ മനഃസ്ഥിതിയോടുകൂടെ ഈ ക്രൂശയിൽ അഭയം പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ളവരിൽ ആരാണു കരുണ കണ്ടെത്താതിരുന്നിട്ടുള്ളതു്? ഇവിടെ എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ മയ അതിരില്ലാത്തതത്രേ. അനുകമ്പയ്ക്കും യാതൊരതിർത്തിയുമില്ല.

എന്റെ മകനേ, ഇവയെപ്പറ്റി ശരിയായി നീ ധ്യാനിക്കുന്നപക്ഷം ലോകത്തിൽ ഈ അനന്ത മയ എപ്രകാരം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു കാണാൻ കഴിയും. ഇതു സ്വർഗ്ഗത്തെ പുണ്യവാന്മാരെക്കൊണ്ടു നിറയ്ക്കുകയും, അവർക്കു വിജയ

കിരീടം നല്കുകയും ചെയ്യുന്നു; ഭൂമിയിൽ സൃഷ്ടികളെ സഹായിക്കയും ആശ്വസിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. നരകവാസികളായ ശപിക്കപ്പെട്ടവരെത്തന്നെയും, എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ യോഗ്യതമൂലം അവർ അർഹിക്കുന്നവിധം അതു ശിക്ഷിക്കുന്നില്ല. നരകവാസികൾതന്നെ അതു് ഏറ്റു പറയുകയും ചെയ്യുന്നു.

മനുഷ്യരുടെ നേരെ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന ഈ ദിവ്യകരുണയുടെ ആധിക്യത്തെപ്പറ്റി ധ്യാനിക്കുക. അതു് എല്ലാവരേയും സ്വീകരിക്കുന്നു; ഒരുത്തനേയും ഉപേക്ഷിക്കുന്നില്ല. പാപികൾ ജീവനോടെ ഇരിക്കുന്ന കാലത്തോളം അതു് അവരെ പാത്തിരിക്കയും അവരുടെ മാനസാന്തരത്തിനും പാപപ്പൊറുതിക്കും ആവശ്യകമായ ദൈവവരപ്രസാദം നല്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. കടശിയായി, കഷ്ടതകൾ അനുഭവിക്കുന്ന എല്ലാവരേയും ഏറ്റം നികൃഷ്ടരെക്കൂടെയും അതു് ആശ്വസിപ്പിക്കയും സഹായിക്കയും രക്ഷാമാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് ആനയിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

സീമാതീതമായ ഈ ദൈവികഗുണത്തെ കണ്ടാലും! ഏതെല്ലാം ദുരിതങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നവർക്കും ധാരാളം കരുണ ലഭിക്കുന്നു. ഇതു് ഒരിക്കലും അവസാനിക്കുന്നതല്ല. എന്റെ മകനേ, ഇത്ര മാധുര്യമേറിയ ഈ ദൈവകരുണയെ നീ ദുരുപയോഗിക്കാതെ ഫലപ്രദമാക്കിത്തീർക്കണം നിന്റെ ഹൃദയത്തെ വിസ്തൃതമാക്കുക. കൃതജ്ഞതയുള്ളവനായി വർത്തിക്കുക; വിശ്വാസം, ശരണം, ഉപവി എന്നിതുകളോടുകൂടെ ഈ കരുണാസമുദ്രത്തിലേക്കു നീ ഓടിയടുക്കയും ചെയ്യുക.

7. ഏറ്റവും പരിശുദ്ധമായ ഈ ക്രമാശയിൽ വിളങ്ങി പ്രശോഭിക്കുന്ന പരിശുദ്ധതയെപ്പറ്റിയാണു് ഇനി നീ ചിന്തിക്കേണ്ടതു്. മാലാഖാമാർക്കുടെയും അതിന്റെ പ്രഭ കണ്ടു് അത്ഭുതപരവശരാകുന്നു. ദൈവികപരിശുദ്ധതയുടെ ദർപ്പണമാകുന്ന ഈ ക്രമാശയെ അതിയായ ഭക്തിയോടുകൂടിയേ നീ വീക്ഷിക്കാവൂ. ഇവിടെ സകലതും അത്യധികം നിർമ്മലമത്രേ. ഇവിടെ എന്റെ ശരീരംതന്നെയും ഒരു അത്ഭുപിയെ

പ്പോലെയാണ്. ഇവിടെ സമസ്തവും പരിശുദ്ധിമയംതന്നെ.

ആകയാൽ, സകല വിശുദ്ധതയുടേയും, നിർമ്മലതയുടേയും മനോജ്ഞതയുടേയും മൂലകാരണവും മാനദണ്ഡവും അന്ത്യവുമായ ഈ അളവറ്റ പരിശുദ്ധതയെപ്പറ്റി നീ ഗാഢമായി ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്. അതു് അതിൽത്തന്നെ പരിപൂർണ്ണമാകുന്നു. അതിനോടു യാതൊന്നും കൂട്ടുവാനോ, അതിൽനിന്നു യാതൊന്നും കുറയ്ക്കുവാനോ പാടില്ല.

സ്വർഗ്ഗവാസികളെ പരമാനന്ദത്തിൽ ലയിപ്പിക്കുന്ന ഈ ദൈവികപരിപൂർണ്ണതയെ നീ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കുക; ഈ വിശുദ്ധാത്മയിൽ അല്പമായിട്ടെങ്കിലും പങ്കുകൊള്ളുന്ന ഭൂവാസികൾ എത്ര ശ്രേഷ്ഠതയുള്ളവരായിത്തീരുന്നു!! അതിന്റെ പ്രതാപം കണ്ടു്, നരകത്തിന്നടിയിൽ കിടക്കുന്ന പിശാചുക്കൾ ക്രുദ്ധരായും വിറച്ചുപോകുന്നു. മനോഹരമായിട്ടുള്ളവ അവയുടെ മനോഹരതയും, ശോഭയുള്ളവ അവയുടെ ശോഭയും, ശ്രേഷ്ഠമായിട്ടുള്ളവ അവയുടെ ശ്രേഷ്ഠതയും ഈ ദിവ്യപരിപൂർണ്ണതയിൽ നിന്നത്രേ സ്വീകരിക്കുന്നതു്.

ഈ ദൈവികഗ്രഹണം, ആകാശമണ്ഡലത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന സൂര്യനു സമമത്രേ. അതു് ഓരോ സാധനത്തിനും പ്രകാശമാനമായ വർണ്ണവും, ഭംഗിയും, പ്രസന്നതയും നല്കുന്നു; അതു് ശുദ്ധവും അശുദ്ധവുമായ ക്രുദ്ധങ്ങളിന്മേൽ പ്രകാശിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും എപ്പോഴും നിർമ്മലവും മനോഹരവുമാണ്. എന്റെ മകനേ, നിന്റെ ദൈവത്തിന്റെ ഈ വലിയമനോഹരതയേയും, മനോജ്ഞതയേയും, ഇത്ര മഹത്തരവും വിവിധവുമായ പരിശുദ്ധതയേയും ഓർത്തു നീ സന്തോഷിക്കേണ്ടതല്ലയോ? അതിനെ സ്നേഹപൂർവ്വം ആശിക്കേണ്ടതല്ലയോ? നിന്റെ ശക്തിക്കൊത്തപോലെ അതിനെ അനുകരിക്കേണ്ടതുമാണ്.

8. സ്നേഹത്തിന്റെ ക്രൂശായിൽ വെളിപ്പെട്ടുന്ന ദൈവികമായ അപരിമേയതയെപ്പറ്റി നീ ചിന്തിക്കുന്നുണ്ടോ? ക്രൂശചെയ്യപ്പെട്ട ഓസ്തി മുഴുവനിലും ഞാൻ പൂർണ്ണമായി സന്നിഹിതനായിരിക്കുന്നു. അതു ഭാഗിക്കപ്പെടുമ്പോൾ ഓരോ ഭാഗ

ത്തിലും ഞാൻ മുഴുവനായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുണ്ട്. ലോകത്തിൽ ക്രമാശചെയ്യപ്പെടുന്ന എല്ലാ ഓസ്തികളിലും ഞാൻ പൂർണ്ണമായിട്ടത്രേ വസിക്കുന്നതു്. ഇതു് എൻെറ അപരിമേയതയുടെ ഏതാണ്ടൊരു പ്രതിച്ഛായയല്ലയോ? കടശി, ക്രമാശയ്ക്കുട്ടത്ത വിധത്തിൽ ഞാൻ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സ്ഥലത്തൊക്കെയും ഒരേക വ്യക്തിക്കുവേണ്ടി മാത്രമെന്നപോലെ അവരിൽ ഓരോരുത്തരോടും ഞാൻ വർത്തിക്കുന്നില്ലയോ?

എൻെറ മകനേ, സജീവമായ വിശ്വാസത്തോടുകൂടെ ഈ സംഗതികളെക്കുറിച്ചു നീ സ്മരിക്കുക. ദിവ്യമായ ഈ അപരിമേയത്വത്തിൽ, സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളതും സംഭവിക്കാവുന്നതും ആയ സർവ്വവും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു; എന്നാൽ ഇതു യാതൊന്നിലും ഉൾപ്പെട്ടുന്നുമില്ല. അതു വഴിയായി ദൈവം പ്രപഞ്ചം മുഴുവനിലും അതിൻെറ ഓരോ ഭാഗത്തും പൂർണ്ണമായിത്തന്നെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. സാവ്വത്രികമായ ഈ ദിവ്യസാന്നിദ്ധ്യത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നതോടുകൂടിത്തന്നെ അവിടത്തെ അനന്തജ്ഞാനം, നന്മ, നീതി, അനുകമ്പ, പരിശുദ്ധി ആദിയായ ഇതരഗുണങ്ങളെപ്പറ്റിയും ധ്യാനിച്ചുകൊള്ളണം. അങ്ങിൽ നീ ജീവിക്കയും ചലിക്കയും ചെയ്യുന്നുവെന്നു് ഓർക്കുകയും ചെയ്യുക.

നീ എങ്ങോട്ടു തിരിഞ്ഞാലും ദൈവം എല്ലാ വസ്തുക്കളിലും സന്നിഹിതനായിരിക്കുന്നുവെന്നു കാണാവുന്നതാണു്; ഓരോന്നിനേയും പ്രത്യേകം പരിരക്ഷിക്കുവാനായിട്ടുമാത്രം താൻ അവയിൽ സന്നിഹിതനായിരുന്നാലെന്നപോലെ അവിടന്നു് എല്ലാവരേയും അത്ര ശ്രദ്ധയോടുകൂടെ പരിപാലിക്കുന്നു. ആകാശത്തിലേ പറവകളെ കണ്ടാലും; അവ വിതയ്ക്കുകയോ കൊയ്യുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല; അവയെ തീററിപ്പോററുന്നതു സർവ്വവ്യാപിയായ ദൈവമത്രേ. വയലുകളിലേ ലില്ലികളെ നീ കാണുന്നില്ലയോ? അവ വേല ചെയ്യുകയോ നൂൽ നൂല്ക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല; എങ്കിലും സ്ലോമോൻ അയാളുടെ പ്രതാപകാലത്തുപോലും ഇവയെപ്പോലെ അലംകൃതനായിരുന്നില്ല.

ആകയാൽ, എന്റെ മകനേ, ഈ ദൈവികപരിപാലനയ്ക്കു നീ നിന്നെത്തന്നെ കയ്യാളിക്കുക; ഏറ്റവും പരിപൂർണ്ണനായ ഒരു പിതാവിന്റെ മാറ്റിൽ എന്നപോലെ അതിൽ നീ വിശ്രമിക്കേണ്ടതാണു്. നിന്നെത്തന്നെ പൂർണ്ണമായി അങ്ങേയ്ക്കു കയ്യാളിക്കുകയും ചെയ്യണം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, നിന്നെ അവിടുന്നു പ്രത്യേകം കാത്തു പരിപാലിച്ചുകൊള്ളും. നിന്റെ തലയിലേ മുടിക്രടെയും എണ്ണപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും, തന്റെ തിരുമനസ്സുകൂടാതെ അവയിൽ ഒന്നുപോലും കൊഴിയുന്നില്ലെന്നുമുള്ളതു വാസ്തവമാണു്. ആകയാൽ, നീ ഭയപ്പെടേണ്ടാ; സന്തോഷത്തോടും സമാധാനത്തോടുംകൂടെ അങ്ങിൽ ആശ്രയിക്കയാണു വേണ്ടതു്.

9. ശിഷ്യൻ:– ഓ! കർത്താവായ ദൈവമേ, ഇവയെല്ലാം സാക്ഷാൽ ആശ്വാസപ്രദങ്ങൾതന്നെ; പക്ഷേ, എത്രയോ മഹത്തരങ്ങൾ! ഇത്ര ഉന്നതങ്ങളായവയെ പ്രാപിക്കുന്നതിനു മാത്രമല്ല, അതിനായി ശ്രമിക്കുന്നതിനുകൂടെ സ്വശക്തിയാൽ ഞാൻ അപ്രാപ്തനാണെന്നു് എനിക്കറിയാം. എങ്കിലും അങ്ങയുടെ ദിവ്യാശ്രുപി എന്നെ നയിക്കുന്നുവെങ്കിൽ എന്റെ ബലഹീനതയെ വകവയ്ക്കാതെ, ഭക്തിയോടും സന്തോഷത്തോടുംകൂടെ അങ്ങെ ഞാൻ അനുഗമിക്കും. മനുഷ്യർക്കു ദുർഗ്രഹമായ ദൈവതത്ത്വത്തിന്റെ അത്ഭുതപ്രവൃത്തികളെപ്പറ്റി ധ്യാനിക്കുന്നതിനു് അങ്ങയുടെ പരിശുദ്ധ മനുഷ്യതാംവഴിയായി ഞാൻ ശ്രമിക്കാം. ആകയാൽ, അങ്ങയുടെ മഹിമയ്ക്കും എന്റെ പുണ്യാഭിവൃദ്ധിക്കും ഉപകരിക്കുന്ന വിധത്തിൽ ഇവയെപ്പറ്റി ധ്യാനിക്കുന്നതിനു് എന്നെ സഹായിക്കുവാൻവേണ്ടി അങ്ങയുടെ പരിശുദ്ധാശ്രുപിയെ അയയ്ക്കുക. ഞാൻ ശരിയായി ധ്യാനിക്കുന്നതിനും ധ്യാനത്തിന്നനുസൃതമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനുമായി ഈ പരിശുദ്ധാശ്രുപിയെ അതിന്റെ ഏഴുദാനങ്ങളോടുകൂടെ എനിക്കു തരേണമേ.

ലൗകികമായവയോടെല്ലാം വെറുപ്പും, ദൈവികമായവയോടു് അതിയായ സ്നേഹവും എനിക്കുണ്ടാകുന്നതിനും, നീതി

യോടെ എല്ലാവരേയും വിധിക്കുന്നതിനും, എന്റെ വിശുദ്ധീകരണത്തിനുപകരിക്കുന്നവയെ സ്നേഹത്തോടെ അന്വേഷിക്കുന്നതിനുമായി വിജ്ഞാനത്തിന്റെ അരുപിയെ എനിക്കു തരിക.

എന്റെ മനസ്സിൽനിന്ന് അന്ധകാരത്തെ നീക്കുന്നതിനും, ഹൃദയത്തിൽനിന്നു മായകളെ ദൂരീകരിക്കുന്നതിനും തൻമൂലം ശുദ്ധഹൃദയത്തോടും ശാന്തമനസ്സോടുംകൂടെ ദൃശ്യവും അദൃശ്യവുമായ സകലത്തേയും നിരീക്ഷണം ചെയ്യുന്നതിനും, ദൈവതിരുമനസ്സ് എന്നോടാവശ്യപ്പെടുന്നതിനെ ശരിയായി ഗ്രഹിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി ഗ്രഹണശക്തിയുടെ അരുപിയെ എനിക്കു തരേണമേ.

ബലഹീനതനിമിത്തം എന്റെ രക്ഷയ്ക്കായി യാതൊന്നും എനിക്കു തനിയെ ചെയ്വാൻ സാധിക്കയില്ലെന്ന് എന്നെ സദാ ഓർപ്പിക്കുന്നതിനും, എന്നാൽ ദൈവത്തിൽ ശരണപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ സകലതും ചെയ്വാൻ സാധിക്കുമെന്ന് എന്നെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നതിനുമായി ആലോചനയുടെ അരുപിയെ എനിക്ക് അയയ്ക്കുക.

എന്റെ ശക്തി ഒക്കെയോടുംകൂടെ വിശ്വസ്തതാപൂർവ്വം ദൈവപ്രസാദവരത്തോടു സഹകരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുവാൻ എന്നെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതും, തൻമൂലം മനുഷ്യരുടെ അഭിപ്രായത്തെ വകവയ്ക്കാതെ നീതിയോടെ വിധിക്കുന്നവനായ അങ്ങേമാത്രം അനുസരിച്ചുകൊണ്ടു പുണ്യപൂർണ്ണത പ്രാപിക്കുന്നതിന് അത്യധികം ശ്രമിക്കുവാൻ എന്നെ സഹായിക്കുന്നതുമായ സ്ഥൈര്യത്തിന്റെ അരുപിയെ എനിക്കു തരേണമേ.

സ്വാഭാവികവും സ്വഭാവാതീതവുമായ എല്ലാ സംഗതികളേയും തിരിച്ചറിയുന്നതിനും, എന്റെ സകല പ്രവൃത്തികളും പ്രാർത്ഥനകളും അങ്ങിൽ ആരംഭിക്കുന്നതിനും, അങ്ങുവഴിയായി പരിപൂർണ്ണമാക്കുന്നതിനുമായി അറിവിന്റെ അരുപിയെ എനിക്കു തരിക. ധ്യാനത്തിലുള്ള അതിശ്രദ്ധ എന്റെ സഹോദരങ്ങളോടു ചെയ്യേണ്ട ഉപവിപ്രവൃത്തികൾക്കും, അതു

പോലെ തന്നെ ഉപവിപ്രവൃത്തികളിലുള്ള അതിശ്രദ്ധ എന്റെ ആത്മകായ്യങ്ങൾക്കും വിഘ്നമാകാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനും പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനും ഈ അരൂപി എന്നെ സഹായിക്കട്ടെ.

നിഷ്കളങ്കമായ ഭക്തി എന്നിൽ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും, പരിശുദ്ധത പ്രാപിപ്പാൻ എന്നെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതിനും, കീഴിലുള്ളവരോടു ദയനിറഞ്ഞ ഒരു പിതാവിനെപ്പോലെയും, സമന്മാരോടു സ്നേഹമുള്ള ഒരു സഹോദരനെപ്പോലെയും, അധികാരികളോടു് അനുസരണയുള്ള ഒരു പുത്രനെപ്പോലെയും വർത്തിക്കുന്നതിനുമായി ഭക്തിയുടെ അരൂപിയെ എനിക്കു തരിക. നിഷ്കളങ്കവും പുത്രസഹജവുമായ സ്നേഹത്തോടെ എന്റെ ദൈവമായ അങ്ങെ എല്ലായിടത്തും ആരാധിക്കുന്നതിനും, അങ്ങയുടെ തിരുമനസ്സു സന്തോഷസമേതം നിറവേറുന്നതിനുമായി സ്നേഹത്തോടുകൂടിയ ഭയത്തിന്റെ അരൂപിയേയും എനിക്കു തരേണമേ.

അധ്യായം 16

പരിശുദ്ധ കുർബാനയുടെനേരെ ബാഹ്യമായും ആന്തരികമായും നാം വഹിയ വണക്കം പ്രദർശിപ്പിക്കണമെന്നു് ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയം ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

ഈശോ:— എന്റെ മകനേ, സ്വർഗ്ഗം നിന്റെ മുമ്പിൽ തുറക്കപ്പെട്ടുകയും അവിടെ എന്റെ മഹിമ നീ കാണുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ ആ കാഴ്ച നിന്നിൽ എന്തെല്ലാം വികാരങ്ങൾ ഉളവാക്കുമായിരുന്നു!! നിശ്ചയമായിഭക്തിജന്യമായ ഭയത്താൽ നീ വിറയ്ക്കുകയും വണക്കത്തോടുകൂടെ സാഷ്ടാംഗം വീണാരാധിക്കയും ചെയ്യും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, തീജ്ജ്വാ

ലയും ഇടിമിന്നലുംപോലെയുള്ള പ്രകാശക്കതിരുകൾ പുറപ്പെട്ടുവിക്കുന്ന എന്റെ സിംഹാസനത്തിന്റെ മുമ്പിൽ അനേകായിരം മാലാഖമാർ ഭക്തിവണക്കത്തോടുകൂടെ എന്നെ സ്തുതിക്കുന്നതും എനിക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നതും നീ കാണും. മാത്രമല്ല, സംഖ്യാതീതരായ വിശുദ്ധന്മാരും സാഷ്ടാംഗംവീണ് ആരാധിക്കുന്നതും ദിവ്യസ്നേഹാഗ്നിയാൽ കത്തിജ്ജ്വലിക്കുന്നതും നീ ദർശിക്കുകയും ചെയ്യും.

സകലതും എന്റെ സന്നിധിയിൽ എങ്ങനെ പ്രകാശിക്കുന്നുവെന്നു നോക്കുക! എന്റെ നേരെയുള്ള ഭക്തിബഹുമാനാദികൾനിമിത്തംസ്വർഗ്ഗം മുഴുവനും ചിലപ്പോൾ നിശ്ശബ്ദമായിത്തീരുന്നു; മറ്റവസരങ്ങളിൽ അതിലേ നിവാസികൾ ഏകസ്വരത്തിൽ 'നമ്മുടെ ദൈവത്തിനു നിത്യസ്തുതിയും മഹിമയും, സർവ്വജ്ഞതാവും, കൃതജ്ഞതയും, ബഹുമാനവും, ശക്തിയും ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ',എന്നു വിളിച്ചുപറയുന്നതിന്റെ ധ്വനിയാൽ അവിടം മാറ്റൊലിക്കൊള്ളുകയത്രേ ചെയ്യുന്നതു്.

എന്റെ മകനേ, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഇത്ര വലിയ ബഹുമാനത്തോടും സ്തുതികളോടുംകൂടെ ആരാധിക്കപ്പെടുന്ന ഞാൻതന്നെയാകുന്നു ഇവിടെ ഏറ്റവും പരിശുദ്ധ കൂദാശയിൽ വാനാരൂപികളുടെ മദ്ധ്യേ സന്നിഹിതനായിരിക്കുന്നതു്. അതുകയാൽ, മനുഷ്യർ എന്നെ നേരെ എപ്രകാരം വർത്തിക്കേണ്ടതാണെന്നു നീ മനസ്സിലാക്കുക. അതിബലവാന്മാരായ മാലാഖമാർപോലും ഭയംനിമിത്തം വിറയ്ക്കുന്നെങ്കിൽ, കേവലം പൊടിയായ മനുഷ്യർ എത്രയധികം ഭയപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു!!

2. ഇവിടെ ഞാൻ ഭക്തിയെ ആഗ്രഹിക്കുന്നു; ബഹുമാനത്തെ അർഹിക്കുന്നു; എനിക്കനുയോജ്യമായ ആരാധനയെ ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

സ്വമനസാ ഞാൻ പുൽക്കൂട്ടിൽ ജാതനായി; എന്റെ തല ചായിക്കുവാൻപോലും സ്ഥലമില്ലാതെ എന്റെ ജീവിതകാലം ഞാൻ കഴിച്ചു; എങ്കിലും, കൂദാശയ്ക്കുള്ളത്ത എന്റെ ഈ ജീവിതത്തിൽ എന്നെ എത്രമാത്രം വണങ്ങണമെന്നും ബഹു

മാനിക്കണമെന്നും ആരാധിക്കണമെന്നും കാണിക്കുവാൻവേണ്ടിമാത്രമാണ് ഈ പരിശുദ്ധ ക്രമാശ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുമുമ്പായി വിശാലമായ ഒരു ഊട്ടുശാല അലങ്കരിച്ച് ഒരുക്കുന്നതിനു ഞാൻ കല്പിച്ചതു്. എന്റെ ആലയങ്ങൾ മനോജ്ഞമായിരിക്കണമെന്നു തിരുസ്സഭ എപ്പോഴും ആഗ്രഹിക്കുകയും, തദുദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടെ അതിമനോഹരങ്ങളും ഗംഭീരങ്ങളുമായ ദൈവാലയങ്ങൾ പണിയിക്കയും ചെയ്യുന്നതു് ഇതിനെ ആധാരമാക്കിയത്രേ. എന്റെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട സ്ഥലങ്ങളെ അലങ്കരിക്കുന്നതിനായി എന്തും ചെയ്യാൻ അവൾ സന്നദ്ധയാണു്. എന്റെ ആഗ്രഹം അനുസരിച്ച് ഈ മഹനീയരഹസ്യത്തിൽ എല്ലാവിധത്തിലും എന്നെ ബഹുമാനിക്കുന്നതിനായി സകലവിധത്തിലും പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടു് അവളുടെ സ്നേഹത്തെ അവൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുന്നുമുണ്ടു്.

എന്റെ മകനേ, നീ എന്നെ സ്നേഹിക്കുകയും, ഇവിടെ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന എന്റെ പ്രതാപത്തെയും എന്നെ ചുറ്റിയിരിക്കുന്ന ഗോചരങ്ങളും അഗോചരങ്ങളുമായ എല്ലാവറ്റെയും സജീവവിശ്വാസംവഴിയായി നീ കാണുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ നിശ്ചയമായി ഇവിടെ നീ ക്രമേണ ഭക്തി പ്രദർശിപ്പിക്കും. ബാഹ്യമായും ആന്തരികമായും ഉള്ള ഭക്തിയോടും വണക്കത്തോടുംകൂടിയല്ലാതെ എന്റെ മുമ്പിൽ വരുന്നതിനോ, എന്റെ ചുറ്റും സന്നിഹിതരായിരിക്കുന്ന മാലാഖാമാരുടെ മദ്ധ്യേ നില്ക്കുന്നതിനോ നീ തുനിയുകയില്ലതന്നെ. ഭക്തിയും സ്നേഹവും വണക്കവും ബാഹ്യമായും ആന്തരികമായും നീ പ്രദർശിപ്പിക്കാതിരിക്കയുമില്ല.

3. **ശിഷ്യൻ**:— മാലാഖാമാരുടേയും പുണ്യവാന്മാരുടേയും പരമാനന്ദമായ ഈശോയേ, അങ്ങു സകലവിധമായ ആരാധനകൾക്കും സ്നേഹത്തിനും അർഹനാകുന്നു. അങ്ങയുടെ ആലയം പരിശുദ്ധതന്നെ; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അങ്ങു് പരിശുദ്ധന്മാരിൽവച്ചു പരിശുദ്ധനത്രേ. അങ്ങു പരിശുദ്ധതയിൽ തന്നെയാണു വസിക്കുന്നതു്. മാലാഖാമാർക്കുടെയും

അവിടെ ഭയവിഹ്വലരും നിസ്തുലമായ വിശുദ്ധതയെപ്പററി വിസ്മയപൂരിതരുമായി കാണപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു! ഈ സ്ഥിതിക്ക് ഒരു മനുഷ്യൻ അങ്ങയുടെ അനന്തപ്രതാപത്തേയും സ്വനികൃഷ്ടതയേയുംപററി വിചാരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ എങ്ങനെ അങ്ങയുടെ മുമ്പിൽ വരുന്നതിനു തുനിയും? അങ്ങയുടെ പക്കലേക്ക് അടുത്തുവരുന്നതിന് അങ്ങുതന്നെ എന്നെ ക്ഷണിക്കയും, അങ്ങയുടെ ഹൃദയനന്മ എൻെറ ഭയത്തെ സ്വല്പം കുറയ്ക്കുകയും ചെയ്തില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ നിശ്ചയമായി ഭയവിഹ്വലനായി ഞാൻ അങ്ങയുടെ പക്കൽനിന്ന് ഓടിയൊളിക്കയേ ചെയ്യുമായിരുന്നുള്ളൂ. അങ്ങയുടെ പ്രതാപത്തിനു ഹാനിവരുത്തി എന്നുള്ള കുററവുംകൂടെ എന്നിൽ ആരോപിച്ചേക്കുമെന്നു ഭയപ്പെട്ട് അങ്ങയുടെ പക്കൽ വരുന്നതിനുപോലും ഞാൻ തുനിയാതിരുന്നേനേ. എന്നാൽ കൃപാപൂർവം എന്നെ വിളിക്കുകയും, പൈതൃകമായ സ്നേഹത്തോടെ എന്നിൽ വിശ്വാസം ഉളവാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അങ്ങയുടെ ഹൃദയകാരുണ്യം, അങ്ങയുടെ മുമ്പിൽ ബഹുമാനപുരസ്സരം വർത്തിക്കുന്നതിന് എന്നെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന ഒരു പ്രത്യേകകാരണമാകുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അനാദരംനിമിത്തം ഈ അനുഗ്രഹത്തെ ഞാൻ ദുരുപയോഗിക്കുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ കൂടുതൽ ശിക്ഷാർഹനായിത്തീരും.

4. സർവ്വജ്ഞനും സർവ്വശക്തനുമായ എൻെറ ഈശോയേ, എൻെറ ദൈവമേ, അങ്ങു സത്യമായി എഴുന്നള്ളിയിരിക്കുന്ന ഈ സ്ഥലം എത്രയോ ഭയഭക്തിയെ ഉളവാക്കുന്ന ഒന്നാകുന്നു! ഈ ഏററം പരിശുദ്ധകൂദാശയിൽ എഴുന്നെള്ളിയിരിക്കുന്ന അങ്ങയുടെ മുമ്പിൽ എങ്ങനെ ഞാൻ യോഗ്യമാംവണ്ണം വർത്തിക്കും? ഇവിടെ ഏൻെറ ചുററും കാണുന്നവയെല്ലാം, അതിയായ വണക്കത്തോടുകൂടെ പെരുമാറണമെന്നാണ് എന്നോട് ഉപദേശിക്കുന്നത്. ഞാൻ എവിടെയാണെന്നും, ആരുടെ സന്നിധിയിലാണു നില്ക്കുന്നതെന്നും സജീവമായ വിശ്വാസത്തോടെ ഓർക്കണമെന്നും നിത്യം കത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ

വിളക്കുതന്നെ എന്നോട്ട വിളിച്ചുപറയുന്നുണ്ട്. അങ്ങയുടെ വാസസ്ഥലം സാധാരണപവിത്രതമാത്രമുള്ള ഒന്നല്ലെന്ന് ഈ പരിശുദ്ധസ്ഥലത്തേ ഏകാന്തതതന്നെ എന്നെ ഓർപ്പിക്കുന്നു. എത്ര ആദരത്തോടും വിനയത്തോടുംകൂടി ഞാൻ അങ്ങയുടെ മുൻപിൽ പ്രവേശിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നുവെന്ന് അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നതിന് ഈ സക്രാരിമാത്രം മതി. ബാഹ്യമായും ആന്തരികമായും എത്രയോ വലിയ നിർമ്മലത എനിക്കാവശ്യമായിരിക്കുന്നുവെന്ന വിശുദ്ധ പാത്രങ്ങളുടെ കാന്തി എന്നെ പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. അങ്ങയുടെനേരെയുള്ള സ്നേഹത്താൽ പ്രേരിതരായി ഇവിടെ വന്നു ധ്യാനനിഷ്ഠരായി വർത്തിക്കുന്ന ഭക്തന്മാരെ കാണുന്നതുതന്നെ, എത്ര വലിയ ഭക്തിയോടും നിഷ്കപടമായ സ്നേഹത്തോടുംകൂടെ അങ്ങയുടെ മുൻപിൽ ഞാൻ പെരുമാറണമെന്ന് എന്നെ ഓർപ്പിക്കുന്നതിനു പര്യാപ്തമത്രേ.

5. ഓ! എന്റെ ഈശോയേ, പരിശുദ്ധതയുടെ കർത്താവേ, എത്ര പരിപൂർണ്ണമായ ഭക്തിവണക്കങ്ങളാ ഇവിടെ അങ്ങയോട് കാണിക്കണമെന്ന് അങ്ങു് എന്നെ പഠിപ്പിക്കുന്നുവല്ലോ. വാനാരൂപികളും, മാലാഖാമാക്ക് തുല്യരായ ആത്മാക്കളും, അങ്ങേയ്ക്കായി പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരും, അങ്ങയുടെ പുരോഹിതന്മാരും അല്ലാതെ വേറെ ആരും അങ്ങയുടെ അടുത്തു പെരുമാറുന്നതിനും, അങ്ങു് എഴുന്നെള്ളിയിരിക്കുന്ന കെട്ടിടത്തിൽത്തന്നെ വസിക്കുന്നതിനും അങ്ങു് ഇഷ്ടപ്പെട്ടന്നില്ല. ഇവർ ദൈവത്തെ അഭിമുഖമായി ദർശിക്കുന്നവരുണ്ടും ഹൃദയശുദ്ധതയും അതിയായ ചാരിത്രശുദ്ധിയും ഉള്ളവരായിരിക്കണം. ഇത്ര നിർമ്മലരും വിശുദ്ധരുമായ കൂട്ടുകാരോടുകൂടെ വ്യാപരിക്കുന്നതിനു ഞാൻ എന്റെ ശരീരത്തെയും ആത്മാവിനേയും എത്രകണ്ടു വിശുദ്ധീകരിച്ചാൽ മതിയാവും!!

ദാനിയേലും തോബിയാസും അങ്ങയുടെ പ്രിയശിഷ്യനായ യോഹന്നാനും മറ്റു പല പുണ്യവാന്മാരും ഒരു മാലാഖായുടെ പ്രഭാവം കണ്ടു് അത്ഭുതപരതന്ത്രരായി അയാളുടെ

സന്നിധിയിൽ സാഷ്ടാംഗംവീണു വലിയ ബഹുമാനാദരങ്ങളും കാണിച്ചു. ഇങ്ങനെയിരിക്കെ, ഇവിടെ അനേകായിരം മാലാഖാമാരുടെ മുമ്പിൽ, അല്ല, മാലാഖാമാരുടെ നാഥനായ അങ്ങയുടെ സന്നിധിയിൽ, പ്രവേശിക്കുന്ന ഞാൻ എത്രമാത്രം ഭക്ത്യാദരങ്ങളും പ്രദർശിപ്പിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു! നിശ്ചയമായി അനാവശ്യവിചാരത്തോടും അധമസ്നേഹത്തോടുംകൂടെ ഞാൻ ഇവിടെ പ്രവേശിക്കുവാൻ പാടില്ലതന്നെ. വിശേഷിച്ചും, പാപത്തിൽനിന്നു ഒഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനും പുറമേ, ഞാനിവിടെ വരുമ്പോഴൊക്കെയും പുണ്യപ്രവൃത്തികളാൽ അങ്ങെ ബഹുമാനിക്കയുംകൂടെ ചെയ്യേണ്ടതാണു്.

6. അശുദ്ധവിചാരത്തോടും നിന്ദ്യസ്നേഹത്തോടുംകൂടെ ഞാൻ അങ്ങയുടെ സന്നിധിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അങ്ങയുടെ കോപത്തിനും കഠിനശിക്ഷയ്ക്കും ഞാൻ അർഹനാകാതിരിക്കയില്ല. വാനാരൂപികളുടെ മദ്ധ്യേ ഇപ്രകാരം അശുദ്ധനായി പ്രവേശിച്ചു് അങ്ങെ പ്രത്യക്ഷമായി അനാദരിക്കുക എന്നതു് എത്ര നിന്ദ്യം! എത്ര ക്രൂരകരം!! അങ്ങേയ്ക്കു് എത്രമാത്രം അനിഷ്ടകരമായ ഒരു കാര്യം! ഹാ! എന്റെ വിശ്വാസത്തിനനുസരണമായി ഞാൻ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ എന്റെ വിചാരങ്ങളും അന്യത്ര ആയിരിക്കുന്നതിനു് അനുവദിക്കയില്ലായിരുന്നു; എന്റെ സ്നേഹം അന്യരിൽ നിക്ഷേപിക്കുക അസാദ്ധ്യമായിരുന്നേനേ. അങ്ങിൽനിന്നു് ഒരു പ്രകാരത്തിലും മാറിപ്പോകാതെ എല്ലാറ്റിന്റേയും പരമാനന്ദമായ അങ്ങിൽമാത്രം തൃപ്തിയടഞ്ഞും, അങ്ങെമാത്രം അഭ്രയിച്ചും വർത്തിക്കുമായിരുന്നു.

ഓ! എന്റെ കർത്താവായ ദൈവമേ, അങ്ങയോടു കാണിച്ച വണക്കക്കുറവിന്റെ ആധിക്യത്തെ വിചാരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ വിറയ്ക്കുന്നു. എന്റെ അധരങ്ങൾകൊണ്ടു് അങ്ങെ ഞാൻ ബഹുമാനിക്കുന്നുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നെങ്കിലും എന്റെ ഹൃദയം അങ്ങിൽനിന്നു അകന്നാണിരിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ, ഞാൻ അങ്ങെ സ്നേഹിക്കുന്നതിനുപകരം സ്നേഹിപ്പാൻ പാ

ടില്ലാത്തവയെ സ്നേഹിക്കയും ചെയ്പെട്ടിട്ടാവശ്യമില്ലാത്തവയെ ചെയ്പെട്ടകയും, എന്റെ മനസ്സിനെ അലഞ്ഞുനടക്കുന്നതിന് അനുവദിക്കയും ചെയ്തുപോയി. ഹാ! എന്റെ മനസ്സ് എത്രമാത്രം അന്യത്ര അലഞ്ഞുനടക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതിന് എന്റെ ബാഹ്യചേഷ്ടകൾതന്നെ ഉത്തമലക്ഷ്യങ്ങളാണല്ലോ.

7. ആന്തരികമായി മാത്രമല്ല, ബാഹ്യമായും ഇവിടെ ഭക്തിപൂർവ്വം വർത്തിക്കേണ്ടവനാണു ഞാൻ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഏറ്റവും ഉൽകൃഷ്ടമായ ഈ ക്രമാശയിൽ എന്റെ ദൈവമായ അങ്ങു് ആത്മാവോടും ശരീരത്തോടുംകൂടെ സന്നിഹിതനായിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ അങ്ങേയ്ക്കു നല്കുന്ന ആരാധനയിൽ ആത്മാവും ശരീരവും പങ്കുകൊള്ളേണ്ടതാണു ന്യായം. ഓ! കർത്താവേ, അങ്ങു് ഇവിടെ എഴുന്നെള്ളിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് എല്ലാവരും ഏറ്റവും ഭക്തിയോടും വിനയത്തോടുംകൂടെ ഇവിടെ പെരുമാറേണ്ടതാണു്. വ്യർത്ഥമായ യാതൊരു നോട്ടത്തിനും, അനാദരം തോന്നിക്കത്തക്ക യാതൊരു പെരുമാറ്റത്തിനും ഇവിടെ ഇടകൊടുക്കുന്നതു കഷ്ടമത്രേ.

എന്റെ ആത്മാവിന്റെ ജീവനും ആനന്ദവുമായ ഈ ശോയേ, അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ സ്നേഹമായ ഈ ഏറ്റവും പരിശുദ്ധ ക്രമാശയെക്കാൾ ആനന്ദകരമായിട്ടു് ഈ ലോകത്തിൽ എനിക്കു വേറെയെന്തുണ്ടു്? എന്നാൽ അതേസമയംതന്നെ ഇത്ര ഭീതിജനകമായി വേറെ എന്തുണ്ടു്? എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, പരമാർത്ഥതയോടും ഭക്തിയോടുംകൂടെ അതിനെ സ്വീകരിക്കുന്നെങ്കിൽ, ആഗ്രഹിക്കത്തക്ക സകല ക്രമങ്ങളും അതിൽ ഞാൻ കണ്ടെത്തും. എന്നാൽ വണക്കക്കുറവായും ഭക്തിയില്ലാതെയും ഞാൻ അതു സ്വീകരിക്കുന്നവക്ഷം അഹോ! എന്തുമാത്രം ആപത്തുകളാണു ഞാൻ എനിക്കുതന്നെ വരുത്തിക്കൂട്ടുന്നതു്!

8. ഞാൻ വേണ്ടിടത്തോളം അങ്ങെ സ്നേഹിക്കയും, അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തിൽ ജ്വലിക്കുന്ന ദിവ്യസ്നേഹത്താൽ എന്റെ ഹൃദയം ജ്വലിക്കയും ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ ഇത്രയധികം

പറയേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടാകയില്ലായിരുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അപ്പോൾ യാതൊരു വണക്കക്കുറവും കാണിക്കാതെ നിഷ്കർഷാപൂർവ്വം പെരുമാറുകയും സ്നേഹത്തിനുമാത്രം ഗ്രഹിക്കാവുന്ന വിധത്തിൽ അങ്ങയുടെ മുമ്പിൽ വർത്തിക്കയും ചെയ്യാതിരിക്കയില്ല. അപ്പോൾ സകലതും വിസ്മരിച്ചു് അങ്ങയുടെനേർക്കുള്ള സ്നേഹത്താൽ പൂരിതനായി അങ്ങയുടെ സന്നിധിയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്ന സമയം എത്രയോ ആനന്ദകരവും മാധുര്യകരവുമായിത്തീരുന്നു! ഏറ്റവും മനോജ്ഞമായ അങ്ങയുടെ ഈ വസതിയിൽ അങ്ങെ സന്ദർശിക്കുന്നതിനും, അങ്ങയുടെ നേരെയുള്ള എന്റെ സ്നേഹം പ്രത്യക്ഷീകരിക്കുന്നതിനും ഞാൻ എത്രമാത്രം ഉത്സാഹം പ്രദർശിപ്പിക്കുമായിരുന്നു! മാധുര്യപൂർവ്വം അങ്ങു് ഇവിടെ ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന ഈ സപര്യയ്ക്കിരുന്നിനു്, പരിശുദ്ധവും മാധുര്യകരവുമായ വിശപ്പോടും ദാഹത്തോടുംകൂടെ ഓടി അടുത്തു ഞാൻ സംതൃപ്തനാകാതിരിക്കുമായിരുന്നോ?

9. സ്നേഹപൂരിതനായ ഈശോയേ, അകയാൽ അങ്ങെ സ്നേഹിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി എനിക്കു സ്നേഹം നല്കേണമേ. അതേ, എന്റെ കഠിനഹൃദയത്തെ മാർദ്ദവപ്പെടുത്തുന്നതും, വിസ്താരപ്പെടുത്തുന്നതും, ഭക്തിയാൽ നിറയ്ക്കുന്നതുമായ ഒരു സ്നേഹം എനിക്കു തരേണമേ. മാലാഖാമാരും നിർമ്മലാത്മാക്കളും ഇവിടെ അങ്ങയുടെ സന്നിധിയിൽ ഏതു സ്നേഹാഗ്നിയാൽ കത്തിജ്ജ്വലിക്കയും അങ്ങെ ബഹുമാനിക്കയും ചെയ്യുന്നുവോ, ആ സ്നേഹാഗ്നിയാൽത്തന്നെ എന്നെയും ജ്വലിപ്പിക്കുക.

ഓ! കർത്താവേ, എന്റെമേൽ ദയയായിരിക്കേണമേ. അങ്ങയുടെ സന്നിധിയിൽ കാട്ടിക്കൂട്ടുന്ന എല്ലാ അനാചാരങ്ങളും എന്നോടു ക്ഷമിക്കണമെന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. അന്യചിന്തകളും ദുർവിചാരങ്ങളും എന്നുവേണ്ടാ, അങ്ങയുടെ മഹത്ത്വത്തിനു യോജിക്കാത്ത സകല പ്രവൃത്തികളും എന്നോടു പൊറുക്കുക. അങ്ങു് എന്റെമേൽ ചൊരിയുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങൾ ധാരാളമായിരിക്കുന്നതുപോലെതന്നെ, ഞാൻ അങ്ങെ ധാരാളമായി സ്നേഹിപ്പാൻ കൃപ ചെയ്യേണമേ.

അധ്യായം 17

ഏറ്റവും പരിശുദ്ധക്രീഡാശയിൽ എഴുന്നള്ളിയിരിക്കുന്ന ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തോടു ചെയ്യുന്ന നിന്ദാവമാനങ്ങൾക്കു പരിഹാരം ചെയ്യുവാൻ ശക്തിയൊക്കയോടുംകൂടെ നാം ഉത്സാഹിക്കണം.

ഈശോ:—എന്റെ മകനേ, നന്മയും തിന്മയും സ്നേഹത്തിനു നിന്ദയും അവർ എനിക്കു പ്രതിഫലമായിത്തന്നു. വിശിഷ്ടവും അമൂല്യവും ആയി സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ളവയും, മനുഷ്യനു് ഉപയോഗപ്രദവും ഹിതകരവുമായി ഭൂമിയിലുള്ളവയും, പരിശുദ്ധവും ആശ്വാസപ്രദവുമായി മതത്തിലുള്ളവയും, എല്ലാം എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ നിസ്വാർത്ഥമായ ഔദാര്യവും നിർമ്മലമായ സ്നേഹവുംനിമിത്തം ഈ ക്രീഡാശയിൽ ഞാൻ നിക്ഷേപിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

എന്റെ മകനേ, എന്റെ ഈ പ്രവൃത്തി മഹനീയമായതല്ലേ? ആകയാൽ എല്ലാവരുടേയും ഹൃദയം സ്നേഹാഗ്നിയിൽ കത്തിജ്ജ്വലിക്കുകയും, സകല മനുഷ്യരും ഒത്തൊരുമിച്ചു കൃതജ്ഞത പ്രകാശിപ്പിക്കുകയും, ലോകം മുഴുവനും ഒരു ബഹളമായി എനിക്കു് അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്താൽത്തന്നെയും അതു് എന്റെ പ്രവൃത്തിക്കു തക്കതായ ഒരു പ്രതിനന്ദിയാകുമോ? അപരിമിതവും പരിമിതവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം ഇവയ്ക്കും ഉണ്ടായിരിക്കും. സ്വർഗ്ഗംതന്നെയും ഈ ദാനത്തിന്റെ അതിരറ്റ മാഹാത്മ്യത്തെക്കുറിച്ചു് അത്ഭുതപ്പെട്ടുന്നു; മാലാഖാമാർ പോലും വിസ്മയഭരിതരായി വിളിച്ചുപറയുന്നു:— 'നമ്മുടെ ദൈവം ഭൂമിയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന അത്ഭുതങ്ങളെ കണ്ടാലും!' ഇത്രവലിയ ഒരനുഗ്രഹത്തെ അവഗണിക്കയോ അനാദരിക്കയോചെയ്യുന്ന വല്ലവരേയും ലോകത്തിൽ കാണുമെന്നു നീ ഓർക്കുന്നുവോ? എന്നാൽ, എന്റെ മകനേ, യാതൊരു സ്നേഹവും

നന്ദിയുമില്ലാത്ത ആത്മാക്കളും ധാരാളം ഉണ്ട്. കൃതഘ്നരായ ഇവർ ഉദാരമതിയായ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നതിനുപകരം എന്നെ അവമാനിക്കുകയും, എൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങളും ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ എന്നെ ഉദ്വേഗിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

2. ഓരോരോ ലൗകികകാര്യങ്ങളും സാധിക്കുന്നതിനും ദുർമോഹങ്ങളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനും ആയി പല സ്ഥലങ്ങളിലും ചുറ്റിനടക്കാൻ മിക്കവരും മടിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ എന്നെ ഒന്നു സന്ദർശിക്കുന്നതിനായി അവരുടെ വീട്ടിൽനിന്നു് ഇറങ്ങുന്നതിനോ, മറേറാരോ കാര്യങ്ങൾക്കു പോകുന്നതിനിടയ്ക്കു് ഇവിടെ എന്നോടുകൂടെ അല്പസമയം ചെലവാക്കുന്നതിനോ അവർക്കു് അശേഷം ഇഷ്ടമില്ല. അവർ എൻെറ ദാനങ്ങളെ നിസ്സാരമായി കരുതുകയും എൻെറനേരെ സ്നേഹമാന്ദ്യമുള്ളവരായി വർത്തിക്കയുമാണു ചെയ്യുന്നതു്. തന്മൂലം ഞാൻ അവക്കു നല്കുവാനുദ്ദേശിക്കുന്ന നന്മകളും ഇവിടെവന്നു ചോദിച്ചു വാങ്ങിക്കുന്നതിനോ, എൻെറനേരെയുള്ള സ്നേഹം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിനോ ആയി അല്പം ക്ലേശം അനുഭവിക്കുന്നതിനുപോലും അവക്കു മനസ്സില്ല. എന്നാൽ, ഞാൻ ഇതാ അവരോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നിറങ്ങി, അനേകവിധ നിന്ദാവമാനങ്ങളും സഹിച്ചു്, അവക്കായി ഇവിടെ വസിക്കുന്നു.

'ഞാൻ എത്രനാളം നിങ്ങളോടുകൂടെ വസിച്ചു; എന്നിട്ടും നിങ്ങളും എന്നെ അറിഞ്ഞില്ല' എന്നു വളരെപ്പരോക്ഷം എനിക്കു വാസ്തവത്തിൽ പറയാവുന്നതാണു്. അവർ എന്നെ ഒരു പരദേശിയായിമാത്രം കരുതുന്നു; എന്നെ അവർ വകവയ്ക്കുന്നില്ല, അനുസ്മരിക്കുന്നുമില്ല.

3. എന്നാൽ എൻെറ വസതിയിലേക്കു വരുന്നവരിൽത്തന്നെയും എത്രപേർ എൻെറ ഈ പരിശുദ്ധസ്ഥലത്തിനു യോജിക്കാത്തവിധത്തിൽ നിന്ദ്യമായി വർത്തിക്കുന്നുണ്ടു്!! ചിലർ എൻെറ സന്നിധിയിൽ ഒരു വെറും വിഗ്രഹംപോലെ നിന്നുകൊണ്ടു്, എന്നെ ഭക്തിപൂർവ്വം സ്നേഹിക്കുന്നവർക്കു്

അന്യവിചാരങ്ങളും വരുത്തിക്കൂട്ടുന്നു. ഇവർ ഇവിടെ വരുന്നതു മറുള്ളവരെ തങ്ങളിലേക്ക് ആകർഷിക്കുവാനല്ലാതെ എന്നോടുള്ള സ്നേഹംകൊണ്ടല്ല. നീചസംഗതികളും ചെയ്യുന്നതിനു് എന്റെ മുമ്പിൽവച്ചു നിശ്ചയിച്ചുറപ്പിക്കുന്നവരും, നിന്ദ്യമായ കാര്യങ്ങളും ഓർത്തു സന്തോഷിക്കുന്നവരും ഒട്ടും ചുരുക്കമല്ല. ഇപ്രകാരം അവർ എന്റെ സന്നിധിയിൽവച്ചു മനസ്സുകൊണ്ടു പാപം ചെയ്തു ലജ്ജാകരമായി എന്നെ അധിക്ഷേപിക്കയത്രേ ചെയ്യുന്നതു്. തങ്ങളുടെ നോട്ടം, ആംഗ്യം, വസ്ത്രധാരണം, എന്നിവകളാൽ മാലാഖാമാരെ ദുഃഖിപ്പിക്കുകയും, എന്നെ പീഡിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ എത്ര!! ഇവിടെ എന്നോടു കാണിക്കുന്ന ഇത്ര വലിയ അനാചാരവും അനാദരവും നിന്ദയും മനുഷ്യരോടു കാണിപ്പാൻ വാസ്തവത്തിൽ അവർക്കു ലജ്ജയുണ്ടു്.

4. എന്റെ മകനേ, ഈ ദിവ്യക്രൂശായിൽ അനുഭവിക്കുന്നിടത്തോളം നിന്ദാവമാനങ്ങളും മറെറാരിടത്തും ഞാൻ അനുഭവിക്കുന്നില്ല. എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ നന്മ എവിടെ ഞാൻ കൂടുതൽ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നുവോ, അവിടെ അതിശ്രേഷ്ഠമാണു് എനിക്കനുഭവം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, എത്ര പതിതരാണു് എന്നെ മനഃപൂർവ്വം നിരാകരിക്കുന്നതു്! എത്രയോ അവിശ്വാസികളും എന്നെ അപമാനിക്കുന്നു! ദൈവദൂഷണം പറയുന്നവർ എത്രയെത്ര!! എന്നാൽ എന്റെ മകനേ, ഇവയെല്ലാം ഏറ്റവും വലിയ പാപങ്ങളുംതന്നെയെങ്കിലും, ചാവുദോഷത്തോടെ വിശ്വാസകർബാനയിൽ എന്നെ സ്വീകരിക്കുന്നവരുടെ ഭയങ്കരപാപംപോലെ ഇവ എന്നെ വേദനപ്പെടുത്തുന്നില്ല.

മനുഷ്യർ—എന്റെ ദിവ്യക്രൂശകളും കൊടുക്കുന്നവർക്കുടെയും—പിശാചിനെ അവരുടെ ഉള്ളിൽ കുടിയിരുത്തിക്കൊണ്ടു് എന്റെ പക്കൽ വരുന്നു എന്നതു്, ഓ! എന്തൊരു വലിയ നിന്ദനമാണു്!! എത്ര വെറുക്കത്തക്ക ഒരു പ്രവൃത്തി! ദൈവദോഷത്തോടുകൂടെ എന്നെ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടു തങ്ങ

ളുടെ ദൈവമായ എന്നെ സാത്താന്റെ കാലടികളിലേക്ക് തള്ളിയിടുകയാണ് അവർ ചെയ്യുന്നത്. സാത്താനെ കിരീടം ധരിപ്പിച്ചു തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അവർ പ്രതിഷ്ഠിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

5. **ശിഷ്യൻ**:– ഓ! കർത്താവായ എന്റെ ദൈവമേ, ഇമ്മാതിരി കൃത്യങ്ങൾ ഇത്ര തുനിവോടുകൂടെ പാപികൾ എത്രനാളത്തേക്കു ചെയ്യും!! ഓ! സർവ്വശക്താ, ഈ ദുഷ്ടരെ നശിപ്പിക്കുക; ഈ ദൈവദ്രോഹികളെ കത്തിയാളുന്ന തീയിൽ പഞ്ഞിയെന്നപോലെ ദഹിപ്പിക്കുക; നിശ്ചയമായി ഇവർ ഇതിന് അർഹരത്രേ.

ഈശോ:– അങ്ങനെയല്ല. എന്റെ മകനേ, അങ്ങനെയല്ല. ഈ നിമിഷത്തിൽപ്പോലും അതികഠിനമായ ശിക്ഷയ്ക്ക് അവർ അർഹരെങ്കിലും ഞാൻ അവരെ ഇപ്പോൾ ശിക്ഷിക്കുന്നില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, മനുഷ്യഹൃദയത്തിന്റെ വഷളത്തത്തെക്കാൾ എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ സ്നേഹം വലുതാകുന്നുവെന്നു കാണിക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ആകയാൽ, അവർ രക്ഷപ്രാപിക്കുന്നതിനായി അവർക്ക് എന്റെ വരപ്രസാദം നല്കുവാൻ ഞാൻ ഇനിയും തയ്യാറാണ്. അവർ അതിനോടു സഹകരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുമെങ്കിൽ രക്ഷ പ്രാപിക്കയും ചെയ്യും. അത് എന്റെ ഹൃദയത്തിനു വലിയ സന്തോഷവും വിജയവും പുകഴ്ചയും ആയിരിക്കും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഇവർക്കുവേണ്ടിക്കൂടെയാണു ഞാൻ എന്റെ ജീവനെ ബലികഴിച്ചിട്ടുള്ളത്.

നേരേമറിച്ചു മനസ്സുതിരിഞ്ഞു് എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നതിന് അവർ വൈമനസ്യം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നുവെങ്കിൽ എന്റെ നീതി നടത്തുന്നതിന് ഇനിയും ധാരാളം സമയം ഉണ്ടല്ലോ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഞാൻ നിത്യനാകുന്നു; എപ്പോഴെങ്കിലും അവരെ ശിക്ഷിക്കാം. എന്റെ മകനേ, തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരോടുള്ള സ്നേഹംകാരണം ഞാൻ ഈ നിന്ദാവമാനങ്ങൾ സഹിച്ചുകൊണ്ടു് ഇവിടെ ഇരിക്കും. പാപികൾ എ

ന്നെ അധിക്ഷേപിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്ന ചി
ലർ ഇവിടെ വരുന്നുണ്ടല്ലോ എന്നോർത്തു് അവർക്കുവേണ്ടി സ
ന്തോഷസമേതം ഞാൻ ഇവിടെ വസിക്കുകയാണു ചെയ്യു
ന്നതു്.

6. എന്റെ മകനേ, ഈ ക്ഷുദ്രാശയിൽ എന്റെ ഹൃദയം
നിക്ഷേപിച്ചുവച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാ നന്മകളും നിന്റെമേൽ വർഷി
ക്കുവാൻവേണ്ടി ദുഷ്ടന്മാരിൽനിന്നു ഞാൻ നിന്ദാപമാനങ്ങൾ
സഹിപ്പാൻ തുടങ്ങിയിട്ടു് അനേകനൂറ്റാണ്ടുകൾ കഴിഞ്ഞു.
നീയെങ്കിലും എന്റെ അനുപമേയസ്നേഹാധിക്യത്തെ വിസ്മ
രിച്ചു നന്ദിഹീനനായിരിക്കയില്ലെന്നാണു് എന്റെ വിശ്വാ
സം. നീ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നെങ്കിൽ, ഇവിടെ വസിക്കുന്ന
എന്റെ ഹൃദയം സഹിക്കുന്ന ഇത്രയേറെ നിന്ദാവമാനങ്ങൾ
ക്കും, അനുഭവിക്കുന്ന പലവിധ വ്യാകുലതകൾക്കും പരിഹാ
രം ചെയ്യുന്നതിനായി നിന്റെ ശക്തിപോലെയും സന്തോഷ
ത്തോടുകൂടെയും എന്തും ചെയ്യുവാൻ നീ തയ്യാറായിരിക്കും.

തിരുഹൃദയഭക്തിയുടെ പ്രധാനമായ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളിൽ ഒ
ന്നു്, ഈ പരിശുദ്ധക്ഷേത്രാശയിൽ പലേതരത്തിൽ എനിക്കു് അ
നുഭവപ്പെട്ടുന്ന നിരവധി നിന്ദാപമാനങ്ങൾക്കു പരിഹാരം
ചെയ്യുക എന്നുള്ളതാകുന്നു. എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ബഹുമാ
നത്തിനുവേണ്ടി നിന്നിൽ തീക്ഷ്ണത പ്രോജ്ജ്വലിക്കുന്നി
ല്ലെങ്കിൽ നീ എന്റെ ഒരു യഥാർത്ഥശിഷ്യനാണെന്നു വിശ്വ
സിക്കേണ്ടാ.

7. ആകയാൽ, എന്റെ ഈ സക്രാരിയുടെ മുമ്പിൽ നി
ന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ കൃതജ്ഞത, ഔദാര്യം, സ്നേഹം ആദി
യായ എരിവേറിയ പ്രകരണങ്ങളെ പലപ്പോഴും പ്രദർശിപ്പി
ച്ചുകൊണ്ടു നിന്നെത്തന്നെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുക; തൻമൂലം എ
ന്റെ ഹൃദയം ആശ്വസിക്കട്ടെ. നീ ഇവിടെ പ്രാർത്ഥിക്കു
യോ ആരാധിക്കുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ മനുഷ്യരുടെ തീക്ഷ്ണ
തക്കുറവിനു നിനക്കു പാട്ടുള്ളേടത്തോളം പരിഹാരം ചെ
യ്യുന്നതിനും, അവരുടെ ഈ അലസതയെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതി

നുള്ള ആഗ്രഹം അവരിൽ ജനിപ്പിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടിക്കൂടെയും പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

എനിക്കു വരുത്തിക്കൂട്ടിയ അപമാനത്തെ കഴിയുന്നതു പരിഹരിക്കുന്നതിനായി ഈ വിശുദ്ധ കുർബാനയുടെ നേക്ക്, നീ കപടമില്ലാത്തതും സാക്ഷാത്തായതുമായ ഒരു വണക്കം എല്ലായിടത്തും പ്രദർശിപ്പിക്കുക. മറുള്ളവർക്കു സന്മാതൃക കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്നതോടുകൂടെത്തന്നെ എന്നെ ബഹുമാനിക്കുന്നതിന് അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കയും ഉപദേശിക്കയും, ഇപ്രകാരം എന്റെ അപമാനത്തെ ലഘൂകരിക്കയും ചെയ്യുക. നിന്റെ നന്മപ്രവൃത്തികളും, നീ സഹിക്കുന്ന ക്ലേശങ്ങളും, ലോകമെല്ലായിടത്തിലുമുള്ള പള്ളികളിൽ ചെയ്യപ്പെടുന്ന എല്ലാ പുണ്യപ്രവൃത്തികളും, പ. കുർബാനയിൽ എന്നെ ബഹുമാനിക്കുന്നതിനായി കാഴ്ചവയ്ക്കുന്നതു നല്ലതാണ്. ഈ ഉദ്ദേശ്യത്തിനായിട്ടുതന്നെ മാലാഖാമാരുടേയും പരിശുദ്ധന്മാരുടേയും പുണ്യകൃത്യങ്ങളും യോഗ്യതകളും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അവർ എനിക്കു നല്കുന്ന സ്തുതിയും ബഹുമാനവും മറുകൃത്യങ്ങളും സമർപ്പിക്കാൻ പാടുണ്ട്.

നീ പൂജ കാണുകയോ ദിവ്യബലി അർപ്പിക്കുകയോ ദിവ്യകാരുണ്യം ഉൾക്കൊള്ളുകയോ ചെയ്യുമ്പോഴെല്ലാം നിന്റെ പല ഉദ്ദേശ്യങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ, നീതന്നെയോ മറുള്ളവരോ എന്റെ ഹൃദയത്തിനു വരുത്തിയിട്ടുള്ള നിന്ദാപമാനങ്ങൾക്കു പരിഹാരം ചെയ്യണമെന്നുള്ള ഈ ഉദ്ദേശ്യവും ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ. മാത്രമല്ല, എന്റെ മകനേ, എന്റെ ഹൃദയത്തെ അനുകരിച്ചുകൊണ്ട് എന്നോട് അയോഗ്യമായി പെരുമാറുന്നവർക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കയും ചെയ്യുക. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, എന്നെ അനാദരിക്കുന്നവരെ ഞാൻ ക്ഷമാപൂർവം പാർത്തിരിക്കയും, അവർ പിന്തിരിഞ്ഞു എന്റെ പക്കൽ വരുമ്പോൾ സന്തോഷപൂർവ്വം ഞാൻ അവരെ സ്വീകരിച്ച് അവർക്കു മാപ്പു നല്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തൻമൂലം എന്റെ ഹൃദയത്തിനു വലിയ ഒരു സന്തോഷം ഉളവാകുകയും, അവർക്കു നിത്യയോഗ്യം

ലടിക്കുകയുമാണു ചെയ്യുന്നതു്. എല്ലാവരും ഈ വിശുദ്ധാക്രമാശയിൽ എന്നോടു ബഹുമാനവും സ്നേഹവും പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി പാടുള്ളവിധത്തിലെല്ലാം നീ പ്രയത്നിക്കണം.

8. **ശിഷ്യൻ:**— ഓ! ഏറ്റവും മാധുര്യവാനായ ഈശോയേ, അങ്ങു് ഞങ്ങളെ എത്രമാത്രം ബഹുമാനിക്കുന്നു? ഞങ്ങളെ എത്രമാത്രം സ്നേഹിക്കുന്നു. ഹാ! ഞങ്ങളുടെനേരെയുള്ള സ്നേഹത്താൽ അങ്ങു സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഭൂമിയിലേക്കു് ഇറങ്ങുന്നതിനു തിരുമനസ്സായി!! ഞങ്ങളെ ഈലോകത്തിൽനിന്നു സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു നയിക്കുവാനായി ഇടവിടാതെ അങ്ങു യത്നിക്കയും, സങ്കടങ്ങൾ അനുഭവിക്കയും ചെയ്യുന്നല്ലോ!! ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അവിടുന്നു സ്വസ്വഭാവം ബലികഴിച്ചു; നശിച്ചുപോയ ഞങ്ങളെ വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനായി അങ്ങയുടെ രക്തംകൂടെയും ചിന്തി; ഞങ്ങൾക്കു ജീവൻ നല്കുന്നതിനായി അവിടുന്നു ജീവൻ വെടിഞ്ഞു. എല്ലാ അശിസ്സുകളും ഞങ്ങളുടെമേൽ വർഷിക്കുന്നതിനായി, സ്നേഹത്താൽ മുറിവേൽക്കപ്പെട്ട അങ്ങയുടെ ഹൃദയം സദാ തുറന്നിരിക്കുന്നതിനു് അങ്ങു തിരുമനസ്സായി. മാത്രമല്ല, എല്ലായ്പോഴും എല്ലായിടത്തും അങ്ങു മുഴുവനും ഞങ്ങൾക്കുള്ളവനായിത്തീരുന്നതിനും മനസ്സായിരിക്കുന്നു.

അങ്ങയുടെ മർത്ത്യജീവിതത്തിൽ അങ്ങു ഞങ്ങളുടെ രക്ഷയുടെ വിലയും, ജീവന്റെ ഉറവയും, പരിപൂർണ്ണതയുടെ ആദർശവും, സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കുള്ള മാർഗ്ഗവും, മാർഗ്ദർശിയും ആയിരുന്നു. ക്രമാശയ്ക്കടുത്ത ജീവിതത്തിലോ എന്നാൽ അങ്ങു ഞങ്ങളുടെ ജീവന്റെ അപ്പവും, ആത്മശരീരങ്ങളുടെ വിശുദ്ധീകരണവും, പ്രവാസികളുടെ ആശ്വാസവും, എല്ലാ നന്മകളുടെ ഉല്പത്തിസ്ഥാനവുമത്രേ. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അങ്ങയുടെ മഹത്വപ്പെട്ട ജീവിതത്തിലാകട്ടെ, പിതാവിനോടു ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഇടനില പറയുന്ന ആളും, പരിശുദ്ധാത്മാവിയെ നിത്യദാനമായി പ്രദാനം ചെയ്യുന്നവനും അങ്ങു തന്നെ അങ്ങു്.

ഓ! സ്നേഹപൂരിതനായ ഈശോയേ, ഇതിൽ ക്ലേശിതലായി അങ്ങയുടെ ഹൃദയം ഇനി എന്തുചെയ്യും!! അതുകയാൽ എത്ര വലിയ കൃതജ്ഞതയും സ്നേഹവും വിശ്വസ്തതയും അങ്ങ് ന്യായമായി അർഹിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഓ! കർത്താവേ, കൃതജ്ഞതയ്ക്കും, സ്നേഹത്തിനും, വിശ്വസ്തതയ്ക്കും പകരം കൃതഘ്നതയും, നിന്ദയും, ദൈവദൂഷണവും, എല്ലാത്തരത്തിലുള്ള ക്രൂരകൃത്യങ്ങളുമല്ലയോ അങ്ങേയ്ക്കു ലഭിക്കുന്നത്?

ഓ! നല്ല ഈശോയേ, മാലാഖാമാരെക്കുടെയും കണ്ണുനീർ ചിന്തിക്കുന്നതു് ഇവയല്ലയോ? ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സഹിച്ചതിനും ചെയ്തതിനും എല്ലാം പകരമായി അങ്ങു ഞങ്ങളിൽ നിന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നതു് ഇതായിരുന്നോ?

9. ഓ! കർത്താവേ, എന്റെ രക്തം ചിന്തിക്കൊണ്ടെങ്കിലും ഇതിനു പരിഹാരം ചെയ്യാൻ എനിക്കു സാധിക്കുമായിരുന്നെങ്കിൽ, എന്റെ ബഹുമാനം മാത്രമല്ല, ജീവനുംകൂടെ ബലികഴിച്ചുകൊണ്ടു് ഇത്രവലിയ അനാദരങ്ങൾക്കും നിന്ദാപമാനങ്ങൾക്കും ഞാൻ പരിഹാരം ചെയ്തേനേ. എന്നാൽ ഈ വകസംഗതികൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നതിനുമാത്രമേ എനിക്കു നിവൃത്തിയുള്ളൂ. അതിനാൽ, ഞാനോ മറ്റുള്ളവരോ അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തിനു വരുത്തിക്കൂട്ടിയിട്ടുള്ള നിന്ദാപമാനങ്ങൾക്കും അനാദരങ്ങൾക്കും പരിഹാരമായി എന്റെ സകല വിചാരങ്ങളും, വചനങ്ങളും, പ്രവൃത്തികളും, ഞാൻ സഹിക്കുന്നവയും ചെയ്യുന്നവയും എല്ലാം അങ്ങേയ്ക്കു കാഴ്ചവയ്ക്കുന്നു.

ഈ ഉദ്ദേശ്യത്തിനായിട്ടു ഞാൻ എന്നെ മുഴുവനും അങ്ങേയ്ക്കു സമർപ്പിക്കുന്നു. ഏതു നിന്ദാപമാനങ്ങളും സഹിപ്പാൻ എനിക്കു മനസ്സുണ്ടു്. അവിടുന്നു് ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതെല്ലാം—കഷ്ടനഷ്ടങ്ങളോ, ദുഃഖാരിഷ്ടതകളോ എന്നുവേണ്ടാ, എന്തുതന്നെയായിരുന്നാലും—സഹിക്കുന്നതിനു ഞാൻ സദാ തയ്യാറാണു്. അങ്ങയുടെ ഭക്തന്മാരായ സകല വിശ്വാസികളുടേയും വിശുദ്ധ വിചാരങ്ങളും, ഭക്തിപരമായ സ്നേഹപ്രകരണങ്ങളും, പുണ്യപ്രവൃത്തികളും അങ്ങേയ്ക്കു ഞാൻ കാഴ്ചവയ്ക്കുന്നു. എല്ലാ

പരിശുദ്ധ കുർബാനകളും, ദിവ്യകാരുണ്യ സ്വീകരണങ്ങളും എന്നുവേണ്ടാ, അങ്ങയുടെ സ്തുതിക്കായി ലോകത്തിൽ ചെയ്യപ്പെടുന്നവ സകലവും ഞാൻ അങ്ങേയ്ക്കു സമർപ്പിക്കും; ഇപ്രകാരംതന്നെ വാനാരൂപികളുടേയും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വാഴുന്ന വിശുദ്ധരുടേയും സ്തുതികളും കൃതജ്ഞതാപ്രകാശങ്ങളും, സ്നേഹത്തെ ലക്ഷീകരിക്കുന്ന മറെറല്ലാ കൃത്യങ്ങളും അങ്ങേയ്ക്കു ഞാൻ അർപ്പിക്കുന്നു.

ഓ! ഏററം ദയനിറഞ്ഞ ഈശോയേ, അങ്ങേ പരിശുദ്ധ ഹൃദയത്തിന്റെ യോഗ്യതകളോടൊന്നിച്ചു ഞാൻ സമർപ്പിക്കുന്നവയെ അങ്ങു സ്വീകരിക്കേണമേ. അങ്ങയുടെ അമ്മയായ പ. കന്യകാമറിയത്തിന്റെ വിമലഹൃദയംവഴിയായി ഇവയെ അങ്ങു സ്വീകരിക്കുക. ആ ഹൃദയംവഴിയായി ഇവയെല്ലാം അങ്ങേയ്ക്കു സമർപ്പിക്കുന്നതിനു ഞാൻ അഗ്രഹിക്കുന്നു. ഞാൻ കുറക്കാരനാണെങ്കിലും ആ നിർമ്മലഹൃദയംവഴിയായി അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തിലേയ്ക്കു ഞാൻ വിശ്വാസത്തോടെ അടുക്കും; എനിക്കും മറുള്ള എല്ലാ പാപികൾക്കുംവേണ്ടി കാരുണ്യവും ദിവ്യപ്രസാദവും യാചിക്കയും ചെയ്യും.

ഓ! കർത്താവേ, പാപികളായ ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കുക; ഞങ്ങൾ ചെയ്തുപോയ എല്ലാ പാപങ്ങളും ഞങ്ങളോടു പൊറുക്കണമേ. അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തെ വേദനപ്പെടുത്തിയ എല്ലാ ദുഷ്കൃത്യങ്ങളേയും വിസ്മരിക്കുക. പരിശുദ്ധമായ ഒരു ജീവിതത്താൽ ഞങ്ങളുടെ കഴിഞ്ഞ ജീവിതത്തിനു പരിഹാരം ചെയ്യുന്നതിനും, തീക്ഷ്ണതയുള്ള സ്നേഹത്താൽ അങ്ങേ സ്നേഹിക്കുന്നതിനും, വിശ്വസ്തതയിൽ നിലനിന്നുകൊണ്ട് അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി അങ്ങയുടെ വരപ്രസാദം എനിക്കു നല്കേണമേ.

അധ്യായം 18

വിശുദ്ധകുർബാന ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിനുമുമ്പ് അതിനു നമ്മെത്തന്നെ നാം യോഗ്യരാക്കണം.

ഈശോ:- എന്റെ മകനേ, ഒരുവൻ തന്നെത്തന്നെ യോഗ്യനാക്കിത്തീർത്തശേഷം ആ അപ്പത്തെ ഭക്ഷിക്കുകയും ആ കാസായിൽനിന്നു പാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യട്ടെ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, തന്റെ കർത്താവിന്റെ ശരീരമാണെന്നുള്ള തു വിവേചിച്ചറിയാതെ അയോഗ്യമായി അതിനെ സ്വീകരിക്കുന്നവൻ വിധിയെ ഭക്ഷിക്കയും പാനം ചെയ്യുകയുമാണു ചെയ്യുന്നതു്. ഇങ്ങനെയുള്ളവനു വരുവാനിരിക്കുന്ന ശിക്ഷ എത്ര ഭയങ്കരമായിരിക്കും! നിശ്ചയമായി എന്റെ കോപാഗ്നി അവന്റെമേൽ വീഴുകയും, അവന്റെ ആത്മാവും ശരീരവും ശപിക്കപ്പെട്ടതായിത്തീരുകയും ചെയ്യും.

എന്റെ മകനേ, എന്നെ ഒറ്റിക്കൊടുത്ത യൂദാസിന്റെ പ്രവൃത്തിയെ നീ എന്തുമാത്രം ദ്വേഷിക്കയും വെറുക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നു ചിന്തിക്കുക. എന്നാൽ യൂദാസിന്റെ നിർഭാഗ്യാവസ്ഥയെ കണ്ടിട്ടും പിന്മാറാതെ, എന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളേയും മുൻകൃപകളേയും ദുരുപയോഗിച്ചുകൊണ്ടു്, ഈ ദിവ്യവിരുന്നിൽ സംബന്ധിച്ചു്, എന്റെ മാറ്റിൽ തല ചായിച്ചിരിക്കയിൽ ദൈവദ്രോഷകരമായ ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണം വഴിയായി എന്നെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കുന്നവൻ, തുനിവിലും ക്രൂരതയിലും എന്നപോലെതന്നെ ദുഷ്ടതയിലും അവിശ്വസ്തതയിലും യൂദാസിനെ അതിശയിക്കുന്നു.

ഹാ! ഇത്ര നിർഭയവും ഹീനവുമായവിധം എന്നെ പീഡിപ്പിക്കയും ഒറ്റിക്കൊടുക്കയും ചെയ്യുന്നവനു വരുവാനിരിക്കുന്ന ശിക്ഷ എത്ര കഠിനവും ഭയങ്കരവുമായിരിക്കും! ദൈവം എത്ര കർശനമായി പ്രവർത്തിച്ചുവെന്നു പഴയനിയമത്തിൽ

നോക്കുക. പരിശുദ്ധസ്ഥലത്തു ബഹുമാനംകൂടാതെ പെരുമാറിയതിനാൽ ഹേലിയുടെ പുത്രന്മാരേയും, വാശാനത്തിന്റെ പെട്ടകത്തെ അനാദരപൂർവം തൊട്ടതിനാൽ ഓസായേയും, പരിശുദ്ധപാത്രങ്ങളെ അശുദ്ധകാര്യങ്ങൾക്കായി ഉപയോഗിച്ചതിനാൽ ബൽത്താസറിനേയും ദൈവം ഭയങ്കരമാംവിധം മരണത്താൽത്തന്നെ ശിക്ഷിച്ചു. ഇങ്ങനെ ഈ ദിവ്യകൃദാശയുടെ വെറും നിഴൽമാത്രമായിരുന്ന പഴയനിയമത്തിലേ സാട്ട്വശ്യവസ്തുക്കളെ അനാദരിച്ചവരെ ദൈവം ഇത്ര നിർദ്ദാക്ഷിണ്യമായി ശിക്ഷിച്ചെങ്കിൽ, തന്റെ സൃഷ്ടാവും രക്ഷിതാവുമായ ദൈവത്തെത്തന്നെ ഹീനമായവിധം നിന്ദിക്കയും ദ്രോഹിക്കയും ചെയ്യുന്ന ദൈവദ്രോഹിയായ പരമദുഷ്ടനെ അവിടുന്ന് എത്ര ഭയങ്കരമായി ശിക്ഷിക്കുമായിരുന്നു!

ഹാ! രക്ഷ പ്രാപിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരവസരം നല്കിക്കൊണ്ട് എന്റെ ഹൃദയം അവനോടു ക്ഷമിച്ചില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ അപ്പോൾത്തന്നെ ഭൂമി പിളർന്നു ജീവനോടുകൂടെ അവനെ വിഴുങ്ങുകയില്ലായിരുന്നോ? ഓ! എന്തൊരു ഭയങ്കരതിന്മ! ഇത്ര വലിയ ദുഷ്ടത പ്രവർത്തിച്ച ഒരു മഹാപാപി സർവശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ കൈയിലകപ്പെടുക എന്നു വരുന്നതു് എത്രയോ ഭയങ്കരമാകുന്നു!

2. ശിഷ്യൻ:– എന്റെ കർത്താവേ, ഇത്ര നിന്ദ്യവും ഗർഹണീയവുമായ ഘോരപാപത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കയിൽ ഭീതിയാൽ ഞാൻ വിറയ്ക്കുന്നു. അങ്ങയുടെ തിരുശ്ശരീരവും രക്തവും അയോഗ്യമാംവണ്ണം ഞാൻ സ്വീകരിക്കുന്നതിനിടയാകാതെ എന്നെ കാത്തു സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളേണമേ എന്ന് അങ്ങയുടെ മുമ്പിൽ സാഷ്ടാംഗംവീണു ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. എന്റെ കർത്താവേ, അങ്ങെ അയോഗ്യമായി സ്വീകരിക്കുന്നതു് എപ്രകാരമെന്നു് അവിടുന്നുതന്നെ അറിയിച്ചുതരേണമേ. അപ്പോൾ ഇത്ര ഭയാനകമായ ഒരു പാപത്തിൽ ഉൾപ്പെടാതിരിപ്പാൻ ഞാൻ പ്രത്യേകം സൂക്ഷ്മമുള്ളവനായിരിക്കും.

ഈശോ:– എന്റെ മകനേ, മനസ്സാക്ഷിയെ ഭാരപ്പെടുത്തത്തക്കവണ്ണം കമ്പസാരത്തിൽ വെളിപ്പെടുത്താത്ത ഒരു ചാവുദോഷത്തെപ്പറ്റി ഓർമ്മയുള്ളപ്പോൾ വി. കുർബാന ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിലാണ് ഈ അയോഗ്യത അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ഈ അത്യന്നതമായ ക്രമാശയെ അയോഗ്യമായി സ്വീകരിക്കുകയും, തൻമൂലം നിത്യമായി നശിക്കുകയും ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതിലേക്ക് ഒരുവൻ തന്റെ മനസ്സാക്ഷിയെ നല്ലപോലെ പരിശോധിക്കട്ടെ. ഒരുവൻ ചെയ്തിട്ടുള്ള പാപങ്ങളെപ്പറ്റി എത്രതന്നെ മനസ്തപിച്ചാലും, ചാവുദോഷത്തോടുകൂടെയിരിക്കുമ്പോൾ പാപസങ്കീർത്തനംകൂടാതെ ഈ ദിവ്യവിരുന്നിൽ സംബന്ധിക്കാതിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഇതിനായി മനസ്സാക്ഷിയെ സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാകുന്നു.

3. ശിഷ്യൻ:– എന്റെ കർത്താവേ, അവിടുന്നു പറയുന്നതിനെ ഞാൻ വേണ്ടപോലെ ഗ്രഹിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ എന്നോടു ക്ഷമിക്കേണമേ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഞാൻ ബുദ്ധിഹീനനാകുന്നു. ഉചിതമല്ലാത്തവയെപ്പറ്റിയും ഞാൻ അങ്ങയോടു ചോദിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അതും എന്നോടു പൊറുക്കേണമേ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, എന്റെ ഹൃദയം വല്ലാതെ കലങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഈ അത്യന്നതമായ ക്രമാശ കൈക്കൊള്ളുന്നതിനു് അവശ്യം വേണ്ടതിൽ കൂടുതലായി ഒരുങ്ങുന്നതിനു ഞാൻ മനസ്സാകാത്തതുകൊണ്ടല്ല, പിന്നയോ എനിക്കു ചെയ്യുവാൻ കഴിവുള്ളതെല്ലാം ചെയ്തതിനുശേഷവും, ഞാൻ വിശുദ്ധ കുർബാന ഉൾക്കൊള്ളുമ്പോൾ കർത്താവിനെ ഞാൻ അയോഗ്യമായി സ്വീകരിക്കുന്നുവെന്നു് എന്റെ രക്ഷയുടെ ശത്രുവായ പിശാചു് എന്നോടു മന്ത്രിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണു ഞാൻ അസ്വസ്ഥനായിരിക്കുന്നതു്.

നന്മതിന്മകളേയോ, എന്റെ ഉള്ളിൽ ഉദിക്കുന്ന അങ്ങയുടെ സ്വരത്തേയോ തിരിച്ചറിവാൻ പാടില്ലാത്തവിധം അ

ന്ധകാരം എന്നെ വളയുകയും ശത്രുക്കൾ എന്നെ ഭയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ വൈമനസ്യത്തോടെ ഞാൻ ഈ ദിവ്യവിരുന്നിനു സമീപിക്കയോ പിശാചിന്റെ തന്ത്രങ്ങളിൽപ്പെട്ട് ഈ ദിവ്യൗഷധത്തെത്തന്നെ തീരെ ഉപേക്ഷിക്കയോ ചെയ്യുന്നു. അകയാൽ, എന്റെ കർത്താവേ, 'ചാവുദോഷത്തിലാണെന്നുള്ള അറിവ്' എന്നതു് എന്താണെന്നു് എന്നെ നല്ലവണ്ണം അറിയിക്കേണമേ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, പൈശാചികവശീകരണങ്ങളിൽ അകപ്പെടാതിരിക്കുന്നതിനും, തൻമൂലം ഈ ദിവ്യകൃദാശയുടെ അയോഗ്യസ്വീകരണത്തിൽ നിന്നു വിവേകപൂർവം ഒഴിഞ്ഞുമാറുന്നതിനും ഈ അറിവു് എനിക്കുപകരിക്കാതിരിക്കയില്ല.

4. ഈശോ:— എന്റെ മകനേ, 'ചാവുദോഷത്തിലാണെന്നുള്ള അറിവ്' എന്നാൽ, ഒരുവൻ ഘനമായി പ്രമാണലംഘനം ചെയ്യുവെന്നുള്ള അവന്റെ പൂർണ്ണമായ ബോധമത്രേ. എല്ലാ വസ്തുക്കളേയും അന്വേഷിക്കയും അറിയുകയും ചെയ്യേണ്ടതു് ഒരേതരത്തിലല്ല; പിന്നെയോ, സംഗതികളുടെ സ്വഭാവവും ഗതിയും അനുസരിച്ചാണു്.

മനസ്സറിവോടും പൂർണ്ണസമ്മതത്തോടുംകൂടെ പാപം ചെയ്തു തഴക്കിട്ടുള്ളവർ ഒരു പാപം ചെയ്യുന്നതിനു് പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടതിനുശേഷം ആ പാപത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടോ എന്നു സംശയിക്കുന്നെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായി അതിനു് അവർ അധീനരായിക്കഴിഞ്ഞുവെന്നു ന്യായ്യമായി അനുമിക്കേണ്ടതാണു്. നേരെ മറിച്ചു ദൈവേഷ്ടപ്രസാദത്തെ നഷ്ടമാക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ അത്യന്തം ഭയപ്പെടുകയും, സദാ എന്നോടുകൂടെ യോജിച്ചിരിക്കുന്നതിനു നിർവ്യാജം യത്നിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ, ഘനമായ സംഗതികളിൽ പൈശാചികപരീക്ഷയ്ക്കു മനസ്സാലെ സമ്മതിക്കയും, തൻമൂലം ദിവ്യപ്രസാദം നഷ്ടമാക്കിക്കളകയും ചെയ്യുവെന്നു സുനിശ്ചിതമായി അറിവില്ലെങ്കിൽ, ആ സ്ഥിതിയിലുള്ള ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണം അയോഗ്യമാകുന്നതല്ല.

5. എന്റെ മകനേ, എല്ലായ്പ്പോഴും, പ്രത്യേകിച്ച്, ഉള്ളിനടുത്ത പ്രസന്നത നിന്നിൽ ഇല്ലാതിരിക്കയും ശത്രുവിന്റെ സ്വരം നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ കേൾക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോഴും ഈ സത്യം നിന്നെ ആശ്വസിപ്പിക്കയും ധൈര്യപ്പെടുത്തുകയും നയിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. നിന്റെ സകല പാപങ്ങളെക്കുറിച്ചും, എന്നല്ല, നിന്റെ ഓർമ്മയിൽനിന്ന് മറഞ്ഞു ദൈവത്തിനുമാത്രം വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പാപങ്ങളെക്കുറിച്ചുകൂടെയും നിന്റെ ശക്തിക്കൊത്തവണ്ണം മനസ്താപിക്കുന്നതു് അത്യന്തം പ്രയോജനമുള്ളതാകുന്നു; ഇങ്ങനെ ക്രൂശതൽ ഒരുക്കത്തോടുകൂടെ മാലാഖാമാരുടെ അകമ്പടിയോടെ ഈ ദിവ്യവിരുന്നിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനു നിനക്കിടയാകയും ചെയ്യും. അപ്രകാരംതന്നെ പരിശുദ്ധതയുടെ നിർമ്മലമായ വസ്ത്രവുമണിഞ്ഞു് എന്നോടുകൂടെ സ്വർഗ്ഗീയവിരുന്നിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനായി ഏറ്റവും നിസ്സാരമായ പാപങ്ങളെക്കുറിച്ചുപോലും മനസ്താപിക്കയും, എന്റെ നേരെയുള്ള എരിയുന്ന സ്നേഹത്താൽ എല്ലാ അമിതമായ സ്നേഹത്തിൽനിന്നുകൂടെ വിമുക്തനാകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു് ഈ ദിവ്യക്രമാശയ്ക്കണയുന്നതു് ഏറ്റവും ഫലസിദ്ധിയുള്ളതാകുന്നു.

എന്റെ മകനേ, നീ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നെങ്കിലും ചാവുദോഷത്തിൽ വീഴാതിരിക്കയും, മനസ്സറിവോടെ ഒരു പാവദോഷം ചെയ്യാതിരിക്കയും, ദൈവേഷ്ടപ്രസാദത്തെ നിലനിറുത്തി സൂക്ഷിക്കുന്നതിനു നീ പ്രയാസപ്പെടുകയും ചെയ്യുമ്പോഴെല്ലാം നിന്റെ ആത്മഗുരുവിന്റെ അനുവാദത്തോടുകൂടെ നിനക്കു വിശുദ്ധകുർബാന ഉരുക്കൊള്ളാവുന്നതാണു്. മനുഷ്യൻ വിശുദ്ധ കുർബാനവഴിയായി തന്നിൽ സ്വീകരിക്കുന്ന പരിശുദ്ധത അളവറ്റതാകുന്നു. അവന്റെ പരിശുദ്ധതയോ എന്നാൽ അതിനോടുപമിക്കപ്പെടുവാൻ പാടില്ലാത്തവിധം അത്ര നിസ്സാരവുമാണു്. എങ്കിലും ഈ ദിവ്യരഹസ്യമായ ക്രമാശയെ വിശ്വാസത്തോടും സ്നേഹത്തോടുംകൂടെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനും, തൻമൂലം, അവൻ ക്രൂശതൽ പരിശുദ്ധനാക്ക

പ്പെടുന്നതിനും ഈ ഒരുക്കം വേണ്ടുവോളം മതിയായിരിക്കുന്നു.

എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, പാപം ചെയ്യുവാൻ പാടില്ലാത്ത മാലാഖാമാർക്കായിട്ടല്ല ഈ ദിവ്യകൂദാശ സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്നതു്; പ്രത്യുത, പരിശുദ്ധാതയിൽ മാലാഖാമാരെപ്പോലെ ആകുന്നതിനാഗ്രഹമുള്ളവരും, പാപത്തെ വെറുക്കുന്നവരുമായ മനുഷ്യർക്കായിട്ടത്രേ. ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണം വഴിയായി അവർ പുണ്യപൂർണ്ണത പ്രാപിക്കുന്നു. ഈ പുണ്യപൂർണ്ണത ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണത്തിന്റെ ഫലമത്രേ.

6. ദിവ്യകാരുണ്യത്തെ ക്രമേണ സ്വീകരിക്കുന്നതിനു് ആഗ്രഹവും തക്കയോഗ്യതയുമുള്ള ആത്മാക്കളെ അതിൽ നിന്നു പിൻവലിക്കുന്നതിനു പിശാചു സർവ്വദാ യത്നിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവരെ ഈ നല്ല ഉദ്യമത്തിൽനിന്നു് അകറ്റുന്നതിനു ശ്രമിക്കുന്ന മനുഷ്യനും, പിശാചിനോടു ചേർന്നുകൊണ്ടു് അവന്റെ ജോലിയിൽ അവനെ സഹായിക്കയും, അവന്റെ പ്രവൃത്തിതന്നെ നടത്തുകയുമാണു ചെയ്യുന്നതു്. ബഹുമാനത്തെ നിശ്ചയമായും ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. എന്നാൽ ക്രൂരതലായി ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നതു സ്നേഹത്തെയാണു്. ഈ സ്നേഹബഹുമാനങ്ങളെ ക്രമേണ്ടുടെയുള്ള ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണം വഴിയായിട്ടാണു നീ ക്രൂരതലായി വെളിപ്പെടുത്തേണ്ടതു്.

എന്റെ മകനേ, ഈ ദിവ്യവിരുന്നിൽ നീ ഇടവിടാതെ സംബന്ധിക്കയും, എന്നാൽ അതേസമയംതന്നെ, നിസ്സാര പാപങ്ങളായിരുന്നാലും അവയിൽ പതിവായി ഉഴുപ്പെട്ട ജീവിക്കയും ചെയ്യുന്നതു് എനിക്കു് ഒരിക്കലും ഇഷ്ടമല്ല.

നിന്റെ സ്വഭാവത്തിന്റെ ദുഷിച്ചതും ക്രമമറ്റതുമായ സന്തോഷങ്ങളെ പിഞ്ചെല്ലുന്നതും നന്നല്ല. എത്ര നിസ്സാര പാപമായിരുന്നാലും ശരി, ഒരിക്കലും അതു ചെയ്കയില്ലെന്നും, സ്വഭാവത്തിന്റെ ക്രമരഹിതമായ ചായ്വിലുകൾക്കടിമപ്പെടുകയില്ലെന്നുമുള്ള സ്ഥിരനിശ്ചയത്തോടെ സകല വിപത്തുകളിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞുമാറിക്കൊണ്ടു് നീ വി. കർബാന ഉൾക്കൊള്ളണമെന്നാണു ഞാൻ ഏറ്റവും ആഗ്രഹിക്കയും ഇഷ്ടപ്പെ

ടുകയും ചെയ്യുന്നതു്. ഇതിനെതിരായി പറയുന്നവരുടെ അഭിപ്രായം എന്തുതന്നെ ആയിരുന്നാലും, അതിനെ നീ ആദരിക്കേണ്ടതല്ല.

ഈ സ്ഥിരനിശ്ചയം കാരണത്താൽ നീ പരിശുദ്ധമായ ഒരു ജീവിതം കഴിച്ചുവരവേ, ബലഹീനതയാൽ ചിലപ്പോഴെല്ലാം നിസ്സാര തെററുകളിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതിനു് ഇടവന്നാൽത്തന്നെയും പതിവനുസരിച്ചുള്ള ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണത്തിനു വിഘ്നം വരുത്തേണ്ട ആവശ്യമില്ല. വേണ്ട പ്രതിവിധികൾ ചെയ്തുകൊണ്ടു കൂടുതൽ ഒരുക്കത്തോടെ അതിനു സമീപിക്കയാണു വേണ്ടതു്.

എൻെറ മകനേ, പരിശുദ്ധവും ഭക്തിപരവുമായ ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണം വഴിയായി എൻെറ ഹൃദയം എന്തുമാത്രം ബഹുമാനിക്കപ്പെടുന്നുവെന്നും, ഞാനും സ്വർഗ്ഗവാസികളും എന്തുമാത്രം സന്തോഷിക്കുന്നുവെന്നും, മരണം പ്രാപിച്ച വിശ്വാസികൾക്കു് എന്തുമാത്രം സഹായവും ആശ്വാസവും ഉണ്ടാകുന്നുവെന്നും ചിന്തിക്കുക. വേണ്ട ഒരുക്കമുള്ള ഒരു ആത്മാവിനു് അതിൻെറ രക്ഷയെ കൂടുതൽ സുരക്ഷിതമാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനും, തൻമൂലം വിശുദ്ധി നേടുന്നതിനും എന്തുമാത്രം പ്രസാദവരദാനങ്ങളാണു് ഇതുവഴിയായി ലഭിക്കുന്നതെന്നു നീ അറിയുന്നുണ്ടോ? എൻെറ മകനേ, ഈ ഫലങ്ങളും നിന്നെത്തന്നെ വേണ്ടവിധം തയ്യാറാക്കുന്നതിലേക്കു വേണ്ടി വരുന്ന ക്ലേശങ്ങളുംതമ്മിൽ എന്തു സാമ്യമാണുള്ളതു്? അവനിൻെറ ബുദ്ധിമുട്ടുകളെക്കാൾ അനേകംമടങ്ങു വിശിഷ്ടവും, മാററുകൂടിയവയുമല്ലേ?

7. ഇങ്ങനെ തന്നെത്തന്നെ പരിശോധിച്ചു്, ശുദ്ധനാക്കി, ഇതിനു തയ്യാറാകുവാൻ കഴിയാത്തവരായി ആരുണ്ടു്? ഇതിനുള്ള അനുഗ്രഹം എല്ലാവർക്കും നല്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലയോ? ഈ സന്നദ്ധതക്കുറവിനുള്ള കാരണം ഓരോരുത്തരുടേയും സ്വഭാവഗതിയോ, ഓരോരുത്തരും സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന ജീ

വിതാവസ്ഥയോ ആണെന്നു പറവാൻ ആർക്കും നിവൃത്തിയില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, സ്വഭാവവും ജീവിതാന്തസ്സുമെന്നതിനെക്കാൾ അവരുടെ ക്രമമറ മനസ്സും സൂക്ഷക്കുറവുമാണ് ആത്മാവിനെ തടഞ്ഞു നിറുത്തുന്നതു്.

എന്റെ മകനേ, നിന്റെ ഭക്തിതീക്ഷ്ണതയെ നീ ഉജ്ജ്വലിപ്പിക്കുക; നിന്റെ ഹൃദയത്തെ നീ ഉണർത്തുക; ഈ ജീവിതത്തിൽ നിനക്ക് ഇതിനെക്കാൾ കാര്യമായും ഉപയോഗപ്രദമായും വേറെ യാതൊന്നുമില്ല; എന്നുതന്നെയുമല്ല, ഇങ്ങനെ ഉരുട്ടുന്നതിനായി ഓരോരുത്തരും ചെയ്യേണ്ടിവരുന്ന പ്രയത്നത്തിനു തക്ക പ്രതിഫലം ഓരോരുത്തർക്കും ലഭിക്കുന്നതുമുണ്ടു്. എത്രത്തോളം പരിശുദ്ധതയോടും സന്നദ്ധതയോടുംകൂടെ ഒരുവൻ ഈ വിശുദ്ധ വിരുന്നിനെ സമീപിക്കുന്നുവോ, അത്രത്തോളം അവൻ അനുഗ്രഹങ്ങളാലും പ്രസാദവരങ്ങളാലും അലംകൃതനായി പിൻതിരിയുന്നു.

8. ശിഷ്യൻ:– ദയാപരനായ എന്റെ ഈശോയേ, ഇത്ര ഗൗരവതരമായ ഒരു സംഗതിയിൽ എന്നെ ഇത്ര തെളിവായും വിശദമായും പഠിപ്പിക്കയും, അയോഗ്യനും പാപിയുമായ ഞാൻ കൂടെക്കൂടെ ഈ ദിവ്യവിരുന്നിൽ സംബന്ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനാൽ ഞാൻ അങ്ങേയ്ക്കു സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു. ഇനിമേൽ ഞാൻ മനസ്സന്തുഷ്ടിയോടും ധൈര്യത്തോടുംകൂടെ ഈ ദിവ്യവിരുന്നിനു സമീപിക്കും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അങ്ങേക്കിഷ്ടമായവിധം ഈ സ്വർഗ്ഗീയഭോജനത്തിൽ സംബന്ധിക്കുകയും, അതിൽനിന്നു ഫലം അനുഭവിക്കയും ചെയ്യത്തക്കവണ്ണം ഞാൻ തയ്യാറാകേണ്ടതു് എങ്ങനെയെന്നു ഞാൻ ഇപ്പോൾ അറിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. എന്റെ കർത്താവേ, വി. കുർബാനവഴിയായി അങ്ങെ കൂടെക്കൂടെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനു ഞാൻ യോഗ്യനാകേണ്ടതിലേയ്ക്കു്, മനസ്സറിവോടുകൂടിയുള്ള പാപങ്ങളിൽനിന്നും അമിതസ്നേഹങ്ങളിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞുമാറുന്നതിനു ഞാൻ അതിയായി ആഗ്രഹിക്കയും ദൃഢമായി നിശ്ചയി

ക്കയും ചെയ്യുന്നു. കർത്താവേ, അവിടുന്ന് ഇതറിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവല്ലോ.

നല്ലവനും ദയാപരനുമായ ഈശോയേ, ദരിദ്രനും നിരാശ്രയനുമായ എന്നിൽ കുറവുള്ളതെല്ലാം അങ്ങയുടെ പരിശുദ്ധഹൃദയത്തിന്റെ തികവിൽനിന്നു പരിഹരിച്ചുകൊള്ളണമേ; പരിശുദ്ധാത്മയുടെ വെണ്മയുള്ള വസ്ത്രം എന്നെ അവിടുന്നു ധരിപ്പിക്കേണമേ. അങ്ങയുടെ സന്തോഷത്തിനും മഹത്വത്തിനും, എന്റെ ആശ്വാസത്തിനും വിശുദ്ധീകരണത്തിനുമായി അങ്ങയുടെ വിശുദ്ധ മാലാഖാമാരുടെ അകമ്പടിയിൽ അങ്ങയോടൊന്നിച്ചു ഭക്ഷിക്കുന്നതിനു ഞാൻ യോഗ്യനാകത്തക്കവണ്ണം വിശ്വാസം, ശരണം, ഉപവി മുതലായ എല്ലാ പുണ്യങ്ങളുംകൊണ്ടും എന്നെ അലങ്കരിക്കണമെന്നും ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

അധ്യായം 19

ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണത്തിനു നാം തയ്യാറാകേണ്ടതെങ്ങനെ?

ഈശോ:– എന്റെ മകനേ, എന്റെ സമയം അടുത്തിരിക്കുന്നു. നീ എന്നെ പാർത്തിരിക്കുക; ഞാൻ നിന്നിൽ പ്രവേശിക്കയും നിന്നോടുകൂടെ വസിക്കയും ചെയ്യും. ഞാൻ വരുമ്പോൾ ഞാൻ തനിച്ചായിരിക്കയില്ല. അനേകം മാലാഖാമാരും എന്നോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കും. വെറുംകയ്യായിട്ടായിരിക്കയില്ല ഞാൻ വരുന്നത്. നിന്നെ സമ്പന്നനും കുലീനനും സംതൃപ്തനും സൗഭാഗ്യവാനും ആക്കിത്തീർക്കുന്നതിലേക്കു സമ്പത്തും, ബഹുമാനവും, സൗഭാഗ്യവും ഞാൻ കൊണ്ടുവരും. എനിക്ക് അനുയോജ്യമായ ഒരു സ്ഥലം നീ ഒരുക്കിയാൽമതി. അതു കളങ്ക

രഹിതമായിരിക്കണമെന്നു മാത്രമല്ല, യോഗ്യമാംവണ്ണം അലംകൃതവുമായിരിക്കണം. ആരെയാണു നീ സ്വീകരിക്കുവാൻ പോകുന്നതെന്നു നല്ലവണ്ണം ചിന്തിക്കുന്നപക്ഷം മാലാഖാമാരുടെ പരിശുദ്ധത നിനക്കുണ്ടായിരുന്നാൽപ്പോലും ഇനിയും തയ്യാറാകേണ്ടതു് ആവശ്യമെന്നു നിനക്കു ബോദ്ധ്യമാകും.

എന്റെ മകനേ, പരിശുദ്ധതന്നെയായിരിക്കുന്ന ദിവ്യകാരുണ്യത്തെ സമീപിക്കയും ആശ്ലേഷിക്കയും മാത്രമല്ല, അതിനെ സ്വീകരിക്കയും അതോടുകൂടെ ഒന്നായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നതിനു് ആത്മാവിലും ശരീരത്തിലും ഏറ്റുമാത്രം പരിശുദ്ധതയും നിർമ്മലതയും ഉണ്ടായിരിക്കണം!! അകയാൽ, ഈ പരിപാവനകർമ്മത്തിനായി ശക്തിക്കൊത്തപോലെ നിന്റെ ആത്മാവിനേയും ശരീരത്തേയും നീ തയ്യാറാക്കിക്കൊൾക.

2. സംശയമെന്യേ ഇതു മഹത്തായ ഒരു ജോലിയാകുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, നീ അലങ്കരിച്ചു തയ്യാറാക്കുന്ന ഈ സ്ഥലം ഒരു മേലധികാരിക്കോ, ഒരു രാജാവിനോ ആയിട്ടല്ല, പിന്നെയോ, നിന്റെ രക്ഷകനായ ദൈവത്തിനായിട്ടാകുന്നു. നശ്വരമായ ഒരു ലാഭത്തെക്കരുതിയല്ല; പ്രത്യുത, അനശ്വരമായ ഒരു സമ്പത്തിനെ ലാക്കാക്കിയത്രേ നീ അതു ചെയ്യുന്നതു്. അകയാൽ നിന്റെ ജീവിതാവസ്ഥയ്ക്കു യോജിച്ചവിധം കഴിയുന്നത്ര സ്വാനിഗ്രഹം ചെയ്തുകൊണ്ടും സൽഗുണങ്ങൾ പരിശീലിച്ചുകൊണ്ടും എന്റെ വരവിനു കുറേ മുമ്പുതന്നെ വേണ്ടവിധം ഒരുങ്ങിക്കൊള്ളുക.

നിന്റെ സൽപ്രവൃത്തികൾ മാത്രമല്ല, വലിയ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളൊന്നുമില്ലാത്തവയും, എന്നാൽ ദോഷരഹിതങ്ങളുമായ പ്രവൃത്തികൾപോലും ഇതിനായി നിയോഗിക്കുക. നിന്റെ വിചാരങ്ങളും വചനങ്ങളും ഇതിനു പറ്റിയവിധം ഉൽകൃഷ്ടങ്ങളായിരിക്കട്ടെ. അവ എനിക്കിഷ്ടമുള്ളവയും, എനിക്കായി തയ്യാറാക്കുന്ന വസതിയെ അലങ്കരിക്കുന്ന ലക്ഷണങ്ങളുമായിത്തീരുവാൻവേണ്ടി അവയെ നീ എനിക്കു സമർപ്പിക്കുക.

3. വി. കുർബാനയിൽ നീ അനുഭവിക്കുവാൻ പോകുന്ന

പരമാനന്ദത്തെ നീ തീക്ഷ്ണതാപൂർവ്വം പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊള്ളണം. എന്റെ സഹായം ഏതെല്ലാംതരത്തിൽ നിനക്ക് ആവശ്യമായിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി നീ ശരിയായി ആലോചിക്കുന്നെങ്കിൽ ഈ ആഗ്രഹം നിന്നിൽ ഉളവാകാതിരിക്കയില്ല. നീ കൈക്കൊള്ളുവാൻപോകുന്ന മഹത്തായ അനുഗ്രഹങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നെങ്കിൽ ഈ ആഗ്രഹത്താൽ നിന്റെ ഹൃദയം എങ്ങനെ ജ്വലിച്ചെരിയാതിരിക്കും? അവസാനമായി എന്നെത്തന്നെ പരിപൂർണ്ണമായി നിനക്കു നല്കുന്നതിന് എന്റെ ഹൃദയം എത്രമാത്രം ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്നു നീ ശരിയായി അറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ ഈ ആശാവഹ്നിയിൽ നിന്റെ ഹൃദയം കത്തിക്കാളാതിരിക്കുമോ?

എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ആഗ്രഹത്തിനു പ്രതിനന്ദിയായി നിന്റെ ഹൃദയം എന്നെ അത്യാശയോടെ പ്രതീക്ഷിക്കട്ടെ; അതു സ്നേഹാഗ്നിയിൽ എരിഞ്ഞു് എന്നിൽ ലയിക്കുന്നതിനു തീവ്രമായ ആഗ്രഹത്താൽ ഉജ്ജ്വലിക്കട്ടെ. "മാലാഖാമാരേ, ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്ന ആളെ നിങ്ങൾ കണ്ടോ? അയാളോടുള്ള സ്നേഹത്താൽ എന്റെ ഹൃദയം കത്തിയെരിയുന്നുവെന്ന് അയാളെ നിങ്ങൾ അറിയിക്കുവിൻ," എന്നു ദൈവമാതാവിനോടു നീ പറയുക. "എന്റെ വാത്സല്യസഹോദരരേ, നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനവഴിയായി എന്നെ സഹായിക്കണമേ എന്നു നമ്മുടെ കർത്താവിനെക്കുറിച്ചും അവിടുത്തെ തിരുഹൃദയത്തെക്കുറിച്ചും നിങ്ങളോടു ഞാൻ യാചിക്കുന്നു," എന്നു പുണ്യവാന്മാരോടും നീ പറയണം. വീണ്ടും നിന്റെ അതിയായ ആഗ്രഹത്തെ എന്നോടായിട്ട് ഇങ്ങനെ വെളിപ്പെടുത്തുക: "എല്ലാറ്റിലുമുപരി ഉത്തമനായി ഞാൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത എന്റെ ഉത്തമരാജനമേ, അവിടുന്നു ലില്ലികളുടെ മദ്ധ്യേ ആനന്ദിക്കുന്നതു് എവിടെയാണെന്ന് എന്നെ കാണിച്ചുതരണമേ. അങ്ങെ കണ്ടെത്തുന്നതിനും ആശ്ലേഷിക്കുന്നതിനും എന്റെ ഹൃദയാന്തർഭാഗങ്ങളിലേയ്ക്കു് അങ്ങെ നയിക്കുന്നതിനും ആരു് എനിക്ക് ഇടവരുത്തും? അങ്ങെ അന്വേഷിക്കുന്നവർക്ക് അങ്ങു് എത്ര നല്ലവനും,

കണ്ടെത്തുന്നവർക്ക് എത്ര മാധുര്യവാനും അനുഭവിക്കുന്നവർക്ക് എത്ര ആനന്ദപ്രദായകനും ആണെന്ന് എന്നെ അറിയിക്കണമേ. ഓ! കർത്താവേ, വരുക. താമസിക്കരുതേ." ഇവയും ഇതുപോലെ നിന്റെ ആത്മാവിന്റെ സ്ഥിതിക്കു യോജിച്ച മറ്റു സ്നേഹപ്രകരണങ്ങളും ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു നിന്റെ തീക്ഷ്ണതയെ നിലനിറുത്തുകയും പോഷിപ്പിക്കയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഈ പരിപാവനമായ ക്രമാശയെ സംബന്ധിച്ച ഒരാത്മീയവിശപ്പു നിനക്കുണ്ടാകട്ടെ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, വിശപ്പുള്ള ഒരാത്മാവിനെ നല്ല സാധനങ്ങൾകൊണ്ടു, വിശുദ്ധ കുർബാന വഴിയായി സംതൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

4. ക്രമാതെ, പരിശുദ്ധവും നിർമ്മലവുമായ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളോടുകൂടെയാണ് എല്ലാ പ്രവൃത്തികളിലും നീ ഏർപ്പെടേണ്ടതു്. എന്റെ മകനേ, മറുള്ളവർ ചെയ്യുന്നതുപോലെ നീയും പ്രവർത്തിച്ചില്ലെങ്കിൽ കീർത്തിക്ഷയമുണ്ടായേക്കുമെന്നു കരുതിയോ, അഥവാ, കേവലം പതിവിനെ ആധാരമാക്കിയോ വി. കുർബാന ഉരുക്കൊള്ളുന്നതിനു നീ ഒരിക്കലും ഒരുമ്പെടരുതു്. നീ കേമനും ഗുണവാനുമെന്നു മറുള്ളവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ കാണപ്പെടുന്നതിനാഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടോ, അല്ലെങ്കിൽ ഇക്കാര്യങ്ങളിലുള്ള നിന്റെ അലസതമൂലം അന്യർ നിന്നെ പഴിച്ചേക്കുമെന്നു ഭയന്നുകൊണ്ടോ, അഥവാ, നിസ്സാരങ്ങളായ മറുവല്ല ആശ്വാസത്തെയും ലാക്കാക്കിക്കൊണ്ടോ, ഈ ദിവ്യക്രമാശയിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനു് ഉദ്യുക്തനാകാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക. പരമാർത്ഥതയോടുകൂടെ വർത്തിക്കുകയും ദൈവേഷ്ടത്തിനൊത്തവിധം പരിശുദ്ധാവും പാവനവുമായവയെ അനേഷിക്കയും ചെയ്യുക. മറു യാതൊന്നും നിന്നെ ഇതിൽ നിന്നു് വ്യതിചലിപ്പിക്കാതിരിക്കട്ടെ. എന്തെന്നാൽ, ഇതിൽ നിന്നു് അന്യമായവ സമസ്തവും—അവ എത്രതന്നെ വിശേഷപ്പെട്ടവയായാലും—വെറും ഉപയോഗശൂന്യമാകുന്നു.

അതിസൂക്ഷ്മത്തോടെ തയ്യാറായതിനുശേഷം ക്രമാശയ്ക്കണയുവാൻ നീ ഭാവിക്കയിൽ നിന്റെ ആഗ്രഹമനുസരിച്ചുള്ള

തീക്ഷ്ണതയും ഭക്തിമാധുര്യവും നിനക്ക് അനുഭവപ്പെടുന്നില്ലെന്നു വന്നേക്കാം. അപ്പോൾ എന്റെ തിരുമനസ്സിനു കീഴ് വഴങ്ങിക്കൊണ്ടു നിന്റെ ക്ലേശതൽ നന്മയ്ക്കായി സമാധാനത്തോടെ എല്ലാം സഹിക്കുക. ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതായാൽ അതുതന്നെ ഏറ്റവും വലിയ ആശ്വാസമായി നീ കരുതാതിരിക്കുകയില്ല. കളങ്കരഹിതമായ ഭക്തിമാധുര്യവും ആനന്ദലഹരിയും തികവായി നീ അനുഭവിച്ചുതുടങ്ങിയാൽ അതു് എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ഔദാര്യപൂർവ്വകമായ ദാനമല്ലാതെ നിന്റെ അന്വേഷണഫലമല്ലെന്നു കരുതി എളിമയോടും നന്ദിയോടുംകൂടെ സ്വീകരിച്ചു നിന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ആഴങ്ങളിൽ നിക്ഷേപിച്ചു് ആനന്ദിക്കുക.

5. ഞാൻ നിന്നിൽ എഴുന്നെള്ളിവരുന്നതിനുള്ള സമയം ആസന്നമാകുമ്പോൾ നിന്റെ കാവൽമാലാഖാ ഇപ്രകാരം നിന്നോടു പറയുന്നതായി വിചാരിക്കുക:—"ഇതാ, മണവാളൻ വരുന്നു; അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനായി പുറപ്പെടുക. വേഗം എഴുന്നേറ്റു വരപ്രസാദത്താൽ നിന്റെ ആത്മാവിനെ പരിശുദ്ധമാക്കി ദിവ്യമേശയ്ക്കു് അണയുകയും, അവിടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വരവിനെ പാർത്തിരിക്കുകയും ചെയ്യുക. നിന്റെ ഹൃദയം സന്തോഷത്താൽ തുടിക്കുകയും, നിന്റെ ആത്മാവിന്റെ സകല ശക്തികളോടുംകൂടെ നീ സന്തോഷിക്കുകയും നിന്റെ ഈ ആനന്ദം നിന്നെ പരിപൂർണ്ണനാക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. നീ ഇപ്പോൾ ഈ ഭൂമിയെ വിട്ടു് അശരീരികളായ മാലാഖാമാരുടെ മദ്ധ്യേ വസിക്കുന്നു എന്നു വിചാരിച്ചുകൊള്ളുക."

6. വിശുദ്ധ കുർബാനയിൽ എഴുന്നെള്ളിയിരിക്കുന്ന എന്നെ ഉയിരുള്ള വിശ്വാസത്തോടുകൂടെ ആരാധിക്കുകയും, എന്നിൽ അതിയായി ശരണപ്പെടുകയും, അയല്ക്കാരന്റെ നേരേയുള്ള നിന്റെ ഉപവിയെ നവീകരിക്കുകയും ചെയ്യുക. ഇതിനായി അത്യധികം സ്നേഹത്തോടുകൂടെ പ്രയത്നിക്കുക. ഇതിന്റെ ശേഷം എന്റെ മകനേ, ഞാൻ ഈ ദിവ്യകൂദാ

ശയെ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുമുമ്പായി ആ ഊട്ടുശാലയിൽവച്ചു വിസ്മയനീയമാംവണ്ണം പരിശീലിക്കയും സ്വാത്മനാ ഇഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്ന ആ വിശേഷപുണ്യങ്ങളെ ശ്രദ്ധാകാന്തിയോടെ പരിശീലിക്കുന്നതിൽ സർവ്വോപരി നീ യത്നിക്കണം. ദിവ്യകാരുണ്യസ്ഥാപനത്തിനുമുമ്പായി നീയും ഒരുങ്ങുന്നതിനുവേണ്ടിയാണു ഞാൻ ഈ മാതൃക നല്കിയതു്.

എന്റെ ശിഷ്യരുടെ മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തി അവരുടെ പാദങ്ങളെ കഴുകിത്തുടച്ചു മുത്തിയപ്പോൾ ഞാൻ എത്രമാത്രം എന്നെത്തന്നെ എളിമപ്പെടുത്തി!! ഈ മാതൃകയെ കണ്ടുപഠിച്ചുകൊണ്ടു പൂർണ്ണമനസ്സോടും മുഴുഹൃദയത്തോടും സർവ്വശക്തികളോടുംകൂടെ നിന്റെ കഴിവുപോലെ എളിമപ്പെട്ടുകൊള്ളുക. നീ ചെയ്യേണ്ടതെല്ലാം നിന്റെ ശക്തിക്കൊത്തവണ്ണം ചെയ്തതിനുശേഷം എന്നെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനും എന്നോടു സഹവസിക്കുന്നതിനും നീ അയോഗ്യനാകുന്നുവെന്നു് എന്നോടു പറയുക. എന്നെ സന്തുഷ്ടിപ്പെടുത്തുകയും, എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ധാരാളമായ അനുഗ്രഹപ്രവാഹത്തിൽ മുങ്ങിലയിക്കുകയും, എന്റെ സ്നേഹത്തെ കവർന്നെടുക്കുകയും, അതിന്റെ ആനന്ദമാധുരിയെ അനുഭവിച്ചു് ആനന്ദിക്കയും ചെയ്യത്തക്കവണ്ണം സാക്ഷാൽ എളിമയുള്ള ഒരാത്മാവിനെയല്ലാതെ മറ്റാരാന്നിനേയും ഞാൻ അഗ്രഹിക്കുകയും ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നില്ല.

എന്റെ മകനേ, സ്നേഹം ഒന്നുകൊണ്ടുമാത്രം ആയിരുന്ന പരമാനന്ദപ്രദമായ ഈ ക്രമാശയെ ഞാൻ സ്ഥാപിച്ചതു്. അതുകയാൽ സ്നേഹത്തോടുകൂടെത്തന്നെ അതിനെ സ്വീകരിക്കയും വേണം. ഈ ക്രമാശവഴിയായി എന്റെ സ്നേഹത്തെ ഞാൻ അളവറ്റവിധം വെളിപ്പെടുത്തുകയും യാതൊരു ലോഭവുംകൂടാതെ നിന്റെമേൽ വർഷിക്കയും ചെയ്യുന്നതുപോലെതന്നെ നീയും അതിൽ സംബന്ധിക്കുമ്പോൾ നിന്നെ മുഴുവനായും പരിപൂർണ്ണമായും എനിക്കു കയ്യാളിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ സജീ

വമായ സ്നേഹവും ഈ പരിശുദ്ധമായ വാത്സല്യവും പരിപൂർണ്ണമായ ആത്മസമർപ്പണവുമാണു ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണത്തിനായി നിനക്കു ചെയ്യുവാൻ കഴിവുള്ളതിൽ ഏറ്റവും വലിയ ഒരുക്കം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ദിവ്യൈക്യത്തിനു് ഏറ്റവും പറ്റിയ അവസ്ഥ ഇതുതന്നെയാണു്. അതുകൊണ്ടു് ഈ സ്ഥിതിയിൽ നീ വ്യാപരിക്കുകയും, നിന്റെ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടുകൂടെ പ്രവർത്തിക്കുകയും, പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രേരണയനുസരിച്ചു നിനക്കാവശ്യമുള്ളവയെ ചോദിക്കുകയും ചെയ്യുക.

7. എന്റെ മകനേ, എന്നെ നീ നിഷ്കളങ്കമായി സ്നേഹിക്കുന്നെങ്കിൽ, എനിക്കു യോഗ്യമായവിധം എന്നെ വേണ്ടുവോളം സ്നേഹിക്കുന്നതിനു നിനക്കു പ്രാപ്തിയില്ലെന്നു മനസ്സിലാകും; വിശേഷിച്ചു, നീ സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ളതോ നിനക്കു സമ്പാദിപ്പാൻ പാടുള്ളതോ ആയ യോഗ്യതയെ എന്നെ കൈക്കൊള്ളുന്നതിനാവശ്യകമായിരിക്കുന്ന പരിശുദ്ധതയോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തിനോക്കുമ്പോൾ അതു തീരെ നിസ്സാരമാണെന്നു തെളിയും. അതുകൊണ്ടു്, നീ ഇപ്പോൾ സമ്പാദിച്ചുവച്ചിരിക്കുന്ന സുകൃതാഭ്യാസവിട്ടുഷ്ണങ്ങളെക്കൊണ്ടുമാത്രം തൃപ്തിപ്പെടരുതു്; പ്രത്യുത, എന്നെ സ്വീകരിക്കുവാൻപോകുന്ന ആ വലിയ അവസരത്തിലേക്കായി മാലാഖാമാരിൽനിന്നും പുണ്യവാന്മാരിൽനിന്നും എന്തെല്ലാം നന്മകൾ—എന്തെല്ലാം ഭക്ത്യുഷ്ണങ്ങൾ—നിനക്കു വായ്പവാങ്ങിക്കുവാൻ കഴിയുമോ അവയെല്ലാം നീ വാങ്ങിച്ചുകൊള്ളുക.

എന്റെ മകനേ, നിനക്കു സന്മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ, നിഷ്കളങ്കതയാൽ പ്രശോഭിതവും ഭക്തിതീക്ഷ്ണതയാൽ ഉജ്ജ്വലവുമായ ഒരു ഹൃദയത്തോടുകൂടെ മാലാഖാമാരുടേയും പുണ്യവാന്മാരുടേയും പുണ്യയോഗ്യതകളെ ഒന്നായിച്ചേർത്തു് എനിക്കു കാഴ്ചവയ്ക്കുവാൻ കഴിയും. ഇതുവഴിയായി കൂടുതൽ യോഗ്യതയോടും പുണ്യപൂർണ്ണതയോടും എന്നെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനു നിനക്കു സംഗതിയാകും; മാത്രമല്ല, നീ എനിക്കു് ഏറ്റവും ഇഷ്ടമുള്ളവനായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. സകല നീതിമാന്മാരും പു

ന്യവാന്മാരും എന്നുവേണ്ടാ അമലോത്ഭവയായ എന്റെ അമ്മ തന്നെയും ഈ ക്ലേശവഴിയായി എന്നെ സ്വീകരിച്ചപ്പോഴെല്ലാം അവർക്കുണ്ടായിരുന്ന പരിശുദ്ധത, വിശ്വാസം, ശരണം, സ്നേഹം, എളിമ, എന്നീ ദിവ്യദാനങ്ങളാൽ നീയും അലംകൃതനാണെങ്കിലേ എന്നെ സ്വീകരിക്കുവാൻ നിനക്കു യോഗ്യതയുണ്ടാവൂ.

എന്നോടുള്ള നിർമ്മലസ്നേഹത്താൽ ഈ മാതിരി പരിശുദ്ധാഗ്രഹങ്ങളും നിന്നിൽ ഉളവാകുന്നുവെങ്കിൽ ഇവ എനിക്ക് ഏറ്റവും ഇഷ്ടമുള്ളവയായിരിക്കും. തൻമൂലം ഇവ നിന്നിൽ വിളങ്ങിയിരുന്നാലെന്നപോലെ ഞാൻ നിന്നിൽ സന്തുഷ്ടി പ്രാപിക്കയുംചെയ്യും. എന്റെ മകനേ, കുറേക്കൂടി ഉത്തമമായിട്ടുള്ളവയാണു നീ അന്വേഷിക്കേണ്ടതു്. എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ പുണ്യപൂർണ്ണതയാൽത്തന്നെ നിന്റെ ഹൃദയത്തെ അലങ്കരിപ്പാൻ ശ്രമിക്കണം.

അവസാനമായി, ഞാൻ സക്രാരിയിൽനിന്നു പുറത്തെയ്ക്കിറങ്ങുകയും, 'ഇതാ ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞാടു്!' എന്ന സ്വരം നീ കേൾക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ സകലനന്മസ്വരൂപിയായ എന്നിൽ ശരണപ്പെട്ടുകൊണ്ടു് വേണ്ട അടക്കത്തോടും ഒതുക്കത്തോടും, മാലാഖാമാരുടെ അകമ്പടിയോടുംകൂടെ എന്നെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനായി പുറപ്പെടുക. ഈ മഹത്തായ വിനാഴികയിൽ ഒരു പ്രകാരത്തിൽ, നിന്നെത്തന്നെ നീ വിസ്മരിക്കയും, എന്നെമാത്രം പൂർണ്ണമായി സ്മരിക്കയും ചെയ്യേണ്ടതാണു്. പൂർണ്ണസ്നേഹത്തോടുകൂടെ എന്നെ സ്വീകരിക്കയും എന്നിൽ ലയിക്കുകയും ചെയ്യുക.

8. എന്റെ മകനേ, എന്നെ യോഗ്യമാംവണ്ണം കൈക്കൊള്ളുന്നതിനു് ഒരുങ്ങേണ്ടവിധം എങ്ങനെയെന്നു നിനക്കു കഴിഞ്ഞു. ഈ പ്രാരംഭപ്രകരണങ്ങളെ വല്ല പുസ്തകത്തിൽ നിന്നും വായിച്ചുകൂട്ടാതെ നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെടുവിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതു് എന്നും നിനക്കു പുത്തനായിത്തോന്നും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഓരോ സമയത്തു് ഓരോ പ്രകാരത്തിൽ, നിന്റെ ആവശ്യമോ ഭക്തിവികാരങ്ങളോ നല്ല

അരുപിയുടെ പ്രേരണയോ അനുസരിച്ചുമാത്രമേ നീ ഈ പ്രകരണങ്ങളും ചെയ്യുകയുള്ളൂ. പക്ഷേ, ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതിനു സ്വയമേവ നിനക്കു കഴിവില്ലെന്നു വന്നാൽ ഒരു പുസ്തകംതന്നെ ഉപയോഗിച്ചുകൊള്ളുക. എന്നാൽ, നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ വരുന്ന എന്നോടു സംഭാഷണം ചെയ്യുന്നതിനു ക്രമേണ അഭ്യസിക്കുന്നതിനും, ഒടുവിൽ പുസ്തകംകൂടാതെ ഉടനടിയുള്ള ഒരുക്കത്തിനു നിന്നെ തഴക്കുന്നതിനും ഉപകരിക്കത്തക്കവണ്ണം അതിനെ നീ ഉപയോഗിക്കുക.

എന്നാൽ ഈ സമ്പ്രദായം നീ അനുകരിച്ചാലും, ഓരോ തരത്തിൽ അതിനെ മാറിമാറി ചെയ്യണം;നിന്റെ ആത്മാവിന്റെ താൽകാലികസ്ഥിതിഗതിയനുസരിച്ച് ഈ പ്രകരണങ്ങളിൽ ചിലതിനെ കൂട്ടിയും, മറുചിലതിനെ കുറച്ചും, ഇങ്ങനെ പല തരത്തിൽ ചെയ്യാവുന്നതാണല്ലോ. നീ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തി ഏതുവിധത്തിലെന്ന് അത്ര ഗൗനിക്കേണ്ടതില്ല. എന്നാൽ, അതു് എത്രത്തോളം നിഷ്കളങ്കമായ സ്നേഹത്തോടുകൂടെയാണു ചെയ്യുന്നതെന്നു കാര്യമായി ചിന്തിക്കേണ്ടതുമാണ്. നിന്റെ ഹൃദയവികാരങ്ങളെ സ്നേഹത്തോടും പരമാർത്ഥതയോടുംകൂടെ വെളിപ്പെടുത്തണം; എന്നാൽ, എല്ലാറ്റിനെക്കാളും ഉപരിയായി സദുദ്ദേശ്യത്തോടും സജീവമായ അരുപിയോടുംകൂടെയാണു പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതു്. എന്റെ മകനേ, ഇങ്ങനെ അപ്പോഴപ്പോഴുള്ള ചുറുപാടുകളനുസരിച്ച്, എരിയുന്ന തീക്ഷ്ണതയോടെ, ഓരോ പുതിയ രീതിയിൽ ഒരുങ്ങുന്നതിനു നിനക്കു സാധിച്ചെന്നു വരും.

എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, നിന്നെത്തന്നെ ഒന്നുകൂടെ നിഷ്കളങ്കയോടെ വിശുദ്ധകുർബാന സ്വീകരിക്കുവാൻ ഒരുക്കുന്നതിനും നിന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഇതു് അവസാനത്തേതായിരുന്നാലെന്നപോലെ വേണ്ടവിധം നീ തയ്യാറാകുന്നതിനും ഈ സമ്പ്രദായം നിനക്ക് ഉപകരിക്കാതിരിക്കയില്ല. എന്റെ മകനേ, ഈ ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണം ഒരുപക്ഷേ, നിന്റെ അവസാനത്തേതായിരിക്കയില്ലെന്ന് ആരറിഞ്ഞു? ഒന്നു നിശ്ചയമായി

നിന്റെ ഒടുവിലത്തേതായിരിക്കും. എങ്കിലും അതു നീ അറിഞ്ഞെന്നുവരുകയില്ല. അതുകൊണ്ട്, എന്റെ മകനേ, ഈ ദിവ്യവിരുന്നിനണയുന്ന ഓരോ പ്രാവശ്യവും, നിത്യായുസ്സിൽ ചെന്നെത്തുന്നതിനുള്ള ഒരു പാഥേയം എന്നപോലെ, തക്ക ഒരുക്കത്തോടും വേണ്ട നിയോഗത്തോടുംകൂടെ തയ്യാറാകുന്നതു ബുദ്ധിപൂർവ്വകമത്രേ.

9. ശിഷ്യൻ:– എന്റെ ഈശോയേ, അങ്ങയുടെ നന്മ എത്ര വലുതു്! എത്ര വിസ്മയനീയം! ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണത്തിനു യോഗ്യമാംവണ്ണം ഞാൻ തയ്യാറാകുന്നതിനായി എത്ര മാധുര്യമേറിയതും പരിശുദ്ധവുമായ മാർഗ്ഗത്തെ നീ എനിക്കു കാണിച്ചുതരുകയും എന്നെ പഠിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നു! കർത്താവേ, അവിടുന്നു കാണിച്ചുതന്ന ഈ മാർഗ്ഗത്തെ ഞാൻ നന്ദിയുള്ള മനസ്സോടെ സ്വീകരിക്കയും പിൻചെല്ലുകയും ചെയ്യുകൊള്ളാം. വെറും സാധാരണവും, എന്നാൽ എപ്പോഴും പുതുതായി അനുഭവപ്പെട്ടുന്നതുമായ ഈ മാർഗ്ഗം വിഷമങ്ങൾകൂടാതെ അനുകരിക്കത്തക്കതുമാണു്.

എന്നാൽ ഹാ! എന്റെ ദൈവമേ, അങ്ങെ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ സ്വീകരിക്കുന്നതിനു് എനിക്കു കഴിവുള്ള ഒരുക്കങ്ങളെല്ലാം ചെയ്താലും അവിടുത്തെ മഹത്ത്വത്തോടൊത്തു നോക്കുമ്പോൾ അവയെല്ലാം എന്തു്? അല്ലെങ്കിൽ, ഞാൻ അനുഭവിക്കുവാൻപോകുന്ന മഹാഭാഗ്യത്തോടു് അവയ്ക്കെന്തു സാമ്യമാണുള്ളതു്? അവിടുന്നു് എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ എഴുന്നെള്ളിവരുന്ന അത്യാനന്ദകരമായ ആ വിനാഴികകളിൽ എന്റെ സൗഭാഗ്യത്തെ പൂർണ്ണമാക്കുവാൻ എനിക്കു് എന്താണു പോരായ്മ? എനിക്കാഗ്രഹിക്കുവാൻ പാടുള്ളവ എല്ലാം ഞാൻ അങ്ങിൽ കണ്ടെത്തും. ഓ! സകല നന്മകളുടേയും വറ്റാത്ത ഉറവയേ, അവിടുന്നു് എന്റെ ജീവനും എന്റെ ആത്മാവിന്റെ ആനന്ദവുമാകുന്നു. അവിടുന്നു സകലഗുണസംപൂർണ്ണനിധിയും പുണ്യപരിപൂർണ്ണതയുമാണു്. എന്റെ ബഹുമതിയും, എന്റെ

സമ്പത്തും മറ്റാരുമല്ല; എന്റെ ഈശോയേ, എന്റെ മാധുര്യവും ആശ്വാസവും എന്റെ സമസ്തസൗഭാഗ്യവും അവിടുന്നു തന്നെ.

ഓ! ഈശോയേ, എല്ലാറ്റിലും ശ്രേഷ്ഠമായ എന്റെ സ്നേഹമേ, അങ്ങെ ഞാനെത്രമാത്രം സ്നേഹിക്കുന്നു! അവിടുത്തെക്കൊണ്ടെനിക്കുള്ള ആവശ്യം എത്രയധികം! അഹോ! അങ്ങ് എപ്പോൾ എന്നിൽ എഴുന്നെള്ളിവരും? നിർഭാഗ്യനും, ഏകാകിയും, ബലഹീനനും, അജ്ഞനും വിശപ്പാൽ വലയുന്നവനും, പാപിയുമായ എന്നെ എപ്പോൾ അങ്ങയുടെ സന്നിധിയിൽ സ്വീകരിക്കും? എന്റെ രക്ഷകനും, വൈദ്യനും, എന്റെ മാർഗ്ഗദർശിയും, ഇടയനും, എന്റെ ആത്മീയമണവാളനും, സ്നേഹിതനും എന്നുവേണ്ടാ, എന്റെ സമസ്തവും അവിടുന്നാകുന്നു. ലോകത്തിന്റെ പാപങ്ങളെ ഹനിക്കുന്ന ചെമ്മരിയാട്ടിൻകുട്ടിയേ, അവിടുന്നു എന്റെ കുടിലിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനു ഞാൻ യോഗ്യനല്ല; എന്നാൽ അങ്ങയുടെ മനോഗുണത്തിനൊത്തവണ്ണം എന്റെമേൽ കൃപയുണ്ടാകണമേ. ഓ! കർത്താവേ, അവിടുന്നു വേഗം എഴുന്നെള്ളിവരിക.

ഓ! സ്നേഹഭാജനമേ, മധുവിനെക്കാൾ മാധുര്യമേറിയവനും ശുദ്ധതയാൽ വിഭൂഷിതനുമായ എന്റെ ആത്മീയമണവാളാ, എന്നെ അങ്ങയുടെ പക്കൽ അടുപ്പിച്ച് അങ്ങേയ്ക്കു യോജിച്ചവനാക്കിത്തീർക്കണമേ. അങ്ങയുടെ വരവിനു യോഗ്യമായവിധം എന്നെത്തന്നെ പുണ്യത്താലലങ്കരിക്കുന്നതിന് എന്നെ സഹായിക്കുക. ഞാൻ മന്ദതയിൽ ആണ്ടുപോകാതെയും അലസതയിൽ മുഴുകിപ്പോകാതെയും ഉണർന്നിരുന്നു ജാഗ്രതയോടെ എന്റെ വിളക്കിനെ ശുചീകരിച്ചു പ്രകാശിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അങ്ങയുടെ വരവിനെ പാർത്തിരിക്കുന്നതിന് എനിക്കനുഗ്രഹം നല്കണമേ. എന്റെ സ്നേഹമേ, അവിടുന്ന് എന്റെ പക്കൽ എഴുന്നെള്ളിവന്ന് എന്നിൽ പ്രവേശിച്ച് അവിടെ വാസം ഉറപ്പിക്കുന്നതിനു ഞാൻ യോഗ്യനായിത്തീരത്തക്കവണ്ണം പ്രാർത്ഥനയുടേയും ധ്യാനത്തിന്റെ

യും സമയങ്ങളിൽ ഞാൻ ഭക്തിയുടെ ആധിക്യത്താൽ ജ്വലിച്ചുരിഞ്ഞു, സ്നേഹത്തിന്റെ പൂർണ്ണപ്രായയായി കാണപ്പെടുന്നതിന് അവിടുന്നെനിക്കിടവരുത്തേണമേ.

അധ്യായം 20

വിശുദ്ധ കർബാന ഉൾക്കൊണ്ടശേഷം നാം എന്തു ചെയ്യണം?

ഈശോ:– എന്റെ മകനേ, ദിവ്യകാരുണ്യം വഴിയായി നീ എന്നെ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ആ ക്ഷണത്തിൽത്തന്നെ ഞാൻ പൂർണ്ണമായി നിന്റേതായിത്തീരുന്നതുപോലെ, അന്യചിന്തകളും സമസ്തവും ഉപേക്ഷിച്ചു നീയും എന്റേതായിത്തീരണം. ഹാ! മാലാഖമാർ ചുറ്റും സാഷ്ടാംഗം നമസ്കരിക്കയും, ഭയഭക്തിയോടെ ആരാധിക്കയും, സ്നേഹത്താൽ ജ്വലിക്കയും, വിസ്മയപരവശരായിത്തീരുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, അവരുടെ മദ്ധ്യേ മന്ദബുദ്ധിയായി ഒന്നും അറിയാത്തവനെപ്പോലെ, എന്റെ മകനേ, നീ എങ്ങനെ കഴിച്ചുകൂട്ടും? ഇപ്പോൾ നിന്റെ സ്ഥിതി സൗഭാഗ്യസംപൂർണ്ണമാണ്. നിന്റെ അകമേയും പുറമേയും, എന്നുവേണ്ടാ, എവിടെ നോക്കിയാലും പരിശുദ്ധതയും, ഭക്തിമാധുര്യവും, സമാധാനസന്തുഷ്ടിയുമേ കാണുന്നുള്ളൂ. അനുഗ്രഹങ്ങളും, ദാനങ്ങളും, സന്തോഷസൗഭാഗ്യങ്ങളും സർവ്വത്ര പൊഴിയുന്നു. എന്റെ മകനേ, ഇവയെല്ലാം അനുഭവിപ്പാൻ നിനക്കു കഴിയും. നിന്റെ സ്വന്തമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നവനിൽ ആനന്ദിക്കുക.

എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, നിന്റെ ദൈവും നിന്റെ സമസ്തവുമായിരിക്കുന്ന ഞാൻതന്നെയാണു നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ

എഴുന്നള്ളിവന്നിരിക്കുന്നതു്. എന്റെ മകനേ, നീ എന്നോടു ക്രൂടെമാത്രം വസിക്കേണ്ടതാണു്. നിന്റെ ഇന്ദ്രിയങ്ങളും, നിന്റെ മനസ്സും, നിന്റെ ഹൃദയവും അലഞ്ഞുനടന്നു് എന്നെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിനു നീ അനുവദിക്കരുതു്. നിന്റെ ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ അടക്കി ഭരിച്ചുകൊണ്ടു് ഈ ഭാഗ്യപ്പെട്ട വിനാഴികകൾ എന്നോടുക്രൂടെയേ നീ ചെലവഴിക്കാവൂ. നിനക്കതിനെക്കാൾ ഉത്തമവും ആനന്ദകരവും ഉപകാരപ്രദവുമായി മറെറന്തുണ്ടാകും? നിന്റെ ആത്മീയോൽകർഷത്തിനു പര്യാപ്തമായ ദിവ്യകാരുണ്യത്തിൽനിന്നുളവാകുന്ന പ്രധാനഫലം ഈ സമയത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. അകയാൽ, ഈ സമയത്തെ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനു നിനക്കറിയാമെങ്കിൽ നീ മഹാ ഭാഗ്യവാൻതന്നെ.

അത്യാനന്ദകരമായ ഈ സമയത്തു വളരെ കാര്യങ്ങൾ നിനക്കു ചെയ്യേണ്ടതായിട്ടുണ്ടു്. നീ എന്തുമാത്രം പ്രാർത്ഥിക്കയും ചോദിക്കയും ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു! എന്നെ അറിയിക്കേണ്ട പല ആവശ്യങ്ങളും നിനക്കില്ലയോ? എന്തുമാത്രം എന്നിൽനിന്നു നിനക്കു കേൾക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ടു്? അവസാനമായി നിനക്കും അന്യർക്കും ആവശ്യകമായ എന്തെല്ലാം കൃപകൾ എന്നിൽനിന്നു നിനക്കു ലഭിക്കേണ്ടതായുമിരിക്കുന്നു! അകയാൽ, എന്റെ ഈ സന്ദർശനവിനാഴികകളെ നി ഒരിക്കലും അവഗണിച്ചു പാഴാക്കിക്കളയരുതു്. ഇത്ര വലിയ മഹാഭാഗ്യം നഷ്ടപ്പെട്ടുപോകാതെ നിന്റെ സ്വന്തമാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനു വേണ്ട ശ്രമങ്ങളൊക്കെയും ചെയ്തുകൊള്ളുക.

2. നിന്റെ രക്ഷകനും ദൈവവുമായ ഞാൻ ഇത്ര വലിയ സ്നേഹത്തോടും കരുണയോടുംക്രൂടെ നിന്റെ പക്കൽ വരുന്നതിനു മനസ്സായതിനെക്കുറിച്ചു്, ഹൃദയനിഷ്കളങ്കതയോടെയും, നിന്റെ ശക്തിക്കൊത്തവിധത്തിലും ആത്മാർത്ഥമായിത്തന്നെ എനിക്കു നന്ദി പറയുക. നിനക്കു ലഭിച്ച ഈ അളവറ്റ അനുഗ്രഹത്തിനു യോജിച്ചവിധം ഉപകാരസ്മരണ ചെയ്യുന്നതിനു നീ അശക്തനാകയാൽ, അപ്രത്യക്ഷരായി നിന്നുകൊ

ണ്ടു് എന്നെ ആരാധിക്കുന്ന ആ മാലാഖാമാരെക്കൂടെ നിന്റെ സഹായത്തിനു വിളിക്കുന്നതു് ഏറ്റവും നന്നായിരിക്കും; എന്റെ മുമ്പിൽ സാഷ്ടാംഗംവീണു സദാ എന്നെ ആരാധിക്കുന്ന ആ വാനാരൂപികളെയും പരിശുദ്ധന്മാരെയും നീ ക്ഷണിക്കണം. മാത്രമല്ല, ആനന്ദമാധുരി തുകുന്ന നിന്റെ ആത്മവല്ലഭനെ നിന്നോടൊന്നിച്ചു വാഴ്ത്തിപ്പുകഴ്ത്തുന്നതിനായി വലുപ്പച്ചെറുപ്പമെന്യേ സമസ്ത ജീവജാലങ്ങളെയും നീ ക്ഷണിച്ചു വരുത്തിക്കൊള്ളുക.

എന്നാൽ, എന്റെ മകനേ, ഈ അവസരത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ, ഇങ്ങനെ എല്ലാം ചെയ്താലും, അതും തീരെ തുച്ഛമേ ആയിരിക്കയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടു്, മാലാഖാമാരും, പുണ്യവാന്മാരും, മറ്റു പരിശുദ്ധാത്മാക്കളും ഇതുവരെ അപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതും, ഇനി അപ്പിക്കുമെന്നതുമായ എല്ലാ ഉപകാരസ്മരണകളെയും, സ്തോത്രഗീതങ്ങളെയും, സ്നേഹപ്രകരണങ്ങളെയും നിന്റേതായി നീ എനിക്കു സമർപ്പിക്കുക. പക്ഷേ, നിനക്കു ലഭിക്കുന്ന അനന്തഭാഗ്യത്തോടൊത്തുനോക്കുമ്പോൾ ഇവയെല്ലാം [എന്താണ്?] താരതമ്യപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയാത്തവണ്ണം അത്ര പരിമിതങ്ങളല്ലേ ഇവ? അതുകൊണ്ടു് എന്റെ ദിവ്യഹൃദയത്തിന്റെ അനന്തയോഗ്യതകളോടു് ഒന്നായിച്ചേർത്തുവേണം ഇവയെ എനിക്കു കാഴ്ചവയ്ക്കുവാൻ.

3. അനന്തരം എന്നിൽ നിനക്കുണ്ടായിരിക്കേണ്ട വിശ്വാസത്തിന്റെ ലക്ഷ്യമായി നിന്റെ ആത്മീയശക്തികളേയും ശാരീരികേന്ദ്രിയങ്ങളേയും ഒരു പൂർണ്ണബലിയായി എനിക്കു സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് എന്നെ ആരാധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഏറ്റവും വലിയ എളിമയുടെ ലക്ഷണമായ ഈ ബലിമൂലം നിന്നെത്തന്നെ പരിപൂർണ്ണമായി എനിക്കർപ്പിച്ചാൽ ഞാൻ അത്യന്തം സംതൃപ്തനാകയും, സർവ്വോപരി ബഹുമാനിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. അളവറ്റവിധം ദാനങ്ങളെ വർഷിക്കുന്ന എന്റെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു് ഇനിമേൽ നിനക്കാശിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തതായി എന്തുണ്ടു്?

എന്റെ മകനേ, നിന്റെ ശരണം ഉറപ്പുള്ളതായിരിക്കട്ടെ. ദൃഢമായ ശരണത്തിന്റെ പ്രകരണങ്ങളെ ചെയ്യുക. നീ ചോദിക്കുന്നവ സമസ്തവും നിനക്കു ലഭിക്കുമെന്നുള്ള സ്ഥിരമായ ശരണം നിനക്കുണ്ടായിരിക്കണം. ക്ലേശത്തെയും, ഒരു ശിശു തന്റെ മാതാവിന്റെ മാറ്റിൽ അണയുന്നതുപോലെ, നിന്റെ ആഗ്രഹങ്ങളും സകലവും സാധിച്ചു്, അനശ്വരമായ ആശ്വാസം പ്രാപിക്കാമെന്നുള്ള ഉറപ്പോടുകൂടെ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നീ ആശ്വസിക്കയും ആനന്ദിക്കുകയും ചെയ്യുക.

ഹാ! എന്റെ മകനേ, ഞാൻ നിന്നോടു് ഇത്ര വലിയതായ കാണിക്കയും, നി അർഹിക്കാത്ത നിരവധി ആനുകൂല്യങ്ങളും നിനക്കായി ചെയ്യുകയും, നിസ്സ്വാർത്ഥസ്നേഹത്താൽ നിന്നെ സ്നേഹിക്കയും ചെയ്തതു നീ ഓർക്കുമ്പോൾ നിന്റെ ഹൃദയം സ്നേഹാഗ്നിയാൽ ജ്വലിക്കേണ്ടതല്ലയോ? എന്റെ മകനേ, നീ സ്ഥിരോത്സാഹത്തോടുകൂടെ പ്രവർത്തിക്കണം; ദിവ്യസ്നേഹത്തിനു നിന്നെത്തന്നെ പൂർണ്ണമായി കയ്യാളിക്കുക. നിന്റെ ഭക്തിയാൽ നീ തൃപ്തിയടയുകയോ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ മറ്റു സംഗതികളിലേക്കു നയിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതുവരെ നിരന്തരം സ്നേഹപ്രകരണങ്ങളും ചെയ്യുകയാണു നിന്റെ കടമ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ദൈവസ്നേഹം നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കയും, അവിടെ അതിന്റെ വിസ്മയനീയമായശക്തികളെ ഫലിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്ന ഈ വിനാഴികകളാകുന്നു ഏറ്റവും സ്പീകാര്യമായ സമയം. മറ്റുവിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, മാനുഷികബലഹീനതയാലോ, മറ്റുവല്ല ന്യൂനതകളാലോ എന്റെ ഹൃദയത്തിനു യോജിക്കാത്തവിധം വല്ലതും ചെയ്തുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, എന്റെനേരെയുള്ള പരിശുദ്ധസ്നേഹത്തെപ്രതി പൂർണ്ണമായി മനസ്താപിച്ചു പൊറുതി അപേക്ഷിക്കുന്നതിനും, മേലിൽ അങ്ങനെയുള്ള കുറവുകളിൽ ഉൾപ്പെടുകയില്ലെന്നു സ്ഥിരപ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുന്നതിനുമുള്ള അവസരം ഇത്രതന്നെയാണു്. ദൈവസ്നേഹത്തോടു നീ സഹകരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നെങ്കിൽ, സംശയമെന്യേ അതു നിന്റെ പാപങ്ങളെ ഉൻമൂലനം ചെയ്യാതിരിക്കയില്ല.

4. നീ വീണ്ടും അധ:പതിക്കാതിരിക്കുന്നതിലേക്കു നിന്റെ ഉരാശകളെ അമർത്തിനശിപ്പിക്കുന്നതിനും, സൃഷ്ടികളിലുള്ള നിന്റെ അമിതസ്നേഹങ്ങളെ ഇല്ലാതാക്കുന്നതിനും, നിന്നെ ബാധിച്ചിരിക്കുന്ന നൈർമ്മാല്യങ്ങളിൽനിന്നു നിന്നെ കരേറി രക്ഷിക്കുന്നതിനും എന്റെ മകനേ, നീ ഹൃദയപൂർവ്വം പ്രാർത്ഥിച്ചേ മതിയാവൂ. അവസാനമായി, എല്ലാ പാപങ്ങളിൽനിന്നും അവയുടെ ഹേതുക്കളിൽനിന്നും, പ്രത്യേകിച്ചു നീ സാധാരണമായി ചെയ്യാറുള്ള പാപങ്ങളിൽനിന്നുകൂടെയും രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതിനായി തീക്ഷ്ണതാപൂർവ്വം പ്രാർത്ഥിക്കണം.

ഇതുകൊണ്ടും തൃപ്തിപ്പെടരുത്; കൂടുതൽ പരിപൂർണ്ണത പ്രാപിക്കുന്നതിനും, എന്നോടു കൂടുതൽ അനുരൂപപ്പെട്ട് എനിക്കേറ്റം ഇഷ്ടമുള്ളവനായിത്തീരുന്നതിനു പുണ്യങ്ങളെ ധാരാളമായി പരിശീലിക്കുന്നതിനുംകൂടെ ശ്രദ്ധാകാംക്ഷയോടെ നിരന്തരം അഭ്യർത്ഥിക്കണം. സജീവമായ വിശ്വാസവും, സുസ്ഥിരമായ ശരണവും, ജാഗരണമുള്ള സ്നേഹവും, പരിശുദ്ധാരിഷ്ടത്തിലുള്ള അത്യാസക്തിയും, മാലാഖയ്ക്കുടുത്ത പരിശുദ്ധിയും, പൂർണ്ണമായ അനുസരണവും, സാക്ഷാത്തായ വിനയവും സൗമ്യതയും എന്റെ ദിവ്യേഷ്ടത്തെ നിറവേറുന്നതിനുള്ള സന്നദ്ധതയും, എന്നോടുള്ള അഭേദ്യമായ ഐക്യവും, എന്നുവേണ്ടാ, നിന്റെ ജീവിതാന്തസ്സിനു് ആവശ്യകമായിരിക്കുന്നതും, എന്റെ ഒരു പ്രിയശിഷ്യനുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതുമായ സമസ്തവും നീ എന്നോടു ചോദിച്ചുകൊള്ളുക. മാത്രമല്ല, ദൈവം നിന്നിൽനിന്നാവശ്യപ്പെടുന്നവ സകലത്തേയും എന്നോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി സന്തോഷത്തോടും സന്നദ്ധതയോടുംകൂടെ യഥായോഗ്യം നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രത്യേകസഹായവും നീ യാചിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതിനും പുറമേ, എന്റെ മഹത്ത്വത്തിനും എന്റെ സ്നേഹത്തിനുമായി നിനക്കുള്ള സകലത്തേയും എന്നല്ല നിന്നെത്തന്നെയും, ഒരു സജീവബലിവസ്തുവായി സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുക.

5. എന്റെ മകനേ, സ്നേഹത്തിനുടുത്ത പ്രവൃത്തികളെ ശ്രദ്ധാകാംക്ഷയോടെ നീ പരിശീലിക്കണം. എന്റെ കൂടുതൽ

മഹത്ത്വത്തിനും, സന്തോഷത്തിനും, മറ്റുള്ളവരുടെ ഗുണത്തിനുംവേണ്ടി തീക്ഷ്ണതാപൂർവ്വം പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ട കടമ നിനക്കുണ്ട്. സകല വിശുദ്ധന്മാരുടേയും, എന്റെ അമ്മയായ പരി. കന്യകാമറിയത്തിന്റെ അമലോത്ഭവതിരുഹൃദയത്തിന്റെയും, എന്റെ ദിവ്യഹൃദയത്തിന്റെതന്നെയും പുണ്യയോഗ്യതകൾവഴിയായി തിരുസ്സഭ ലോകമെങ്ങും വ്യാപിക്കുന്നതിനും, പരിശുദ്ധതയിൽ വളരുന്നതിനും, സമാധാനത്തിൽ വർത്തിക്കുന്നതിനുമായി എളിമയോടെ അപേക്ഷിക്കുവാനും നീ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

നിന്റെ പ്രാർത്ഥന സാർവ്വത്രികമായിരിക്കട്ടെ; എന്റെ പ്രതിനിധിയായ മാർപ്പാപ്പായും, എന്റെ മറ്റു പ്രതിപുരുഷന്മാരും എന്റെ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിലേ നല്ല ജോലിക്കാരായിത്തീരുന്നതിനും, അവർക്ക് ഉദ്ദേശശുദ്ധിയും, ജീവിതനൈർമ്മല്യവും, പുണ്യാഭിവൃദ്ധിയും, ദിവ്യശ്രേഷ്ഠകാന്തിയും ഉണ്ടാകുന്നതിനുംവേണ്ടി തീക്ഷ്ണതാപൂർവ്വം പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതാണ്. സന്ന്യാസികൾ തങ്ങളുടെ ആദ്യത്തേ—അവർ സഭയിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോഴുണ്ടായിരുന്ന— പാവനമായ ഭക്തിതീക്ഷ്ണതയിൽ നിലനില്ക്കുന്നതിനും, പുണ്യത്തിൽ നിരന്തരമായി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുന്നതിനും, തിരുസ്സഭയേ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നതിനും, അവരുടെ സന്മാതൃകകളാൽ ലോകത്തെ പരിശുദ്ധതയിലേക്കു നയിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി നീ പ്രാർത്ഥിക്കണം. മാത്രമല്ല, ഓരോ വിശ്വാസിയും സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന അന്തസ്സിനടുത്ത കടമകളെ നിറവേറ്റുകയും, എനിക്കു യോഗ്യമായവിധം എന്നെ ശുശ്രൂഷിക്കയും ചെയ്തുകൊണ്ട് അവരുടെ ദൈവവിളിയിൽ സ്ഥിരമായി നില്ക്കുന്നതിനായിട്ടും നീ പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

എന്റെ മകനേ, ഇതുമാത്രമല്ല നിനക്കു ചെയ്യാനുള്ളത്. അവിശ്വാസികളും ഇടത്തുട്ടുകാരും പാപികളും തങ്ങളുടെ അബദ്ധങ്ങളേയും വഷളത്തങ്ങളേയും ത്യജിച്ചു തങ്ങളുടെ ഹൃദയമലിനതകളെ കഴുകി, രക്ഷയുടേയും സമാധാനത്തിന്റേയും വഴിയിലേക്കു തിരിയുന്നതിനായിട്ടുകൂടെയും നീ അപേക്ഷി

ക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. നിന്റെ ചാർച്ചക്കാർ, ഉപകാരികൾ, സ്നേഹിതന്മാരാദിയായവരും, എന്നുവേണ്ടാ, നിന്റെ ശത്രുക്കളും എന്റെ ദിവ്യാനുഗ്രഹങ്ങളാൽ സഹായിക്കപ്പെട്ടു പുണ്യാഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കുന്നതിനും, ഉപയോഗപ്രദമായ മറ്റെല്ലാ നന്മകളാലും പൂരിതരാകുന്നതിനുംവേണ്ടി നീ പ്രാർത്ഥിക്കണം. നീതിമാന്മാരും, ദുഃഖപീഡിതരും, അപത്തിൽപ്പെട്ടു വലയുന്നവരും, മരണവേദനയനുഭവിക്കുന്നവരും അവസാനംവരെ ഇളകാതെ നിന്ന്, ആശ്വാസവും രക്ഷയും സൗഭാഗ്യസംപൂർണ്ണമായ അവസാനവും കണ്ടെത്തുന്നതിനിടയാകുവാൻ നിന്റെ പ്രാർത്ഥനകൾ സഹായകമായിത്തീരട്ടെ. എന്റെ മകനേ, മരിച്ച വിശ്വാസികൾ സകലരും, വിശേഷാൽ പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ നീ കടപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവർ പ്രത്യേകിച്ചും, മോക്ഷം പ്രാപിക്കുവാനായി നീ പ്രാർത്ഥിക്കുക. ഇപ്രകാരം നീ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നെങ്കിൽ എന്റെ കരുണയുടെ സിംഹാസനത്തിങ്കൽ അവർ നിനക്കുവേണ്ടി മാദ്ധ്യസ്ഥ്യം വഹിക്കാതിരിക്കയില്ല.

6. എന്റെ മകനേ, ഇവയെല്ലാം വിനീതവും ഫലപ്രദവുമായ വിധത്തിലും, എന്റെ ഇഷ്ടത്തിനൊത്തവണ്ണമുള്ള വിശ്വസ്തതയോടെയും നിവർത്തിക്കുവാനാണു നീ യത്നിക്കേണ്ടതു്. നിന്നോടു ഞാൻ രഹസ്യത്തിൽ സംഭാഷണം ചെയ്കയോ, നിന്നിൽ വല്ല സദ്വിചാരങ്ങളെ ഉൽപാദിപ്പിക്കയോ, അല്ലെങ്കിൽ മറേറതെങ്കിലും തരത്തിൽ നീയുമായി ഇടപെടുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ, അന്യവിചാരങ്ങളിൽനിന്നു നിശ്ശ്ലേഷം ഒഴിഞ്ഞുമാറി ഭക്തിയോടും സന്നദ്ധതയോടുംകൂടെ എന്നെ ശ്രവിക്കുക.

വല്ല സംഗതിയിലും നിന്നെ ഞാൻ കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നെങ്കിൽ എളിമയോടെ എന്റെ ശാസനകളെ അനുസരിക്കേണ്ടതാണു്. നിന്നെ ഞാൻ ഉപദേശിക്കയും, എന്തെങ്കിലും ചെയ്വാൻ നിർബന്ധിക്കയും ചെയ്യുന്നെങ്കിൽ, അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിനു നീ നിശ്ചയിച്ചുറയ്ക്കുക. നിനക്കു ഞാൻ വല്ലതും തരികയോ, തരാമെന്നു വാക്കു തരികയോ ചെയ്യുന്നെങ്കിൽ ലോഭംകൂടാതെ കൃതജ്ഞത പ്രദർശിപ്പിക്കുകയാണു നിന്റെ കടമ.

വല്ല ആശ്വാസമോ ആനന്ദമോ ഞാൻ നിനക്കു നല്കുന്നെങ്കിൽ അതിനെ എളിമയോടെമാത്രമേ നീ സ്വീകരിക്കാവൂ. ഞാൻ ഗുണനിധിയും, എന്റെ കരുണ അനന്തവുമാണെന്നു കരുതി ആശ്വാസമാധുര്യത്താൽ പൂരിതനാകുന്നതിനു നീ സ്വയം സമ്മതിക്കുക.

കൂടാതെ മകനേ, എന്റെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു കവിഞ്ഞൊഴുകുന്ന സ്നേഹം നിന്നെ സ്വാധീനമാക്കി ആനന്ദതുന്ദിലനാക്കിത്തീർക്കുന്നെങ്കിൽ അതിനു നീ വശംഗതനാകുകയും അതിന്റെ ഇഷ്ടാനുസരണം വർത്തിക്കയും ചെയ്തുകൊള്ളണം. ദൈവേഷ്ടപ്രസാദം നിന്നിൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന ഭാവഭേദങ്ങളെ കഴിയുന്നത്ര പുറമെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്താതെ സകലതും ഉള്ളിൽ ഒതുക്കിനിറുത്തേണ്ടതാവശ്യമാണ്. അല്ലെങ്കിൽ, എനിക്കുമാത്രം യോഗ്യമായിരിക്കുന്ന ഗുണവൈശിഷ്ട്യങ്ങൾ പക്ഷേ നിന്റെ സ്വന്തമെന്ന് ആളുകൾ തെററിദ്ധരിക്കുന്നതിനിടയായേക്കും. സ്നേഹം നിന്നിൽ ഉപര്യുപരി വർദ്ധിക്കട്ടെ. ദിവ്യസ്നേഹാഗ്നിയാൽ ഉജ്ജ്വലിക്കുന്നതിനും, അതിൽ ഉരുകി ലയിക്കുന്നതിനും നീ സന്നദ്ധനാകണം.

എന്റെ യഥാർത്ഥശിഷ്യന്മാർക്ക് ഈദൃശാനുകൂല്യങ്ങളെ ചിലപ്പോഴെല്ലാം ഞാൻ ചെയ്യാറുണ്ട്. എന്റെ നേരെയുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി അവർ സന്തോഷത്തോടെ സഹിച്ച കഷ്ടാരിഷ്ടതകൾക്കും, എനിക്കുവേണ്ടിച്ചെയ്ത ഔദാര്യപൂർവ്വകമായ ആത്മപരിത്യാഗത്തിനും അവ തക്ക പ്രതിഫലമായിത്തീരുവാനായിട്ടു ഞാൻ ഇങ്ങനെ ചെയ്തു. ഈ കൂദാശ എത്ര ആനന്ദപ്രദമെന്നും, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അവർക്കായി അതെത്രമാത്രം സൗഭാഗ്യാനന്ദങ്ങളെ ഒരുക്കിവച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും മുൻകൂട്ടിത്തന്നെ അവർക്ക് അനുഭവപ്പെടുത്തണമെന്ന് എനിക്കുദ്ദേശ്യമുണ്ടായിരുന്നു. തക്ക ഒരുക്കത്തോടുകൂടിയിരിക്കുന്നവരെ സ്നേഹത്തിന്റെ വിസ്മയനീയമായ പ്രവൃത്തികൾകൊണ്ട് എന്നിലേക്കാകർഷിച്ച് ആനന്ദപാരവശ്യത്തിൽ ലയിപ്പിക്കുമെന്ന് അറിയുവാൻകൂടിയാണ് ഇപ്രകാരം ഞാൻ ചെയ്തത്.

എന്റെ മകനേ, ഭക്തിപാരവശ്യത്തോടെ ദിവ്യകാരുണ്യമുൾക്കൊണ്ടിട്ടും വരപ്രസാദത്തിന്റെ ഫലങ്ങൾ ഇന്ദ്രിയഗോചരമായവിധം നിനക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടുന്നില്ലെങ്കിൽ നീ ചഞ്ചലനും സമാധാനരഹിതനുമായിരിക്കേണ്ടാ. ഇപ്രകാരമുള്ള ആനന്ദാനുഭവങ്ങൾ ഉണ്ടായില്ലെങ്കിലും ക്ലേശയുടെ ഫലം കുറയുന്നില്ല. ഇനി ഒരു പക്ഷേ വളരെ പണിപ്പെട്ട് ഈ സഭാചികാരങ്ങളെ നിന്നിൽ ഉളവാക്കിയാൽത്തന്നെയും അതിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന പ്രയോജനമെന്തു്? സത്യാർത്ഥതയെ പാലിക്കുന്നതിനും, വ്യർത്ഥതയെ സ്നേഹിക്കുന്നതിനും, വശീകരണങ്ങളിൽ അകപ്പെടുന്നതിനുമേ അതു നിനക്ക് ഉപകരിക്കയുള്ളൂ.

എന്നാൽ, എളിമയോടും വിനയത്തോടുംകൂടെ സാധാരണയുള്ള സുകൃതകൃത്യങ്ങളെ തുടർച്ചയായി ചെയ്യുകൊണ്ട് എന്റെ സന്നിധിയിൽ വ്യാപരിക്കയാണു നീ ചെയ്യേണ്ടതു്. ഈ സ്നേഹാനന്ദമാധുരി നിനക്കനുഭവപ്പെട്ടുന്നില്ലെങ്കിൽ സന്തോഷത്തോടെ ദൈവതിരുമനസ്സിനു വഴങ്ങുവാനുള്ള സന്നദ്ധതയെ പുലർത്തിക്കൊണ്ട് എളിമയിൽ നിരന്തരം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുന്നതിനുദ്യമിക്കുക.

എന്റെ മകനേ, പുണ്യവാന്മാരുടെ പതിവ് ഇതുതന്നെയായിരുന്നു. അവർക്കു ലഭിച്ചിരുന്ന സ്ഥാനം ഏതുതന്നെ ആയിരുന്നാലും അവർ അതിൽ സംതൃപ്തിപ്പെട്ടിരുന്നതേയുള്ളൂ. വി. തോമ്മായെപ്പോലെ എന്റെ വിലാവിൽ വിരലിടുന്നതിനോ, യോഹന്നാനെപ്പോലെ എന്റെ മാറ്റിൽ ചാരിയിരിക്കുന്നതിനോ അവർക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിലും അപ്പോഴപ്പോൾ ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങളെ നന്ദിയോടും വിശ്വസ്തതയോടുംകൂടെ സ്വീകരിച്ചുമറിയത്തെപ്പോലെ എന്റെ തൃപ്പാദങ്ങളെ അവർ വണങ്ങിവന്നിരുന്നു. എന്റെ മുമ്പിൽ സാഷ്ടാംഗംവീണാരാധിച്ചുകൊണ്ടോ, എന്റെ ആനന്ദാശ്ലേഷം അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടോ എങ്ങനെയായാലും തങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചു

കൊണ്ടിരുന്ന വരപ്രസാദപ്പെരുപ്പമനുസരിച്ചുള്ള ഫലം അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടാണ് അവർ ജീവിച്ചിരുന്നത്.

7. ആകയാൽ, എന്റെ മകനേ, വിശുദ്ധ കുർബാന ഉൾക്കൊണ്ടശേഷം നീയും ഇങ്ങനെ ചെയ്തുകൊള്ളുക. ഈ രീതി എല്ലായ്പോഴും ഒന്നുതന്നെയാണെന്നിരുന്നാലും, ഓരോ പ്രാവശ്യവും അതു നിനക്കു പുതുതായി തോന്നാതിരിക്കയില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, നിന്റെ ആത്മാവിനു് അപ്പോഴപ്പോഴുണ്ടാകുന്ന സ്ഥിതിവ്യത്യാസങ്ങളും അതുപിയുടെ പ്രേരണയുമനുസരിച്ചു്, ഓരോ പ്രാവശ്യവും അതിനെ പലവിധത്തിലേ നീ ഉപയോഗിക്കയുള്ളൂ. ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണത്തിനുശേഷം നിന്റെ ഹൃദയത്തെ മുഴുവനായി തുറന്നു് എന്നെ കാണിച്ചുകൊണ്ടു്, നിന്റെ കഴിവുപോലെ നീ എന്നോടു സംഭാഷണം ചെയ്യണമെന്നാണു് എന്റെ ആഗ്രഹം.

വല്ല പുസ്തകത്തിലുള്ള പ്രാർത്ഥനകളെ നീ എന്റെ മുമ്പിൽ വായിക്കുന്നെങ്കിൽ, അവ എത്രതന്നെ ഭക്തിമയമാണെന്നിരുന്നാലും, അവ വഴിയായി മറെറാരാളിന്റെ മനോഭാവങ്ങളെ എന്റെ മുമ്പിൽ വെളിപ്പെടുത്തുന്നുവെന്നല്ലാതെ നിന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ താൽകാലികാവസ്ഥകളെ എനിക്കു പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. ഇതുവഴിയായി നിന്റെ ഹൃദയം നീ എനിക്കു തുറക്കുന്നില്ല. മറെറാരാൾ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനെ വൃഥാ എന്റെ മുമ്പിൽ ഉരുവിടുകമാത്രമാണു ചെയ്യുന്നതു്. ആകയാൽ, നിന്നെ ഞാൻ പ്രശംസിക്കണമോ! ഇല്ല ഇതിൽ നിന്നെ ഞാൻ സ്തുതിക്കുന്നില്ല.

ഇത്രമാത്രം ചെയ്തുകൊണ്ടു് ഒരു ഭക്തനായിത്തീർന്നുകളയാമെന്നു നീ കരുതുന്നോ? ആന്തരികമായി ഞാൻ ആത്മാവിൽ ഉദിപ്പിക്കാറുള്ള രഹസ്യങ്ങളെ എളുപ്പത്തിൽ മനസ്സിലാക്കുകയോ, എന്റെ സൗഹാർദ്ദപൂർവ്വകമായ സംഭാഷണത്തിന്റെ സുഖം അനുഭവിക്കുകയോ ചെയ്യാമെന്നാണോ നീ കരുതുന്നതു്? എന്റെ മകനേ, എന്നോടു ഹൃദയംഗമമായി സംഭാഷണം ചെയ്യുന്നതിനും, നിന്റെ സമസ്തവികാരങ്ങളേയും

എനിക്ക വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട്, പകരം എന്റെതിനെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനും നീ പരിശീലിക്കണം. നിനക്കുള്ളവയെ എനിക്ക് ഔദാര്യപൂർവം തന്നുകൊണ്ട് എന്നിൽനിന്നുദ്ധാരാളമായി പുറപ്പെടുന്നവയെ സുഭിക്ഷമായി അനുഭവിക്കുന്നതിനും നീ തഴങ്ങുക.

എന്നാൽ, നിന്റെ ശേഷിക്കുറവിനാലോ മനസ്സിന്റെ വല്ല അസ്വസ്ഥതയാലോ തന്നെത്താൻ ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിയാതെ വല്ല പ്രാർത്ഥനപ്പുസ്തകങ്ങളേയും ആശ്രയിക്കേണ്ടതായി വരുന്നെങ്കിൽ, ശ്രദ്ധയോടും സൂക്ഷത്തോടുംകൂടെ അല്പംമാത്രം വായിച്ച് അതു നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നുത്ഭവിച്ചാലെന്നപോലെയുള്ള ആനന്ദത്തോടെ എന്നോടു സംസാരിക്കുക. ഇതോടൊന്നിച്ചു നിന്റെ ഹൃദയത്തിലുദിക്കുന്ന സ്നേഹവികാരങ്ങളെക്കുടെ ചേർത്തു സംഭാഷണം തുടരുവാൻ ശ്രമിക്കണം. ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നപക്ഷം അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടാകാതിരിക്കയില്ല. ഇതുവഴിയായി എന്നോടേറ്റം അടുത്തു പെരുമാറുകയും, ഉള്ളിനടുത്തവിധം എന്നോടിടപെടുകയും, അങ്ങനെ പുണ്യവാനാകുവാനുള്ള പരിപാവനമായ ശാസ്ത്രം ക്രമേണ അഭ്യസിക്കയും ചെയ്യുന്നതിനു നിനക്കു സാധിക്കും.

8. നിന്റെ ദിനകൃത്യങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടേണ്ട സമയമാകുമ്പോൾ കൃതജ്ഞതാസ്തോത്രങ്ങൾ ചെയ്യുവാൻ മറന്നുപോകരുതു്. നീ ഇതരകൃത്യങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുമ്പോൾ നിനക്കു പകരമായി എന്റെ മുമ്പിൽ സ്തുതി അർപ്പിക്കുന്നതിലേക്കു പരിശുദ്ധ മാലാഖമാരെ ക്ഷണിക്കുക. ക്രൂടാതെ നീ സഹിക്കുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകളേയും, ചെയ്യുന്ന സൽകൃത്യങ്ങളേയും അവരുടെ സ്തോത്രഗീതങ്ങളോടുകൂടെ ഒന്നായിച്ചേർത്തു് എനിക്കു കാഴ്ചവയ്ക്കേണ്ടതുമാണു്.

ഇതിനുശേഷം ദൈവതിരുമനസ്സിൻപ്രകാരം നീ ചെയ്യുവാൻ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ജോലികളിൽ ഏർപ്പെടാം. എന്നാൽ, അനാവശ്യകാര്യങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ചു മനസ്സിനെ 'പതറിക്കാതെ'യും, കേവലം നിഷ്പ്രയോജകവും ലൗകികവു

മായവയിൽ ഹൃദയത്തെ നിക്ഷേപിച്ച് അതിനെ ക്ലേശിപ്പിക്കാതെയും ഇരിക്കേണ്ടതിലേക്ക പ്രത്യേകം സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളണം. എനിക്ക വാസയോഗ്യമായ ഒരു സ്ഥലം നിന്റെ ഹൃദയാന്തർഭാഗത്തു തയ്യാറാക്കി വിശേഷപുണ്യങ്ങളാൽ അതിനെ അലങ്കരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിൽ എന്നെ സ്വീകരിച്ചിരുത്തി എന്നോട പ്രാർത്ഥിക്കയും, അനുഗ്രഹങ്ങൾ യാചിക്കയും, നിന്റെ അവശ്യങ്ങളെല്ലാം അറിയിച്ച് എന്റെ സഹായം അഭ്യർത്ഥിക്കയും ചെയ്യുക.

നീ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന ദിവ്യാനുഗ്രഹങ്ങളെ നീ വിലമതിക്കുന്നുവെന്നുള്ളതു നിന്റെ പ്രവൃത്തികൾവഴിയായി വെളിപ്പെട്ടണം. ഏതെങ്കിലും പുണ്യപ്രവൃത്തികളെ തിരഞ്ഞെടുത്തു്, കൂടുതൽ യോഗ്യത സമ്പാദിക്കത്തക്കവണ്ണം വിശേഷവിധിയായി അതിനെ പരിശീലിക്കുക. നിന്നെ ദ്വേഷിക്കുന്നവരോടും, അപ്രകാരംതന്നെ നീ വെറുക്കുന്നവരോടും, കൂടുതൽ സൗഹാർദ്ദത്തോടെ വർത്തിക്കുക. എന്നോട നിനക്കുള്ള കൃതജ്ഞതാബഹുമാനങ്ങളേയും സ്നേഹാദരങ്ങളേയും സർവോപരി പ്രദർശിപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണം കൂടുതൽ ആഴമുള്ള എളിമയേയും വിനയാദി സൽഗുണങ്ങളേയും സമ്പാദിക്കുന്നതിൽ ഉപേക്ഷ കാണിക്കരുതു്. അതേസമയംതന്നെ നിന്റെ അയല്ക്കാർ ശ്രേഷ്ഠമായ കാര്യങ്ങളിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ്കാന്തിയോടെ ഇടപെടുവാൻ തക്ക ഉൽകൃഷ്ടാദർശങ്ങളെ പ്രവൃത്തിവഴിയായി കാണിച്ചുകൊടുക്കയും എന്നെ സന്തുഷ്ടിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യാൻ നിനക്കു കടമുണ്ടു്.

9. **ശിഷ്യൻ:**– ദയാപരനായ എന്റെ ഈശോയേ, മാധുര്യവാനായ കർത്താവേ, സൗമ്യതയോടും സൗഹാർദ്ദത്തോടും കൂടെ ഇത്ര പരിപൂർണ്ണമായി എന്നെ പഠിപ്പിക്കുവാൻ അങ്ങു തിരുമനസ്സായതുകൊണ്ടു് എന്റെ മുഴുഹൃദയത്തോടെ അങ്ങേയ്ക്കു ഞാൻ സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു. വി. കുർബാന ഉൾക്കൊണ്ടതിനുശേഷമുള്ള സമയത്തെ ഇനിമേലിൽ ഞാൻ ശരിയായി വിനിയോഗിച്ചു വേണ്ടതു പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അതു

ക്ഷമിക്കത്തക്കതല്ല എന്നുള്ളതു വാസ്തവമത്രേ. ഈ പരിശുദ്ധ ക്രൂശായിൽനിന്നു കേവലം നാമമാത്രമായ ഫലമാണു ഞാൻ ഇതുവരെയും എടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നതു്. എന്റെ കർത്താവേ, എന്റെ ഈ അയോഗ്യമായ പെരുമാറ്റങ്ങളെപ്പറ്റി അവിടുന്നുതന്നെ എന്നെ ഉപദേശിക്കയും, അതിനുള്ള പരിഹാരമാർഗ്ഗങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു പഠിപ്പിക്കയും ചെയ്തില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഒരു പക്ഷേ എനിക്കു് ഒഴിവുകഴിവു പറയാമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇനി അതിനു നിവൃത്തിയില്ല.

അളവില്ലാത്ത നന്മയായിരിക്കുന്ന എന്റെ ഈശോയേ, ഭക്തിതീക്ഷ്ണതയാൽ എന്നെ ഉജ്ജ്വലിപ്പിക്കേണമേ. അങ്ങയുടെ സ്നേഹംനിറഞ്ഞ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു് എന്നിലേക്കു പ്രവഹിച്ചതും, എന്റെ മുഴുഹൃദയത്തോടെ ഞാൻ അത്യന്തം സ്നേഹിക്കുന്നതുമായ ആ പരിപാവനോപദേശങ്ങളെ അനുസരിച്ചു വ്യാപരിക്കുന്നതിനു് എന്നെ സഹായിക്കുക. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഇതിനെക്കാൾ മാധുര്യമേറിയതായി ജീവിതത്തിൽ എന്തുണ്ടു്? ഇതിനെക്കാൾ ഭാഗ്യപൂർണ്ണമായി ഈ ലോകത്തിൽ വല്ലതുമുണ്ടോ? ഇതിനെക്കാൾ മഹനീയവും പരിശുദ്ധവുമായ കാര്യം വേറെയൊന്നുമില്ല; നിശ്ചയം.

ഈശോയേ, എന്റെ സ്നേഹമേ, എന്റെ ആത്മീയമണവാളാ, മാലാഖാമാരുടേയും പരിശുദ്ധന്മാരുടേയും അനന്തസ്നേഹമേ, അങ്ങെ ഞാൻ അനുഭവിച്ചുതുടങ്ങിയാൽപ്പിന്നെ എനിക്കാഗ്രഹിക്കത്തക്കതായി മറുവല്ലതുമുണ്ടോ? ഹാ! അപ്പോൾ ഞാൻ അങ്ങയുടെ തിരുമനസ്സനുസരിച്ചു പെരുമാറി പൂർണ്ണമായി അങ്ങയോടു യോജിച്ചു സർവ്വദാ കീഴ്വഴങ്ങി ജീവിക്കുന്നതിനിടയാകും. ഈശോയേ, ഞാൻ പൂർണ്ണമായി അങ്ങയുടേതും അങ്ങു് എന്റേതും ആയിത്തീരട്ടെ.

അധ്യായം 21

നാം ചാവുദോഷങ്ങളിൽനിന്നു മാത്രമല്ല, പാപദോഷങ്ങളിൽ നിന്നുപോലും ഒഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നതിന്, ഈശോയുടെ ഏറ്റവും പരിശുദ്ധ ഹൃദയം നമുക്കു തരുന്ന ഒരു സിദ്ധൗഷധമത്രേ മഹിമപ്രതാപമേറിയ വിശുദ്ധ കുർബാന.

ഈശോ:– എന്റെ മകനേ, ആകാശത്തിൽനിന്നിറങ്ങിവന്ന അപ്പം ഇതാകുന്നു; ആകയാൽ ഇതിനെ ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ മരിക്കുകയില്ല. വി. കുർബാനയുടെ സ്വീകരണംവഴിയായി ലഭിക്കുന്ന സ്ഥായിയായതും സാരമേറിയതുമായ ഫലം, ആത്മാവു് എല്ലാ അപൂർണ്ണതകളിൽനിന്നും വിമുക്തമായി നന്മയിൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുകയും, ആദ്ധ്യാത്മികമരണത്തിൽനിന്നു സംരക്ഷിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്നുള്ളതാണു്.

വി. കുർബാനയുടെ ഇത്ര ആശ്ചര്യജനകമായ ഈ ഫലത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുവാൻവേണ്ടി ജീവദായകമായ ഈ ക്രമാശയെ അപ്പത്തിന്റെ സാദൃശ്യത്തിൽ ഞാൻ സ്ഥാപിച്ചു; ഭക്ഷണം ശരീരത്തെ ബലക്ഷയത്തിൽനിന്നു കാക്കുകയും, ശക്തിയെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും, ജീവനെ നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. സ്വാഭാവികഭക്ഷണം ശരീരത്തിൽ വരുത്താറുള്ള മാറ്റങ്ങളെക്കാൾ കൂടുതൽ പരിപൂർണ്ണവും വിസ്മയനീയവുമായ അനുഭവങ്ങളാണു മാലാഖാമാരുടെ ദിവ്യഭോജനമായ ഈ സ്വർഗ്ഗീയഭക്ഷണം ആത്മാവിൽ വരുത്തുന്നതു്. പുരുഷായിലെ ജീവവൃക്ഷത്തിന്റെ ഫലത്തിനു ശരീരത്തെ മരണത്തിൽനിന്നു രക്ഷിച്ചു്, നിത്യമായി യൗവനത്തിൽ നിറുത്തുന്നതിനു കഴിയുമായിരുന്നെങ്കിൽ, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നിറങ്ങിവന്ന ഈ ദിവ്യഭോജനത്തിനു് ആത്മാവിനെ നിത്യനാശത്തിൽനിന്നു കാത്തുസൂക്ഷിച്ചു് അതിന്റെ ശക്തിയെ നിലനിറുത്തുന്നതിനു സാധിക്കാതിരിക്കുമോ?

എന്റെ മകനേ, സ്വാഭാവികഭക്ഷണത്തിനോ, പറുദീസായിലേ ഭക്ഷണത്തിനുതന്നെയോ ശരീരത്തിൽ വരുത്തുവാൻ കഴിയാത്ത വിസ്മയനീയമായ അനുഭവങ്ങളെ ഈ സ്വർഗ്ഗീയപോഷണമാകുന്ന ദിവ്യകൂദാശ ആത്മാവിൽ വരുത്തുന്നുണ്ട്. ഒരുത്തൻ നിർവ്യാജമായും, നിസ്തന്ദ്രമായും, പൂർണ്ണമായും ആത്മശോധനചെയ്തു മനസ്താപപ്പെട്ടു കഴിവുപോലെ തന്നെത്തന്നെ ശുദ്ധിവരുത്തുവാൻ പണിപ്പെട്ടശേഷം, വല്ലൊരു ചാവുദോഷവും അവന്റെ ഓർമ്മയിൽപ്പെടാതെ— തന്നിമിത്തം കുററാർഹമാകാതെ— ഉണ്ടായിരുന്നാൽപ്പോലും ഭംഗം വരാത്ത വിശ്വാസത്തോടും പരമാർത്ഥതയോടുംകൂടെ ജീവന്റെ അപ്പത്തെ ഭക്ഷിക്കുന്നെങ്കിൽ അവനു ദൈവേഷ്ടപ്രസാദം ലഭിക്കയും മറഞ്ഞുകിടന്നിരുന്ന പാപം പൊറുക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

2. ഈ ദിവ്യകൂദാശ തിന്മയിൽനിന്നൊഴിഞ്ഞുമാറുന്നതിനുള്ള ശക്തി നമുക്കു തരുന്നെന്നുമാത്രമല്ല, തിന്മയെത്തന്നെ തടയുകയും, അതിനുള്ള ഹേതുക്കളെ കുറയ്ക്കുകയുംകൂടെ ചെയ്യുന്നുണ്ട്. വെള്ളം അഗ്നിയെ കെടുത്തുന്നില്ലേ? എന്നാൽ അതിനെക്കാൾ ഘോരമായ ദുർമ്മോഹാഗ്നിയെ കെടുത്തി വിഷയാസക്തിയെ നശിപ്പിച്ച്, നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളെ കഴുകി വെടിപ്പുവരുത്തുന്നതിന് ഈ ദിവ്യകൂദാശയ്ക്കുള്ള ശക്തി ഏററം വിസ്മയനീയമാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അതിൽ സമസ്തഗുണങ്ങളും അടങ്ങിയിരിക്കകൊണ്ട് എല്ലാ ദുർഗുണങ്ങളേയും അതു് ഉൻമൂലനം ചെയ്യുന്നു.

ഞാൻ സ്വർഗ്ഗീയാനന്ദത്തെ പ്രദാനംചെയ്യുന്ന അപ്പവും, സനാതനമാധുര്യത്തെ പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന ഉറവയുമല്ലേ? എന്റെ പക്കലേക്കു വരുന്നവൻ, വിലക്കപ്പെട്ടതും അപകടംനിറഞ്ഞതുമായ ലോകസന്തോഷങ്ങളെ പിന്നീട് ആഗ്രഹിക്കയോ അന്വേഷിക്കയോ ചെയ്കയില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, കേവലം ഭൗമികവും നാശഹേതുകവുമായ എല്ലാവറേറയുംകുറിച്ചു നീരസവും വൈരാഗ്യവും ജനിക്കത്തക്കവണ്ണം അത്ര

രുചികരവും മാധുര്യസംപൂർണ്ണവുമായ ദൈവികദാനങ്ങളാൽ അവനെ ഞാൻ സംതൃപ്തനാക്കും.

3. കൂദാശയ്ക്കടുത്തപ്രകാരം ഒരാത്മാവിൽ ഞാൻ സന്നിഹിതനായിരിക്കുമ്പോൾ പിശാചുക്കൾ ഭീതിയോടെ അതിൽനിന്നോടിയകന്നുകൊള്ളും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അങ്ങനെയുള്ള ഒരാത്മാവിനെ അവർ അത്യധികം ഭയപ്പെടുന്നു. അതിനെ ആക്രമിക്കുന്നതിന് എപ്പോഴെങ്കിലും അവർ തുനിയുന്നെങ്കിൽ ഭീതിയോടെ അകന്നുനിന്നുകൊണ്ടുമാത്രമേ തങ്ങളുടെ തന്ത്രങ്ങളെ പ്രയോഗിക്കയുള്ളു. പക്ഷേ, ആത്മാവ് അതിന്റെ ജഡികാസക്തികളെയെല്ലാം കീഴടക്കി പ്രശാന്തതയിൽ വ്യാപരിക്കുന്നതിനാൽ ഈ ആക്രണങ്ങൾ അതിൽ അത്രയധികം ഫലിക്കയില്ല. അതു് ഒരിക്കലും അപകടത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നുമില്ല. അതിന്റെ കർത്താവായ ദൈവത്തെ അതു സ്വീകരിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്നോ, സ്വീകരിക്കുവാൻ പോകുന്നുവെന്നോ സ്മരിക്കുന്നതുതന്നെ, പ്രലോഭനങ്ങളിൽ ജയം പ്രാപിക്കുന്നതിനു ശക്തിമത്തായ ഒരുപകരണമായിരിക്കും. ഹൃദയത്തെ മലിനമാക്കാതെ സൂക്ഷിക്കുന്നതിനും, വിശ്വസ്തതയോടെ വർത്തിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി അതിന്റെ സർവ്വശക്തികളും പ്രയോഗിക്കുവാൻ ഈ വിചാരം ഒരു പ്രേരകമായിത്തീരാതിരിക്കുമോ?

എന്റെ മകനേ, തങ്ങളുടെ നശീകരദുർമ്മോഹങ്ങൾക്ക് അടിമപ്പെട്ടു ജീവിച്ചിരുന്നിട്ടും ഈ ദിവ്യകൂദാശയെ കൂടെക്കൂടെ സ്വീകരിച്ചതുകാരണത്താൽ ചുരുങ്ങിയ കാലത്തിനുള്ളിൽ അവയിൽനിന്നു വിമുക്തരായവർ എത്ര! മാത്രമല്ല പൈശാചികതന്ത്രങ്ങളെ അനായാസേന ജയിച്ചു വിശ്വസ്തതയോടെ എന്റെ ശുശ്രൂഷയിൽ അവർ സ്ഥിരമായി നിലനില്ക്കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എന്റെ മർത്യജീവിതവേളയിൽ എന്റെ ശക്തിയാൽ സകലവിധരോഗികളും സ്വസ്ഥത പ്രാപിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഇപ്പോൾ ദിവ്യഭോജനംവഴിയായി കൂദാശയ്ക്കടുത്ത എന്റെ ജീവിതത്തിൽ എന്നോടു യോജിച്ചിരിക്കുന്ന

ആത്മാക്കളെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നതിനും ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനും എനിക്കു കഴിവില്ലാതെ വരുന്നതെങ്ങനെ?

4. എന്റെ മകനേ, ഞാൻ ഈ ദിവ്യക്രമാശവഴിയായി ഓരാത്മാവിലേക്കു വരുമ്പോൾ, എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ സകല ഗുണങ്ങളോടുംകൂടെയാണു വരുന്നതു്. ആത്മാവിന്റെ അപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിയനുസരിച്ചു് എന്റെ വിശിഷ്ടദാനങ്ങളിൽ പങ്കുകൊള്ളുന്നതിനു ഞാൻ അതിനെ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്യും. എളിമ, ഉപവി, ദാരിദ്ര്യം, ശുദ്ധത, കീഴ്വഴക്കം എന്നിത്യാദി പുണ്യങ്ങളോടുള്ള സ്നേഹത്തെ നല്കുന്നതിനും പുറമേ, സകല തിന്മകളേയും ബഹിഷ്കരിച്ചു് അവയുടെ സ്ഥാനങ്ങളെ അലങ്കരിക്കത്തക്ക എല്ലാ നന്മകളും ആ ആത്മാവിനു ഞാൻ കൊടുക്കും. എല്ലാ നന്മകളുടേയും നടുനായകത്വം വഹിക്കത്തക്കവണ്ണം വി. ക്രമാശവഴിയായി ഞാൻ നല്കുന്ന ഈ വിശിഷ്ടസ്നേഹം മരണത്തെപ്പോലെ ശക്തിയുള്ളതാണു്. ശരിയായ ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിനു നീ വിഘ്നമൊന്നും വരുത്തിവയ്ക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും മറ്റു ശക്തികളൊന്നും നിന്നെ അടിമപ്പെടുത്തുകയില്ല.

എന്റെ മകനേ, തിരുസ്സഭയുടെ അടിമഘട്ടങ്ങളിലേക്കു നിന്റെ ദൃഷ്ടിയെ തിരിക്കുക; ഈ സ്നേഹംവഴിയായി എത്രയോ അസാധാരണമായ ഒരു ധൈര്യമാണു ഞാൻ അന്നും എന്റെ വിശ്വാസികൾക്കു പ്രദാനം ചെയ്തതു്! പ്രകൃത്യാ ബലഹീനരായിരുന്ന ശിശുക്കളും കന്യകകളും മരണത്തെപ്പോലും തൃണവൽഗണിച്ചുകൊണ്ടു ധീരതയോടെ തങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളുടെമേൽ വിജയം നേടിയതും ഇതുവഴിയായിട്ടല്ലയോ? അധികാരേച്ഛ, ആഡംബരഭ്രമം, വിഷയാസക്തി എന്നിവയ്ക്കു നിന്നും അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ വശീകരിച്ചു കീഴ്പ്പെടുത്തുന്നതിനു സാധിച്ചില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അവർ എന്റെ സ്നേഹമാധുരിയിൽ ലയിച്ചും, ശക്തിദായകമായ ഈ ദിവ്യരക്ഷണത്താൽ പോഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടുമാണിരുന്നതു്. എനോടുള്ള സ്നേഹൈക്യത്തിൽ നിലനില്ക്കണമെന്നതുമാത്രമായിരുന്നു അ

വരുടെ ജീവിതത്തിലേ ഏകാഗ്രഹം. അതു നഷ്ടപ്പെടുന്ന കാൎയ്യത്തിലല്ലാതെ മറെറാന്നിലും അവൎക്കു ഭയമുണ്ടായിരുന്നുമില്ല. ഇപ്രകാരമുള്ള ഹൃദയങ്ങളെ എന്നിൽനിന്നു വേർതിരിക്കുന്നതിന് ഏതൊരു ശക്തിക്കാണു കഴിവുള്ളതു്? കഷ്ടാനുഭവങ്ങൾക്കോ, ഞെരുക്കങ്ങൾക്കോ, മരണത്തിനുതന്നെയോ അതു സാധ്യമല്ല.

5. എൻെറ സ്നേഹത്തിൻെറ ഈ കൂദാശ അന്ന് അത്ര പ്രത്യക്ഷമായി ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന വിസ്മയനീയഫലങ്ങളെത്തന്നെ ഇപ്പോഴും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എങ്ങനെയെന്നാൽ, ലോകം കാൎയ്യമായി മതിക്കുന്ന അനേകകൂട്ടങ്ങളെ ദ്വേഷിക്കുകയും വെറുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന എത്രയോ ആളുകൾ ലോകത്തിലുണ്ടു്. എന്നാൽ ഇതിനുള്ള ശക്തി കൂദാശവഴിയായി എൻെറ ദിവ്യഹൃദയത്തിൽനിന്നല്ലാതെ എവിടെനിന്നാണ് അവൎക്കു ലഭിക്കുന്നതു്? ജീവനെക്കാൾ കാൎയ്യമായിക്കരുതി സ്നേഹിച്ചാദരിക്കുന്ന ശുദ്ധതയെന്ന പുണ്യത്തിനു വിരോധമായ എല്ലാററിനേയും—അവ എത്രതന്നെ ആസ്വാദ്യങ്ങളും ഹൃദയാവർജ്ജകങ്ങളുമായിരുന്നാൽത്തന്നെയും— വെറുത്തുപേക്ഷിക്കുന്നവരായ എത്രയോ യുവതീയുവാക്കന്മാരുണ്ടു്? അവർ അതിയായി സ്നേഹിക്കുന്ന ഈ വിശിഷ്ടഗുണങ്ങളെ പാലിക്കുവാൻവേണ്ടി തങ്ങളുടെ സ്വഭാവത്തിനേററം വിഷമമായുള്ളതിനെക്കൂടെയും സന്തോഷസമൃദ്ധിയോടെ അവർ അനുഷ്ഠിക്കുന്നല്ലോ!!

ഇതിനെല്ലാമുള്ള ധീരത അവൎക്കെവിടെനിന്നു കിട്ടി? എന്നെപ്രതി സന്തോഷത്തോടെ ക്ലേശമനുഭവിക്കുന്നതിനും, എൻെറ നേരെയുള്ള സ്നേഹത്താൽ ബുദ്ധിമുട്ടുകളെ സ്വമനസാസഹിക്കുന്നതിനുമുള്ള ആ തികഞ്ഞ ഔദാൎയ്യം അവൎക്കെവിടെനിന്നു ലഭിച്ചു? അവസാനമായി, ഇടവിടാതെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പൈശാചികതന്ത്രങ്ങളെ ധീരതയോടെ എതിൎത്തും, പ്രാപഞ്ചികശക്തികളെ നിപുണതയോടെ തടഞ്ഞും, ഇങ്ങനെ സകല പ്രതിബന്ധങ്ങളേയും ജയിച്ചടക്കി

സമാധാനത്തിൽ ജീവിക്കുന്നവരായി എല്ലാ ജീവിതാവസ്ഥകളിലുമുള്ള അനേകരിൽ കാണപ്പെടുന്ന ആ അജയ്യമായ ധൈര്യം അവർക്കു ലഭിച്ചതെവിടെനിന്നാണ്? ഇവയെല്ലാം ഈ പരമരഹസ്യംവഴിയായി എന്നിൽനിന്നു പ്രവഹിക്കുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങളല്ലയോ? എന്റെ മകനേ, വിസ്മയനീയങ്ങളായ ഈ ഫലങ്ങളെ നീ കാണുക. സ്നേഹംനിറഞ്ഞ എന്റെ ഹൃദയം നല്കുന്ന ദിവ്യമായ ഈ അപ്പം എങ്ങനെ ആത്മാവിനു ജീവൻ നല്കുകയും, അതിനെ മരണത്തിൽനിന്നും നാശത്തിൽനിന്നും കാത്തുസംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്നു നോക്കുക!!

6. **ശിഷ്യൻ**:– ഓ! ജീവനുള്ളതും, ജീവൻ നല്കുന്നതുമായ വി. ക്രുദാശയിൽ എഴുന്നെള്ളിയിരിക്കുന്ന കർത്താവേ, ഈ ക്രുദാശവഴിയായിട്ടത്രേ ഞാൻ ജീവഭോജനം സ്വീകരിച്ചതു്. ഞാൻ ജീവിച്ചു് അരൂപിയിൽ ശക്തിപ്പെടുന്നതും ഇതുവഴിയായിട്ടുതന്നെ. എന്റെ കർത്താവേ, ഈ അപ്പത്തെ എല്ലായ്പ്പോഴും എനിക്കു തരിക. എന്നാൽ ഇതു് എന്റെ നാശകാരണമാകാതിരിപ്പാനായി യോഗ്യതയോടുകൂടെ സ്വീകരിപ്പാനുള്ള മനോഗുണവും എനിക്കു തരേണമേ.

എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ജീവൻ നല്കുന്ന ഈ അപ്പത്തെ അനേകർ ഭക്ഷിക്കയും എന്നാൽ മരിക്കയും ചെയ്തതായി ഞങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഞങ്ങളുടെ പൂർവ്വികന്മാർതന്നെ ഇപ്രകാരമുള്ള എത്രയോ സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചു ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, ഈ ദിവ്യക്രുദാശയിൽ ക്രുടെക്കൂടെയും ദിനംപ്രതിയും സംബന്ധിക്കയാൽ മാലാഖാമാരോടൊപ്പം മഹത്വപ്പെട്ട ജീവിക്കേണ്ടിയിരുന്ന പലരും, പരിതാപകരവും ലജ്ജാകരവുമായവിധം അധഃപതിച്ചിട്ടുള്ളതായിട്ടു ഞങ്ങൾക്കറിയാം. ദൈവേഷ്ടപ്രസാദത്തെ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയും, മോക്ഷത്തെത്തന്നെ അവഗണിച്ചും വിസ്മരിച്ചും, നരകത്തെപ്പോലും ഭയപ്പെടാതെയും, പന്നികൾക്കു കൊടുക്കുന്നതിവിടുകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെട്ടും നാശഗർത്തത്തിൽ അവർ ഇണ്ടുപോയി.

ഈശോ:– എന്റെ മകനേ, പ്രതാപത്തിലും ബഹുമതിയിലുമിരിക്കുന്ന മനുഷ്യർ, സംഗതികളുടെ വാസ്തവം ഗ്രഹിക്കാതെ ബുദ്ധിയില്ലാത്ത മൃഗങ്ങളെപ്പോലെയായിത്തീരുന്നതു നോക്കുക. എന്നാൽ നീയെങ്കിലും ഇതു ശരിയായി ഗ്രഹിക്കണം. ഈ ദിവ്യവിരുന്നിൽ പങ്കുകൊള്ളുന്നവർപോലും ദുർമ്മോഹങ്ങൾക്കു വശംവദരായി ജീവിക്കുന്നതിനുള്ള കാരണം അവരുടെ ബുദ്ധിശൂന്യതയും സ്വഭാവദൗഷ്യവും മാത്രമാണു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, മനുഷ്യരെ നിത്യമരണത്തിൽനിന്നു രക്ഷിക്കുന്നതിനു് ഈ ക്ലേശാശ്ലേഷം വേണ്ടുവോളം ശക്തിയുണ്ടെന്നിരുന്നാലും, അവർ ജീവനെ ആഗ്രഹിക്കാതെ മരണത്തെത്തന്നെ നിർബന്ധത്തോടെ സ്നേഹിക്കയും അന്വേഷിക്കയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ അവരെ ഇതു തടയുന്നില്ല.

ദുർമ്മോഹങ്ങളെ അമർത്തിക്കൊണ്ടും, ശത്രുവിനെ ദുർബലപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടും, വിസ്മയനീയമാംവണ്ണം അതു മനസ്സിനെ ശക്തിപ്പെടുത്തി സഹായിക്കും;എന്നാൽ ഒരുവനു മനസ്സില്ലെങ്കിൽ നിർബന്ധപൂർവം അവനിൽ ഈ ദിവ്യക്ലേശം ഉപകാരമൊന്നും പ്രവർത്തിക്കുകയില്ല. ആകയാൽ ഈ ദിവ്യഭോജനത്താൽ യോഗ്യമാംവണ്ണം പോഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്നവൻ എന്നെന്നേയ്ക്കും ജീവിക്കും, അവൻ മരിക്കയില്ല. എന്നാൽ ജീവിക്കുന്നതിലേക്കായി നല്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനെ മരിക്കുന്നതിനായി ഒരുവൻ ദുരുപയോഗിക്കുന്നെങ്കിൽ അവൻ മരിക്കതന്നെ ചെയ്യും. ആകയാൽ, ഇതു ക്ഷീണിച്ചു നശിച്ചുപോയവരെപ്പറ്റിയുള്ള അശുഭവാർത്തകൾ കേൾക്കാനിടയാകുമ്പോൾ നിന്നോടുതന്നെ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞുകൊള്ളുക:— 'നില്ക്കുന്നവൻ വീഴാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിക്കട്ടെ.'

എന്റെ മകനേ, വിവേകത്തോടെ വർത്തിക്കുക. മനസ്സറിവോടെയാതൊരു തെറ്റിലും നീ ഉൾപ്പെടരുതു്. നിന്റെ ശുഷ്കാന്തി കുറഞ്ഞുകുറഞ്ഞു് ഒടുവിൽ ഗർഹണീയമായ മന്ദതയിൽ ആണ്ടുപോകാതിപ്പാൻ നീ സൂക്ഷിക്കണം; വിശ്രമ

കർബ്ബാന അതിന്റെ രക്ഷാകരവും ദിവ്യവുമായ ഫലത്തെ നിന്നിൽ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിനു തടസ്സം നേരിടാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം ഉണർവോടും ശ്രദ്ധാകാന്തിയോടുംകൂടെ നീ ജീവിക്കുക.

7. **ശിഷ്യൻ:**— എന്റെ ജീവനായ ഈശോയേ, നിന്നെക്കൂടാതെ ജീവിപ്പാൻ എനിക്കു കഴിവില്ല; നിന്നോടുകൂടെ ജീവിക്കുന്നതിനു് എന്നെ അനുവദിക്കേണമേ. എന്റെ പരമഭാഗ്യമേ, വിശുദ്ധകർബ്ബാനവഴിയായി ഞാൻ സ്വീകരിച്ച എന്റെ കർത്താവേ, എന്റെ ശക്തിക്ഷയിച്ചു ഞാൻ വീണുപോകാതിരിക്കുന്നതിലേക്കു തക്ക ഉറപ്പുള്ള സ്നേഹത്തെയല്ലാതെ യാതൊരു ബാഹ്യാശ്വാസത്തെയും ഞാൻ യാചിക്കുന്നില്ല. ലോകം എനിക്കു തരുന്ന ആശ്വാസങ്ങളിൽ ഞാൻ മതിമയങ്ങിപ്പോകാതെ അവയെല്ലാം എനിക്കു് അരോചകമായിത്തീരത്തക്കവണ്ണം അങ്ങയുടെ സ്നേഹപാരവശ്യത്തിൽമാത്രം എന്നെ ലയിപ്പിക്കണമെന്നേ ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുള്ളൂ. ഈ ദിവ്യകൂദാശയുടെ അമൂല്യഫലങ്ങളെ ധാരാളമായി അനുഭവിക്കുന്നതിനിടയാകത്തക്കവണ്ണം എന്റെ ആത്മശക്തികളെ അതിസൂക്ഷ്മമായി നയിക്കുന്നതിനും, എന്റെ ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധയോടെ നിയന്ത്രിച്ചു കീഴടക്കുന്നതിനും കർത്താവേ, എന്നെ സഹായിക്കുക.

പാപത്തിനടുത്ത അവസരങ്ങളെ എന്നിൽനിന്നകറ്റി എന്നെ രക്ഷിക്കേണമേ. അങ്ങെ പരിചരിക്കുവാനായി ഞാൻ ഏല്പെട്ടുന്ന കായ്ങ്ങളിൽ ഉണ്ടായേക്കാവുന്ന സകല വിപത്തുകളേയും തടഞ്ഞു് എന്നെ സംരക്ഷിക്കണമെന്നു് അങ്ങയോടു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. എല്ലാറ്റിലും പ്രധാനമായി, പാപത്തിൽനിന്നു് എന്നെ അകറ്റുക. എന്റെ ജീവിതസൗഭാഗ്യമായ അങ്ങയുടെ പക്കൽനിന്നകന്നുപോകുവാൻ എന്നെ അനുവദിക്കരുതേ.

8. എന്റെ മാധുര്യവാനായ ഈശോയേ, എന്റെ ആത്മ

സൗഭാഗ്യമേ, അങ്ങയോടുകൂടെ വസിക്കുന്നതു് എത്രയോ ആനന്ദാവഹമാണു്! ഞാൻ അങ്ങിൽനിന്നകന്നു പോകുവാൻ അനുവദിക്കല്ലേ. അപ്രകാരംതന്നെ അവിടുന്നു് എന്നിൽനിന്നും അകന്നുപോകരുതേ. അന്ധകാരം എന്നെ ആവരണം ചെയ്യാതിരിക്കുവാൻവേണ്ടി അവിടുന്നു സദാ എന്നോടുകൂടെ വസിക്കേണമേ. അവിടുന്നു് എന്റെ അടുക്കൽ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ ഞാൻ ആപത്തിൽപ്പെടുകയോ, ശക്തിയും ധൈര്യവും ക്ഷയിച്ചു നശിക്കയോ ചെയ്കയില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, എന്റെ സാക്ഷാൽ വെളിച്ചവും, സങ്കേതവും, ശക്തിയും രക്ഷയുമെല്ലാം അവിടുന്നുതന്നെയത്രേ.

ദയാപരനും മാധുര്യവാനുമായ എന്റെ ഈശോയേ, അങ്ങു സദാ എന്നോടുകൂടെ വസിക്കണമെന്നു് അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ സ്നേഹാധിക്യത്തെക്കുറിച്ചു ഞാനപേക്ഷിക്കയും യാചിക്കയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങെക്കൂടാതെയുള്ള എന്റെ ജീവിതം എത്ര നികൃഷ്ടം!! അങ്ങയോടുകൂടെയുള്ളതോ എത്ര പരമാനന്ദദായകം!! ആകയാൽ കർത്താവേ, അങ്ങു് എന്നോടുകൂടെ വസിക്കണമേ. എനിക്കുള്ളവ സമസ്തവും അങ്ങു് എടുത്തുകൊള്ളുക. സൃഷ്ടികളിലുള്ള എന്റെ എല്ലാ സന്തോഷങ്ങളും എനിക്കു നഷ്ടമായിക്കൊള്ളട്ടെ. എന്നാൽ കർത്താവേ, അങ്ങെയും അങ്ങയുടെ സ്നേഹത്തെയും ഞാൻ നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നതിനു് അനുവദിക്കരുതേ.

അധ്യായം 22

നാം വിശുദ്ധ കുർബാന സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ ഈശോയുടെ ഏറ്റവും പരിശുദ്ധ ഹൃദയം നമ്മെ തന്നോട് യോജിപ്പിക്കുകയും, തനിക്കായിട്ടും തന്നിലും ജീവിക്കുന്നതിന് ഇടയാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഈശോ:– എന്റെ മകനേ, എന്നെ ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ എന്നിൽ ജീവിക്കും. എന്നാൽ, എന്നോടൊന്നായിത്തീരുകയും, എന്നാൽ സജീവമാക്കപ്പെട്ടുകയും ചെയ്യത്തക്കവണ്ണം അത്ര ഗാഢമായി എന്നോട് യോജിക്കുന്നവൻ എന്തുകൊണ്ട് എനിക്കായിട്ടുകൂടെ ജീവിക്കുന്നില്ല? എപ്പോഴെങ്കിലും നീ എന്റെ ശരീരത്തിന്റെ ഒരംഗമായിട്ടോ, എന്റെ മാംസരക്തങ്ങളുടെ അംശമായിട്ടോ തീരുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായിട്ടും അത് ഈ ദിവ്യകൂദാശയുടെ പരിശുദ്ധമായ സ്വീകരണത്തിലാകുന്നു. ആകയാൽ, നിന്റെ കർത്താവും ദൈവവുമായ മിശിഹായുടെ അവയവത്തെ ലോകത്തിന്റെ ഒരവയവമാക്കിത്തീർക്കയെന്നോ? ദൈവം അതിനെ തടയട്ടെ!

എന്റെ മകനേ, എന്റെ സ്വന്തം രക്തത്താലും മാംസത്താലും പരിശുദ്ധനും നിത്യജീവിയുമായിത്തീർന്നതിനുശേഷം സകലത്തിലും എനിക്കിഷ്ടമായവിധം എന്നിൽത്തന്നെ ജീവിക്കുന്നതിന് നിനക്കു സാധിക്കും; നിശ്ചയം. ശരീരം പോഷകപദാർത്ഥങ്ങളാൽ പുലർത്തപ്പെടുന്നു; ഈ പോഷകസാധനങ്ങളുടെ പലേ ഗുണങ്ങളും പോഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ശരീരത്തിൽ പ്രതിബിംബിച്ചു കാണുക സാധാരണമാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് തക്ക കരുതലോടും നിഷ്കർഷയോടുംകൂടെ ആരോഗ്യജനകവും സുഖദായകവുമായ സാധനങ്ങളാൽ പോഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്നവൻ ബലവാനും ദൃഢഗാത്രനുമായി കാണപ്പെടുന്നത്. അപ്രകാരംതന്നെ എന്റെ മകനേ, നിർമ്മലതയുടേയും പരിശുദ്ധതയുടേയും നിധിയായ എന്നെ തക്ക ഒരുക്ക

ത്തോടെ ഭക്ഷിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നീയും പരിശുദ്ധനും നിർമ്മലനുമായിത്തീരുന്നതാണെന്നു് അനുഭവംകൊണ്ടു നീ അറിയും.

നിന്റെ ആത്മാവു് എന്നെ ആശ്രയിക്കയും എന്നിൽ അഭയം പ്രാപിക്കയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം, കേവലം ലൗകികവും നശ്വരവുമായ നീചസന്തോഷങ്ങളിൽ അതു് ആശ്വാസം തേടുകയില്ല; ലോകത്തിന്റെ അത്ഥശൂന്യവും ഗർഹണീയവുമായ ഭോഗങ്ങളിൽ അതു ലയിച്ചു സുഖം അന്വേഷിക്കയുമില്ല; നേരേമറിച്ചു്, സദ്ഭാവത്തിനു മേല്പെട്ടതും, ശാശ്വതവും ഗുണസംപൂർണ്ണവുമായ കാര്യങ്ങളെ മാത്രമേ അതു് അന്വേഷിക്കയുള്ളു. അവയിൽമാത്രം അതു സന്തുഷ്ടി പ്രാപിക്കയും ചെയ്യും.

എന്നിൽനിന്നു് അന്യമായ യാതൊന്നും മേലാൽ നിന്നെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയില്ല; കേവലം സ്വാഭാവികവികാരങ്ങളും നിന്നെ സ്വാധീനതയിലാക്കുകയില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഞാൻ ജീവിക്കുന്നുവെന്ന കാരണത്താൽത്തന്നെയാണു നീയും ജീവിക്കുന്നതു്. യഥാർത്ഥവും സ്വഭാവാതീതവും പരിശുദ്ധവുമായ ജീവിതം നിനക്കുണ്ടായിട്ടുള്ളതു ഞാൻമൂലമാകയാൽ എനിക്കായിട്ടുകൂടെയും നീ ജീവിച്ചേ മതിയാവൂ.

2. ഈ ജീവിതത്തിൽ നീ എന്തെങ്കിലും നന്മ പ്രവർത്തിക്കുകയും, വല്ല സൽഗുണങ്ങളും പരിശീലിക്കുകയും, അപ്രകാരംതന്നെ വല്ല കേന്ദ്രീകൃത്യങ്ങളും ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നെങ്കിൽ അവയെല്ലാം എനിക്കായിട്ടായിരിക്കും. നീ എന്തിനു ചിന്തിക്കുന്നു;നീ എന്തിനു സംസാരിക്കുന്നു;എന്തിനു പ്രവർത്തിക്കുന്നു;എന്തിന് ഈ ക്ലേശങ്ങളെല്ലാം സഹിക്കുന്നു, എന്ന് ആരെങ്കിലും നിന്നോടു ചോദിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, തന്നെത്തന്നെ പൂർണ്ണമായി എനിക്കു നല്കിക്കൊണ്ടു് എന്നെ സ്നേഹിച്ച ആ ആളിനു വേണ്ടിമാത്രമാണു് ഞാൻ ഇതെല്ലാം ചെയ്യുന്നതെന്നു സമാധാനം പറയുവാൻ അപ്പോൾ നിനക്കു കഴിവുണ്ടാകും.

ഈ ദിവ്യകൃപാശ്രവഴിയായി, വിശാലവും നിഷ്കളങ്കവുമായ ഒരു ഹൃദയത്തോടു ഞാൻ ചെയ്യുന്ന രഹസ്യസംഭാഷണങ്ങൾ എത്രയോ വിസ്മയനീയം! ഇവയൊന്നും ലോകം, മന

സ്സിലാക്കുന്നില്ല. ഹൃദയപരിശുദ്ധിയും ശരീരനൈർമ്മല്യവുമുള്ള ഒരുവനല്ലാതെ ആർക്കാണ് ഇവയെ മനസ്സിലാക്കാൻ ശേഷിയുള്ളത്? ഇങ്ങനെയുള്ളവൻ ഇവയെ അറിയുകയും അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതിലും മഹത്തായ കായ്ഫലങ്ങളെ അവയുടെ യഥാർത്ഥസ്വഭാവത്തിൽ ഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട് അത്യുത്തമമാംവണ്ണം ക്രൂശതൽ പരിപൂർണ്ണതയോടെ, എനിക്കായിട്ട് അവൻ ജീവിക്കും.

3. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, സദാ എന്നോടു പൂർണ്ണമായി യോജിച്ചിരിക്കയും, എന്നാൽത്തന്നെ പോഷിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കയാൽ എനിക്കായിട്ടുമാത്രമേ അവൻ ജീവിക്കുകയുള്ളൂ. എന്റെ സ്നേഹംകൊണ്ട് അവൻ സ്നേഹിക്കുകയും, എന്റെ ശ്വാസംകൊണ്ടു ശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യും. പിതാവ് എന്നെ അയയ്ക്കുകയും, ഞാൻ പിതാവിനാൽ ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുപോലെ, എന്റെ ശരീരത്തെ ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ എന്നിലൂടെ ജീവിക്കുന്നതു്.

എന്റെ മകനേ, ഇതിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെ മനസ്സിലാക്കണം. പിതാവിൽനിന്നു സമസ്തവും ഞാൻ സ്വീകരിച്ചു. ആ പിതാവിൽത്തന്നെ എനിക്കു ദിവ്യാസ്തിക്യവും ജീവനും പരിപൂർണ്ണതയും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതുപോലെ, തക്ക ഒരുക്കമുള്ളവൻ വിശുദ്ധ കുർബാനവഴിയായി എന്നിൽനിന്നു ജീവിതപരിശുദ്ധിയും, പുണ്യപരിപൂർണ്ണതയും, എന്നുവേണ്ടാ, ഒരു ദിവ്യാസ്തിക്യംതന്നെയും സ്വീകരിക്കും. ഞാൻ പരിശുദ്ധനാണ്; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, എന്റെ പിതാവു പരിശുദ്ധനാകുന്നു. എന്നോടുകൂടെ യോജിച്ചിരിക്കുന്നവൻ എന്റെ പരിശുദ്ധതയിൽ പങ്കുകൊള്ളാതിരിക്കുകയുമില്ല.

4. എന്റെ മകനേ, തീയിലിടപ്പെടുന്ന ഇരുമ്പിനും മരക്കഷണത്തിനും അഗ്നിയുടെ ചൂടും നിറവും ലഭിക്കുന്നതു നീ കണ്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ, യോഗ്യമാംവണ്ണം തയ്യാറായിരിക്കുന്ന ഒരാത്മാവും ഞാനും തമ്മിൽ വിശുദ്ധ കുർബാനയിലുള്ള

യോജിപ്പ് ഇതിനെക്കാൾ എത്രമാത്രം വിസ്മയകരവും പരിപൂർണ്ണവുമായിരിക്കുന്നു. ആ ആത്മാവു തന്നെത്തന്നെ പൂർണ്ണമായി എനിക്കു സമർപ്പിച്ചിട്ട് അതിന്റെ സന്തോഷസന്താപങ്ങളിൽ എന്നെ ഭാഗഭാക്കാക്കുന്നു. അതിനൊരുക്കമുള്ളപക്ഷം എന്റെ ആനന്ദത്തിൽ അംശഭാക്കാകാൻ ഞാൻ അതിനെ അനുവദിക്കയുംചെയ്യും. എന്റെ മാനുഷികതലത്തിൽ എന്നപോലെ ദൈവികതലത്തിലും അതിനു പങ്കുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. മനുഷ്യതലം അതിന്റെ പ്രവൃത്തി അവസാനിപ്പിക്കുമ്പോഴും, ദിവ്യതലം പ്രവർത്തിക്കയും, ആത്മാവിന്റെ ദിവ്യജീവനെ പുഷ്ടിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുകൊള്ളും.

മാത്രമല്ല, ആ സൗഭാഗ്യസംപൂർണ്ണമായ ആത്മാവിലേക്ക് എന്റെ അരൂപി അനവരതം ഒഴുകിച്ചേരുന്നതിന് അതു് ഒരു കാരണവുമായിരിക്കും. ആത്മാവിനെ സാവകാശമായും എന്നാൽ ശക്തിമത്തായും ഉൽകർഷപ്പെടുത്തുന്നതിനായി ഈ സംയോജിപ്പ് എന്റെ സ്നേഹത്തെ തട്ടിയുണർത്തുന്നു. എന്റെ അരൂപിയാൽത്തന്നെ ആത്മാവു നയിക്കപ്പെടുന്നതിനും അതു് ഒരു പ്രേരണയായിത്തീരാതിരിക്കുന്നില്ല. ഇതുമല്ല, എന്നോടുകൂടെ ജീവിച്ച് എന്റെ അരൂപിയുടെ പ്രേരണയനുസരിച്ച് അതു സദാ വിജയം നേടുന്നതായിരിക്കും. എവിടെയും ഏതൊരു സമയത്തും അതു് എന്നോടുകൂടെ വസിക്കയും ചെയ്യും.

ഇപ്രകാരം തക്ക ഒരുക്കമുള്ള ആത്മാവു് വിശുദ്ധ കുർബാനവഴിയായി എന്നിലും എനിക്കായിട്ടും ജീവിക്കും. ഇങ്ങനെ ഈ ക്രമാശയിൽ പോഷിപ്പിക്കപ്പെട്ട് എന്റെ ജീവൻ അതിബിംബിച്ചു തെളിഞ്ഞു പ്രകാശിക്കത്തക്കവണ്ണം എന്നോടു പൂർണ്ണമായി യോജിച്ചു് എന്നിൽ അതു കലർന്നു ലയിക്കയാണു ചെയ്യുന്നതു്. എന്റെ മകനേ, ധൈര്യം അവലംബിച്ചുകൊണ്ട് ഇക്കാര്യങ്ങളിലെല്ലാം ശ്രദ്ധ്കാന്തിയോടെ ഏർപ്പെടുക. ഇതു് ആശ്വാസജനകവും, ഉപകാരപ്രദവും, എനിക്കും ഒന്നുപോലെ മഹത്തായതെ ഉളവാക്കുന്നതുമായവയെ സമ്പാദിക്കുന്നതിനു നിന്റെ സർവ്വശക്തികളും പ്രയോഗിക്കുക.

5. ശിഷ്യൻ:- കർത്താവായ ഈശോയേ, ഞാൻ ഇവയെ എത്രമാത്രം അഗ്രഹിക്കയും ആശിക്കയും ചെയ്യുന്നുവെന്ന് അങ്ങറിയുന്നുവല്ലോ. അങ്ങേക്കായിട്ടുമാത്രം ഞാൻ ജീവിക്കുന്നതിനു് അങ്ങയുടെ വരപ്രസാദത്തിൽ അവിടുന്നു് എന്നെ സൃഷ്ടിച്ചു. എന്റെ ജീവന്റെ ആരംഭവും അന്ത്യവുമായ അങ്ങു് എന്നെ ഈ ക്ലേശവഴിയായി അങ്ങയെക്കൊണ്ടുതന്നെ പോഷിപ്പിക്കണമെന്നു് അങ്ങയുടെ ഏറ്റവും പരിശുദ്ധഹൃദയത്തെപ്രതി അവിടുത്തോടു ഞാൻ കേണപേക്ഷിക്കുന്നു. കർത്താവേ, അങ്ങയുടെ ഈ ദിവ്യദാനംമൂലമാണു ഞാൻ ജീവിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ, അങ്ങേക്കായിട്ടു ഞാൻ ജീവിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ എന്റെ ജീവിതംകൊണ്ടുതന്നെ എന്തു പ്രയോജനം!

എന്റെ ഈശോയേ, ജീവന്റെ വറ്റാത്ത ഉറവയേ, നിത്യസൗഭാഗ്യമേ, ഞാൻ അങ്ങേക്കായിട്ടുമാത്രം ജീവിക്കുന്നതിനും അങ്ങയിൽമാത്രം പൂരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതിനുമായി എല്ലാ അമിതസ്നേഹങ്ങളിൽനിന്നും എന്നെ സ്വതന്ത്രനാക്കേണമേ. വി. കുർബാനവഴിയായി അവിടുന്നു് എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ എഴുന്നെള്ളിവരുമ്പോൾ അങ്ങേക്കു യോജിക്കാത്തതായി—ലൗകികമായി—വല്ലതും അവിടെ കാണുന്നെങ്കിൽ അവിടുന്നതന്നെ അവയെ ഉൻമൂലനം ചെയ്യുമാറാകണമേ. ഇങ്ങനെ അങ്ങേക്കനിഷ്ടമായവ നശിച്ചശേഷം അങ്ങയുടെ സ്നേഹവും അനുഗ്രഹവുംമാത്രം അതിൽ വസിക്കട്ടെ.

കർത്താവേ, എല്ലാ പ്രതിബന്ധങ്ങളിൽനിന്നും എന്നെ വിമോചിക്കുക. പരിപൂർണ്ണവും പരിശുദ്ധവുമായ വിധത്തിൽ അങ്ങയോടു യോജിച്ചിരിക്കുന്നതിനു വിഘാതമായ എല്ലാവറ്റിനെയും അങ്ങയുടെ ദിവ്യസ്നേഹാഗ്നിയിൽ ദഹിപ്പിച്ചു കളയേണമേ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഇതു വഴിയായി ഞാൻ എ

ന്നിൽനിന്നകന്നു നിന്റേതായിട്ടും നിനക്കായിട്ടുംമാത്രം ജീവിക്കുവാൻ ഇടയാകും.

6. എന്റെ ആത്മശരീരങ്ങൾ അങ്ങേക്കു പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെടട്ടെ; അവ അങ്ങയാൽ സജീവമാക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടു് അങ്ങെ സംബന്ധിച്ചവയിൽമാത്രം ശ്രദ്ധപതിക്കുവാനായി അവയെ ശുദ്ധീകരിക്കുകയും നവീകരിക്കുകയും ചെയ്യേണമേ. എന്റെ സകല പ്രവൃത്തികളും അങ്ങേക്കായിട്ടുമാത്രം ചെയ്യുന്നതിനു് അനുവദിക്കുക; ഈ ജോലികൾക്കിടയിലും കഴിയുന്നത്ര അങ്ങയോടു സഹവസിക്കുന്നതിനും എനിക്കിടയാക്കേണമേ. താങ്ങിന്മേൽ ഉയർത്തിവച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു വസ്തുവിന്റെ താങ്ങു നീക്കുമ്പോൾ ആ വസ്തു നിലംപതിക്കുന്നതുപോലെ, ഞാൻ എന്റെ ജോലികളിൽനിന്നു വിരമിക്കുമ്പോൾ എന്റെ മനസ്സും, ഹൃദയവും അങ്ങയുടെ പക്കലേക്കു് ഓടിയടുക്കട്ടെ. ബാഹ്യമായോ ആഭ്യന്തരമായോ ഞാൻ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുയോ സഹിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നെങ്കിൽ അവയെല്ലാം അങ്ങയിൽ ആരംഭിക്കുയും അവസാനിക്കുയും ചെയ്യണമെന്നേ എനിക്കാഗ്രഹമുള്ളൂ. എന്റെ കർത്താവേ, അവിടുന്നുതന്നെ എന്റെ ഭോജനമാകയും അങ്ങേക്കായിമാത്രം ഞാൻ പോഷിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്നിട്ടും, അങ്ങേ ശുശ്രൂഷിക്കാതെയും അങ്ങെ സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധ കാണിച്ചു പ്രദർശിപ്പിക്കാതെയുമാണിതുവരെയും ഞാൻ ജീവിച്ചതു്. മാത്രമല്ല, അങ്ങയുടെ ബഹുമാനത്തേയും സ്തുതിയേയും ദ്വേഷിക്കുന്ന അങ്ങയുടെ ശത്രുക്കളെ സഹായിക്കുന്നതിലായിരുന്നു എന്റെ ശ്രമമെല്ലാം; അവ വ്യർത്ഥാഭിമാനത്തേയും, അഹങ്കാരത്തേയും, സ്വസ്നേഹത്തേയും പുലർത്തുന്നവർക്കുടെയായിരുന്നു. എന്റെ ഈ ശോയേ, ഈ അക്രമങ്ങളേയും ദുഷ്കൃതകളേയും എന്നോടു ക്ഷമിച്ചു് എന്റെ നന്ദിഹീനതയെ അവിടുന്നു പൊറുക്കേണമേ. ഞാൻ അങ്ങയുടെ സഹായത്താൽ ജീവിക്കുന്നതുപോലെതന്നെ അങ്ങേക്കായിട്ടുകൂടെയും ജീവിക്കത്തക്കവണ്ണം ഫലപ്രദമായ പ്രസാദവരം എനിക്കു നല്കുക.

7. ഈശോയേ, എന്റെ സ്നേഹഭാജനമേ, എന്റെ ആത്മീയമണവാളാ, എന്റെ ജീവിതസൗഭാഗ്യമായ അങ്ങെ ഞാൻ അധികമധികം അറിയുന്നതിനും ഹൃദയംഗമമായി സ്നേഹിക്കുന്നതിനുമായി എന്റെ ബോധത്തെ തെളിയിച്ച് എന്നെ ഉണർത്തണമേ. വിശുദ്ധ ക്രൂശുവഴിയായി അങ്ങയുടെ പരിശുദ്ധരായ ശ്രുശ്രൂഷികൾക്ക് അവിടുന്നു പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന ആ മഹനീയജീവിതത്തിലേക്ക് ഉയർത്തപ്പെടുന്നതിനു ഞാൻ കേവലം അയോഗ്യനാണെന്നു കർത്താവേ, ഞാൻ ഏറ്റുപറയുന്നു. എന്നാലും കർത്താവേ, അങ്ങയുടെ തിരുഹൃദയത്തിന്റെ മഹിമയ്ക്കും സന്തോഷത്തിനുമായി അയോഗ്യനായ എന്നിൽനിന്നുകൂടെയും അങ്ങുന്നു ശ്രുശ്രൂഷകളെ അർഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല.

ആകയാൽ, ക്രൂടെക്കൂടെയുള്ള ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണംവഴിയായി പുണ്യത്തിൽ ജീവിച്ചുകൊണ്ട് അങ്ങെ ശ്രുശ്രൂഷിക്കുവാനും അവിടുന്നു സത്യമായി ജീവിക്കുന്നതുപോലെ ഞാനും ജീവിക്കുന്നതിനുമുള്ള അനുഗ്രഹം എനിക്കു ചെയ്തരുളേണമേ. ഈശോയേ, അളവറ്റ മാധുര്യമേ, എന്റെ സനാതനസൗഭാഗ്യമേ, അവിടുന്നു നിത്യം ജീവിച്ചാലും! അങ്ങയുടെ മഹത്ത്വത്തിനും സന്തോഷത്തിനുമായി എന്നിൽ വസിക്കയും ഭരണം നടത്തുകയും ചെയ്യുക. കർത്താവേ, എന്നെയും എനിക്കുള്ള സകലത്തെയും നിർമ്മലമായ സ്നേഹത്തെപ്രതി സർവ്വാത്മനാ അങ്ങേക്കു ഞാൻ സമർപ്പിക്കുന്നു. അങ്ങേക്കായിട്ടു സമസ്തവും ഞാൻ ബലികഴിക്കുന്നു; ഇമ്പമേറിയ എന്റെ ഈശോയേ, അവിടുന്നു മാത്രമാകുന്നു എന്റെ ജീവൻ; എന്റെ സമസ്തവും അവിടുന്നുതന്നെ.

അധ്യായം 23

ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണംവഴിയായി ഈശോയുടെ
തിരുഹൃദയം നമ്മോട് പരിപൂർണ്ണമായി
യോജിക്കയും നമ്മെ തന്നിലേക്ക്
പൂർണ്ണമായി പകർത്തുകയും
ചെയ്യുന്നു.

ഈശോ:– എന്റെ മകനേ, എന്റെ മാംസം ഭക്ഷിക്കയും എന്റെ രക്തം പാനംചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നവൻ എന്നിലും ഞാൻ അവനിലും വസിക്കുന്നു. നോക്കുക! ഇതെത്ര പരിപൂർണ്ണമായ യോജിപ്പ്!! ഇതുവഴിയായി, ദിവ്യ ആളായ ഞാൻ ആത്മാവോടും ശരീരത്തോടുംകൂടെ നിന്നിൽ കൂടികൊള്ളുന്നു; അപ്രകാരംതന്നെ ഒരു മനുഷ്യ ആളായ നീ ആത്മാവോടും ശരീരത്തോടുംകൂടെ എന്നിലും കാണപ്പെടുന്നു. ആകയാൽ, ഈ യോജിപ്പു സാരമേറിയതും സാക്ഷാത്തായതുമാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഞാൻ ഒരുവനിൽ വസിക്കുന്നെങ്കിൽമാത്രമേ അവന് എന്നിലും ആയിരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയുള്ളൂ.

ഒരുപാത്രം ഉരുകിയ മെഴുകു മറെറാന്നിലേക്ക് ഒഴിക്കുന്നെങ്കിൽ രണ്ടും ശരിയായി കൂടിക്കലർന്ന് ഏകമായിത്തീരുന്നില്ലയോ? അപ്രകാരംതന്നെ എന്റെ ശരീരത്തേയും രക്തത്തേയും നീ സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ നീ എന്നിലും, ഞാൻ സത്യമായും പൂർണ്ണമായും നിന്നിലും ആയിത്തീരുന്നു.

എന്റെ മകനേ, ഇതു സ്നേഹത്തിന്റെ ഒരത്ഭുതരഹസ്യമത്രേ. അതേ, നിശ്ചയമായി ഇതു സ്നേഹത്തിന്റെ ആധിക്യംകൊണ്ടുമാത്രം ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, മനുഷ്യൻ എന്റെ ശരീരത്തോടുമാത്രമല്ല, എന്റെ ആത്മാ

വോട്ടം, ദിവ്യതപത്തോടുതന്നെയും യോജിക്കയും, തന്മൂലം അവൻ മാധുര്യപൂർവം അതനുഭവിക്കയും ചെയ്യത്തക്കവണ്ണം എന്റെ സ്നേഹം അത്ര ശക്തിമത്തായതാകുന്നു. ഇതെപ്പറ്റി മാലാഖാമാർ വിസ്മയഭരിതരാകതന്നെ ചെയ്യുന്നുണ്ട്. നീ എത്ര യോ ഭാഗ്യവാൻ എന്നാണ് അവർ ആപ്പ്വിളിക്കുന്നത്.

2. ഈ പരിപാവനമായ യോജിപ്പുവഴിയായി എന്റെ ഹൃദയം മാധുര്യകരവും അമൂല്യവുമായ വരപ്രസാദങ്ങളെ വർഷിക്കുന്നു. ഈ വരപ്രസാദംവഴിയായി ഞാൻ നിന്നിലും നീ എന്നിലും വസിക്കത്തക്കവണ്ണം ഈ യോജിപ്പ് അത്ര പരിപൂർണ്ണമാണ്. ഈ ക്രമാശയുടെ സാധനങ്ങൾ നിന്നിൽ ലയിച്ചു രൂപാന്തരപ്പെട്ടാലും ഞാൻ ദൈവമായിട്ടതന്നെ നിന്നിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. വരപ്രസാദത്താൽ അലങ്കരിക്കപ്പെട്ട ഒരു സജീവാലയത്തിലെന്നതുപോലെ മാത്രമല്ല, വിശുദ്ധീകരവരപ്രസാദത്താൽ നിന്റെ ജീവനെ പോഷിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും, താൽകാലികവരപ്രസാദങ്ങൾ നിനക്കു നല്കിക്കൊണ്ടും അതിസ്വാഭാവികമായ പരിശുദ്ധതയുടെ മൂലകാരണമായിത്തന്നെ നിന്നിൽ ഞാൻ വസിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ നീ എന്നിൽ വസിക്കുന്നതു പ്രത്യേകതരത്തിലുള്ള ഒരു യോജിപ്പോടുകൂടെയാണ്.

എന്റെ മകനേ, ഇങ്ങനെയാണു സാക്ഷാൽ പരിശുദ്ധമായ ഒരു ജീവിതം കഴിക്കുവാൻ നിനക്കിടയാകുന്നത്. ഒരു പ്രകാരത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ അതൊരു ദിവ്യജീവിതംതന്നെയാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, എന്റെ ദിവ്യതപത്തെത്തന്നെ നിന്റെ ആത്മാവിലും ശരീരത്തിലും നീ കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നീ ജീവൻ പ്രാപിക്കുന്നതും അതിൽനിന്നുതന്നെ. നാം തമ്മിൽ യഥാർത്ഥമായ സാമ്യവും വാസ്തവമായ ഐകരൂപ്യവും ഉള്ളപ്പോൾമാത്രമേ സ്ഥായിയായ ഈ ഐക്യം പൂർണ്ണമായി നമ്മിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുകയുള്ളൂ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, വ്യത്യസ്തങ്ങളായ വസ്തുക്കളുടെ സംയോഗം സുകരവും പരിപൂർണ്ണവുമായിരിക്കയില്ല. ഹാ! എത്ര അനുഗ്രഹീതമായ യോജി

പ്പു്! എന്റെ മകനേ, ക്രൂടെക്കൂടെയുള്ള ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണംമൂലം, നീ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നിരവധി അനുഗ്രഹങ്ങൾവഴിയായും ക്ഷയിക്കാത്ത വിശ്വാസത്തോടുകൂടിയ സ്നേഹപാരവശ്യംമൂലവും പരിപൂർണ്ണമായ ഈ ഐക്യത്തിനു നിന്നെത്തന്നെ നീ ഒരുക്കുന്നുവെങ്കിൽ നീ മഹാഭാഗ്യവാൻ.

3. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, പരിപൂർണ്ണമായ യോജിപ്പിൽ നിന്നുത്ഭവിക്കുന്നതു സാക്ഷാത്തായ ഏകതപമല്ലാതെ മറെറന്താണു്? അകയാൽ, ഈ വിനാഴികമുതൽ നാം രണ്ടല്ല, ഒരു പ്രകാരത്തിൽ ഒന്നുതന്നെ. വിസ്മയനീയവും ആനന്ദകരവും സൗഭാഗ്യപ്രദവുമായ ഈ യോജിപ്പു മറെറല്ലാ ഐക്യങ്ങളിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തവും, അവയെക്കാൾ വിശിഷ്ടവുമാണു്. നാം തമ്മിലുള്ള യോജിപ്പു സൃഷ്ടവസ്തുക്കളെ ഒന്നിച്ചുകൂട്ടുമ്പോഴോ സങ്കലനം ചെയ്യുമ്പോഴോ ഉണ്ടാകുന്ന യോജിപ്പുപോലെയല്ല, പിന്നെയോ, എല്ലാ അംശങ്ങളും അന്യോന്യം പൂർണ്ണമായി ലയിച്ചുണ്ടാകുന്ന ഒരു യോജിപ്പുപോലെയാണു്. എങ്കിലും, കേവലം ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങൾപോലെ നീ എന്നെ നിന്നിലേക്കു പകർത്തുകയല്ല; ഞാൻ നിന്നെ എന്നിലേക്കു പകർത്തുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്.

എന്റെ മകനേ, ആ നിമിഷംമുതൽ നിന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ സ്നേഹമോ അഗ്രഹാഭിലാഷമോ ഒന്നും വാസ്തവത്തിൽ നിന്റേതായിരിക്കയില്ല. അപ്രകാരംതന്നെ നിന്റെ സന്തോഷവും നിന്നിൽനിന്നായിരിക്കയില്ല; നിശ്ചയം. നിന്റെ പ്രകൃതിസിദ്ധമായ ചായ്വുകളും ആഗ്രഹങ്ങളുമെല്ലാം അപ്പോൾ നിന്നിൽ ഇല്ലാത്തതുപോലെ നീ ജീവിക്കും, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഈ നവീനജീവിതത്തിൽ സ്വാഭാവികചായ്വുകളെ ആശ്രയിച്ചല്ല ജീവിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ, നിന്റെ ഈ പുതിയ ജീവിതത്തിൽ എന്റെ ജീവിതം തന്നെയായിരിക്കും നീ സ്വീകരിക്കുന്നതു്. എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ അഭിലാഷങ്ങളും ചായ്വുകളുമെല്ലാം അപ്പോൾ നി

നേരതായി ഭവിക്കും; എന്നെറ ഹൃദയത്തിന്നെറ ആനന്ദവും സ്നേഹവും ആഗ്രഹവുമെല്ലാം നിന്നെറ സ്നേഹവും ആഗ്രഹവും ആനന്ദവുമായിപ്പകരും. തിന്മയോടും ലോകത്തോടും വ്യർത്ഥമായ സകലതിനോടുമുള്ള എന്നെറ വെറുപ്പു നിന്നെറ ഹൃദയത്തിനും ഉണ്ടാകാതിരിക്കയില്ല.

ദൈവമഹത്വത്തിനും, ബഹുമതിക്കും, ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷയ്ക്കും പരിപൂർണ്ണതയ്ക്കുമായി എന്നെറ ഹൃദയത്തിൽ കത്തിക്കാളുന്ന അതിരറ്റ തീക്ഷ്ണതയാൽത്തന്നെ നിന്നെറ ഹൃദയവും എരിഞ്ഞു ജ്വലിക്കും. അതിൽ നീ ജീവിക്കയും അതുവഴിയായി സകലവും നിനക്കു ചെയ്യാൻ കഴിയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നുവോ ആ ആത്മവഴിയായി, കൈപ്പുനിറഞ്ഞതു മാധുര്യമേറിയതായും, അനിഷ്ടമായതു് ഇഷ്ടമുള്ളതായും, വിഷമമേറിയതു് എളുപ്പമുള്ളതായും അപ്പോൾ നിനക്കു് അനുഭവപ്പെടുന്നതാണു്. ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നതുപോലെതന്നെ നീയും വിചാരിക്കും; ഞാൻ മനസ്സാകുന്നതുപോലെ നീയും മനസ്സാകും; ഞാൻ ജീവിക്കുന്നതുപോലെ നീ ജീവിക്കയും ചെയ്യും; മാത്രമല്ല, ഇനി ജീവിക്കുന്നതു നീ തനിച്ചായിരിക്കയില്ല. ഞാൻ സദാ നിന്നിലുണ്ടായിരിക്കും.

4. എന്നെറ മകനേ, വിശ്വസ്തമായ ഒരാത്മാവു ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണംവഴിയായി എത്രമാത്രം മഹത്വപ്പെടുന്നുവെന്നു കാണുക! ഇങ്ങനെ എന്നിലേയ്ക്കു് പകർത്തപ്പെട്ട ഒരാത്മാവു് അനുഭവിക്കുന്ന പരിശുദ്ധവും വിസ്മയനീയവും ആനന്ദാവഹവുമായ ക്രൂട്ടങ്ങൾ എപ്രകാരമുള്ളവയാണെന്നു വാസ്തവത്തിൽ അനുഭവസ്ഥർക്കുമാത്രമേ അറിഞ്ഞുകൂടൂ. സ്വഭാവാതീതമായ ദിവ്യൈക്യത്തിനു വിളിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവർ അനേകരുണ്ടു്. എന്നാൽ, തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവർ വളരെ കുറച്ചുമാത്രം. ഇതു ഞാൻ മനസ്സാകാത്തതുകൊണ്ടല്ല, പിന്നയോ, അവർക്കു നല്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ദിവ്യവരത്തിനൊത്തവണ്ണം അവർ തങ്ങളെത്തന്നെ തയ്യാറാക്കുന്നതുകൊണ്ടുമാത്രമാണു്.

ഈ ദിവ്യവിരുന്നിൽ ക്രൂടെക്കൂടെ സംബന്ധിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും സേച്ഛാനുവർത്തികളായി ജീവിക്കുന്നവർ എത്രയോ പേരുണ്ട്? വരപ്രസാദത്തിൽ നിലനില്ക്കുന്നതിനായി യത്നിക്കുന്നവർ അനേകരുണ്ടെന്നുള്ളതും ശരിതന്നെ; എന്നാൽ, അവർ ഈ ശ്രമത്തിൽ തുച്ഛിയടഞ്ഞു, സ്വാഭാവികചായ്വിലോ വെറുപ്പോ അനുസരിച്ചു തങ്ങളുടെ കൃത്യങ്ങൾ നിവ്വഹിക്കുന്നു. ഭക്തജീവിതം കഴിക്കുന്നതിനു സ്വമനസ്സാലെ ഒരുമ്പെടുകയും, പോരെങ്കിൽ അനേകവർഷങ്ങൾ സന്യാസജീവിതത്തിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടുകയും ചെയ്തിട്ടും, 'സ്വഭാവത്തിനു മേൽപ്പെട്ട ജീവിതം' എന്നാലെന്തു് എന്നു മനസ്സിലാക്കുകപോലും ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തവരും കുറവല്ല. പരിപൂർണ്ണമായ ഈ ദിവ്യൈക്യത്തിനു് എന്നേക്കും അയോഗ്യരായും, സദാ ബലഹീനരായും, അത്യന്തം നികൃഷ്ടരായും, ഇവർ കഴിഞ്ഞുകൂട്ടുന്നതിൽ എന്താണത്ഭുതം.

5. എന്നാൽ, ഈ ദിവ്യൈക്യത്തിനു യോഗ്യമായവിധത്തിൽ ഒരുങ്ങുന്നവൻ മഹാഭാഗ്യവാൻ! എത്ര പരിശുദ്ധമായ സ്വാതന്ത്ര്യമാണു് അവൻ അനുഭവിക്കുന്നതു്. എന്റെ ദിവ്യമാധുര്യത്തെ അവൻ അനുഭവിക്കുന്നതു് എത്ര പരിശുദ്ധതയോടെയാണു്! ആകയാൽ, നശ്വരമായ സകലത്തേയും അവൻ വിസ്മരിച്ചുകളയുന്നു. പരിപൂർണ്ണനും സൗഭാഗ്യവാനുമായിത്തീർന്നുകൊണ്ടത്രേ അവൻ എന്നാൽ വസിക്കുന്നതു്.

എന്റെ മകനേ, എന്നിൽ പരിപൂർണ്ണമായി ലയിച്ചു നിർവൃതി പ്രാപിക്കുന്നതിനെക്കാൾ മഹത്തായ പരിപൂർണ്ണത — പരമസൗഭാഗ്യം — ഈ മർത്യജീവിതത്തിൽ ഒരുവനുണ്ടാകുവാനുണ്ടോ? ഹാ! എനിക്കുള്ള സമസ്തവും നിന്റേതും, നിന്റേതെല്ലാം എന്റേതുമായിത്തീരുന്ന അവർണ്ണനീയവും വിസ്മയാവഹവുമായ ഈ സ്ഥിതി എത്രയോ അഗ്രഹിക്കത്തക്കതു്!! ഇതുവഴിയായി നാം തമ്മിലുള്ള ഐക്യവും സ്നേഹബന്ധവും അവസാനമില്ലാത്തതായിത്തീരുന്നു.

എന്റെ മകനേ, അടുത്തുവരിക; ഇത്ര വലിയ പരിപൂർണ്ണത പ്രാപിക്കുവാനുള്ള ആശ നിന്നിൽ മന്ദീഭവിക്കാതിരിക്കട്ടെ. സൗഭാഗ്യപരിപൂർണ്ണമായ ഈ ഉന്നതസ്നേഹത്തോടും ഉറപ്പുള്ള വിശ്വാസത്തോടുംകൂടെ നീ വർത്തിക്കണം. എന്നാൽ തക്കസമയത്തു നിന്നെ ഞാൻ എന്നിലേക്കു ചേർക്കും.

6. ശിഷ്യൻ:— ഈശോയേ, എന്റെ സ്നേഹമേ, നിർമ്മലനായ എന്റെ മണവാളാ, ഏറ്റവും പരിശുദ്ധനായ എന്റെ ദൈവമേ, എത്ര വലിയ മാധുര്യത്തോടെയാണ് അവിടുന്ന് എന്നോടു പെരുമാറുന്നതു്. ഈ നിർഭാഗ്യജീവിയായ എന്നെ അങ്ങയുടെ പരിശുദ്ധമായ മനുഷ്യത്വത്തോടും ആരാധനീയമായ ദിവ്യത്വത്തോടും യോജിപ്പിക്കുന്നതിനായി പരമാനന്ദപ്രദമായ ഈ ക്രമാശ്വഴിയായി അങ്ങയുടെ അളവറ്റ ദയയാൽ അവിടുന്നു പലപ്പോഴും എന്നിൽ എഴുന്നെള്ളി വസിക്കുന്നല്ലോ!!

എന്റെ ഈശോയേ, ഇത്ര വലിയ അനുഗ്രഹത്തിന് എന്നെ പാത്രമാക്കിത്തീർത്ത അങ്ങയുടെ അളവറ്റ സ്നേഹത്തിനു ഞാൻ നന്ദിപറയുന്നു. പരിപൂർണ്ണമായ ഈ ഐക്യത്തിനു വിഘാതമായി എന്നിൽ കാണുന്ന സകലത്തെയും അങ്ങു നിർമ്മൂലമാക്കണമേ എന്നു ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കയും ചെയ്യുന്നു. കൂടുതൽ വിശ്വസ്തതയോടും ഔദാര്യത്തോടുംകൂടെ ദിവ്യവരപ്രസാദത്തോടു സഹകരിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടു കേവലം സ്വാഭാവികമായവയെ അല്ലാതെ പരമോൽകൃഷ്ടങ്ങളായ സുകൃതങ്ങളെ ഞാൻ അഭ്യസിക്കുന്നതിന് എന്നിൽ അതിതീക്ഷ്ണമായ ഭക്തിയെ ഉജ്ജ്വലിപ്പിക്കേണമേ.

എന്റെ കർത്താവേ, പരിപൂർണ്ണമായും നിത്യമായും അങ്ങയോടു് ഐക്യപ്പെടുന്നതിന് എന്നെത്തന്നെ ഒരുക്കുവാൻ അങ്ങയുടെ മനോഗുണംവഴിയായി ഞാനെത്രമാത്രം അഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്ന് അവിടുന്നറിയുന്നുവല്ലോ. എനിക്കുള്ള സമസ്തവും അങ്ങേക്കു ഞാൻ കാഴ്ചവയ്ക്കുന്നു: എന്റെ ഹൃദയം അങ്ങയുടെ

ഹൃദയത്തോടു യോജിച്ചിരിക്കുവാനായി അതിനെ ഞാൻ അങ്ങേക്കു തരുന്നു. അങ്ങയുടെ അരുപിയിൽ കലർന്നു ലയിക്കുന്നതിനായിട്ടത്രേ എന്റെ അരുപിയെ അങ്ങേക്കു ഞാൻ സമർപ്പിക്കുന്നതു്. അങ്ങയുടെ ദിവ്യകൃപാശയുടെ അനുഗ്രഹീതമായ വരത്താൽ ഞാൻ അങ്ങയോടു യോജിച്ചു് ഏകമായിത്തീരുന്നതിനു് എന്നെ മുഴുവനായി ഞാൻ അങ്ങേക്കു കയ്യാളിക്കുന്നു. എന്റെ ഈശോയേ, എന്നെ അവിടുന്നു സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളണമേ. എന്നെ പൂർണ്ണമായി അങ്ങയോടു യോജിപ്പിക്കുക; എന്നെ നിശ്ശേഷം അങ്ങേയ്ക്കു് അധീനപ്പെടുത്തേണമേ. പരിപൂർണ്ണമായി അങ്ങയിലേക്കു് എന്നെ പകർത്തി അങ്ങയോടു യോജിപ്പിച്ചുകൊള്ളണമേ എന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

7. ആത്മാവിനെ അങ്ങയിലേക്കു രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുന്ന അവിടുത്തെ സ്നേഹം എത്ര വലുതു്!! എത്ര വിസ്മയനീയം!! ഹാ! അങ്ങയുടെ നന്മ എത്ര അതിരറ്റതു്! അങ്ങയിലേക്കു പകർത്തപ്പെടുന്ന ആത്മാവിന്റെ മഹത്ത്വവും യോഗ്യതയും എത്ര വിസ്മയാവഹം! എന്റെ കർത്താവേ, എന്റെ ദൈവമേ, ഇപ്രകാരം അങ്ങെ അനുഭവിക്കുന്നതിനുള്ള ഭാഗ്യം എപ്പോഴെങ്കിലും എനിക്കുണ്ടാകുമോ? ഓ! കർത്താവേ, അപ്രകാരം ഇടയാക്കണമേയെന്നു ഞാനപേക്ഷിക്കുന്നു. ഇത്ര വലിയ ഔദാര്യാനുകൂല്യങ്ങളുടെ ബാഹുല്യമതിയും മഹത്ത്വവുമെല്ലാം സർവ്വസൗഭാഗ്യങ്ങളുടേയും നിദാനമായ അങ്ങയുടെ പരിശുദ്ധഹൃദയത്തിനുതന്നെ ഉള്ളതായിരിക്കട്ടെ. എന്റെ ഈശോയേ, അങ്ങു് എന്തായിരിക്കുന്നുവോ അതു ഞാനായിത്തീരണമെങ്കിൽ എന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിയെ അവിടുന്നു വ്യത്യസ്തപ്പെടുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ, അങ്ങയുടെ സ്നേഹത്തോടും, അരുപിയോടും, അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ എല്ലാ അഗ്രഹാഭിലാഷങ്ങളോടുംകൂടെ സദാ എന്നിൽ അവിടുന്നു വസിക്കേണമേ.

അധ്യായം 24

പുണ്യത്തിൽ നിലനില്ക്കുന്നതിനുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങളെ വിശുദ്ധ കുർബാനവഴിയായി ഈശോയുടെ ഏറ്റവും പരിശുദ്ധ ഹൃദയം നമ്മിൽ വർഷിക്കുന്നു.

ഈശോ:– എന്റെ മകനേ, ഈ അപ്പത്തെ ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ നിത്യമായി ജീവിക്കും. മരണമില്ലാത്ത ഒരു ജീവിതത്തിന് അവൻ യോഗ്യനാകാതിരിക്കുന്നതു് എങ്ങനെയാണു്? എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, സ്വർഗ്ഗീയസൗഭാഗ്യജീവിതം ആരംഭിക്കുന്നതുവരെ, ഈ ലോകത്തിൽ ദൈവവരപ്രസാദത്തോടെ ജീവിക്കുന്നതിനു സഹായിക്കുന്ന സ്ഥായിയായ ജീവചൈതന്യം അവനിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുണ്ടു്. എന്റെ മകനേ, വരപ്രസാദജീവനെ നിലനിറുത്തി പരിപാലിക്കുന്ന ആ ദാനത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെപ്പറ്റി നീ നന്നായി ചിന്തിക്കുന്നെങ്കിൽ വിശുദ്ധ കുർബാനയുടെ രക്ഷാകരമായ ഫലത്തെ ശരിയായി ഗ്രഹിക്കയും അതിനോടുള്ള സ്നേഹം നിന്നിൽ വർദ്ധിക്കയും ചെയ്യും.

എന്റെ മകനേ, നിലനില്പു്, പുണ്യാഭ്യസനത്തിന്റെ പൂർത്തീകരണവും, യോഗ്യതകളുടെ നികേതനവും, അവസാനവിജയവും, ക്ലേശങ്ങളുടേയും ബുദ്ധിമുട്ടുകളുടേയും സുരക്ഷിതമായ സമ്മാനവും, മഹത്ത്വത്തിന്റെ കിരീടവുമാകുന്നു. നിലനില്പില്ലാതെ മറ്റെന്തെല്ലാം വിശേഷഗുണങ്ങളുണ്ടായാലും, അവയൊന്നും നിലനില്ക്കുന്ന ഫലങ്ങളെ പുറപ്പെടുവിക്കയില്ല. എല്ലാം വിജയമായി പര്യവസാനിപ്പിക്കുന്നതു നിലനിൽപ്പുമാത്രമാണു്.

ഇതിനാലത്രേ വിശുദ്ധന്മാർ തങ്ങളുടെ ശക്തിയാൽ പ്രാപിക്കുവാൻ കഴിയാതിരുന്ന ഈ വലിയ ദാനത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ അത്യുൽകണ്ഠ പ്രദർശിപ്പിക്കയും, തങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചിരുന്ന ഉപകരണങ്ങൾമുഖേന എല്ലാ പ്രതിബന്ധങ്ങളേയും

നീക്കി തങ്ങളെത്തന്നെ നിഷ്കർഷയോടെ തയ്യാറാക്കുന്നതിനു ത്യമിക്കയും ചെയ്തിരുന്നതു്. എന്റെ മകനേ, നീയും ഇപ്രകാരം പ്രതിബന്ധങ്ങളെയെല്ലാം നീക്കി ശ്രേഷ്കാന്തിയോടെ ഇതിനു സന്നദ്ധനാകുക; ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണംവഴിയായി അവക്കു ലഭിച്ചതുപോലെ നിലനില്പിന്റെ വിശേഷവരം നിനക്കും ലഭിക്കുമെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല.

2. ഈ അത്യുന്നതമായ ക്രമാശ, അതേ, ഈ വിശുദ്ധകർ ഷാനവഴിയായി നിലനില്പിനു ഏറ്റവും വലിയ അനുഗ്രഹത്തെ നിന്നിൽ ചിന്തുന്നതിനു ഞാൻ മനസ്സായി. എന്റെ ദൈവത്വത്തിന്റെ മഹത്ത്വത്തെ ഒരു തരത്തിൽ താഴ്ത്തിക്കൊണ്ടുപോലും എന്നെത്തന്നെ നിനക്കു തരുവാൻ മനസ്സായ സ്ഥിതിക്കു്, ദിവ്യത്വത്തെ—വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന വിശേഷാനുഗ്രഹത്തെ—നിലനില്പിനെ—നിനക്കു തരുവാൻ ഞാൻ മടിക്കുമോ? ആകയാൽ, നീ സ്വതേ ദുർബലനും നിർഭാഗ്യനുമാണെന്നിരുന്നാലും നിന്റെ അന്ത്യത്തെ അപകടമെന്യേ പ്രാപിക്കുവാനുള്ള ശക്തി ഇതുവഴിയായി എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നിന്നു നിനക്കു ലഭിക്കാതിരിക്കയില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഈ ദിവ്യക്രമാശയുടെ വെറും നിഴൽമാത്രമായിരുന്ന ആ അപ്പത്തിന്റെ സഹായത്താൽ ദീർഘദർശി ദൈവത്തിന്റെ മലയിൽ അപകടംകൂടാതെ എത്തിയിരുന്നെങ്കിൽ, സാക്ഷാൽ ജീവദായകമായ ഈ ദിവ്യഭോജനം ആ അനന്തഗിരിയുടെ മുകളിൽ ചെന്നൊത്തുന്നതിനു നിന്നെ ശക്തിപ്പെടുത്താതിരിക്കുന്നതെങ്ങനെ? നിന്നെപ്പോലെതന്നെ ദുർബലരും അശക്തരുമായിരുന്ന എത്രപേർ ആ ഉന്നതപദവിയിൽ ചെന്നുചേർന്നിട്ടുണ്ടെന്നു കണ്ടാലും! ധൈര്യം അവലംബിച്ചുകൊണ്ടു് ഉന്മേഷത്തോടുകൂടെ നിന്റെ യാത്ര തുടരുക.

3. എന്റെ മകനേ, അനാവശ്യകമായ ഭീതി നിനക്കുണ്ടാകരുതു്. എന്നോടു യോജിച്ചു നില്ക്കുന്നപക്ഷം, അധഃപതനത്തെ ഫലപ്രദമായും സുകരമായും തടയുവാൻ നിനക്കു കഴിയും. നാശത്തിനുള്ള ആരംഭം മന്ദോഷ്ണതയല്ലാതെ

മറെറന്താണ്? എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ആത്മാവ് മനുഷ്യന്റെ തന്നെ ഉദ്ധീനമാകുമ്പോൾ അതിന് ആദ്ധ്യാത്മികകാര്യങ്ങളിൽ അരോചകതപവും അനിഷ്ടവും ഉണ്ടാകാതിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അപ്പോൾ പ്രകൃതി അതിന്റെ സ്വന്തമായതിനെ അന്വേഷിക്കുകയും ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യും. ആത്മീയശക്തികളുടേയും ശാരീരികേന്ദ്രിയങ്ങളുടേയുംമേൽ മനുഷ്യനുണ്ടായിരിക്കേണ്ട നിഷ്കർഷയെ അവന്റെ സ്വാഭാവികമായ ചായ്വിൽ അനുസരിച്ച് അവഗണിച്ചുതുടങ്ങുന്നതു് അപ്പോഴാണു്. മാത്രമല്ല, ശക്തി ക്ഷയിച്ചവരുന്ന അവന്റെ ഹൃദയത്തെ സ്വതന്ത്രമായി വിട്ടുകൊണ്ടു്, പാപത്തിനടുത്ത വശീകരണങ്ങളിലേയ്ക്കു മിക്കപ്പോഴും അവൻ അതിനെ നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആരംഭത്തിൽ അല്പം ഭീതിയുണ്ടായിരിക്കും; എന്നാൽ, ക്രമേണ കൂടുതൽ ധാർഷ്ട്യത്തോടെ നിശ്ശങ്കം പാപം ചെയ്തു തുടങ്ങും.

ഇങ്ങനെ മൂന്നു പടവികൾ ഇറങ്ങി ഒടുവിൽ നാശഗർത്തത്തിലും എത്തും. ആദ്യത്തെ പടവിയിൽ നിന്നുകൊണ്ടു് എളുപ്പത്തിൽ പാപത്തിനധീനമാകാവുന്ന അപകടസ്ഥിതിവരെ ഉദാസീനമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ശ്രദ്ധ്കാന്തിയോടെ പ്രാർത്ഥിക്കാതിരിക്കയും, നാശത്തിലുൾപ്പെടുത്തുന്ന പാപങ്ങൾക്കടിപ്പെടാതിരിക്കുവാനുള്ള ദൈവസഹായം യാചിക്കാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്നതു രണ്ടാമത്തെ പടവിയിലത്രേ. മൂന്നാമത്തെതിലോ എന്നാൽ, തനിക്കു വിരോധമായി ബാഹ്യവും ആഭ്യന്തരവുമായി എതിർക്കുന്ന ശത്രുക്കളുടെ മദ്ധ്യേ ഏകാകിയും നിരാശ്രയനുമായി നിന്നുകൊണ്ടു്, ഒരു ബീൽസജന്തുവിനോടുകൂടെ കളിക്കുന്നുവെന്നു തോന്നുമാറു്, അവൻ വർത്തിക്കുന്നു. ഒടുവിൽ ശത്രുവിനാൽ തോല്പിക്കപ്പെട്ട നാശത്തിൽ അകപ്പെടാതിരിക്കയുമില്ല.

4. എന്റെ മകനേ, നിന്നെ എന്നോടു യോജിപ്പിച്ച സ്നേഹപാശത്താൽ മുറുകെ ബന്ധിക്കുകയും, എന്റെ ശക്തിയിൽ ഭാഗഭാക്കാകാൻ നിന്നെ അനുവദിക്കയും ചെയ്യുന്നതു

രക്ഷാകരമായ ഈ ക്ലേശമയല്ലയോ? മനുഷ്യപ്രീതിയുടെ ഭീതിയിൽനിന്നു നിന്നെ സ്വതന്ത്രനാക്കുന്നതിനുള്ള ഏറ്റവും ഫലപ്രദമായ മാർഗ്ഗം ഭക്തിയോടുകൂടെ ചെയ്യുന്ന ദിവ്യകാരുണ്യ സ്വീകരണമത്രേ. ഇതുവഴിയായി ഒരു ദിവ്യസ്നേഹപാരവശ്യം നിന്നിൽ ഉണ്ടാകുകയും, അതു നിന്നെ പൂർണ്ണമായി സ്വാധീനമാക്കുകയും ചെയ്യും. മാത്രമല്ല, ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണശേഷം മനുഷ്യപ്രീതിയുടെ വല്ല ലാഞ്ഛനയും നിന്നിൽ കണ്ടുതുടങ്ങിയാൽ ഭക്തിയോടുകൂടെ നീ ചെയ്യുന്ന അടുത്ത സ്വീകരണം അതിനെ നിശ്ശേഷം ഇല്ലാതാക്കുകയും, മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന ഭക്തിതീക്ഷ്ണതയെത്തന്നെ നിന്നിൽ പുനർജ്ജീവിപ്പിക്കയും ചെയ്യുമെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ചൂടും തണുപ്പും, ഭക്തിതീക്ഷ്ണതയും ഭക്തിമാന്ദ്യവും ഒരേ സമയം ഒരേ ഹൃദയത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതിനു നിവൃത്തിയില്ല.

എന്റെ മകനേ, ഭക്തിയോടുകൂടിയ വിശുദ്ധ കുർബാനകൈക്കൊള്ളൽ ഇത്രമാത്രമല്ല ഒരു മനുഷ്യനിൽ ചെയ്യുന്നതു്. അതു മനുഷ്യനെ ആഭ്യന്തരകായ്യങ്ങളിലേയ്ക്കു പൂർണ്ണമായി നയിക്കുകയും, എന്നോടൊന്നിച്ച സമാധാനത്തോടും സന്തോഷത്തോടുംകൂടെ ദിവ്യവിരുന്നിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനായി ആത്മശരീരങ്ങളെ അവയുടെ സകല ശക്തികളോടുംകൂടെ ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ, ഉദ്ദിഷ്ടസ്വഭാവത്തിന്റെ ചാഞ്ചല്യകഠോരത ഇതിനെ സ്വീകരിപ്പാൻ അനുവദിക്കുന്നില്ല. പക്ഷേ, ആത്മാവിന്റെ രാഗാദിവികാരങ്ങളെ ശമിപ്പിക്കുന്ന ഈ ദിവ്യരഹസ്യം അവയെ സൗമ്യപ്പെടുത്തുന്നു. മാത്രമല്ല, ശരീരത്തിന്റെ ക്രമരഹിതമായ അഭിലാഷങ്ങളെക്കുടെയും അതു ശാന്തപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടു്. ഇതിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന സ്വർഗ്ഗീയാനന്ദം എല്ലാവരിനേയും തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനുംപുറമേ, അതിനെ ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള ആഗ്രഹം ജനിപ്പിക്കുകകൂടെ ചെയ്യുന്നു. ഭൗമികസന്തോഷങ്ങളെ അനുഭവിച്ചു ശീലിച്ചിരുന്നവർക്ക് അവയെക്കുറിച്ചുള്ള ആഗ്രഹംതന്നെ ഹീനവും അയോഗ്യവുമായി പ്രത്യക്ഷമാകും.

ആകയാൽ, വിശുദ്ധ കുർബാനവഴിയായി നിന്റെ അരൂപി നവീകരിക്കപ്പെടും; എന്നിൽ ഉറപ്പിക്കപ്പെടും; നീ എനിക്ക് എത്രമാത്രം കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും, വിശ്വസ്തതയോടെ വ്യാപരിക്കേണ്ടതു് എത്ര അത്യാവശ്യമെന്നും നിന്റെ സ്വന്തം അനുഭവത്തിൽനിന്നു നിനക്കു മനസ്സിലാകും. ഇതിലേക്കായി, വിശുദ്ധകുർബാന സ്വീകരിച്ചശേഷം സ്വകുറ്റത്താൽ അപകടങ്ങളിൽപ്പെടാതിരിക്കുവാൻ നീ സൂക്ഷിച്ചാൽ മാത്രംമതി. വിശുദ്ധകുർബാനവഴിയായി നിനക്കെന്നോടുണ്ടാകുന്ന അതിപരിചയംനിമിത്തം അപ്രതീക്ഷിതമോ അപരിത്യാജ്യമോ ആയ വല്ല അപകടങ്ങളിലും ഉൾപ്പെട്ടുപോയി എന്നറിഞ്ഞാൽ ഉടൻ എന്നിൽ ആശ്രയിക്കുക. നിന്നിൽ ആശ്രയിക്കാതേയും, എന്നിൽ പൂർണ്ണമായി ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ടും, പ്രാർത്ഥനകൾവഴിയായും അഭ്യർത്ഥനകൾമൂലവും അപകടങ്ങളിൽനിന്നു് ഓടിയകലുകയും, എന്നോടു കൂടുതൽ യോജിക്കയുംചെയ്യുന്നതിനു നീ യത്നിച്ചുകൊള്ളണം.

എന്റെ മകനേ, ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു് അതിദുർഘടമാർഗ്ഗങ്ങളിൽപ്പോലും സുരക്ഷിതമായി സഞ്ചരിക്കുവാനും നീ പഠിക്കും. പാപത്തിനടുത്ത സകലത്തിൽനിന്നു് ഒഴിഞ്ഞുമാറുന്നതിനും, ഒടുവിൽ നിന്റെ അന്ത്യത്തെ അപകടം കൂടാതെ പ്രാപിക്കുന്നതിനും, നിനക്കിടവരും.

5. ആകയാൽ, ഈ ക്രമശിക്ഷണവഴിയായി—എന്റെ മാംസത്താലും രക്തത്താലും—പോഷിപ്പിക്കപ്പെടുകയും, അതിൽനിന്നുളവാകുന്ന വരപ്രസാദത്തോടു വേണ്ടപോലെ സഹകരിക്കയും ചെയ്യാതെ അതിസ്വാഭാവികജീവിതത്തിൽ നീ നിലനിൽക്കയില്ല. ക്രമശിക്ഷണയിൽനിന്നുൽഭൂതമാകുന്ന പ്രത്യേക വരപ്രസാദവും, സകലത്തേയും മയപ്പെടുത്തുകയും മാധുര്യമുള്ളതാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്യുന്ന എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ വിശേഷസ്നേഹവും കാരണത്താൽ ഈ സഹകരണം ആനന്ദപ്രദവും സുകരവുമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. ആകയാൽ, കേതിയോടുകൂടെ ചെയ്യുന്ന ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണംവഴിയായി മാനങ്ങളിൽവച്ചു വലിയ മാനം—നിലനില്പു്—നിനക്കു് എങ്ങനെ ലഭിക്കുന്നുവെന്നു നീ കാണുക.

എന്റെ മകനേ, വരിക; നിനക്ക് ഇതു സർവ്വപ്രധാനമായതാണ്. എന്റെ ഹൃദയത്തിനു യോജിച്ച ശിഷ്യനെന്നോണം മഹാമനസ്സുതയോടും ധൈര്യത്തോടുംകൂടെ നീ വത്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നിനക്കു ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന ഉപകരണങ്ങളെ വിശ്വസ്തതയോടെ വിനിയോഗിച്ചുകൊണ്ട് എന്നോടു സദാ യോജിച്ചിരിക്കണം. ഇങ്ങനെ ചെയ്താൽ വിശുദ്ധ നിലനില്പിനോടു സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നിരവധി വിശേഷാനുഗ്രഹങ്ങളും കരസ്ഥമാക്കുന്നതിനു നിനക്കു സാധിക്കാതിരിക്കയില്ല. അവ നിത്യമായി നിലനില്ക്കുകയും ചെയ്യും.

6. ശിഷ്യൻ:– എന്റെ കർത്താവേ, ഈ അനുഗ്രഹങ്ങളും എത്ര അപരിമേയങ്ങളും എത്ര അമൂല്യങ്ങളുമാണ്. അവയെ കരസ്ഥമാക്കുന്നതിലേക്ക് അങ്ങയുടെ പരിശുദ്ധന്മാർ തങ്ങളുംകൂടെയായിരുന്നവ സമസ്തവും ഉപേക്ഷിച്ചു. ഈ അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ മഹത്ത്വം അത്രമാത്രം വലുതാണ്. അവയെ അനുഭവിച്ചപ്പോഴെല്ലാം പരമാനന്ദത്താൽ അവർ സന്തോഷാശ്രുക്കളും പൊഴിച്ചിരുന്നു. അതുകയാൽ, പാപത്തിൽനിന്നുദ്ഭവാകുന്ന നിർഭാഗ്യങ്ങളുംക്കായി ഇത്ര സൗഭാഗ്യപ്രദമായവയെ ഞാൻ എങ്ങനെ വച്ചുമാറും? എന്റെ സൗഭാഗ്യത്തെ വിദ്വേഷിക്കുന്ന ശത്രുവിന്റെ ഇഷ്ടം സമ്പാദിക്കാനായി എന്റെ ഉപവിയേയും അങ്ങയുടെനേരെയുള്ള സ്നേഹത്തെയും ഞാൻ ഉപേക്ഷിക്കുകയെന്നോ? ഉപവിയെ ഞാൻതന്നെ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു ബലമായി ബഹിഷ്കരിച്ചെങ്കിൽ മാത്രമേ ഉപവിയുടെ ഫലമായ വിശേഷാനുഗ്രഹങ്ങളും എനിക്കു നഷ്ടമാകയുള്ളൂ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഞാൻ മനസ്സാകാതെ ഒരിക്കലും ഉപവി എന്റെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു വിട്ടുമാറുകയില്ല.

ഓ! എന്റെ ഈശോയേ, ഞാൻ അങ്ങെ എന്നതിനെക്കാൾ അങ്ങ് എന്നെയാണ് ആദ്യം സ്നേഹിച്ചതു്. അവിടുന്നുതന്നെ ആദ്യമായി എന്റെ പക്കലേക്കുവന്നു. എന്നാൽ,

ആത്മാവ് വിട്ടുമാറുന്നതു് അവിടുന്നായിരിക്കയില്ല. ഞാൻ ആത്മാവിനെ ഉപേക്ഷിച്ചില്ലെങ്കിൽ അവിടുന്നു് എന്നെ ഉപേക്ഷിക്കയില്ലെന്നെനിക്കറിയാം. അങ്ങയുടെ ഹൃദയം അത്ര ദയനിറഞ്ഞതാണു്. ഈശോയേ, അങ്ങെ ഞാൻ ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ ഇടയാക്കരുതേ! അങ്ങേക്കുടാതെയുള്ള എന്റെ ജീവിതം അന്ധകാരമയവും വ്യസനകരവും നിർഭാഗ്യസംപൂർണ്ണവുമാണു്.

ഓ! ഇത്ര വലിയ നാശം എനിക്കു സംഭവിക്കുവാൻ അവിടുന്നനുവദിക്കരുതേ. എന്റെ കർത്താവേ, എന്റെ ആത്മാവിന്റെ ജീവനും എല്ലാ അനുഗ്രഹങ്ങളുടേയും ഉറവയുമായ അങ്ങെ ഞാൻ നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നതിനെക്കാൾ അങ്ങയോടു യോജിച്ചിരുന്നുകൊണ്ടു് എത്ര നിന്ദ്യമായ ഒരു മരണത്തെപ്പോലും സഹീകരിക്കുവാൻ ഞാൻ മനസ്സാകുന്നതിനു് എനിക്കു് അവിടുന്നു് ഇടയാക്കേണമേ. അങ്ങയുടെ തിരുഹൃദയത്തേയും, സ്വർഗ്ഗത്തിലും ഭൂമിയിലും അങ്ങേക്കിഷ്ടമായിരിക്കുന്നവ സകലത്തേയുംകുറിച്ചു പരിശുദ്ധ നിലനില്പിന്റെ വരം എനിക്കു തരണമേ. അവിടുന്നു് എനിക്കു നല്കിയിരിക്കുന്ന പോംവഴികളെ ഞാൻ ശരിയായി വിനിയോഗിക്കുന്നതിനുള്ള വരപ്രസാദവും ധൈര്യവും എനിക്കു തരണമേ.

7. എന്റെ കർത്താവേ, ഞാൻ ദുർബലനും അസ്വസ്ഥനുമാണു്. എന്നാൽ, അവിടുന്നു സർവ്വശക്തനും നല്ലവനുമാകുന്നു. ആകയാൽ, എന്നെ സഹായിക്കുകയും ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യേണമേ. അവിടുന്നു് എനിക്കു രക്ഷകനായ ദൈവവും അങ്ങയുടെ ഹൃദയം എനിക്കു് അഭയസ്ഥാനവുമായിരിക്കട്ടെ. ഈശോയേ, എന്റെ രക്ഷകാ, അങ്ങയുടെ നാമത്തെപ്രതി അവിടുന്നുതന്നെ എന്നെ നയിക്കുകയും അങ്ങയുടെ മാംസരക്തങ്ങളാൽത്തന്നെ എന്നെ പോഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക. ഞാൻ സന്തോഷത്തോടെ അങ്ങെ മേലിലും അനുകരിക്കുന്നതിനായി അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന സജീവജലംകൊണ്ടുതന്നെ എന്നെ അഭിഷേചിപ്പിക്കേണമേ. എ

ന്റെ ഈശോയേ, എന്റെ സ്വർഗ്ഗീയവൈദ്യാ, ഞാൻ മധ്യേമാർഗ്ഗം ക്ഷീണിച്ചുപോകാതിരിക്കുവാനായി എന്റെമേൽ ദയതോന്നി എന്റെ ദുർബ്ബലതകളെ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും, എന്റെ തെറ്റുകളെ പരിഹരിക്കുകയും എന്റെ ശക്തികളെ പുനർജ്ജീവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യണമേ.

ഈശോയേ, എന്റെ നല്ല ഉപദേഷ്ടാവേ, അങ്ങയുടെ തിരുമനസ്സു നിറവേറുന്നതിന് എന്നെ പഠിപ്പിക്കുകയും, അവസാനംവരെ എന്നെ നയിക്കുകയും ചെയ്യുക. ഈശോയേ, എന്റെ സ്നേഹഭാജനമേ, എന്നെ അവിടുന്ന് ആനന്ദിപ്പിക്കയും, എന്റെ ബുദ്ധിമുട്ടുകളിൽ എന്നെ സഹായിക്കയും ചെയ്യണമേ. പുണ്യത്തിൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുകയും അവസാനംവരെ നിലനില്ക്കയും ചെയ്യുന്നതിന് എന്നെ പ്രേരിപ്പിക്കാതിരിക്കരുതേ. എന്റെ ആത്മീയമണവാളാ, എന്നെ അങ്ങയുടെ പക്കലേയ്ക്ക് അടുപ്പിക്കണമേ. ഇപ്രകാരം അങ്ങയുടെ സമീപത്തിൽ, അങ്ങയുടെ ശക്തിയാൽ, എന്റെ ഓട്ടത്തെ ഞാൻ തുടരും. ഭീതിക്കുടാതെ നിത്യമായി അങ്ങെ ഞാൻ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യും.

അധ്യായം 25

ഈശോയുടെ ഏറ്റവും പരിശുദ്ധഹൃദയം വിശുദ്ധകുർബ്ബാനവഴിയായി ഭാവിമഹത്ത്വത്തെ നമുക്കു വാഗ്ദാനംചെയ്യുന്നു.

ഈശോ:— എന്റെ മാംസം ഭക്ഷിക്കുകയും എന്റെ രക്തം പാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നവൻ നിത്യമായി ജീവിക്കും; അവസാനദിവസം അവനെ ഞാൻ ഉയിർപ്പിക്കുകയും

ചെയ്യും. എന്റെ മകനേ, ഇതാണ് അത്യുന്നതമായ രഹസ്യം! ഇതാണ സ്നേഹത്തിന്റെ വലിയ രഹസ്യം! അതേ, ഇതാണ് ആശ്വാസത്തിന്റെ പരമരഹസ്യം! എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഈ ദിവ്യരഹസ്യംവഴിയായി അമർത്യതയുടെ സിദ്ധൗഷധവും ഉത്ഥാനത്തിന്റെ മാതൃകയും നീ സ്വീകരിക്കുന്നു. അതുകയാൽ, ഞാൻവഴിയായി വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട സജീവമാകുന്ന ആത്മാവുമാത്രമല്ല നിത്യസൗഭാഗ്യം പ്രാപിക്കുന്നതു; പിന്നയോ, നാശത്തിന്നധീനവും ഹീനവുമായ ശരീരംപോലും, ജീവദായകവും മഹിമയേറിയതുമായ എന്റെ ശരീരത്തോടുകൂടെ യോജിച്ചു അനശ്വരമായ മഹിമയും മരണമില്ലായ്മയും പ്രാപിക്കും.

അതുകയാൽ, വിശുദ്ധീകരപ്രസാദംകൊണ്ടു മാത്രമല്ല, വിശുദ്ധകുർബാനവഴിയായിട്ടുകൂടേയും നിന്റെ ആത്മാവിനെ ഞാൻ നിത്യമായി ആനന്ദിപ്പിക്കുകയും, സൗഭാഗ്യപ്പെടുത്തുകയും, നിന്റെ ശരീരത്തെ എന്റേതിനോടു സാമ്യപ്പെടുത്തി വിശിഷ്ടഗുണങ്ങളാൽ അലങ്കരിക്കുകയും ചെയ്യും. എന്റെ മകനേ, മറെറല്ലാറിനേയും പൂർണ്ണമാക്കുകയും അതിശയിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വി. കുർബാനയുടെ വിശിഷ്ടഫലങ്ങളെ നീ കാണുന്നില്ലയോ?

2. എന്റെ മകനേ, എന്റെ ഹൃദയം അതിന്റെ പ്രതാപത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുമ്പോൾ അതിന്റെ മറെറല്ലാ ഗുണങ്ങളും നന്മകളും പ്രത്യക്ഷീഭവിക്കും; അതിന്റെ വിശേഷാനുഗ്രഹങ്ങൾക്കു വിധേയമാകുന്ന വസ്തുവിനെ അതു മഹത്വപ്പെടുത്തുകയും പൂർണ്ണമാക്കുകയും ചെയ്യാതിരിക്കുകയുമില്ല. വി. കുർബാനയുടെ അത്യുന്നതമായ ഫലങ്ങൾ അനവരതം നിലനില്ക്കുന്നവക്രടി ആയിരിക്കത്തക്കവണ്ണം എന്റെ സ്നേഹം അതിന്റെ അനന്തമായ ഔദാര്യത്തെ വെളിപ്പെടുത്തണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. അതുകയാൽ, ഈ ദിവ്യരഹസ്യം എണ്ണമില്ലാത്ത അത്ഭുതങ്ങൾക്കു നികേതമായിരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു നീ അത്ഭുതപ്പെടേണ്ടാ. അപ്രകാരംതന്നെ അതു ധാരാളമായ

അനുഗ്രഹങ്ങളാൽ പൂരിതമായിരിക്കയും, മാഹാത്മ്യവും പരിശുദ്ധതയും ആനന്ദവും ആശ്വാസവും ധാരാളമായി അതിൽ പരിലസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ അതിനെക്കുറിച്ചും വിസ്മയിക്കുവാനില്ല.

ആത്മാവിലെന്നപോലെതന്നെ ശരീരത്തിലും നീ നിത്യമായി ജീവിക്കുമെന്നുള്ളതു് ഒരത്ഭുതംതന്നെയല്ലേ? ഈ അത്ഭുതമാണു യിനക്കു വാശ്ചാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ, ഇതാകട്ടെ നിനക്കായി ഇതുവരേയും ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള അത്ഭുതങ്ങളിൽവച്ചു് ഏറ്റവും ചെറുതാണു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഒരു മനുഷ്യൻ നിത്യമായി ജീവിക്കുകയെന്നതു്, അവൻ ഒരു ദൈവംതന്നെ ആയിരിക്കുകയെന്നതിനെക്കാൾ തുലോം ചെറുതല്ലേ? പരിശുദ്ധകുർബാനയിൽ അജ്ഞാതനായി വസിക്കത്തക്കവണ്ണം ദൈവം തന്നെത്തന്നെ താഴ്ത്തി സനാതന ജീവിതം അനുഭവിക്കുന്നതിനായി മനുഷ്യനെ മോക്ഷത്തിലേയ്ക്കുയർത്തുക എന്നതിനെക്കാൾ ഇതു് എന്തുമാത്രം വലുതാണു്? ശിരസ്സു് ഉയിർക്കുമ്പോൾ എന്തുകൊണ്ടു് അംഗങ്ങൾ അതിനെ അനുഗമിക്കുകയില്ല? തന്നിൽത്തന്നെ നിത്യജീവൻ സൂക്ഷിക്കുന്നവൻ എന്തുകൊണ്ടു് നിത്യമായി ജീവിക്കയില്ല? ആകയാൽ നിന്റെ ജീവനായ ഞാൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമ്പോൾ എന്നോടുകൂടെ നീയും മഹത്ത്വത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടും.

3: എന്റെ മകനേ, സനാതനമഹിമയാണു വി. കുർബാനയിൽ നിനക്കു വാശ്ചാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. ഇതു് ഒരു വെറും വാശ്ചാനമല്ല; സാക്ഷാത്തായ ഒരു ഉടമ്പടിതന്നെയാണു്. ആകയാൽ, ഇത്ര അത്ഭുതകരമായവിധം തന്റെ ഏകജാതനെത്തന്നെ നിനക്കാശ്രയമായി തന്നപ്പോൾ നിന്റെ ഭാവിമഹത്ത്വത്തിന്റെ എത്ര വലിയ ഉറപ്പാണു് എന്റെ സ്വർഗ്ഗീയപിതാവു നിനക്കു തന്നിരിക്കുന്നതെന്നു ചിന്തിക്കുക. ഇത്ര സന്തോഷകരമായ ആനുകൂല്യം ലഭിക്കുമെന്നുള്ള ഉറപ്പാണു നിന്റെ സന്തോഷത്തേയും ആശ്വാസത്തേയും അതിന്റെ പരമകാഷ്ഠയിൽ എത്തിക്കുന്നതു്.

എന്റെ മകനേ, വിശ്വസ്തതയോടെ പ്രതിനന്ദി കാണിക്കുകയും, എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ അനന്തനന്മയിൽ സന്തോഷിക്കുകയും, നിന്റെമേൽ വർഷിച്ചിരിക്കുന്ന ധാരാളമായ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ആനന്ദിക്കുകയും, എന്നെ നീ സ്വീകരിക്കുമ്പോഴെല്ലാം നിനക്കു പറഞ്ഞൊത്തിരിക്കുന്നതും, മുൻകൂട്ടി നീ അനുഭവിച്ചുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നതുമായ അനന്തസൗഭാഗ്യത്തെ സന്തോഷത്തോടെ സ്മരിക്കുകയും മാത്രമേ നിനക്കു ചെയ്വാനുള്ളൂ. വാശാനംചെയ്യപ്പെട്ടതു കിട്ടിക്കഴിയുമ്പോൾ ഈ ക്രമാശയുടെ ഉപയോഗവും അവസാനിക്കുന്നു. സൗഭാഗ്യം അതിന്റെ പരിപൂർണ്ണതയോടെ അപ്പോൾ നിനക്കു യഥാർത്ഥമായി അനുഭവപ്പെടും. നീ അതിൽ പ്രവേശിക്കുകയും അതിൽ ലയിക്കുകയും ചെയ്യും.

വിശ്വസിക്കുമാത്രം ചെയ്തിരുന്നവയെ അപ്പോൾ നീ കണ്ടറിയും; ആശിച്ചവയെ അനുഭവിച്ചുതുടങ്ങും. സ്നേഹം, അവസാനിക്കാത്ത ആനന്ദമായി പകർത്തപ്പെടും. നിന്റെ ആ പരമഭാഗ്യത്തിൽ സ്നേഹമല്ലാതെ മറെറാന്നും നീ ശ്വസിക്കയില്ലെന്നാകും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, പരിശുദ്ധമായ സ്നേഹപരിസരങ്ങളിലാണു നീ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്.

4. സ്നേഹത്തിന്റെ ഈ ക്രമാശ സ്നേഹത്തിന്റെ രാജ്യത്തിലേയ്ക്കു നിന്നെ നയിക്കുന്നു. ഇവിടെ സ്നേഹത്തെ നീ എത്രമാത്രം ലാളിക്കുകയും, എത്രമാത്രം പൂർണ്ണമായി നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ജ്വലിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവോ, അത്രമാത്രം അതു നിന്നെ ആനന്ദലഹരിയിൽ നിമഗ്നനാക്കുകയും സദാ മഹിമയോടെ നിന്നിൽ ശോഭിക്കുകയും ചെയ്യും. അതുകൊണ്ടു്, എന്റെ മകനേ, മരണത്തിന്റെ നിഴൽ കടന്നുപോകുകയും മരണമില്ലായ്മയുടെ ദിവസം പ്രകാശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ സ്നേഹത്തിൽ വ്യാപരിക്കുകയും, അതിൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുകയും ചെയ്യു. നിനക്കു് അനുകൂലമായും പ്രതികൂലമായും കാണപ്പെടുന്നവയെ എല്ലാം പരിശുദ്ധസ്നേഹത്തോടെ മാത്രമേ ദർശി

ക്കാവൂ. അവയുടെമദ്ധ്യേ വ്യാപരിക്കുന്ന നിന്റെ പ്രവൃത്തിയുടെ ലാക്ക് ജീവനും ഉത്ഥാനവും സൗഭാഗ്യവുമാകുന്ന ഞാൻ മാത്രം ആയിരിക്കട്ടെ.

ഈ ജീവിതം കഷ്ടാരിഷ്ടതകൾ നിറഞ്ഞതാണെന്നു നിനക്കു തോന്നുന്നു; എന്നാൽ, എന്റെ മകനേ, അവയെ നീ എത്രയധികമായി സ്നേഹിക്കുന്നുവോ, നിന്റെ ദാഹിമാത്മാവു അത്രയധികം വർദ്ധിച്ചതുമായിരിക്കും. എന്നോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി ഈ ജീവിതത്തിൽ നീ അനുഭവിക്കുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകളുടേയും കഷ്ടപ്പാടുകളുടേയും ആധിക്യമനുസരിച്ചു്, കൂടുതൽ ആനന്ദത്തോടെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നീ എന്റെ മാറിൽ ആശ്വസിക്കുമെന്നുള്ളതും വിസ്മരിച്ചുകളയരുതു്. എന്റെ മകനേ, സൂക്ഷ്മത്തോടും ധീരതയോടുംകൂടെയിരിക്കുക. ജീവദായകമായ ഈ ക്രൂശുവഴിയായി നീ ശക്തിയും ധൈര്യവും പ്രാപിക്കും. അതുകൊണ്ടു്, ജീവിതത്തിലും മരണത്തിലും എന്നോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി എന്റെ മനസ്സിനോടു യോജിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളുക.

5. ശിഷ്യൻ:– ഈശോയേ, പരമനന്മയേ, അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തെപ്പറ്റി പൂർണ്ണമായി ഗ്രഹിക്കുന്നതിനു് ഈ ജീവിതത്തിൽ ആർക്കു കഴിയും? ഹാ! ഈ ജീവിതത്തിൽ എനിക്കാഗ്രഹിക്കുവാൻ പാടുള്ളവയെല്ലാം ധാരാളമായി ഞാൻ അനുഭവിക്കുന്നതിനായിട്ടാണല്ലോ അങ്ങെത്തന്നെ ഈ ക്രൂശുമായിൽ എനിക്കു തന്നിരിക്കുന്നതു്. അതോടുകൂടെത്തന്നെ അവിടുത്തെ ഔദാര്യത്താൽ എനിക്കു വാങ്ങാനും ചെയ്തിട്ടുള്ള അനന്തഭാഗ്യത്തിന്റെ 'അച്ചാരവും' എനിക്കു തരുന്നുണ്ടല്ലോ!! ദയാനിധിയായ ഈശോയേ, അങ്ങേക്കു ഞാൻ നന്ദിപറയുന്നു. അങ്ങേ ഔദാര്യത്തിനു് അനവരതം സ്തുതി. അവിടുന്നു സ്നേഹപൂർവ്വം നല്കുന്ന അമൂല്യവും മഹനീയവുമായ ദാനത്തെക്കുറിച്ചു ഞാൻ എന്റെ മുഴുഹൃദയത്തോടെ സന്തോഷിക്കുന്നു. ഇതുവഴിയായി അങ്ങെയല്ലയോ എന്റെ നിത്യരക്ഷയെക്കുറിച്ചുള്ളതും മാധു

യുസംപൂർണ്ണവുമായ ശരണത്തെത്തന്നെയും അങ്ങ് എനിക്കു തന്നിരിക്കുന്നതു്.

എന്റെ കർത്താവായ ദൈവമേ, അവിടുന്ന് ഇത്ര നിശ്ചിതമായും ദൈവികമായും എനിക്കു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗീയമഹിമയെ ഞാൻ യാതൊരുവിധത്തിലും നഷ്ടപ്പെടുത്താതിരിക്കട്ടെ; അതിനായി ഫലപ്രദമായ വരപ്രസാദംകൂടെ എനിക്കു തരണമേ എന്നു ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. എന്റെ വിശ്വസ്തതയാലും സൽപ്രവൃത്തികളാലും പുണ്യയോഗ്യതകളാലും അതിനെ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നതിന് എന്നെ അനുവദിക്കുക. ഈ ലോകത്തിൽവച്ചുതന്നെ ഞാൻ അനുഭവിച്ചുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ആ അവർണ്ണനീയമായ സന്തോഷത്തെ എനിക്കു ലഭിക്കുന്നതിനും അതിനെ എന്റെ സ്വന്തമാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനും എന്നെ സഹായിക്കേണമേ.

6. ഇമ്പമേറിയ എന്റെ ഈശോയേ, എത്ര പ്രസന്നതയോടും കേതിയോടുംകൂടെ അങ്ങെ ഞാൻ ശുശ്രൂഷിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു! ബുദ്ധിമുട്ടുകളിൽ എത്ര ധൈര്യത്തോടെ ഞാൻ വ്യാപരിക്കണം! എത്ര സ്നേഹത്തോടെ ഞാൻ അങ്ങിൽ ആശ്രയിക്കേണ്ടതാണു്! ഈശോയേ, എന്റെ സ്നേഹരാജനമേ, എന്റെ ആത്മീയമണവാളാ, എന്റെ ഈ പരദേശവാസത്തിൽ അങ്ങെ അനുഭവിക്കുന്നതു് ഇത്ര ആനന്ദകരമെങ്കിൽ, ഹാ! എന്റെ സാക്ഷാൽ സ്വദേശമായ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അതു് എന്തായിരിക്കും? ഈ ദിവ്യകൂടാരയിൽ അങ്ങു നല്കുന്ന സാന്ത്വനങ്ങൾ ഇത്ര മാധുര്യസംപൂർണ്ണമെങ്കിൽ അങ്ങയുടെ സ്വരാജ്യത്തു് അവ എത്ര മഹത്തായിരിക്കും. എന്റെ കർത്താവേ, അങ്ങു് അദൃശ്യനായിരുന്നിട്ടും അങ്ങയുടെ അലിംഗനം ഹൃദയങ്ങളെ സന്തോഷസാഗരത്തിൽ നിമഗ്നമാക്കുമെങ്കിൽ, ഹാ! അങ്ങെ ഞാൻ അഭിമുഖമായി ദർശിക്കുകയും, അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തിൽ ആശ്വസിക്കുകയും, അങ്ങയുടെ ആനന്ദലഹരിയിൽ

മുഴകി മയങ്ങുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുവാനിരിക്കുന്ന സന്തോഷപാരവശ്യത്തെ വണ്ണിപ്പാൻ ആക്കു കഴിയും?

എന്റെ ദൈവമേ, ഇതേപ്പറ്റി ഞാൻ ചിന്തിക്കുകയിൽ ലോകത്തിലുള്ള വ എല്ലാംതന്നെ ഭാരമേറിയതും അരോചകങ്ങളുമായി എനിക്കനുഭവപ്പെടുന്നു. ഈലോകജീവിതം പോലും ദുസ്സഹമെന്നാണു തോന്നിപ്പോകുന്നതു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, എന്നെ പൂർണ്ണമായി തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ അവയ്ക്കു കഴിയുന്നില്ല. ഇതുമാത്രമോ! അങ്ങു് എനിക്കു നല്കുന്ന ആശ്വാസങ്ങളും അങ്ങയുടെ ആനന്ദമാധുരിതന്നെയും വിസ്മയനീയവും അവർണ്ണനീയവുമായ വേദനയാൽ എന്നെ പീഡിപ്പിക്കുന്നുണ്ടു്. എങ്ങനെയെന്നാൽ, കൂടുതൽ തെളിവായി അങ്ങെ അറിയുന്നതിനും, ആശ്വാസങ്ങളുടേയും സന്തോഷങ്ങളുടേയും ഉറവയായ അങ്ങെ അക്ഷമയോടെ ആഗ്രഹിക്കുന്നതിനും അവ കാരണമായിത്തീരുന്നു.

ഓ! എന്റെ ഈശോയേ, അങ്ങെമാത്രമേ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുള്ളു. അങ്ങെ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കാണുന്നതിനു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയല്ല, ദാഹിക്കുകതന്നെ ചെയ്യുന്നു. അങ്ങയുടെ മഹത്വത്തിൽ അങ്ങെ ദർശിക്കുന്നതിനു ഞാൻ പാത്തിരിക്കുകയാണു്. അവസാനിക്കാത്ത സ്നേഹത്തോടെ അങ്ങെമാത്രം അനുഭവിക്കണമെന്നുള്ളതാണു് എന്റെ ആത്മാവിന്റെ അതിയായ ആഗ്രഹം. ആകയാൽ, എന്റെ സ്നേഹഭാജനമേ, വരിക; എന്റെ ഏകനന്മയും സർവ്വാഗ്രഹവുമായ അങ്ങയോടുകൂടെ ഞാൻ ആയിരിക്കുന്നതിനു് അങ്ങയുടെ സ്നേഹാഗ്നിയിൽ എന്നെ പൂർണ്ണമായി ദഹിപ്പിച്ചു് അങ്ങിൽ എന്നെ ലയിപ്പിക്കേണമേ.

അധ്യായം 26

ഈശോയുടെ ഏറ്റവും പരിശുദ്ധഹൃദയം നമുക്കു സർവ്വസ്വവുമാകുന്നു.

ഈശോ:- എന്റെ മകനേ, നിന്റെ ഭാവിമഹത്ത്വത്തിനു് ഒരച്ചാരമായി വിശുദ്ധകുർബാനയിൽ ഇപ്പോൾ നമുക്കു ലഭിച്ചിരിക്കുകയും, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്റെ സ്വന്തമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്ന എന്റെ ഹൃദയം നീ ഭൂമിയിലായിരിക്കുന്നിടത്തോളംകാലം നിനക്കു സമസ്തവുമായിരിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, നിന്റെ ഉപയോഗത്തിനും സന്തോഷത്തിനുമായി അതിനെ പൂർണ്ണമായി നിനക്കു തന്നിരിക്കുകയാണു്. ഈ ഹൃദയം മാനുഷികസ്വഭാവത്തോടുകൂടിയതാകയാൽ ആ സ്വഭാവത്തിനടുത്തവിധത്തിൽ അതു നിന്നെക്കുറിച്ചു ജാഗരണമുള്ളതായിരിക്കും. എന്നാൽ, അതേസമയംതന്നെ, ദൈവസ്വഭാവത്തോടും സംഘടിതമായിരിക്കുകകൊണ്ടു് ഈ ഹൃദയം ദിവ്യവും അനന്തവുമാകുന്നു.

ഇതാ, സമസ്താനുഗ്രഹങ്ങളുടേയും ഉൽപത്തിസ്ഥാനം. അവിടെ നീ അടുക്കുകയും, അവസാനിക്കാത്ത അനുഗ്രഹങ്ങളെ ധാരാളമായി അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യും. അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ ഈ ഉറവ ഒരിക്കലും വറ്റിപ്പോകയില്ല. അകയാൽ, എന്റെ മകനേ, നിനക്കാവശ്യവും ഉപയോഗവുമുള്ള സകലതും നീ ഇവിടെക്കാണും. നിന്റെ അശുപി എപ്പോഴെങ്കിലും മന്ദീഭവിക്കുന്നെങ്കിൽ ഇവിടെ അതു പ്രകാശിപ്പിക്കപ്പെടുകയും നവീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. നിന്റെ ആന്തരികശക്തികളും പോഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതും ഇവിടെത്തന്നെ.

നീ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഇവിടെ നീ കരുണ കണ്ടെത്തും. ഇവിടെ നിനക്കു മാപ്പു ലഭിക്കുകയും സമാധാനം ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്യും. ദുർബലതകാരണത്താൽ വിഷമിക്കുന്ന നീ ഇവിടെ ബലവാനാകുകയും ദിവ്യശക്തിയാൽ

പൂരിതനാകയും ചെയ്യാതിരിക്കുകയില്ല; ആലോചനയോ, ധൈര്യമോ, സഹായമോ വേണമെങ്കിൽ അതും ധാരാളമായി ഇവിടെ ലഭിക്കും; ദിവ്യാനുഗ്രഹങ്ങളും നിന്റെ യഥാർത്ഥമായ ആശ്വാസവും ഇവിടെ നീ കണ്ടെത്തും. അവസാനമായി, നിന്റെ സാക്ഷാത്തായ സൗഭാഗ്യത്തിനുതകുന്നത് എന്തുതന്നെ ആയിരുന്നാലും, അതു നിന്റെ സമ്പന്നതയിലും അസമ്പന്നതയിലും, നിന്റെ ജീവനിലും മരണത്തിലും, ഏതുസമയത്തും ഏതുസ്ഥലത്തും എന്റെ ഹൃദയം നിനക്കു നല്കുന്നതാണു്.

2. ഇതിനുംപുറമേ, എന്റെ മകനേ, ഈ ക്ലേശയിൽ എന്റെ ഹൃദയം സകല സുകൃതങ്ങളുടേയും പരിശുദ്ധതയുടേയും ഒരു മാതൃകയുമാകുന്നു. എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ഗുണങ്ങളെപ്പറ്റി ധ്യാനിക്കുകയും അവയെ സ്നേഹിക്കുകയും അനുകരിക്കുകയും ചെയ്യുക. എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ സൗമ്യതയേയും അതിന്റെ വിനീതമായ ഉപവിയേയും നീ കണ്ടുപഠിക്കണം. തന്നെത്തന്നെ പൂർണ്ണമായി സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് അജ്ഞാതവാസം ചെയ്യുന്ന ദൈവത്തിന്റെ ഹൃദയത്തെയാണു നീ ഇവിടെ കാണുന്നതു്. എത്ര ഗാഢമായി അതെപ്പറ്റി നീ ചിന്തിക്കുമോ അത്രയധികമായി അതിന്റെ എളിമയുടെ ആഴത്തെ നീ ദർശിക്കും; നിന്നെനേരെയുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി നിരവധി കഷ്ടതകൾ അനുഭവിച്ച എന്റെ എളിമയേറിയ ഹൃദയത്തിന്റെ ദയാധിക്യത്തെ നീ അപ്പോൾ കൂടുതലായി ഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യും.

അതിന്റെ ഭക്തിപ്രചരിമ നീ കാണുന്നില്ലയോ? പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷയിൽ അതു് എങ്ങനെ ഉൽസുകമായിരിക്കുന്നുവെന്നു നോക്കുക. അവിടുത്തേ അഭിലാഷങ്ങൾക്കായി അതു് എങ്ങനെ തന്നെത്തന്നെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നു!! അവിടുത്തേ ഹിതംതന്നെ അതിന്റേയും ഹിതം!! ഈ ഹൃദയത്തിന്റെ ദാരിദ്ര്യത്തെ വീക്ഷിച്ചാലും! ഈ ഹൃദയത്തിന്റെ അന്തർഭാഗത്തേക്കു നോക്കി, ഈലോകസമ്പത്തുകളെക്കുറിച്ചു് അതിനുള്ള വികാരങ്ങളെ നന്നായി ഗ്രഹിക്കുക. അവയെ

എങ്ങനെ വിനിയോഗിക്കുന്നുവെന്നു നോക്കുക. സാക്ഷാത്തായ ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ മാതൃകയാണിതു്.

ഈ ഹൃദയത്തിന്റെ നിർമ്മലതയെ നീ നല്ലപോലെ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടോ? എന്റെ മകനേ, സൂര്യരശ്മികളെപ്പോലെ എല്ലായിടത്തും എല്ലായ്പോഴും നിർമ്മലവും, ഒരു പ്രകാരത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ ആദ്ധ്യാത്മികവുമായ ഒരു ശരീരം അതിനുണ്ടു്. ഇതാ നിർമ്മലതയുടെ ദർപ്പണം! ഇതിന്റെ അനുസരണത്തെ ദർശിക്കുക; ഇതിനെക്കണ്ടു് അത്ഭുതപ്പെടുക. വെറും സൃഷ്ടിമാത്രമായ ഒരു പട്ടക്കാരന്റെ വാക്കനുസരിച്ചു ഞാൻ ഇതാ സന്നിഹിതനാകുന്നു; പട്ടക്കാരൻ വെറും ലാഭത്തെമാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചു വാക്കുച്ചരിക്കുന്നതായാലും, അയാൾ എത്രത്തന്നെ പാപിയായിരുന്നാലും, സകലതിനും തയ്യാറായിക്കൊണ്ടു ഹൃദയം അവിടെ എഴുന്നള്ളിവരും. എന്നെ എവിടെ നിക്ഷേപിച്ചാലും, സകലത്തിനും സന്നദ്ധനായിക്കൊണ്ടാണു് അവിടെ ഞാൻ വസിക്കുന്നതു്. ഏതെല്ലാം തരത്തിൽ എന്നോടു പെരുമാറിയാലും ഞാൻ സൗഭാഗ്യപൂർണ്ണമായിട്ടേ സ്ഥിതിചെയ്യൂ. എന്റെ മകനേ, ഇതാണു പരിപൂർണ്ണമായ അനുസരണത്തിന്റെ മാതൃക.

എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ വിവേകത്തെ നീ കാണുക. സക്രാരിയിലിരുന്നു നല്ല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ കാണിച്ചുകൊടുത്തുകൊണ്ടും അവയെ പരിശീലിക്കുന്നതിനുള്ള വഴികളെ നല്കിക്കൊണ്ടും എത്ര വലിയ വിജ്ഞാനത്തെയാണു് അതു നിന്നെ പഠിപ്പിക്കുന്നതു്!! മാലാഖാമാരുടെ മദ്ധ്യേ വസിക്കുന്ന ഈ ഹൃദയം, നിന്റെ സ്നേഹിതന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിലും, നിന്റെ ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങളിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കേണ്ട മനസ്ഥിതി ഏതാണെന്നു നിർണ്ണയിക്കുന്നതിലും എത്രമാത്രം വിവേകത്തോടെയാണു നിന്നെ പഠിപ്പിക്കുന്നതെന്നു ഗ്രഹിക്കുക.

ഈ ഹൃദയത്തിന്റെ നീതിയെ കണ്ടാലും!! ക്രമാശയുടെ ഇതിന്റെ ജീവിതവും മറ്റു സകല പ്രവൃത്തികളും ദൈവത്തിലേയ്ക്കുതന്നെ തിരിച്ചിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി നീ ധ്യാനി

ക്കുക. ചെറുതും വലുതുമായ പ്രവൃത്തികളെ ദൈവമഹിമയ്ക്കായി വലിയ വിശ്വസ്തതയോടുകൂടെമാത്രമേ അതു പ്രവർത്തിക്കുന്നുള്ളൂ. എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ സ്ഥൈര്യത്തെപ്പറ്റി നീ ചിന്തിക്കുക. അതിൽ കാണുന്ന വിശിഷ്ടപുണ്യങ്ങളേയും പരിശോധിക്കേണ്ടതാണ്. വിശ്വസ്തരോടെന്നപോലെതന്നെ പാപികളോടും, ക്ഷേതികൃത്യങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധ കാന്തിയില്ലാത്തവരോടും, നന്ദിഹീനരോടും അതു എത്ര സൗഹാർദ്ദത്തോടും നിഷ്പക്ഷമായും സൗമ്യമായും വർത്തിക്കുന്നു! എത്ര ഹീനമായും നിർദ്ദയമായും അതിനോടു പെരുമാറിയാലും അതിന്റെ സ്നേഹബന്ധത്തിനു യാതൊരു കുറവും വരുന്നില്ല.

എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ നയവിശേഷത്തേയും വിവേചനാശക്തിയേയും നീ കാണുന്നില്ലേ? പാപിയേയും പാപത്തേയും അതു തിരിച്ചറിയുന്നു. മനുഷ്യൻ ദൈവത്തിന്റെ സൃഷ്ടിയാണെന്നും എന്നാൽ പാപം മനുഷ്യന്റേതാണെന്നും തിരിച്ചറിയുന്നതുകൊണ്ട്, പാപത്തെ നശിപ്പിക്കണമെന്നും മനുഷ്യനെ രക്ഷിക്കണമെന്നുമാണ് അതിന്റെ ആഗ്രഹം. പ്രകൃതിയേയും വരപ്രസാദത്തേയും, വസ്തുക്കളുടെ നിഴലിനേയും യാഥാർത്ഥ്യത്തേയും അതു തിരിച്ചറിയുന്നുണ്ട്. അപ്രകാരം തന്നെ നന്മതിന്മകളേയും അതു അറിയുന്നു.

ഈ ഹൃദയത്തിന്റെ തീക്ഷ്ണതയെ കണ്ടാലും! ആത്മാക്കളെ രക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള അതിയായ ആഗ്രഹമത്രേ അതിൽ ഉജ്ജ്വലിക്കുന്നതു്. അതിനു പര്യാപ്തമായ എല്ലാ അവസരങ്ങളും അതുകണ്ടു പഠിക്കുകയും വിസ്മയനീയമാംവണ്ണം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിനായി രാപകൽ ഒരുപോലെ അതു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുമുണ്ട്. സഹനത്തിന്റേയും കൃപയുടേയും സുകൃതങ്ങളുടേയും സന്മാതൃകകളെ അതു കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നതും ഇതിനായിത്തന്നെ. ഈ ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടെ ആത്മാവിനോടു് അതു പലവിധത്തിൽ സംഭാഷിക്കുന്നു. എന്റെ ഹൃദയം ചിലപ്പോൾ ആത്മാവിൽ സദ്വികാരങ്ങളെ ഉദിപ്പിക്കുകയും, നന്മപ്രവർത്തിക്കുന്നതിന് അതിനെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും.

മാറു ചിലപ്പോൾ ഉത്സാഹിപ്പിക്കുകയും നിർബന്ധിക്കുകയുമത്രേ ചെയ്യുന്നതു്. ഇങ്ങനെ സ്നേഹത്താൽ പ്രേരിതരായ സകലർക്കും നിഷ്പ്രയാസം സമ്പാദിക്കാവുന്ന തീക്ഷ്ണതയെ ഇതു സദാ ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നു.

ഹാ! എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ഔദാര്യം എത്ര നിസ്സീമം! അതു് എന്തെല്ലാം കൊടുക്കുന്നു! അതും എത്ര പ്രസന്നതയോടെ! അതിനുള്ളവയെ മാത്രമല്ല, അതിനെത്തന്നെയും അതു കൊടുക്കുന്നു. അതിന്റെ വരപ്രസാദത്തെ മാത്രമല്ല, യോഗ്യതകളെക്കൂടെയും ദാനംചെയ്യുന്നു. അതു ബലികഴിക്കുന്നതു് എന്താണെന്നു നോക്കുക; അതും എത്ര ശ്രേഷ്ഠമായ സ്നേഹത്തോടെ! ദൈവമഹത്ത്വത്തിനായി മനുഷ്യരെ ആശ്വസിപ്പിക്കുമ്പോൾ അതു് എത്രമാത്രം ആശ്വാസം അനുഭവിക്കുന്നുവെന്നതിനു കണക്കില്ല.

ഈ ഹൃദയത്തിന്റെ സ്ഥിരതയെ നീ പരിശോധിക്കുക. ഇവിടെ പരിശുദ്ധാതയിൽ അതു വത്സരങ്ങളല്ല, യുഗങ്ങളും കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നു. നിന്റെ അല്പസമയത്തേക്കുള്ള നിലനില്പിനെ അതിനോടു താരതമ്യപ്പെട്ടതാവുന്നതാണോ? അതു നിന്നെപ്പോലെ ചിലപ്പോൾ മന്ദതയിൽ ആണ്ടും, മറു ചിലപ്പോൾ ഉത്സാഹം പ്രദർശിപ്പിച്ചും അസ്ഥിരമായിട്ടല്ല വർത്തിക്കുന്നതു്; പിന്നയോ എല്ലായ്പോഴും ഉണർവോടും തീക്ഷ്ണതയോടുംകൂടെത്തന്നെ വ്യാപരിക്കുന്നു. അതു സദാ സന്തോഷത്തോടെ മുമ്പോട്ടു ഗമിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, സന്തോഷത്തിൽ അതു നിലനില്ക്കുന്നു. എന്റെ മകനേ, എന്റെ ഹൃദയത്തെ അലങ്കരിക്കുകയും സ്നേഹം മിന്നിത്തിളങ്ങുകയും സമസ്തഗുണങ്ങളേയും അതിശയിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഈ വിശിഷ്ടപുണ്യങ്ങളുടെ കിരീടത്തെ—അതേ, പരിശുദ്ധതയുടെ കിരീടത്തെ—നീ ദർശിക്കുക. മകനേ, എന്റെ ഹൃദയം എളിമയും സൗമ്യതയും ഭക്തിയും പരിശുദ്ധിയും അനുസരണവും വിവേകവും നീതിയും ഉള്ളതും, സങ്കടമനുഭവിക്കുന്നതും, തിരിച്ചറിവുള്ളതും, വിശ്വാസം, ശരണം, ഉപവി എന്നിവയെ

വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതും ആയിരിക്കുന്നത് എന്റെ സ്നേഹം ഒന്നു കൊണ്ടുമാത്രമാണ്.

3. അവസാനമായി, എന്റെ ഹൃദയം, വഴിയും സഹായവും സത്യവാതിലുമാകുന്നു. ഏറ്റവും ചൊവ്വുള്ളവഴി ഇതാകയാൽ ഏറ്റവും ദൂരം കുറഞ്ഞതും ഇതുതന്നെ. സ്നേഹത്തിന്റെ വഴിയാകയാൽ അതു് അത്യാനന്ദകരവും സുകരവുമത്രേ. അതിൽക്കൂടെ എന്റെ വിശുദ്ധന്മാർ സഞ്ചരിച്ചു; അതിൽക്കൂടെ സഞ്ചരിക്കുന്നവരെല്ലാം വിശുദ്ധരായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. എല്ലായ്പോഴും നിന്നെ സംരക്ഷിക്കുകയും നിന്റെ അപകടങ്ങളെ ഇല്ലാതാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മാർഗ്ഗദർശിയും അതുതന്നെയാണ്. അതു് അനേകം വരപ്രസാദങ്ങൾകൊണ്ടു നിന്നെ നിറയ്ക്കുകയും മാലാഖാമാരുടെ അപ്പംകൊണ്ടുതന്നെ നിന്നെ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും.

സത്യരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനുള്ള ഏകമാർഗ്ഗം അതാകുന്നു; അതിൽക്കൂടെ പ്രവേശിച്ചെങ്കിൽമാത്രമേ അവിടെ ചെന്നുചേരുകയുള്ളൂ. അതിൽക്കൂടെ ഒരിക്കൽ പ്രവേശിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ അവൻ സുരക്ഷിതനും അനന്തഭാഗ്യനുമായിത്തീരാതിരിക്കുകയില്ല. ആകയാൽ എന്റെ മകനേ, കൂടുതൽ പരിപൂർണ്ണതയിൽ എത്തിക്കഴിഞ്ഞവർക്ക് ഇതിനെക്കാൾ ഉന്നതവും സുകരവുമായ വഴി വേറെയുണ്ട് എന്നു പറയുന്നവരെ നീ ശ്രവിക്കേണ്ടാ. ഇപ്രകാരം പറയുന്ന ആൾ ഒരു മനുഷ്യനോ ഒരു മാലാഖയോ ആരുതന്നെ ആയിരുന്നാലും അയാളെ നീ ശ്രദ്ധിക്കുകയോ വിശ്വസിക്കുകയോ അരുതു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, എന്റെ മനുഷ്യത്വംവഴിയായി ഞാൻ മനുഷ്യന്റെ പക്കലേക്കുവന്നു; ഇതുവഴിയായിട്ടുതന്നെ മനുഷ്യനും എന്റെ പക്കലേക്കു വരണം. മറുമാർഗ്ഗം തേടുന്നവൻ വഴിതെറ്റിപ്പോകും; അവൻ ഹൃദയശുദ്ധിക്രമത്തിൽ അലഞ്ഞുതിരികയേ ഉള്ളൂ. അന്തരികജോലികളിൽ ഏർപ്പെടാതിരിക്കുന്നതിനാൽ വേഗം ക്ഷീണിച്ചു വിവശനായിപ്പോകും. മാത്രമല്ല, ക്രമേണ നാശത്തിൽ വീഴുകയും അവസാനം അപകടത്തിലാകുകയും ചെയ്യും.

എന്റെ മകനേ, നീ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ആശ്രയിക്കുക, അവിടെ നിനക്ക് അഭയം പ്രാപിക്കാം; എന്റെ സാന്നിധ്യത്തിൽ എപ്പോഴും വ്യാപരിക്കുക; പ്രാർത്ഥിക്കുക; നന്ദിപറയുക; സ്തുതിക്കുക; എന്റെ വാക്കുകളെ ശ്രവിക്കുക; എന്റെ ഹൃദയത്തെപ്പറ്റി ധ്യാനിക്കുക. നിനക്കു വേണ്ടതെല്ലാം തന്നുകൊണ്ടു നിന്നോടുകൂടെ വസിക്കുന്ന എന്നിലേയ്ക്കാണു നീ സദാ നോക്കേണ്ടതു്. എന്റെ മകനേ, വരിക. അധികം താമസിയാതെ എന്നേയ്ക്കുമായി നീ എന്റെ മാറിൽ ആശ്വസിക്കും. ഇപ്പോൾ എന്റെ കായ്ത്തിൽ ക്രൂശ്ശാന്തിയുള്ളവനായിരുന്നാൽമാത്രം മതി. നിന്റെ കായ്ത്തിൽ ഞാൻ ഉത്സുകനായിരുന്നുകൊള്ളാം. നീ തയ്യാറായിരിക്കുക. എന്റെ അനന്തരാജ്യത്തിലേയ്ക്കു നിന്നെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുവാൻഞാൻവരും.

4. ഏറ്റവും സ്നേഹിക്കുന്ന എന്റെ ഈശോയേ, അവിടുന്നു വരുന്നതുവരെ അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തെ ക്രൂശ്കാന്തിയോടെ ഞാൻ സ്നേഹിക്കുകയും അനുകരിക്കുകയും ചെയ്യും; അതിൽമാത്രമേ ഞാൻ ജീവിക്കുകയും അതിന്റെ കാര്യത്തിൽ മാത്രമേ ഞാൻ താല്പര്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുകയുള്ളൂ. ആ ഹൃദയത്തെ ഞാൻ എങ്ങനെ വിസ്മരിക്കും? എനിക്കു സമസ്തവും അവിടെനിന്നാണല്ലോ ലഭിച്ചിരിക്കുന്നതു്!! ഞാൻ സമസ്തവും കണ്ടെത്തുന്നതും അതിൽത്തന്നെ!! ഓ! അനന്തമാധുര്യമേ, ഇനിമേൽ അങ്ങയുടെ ഹൃദയം എന്റെ ആശ്വാസസ്ഥാനവും എന്റെ സാക്ഷാൽ സൗഭാഗ്യവുമായിരിക്കട്ടെ. കർത്താവായ എന്റെ ദൈവമേ, അവിടുന്നു് എത്ര ജ്ഞാനിയും പ്രതാപവാനും അനന്തപ്രദനുമായിരിക്കുന്നുവോ അത്ര കൂടുതൽ സുരക്ഷിതമായും സന്തോഷമായും അവിടെ ഞാൻ ആശ്വസിക്കും.

അപ്പോൾ ലോകം എന്നെ വഞ്ചിക്കുകയും പിശാചു് എന്നെ വശീകരിക്കുകയും ചെയ്യാൻ ശ്രമിച്ചാലും എന്റെ ഹൃദയം ചഞ്ചലമാകുകയില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തിൽത്തന്നെയാണു് അതു സമാശ്വസിക്കുന്നതു്. എന്റെ ആത്മാവേ, ഈശോയുടെ ഹൃദയംവഴിയായി നിന്റെ

ദൈവത്തോടു നീ എത്രമാത്രം യോജിപ്പിക്കപ്പെടുവാൻ പോകുന്നു! നീ എത്ര പൂർണ്ണമായി അവിടുത്തെ സാന്നിധ്യത്തിൽ ആയിരിക്കും എന്നാലോചിക്കുക. നീ സദാ അങ്ങയോടുകൂടെയായിരിക്കും; അങ്ങിലായിരിക്കും നിന്റെ സൗഭാഗ്യാനുഭൂതി. സാദൃശ്യത്തിൽ മാത്രമല്ല, പിന്നെയോ യഥാർത്ഥമായി അവിടുന്നു നിന്നോടു സംയോജിച്ചിരിക്കുന്നതായി നീ കാണും. നിനക്കു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നവനായിട്ടല്ല, പിന്നെയോ നിന്നിൽത്തന്നെ പ്രവർത്തിക്കുന്നവനായി നീ അവിടുത്തെ സ്നേഹിക്കും; അവിടുന്നു നിന്റെ സ്വന്തമായിത്തീരും. നിന്റെ കർത്താവും ദൈവവുമായ മിശിഹായുടെ ഹൃദയനന്മകളെ ഇടവിടാതെ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ട്, ഏറ്റവും നിർമ്മലമായ ആനന്ദപൂർണ്ണതയിലേ ഭംഗംവരാത്ത സൗഭാഗ്യത്തിൽ നീ ചാഞ്ചാടും.

ഓ! ഈശോയുടെ ഹൃദയമേ, എന്റെ ദൈവത്തിന്റെ ഹൃദയമേ, സാക്ഷാൽ സ്വർഗ്ഗമേ, തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരുടെ നിത്യാശ്വാസമേ, അങ്ങെ സദാ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ട് അങ്ങിൽ വസിക്കുന്നതിന് എനിക്കിടയാകട്ടെ. അപ്പോൾ എന്റെ സൗഭാഗ്യത്തെ പൂർത്തിയാക്കുന്നതിനു ഭൂമിയിൽ മറ്റു യാതൊന്നും ആവശ്യമില്ലെന്നാകും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അങ്ങിൽ വസിക്കുന്നവരുടെ രക്ഷയും ഉറപ്പും അവിടുന്നാകുന്നു. അങ്ങിൽ സ്ഥിരമായി നിലനില്ക്കുന്നവരുടെ ഉത്ഥാനവും മഹിമയും അവിടുന്നുതന്നെ. അങ്ങെ അനുഭവിക്കുന്നവരുടെ സന്തോഷവും ആനന്ദവും എന്നുവേണ്ടാ, സമസ്തവും അവിടുന്നുതന്നെ.

മനസ്സിന്റെ പ്രകാശവും, ഹൃദയത്തിന്റെ ധൈര്യവും, ആത്മാവിന്റെ രക്ഷയും പുണ്യപൂർണ്ണതയും, സൗഭാഗ്യത്തിന്റെ തികവും അങ്ങിൽമാത്രമേ ഉള്ളൂ. എന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെ വിഷയമായ ഹൃദയമേ, ബുദ്ധിക്കു മനസ്സിലാക്കുവാനോ ഹൃദയത്തിനു ഗ്രഹിക്കുവാനോ കഴിവുള്ളതിനെക്കാൾ അളവില്ലാത്തവിധം വിശിഷ്ടനന്മകൾ അതിലുള്ളപ്പോൾ മറ്റു നന്മകളെ ഞാൻ അതിനു പുറമേ അന്വേഷിക്കുന്നതെന്തിന്? സകലാനുഗ്രഹങ്ങളും അങ്ങിൽ ഉണ്ടല്ലോ.

5. ആകയാൽ ദയാപരനായ ഈശോയേ, അങ്ങിലാകുന്നു എന്റെ നിത്യജീവൻ. അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തിൽവച്ചുമാത്രം മരണം എന്നെ പിടികൂടട്ടെ. അവസാനം, എന്റെ ആത്മാവിനെ അവിടുത്തേയ്ക്കു കൈയ്യാളിക്കാൻ എനിക്ക് ഇടയാക്കണമേ. അവിടുന്നു വി. കുർബാനയിൽ വസിക്കുന്നതുപോലെ, പുറമേയുള്ള കായ്കങ്ങളിൽനിന്നു വിരമിച്ച്, അവയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മരിച്ചവനെപ്പോലെ അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഞാൻ വസിക്കുന്നതിന് അങ്ങയുടെ സ്നേഹം എന്നെ അനുവദിക്കട്ടെ. ഇതിനേക്കാൾ ആനന്ദകരമായ ഒരു മരണം വേറെ ഏതാണുള്ളത്? ഇതിനോടുപമിക്കത്തക്ക ആശ്വാസം വേറെ വല്ലതുമുണ്ടോ? എല്ലാ സംഗതികളിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞുമാറി, അങ്ങിൽമാത്രവും അങ്ങേക്കായിട്ടുമാത്രവും ജീവിക്കുന്നതിനു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

എന്റെ ഈശോയേ, എന്റെ ജീവനേ, എന്റെ സമസ്തനന്മയേ, എന്റെ അന്ത്യം സമീപിക്കുമ്പോൾ സമാധാനത്തോടെ എന്റെ അന്ത്യശ്വാസം അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തിലേക്കു വിടുകയെന്നതല്ലാതെ മറെറാന്നും ശേഷിക്കാത്തവനെപ്പോലെ സകലത്തിനും മരിച്ചവനായി അങ്ങേയ്ക്കായിട്ടുമാത്രം ഞാൻ ജീവിക്കട്ടെ. എന്റെ അവസാനത്തെ നെടുവീർപ്പ് അങ്ങയോടുള്ള പരിശുദ്ധ സ്നേഹത്തിന്റെ നെടുവീർപ്പുതന്നെ ആയിത്തീരട്ടെ. അവിടുന്നു സ്നേഹത്താൽ മരിച്ചതുപോലെ എനിക്കും സ്നേഹത്താൽ മരിക്കണം. അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തിൽ ദഹിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു പരിശുദ്ധ ബലിയായി ഞാൻ മരിക്കണമെന്നേ എനിക്കാഗ്രഹമുള്ളൂ.

എന്റെ ദൈവമായ കർത്താവേ, ഈ മരണം അത്യാനന്ദപ്രദവും ആശ്വാസദായകവുമായ ഒരു ഉറക്കമല്ലാതെ മറെറന്താണ്? എന്റെ ഈ വിദേശവാസവേളയിൽ അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഞാൻ നിക്ഷേപിക്കുന്നെങ്കിൽ, അങ്ങയുടെ മഹത്ത്വത്തിന്റെ രാജ്യത്തിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഞാൻ ഉണരാതിരിക്കുമോ? അവിടെ ഞാൻ അപകടംകൂടാതെ ആശ്വസിക്കുകയും അവസാനമില്ലാതെ സന്തോ

ക്ഷമനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യും. എന്റെ കർത്താവേ, അതിനായി ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അപ്രകാരം സംഭവിക്കുന്നതിന് അങ്ങു് ഇടയാക്കേണമേ. ഓ! അവിടുന്നുമാത്രമാകുന്ന എന്റെ ഏക സ്നേഹവിഷയവും അത്യുന്നതമായ നന്മയും.

6. ഓ! ഈശോയുടെ ഹൃദയമേ, അങ്ങേ നാമം ഉച്ചരിക്കുന്നമാത്രയിൽ എന്റെ ഹൃദയം സ്നേഹാഗ്നിയാൽ എരിയുന്നു; അങ്ങെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ അതിയായ ആശ്വാസം അനുഭവിക്കുന്നു. അങ്ങേ കേവലം സൗന്ദര്യത്തിൽമാത്രം കാണുമ്പോൾ ഞാൻ സന്തോഷപാരവശ്യം അനുഭവിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, യഥാർത്ഥമായി അങ്ങേ ഞാൻ ദർശിക്കുകയും ആലിംഗനം ചെയ്യുകയും അങ്ങയുടെ നിത്യാനന്ദാനുഭൂതിയിൽ ഞാൻ തൃപ്തനാകുകയും ചെയ്യുമ്പോഴത്തെ സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കും!! ഓ! ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത സൗഭാഗ്യമേ! അത്യാനന്ദത്തെ നല്കുന്നതും അവസാനിക്കാത്തതും മാറ്റം വരിക്കാത്തതും കഷ്ടാരിഷ്ടതകൾ അശേഷം സ്പർശിക്കാത്തതും എല്ലാ അനുഗ്രഹങ്ങളാലും നിറയപ്പെട്ടതുമായ ജീവിതമേ, നിന്നെ സ്മരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ എത്രമാത്രം ആനന്ദം അനുഭവിക്കുന്നു! നിന്നെ യഥാർത്ഥത്തിൽ അനുഭവിക്കുന്നതിനുള്ള ആഗ്രഹം എത്ര അവാച്യം!

ഈശോയേ, അവിടുന്നു പ്രത്യക്ഷനാകുക. സാക്ഷാൽ സൗഭാഗ്യമേ, എഴുന്നള്ളിയാലും! അങ്ങയുടെ സന്തോഷത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിന് എന്നോടാജ്ഞാപിക്കണമേ. മാലാഖാമാരോടും പരിശുദ്ധന്മാരോടുംകൂടെ അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ അനന്തസ്തുതിഗീതങ്ങളെ പാടുന്നതിനു കർത്താവേ, ഞാൻ തുടങ്ങട്ടെയോ! എന്റെ ദൈവവും എന്റെ സമസ്തവുമായ ഈശോയേ, എല്ലാ സൗഭാഗ്യങ്ങളിലും മേല്പെട്ട സൗഭാഗ്യമേ, അങ്ങയുടെ ഹൃദയമഹത്ത്വത്തിനും സന്തോഷത്തിനുമായി അങ്ങേ ഞാൻ നിത്യമായി ദർശിക്കട്ടെ; അങ്ങേ ഞാൻ സ്നേഹിക്കട്ടെ; അങ്ങേ ഞാൻ അനുഭവിക്കട്ടെ ആമ്മേൻ.

L. D. V. M.

KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY

KOTTAYAM

Cl. No M200 Acc. No 13922

This book should be returned on or before the date last stamped below.

7 NOV 1996		
7 DEC 1996		
6 JAN 1997		
6 FEB 1997		
21 APR 1998		
26 MAY 2002		

If the book is not returned on due date a fine of 10 (Ten) Ps. per day will be charged.

M200 13922

അർണോൾഡ്. എസ്. ജെ
തിരുഹൃദയാനുകരണം

AYAM PUBLIC LIBRARY
Call No. 200 Acc. No. 13922
Author
Title

Indic Digital Archive Foundation
gpura.org